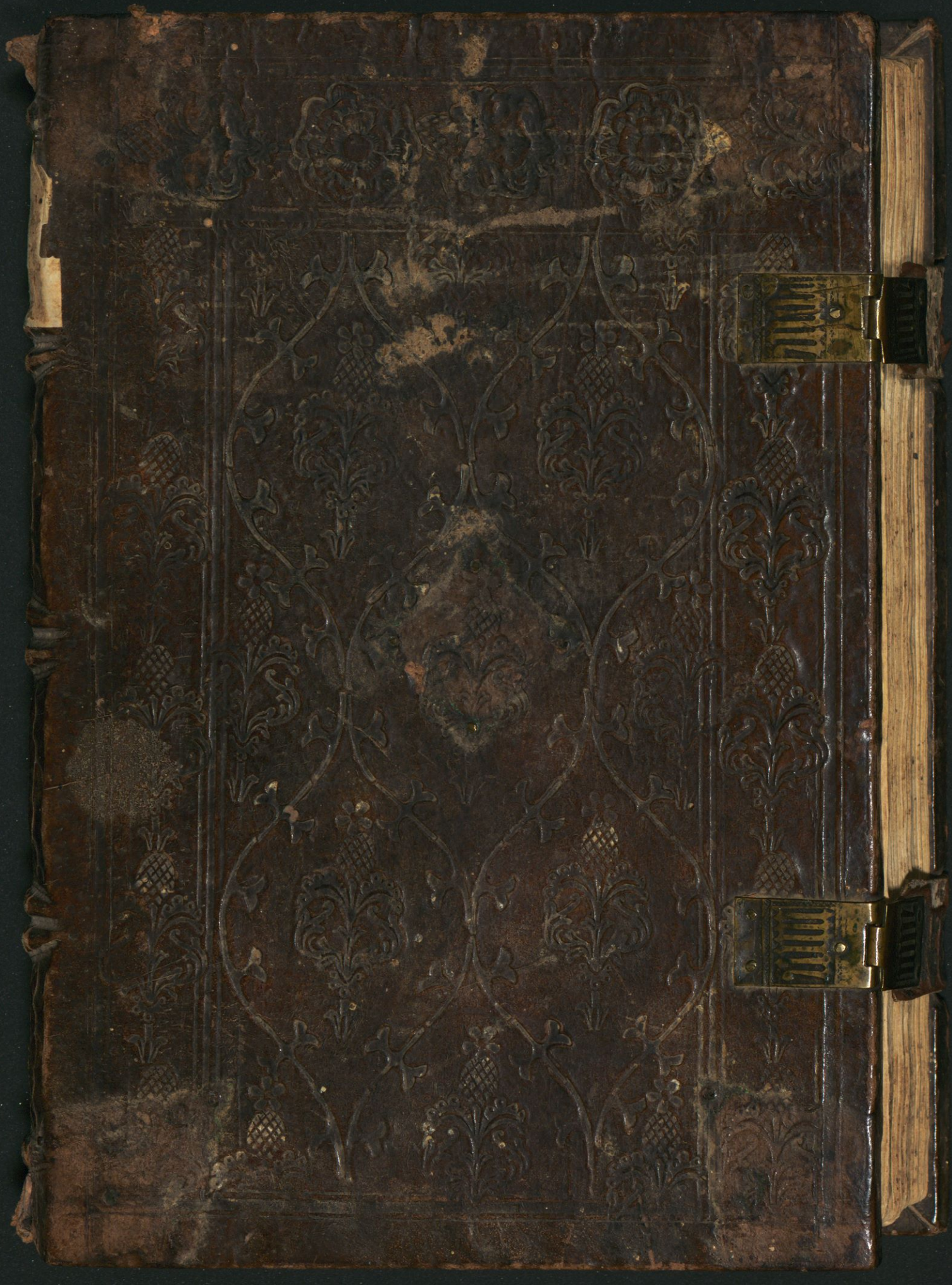

16236. VI. H. c. 2.
16388

Anno incarnacionis dominice 1498 decima februarij dominus Georgius Slabona
per procuratorem suum nicolaum padin canonicum laibacensem prepositura laibacensem et adeptus
in eadem confirmatus per nicolaum sparentz vicarium cathedrale laibacensem tamquam commissarium
Reverendi domini cristofori episcopi laibacensis Pariter eadem die dominus Mathias puech canonicatum
adeptus est confirmatusque in dicta ecclesia cathedrali laibacensi qui ambo successerunt domino
Petro knawer olim preposito dicte ecclesie qui carnis debitum exoluit Anno quo supra die vero
5ta februarij cuius anima deo vivat

Iz Stične

Circa lecturam arboris diuersis olim
diuersum modum tenentibus: Jo. ō
deo hi⁹panus post illos lecture ipsi⁹
arboris nouum modum assumens
per suas metricas regulas ipsius itel
ligis fuit aperire: sed ꝓpter multitudi
nem earum ⁊ versuum obscuritatem aliqui
um ignotum: aliis ignotum ignoti⁹red
dentes igitur ego Johannes andree
tetozum doctozes minimus ⁊ indignus
onem arboris ex eo fuisse: vt habētibus
m consanguinitatis ⁊ affinitatis ignotā
habentibus notam ex oculozum inspe
otissima fieret: antiquozum scripta re
;put expedire creddi compilaui. ꝓmo
z ad vtrancꝙ arborem ad quid fuerit in
arboris necessaria. Secundo an sit au
. Tertio ad quid in volumine decretali
etita: que olim fuerat in decretis. Pte
nis ex superius dictis patuit solutio. pro
um ad oculum als vincit: insti. de gradi
tionis. xxvij. q. i. nec aliqua. Ex ostēsiōe
icti quedam melius percipiuntur ꝗ elo
z: de dona. apostolice. v. fi. Hinc est q
m mensio subijcitur oculis. xvi. q. iij. in
e prescrip. quia indicante. C. fini. regun.
entris inspectio: an mulier sit pregnans
en. inspi. l. i. in prin. Locozum pudicitie
gatio: an mulier sit virgo: de proba. pro
i. an arta de fri. ⁊ male. fraternitatis. vel
mpedita. e. ti. ex litteris. Jniurie an sit a
timatio. ff. de fer. l. ij. ⁊ littere papales an
e vel false: de crimi. fal. lz. Ad secundum
arboz auctentica est. quod patet ex cano
isidozi ⁊ alexandri. xxxv. q. v. c. i. ij. ⁊ vlt.
rtium dic: q ꝙ in decretis de consangui
⁊ affinitate tractatur: vtile fuit ibi arboꝛez
e: ⁊ q in decretalibus est idem tractatus
de volumie vtile fuit repeti ex eo maxime
emum venit in dubium: id satis esse vali
utisꝙ famosum: quod repetita lectio pro
de emen. iusti. co. l. vna. Item ex eo quia
i canones circa materiam illam multum
nt correcti: vnde expedicns fuit fm statuz
um iurium antiquam arborem decidē.
Finde ad arborem consanguinitatis spe
cialiter descendamus. Et primo queritur
it consanguinitas: ⁊ vnde dicatur: quid
quid gradus. Secundo queritur quomo
bor formetur: ⁊ quare sic formetur: ⁊ qua
unctetur: ⁊ interserenmus regulas p quas
scuntur gradus. Demum ponemus que
notanda: ⁊ quasdam questiones. Ad pri
dico q ꝙ consanguinitas est attinentia per
am ex eo prouenicns: quia vna descendit
era vel ambe ab eadem. vel est vinculum
narum ab eodem stipite descendentium
li propagatione contractum: quod satis ē
. Dicitur autem consanguinitas quasi san
s vnitas a con ⁊ sanguine: quia ō commu
guine descendunt. Et quo ad prohibitio
coniugij non distinguo an tales consangui
nt producti ex vxozio coitu vel ex fornica
uod est expressium. s. de proba. per tuas.
n vero est collectio personarum ab eodem
stipite descendentium gradus continens ⁊ nu
meros distinguens. Et est triplex linea. s. gra
duum descendentium ascendentiuz ⁊ collatera
lium: vt. j. patebit. ⁊. ff. de gradibus. l. i. ⁊. l. iu
risconsultus. Gradus est habitudo distantium
personarum: qua cognoscitur: quota agnatio
nis vel cognationis distantia due persone inter
se differunt. ⁊ dicuntur gradus ad similitudinē
graduum scalarum vel locoꝛuz ꝓcliuium: quia
ita gradimur de proximo in primum. ff. ō gra
dibus. l. iurisconsultus. §. gradus. Formaꝛ aūt
sic arboꝛ: primo vide cellulas ascendentium: se
cundo descendentium: demum collateraliū.
Ascende sup cellulam vacuam que remansit iō
vacua: qꝛ non potuit nomen ꝓprium habere:
cum alie cellule exceptis his: que per genitiuuz
nominantur sumant nomen ab ipsa. Quō enim
possemus illā cellulam nominare quā dicimus
filium patris fratrem fratris patrem filij ⁊ sic ō
singulis: ⁊ eaz alij vocant ioachim alij ꝓtheum
alij truncū. Nos aūt a nomine bidelli nri voce
mus eā Petrutiū. Et scire debes q ꝓpetenter
ille cellule medie ascendentium ⁊ descendentiū
diuiderentur directe p medium: vt a latere dex
tro illaꝛ cellulaꝛ ponerenꝫ noīa marium: vt ab
auus, pauus, ⁊c. a latere sinistro nomina mulieꝛ
vt abauia, pauia ⁊c. quia positi a latere dextro ō
scendunt a maribus: ⁊ econuerso. Supra cellu
lam vacuā ē cellula hec ꝓtmens pater mater: ⁊
ō. vnū punctū rubeum: ⁊ infra vnū nigruz. Su
pra illā est cellula auus auia: ꝓtinens duo pūcta
rubea: ⁊ duo nigra. Supra illā est cellula, pauus
pauia habēs tria pūcta rubea ⁊ tria nigra. Su
pra illā cellula abauus abauia hīs. iiij. rubea
⁊. iiij. nigra. Descendendo sub cellula vacua ha
bes filiuz filiam: ⁊ hz vnū punctum rubeum: ⁊
vnū nigrū. Sub illa hēs nepotē ⁊ neptē: ⁊ duo
puncta rubea ⁊ duo nigra. Sub illa, pnepotem
⁊ proneptem ⁊ tria puncta rubea ⁊ tria nigra: ⁊
sub illa abnepotē ⁊ abneptem. ⁊. iiij. puncta ru
bea. ⁊. iiij. nigra. Anteꝙ ad collaterales transea
mus: scire debes: q punctoꝛ numeratio est nu
meratio graduū habito respectu ad cellulaz va
cuā: ⁊ puncti rubei denotant ꝓputationē fz ius
canonicū: puncti nigri fm ius ciuile ⁊c. Ponit
aūt ꝓputatio canonica in supiori pte cellulaꝛ ⁊
ciuilis vo in inferiori: vt detur intelligi excellen
tia iuris canonici ad ciuile: ⁊ maxīe quo ad hūc
casuz quo instruimur in matrimoniis que licite
ꝓhi possint: necne: ⁊ cū matrimoniū sit sacra
mentū ecclesie i eo ꝑcipue, ler mino: ē canone. s
de secun. nup. c. vl. ⁊ pe. Vides aūt ex pūctatiōe
dicta: q ꝙ in ꝓputatione ascendentiū ⁊ descendē
tium ꝓcordat vtrūꝙ ius: qꝛ eis semp persona
addita psone p carnis ꝓpagationem gradū ad
ūcit. Ad inueniendum autem gradus inter eos
fm vtrunꝙ ius tolle hanc magistralem regulaz
ascendentiū ⁊ descendentiū: quot sunt persone de
quib⁹ queritur computatis intermedijs vna dē
pta tot sunt gradus inter eas. Si igitur vis scire
ꝗtum distat abauus a petrutio vtroꝙ compu
tato: ⁊ intermedijs quinꝙ sunt persone: de me
dia quattuoꝛ sunt gradus. Jdez dico ō ipso. p.
ad abnepotem: qꝛ eodez modo erit repire. v. p
sonas: ⁊ sic, iiij. sunt gradꝰ. Si velles scire quot

K K
LYCEAL
BIBLIOTHEK
z. L
LAIBACH

16236. N. H. c. 2.
16388

Anno incarnacionis dominice 1498 ... decima februarij dns (...
per procuratorem suum nicolaum podn canonicum laibacen prepositura
in eademque confirmatus per nicolaum sparentz vicarium cathedrali laibac
Rdi dni cristoffori epi laibacen Pariter eadem die dns v
adeptus est confirmatusque in dicta ecclesia cathedrali laibacen qui
Petro knauwer olim preposito dicte ecclesie qui carnis debitum exoluit
5ta februarij cuius anima deo viuat

Iz Stične

Circa lecturam arborum diuersis olim diuersum modum tenentibus: Jo. ō deo hispanus post illos lecture ipsi⁹ arborū nouum modum assumens per suas metricas regulas ipsius itelligentiam nisus fuit aperire: sed propter multitudinem regularum ꝛ versuum obscuritatem aliquibus notum ignotum: aliis ignotum ignotiꝰ reddidit. Attendens igitur ego Johannes andree inter decretorum doctores minimus ꝛ indignus inuentionem arborum ex eo fuisse: vt habēdus materiam consanguinitatis ꝛ affinitatis ignotā nota: ꝛ habentibus notam ex oculorum inspectione notissima fieret: antiquorum scripta renolui: ꝛ put expedire credidi compilaui. Prīo querens ad vtrangz arborem ad quid fuerit inuentio arborum necessaria. Secundo an sit auctentica. Tertio ad quid in volumine decretalium repetita: que olim fuerat in decretis. Prie questionis ex superius dictis patuit solutio. Probatio enim ad oculum ars vincit: insti. de gradi §. agnationis. xxvij. q. i. nec aliqua. Ex ostēsiōe enim facti quedam melius percipiuntur ꝙ elocutione: de dona. apostolice. v. fi. Hinc est q agrorum mensio subijcitur oculis. xvi. q. iij. in inter. de prescrip. quia indicante. C. fini. regun. l. iij. Ventris inspectio: an mulier sit pregnans ff. de ven. inspi. l. i. in prin. Locorum pudicitie inuestigatio: an mulier sit virgo: de proba. propositi. an arta de fri. ꝛ male. fraternitatis. vel aliter impedita. e. ti. ex litteris. Jniurie an sit atrox estimatio. ff. de fer. l. ij. ꝛ littere papales an sint vere vel false: de crimi. fal. lz. Ad secundum dic: q arbor auctentica est. quod patet ex canonibus isidori ꝛ alexandri. xxxv. q. v. c. i. ij. ꝛ vlt. Ad tertium dic: q q; in decretis de consanguinitate ꝛ affinitate tractatur: vtile fuit ibi arborez ponere: ꝛ q; in decretalibus est idem tractatus ꝛ in hoc volumie vtile fuit repeti ex eo maxime quia nemini venit in dubium: id satis esse validum satisꝙ famosum: quod repetita lectio probat. C. de emen. iusti. co. l. vna. Jtem ex eo quia antiqui canones circa materiam illam multum fuerunt correcti: vnde expediens fuit fm statuz nouorum iurium antiquam arborem decidē.

Deinde ad arborem consanguinitatis specialiter descendamus. Et primo queritur quid sit consanguinitas: ꝛ vnde dicatur: quid linea: quid gradus. Secundo queritur quomodo arbor formetur: ꝛ quare sic formetur: ꝛ quare sic punctetur: ꝛ interseremus regulas p quas cognoscuntur gradus. Demum ponemus quedam notanda: ꝛ quasdam questiones. Ad primum dico q consanguinitas est attinentia personarum ex eo prouenies: quia vna descendit ab altera vel ambe ab eadem. vel est vinculum personarum ab eodem stipite descendentium carnali propagatione contractum: quod satis ē idem. Dicitur autem consanguinitas quasi sanguinis vnitas a con ꝛ sanguine: quia ō communi sanguine descendunt. Et quo ad prohibitionem coniugij non distinguo an tales consanguinei sint producti ex vxore coitu vel ex fornicario: quod est expressum. s. de proba. per tuas. Linea vero est collectio personarum ab eodem stipite descendentium gradus continens ꝛ numeros distinguens. Et est triplex linea. s. graduum descendentium ascendentiuz ꝛ collateraliū: vt. j. patebit. ꝛ. ff. de gradibus. l. i. ꝛ. l. iurisconsultus. Gradus est habitudo distantium personarum: qua cognoscitur: quota agnationis vel cognationis distantia due persone inter se differunt. ꝛ dicuntur gradus ad similitudinē graduum scalarum vel locoruz ꝙciuium: quia ita gradimur de proximo in ꝓximum. ff. ō gradibus. l. iurisconsultus. §. gradus. Format aūt sic arbor: primo vide cellulas ascendentium: secundo descendentium: demum collateralium. Ascende sup cellulam vacuam que remansit iō vacua: q; non potuit nomen ꝓprium habere: cum alie cellule exceptis his: que per genitiuz nominantur sumant nomen ab ipsa. Quō enim possemus illā cellulam nominare quā dicimus filium patris fratrem fratris patrem filij ꝛ sic ō singulis: ꝛ eaz alij vocant ioachim alij ptheum alij truncū. Nos aūt a nomine bidelli nri vocemus eā Petrutiū. Et scire debes q ꝓpetenter ille cellule medie ascendentium ꝛ descendentiū diuiderentur directe p medium: vt a latere dextro illaz cellulaz ponerent noīa marium: vt abauus ꝓauus ꝛc. a latere sinistro nomina mulierū vt abauia ꝓauia ꝛc. quia positi a latere dextro ō scendunt a maribus: ꝛ econuerso. Supra cellulam vacuā ē cellula hec ꝓmens pater mater: ꝛ ō. vnū punctū rubeum: ꝛ infra vnū nigruz. Supra illā est cellula auus auia: ꝓtinens duo pūcta rubea: ꝛ duo nigra. Supra illā est cellula, ꝓauus ꝓauia habēs tria pūcta rubea ꝛ tria nigra. Supra illā cellula abauus abauia hīs. iiij. rubea ꝛ. iiij. nigra. Descendendo sub cellula vacua habes filiuz filiam: ꝛ hz vnū punctum rubeum: ꝛ vnū nigrū. Sub illa hēs nepotē ꝛ neptē: ꝛ duo puncta rubea ꝛ duo nigra. Sub illa, ꝓnepotem ꝛ ꝓneptem ꝛ tria puncta rubea ꝛ tria nigra; sub illa abnepotē ꝛ abneptem. ꝛ. iiij. puncta rubea. ꝛ. iiij. nigra. Anteꝙ ad collaterales transeamus: scire debes: q punctoz numeratio est numeratio graduū habito respectu ad cellulaz vacuā: ꝛ puncti rubei denotant ꝓputationē fm ius canonicū: puncti nigri fm ius ciuile ꝛc. Ponit aūt ꝓputatio canonica in supiori pte cellulaz ꝛ ciuilis vo in inferiori: vt detur intelligi excellentia iuris canonici ad ciuile: ꝛ māxīe quo ad hūc casuz quo instruimur in matrimonijs que licite ꝓhi possint: necne: ꝛ cū matrimonium sit sacramentū ecclesie i eo ꝑcipue; lex mino; ē canone. ō de secun. nup. c. vl. ꝛ pe. Videt aūt ex pūctatiōe ꝓdicta: q; in ꝓputatione ascendentiū ꝛ descendentium ꝓcordat vtrūqz ius: q; i eis semp persona addita psone p carnis ꝓpagationem gradū adijcit. Ad inueniendum autem gradus inter eos fm vtrunqz ius tolle hanc magistralem regulaz ascendentiū ꝛ descendentiū: quot sunt persone de quib⁹ queritur computatis intermedijs vna dempta tot sunt gradus inter eas. Si igitur vis scire ꝙtum distat abauus a petrutio vtroqz computato: ꝛ intermedijs quinqz sunt persone: de me vna quattuor sunt gradus. Jdez dico ō ipso. p. ad abnepotem: q; eodez modo erit repire. v. psonas: ꝛ sic, iiij. sunt grad⁹. Si velles scire quot

K. K. LYCEAL. BIBLIOTHEK ZU LAIBACH

distet abauus.p.ab abnepote.p.iuenies ibi no ue psonas ꝓputato.p.ꝛ sic octo erunt gradus. Scias aũt ꝙ iste.p. non h3 totam suam cõputationẽ in arbore. Scis n.ꝙ quilibet h3 duos parentes.iij. anos.viij.panos.xvi. abauos:ꝛ ꝛ sic semper ascendentes duplicantur. Sñ ipossibile fuisset tot psonas in arbore scribere. Quero aũt an inter ascendẽtes ꝛ descendentes,phibitio copule ꝓgalis excedat quartũ gradũ: ꝛ dicit Boffre.in summa de consang.ꝛ affini.§.itez q̃tum.ꝙ non ꝓ decre.non d3.eo.ti.q̃ generalit loquit. Alij cõiter contradicentes inter ascendẽtes ꝛ descendentes ꝓpetuam esse,phibitionem dicunt:ꝛ qõ de quarto gradu dicitur in collateralibus locũ h3: ad hoc.xxxv.q.iij.pgeniem.ꝛ duobus.c.se.in quibus d̃f: ꝙ olim non solum vsq3 ad secundũ gradũ: sed ẽt inquantũ noticia erat parẽtele extendebat,phibitio. Exquo ergo certũ est altez descendentẽ ꝛ altez ascendentem pdurat,phibitio: ad idem insti.de nupt.§.i.ff.ꝺ ritu nup.l.nuptie.ꝛ hoc vez puto. Ad collaterales transeam⁹ ꝛ da fratrez ꝛ sozoꝛ:ꝛ cã brevitaꝛ ꝓsequẽdo solũ partem mediam arboris ad modum vexilli: qua intellecta reliqua intelligitur: qõ per se p3. Dicamus de fratre ꝛ descendentibus sub cellula fratris filius filia: ex illa fratris nepos neptis:ex illa fratris,pnepos ꝓneptis: ꝛ frater.p.est cum.p. i ꝑmo gradu ſm canones in secundo ſm leges: eius filius in secundo ſm canones:in tertio ſm leges. nepos in tertio ſm canones:in quarto ſm leges. Fratris,pnepos ẽ ipsi.p.in quarto ſm canonel: in quinto ſ3 leges ꝛ sic debet esse vtraq3 punctatio: ꝛ isti sunt collaterales ad.p. Et nunc de cellula patris fecimus stipitẽ:fac ꝓsequẽs stipitẽ ꝺ auo: ex eo patruus amita:ex illa frat patruel ꝛ amitin⁹ sozoꝛ:patruel ꝛ amitia : ex illa hoꝛ filꝰ filia:ex illa hoꝛ nepos neptis. Patruus ẽ.p. scꝺo gradu:frat patruel ẽt secundo gradu:filius in tertio: nepos in q̃rto ſm canones. Per leges aũt patruus in tertio: frater patruelis in quarto: filius in qnto:nepos in sexto ꝛ sic d3 esse vtraq3 punctatio. postea fac ꝓauũ stipitẽ: ꝛ h3 filꝰ patruũ magnũ : amitam magnã:auu3 ꝛ auiã:auunculũ magnũ ꝛ materã magnã:illos non ꝓsequmur. Ex cellula patrui magni,ppꝛioꝛ sobrin⁹,ppꝛio: sobrina:ex illa hoꝛ filius filia:ex illa eoũdẽ nepos neptis: ꝛ qꝛ p. distat a,pauo quẽ nunc feci stipitem tertio gradu:ergo a patruo tertio : ꝛ a,ppꝛioꝛi sobrino tertio ꝛ a filio ſtio: ꝛ a nepote q exit lineã equalitaꝛ quarto ſm canones:ſ3 leges vero distat.p.a patruo magno quarto: a,ppꝛioꝛi sobrino quinto: ꝛ a filio sexto:ꝛ a nepote septimo:ꝛ sic d3 eẽ vtraq3 punctatio. Modo fac abauum stipitem cuꝫ tribus filijs.ſ.,ppatruo,pauo: ꝛ pauunculo.de ꝓauunculo non ꝓsequoꝛ. Ex cellula,ppatrui oꝛitur cellula hoꝛ filius filia: ex illa hoꝛ nepos neptis:ex illa coũdẽ,pnepos,pneptis. Isti oẽs sunt cum.p.in quarto gradu:qꝛ.p. distat a stipite in quarto gradu:ꝛ ex illa linea nullus exit lineam equalitatis:ergo oẽs ab eo distant quarto. ſm leges,ppatruus distat.v.filius.vi.nepos.vij ,pnepos.viij.ꝛ sic d3 esse vtraq3 pũctatio. Nũc videndum est quibus regulis gradus illorum collateralium cognoscantur. Collateralium cq̃lis linee vnã tradꝺo regulam ſm canones. Collateraliũ in linea equali quoto gradu quis distat a communi stipite: toto distant inter se vel sibi attinent.hoc ſm canones. Exemplum pone:cũ sacis abauum stipitem inter.p. ꝛ ꝓnepotez ꝓ patrui:nam illi sunt in linea eq̃li: qlibet distat a stipite quarto gradu:ergo inter se quarto. ſ3 leges vero aliter ẽ:ꝛ sic dicimus regulam: collateralium in linea equali quoto gradu quis distat a cõi stipite:toto duplicato distant, inter se vel sibi attinent. Vides ergo ex supertius dictis ꝛ ex punctatione:ꝙ ꝓdicti.p.ꝛ,pnepos,ppatrui distant.viij.ꝛ insurgit illa diuersitas : qꝛ ſm leges quelibet persona gradum facit in collateralib⁹. Unde duo fratres faciũt duos gradus:ſ3 canones vero due psone faciũt vnũ gradu3 : vnde vt p3 in cellula fratris:frat est cũ.p. in ꝑmo gradu ſm canones:in scꝺo ſm leges : sed computatio eoꝝ ob aliud fit q̃ nfa.xxxv.q.v.c.ij. bñ ergo dicitur ſm leges:ꝙ in equali linea collateralium3 sine linea sit paris numeri sive disparis:nõ est reperire disparem gradum. vide in linea paris numeri secunda vel quarta: disparis numeri ꝑma vel tertia. In prima secundus gradus: in secunda quartus: in tertia sextus: in quarta octauus: qõ non est ſm canones: qꝛ in equali linea disparis numeri habemus disparẽ gradum : quia in prima p̃rimũ:in tertia tertũ: in qnta quintum : ꝛ sic de singulis. Nũc restat videre de collateralib⁹ in linea inequali : de qbus tradit⁹ talis regla ſm canones. Collateraliũ in linea inequali quoto gradu remotio: distat a cõi stipite:toto distãt inter se. Exẽplum pone faciendo abauum stipitem.p.ꝛ filius,ppatrui sunt in linea inequali.cõputemus ergo a remotioꝛi.ſ.a.p.sed.p.distat a stipite quarto gradu:ergo a filio,ppatrui q̃rto: ꝛ idem in descendentibus vsq3 ad lineam equalitatis:ꝛ hoc est qõ dicimus: ꝙ persona addita psone vsq3 ad lineaz equalitatis non crescit gradus : qꝛ ,ppatruus filius eius nepos ꝛ ,pnepos oẽs distant quarto a.p. Sz aliter ſm leges ſm quas talem regulam tradimus. Collateralium in linea inequali quot sunt psone stipite dẽpto : tot sunt gradus: vnde.p. a stipite distat quarto: a,ppatruo qnto: a filio. vi. a nepote. vij. a ꝓnepote. viij.ꝛ sic q̃libet psona facit gradu3. Vides ex supradictis ꝙ.p.non põt Zhere cum aliqua ꝺ arbore. Distat.n.a sũmo.ſ.ab auo: ab imo.ſ. a nepote:ab extremis collateraliu3: ab omnib⁹ his quarto:a medijs citerioꝛi: per quod sat patet:ꝙ cum nullo potest contrahere. Sed si extremus in collateralibus: vtputa si ꝓnepos,p patrui vel,pnepos fratris ꝓcrearet filiam posset.p.cum illa contrahere.l3 aũt Zhatur in quinto gradu:remanet tamen consanguinitas.,phibitio enim que per ius positiuum ,pcesserat: potuit tolli:sed naturalia sunt immutabilia.v. di. in ꝑin. Scire debes ꝙ cõiter dicunt doctoꝛes ꝙ abauus ꝛ,pauus ꝛ auus sunt bigami:dicẽtes ꝙ si nõ essent bigami nõ possent filij eoꝝ conũgi:cũ essent frẽs:sed de hoc non multũ curo:qꝛ eadẽ rõe sic esset de alijs cellulis duplicibus ꝙ psone eaꝝ essent bigami:vñ fingam⁹ perinde ac si in qualibet duplici cellula haberem⁹.iij. psonas ac si diceretur,ppatruus ꝛ vxoꝛ ꝓoamuta ꝛ

Rela

Rela

03002945h

maritus: vnde duplicatio posita fuit: vt nomia dmóstraret i vtroqꝫ sexu: ñ vt eos ꝯiuges deno taret. Sciẽdum est ẽt ꝙ in collateralib⁹ equalis linee bñ sequit̃ ista regula affirmãdo ⁊ negando ego ⁊ tu sumus ꝯsanguinei i linea equali: ⁊ ego possum accipere filiã tuã: ergo tu meã: ⁊ negatiue ego nõ possuꝫ accipe filiã tuã: ergo nec tu me am. Affirmatiua ꝓcedit in linea equali quarti gradus. Negatiua i tertio vel citeriori: sꝫ i linea ieq̃li hoc nõ ꝓcedit affirmãdo vel negando: qꝛ si vn⁹ est i q̃rto alt̃ in t̃rtio: vel citiori q̃ ẽ in t̃rtio vel citiori pót ꝯhere cũ filia eius q̃ est i q̃rto gradu ⁊ ñ econuerso: vñ ꝓpatruus huius fili⁹ ⁊ nepos ꝯhere possunt cum filia. p. sed non econuerso. Demum queritur an collaterales: quoruꝫ vnus est in quinto ⁊ alter in primo: puta filia. p. ⁊ pro patruus possint adinuicez ꝯtrahere: dicit host. ꝙ non: ⁊ hoc no. s̃. e. ꝙ dilectio. ⁊. c. tua ⁊ i sum ma huius ti. d̃ ꝯsang. §. nunqd in quinto ⁊ p̃mo quod per sua argumenta nititur ꝓbare sic. s. pa ter ⁊ filius vna persona censentur. C. d̃ impu. ⁊ alijs substi. l. vlt. Sic̃ ergo nõ ꝯhit cum stipite: sic nec cũ filijs stipit̃. bene facit p̃dicta decre. tua vbi fratres videntur poni ꝓ stipite. ꝯriuꝫ tenet ber. quod colligitur ex glo. quam ponit. s̃. e. ti. c. vlt. ⁊ rai. ⁊ Jo. d̃ deo: ⁊ hoc est verissimuꝫ: qd̃ probant verba regule posite. s̃. e. c. vlti. dum di cit ibi descendentium ab eodem: sed certum est ꝙ propatruus descendit a stipite. preterea aut dicis ꝙ est inter eos ꝓhibitio ascendentium ⁊ d̃ scendentium aut collateralium: de primo patet negando: ꝙ certum est filium. p. non descẽsisse a ꝓpatruo. Est ergo ꝓhibitio collateralium: sed certum est ꝙ isti distãt quinto. quid igitur impe diat istos collaterales contrahere: non video. Joannes Andree.

.IIII.
Abauus.
Abauia.
.IIII.

.IIII. ꝓpatruus. proamita. .V.
.III. proauus. proauia. .III.
.IIII. ꝓauunculus. ꝓmatertera. .V.

.IIII. hoꝛ. filius. filia. .VI.
.III. patru⁹ magn⁹. amita magna. .IIII.
.II. Auus Auia. .II.
.III. auũcul⁹ magn⁹ matertera magna .IIII.
.IIII. hoꝛ. filius. filia .VI.

.IIII. eorũdẽ. nepos. neptis. .VII.
.IIII. ꝓpꝛ sobrin⁹. ꝓpꝛ sobria. .V.
.II. patru⁹. amita. .III.
.I. Pater. Mater .I.
.II. auũculus. matertera. .III.
.IIII. ꝓpꝛ sobrin⁹. ꝓpꝛ sobria. .V.
.IIII. eorũdẽ. nepos neptis .VII.

.IIII. eorũdẽ. ꝓnepos. ꝓneptis. .VIII.
.III. hoꝛ. filius. filia. .VI.
.II. ꝑ patru el. l'amiti⁹ soror patruel l'amitia .IIII.
.I. Frater. .II.

.I. Soror. .II.
.II. ꝯsobrin⁹ cõsobrina .IIII.
.III. hoꝛ. filius filia. .VI.
.IIII. eorũdẽ ꝓnepos. ꝓneptis. .VIII.

.IIII. eorũdẽ. nepos. neptis .VII.
.III. hoꝛ. filius. filia. .V.
.II. fratris. filius. filia. .III.
.I. Filius. Filia. .I.
.II. sororis. filius. filia. .III.
.III. hoꝛ. filius. filia. .V.
.IIII. eorũdẽ. nepos. neptis .VII.

.IIII. horum. nepos. neptis. .VI.
.IIII. fratris. nepos. neptis .IIII.
.II. Nepos. Neptis .II.
.III. sororis. nepos. neptis. .IIII.
.IIII. horum. nepos. neptis. .VI.

.IIII. fratris pronepos. ꝓneptis. .V.
.III. pronepos. proneptis. .III.
.IIII. sororis. ꝓnepos. ꝓneptis .V.

.IIII. abnepos. abneptis. .IIII.

Ad arborem affinitatis ⁊ eius materiā
transeamus. Et primo videndum est
qd sit affinitas: ⁊ vnde dicat: ⁊ quo ip
sius genera insurgāt: ⁊ gradus ꝑputē
tur: deinde arborem formemus: ponemus po
stea quedā notabilia ⁊ quasdā questiones. Est
aūt affinitas ꝓsonaꝝ ꝓximitas ex coitu ꝓueni
ens omni carens parentela. hoc ſm canones: ꝫ
ſm leges est ꝓximitas ꝓueniens ex nuptijs. ⁊ re
quiritur ſm leges: q̄ legitime sint nuptie non in
terdicte: vt contrahatur affinitas. ff. de gradi. l.
non facile. §. sciendum. Et dicitur affinitas qua
si duorum ad vnum finem vnitas: eo q̄ due co
gnationes diuerse ꝑ nuptias ſm leges: vel ꝑ coi
tum ſm canones copulantur: ⁊ alter ad alterius
cognationis finem accedit: vt in eadem. l. §. affi
nes. Sed q̄ per fornicarium coitum ⁊ incestuo
sum ſm nos contrahatur affinitas: ꝓꝫ de eo qui
cog. consang. vx. sue. c. discretionem ⁊ eo. titu. c.
penul. sed consideratio legis fuit circa heredita
tes ⁊ tutelas deferendas: ⁊ ne quis cogatur ad
uersus affinem testimoniuꝫ dicere. ff. ō gradi. l.
turisconsultus in pn̄. ⁊. ff. de testi. l. iij. ⁊. iiij. q.
iij. §. item in criminali. ⁊. item. l. iulia. Sꝫ canō
quo ad matrimonia ꝓhibenda ꝓsiderauit vnio
nem carnis que insurgit ex copula. ⁊ est vidē ſm
hoc q̄ ꝓcurrere potest attinentia ꝓsanguinitat⁹
⁊ affinitatis: vt siquis cognoscat consanguineaꝫ
suam: omnes consanguinei vtriusq̄ sunt vtriq̄
affines. Scias autem q̄ affinitas est perpetuus
impedimentum: qō durat ēt mortua persona: q̄
mediante contrahitur. xxxv. q. x. fraternitatis.
Nec oritur affinitas ex pollutione extraordina
ria: que fit extra claustra pudoris. xxxv. q. iij. ex
traordinaria. ⁊ adde quod ibi notatur. Et insur
git affinitas ex coitu interdum cum publica ho
nestate: interdum sine: ⁊ publica honestas inter
dum sine affinitate: vt si cognosco vxorē vel spō
sam: hic impedimentum est publice honestatis
⁊ affinitatis: si cognosco non sponsam hic affini
tas sola est: si sponsam nondum cognouī: ibi so
la publica honestas. hoc dico: quia si mortua ē
vxor tua: vis contrahere de dispensatione eccle
sie cū ꝓsanguinea sua: ⁊ ecclesia dispensat q̄ pos
sis contrahere cum illa: nō obstante q̄ sit tibi af
finis tali gradu: per dispensationē adhuc ꝫhē ñ
potis: q: ꝫ sublatū sit ipedimētū affinitat⁹: ñ tñ est
sublatū ispedimētū publice honestat⁹. Debes ergo
facē exām q̄ possis cū tali ꝫhē nō obstante ipe
dimēto publice honestatis: ꝑ eo q̄ desponsasti
ꝓsanguineam eius in quarto gradu: ⁊ non obstā
te q̄ est tibi affinis in quarto ꝑ eo q̄ dictam de
sponsatam carnaliter cognouisti: ⁊ tunc mīmo
nium ꝓcedere poterit. Ben⁹ affinitatis cognosci
tur ꝑ hanc regulam: sed non gradus: ꝓsona ad
dita persone per carnis copulam mutat genus
sed ñ gradum. Ista modo si is q̄ est mihi in secū
do gradu ꝓsanguinitatis cognoscat mulierem: il
la est mihi scō gradu affinitatis ⁊ ꝑmo genere:
si alius eā cognoscit ille attinet mihi scō genere
affinitatis ⁊ secūdo gradu: si ille aliā mulierē co
gnoscit illa attinet mihi tertio genere affinitatis
⁊ secundo gradu. Sed quia solum primū genus
hodie habet ꝓhibitionem: ⁊ quia. b. plene tradi
dit. ſ. de consang. ⁊ affi. nō debet. hic circa hoc
non insisto: ergo si ꝑsona mihi consanguinea
ꝓtingat sibi aliā ꝓsonam carnali copula ꝑsona
iuncta ē mihi affinis ꝓmo genere affinitatis: si at
tinēs mihi ꝓmo genere affinitatis carnali copula
se alii ꝓmisceat: ille attinet mihi secūdo genere:
si affinis mihi secūdo genere aliquaꝫ cognoscat
illa ē mihi affinis tertio genē: sed eodem gradu
Est igit videre de gradib⁹. Certū est q̄ affinitas
nō hꝫ hodie ꝓhibitionē nisi in ꝑmo genere: ⁊ in
illo vsq̄ ad quartū gradū: ꝫ affinitas nō hꝫ suā
spālez ꝓputationē graduū: sed ꝓputant gradus
affinitatis ſm gradus ꝓsanguinitatis. Si ergo
ꝓsanguineus tuus cognoscat mulierez: si vis sci
re quoto gradu affinitatis attinet tibi mulier illa
vide quoto gradu ē tibi consanguineus tuus ꝑ
regulas quas tradidi in ꝓria arbore: ⁊ quoto est
tibi ille ꝓsanguineus: toto mulier est tibi affinis
⁊ semp in ꝑmo genere. Nūc formemus arbo
rem: ⁊ in medio arboris sunt quattuor cellule: ⁊
in ꝑma supior⁹ ponit ꝑim⁹ gradus: in secūda se
cundus: in tertia ītius: in q̄rta quartus gradus.
Et de his ꝑmo quer̄itur quare ponant⁹ in medio
fratris ⁊ sororis. Scō q̄re ñ exprimant attinen
tiā: dicēdo primus gradus affinitatis ⁊ sic de sin
gulis. Ad primū dic hoc fuisse vt dēt intelligi q̄
affinitas oriē ex ꝓsanguinitate: ⁊ q̄ ab vtroq̄ se
xu virili ⁊ femineo affinitas ꝫhat. Ad secundum
dic attinentiā ñ fuisse exꝑssā: vt illa ꝓputatio gra
duū ad ꝓsanguinitatē ⁊ affinitatez referat: vnde
soror ⁊ frat sunt in ꝑmo gradu ꝓsanguinitatis: ⁊
frater ⁊ vir sororis sunt in ꝑmo gradu affinitatis
⁊ sic de alijs. deide a latere dextro dicte linee po
nit⁹ alia linea q̄ttuor cellulas ꝓtinēs: in ꝑma scri
bit⁹ frat: in scōa fratris fili⁹: in ītia fratris nepos:
in q̄rta fratris ꝓnepos. Ad dorsū hui⁹ alia linea
ꝓtinēs alias q̄ttuor cellulas: in quaꝝ prima scri
bit⁹ vxor fratris oli relicta: in scōa vxor filij fris: i
ītia vxor neptis fratris: in quarta vxor ꝓnepotis
fratris. A latere sinistro sunt alie quattuor cellu
le: quaꝝ ꝑia soror: scōa sororis filia: tertia soro
ris neptis: quarta sororis ꝓneptis. Ad dorsum
haꝝ sunt alie quattuor: prima vir sororis oli reli
cus: secunda vir filie sororis: tertia vir nepti so
roris: q̄rta vir ꝓneptis sororis. Ꝑponunt ēt alie
due cellule: vna a latē dextero ꝓtinens relictus
relicte fratris: a sinistris relicta relicti sororis: q̄
ſm omnes ponunt⁹ ad decorē ⁊ ad demonstran
dū genera affinitatis: q̄ hodie ꝓhibitionem non
hꝫt. Adhuc hēs duas lineas reflexas: quarum
vna oriē in cellula fratris ⁊ terminat⁹ i cellula viri
sororis: i qua scribit⁹ primū genus affinitatis. ītē
alia linea reflexa q̄ oriē in cellula sororis: ⁊ termi
nat⁹ in cellula vxor fratris in qua idem scribitur.
Circa hoc q̄ro: quare in cellula vxor fratris scri
bitur oli relicta: qō nō ponit⁹ in alijs cellulis infe
rioribus eiusdez linee. ⁊ dic hoc factū fuisse ꝓpt
cellulam que ponitur ad dorsuꝫ illius: q̄si dicat
frat hūit vxorē: mortuo fratre vxor ab eo relicta
ꝫxit cum alio viro: illa demum mortua iste reli
ctus a relicta fratris vult ꝫhere cuꝫ sorore nūqd
pōt. olim ñ potat: q: erat sibi in secundo genere:

Regula

t primo gradu: hodie vo potest: idē sit repetitiō quo ad cellulam viri vxoris. Ad cognoscendū ergo gradus affinitatis t genus tam p formam arboris q̄ ex puris dictis: tolle hanc solā regulam magistralem: per carnalem copulam viri t mulieris inter consanguineos mulieris t virum t inter consanguineos viri t mulieres ꝓtrahitur affinitas primi generis eiusdem gradus: cuius ē consanguinitas. Quare dicatur in regula p carnalem copulam viri t mulieris t non viri t vxoris: collige ex his que in ꝓncipio dixi. Inter cōsanguineos mulieris t vir t consanguineos viri t mulierem tō dixi: q̄ inter vir t mulierem non contrahitur affinitas: sed ipsi sunt affinitatis cā. Itē inter ꝓsanguineos viri t ꝓsanguineos mulieris nulla ē affinitas: vñ duo fratres ꝟhant cum duab⁹ sororib⁹: pat t filius cuz matre t filia. Sz ē affinitas inter ꝓsanguineos mulieris t ipsum vir: t ꝓsanguineos viri t ipsam mulierem. ē. de consang. t affi. q̄ sup his. Primi generis quare dicerit: ēt ex supioribus patuit: t eiusdē gradus cuius est consanguinitas. vide hoc in arbore. nā frater t soror sunt in primo gradu ꝓsanguitatis: maritus sororis ē fratri in ꝑmo gradu affinitatis: t sic vxor fratris sororis: t sic filia sororis est filio fratris t ipsi fratri in secundo gradu ꝓsanguinitatis: maritus eius in secundo gradu affinitatis t econuerso t sic in reliquis. Unde vir, pneptis sororis attinet fratri t omnibus descendētibus qui sunt in arbore q̄rto gradu affinitatis: t hoc ideo: quia toto gradu consanguinitatis attinet ꝑdictis ipsius, pneptis qui sunt in arbore. tō dixi: q̄: si, pnepos fratris haberet filiū ille excedēt lineam equalitatis: t sic attinet quito gradu ꝑm regulas traditas in, prima arbore. Post hoc notandum ē q̄ illud ꝓcise nō sequit: ego t tu sumus affines ergo filij⁹ quē, pereo ē tibi affinis. Haz interdum filius me⁹ mutat gen⁹ attinētie: q̄ ego sū tibi affinis: t ipse ꝓsanguineus: interdum nil attinet tibi: interdum mutat gradū: interdum nec mutat genus nec gradum. exemplū: si ego t tu sumus affines p appositionem mei: q̄. ſ. ꝓtraxi cum ꝓsanguinea tua: si ex dicta ꝓsanguinea tua: filium, pereo. ille est tibi consanguineus non affinis: sed si ego maritus consanguinee tue ex alia muliere filium, pereo: ille nec est tibi consanguineus nec affinis. Si vero tu cōsanguine⁹ vxoris mee filiū, pereas: hic filius nō mutat gen⁹ attinētie q̄ tu pat es mihi affinis: t ipse affinis sed si tu t vxor mea eratis ineq̄li linea vel lineq̄li: t tu eras remotior: q̄ tu eras in tertio ipsa in secundo vel primo: tunc ipse filius mutat gradum: q̄ tu pat es mihi in tertio gradu affinitatis t ipse mihi in quarto. Si vō tu t vxor mea eratis consanguinei in linea inequali: sed vxor mea erat remotior vt q̄ ipsa in tertio t tu in secūdo: tunc filius tuus nō mutat genus nec gradum: q̄ tu mihi affinis t ipse affinis: tu in tertio gradu t ipse in tertio gradu. Item nota q̄ istud etiam non sequitur: ego t tu sumus affines: t ego non possum accipere filiam tuam: ergo nec tu meam: q̄ ſ habeam cōsanguineam tuam in vxorem: tu bñ potes cōtrahere cum filia mea quam habui ex alia muliere quia affinitas non cōtrahitur inter consanguineos viri t consanguineos mulieris: sed inter virum t consanguineos mulieris t inter mulieres t consanguineos viri: vt dixi: t probatur. ē. de consangui. t affini. q̄ super his. Sed ego nō possum contrahere cum filia tua: nisi fortitan illa excederet quartum gradum: vt quia esset in quito: t est simile ꝑm q̄ dixi supra in proxima arbore circa finem. Hunc queritur an affinitas inter ascendentes t descendentes habeat perpetuam, prohibitionem: an extendatur tñ vsq̄ ad quartum gradum. Et si teneremus opinionem gof. de q̄ dixi supra in arbore proxima circa medium: diceremus q̄ vsq̄ ad quartum gradum tñ. Sed tenendo contrariam opinionem: dicemus q̄, prohibitio sit perpetua. Dicit enim textus q̄ ita abstinere debemus a consanguineis vxoris: vt a, pris: supra de consangui. t affi. c. i. xxxv. q. iij. de propinquis. t capitulo equaliter. Si ergo inter consanguineos ascendentes t descendentes prohibitio extenditur in infinitum: ergo inter affines: ad idem inst. de nupti. §. affinitatis. t dicit lex: q̄ tales affines ascendentes t descendenter habentur loco parentum t liberorum. ff. de gradi. l. non facile. §. t retro in fine. Eodem modo posset formari questio de affinibus: quorum vnus est in primo gradu alter in quinto: sicut in consanguineis dixi supra in arbore proxima in fine. Hi autem licet diuersis temporibus habere i vxores duas cognatas: scilicet vxores duorum fratrum: t an contingeret olim in gradu prohibito hodie permisso simul manere possint: de hoc vide no. supra eodem: de consangui. t affi. capitulo non debet. Ultimo queritur ad vtr an q̄ arborem: an prohibitio consanguineorū vel affinium contingendorum procedat ex prohibitione diuina an ex humana t quare facta fuit, prohibitio. Breuiſ scias: q̄ oli pp necessitatē frater necessario habuit ꝟhē cū sorore: t ꝓsanguinei cū consanguineis: vnde tunc in collateralibus non erat prohibitio: hoc fuit a principio generis humani in filijs t nepotibus ade: hoc etiam fuit p⁹ diluuium in nepotib⁹ noe. In leuitico vero prohibite fuerunt fere. xij. persone quas vide nota. supra de resti. spol. litteras. t de diuor. c. gaudemus. Demuz ius positiuum canonicum prohibuit consanguineos t affines primi generis coniungi in septimo gradu t citerior: que prohibitio postea vsq̄ ad quartum gradum est restricta ē. c. non debet. reuocatis etiam quibusdaz alijs prohibitionibus vt ibi patet. Reuocatio vero fuit ex causa que ibi ponitur: t supra de testi. c. Iz ex q̄dā. p q̄ pz: q̄ ꝓhibitio parti, pcedit ex iure diuino t partim ex positiuo. Unde in secundo gdu eqlis linee collateralis ꝟhē pñt a iure diuino sed non positiuo. Ratio vero prohibitionis sumitur. xxxv. q. i. §. i. t. c. i. fuit enim propter charitatem ampliandam. Nam si contraherez cuz sorore idem esset pater t socer mater t socrus vir t frater t cetera. Sed si alium habeo patrem alium socrum numerosius se charitas, ptenderet: in qua vniuersi fideles t precipue studentes continue perseuerent per gratiam eius qui est benedictus in secula seculorum amen.

relict⁹ relic	vxor fris	Frater.	Primus	Sozor	vir sororis	relicta relic.
te fratris.	oli flicta.		gradus.		oli relictus.	te sororis.
	vxor fi	fratris	Secūdus	sororis	vir filie	
	lij fris.	filius.	gradus.	filia.	sororis.	
	vxor nepo	fratris	Tertius	sororis	vir neptis	
	tis fratris.	nepos.	gradus.	neptis.	sororis.	
	vxor pro	fratris ꝑ	Quartus	sororis	vir pronep	
	nepotis.	nepos.	gradus.	ꝑnepti.	tis sororis.	

QUia ꝓposterus ē ordo ꝑus humana subsidi petere vt illis deficiētibus diuini fauoris gra posulet: ō ꝑse. di. i. ois christian⁹ in fi. Jccūr co ego ioānes andree bonoñ. in oīb⁹ inuenis ſiter decretoꝝ doctores lꝫ minimus: tñ indignus: cupi ens huⁱ⁹ opis mei ſore ꝓncipū ad i uocationē honorē ⁊ laudē nois icsu christi: qō qñ reco lo flecti debeo ge nua salꝫ cordis. J de imā. ec. decet. ꝑus ad eū in ☩tū poſſū hūlel pozri go ꝓces: vt nō pō deratis humanis demeritis sui sola clemēcia in me ſui celestis irrigui vel regni gratiā iſtruat ſciēcie ⁊ eloquēcie ſupplēdo defectū angēdo ingenij modulū ⁊ memozie quātitatē: vt possiꝫ scripturaꝝ huⁱ⁹ libri ꝓficuē pādere: errozes fugare: enigmata reſerare: nodos solue: obſcura dilucidare: ⁊ dubia declarare. J. de relig. c. i. Uel vt sic ꝓseruet ⁊ augmēcet scia: vtus ⁊ gra i meipso: vt iuxta ꝓbū ps. qui de ꝓfute ambulē i vtutē: de pe. di. ij. dū scām. planet: edificet: roboret: ⁊ ꝓseruet huⁱ⁹ iuris scia in mētibus desiderātiū auditoꝝ. xxiij. q. i. aduocauit i fi. vt p eā ipsoꝝ honorificata ⁊ ditata sint coꝛpora. ſ. de pbē. ō mita. i fi. ipoꝝqꝫ coꝛpoꝝ mēbra fddāt iuſticie futura: vt. xlvij di. oēs. vt sic erudite sint aīe ⁊ adeo picte iduteqꝫ iuſticia beatitudinē mereant: de pe. di. ij. illa aia. ⁊ c. ſe. ſit autē hoc opꝰ memoziale ꝓuect: iuuenes iſtruat: cū paribus ꝓferat: ⁊ desides excusso negligēcie ſōno. ſ. ō homi. ꝓ hūani. assiduos ⁊ vigilātes reddat ad ſtudiū: vt ꝑmo meus scintillā amoris huius scie in eis iueniens i illā flnat ⁊ nutriat: ⁊ ci creuerit flāmā dignissimā faciat: de pe. di. ij. ſi ꝑmo. Laudātes igit hoc opꝰ melioꝛi bus rōnibus roborātes ⁊ merito rēpḥēdētes ꝗplectoꝝ detrahētibꝰ autē nō resisto: ſz velut agnus coꝛā tōdēte nō aperiā os meū: de pe. di. ij. ſi. n. iquit ad finez ꝑuenīe colūne: paraꝝ ab ānicio doceri. xxiij. q. ij. c. i. Asſeri bak igit iſufficiēcie mee qegd i hoc ope rephendendū exiſtit: me nō reddāt aliq̄liꝫ i his excusatū cognoſcēde ditatꝭ affectꝰ: ⁊ ñ debilis amoꝛ: quē coꝛde gero fixū ad ſtudiū ⁊ ſtudētes: qbꝰ attrahoꝝ ⁊ absolute ꝓpelloꝝ manū ad calamū mittē: lꝫ ad id iſufficiēciſſimū me cognoſcā. Sigd autē ibi fuerit nota dignū ⁊ vtile: ꝑus diuine potēcie: ſecūdo reuerēdiſſimo pā sub cui⁹ vmbra qeſco: ⁊ docto: sedeo lꝫ idignus: dño Guidoni ō abayſio archidi. boñ. cr cui⁹ scripꝭ ⁊ dicꝭ: q ñ i glosas recipio lꝫ i textū: ⁊ maxie lectura p ipsū sup libꝛo decretoꝝ nouit cōpilata ifrascripta collegi. Et lꝫ oīuz puoꝝ huius ūrꝭ dicta vel scripta suo iudicio putē ee iūmissa: vt qō approbat approbatū: ⁊ qō reprobat habeat a ſinglis reprobatū: filiali tñ audacia huⁱ⁹ opis scripta sue coꝛrectōi subijcio: ⁊ ꝓfuturo: me tenē qō approbat: ⁊ ñ tenere qō reprobat. Et siq̄ i hoc ope suis dictꝭ vl scripꝭ eēnt ꝛ ria hꝫe cogito illa ꝓ ñ scripꝭ: ⁊ ꝓ hᵒ cuict pateat me rehēdi ñ posse: vt. xxiij. q. i. hᵒ ē fidē. ō sū. tri. dānz⁹ i fi.

BOnifacius epūs. ea rōne mot⁹ q̄ in ꝓncipio secundi tertij q̄rti ⁊ quīti libri decre. Querere nō solemnis de his. v. vl. vi. q̄ sūt in cuiuslibꝫ libri ꝓncipio attēdēda: ſz i ꝓncipio voluimus sufficit q̄ſuiſſe: in ꝓncipio huⁱ⁹. vi. libri: lꝫ nō idē sit auctoꝛ: q̄rere ꝓtermittā: vt sic breuitaꝭ cā ad ea sufficiat fmiſſe q̄ i ꝓncipio Greg. ꝓpliatiōis p Ber. nō. fuerūt. Et lꝫ antiq̄ sit rhetoꝛicoꝝ altercatio: an salutatio sit pars epiſe: id coꝝ diſputationi ⁊ solutioni relinquēs hoc ꝓmūi in q̄tuoꝛ diuido ptes. In quarū ꝑma salutatō ponit: vſq; ibi sacrosācte. In ſcā exoꝛdium: vſq; ibi sane. In ttia nāratio: vſq; ibi vniuersitati. In quarta ꝓclusio: vſq; in fi. Ꝓrio igit dñs Bonifaciꝰ doctoꝛes ⁊ scholares moꝛātes bonoñ. salutat ⁊ bñdicit. Secūdo exoꝛdiendo dicit: q; itendit sollicite circa cōmoda subditoꝝ: ⁊ volūtarie laboꝛat: ⁊ iterdū tot⁹ noctib⁹ vigilat ātiqua iura ōclarādo ⁊ noua ꝓdēdo: vt ipsoꝝ scādala tollat: ⁊ lites reꝓimat: ad qō se teneri fatet ex offō dispēsationis sibi credite: eo q; pest sācte romane eccīe: q̄ a deo plata fuit cūctis ecclijs: ⁊ effecta toti⁹ oꝛbis magiſtra. Tertio narrat se a multis reqsitū instanꝭ vt elucidare deberet q̄ eūanagantib⁹ edītis post cōpilationē Greg. ix. ab ipso vel alijs ro. pon. teneri ⁊ q̄ refutari deberēt: ⁊ q fuerint auctoꝛes ipsāꝝ. Ad qō efficere desideꝛās p tres noiaꝛos i ſra extranagātes ipsas fecit diligētius recēseri: quarū multe resecate fuerūt: qt tēpoꝛales vel iuri ꝛrie vel ſupflue: reliqs in melius reformatas cū vtilibus ꝓstitutionib⁹ p ipsū nouiter editi mādauit in vnū libꝛū redigi: ⁊ sub debitis titulis collocari. Jlluqꝫ libꝛū vult adūgi quoꝫ libꝛis decretaliū ⁊ vocari sextū cū senarius numerus sit ꝓfectus. Dicit demū: q; ideo nō mādauit has ꝓstōnes in ꝓpilatione Greg. sub suis titulis poni: qꝛ oportuiſſet multos libꝛos destrui ⁊ nouos fieri cū maximis laboꝛibus ⁊ expēſis. Quarto ꝓcludēdo mādat ipsis doctoꝛibus ⁊ scholarib⁹ q; ipsū libꝛū mature cōpoſituꝝ: quē eis sub bulla trāſmittit: affectuose recipiāt illo vſuri in iudicijs ⁊ scholis: ⁊ ꝓcipit q; vlterius nō recipiāt nec ꝑ decretalib⁹ habeant aliqs ꝓstōnes ro. pon. editas post ꝓpilationē Greg. ix. que i ipso sexto libꝛo iſerte vel reſeruate nō sint. hoc dicit ꝓmiꝭ.

a ☞ Bonifacius. ex ꝑ decesſoꝝ⁹ suis ciuſdē nois licꝫ ipe fuerit octauus: credo q; vnicā decre. habuim⁹. ſ. ō. de ꝓsum. nullus. Et di Bonifacius q̄ſi bona faciēs: ⁊ vere ē ꝓsonas nomē reꝛt: put eē dꝫ. xxi. di. cleros. de pbē. cū fm. iſti. de dona. ſ. eſt ⁊ aliud. Bonū igit imo optimū opus fecit noſtrū ius cañ. ullo mīādo: ⁊ p declaratiōes antiquoꝝ iurū ⁊ p edītiōes nouoꝝ vt. ſ. sequit. Sed solēt iuuenes dubitare q̄ rōne mutet nomē in creatiōe ro. pon. cū nois mutatio ꝓhibita sit. C de mu. no. l. i. hic enī ꝑus vocabat Bñdict⁹ mō Bonifacius ē noiatus: Jnnocēcius. iij. ꝑus Sinibaldus: Greg. x. ꝑus Theobald⁹ Celestinus. v. ꝑus Petrus. Rñdet hoc fieri ad ostendendū p mutatiōnē nois factā mutatiōnē hois. cū enī ꝑus ect purus hō: nūc vicē veri dei gerit in trīs. ſ. vt ec. bñ. vt nſm. vl ideo qꝛ ois actio christi nſa est iſtructio. ſ. de clec. significasti. ij. q. i. deus oipotens. lꝫ i ꝓmotione Petri mutatū ē sibi nomen: cū ꝓmo vocaret Simon. xxi. di. in nouo. lꝫ ro. pon. vicē Petri gerit. ſ. q fi. sint le. p venerabilē. vñ ad eius iſtar ꝓmeuum mutandū ē nomē. Ꝓterea equū fuit mutationē fieri: qꝛ poſset, ꝓmotus turpe oꝛiginale nomē habere: pone exemplū. ſ. de clec. p ingtitionē. vñ nō esset equū ipsū illo nōie vocari. ler aūt de mutatō nominis fraudulenta intelligitur.

b ☞ Epūs. añ ꝓsecratiōnē ⁊ coꝛonationē sic scribit: bonifa. electus cpūs: ⁊ adde qō dicā i fi. li. sup data. Et q̄re se vocet epz cū sint in eccīa dei dignitates epāli maioꝛes dubitari solet:

Incipit sext⁹ liber ō decretaliuz.

ONIFACIUS[a] Epūs[b]

relict⁹ relic	vxor fris	Frater.	Primus	Sozor	vir sororis	relicta relic.
te fratris.	oli flicta.		gradus.		oli relictus.	te sororis.
	vxor fi	fratris	Secūdus	sororis	vir filie	
	lij fris.	filius.	gradus.	filia.	sororis.	
	vxor nepo	fratris	Tertius	sororis	vir neptis	
	tis fratris.	nepos.	gradus.	neptis.	sororis.	
	vxor pro	fratris p	Quartus	sororis	vir pronep	
	nepotis.	nepos.	gradus.	pneptl.	tis sororis.	

Quia ꝓposterus ẽ ordo ꝑus humana subsidi petere vt illis deficiẽtibus diuini fauoris gra ꝓsulek: ō ꝑse. di. i. ois christian⁹ in fi. Jccirco ego ioānes andree bonoñ. in oib⁹ inuenis iter decretoꝝ doctores lꝫ minimus: tñ indignus: cupiens hui⁹ opis mei fore ꝓncipiū ad i uocationē honorē ⁊ laudē nois iesu christi: qō qñ recolo flectē debeo genua salt̃ cordis. J de imā. ec. decet. ꝑus ad eū in ☩tū possū hūlel ꝓni go ꝓces: vt nō pō deratis humanis demeritis sui sola clemẽtia in me sui celestis irrigui vel regni gratiā ifluat sciẽtie ⁊ eloquẽtie supplẽdo defectū angẽdo ingenij modulū ⁊ memorie quātitatẽ: vt possiꝫ scripturaꝝ huiꝰ libri ꝓfitaté pādere: errores fugare: enigmata reserare: nodos solue: obscura dilucidare: ⁊ dubia declarare. J. de relig. c. i. Uel vt sic ꝓseruet ⁊ augmẽtet scia: vtus ⁊ gra a meipso: vt iuxta ☧bi ꝑs. quī de ☧tute ambulē i ☧tu: ē: de pe. di. ij. dū scām. planet: edificet: roboret: ⁊ ꝓseruet huiꝰ iuris scia in mẽtibus desiderātiū auditoꝝ. xxiij. q. i. aduocauit i fi. vt p eā ipsoꝝ honorificata ⁊ ditata sint corpora. s. de ꝓbē. ō mita. i fi. ipoꝝqꝫ corpoꝝ mẽbra fdd̃it iusticie fruitura: vt. xlvij di. oēs. vt sic erudite sint aie ⁊ adeo picte iduteqꝫ iusticia beatitudinē mereant: de pe. di. ij. illa aia. ⁊ c. se. sit aūt hoc op⁹ memoriale ꝓuect: iuuenes ilstruat: cū paribus ꝓferat: ⁊ desides excussio negligẽtie sono. J. ō homi. ꝓ hūani. assiduos ⁊ vigilātes reddat ad studiū: vt ꝑmo meus scintillā amoris huius scie in eis inueniens i illā fluat ⁊ nutriat: ⁊ cū creuerit flāmā dignissimā faciat: de pe. di. ij. si ꝑmo. Laudātes igit hoc op⁹ melioribus rōnibus roborātes ⁊ merito rep̄hendētes ap̄lectoꝝ detrahētib⁹ aūt nō resisto: lꝫ velut agnus coā tōdēte nō aperiā os meū: de pe. di. ij. si. n. iquit ad finez ꝓme colūne: paraꝝ ab ānicto doceri. xxiij. q. iij. c. i. Asseribat igit ifufficiẽtie mee gegd i hoc ope rep̄hendendū existit: me tñ reddāt aliqliꝫ i his excusatū cognoscẽde ☧tatꝫ affectꝰ: ⁊ ñ debilis amoꝝ: qué corde gero fixū ad studiū ⁊ studẽtes: qbꝰ attrahoꝝ ⁊ absolute ꝓpellor manū ad calamū mittẽ: lꝫ ad id ifufficiẽtissimū me cognosci. Sigd aūt ibi fuerit nota dignū ⁊ vtile: ꝑus diuine potẽtie: secūdo reuerẽdissimo ꝑi sub cui⁹ vmbra gesco: ⁊ doctor sedeo lꝫ idignus: dño Guidoni ō abaysio archidi. boñ. cx cui⁹ script̄ ⁊ dict̄: q ñ i glosas recipio lꝫ i textū: ⁊ marie lectura p ipsū sup libro decretoꝝ notat cōpilata ifrascripta collegi. Et lꝫ oiuꝫ putoꝝ huius ūr̄ dicta vel scripta suo iudicio putẽ eē ūmissa: vt qō approbat approbatū: ⁊ qō reprobat habeat a singlis reprobatū: filiali tñ audacia huiꝰ opis scripta sine correctoꝛi subiicio: ⁊ ꝓtego: me tenẽ qō approbat: ⁊ ñ tenere qō reprobat. Et siq̄ i hoc ope suis dict̄ vl script̄ eēnt ꝓria hẽe cogito illa ꝓ ñ script̄: ⁊ ꝓ hᵒ cūct̄ patcat me rebēdi ñ posse: vt. xxiij. q. i. hᵒ ē sios. ō sū. tri. dānaꝫ i fi.

Bonifacius epūs. ea rōne morꝰ q̄ in ꝓncipio secundi tertij q̄rti ⁊ quinti libri decre. Querere nō solemnis de his. v. vl. vi. q̄ sūt in cuiuslibꝫ libri ꝓncipio attēdēda: lꝫ i ꝓncipio volumus sufficit q̄ssuisse: in ꝓncipio huiꝰ. vi. libri: lꝫ nō idē sit auctor: q̄rere ꝓtermittā: vt sic breuitat̄ cā ad ea sufficiat fmisisse q̄ i ꝓncipio Greg. ꝓpilatiōis p Ber. nō. fuerūt. Et lꝫ antiq̄ sit rhetoricoꝝ altercatio: an salutatio sit pars epl̄e: id eoꝝ disputationi ⁊ solutioni relinquēs hoc ꝓemiū in q̄tuoꝝ diuido ptes. Jn quarū ꝑma salutatō ponit: vsqꝫ ibi sacrosācte. Jn scām exordium: vsqꝫ ibi sane. Jn ttia nāratio: vsqꝫ ibi vniuersitati. Jn quarta ꝓclusio: vsqꝫ in fi. ꝑio igit dñs Bonifaciꝰ doctoꝛes ⁊ scholares moꝛātes bonoñ. salutat ⁊ bñdicit. Secūdo exordiendo dicit: q̄ intendit sollicite circa cōmoda subditoꝝ: ⁊ volūtarie laborat: ⁊ iterdū tot̄ noctib⁹ vigilat ātiqua iura ōclarādo ⁊ noua ꝓdēdo: vt ipsoꝝ scādala tollat: ⁊ lites reꝓimat: ad qō se teneri fatet ex offō dispēsationis sibi credite: eo q̄ ꝓfect̄ sācte romane eccl̄ie: q̄ a deo ꝑlata fuit cūctis eccl̄ijs: ⁊ effecta totꝰ orbis magistra. Tertio narrat se a multis req̄situ instant vt elucidare deberet q̄ eēuagantib⁹ editis post cōpilationē Greg. ix. ab ipso vel alijs ro. pon. teneri ⁊ q̄ refutari deberēt: ⁊ q̄ fuerint auctores ipsaꝝ. Qō efficere desideris p tres noiatos i fra extrauagātes ipsas fecit diligēcius recēseri: quarū multe resecate fuerūt: qr tēporales vel iuri ☧rie vel supflue: reliq̄s in melius reformatas cū vtilibus ☧stitutionib⁹ p ipsū nouiter editis mādauit in vnū liꝛū rediguꝫ: ⁊ sub debitis titulis collocari. Jlliq̄ liꝛū vult adiūgi gnaꝫ libris decretaliū ⁊ vocari sextū cū senarius numerus sit ꝓfectus. Dicit demū: q̄ ideo nō mādauit has ☧stōnes in cōpilatione Greg. sub suis titulis poni: qr oportuisset multos libros destrui ⁊ nouos fieri cū maximis laboribus ⁊ expēsis. Quarto cōcludēdo mādat ipsis doctoribus ⁊ scholarib⁹ q̄ ipsū liꝛū mature cōposituꝫ: quē eis sub bulla trāsmittit: affectuose recipiāt illo vsuri in iudicijs ⁊ scholis: ⁊ ꝓcipit q̄ vlterius nō recipiāt nec ꝓ decretalib⁹ habeant aliās ☧stōnes ro. pon. editas post cōpilationē Greg. ix. que i ipso sexto libro iserte vel reseruate nō sint. hoc dicit ꝓemiuꝫ.

a ¶ Bonifacius. ex ꝓ decessoꝛib⁹ suis eiusdē nois licꝫ ipe fuerit octauus: credo q̄ vnicā decre. habuim⁹. s. s. de ꝓsum. nullus. Et dī Bonifacius q̄si bona facies: ⁊ vere ē ꝓsonas nomē rei: put eē dꝫ. xxi. di. cleros. de ꝓbē. cū fm. isti. de dona. ſ. est ⁊ aliud. Bonū igit imo optimū opus fecit nostrū ius cān. illustrādo: ⁊ p declarationes antiquoꝝ iurū ⁊ p editiones nouoꝝ vt. ſ. sequit. Sed solet inuenes dubitare q̄ rōne mutet nomē in creatiōe ro. pon. cū nois mutatio ꝓhibita sit. C de inu. no. l. i. hic enī ꝑus vocabat Bñdict⁹ mō Bonifacius ē noiatus: Jnnocēcius. iij. ꝑus Sinibaldus: Greg. x. ꝑus Theobald⁹ Celestinus. v. ꝑus Petrus. Rñdet hoc fieri ad ostendendū p mutationē nois factā mutationē hois. cū enī ꝑus ecc̄t purus hō: nūc vicē veri dei gerit in tris. s. vt cc. bñ. vt nr̄m. vl ideo qr nois actio christi nra est ilstructio. s. de elec. significasti. ij. q. i. deus oipotens. lꝫ i ꝓmotione Petri mutatū ē sibi nomen: cū ꝑmo vocaret Simon. xxi. di. in nouo. lꝫ ro. pon. vicē Petri gerut. s. g fi. sint le. p venerabilē. vñ ad eius ist̄ar ꝓmeuum mutandū ē nomē. Preterea equū fuit mutationē fieri: qr posset ꝓmotus turpe originale nomē habere: pone exemplū. s. de elec. p ingressionē. vñ nō esset equū ipsū illo nōie vocari. lex aūt de mutatō e nominis fraudulenta intelligitur.

b ¶ Epūs. añ ꝓsecratiōnē ⁊ coꝛonationē sic scribit: bonifa. electus epūs: ⁊ addc qō dicā i fi. li. sup data. Et q̄re se vocet epm cū sint in eccl̄ia dei dignitates epales maiores dubitari solet:

dic. ix. ordines in eccla. xxi. di. cleros. t. xxiij. di. epos. t. c. se. Ista aũt ordinũ ep̃alis ē maio: q nullũ ipso ē inuenire maiorẽ vel parẽ. nõ ergo a dignitate: sz ab ordie volẽs nũcupari se vocat ep̃z: tẽ ꝝ theologos: q dicũt solũ eẽ septẽ ordies. dicũt enim q episcopalis t psalmistatus non sunt ordines: pro eo q certũ officiũ circa cõfectionez eucharistie nõ est illis ordinibus deputatum: nos uriste ꝝ periura p̃dicta: de hoc. s. ò pur. ca. quotiens.

a ¶ Seruus fuoꝝ dei. nõ simplr se dic̃ fuũ: sz seruũ fuoꝝ dei: qñ ò hiq̃ sũt fortis nihil ad eũ. ij q. i. multi. vel q: his nõ fuit: q deo nõ fuũit: sed illos iudicat: his aũt q fuũit fuit: vt. j. de offi. leg. officij. vel dic fuoꝝ dei. s. aplorum petri t pauli: quoꝝ vicesl gerẽdo seruire ipis dr: vl ex nimia humilitate hoc dic̃: sm quã negat seruũsa. ē pa pã. xcix. di. ecce. t ib̃ mittit se iudicio seclari. ij. q. vij. nosti. t volũtate purgatiõi. ij. q. v. mãdastis vl dic vt nõ. i. pe. i. gre.

d ¶ Filijs. quos papa vocat filios: t quos frẽs dic vt. s. ò cri. fal. q̃ ḡui Et sz aligs ep̃s eẽt i studio bonoñ. scholaris vl doctor: nõ ē. pp̃ea rescriptũ viciosũ: q: gñaliꝰ ispicimꝰ: nec ē curandũ de modico: de cõ. di ij. reuera. s. de si. t si qõnes.

c ¶ Doctorib⁹. doctor dr a docẽdo: t dz eẽ cautus ne. pferat tacẽda: vel dicẽda reticeat. xliij. di. sit rector in pn. t dz scipm t ẽba sua sm audiẽtiũ capacitatẽ t igenũ coaptare. viij. q. i oportet. q eni ea docet q̃ ab auditorib⁹ itelligi ñ valẽt: nõ eor vtilitatẽ: sz sui ostentationẽ facit. xliij. di. §. vlt. nec dz eẽ arrogãs: sz humilis: de ma. t obe. c. vlti. nã hz hoc ꝓpriũm doctrina arrogantiũ: vt humilit nesciãt. p̃cerre q̃ docẽt: t recta q̃ sapiũt recte mĩistrare nõ possint. xlvi. di. c. i. t doctores vniuersitatẽ faciũt. s. de ꝓsti. ex litteris.

d ¶ Scholarib⁹. a schola dict̃. Priuilegiati aũt sũt scholares i his q̃ habẽt. ff. famũ. hic. l. ca q̃ pf. t. C. ne fi. p pa. i ꝓsti. hita

e ¶ Bononie. qd de alijs. dic vt nõ. i. pemio greg. ꝓpulatõis

f ¶ Cõmorantib⁹. mutati mozant q parũ studeñt: t hos forte curialiter reprehendere voluit sm hosti.

g ¶ Bñdictionẽ. p bñdictionẽ plati deuote suscepta venialia remittũt: ad hec. i. q. i. dictũ. t. c. maledicã. t. c. se. Sicut p generalẽ pfessionẽ t ozones dũicã: de pe. di. iij. de quotidianis. Per aquã bñdictã: ꝺ pe. di. iij. aquã. Per elemosynã t ieiunia: de pe. di. iij. sane cauendũ. Et p eucharistiã deuote sumpta: de pe. di. ij. cũ omne. Per vnctionẽ extremã. s. de sac. vnc. c. vno. ad pn. Per deuotã pectoris tunsionẽ: de pe. di. i. tres sũt actiões. sm hosti. q hoc nõ. de pe. t re. oĩs. t qõ dixi ò remissiõe venialiũ itelligas verũ i eo q nõ ē in mortali: vt nõ. de pe. di. i. pfecta in vlt. glo. mortale eni sine venali pôt dimittiz nõ ecõuerso: q: mortale opponit charitati: venale seruori charitatis. sublato vo ꝑori tollit posterius: sz nõ ecõuerso.

h ¶ Sacrosancte. exozdiũ. t ideo sacrosancta dicit: q: pcecrata fuit martyrio aplorum petri t pauli. xxi. di. ꝙuis. xxij di. c. ij. j. de elec. fundamẽta. t de reliquijs. c. i.

i ¶ Imperscrutabilis. vñ o altitudo diuitiaꝝ sapiẽtie t sciẽtie dei q̃ ꝑscrutabilia sũt iudicia eius: t inuestigabiles vie eius ad ro. xi. t de pe. di. iiij. si ex bono.

k ¶ Incõmutabili. xxij. q. iij. icõmutabil. s. de sũ. tri.

l ¶ Pertuli. p illa ẽba: tu es petrus tc. xxi. di. (firmit i nouo. t. c. se. vel pasce oues meas: de elec. significasti.

m ¶ Magistratũ. xxij. di. c. i. t. ij. s. de sũ. tri. c. dãnam⁹. ad fi. s. ò pui. antiq̃. C. ò sacrosã ctis. ecc. l. iubem⁹ t. j. ti. ꝓi. c. vno.

n ¶ Dispẽsatõis. xliij. di. dispẽsatio

o ¶ Cõmodis. in his ꝑcipue ꝙbus aĩax saluti ꝓsulit. j de ẽben. c. i. de cõsti. c. vlt. cũ si.

p ¶ Prospamur j. de of. le. officij.

q ¶ Jugi. idest cõtinuo.

r ¶ Labores. idẽ dicit imperator in auc. vt diui. ius sb̃ scrip. ha. glo. q̃st. in pn. colla. viij.

s ¶ Insomnes. in auc. vt iudici. sine quoquo suff. i pn. colla.

t ¶ Formas. C. de veteri iure enu. l. ij §. sed q: diuine.

u ¶ Declaratõe. vt. j. ò esc. statutũ. ò pbẽ. q: sepe. cũ si.

x ¶ Juriũ. nũc antiquoꝝ inouatione verbũ clementis j. de ꝓben. c. i. cum si.

y ¶ Possibile. hoc dicit: q: natura ẽ introductũ plura esse negocia q̃ vocabula. ff. de ꝓscrip. vꝰ. l. natura.

z ¶ Sane. narratio.

a ¶ Prouide. C. de no. co. cõpo. in pma ꝓstitutione.

b ¶ Utiliter. di. iiij. erit.

c ¶ Ab eo. vt. j. de rescrip. c. i. de testi. c. i. t. ij. de decimis. de here. c. i. de resti. in ite. c. i.

d ¶ Alijs. vt per te. j. videbis.

e ¶ Successiue. t sicut successiue sic ordinate poni debuerũt: vt ex ordinatõe ipsaꝝ qs poꝛ fuerit pateat: vt i pma ꝓstitutione. C. de no. co. cõpo. qõ in hui⁹ libri cõpilatõe bene fuat: vñ siq̃ decre. greg. ix. ponunt in titulle sũt pme: bonifacij semp sũt vltime. In decretalib⁹ tñ eiusdẽ auctoris dici solet: q̃ hic ordo nõ semp fuat qõ solet ꝓbari. s. de offi. archi. ad hoc. t. c. vt nostrũ. t. s. qui fi. sint legi. cãm. i. t. ij.

f ¶ Auctorib⁹. sicut erat in decre. greg. ix. j. de resti. in ite. c. i. quã qdã attribuebãt alex. iij. t idẽ in similibus.

g ¶ Apicẽ. idẽ verbũ habes. xl. di. nõ vos. ibi qs eni sanctũ dubitet: quẽ apex tãte dignitatis attollit: als extollit: vt. j. de ꝓcess. ꝓben. c. vlt. in ꝓin.

h ¶ A multis. me teste fuit sup hoc regsitus ab vniuersitate bonoñ. p nunciũ suũ ad hoc missũ discretũ virum bone memorie dñm iacobũ de castello mãsionariũ bonoñ. q̃ homitio erat. i. parisius hõ corpore: t itelligas q̃ magnus fuit in hui⁹ iuris sciẽtia: cũ ꝓponeret corã papa bonifacio viij: Boni. credẽs genu flexũ monebat eũ vt surgeret: t tũc ferꝛ portuensẽ. s. fratrẽ matthy. de aquaspꝛecta dixisse ad papã: ꝙcheus est.

d Dispendiū. coartandū fuit. ſ. de reſcrip. c. iij.
e Teneri. ſ. inſerte in hoc libro vel reſeruate.
f Refutari. ſ. q̄ hic inſerte vel refuate nō repient: vt. ſ. in
g Publica. iiij. di. erit in fi. Joan. an. (in fi. pe.
n h Vicecācellariū. tūc: nūc diaconū cardinalē ti. ſācti euſtachij.
o i Doctores. hi erāt glioſi nō ſolū doctrīa legū: ſz ēt experiētia rerū: t tales debēt ee iurī ꝓpositores. C. de no. co. cōpo. in ꝓ ma ꝓſtitut.
p k Huiuſmodi. ſ. editas poſt volu men greg. ix.
q l Cōtrarie. q̄d in iure repīt nō ō bet. vt. ē. in proe. greg. ix. t. C. ō ve. iure enu. l. tanta.
r m Abbreuiat'. vt eſt videre i decre. greg. ix. ſ. de deci. c. i. q̄ per longiora ꝟba extrauagaba tur: t icipiebat ḡ ne nob cui' cū ſi.
s n In toto. vt ꝓz i decre. Inno. iiij. q̄ icipiebat grane nimis. q̄ p breuia ꝟba ponit: ne cli. vel mo. c. ij. t per decre. q̄ oli icipiebat ſicut dilecti. q̄ p breuia ꝟba ponit ſ. de elec. ſtatutū. t in decre. ſ. de teſta. c. i. q̄ olim icipiebat Joānes frange pa. extrauagās ino. iiij. maxime in textu: t multe ſunt ſimiles. io. an.
t o Mutatis. ſ. de reſcrip. ſtatutum.
u p Correctionib'. vt. ſ. de here. qui q̄ ad fi. vt ibi di
x q Detractionibus. vt. ſ. de reſcrip. c. i. ad (cā. io. an. fi. t ō teſti. c. ij. ad fi. t dupliciter. ſ. de ſen. ex. q̄ piculoſū. vt in his omnibus dicam.
y r Additionib'. vt. ſ. de regula. nō ſolū. vt ibi dicaz: idē eſſet videē in decre. ſ. de ꝓbē. ſi ꝓ clericis. pau. t. ſ. ō ꝓceſ. ꝓben. ne captāde. v. licet. t in decre. executor. v. pōt nī. habito reſpectu ad antiq̄s vñ tracte fuerunt.
z s Vidimus. ē. de ꝓſan. non debet.
a t Correctione morū. q̄ h' ſolū bñ agit: vt vita hoīuz corrigat. xxiij. q. v. pdeſt. t iperator dic̄ legib' nr̄is mo res irendim' corrigē. C. de ſcōis nupt. l. i. ad idē. xlvi. di. c. i. ibi ne elat' moīb' tē. t. ē. ō vi. t ho. cli. vt clicoꝝ
b u Titulis. nō. rubricas eē auctēticas: ad hoc de pe. di. i. §. hec aūt. ē. ne ſc. va. c. i. vt ec. bñ. c. i. ff. q̄ſq̄ iur. l. i. Jtē nō rubricas de textu: p q̄ō collige ſcriptoꝝ q̄ ꝓ
c x Volumī. ō cretalū. (muſt textū ſcribē ullas ponē ō bē
d y Perfectus. vt. xxxv. q. iij. c. vno. Sex. n. etatib' mūdi gnātio t hois ſtat' ſunt: vt ibi. Jdria. n. etas in hoīe ē ifāna: q̄ durat vſq̄ ad. vij. an. Secūda puerūa vſq̄ ad. xij. vl' ad. xiiij. Tertia adoleſcētia vſq̄ ad. xxv. Quarta iuuētus vel virilis etas vſq̄ ad q̄ḡgita. Quinta ſenect'. vſq̄ ad. lxx. Sexta ab ide: t dr̄ ſenū aliarū etatū t̄mīn'. C. de ſacroſāc. ec. vt iter diuinū. Sic t ſex gnātiones mūdi. Quarū ꝓma vſq̄ ad noe: Secūda vſq̄ ad abrahā: Tertia v q̄ ad dauid: Quarta vſq̄ ad trāſmigrationē babylōis: Quinta vſq̄ ad aduētū xpi: Sexta vſq̄ ad finē ſeculi. Eſt aūt ad hoc ille. ē. de ꝓſan. ñ dz. de cō. di. iiij. de trina. ſz lz bone ſint iſte ſilitudines: nō tñ iferūt ipſū ſenariū numerū ſore pfectū. vñ dic ſm ariſmetricos q̄tuor eē gnātiones numeroꝝ. Jdria q̄ icipit ab vno t durat vſq̄ ad. x t dr̄ iſta numeroꝝ monadicoꝝ a mona q̄ ē vnū. xvi. q. i. pla cuit. ij. q̄: ab vno icipit. Secūda dr̄ decadicorū a ō cade q̄ ē. x. t durat vſq̄ ad centū. Tertia dr̄ centedicoꝝ: t icipit vſq̄ a centū: t durat vſq̄ ad mille. Quarta dr̄ milledicoꝝ a mille icipiēs: t durat vſq̄ in iſinitū. Ex his q̄tuor generib' numeroꝝ ē repire alios ꝓfectos paucos tñ: alios ipfectos. Ex ipfect' ē repire alios dimutos alios abūd. itel. dr̄ aūt nūerus pfect' q̄ ꝓſtat vel reſultat p̄cise ex oībus ptib' ſuis aliquotis ſim' aggregatis Eſt ergo videndū q̄ ſint ptes aliquote: t ſūt ptes aliquote q̄ aliquotiēs ſūpte reddūt ſuū totū p̄cise. i. nō plus nec minus vide hoc in ſenario q. eſt ꝓmus pfectoꝝ: t ſolus i ter mōaticos pfect'. nā ſex vicib' vnū ſex ſūt ter duo ſex ſt: bis tria ſex ſt. Ab inde nō ſūt ptes aliquote: q̄ q̄tuor aliquotiēs ſūptū faceret. viij. vel plus. ergo oēs ptes aliquote ſūt hec vnū duo tria: ſz vnū duo tria faciūt ſex: ergo ſenari' numer' ē pfectus ſm diffinitionē ſupioꝝ: q̄ hz: q̄ numerus pfectus reſultat p̄cise ex oībus ptibus ſuis aliquotis ſim' aggregatis: vide i alio numero pfecto: i genere. n. decadicoꝝ ali' t ſolus nūerus ē pfectus. ſ. xxviij. tolle ptes. ſ. dimidiā t circa. ff. ō. ō ſig. nomē. q̄: vltra dimidiā nō eſt repire aliquotas: vt. ē. dixi xiij. ē ps aliquota: q̄ bis ſūptū faē. xxviij. xiij. xij. xi. x. ix. viij. nō ſūt ptes aliquote de. xxviij. q̄ aliquotiēs ſūpte nō iferūt p̄ cise ſuū totū: ſz plus vel min'. Mā. xiij. bis ſūptū faē. xxvi. ter ſūptū faē. xxxix. t ſic plus vel min' t ſic de ſingulis. vij. ē ps aliquota q̄ ſter ſūpta iſert ſuū totū. vi. t. v. ñ ſūt ptes aliquote. iij. ō ē ps aliquota: q̄ ſepties ſūptā iſert ſuū totū. tria nō ē ps aliquota: ſz duo t vnū bñ ſūt ptes aliquote: q̄. xiij. vicib' duo faē. xxviij. t. xxviij. vicib' vnū faē. xxviij. ergo reſtat q̄ oēs ptes aliquote de. xxviij. ſūt. xiij. vij. iij. duo t vnū. ſed ex his aliquot ſim' aggregat reſultat p̄cise totū: q̄. xiij. vij. iij. duo t vnū faciūt. xxviij. ergo ſm diffinitionē ſupioꝝ. xxviij. nūerus ē pfect': t ſic ēt de alijs pfect̄. Cōputāti aūt ō iſto vt melī' itelligeret dictū de ſenario. Ex ipfect' dixi q̄ alij ſt dimi nuti: de q̄b' ſolet poni exēplū i octonario. tres. n. ſūt ptes ali quote de octo. ſ. iij. ij. t vnū. ſz. iiij. ij. t vnū faciūt. vij. t ſic eſt ipfect' diminut'. vide i q̄ternario: cui' due ſt ptes aliquote. ſ. duo t vnū: q̄ bis duo. iij. t q̄ter vnū q̄tuor: ſz duo t vnū faciūt tria. ergo ē q̄ternari' nūerus ipfect' diminut'. vide in. ix. cui' ēt due tñ ſunt ptes aliquote. ſ. tria t vnū: ſz tria t vnū faciūt q̄tuor: t ſic ē ipfect' diminut'. Jn ipfecto abūdāti ſolz exē plū poni i duodenario cui' aliquote ſūt. vi. iij. ij. duo t vnū: ſz iſte aliquote ſil' aggregate reddūt pluſq̄ totū. ſ. xvi. ergo ē i pfect' abūdās. vide i. xx. cui' ptes aliquote ſūt. x. v. ij. duo t vnū: q̄ ſil aggregate reddūt pluſq̄ totū. ſ. xvij. t ſic ē nūerus i pfect' abūdās: hec late clare t ꝓputādo poſui: vt bñ itelligat

hoc: quod nō est de materia iuristarum:

a ¶ Nec sine. antipophora. respondet. n. tacite q̄stioni. q̄ q̄ri posset: quare nō mandabat istas decre. poni in antiqua cōpilatione greg. sub suis titulis.

b ¶ Pre decessor. nro. iij. ⁊ greg. x. scripserunt. n. hi in pemijs suis doctoribus ⁊ scholaribus: vt ōcre. q̄s mittebāt sub suis titulis: put exp̄mebat i ipsis: inseri faceret. vñ qui dā faciebāt ipsas scribi in fine titulor̄ ꝑpilatōis greg. ⁊ isti seruabāt mādatū: qdā faciebant de cis volumina: ⁊ isti non seruabant mandatū ipsor̄: vt h̄ p̄z. ioānes an.

c ¶ Promulgabant. leges instituuntur cū promulgant. iij. di. §. leges

d ¶ Infinitos. oēs. s. editos añ h⁹ libri ꝑpilatōr̄.

e ¶ Laborib⁹. nota maximos labores esse in libris scribendis: ⁊ ꝓ ra scholares: qui semp dū sunt in studio faciūt scribi libros: dum laborat deberent ad studijs. laboribus enim talibus ⁊ expensis parcendum ē: de dolo ⁊ contu. finem. ioannes an.

f ¶ Uniuersitati. conclusio.

g ¶ Mdatitate. qō fieri dz: vt. xxxv. q. ix. aplice. ⁊. s. ō rescrip. ad audientiam. i.

h ¶ Bulla. als nō credit mandatū p̄ncipis: vt. xcvij. di. nobilissimus. vbi de hoc. ⁊. C. de man. prin. l. vna.

i ¶ Decetero. pstō ergo respicit futura. q̄d de pēdētib⁹ dicaz j. de elec. lz canon. Nō incipiant ligare pstitutiones huius. vi. libri: dicam in fi. libri super data.

k ¶ Scholis. hoc expone: vt nō. in. pemio gregorij.

l ¶ Reseruant. sic ōcre. exīt q seminat. refuata. s. ō v. sig. Et pstōnes oēs edite sup negocio hereticē prauitatis non ꝓrarie pstōnibus huius libri. vi. vt. j. de hereticis. c. vl. in fine. Item posset dici de reuocatorijs: ō gbus. j. ō pben. c. pe. ⁊ antepe. ⁊ de pces. pben. c. vlt. ioannes an.

m ¶ Uoluminis. s. ꝑpilationis gregorij. ix. ⁊ sic vides hodie p hūc finē: q̄ ōcre. ō fide istru. pastoral. ñ hz locū in decretali b⁹ editis post ꝑpilationē gregorij. ix. ⁊ ante hunc libri: lz posset h̄re locū in decre. bonifacij editis post ꝑpilationē h⁹ sexti libri: ⁊ in oibus p eū vel eius successores edendis.

n ¶ De summa trini. huius. vi. libri rubrice iudicio nico ptinuia unde ñ sunt. ró: q: fm hoc q occurrebāt aliq̄ addēda mutanda detrahēda vel corrigēda: sic addita mutata detracta vt correcta fuerit habito respectu ad ꝑpilationē antiquā: ⁊ ipsi⁹ rubricar̄ h ordine retēto: si nihil i titulo valebat addē: vel mutare illo omisso trāsibat ad seqntes: vnde fm rei veritatem decretales huius libri in ꝑpilatione antiqua debebant sub suis titul⁹ collocari: lz omissū fuit ex cā: vt. s. i. pemio ver. nec sine ci. de istius tñ rubrice ptinuatione ⁊ materia dic: vt no. ber. s. co. ti.

Fideli. errorē grecor̄ qui dicebant spiritū sanctū ꝓcedē a solo patre: extu pato p canonē: de con. di. v. c. pe. ⁊ vlt. Adhuc quidā in errores alios inciderūt negantes spiritū sanctum eternaliter ꝓcessisse a patre ⁊ filio: aliis dicētibus q̄ ab vtroq̄ ꝓcedebat nō tanq̄ ex vno p̄ncipio: sed tāq̄ ex duobus p̄ncipijs: ⁊ duab⁹ inspirationibus. Gregorius. x. in generali cōcilio lugdō. Primo ponit confessionem suam: quā ēt dicit sancte romane ecclesie catholicor̄ patrum doctor̄ grecorum ⁊ latinor̄ obseruātā ⁊ doctrinam. s. q̄ spiritus sanctus eternaliter a patre ⁊ filio: ⁊ tanq̄ ab vno p̄ncipio ⁊ vna spiratione ꝓcedit. demum repro bando dānat oēs q̄ premissa negare vel ꝛrijz asserere ꝑsumpserint.

De summa trinitate ⁊ fide catholica. Rubrica.

Fideli⁹ ac deuota p fessiōe⁹ fatemur: q̄ spūs sāctus eternaliter ex pre ⁊ filio nō tāq̄ ex duobus p̄ncipijs: sed tanq̄ ex vno p̄ncipio: non duabus spirationibus: sed vnica spiratiōe procedit. Hec professa est hactenus: ꝓdicauit ⁊ docuit: hoc aut specialit refuātur i eo de cretales: aut cōstitutiones a dbuscū q̄ nostris prede. roma. pon. post editionē dicti voluminis⁹ pmulgatas recepturi vlterius: aut p decretalibus habituri. Grego. ix. in generali concilio lugdū.

o ¶ Fideli. s. firmiter. ⁊ ō hereti. dubius. ⁊ est si. C. de his qui ad ecc. confu. l. fideli. ⁊ dic fideli quo ad mentē: deuota quo ad exteriores act⁹ q̄si dicat humili: ad hoc j. de immu. ec. de cet.

p ¶ Professione. i. confessione.

q ¶ Eternalit. naz est pater generans filius nascēs: spiritus sanctus ꝓcedens pariter ab vtroq̄ absq̄ initio semp pariter ac sine fine. s. c. firmit circa p̄n. de con. di. iij. c. vlti. C. ō sum. tri. in epistola iter claras. Sed opponit: trinitas est vnū vniuersoum p̄ncipiū: vt. s. c. firmiter. ergo ñ est ibi eternitas: q: eternū vere sine p̄ncipio sine fine. Solutio est p̄ncipiū p̄cipians: nō p̄ncipiatū: vt referatur p̄ncipiū ad res creatas: non ad ipsas duinitatem.

r ¶ Et filio. ꝑfundit hic error grecor̄ dicentium spiritū sanctū a solo patre ꝓcedere. Mouebant aucte euāgelica: io. xvi. ibi spiritus sanctus q̄ a patre ꝓcedit. Itē in symbolo apud eos hec dictio simpliciter ꝓtinetur: qui ex patre ꝓcedit. Nos addimus filioq̄: ad idē lex. C. ō sum. tri. l. ij. vbi dō spiritū sanctū quē ex summo rerū parēte speram⁹ ꝛc. Sed ad hoc ⁊ similia rñdet: q̄ exp̄sio patris ñ excludit filiū: imo pot⁹ includit: cū ipsorum opera insep abilia sint. xxviij. q. i. sic. n. de con. di. iij. c. vlt. vñ cū pater ⁊ filius sint vna essentia: substātia: seu natura: vt in p̄e. ōcre. firmit. nō pōt ab vno solo ꝓcedere nec sum⁹ excōicati: vt dicebāt greci: addēdo i symbolo filioq̄: q: illud pot⁹ ē declarare q̄ addē. Et adde q̄ nō. ō cō. di. v. c. pe. Sed obijcit ad hāc pstōnem q̄ sit superflua: ex eo q̄ hoc idē dictū fuerat. s. e. firmiter. ibi spiritus⁹ sanct⁹ parit ab vtroq̄ ꝛc. sed dic q̄ h exp̄ssius modū ꝓcessionis aperit dicēs: q̄ nō tāq̄ ex duob⁹ ꝛc. Preter hic dānant asserēdo vel negādo ꝛrijz sentientes

s ¶ Docuit. nō q̄ i his q̄ sūt ō fide catholica ⁊ eius articul: necessario tenē debem⁹: ⁊ seq̄ q̄ tenet ⁊ seq̄t romana eccl̄ia: als essem⁹ heretici. s. e. ti. c. i. ⁊ ij. Sz i aliis ñ habem⁹ necessario seq ⁊ tenē q̄ seq̄t: nisi seq̄t ⁊ doceat xi. di. nolite. vbi ō hoc. xij. di. nouit. xxxi. di. alit. ō cō.

dī. iiij. de trina. In vna. n. fide nil officit scē ecclesie cō
suetudo diuersa: vt ibi.

a ¶ Firmiter. ē. firmiter.

b ¶ Fideliū. de his q̄ sunt foris nihil ad nos. xi. q. iij. ut
vba. ij. q. i. multi. ō diuor. gaudeꝫ. hꝫ ab eis expediat
boni hꝫ fe testimo
nū: vt ibi. t. viij. q
i. hꝫ ego. ē. ō sacra
vnct. c. vno. §. ad
exhibendū. xi. q.
iij. non sunt. xij. q.
i. nolo.

c ¶ Orthodoxoꝝ.
i. catholicorum.

d ¶ Patrum. xv
dī. c. i.

e ¶ Doctoꝝ. quo
rū ē ordo p̄cipuus
i ecclesia. ē. ō here
ti. cū ex iniuncto.
§. cū igit. t per do
ctores p̄dicatores
t p̄latos intelligas
xliij. dī. c. i.

f ¶ Latinoꝝ. vt
augustini hīcony
mi ambrosij gre
gorij. xx. dī. de li
bellis. xv. dī. scā. j
de reliqui. c. i.

g ¶ Grecoꝝ. ali
quoꝝ: vt ioannis chrysostomi: cirilli: athanasij: didy
mi: t epheſini p̄cilij patrum. greci. n. p̄rium dicunt: vt
ē. dixi. vel dic fm guil. q̄ in hoc generali lugd. conci.
greci: qō hic dr: fuerūt publice p̄fessi: t symbolū cum
adiectione filioq̄: ibi publice cantauerunt ō mandato
imperatoris: t ecclesie grecoꝝ vtinam corde credant.
xxiij. dī. psalmista.

h ¶ Vera. als possit i melꝭ mutari. xxxv. q. ix. aplice.

i ¶ Ignorantiā. q̄ cunctoꝝ erroꝝ est mater: vt. (t. c. se.
xxxviij. dī. ignorātia. nec in his excusat ignorātia. nam
ignorās ignorabit: vt. c. dī. q ea. ad idem. xvi. q. i. si cu
pis. xxij. q. ij. in quibus. t. c. sequenti.

k ¶ Preclude. vt. lxxiij. dī. erroꝝ. ē. de spō. inter opa.

l ¶ Dānamus. ē. dānamus. t dic dānamus t repꝛo
bam⁹. i. repꝛobando damnamus.

m ¶ Asserē. ē. dixi negare: qd sigs nec negat nec asse
rit: hꝫ tacēs sic sentit: vt nō teneri: q̄ tacē est p̄ter ista
duo. xxij. q. ij. negs. j. de reg. iur. is q tacet. et. ff. e. l. q
tacet. Solutio: hꝫ nō ex verbis: tū ex mente iudicat he
reticus: ō hereti. c. i. xxiij. q. iij. hereſis. t. c. hēticus. t
de⁹ audit in corde: vt. xvij. q. i. §. si ergo. t coꝛ introgat.
xiij. q. v. siqd. t. xv. q. vi. c. i.

n ¶ Jcꝛo. Noua p̄sto p̄ncipis tollit p̄mā p̄riam q̄s
quis id nō exp̄mat spāles p̄suetudines t sta
tuta rōnabilia nō tollit: nisi id exp̄mat.

o ¶ Romāh⁹. vocant inditū epi maxim⁹ pōtifices. xxi
dī. cleros. solꝰ vo papa sūm⁹: vt roman⁹ pōtifex appel
lat: vt h. xxiij. dī. i noie. j. ti. px. si gratiose. t ō sen. ex. si

p ¶ Jura. nō ex hac lfa rationē: q̄re aliō (sūmus i cle.
i iurib⁹ aliud i rescriptis: vt p̄mus ius tollat per scōm
p̄rium: sed nō p̄mum rescriptum per secundū: nisi de
illo fiat mentio. ē. de rescrip. ceterum.

q ¶ Hꝫ. C. ō testa. l. oīuꝫ. p̄. xxiij. dī. p̄terea. t. xxx. q.
iij. qō aūt. vbi nō recoluit vrbanus eius qō p̄decessoꝛ
leo, phibuerat. solutio vt in p̄dicto. c. p̄terea. notat.

r ¶ Pꝛiorem. posteriorem directe contrariam.

¶ Reuocare. dr cō. dī. i. c. vasa. ō cog. spīri. c. i. ff. ō legi. l. ñ
ē nouū. In legib⁹ ergo p̄rijs stam⁹ vltie: idē i testamētis. xiij. q.
ij. vltia volūtas. ō cele. mis. cū marthe. ff. de le. i. si mihi. ró ē
vtrobiqꝫ: q: vtrūqꝫ pēdet ex volūtate vnius tm̄. In his aūt q̄
pendēt ex volūtate duoꝝ: dic vt dixi. j. ō re. iur. q pꝛioꝝ. t qō
ō testamēto dixi: q̄ vltio
stamus: itelligas ēt si in
ipso de p̄mio nō fiat mē
tio. fallit i duob⁹ casib⁹
s. si p̄nū testamētū factū
sit int liberos. C. ō testa.
aucē. hoc int liberos. t cū
ipse testatoꝛ legē testādi
sibi dixit sic: si fecero alt
ud testamētū ñ valeat:
q: tē secundū faciēdo oꝛ
q̄ faciat mentionē p̄mi
ff. ō le. iij. l. siqs in p̄n.

t ¶ Moscat. est p̄. s. ō re
scrip. nōnulli. de eta. et
q̄li. eā te. ē. ō capel. mo.
ex pte. j. ō excess. pla. c.
vno. t. xxv. q. ij. rescrip
ta. t. l. oēs q̄ ē. C. si p̄ra
ius vel vti. pu. l. vl. t ibi
de hoc. dic p̄dicta iura
nō esse p̄ria. illa. n. de re
scrip. datis p̄ legē loquū
tur: q̄ nō valent: nisi in
ipsis fiat mētio ō lege: t
maxie cū ibi cadit erroꝛ
facti: vt i. c. nōnulli. h de scō a lege lo gtur q̄ p̄mā tollit directe
p̄riam: hꝫ ō illa ñ faciat mētionē: t potuit esse ró: q: maturūs t
deliberatū fit legis p̄mulgatio q̄s rescripti p̄cessio: ad hoc. ē.
i, pemto huius libri i fi. In rescripto ēt dicim⁹: q: si ostaret ō
certa sciētia p̄ncipis: valeret rescriptū p̄ ius elicitū: vt in p̄rijs
notat: sed p̄ma facie p̄sumit p ipoꝛtunitatē obtētū: vñ expecta
ri solet secūda iussio: in aūc. vt nulli iudi. §. hec vo iubem⁹. t
i aūc. de iudicib⁹. §. oēs aūt. Et si rescriptū p̄cedit aliqd p̄ ius
iā in eo mutat nomē rescripti: t dicendū est p̄uilegiū. iij. dī. p̄
uilegia. ō. v. sig. abbate. Jtē p̄ q: antiqoꝝ iuri standū ē. xxx
iij. q. ij. hoc ipsū. t. l. dī. dño sancto in fi. dic vt ibi glo. penul.

u ¶ Quia. diuersitatis ratio.

x ¶ Singulariū. nota q: p hoc pꝫ q̄ generalē p̄suetudinē bñ
tollit noua p̄sto p̄ncipis: t merito: q: illius legis p̄mulgatio
alꝭ superflua t inutilis esset: hꝫ in singularib⁹ secus: q: hꝫ lex non
habeat locū bonoñ. habeat locū mutine padue: t locis alijs.

y ¶ Cum sint. nō rationis.

z ¶ Facti. non. n. reuocat: q: ignoꝛat. Ignoꝛat aūt: q: est facti:
t puto p hāc lfam terminatā q̄stionē illā: q̄ queritꝰ: an noua cō
stitutio reuocet statutū epi p̄riū: quo solū cauebat ius p̄mune
pone i iuniis ōcre. ō eta. t quali. p̄terea. q̄ hꝫ ad p̄sentationes
patronoꝝ ē hodie reuocata p ōcre. j. de instī. c. ij. Nūqd
sublatū erit statutū epi: quo illud simplicit, cauebat qō dic de
cre. p̄terea. Eodē mō pōt poni exēplū de decre. ē. ō p̄cess. p̄re
ben. accedēs. ad ōcre. e. ti. c. ij. t decre. ō cēsi. romana. t. c. ex
igit. ad ōcre. e. ti. felicis. dico aūt q̄ sic sublatū est ius cōe: ita
t statutū qō simplicit p̄tinebat ius eōe: cū illud nō sit facti: nec
p̄sistat i facto: imo sit iuris t p̄sistat i iure: t sic qō no. ino. hos.
t moderni. ē. ō rescript. c. i. vbi no. q̄ ō rescripto vel p̄uilegio
qō simplicit p̄tinet ius eōe in scō p̄uilegio vel rescripto nō
ē necesse fieri mentionē: t si p̄rius dicerem⁹: tā epi posset tollē
ptātē sūmo pōtifici tollēdi iura in dioc. suis: statuēdo simpli
citer q̄ iure cauent. Jtē, pbo id euidentissima rōe. Jsta ōcre.
equiparat ista duo consuetudines t statuta singularia sed iaꝫ
sequeretur q̄ omniū iurium coꝛrectio vel mutatio esset iutilis

dicā enī: q̄ lz reuocatū sit ius cōe: tñ ꝓsuetudo ꝑscripta q̄ fuit ius cōe reuocata nō fit: eadē rōne q̄ id dicim⁹ de statuto: ⁊ id cēt absurdū. Itē nō possum⁹ dicē: q̄ statuta ꝓtinētia ius cōe sunt singulariū ꝑsonaꝝ: q̄ regrit hec decre. Itē si papa tollit suā ꝑsōnez q̄ ē plus: multo fortius ꝑsōnez iferioris idē dicētē q̄ ē min⁹: ad hoc optīe facit de fide i strr. pastoralis. vbi dī q̄ si ōcre. exuagās ꝓsonat iuri cōi: iudicari dz fm ipsā: q̄ ius ē. idē igit dicā in locali statuto: q̄ si cōtinet ius cōe sublato iure tollit statutū q̄ ius cōe ē. Si igit ꝓsuetudo ⁊ statutū singularia sint ⁊ ꝓsistant in facto: ⁊ sint rōnabilia: nec exꝑsse renocēt: eis nō derogat p ꝓsōnez nouit editā: alis secus: hoc dicit decre.

a ¶ Ignorāe. s. vt ccc. bene. vt nostrū.

b ¶ Ipsis. s. ꝓsuetudinib⁹ ⁊ statutis.

c ¶ Rationabilia. vtrū ꝓsuetudo sit rōabilis nec ne: relinq̄n dū ē iudici: cū nec certa regla tradi posset fm hosti. q̄ hoc no. i sūma ō ꝓsue. §. qd sit ꝓsuetudo. ō. ꝓsuetudo ē vsus. ⁊ bū dicit rōnabilia: q̄ hoc solū q̄ rōnabile ē defēdit eccl'ia. xxiij. dis. c. vlt. ⁊ lxxxi. di. siquis sine. De rōnabili aūt ꝓsuetudine pone exēpla. j. de ꝓsue. c. iij. ⁊ iiij. s. de ꝓsue. cū dilectus. ⁊ facit q̄ dicam. j. de elec. ex eo q̄ in fi.

d ¶ Exꝑsse. j. de ꝓsue. c. i. ⁊ ij. de elec. q̄ sepe. ⁊ c. cū nō decet. i gb⁹ reuocāt ēt ꝑuilegia ⁊ statuta: de cle. nō resi. c. vno. j. ō cēsi. ℞ℨ. de pe. ⁊ re. c. ij. de biga. c. vno. de capel. mo. c. vno cū si. q̄ oīa nō vidēt ꝓpetētia exēpla: cū illa nō ēent rōnabilia q̄ verū pōt dici hodie: q̄ ius restrīt. habes exēpla hodie circa ꝓsuetudines: de eta. ⁊ qua. vt hī q̄ in fi. cū suis ꝓcor. in cle.

e ¶ Derogare. ℨ. ff. de sepul. viol. l. iij. §. diuus. So. illa lex multis modis itelligit: vt ibi nō. ⁊. ff. de legi. l. de qbus. Sz i quātū dicē videt: q̄ ꝓsuetudo vel statutū ꝑcedēs legē tollat a lege: dici pōt hoc verū: cū ꝓnceps hoc itēdit: vt nō. ber. se itelligere illā legē. s. de fide istru. pastoralis. in glo. i. in fi. q̄ solutio approbat p hāc decre. reprobat aūt hic opinio hosti. q̄ ℨ hūc tex. nō. in sūma de ꝓsue. §. ⁊ de virtute. ō. lz spāle est.

f Taiaz. hec decre. edita fuit ad declarationem ōcre. de sen. ex. a nob. i. ⁊ eī⁹ qō ibi nō. Et eī⁹ duo sūt dēa. ꝓmū q̄ statuta ordiariox ñ ligāt ,pbabīr ignorātes: 2m q̄ statutz epi ex dioc. subditū non ligat.

g ¶ Animaꝝ. ad idē de iureiuran. c. i. ⁊ de sepul. c. i.

h ¶ Sētijs. q̄ ligāt aiaz: vt locū hēat ,pria rō: lz idē in alijs sentētijs: q̄ penas tēporales inserūt. p. l. ff. de decre. ab ordi. fa. l. vlt. vbi hēs q̄ municipali statuto nō ligat ignorās: lz sciens tñ: ad hoc. C. de testa. l. iubem⁹. i fi. ⁊ pōt dici: q̄ in hoc ,pui dex aiabus: saltē ,ppter pctm̄ iobedientie qō ē maximū. viij. q. i. sciendū. vel de his dixit: q̄ de alijs nō erat dubiū p dictā. l.

i ¶ Statuta. de generalib⁹ ergo statutis cappellanorū vel legū nō loquit: q̄ ab oībus scirī ⁊ custodiri debēt. s. de ꝓsti. c. i.

k ¶ Ordiariox. q̄ dicāt ordiarij. nō. gof. ⁊ ber. s. de of. ordi. cū

l ¶ Ignorātes. ℨrūm nō. ber. in ꝓce. decre. a nob. (ab ecclīax. ⁊ mouebat ex eo: q̄ licidebat in factū iā dānatū: ⁊ q̄ in culpa fuit rē ,phibitā faciēdo: ⁊ q̄rere debuerat: sicut ēt vbi culpa p ecdit nō excusat metus. ff. qō metus cā. fi mulier.

m ¶ Supina. q̄ ē ignorare qō oēs sciunt: de postu. c. i. ō cle. excōi. mi. aplice. Ignorātia ergo alia facti: alia iuris. si iuris aut cōis aut singularis. statutū enī epi ius facit inter subditos qō tamē nō ligat ,pbabiliter ignorātes: vt hic.

n ¶ Statuto. nō ep̄m facē posse statuta: ad idē. s. ꝓ. Rñ. s. de ma. ⁊ obe. sigs venerit. ⁊ legat⁹ i ,puicia sua. s. de of. leg. c. vlt. ⁊ sūt talia statuta ꝓpetua ēt post obitum vel recessum: vt ibi.

o ¶ Cōmiserit. ℨ. j. de sen. ex. romana. §. caueāt. vbi dicq̄ ꝑ futuris ōlictis excōicatio ferri nō dz. So. aliō ē ferre in aliquē excōicatōis sniaz ꝑ futuro ōlicto: vt si dicat excōico te si tale qd feceris qō ibi ,phibet: aliud statutū gnāle facē excōicationez fulminās qō hic permittit: vt. s. de sē. ex. a nobis. i. vl lz ibi ,phibeat ferri: tñ lata tenet: vt ibi nō. ber. vl si dicat q̄ istud cōmiserit

epi quo in oēs qui furtū cōmiserint excōicatiōis sententia promulgatur: subditi eī⁹ furtuz extra ipsius dioc⁹. cōmittentes minime ligari noscuntur cum extra territoriū ius dicenti nō pareatur impune. ¶ Negotius. ix.

De rescriptis rubrica.

Ipso iure rescriptū vt ꝓcessus ꝑ ipm habit⁹ fit ꝓtitū nullū ℨrīū qō ꝓus dixi: tene ⁊ adde qō ibi dicā

p ¶ Furtū. q̄ ē ℨctio rei aliene iuito dño fraudulosa: ⁊ aīo lucrandi: ist. de ob. q̄ ex q̄si delic. in ꝓn. ⁊. §. furtū aūt. ⁊ §. placuit. ⁊ ,phibitū ēt decalogo. xiij. q. v. pena le. ⁊ in secūda ,phibitione obtinet quartū locū: qō dic vt nō. xxxij. q. vij. qd in oībus.

q ¶ Dioceſiz. i q̄ totā iurisdictōez hz ordiariā: ⁊ i quolibet ipi⁹ loco nō exꝑto ꝓt ꝑ tribunali sedē. j. de of. or.

r ¶ Lū extra. rō: ⁊ nō. de oībus rōcz reddē (cū ep̄us. dā: qō dic: vt. s. de rescrip. siquando.

s ¶ Territoriū. suū. s. de of. leg. nouit. ff. ō iurisdi. omnium. iudi. l. vl. ⁊ ē territoriū vnūsitas agroꝝ itra fines cuiusq̄ ciuitat⁹: qō ab eo dictū qdā aūt: q̄ migrat⁹ ci⁹ loci itra eos fines ītēdi. i. sūmouēdi ius habēt. ff. de v. sig. pupillus. §. territorium.

t ¶ Impūe. i. sine pena. i. nō parēs ex eo penā ñ patit.

u Ipso iure. ergo sine exceptiōis ope: ⁊ sic falsā puto opi. tā. ⁊ ino. nō. s. ō of. ōle. pudētiā. §. ferta. ⁊ ber. ꝓpos. nō. s. e. c. sup lr̄is i glo. h q̄ rit. ⁊ guil. du. nō. i spe. ti. de rescripti pñtatōe §. rōne aūt ipetrātis. ℣. qd de ꝓcessu. q̄ oēs dixerūt q̄ ꝓcessus hītus p lr̄as ipetratas ab excōicato valet: si ñ opponat exceptio: ⁊ hoc dico ītrius: cū supradicti oēs excepto tan. hāc viderit decre. vñ vel nō póderauerūt hoc vbū ipso iure positū i ꝓncipio h vel hāc decre. putauerūt eē correctā p decre. pia. qō nō credo cū pars illa q̄ correcta ē remota fuerit: vt. j. dicam.

x ¶ Rescriptū. s. e. dilect⁹ filius abbas. ⁊ sat h puto terminatā q̄stionē: q̄ q̄ri solet: vtrū reus actorē quē excipiendo ℨ rescriptū ⁊ psonā repulit excōicatiōis vigore: coā ipso delegato recōuenire possit: ⁊ ꝑz q̄ nō: si enīz nullū ē rescriptū ⁊ quēcūq̄ ē ꝓncipale recōuētio accessoriū: sublato ꝓncipali ⁊ accessoriū. j. de reg. iur. accessoriū cū suis ꝓcor. Itē cā quentiōis ⁊ recōuentiōis simul sūt tractāde. s. de mutu. peti. c. i. de ordi. cog. cū dilēs qō hic eē nō posset. Itē quentio ē exꝑssū: recōuētio tacitū: sublato igit exꝑsso: ⁊ tacitū ēsublatū. C. si reus vl actu. mor. fu. l. vlt. ⁊ facit qō nō. de cle. ꝑsn. qō a te. ⁊ hoc tenuit tan. bar. barr. i qōne venerabili: q̄ icipit actor cō

y ¶ Processus. nūqd ergo correcta ē (veniebat reū. decre. pia. j. de excep. vbi dī q̄ ꝓcessus hītus cū excōicato tenet: donec opponat exceptio: ⁊ postmodū ipso absoluto reassumat cā in eodē statu. So. nō ē correcta

I

imo potⁱ corrigeret ista p illā: cū illa sit posterior: ē. n. ino. iij. t hec greg. ix. ē. t. pxi. c. i. sz neutra p alteram corrigit: sz i diuersis calibⁿ loquūt. Nota igit pmo falsā eē opinionē moderno: quā ber. nōt i decre. pia in glo. sz mirl. t in p̄dicta decre. dilectⁿ i glo. hic videt, t i decre. de of. del. prudētiā. i glo. sic videt t in glo. secⁿ eēt. i qbus dixit rescriptū ab excōicato ipetratū valere post suā absolutionē: t vera ē ipsius opi. ātiq̄. vt p p̄di. glo. apparet: t de eta. t q̄li. cū bōe. ō cle. ex. mi. ppositū. Circa hāc igit matiā sic distigue: aut excōicatⁿ maiorī agit corā delegato: aut corā ordinario. In primo casu subdistingue: q: aut erat excōicatⁿ tēpore ipetrati rescripti: aut postea fuit excōicatⁿ. In pmo casu subdistictōis hz locū hec decre. vt. s. nō valeat rescriptū: nec pcessus p ipsū hītus nisi ipetratū fuerit sup cā excōicationis vel appellatōis: vt hic: t i pcor. supius allegat. In secūdo casu. s. qñ post ipetrationē excōicatus fuit locū hz decre. pia. t de offi. dele. prudētiā. §. sexta. Si agit corā ordinario: tūc tria tēpora distingue: fm veterā iura nō tenebat, pcessus cū ipso hītus. ē. de excep. exceptionē. als nō video q̄re ibi fieret p̄dēnatio expēsarⁿ si tenuisset, pcessⁿ: vt ēt ibi nō. postmodū statuit ibi greg. in decisa huiⁿ decre. q tenaret, pcessus hītus cū excōicato: si reus eū sciēter admisit: als nō. fm moderna vō iura tenet, pcessⁿ: t locū hz decre. pia. t sic nec corrigit nec corrigit. Si q̄rat q̄ sit rō diuersi iuris: t dicat q excōicatus ipetrās peccauit se igerēdo cōiom hoiūz: nō valet hec risio: cū eadē rō sit i ordiario. si dicat q hec sit rō: q: rescriptū ipetratū fuit tali veritate tacita: q̄ ex pssa lra nō habuisset. nō valz ēt rīsio: q: tūc rescriptū hz elidi exceptiōis operā ipso iure. ē. e. sup lris. t hoc notat ber. ē. e. ad audctiā. ij. vñ satis mirādū videt: q si ago corā ordinario tenet, pcessus: t si ab eo ipetro ō legatū: nec rescriptū valeat nec, pcessus: sz pōt eē ratō q: iurisdītio delegata sumit inutū ex psona agētis t impetrātis: t tō cū vicioū fuerit pncipū. i. q. i. pncipat. nec rescriptū valeat nec, pcessus: ordiaria aūt iurisdītō ab actore agēte nō icipit: t tō ibi secⁿ. Itē iurisdītio ordinaria fauorabilis: eē ordiaria odiosa: vt. ē. e. ad hoc itē qñ, pcedit corā ordiario vel delegato ipetrato aī excōicationē ē i aliquo qd iputet reo: q de excōicatōe debebat excipe si sciebat: als iuestigare debebat: sz vt plurimū ō legatū ipetrat actor absēte reo: t tō nō valet ipetratio: nec, pcessus hītus ipsⁿ ipetratōis vigore: vt hic Mis ergo rōibus t excōicati odio spāle dicat: q i hoc casu vīas supssa ipso iure vicīat ſscriptū t, pcessū ha

a ¶ Excōicato. maiorī excōicatione: (bitum per illud vt. ē. de excep. a nobis. t. j. e. ti. c. pia.

b ¶ Allio. qd si excōicatⁿ ipetrat lras iqsitiōis notauit gof. de of. dele. prudentiā. i glo. colligit: q bñ valent lre: t hoc tō q: fama ibi habet accusatoris loco: vt. ē. ō accu. q̄liter. t sz, pmouēs ieptus appareat: nihilomīⁿ valz rescriptū: t pcedet p illud: de accu. cuz oporteat. vbi idē tenet ino. t hosti. ad hoc qñ excōicatⁿ solū ministeriū pbuit: nec noīatus fuit in lr is. idē guil. i specu. de iquisi. §. i. ō. qd si in lra. alīr. ino. t hosti. C. de pci. ipera. offe. l. i. t. l. vniuersis. t. ff. de ioffi. testa. posthumus. §. i. t, l. si pars. §. vlt. nō enī refert fm eos a quo t quo tēpore fuerit nūciatū. ff. ō peti. here. l. itē veniūt. §. a quo t. ff. de cuictio. si rē. §. vlt. p hāc lram credo Jrīū: cū in odiū excōicat sit hoc iductū: q nulle littere valeant nisi hic ptente nec puto tutū a lra recedē: t ad hoc optie facit: q si excōicatⁿ p alio lras ipetrat ad agēdū ñ valēt. ē. de pba. post cessiōez t bñ refert iterdū p quē pcēs offerant. j. de hēti. c. ij. §. iij. ad decre. cum oporteat. nīdē vt ibi nota. fm io. in glo. penult. pterea nō est inimicus ita psona, phibita ab ipetrādo sic excōicatus: vñ agit, p sua iuria qō nō facit excōicatus: de iudi. intellexim⁹. iij. q. vi. omnibus.

non valeat: si ab excōicato[a] sup alio[b] q̄ excōis[c] vel appellatiōis[d] articulo fuerit impetratuz[e]. Innocētius quart⁹ in consilio lugdunensi. Cum i multis[g] iuris articulis infinitas reprobetur prouide[h] duximus statuendū: vt per illā gnālez clausulaz q̄da[k] alij: q̄ frequēter[l] in[m] lris nris ſeritur: vltra tres vel[n] quatuor in iudicium nō

c ¶ Excōicationis. ē. de sen. ex. cum pro cā.

d ¶ Appellatōis. ē. ō excep. cū iter. t. c. significaueſt. t. c. vl.

e ¶ Impetratū. t sic ispicit tēpus date vel ipetratiōis: ad id ē ē. e. eā te. t. j. e. tibi q. de pbē. cū cui. sequebat aūt oliz hic i fi. talis lra q̄ corā eo actū ē corā ordinario sumilr irritū ē censendū: nisi forsitā q̄ueniē scient ad missūm esset eūdē: remota fuit: qz reuocata p decre. pia. vt dixi. ē. in glo. nuiquid ergo. io. an.

f ¶ Um in multis. p clausulā q̄da alij possūt soli q̄uoz pueniri: quoz noīa i pmo citatoꝛio exp̄mant ne variatiōi

g ¶ Multis. exēplifica. ē. de reli. domū. c. vlt. t. j. e. ti. (sit locⁿ religionū. ē. de testi. cū cām. t. c. significaueruīt. ff. de testi. l. i. in fi. Itē in relictis, p redēptiōe captiuoꝛ restringit ifinitas. C de sacrosāc. ecc. vt iter diuinū. itē restringit seueritas: cū multitudo peccanū: de cle. ex. mi. latores. cū similib⁹. itē nō oneraⁿ heres in infinitū fideicōmissū solue. ff. de le. iij. fideicōmissa. §. sigs. x. itē nō valet, pmissio ne vlla exceptio defti iudicij obiiciatur: puta, pmitto: q si p casū fortuitū ipedit⁹ fuero q̄ ppārere nō possim nō obijcia de casu. ff. sigs cau. l. sz t sigs. §. q̄si tū. itē in stipulatiō e dāni ifecti nō dz qs eē in infinitū obligatⁿ ff. de dam. ifec. l. q bona. §. vlt. itē legatū qō nō pōt sciri ex testamēto: puta lego. c. ei quē mihi ticius noīauerit nō valz. ff. de iure fis. l. ita fidei. t merito reprobat infinitas. qz multitudo est canonib⁹ inimica. ē. de pbē. qz i tantū: t onerosa nil hz honesti: i aue. de referē. ad si. coll. ij. t de hoc hēs plures pcor. ō

h ¶ Prouide. q: p gnālitate istā dero (de eta. t q̄li. c. penul. gabat iurisdītiōi ordiarie: cui p hāc pstitutionē, puidet.

i ¶ Per gnālē clausulā. pter expssos eni potūt q̄uoz pueniri

k ¶ Quidā alij. ē. e. pastoral. t. c. rodulphus. t idē itelligo ō q̄libet psili clausula: vt si dicat ticius: t nōnulli hoies ciuitatis bonoī: vel sili modo. Itē si dicat hoies talis loci: nā aut pueniet eos vt vniuersitatē: t tūc oēs habenē loco vnⁱ⁹: aut vt singulos: t tūc solos. iij. pter expssos potūt puenire. vt h̄ fz ino.

l ¶ Frequēter. t iō, puidendū fuit. ff. de legi. nā ad ea. t. j. de testi. spo. frequēs. hodie aūt hec clausula nō ē in vsu.

m ¶ In lris nostris. qd de lris episcoporⁿ. dic fm hosti. q ū extendit ad illas: ad hoc. xxv. di. qualis.

n ¶ Vel. iij. olī trahebanē. xl. ar. de testi. cū cām. t. c. significauerit. t ō cle. ex. mi. latores. Si q̄rat q̄ sit rō q̄re restricta fuit ad q̄uoz. dic q̄ arbitraria: q: eque restringi potuit ad plus t minⁿ. posset reddi sili modo ordinaria: quā hēs. ē. de p̄scan. t affi. nō dz. dico tū fm ber. q sup re iduisibili: puta iudicio cōi diuidendo: famu. hercis. t silibus: possūt p generalē clausulā vltra iij. euocari ad iudiciū. Itē oēs vltra illos. iij. q ius habent i re possūt agere vel defēdere p iure suo corā illo iudice: ar. ē. de re iudi. cū sup. ē. de offi. dele. sup eo. ar. j. de elec. c. i.

o ¶ Quoz. s. illoz quos intendit puenire p clausulā: t dz expssio i actī scribi: ō, pba. qñ J. t dixerī qdā. s. ino. q i q̄libz citatione illoz ōbeāt oīa noīa exp̄mi. sat. pōt dici q̄ sufficē exp̄mi in citatōe ei⁹ q pmo citatur t scribātur in actis: vt. ē. dixi fm

hosti. vel fm bar. satis ē q̄ scribanꝫ i actis: ꝫ i ꝑmo citatorio nō scribāt: qr iā cessat variatio: qđ satis credo: q̄si hec lra dicē velit: q̄ aūc̄ fiat citatio noīa exp̄mēda sint illor. uij. ⁊ credo tuti⁹ q̄ fiat hec exp̄ssio i ꝑma citatōe: q̄ fit au ctē rescripti ēt si fiat de exp̄ssis in eo: ꝫ alij ꝯ dicētes q̄ sufficit q̄ fiat i ꝑma citatiōe altius illor uij. ꝫ fm hoc nō ē plene fraudib⁹ ꝓuisū. Et si q̄rat an ō nō exp̄ssis cōuenire possit ꝓuisū ꝓ q̄ ꝓueniat exp̄ssū: ē dicēdū q̄ sic: qr donare liberare: ⁊ remittē pōt: nisi forte in fraudē exp̄ssū ꝫ fm formaꝫ decre. ē.e. sedes. ⁊ hoc tenet bar. i q̄stione veneriali: q̄ incipit aligs ꝑtrauit. ꝫ pone q̄uor exp̄ssit postea mutat vnā ex psonis: vel nemi nē exp̄ssit: postea alterū ꝓuenit: nihil excipit: q̄rit an valeat iudiciuꝫ. ⁊ videt q̄ sic: qr hec exceptio dilatoria ē: vt dici ꝓsueuit de exceptiōibus duaꝝ dietaꝝ ē.e. nōnulli. Itē multa fieri ꝓhibēt tē. de regul' ad aplicam. ꝓtū dico fm. B. qr si noīa i ꝑmo citatorio: vel in actī fuerūt exp̄ssa pinde ē: ac si i rescripto fuissēt exp̄ssa: si ñ fuerūt exp̄ssa tēpore debito pinde est: ac si nō fuisset ibi clausula. vñ cum rescripta non extendant ad alias res: vel psonas: de offi. dele. p. ⁊ g. dico q̄ etiā si nō excipiat non valet iudiciū.

a ¶ Noīa. ⁊ cognomina vel certas circūlocutiones. ē. de testi. licet. ex quadā. ⁊ ff. si cert. pe. l. certū. vt euitet equocatio. ē.e. significāte. ⁊ c. qr nōnulli.

b ¶ Fraudi. cui occurrendū est. ī. de renun. c. ij. cum si.

c ¶ Ea. scilicet nomina.

d ¶ Possit. ipetrator.

e ¶ Variari. nota variationē ⁊ icōstātiā reprobari: alibi ꝓmittit qđ dic vt plene dixi. ī. de reg. iur. qđ semel. ⁊ nota p hanc lraꝫ: q̄ p lras generales ad obtinēda bñficia: exquo aliquod specificauit sine ꝓtestatiōe: si succūbat: ad aliud trāsire nō poterit: qr pinde ē ac si in rescripto fuissꝫ exp̄ssū illud bñficiū qđ optauit ī. de pcēs. ꝑben. qr cūctis. qđ sane itelligas fm id qđ habes. e. ti. ne captande. ioānes an.

f ¶ Ispendia. si actor ꝯ reuꝫ sup plurib⁹ psonalib⁹ lras i petrat ad diuersos: nō valēt littere nec ꝓcessus earū: ⁊ reo ꝓdēnabit⁹ in expēsis: ⁊ idē in reo ꝓueniente vel recōueniēte actorē eodē durante iudicio. hoc dicit: vocatur aūt dispendiū longū ⁊ inutile: cōpendiū aūt breue ⁊ vtile: ad idez de accusa. qualiter ⁊ quādo. ij. ad finem.

g ¶ Qua possumus. ad idē. ē. in pemio huius li. ⁊ hoc sufficit. xlij. di. ephesijs. xlvij. di. c. vlt.

h ¶ Gregorij. hec ē vera lra ⁊ loquit de decre. ē.e. ti. c. vlt. q dā olim habebant: ino. papa. ij. ⁊ male. ioānes andree.

i ¶ Ampliantes. ampliauit in eo q̄ statuit q̄ ꝓcessus nō valeat: ⁊ in eo q̄ statuit de reo: nam hec in decre. qr nōnulli. exp̄ssa non fuerant.

k ¶ Personales. q̄si secus i realib⁹. xxv. di. q̄lis. ff. de iudi. ꝓtor. ⁊ pōt ee ratio diuersitatis: qr psonales alterius nature sūt q̄ reales: ⁊ facilius expediunt: qr sepius fit ide instr̄m vel scriptura: ar. ff. de eden. l. si legatū. ⁊ cōius parue sunt psonales q̄stiones: reales vo magne. Itē i vna petitōe ꝑ plurib⁹ ꝑsōalib⁹ actiomb⁹ agere pōt cuiuslibet assignata cā. C. de anna. excep tio. si ex milit. ē. de li. ob. c. vlt. fm ber. verior ē ratio fm modernos: q̄re aliud in psonalib⁹: aliud in realibus: qr due diete q̄ olim dabant ꝑ decre. ē.e. nōnulli. vel vna q̄ dat hodie ꝑ trahāt: quoꝝ nomina[a] i ꝑmo citatorio exp̄mat ipetrator: ne locus fraudi[b] forsitan relinq̄t: si circa ea[c] possit[d] libē variari[e]. ¶ Idē in eodem.

Ispēdia[f] litiū eq̄tatis cōpēdio volētes quā[g] possum⁹ iudustria coartare: statutū se. re. gre[h]. pape. ix. p̄ de. n. sup hoc editū ꝯ apliātes[i] decernim⁹[k]: vt sicꝫ ꝯ aliū plures psonales[l] mouē voluerit q̄stiōes: ñ ad diuersos iudices ꝫ ad eosdē sup[m] oib⁹ h⁹ i q̄stiōib⁹[n] litteras studeat impetrare[o]. Qui vero ꝯtrū fecerit[p] oi[p] cōmodo careat lrāꝝ: nec ꝓcess⁹[q] habit⁹ valeat per easdē. reo si eū p ipsas fatigauerit: i expēlis[r] legitimis[s] cōdēnād⁹. Re⁹ quoq̄ si eosdē durāte[t] iudicio actorē sibi obnoxiū[u] duxerit r recōuētionis beneficio vel[x] conuentionis

decre. ī. eo. statutū. Fuata ipsius moderatiōe cōputāda a finibus dioc. vbi sita ē res: q̄ agit reali. ē.e. dilect⁹. ij. ꝓtingeret ergo q̄ gs nō possit ꝓueniri sup pluribus realibus coꝝ codē iudice: cū res esset admiscē remote ꝫ in ꝑsonalibus cōputant a finibus dioce. vbi hz domiciliū: vñ sup oībus ad vnū iudicē cōmodius ꝑtrāt ⁊ ideo in istis aliō q̄ in istis: ꝫ forte ista ratio cessat hodie p decre. ī. c. statutum. ⁊ dic vt ibi dixi in. ħ. cū vero. in glo. oli diceba mus.

l ¶ Sup oībus. ꝫ si reus appellauerit sup vna ꝑsona li: inder non potit ꝓcedere in alia ꝑma nō finita cū ī spectus sit illi. ē. ō ap. ad hec. si i vna ergo nō est cōmodius agere sub vno q̄ sub diuersis: ⁊ sic damnosa videt ꝓstitutio hec actoris: sed pōt dici fm ber. q̄ inigtas iudicis q perperā ꝓcessit: nō facit q reus ꝓpter hoc coꝝ alio iudice possit trahi: ⁊ sibi ipsutet q talē optinuit iudicē: ⁊ expectet actor donec appellationis causa sit finita: q̄ si pronunciata fuerit iusta: actor postmodū studeat aliū iudicē ipetrare: alīs si fuerit iusta ꝓcedet in alijs: ⁊ idem videtur de alijs impedimētis re nō integra.

m ¶ Questionib⁹. ⁊ sic ad eosdē ⁊ nō ad diuersos dz lras ipetrare: etiā vna lite finita fm ber. ꝫ quidā ꝓtra dicentes q̄ hec constitutio ⁊ illa qr nōnulli. intelligunt quando actor trahit reū ad diuersos iudices: vel vna pendente coram vno.

n ¶ Impetrare. qđ si coꝝ delegato ꝓueniat sup vna: coꝝ ordinario sup alia: de hoc. ē.e.c. vlt. in glo. secus

o ¶ Fecerit. cū effectu vtendo. ī. pluribus litteris: qr si vnicis nīl vteretur bene valebit ꝓcessus habitus p eadem fm iuno. io. an.

p ¶ Omnium. als omni.

q ¶ Processus valeat. in hoc ap̄liauit statutū: qr nonnulli. ꝫ pone. ꝓcessum fuit coꝝ diuersis iudicibus ⁊ nihil exceptū: nūquid valebit sentētia vel ꝓcessus. videt q̄ sic: qr hoc est bñficiū ꝑsonale: p qđ etiā alteri nō ꝓdicat: de regula. ad aplicam. ꝫ verius est fm ber. q̄ ꝓcessus nō valet p hanc lram: als nīl videret addē hec constitutio illi decre. qr nōnulli. ⁊ hoc idē tenet iuno. ⁊ dicit per curiam obseruari.

r ¶ Expensis. ⁊ in dānis. ē.e. ti. c. vlt. io. an.

s ¶ Legitimis. de hoc dic: vt. ij. q. i. in ꝑmis. de dolo ⁊ ꝓcu. finē. ⁊ hoc ē generale: vt fatigās aduersarū i expēsis puniat. ē. de pēs calūnia. de rescrip. cetez. cū si.

t ¶ Durante. qualiter habeat fieri recōuentio nō. ē. ō iuuti. pe. c. i. ⁊ ij. ioannes andree.

u ¶ Obnoxium. etiā actione reali fm ber.

x ¶ Vel conuentionis. forte ponit hec duo ꝓba: qr si recōueniat actor vna ⁊ eadē sīa dz cā iniuriari: si ꝓueniat: tunc pōt ꝑ⁹ terminari ꝓuma q̄ secunda: ꝓbat hoc. ē. de iniuu. pe. c. i. ⁊ ō or. cogni. cū dilect⁹. vel forte vtroq̄ casu vna sīa terminā da est: ⁊ semp eodē durāte iudicio coꝝ eodē iudice agendū ē: quo finito coꝝ alio: qr tūc nō possꝫ reus agē coꝝ ꝑmo delegato: cum

limita sit iurisditio ḡtū ad cognitōem: de of. dele. ḡrēt. an aūt coā ordiario recōuēire possit eūdē eos durante iudicio dubitabat. Et vt q sic: cū hic dicat lra: lras maluerit ipetrare: vñ solū de delegato log vt: sz qr eadē rō ē vtrobiqz: idē ius vi eē debē fm ber. vel forte nō ē eadē rō: qr iurisditio ordinaria fauoz abilis est z exordiaria odiosa: z ideo aliud i ordiario dici posset: ad hoc facq tz inno. s. c. vl.

a Lras. forte ē talis cā q nō cadit in cognitōem delegati sine spali mādato pape. vi. q. ij. si epūs. s. de pūr. vti. vel iuti. c. i. z. ij. s. ō re. in inte. c. pe nul. alīs. n. ḡre oneraret se in lris. ipetrandis: q p lras actoris pōt suū expedire negocium io. an.

si ꝯ eū lras [A] ipetrare maluerit: ō iure suo oz apō eosō iudices expiri [b] nisi eos vt suspectos potit recusare [c]: sili [d] pēa si ꝯ hoc fecerit pūiēd'. Bōif.

Um [e] aliqb' icipi .viij. endi aliquē i canonicuz alic' eccle: nō obstātibus eius dē [f] eccle puilijs ꝓsuetudib' [g] vel statutis [h] iuramento ꝓfirmatōe aplica vl q̄cuq; firmitate [k] alia roborātis: per nr̄as lras ꝓcedim' [l] facultatē: si cāo nicoz receptio [m] alīs i ipsa ecclesia ñ spectat ad [n] eos: qbus h'i lr̄e dirigunt: sz ex eaz viribꝰ recipiūt ptātē [o]: is q recipit auc. ap. digscit eē recept'.

Si vo canōicoz receptō al' ptineat ad eosdē [p] ñ aplica: sz recipientiū cēset aucte receptus [q]: nisi [r] q eū aucte [s] nr̄a reciperet: in nr̄is lr̄is caueret expresse [t]. Idem.

S J [u] gratiose [v] tibi a' rōano potifice concedatur: vt

b Expiri. i. agē: qr in reconuētōe reus sit actor: z cō. s. de cā post. pastoralis. alibi ponit, p defendē. s. de iud. c. i. io. an.

c Recusare. ab initio anteq̄ i eos ꝓsenserit: fm ber. vel ex supueniente cā: de of. dele. in fin. nāte. z pendēte suspitionis cognitōe iudex non ꝓcedet in reconuentōis cā ipetrauit p reū: qr si ptrarium dicētur facile eēt deludere huic ꝓstōi fm inno.

d Sili pena. supius exꝑssa i actore. s. vt lr̄is careat: p cessus nō valeat: z i expensis ꝓdēneī: p quē aūt fiat talis ꝓdēnatio: no. s. e. ti. c. vl.

e Um aliqbus. fuit tracta de eūa. ale. q incipiebat ptingit. z hoc dicit: q recept' g litteras facultaq̄ si ad recipiētes spectabat receptio: ipsoz z ñ pape aucte intelligit eē recept': nisi in lr̄is aliud eēt exꝑssum. Si aūt receptio non spectabat ad eos: tūc ap. auc. de receptis. Sz añ oīa ḡro ad qd expediat scire qd dicit hec dec. expedit, ꝓpter id qd hēs. s. de pb. hi qui aucte. z de pce. p ben. c. vl. ℞. vel eos. Emanauit aūt ad declaratōem eoz que no. inno. z ho. de lr̄is facultatis. s. de pb. relatum. z cōpos. s. e. caplm. vltra duas chartas, vl. qd si papa, z ℞. sed pone q abbati.

f Eiusdē, ecclesie. ad quā recipitur.

g Cōsuetudinibus. q̄ quande sunt. s. de pb. cūm in ecclesijs.

h Statutis. Nō capitulū ecclie posse facē statutū dūmō sit licitū: vt. s. de ℞. si. ꝓstōem, vbi de hoc: z ꝓcoz. s. ō ꝓsti. cum omnes.

i Confirmatōe aplica. qd opetur ꝓfirmatio: nō. xvij q. iij. ff. z. s. de cō. pb. qr diuersitatē.

k Firmitate alia. puta viculo pene: cui se statutētes spōtanee obligauerūt: vel forte p supiorē ipsis statuī appōito vel ꝓfirmatōe iegati: vel alī' supiorus vel alia simili.

l Concedim' facultatē. nō verbū qr si pcipet: oi casu dicētur apo. aucte recept'. Et nō q p hāc formā cū dirigit eis ad quos spectat collo q̄ hic vocatur receptio: ñ dz grauata ecclia adeo q locū hēat dec. s. e. mandatū. z. s. e. c. pe. in fi. qr aliud est ꝓcedē facultatem: z aliud precipere. xiij. q. i. q precipitur, ad idem, s. de arbi, cū olim C. manda. l. ij. in fi,

m Receptio. sumit hic receptō non p installatōe: sz p'collone q̄ius ꝓfert: ad idē s. de pb. cū in ecclijs.

n Ad eos. in qbusdā. n. ecclesijs canonicoz receptio z pben daz collatio ad solū spectat epm vel prelatū: in qbusdā ad solum capitulū vel quentū: in quibusdaz cōiter ad vtrūq;: hoc ꝓbatur. s. de elec. cū ecclesia. s. ne. se. va. c. vno. de regula. c. vlt.

o Ptātē. recipiēdi illū in canonicū.

p Ad eosdē. tm̄ intelligo. quid si cōiter ad eos z alios. adhuc idē credo qd in ꝓmo casu cum sīt ptātez recipiant ex viribus lr̄arum. nā qd prius facere soli non poterant: mō possunt. Et de cōi nullus recte dicit: hō meum ē. xij. q. i. §. vlt. z z. q. ij. qui māumittitur. z ar. ff. de fuit. vr. ꝓdi. l. si parietē. ibi qr volens non solū dūs ē. z facit. s. de pb. cū i illis. i fi.

q Recept'. si ergo postea recipiat alter aucte apo. scōs z nō ꝓm' ꝓmo vacāte ꝓbendā hēbit: vt. s. de pb. hi qui. io. an.

r Nisi. istō fuit additū: qd ñ erat i exua. dec. ptingit.

s Aucte nr̄a. tunc ergo sz ad eos ptineat receptio aplica dicitur aucte receptus.

t Exꝑsse. sic. s. e. duob'. i fi. z. s. de pb. si motu, ꝓpo. i fi.

v S J grose. rescriptū papale qd ꝓcedit, ꝓmoto retētionem ꝓmoz bñficioz vsq; ad bñplacitū pape: extinguit mōtuo papa. sec' si ibi dicat vsq; ad bñplacitū ap. se. nec intellr tale rescriptū de bñficijs ꝓpus ñ canōice detentis. h' dic. hūit aūt otū hec dec. ab exua. cleñ. q incipiebat vt petitōi tue ꝓgrue satisfiat: z ibi dc. non distinguebat: sz simplr dicebat: q si papa hanc gīam ꝓcesserit vsq; ad sue voluntatē bñplacitū: q p eius obitū non expirabat gra: ar. legis dicētis q vsufructus relict' mihi q̄diu ticius remāsit in furoze nō extinguit mortuo ticio ꝓusq; ad iamā mentē reuertat: p eo q vsq; ad oē tps vite mei vsufructuariꝰ poterat: si mihi supuixisset: ñ fieri sane mētis. C. de vsufru. l. ambiguitatē. sic videbat dicendū i casu, ppositō: qr papa si supuixisz poterat ñ mutasse volūtatē ergo ñ expirare gīa. verba. aūt ꝓriū rñderat. l. q expirabat in sua exua. q incipiebat significasti nob. hic bonifa. distiguendo vitatē exp̄mit: z declarat qd no. ho. s. de ꝓca. c. vl. z vin. de ele. c. dudū. ij. in vl. gl. z ab. ibidē.

x Gratiose. in hoc fuit gīa: qr plura bñficia sīt tenē non poterat: vñ si ꝓmum curatū erat: z 2m̄ curatū: post receptā possessionē scōi statum vacat ꝓmū. xxi. q. ij. siqs iā. s. de pb. de multa. vel exquo p eum stat quo minus possessionē hꝫet. s. de ꝓben. licet. ij. nisi in casu. s. de ꝓben. si tibi. si ꝓmouebatur in epm post consecrationem vel post decursum tempus de consecrandis episcopis vacabunt ꝓcura bñficia. s. de ele. cum i cūctis. est ergo gratia. vt donec voluntas eius duraverit bñficia ipsa non vacent. io. an.

y A romano pon. q̄ solus sub ꝓditōe z ad tps sicut vult pōt bñficia z prelaturas ꝓferre. vij. q. i. pastoralis. s. de si. ꝓbendens. z in his q̄ vult est p rōne voluntas: in sti. de iu. natur. §. sz qd ꝓncipi. ali' aūt hoc nō pōt. i. q. ij. ḡ ꝓcipio. vij. q. i. ḡtus. lxx di. sanctorum. lv. di. ꝓcepta. Nec enim moribus nr̄is expedit tp̄ales hꝫe filios. ff. de adop. l. est q̄situm. nec act' legitimi tē. s. de reg. iu. actus.

z Bñficia. large ponitur: z nō q dic̄ beneficia nō dic̄ fructꝰ

hosti. vel fm bar. satis ē q̄ scribanꝫ i actis: ꝫ i p̄mo citatorio nō scribāt: q; iā cessat variatio: qđ satis credo: q̄si hec lra dicē velit: q̄ añ q̄ fiat citatio noīa exp̄mēda sint illoꝝ. uij. ⁊ credo tuti⁹ q̄ fiat hec exp̄ssio i p̄ma citatōe: q̄ fit aūcte rescripti ēt si fiat de exp̄ssis in eo: ꝫ alij ꝫ dicētes q̄ sufficit q̄ fiat i p̄ma citatiōe altius illoꝝ uij. ꝫ fm hoc nō ē plene fraudib⁹ ꝓuisū. Et si q̄rat an ō nō exp̄ssis cōuenire possit huic ꝙuenīat exp̄ssū: ē dicēdū q̄ sic: q; donare liberare: ⁊ remittē pōt: nisi forte in fraudē exp̄ssū ꝫ fm formaꝫ decre. ē. e. sedes. ⁊ hoc tenet bar. i q̄stione veneriali: q̄ icipit aligs ip̄etrauit. ꝫ pone q̄nto⁹ exp̄ssit postea mutat vnā ex p̄sonis: vel nemi nē exp̄ssit: postea alteri ꝙuenit: nihil excipit: q̄rit an valeat iudicatuꝫ. ⁊ videt q̄ sic: q; hec exceptio dilatoria ē: vt dici ꝙsuevit de exceptiōibus duaꝝ dietaꝝ ē. c. nōnulli. Itē multa fieri ꝓhibēt cc. de regul' ad aplicam. ꝫrū dico fm. B. q; si noīa i p̄mo citatorio: vel in actī fuerūt exp̄ssa pinde ē: ac si i rescripto fuissēt exp̄ssa: si ñ fuerūt exp̄ssa tēpore debito pinde est: ac si nō fuisset ibi clausula. vñ cum rescripta non extendant ad alias res: vel p̄sonas: de offi. dele. p. ⁊ g. dico q̄ etiā si nō excipiat non valet iudiciū.

a ¶ Noīa. ⁊ cognomina vel certas circūlocutiones. ē. de testi. licet. ex quadā. ⁊. ff. si cert. pe. l. certū. vt euitet equocatio. ē. c. significāte. ⁊. c. q; nōnulli.

b ¶ Fraudi. cui occurrendū est. ī. de renun. c. ij. cum si.

c ¶ Ea. scilicet nomina.

d ¶ Possit. ip̄etrator.

e ¶ Variari. nota vāriationē ⁊ icōstātiā rep̄robari: alibi p̄mittit qđ dic vt plene dixi. ī. de reg. iur. qđ semel. ⁊ nota p̄ hanc lraꝫ: q̄ p lras generales ad obtinēda bñficia: exquo aliquod specificauit sine ꝓtestatiōe: si succūbat: ad aliud trālire nō poterit: q; pinde ē ac si in rescripto fuissꝫ exp̄ssū illud bñficiū qđ optauit ī. de ꝓcef. ꝓben. q; cūctis. qđ sane itelligas fm id qđ habes. e. ti. ne captande. ioānes an.

f ¶ Ispendia. si actor ꝫ reuꝫ sup plurib⁹ p̄sonalib⁹ lras impetrat ad diuersos: nō valēt littere nec ꝓcessus earū: ⁊ reo ꝓdēnabit⁹ in expēsis: ⁊ idē in reo ꝙueniente vel recōueniēte actorē eodē durante iudicio. hoc dicit: vocatur aūt dispendiū longū ⁊ inutile: cōpendiū aūt breue ⁊ vtile: ad idez de accusa. qualiter ⁊ quādo. ij. ad finem.

g ¶ Qua possumus. ad idē. ē. in ꝓmio huius li. ⁊ hoc sufficit. xlij. di. ephesijs. xlvij. di. c. vlt.

h ¶ Grego. ij. hec ē vera lra ⁊ loquit de decre. ē. e. ti. c. vlt. q̄ dā olim habebant: ino. papa. ij. ⁊ male. ioānes andree.

i ¶ Ampliantes. ampliauit in eo q̄ statuit q̄ ꝓcessus nō valeat: ⁊ in eo q̄ statuit de reo: nam hec in decre. q; nōnulli. exp̄essa non fuerant.

k ¶ Personales. q̄si secus i realib⁹. xxv. di. q̄lis. ff. de iudi. ꝓtor. ⁊ pōt cē ratio diuersitatis: q; p̄sonales altius nature sūt q̄ reales: ⁊ facilius expediunt: q; sepius fit ide iustꝫ vel scriptura: ar. ff. de eden. l. si legatū. ⁊ cōmus parue sunt p̄sonales q̄stiones: realeſ ꝫo magne. Itē i vna penitōe ꝓ pluribus p̄sōalib⁹ actionib⁹ agere pōt cuiuslibet assignata cā. C. de anna. exceptio. si ex milite. ē. de li. ob. c. vlt. fm ber. verior ē ratio fm modernos: q̄re aliud in p̄sonalib⁹: aliud in realibus: q; due diete q̄ olim dabant p decre. ē. e. nōnulli. vel vna q̄ dat hodie p

trahāt: quoꝝ nomina i p̄mo citatorio exp̄mat ip̄etrator: ne locus fraudi fozsitan relinq̄t: si circa ea possit libē variari.

I dē in eodem.

Ispēdia litiū ecꝫtatis cōpēdio volētes quas possum' idustria coartare: statutū fe. re. greb. pape. ix. p de. n. sup hoc editū apliates decernim': vt sicꝫ ꝫ aliū plures p̄sonales mouē voluerit q̄stiones: ñ ad diuersos iudices ꝫ ad eosdē sup'oib' h'i q̄stiōib'⁴⁷ litteras studeat impetrare. Qui vero ꝫriū fecerit oi cōmodo careat lrāꝝ: nec ꝓcess' habit' valeat per easdē. reo si eū p ipsas fatigauerit: i expēsis legitimis cōdēnād'. Re quoq; si eosdē durāte iudicio actorē sibi obnoxiū duxerit r ecōuētionis beneficio vel conuentionis decre. ī. eo. statutū: fuata ipsius moderatiōe cōputāt a finibus dioc. vbi sita ē res: q̄ agit reali. ē. e. dilect⁹. ij. ꝓtingeret ergo q; qs nō possit ꝙuenīri sup pluribus realibus coꝝ eodē iudice: cū res essēt adinuicē remote ꝫ in p̄sonalibus cōputant a finibus dioce. vbi hz domiciliū: vñ sup oībus ad vnū iudicē cōmodius ip̄etrāt ideo in istis aliōq̄ in istis: ꝫ foue ista ratio cessat hodie p ōre. ī. c. statutum. ⁊ dic vt ibi dixi in. ħ. cū vero. in glo. oli diceba mus.

l ¶ Sup oībus. ꝫ si reus appellauerit sup vna p̄sonali: iudex non potit ꝓcedere in alia p̄ma nō finita cū inspectus sit illi. ē. ō ap. ad hec. si i vna ergo nō est cōmodius agere sub vno q̄ sub diuersis: ⁊ sic damnosa videt̄ ꝓstitutio hec actoꝝ: sed pōt dici fm ber. q; inigtas iudicis q perperā ꝓcessit: nō facit q; reus ꝓpter hoc coꝝ alio iudice possit trahi: ⁊ sibi ip̄utet q talē optauit iudicē: ⁊ expectet actor donec appellationis causa sit finita: q̄ si pronunciata fuerit iusta: actor postmodū studeat aliū iudicē ip̄etrare: als si fuerit iusta ꝓcedet in alijs: ⁊ idem videtur de alijs impedimētis rc nō integra.

m ¶ Questionib⁹. ⁊ sic ad eosdē ⁊ nō ad diuersos dz lras ip̄etrare: etiā vna lite finita fm ber. ꝫ quidā ꝓtra dicentes q; hec constitutio ⁊ illa q; nōnulli. intelligunt quando actor trahit reū ad diuersos iudices: vel vna pendente coꝝ vno.

n ¶ Impetrare. gd si coꝝ delegato ꝙueniat sup vna: coꝝ ordinario sup alia: de hoc. ē. e. c. vlt. in glo. secus

o ¶ Fecerit. cū effectu vtendo. ī. pluribus litteris: q; si vnicis tñ vteretur bene valebit ꝓcessus habitus p eadem fm inno. io. an.

p ¶ Omnium. als omni.

q ¶ Processus valeat. in hoc āpliauit statutū: q; nonnulli. ꝫ pone ꝓcessum fuit coꝝ diuersis iudicibus ⁊ nihil exceptū: nūquid valebit sentētia vel ꝓcessus. videt q; sic: q; hoc est bñficiū p̄sonale: p qđ etiā alteri nō p̄iudicat: de regula. ad aplicam. ꝫ verius est fm ber. q; ꝓcessus nō valet p hanc lram: als nil videret addē hec constitutio illi decre. q; nōnulli. ⁊ hoc idē tenet inno. ⁊ dicit per curiam obseruari.

r ¶ Expensis. ⁊ in dānis. ē. e. ti. c. vlt. io. an.

s ¶ Legitimis. de hoc dic: vt. ij. q. i. in p̄mis. de dolo ⁊ ꝓtu. finē. ⁊ hoc ē generale: vt fatigās aduersarū i expēsis puniat. ē. de pēis calūnia. de rescrip. cetez. cū si.

t ¶ Durante. qualiter habeat fieri recōuentio nō. ē. ō iuuenū. pe. c. i. ⁊. ij. ioannes andree.

u ¶ Obnoxium. etiā actione reali fm ber.

x ¶ Vel conuentionis. forte ponit hec duo vba: q; si recōueniat actor vna ⁊ eadē lis̄ia dz cā ītimari: si ꝙueniat: tunc pōt ꝑ⁹ terminari p̄ma q̄ secunda: ꝓbat hoc. ē. de mutu. pe. c. i. ⁊ ō or. cogni. cū dilect⁹. vel forte vtroq; casu vna lis̄ia terminanda est: ⁊ semp eodē durāte iudicio coꝝ eodē iudice agendū ē: quo finito coꝝ alio: q; tūc nō possz reus agē coꝝ p̄mo delegato: cum

De Rescriptis

finita sit iurisditio q̃tũ ad cognitõem: de of. dele. q̃rẽt. an aũt cõz ordiario recouẽire possit eũdẽ eos durante iudicio dubitabat. Et vt q̃ sic: cũ hic dicat lra: lras maluerit impetrare: vñ solũ de delegato log vt: lz qz eadẽ rõ ẽ vtrobiq̃: idẽ ius vi eẽ debẽ fm ber. vel forte nõ ẽ eadẽ rõ: qz iurisditio ordinaria fauorabilis est ⁊ exordiaria odiosa: ⁊ ideo aliud i ordiario dici posset: ad hoc facit q̃ tz inno. s. c. vl.

a ¶ Lras. forte ẽ talis cã q̃ nõ cadit in cognitõem delegati sine spali mãdato pape. vi. q. ii. si epõs. s. de pstr. vti. vel iuti. c. i. ⁊ ij. s. ỏ re. in ãte. c. penul. alãs. n. q̃re onerat se in lris. impetrandis: q̃ p lras actoris pót sibi expedire negocium io. an.

si ꝫ eũ lras impetrare maluerit: ỏ iure suo oz apỏ eosỏ iudices expiri nisi eos vt suspectos potit recusare: silibea si ꝫ hoc fecerit pũiẽd. Boif.

Um aliqb icipiendi aliquẽ i canonicuz alicc ecclẽ: nõ obstãtibus eiusdẽ ecclẽ puilijs ꝓsuetudib vel statutis iuramento ꝓfirmatõe aplica vlq̃cũq̃ firmitate alia robozatis: per nras lras ꝓcedim facultatẽ: si cão

b ¶ Expiri. i. agẽ: qz in reconuẽtõe reus sit actor ⁊ ꝓcõ. s. de cã post. pastoralis. alibi ponit, p defendẽ. s. de ind. c. i. io. an.

c ¶ Recusare. ab initio antecq̃ i eos ꝓsenserit: fm ber. vel ex supueniente cã: de of. dele. insinuãte. ⁊ pendẽte suspitionis cognitõe iudex non ꝓcedet in recouentõis cã impetratus p reũ: qz si ꝓtrarium dicẽtur facile eẽt deludere huic ꝓstõi fm inno.

d ¶ Silẽ pena. supius exꝑssa i actore. s. vt lris careat: p cessus nõ valeat: ⁊ i expensis ꝓdenet: p quẽ aũt fiat talis ꝓdẽnatio: no. s. e. ti. c. vl.

e Um aligbus. fuit tracta de eẽua. ale. q̃ incipiebat ptingit. ⁊ hoc dicit: q̃ recept q̃ litteras facultatis ad recipiẽtes spectabat receptio: ipsoz ⁊ ñ pape aucte intelligit eẽ recept: nisi in lris aliud eẽt exꝑssum. Si aũt receptio non spectabat ad eos: tũc ap. auc. dẽ receptus. Sz añ oia q̃ro ad qd expediat scire qỏ dicit hec dec. expedit, ppter id qỏ hẽs. s. de pb. hi qui aucte. ⁊ de ꝓce. p ben. c. vl. ℣. vel eos. Emanauit aũt ad declaratõem eoz que no. inno. ⁊ ho. de lris facultatis. s. de pb. relatum. ⁊ cõpos. s. e. caplm. vltra duas chartas, ỏl. qd si papa, ⁊ ỏ. sed pone q̃ abbati.

f ¶ Einsdẽ ecclesie. ad quã recipitur.

g ¶ Cõsuetudinibus. q̃ fuande sunt. s. de pb. cũm in ecclesijs.

h ¶ Statutis. Mỏ capitulũ ecclie posse facẽ statutũ dũmỏ sit licitũ: vt. s. de ỏ. si. ꝓstõem. vbi de hoc ⁊ ꝓcoz. s. ỏ ꝓsti. cum omnes.

i ¶ Confirmatõe aplica. qd opetur ꝓfirmatio: nõ. xvij. q. iiij. ff. ⁊. s. de cõ. pb. qz diuersitatẽ.

k ¶ Firmitate alia. puta viculo pene: cui se statuẽtes spõtanee obligauerũt: vel forte p supioz ipius statuti appõito vel ꝓfirmatõe iegati: vel alicui supioris vl alia simili.

l ¶ Concedim facultatẽ. nõ verbũ qz si ꝓcipiet: oi casu dicẽtur apo. aucte recept. Et nõ q̃ p hãc formã cũ dirigit eis ad quos spectat collo q̃ hic vocatur receptio: ñ dz grauata ecclia adeo q̃ locũ hẽat dec. s. e. mandatũ. ⁊. s. e. c. pe. in fi. qz aliud est ꝓcedẽ facultatem: ⁊ aliud ꝓcipere. xiij. q. i. q̃ ꝓcipitur, ad idem, s. de arbi. cũ olim ẽ. manda. l. ij. in fi.

m ¶ Receptio. sumit hic receptỏ non p installatõe: lz p collone q̃ius ꝓfert: ad idẽ ꝑ. de pb. cũ in ecclijs.

n ¶ Ad eos. in qbusdã. q. ecclesijs canonicoz receptio ⁊ pben daz collatio ad solũ spectat epm vel prelatũ: in qbusdã ad solum capitulũ vel ꝓuentũ: in quibusdaz cõiter ad vtrũq̃: hoc ꝓbatur. s. de elec. cũ eccle sia. ꝑ. ne. se. va. c. vno. de regula. c. vlt.

canonicoz receptio alis i ipsa ecclesia ñ spectat adm eos: qbus hi lie dirigunt: lz exaz viribus recipiũt ptãtes: us q̃ recipiẽt auc. ap. dignoscit eẽ receptes.

Si vo canonicoz receptỏ al ptineat ad eosdẽ ñ aplica: lz recipientiũ cẽset aucte receptus: nisi q̃ eũ aucte ñia reciperet: in nũis lris caueret exꝓsse. Idem.

o ¶ Ptãtes. recipiẽdi illũ in canonicũ.

p ¶ Ad eosdẽ. tñ intelligo. quid si cõiter ad eos ⁊ alios. adhuc idẽ credo qỏ in ꝓmo casu cum isti ptãtes recipiant ex viribus lrarum. nã qỏ prius facere soli non poterant: mỏ possunt. Et de cõi nullus recte dicit: hoc meum ẽ. xij. q. i. ℌ. vlti. ⁊ x. q. ij. qui mãumittitur. ⁊ ar. ff. de fuit. vr. pdi. l. si parietẽ. ibi qz volens non solũ dñs ẽ. ⁊ facit ꝑ. de pb. cũ i illis. i fi.

q ¶ Recept. si ergo postea recipiat alter aucte apo. scos ⁊ nỏ ꝓm ꝓmo vacãte pbendã hẽbit: vt. ꝑ. de pb. hi qui. io. an.

r ¶ Misi. istỏ fuit additũ: qỏ ñ erat i eẽua. dec. ꝓtingit.

s ¶ Aucte nra. tunc ergo lz ad eos ptineat receptio aplica dicitur aucte receptus.

t ¶ Exꝑsse. sic. ꝑ. e. duob. i fi. ⁊. ꝑ. de pb. si motu ꝓpo. i fi.

v Sz gꝛose. rescriptũ papale qỏ ꝓcedit ꝓmoto retentionem ꝓmoz bñficioz vsq̃ ad bñplacitũ pape: extinguit mõtuo papa. sec si ibi dicat vsq̃ ad bñplacitũ ap. se. nec intellr tale rescriptũ de bñficijs pus ñ canõice detentis. hỏ dicẽ. hũit aũt ortũ hec dec. ab eẽua. cleñ. q̃ incipiebat vt petitỏi tue ꝓgrue satiffiat: ⁊ ibi cle. non distinguebat: lz simplr dicebat: q̃ si papa hanc gꝛiam ꝓcesserit vsq̃ ad sue voluntatẽ bñplacitũ: q̃ p eius obitũ non expirabat gꝛa: ar. legis dicẽtis q̃ vsufructus relict mihi q̃diu ticius remãsit in furore nõ extinguit mortuo ticio ꝓusq̃ ad ianã mentẽ reuertat: p eo q̃ vsq̃ ad oẽ tps vite mei vsufructuarij poterat: si mihi supuixisset: ñ fieri sane mẽtis. C. de vsufru. l. ambiguitatẽ. sic videbat dicendũ i casu ꝓposito: qz papa si supuixisset poterat ñ mutasse volũtatẽ ergo ñ expirare gꝛa. vrba. aũt ꝓrũ rñderat. l. q̃ expirabat in sua eẽua. q̃ incipiebat significasti nob. hic ꝓnisa. distiguendo vtatẽ expmit: ⁊ declarat qỏ no. ho. s. de ꝓca. c. vl. ⁊ vin. de ele. c. dudũ. ij. in vl. gl. ⁊ ab. ibidẽ.

x ¶ Gratiose. in hoc fuit gꝛa: qz plura bñficia sit tenẽ non poterat: vñ si ꝓmum curatũ erat: ⁊ mcuratũ: post receptã possessionẽ scdi statim vacat ꝓmũ. xxi. q. ij. siqs iã. s. de pb. de multa. vel exquo p eum stat quo minus possessionẽ hꝛet. ꝑ. de ꝓben. licet. ij. nisi in casu. ꝑ. de ꝓben. si tibi. si ꝓmouebatur in epm post consecrationem vel post decursum tempus de consecrandis episcopis vacabunt ꝓna bñficia. s. de ele. cum i cũctis. est ergo gratia. vt donec voluntas eius durauerit bñficia ipsa non vacent. io. an.

y ¶ Romano pon. q̃ solus sub ꝓditõe ⁊ adtps sicut vult põt bñficia ⁊ prelaturas ꝓferre. vij. q. i. pastoralis. s. de si. ꝓfess. vẽiens. ⁊ in his q̃ vult est p rõne voluntas: insti. de iu. natur. ℌ. sz qỏ ꝓncipi. aliq aũt hoc nõ pót. i. q. ij. ℭ ꝓto. vij. q. i. ℭ tius. lxx di. sanctorum. lv. di. ꝓcepta. Nec enim moribus nris expedit tales hꝛe filios. ff. de adop. l. est q̃situm. nec act legitime. ꝑ. de reg. iu. actus.

z ¶ Bñficia. large ponitur: ⁊ nõ q̃ dic beneficia nõ dic fructs

bñficio: vt. j. de pb. si tibi p̃cesso. hoc dico vt denotem q̃ hic bñficia nó vacẽt: ubi m̃ vacãt vt ibi dicã.

a Promotõis. forte in epm. to. an.

b Nec. s. romani pon. & p̃cor. s̃. e. lris. vbi p clausulã nisi p nos &c. nõ intelligit dignitas: iz psona scribentis.

c Per quẽ. ro.

d Extinguit. p̃cord. j. ne se. va. c. vno. i fi. sic ẽt crimia morte extinguũtur. xxiij. di. quozũdã. et j. de hẽ. accusatus. §. si vero. i fi. pterq̃ i casib⁹ nõtis in. d. c. quozũdã. & xxiij. q. ij. in sũma.

e Expirat. expirante igr̃ papa expirat hec gr̃a & p̃cor. ff. loc. l. iij. vbi dicitur q̃ locatio vel p̃carium p te nulli p̃cessus q̃diu voles obiti tuo sunt ad hoc signat̃ p̃rius. s̃. de p̃ca. c. vl. & ff. de p̃ca. cũ p̃cariũ. §. i. vbi dr̃ q̃ p̃carium non finit morte cõcedentis: iz ibi simplr̃ factũ fuerat p̃cariũ nõ adiecta aliq̃ p̃dictõe vel termino: vt nõ. in p̃ce. dec. vl. de p̃ca. Itẽ q̃: nonne volũtas pape durare itelligit donec mutata. pbat: de bap. & ei⁹ effe. maiores. ẽt post morẽ. xxv. di. q̃us. sed illa i his que saluté aie respicũt. Itẽ valde q̃dicit p̃d. l. ambiguitaté. C. de vsufruc. p q̃ iura tenebat abbas opionem cle. s̃. de ele. dudũ. ij. in fi. iz in. l. illa ẽ fauoz q̃ ampliandus est: hic oditi q̃ est restringendũ vt hic i fi. vel vtr⁹ redire vel non redire ad sanã mentẽ: nó erat in volũtate morientis sed hic revocare & non revocare gr̃am erat in volũtate morẽtis. exquo ergo adiecit donec volã: pñs ẽ ac si diceret̃: dõec moriar: nisi prius revocavero.

f Aplice se. nõ ergo q̃ aliud ẽ cũ scribit p̃sona: aliud cũ scribit dignitas. sicut aliud ẽ cũ scribit p̃sone: aliud cũ scribit dignitas. s̃. de of. dele. q̃n. j. e. c. vl. & j. de pui. ne alig.

g Mouit. sic. xij. q. ij. libri. non. n. pót eẽ nulla. xxiij. q. i. pudenda. q: dñs p eo oraut. xxi. di. §. i. ad fi.

h Perpetuo. i. donec dixerit ille cui fuit gr̃a p̃cessa: ad idez ff. p soci. l. i. vbi de hoc. Et nõ q̃ sicut pulsum p̃sonale ex pte ei⁹ cui p̃cedit extinguit cũ p̃sona: vt. vij. q. i. petisti. sic pulsum p̃sonale ex pte p̃cedẽtis extinguit cũ ipso p̃cedẽte vt h̃: & sic ô vtroq̃ pót itelligi. j. de re. iur. pulegiũ. vt ibi dixi. pulegiũ aũt reale ex pte p̃cedẽtis cũ p̃cedẽte non extinguit: vt hic.

i Restringi. q: odia restringi & fauores ꝓsueuit ãpliari. j. de re. iur. odia. cũ suis p̃cor.

k Bñficia. nõ. p hoc q̃ h̃ & s̃. in p̃n. dicit bñficia i plali: vl q̃ gs sil plura possit hr̃e bñficia: de hoc dicã. j. c. ij.

l Cãonice. nil. n. nouũ iuris i. ill bñficijs tribuit hec dispẽsatõ iz vtr⁹ ꝓfuat & prosit: & pbat hoc. s̃. de ele. dudũ. ij. in fi. sic de innouatõe dr̃. s̃. de pui. ex pte. t. c. q: intẽtõis.

m Susceptũ. vacatio p morẽ & vacatio p renũciatõem sũt diuersa: & iõ in lris ad bñficia ipetratis vno expresso nõ venit reliquũ. hoc dic. Emanauit aũt ad declaratõez eoz q̃ nõ. ho. s̃. de of. dele. ex pte. i.

n Aplica se. Idẽ si ab alio q̃ hoc mãdare possz: puta legato q̃ ad hoc hr̃et spãle mãdatũ: als legat⁹ hoc nõ pót: vt. j. de of. lega. c. pe. §. phibem⁹.

o Alteri. expsso vel non expsso nõ curo: iz interdũ sit dña: vt j. de of. dele. is cui. & j. de pb. is cui.

p Alle. q bñficiũ obtinebat.

q Humanis. ar. j. de of. dele. si delegat⁹. i. rñ. So. de ꝓba signficatõe vocabuli. abec dr̃ q̃ rñ in reb⁹ hũanis. ff. de v. sig. mulieris. §. fi. non sic in ꝓba significatione dr̃ renunciasse: vt. j. dicam q̃ mortuus est: cum renunciatio sit volũtaria illa coacta: ió secus: & strictiss̃ime fit interpratio i rescrip. ad bñficia j. de preb. Quis. i. & p̃cor. ad hoc. ff. ô li. & post. l. cómo. dissime.

r Cũ non. ratio. an.

s Per mortez. & in his forma mãdan diligẽter ẽ seruanda. j. de preb. cui de non.

t Expresse. q: ex p̃sitit se velle bñficiũ tali ꝓferri resignatõe vel quocũq̃ mó vacauerit: & fa. s̃. e. c. ij. & j. de pb. si motu ꝓpo.

u Primo. ex hoc videbat dr̃e pferri: vt. j. e. tibi q. et j. de pb. eũ cui. iz ñ ẽ ita: q: iz ille posterior sit tpe: iure tñ ẽ ponior: eo q̃ vr̃ dixit: pm⁹ aũt falsũ. & eadẽ róne dico q̃ posito q̃ nihil impetrauerit & bñficiũ illud q̃ nó dr̃e bit ipetrãri q̃ falsum sic expsit. nihil. n. ad rubũ ipetrato scõi: q: si ius hũisset i bñficio: pm⁹ p supuenĩẽ ipetratõem sine p̃rogatiua illi⁹ pdẽ nõ. potuisset: & ẽ si. s̃. de eo. q̃ cog. plan. vt. sue discretõem.

x Qui tenebat. accipe. j. illi⁹ asserẽte vacaã al' ꝓponẽte

y Eusdẽ. s. q̃ tenebat.

z Scõs. q̃ de cessiõe dixit.

a Non morte. nõ ergo q̃ aliud est cedẽ aliud decedẽ: ad idẽ. j. de pb. Quis tibi. & j. de v. si. c. vl. iz nõne renũciãs quo ad eccliam hẽt ꝓ mortuo: vt. vij. q. i. §. ecce in gb⁹. sicut & vir ab vxore iudicio eccle sep at⁹ q̃tũ ad ipsam ꝓ mortuo reputat. xxxij. q. ij. §. i. lic̃ & moch⁹ mortu⁹ reputat mundo. xvi. q. i. placuit. ij. So. dicit lex q̃ p fectõem iuris vitas ñ ꝓfundit nec delet. C. de iu. do. i re b⁹. in p̃n. iz igr̃ renunciãs quo ad ipsã eccliam fingatur mortu⁹: tñ mortu⁹ nó ẽ: nec idẽ ẽ p oia i eo q̃ i mõtuo nã tal' de nouo posset ad eccliam reassumi. s̃. de renũ. ex trãsmissa. q̃ i mortuo eẽ ñ posset. bñ ergo dicẽ to. q: nõ. in p̃ce. placuit. xvi. q. i. q̃ nunq̃ mors ciuilis nãli compat nisi in casib⁹ expressis in iure: ad hoc optime. ff. de v. ob. ex ea pte. §. i insulã. & ff. de do. in. vi. & vl. iz si mors cũ aũt iz als i bñficijs larga fiat ifpretatio in lris bñficialib⁹ q̃ ambitiose reputant fiat stricta vt j. de pb. Quis. i. intelligim⁹ stricte de nãli morte. put vbũ sonat: & adde q̃ dicã. j. de preb. Quis. ij.

b Proferri. nõ ergo q̃ illa regula q̃ dicit q̃ potior ẽ tpe potior ẽ iure: ad q̃ fa. j. e. tibi q. & ô pb. eũ cui. itellr cuz vtriusq̃ par ẽ cã: vt. ff. de re. iu. quot. vtriusq̃. & dicã. j. de re. iu. q̃ por. Si aũt potior ẽ cã posteriorís: potior erit i iure vt h̃. & j. ô p. hi q. & c. si a fede. ff. de pui. cre. l. pulegia. C. qui po. in pig. ha. l. vlti.

a Ratia. iz ignorans bñficiũ sibi collatũ in ipetratõ

tie alteri⁹ illius mentōem nō fecerit: valēt lre alterī tñ eligenti ī iure sil teneri nō possint.

b ¶ Sede apo. idē si ab alio: ⁊ fa. ad hoc. ī. ō of. le. c. vl.

c ¶ Viciosa. est. n. gra viciosa: iqñ in ipetratōe bñficij sūticetur aliqd bñficij ꝓtūcūqꝫ modicū: vt. ī. de prebē. d. si motu. ꝓprio. ni si forte ꝓpio motu papa bñficium ꝓferret: vt ibi. hinc ē q expressio bñficij dispēsationem ñ oparetur: sed hoc solū q līe surrepticie non dicūt vt eodē ti. non potest in fi.

d ¶ Antea. q si p⁹ nulla fuisset dubitatio.

e ¶ Ignorāti. idē intelligo de sciēte antequā acceptet vel ratā hēat collationem eandē. cū. n. añ hoc bñficium fuū dici ñ possit: non necesse ē de ipso fieri mentōem. ī. de preb. si tibi absenti. Et nō ex hac dec. ⁊ illa: q bñficia ecclīastica licite ꝓferunt abñti. Sile in ꝓcuratore q ꝓstituitur ēt abñs: vt. ī. de ꝓcu. lī. ⁊. ff. de ꝓcu. l. i. in fi. sed hic forte ꝓcurator pñs hīs mandatū ad talia ratum hūerat ⁊ acceptauerat: ip id q̄ dicit i fi. retinē. vel dic q: i bñficijs vel fīl ad bñficia ipetrādis nil dī taceri q̄ possit mouē aium ꝓcedentis: ēt de tali bñficio antequā acceperet dī facē mentionem: ad hoc. ī. c. in nostra. ⁊. ī. de preb. cūis. i. ⁊. c. si motu. maxime cū hēat ius ad rem. ī. de ꝓcē. ꝓceb. c. vlti. ⁊ in ꝓcec. decre. si ubi.

f ¶ Nescires. diuiare. n. nō tenebat: q: id humanū non ē. s. vt ec. be. vt nostrū. io. an.

g ¶ Utrūqꝫ tñ. s. ipetrātū a papa: ⁊ collatū ab epo.

h ¶ De iure teneri. sz q̄ sunt hec bñficia q̄ pnt sil de iure teneri. super hoc vide in spe. ti. de legato. ℣ restat. v. illō añt. Posset dici fm inno. q hoc tz: de elec. dudū de p ben. cū tam dudū. q habē plura bñficia non curata: et q̄ de consuetudine vel statuto residētia non regrant: non ē petñ nec ī iura: ⁊ de talib⁹ hic posset intelligi. vel possz dici fm gof. qui hoc no. ī. de cle. non re. c. ij. q de iure pōt qs habē ples pbēdas: quor altera p se nō sufficit: allegat. e. ti. q̄rente. quod facit ēt ī: ⁊ de preb. cū teneamur. vel dic q̄ loqtur de bñficijs vnitis annexis vel ꝓpēdenib⁹. illa. n. simul pōt de iure teneri: sed hec lectura ñ ꝓcedit. p collatōem. n. vnius haberet vtrūqꝫ: ⁊ sic non fuisset necessaria alterius collatio: vñ dici posset opinionem inno. vram ec quā segtur consuetudo quā papa scit ⁊ tolerat: vel saltē opi. gof. ar. ī. c. i. gratiose. ar. p ⁊ ī. de preb. is cui. vel dic q ista loqtur de his beneficijs q̄ pretexm cōsuetudis vel statuti super hoc ex cā facti sil teneri possunt. Ad ꝓmum de ꝓcē. preb. ex pte. in fi. Ad scōm de consti. cum omnes. ⁊ est simile de iure. ī. vt lite pen. c. i. ī. de ele. cum ana. ad fi. Ad ꝓmum ī. ī. de cōsti. c. i. ⁊. ī. de concē. preb. lfas. So. illud spāle in duobus beneficijs in vna ⁊ eadē ecclēsia: iec⁹ i diuersis: vñ videtur facē p: ⁊ fa. quod no. ho. in pred. dec. litteras. in gl. non obstante in fi.

i ¶ Non potes. de iure cōi. dispēsatiue tñ posset. Et si q̄ratur per quē dispēsari possit: vide q̄ no. lxx. di. ictōū xxi. q. ij. sīgs tā trāslatus. de elec. dudū ij. de pb. ō mul ta. de ꝓcē. ꝓce. lfas. ⁊. ī. de ꝓsue. c. i. io. an.

k ¶ Litgas. sic ⁊ oli dabat electō ei q duo bñficia curata sil hē bat. ī. de pb. referente. ⁊. c. ꝓterea. hodie sec⁹. e. ti. de multa. sz nunqd electo vno re integra remitē poterit: ⁊ aliō eligē. ar. q lie ij. q. vi. sīgs ildello. ī. de ele. in cās. de iurepa. cū aūt. q̄ fa. ēt ī. ⁊. ī. de of. dele. cūis. ⁊ ī. de ꝓcur. cūis. ⁊. ī. de re. iu. mutare. cum ii. ar. ī. xxij. q. v. hoz rendus de iure ur. quēadmodū ī. e. ti. de ꝓb. c. ij. ⁊. ī. de reg. in. q semel. cuz suis ꝓcor. Soluto satis vō retur q̄ re integra possit mutare consiliū ⁊ aliud eligere p prima iura: ad hoc. ī. de preb. si ubi absenti. ff. de adop. leg. l. ij ꝓtrarium tene per dictaz regulā q̄ semel. ad hoc. ī. e. c. penul. in fi. ⁊ de postu. c. i.

l ¶ Uāuis is cui⁹. Si restituat qs ad gram reuocatā sine alīus ꝓiudicio intelīr restituto: vñ alteri añ restōem ipetrati ꝓferri non dz.

m ¶ Gra. ꝓcessa forte a nico. iij. vel celesti. v. io. an.

n ¶ Prouideri nec adhuc ꝓuisū erat nec ad possessionē ōue nerāt: vñ hēbāt ius: ñ in re ſz ad rē: de ꝓce. ꝓ. c. vlt. io. an.

o ¶ Proxime vacaturo. quod solus papa facere pōt: de concē. preb. c. ij.

p ¶ Reuocata. tenoꝛē huius reuocatorie pstōis nō hēm⁹: ſz de ipsa sit mentio. ī. de pb. c. pe. ⁊ añpe. ⁊ de ꝓcē. preb. c. vlti. reuocatoria illaꝛ nico. incipiebat pudē ad apicē. illaꝛ celesti. olim celestin⁹. ⁊. c. dudū.

q ¶ Post reuocatōem. idē ⁊ multomagis si añ reuocatōez.

r ¶ Similis. ī. de bñficio, ꝓxie vacaturo.

s ¶ Expresse dixerimus. hoc. n. papa facē pōt: ad hoc. ī. de ꝓben. c. penul.

t ¶ Cum talis. ecce rō: ⁊ aduerte q: in ℣rius videbat: ex eo q̄ restō est ꝓxis status repatio: ⁊ restituē⁹ in pstinū ius recedit: ar. xv. q. vi. nos sctōꝛ. ⁊. c. iuratus. ⁊. ī. de elec. q: diligēta. ij. q. iij. §. nōnduz in fi. ⁊. C. de sen. pas. l. i. restō. n. hoc opari dz: vt nec ꝓsit nec absit q̄ cūcit. ff. ex q. can. ma. l. i. i. rñ. sed ꝓtrariū est ꝛz vt hic: ⁊ sic ꝓ pte hac debuit q̄ terminari p dec. de renun. ex transmissa. ⁊ de simo. ex insinuatōe. ⁊ ꝓcor. C. de remiss. pig. l. vi. vbi si ō volūtate creditoris debitor pignus distrahit: si ultra deueniat ad ip̄m debitorē res illa distracta nō rena scit hypothecar. a quā hēbat a ꝓncipio. actio. n. sel extincta ⁊c. de ꝓce. di. iij. q̄ris. ff. de solu. q̄ res. §. areā. Ad ℣rta rñdet q: ℍ non ē vere restō imo q̄dam noua ꝓcessio p pre. iura. ⁊ nō quia hec dec. facit in ar. ad gōnem dñicalē. an. ſ. epūs multo patrono restituē possit ꝓsbyterum per se depositū. ⁊ determiauit gof de renun. ex trāsmissa. in fi. q: non p. l. C. de nup. li vt ꝓponis. ij. vbi dī q: in matrimōio restaurādo p filiā p⁹ diuoꝛtū regnum cōsensus patris: sicut a ꝓncipio in ℣hendo. In ℣rium facit de renū. p⁹ trāslatōem. de iude. iudei. de ciuitate. et c. ꝓsuluit. de his q̄ fi. a pre. cū aplica. vij. q. i. eos. ⁊ nō. de hoc xvij. q. iij nabuchodonosō. in ꝓn. dicebat ho. opi. gof. ēē verā cū restituit ab inferiori: iec⁹ si a ꝓncipe p iura supius ꝓ restituto inducta. bar. bzi. in dñicali qōne que incipit sacerdos aliqs fuit. dixit: q̄ si depositus appellauit infra. x. dies restitui pōt iuuto patrono: als nō. Ā. dixit: q̄ si epūs ꝓcēit i restōe patronū q̄ vz restō: als non: qđ approbat ho. in predicta decr. ex transmissa. ⁊ de elec. innotuit, ⁊ facit qđ nō, ī, de ꝓsti. cū accessissent, in vlti. gl.

a ¶ Intelligit. concor. ĵ. e. c. ij.

b Ieo. in hís ad bñficia ꝑpetratis íspicitur tps date: vñ ꝙ illas bñficium curatū obtinere nó poterit: q hz nunc ut maior: illo tẽpore minor erat.

b ¶ Si. co. ɔ dicit ad hãc ōcre. ĵ. de ꝓben. ei cui ꝓuideri. ibi sol.

c ¶ Cũ cura. nisi hoc fuisset expssũ: ō curato, ꝓuideri nó posset. s. de ꝓben. c. vlt. & ĵ. de ꝓbend. cum in illis.

d ¶ Idoneã. l. xxv. ãnorũ. s. de elec. cũ í cunctis

e ¶ Effectus. ſpectamus ergo íntiũ: & facit. s. de ele. dudũ. ĵ. q ibi no. nec ꝓfirmat tractu tps: qđ de iure ab initio non valebat. ĵ. de reg. iur. nó firmat. cũ suis concor.

f ¶ Cũ tpe date. sic no. íspicitẽdũ tps date: ut. s. e. eã te. & ĵ. e. ubi q. & de ꝓbend. cum cui.

g ¶ Idoneꝰ. ꝓpter defectũ etatis: & idẽ dici posset de defectu ordinũ: ar. s. de eta & qlt. ꝓterea. hz hoc ẽ falsũ: vt ĵ. de ꝓben. si ꝓ clericis pauperibus.

h ¶ Curam aiar. In his q ad curata bñficia, pmouẽtur, regritur maior idoneitas q̃ in alijs: & ideo si mãdatur, puideri ō dignitatibꝰ ꝓsonanbus vel bñficijs de cura mẽtione nó habita: de curatis dignitatibꝰ ꝓsonanbꝰ vel bñficijs nó poterit, puideri. ĵ. de ꝓbend. cũ in illis.

i ¶ Bñficiũ. q̃ potrat dubitari ne illa iutilis adiectio. s. cuz cura viciaret i totũ rescriptũ. s. ꝙ nec ẽt de ſimplici posset, puideri: nó aũnectit qđ legitur: & sic nõ vsle nó viciari ꝓ iuste. ĵ. de reg. iur. vsle cũ suis ꝓcor.

k ¶ Sine cura. q̃ ex se curã nó hz. si aũt hꝫt annexã parochiale & curatã eccliam: dic vt dicã. ĵ. de ꝓbẽ. sup eo.

l ¶ Tũc. s. tpe impetrationis.

m ¶ Etatẽ. hz q̃ ẽ idonea etas i bñficio sine cura. vñ ꝙ maior. xii ij. ad illa dicat idoneꝰ. s. de ꝓben. sup ordinata. vbi hoſt. hoc tenet i canonijs, ꝓpter maturitatẽ ꝓsilij qđ regrit i illis. naz ibi pueri nó dicũtur idonei ad bñficia obtinẽda. certũ aũt ẽ ꝙ infãs dr vsq ad. vij. an. puer aũt de. vij. vsq ad. xij. vl. xiij. an. xij. q. v. pueri. & C. de fal. mo. l. j. & dixi. s. i ꝓoe. circa fi. sed vt ibi nõ ber. dici põt: ꝙ pueri ibi dicũtur miores septẽnio: & isti dicũtur idigni. septẽnes aũt & maiores septẽnio dicũtur idonei cũ. n. tales possint ordinari. xxvij. di. de his. gꝰ & i bñficijs intitulari: ar. de ꝓbẽ. cũ fz. ad hoc optime facit. ĵ. de elec. ex eo ꝙ & hec vera itelligo: nisi eẽnt talia bñficia q̃ sacz ordinẽ ex puilegio ꝓsuetudine vel statuto vel alio modo regrerẽt: & fac qđ dicã. ĵ. de fi. ꝓsby. c. j. j. ꝗn. & ꝓbat expsse. ĵ. de ꝓbẽ. ei cui, puideri. Vñ hodie dispẽsem epi i etate: nõ. s. de elec. cũ dilecti. & dicã. ĵ de elec. hz canõ. & de eta. & qlt. c. vno. to. an.

n ¶ Licite. id dicimur posse qđ licite possumꝰ. xxij. q. ij. facl̃t

o Ipter tua, papa ꝓcessu epo bonoñ. debitoz (to. an. onere ĝuato puilegiũ: ꝙ fructꝰ bñficioz ꝓmi anni vacãtiũ i suã dio. peiperet. & erat hec gra vsq ad qnquẽnium duratura: apposito i puilegio ꝙ nó obstarẽt ꝓsuetudines puilegia vel statuta p que iua posset ipediri ꝓcessio. Vacauit qđ az bñficiũ cuiꝰ redduꝰ ꝓmi anni de puilegio ꝓsuetudine vel statuto spectãt ad fabricã eccle vel aliũ vsũ: vel aliqua singularez ꝓsonã: queriť cui debeatur huius bñficij redditꝰ ꝓmi anni. Rñdetur ꝑm vnã lecturã. ꝙ debẽtur fabrice vel illi vsui vel singulari persone: nisi i ꝓcessione facta epo aliud caueret expresse: vel dic exꝑmitur: itelligaturᵃ fieri ſine iuris ꝓiudicio alieni. I ō Ieo tpe quo tibi de bñficio cũᶜ cura vel ſine cura mãdauimus, puideri: ad obtinẽdum curatũ bñficium idoneãᵈ nó hẽas etatẽ: tibi licet nũc legitie effectusᵉ ſit etatis: auctoritate lr̃aruz hꝫ cũᶠ tpe date ipsarũ adhuc nõ eẽt idoneusᵍ: de bñficio curamʰ aiarũ hñte nequaq̃ poterit puideri. Beneficium autẽ ſine curaᵏ cura cum ad ipsum ſufficientem tuncˡ etatemᵐ habẽ res: per eas licite poteⁿ obtinere. Idem.

Ieo ꝓpter tuaᵖ debita per ſolnẽda fructusᵠ beneficiozũ ꝓmi anni: que in tua vacabantʳ dioceſi: tibi nó obstãtibus quibuslibet ꝓſuetudinibus puilegijs vl statutis per q̃ nostra impediriˢ posſet ꝓcessio: vſq ad q̃nquẽniumᵗ de ſpecialiᵘ gia cõcedimusᵛ vt. ĵ. in vlti. glo.

p ¶ Tua debita. ad idẽ. ĵ. de ꝓben. ſi tibi. ij.

q ¶ Fructꝰ. nõ ꝙ nó hz retiere beneficia hz fructꝰ: vnde vt dixi. s. e. si gratiose. i hoc casu vacant bñficia vnde ts ad quẽ pertiet electio. ĵ. tẽpus statutũ necessario hz eligere: & fac qđ notaber. de magistris. quia nonnullus. & ꝓbatur hoc satis ĵ. de ꝓben. si tibi concesso.

r ¶ Ꝓdami ãni. qđ dices computabit ne annus iste a die fructuũ colligẽdoruz: an a die vacationis vel mortis. credo a die vacationis computari. vnde nó credo hꝫ seruari legez ō vasallo que dicit: ꝙ si vasallus ōcedat post augustum: et ante calend. marcij qđ ad dominũ pertinet: alioquin ad vasallũ vel cuius heredem: vt i u. feu. ti. lex regni. c. ij vasallus. sed credo ꝙ a die vacationis vsq ad annũ qcqd obuenier beneficio & ſeparatũ erit a solo: totũ erit huius puilegiati. cõparo. n. hunc puilegiatũ vſufructuario q fructus ſeparatos & recõditos suos facit. ff. de vſufruc. l. ar horibus. §. iulianus. als icipit ſi fur. ꝑm moderationẽ tã decre. ĵ. de of. or. pñti. §. porro. & facit qđ ibi dicã: & dico ꝙ ãnus iste habebit trecẽtos. lxv. dies. vñ ſi vacauerit ecclia ꝓma die mẽſis sequẽti anno ꝓma die eiusdẽ mẽſis fuitꝰ sit annꝰ: & facit qđ dicã infra de elec. quã sit. & ſi eẽt bisextus illi duo dies cedũt tibi, ꝓ vno, ꝓ vno. n. cõputãtur: vt. s. de v. ſig. q̃ſuit. ff. de v. ſig. cũ bisextꝰ. ff. de diuer. & tẽ. ꝓ. l. ij. hz sit ar. ɔ. ff. de ſta. liber. l. cũ heres. §. ſtichus. ſed illud in penũ vel odijs que sunt molliuda: ō ꝛc. di. j. pene. infra de reg. iur. i penũ. & facit quod nõ. i ꝓdicta ōcre. que iunt. & lv. di. c. ij.

s ¶ Vacabũt. mouet renũciatiõe: depositiõe: trãslatiõe vel quocũq alio modo. Quid ſi ꝓmutatiõe. vñ ꝙ secꝰ ꝓ ꝛcre. infra de re. permu. c. vno. hz ɔ ũ puto: q negari nó pót qn, ꝓpter ꝓmutationẽ vacet: & egtas i eo solo casu iuris rigoꝛ ꝓferi: q i hoc scripta repiti: i aliꝫ nó. nõ. n. ex illo spãli casu ẽ regula danda.

t ¶ Impediri. secꝰ ergo si differri: & hz itẽdat ꝓ clausulã nõ ob. ipedimẽta tollere: dilationes tã tollere nó itẽdit: hz ex dilatione ipediri posset: vt infra dicã.

u ¶ Quinquẽniũ. factũ narrat: idem. n. ſi citeriozi et vlteriozi tempore.

x ¶ Spãli gra. q̃ de iure futuris successoribꝰ ꝓseruari debẽbãt: vel i vtilitatẽ ecclie ꝛc expẽdi: infra de elec. q̃ sepe & de off. or. pñti. & itelligo hãc gratiã & illã q̃ sequtur ꝑm moderationẽ illi ꝛc decre. pñti. §. porro. s. ꝙ hoc solũ itel ligat de illis fructibꝰ eccliaz vacãtiũ q̃ solutis debitis: siqua sũt & his q̃ necessaria fuerint, ꝓ seruitoribꝰ & ministris & alijs icũbẽtibꝰ onerib⁹ vſq ad nouos redditus reperta fuerint superesse.

y ¶ Lócedimꝰ. an legatus de latere ſimilẽ gratz dar̃ posſit: tractauit io. de deo i qõnibꝰ suis i ꝑn. & guil. i ſpeculo. ti. de legato. §. nũc tractemꝰ. i fi. & dicũt ꝙ dato ꝙ ex cã hoc posset: beneficiuz tamen vl dignitas dz cũ aliquo

emolimẽto ꝓferri: qđ ẽ vꝛ vt dixi. ff. i gl. xx. ti gl. nõ. qꝛ. Hõt ẽt ber. ff. vt ec. be. vt nfum. i vlt. glo. q ep̃us ex iusta cã ad tp̃s posset tructꝰ alicui ꝑ bñficij remitẽ: ꝑbat p̃dec. ff. de vꝛ. sig. c. pe. q ẽt facta ℨ cũ id fuerit ipetratũ a papa: sed pót dici sic fuisse de facto: ad hoc. ff. de fi. p. lfas. vel illud ſm gof. in fructib⁹ oium bñficiorꝝ vacãtium vsq ad certum tp̃s vt hic etiam. in vno aũt bñficio ⁊ eius ꝓuẽtibus ꝓuentẽdis ex eã in vsum plantãdi erit necia ista papa: qꝛ cũ eps cũ capitulo possit supꝑmere dignitates: ⁊ ꝓpter necessitates possessiones aliẽa re: multo fortꝰ ꝑ uentꝰ pcipe.

a Intẽtois. no. ad intentõem scribẽtis recurrendum fa. ff. c. ij. ⁊. j. de ꝓce. ꝑ. c. vl. ⁊. ff. ŏ ẽci. ex multiplici cũ si.

b Vlteri vsui. pura mẽse capitulo.

c Statuto. no. q oia ꝓuilegia: ꝓsuetudines vel statuta q̃cũq firmitate vallata: ꝓcessa caplis: ꝓuentꝰ vel collegijs cathedralũ: regularũ ⁊ ꝓuentualiũ ecclie: seu singularib⁹ earũdẽ pſonis: vel bona ecclie ipsaꝝ vacãtiũ a prelatis dimissa: vel tpe vacatois obuenientia possint surripe diuidẽ: vel in suos vsus cõuertẽ sicut hodie reuocata ⁊ cassata p ꝛc. j. de ele. qꝛ sepe. ⁊. c. statutũ. i cle. q tñ i alijs bñficijs locũ nõ hz: vt. j. de of. oꝛ. pñti. in fi.

d Concessionẽ ipsã. sibi factã.

e Exhisse. ad id. ff. e. cũ aliq̃b⁹. ⁊. c. susceptũ. ⁊. c. q̃uis

f Preiudiciũ aliq̃d. nisi istud ꝑbũ eẽt ita gnãle: ista ꝛc. sic posset intelligi q ex ea nil seq̃ret absurdũ. ff. q fabrica: vel vsus ille: vel alie singulares pſone sic ꝓuilegiate hẽant reddꝰ scõi anni: iste aũt ꝓuilegiatꝰ hẽat reddꝰ tus ꝑmi ãni: ⁊ ita bñ ꝓsequitur ſz hoc suũ effectũ illa clausula ꝓuilegijs nõ obstantib⁹ qbusl; ꝓsuetudinibus ꝓuilegijs ⁊c. Alij dicunt q illa fabrica: vel alij ꝑ ꝓtẽs hẽbũt reddꝰ ꝑmi anni: qꝛ papa nõ intendit eis derogare: ſz soli successori. iste aũt ꝓuilegiatꝰ hẽbit reddꝰ scõi: q ibi qui ꝑm⁹: als quo ad successorẽ vel bñficiatũ: ⁊ sic tertius erit ꝑm⁹: ⁊ sic nullũ ꝓiudiciũ ẽt ex alicꝝ dilatõe gnãbit fabrice: sed ſm hoc posset ipediri ꝓcessio: qđ est ℨ tenorem ipsiꝰ gr̃e. pone. n. q in anno qnto quo finiri dz gra: vacet bñficium si fabrica ꝑmos reddꝰ hẽat: ep̃us nihil hẽbit. Itẽ qd opabitur illa clausula nõ obstãtib⁹ ⁊c. cũ successõi sine clausula illa ꝓiudiciũ fiẽt: vñ ꝑma lectura magis mihi placet ⁊ magis ẽ amica lfe: vt dicam⁹ q ista erat dubitatio dec. an q ista ꝓcessionẽ sic factã. ff. nõ obstãtibus qbuscunq ⁊c. videtur derogare ipsi fabrice vsui vel singulari pſone: vt exquo ex illꝰ ꝓuilegij vigore reddꝰ ꝑmi anni hr̃e non ꝑsit: ampliꝰ nil hẽant: et papa rñdet q hẽbunt reddꝰ scõi anni q̃si ille eis sit ꝑor: vt illa clausula nõ obstãtibus nõ successorẽ: ſz ꝓuilegiũ tñ coadiuuet.

g Tatutũ. ſz hec dec. ꝑ pagrophos alr diuidat: eaz tñ in q̃tuor ptes diuido ꝓncipales. ꝓma durat a ꝓncipio vsq ad. §. insup. scda abiñ vsq ad. §. pterẽdo. tertia abiñ vsq ad. §. q q d. q̃rta vsq ad fi. In ꝓma statuit in qb⁹ pſonis: ⁊ in qbus locis cãe a se. ap. vel legatis vel delegatis ipsius cõmitti ꝛc debeant ⁊ tractari. In scda ꝑ uidetur circa exactiones q̃ fiebant i iudicijs ab ipsis ꝛc

intẽtois[a] nñe neq̃q̃ existit: si fructꝰ h̃i eccle tue fabrice: vl alii[b] vsui seu cuicũq singulari pſone de spali ꝓsuetudine ꝓuilegio vel statuto[c] forsitan debeant: q eis p ꝓcessiones[d] ipsã nisi hoc exꝓsse[e] caueat i ea ꝓiudiciũ[f] aliq̃d gnẽt. dẽ.

Tatutus[g] qđ circa iudices a se. ap.[h] deputãdos legatis: assessoꝛib⁹ vel nõ ijs cãe: ⁊ apponit pena. In tertia ꝑ uidet circa vocatõs testiũ ad iudiciũ q sepi⁹ malicioſe fiebat: ⁊ cã fatigandi testes: vel ab eis aliqd extoꝛq̃ndi. In vltima discernit sic cassum ⁊ irritũ: qcqd fuerit factũ ℨ ꝑdicta statuta.

g Statutum. loquit de ꝛc. sua exõua. q incipiebat statutum[i] reformat ẽt decre. innoiij. e. ti. ꝑñti. quã hodie non hẽmus: ⁊ dec. ff. e. ñ nulli.

h Sede apost. legatis vel delegatis ab eis: vt. j. patebit. io. an.

i Quedã. ibi non distinguebat: an actoꝛ ⁊ reus eẽnt eiusdez ciuitatis vel dio. vel diuersarũ. Item addit q de exꝓsso cõsensu ꝑtium extra locũ quo deputat⁹ ẽ possit iudex cognoscere ⁊ committẽ. si referas ad ꝛc ꝑñti. ℨ ista poterit fieri ꝓmissio

nup edidim⁹: cũ q̃dã ꝓtẽta i eo: q ꝑ cõi vtilitate[k] credebãtur iducta: sic expientia[l] docuit: tẽdẽ dinoscat ad norã[m] sanctõe⁹ ꝑñtꝰ: quã irrefragabilit obꝛuari mãdam⁹: suadẽte vtilitate i meli⁹ duxim⁹ reformãdũ[n]. Sancim⁹ igr̃: vt nulli nisi dignitate[r] ꝓditis[s] aut ꝑsonatũ obtinẽtib⁹[t]: seu

institutis i collegiatis honoꝛabilib⁹ ⁊ in cathedralib⁹ ecclijs vñ ſm eã videbant posse cãe cõmitti mãdatoꝛijs ⁊ quibuscunq ꝑuilegiatis i talib⁹ ecclesijs: qđ erat absurdũ. h aũt ꝓuidet q solis canonicis cathedraliũ ecclesiaꝝ fiat cõmissio.

k Cõi vtilitate. q in legib⁹ ꝓstituẽdis attẽdẽda ẽ. iij. di. erit. ⁊. ff. in ꝓncio huius libri.

l Credebãtur. ⁊ erãt sine dubio respectu ꝓtis tpis. io. an.

m Expiẽtia. ad id. j. de ele. ff. tit. ⁊. ff. de le. iij. legat. §. ẽnatri

n Ad norã. ti ó ñ debuit iudicari reꝓhensibile: ſi ſm (cib⁹. tpoꝛ varietatẽ varietur ipm positiuũ statutũ. lxiij. di. §. veruꝝ. xxv. q. i. c. i. j. de sẽ. ex. c. vl. in ꝑn. ff. de ꝓsan. ⁊ al. nõ dz. cũ suis ꝛcoꝛ. sic ⁊ ꝓuilegiũ cũ tendit ad noxã: reuocatõem vel moderatõem a ꝓncipe recipit. ff. de deci. suggestã. j. de ꝓuil. c. i. ⁊. c. auctoꝛitate. ⁊. c. se.

o Sãctõe. sanctio ꝓpe dr cui addũcitur pena: qđ dic vt nõ. iij. di. in summa.

p Melꝰ. laudabiliꝰ ẽ aũt q rẽ emendat eo q ꝑus iuenit. C de vet. iu. enu. l. i. §. ſz neq̃.

q Reformandũ. eo q nõ in totũ ſz ꝑ pte corrigitur illꝰ statutũ vt. j. videbis.

r Dignitate dignitas sumit multis mõis: qđ dic vt nõ. io. iij. di. denicq̃. ⁊ vin. ⁊ ber. ff. de ele. ñ re. c. iij. h ad lfam de ecclia sticis dignitatib⁹ intellige. Et no. mirabile qꝛ ꝑñt cõmitti cãe maꝰoꝛib⁹. xx. annis: vt. ff. de of. dele. cũ vicesimũ a quocũq. ⁊ ẽt miꝰoꝛib⁹ a papa: vt ibi ⁊. ff. de re iudi. gdam ꝓsulebant. Dz certũ ẽ q q ẽ inf dignitate vel ꝓsonatu dz attigisse salti. xxv. an. ff. de ele. cũ in cũctis. ⁊ sic vi q minoꝛib⁹. xxv. an. non ꝑñt cãe cõmutis: hic dico q non attigerit. So. si cãe non possent cõmitti nisi ꝓnis i dignitate vel ꝓsonatu ꝓstitutis: tunc ꝓcedẽt obiectio. sed ꝑñt ẽt cõmitti canonicis ecclesiaꝝ cathedraliũ: in q bus non regitur tanta etas: vt ꝓbatur. j. de ele. ex eo qđ. ⁊ di xi. ff. e. si eo tpe. ⁊ sic obiectio nõ ꝓcedit. dico ẽt q dispẽsatiue põt aliquis hic dignitatem vel ꝓsonatum: ẽt minoꝛ. xxv. an. q dispẽsatõem pape vel epi. ꝓmum pz: icõm ꝓbatur. j. de eta. ⁊ quali. c. vno.

s Preditis. i. ꝑ alijs ditatis. ẽ. n. dignitas q̃dã ꝓheminẽtia i ecclesia: vt. ff. de ẏ. si. q̃nis

t Obtinẽtibus. idẽ de officialibus epoꝛ ꝓncipalib⁹ ⁊ soꝛẽis ⁊ de ꝓbendis religiosis ꝓuentualib⁹ ⁊ clausꝛalibus: dic vt i cle. e. ti. ⁊ si ꝓncipalis.

v Cathedraliũ. sufficit ergo q sit cathedralis: ⁊ sic sublatus ẽ qđ oli h̃ ꝓtinebat de ecclesijs collegiatis honoꝛabilib⁹: ſz ad huc hodie in alio sit cõꝑatio: vt. j. de ele. qꝛ sepe. alibi eq̃parant cathedrales ⁊ regulares. ff. de ele. ne ꝑ ꝛcfectu.

x Canonicis. hñtib⁹ igf ppetuũ bñficiũ in ecclia cathedra
li sine dignitate ꝓnatu ꝛ canõia de quo logt. j. t., pr. c. i. ñ po
terit cã cõmitti: cũ de his ñ exp̃mat. Jtẽ scias ꝙ ꝛ ista canõici
delegari possint ꝓfuatores tñ dari non pñt: cũ dec. vl. j. de of.
delega. eos non exp̃mat: sed, vt. s. dixi canonicus potest esse
maior septẽnio p dec. de
ele. ex eo. ꝛ dixi de hoc. s
e. si eo tpe. si cõmittatur
cã tali canónico: nunqd
dicemus ꝛ fas valẽ. vt ꝙ
sic: qz ista dec. vlti. de hac
mã hoc solũ regrit ꝙ ta
lis sit ecclie canonicus: er
go huic stabim⁹. ꝛz ꝛ̃m credo ꝛ dico ꝙ si tali ipuberi cõmittẽt
cã: nisi appꝛet de certa scia pape nõ tenẽt cõmissio. ꝛ idẽ dico
si cõmittat ab alio ꝙ a papa mioꝛi. xx. p ꝓdictã dec. cuꝫ viceli
mũ. quã nõ dico nec credo cõtrectã p hãc. qđ. n. nõ mutat tẽ.
C. de testa. lãcz⁹. ꝛ contio iurũ ẽ vitãda, s. đ ele. ecclia. ꝛ. j. đ
ele. cũ expediat. in ꝑn. nec ista dec. dicit hoc sufficiat: ꝛz ꝙ hoc
regrit̃. vñ nõ ꝛ̃dicit: als eadẽ rõne dicẽduꝫ eẽt: ꝙ dũmõ sit
canonic⁹ cathedralis eccliẽ: vel in dignitate vel i ꝓnatu: non
possit repelli ꝓtextu exceptois excõicatois infamie inimicitia
rũ: vel alia iusta cã. qđ ẽ absurdũ: ꝛ ẽ si. qđ nõbo. j. de ele. ꝛz ca
non. Et nõ qđ dicit canonicis: olim dicebat instituꝫ. vñ vide
batur ꝙ cuilz instituto in cathedrali ẽt mãsionario posset cãe
cõmitti. qđ hodie p dec. hanc sublatũ ẽ. nõ ergo ꝙ ꝑ dignita
te ꝛ loco ꝓsũtur ꝑ aliquo. ꝙto. n. gs melioꝛib⁹ ꝓest tãto
maioꝛ ꝛ sanctioꝛ ẽ. i. eẽ ꝓsumũ: in auc̃. de defẽ. ci. ad fi. ꝑme col
lũ. §. nos igf. coll. iij. lxi. di. miramur. lxiij. di. metropolitão. s
de ꝓsump. cũ in iuuẽtute. xxiij. di. qñ. de magi. c. i. ꝛ. c. qz. ꝛ. c.
si specta. cũ si. ꝛ si tpe date gl eẽt canonic⁹: tpe pñtatois nõ: pu
to ꝙ ꝓcedẽ possit: non sic eꝯ. spectamus. n. initiũ ad hoc. s. e.
c. i. ꝛ. c. si eo tpe. s. de ele. dubũ. ꝛ qđ ibi nõ. ff. de sena. feie. ff. đ
iudi. l. cecꝯ. ꝛ hoc hẽs in glo. fi. in cle. gfe. e. ti.

y Cãe. hec sine iurisdictõe nõ cõmittunt. s. de of. dele. ꝓterea
non ergo. ꝓhibet gn audiẽtia alicui⁹ articuli: vel mera executõ
culz clerico cõmitti possit.

z L fax. Pone papa in lris vocat aliquẽ simplicẽ clericuꝫ
nunqd valebit cõmissio. fm ber. ꝛ oẽs dic ꝙ non hz ḧ locũ ta
lis exceptio: exquo papa scieẽter cõmittit qz facit: ꝛ facẽ põt cõ
tra ꝓstoem istã: ad hoc optime. s. de ꝓb. cũ olim. ij. v. interiz
ꝛ nõ ꝙ fm inno. si cãcellari⁹ ꝓcedat iudices: ꝛ hoc ꝓstat: ñ hẽt
locũ hec exceptio. q̃re. n. imputari dz pti q̃ talẽ iudicẽ non pe
tijt. qđ verꝫ est ẽt fm ber. ꝛ ho. cũ hoc ex certa scia facit. qđ itelli
go si id in lris exp̃mit: vt. j. de ꝓb. si motu. ꝑpo.

a Sede ap. Quid de ordinarijs. nunqd cõpręhẽdũtur ꝛ te
nebũtur hac ꝓstõe. dic fm ber. ꝛ oẽs ꝙ nõ. ꝛ põt eẽ rõ qz epi
ꝛ ordiarij hñt melius noticiã clericoꝝ dio. sue. q̃ papa clerico
rũ totius orb. vñ ẽt si simplici clerico cõmittant ordiarij ꝛz cõ
missio. pone. n. ꝙ simplex clericus excellens sit decretoꝝ doctõ
ꝓterea non ẽ ita absurdũ ꝙ aliqs etiam rudis ꝛ pãnosus cle
ricus gerat vices epi sicut eẽt ꝙ gerẽt vices pape. igf ad ordia
rios nõ extendat hec ꝓstõ: ꝛ ẽ si. qđ contiuenit dici. s. e. nonnul
li. ꝛ inferius tangam.

b Legatoꝝ. Quia verbũ gnãlr posit̃ tẽ. xix. di. c. i. intelligã
hanc lfam gnãlr in oib⁹ legat̃: quoꝝ tria sunt gnã: qđ dic vt. s
de of. leg. c. pe. ꝛ. j. e. ti. c. i. qđ verꝫ puto indinter: cum ex legati
onis vigore cõmittit. ꝛ idẽ itelligas i delegat̃. l. cũ cõmittit de
legatõis vigoꝛe. j. e. c. §. i nullo quoq̃.

c Decetero. Constõ. n. nõ extẽdit ad ꝓterita. s. de ꝓsti. c. vl.
Quid de pẽdentib⁹ dicã. j. de ele. ꝛz canõ. io. an:

d Cõmittant. Pone ęo fuerit cõmissa: ps nõ excipit: nun
qd vꝫ ꝓcessus. Dicebat ber. ꝛ oẽs post eũ ꝙ tacite ꝛ exꝑsse po
terat ps huic iuri renunciare. Jutroducũ ẽ. n. in ipsoꝝ fauo
rem: ne. l. in oppꝛobriũ. ꝓpum⁹ cogant epi ꝛ magni clerici co
ram rudibus ꝛ pãnosis clericis litigare: ꝛ interdum ꝓpter
ruditatẽ ipsoꝝ ius amittẽ suum: ꝛ fac de regu. ad aplicam. cũ suis ꝓcoꝛ. sed hodie p finẽ istius dec. credo con
trariũ vbi innuit ꝙ ipso iure est irritũ ꝛ inane qđ cõtra
aliqđ istoꝝ fit. vñ necessariã non credo exceptõis opem
ꝛ facit qđ dixi. s. e. c. i. in princi. ꝛ põt eẽ rõ: vt. s. retigiz
qz hoc videt non
solũ in fauoꝛem p
tium induciũ: sed
ẽt in fauoꝛẽ ipsius
ap. se. ne vilipenda
tur i tali mistro. lxi
di. i sacerdotibus.
cũ si.

tant[a] nec audiant[c] alibi: q̃ i citatib⁹[r] vel locis[s] ꝛsignibus: vbi possit cõmode[b] copia[c] pi

c Nec audiant. no. ꝙ vsicul⁹ iste ñ ꝓhibet circa ꝓmissionẽ: ꝛz circa agitatoẽm: ꝛ idẽ erat i ꝓd. dec. pñti. si ergo
eẽ talia loca fiat cõmissio: dũmõ i his locis cã audiat sa
tisfactũ ẽ huic rõi. fm ber. ꝛ oẽs. ar. s. e. ti. nõnulli. de ex
cep. olim. ꝛ. j. §. pr. ꝛ eo saluo qđ ibi dꝭ: ꝛ ad hoc. ff. qui
satis. co. si fideiussoꝛ. §. i. vbi dꝭ ꝙ cui difficile ẽ satisdare
in vna ciuitate i alia mutui: vt satisdet.

f Ciuitatib⁹. ciuitas muroꝝ ambitu ꝛmiatur regulr:
tñ ꝛ si i suburbijs audiret idẽ credo: ar. j. de sen. ex. si ci
uitas. ꝛ bñdicit citatib⁹: qz in eis ꝓsumunt esse ꝓti: sic ꝛ
epi, in solis citatib⁹ statuẽdi ff. lxxx. di. c. i. de ꝓi. c. i. ꝛ le
ges ꝛ artes in regijs ciuitatib⁹ sĩ docẽde: vt i. pemio. ff. §
hoc aũt. ꝛ de magi. c. i. ꝛ noie studij nõ itelligit villa vel
castrũ: de cle. non re. tue.

g Locis insignib⁹. gdã dicũt ꝙ hec determiatio vbi:
q̃ statim segtur ñ refert: nisi ad hoc qđ dicit locis ꝛsignib⁹
sufficit. n. ꝙ sit ciuitas: ꝛz ibi nõ sint ꝓti: ꝛ ẽ rõ: qz cõter
i ciuitatib⁹ sũt ꝓti: ꝛ eis q̃ raro accidũt iurisdõsulti ñ res
piciũt nec medẽtur ꝛz his ibi q̃ freq̃nter occurrũt: i auc̃.
vt sine. ꝓhi. ma. fi. tu ge. §. qz vo. coll. vij. ar. iij. di. erit.
ff. de legi. nã ad ea. vix. n. ẽ ꝙ in ciuitate vel ibi ꝑpe non
hẽant ꝓti: vñ satis eoꝝ copia in ciuitate hñ põt. ff. đ re.
ven. q̃ religiosis. vij. q. i. põtifices. Alij sunt ꝓtrą dicẽtes
ꝙ ibi est eadem rõ. ꝓmum placuit inno. ꝛ host. fm hoc
expone qđ segt: vbi tẽ. i. qb⁹ locis ꝛsignib⁹: ꝛ facit ꝑ
hac pte. j. e. §. i nullo.

h Cõmode. xxij. q. ij. faciat.

i Copia. ꝑ aduocatꝯ assessoꝝ ꝓsiliarijs ꝛ alijs que
emergũt. ff. de postu. l. i. §. ait ꝓtoꝛ. ff. ex q. cã. ma. l. ab ho
stib⁹. §. fi. de vi. ꝛ ho. cle. cũ ab oi. xi. q. iij. ñ ꝛz. qđ si iter.
iudices ꝛ ptes ẽ ꝓtẽtio ſ hoc: qz alt dicit locũ insignẽ: ꝛ
ibi copiã ꝓtoꝝ hñt: alt negat: qđ erit. dic recurrẽdũ ad
cõem opi. vulgi. ff. đ supel. leg. labeo. ꝛ. s. de ꝓpon. ex lris
Quid si adhuc sup hoc sit ꝓtẽtio, recurret ad arbitrium
bõi viri. ff. de ꝟb. ob. l. ꝓtinuꝯ act⁹. ñ delegatoꝝ q̃ iurisdi
tõi sue fauẽnt: ad hoc. C. de ar. l. nemi. ꝛ. j. de pẽñ. dilẽs.
ꝛz ber. ꝛ itelligo bonũ viꝛ iudicẽ ecclĩasticũ, alit⁹ loci fm
ino. ho. aũt dixit hoc recurrẽdũ ad arbitriũ iudicl. i. bo
ni viri: ꝛ sic itellr lex ꝓtinuꝯ. §. cũ ita. eligẽt ergo ꝛz eũ ar
bitri. s. e. pastoralis. ꝛ de of. dele. ſ spirõis. nisi euidẽter
notõũ eẽt: ꝙ ibi ꝓtoꝝ eẽt copia: ad hoc ꝺ ap. ꝓsuluit. i.
ego credo ꝙ cũ iudex se ꝓstituit aduersariũ: tẽ locũ hẽãt
s. dcã. Sz si ꝓtẽtio eẽt solũ iter ptes certe credo ꝙ iudex
de hoc cognoscẽ ꝛ ꝓnũciare possit: qz video ꝙ ꝓnũciat
an sua sit iurisditio qđ plus ẽ. s. e. sup lris. ꝛ fa. qđ rec
tari ꝓsuleuit de ꝓba. pꝯ cessionẽ. ꝛ fa. j. §. pr. i fi.

k Cũ ꝟo. ḧ incipit cognẽ: ꝛ moderari statutũ gnãlis
ꝓcilij. s. e. ñnulli. ꝛ sũme egrat̃ ẽ qđ segtur.

l Ciuitatẽ citat̃. qz domicilũ hñt i eadẽ ciuitate vel di
oceſi: ꝛ idẽ intelligo cũ pla domicilia hñt qđ esse põt vt
ff. ad mũci. assũptio. qz adhuc dico ꝙ locũ hẽbit. §. iste
ꝛ non seq̃ns. qđ sat̃ ꝓbat. s. de fo. có. ex pte. b. nec nega
ri põt. ꝛz iste ẽt sit alterius ciuitatis gn ẽt sit ũstius: quod

§. iste requirit.

n Actor. & reus. vñ dicatur isti hẽs. s. de ꝓb. si. for. ꝓ. b.

o Ex ipsas. ciuitate seu dioc̃esim. (in oi.

p Non cõmittat. hoc ꝛc videtur nisi ad id exp̃ssus accesserit ptium ꝓsensus: ar. j. e. §. in nullo quoq; qđ et facit ꝫ: cum i illo casu hoc sit exp̃ssum: in isto nõ: ar. de rec. ad audientiam. tñ id videt: cũ hoc solum sit ptium fauorẽ iductum: de regu. ad aplicã. cũ suis con cor. & sz hoc sat; videat rõabile: ñ dico tñ hoc asserendo ꝙ id qđ dr in fine. c. audiui tñ curiaz id fuare: & tales cõmissiões de curia emanasse.

q Nisi. a gnãli dicto ponit casus exceptos.

r Ab epo. hoc eqssimũ est ex eo maxime: qz si in ciuitate vel dioc. sua aliquẽ ex subditis suis eps iudicem ipetraret: recusari posset vt suspect⁹: vt. s. vt li. non ꝓte. accedens. i.

toꝛ hñi. Cũ vo⁹ eiusdẽ citatis seu dio. fuerit actoꝛ⁹ & re⁹ extra⁹ ipas cã nõ ꝓmittatur⁹ nec ꝓueniat aliqs eoꝛũdẽ: nisi⁹ ab epo⁹ ꝫ aliquẽ de sua⁹ dioc̃esi vel ab aliq⁹ ꝫ euz aut ꝫ eius capl̃m seu ꝫ vniuersitatẽ ciuitatis ville aut castri fuerit actio dirigenda: vel nisi actoꝛ eandem ciuitatẽ seu dioc̃esim ĩtrare nõ audẽs⁹: aut sui aduersarij potentiã⁹ meritoꝝ ꝓhoꝛrescẽs eũ⁹ ifra ipsas⁹ neqat ꝓuẽire secure⁹. In his ḳppe casibus extra dictas ciuitatẽ & dio. possit ꝫ⁹ pdcos cã cõmitti. nll's tñ eoꝛ vltra vnã dietã⁹ a fine sue dioc. valeat ꝓuenire. sed & in duob⁹ vltimis casibus: nisi ipetrãs de predicto timoꝛe: quem in litteris cõmissionis exp̃ssẽ teneat: ꝓmo⁹ fidẽ iudici⁹ faciat: saltẽ per ꝓpum⁹ iuramentũ: iudex ipe nullaten⁹ in cã ꝓcedat: sed ptes a sua iurisdictione dimittens impetrantẽ eũdẽ in expensis legitimis⁹ alteri pti ꝓdẽnet. Cũ autẽ actoꝛ & re⁹ ciuitatum & dioc̃esum fuerit diuersaꝝ: si actoꝛ in ciuitate vel dioc̃esi rei iudicẽ habere⁹ recuset⁹ ipsũ nõ i sua ꝫ i alia ciuitate vl dio.

s De sua dioc. idẽ si de aliena: qz et tũc non ipetrat in sua: vt. j. §. pꝛ. sed de sua tõ dixit qz. §. iste tractat tñ qñ reus & actoꝛ eiusdem dio. sunt: vnde dictio nisi⁹ als ñ ꝓ pꝛie poneretur.

t Ab aliquo ꝫ eũ. vix. n. inueniret actoꝛ i ciuitate epi iudicẽ qui non fauẽt epo: ar. s. vt li. nõ ꝓj. accedens. ij. ibi: & oẽs existũt sub districtu tẽ.

u Non audẽ s. forte gibbellin⁹ & ibi regũt guelphi vel ec⁹. vel forte relegat⁹.

x Potentiã. ptas in iudicijs est fuãda: ꝫ potentioꝛibus pes ec non possimus. ff. de ali. iudi. mu. cã. fac. qz et in pꝛin.

y Meritõ. nõ ỏbum: qz si diceret se dubitare vbi nõ est dubitandũ non excusatur. s. e. cũ ꝓtingat. de simo. & si qstiones. cum si.

z Eum. aduersariũ.

a Infra ipsas. ciuitatẽ & dio. cui⁹ st ipse reus & actoꝛ.

b Secure. qđ in iudicijs regitur: vt ipsoꝛ iudicioꝛũ exercendoꝛ locꝰ sit idoneus & secur⁹: alis locũ hz appellatio: de ap. ex pte. i. & tũc et si ꝓpꝛias de cõductu hꝫ et suis inimicis capitalibus se exponere non tenetur. s. vt lit. ñ cõtes. accedens. ij.

c Possit. non dixit debeat. vñ dico ꝙ si ꝓtra ep̃m vel capitulum: vel potentem impetretur i sua ciuitate vel dioc̃esi bñ ꝫ cõmissio: & idem ep⁹ semper saluo recusatoꝛi sure. io. an.

d Contra ꝓdictos. ep̃m vel ei⁹ aduersariũ. ꝫ capl̃m vel vniuersitates: vel poꝛtes: vel aduersariũ ei⁹ qui locꝛa intrare non audet.

e Vna dietã. olim dicebamus de duabus: ꝙ decr. s. e. nõnulli. Sz qđ dices si agatur actõe realꝛi: nũqđ fiet cõputatio a finibus dio. vbi sita ẽ res fm ꝙ olim fiebat: & nũqđ erit ibi cõputatio duaꝝ dietarũ fm ꝙ oli erat vl

ꝫ⁹ boñ. sup re sita medio. litteras ipetrat: vbi debebit ipetrare nunqđ boñ. vel mediol. vel loco vicio ifra dietã a mediol. Itez pone ꝙ boñ. ꝫ regiñ. super re mediol. quo impetrabit: an regij vel loco vicino ifra dietã: an mediolani vel loco vicio infra dietã. Itẽ vide aliud dubitabile: qđ si boñ. ipetrat ꝫ regiñ. domicilio et mutuneñ. oꝛigine: an hẽbitur respectus ciuitatis regiñ. vel mutiñ. cũ rõe oꝛiginis dicatur eẽ ỏ loco: ita ꝙ eps loci euz oꝛdinare: & cõmẽdaticias ad oꝛdines sibi dare pos̃sit: sic & eps domicilij. s. e. li. de tẽ. oꝛ. cũ nlls. i. rñ. & in loco oꝛiginis dr domicilũ retinẽ. ff. de scat. l. pe. satis vr de mẽte ꝓditoꝛis eẽ ꝙ hẽatur respectus loci domicilij: non rei vel oꝛigis. & hoc ex eo: qz de loco domicilij dr quis ꝓpe trahi p illud verbum trahatur. s. e. nõnl' li. qđ et hic repetitur: & p mentẽ ꝓditoꝛis id credo tenendum ad hoc. j. de sepul. cũ gs. vbi de loco oꝛiginis nõ hẽtur⁹ rõ & C. de ꝓscrip. lon. tẽ. l. vl. vbi ꝓcedit ꝓscriptio vt iter pñtes: exq⁹ pꝛescribẽs: & cui pꝛescribil s̃t i ꝓuicia: ꝫ res sit eẽ ꝓuicia. notat etiam cõpos. in decre. nõnulli. in. ij. gl. guil. i spe. ỏ citatiõe. §. i. circa pꝛin. ꝙ dioc̃esanus alicuius vbi aliud non additur intelligi debet dio. domicilij: & sic disputaui & determinaui: & sic fuat romana curia: vt audiui.

f Duob⁹ vltimis. s. qñ actoꝛ reũ i ciuitate secure ꝓuenire nõ põt: qz citatẽ itrare nõ audet: vl qz timet aduersarij sui potẽtiã

g Primo. nõ & ẽ li. j. de ele. Quis. & c. quida. ad idem. s. de resti. spo. pisais.

h Judici. nõ. ꝙ eo ꝙ dixi. s. §. pꝛ. i fi. iudicis. n. ẽ iuestigare: si. C. de fideicõ. l. volũtaz defũcti. xxx. q. v. iudicãtẽ.

i Saltẽ. nõ qz si alr fides fieri põt: ꝓmo id fieri dz. ad iuramentũ. n. recurritur solum in aliaz ꝓbatõum defectũ. s. de ꝓba. c. ij. de ꝓcu. ex insinuatõe. ff. de iureur. admonendi. C. de iureur. in bone fidei.

k Per ꝓpum iuramẽtũ. nõ ꝙ iuramentũ ẽ legitima ꝓbatio: sa. qđ nõ. lxxxij. di. ꝓposuisti. ad hoc de sen. ex. si vo. ij. ỏ excep. pastoꝛalis. j. de ele. vt circa. & c. nulli. & adde qđ dixi. j. de regu. iu. ꝓsumitur ignoꝛantia.

l In cã. ꝓncipali ꝓcedet ñi i absoluẽdo: cognoscendo: taxãdo & iudicãdo de expensis: vt sequitur.

m Legitimis. qđ dic vt no. ij. q. i. i ꝓmis. ỏ do. & ꝓtu. finem

n Cũ aũt. s. in pꝛ. §. dixit qđ iuris cũ actõ & re⁹ eiusdẽ dio. vel ciuitatis sunt: mõ dicit ḥ qđ iuris: cũ sint diuersaꝝ. De pl̃tis aũt oꝛdinum vl locoꝝ q ipetrãt ꝓ mẽbꝛis suis hñtib⁹ vel ñ hñtibus spãles adminis̃tratões vel gubernatoꝛes dic vt i cõcilio vien. e. ri. abbates.

o Habere. i. ipetrare.

p Recusz. nõ ꝙ actõ recusat iudices: & hoc vꝛ ẽ i iudice ad eũdo ỏlegato vl oꝛdiario. vñ si re⁹ ꝓles hz oꝛdinarios: actoꝛ

alterꝫ eligit alterꝫ recusat: ſz in tã adito secus: qz tũc actor nõ recusat ſz reus bene: niſi ex noua cã: vel nouiter ad eius noticiaꝫ puenĩẽte. ſ. de of. dele. cãm q. ꝛ. c. inſinuante.

a Traxerit. ꝛ i quo deputatus ẽ iudex. ſ. ſ. pxi.

b Dietã. an dieta iſta ſit cõputãda legaliter. ſ. vt. xx. miliaria cõputent, p vna dieta. ff. ſigs cautio. l. vicena. an vulgariter. ſ. ſm regiõis ꝓſuetudinẽ. dic vt nõ. ſ. e. nõnulli. ꝛ. ſ. de elec. cupientes. j. Rñ. ꝛ qđ de vulgarib⁹ intelligi debeat, probat. j. ŏ pbẽ. pñti. ſ. loca

c Remot⁹. vñ ꝛ ſm hoc dicũ vltra vnã dietã rẽotus eẽt loc⁹ ille: puta per vnũ miliare. nõ poterit ibi fieri pcũto. ff. de verb. ſig. l. iij.

d Predictoꝝ ſ. cũ actor ꝛ reus ſũt eiuſdẽ dioce. ꝛ eadẽ ſũt iudices i petrati: vel ex cã i alia: vl ſũt diũſaꝝ ꝛ i ciuitate rei ipetrati ſũt iudices: vel i

libere ipetrare valeat: reũqz trahere ad eãdẽ: dũmõ locꝰ ad quẽ eũ traxerit^a vltra vnã dietã^b: ſicut i caſu alio pmittit: mĩme ſit remotus^c. In nullo ãꝫ caſuũ pdictoꝝ^d iudex extra ciuitatẽ ſue dioc. i qbuſ deputatus^e fuerit citer^f ptes: nec de cã ſibi cõmiſſa cognoſcat: niſi ad id expſſus^g acceſſerit earũdẽ aſſeſus: neqz alibi qꝫ ũſra illas^h ꝛ pſonis dũtaxat deſignatis^i ſupius cõmittat qũolibet vices^k ſuas. In ſup^l vt gratl^m ꝛ cũ oi puritate^n iudiciũ^o cozã^p ipſo pcedat: nullũ^q mun⁹ vl qcqd aliud ni ſi^r forſã eſculẽtũ vl poculẽtuz mera^s liberalitate oblatũ: qđ paucis^t ꝓſumi^u poſſit diebus vel niſi ipſũ ppter^v cãz ſibi cõmiſſã ꝓtigerit extra ſuuz domiciliũ pficiſci^y: moderatas^z expẽſas recipe^ã ab eiſdẽ ptib⁹

relinquẽdũ: habita ẽt ꝓſideratione pſonaꝝ ipſi⁹ iudicis recipiẽtis: ꝛ ꝓſuctaꝝ expẽſaꝝ ꝗlitate: ꝛ ipſi⁹ dãs: ad hꝰ de ſimonia. ꝛ ſi qõnes. ꝛ ſaltim duo dicꝰ nõ videtur excluſi cũ pluralis elocutio duos numero cõprehẽdat: ŏ con. di. j. hic quoqz. ff. de teſti. l. vbi numer⁹. ad hoc. ff. de ✠. ob. l. cõmunes actus.

u Conſumi. diebus. ita q nõ ꝓducat ad numeri quãtatẽ. ff. ŏ of. pcõſul. ſolẽt in ſi. Talia. n. exẽmañ ſi lucra: vt ibi ꝛ. ff. de off. pſi. l. plebiſcito. ꝛ tolerantur iſta: qz nõ ẽ vtile q pp iſta mouere tur animꝰ iudicãs de ſimonia ꝛ ſi qõnes ad ſi. ſiẽ ꝛ ꝓmodica re nõ dat actõ ŏ dolo: qz ñ ẽ vtile cẽ. ff. de dolo l. ideſt. ꝛ l. pcedẽ. i

e Deputat⁹ fuerit. nõ g⁹ q nõ ſolũ regrik q ñ (ttia ciuitate. citeꝫ ad locũ vltra dietã nõ remotũ: ſz ẽt q nõ citet exꝰ locũ i qꝰ deputat⁹ ẽ: oli aũt dicebam⁹ de duab⁹ dietis. q ſi iudex exeundo locũ qꝰ ŏputat⁹ ẽ veniat ad locũ nõ remotũ vltra duas dietas, pcedẽ poſſat: ŏ excep. oli. hodie i ſup. adcis caſib⁹ ñ ſic: vt ĥ

f Citet ptes. ꝛ ſi citauerit nõ tenent ire: qz citatio irri (videsta ẽ ipſo iure: vt i ſi. c. ꝛ ſi ob hoc, pceſſit ꝫ eos: nõ tz pceſſuſ: vt ibi. An aũt citat⁹ teneat ire pallegiũ vel deffẽſionẽ allegaturus dic vt nõ. iij. q. ij. eps. ꝛ de accuſa. venies i vlt. glo.

g Expſſus. i mĩ credo iherẽdũ huic lre: q tz iteruenial tacit⁹ conſẽſus: puta qz nõ opponit exceptio credo q nõ valeat, pceſſus p finẽ. c. Idẽ credo ſi iteruenial conſẽſus rei ꝛ nõ actoris vel ecõuerſo: tz eius mĩ q pẽtit videat eẽ fauoꝝ eadẽ rõne: cũ littera iſta dicat earundem.

h Illas. ciuitates. ſ. seu dioc. i qb⁹ deputat⁹ ẽ.

i Deſignatis ſupius. ſ. ꝓtitutis i dignitate vl pſonatu vel cathedraliũ eccliaꝝ canonicis, appꝛobata ẽ igit p hãc lram opinio. ꝛ modernoꝝ q nõbãt i decre. pñti. q idẽ iuris erat i ŏlegatis a ſe. ap. qđ i legatis. In ordinarijs aũt tene qđ hẽs. ſ. de off. ordi. vt litigãtes. ꝛ i. c. cũ eps.

k Vices ſuas. fecꝰ ſi audiẽtiã cõmitteret vel aliquẽ certũ artículũ: ad hoc. ſ. de offi. dele. ſup qõnũ. ꝛ dixi. ſ. e. §. j.

l Inſup. ãſi dicat. ſ., puidim⁹ de pſonis ꝛ locis qb⁹: ꝛ i qb⁹ cauſe cõmittẽde ſũt ꝛ tractãde: nũc, puideam⁹ ad exactiões indebitas q i iudicijs ꝛ a iudicib⁹ aſſeſſoꝝib⁹ nõrũq fiebãt. ŏ tpe pceſſus nil dixit: qz ſatis p antiq̃ tura, puiſũ erat. ſ. de ſer. c. vl. de off. dele. ꝓſuluit. i auc. de iudi. §. ſedebũt. coll. vj.

m Gratis. bñ dicẽ. qz iudiciũ iuſtũ vl miniſtũ nõ licꝫ vendere xj. q. iij. nõ lz. xliij. q. v. nõ ſane. de vi. ꝛ ho. cle. cũ ab oi.

n Puritate. ꝓcie. ſ. e. §. aſſeſſoꝝ. ꝛ. ſ. de re iudi. cũ eterni.

o Judiciũ. pót ĥ poni p ſnia: ꝛ ẽt p oi eo qđ ſniam pcedit: ꝛ facit qđ dixi. ſ. de reg. iu. i iudicijs. ij. q. j. ſicut.

p Loꝫ ipſo. delegato. idẽ i ꝓbatoꝝ. ſ. ŏ of. dele. c. vl.

q Nullũ munus. nõ qz triplex ẽ mun⁹: a manu, a ligua ꝛ ab obſequio: nõ ergo dixit ſimpliꝛ munus: tz dixit nullũ mun⁹: ad idẽ. j. q. j. ſũt nõnulli.

r Niſi eſculẽtũ ergo nõ: qz de aliquo qđ i muneribꝰ ꝓſtat ẽt vnꝰ denarũ valoꝛẽ recipe nõ pót niſi eſculẽtũ ꝛc.

s Mera liberalitate. vt exactũ vel petitũ directe vel idirecte nõ fuerit: ad idẽ de ſimonia dilect⁹. ij. ad fi. io. an.

t Paucis. cũ numer⁹ nõ adiũcat: credẽ arbitrio boni viri

ſi. ꝛ de medico ñ ẽ curãdũ: ŏ ꝓ. di. ij. reuera. alibi ñ diſtiguit iter multũ ꝛ modicũ. xliij. q. iij. plericqz. ꝛ. q. vlt. c. vl. ſ. ŏ ap. ŏ appellatiõib⁹. ŏ ſi. ex tue. iſti. ŏ rep di. §. gal

x Pp ropẽ cãm. i. ſuadẽte vtilitate vl neceſſitate (liaꝫ cauſe. vñ nõ dz fingẽ occaſionẽ: vt. ſ. ſegl. ſiſe. ſ. de iudi. c. ij. ꝛ p hoc ſatis vł ẽmiari qđ ſolet qri: an ſi ſcholari exiſtẽti i ſtudio papa deleget cãm: ille poſſit petẽ expẽſas: tz ille nõ ſit i domicilio ſuo: tz exꝰ ẽ ibi pp cãz tz pp ſtudiũ: vñ expẽſas ñ hẽbit p hãc lꝛaz. ꝛ ſpe. de ſala. §. j. ✠. qd ſi alicui.

y Proficiſci. pone exm⁹. ſ. §. pxi. ŏ pſcrip. qz idicãte.

z Moderatas. nũqz miores pót. ff. mã. ſigs. al ẽ ſub l. iter cauſas. §. ipẽdia. ad idẽ. ff. de admi. tu cũ ples. §. cũ tutoꝛ. erũt mĩ mediocres ꝛ nõ delicate. ff. ŏ pig. actiſi fuos i ſi. ad idẽ de do. ꝛ ꝓm. finẽ. ꝛ. c. ſe. de eo q mit. in poſ. cũ veniſſẽt. de reẽſtra. poſ. c. j. ad fi. nec credo cõpẽſãdas vel deducẽdas i hoc caſu expẽſas q̃e domi factarus eẽt ſm qđ dicẽ ꝓneuim⁹ i victore p. l. ff. ad exhibendũ. ſz ꝛ ſi. §. j. ff. ŏ pet. hẽdi. ſz ꝛ ſi. §. qđ aũt. ij. ꝛ. ff. de rei vẽ. ſi res. qz dico q i ꝓcuratiõib⁹ hic nõ deducunt: ſiẽ ꝛ epus viſitans vel conſecrans ꝓcurationem integraz recipit ꝛ nil deducit. ſ. de ſimo. cũ ſit. ꝛ teſtis integre expẽſas ꝓcipit. iij. q. ij. vẽturis. ꝛ. ſ. e. §. pe. alꝰ ſeqrek iterdũ q nil hꝫ: cũ iterdũ tãẽ dẽ ꝛ forte plus expẽdãt i domo ppa. ꝓterea iã nõ eẽt dẽa iter delegatũ ꝛ ordinariũ qui qñ, pficiſcit: expedit q domi expẽſurus erat: vt i auc. de mã. pn. §. illõ tamen. alij ↄ. Et nõ q lꝛa iſta nõ diſtiguit an delegat⁹ hẽat bñficia ſufficiẽtia vel nõ: vñ dico q ſiue abũdet ſiue non expẽſas hẽbit cũ pficiſcit ppter cãz tz hoſti. dixerit delegatos pape peccare ſi recipiũt expẽſas: exquo hñt ſufficiẽtia bñficia: ꝛ hoc no. ſ. de vita ꝛ ho. cle. cũ ab oi. ꝛ i iſtis expẽſis hẽtur rõ ñ ſolũ victꝰ ied ẽt vecturaꝝ equoꝝ ꝛ ſiliuz. Quid dicem⁹ ŏ delegato ordinarij. dic q ſi ẽ delegat⁹ ad vniuerſitatẽ cãꝝ idẽ qđ in ordinario ſ. q nihil hẽbit: imo ordiar⁹ ei, puideat. Jõ. n. ẽ ꝓſtoꝛũ. ſ. de ap. romana. ꝛ ordinari⁹ ẽ: vt dixi. ſ. ŏ offi. vic. tz ad hoc. ſ. de of. oꝛ. iter cetera. ꝛ i auc. vt nulli iudi. §. nulli. coll. ix. ꝛ in auc. de man. pun. §. illõ. ſi ſit de legat⁹ ad ſpãlem cãm: ꝛ ordinari⁹ ei cãm malicioſe vł cõmittit idẽ. Si nõ malicioſe vł idẽ qđ i ŏlegato papę fz ĩno, q hoc nõ, ſ. de vi. ꝛ ho. cle, cũ ab oi. tz an pene hẽ-

De rescriptis

antr locū i eo q̄ i delegato pape ħ exp̄mūtur. vtilis esset declaratio ꝓ eo qđ pene nō videt excedē ꝓpter casū de pe. di. j. pene. ſ. de reg. iur. i penis cū suis ꝛcor.

a Recipe. nō q; nō solū exigē ab iusto: ſz ēt a volēte recipe, ꝓbet ad id q̄ ē. j. de cēn. romana. §. pe.

b Qualitercūq;. nō q; ꝑm leges de legat⁹ bz ſponsalē. ſ. duos antreos in ꝑn. ⁊ duos in fi. in auē. ō iud. §. ne aut tē. coll. vj. ⁊ hoc ſi cā ſit maior. c. aut eor. alio q̄n delegatus a ꝓncipe nil hēbit vt ibi ħz nos nil vī delegato dā dū noīe ſponsalē cū ista lr̄a ſic gnāliter loquat. ⁊. ō. dixit nullū munꝰ vel gēn aliud: ⁊ facit ē. ō vi. ⁊ ho. cle. cū ab oi. ⁊ qđ ibi nō.

c Excedat. hoc ſatis ſupra dictum fuerat: dū dixerat moderatas.

p Quā ad alia, hoc nō bz locū i casu. ſ. de iudi. mulieres. cū. n. testē ꝓ ducēs illū hēat ꝓcurare: ſz ille ꝓ vtraq; pte teste ī. j. c. §. ꝓ ferēdo. a ſili i iudice cū ad testē ex cā ꝓficiscit. Īté vbi vna ꝑs abūdat alia nil bz: idē dico: vt. j. c. v. ſz vbi. vñ ibi dixit litigātes i plato: ad hoc de elec. cupiētes. §. ſi vero. v. nisi forsā. ⁊ fac ad idē eadē ōcre. §. denīq;. v. vt eo

e Cōmune. facit. j. §. pri. i fi.

f Utilitas. vel necessitas nō ista duo pia: ad idē de p dē. exposuisti. ⁊ ibi ō hoc. aliq̄n nō sūt pia: ō eo q mūt. in posſ. cū vēnſz. ff. ō ipē. i re. dō. fac. l. ipē cū duab⁹. l. ſe.

g Occasionē ē si. j. de iudi. mulieres.

h Nōbiliter, nō igr bz ēē pauptas: ad idē. ē. ō vsu. cū tu.

i Paupes. pauptas nō est de genere malorum. xv. q. ſ. illa i fi. ⁊ nō q̄ ēt ꝑm leges i hoc casu ordinar,⁹ non bz ſponsales: ī auē. de mā. ꝑn. §. si tibi. coll. iij. ⁊ magr i cathedrali ecclia ī stituēs paupes scholares gratis doceat: de magistris. c. j. ⁊ ꝓpter pauptatē dne ecclie vniuſ x. q. iij. vnio. ⁊ paupib⁹ puidere bz ꝓtor de aduocatis ff. de postul. l. j. §. ait prætor.

k Ut q̄nq;. nō bēe rōnē de his q̄ raro fiūt: ad idē. ff. ō sta. ho. l. nō sūt. ⁊. l. vlt. ē. ff. de legi. nā ad ea. So. vt no. de dēspon. ipu lr̄as in glo. pe.

l Fraudulenter. vl vt ptes gūēt vel alterā eaꝝ: vel vt amicis fuiāt: vl vt lucꝝ ꝓpiāt vl ꝓcipēt vt. j. ſeq̄t vel vt ſeipos exponerēt qđ facē nō debēt ō of. del. pastoral in

m Indigeat. q; forte non ē penū⁹: vt ꝓuenit ad (pz. vniuersa pūcta cause rimāda: vl q; varijs suis negocijs vel ifirmitate corporis ipeditur.

n Lōscie. ti. de renū. nisi cū ꝑdem in fi.

o Relinq̄tur. ꝓ hoc ꝛbū credo q̄ pars nō possit referre q̄nem iudici delegato. ſ. dicēdo q̄ assessor ñ eget cū. n. hoc ſciēte relinq̄tur ipsius: ergo solus dē hoc ⁊ nullius alt⁹ iudex vel cognitor. ꝓterea posito q̄ sūmus sit doctor ⁊ paꝝ occupat⁹: ex quo ſcia sibi hoc dictat potest assessorē assumere: vt hic caueat tñ sibi ne ſcia eius ip̄robabilis sit: de sūmo. q tuas. ij.

p Aliogn. ſ. si aduinxerit. cū nō egerit.

q Suspectū. nō ꝓ suspectus q̄ de facto i causis dātur ꝓ ptes.

r Cōpetēti salario. spe eterni ꝓmor iuuādus ē assessor. C. de assess. l. j. ⁊ salariū bēe bz. ff. de of. assess. l. diē fūcto. bz. n. merces ꝓstituit, ꝓ labore. xij. q. ij. charitatē. nec de ꝓpo bñficiū q̄s facere cogit. x. q. iij. precante, ⁊ pōt iustū ꝑsilū vēdere xj. q. iij. nō lz. ⁊ adde qđ ibi nō. ⁊. xiij. q. v. nō sane.

suo ꝓpo puideri teneat eidē: si aut idigeat: ip̄z neutri ptis spectū⁹ assumēs ei ō ꝓpetēti salario puide moderādo ab eo faciat a ptib⁹ cōit puideri

Nōnū vō vl nōnios i cā si bi ꝓmissa scribētes: q̄ vt plurimū i exigēdo salario metas rōis excedūt: vt ad ip̄l spectat offm puderē frenet: nec cū ip̄ aut cū assessoi ꝑfato lucꝝ participet vllo mō. Siqđ aut ꝓstitutionē p̄tem receperit ad ipsius restitutionē integrā teneat: nll eoꝝ qb⁹ restō faciēda fuēit remissione

f Moderādo. ꝑm q̄litatē cause: ⁊ ptis ꝓditionez: ⁊ facūdiā assessoris ⁊ loci cōsuetudinē: sicut de aduocato dicimus. ff. de var. ⁊ extraor. cog. l. j.

t Cōiter. q; cōe gerit negociū. §. §. pri. ⁊ si de legat⁹ monet vel ptes cōordēt: nihilomin⁹ assessor salariū statutū hēbit vel habitū nō restituet. ff. de of. assessoris. l. diē functo. ff. loc. q opas. ⁊. l. ex ꝓducto. §. ite si. ff. de va. ⁊ extraor. cog. l. j. §. diuus.

u Notarū. quē bz hē re delegat⁹: vt fidelr cuncta iudicij acta ꝓscribat

ē. de ꝓbati. qñ. ⁊ vocat suus public⁹. j. de vsur. c̄ c̄. et ꝓiuat ecclia ēt laicū h⁹ offō rōne petij: vt. j. de penis felic. §. j. cū si.

x Nōnios. nō plēs nōnios assumi ad scribēdū i vna cā cum hoc nō repiat, ꝓbitū: ⁊ hē sit ꝓcessū: ⁊ fac ꝓdicta decre. qñ.

y Metas rōnis. ⁊ ēē istud q̄si crimē ꝓcussionis rōne officij vltra debitū exigē. j. q. vij. sācim⁹. C. ad. l. iul. repe. l. vlt.

z Offm. nō iudicis ēt delegati ē moderari salaria assessorū ⁊ notarioꝝ: q; cū cā sit ei cōmissa tē. de of. dele. ꝓterea. ⁊ ē si. de iudi. c. vlt. vñ bñ dicebat guil. i spe. ti. de salarijs. §. ij. circa finē q̄ aut scriptura erat ō foro ⁊ iudicial aut extraiudicial. p⁹ casu puta i exceptiōib⁹ replicatiōib⁹ ⁊ ſilibus scribēdis ad offm iudicis coꝝ quo agit: ēt delegati ptinet taliū salaria moderari: ⁊ q̄uaminib⁹ ptes reuelare: de pe. di. j. nemo. et de offi. dele. cuz te. et cūcta q̄ litigatores ipediūt emēdare. j. q. j. emēdari. ō of. dele. c. j. et tales ip̄robos exactores punire. C. ō of. ꝓfec. aphri. i noie. ꝛbus si. §. hoc ēt dcernim⁹. moderabit g⁹ qđ dcī ꝓ citatione: qđ ꝓ iimino: qđ ꝓ ptestatione: et iic de singul. et i hoc ispiciet ꝓditionē ꝑsonaꝝ et cause: et ꝑsuetudis fori. et si sibi videbit p alios fideles nōnios faciet hoc taxari. Si ꝛbo sit scriptura cē iudicialis: puta istrumētū vēditiōis de q̄ agit: vel depositi vel absolutiōis: vel filia: expediet id p ordinariū loci: vel deputatū illi offō: puta p ꝑsulē tabellionū bonōg si ō certo salario nō fuit ꝓuētū ispecta q̄litate cause ꝓditione ꝑsone et ꝑsuetudine loci taxabit: vel taxari faciet per viros exptos. ff. de var. et extraor. cogni. l. j. et de sūmo. c. j. iij. q. vij. §. tria. v. apud vbē.

a Pōnūdēter. ad idē de accusa. q̄liter. j.

b Refrenet. alludit vocabulo. et ē si. ē. i. pe. cōpilatōn. gre. et. ē. de homici. dilectus.

c Recepit. ſ. a ptib⁹ ꝓter esculētū vl poculētū vl vltra moderatas expēsas cū ꝓficiscit. vl ptcipādo lucꝝ cū assessore vl nō

d Remissione. si. j. ō cēn. exigit ad si. et i cle. de hē. nolē (notetes. ꝛbi q̄ si sec⁹. et sic ē casus vbi dns rē suā i aliū trāsferre non pōt. qđ est ꝓtra regulā q̄ dicitur: Nihil ē tā naturale c̄ voluntatē dñi volētis rē suā in alium trāsferre: isti. de rerū di. §. ꝓ traditionem. Quid si ꝓ ostē restituit iudex: ps sibi donet: nūqd hoc facē pōt. credo q̄ sic: q; h⁹ nō, ꝓbet: sic nec alia sua bona donaē, ꝓbet, Et ēē rō q̄re aliō i remissiōe: aliō i donatione

remissio facilius p̄sumit fraudulose fieri q̄ donatio: q; faciliꝰ remitteret qs multa: q̄ donaret pauca. sic all. sile. ff. ad vellei. ſz si ego. vbi dī q̄ senatuscōsultū vellcianū mlieri itercedēti succurrere voluit nō donāti: ió q; faciliꝰ se obligat mulier: q̄ alicui donet: t hec ē cā q̄re, p̄hibet: ne pena iteruenial i mītimōio t nō arra: q; faciliꝰ p̄o-mitteret qs. c. noie pene q̄ daret. x. noie arre vt recitari solet. s̄. de spon. gēma. hec oia itelligo vera ee: dūmō ꝺctus iste i fraudē nō fiat: q; tūc nō credo iudicē absolutum ad hoc. ff. de do. iter vi. t vx. si sp̄sus. §. circa. ff ad vell. q̄uis. §. si cū eēz t fac. j. de elec. cōmissa. cū si. t q̄ nō. xliij. q. iij. pleriq; de p̄ule. q̄to. ff de legi. l. ꝺ. t q̄ no. guil. el. oli i decre. de postul. p̄rādū. gre. x. quā bo die nō habemus.

a ¶ Testimonio. ad q̄ ne veritas occultet q̄ libz cōpellit. xiij. q. ij. q̄ q̄. de testi. co. p̄uenit. t hoc i ciuilibꝰ. Jn criminibꝰ aūt q̄d iuris nō. e. t. dilectorum.

b ¶ Laborib⁹. in eūdo t redeundo.

c ¶ Expēlis. no. ergo q; iudex nō solū parcere ꝺz laboribus t expēlis p̄tū: vt. s̄. de do. t p̄tu. finē. ſz ēt testū: vt hic.

d ¶ Extoꝛquēt. li. s̄. e. ti. c. vlt.

e ¶ Cōditio t status. vt si petātur sup p̄ncipali lite p̄testata t iurato de calūnia: t dato termino ad p̄bādū: t ꝓnecta itētione p̄ducētis: tūc testes citētur: vl si petātur sup dilatoꝛia aū lit. ꝺ. dato t̄mino p iudicē ad eā p̄bādā: t itētione ꝓnecta. t nō q; si citauerit ꝺ hāc formā: citatio nō valet ipso iure. j. c. p̄ri.

f ¶ Ap̄ducēte. nō ſz testis iuret dicere v̄itatē, p vtraq; pte: t q̄ capla iuret hēe no. ij. q. iiij. nullā. t. s̄. de testi. ſrnitatis i vlt. gl. t ad hoc teneaꝝ. xliij. q. v. nō sine. t celare v̄itatē sit p̄ctm̄. j. de cri. fal. c. j. xj. q. iij. q̄ qs. tū solus ille q, p̄ducit, p̄curat testē i venīedo: stādo: t recedēdo: vt hic t. iiij. q. iij. §. ite i crimināli. v. v̄teris. C. de testi. l. q̄n. C. de appel. l. eos. §. siqs aūt. t ad hoc ꝓcoꝛ. j. de elec. cū nō deceat. t. s̄. de vo. t vo. re. magne.

g ¶ Expēlas. p̄sueuerūt aduocati sua dolositate t iperitia nescītes aliter ptes iuuare: dilatiōes iuris petere ad testes vltramarinos vel ex̄ p̄uincia, p̄ducēdos. iij. q. iij. spatiū. poterit iudex si de malicia p̄sumebat. s. vt id fieret cā, p̄telādi negociū sacm exigere. ſz si iurabat videbat dāda dilatio. p̄sueuerāt iudices aliter, p̄uidere p̄m formā decre. de fideiuss. ꝓstitut⁹. s. ibi cōmittere receptionē testiū recepta cautione ab illo q; vadat vel mittat ad vidēdū illos iurare: sup quo vide q̄ ibi nō. hodie puto melꝰ, p̄uiū q; hāc lr̄am. si. n. dicet pars: habeo testes vltramarinos: t iudex dicit parat⁹ sū illos citare t expectare: depone salariū ꝓo expēlis testis i eundo venīedo vel stādo: q̄ si facere nolit causam nō differet.

h ¶ Jpso iure. nō igit ius nouū: q; vt superi⁹ dixi i multis capitulis supioꝛibꝰ valebat oli, p̄cessus: si nō opponebat exceptio: hodie secus per hanc litterā: q; nullū est exceptionis remedium oppoꝛtunum.

i ¶ Jbi q. q; decre. ē aliquātulū obscure dictata vide casū literalē. Ego ipetraui gr̄am i ecclia boñ. dato executoꝛ mihi q papā: vt faceret me recipi i canonicū boñ. t, p̄uideꝛ mihi de p̄bēda: siq̄ tūc vacabat: vl de p̄mo vacatura. ticiꝰ a papa ipetrauit scō loco eādē vel ꝑsimilē gr̄am i ipa ec clesia boñ. tū p̄uenit me i p̄sentione lr̄aꝝ t recept⁹ fuit in canonicū. ꝛ° loco ego lr̄as meas p̄tauī: t auctoꝛitate ip saꝝ recept⁹ fui i canonicū boñ. t tpe receptionis mee vacabat p̄bēda vl postea vacauit: queritur cui ꝺbeat vl ō ferat mihi. p̄° impetrāti: ꝛ° p̄tāti: t ꝛ° recepto: an illi ticio scō ipetrāti: p̄io p̄tanti t p̄us recepto. Rñdet q; mihi t nō illi ꝺbet: exquo illi aū p̄tatione meā nō erat collata. Scō q̄ritur: pone reiēcto eo dē themate: q; aū receptionē meam vacauit p̄bēda: et executoꝛ me⁹ notificauit aut interdixit: seu reseruauit: t, forte decretū apposuit: cui ꝺbeāt tur: an mihi p̄ius ipetrāti: scō p̄tāti: an illi scō ipetrāti p̄us p̄tāti: p̄us q̄ recepto. Rñ dek q; mihi. Tertio q̄rit retētis eisdē terminis: p⁹ p̄tationē t receptionē ticij aū p̄tationē meā vacauerat p̄bēda: ſz i lr̄is meis erat clausula decreti: q̄ rit cui ꝺbeat rñdet q; mihi. hec vera si dolus: vel nota negligētia mihi p̄us ipetrāti iputari nō p̄ot. hoc dicit.

k ¶ Certo. executoꝛ. n. ꝺz eē certꝰ: vt nō hec lr̄a. hz. ii. de legatā q̄ ꝑz: q; ipsi⁹ materia i illo ti. ponit. j. de offi. de le. si sup. sicut ꝺ ꝓseruatoꝛe dicim⁹. e. ti. c. j. t vl. Sz de legat⁹ ꝺz eē certꝰ. s̄. e. ad hoc. sicut t arbiter t tutoꝛ. s̄. ꝺ arbi. inotuit. ff. de testa. tu. l. tutoꝛ icertꝰ, ergo t hꝰ exe cutoꝛ: t ppter hoc dixit certo.

l ¶ Proxime. hoc itelligit. ff. de v. ob. l. cū q calēdis. nisi aliud dicereī lr̄is exp̄sse vl tacite: puta quā ꝺuxēt acceptādā. j. de p̄cel. p̄bē. c. j. t itelligit hec clausula t p̄cedēs de p̄bēda nulli alij ꝺe iure debita: cū tal⁹ p̄cessio sine alteriꝰ p̄iudicio fieri ꝺebeat. s̄. e. q̄uis. t. j. de p̄bē. cū i ecclia. t. c. si post q̄. hec vera nisi aliud diceret: puta q; hꝫet p̄rogatiuā. j. de cōcel. p̄bē. c. penlt.

m ¶ Prouideret. nō dixit cōpelleret: t ita aliꝰ ē casus ꝺcre. j. de p̄cel. p̄bē. si soli. de hac tñ materia distingue t subdistigue: vt ibi plene dixi.

n ¶ Recepꝰ. videbat, ergo p̄m cōem lecturā illi⁹ ꝺcr. capl'm scē crucis. s̄. e. ti. q̄ ꝺbat. q; illō p̄us ibi positum eēt adūbius q; ille p̄us p̄tās ꝺbebat ꝓseq p̄bēdā: ſz ab surdū erat q; iste scōs p̄currēdo lederet ius p̄mi: vt ꝫ t j. de p̄bē. eū cui. vbi ꝺ hoc.

o ¶ Extitit. ergo si p̄us erat alii collata sec⁹: q̄ itelligas vez cū determinatione sequētiū: ſz hoc nō hēret locum si canonicat⁹ p̄us ei collat⁹ fuisset: vt. j. de p̄ꝛbē. eū cui. et. c. si post q̄.

p ¶ Ante receptionē. et post p̄tationē: vt ꝫ p̄cedat casus. l. quod infra dicitur de notificatione etc. et vt differat a sequenti.

q ¶ Pꝛebēda, tolle q̄ ē. j. affecta p, p̄cessū etc.

r Notificauerat. ſz ad qd neceſſaria ē notificatio cuz ſufficiat pñtatio: vt. ſ. de ꝓcef. pbē. ſi caplo. So. ſufficiꝑ ſētatio facta ei ad quē ſpectat collatio: vt tibi: ſz nō exe cutoꝛi: vt hic. t ſō dī tibi caplo ipſi factam.

ſ Preſertim. i. maxime.

t Decretū. decre tū ergo pape affic ēt ignoꝛantes. ſ. de ꝓcef. pben. c. i.

u Predictis. ſ. qñ pbēda vacaret tpe receptionis vl poſt: ſz ꝓmus iam erat receptus: ſz ſe cūdo: vel qñ ꝓmꝰ nódū erat receptꝰ ſz executoꝛ ſalti no tificauerat: vel qñ ꝓmus nódū pñta uerat: ſed illis eꝰ erat decretuz.

x Dolus. ſ. ō re nūci. c. ij.

y Negligentia. ſ. de preben. ſi cle ricus.

z Si ꝙ te. Si ꝓ mo ſub ꝓdi tione. puideri mā dat: t ſecundus pu re impetrans puſ ſq; veniat ꝓditio a papa vl executoꝛe ſuo canonicatum obtineat i aſſecutō nēꝑ bende ꝓmo ꝓferetur. hoc dicit.

a Alicui. executoꝛi. t eadē rōne idē credo ſi ſcriptū fu iſſet ipſi caplo: vt poſſēt ſi vellēt aplica aucte recipe ali quē i canonicū t ffem: vt. ſ. e. cū aliqbꝰ. qꝛ oē ius impe trāns ferꝛ ad diē ꝓditiōis. ſcōs igꝛ ꝓmo canonicatū ob tinuit: ꝓferri ergo dz. ſ. c. pxi.

b Scripta nſra. ꝓ hui⁹ tenoꝛis: vel illis ſcripta eccliaz nō puto grauatā: ita ꝙ locū hēat decr. ſ. e. iſris. t. c. mā datū. t. c. abbatē. t. ſ. c. pxi. i fi. rō: qꝛ ꝑ hoc mādatū nō grauant: ſz coꝛ volūtati reliquūtur: t aliō ē ꝓmittere: t t aliud ꝓcipe. ij. di. ois aūt lex. xiij. q. j. qō ꝓcipit. ſ. de arbi. cū oli. ff. man. l. ij. i fi.

c Si ad id. ꝓditio fuit: t ad hꝰ ꝓditiōis tꝑs mādatuz refert: t decretū: ſiqō ibi erat iſertū: vt i cle. ſ. ō ꝓcef. pbē. cū ei quē. j. rñ. t ē ſi. ſ. de ap. ꝓterea. de vo. t vo. re. lz. ō. ſcitur⁹. t de ꝓdi. ap. ſup eo. iſti. de ꝛ. ob. §. ex ꝓditionali t. ff. q po. i pig. ha. l. potioꝛ. j. rñ. lz iſt ſ. e. l. ij. rñ. t. ff. de pericul. t co. rei. ven. qō ſi pēdēte. vbi dies ꝓditiōis tra hit ad diē obligatiōis: ſz ibi nō erat i ptāte ꝛhētis ꝓmo ſub ꝓditione cōtractū ꝓditionalē poſtea pure ꝛhendo reuocare: ſz hic ſecus: qꝛ i ptāte pape ꝓcedētis erat ꝓdi tionalē gratiam etiā i totū tollere ſi voluiſſet. ſ. de cōcef. preben. c. penlt. t vlt.

d Epiſcopi t capituli. ad quos de iure cōi ptinet ca nonicoꝛ receptio: de ꝓcef. pbē. poſtulaſti. de his que fi. a pla. nonit. t. c. ꝛto. de elec. cū ecclia. t tibi de hoc. t tē debēt abſītes canonici vocari q ſūt i loco. vñ ad electio nē epi foꝛēt vocādi. ſ. de pben. cū i eccliis. niſi eſſet ꝓſue tudo i ꝓuū vt tibi. de ꝓſuetudine aūt vl ꝓuilegio iterdū p tinet ad alteꝛ nū ꝓdicta receptio: vt. ſ. ne ſe. va. c. vno. de regulari. c. vl. t itelligo ꝓſētē caplm ſi ꝓſētī maioꝛ ipſi

ad quē pbēde collatio ptine bat: notificauerat t ꝙ eaz vole bat p hꝰi poteſtatem cōferre aut interdixerat ne conferret eādē: ſeu illā ſue reſeruaūeat collationi: preſertim cū inter poſitione decreti affecta: tūc enim tibi t nō alteri dz pben da hꝰi aſſignari. Quinim mo ſi añ receptionē t pñtatō nē etiam tuam prebenda va cauit: idē erit cenſenduz: ſi in hꝰi gratia tibi facta decretuz a nobis fuerat irritū t inane qō contra ipſam contingeret attentari. In predictis ita qꝫ caſibus debes tu pbēdam vacātē potiuſqꝫ ipetratoꝛ vl timꝰ obtinere: dū tñ dolus ti bi nō poſſit vel notabilis ne

gligentia imputari. Idem. Si ꝓ te alicui directa fue rit ſcripta nſra: vt tibi de canonicatu t pbēda eccliē bi tereñ. ſi ad id accedē epi t ca pituli eccliē plibate aſſēſus auctoꝛitate aplica, puideꝛz: et alter poſtmodū ipetrās q ex collatiōe aplice ſedis vl exe cutoꝛis ſup hoc deputati, pui ſione: puſqꝫ epi t capli pdcō rū aſſēſus ad, puiſionē tibi ac cederet faciēdā: canonicatū obtinuit bitereñ. lz tu iteruēi ente poſtea pdictoꝝ aſſēſu dicti poſis mādati auctoꝛita te i canonicū ipſius eccliē ſis recept: in pbēda vacāte tibi merito añfertur. Idē. Uob ſup puiſiōe ſili

ſcire qō dicitur. ſ. e. cū aliqbus.

i Prouiſione. qꝛ datꝰ erat ad, ꝓmouēdū ſecꝰ ſi ad cōpellen dū tñ: qꝛ tūc, puidere nō poſſet: infra de ꝓcef. pbē. ſi ſoli.

k Faciēdā. qō ſi poſt ꝓſensū habitū ipetraſſet: tūc ſecꝰ ad hoc ſ. c. pxi. in pn.

l Tu. ꝓmo impetrans.

m Predictoꝝ. epi t capituli.

n Vacāte. quandocūqꝫ.

o Merito. qꝛ lz ille poſterioꝛ fuerit i ipetratione: tñ fuit poꝛ i iure. mandatū. n. ꝓditionale añ ꝓditionē exiſtentē ꝓſensuz nō hz: ſicut nec matrimoniū ꝓditionale: vñ nec ex ipſo oꝛit publi ce honeſtatis iuſticia: infra de ſponſal. c. j. i fi.

p Uobus. ſi ex duobus ipetrātibus ſup ſimili, puiſione nō apparet qꝫ ꝓmo: ſi ſolū alteri collatꝰ ē canonicatꝰ a papa ille ꝓferetur alteri ēt ꝓus pñtāti t ꝓmo recepto. Si aūt vtriqꝫ vel neutri ē collatꝰ: aut alter i pñtando ꝓuenit: aut ābo ꝓcurrūt: ſi alter ꝓuenit ille ꝓferetur: ſi ambo ꝓcurrūt ille: vel illi vel ipſoꝝ maioꝛ ꝑs ad quos collatio t receptio ſpectat: alteꝛū tenētur eligere: t ille ſolus admittet vel alteri ꝓferetur: nūli papa vtriqꝫ voluerit, puideꝛi: t facē decre. iſta i ar. ad qōnē ꝛhis q ꝓ ducūt duo teſtamēta: t nō apparet qō ſit ꝓmū: t vterqꝫ inſoli dū ſe dixit heredē t i poſſeſſionē mittē dū. q qō no. C. de edic, di. hadri. tol. l. edicto i gl. illa mutti. io. an.

q Duobꝰ. idē ſi tribꝰ vel pluribꝰ. cū eadē rō ſit vtrobiqꝫ.

q Simili. qꝛ vterqꝫ ipetrauit ſibi, puideri de canonicatu t pbēda itegra. Si aūt ipetratio eēt diſſimilis: puta qꝛ vnꝰ ipetra ret ſup dignitate alter ſup canonicatu: vel vnꝰ ad pbēdā itegrā alter ad dimidiā: tūc qō hic dicitur locū nō habet: qꝛ ſi vacat itegra dabitur ei qui integram: ſi dimidia ei q dimidiam impe trauit: nec aliud fieri poteſt: infra de preben, cui de nō, vel po ne diſſimilem: vt. ſ. c. pxi.

a In eadē ecclia qr de diuersis non eēt q̄o.
b Al nob. si aūt vn⁹ a papa: alt ab ordinario: tene qđ hēs. ſ. ō pb. si a sede apo.
c Si ñ appeat. sic. ſ. de pb. si a sede. ꝛ dico appere posse p ipsas lras: puta si dicēt̄r i eis: data die tali aī tertiā: in alijs dicē tur p⁹ vspas. ſz hoc nō ē in vsu. pōt ēt appere p testes p quos ꝓbare poterit suā petitiōem ꝓmo ea, die lectā ꝛ admissaz p papā. vel p ꝓfessionē pj alterius poterit appere: ꝛ facit. ō. de re. spo. cum ad sedē. ꝛ ſ. de ꝓfes. c. i.
d Quis ꝓmo. qr si de hoc apparēt ei dēbet̄r. ō. c. tibi. ꝛ ſ. de ꝓreb. cuz cui. ꝛ c. si postq̄.
e Cui. soli: vt ſ. segtur
f In pbenda. tunc vel postea vacante.
g Spectat. de cōi vel spāli iur: vt. ō. dixi. c. ꝓ
h Recept⁹. ñ ergo in hoc casu ilspicit pñtatio vel receptio. ō. eo. tibi. et subau. hic. ꝛ ali oio careat ipetraī nisi tc̄. vt in si. ꝛ ita subau. ēt in ver. se.
i Primo pñtauerit. no. ergo casū in quo stat hodie pñtatōi in lris ad bñficia: ꝓcor dat i lris de iusticia. ō. de ap. vt dēbit⁹.
k Cōcurrant. no. qr ꝓmo inspicit in eq̄litas i data: dēmū in pñtatōe: ſz si oia sit paria tē locus ē gratificatōi: ꝛ fa. p opione gof. nō. ō. de iud. c. i. ꝛ ꝓcor. ad hoc. ff. loc. ſ naue. i fi. ff. ad syll. ſigs in grau. §. cū oēs. ō. de iurepa. cū aūt. i fi. Et nō ꝓ so. ro. gof. ꝛ ber. no. in. d. dec. cū aūt. l. ꝙ tunc dēmū locus ē gratificatōi: qñ gs sit in iure potior dubitat.
l Spectat. expone vt. ō.
m Collatio pbēdaz. ad quā vocādi st abūtes: qđ dic vt. ſ. de preb. cū in ecclesijs. io. an.
n Maior: ps. vi. n. a toto capīo factā qđ sit a maiori pte lvi di. aplica. de ele cū inf ca. i pn. de his q̄ fi. a ma. pt. ca. c. i. ff. ad mūicipa. qđ maior.
o Voluerit. datur ergo eis optio.
p Eligē. nec i ipsi⁹ electi ꝓiudiciū poterūt postea variare: ad ꝗ de ele publicato. ſ. de po. ꝗ. c. vno. i fi. ꝛ. ſ. de re. iu. mutare cū sniis ꝓcor. ꝛ ꝓbat hoc satis p lfam q̄ stat; segtur. ꝛ facit ad id qđ dixi. ō. e. gratia. io. an.
q Teneant. nō tenent altez eligē de necitate: ſz nō certū. vñ non dat eis optio vt eligāt vel nō eligāt: ſz vt altez eligāt. Sed pōe nolūt eligē vel pari mō discordāt i eligēdo: qd erit. credo agēdū cōrā supiore: vt eos ad eligēdū cōpellat infra certū tēs vl ad ꝓcordādū: qđ si ñ fecerit credo ꝙ supiō ipse possit eligē: ad hoc. ix. q. vlt. cū scim⁹. de sup. ne. ꝗ. p totū. ſ. t. pr. c. vl. ſ. de re. spo. freq̄ns. ſ. de pb. si tibi. ꝛ. ſ. ō ele. c̄q sit. ff. de le. i. ꝗ⁹ i. §. fi. C. ō inge. ma. diffamari. cū si. ꝛ. ō. de iurepa. nulls. cū si. sic igr ad supiorē p lapsū tpis devoluit ptās eligēdi: de cōc. pb. c. ij. ita ex eoz negligia puto ꝙ ꝗ devoluet ptās peligēdi de q̄ hic logt.
r Dino. vt nec prebēda illa nec seqūns nec canōicat⁹ ēt sibi ō
s Ipsius. no n electi. (beat.
t Exp̄resse. qr in ipsis lris apposita erat cla. non ob. si pro alio scripsūn⁹ q ꝗ⁹ i gram tc̄. vel ñ ob. si ꝙ nos fuerit ecclia vra grauata: vel sibi cla. Et nō ꝙ dicit exp̄sse. ꝛ ē si. ō. e. cū aligb⁹ ꝛ. c. susceptū. ꝛ. ſ. de pb. si motu. ꝙ hūc aūt ter. approbatā dico opi. b. no. ō. e. ti. mādatū. ꝛ reprobat opi. gof. i sū. ꝗ⁹. ti. aī sibi faciēda i eadē eccla lias a nob⁹ obtinētib⁹ vna die certi eis executorib⁹ deputatis: si nō appeat qs pmo ipetrauerit ex eisdē is eoz cui cāoni catū ꝓtulim⁹: ē i pbenda pfe rēdus alti q̄ a nob canōicatū nō extitit affectu: ſz ꝙ ꝙ ali⁹ eis ad qs spectat cāonicoz̄ receptio ꝛ collo pbēdaz: suas pñtauerit lras: ꝛ ab eis i canōicū sit recept⁹. Si vo neutri eoz vel vtriq̄ cāonicatū ꝓtulim⁹: tc̄ exq̄ in gra si eq̄les: si q̄ pmo pñtauēlt erit potior i pbēda. Qō si forsā ābo sīl i pñtādo ꝓcurrāt: hi ad qs vt ꝓmittit spectat cāonicoz receptio ꝛ collo pbēdaz: vel eoz maiō pl ex eis alterꝙ quē voluerit eligē teñ anⁿ q̄ elco ali⁹ oio careat ipetraī: nisi ex tēore liaz ipli exp̄sse appeat: ꝙ vtriq̄ ipsoꝝ voluerim⁹ ꝓuidē. I dez.

Uia p ābitiosā ipōtunitatē petētiū tā nos ꝙ ñ nlli pd. nīi ro. pō. idulgētias ppetuas mlti ꝓcessim⁹ ō pcipiēdis fructib⁹ bñficioz̄ suoꝝ distributōib⁹ q̄tidiāis dūtaxat exceptis siū i schol⁸ cēnt: si mediū. ꝛ ino. ꝛ cōpo. ō. eo. caplm. q dixerūt: ꝙ ſz eccla grauata fuerit i receptōe ꝓmi: nihil ominꝰ tenet 2ᵐ rect pe: nisi i lfs ꝓuidet: nisi ꝓ alio tc̄. Sz b. ō dicēs: ꝙ 2ᵐ re cipe ñ tenēt: q: in lris itellr pdcā clausula: nisi ꝓ alio tc̄. ꝛ hoc vr nisi i ipsis lris dicēt̄r ñ ob. si ꝓ a° tc̄. ꝛ hāc opinion. approbat sti⁹ cur. ꝛ finus isti us tēc. ho. distinguebat: an ꝓmo recept⁹ eēt sub expectatōe pbēde nec ne. in ꝓmo cāu nō valēnt lie ꝓ 2° sīl clausula. ñ ob. i. 2° sic: ꝛ ita nō. decre. mādatū. ō. e. tit. ō quā opi. fa. ipa dēc. mādatū. ſz ibi ēt clausula si ꝓ alio.
v Utriq̄. electo ꝛ nō electo.
x Voluerimus. stat. n. tūc volūtati ō. e. susceptū.

Uia p ābitiosā ōes idl gentie ꝓcesse a bōi fa. vel ius prede. cicis de percipiēdis ppetuo fructib⁹ suoꝝ bñficioz̄ in abūtia sūt revocate: ꝛ ꝓtest papa se illas i posterꝙ ñ datuz: ꝛ potuit ortū hūlse a dec. ō. de cle. ñ re. cū ad hoc.
z Impositū tē. pp quā ꝓnceps sepe ñ ꝓcedēda ꝓcedit vt ꝙ vides. C ō pe. bo. sub. lxi. vel. r. ō de pur. ca. cū i tuntute. ſ. de re. ꝛ. c. i. ſ. ō ꝓce. pb. de testāda. ꝛ tō locuz hz ipsoꝝ revocatio: vt ꝗ. xxxv. q. ix. iniam. ō re iudi. cū oli. ꝛ nō q̄ dixit abitiosā: q: ē ipositūtas abitiosa: vt ꝗ vt cū petit qđ tendit ad noxā. ē ꝛ nō abitiosa: vt cū ipoꝝ tune opportune petit qđ ē pcib⁹ ipetrādū: de pe. di. i. im portuna. c. di. palliū infra de ap. ab eo. cū si.
a Perpetuas. i. dōec vixerit sic. ſ. ō ca. mo. c. i. ff. ꝓ so. l. i. ꝛ fa. qđ dixi. ō. e. si grōse. tpale ergo puta vſz ad qn quēnīū: vel sile tps revocate nō sūt. ſz qd dies si cōcessa fuit idulgētia q̄ posset eē ppetua: puta dōec erit i fruitio talis ꝓncipis vel silis. dicit qđ talē indulgētiā ñ revocatā: q: qđ exp̄sse nō mutat tc̄. C. de ap. pcipim⁹. ſz ꝛ⁹ credo ꝛ puto ꝗ casū: sine si hēo idulgētia dōec i scholis fuero di ꝗ ppetua. ꝛ sufficit ꝙ idulgēna possit eē ppetua ff. de ꝛdi. ide. l. sufficit. ꝛ qđ no. de sol. c. vlt. i gl. i. i fi. io.
b Multi. revocari ergo dēbebat: qr tēdebat ad norā ō. de dec. ex multiplici. suggestū. ꝛ fac ad hūc casū. ō. ō cle. nō re. cū ad hoc sint io. an.
c Fructib⁹. q de iure cōi tñ residētib⁹ dari dēbēt. ō. ō cle. ñ re. ꝙ totū. de ꝓsuetudie tñ pōt induci ꝛ⁹ vel de
d Būficioz̄ suoꝝ. ꝓ textu (spāli statuto. ō. ō ꝓt. cū oēs ꝗ⁹ idulgēne q̄ ābitiosa ē: fructꝰ solū illoꝝ bñficioz̄ q̄ a nōice ob. inēt potūt pcipe. ō. e. ti gratiose. §. vlt.
e Distributōib⁹. q̄ unidū mānalia bñficiōrū victu alia nūcupāt: ō cle. ñ re. dec. ſ. e. li. c. ii. c. v°. ꝛ. ō. ō ꝓ.
f Excepti. ista ñ dāt ēt studētib⁹ i theo. ō. ō (ſz. io. an. pb. ſz. nec hui q̄ si i fuitio ep̄i l dñi pape: ō cle. ñ re. dec. ō ꝛ. c. cū dilect⁹. vt ibi no. nec debēt ex distributōes dari ēt pñtib⁹: q diuis ñ iterſt officijs: nec vz ꝓsuetudo i ꝛ⁹ ꝛ q pcipiūt ad restitutōes tenent. ſ. de cle. ñ re. c. vno
g In scholis eēnt. vt legēdi ꝛ pñciēdi eis oppōtūtas

ꝓcedatur in honorē ⁊ augmentū vniuersalis ecclie: que viris lr̄aris ꝑmaxime nosc̄itur idigere. ℨ. de magistris. c. j. ⁊ per totū. ⁊. j. de elec. cū ex eo ⁊ nō solū papa: sed ēt inferiores ꝓlati dant clerico licētiā se ob has causas absentādi: ⁊ hoc videt̄ ber. itelligere de ep̄is: vt nota. ō cle. nō reti. inter q̄uō ino. ⁊ hosti. intelligūt hoc etiam de inferioribus ꝓla. ꝑ decre. e. ti. relatū ibi ꝓlatoꝝ suoꝝ ⁊c. dispēsationem aūt de qua legitur decre. de elec. cuz ex eo. dico q̄ solū epi: ⁊ ipsoꝝ supiores facere possunt cuz de eis solis caueat ibidē ⁊ ibi dicam.

a ¶ Altera. cū eas obtinēt ex dispēsatione: vl̄ sūt tles ecclie q̄ simul possūt de iure teneri: qō dic vt dixi. ℨ. e. gratia. io. an.

b ¶ Romana curia. que hodie hēt ꝓuilegia studij: vt j. de priuil. c. ú. ꝑ quā decre. etiā vi: q̄ ꝑ q̄ sūt i studio de iure cōi possent ꝓcipere fructꝰ suorū bñficioꝝ: qō nō ē vꝝ ℨ illō itelligē vt ibi dicā. io. an.

c ¶ Alio certo loco. puta: q̄ i indulgentia dicitur q̄ ꝑ petuo: donec in domicilio suo habitauerint: fructus ꝓcipere possint.

d ¶ Vbicūq; q̄ sic gnāliter se hz idulgētia. io. an.

e ¶ Vagādi. qō facere nō debēt clerici. lxvi. di. clicum. tiā ⁊ ꝓ horā ab ecclia nō debēt abesse. vt. xcij. di. c. vl.

f ¶ Dissolutōis. q̄ moꝝbꝰ ⁊ habitu ē i clericis amputā da. xxiij. di. q ep̄s. ⁊. c. se. xxj. q. iij. c. j. ⁊ ꝓ totū. de vi. et ho. cle clerici. ⁊ j. de ꝓbē. cū singula.

g ¶ Augeri. ℨ. de ꝓsti. c. penlt.

h ¶ Datur. vñ ꝑuatus officio: ⁊ bñficio ꝑuatꝰ intelligit cū sūt̄ꝰ scḡla. lxxxj. di. eos. ⁊. c. sig sacerdotū. xxxij. di. ꝑter hec. ⁊ ibi de hoc ⁊. ℨ. de cle. ex. mi. latoꝝes. ō ap. pastoralis cum si. io. an.

i ¶ Emēdare. xxxv. q. ix. sniam. de re iudi. cū olī. xxij. q. iij. magne. de ap. cū cessāte. de sen. exc. sacro. ⁊ i auc̄. de nup. circa ꝑn. coll. j. ibi ꝑator: nō erubescim⁹: liquid meli⁹ horꝝ q̄ ꝑus ipsi diximus adiuuemꝰ cōperētē ꝑo nib⁹ ponere correctionē: ne ab alijs corrigi expectem⁹. ad idē de accusa. ḡluter ⁊ q̄n. j.

k ¶ Quantū possumus. si. ℨ. i ꝓoemio huius li.

l ¶ Cauere. nō futura ꝓcauēda. xxij. di. i noie dñi. de p cura. c. j. de ser. nō oz. c. j. ⁊ exēpla ꝑtina ⁊c. lxxxij. distī. plurimos. ff. loca. ſigs domū ſ. j. io. an.

m ¶ Indulgētias. ꝑpetuas. s. nā de his ℨ. dixerat.

n ¶ Vel dignitatib⁹. si ergo dignitati vel ecclie datū ēet tale ꝓuilegiū ꝑ hanc decre. reuocatū nō est: ⁊ potuit esse ratio: q̄ nō tātus fauoꝝ ꝓsonis debet: sic dignitatibus

Consuetudinē quā i via ecclia seruatā asseritis tāto tpe q̄ ꝓtrariū memoria nō existit: vz qō ipsi ecclesie canonici duos ꝓsonat⁹: aut duas dignitates vl̄ ꝓpositat⁹ seu admīstrationes: aut duo officia⁹: vl̄ eoꝝ alterū cuz relīq̄ islīm ⁊ ꝓbēdā possit i ea⁹ lite absq; dispēsatiōe sedis aplice obtinere: cozruptelā cuz sacris sit inimica canonib⁹: ⁊ ō ambitiōis radice ꝓcessit merito reputātes cā auctozitate aplica reꝓbamus: vos q; ad ipsius obseruantiā etiā si iuramēto firmata extitit: cuz iuramētuz iniq̄tatis vinculuz nō existat: decernim⁹ nō teneri statuētes: vt cū vnuz officiū vix digne valeat alīq̄s adiplē nlli liceat ꝺceto nisi

vel ecclesijs: de elec. cū nobis olim. ff.

o ¶ Et eaꝝ. puidit hucusq; circa ꝓterita: nē cauet circa futura

p ¶ Tēpozibus. Quid si tales idulgētias de nouo ꝓcedat. valēt: q: nō potuit sibi legē ponere a q̄ sibi nō licuerit recedē: ad hoc. ff. de le. iij. l. sigs i ꝑn. ff. ꝓ socio cū duob⁹. ℨ. papinian⁹ in fi. ⁊ primam ꝓstitutōez tollit per secundam: lz ō ipsa non faciat mentionem. ℨ. e. ti. ꝓxi. lz.

q ¶ Judicamus. si. C. ō legi. digna vox. iudicare potuit: lz non legem ipo nere: q: par in parez nō habet imperiū. ℨ. ō elec. inotuit cū suis cōcoꝝ.

r Consuetudinē. ꝓtextu ꝓsuetudinis etiam iurate vel quā cūq; tpe obseruate nō pōt quis nisi vnicū ꝑsonatū dignitatem vel aliō perpetuū officiū simul cū canonia ⁊ ꝓbenda i aliq̄ ecclesia absq; dispēsatione sedis apo. obtinere: vel iā obtēta tenere: ⁊ ℨ presūptū irritū est omnino.

s ¶ Nō existit. si. ℨ. ō ℞. sig. sup gbusdā. ⁊ si consuetudo ista: al' legitima fuisſz: nō essz necesse i ea titulum ostendere. j. de ꝓscri p. c. j. videtur. n. consuetudo tal'mus ſdūcere. ff. de aq̄ plu. ar. l. j. § j. Sz cū ꝓsuetudo talis cozruptela sit: lōgitudo tāti tpis nō ꝓdest: ⁊ ē si. j. c. ꝓxi.

t ¶ Pozposituras. certa dignitas i ecclia: lz als oēs q ꝓsūt ꝓ positi dicant. ℨ. de ō. sig. q̄uis.

u ¶ Officia ꝓpetua: vt. j. legitur.

x ¶ Altez. cū reliquo idest dignitate cū ꝑsonatu vel ꝓpositura vel administratione vel officio ꝓpetuo inſimlī cū ꝓbēda ꝓ ut statum legitur.

y ¶ In ea. eadem ecclesia.

z ¶ Licite. xxij. q ij. facta.

a ¶ Sedis ap. Nō casū i quo solus papa dispēsat. ducs sūt hēs. j. de ꝓben. cū singula.

b ¶ Canonib⁹. lxx. di. sancto z. de concess. ꝓbend. lr̄as. ⁊ hoc idē dicebat ꝓstinuto vbani q̄ incipiebat, puiliōis. vñ tracta sut decre. ista.

c ¶ Ambitionis. ℨ. de ꝓbē. q. i tātū. de elec. duduū. ij.

d ¶ Juramēto. spāli vel gnāli nō curo: q: si specialiter iurarēt hāc ꝓsuetudinē expresse seruare: fuit iuramētū temerarium: ⁊ nō seruandū: ⁊ de eo qō iurauit posset ⁊ deberet iponi pnia: de iureur. sicut. si gnāliter iurauit se ꝓfuturꝝ ꝓsuetudines ipsi⁹ ecclesie. iuramētū istō ad possibilia ⁊ licita tm̄ extēdit: vt. j. de iureur. c. j. io. an.

e ¶ Vinculū. i. vinculās vl̄ obligās i inigrate: ⁊ ꝓcoꝝ. xxij. q. iij. iter cetera. ℨ. de iureur. quāto. ⁊. j. ō iureur. c. j. io. an.

f ¶ Unū officiū. ꝓcoꝝ. lxxxix. di. singla. ℨ. de here. cū ex iniūcto. ⁊. j. de ꝓbē. cū singla. q̄ ponit simlē casū. ⁊ ē si. ℨ. de cele. miſ. referēte. ⁊ de conse. di. j sufficit.

g ¶ Nisi vnicū. ergo vi q̄ de dispensatione iferiozis a papa vnicū ꝓsonatū vel officiū cū canonicatu ⁊ ꝓbenda possit habere

ꝛ sic posset approbari illa opinio posita p ber. de ꝓcess. ꝓbendas i fi. vlt. glo. ꝛ idē credo si hoc cēt de statuto vel ꝓsuetudie ecclie. ē. de rescrip. cā te. ibi erat idē archi. ꝛ canonic⁹. ad idē. j de ꝓben. qz sepe. ē. de ꝓcess. ꝓben. postulastis. j. de ap. a collatōne. ꝛ. j. de prebē. cū i ecclia. i gbus hēs q eps prebendarius ꝛ canonic⁹ est i ecclia.

a ¶ Quocūqz nomine. vnicū ꝓsonatū vel dignitatē aut ꝓpositurā siue admistrationem vel officiū perpetuū: quocūqz noie cēseant cū prebenda ilimul: absqz dispēsatione dicte sedis i eadē ecclia obtinere: vel iam obtenta tenere. qđ si a quoquā secus ꝓsumptū fuerit: irritum sit oīno. Idem.

b ¶ Vel iaz obtenta. gd ergo de obtētis qro gd retinere: ꝛ gd diminutere poterit. videt q si detur optio: ar. ē. de ꝓbē. referēte. ꝛ. c. ꝓterea. ꝛ melꝰ j. de prebē. cū singula. §. j. vel dicaf q secūdo adeptū retinere poterit: ꝛ ñ ꝓmū cū vacauerit ꝓmuz ipso iure p predictaz de cre. de cōcel. ꝓbē. lutas. ad dcre. cū singula. dici possz q i alio casu logt.

c ¶ Dimo. vt pos(io. an. sumus dicē q oibꝰ care at: qz oia illicite ꝓcupiunt: facit. ē. de ēráfla. lz. ꝛ. c. quāto. ꝛ melius. j. de preben. cū singula. j. ẽn. i fi. io. an.

d Non putamꝰ. nō valet ꝓsuetudo q de officiali episcopi ad ēpm appelletur.

e ¶ Quātocūqz. ēt si ī ꝯ nō sit memoria. ē. c. pxi. io. an.

f ¶ De facto. bñ dicit qz de iure nō: vt. j. dicā.

g ¶ Officiali. gnāli. l. secꝰ. n. si delegatꝰ eēt ad cām ꝑalem ab epo: qz tūc ad ipsū epm appellari deberet: de offi. dele. sup qō num. de ap. dilecti. ꝛ ibi de hoc. ff. gs ꝛ a quo ap. sit. l. j. ꝛ repzobata ē p istud. c. glo. gof. q no. i ſūma de offi. vi. §. itē dubitari. q dc officiali epi dz ad episcopū appellari: ꝛ adde qđ dicā. j. ō ap. romana. j. rñ. Et repzobata ē glo. ber. posita i ipso. c. dilecti filij pzioz. de ap. vbi dicebat q de ꝓsuetudine poterat iduci q dc officiali ad epm appellaret: sicut inducit ex eo: q omisso medio appellarē ad supiozē: ꝛ idē dicebat host. j. de ap. romana. j. rñ. ꝛ eādē rōne. lz falsū ē vt hꝫ vides. ꝛ pōt eē rō: qz appellatio ē de minozi iudice ad maiozē. puocatio: vt no. ſumisse Bof. ꝛ alij i ti. de ap. lz hꝫ nō puocabat ad maiozē: lz ad parez vel eūdē: vt hic vides. pz ergo ex ipsꝰ appellatiōis descriptiōe q hꝫ appellatio dici nō pōt. vñ ꝓsuetudie iduci nō poterit id. ꝑpter qđ appellatiōis ſuba descriptione mutet: ex q rōne segt: q nō valeret ꝓsuetudo q ad minozē appellaret: sicut vides in ſimili: qz nō valet pactū factū i ꝑcario: q qđ ipsius ꝑcarij nata mutet: vt si vsqz ad certū tps det: ēt añ tps revocabit. ff. de pre ca. l. cū ꝑcario. Preterea lz ūterlocutozia suā iudex revocz: diſſinitiua tñ nō. qđ dic vt nō. de ap. cū cessāte. cū ergo officialis sētia sit epi: nō mirꝫ si ipse adiri nō pōt. ꝛ nō ob. q p ꝓsuetudi nē pōt appellari omisso medio: qz appellare gradati nō est de subꝫ āntalibus appellationis: lz de circūstātijs: vñ appellat ad papā ꝛ ad legatū omisso medio: ꝛ circūstāne ꝺctus p pactū tolli pñt. ē. de cōmo. c. vno. dc depo. bona fides: sic ꝛ ista circunstantia p ꝓsuetudinē: vt ꝑdicta decre. ro.

h ¶ Ab eodē. ad seipsum i. dc officiali ad officialē: vel verius .i. dc episcopo ad episcopū.

i ¶ Audito: ūū. j. de ap. romana. j. rñ.

k ¶ Utriusqz. epi ꝛ officialis.

l ¶ Videat. Cōtra. j. dc ap. a collatione. vbi dc episcopo ad eūdē epm appellaf. So. ñ ē idē ꝓsistoriū epi inquātū ē canonicꝰ ꝛ eius inquantū ē epus: ꝛ ió ī collationi ūterfuit vt canonicꝰ ad scopi ad eundem episcopum valeat appellari: ne ab eodēb ad seipsum: cum sit idem auditoriuz' vtriusqꝫ: appellatō interposita videatur'. Idem

Non estm: dū tñ alis sit ꝑscripta canonicen: ꝓsuetudo quā allegat epus repzobāda: q in ingrēdis puniēdis ꝛ corrigēdis subditoz excessibus ꝓsiliū sui capli reqrere minime teneatur. Idem.

Num i tua ecclesia i qua consuetudo habetur: q

eū bñ poterit appellari: vt ibi. ꝛ eodē modo ñderi pōt ad iura p ber. iducta i supradicta glo. Itē nō q lz sit idē ꝓsistoriū epi ꝛ eiꝰ officialis: ita q nō appellat dc officiali ad epm: tñ si officialis epi recusat: suspitiōis cā coraz epo ē. ꝓbāda. j. de offi. dele. si ꝺctus i fi. vñ lz dicamus q appellatio ꝛ recusatio pia sint: ñ ē vez p oia: vt recitari solet. ē. de ap. sup eo. ij. vñ i recusatione recurritur ad parē: ꝛ obtinet ēt i delegatis datis cū clausula: qđ si nō oēs: vt i cadez dcre. it ꝺctus in pn.

m Non ē. valet cōsuetudo ꝑscripta q epus ingrēdo puniēdo ꝛ cōrigēdo subditorū excessus sui capituli ꝓsiliū regrere nō teneat: ꝛ corrigit qđ no. ꝑ hoc ſti. ē. de bis q fi. a ꝓla. sine cō. c. no

nit. ꝛ. c. ea noscitur i fi. io. an.

n ¶ Prescripta. sup hoc vide qđ no. de ꝓsuetudine. c. vlt. ꝛ vij. di. frustra.

o ¶ Canonice. ſ. cū bona fide ꝛ titulo qđ dic: vt. j. de ꝑscrip. c. j.

p ¶ Cōsuetudo. q dcscribit cēt ius qđ dā moꝛdꝰ istituit qđ ꝑ lege suscipit cū deficit lex. j. di. ꝓsuetudo.

q ¶ Quā allegat. ꝛ ꝓbat. ei. n. nō credit: lz epus sit. vj. q. ij. si tantū. ꝛ. c. placuit.

r ¶ Corrigēdis. ista oia de gnāli demādatiōe epi ñ trāsciit i officialē. j. de offi. vi. c. ij. nec bñficioz collatio. e. t.

s ¶ Excessibꝰ. ad quos corrigēdos ꝓcedit multꝫ (c. vlti. modis: vt. ē. de sīmo. lz heli. io. an.

t ¶ Teneat. ad qđ alis tenet de iure cōi. xv. q. vij. epus nl lius. de excel. ꝓla. c. j. alis irrita eēt ſnia ſua: vt ibi i. c. si episcopꝰ. ꝛ ꝓcoz. de bis q fi. a pze. nouit. ꝛ. c. quāto. ꝛ ō talib⁹ senioꝛibꝰ itelligit: de accusa. ꝙliter. ij. de si. lz heli. xv q. vij. ſigd. lxxxvj. dii. ſigd. ꝛ hic adde qđ no. xv. q. vij. episcopꝰ. dc offi. oꝛ. c. irrefragabili.

u Num i tua eccliaꝰ per rescriptū aplicū quo ō prebēda ꝓmo vacatura mādat alicui, puideri: laudabilis illiꝰ ecclie ꝓsuetudo nō tollit. hic ē q si ibi ē consuetudo: q antiqoꝛes canonici vacātes ꝑbēdas possint optare gradati: illo nō obstāte mādato pōt antiqoꝛ vacātē optare ꝑbēdā: ꝛ expectatis p. xx. dies optare volētibꝰ executoꝛ dc nō optata ꝓuidebit eidē. si aūt prebēdā vacātē i curia papa ꝓferret: tūc ulla antiqoꝛ optare non poterit. io. an.

x ¶ Tua i boñ. ē tal' ꝓsuetudo. ꝛ multis alijs ecclijs.

y ¶ Cōsuetudo. nō simplr dixit ꝓsuetudo: ñ dixit ꝑscripta. nō igit: q vbi ꝓsuetudo rōnabil ē ꝛ nō ꝺctus: sufficē si sit cōgena: lz. xl. ānis ꝑscripta nō sit. vñ dixit io. ē sufficē spatiū. x. annoꝛ. hoc nō. xij. di. ꝓsuetudo. ꝛ facit p his q no. inno. ꝛ host. ē. e. ti. c. vl. ꝛ cōsi. ibidē i ꝑ glo. vbi dic sic iudicatū fuisse p papā i mediolan. ecclia in q erat ꝓsuetudo fuata. xxv. ānis: q antiqoꝛ canonicꝰ posset mutare domū. ꝛ pnūciauit papa illā valere: lz. xl. annis ꝑscripta nō eēt. Si. n. papa hꝫ putasset ꝑscriptiōem regrit: ita hꝫ addidisset: vt. ē. addidit. c. pxi. Ista vo cō-

suetudo inutilis rōnis & egtati iuris: vt pz i gl. se. & qō ḥ dicit de ꝓsuetudine: puto vez ēt i statuto: ad hoc. ē. e. li. ō consti. c. j. & qō ibi dixi.

z ¶ Antiquiores. nō etate sz tpe quo i ecclia militauerunt & idē si cēt ꝓsuetudo de antiquiorib⁹ etate: vel maiorib⁹ ordine: vel alia eg tatē ꝓnūcies. & nota q ꝓsuetudo ista in nullis egtati canonice: q vult antiquiores ꝓferre canonicos: ad hoc. lxj. d. qd. pderit. & c. se. ad fi. & lxxiij. dis. epos cū si.

a ¶ Gradati. s. q ꝑmo antiquior mutare possit. & si mutare noluerit ꝑmus poterit mutare secūdus: & nolēte 2° & tertio⁹: & sic ō singulis. & hoc vult dicere. io. an.

b ¶ Meliores. nō .n. miores optare volūt: de cle. non resi. c. j. nec vult gl iactare pecunias suas. ff. de pba. cū de idebito. & nō q i pbēdis distictiō reprobat ipsas: vt vna sit melior alia: & facit ad ea q̄ no. ō ma. & obe. statuim⁹. qd si i tali ecclia miorē magis forte ex cā sibi gratā mutare velit: & optare antiquos canōicos nūqd poterit. vi q nō: infra de pbē. cui de nō sacerdotali ꝑuū credo: q qō fauore tē. j. de reg. iur. qō ob gratz. C. de legi. qō fauore. ff. de legi. nulla iuris rō i fi. & ar. ff. de viu. & habi. l. vlt. & satisfactiō creditori itelligit quōcūqz satisfiat: ad decre. cui de nō. dico: illō i mādato spāle: cui formā trāsgredi nō licet: vt ibi pz: alis regularit ꝑuū: q̄ cui licz plus & min⁹. j. de re iu. cui lz. cū pcor. suis.

c ¶ Cū vacāt. nō vacātes ergo optare vl acceptare ñ potest: sz hoc q ꝓsuetudo id nō hz. idē. n. de nō vacātib⁹ credere: si ꝓsuetudo eēt eadē ratione.

d ¶ Vel alios. hic. n. inest regula q id pōt qs p alium qō p se. j. de reg. iur. pōt qs cū suis ꝓcor. de hoc tū dic: vt ibi dixi.

e ¶ De iure debita. p hoc satis pz q pōt fieri mutatio. ꝓsuetudo. n. ē ius qōdā: vt. ē. dixi: sz de ꝓsuetudine dē tur hec pbēda antiquori q mutare voluerit: ergo de iure nō igit ē de iure hec pbēda debita ipetrāti: sz alia ñ optata: vt. j. papa ñdet: & hoc idē. pdabat olī p decre. ō cō cel. pben. ex pte in si.

f ¶ Proximo. & si nō adūceret de ꝓxima itelligēdū eēt alis q̄ rōne de secūda & tertia: & sic de singulis. pdat hoc ff. de ꝟb. ob. eū q calendis.

g ¶ Mādato. quo mādatur tibi quideri de pbēda tē.

h ¶ Nō fuerit. ex quo. n. vacat pbēda: necesse ē vnā remanere nō optatā: de illa igit quideat ipetrāti.

i ¶ Nulli. pura ꝑoni tpe ipetratiōis. ē. ti. ꝓxi. ubi. & j. ō pbē. eū cui. & c. si posteā. io. an.

k ¶ Vacāt⁹. iste olī de ꝓsuetudie ꝓferebant a papa: de accusa. accedens. hodie ꝟo de iure cōi sedes aplica illa ꝑsert. j. de pbē. licet. & de qb⁹ būficijs vel pbēdis itelligant: dic vt. e. ti. pūti. & c. se.

l ¶ Odiat. sz q̄re dicit hoc cū ali⁹ de ipsis ordinare non possit: vt dixi. ē. i glo. ꝓxi. dico q̄ iterdū ꝑ alios de talib⁹ ordinat: puta cū papa de ipsis nō quidit. j. mēse: vt. j. de pbē. statu tū. & tūc nō ḥret locū. ꝟ. iste: cū locū solū ḥeat cū papa quidit vt pz p lram. Sz pone de spāli ptāte tributa a dño papa: q̄ generalis nō sufficit: vt i p. decre. lz. collata ē p aliū talis pbēda: nūqd locū ḥebit iste. ꝟ. & dico q̄ licīar. ē. e. ꝟbo p se vel p alios: vt. j. ō regu. iur. q facit cū suis cō cor. hoc optime. pbatur j. de pben. hi q. & ē. t. p xi. cum aliquibus.

m ¶ Predicte. ꝓsuetudini. q̄. s. antiquo: ꝑuato gradu mutare ñ poterit.

n ¶ Prouisiones. pbēdar: q̄ canon. cat⁹ collatus erat p papā: vel per executorem auctoritate pape: vel cōferri potest.

o ¶ Prouisiōib⁹. erāt ergo dati ad quidēduz vel forte ad cōpellēdum tūi: vt. j. dicam.

p ¶ Ex. dies. siūs dilatō tpis. j. de elec. c. j. & c. cupientes. & credo hoc tps currere a tpe scie. j. de cō cel. ꝑ. q̄ diūturitē cuz si.

q ¶ Dūtaxat. credo q ista ista logtur de oib⁹ optare volēt⁹ sicut i plurali, plata ē. vñ nō solū ꝑm⁹ antiquo: sz 2⁹ & 3⁹ & 4⁹: & sic de singuliter oēs solos. xx. dies hēbūt. si. n. ꝑuū diceremus tā seqret q si vigiti vēnt canonici: & oēs deberēt. xx. dies hīe: tā hērent annū: & vltra: qō eēt absurdū: & ꝑ mētē istius decre. q̄ i plurali dicit: volēte: & dicit dūtaxat: & ꝑm hoc antiquo: optare nolēs ipediet alios: q̄ nō optabit infra. xx. dies: nec alij poterūt ante ipsū optare: & sic erit casus quo qs puniē sine culpa: sz nō ē sine cā: infra de reg. iur. sine culpa. vel ē i culpa: q̄ caplm poterat ipi antiquo: statuere terminū: puta duoz dieꝝ ad mutādū vel optādū: & sic loc⁹ daret sequētib⁹: & sic de singulis. & si hoc nō fecē sibi iputet: siet. n. ꝓuisio i nō optata: & si de expssa volūtate canonicoꝝ apparet q̄ mutare nolūt: nō ḥebit necesse ꝑ hos dies expectare. i coꝝ. n. fauorē ē hec dilatio iducta: vñ ei & renūcia re ꝑūt: & fa. qō dixi i glo. nō enim.

r ¶ Mādata. vt si mādatū ē q̄, quideāt debeāt, quidere: si mādatū ē q̄ cōpellāt debeāt cōpellere: infra de ꝓcel. pbē. executor & duobus. c. sequēnbus.

s ¶ Perpetuo. si aliqs eligat postulādo vel postuladū: vl postuladū: vel postulet eligēdo: vl eligēdū: vl un eligēdū: tal electio vl postulatio ē irrita ipso iure. Si aūt ē dicat eligo & postulo, put meli⁹ō iure valē ꝑ tudem nisi, pbabilr dubitaret: an eēt eligēdus vl postuladus: & tē cōsēsus tpe eligat altera vīa electiōis. s. vel postulatiōis: q̄ electa ad alteā redire nō poterit. hoc dicē. & quidi ista decre. ꝑ aduocatoꝝ impitias: q̄ his formis vtebant: & edita fuit ad ꝺeclarationē eoꝝ q̄ nō. lxiij. di. valētinian⁹. & ē. e. c. vlt.

t ¶ Pernicioſa. sūt qdā q volūt tē curiosi⁹ vbi nō expedit: & pniciē iducūt: ad hoc. ē. de rescrip. cū ꝓtigat. de simo. & si qō nes. C. de fide istru. l. vlt. ad fi.

u ¶ Eligo postuladō. s. c. n. postuladus eligi nō dz. ē. e. c. vlti. ē. de elec. inotuit. sic nec eligēdus postulari: q̄ postulatio soli gfe inutil. ē. e. bone. & c. pe. electio aūt iuri cōi: de elec. publicato. & mōmoniale ꝑhibz vinculū: ō trāsla. iter. vñ olī idifferēter vtebamur his vocabulis: eligo: & postulo: & eligebam⁹ postuladū: & postulabaz⁹ eligēdū. lxj. di. pl⁹ oib⁹. lxiij. d. ifas. hod. e

nō n ſic: pp rōem. ſ. dictā: ꝛ q; g postulat nō ꝓſentit vt i viz: ſed g eligit cōſentit. Hō. tñ inno. ſ. e. ti. c. i. q ſi ſolēnit postulet eligend⁹: nihil agit rōne ꝓdicta: ſz ſi min⁹ ſolennit: pura q; clic⁹ ſub dit⁹ ept peut ab eo: non é malū: poſtea tñ ſolēnem electionem neccſſe eſt interuenire.

a ¶ Eligo poſtulādū. iſta forma approbata videbat ꝑ dec. de renū. p⁹ trāſlatōem. in ꝑn. vl illa de q̄ ſegtur: eligo i poſtulādum.

b ¶ Vera electio. p quā hz mīmonuz ꝯhi quo ad ꝓſēū eligētū ſubiecto p⁹ modū electi ꝓſēſu.

c ¶ Vera poſtulatio. p quā nilm ius acgrit: qō tñ iſti tribuere itendebāt dicēdo poſtulo eligēdo. Deſcribi. n. ſolz poſtulatio ẽ petitio gře a ſuptoꝛi facta: electio aūt alic⁹ p ſone ad platōez vl ſocietatē fraternā canōice facta vocatio.

d ¶ Aduerſent. ꝛ ſic repellēde. lxxiij. di. geſta. xxiij. q. vij. quemadmodū. de app. ſollicitudine. C. de fur. l. i.

e ¶ Decetero. lz iſta ꝓſō ſit iuris vte. declaratoꝛia: puto tñ p hoc verbū papā ꝓcedētes elōnes ſic fcās noluiſſe ꝓphēdē. ꝛ potuit eē rō: q; oī cōt iudicio añ iſtā dec. hec forma bōa puta batur: vñ injcctur laq̄ns ei q cōi iudicio nō peccauit: qō eē ñ dz. ff. ad mace. ſe. con. l. iij. xxvij. q. i. de viduis. ꝛ ſa. ſ. de trāſl. iter coꝛ. verſus fi. ibi maioꝛ ſecus⁹ erroꝛē cē. ꝛ bñ ẽt ſa. ſ. de dinoꝛ. gaudem⁹. i fi. ꝛ de ꝓſe. ec. vel al. aq̄. in fi. vñ ſm hoc ad id qō. j. ſegtur: ſi ſec⁹ actū fuerit tē. repete decetero. io. an.

f ¶ Irritū. lz igr ſeq̄t admiſſio: vl ꝓfirmato talis elēcōis vl poſtulatōis: ñ ꝓpterea ꝙaleſcit: q; a ꝓncipio nullū erat. ſ. ō eiedudū. ꝛ. c. auditis. xvi. q. iij. §. pōr. ꝟ. qō ab initio. j. de re. iu. ñ firmaꝛ cū ſuis ꝓcoꝛ. ꝛ facit qō dicā. j. ti. px. cū ſit. i fi.

g ¶ Prout pōt meli⁹. hāc formā approbat gl. ſ. e. c. vlt. ꝛ ino cē. ſ. e. c. i. io. an.

h ¶ Incertitudine. vota aūt icerta i electōib⁹ ꝛ poſtulatōibus reꝓbata eē. j. ti. px. c. ij.

i ¶ Prohablr. in hoc igr caſu itelligaꝛ illa opio ber. ipſe ẽt ſic itellexit: put ex verb̄ ſuis ſatis apꝑet. ꝛ pōt pōi exē^m: q̄ñ dubitat an gs i ꝓſonatib⁹ vel bñficijs cū cura aſſumēdis attigerit. xxv. an. vel an aſſumendus in eꝑm pegerit. xxx. an. ſ. de elect. cū i cūctis. vel dubitat de mōcho aſſumēdo ad platurā eiuſdē vel alteri⁹ oꝛdis an ſit exꝑſſe ꝓfeſſus. j. ti. px. null⁹. In his. n. ꝛ ſilibus caſib⁹ poſſit eligi ꝛ poſtulari: put meli⁹ de iure valē poterit. ſic. n. videm⁹ q rōe dubīj admittūꝫ libell⁹ diſiuctiuus ff. quo. le. l. i. §. q aūt. ꝛ qō h̄ dic̄ itelligo ſi dubitet i facto: ſi aūt dubitaret ignoꝛātia iuris: h̄ ſecus credo: tū q; ꝓtioꝛes ꝓſulē ō buerāt: ꝛ q; iuris ignoꝛātia nec é ꝓbabilis nec excuſat. ff. ō iu. ꝛ fa. igno. l. regula. j. de re. iu. ignoꝛātia. e. li. cū ſuis ꝓcoꝛ.

k ¶ Sic. ſ. ſm hāc vltimā formā: eligo ꝛ poſtulo: put meli⁹ pōt de iure valē: ꝛ aduerte q; nullā de his formis credo i hoc caſu ꝓmiſſā: niſi vltimā hoc caſu cū ꝓbablr ẽ dubiū: tū q; i eo caſu ẽ ſola icertitudo: q̄ admittūꝫ cum ꝓbablr dubitat: vt. ſ. ꝓbaui in alijs aūt caſib⁹ inſurgit ꝛrietas ꝛ res ipfecta: vt ꝓz in tex. tū q; alis non video q̄re ſic diuiſuſler iſtud. c. faciēdo ibi ſub ea. §. ꝛ in ꝓoꝛi pte ꝓponendo ſpāle ꝛ indeterminatū decretuz: in ſcā aūt cū ꝛterminatōe: ꝛ ſa. de deci. ad audiētiā. ꝛ hoc ꝓbo ẽt per

lſam que ſegtur: poſtulat⁹ ꝛ electus: q; iſta ſola vltia forma dic̄ poſtulo ꝛ eligo.

l ¶ Conſenſus. tpe quē iſra mēſe p⁹ ꝓtationē ſibi factā exhibē tenetur. j. ti. px. cū ſit. cū ꝛtermiatōe q̄ ibi. pōt

m ¶ Me incerto. ꝓcoꝛ. ad hoc ꝛ ad id qō ſegtur. j. t. px. vt quis duas.

n ¶ Neceſſario teneat. qd ſi ñ eligerit. dico totū viri⁹ bus carē: vt. ſ. cuz. n. iſta fuerit pena ſuptuſi ꝓpoſita: niſi determiatio ſeq̄ni fuerit obſuata: pz q; locū hz pena p̄dicta.

o ¶ Aliā. viā.

p ¶ Interdēa. ſic C. de fur. l. i. ff. de tribu. q in hēdez §. eligere. p̄udicia les ergo ſi ſibi ad i uicē iſte vic: als. n. electōe vnius non tolleretur alīa: facit qō nō. de libell.

Sob. t. ij. Tatuz⁹ ꝓmo dē

Tatuim⁹ vt ſiqs ele ctiōz poſtlatōez l pui ſionē fcāz ſipugt i fō mā obijciēt aliqd l ꝓſonā: ꝛ

q; ſi aliqd oppoñat ꝯ ꝓuiſionē electi em: vel poſtulationem factā ad ꝓſonatū dignitatē vl cathoīā in ꝓſonam vel formā: ꝛ ob hoc fuerit appellatū ad papaz appellās ꝛ defendēs: ꝛ quoꝛ itereſt a die obiectōis iſra mēſez arripiant iter eūdi ad papā ꝑ ſe vel ꝑ ꝓcuraꝛ. idōeos. ſcōo q; ſi ps altera expectata p. xx. dies p⁹ aduētū alti⁹ ñ venerit i negocio ꝓcedet ñ ob. abſtia. ꝫ⁹ q; ñ ꝓbās qō in formā opponit ꝓdēnaꝛ pti alteri i expēſis: nō. ꝓbās qō obijcit in ꝓſonā ẽ a bñficijs triēnio ſuſpēſus ꝛ ꝓpetuo ꝓuatus. ſi ſe iterim ad ꝛ la miſcuerit: he pene locū nō hñt ſi legitime pateat eum calūnioſum nō fuiſſe. hoc dic̄. tria ergo facit. ꝓmo pōit ſtatutū: ꝛ⁹ penā ꝓtū actis in nō veni ēdo: tertio penā calūnioſi.

r ¶ Sigs. vel ſiq̄. xvij. q. iij. ſigs ſuadēte. ꝛ de ſe. ex. mīſi eres. ſaluo tñ eo qō dī. j. e. indēnitatib⁹. §. porro. ꝛ §. ſe. ꝛ ad hoc j. e. gnālē. io. an.

s ¶ Prouiſionē factā. vel ex ſuptoꝛis officō: ꝛ ex neglia ſubditoꝛ. ſ. e. ti. ne ꝑ defectu. de ꝓcel. ꝓb. c. ij. vel ſuo iuſq; fore ad cū ꝓtinet. puiſio: ꝛ. puidēdo eligit ꝛ ꝓfirmat qō dic vt nō. de ele. cū iter cāonicos. ꝛ dixit h̄ ino. q; hec dec. locū hz añ ꝓfirmatōem p⁹ vo ñ: ꝛ hoc vꝛ niſi eligēdo ꝓfirmaret: puta ꝑ puiſionē vt hic.

t ¶ Factā. qd ō faciēda. dixit ab. h̄ q; id cū vtrobiq; eaō ſit rō. credo q; ſi ꝯ certā ꝓſonā appellat: vā ſit opi. p̄dcā als ñ: ꝛ hoc. ꝓbat. j. e. q. ꝯ certā. nā qō ibi dī ō dec. vt circa j. e. cadē rōne. intelligā ꝛ de iſta.

u ¶ Impugnat. dixit h̄ ino. q; nullo ſe opponente is ad quē ꝓtiet ꝓfirmatio poſſet ꝓfirmare nulla citatōe fcā: ꝛ nullis ꝓpoſitis: ꝛ idē i ꝓfecratoꝛe ꝛ ōdiatoꝛ. qō i ꝓfirmatoꝛe vꝛ erat ſm ſua tpa: hodie ſec⁹. j. e. ti. c. vl. nullo tñ ſe opponēte ipſe hz ingrē de meriꝫ eligētū ꝛ ꝓſōa electi ſupplet. n. in cāis electōuz de facto: qō dic vt no. xxviij di. puſq̄. ꝛ. ſ. de ele. cū nob olim. ꝛ de poſtu. ꝓla bōe. i.

x ¶ Formā. ſ. e. q; ꝓpt. qđā tñ ibi ꝓtenta ſt de ſuba: qđā ō nō: vt ibi no. i. gl. dic vt. j. ber. io. an.

y ¶ Perſonā electi. idē ſi opponat in ꝓſonā eligentiuz virūq; n. electionē reddit inualidā. ſ. e. cuz in cūctis.

Ut electus vt electi potestate

um vintonie. ꝓgregato ⁊ i plurib⁹ alijs. c. ⁊. ē. de ꝓsue. cū dilecti⁹. fm ber. ois mī ipie idē dī mutasse ⁊ dixisse cū inno. Trium maxime cū hic dicat ꝓsonā i singulari: nec ē bona rō fm ino. dicere vicium eligentiū reddit electiōne nullam: ergo eadē pena tenētur: qz ⁊ vicio forme reddit nulla electiōne: ⁊ mī non ē eadē pena q̄ in ꝓsona vt ꝓz. j. dico mī fz ibi in mno. q̄ iz nō simile. Quinz ad h⁹ constitutōis penā tenet mī ire ⁊ appellationē ꝓsequi ⁊ pōt hec obiectio melius dici ꝓtra fōmā q̄ ꝓtra ꝓsonā

a ¶ Propter hoc nō: qz exprmi debent oia ⁊ singula q̄ opponūtur ⁊ iuramentū interuenire. ⁊ nō exprssa ꝓsequi nō poterit appellās. qđ dic vt. j. e. vt circa. ⁊ hec vra cū his calibus ex iudiciū appellat: sec⁹ si i iudicio vt. j. e. ti. pstō.

b ¶ Ad nos. sec⁹ si ad alios fz cōpo. ab. aūt neutrū firmauit. Alij ꝛ. s. ho. satis credo p dec. j. c. cupientes. ⁊ p hoc v. q. hoc locū hēat solū i appellonib⁹ ifpositi ad papā: cū a iure exorbuet ⁊ sic ad ꝑiam trahi nō dz. j. de regu. in. q̄ a iure. cū suis ꝓcor. ꝑbat cle. e. ti. cām. i ꝑn.

c ¶ Appellari. ēt si ñ appellet: fz imediata subiectio ꝓfirmatōes haz ꝛ ducat ad papā. i regularib⁹ ⁊ cathedralib⁹ eccleſijs tene qđ hēs. j. e cupiētes.

d ¶ Opponit. fz nūqđ illi q̄ se opponūt ⁊ nō appellant venire tenētur ꝛ illi soli venire tenenē q appellāt: vel q⁹ rū noīe appellatum ē: vel q appellatiōnē ratā hūerint exprsse. alij aūt qui solū se opponūt venire nō tenētur. vident. n. suo iuri renunciare ⁊ electōi acqeſcē ff. qū appella. sit. l. i. §. iolent. ff. de ap ſcio. vñ illoz abnūa non obꝑcedet in negocio. tunc. n. ē appellandū: cū ordo decrerū electionis iterpōat: vt in ꝑ. §. iolent. Victoria ñ corū qui appellauerūt oib⁹ ꝑderit. C. si vn⁹ ex plibus. l. i. §. de ap. rua. cū si. quid si ille q appellauit voluit nō ꝓsequtur: nūqđ q nō appellauit pōt negocū assūmē: ēt iuuto eo q ex fide non ꝓsequit. videtur q̄ sic. ff. de ap. l. ab exēcutore. §. alio ꝑdēnato. ber. ⁊ ino. ⁊ facit ad hoc vltimū. j. e. li. de ap, ꝑcertatōi.

e ¶ Qui defendit. i. electū: postulat⁹: vel i cui⁹ ꝓsona fcā est ꝓtestio.

f ¶ Contingit. sicut adherētes. j. e. vt circa.

g ¶ Per se i ꝑ. ꝓcu. i cathedralib⁹ ⁊ regularib⁹ eccleſijs hoc restringit ꝑ dec. j. e. cupiētes. vt p se tm̄ ire teneāt: nisi ex iusta cā vt ibi: ⁊ ēt ꝓsonis ifructis: dic vt ibi.

h ¶ Iter arripiāt. statuit h ⁊. j. e. cupiētes termin⁹ ad it arripiēdū sic. ē. ō ap. ad hoc. ⁊ c. ꝓsonas. ⁊ ō. re iud. cū cā

i ¶ Infra mēsē. g currit ab iterpōne appellonis fa (b. cta cozā appellato vel ipsi⁹ spāli ꝓcuratore ad cām: vel p⁹ notificatōem alīi cor de būo mō factā: qđ dic vt i cle mē. e. ti. cām. q̄ determiat h ⁊ alibi scripta: vt ibi nō. i gl. i. ⁊ in glo. gd ergo.

k ¶ Illa. opponēs vel defendēs io. an.

l ¶ Per. xxx. dies. ilis dilatio ꝛpis. ē. de ꝓsue. c. vlt. ē. ō fal. dura. ē. de cle. ex. mi. illud.

m ¶ Post aduētū. eq̄ oꝛ ꝛpis cōputatio ē illa quā hēs j. e. cupiētes. §. q̄ si p. iz nō ē mīz: cū ibi pena ꝓuatōis iponat: hic aūt pena solius ꝓcessus i abnūa.

n ¶ Electōis. postulationis vel ꝓsitionis.

o ¶ Cuiusq̄. ꝓdicatorum.

p ¶ Abnūa. vbi. n. agit de spāli mrimonio ꝗhendo: abnūs ꝓtumacis ꝓtus ñ obest: vt h ⁊. ē. e. audu. i. ⁊ idē i carnali ēt ꝗcto. ē. vt li. ñ ꝓte. accedēs. q̄. ⁊ c. q. iij. §. porro. ⁊ citata ē hic ps iterꝑtatiue: ad idē. ē. de ap. sepe. termin⁹. n. ꝓfixo loco pemptorie citationis hēatur: vt ibi ber. ⁊ q̄ dicit abnūa: itelligas q̄ cū q̄ ꝓtingēte: sū abnuto qz nō vnit: tūc ex postfacto: qz vēit ⁊ ꝓtūc iter recessit. ē. de iud. c. i. xi. q. iij. certū. ⁊. j. de eo q mu. in pol. cū q ē. vt lite nō ꝓte. q̄n. §. porro. ⁊ §. q̄ si forsan. ⁊ vt dixit i no. si ꝓcessū fuerit ad all gd de illis: ad qđ nō ꝓceditur li. nō ꝓte. ꝓnta ad

cuiusq̄ abnūtia: sicut ò iure fuerit ꝓcedat. ¶ Hec aūt i dignitatib⁹ plonatib⁹ ⁊ canonis obseruari volumus ⁊ mādadam. ¶ Adijciētes: vt q̄ plene nō ꝑbauerit: qđ i formaz opponit: ad expēsas q̄s ꝓpt hoc ps alta se fecisse docuerit ꝑdenet. ¶ Qui vero in pbatōe defecerit ei⁹ qđ obiicit

receptōem testiū vel h⁹i si postea veniat ⁊ libellū petat: vel li. ꝓte. fieri audiēdus ñ ē. fec. n. ei⁹ ꝓtūacia: q̄ lis hēat ꝓ ꝓtestata. Itē si ꝑcurator postmodū obijciat q̄ nō sit ꝑcurator: nō ē postea cogēd⁹ ꝑbare mādatū rōe ꝓdicta. ff. de ꝑcu. pōponi⁹. §. rati. Aliq̄ dicūt ⁊ vī sec⁹ fm ino. q̄ iz de his q̄ egit añ aduētū ꝓtis nō sit cogēd⁹ ꝑbare mādatū: tūc iudex vīt⁹ ñ admittet eū ꝑcuratoꝛio noīe agentē: nisi mādatū ꝑbet: tū fm cū cū hoc videat eē de q̄dam egtate nō scripta: tūc ar. ꝓdi. l. pōponi⁹. satis vī q̄ si i remotis ꝓtib⁹ agēt: cā nec de facili posset ꝑbari ꝑcuratio: qz forte amissa ē: q̄ ⁊ tūc non ꝑbata ꝑcuratōe ꝓcedēt iudex vīz ad fīcāe. hec oia vā dici possent ad ꝓtis penitōem: credo tī ne iudex laboret iuuanū: q̄ ꝑcurator ē cōpellē poterit exhibē mādatū vel cauē si dubitat: ar. ē. de ꝑcu. c. i. ⁊ de iudi. cām q̄ si.

q ¶ Sicut de iure. de iur aūt ē vt distiguat an appellās sit ꝓtis an appellat⁹ fm formā dec. j. de ap. coꝛdi. fm ino.

r ¶ Dignitatib⁹. h eqpant hec tria: dignitas: ꝓsonat⁹: ⁊ cāonia. Alibi eqpant dignitas ꝓsonat⁹: ⁊ bñficiū cū cura aiaꝝ. ē. de fi. ꝓ. nimis. alibi ꝓsonat⁹ ⁊ bñficiū curā hīs. ē. ti duduz ij. alibi ꝓsonat⁹ ⁊ ordo ꝓbīal. ē. ne cle. vel mo. si ꝑpecta. §. gaudeo. In dignitatib⁹ tī cathedralib⁹ vel regularib⁹ eccleſiaꝝ: q̄ rū ꝓfirmatio vel ex imediata subiectōe: vel ex appellone ad papā spectat: tene qđ hēs. j. e. cupiētes.

s ¶ Plene. nō: qz nō sufficit semplena ꝑbatio: rō qz perit iusalteri⁹: ⁊ sic ñ ob. de ꝑcurato. ex iſuuatōe. cū si. ⁊ dic plene et legitime: ⁊ modos ꝑbādi hēs. ē. de re. spo. cū ad sedē. in fi.

t ¶ Docuerit. taxatōe ⁊ iuramēto ꝓmissis: qđ dic vt nō. ē. qđ me. cā. c. vl. ⁊ de h⁹i expēsis dic vt nō de dō. ⁊ ꝓm. finē. ⁊. ij q. i. in ꝓmis. ⁊ adde qđ hēs. j. de ap. cū appellatōibus. ⁊ bñ dixi taxatōe ⁊ iuramento: qz taxatio iuramentuz seq̄ non pōt: nec ob. ff. de in lit. iur. l. videam⁹. §. iurare. qz loquit ò iuramēto i li tē qđ est de affectōe: vñ illō bñ pōt sequi taxatio: qz nulla fit vtrecūdia iurāti: qz poterat ex affectu est imare centū: rez q̄ non valebat q̄nq̄ginta: pone exēplum i libro tuo. sed hic loquimur de iuramēto qđ ē de vritate. vñ si postq̄ iurauit se centū expendisse de mādato iudicis fiēt taxatio: iniuria ⁊ vecundia ēct iuranti. io. an.

u ¶ Defecerit. hāc penā incurret ñ simplr appellās: iz q̄ ꝑbādo on⁹ assūpsit: qz licitū ē ab appellone recedē. ij. q. vi. sigs libellos. ⁊. l. appellatōe cessāte. ff. de i ius vo. l. ꝓtis. ⁊ sic recedēdo evadet hāc penā. iz nūqđ hoc casu appellās q̄ ñ vēit saltē appellato in expēsis ꝑdēnabit legitīe ꝓpēn. vī q̄ sic. C. ō ac cu. q crimē. nec. n. in ꝓiudiciū alteri⁹ potuit mutare ꝓsiliū. j. de reg. in. mutare. cū suis ꝓcor. Et ꝺ vī: qz nō iterest appellati

lā.n.i abñtia ei⁹ perdiḋt acſſ pñs eēt ꝛ ē ſl.qđ nō.ſ.ō dō.ꝛ cō tu.c.vl.ad ḣ fa.ff.de ar.l.ābi g.ꝛ.ff.de pe.l.ſāctio legū. ſo.dic ēū tenet ad expēſal.nec ob.qđ dr. ꝙ ñ iteſt appellare: qꝛimo iteſt: qꝛ milia potuiſſet ꝓ ſeſſione ei⁹ ſup ñ fuiſſ ḣ fe.nec ob. lex ſāctio.qꝛ ꝓdēnato expēſaꝛ ñ ponit ſicut pena: ſ tāchꝫ iteꝝ appellare ſm cōpo.

o ¶ Defecerit. intelligo ſm cōpo. hanc penā locuꝫ ḣre ſine crimē aliqđ obiectuꝫ fuerit: ſine defectꝰ cum gnāli loq̄tur: et ſi plura q̄ obiecē euitat hanc penā: ſi vnū ſolū ꝓbat qđ ad caſſationē ſufficiat. ſ. de reſcꝛ. inter cetera. Itē qꝛ penā hāc patit excipiēs ꝑter ius cōe de accu. ſup his. ué ꝓdita eſt in illoꝛ odiū q oꝛdinatōem ipedūt: ſ exq⁹ vnū ꝓbaut: ꝓ q nō fuit in fraude.

a ¶ Bñficijs. q̄ i illa eccleſia obtinet: vt.j.e.ſi cō ꝓmiſſari⁹. in fi.

b ¶ Que. bñficia.

c ¶ Ths trium annoꝝ.

d ¶ Temeritate. ſec⁹. n. ſi aūcte ſupioꝛis: vel ſi reſtituꝰ fuiſſet C. de ſen. paſ. ꝛ re.l.i.ij.q.iij. §. nōdū.

e ¶ Poſſet⁹. nūqd ille ad qué collo ptinet ſtati poſſit illa cō ferre. dic vt dicā. j. e. cōmiſſa.

f ¶ Spem. nec. n. ſub ſpe vnie dꝫ qs peccare: vt. ſ. de cle. exc. mū. illud. de cō. di. iij. qñ qs.

g ¶ Manifeſtiſſimis. ij. q. viij. ſciāt. C. de. pba. ſciāt.

h ¶ Calūnie. nō i excipiēdo: accuſando ꝛ denūciādo qué calūniari: de acc. ſup his. ij. q. iij. q nō ꝓbauerit. ꝛ. q. viij. q crimē ō calū. cū dilec⁹. io. an.

i ¶ Sufficiens. defeceruut teſtes q teſtificari ꝓmiſāt: ꝓbauerā illū excōicatū: q tū clāculo ſe ꝑus abſolui fecerat: ad ḣ. ij. q. iij. paulū. de cle. ex. mi. ꝓpoſuit. ꝛ nō ꝙ in cā appellatōis ñ i duſticie ꝓdēnat victꝰ: ō q⁹ dic vt dixi. j. de re. iu. ignorāntia.

k ¶ In electōib⁹. nō ꝙ ꝓdītō alia alternatiua ꝛ certa i electōni bus reꝓbant: ꝛ ḣñt ꝓ nō bins ſed ſint pure ꝓſentētes.

¶ Scrutinijſ. ſcrutiniū multis modis dr. ſ. cathacliſmi: ō malo. ꝛ obe. bis q̄. ꝛ de capc. mo. dilecꝰ. ꝛ de illis loquūt cañ: ō cō. di. iij. añ baptiſmū. ꝛ. c. ſe. ué dr illoꝛ q ad oꝛdies: vel dignitates ꝓmouētur examiatio. ſ. de ſcru. c. vno. ué dr inglino voluntatū q̄ ſit ſecreto i electōib⁹ faciēdis. ſ. e. qꝛ ꝓp. ꝛ ſic ſuꝛmuur hic.

m ¶ Ex qb⁹. ſ. ſcrutinijs ꝛ itelligē publicatis. ſ. e. publicato.

n ¶ Oꝛtur. ſaluo eo qđ hēs. j. e. ꝓpetue.

o ¶ Eligendi. vel poſtulādi. ſ. e. ti. ſcriptū.

p ¶ Conditionalia. i. ſub ꝓditōe ꝓlata hoc mō ꝓſētio i. q. ꝛ ſi noluerit ꝓſentio i A. vel ꝓſētio i. B. ſi nouit iura: vel ſi hūit maioꝛē ptē capli: vel ſi decan⁹ in cū ꝓſenſit.

q ¶ Alīnatia. eligo A. vel B. cardiales mē iterdū ſ̄b his fōmis ꝓditō alīb⁹ ꝛ alīnatis elugūt: ꝛ ꝑ has formas venūt ad duas ptes: vt dicūt moderni. ꝛ ſic i eis ſpāle ſiē ꝛ reliq̄. ſ. eo. lꝫ. ꝛ. j. c.

r ¶ Incerta. eligo illū qué archidiacon⁹ eligeꝛ oia talia (ꝓr. vota ñ valent qꝛ certū ꝓſenſū ñ exꝑmūt: ꝛ iō merito reꝓbant lꝫ oli admittēbāt vt colligit: ꝛ nō. lxi. di. ſtudij. lxxxv. di. archidiacōnū. ſed ex illis. c. illud ñ colligit ꝛ ſic ēt poſſet itelligi. ſ. e. tit. cū terra. nō g⁹ ꝙ bi ſunt legitimi act⁹ q ꝓditōem ñ recipūt. ſi de reg. iu. act⁹ legitimi. ꝛ. j. de re. iu. act⁹. vbi de hoc. certa. n. dꝫ eē ꝓſona eligenda: ſicut iudex arbiter tutoꝛ ꝛ ꝑcuratoꝛ. ſ. de reſcrip. ad hoc. ſ. de ar. inotuit. ff. de teſta. tu. l. tutoꝛ icert⁹. ff. de ꝑcura. l. ij. De ꝑcuratoꝛe tū dic vt. j. de ꝑcur. c. i. Sz nūqd qđ hic dr de poſtulatōe ꝛ electōe ḣeat locū i collatōe ſeu ꝓuiſione. ꝛ dic ꝙ ſic ꝑ cōpo. ꝓpter eandē rōem: niſi talis ſit ꝓditus q̄ unit ō ſui nā: puta ꝓpꝛio ꝛbi ꝓbendaz vel talē eccleſiā ſi vacat vel ſi capax es. talia. n. ñ faciunt actū cōditionalē: vt ſi dicā: do tibi tuto: ex ſi: ſatisfecerit: vel ticio lego. x. ſi ḣēditatem adeat heres. ff. de tuto. ꝛ cura. muto. §. i. de ꝓben. ſignificatum vñ ꝛ papa ꝛ eius executoꝛes tota die ꝓferunt ꝓbendas cū conditōe ſi vacant. ſz i hoc ꝙ dicit cōpo. ꝙ vz electio facta ſi vacat ꝑium poſſet dici cum tps eligendi non curraꝛ ignoꝛātia: de ꝓcel ꝓbē. qꝛ diuerſitatem. non ergo dꝫ eligēs puſcꝫ ſciat vacare. nec ob. qđ dr de tutoꝛe dato ſi ſatisfecerit: ꝛ leg. to relicto ſi adierit: qꝛ ille ſūt de futuro: ꝛ inſunt: als q̄re nō eadē rōne valēt: ꝓſentio in illū in quē maioꝛ ꝛ ſanioꝛ ꝑs tē. cū hoc ēt videatur i esse. ſ. e. qꝛ ꝑter. nā ꝛ video ꝙ ꝓditio q̄ inest ſi exꝑmat facit legatū ꝓditō ale. ff. de le. i. l. ſi ita legatū ſit. §. i. ꝛ de hoc vide qđ dixi. j. de ſpō. c. vno. i vl. gl.

s ¶ Reſidēte. qꝛ ſi ex. xij. canōicis. viij. ſic eligāt: ptās elīgēdi ſic remāet apud reliquos. viij. ac ſi ipſi. viij. de capitulo ñ eēnt: ita ꝙ valebit electio facta ab illis. viij. vel maioꝛe ꝑte ipſoꝝ. ꝛ nō ꝙ ſz pena dec. cū in cūctis. non habeat locū niſi electōe ſecuta: vt. j. e. ti. ꝑpetuo. Iſta etiaz ante electōem locum ḣēat: cū dicat ſcrutinijs: vñ et ſi nō ſit ad electōem. ꝓceſſum: dūmodo in ſcrutinium fuerit votum tale ꝺpoſitum: incurrit ꝺponens hanc penam ex ipſo conſenſu: cū non dicat voce illoꝝ q̄ elegerit: ſed voce illoꝝ q conſenſerint.

t ¶ Reſidente. als recidēte ala recidēde.

u ¶ Bi periculū in ꝓma ꝑte q̄ durat vſq̄ ad ℣. hoc ſacro: ponit cā conſtōnis ꝛ uris veteris conſeruatō In ſcḋa ponitur quó ḣeat fieri romani pontificis electio: qñ moꝛitur i ciuitate in qua cū ſua curia reſidebat. In tertia q̄ incipit ibi porro. ponit qđ ūriſ qñ moꝛitur extra ciuitatē in qua erat curia. In q̄rta q̄ incipit ibi ꝑterea. dat executoꝛes huic uri cū penis. In quinta q̄ incipit ibi: ceteꝝ. obtestatur cardiales: vt i electione roꝛ. pontificis ꝺponant oēm ꝓuatum affectū: ꝛ ceſſat oīa pacta obligatōes ꝛ iuramenta q̄ data vel facta eēnt de aliquo eligendo. In ſexta q̄ incipit ibi q: ꝛro. monet oēs fideles: vt ſtatim audita ſummi pōtificis morte ei⁹ celebrēt exequias: ꝛ quotidie oꝛēt ꝑ vigili ꝛdi: ꝛ vtili ꝓuiſiōe roꝛ. ec. ꝓlati aūt in ſuis ꝓdicationib⁹ ipſos ſubditos ad hoc hoꝛtent: ꝛ eis frequētiā oꝛationū ꝛ obſeruāniā ieunioꝝ indicāt. hoc dicat in ſum.

v ¶ Plenius. als penit⁹.

x ¶ Conſulendū. xlij. di. geſcamus. vij. q. ij. c. vlti. ff. ad car. l. i. §. i. vel. iij.

y ¶ Exacti. i. retroacti vel tranſacti: ꝛ ſic quidē hic exꝑteritis circa futura: ꝺ hoc vide. xlviij. di. multi. xxxiij. q. ij. cum ꝑ bellicā. ſ. de ꝓſump. ſcribā. ꝛ facit ꝺ ꝑcu.

De electione et electi potestate

e.l.de ser.non or.c.i.

a ¶ Manifestāt.ad idē.j.e.fundamēta.io.an.

b ¶ Minorib⁹.s.inferioꝝ ecclīaꝝ vacatōib⁹.l.di.post-q̄.de ele.ne.p defectu.ꝛ.c.se.ꝛ.j.p totū.ꝛ.xxi.q.v.c.ij.

c ¶ Solerter.al's solerter.al's feliciter.

d ¶ Periculosiora.sicut ē ro.ec.vacatio:ꝛ est si.j.de i-mu.ec.qm̄.

e ¶ Accōmode.l.mltum cōmode.

f ¶ Predecessoribus.xxiij.di.c.i.l-xx.di.per totum.

g ¶ Alexandro.s̄ e.lz.d̄ uitanda.io.an.

h ¶ Expientia.sic s̄.e.li.de rescript.statutum.ꝛ.j.e.ti.q̄ sit.

i ¶ Concilio.gnāli.s.ꝛ edicto lugd̄.sumit tn̄ ista cōstitutio poti⁹ vigorem ex reuocatōe celestini quinti: et hac approbatiōe ꝛ ꝯseruatione bōi facij:q̄ ex p̄meua ꝯstitutione gregorij:ex eo q̄ reuocata fuerat p dn̄m hadriānum ꝛ p dominū ioannē.xxi.papam:ꝛ p reuocata hēbatur:nec olim inter gregorianas legebat.et certe cum ꝯstitutō ista tn̄ vtil' approbatione tāti ꝯcilij fuerit edita:non equuz fuit q̄ absq̄ requisitōe ꝯcilij reuocata fuerat.s̄.d̄ reg.iu.c.i.de plēitudine tn̄ ptātis id facere potuerat cū sit papa sup omia concilia.s̄.e.significasti.

k ¶ Ciuitate.ciuitas murorum ambitu terminat.j.d̄ sen.exc.si ciuitas.io.an.

¶ Decem dieb⁹.nō q̄ ꝯstō ista n̄ iubet eos citari:sz tn̄ expectari:ꝛ sic spāle in electōe sūmi pon.cū in alijs absentes de p̄uincia sint vocandi.s̄.e.corā.vel saltem s̄m q̄ ē ꝯsuetudo vt ibi nō.ꝛ.vij.q.i.fact⁹ ꝛ si ꝯuetudo eēt non vocarētur.j.de p̄b.cū i eccliis.Si aūt q̄ratur q̄ sit p̄uicia romana.dic vt.s̄.de ꝯf.vic.sua.Sz pone cādiales qdā si abn̄tes ꝛ ita remoti:q̄ nllo mō possent venire infra decē dies ad locum vbi dz electio celebrari:nunqd poterunt p̄ntes statim ad electōem p̄cedē: vel añ lapsum hoꝝ decem dieꝝ.ꝛ videt q̄ sic.ff.ad vell.l.aliqñ.§.si.maxime p̄pter piculū more:vt.s̄.sed cū hic simplr dicatur q̄ expectari debēt p.x.dies simplr intelligendū ē s̄m guil.ff.de alea.l.i.§.qd̄ vero.ꝛ.s̄.de p̄ui.q̄ circa.possent.n.absentes vti felici duplomate.ff.d̄ ver.ob.continu⁹.§.cuz ita.circa fi.vñ añ decēdiū p̄cedē non debent:ꝛ forte audientes de ifirmitate pape vel alia cā venire cepāt añ mōtē:ita q̄ ifra x.dies a morte erūt in loco:ꝛ bn̄ficiū iuris nemi est auferendū.xxviij.di.de his.j.de re.iur.indultum.ꝛ facit optime.j.e.ꝯmissa.i.rñ.cū suis ꝯcō.sed pone aliqs cardinal non debito tpe expectat⁹ vult agē de ꝯtēptu: q̄rit vtruz possit.dic q̄ si electio facta fuit ab oib⁹ reliqs:vel a duabus ptib⁹ eo non cōputato: nulla obstat exceptio:ꝛ sic nec actio.s̄.e.lz.ꝛ.ff.de sup-fi.l.i.§.ait in fi.§.

m ¶ Oēs p̄ntes.ēt si essent pauciores q̄ tertia ps p hanc ꝯstōem.

n ¶ Hitabat.si.ff.d̄ iud.si loc⁹.ff.de arb.si cū dies.§.si arbiter.

o ¶ Necessitas.vt q̄ fōte podagras patit.ita q̄ neēe hz p seruiētes sustineri ꝛ portari:vel alia similis cā.

p ¶ Arbitrio.vt possit hr̄e vel vult clicos:vel vlt laicos:vel alterū clicum alteꝝ laicum.

q ¶ Conclaue.ad idem.xij.q.i.c.i.j.d̄ sta.re.c.i ff.de dā.infe.l.q conclaue.

r ¶ Velamine.vt puta sestorijs vel cortinis.

s ¶ Aditu.xviij.q.ij.diffiniuit.

t ¶ Secrete.lxxxi.di.clic⁹.xviij.q.ij.in decima.

v ¶ Instantis.puta ad nocati vel iuris piti vl' religiosi viri.vel tabelliōe s

edocet:ꝛ considerata prudēt illi⁹ temporis discrimia māifestant[a].hinc nos euidēs euocat rō:vt duz reformādis ēt minoribus[b] nr̄a solerter[c] vacat intētio:ea q̄ periculosiora[d] sunt nequaq̄ absq̄ remedio reformationis accōmode[e] relinquamus:iōq̄ oia q̄ p uitanda discordia i electione ro.pō.a nr̄is retro sr̄ p̄decessoribus[f] ꝛ p̄cipue a felicis recordatiōis alex.[g] papa tertio salubriter instituta oino imota i sua firmitate manere cēsentes.nihil.n.detrahē illis itendimus:sz qd̄ expiētia[h] deesse p̄bauit p̄nti constitutōe supplere:hoc sacro ꝯcilio[i] approbāte statuimus: vt si eundē pontificē in ciuitate[k] in q̄ cuz sua curia residebat: diē claudere ꝯtigat extremū cardiales q̄ fuerit in ciuitate ipsa p̄ntes:abn̄tes expectare .x.[l] diebus tm̄modo teneantur.q̄bus elapsis:siue absentes venerit siue nō:extc̄ oēs[m] ꝯueniāt in palacio in q̄ idem pontifex hitabat[n] ꝯtenti singuli singulis tm̄modo seruiētibus clericis vel laicis prout duxerint eligendū:illis tamē quibus patens necessitas[o] id suggerit indulgeri:duos habere permittimus:eisdez electionis arbitrio[p] reseruato. ¶ In eodez aūt palacio vnuz ꝯclaue[q] nullo itermedio pariete:seu alio velamie[r] oēs inhitent in cōi:qd̄ reseruato libero ad secretā camerā aditu[s] ita claudat vndiq̄:vt nll's illō intrare valeat:vel exire. ¶ Nulli ad eosdē cardinales aditus pateat:vel facl'tas secrete[t] loq̄ndi cū eis nec ip̄i aliq̄s ad se veniētes admittāt: nisi eos q̄ de volūtate oīum cardinaliū inibi p̄ntiū p eis tm̄ q̄ ad electōis istantis[u] negociū ptinēt vocarent. Nll'i ēt fas sit:ipsis cardialib⁹ vl' eorū alicui nūciū mittē vl' scripturā. Qui vō ꝯfecerit scripturā mittēdo vel nūciuz:aut cū aliq̄ ipsoꝝ secrete loq̄ndo ipso facto sniam excōnis incurrat[x] ¶ In ꝯclaui tn̄ p̄dcō aliq̄ fenestra cōpetens[y] dimittat:p quā eisdē cardialibus ad victū cōmode necīa ministrēt:sz p eā nulli ad ip̄os patere possit igressus. veꝝ siqd̄ absit:ifra tres dies postq̄ vt p̄dī ꝯclaue p̄fatū ijdē cardiales itrauerit:non fuerit ip̄i ecclesie de pastore p̄uisuz: per spaciuz.v.dieꝝ imediate sequētium singul' dieb⁹ tā i prādio q̄ in cena:vno solo ferculo sr̄ ꝯtenti:q̄bus[z] p̄uisiōe[3] nō fcā d̄cursis:extc̄ tm̄mō panis vinū ꝛ aq̄ mistrēt eisdē:dōec eadē p̄uisio subseq̄t. ¶ Prouisiōis q̄z h⁹i pendēte negocio dicti cardinales nihil de camera[a] pape r̄cipiāt nec d̄ alijs

x ¶ Incurrat.nota cāonem late snie:alium hēs.j.eo.c.§.qd̄ si.Alios h⁹i iur̄ noui nōui.j.de sen.excō.eos.ꝛ cū non reseruauerit sibi absolutiōem:dicamus q̄ ordinarius absoluē potit vt dicā.j.e.sciant cuncti.

y ¶ Cōpetēs.ita q̄ null⁹ itrare p eā possit vel exire:vt.s̄.ꝛ.j.

z ¶ Quib⁹.s.qnq̄ dieb⁹.

a ¶ Cāera.sic ꝛ i clicis collegiataꝝ cathedraliū:vel regulariū

ecclīaꝝ. j. e. qꝛ sepe. ⁊ fuit hoc statutū: qꝛ forte ꝓpter hec hñda eēnt i ꝓuidēdo tardiores. io. an.

a ¶ Cōmissa. p papā cui⁹ morte nō expirat offiñ camerarij: vt i cle. e. ti. ne romani. §. eo tamē.

b ¶ Reseruanda. sic. j. e. qꝛ sepe. ⁊ de offi. oꝛ. pñti.

c ¶ Intromittāt. si. j. de hereticis. accusat⁹. §. sane. ⁊. §. se. An collegium cardinaliū sede vacante papali ptāte vti possit: dicā. j. de scisma. c. i. ad ad fi. ⁊ ē expeditū hodie ꝙ nō nisi q̄ꝫtū h̄ ꝯcedit vel nisi circa substitutionē camerarij vl pniariorū deficiētiū: qđ dic vt i cle. e. ti. ne romani. vbi đ termiat hāc ꝯstitutionē vel ei⁹ ptē tūc p collegiū alterari nō posse. io. an.

d ¶ Singulis. lꝫ al's dicere ꝯsueuerim⁹: qđ fit a maiori pte dici fcm̄ fuisse ꝯcordit. lvj. di. aplica. ⁊ de elec. cū iter canonicos. ⁊. ff. ad mūici. ꝙ maior. nisi mior ps iustam cām ꝯdictionis oñdat: de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. tñ p hāc lr̄am q̄ hoc hic exp̄mit: dico oēs eē debere concordes.

e ¶ Celeriter. s. suspēso electionis negocio: ⁊ nō ꝙ desiderat celeritas: de hoc dixi. j. e. c. vl. io. an.

f ¶ Infirmitatis. alia g⁹ necessitas non excusat.

g ¶ Exire. si aūt oēs exierint simul vel successiue dic vt i cle. e. ti. ne romani. §. porro.

h ¶ Sanitatē. qd si cardinalis ꝓpter ifirmitatē nolēs iclusus stare renūciet voci fue: nūqd valeat renūciatio: ⁊ nūqd rediēs admittetur. hostiē. cui hoc de fcō ꝯtigit plene notauit hāc qōnez. s̄ de renū. nisi cū ꝑdē. §. ꝓpter maliciā. dicēs finaliter: ꝙ penitēs ⁊ rediēs admittēdus ē. đ his aūt que medio tpe facta sūt conqueri non poterit: ⁊ hec questio satis hic determinatur p sequētia.

i ¶ Videlicet. vide mirabilē expositionē h⁹ ꝟ bi re itegra. alit̄ exponit s̄. e. in causis. vbi đ hoc.

t ¶ Inuenerint. si. j. vt lite pen. c ij. i fi.

eidē ecclīe tpe vacatōnis obueniētib⁹ vñcūqꝫ: sꝫ ea oīa ipsa vacatione durāte sub eius c⁹ fidei ⁊ diligētie camera eadē ē cōmissa[a]: custodia maneant p cū dispositioni futi pōtificis reseruāda[b]. Qui autez aliq̄d receperit teneātur extē a receptione q̄rūlibꝫ redditu uꝫ ad eos spectantiū abstinē: donec đ receptis talit̄ plenariā satisfactionem impendāt.

¶ Iidē q̄ꝫ cardinales accelerāde ꝓuisioni si vacēt attēti⁹: ꝙ se nequaq̄ꝫ đ alio negocio ītromittāt[c]: nisi forsā necessitas adeo vrgēs iciderꝫ: ꝙ eos oporteret de t̄ra ipsi⁹ eccl̄e defēdēda: vl ei⁹ pte aliq̄ ꝓuidere vel nisi aliqđ tā grāde ⁊ tam euidēs piculū imineret: ꝙ oib⁹ ⁊ singulis[d] cardinalib⁹ pñtibus ꝯcorditer videret illi celeriter[e] occurrēdū. ¶ Sane si aliq̄s ex predictis cardinalib⁹ ꝯclaue ꝑdictū: vt supra exprimit: nō itrauerit: aut itrans absqꝫ manifesta cā ifirmitatis[f] exierit: ipso minime req̄sito: nec i eiusdē electiōis negocio vlteri⁹ admittēdo: p alios ad eligēdū substituēdū pōtificez libere ꝓcedat. ¶ Si vo infirmitate supueniēte idē conclaue ex eis aliquē exire[g] contingat: ipsa etiā ifirmitate durāte: poterit ei⁹ suffragio non req̄sito ꝓcedi: sꝫ si ad alios post sanitatem[h] sibi redditam: seu ante redire voluerit: vel etiā si alij absentes quos per decē dies duximus expectādos supuenerit re itegra: videlꝫ[i] añq̄ꝫ eidē ecclīe sit de pastore ꝓuisū: i eo đ negocio i illo statu i q̄ ipsū iuenerit[k] admittantur: p̄missa tā de clausura q̄ꝫ de seruiētib⁹: cibo ac potu[l]: ⁊ reliq̄s cū alijs ꝑuaturi. ¶ Porro siqñ romanū pōtificem extra ciuitatē ꝑdictā: i q̄ erat cū sua curia[m] residēs ꝯtigerit ab hac luce migrare: teneantur cardiales i ciuitate i cui⁹ territorio[n] seu districtu idē pōtifex obijt ꝯuenire: nisi sit forsan interdicta[o]: vel ꝯ ecclīaꝫ romanā i aperta rebellione ꝑsistat q̄ casu i alia viciniori ꝯueniāt que similiter nec iterdicto sb iaceat: nec sit vt ꝑdicit apte rebellis. ¶ In hac ēt ciuitate tā quo ad expectationē abñtiū q̄ꝫ quo ad habitationē cōem clausurā: ⁊ cetā oīa i domo episcopali: vel alia q̄libꝫ eisdē cardialib⁹ deputāda eadē obseruent: q̄ superi⁹ obeunte dicto pōtifice in ea i q̄ cū sua curia residebat sunt expressa.

¶ Pretea qꝛ parꝫ ē iura condere nisi sit q̄ eadē tueat[p]: ad ijciēdo sāciꝫ⁹ vt dñs: alijqꝫ rectores: ⁊ officiales citati illi⁹: i q̄ romani pōtifici electō fuēit celebrāda[q]: aucte nr̄a ⁊ eiusđ approbatiōe ꝯcilij ptāte sibi tradita: p̄missa oīa ⁊ singula plene: ac iuiolabilit̄ sine fraude: ac dolo aliq̄ faciant obseruari: nec cardiales vltra q̄ꝫ p̄mittitur artare presumant[r].

¶ Super his autem taliter obꝑuandis stati audito sūmi

panem vinum ⁊ aquam: vt dictū ē. s̄. nunqd iste superueniēs statum cōpellit suscipere ipsoꝝ vitā. ⁊ vr̄ ꝙ non qꝛ nō fuit i culpa. s̄. de ꝯsti. c. ij. dic sec⁹ p hāc litterā: ⁊ p illā supiorē i eo statu ⁊c. ad hoc de statu. regu. recolētes ⁊ sepe sine culpa qs punit ex cā: qđ dic: vt. j. de reg. iur. sine culpa.

m ¶ Curia. ⁊ erat ordinatū de ipa curia trāsferēda: al's si i p̄mo loco r̄mā sisset audiētia lr̄arū ⁊ causaꝝ: lꝫ suspēsa: ibi celebraretur electio vt i constitutione. e. ti. cle. ne romani. §. sane in fi.

n ¶ Territorio. siue districtu. qd si territoriū dixi. s̄. đ cōsti. c. ij. q⁹ ad hunc casū ponit, p dicesi: vt i cle. e. titu. ne romani. §. sane. et p hāc litterā puto ꝙ si moriat i mari cardinales debent ꝯuenire in ciuitate p quā loc⁹ ille maris distringitur: ad hoc. ff. de ꝟ. sig. l. pupillus. §. territorium ff. de iudi. insule italic. ⁊ si non distringatur p aliquam ciuitatez dicerē in viciniori id faciēdū: ad hoc. s̄ de ꝯsue. cū oliꝫ. ff. de ꝟ. sig. notiōez §. j. ad hoc. j. e. §. p̄mo. ibi in alia viciniori ⁊c.

o ¶ Interdicta. nō ꝙ in loco interdicto nō pōt electio celebrari nisi velis dicere hoc speciale in electiōe romani pontificis: ⁊ posito etiā ꝙ i tali loco celebret: nihilominus valet: quia nulla exceptio admittitur: vt. s̄. dixi

p ¶ Tueatur. vt. ff de ori. iur. l. ij. §. post originem. ⁊. j de sta. regu. c. vno

l ¶ Potu. pone cardinalis absens venit post diem octauum a die inclusure: ita ꝙ cardinales inclusi tunc nō habebunt nisi

§. ⁊ quoniam.

q ¶ Celebrāda. ꝑm distinctionē supius factā.

r ¶ Presumāt. qꝛ tūc eēnt excōicati: sic ⁊ i se defēdēdo

modū excedēt qđ dic: vt. ff. đ re. ipo. oli. i fi. Et nō casū in quo laic⁹ aūcre canonis ptātē hēt in clicū ꝫ id. xcvi. di. bñ gdē. de sen. ex. si vero.

f ¶ Corporalr. vide qđ nōi. c. j. p xi.

a ¶ Ppateant. ff. đ excess. pla. iter dilectos. j. de reg. iur. infamibus.

b ¶ Ppriatos. sic j. e. fundamēta. §. qđ si secus. ff. đ ꝑben. in qbusdaz. & j. e. ti. felicis.

c ¶ Contradictione. pscribi tñ pñt qđ dic vt. j. de pbe script. c. ij.

d ¶ Predicta. in qua fm suppositionem distinctōem erat electio facienda.

e ¶ Ppriata. sic j de pēis. felicis. i fi. & xxv. q. ij. ita nos

f ¶ Captuat. i ꝯsi captuatuz facit & tz. io. an.

g ¶ Certuz. puta talem eligendum io. an.

h ¶ Electio. q̄ liba dz esse cū ex conse su ꝓcedat: ad idē de spon. cū locuz.

i ¶ Sua sunt. de cens. i cū apls.

pontificis obitu corā clero & ppło vniuersło citatis ipsi⁹ ad h spāl⁹ quocādis pstent corporalr⁹ iuramētū. ¶ Qđ si p missa diligent ñ obſuauerit aut fraudē in eis vel circa ea ꝓmiſerint: cuiuscūq; sint pemi nētie ꝓditōis aut stat⁹ oi cessā te ꝑuilegio eo ipso sniam excōicatōnis incurrāt: & ppetuo sint ifames: nec vnq̄ eis pōte dignitatis pateāt⁹: nec ad ali qđ publicū officiū admittāt. ¶ Ipsos iſup feudis & bonis ceteis q̄ ab eadē ro. ec. vel qb⁹ libet alijs eccl̄ijs obtinēt ipso facto decernim⁹ eē ꝑuatos⁵: ita q̄ ad eccl̄as ip̄as plene ac libē reuertāt: administratorz earūdē eccl̄aꝝ arbitrio sine ꝯdictōe⁶ aliq̄ disponēda. ¶ Ciuitas vo pdcā⁷ ñ solū sit iſdicto supposita: ſz & pontificali dignitate ꝑuata. ¶ Ceterūq; cū arbitriū vel iordiar⁸ captiuat⁹ affect⁹: vl̄ ad certū⁹ aliqđ obligatōis cui⁹q; necitas adigit: cessat electio¹⁰: dū libtas adimit eligēdi: cardiales eos dē obsecrātes p viscera mie dei nr̄i: p aſpiōnē sui ꝑciosi sanguis obtestamur: vt pēsā tes attētu⁹ qđ eis iminet: cuz agit ò creatōe vicarij iesu xp̄i successoris petri: rectoris vīsi ec. gregis dñici directoris oi ꝑuate affectōis iordiatōe deposita: & cuiuslz pactiōis ꝓuētōis: obligatōis necitrate: nec nō ꝓdicti & itēdimēti ꝓtēplatōe cessantib⁹: ñ i se recipz cēt; ꝓsideratōis intuitū: vel i suos: ñ q̄ sua⁹ sit q̄rāt: ñ ꝓmodis ꝑuatis itēdāt: ſz nllo artāte ipsoꝝ i eligēdo iudiciū, nisi deo puris & libis mētib⁹: nuda electōis ꝓscia i vtilitatē publicā libē ꝓseq̄nt oi conatu & sollicitudie: put possibilitas⁹ patit id actur⁹ tñmō: vt eozum missio acceler⁹ vtl̄: & pneces saria toti⁹ mūdi ꝓuisio: idoneo⁷ celerit eiò eccl̄e spōso data. ¶ Qui aūt sec⁹ egerint: diuie⁴ sbiaceāt vltōi: eoꝝ cl̄pa nisi grauⁿ ꝓpter ꝑ pacta pēia nlīaten⁹ abolēda. Et nos nichilomin⁹ pactōes ꝓuētōnes: ꝓdita & itēdimēta oia: sub iuramēti: siue cuiuslz ali⁹ fuerit vinclo firmitatis ĩnexa: cassam⁹ irritam⁹ & uitb⁹ decernim⁹ oio carē⁹: ita vt nll⁹ ad illa obſuāda quōlz sit astrict⁹: nec dq̄q̄ ex eoꝝ trāsgressione notā veat fidei ñ ꝑuate: sz ñ idigne laudis titulū potius mēat: cuz lex ēt hūana⁹ testet: deo magis trāsgressiones h⁹i q̄ iurisiurādi obſuatōes accepras. ¶ Quia vo fidelib⁹ ñ ē tā de sollicita q̄tūcūq; in uētōe fidēdū: q̄ ò istātia oīonis⁹ hūl̄ & deuote spādū: huic adijcim⁹ sāctōi: vt i oīb⁹ ci uitatib⁹ ceteisq; locis isignib⁹ vbi⁷ ꝑmū ò mēorati pon. obitu certitudo claruerit: a cleo & ppło solēnib⁹ ꝑ eo exeq̄is celebrat⁹ singul⁹ dieb⁹: donec de ipsi⁹ eccle ꝑuisione idubitant rumoꝝ ptulerit vīitatem hūles pces fūdant ad dñm apud eū ò uotis oīonib⁹ insistat: vt ipse q̄ ꝓcordiaz fac in sublimib⁹ suis: sic efficiat eorūdē cardialiū cozda i eligendo ꝓcōdia: q̄ ꝑuisio celer cōcors & vtil̄: put aiaꝝ sal⁹ exigit: & toti⁹ orb̄ reqrit vtilitas ex ipsoꝝ unanimitate seq̄t. Et ne tā salubre pñs sāctiōis edictū ingrātie negligi ꝓtextu ꝓtigat: districte ꝑcipim⁹: vt pri archie: archiepi epi & alij eccleliaꝝ plati: ceteiq; qb⁹ ꝓcessū ē ꝓponē vbū dei cleruz et pplm ꝑ ipāl⁹ freq̄nti⁹ cōgregādos i suis fmonib⁹ ad supplicū pcū suffragia, p celeri & felici exitu tanti negocij frequētāda solerter hōtent:

k ¶ Possibilitas. qz vltra posse nemo. xxij. q. ij facia. j. de reg. iu. nemo ff. de pac. c. vlt.

l ¶ Idoneo. tenent ergo cardinales idoneū eligē iz dicam⁹ q̄ nulla exceptio admittit ꝯ electum a duab⁹ ptib⁹. ff. e. iz. qđ ergo si laicū illiteratuz vroratū eligant: de hoc vi lxxx. di. sigs pecunia.

m ¶ Diuse. ad hoc. j. e. cōmissa. i fi.

n ¶ Grauī. fuit ergo grauis offensa. xxiij. q. i. nō afferam⁹.

o ¶ Carē. ꝓcor. j. de of. or. qz pleri *.

p ¶ Hūana. C. de nup. aūc. q̄ eis. ff. de obse. l. nullū. ff. de le. i. sigs inq lin⁹. ff. de pac. iur. gēnū § gnāl⁹. io. an.

q ¶ Orationis. xxiij. q. viij in q̄z. als est sub. §. Quis. ibi scientes magis religiomb⁹ q̄ officijs: & laboī corporis vel sudore nram rem publicā cōtineri.

r ¶ Ubi primū. i. ꝓximum. io. an.

s ¶ Circūstā tie. puta qz timetur de ẽçania & magna discordia int cardiales.

t ¶ Jeiunioꝝ. ad hoc concor. de. xo. & vo. red. magne. & vigilarū exercitiam: vt ibi.

a De circa. appellãtes ꝫ electões postulatões vel ꝓmissões oia q̃ obyce mẽdũt ꝫ ploná vel formaz tenent exprmẽ et iurare: q̃ illa credũt ꝫa cẽ ꝛea posse ꝓbare. sup ñ exꝓssis ipsi vel adhẽtes ñ audiant: nisi de nouo emergãt vel ꝓueniãt vel supueniat ꝓbãdi facultas: sup quo iurare debẽt statuũ uno. edũ ꝫ nó ꝓbates q̃ obyciũt in ploná vel forma i suo robor ꝓfuatur ꝛ fm gar. ꝛ ioa. mo. hec dec. in. vi. ꝓtes dicũt: q̃z ꝑma vsq̃z ibi edicto. i q̃ ponit ꝓstõnis cõm. scda vlz ibi aliogn. ꝛ põit ibi ꝓstõem. zª vsq̃z ibi nisi aliq̃d. ꝛ ponit ibi penã nó obſuãtis ꝓstõnem. q̃rta vsq̃z ibi ſſ hᵗ. i. in q̃ facit exceptõem. quita vlz ibi illa sane. in q̃ de iuramẽto ponit ſſ exceptõe ꝓstando. sexta ibi illa sane vsq̃z i fi. i q̃ cor

ꝛipis eadẽ aucte ñ solũ oiõnũ freqntia: sz obſuãtia: put circũstatie pẽsande suaserint teunioꝛ idicãt. Idẽ i eo dẽ.

b Electões nõ h tres mós tãgi i gbᵒ (rovozat dñi no. dec. ꝓuidet ecclẽsi: sic. ẽ. e. c. i. eo. li. quoꝛ ꝑmi duo ꝓmẽt ad subditos: aliᵒ ad ꝓlatos: q̃ eoꝛ ipso q̃ꝫ ꝓuident ꝓfirmãt. q̃ẽ verũ si eodẽ iure spectat ad illos eligẽ ꝛ confirmare. lx. ij. di. i synodo. ff de aucꝛ tu. l. uij. secᵒ si diuerso: ꝛ sic intelligit. ẽ. e. cũ iter canoicos. vbi de hoc ꝛ de fi. instru. inter. §. cetez.

c Uiã malicijs. j. c. ꝑx. de rescrip. sedes. ꝛ. c. plerũq̃z. ẽ. qui ma. ac. pos. significãte. ff. de rei vn. i fudo.

d Possibile. non. n. oibus hoium malicijs viã ꝓcludẽ posset. vi. q. i. si oia. malas. n. hoium volũtates ad plenũ cohibẽ ñ possumᵘ. xxxi. q. i. hac rõe. i fi. ml. n. ẽ q̃ hõ scl dcᵘ malicie nõ adiuenias: in auc. coll. vi. vt hi q̃ se ob. ha. pi. rei. mi. i ꝓnc. ꝛ idẽ. ff. cõmo. ad eos. ff. de ꝓscrip. ẋ. nã. C. mã. l. ab anastasio

e Periculose. aduerbialr ponit: sic de pe. di. i. piculose. ꝛ ẽ piclm i spũalibᵘ ꝛ tpalibᵘ. ẽ. e. ne ꝓ defectu. l. di. posth̃. ꝛ. j.

f Dignitatũ. de gbus ẽ idẽ iudiciũ hñdũ. ẽ. e. ti. (e. quã sit. dudum. ij. ꝛ. ẽ. de ꝓb. de multa.

g Aliox eccliasticoꝛ. oium vlr. xix. di. c. i. ff. de offi. ꝓs. l. uij. igf siue sup simplici bñficio appellet: siue sup alio locũ hz hec dec. Dici. n. solet: q̃ idefinita canonis vel legis regulã tradẽ intẽdent: eqpollet vñ. indefinita cõis locutõis nó fm iuristas. vel fm logicos indefinita eqpollet vñi in mã necia: vt hõ ẽ aial ergo ois hõ. Jn mã xro ꝓtingẽs secus: vt hõ currit: ergo ois hõ: non sequi. Sz ꝫ q̃ ẽt ꝫz iura idefinita nó eqpolleat vñi. nã si lego alicui oẽ marmoꝛ: videoꝛ legasse ꝛ statuas marmoꝛeas ꝛ ceteras ſpẽs ex marmoꝛe factas. ff. de le. uij. hẽs me. §. i. ꝛõ au. ꝛ ar. le. l. i. ꝛ ñ si leget marmoꝛ: idefinite: sub legato ꝓhẽdit sola rudis mã: ꝛ nó ſpẽs de marmoꝛe facte. ff. de le. uij. l. q̃sti. §. illud fortasse. Jtẽ si lana idefinite leget: tincta ñ ꝓtinet in legato. ff. de le. uij. sicut. in ꝑn. ꝛ si legat ois lana: ẽt tincta cedit legato. ff. de au. ꝛ ar. le. l. pedicis. §. labeo. ergo idefinita ñ equipollet vñi. Jtẽ aliud q̃ trãsigit sup gnãli pentõe: aliud q̃ sup indefinita: vt nõ. ẽ. de trãs. c. i. iz dic q̃ q̃ nó ẽ cadẽ rõ ꝛ pditio ꝓpter aliq̃ accñs oium ꝑticularũ in vniuerso cõꝓhensorũ indefinita nó eqpollet vñi: vt ꝑz in ꝫtijs. Uã tinctura lane ꝛ ſpẽs marmoꝛis ñ ꝓcedũt ex ipsa oꝛgie: sz ex accñti hoiis opatõe: ꝛ posset maioꝛis estimatõis eẽ: ꝑm addũ tincture vel ſpẽi: cui ipm ꝓncipale. sz q̃ñ oium ꝑticularũ eadẽ ẽ rõ ꝛ pditio vt ꝓs: q: non variãt p accñs: sz forte ſt ibi ꝑtes ex oꝛgie ꝓpta q: alia lana melioꝛ ꝛ nobilio ex oꝛgie: idẽ i mãmoꝛ: nũc i definita negatiue vel affirmatie ꝓlata eqpollet vñi. ñ. de le. uij. si plib. ꝛ. l. si ita. ff. de re. du. l. si is q̃. §. virũ in fi.

h Perpetuo. ꝛ. gnãli: sic. ẽ. c. massana. ꝛ sunt hec signa cognoscẽde gnãlis ꝓstõnis cũ edicti vocabulo nuncupãt vt hᵗ: si muttat venerabili cetui: si ꝓcipitur p oẽs ꝓlos diuulgari scriptura publice ꝓcedente: si dicat idẽ in ilibus obſuandũ: si lex vel canõ appellet gnãlis: si iubetur exꝑsse ad oẽs pertinẽ. hos modos hẽs. C. de legi. l. uij. in. au.

i Aliqui. quoꝛ iteꝛest: vt q̃ canõici pochiãli vel ꝓmi. xvi. q. vij. filijs. ꝛ si collegũ obyciũt ad hoc tenet. ff. q̃ me. cã. l. meũ aũt ꝓtem. §. aiaduertẽdũ. dixit gar. q̃ ro. curia q̃ẽz clicũ de dio. vel de ciuitate admittit ꝫ

culoseᵉ vacẽt ecclie: vel ꝓbã tuũ dignitatũ ꝛ aliozᵇ ecclia sticoꝛ bñficioꝛ puisio differat. Edco ꝓpetuo ꝓuidemᵇ vt siq̃n aliq̃ electõibᵇ postulatõibᵇ vel puisiõibᵇ se opponũt: ꝓponẽdo aliq̃ ꝫ electionis postulatõis seu puisiõis

electum ep̃m: siue bñficiatᵇ sit siue nõ. oũdus: si vult obijcere i ploná: ꝫ fõma aũt nó: nisi canonicos admittit.

k Ꝓponẽdo aliq̃. ii. ergo q̃ opponantur nó sunt talia sz directe respiciũt ius ecclie vl opponẽtis ꝓsone ꝓstõ ista ñ artat: vt in cle. e. ti. ꝓstõem

l Formã. vt q: fuata non fuit forma dec. q: ꝓ (. i. gn. ꝓpter. in electõe ꝫ formã postulatõis obyci põt q̃ nõ ẽ ꝓcoꝛs: vel saltẽ a duabus ꝑtibus celebꝛata: ꝛ hoc q̃ñ vnᵘ postulatur ꝛ alter eligit. ẽ. e. scriptũ. vel q̃ postulatᵘ ẽ q̃ debuisset eligi. ẽ. ti. ꝑx. c. vno. ꝫ puisionẽ põt opponi: q̃ adhuc non sit. ꝓuidẽdi ptãs ad supioꝛẽ dcõtoꝛa: vel q: ꝛ p lras surrepticias sit facta ꝓuisio: de rescrip. ff lãs.

m Eligentiũ. vt q̃ sunt excõicati maioꝛ: vel ab hoie suspẽsi. ẽ. e. cũ inter. de ꝓbe. cũ dilectᵘ. vel ꝓbata a canone: vt q: sciẽter ele gerũt indignũ. ẽ. e. cũ i cũctis. vel tũt infames: q̃bus sunt actus legitimi iterdicti. ff. de re. iudicata. sz eligere ẽ actus legitimus. j. de sẽ. ex. solz ad fi.

n Electi. puta defectus etatis scie ꝛ natalũ. ẽ. e. cum i cũctis. Obiectoꝛum autem defectuuz examiatio fiet: vt traditur. j. e. ii fonte.

o Facienda. q̃ꝫ h de ꝓuisione dr: repetitũ intelligatur in postulatõe ꝛ electõe faciẽdis. q̃ꝫ iuris. n. i vno ꝛ in reliquo. ꝛ hoc verũ si ꝫ certã ploná appellet: vt nõ eligatur vel postuletur: si aũt ꝫ incertã hᵗ ꝓstõis formã non ẽ necesse fuare. j. e. q̃ ꝛra certã.

p Appellari. ad papã fm guil. ꝛ est rõ: q: appellatões interpositæ ad papã magis ꝓ iuerunt. ꝓtela: ꝛ negocia ecclesiaꝛ: de ap. sepe. ꝛ ad ea q̃ frequẽtᵘ accñt cõ. ff. de legi. nã ad ea. ꝛ ista ꝓstõ videt supplẽ illã. ẽ. eo. statuᵘ. q̃ exꝑsse de ap. interposita ad papã loquitur: ar. ad hoc. j. e. is q. ꝛ. c. se. iu dic fm gar. q̃ hec dec. cẽt locũ hz in appellationibus ad inferioꝛes iterpositis: cum gnãliter loquatur: ꝛ sic in gnãli intelligenda. ff. de of. ꝓs. l. ꝓles xix. di. c. i. ff. q̃ñ me. cã. l. meũ aũt. §. aiaduertendũ. ff. ꝺ publi. de ꝓcu. Ꝑcterea ho. itelligit illã dec. ẽ. e. statuimus. sz ibi exꝑmat ad nos: ẽt in appellatõibᵘ ad inferiores iterpositis: q̃ꝫ facit ꝓ hac ꝑte: tũ id non puto vꝛum vt ibi dixi. hec autem decꝛe. fm gar. locum hẽbat siue i iudicio siue exᵗ iudiciũ appellaretur: q̃ꝫ non ẽ hodie verum. non. n. locũ hz nisi in appellatõibᵘ exᵗ iudiciũ iterpositis: vt declaratũ est. j. e. ꝓstõ.

q Publico. facto ſ ꝓ manum tabellionis. q̃ꝫ sit publicũ instrm nõ. ẽ. de fi. instru. c. ij. ꝛ dic publico. ſ. sup appellatione confecto.

r Litteris testimonialibus. ſ. sigillo auctẽtico sigillatis. j. de of. oꝛ. si canonici. ꝛ in decꝛe. cũ medicinalis. j. ꝺ iẽ. exc. vel dic q̃ sufficit si ꝓ sua m vel alteriᵘ ꝓuata manum fuerint ifẽ conscripte: ꝓbabitur tñ talis scriptura ꝓ testes. tñ fm guil. ꝓtoꝛ intellectus ꝓbatet. ꝛ ideo dicitur est de l fris: q: in plerisq̃z locis vsus tabellionum nó hẽtur: sed instrumentoꝛum loco habentur officialium littere.

s Omnia ꝛ singula. quid ergo si dicat electum ꝓiurũ

vel homicidam vel excõicatũ: nunquid sufficit talis expssio. ꝺ hoc fertur tpe mortis to. t nicolai multũ disputatuz: t diuerse declaratõ est facte dicãtur sup hoc: t videtur ꝙ satis hoc sufficiat: qz qõlz plurium vel homicidium repẽlit: ſz dic otra ꝙ hanc lfam: alis q̃re fiẽt hec wrboz geminatio. t ꝓbatur hoc satis ſ. de excepti pia. t melius. ſ. e. procuratoz. t in cle. ostõez. e. ti. i. gen. ad idez ff. de volo. l. ſi ex volo. §. fi. ſ. de testi. plũrium §. testes. ũ. q. viij. libellorum de pe. di. v. consideret. t tutũ est ꝙ uret ꝓ hunc modũ iuro oia t singula tc̃.

formã aut pſõas eligẽtiũ vl electi: ſiue illi cui erat puisio faciẽda ſiue ſcã: t ꝓpt ꝺ ꝓtigerit appellari: appellantes i iſtro publico: ſeu lr̃is ſz appellone ꝓfectis oia t singla exp̃mãt q̃ i formã itẽdũt obijcẽ: vel pſonas cozã pſois auctẽ id: aut pſonaꝝ q̃ ſi hoc testionũ phibeãt vtati: cozã põali pſtito iuramẽto: ꝙ credũt ea q̃ sic exp̃munt eẽ va: t se posse ꝓbare. Alioq̃n tã opponẽtes ꝙ tpe appellonis iꝓposite: vel postmodũ adherẽtes eisdẽ obijciendi aliq̃ q̃ ñ fuerit in h̃i liis vel instis exp̃ssa: poteſtatẽ sibi nouerit iterdictã: nisi aliq̃d ꝓ ea forã emerſit: vel ſi antiqs

¶ Coram. hic fit ꝺ. referl. n. ad iferiora non ad supiora. cozã aliquo aũt fieri dr̃: q̃ ſit eo sciẽte t intelligẽte: ſz nõ ꝓsentẽte. ff. de ꝺ. li. cozã. sed t hoc testimoniũ regitur vt. ſ. dicã.

¶ Corporali. per hoc dicas ꝑz guil. t gar. ꝙ si iuret ꝺ sente textu euãgelioꝝ t nõ tãgat: ꝙ huic ostõi satisfactũ non ẽ: t sic pauẽnico i hoc iterlocutũ dicũt. si aũt euangelia tangẽt pedes vel cubitu: si manꝰ ꝺz non sufficit: qa singula mẽbra singula hñt officia. lxxxix. di. singula. ſ. de hẽ. cũ ex mũcto. facit. n. ꝺ gnãlem ꝓsuendin: q̃ est optima iterps legũ. ſ. de ꝓsue. cũ dilectꝰ. Quid si sit ꝑſ q appellat: q̃ro an teneat tangẽ sacra. dixit gar. ꝙ sic: qz gnãliter loqtur hec dcr. t sic gnãliter intelligenda. xix. di. c. i. ff. de of. ꝓſi. l. ij. Itẽ ꝓuilegium eꝓzũ est coꝝpore iuris clausum: vñ ꝓ istud tolli videt actus ius eccl. ſ. de cõsti. ſz cũ suis ꝺcoꝝ. guil. otra dicẽs: ꝙ epi tãgẽ non tenentur. xi. q. i. nec honore. C. de epi. t cle. auc̃. ſz iudex. ſ. de iu. cal. c. vlt. t hoc credo vrꝝ: ſz opio gar. sit tutior: t facit qõ dicã. ſ. c. pr̃ sicut. n. ꝓ illã dec. uon tollũtur illi ꝑciales casus in qbꝰ gs admiſtrat aũ ꝓstmatõem de iñterit: sic t ꝓ istã sublatã nõ credã illũ casũ: in quo gs tangẽ non tenet. ſ. in eꝓo ꝓcedẽt hoc dictũ: si ꝓuilegium eꝓzcẽt gnãle: t tunc rũdẽtur ad cõtraria. ſ. signata ꝙ ponũt casus spãles: ſz q: ꝓ iura supꝰ all. t ꝓ aue. ꝺ sã. epi. coll. ix. §. ſz nulli. ponꝰ ꝓbatur istud spãle i iuramẽto testiũ postea ꝓgatũ ad iuramentũ calũnie ꝓ ꝓdictã decre. vl. de iu. calũ. ibi sicut i dicẽdo testimonio tc̃. dicã ꝙ in alijs tangẽ tenent: ad hoc. i. q. vij. quotiẽs. i. ſ. t. ſ de iureiur. ego. M. in ſi. de pur. ca. quotiẽs. §. porro. in ꝑn. t ſi. de sen. exc venerabili.

¶ Poſtito. põe ꝙ vna die appellauit seq̃nti die iurauit: q̃rit an sit hunc ostõi satisfactũ. t dixerũt guil. t gar. ꝙ nõ: t sic dicebãt fuisse declaratũ ꝓ nico. t ar. ad hoc. ff. de ꝺ. infec. qui ꝺona. §. siquis stipulaturus. t. ſ. de e. e. q. ꝓpter. in quibus habes ꝙ stipulaturus de ꝺno infecto: eodem tempore debet iurare t stipulari: alis non ẽt cauendum: t publicatio scrutinij: collatio t electio insimul fieri debent non ex intervallo: vñ hoc videtur fuisse istius ostitutionis mens: ꝙ incontinenti sup oppositis in appellatione iuretur: ad idẽ. ff. de testa. heres palã §. ſi. Item ſm eosdẽ dicas t bñ: ꝙ si appellans dicat sic offero me paratũ iurare omnia t singula tc̃. non est huic constitutioni satisfactum: quia constitutio ista iuramentum exigit: non pollicitationem: ad idem. C. de vsur, ac-

¶ Probare. si autem dicat se credere posse ꝓbare ea que sufficiant ad victoriam cause sue: non est huic constitutioni satisfactum: nec valet appellatio. ſ. e. is qui. quid si appellans quedam ꝓbauit ex oppõitis t iuratis que bene sufficiũt ad victoriam cause sue: t q̃dam non ꝓbauit: quid erit. dicunt quidã eum succumbẽ: ad hoc de ꝓba. lz. v. item quoꝝ. t ita dicunt quidam nicolaum interlocutum. ꝺtrarium: tñ est verum quia constitutio ista intẽdit: vt videl solã calũniam excludere. non. n. iurat ꝙ sint vera ſ. ꝙ credit ea vera: sic ẽt intelligit ho. ſ. c. statuimus. decr. illa lz non ob. qz ibi se astrigit ad virũq; ꝓbandum: vñ nos gẽdus fuit. ff. de ꝓba. l. circa.

¶ Alioquin. i. si non exp̃sserint oia q̃ intendũt opponẽ. alij exponunt t male: alioquin. i. si non iurauerit: vñ dicit ꝙ pẽa istius ostõis est solum ꝙ si non iurat: non audiatur sup ñ ex ꝑſis. Sed hoc est falsum: qz si non fuat ꝑſtõnem i nullo valz appellatio: t est exp̃ssum. ſ. e. is q. t ibi et dicã t ꝓbat hoc cle. e. ti. ꝓstitutõem. in ſi.

¶ Adherentes. dixit gar. ꝙ adhẽntes debent fuare hãc cõstõnem vt ꝓncipales: alis non audirent: alis. n. non ꝓcludẽtur via malicijs. qõ intendit ista constõ: ad hoc. ſ. e. auaricie. t ita dicit papam nico. interlocutũ. Sed guil. contra qõ potuſ credo: cum hec constitutio nulla ꝯtum ad hoc de adhẽntibus mentõe facta dicat appellantẽ iurare debẽ: t crimia specifica re. adhẽntes ergo ꝯdiu appellãs ꝓsequet negocium: ad hoc ñ tenent: ar. de dec. ad audiẽtiã. nec sit tutũ nec honestũ cogi multitudinẽ ad iurãdũ. illo vero defũcto vel ꝓseq omittẽte ii ipsi velint ꝓseq bñ iurabunt t specificabũt. t scias ꝙ nõ admittẽt ex virtute appellatõis adhẽntes: niſi ifra tps quo appellasse debuissẽt appellatõez exp̃sse ratificauerit: t dixerit se adherẽre velle. ij. q. vi. ñ solẽt. ff. rẽ ra. ha. l. bonoꝝ.

¶ Exp̃ssa. singularit: vt dictũ ẽ.

¶ Interdictã. aliꝰ aũt ꝙ non appellauit nec adhesit poũt se opponẽ: non põt tñ ꝓsequi in cã illa ꝓ interesse cõi articulos non specificatos: quod dic vt in clemen. c. ti. constitutionem. §. ij. t sic debet intelligi. ſ. e. si forte ibi aũt dabit initium tc̃. vl superior ex officio suo inquiret hoc: ne electus forsan crimibus ascendat ad apicem. xxij. di. qui epõs. Quid si appellãs ꝙ deficit i ꝓbatõe obiectoꝝ: vel cuꝰ appellatõ reiecit: offert se ꝓbare incontinenti electũ excõicatum. dic ſm guil. t gar. ꝙ non admittetur tangẽ ꝓ: qõ dic vt in cle. e. ti. constitutõez §. insuper. nam etiã ꝓ modum q̃rele ñ audiret vt ibi. ſz supior ex officio ingret de hoc: t hoc ut ꝓbationes sunt in ꝓmptu alis non. sic. n. retardaretur confirmatio: tacea: ergo. ij. q. vij plerigz. vi. q. ij. si tñ.

¶ Emerserit. vt si de nouo hõicidiũ cõmisit: vel aliõ mõtle.

¶ Antigo. tũc notꝝ ſz non oppositꝝ. si vero fuissent opposita circũstãtijs omissis ñ audiret volẽs illa exp̃mẽ cũ iuramento

qđ legtur: vt i cleñ. e. ti. pstitutionē. ij. gen. ꝛ q̄ ĕ rō ibi nō.

a ¶ Superueneru. cum. n. ab initio ꝓbandi nō habuit facultatē exp̄mere nō debuit. ij. q. vij plerīq; nō ſtc i casu. j. e. nulli. vt ibi dixt. ioannes. an.

b ¶ Uerisimilē. vt q; nō ꝓsecuerāt multā familiaritatē hīe cū isto electo: ꝛ q̄ opponun tur nō erāt publica: ꝛ in facto alieno ē ꝓbabilis ignozātia. ff. ꝓ suo. l. vl. gar.

c ¶ Ignozātia. vt i vltio casu q̄° de ignozātia dicit

d ¶ Supueniēte. vt i 2° casu. In p̄mo ergo casu nō iurat: nisi vt excludat calūniam vt legtur.

e ¶ Per. pp̄ū. nō ignozātiā, pbari p iuramētū j. e. nulli. ꝛ ió cōpellūtur iurare: q; debuerunt ab initio q̄rere: ꝛ q; p̄sumū tur malicioſe hoc oppo nere: alſ glibz p̄sumit ignozās. j. de reg. iur. p̄ſumit. vbi de hoc dixi: ꝛ p hāc fraz: p. pp̄ū dixit guil. q̄ generalis ꝓcura tor nō p̄stabit hoc ſacra mentū ſz spālis. ſ. habēs ad hoc mādatū: bñ. ſic dicit ſe obtinuiſſe: ad h° ff. de iureiur. iuſiurādū. §. ꝓcurator. C. de ꝓcur. l. i pecuniarijs. ad hoc. j. e. ꝓcurator.

f ¶ Statuit ſ. e. ſtatuiz° ibi. n. ponit pena deficiēt i. pbatione: ħ pena ñ ſeruātis hāc formā i ap

g Uaricie. (pellādo. electº añ ꝓfirmatō, nē admīſtrare nō dz p ſe vel p aliū t totū vel i ptē ſub quācūq; colore. q. ꝓtra fecerit: ipſo iu e puari ſint iure ex electione q̄ſito

h ¶ Cecitas. nō aut appellari cecū ꝛ ambitioſū. j. e. quozūdā excecāt. n. iſta alios: vt agēda nō videāt: ꝛ a ꝓbibitis ñ declient vt ibi: ꝛ. xlvij. di. viz. ꝛ. c. ſiē hi. ꝛ qs dicat auar°: qs larg°: qs ꝓdigus: nō. ſ. de ꝓſue. ex pte. io. an.

i ¶ Interdicta. ſ. ante ꝓfirmationē administrare. ſ. e. noſti. ꝛ. e q̄ſiter. ꝛ. ſ. de ꝓbē. cū tam dudū.

k ¶ Fraudibus fiebat fraus q̄ſi de ɔcru ad ɔctū: ꝛ hoc ꝓhibi tū ē: quod. ꝓſequere: vt nō. xuij. q. iij plerīq; ſ. de puile. q̄nto. ꝛ. ff. de legi. cōtra.

l ¶ Eccliaz. olim: cū idefinite loq̄tur: qđ vez itelligas niſi i pa pa. ſ. e. lz. ꝛ idem eſt fm hug. ꝛ io. in iperatoze: q hoc nō. xciij. di. legim°. aliꝫ ꝓtra. ſ. e. venerabilē. ꝛ i casu. j. e. idēntitatē°. §. ſi ꝛo. ꝛ. §. eccez. ꝛ i vltramōtano ꝓcoꝛditer electo imediate ſbiecto dño pape. ſ. e. nihil ad ſi.

m ¶ Ingerere. vocari. n. debēt a ꝛco tanq̄ aaron. ſ. e. q̄ſiter.

n ¶ Indulgēdū. ſ. e. ꝓxi. ff. de rei ven. i fundū.

o ¶ Latius. i late: ſic. ſ. de accuſa. lz ꝓpter. ibi poti°. ꝛ. j. de iurīs. ꝛ ſi pignozationes ibi diſtrictius. hoc dico: q; idē, puſtū ē ex mēte p. ꝛoz iurū. vel dic, pp̄ie: q; hec pſtituto latius ꝛ clarius exp̄mit. Itē olim irritabat electio hodie aliter ē vt infra ſequetur.

p ¶ Cōfirmetur. ꝛ tūc administrabit q̄ iuriſditionis ſūt: nō q̄ ordinis: vt ſ. e. trālmiſſā. ꝛ ē rō q̄re electi ante confirmationez

supueneritᵃ ꝓbādi facultas: aut aliq̄ antiq̄ i opponentiuz noticiā ò nouo ꝓueneritque appellātes appellationis tpe emiſſe veriſiliterᵇ ignozāt̄ po tuerīt: ꝛ etiā ignozarit. ¶ Super hᶜ i aūt ignozātia ꝛ ſuper ueniēte facultate ꝓbādi fidez p ꝓpum ꝓſtādū cozpalr faci ant iuramētū: hoc adȝciēdo i iuramēto eodē: q; ad ea ꝓo bāda credūt ſe ſufficiētes ꝓo bationes hīe. ¶ Illa ſane q̄ ſe licis recoꝛdationis ino. papa q̄rtus ɔ nō plene ꝓbātes ea q̄ i formā vel ꝓſonā obiecerāt ſtatuitᵏ i ſuo volumus robo re ꝓmanere. I dem in eodē.

H Uaricieˢ cecitasᵇ: ꝛ dam nāde ambitiōis ipzobi tas aliōz animos occupātes eos i illā temeritatē ipellunt vt q̄ ſibi a iure interdictaˡ no uerint: exāſtiſ fraudibᵇ vſur pare conētur. ¶ Nōnulli ſiq

nō administrāt: q; alſ de cōfirmatione nō curarēt ma xime hi q non habēt conſecrari: ꝛ etiā cōfirmatio nihil operaretur: ſi administrationē ꝓ electionem haberent. Itē ſi ꝓtingeret electionē caſſari: nō ꝓt hic de facili ꝛmo ueri. qđ dices de electo ꝓfirmato a cuiº ꝓfirmatione eſt

dē ad regimen eccliaz electi: q; eis iure ꝓhibente non licz ſe ante ꝓfirmationē electiōis celebꝛare de ipſis administra tionē eccliaz ad ꝙs vocātur i gerereᵐ: ipſā ſibi tāq̄ ꝓcura toꝛibᵇ ſeu economiſ cōmitti ꝓ curāt. ¶ Cū itaq; nō ſit ma licȝs hominū idulgēdūⁿ nos latiusº ꝓidere volētes hac generali cōſtitutione ſācimᵖ: vt nullus decetero admīſtra tionē dignitatis ad quā electᵘ ē ꝓuſq̄ celebꝛata ò ipo electo ꝓfirmetᵖ ſub economatuſʳ: vl ꝓcuratiōiſˢ noie aut alio de nouo q̄ſito coloꝛeᵗ in ſpiritua libusᵘ vel tpalibusᵛ p ſe vel p aliū ꝓ parteʷ vl i totū gerereˣ vl recipeʸ: aut ſe illī imiſcere p ſumat: oēs illos q̄ ſecº fecerit iure: ſiq̄ò eis p electionē que ſitū fuēit: decernēteſ eoſpoº p

uatosᵇ. I dem in eodē.

Q Uamᶜ ſit eccliȝs ipſaruz

appellatū: nunqd ſi admīſtrabit ap pellatione pēdēte icurrat penā. ꝛ fu it diſputatū ꝛ ēminatū olim bonoñ. q; administrāt̄ ta lis icurrat penam p. l. ff. de mu. ꝛ ho. l. reus. §. eū cōtra quē. ꝛ hoc: niſi tal eēt appellatio que nō teneret: ꝛ ſic in telligitur de ap. cō ſtitutis. ij.

q ¶ Economatº. economus cui res eccleſiaſtica guber nanda mādatur. C. de ſacroſanctis ec. l. iubemus cir ca ꝓncipiū. io. an.

r ¶ Procurationis. ſumebāt hāc fraudē ex decre. ſ. e. cum nobis oliz in fi.

f ¶ Coloꝛe. quicū q̄ fuerit ille: puta vicaria cōmenda caſtaldionatus: vl dicebat ſe facē id vt canonicum fm opinionem lau. q nō. hoc. ſ. e. quali ter.

t ¶ In ſpiritualibus. vbercōmunicare: abſoluere: inter dicere: penitentias iniungere ꝛ ſimilia. ſ. ò excel. prela. accedentibus.

u ¶ Tpalibº. vt recipe cēſus ꝛ debita: hīe curā colligen doꝛ ꝛ ſeruandoꝛ fructuū ꝛ ſimilia.

x ¶ Pro parte. gerere. n. vī q nimiā ptē attigerit de hę reditate. ff. de acqr. heredi. ſi fundū. §. ſiqs ſeruus.

y ¶ Gerere. in iudicio vel extra. ff. de ꝛ. ſig. ò ba. ꝛ. l. lz inter geſta.

z ¶ Recipe. ò. puētibº: ſic dicit lex i tutoꝛe. C. ar. tu. l. ſi.

a ¶ Coipſo. ſ. q; ſe administrationi imiſcuit: nō aūt eo q; fecit ſe ꝓcuratoꝛē vel economū ꝓſtitui: ſi ſe nō imiſcuit. hec, pbātur ꝓ ſuperioꝛē ſfam: ꝛ ꝛba cū effectu ꝛc, ò cle. nō reſi. relatum cū ſi.

b ¶ Deuiatos. ipſo iure. olim ò p ſniam: niſi velis di cere q; administrātes vt electi nullo coloꝛe q̄ſito puandi ſint p ſniam p antiqua iura: administrātes q̄ſito coloꝛe puati ſint ipſo iure: vt hic. qđ ſatis mihi placet vt eunteī coꝛrectio: vt. j. e. cū expediat. ſed pᵐ verius fm gar. ꝛ p eo. j. e. cupientes. §. ceterum. ꝛ ſi electus alſ nullum ius habebat ex electiōe: vel ei renūciauerat: teneꝛ ad fructu um reſtitutionē: ꝛ alſ iudicis arburio puniri debet fm guil. ſ. e. dudum. ij.

c ¶ Uam ſit. eligētes q̄ſcito cōmode pñt electionez electo p̄ſentēt: electº. j. mēlē p̄ſentat: alſ puatuſ

De elect. et elect. ptate

I

est iure quesito: nisi condicio persone ipsū excuset. post consensū confirmationem petat ifra tres mēses: alis electio viribus vacuetur.

d ¶ Jura. l. di. post q̄s. §. e. ne p defectu. t. c. cū ink vnū

e ¶ Magistra rez. dic philosophū: nā potēt: ars (ias. facilē: vsus ꝓmptū reddit artifices: t cuilibet artificio ꝑbet experiēta mtrimētū. ff. de le. ij l. legatis. §. ornatricibus.

f ¶ Quācitius. est hoc tpus ad arbitrū boni viri cuz lege vel canone terminet. ff. de iur. de li. l. j. t de off dele. de causis. t magis itellectu q̄s elocutione certa expmi pōt: ō dona. aplice

g ¶ Cōmode. s. eq̄ ꝓpter. xxij. q. ij faciat. ff de v. sig. l. nepos ꝓculo. si aūt electores fuerit negligētes i pūtando nō nocet electo q: nō dz per alterz alteri iniqua cōditio afferri. ff. ō re. iur. nō dz. t est expressū. j. e. cupientes. §. ceterz. t tenebodie qō ibi hēs q: si eligētes differūt electōez pūtaf j. viij. dies postq̄s cōmode poterunt

dispēdiosa vacatio: q̄ periculosa ēt esse soleat aiabus: nō solū iuraᵈ testāt: sz ēt magistraᶜ rez efficax expientia manifestat. ¶ Cupiētes itaq̄ cōpetētibus remedijs vacationuz diuturnitatibus obuiare: hᵒ perpetuo decreto statuimus vt siqñ fuerit electō i aliq̄ ecclesia celebrata: electores electiōnē ipsā q̄citiusᶠ cōmodeᵍ poterūt electo pūtare: ac petere ꝓsētū ipsi ꝓcurēt: electus vo illū adhibere infra mēseʰ a tēpore pūtationis huiusmodi teneatur. ¶ Quem si electᵘ ipse vltra prestare distulerit: iure siqō ei ex sua electiōe fuerat acq̄situz: extuncᵏ se nouerit eoipsoˡ priuatum: nisi forsan ea sit electe persone cōditioᵐ: vt electiōi de se celebrate absq̄ superioris sui lnia ex ꝓhibitione seu q̄uis puisiōe

m ¶ Cōditio. vt q: papa. ꝓhibuit: q̄ nō ꝓsūmeret electioni de se facte: vel monachⁱ canoniᶜ regularis vel aliⁱ ff. e q. sine licētia superioris ꝓsūme nō pūt. j. e. si religiosus. j. ēn. Licētia aūt obtēta dico q̄ hēbit mēsē itegz. illi. n. nō currit: nisi exquo ꝓsūmere potuit. s. e. ℞. electᵘ. de ꝓcel. pbē. q: C. de anna. excep. l. i. §.

n ¶ Celeritate. si hᵒ (si. i dubiū reuocet: bonus viri arbitrio terminet. ff. ō ℞. ob. l. primus. §. ij. de dona. apostolice.

o ¶ Obtinere. si superior illā dare nolit: dic vt dicā. j. e. si religiosus. t volut guil. itātū adherere huic ire q̄ dixit q̄ nisi obtineat: puta q: superior nō vult dare: q̄ electōes ad electionē ꝓcedere possūt qō satis vī uniquiq̄: vñ intelligo obtinere i eo ē fm gar. verᵘ ē dcm guil. vt i glo. se.

p ¶ Facultatē. supple et electᵘ iure siqō sibi cōpetebat sit eoipso ꝑuatus: p cāuagā. benedicti. e. ti. si religiosus.

q ¶ Tres mēses. de dūsis tpibus vide qō dicaz j. e. si electio.

r ¶ Petere. sufficiē petēz nō obtineat exq̄ p cū nō stat. i ꝓfirmatiōibus cathedraliū vel regulariuz eccliaz: q̄ ex ꝓmeditata subiectione vel appellatione ḥūt peti a papa: fua decre. nicolai. j. e. cupiētes. t scias fm guil. t gar. q̄ sufficit si electōes petāt. s. e. cū ink canonicos. t. c. cū dilectᵘ. t. c. dudū i ꝑn. t electo tūc nil petēte vitat hec pena. Itē electᵘ p suū, ꝓcuratoz ē confirmationē petē poūt. s. de rescrip. c. i dilecta. saluo q̄ sp ōcre. cupiētes. fuerit suo casu. sz pone q̄ amicᵉ reᵘ noie ꝓfirmationē petīt sine mādato: nūqd sufficit. sic dūmō ratū hēat: q: t i iudicijs: vt. ff. ō ind. l. sz. t i ℨctibᵘ. C. ad mace. l. vlt. t i maleficijs ff. de vi t vi ar. l. i. §. quotiēs. ratihabitio retrotrahit t cōparat mādato. j. de sen. ex. cū qs. t. j. de reg iur. ratihabitionē. vbi dicā de hoc. t itelligas q̄ dz ratū hze añ lapsū illoz truū mēsū als ratihabitio postea facta nō ꝓdesse. ff. rē ra. ha. l. pe.

s ¶ Justo impedimēto. puta ifirmitate viaz discrimie supiorisⁱ impedimēto: freq̄nti curie mutatione vel alio sili. ff. fidei. caut. l. ij §. de pig. significāte. ō ap. cū parati. xvij. di. si eps cū si. Et nō hoc tps quodāmodo vtile: q: nō cessātibᵘ nō officit. C. de in of. testa. ℨ maiores. s. de rescrip. si aūt. t. c. plerūq̄s.

t ¶ Vacuetur. dixit gar. p lniam: t ideo aliud i isto casu q̄s superior: q: maⁱ vinculū ℨctum est post ꝓsēsū q̄s añ: t id difficilius rūpitur. guil. ꝓtra. qō puto verū cū hic dicat littera eoipso viribᵘ vacuetur: per qō satis pz: q̄ ē canō late sententie ñ ferende. hoc est ergo ius nouū. nā olim si post prestitū consensum non peteba electᵘ ꝓfirmationē: nunc q̄s ꝓpter hᵒ cadebat a iure sibi p electionē iā quesito: sz per supiorem cogebaī ad confirmationē petendā fm ea que nō. ino. de elec. cum in cunctis. t nō fm guil. q hic statutū ē i electione itelligi t i postulatione: q: cadē ē ibi ratio: de ꝑsūm. trāslato. Quid si postea cō firmationē petat electᵘ t ej, obtineat. dic ñ posse qualescē qō a

ꝓncipio fuit nullū: ⁊ peccat detinēdo eꝑatū: nec facit fruct⁹ ſuos: niſi ꝓfirmatio ſcīēter fuiſſz facta p illū q alīs ſuo iure ꝓferre potuiſſet ſm guil. ⁊ facit qđ nō. ſ. de cta. ⁊ q̄u. cū bone.

a ¶ Perpetue. ſi nō ſeq̄tur electio nō ē qs ex ꝓſciu i ſcrutinio ſcīēter habito i idignū eligēdi ptāte ꝑuat⁹, hoc dicit.

a ¶ Perpetuo. i. gnāli: vel. i. ꝑpetuo duraturo. xxv. q. i. q̄ ad ꝑpetuā.

b ¶ Oraculo. j. ꝑm. C ō legi. digna vox. ⁊ dī oraculū: qz orādo seu ꝓcando impetratur.

c ¶ Suffragiū. i. ꝓſciū i ſcriptis redactū cū. ſ. dī ego talis talē nomino in ꝑlatū: ⁊ ſumit ſuffragiū ꝑ auxilio ꝓſilio seu ſeruitio. xij. q. ij. gcūq̄ ſuffragio. C de ſuffrag. l. vna. ſ. ō cel. miſ. cū māte i fi.

d ¶ Perſtiterit. ſz nōne publicato ſcrutinio cōpellūtur ad electionē. ſ. e. publicato. ⁊ c i electō nib⁹ ſz dic illō vez: cum dignū nominat: ſi aūt in collationib⁹ forte appareat vel ꝓus apparebat eū idignū: tūc locū habet hec decre. ⁊ qđ hic dī de pctō i ꝓsonā: idē ītelligе de peccato i formam: et multo forti⁹: qz minus eſt peccatum.

e ¶ Dauētur. idē intelligo ſm gar. ⁊ guil. de pena ſuſpēſionis a bñficijs cū ea nō puniātur nominātes ſz eligētes. ſ. e. cū i cūctis. §. clerici. ⁊ nō q̄ ſtituit⁹ i moralī eligere pōt: ſicut ⁊ excōicat⁹ miori. ſ. de cle. exc ō. mi. ſi celebrat. ⁊ iterdū eligit ēt q moralī peccant. ſ. de iureur. ſicut.

f ¶ Vindictā. ſic. C. de ſū tri. l. j. ⁊. ſ. e. vbi. v. g aūt.

g ¶ Formidare. q̄ro q̄ fuerit ratio dubitationis h⁹ ꝓſtitutiōis ſolutio: dicebāt qđā olim: vz ino. hoſti. ſ. e. dubū. q̄ ſcīēter nominātes idignū i ſcrutinio erāt ꝑuati ptāte eligēdi. ⁊ ꝓbabant hoc tali rōne: certū ē q̄ tpe decre. cū i cunctis. inotuit. cū vitō. adhuc nō emanauerat decre. qz ꝓpter. vñ ex ſolis ꝓſcīb⁹ videbat illa pena iferēda: qz tūc nō erat neceſſaria alia cōis electio Sed ꝓtrarū ē vez vt hic vides ⁊ triplici ratione. ꝓmo quia illa iura punīūt eligētes nñ. ſcōo qz nec nominatio votoꝝ publicatio dici pōt cōmunis electio. ſ. e. in geneſi. tertio quia ſimplex nominatio nō tribuit ius. ſ. e. qđ ſicut. ad id qđ dicitur q̄ ante decre. qz ꝓpter. ſufficiebāt ꝓſciſus: vez ē tales q electionem inferrent: vnde nō dixit decre. cū in cūctis. q̄ in quēq̄ cōſenſerint: ſz elegerit: ⁊ vñ ⁊ olim ſuo modo neceſſaria fuit electio: ⁊ hodie ſuo modo adhuc ē vt locū habeat illa pena. fateor tñ q̄ pena decre. ſ. c. li. e. ti. c. ij. bñ ꝟ locū añ electiones: vt ibi dixi i glo. pe.

h ¶ Nulli licere. eligēs vl electioni ꝓſētiēs ℨ electū: niſi ex nona cā vl nouit ei pādita ſe negt opponē vel renūciare.

i ¶ Scrutinio. qđ ſit hēs. ſ. e. qz ꝓpter.

k ¶ Subſecuta. vel ſcrutinū publicatū: qz poſt⁹ publicationez ſcrutinij nō ē loc⁹ variationi. ſ. e. publicato. ⁊ dic vt ibi: niſi in caſu ꝓcedētis decre. vt ibi dictū ē: ⁊ q̄ dicit ſubſecuta ītelligat ex illis ꝓſcīb⁹. vba. n ſūt cū effectu ītelligēda: de cleri. nō. reſi. relatū. ff. q̄ q̄ꝫ iuris. l. j.

¶ Celebrate. nō hic paria eligē vel eligētib⁹ ꝓſtīre: ſz nō ꝑ oia: vt. ſ. de elec. ecclia veſtra. ij.

m ¶ Emergēt⁹. ⁊ ſic nouo auxilio op⁹ ē: de of. dele. i ſinuāte. ff. de iterroga. ac. de cta. §. ex cauſa.

n ¶ Impugnare. ſ. de pbē. ꝑ tuas. C. ō nō nu. pec. l. generaliter. ⁊ ſic nō. q̄ ſemel approbatū nō poſſū repꝛobare: ⁊ qūo hoc ītelligat⁹ habes: ⁊ vide qđ plene dixi j. de re. iur. qđ ſel.

o ¶ Mdoꝛ. dz eni cē moꝛib⁹ tēperatus ⁊ boni moꝛes pluſq̄ diuīie operant. ff. de tu. ⁊ cu. da. ab his. l. ſcīr. ⁊ decoꝛari nō debēt pallio moꝛib⁹ ide con. c. di. ℨ moꝛē.

p ¶ Latētis. i. qđ latebat electoꝛes tē poꝛe electiōis: puta luxurioſ⁹ erat vl adulter vel id ſile. vñ i redibitōe ēat ff. de edil. edic. cuz lex ⁊ l. ob q̄ vicia

q ¶ Defectus. ſcīe etatis oꝛdinuz vel alic⁹ irregularitat⁹

r ¶ Verſimiliter. alſ de facili nō crederet: vt circa ea q̄ publice facta ſunt vl q̄ oēs ſcīūt. xvj. di. q̄ dicitis. de poſtula. pla. c. j. cū ſilibus.

s ¶ Reuelet. q̄re nō poſuit tertū caſū. ſ. ſi ſup antigs ſuꝑueniat ꝓbatio vt ſeē. ſ. e. vt circa. rñdeo vt ibi dixi ne ſeē appellās nō exꝑmēdo crimē: qđ ꝓbare nō poſſet ſz h⁹ male ſeē eligēs eligēdo crimioſū: ſz id, ꝓbare ñ pōt ſer: cū ꝓbatio nō q̄reꝛet ab ipſo.

t ¶ Juramēto. ſ. e. vt circa.

u ¶ Jqñ. ℨ electū a duplo maioꝛi ꝑte vl electoꝛes ipſi⁹ nil⁹ a reliq̄ ꝑte pōt opponi qđ votū extenuet: ſz id bñ opponit qđ votū ānullet. ſz ſcire debes: q̄ extenuare votū ē illō obūcere q̄⁹ nō ānullat penit⁹ votū: ſz illud minoꝛis reddit auctis: ſic ego ſſat⁹: tu illſſat⁹: ego i dignitate: ⁊ tu ſimplex canonic⁹ vl his illa. Annullare eſt nullū reddē: vt ſigs dicat excōicat⁹ maioꝛi vel ab hoie ſuſpēſus vl iciduſſe i decre. cū i cūctis. vl i decre. ſ. e. c. ij. vl bigam⁹ vel miles fact⁹ vel vxoꝛē duxēit: vl canonica tui renūciauit voci ſue. vij. q. j. ℨ piculoſū. vl his illis ⁊ hec bñ obūci pñt a ītia ꝑte ℨ duplo maioꝛē: vt ꝟ.

x ¶ Sic excedūt. i duplo maioꝛi numero.

y ¶ Celi meriti. de his dic: vt. ſ. e. ecclia. ij.

z ¶ Religs. pauciozū⁹. ſ.

a ¶ Opponēdi. p⁹ electionē ītelligas: qz añ bñ fiet ō iſtis collatō: nec h⁹ ꝟ, ꝓhibet: vñ dixit i ꝑn. electoꝛib⁹ celebraſſ

b ¶ Interdicimus. nō q̄ numer⁹ duplo maioꝛ ꝓferꝛ auctoꝛitati: ⁊ ꝓſumit celus melioꝛ: ⁊ facit ad ea q̄ nō. ſ. ō teſti. i nſa. Si aūt numerus maioꝛ eēt ſz nō i duplo eſſar. a cōtrario q̄ numer⁹ nō ꝓferꝛ: ſed de hoc nō. ſ. e. ecclia. ij. i glo. q̄ icipit ab hac. ⁊ nō q̄ i hoc iterdicto vī caꝛeri ſolū de electoꝛib⁹: vñ vī q̄ ℨ electū bñ poſſz oppōi

De electore & electi pmate

aliqd qđ ad extenuationē ptineat: ſz nō ē vex fm guil. pfam. ſ. q̄ dixit merito. qđ ꝓbe recipit electū.

c ¶ Nullū reddat. pone exēpla q̄ posui. ſ. Quid ſi aliq̄ ſcēdicat⁹ erat ex eligēt⁹: an teneat electo. nō ſi sciēti ei cōicauerūt: als ſic: de ſen. & re iudi. ad pbādū. de hoc ix. q. j. nos i hoiez. & p̄ modernos. ſ. e illa.

d Quāuis. appellato iudicialis vel cē. deuoluit causas electionū epoꝝ & supioꝝ ad papam ſi i ſcriptis & ex cā, pbabili fuerit iterlocta: als nō: & ab ea pſūt ptes ſine p̄iudicio recedē pus q̄ pape pñtata, fuerit. & an i recessu i terueneīt p̄iudicas inferiores iudices añ oia tēbēt ingrere. quā ſi reperet rit de cā nō cognoſcēt: ſz ſtatuēt partib⁹ terminū i quo cū actis & munimētis se aplico cōſpectui repreſentēt. ioannes an.

e ¶ Cōſtitutio. q̄ incipiebat dilecti filij. gar. hēbat eam ſub ẜica. de electione: guil. de reſcri. hoſti. de ap. q̄ tractat de ipſa. de accu. cū dilect⁹. & cō poſt. ſ. e. ſtatum⁹ ad fi. hodie nō hēm⁹ eā: & ē ar. q̄ cuz vnū ius reuocat p aliud faciēda ſit de ipso mēto qđ nō ē vex. ſ. e. ii. de pſtō. c. j. vbi de hoc. & xvij. di. qm̄.

f ¶ Cauſas. electionū p̄ncipales. ſ.

g ¶ Exortas. accidēt aliter & in ꝓceſſu.

h ¶ Maiozibus. q̄ ſunt nō. xij. di. ꝓceptis. ſ. de of. leg. poſt translationē.

i ¶ Quaſlibet. ēt frustratorias: & erat hoc ꝫ ius cōe: & p hoc manebāt lōgo tpe ecclie viduate: & ſ ió fuit correctione dignū: & iuſtus fuit alex. opinioni ino. quā nō. ſ. de ap. vt debit⁹ i vlt. glo. ſua: vbi enumerat cauſas electionū epoꝝ iter maiozes cauſas: ſz fm guil. ſalua pace in. alex. vim & alioꝝ id dicēdū illō ſaluis cē. é q̄dā, p̄ſtatio quā papa facē iure ſuo: ſic. ix. q. iij. ſaluo. & ſup. ne. p. ſz. abſurdū. n. vi dicē q̄libet appellatione illas cauſas ad papā deferre: ꝫ qb⁹ali⁹ q̄ papa cognoſcere nō pōt.

k ¶ Extra iudiciū. idē ſi i iudicio: vt. j. ſeq: ur.

l ¶ In p̄dictis. epiſcopoꝝ.

m ¶ Maiozib⁹. vi, archiepatib⁹: p̄archatib⁹: p̄matis: ſz idē hodie i regularib⁹. qđ dic: vt. j. e. ſi poſtq̄. j. ẜ.

n ¶ In ſcriptis. nō appellādū i ſcriptis: & hoc gnāliter ſiue i iudicio ſiue ex̄ appellet: niſi cū a diffinitiua & i p̄nēti appellat: tūc appellari ꝓt vna voce. ff. de ap. l. ij. C. de ap. iungatoriz⁹. ij. q. vj. ad fi. qōnis: niſi diceres cōtrarū i caſu huius decre. ēt i diffinitiua: & adde qđ dicā j. de ap. cordi.

opponitur nullum redderet ipſo iure: id eis non intelligimus interdictū. Idē i eodez.

Quāuis pſtitutio felicis recordationis alexādri pape. iiij. pre. noſtri cauſas electionū epaliū: ſeu ſup electionib⁹ epoꝝ exortas nō imerito maiozibus cauſis annumerās cognitiones ipſaꝝ per appellationes quaſlibet deuolui aſſerat ad ap. ſe. examen. Nos tm & temerariā appellātiū audaciaz & effrenatam appellationū frequentiaz refrenare volētes hac gnāli pſtitutione duximus puidēdū: vt ſi extra iudiciū i p̄dictis electionibus vel i alijs dignitatib⁹ epatu maiozibus celebratis exp̄ſſa cauſa manifeste friuola ꝓtigerit appellari: p appellationē huiuſmodi nequaq̄ ad ſedē eandē negociūz deuoluat: ſz cū i electionū eaꝝ negocijs in iudicio vel extra iudiciū appellat i ſcriptis ex cauſa, pbabili: q̄, pbata ò berz legitima reputari: ad ſe dē ipſaz huiuſmodi negocia deferant. ¶ Leteꝝ i premiſſis oibus caſibus liceat partibus ab huiuſmodi appellationibus nulla tamē interueniente p̄iudicate recedere: añ q̄ p̄fate ſedi fuerint preſentate. ¶ Inferiores autem iudices quoꝝ erat ipſarum cauſaruz cognitio appellatione ceſſante: an i hoc p̄iudicas i terceſſerit añ oia diligēter inq̄rant: & ſi eā iterceſſiſſe repererit: ſe de cauſis ipſis nullatenus itromittant: ſed p̄fati grant dictis partibus terminū peremptoriū cōpetentē in quo cū omnibus actis: & munimētis ſuis aplico ſe conſpectui

o ¶ Probabili. dixit gar. q̄ hoc ſpāle ducit hec decre. q̄ ſiū a diffinitiua ſeu ab inflocutoria appellet: q̄ teneat rōnabilem cām exp̄mere: ſz als regularit ſu ſec⁹ i diffinitiua. guil. vt teneꝫ ꝫ nū: qđ ſatis vex crederē: ſz p̄mū dictū ē tutius.

p ¶ Legitima. ergo ſi ē exp̄ſſe legitima defert negociuz ad ſe. ap. ſz nō manifeſte frustratoria: puta ne fiat electio regis p̄cib⁹ nō expectatis: vt dicebat i illa cōſtitutione dilecti. vel ne eligat: niſi doctoꝝ decretoꝝ: vel mgr i theologia vel hui⁹ſilia: tūc nō dicert ſz qđ i dubio. dic ꝫ guili. & gar. differri: vt illud dubiū papa decidat. vj. q. iij. oſtus. Quid ſi appellauit & nulla cāz exp̄ſſit. dicas idē ac ſi exp̄ſſiſſet frustratoriā ꝫ p̄dcōſq̄ nullū & iuste egpolleꝫ i iure. ſ. de traſla. iter. ff. q̄ cuiuſcq̄ vniūſitatis. l. j ẜ. & qđ. fuit. n. p̄mulgata pſtitutio iſta: vt refrenaret temerari⁹ appellādi vſus: ſz ita pōt qs appellare temerarie nō exp̄mēdo: ſic exp̄mēdo. vi debat añ ꝫ nū: q̄ cauſa nō exp̄ſſa nihil imutatū vi: ergo antiquo iuri ſtādū ē. C. de appel. p̄cipim⁹ i fi. ſz p̄us dictuz vex ē: q̄ hec pſtō nō vlt q̄ cauſe h̄ deferātur ad papā niſi cā exp̄ſſa, pbabilq̄ debeat reputari legitima.

q ¶ Premiſſis. cū. ſ. appellatū ē ex cā, pbabili i iudicio vel extra.

r ¶ Liceat. qđ oli nō licebat p p̄dictā pſtitutionē alex.

ſ ¶ Partibus. p hoc vi q̄ niſi ambe ptes p̄ſēnt nō poteſt fieri renūciano. qđ verum puto fm guil. & gar. re nō integra: ſed re integra ſolus appellās hoc poterit: ad hoc de elec. in cauſis ff. de reg. iur. nemo. & adhuc ſi res nō ē integra: & velit ſatisfacere aduerſario de ſuo intereſſe adhuc poterit penitere ꝫ guil. fm ea q̄ nō. in ſpe. ti. de excep. ẜ. viſo. v. ſz nūqd iudex. exquo tñ appellato pñtata ē pape vlteri⁹ recedere nō pōt: ēt ſi vtraq̄z pars p̄ſentat: qđ patur. j. vbi dicit: añ ꝫ p̄fate ſedi &c. ad h⁹ de poſtula. bone. q. v. nec nocebat. de of. lega. ſz i fi. & maxime q̄ obijciūtur crimina vel defect⁹: de collu. dete. crimia. xxiij. q. iij. ecce. Soleꝫ q̄ri vtz elect⁹ ſine ſuperiozis licētia ſuo iuri fnū ciare poſſit: de hoc dicā. j. e. ſi electo.

t ¶ Pactum vt ſimoniaca pactiōe vel aliq̄ illicita datiōe vl p miſſione vl violēta vl metu. xx. q. iij. pñs. ſi aūt electus hēat an liceat ei vexatiōe redimere. dic vt nō. de iudi. dilect⁹. j.

u ¶ Appellatione ceſſāte. i. ſi appellatio iterpoſita non fuiſſet.

x ¶ In hoc. i renūciatione appellationis.

y ¶ Ingrant. q̄ ſi h⁹ ingiuriōe omiſſa ad eoſdē p̄firmādos vl p̄ſecrādos, proceſſerit vl alios, proceſſus i cā fecerit: p̄firmatio vel p̄ſecratio vl proceſſus illi ſūt nulli: & p̄firmātes & p̄ſecrātes ab epo rū p̄firmatiōe & p̄ſecratiōe p añū ꝑmuū ſi ſuſpēſi. j. e. t. puida ꝫ ¶ Peremptorium. & adhuc hēbit locū expectatio. xx. dicꝫ (i fi. fm formā decre. ſ. e. c. j. fm guil. & gar.

a ¶ Munuñg. i. pbatiōib⁹ & iſti urinis ſic dictis: q̄ cāz mūtūr

alīs monumētis. mōnēt. n. ꝛ ifōrmant iudicē qđ facē debeat.
a ¶ Repūtēt. ꝙ si non venerit ꝓcedat ad ꝓfirmādā electōem ac si appellatū nō eēt: qz non appellare ꝛ appellare: ꝛ appellare nonē ñ ꝓsequ sunt paria: de of. delē. gratū. de testū. cū venisset. C de tē. ap. l. ij. ſi. lz ñ p oia: vt. j. de sen. ex. lz. ꝛ. s. de eo g mit. un pos. cū venissent.
b ¶ Jz forte. Si iter reliqua q̄ obȳciunt ꝓmouēdo ad dignitatē obȳcit euidens defectus scie vel ꝑsone: illō añ oia examiari debēt: ꝛ si reperiet fallū opponēs a ꝓsecutōe negocij repellet: ꝛ puniet pīn ac si defecisset i ꝓbatōe oiū obiectorū
c ¶ Letera. vtputa ꝙ est homicida: puta: ꝛ excōicat⁹ vel his silia q̄ ita de facili ꝓbari non pūt: sic euidēs defect⁹ scie vel ꝑsone: q̄ p oculoꝝ ispectiōnē vel examinatōem ō facili ꝓbari pūt.
d ¶ Promouēdo. puta p suplicē ad quē deuoluta e ptās: vel quia ples noiant ſt dño pape ꝛ petit de alio, puideri. lxxxv. di. archidiaconū. ꝛ ō h°. s. eo. ꝙ
e ¶ Dignitatē. ñ e ergo ad simplicia bñficia hoc extēdēdū (sic cū si de eis itelligi voluisset vel exp̄ssisset: vel gnāliter locut⁹ fuisz de deci. ad audiētiā. ad hoc. j. eo. ab eo. ꝛ. j. de ō. ſi. c. ij. vbi lēp hoc repetitur.
f ¶ Euidentē. si ergo defectū oppōit: lz ñ euidēter: ñ hz locū pena: lz si opponit manifestū: idē cū hec sint synonyma. s. de ō. ſi. cū olim. ꝛ ē exp̄ssū. j. de ō. lig. c. ij. lz pone ples oppōat euidētes defect⁹: alitez ꝓbat alitez ñ: qđ erit so. si deficit i ꝓmo: repellit ipse opponēs: si ꝓbat ꝓmū repellit elect⁹. si át sil examinati fuerit: si sufficiēs ē defect⁹ q verus repit: repellet elect⁹: lz opponēs ēt de calūnia puniet: nisi iudex viderit ip̄m ꝓbabli de cā a calūnie vicio excusari: vt in auc. de iudi. §. oz. coll. vi. s de acc. accedēs. ꝛ. s. e. c. i. Si aūt opponēt ñ euidēcia: fateor ꝙ sufficē alitez ꝓbari: vt dixi. s. c. i. ꝛ. s. e. vi circa. ꝛ de re iud cū J ꝛ Al. lz nūqđ iudex ex suo officio talē discussionē facē pōt: ēt p te ñ petēte. dic ꝙ sic ꝑm gar. qz laborare dz: vt breuient lites. ff si cer. pe. l. qđā estimauerūt. ff. de postu. l. quos ꝓtoz. ff. de pcu. l. filiusfa. §. iuu⁹. s. de excep. exceptōem. h. idē potūt ēt ii ālr p tes exp̄sse renūciēt p iura p̄dicta ꝛ p l. C. de iur. cal. l. ij. §. lz qz ꝛ etur. si aūt tacite ſ. itrādo iudiciū: ꝛ pmixti examinādo oppones tā euidētū defectuū q̄ alioꝝ ꝛ alie repiūt ꝑe: oppōet ꝙ euidētū defectuū falsē: ñ hz locū pena h⁹ cāonis pp impossibilitatē sui: ad idē. j. e. idēnitatib⁹. i si. pena. n. ē ꝙ repellant a ꝓsecutōe: lz ist tā ſt ꝓsecuti: ꝛ sic ñ pōt locū hꝭe pēa. nec ob. ꝙ nō pūt renūciare exp̄sse: qz multa possum⁹ tacite q̄ nō possimus exp̄sse. ff. de pcu. filiusfa. §. vtiam. C. de iur. calū. l. ij §. ſ qz ꝛ etur. ꝛ. j. de iur. cal. c. i. ꝛ suffice dz ad repulsionē electi: ꝙ talis qđ inuenit ꝓbauī qđ eū repellat: qz vñcūq; cria claruerit ꝛē. xxiij. q. iij. ecce. ꝛ de iudi. exhibita.
g ¶ Scie. q̄ ēt i laicis ītolerabilis ē. xxxviij. di. si i laicis. lz nō ꝙ ē q̄dā intrīseca q̄litas cū q̄ hō nasc̄at. ſ. q. aligs sit cast⁹: pacific⁹: sobri⁹: ꝛ hanc gs ꝓsumit hꝭe dōec ꝓbet⁹: sic itellr de ꝓsūp. dudū. de scru. c. vno. ē q̄dā extrīseca vt ifatura. ꝛ talis q̄litas nō ꝓsumit nisi ꝓbet: ꝛ ió sup hoc examinat: ꝛ sic itelligitur h cū suis silib⁹. de negatiua facti iuris ꝛ q̄litat; dic vt. vi. q. vlt. actor. de elec. bone. i.
h ¶ Defectū, sed si electo opponat ꝙ sit illegitime nat⁹ gs hz hoc ꝓbare. dic ꝙ opponēs ꝓbat p nō. ino. in. c. sup his de accu. ꝛ de co. ꝛ ptu. cū olim.
i ¶ Contigat. nec potūt postea reuocare. j. e. ti. ab eo.
k ¶ Hi oia. nō ꝙ cū plura obȳciunt quoꝝ q̄lz per se sufficit: illud qđ faciliꝰ ꝓbari pōt: ꝓmo ꝓbandū ē.
l ¶ Jnitium. vi ꝙ hec ꝑs h⁹ dilīcti ue locū hꝭe ñ posſit: qz aut elect⁹ inuenit ilufficiens: ꝛ tūc penit⁹ repellet aut sufficiēs: ꝛ tūc repellet opponēs ꝛ sic nullo casu obiectoꝝ discussio sumet iuū. dic ꝙ vera ē obiectio si ilsufficiēs repit electus ſz si sufficiēs repit adhuc locū hēbit aliorū obiectoꝝ discussio: qz supiō inquiret ex officio suo illo repulso de aliȳs obiectis: ne p surreptionē ꝛē. s. e. cū nob. ꝛ. j. e. in dēnitatib⁹. ꝛ. c. vl
ti. vel admittet ali⁹ cui⁹ insīt: lz iste re pellat pp eādē rōnē. vel dic hoc tunc locuꝝ hꝭe: cū defect⁹ opposit⁹ reperitur verus: sed non sufficiēs ad repulsionē electi: ꝛ tē alia examinabunt: admitti tñ nō debuisset ad opponēdum talē defectū. vel dic q̄rto ꝙ opponēs admittet ad alia p bāda: si ꝓbabilis ꝛ sufficiēs cā eū a calūnia excusauerit. s. e. c. i. ad fi. vt qz tales fuerāt ꝓsilitudines de defectu illo qđ dici vel credi poterat euidens: ꝛ sic calūniat⁹ non fuit ꝑm gar.
m ¶ Opponētes. nō ꝙ dic̄ opponētes repellēdos ñ alios quoꝝ iterū p eo qđ dixi. s. gl. ꝓx. i ic̄a solutōe.
n ¶ Obiecerūt. ꝛ defecerunt.
o ¶ Defecissent. s. e. c. i.
p ¶ Siát. g grauauerit aliquā ꝑsonā eccliasticā vel ei⁹ ꝓsanguineos: vel ecclias seu bōa ꝓ eo: ꝙ eū ꝓ quo rogabat eligē noluit: ipso facto excōicat⁹ ē.
q ¶ Luncti. ēt epi: nec ob. j. de sen. ex. qz piculosū. qz nō de sñia excōnis: lz suspensiōis ꝛ interdicti loquit.
r ¶ Ecclesiasticas. vt quersos templarios vel hospitalarios: g lz non sint clerici: sunt tñ ecclesiastice ꝑsone. xvij. q. iij. quisquis.
s ¶ Spectat. de iure cōi in collegiata ecclia ad collegium spectat electio: de iurepa. nob. xvi. q vl. ꝓgressus. si ñ ē collegiū spectat ad ꝓsonū: de iurepa. postulasti. ꝛ hoc de iure cōi: nisi aliud ducat de ꝑsuetudine: de cā pos. cū ecclesia. si aūt non eēt ibi collegiū vel ꝑsonus: p diocesanū hz ordinari. x. q. i. regēda. xvi. q. vij. oēs basilice. et hec vera quo ad electōem ꝑlati. de iudi. ab nō. s. e. cū ecclia vulterana. dic vt ibi gar.
t ¶ Rogati. an ꝑces inducāt simoniā: dic vt nō. viij. q. iij. i fi. ꝛ q. i. moyses. ꝛ s. de eta. ꝛ q̄li. tuā.
v ¶ Inducti. ꝓ missiōes vel alio mō.
x ¶ Consanguineos. nō ſpālem calum i quo laicū pcuti ēs excōicat⁹ ē ipso iure: ad idē. j. de sen. ex. gcūq;. ꝛ de i mu. ec. qñ.
y ¶ Illos. qz qui p aliū facit ꝛē. ff. de admi. tu. ita ñ. §. gessisse. ꝛ sic ꝛ i male officijs tenet mādatoꝝ: ac si p se faceꝭ ff. de vi ꝛ vi ar. l. i. §. deiecisse. ꝛ. §. quonēs. ꝛ hꝭ wz ō his

que p alios explicari possunt: sec⁹ i adulterio ⁊ similibus q̃ ñ ptt p alios explicari. C. de cadue. tol. l. vna. §. ne aũt ⁊ mãdatari⁹ ét excõicat⁹ h̃ erit: de sen. ex. mulieres. ⁊. c. vniuersitatis. Sz nũqd huius decre. pena locũ hẽbit i ptãte pcono. vi q̃ nó: q̃ de electione ũ loq̃tur: ⁊ nó de ptãtione ⁊ est penalis ⁊ restrigẽda j. e. statutũ. dic q̃ si pcon⁹ ẽ clicus vel pson̄a ecclĩastica: locũ hẽdit pstitutio nec ẽ h⁹ odio sũ: imo fauorabile ecclĩaz fauore q̃ bus, ppter hoc melius, puidebitur. ⁊ q̃ decre. idefinite loq̃tur idefinite intelligit: ⁊ dicit clericos ⁊c. Si aut̃ cõcus pconus est laicus pena locũ non habebit: cum constitutio dicat clicos vel ecclesiasticas pson̄as.

a ¶ Presumpserint. si. de excess. p̃la. tanta.

b ¶ Sententia. si. j. de sen. ex. gcunq̃. ⁊ fm guil. episcopi bene poterunt absoluere ab hac sententia: exquo conditor huius canonis sibi absolutionem non reseruauit: de sen. ex. nuper. ⁊ ar. predicte decre. gcũq̃ in fi.

c ¶ Generali. decre. ista diuidit i q̃tuor ptes: quarũ in ꝑma punit vsurpantes de nouo custodiam vacãtiũ ecclesiarum: ⁊ durat vsq̃ ibi clericos. In secunda q̃ durat vsq̃ ibi illos vo. punit clericos ⁊ monachos hoc facientes, p curantes. In tertia q̃ durat vsq̃ ibi q̃ aut̃. punit clericos se talibus nó opponẽtes. In q̃rta q̃ durat vsq̃ in fi. ponit qualiter debeãt se hãe habentes talem custodiam ab antiquo.

d ¶ Uniuersos. ⁊ vnũs. s. nã appellatione sigs ⁊ siqua ꝓtinetur. ff. de ỽ. sig. l. j. ff. de pac. l. tres fres. ⁊ ỽ pstt. pe. l. j. §. j. ar. Ɔ: q̃ si pater exheredat filiũ nasciturum: si nascat filia nó erit exheredata. ff. de ven. i pos. nut. l. j. §. q̃rũ. Cõiter dici solet q̃ i fauorabilib⁹ masculinũ cõcipit femininũ: i odiosis nó. sic solutũ. ff. de ỽ. sig. l. j. Alij dicũt q̃ si masculinũ ꝓbũ, pferatur ab hoc: ⁊ ẽ odiosum nó cõprehẽdit femina: ⁊ sic itelligitur p dict⁹. §. quanti. fz si a lege siue sit odiosũ siue nó: femina continet. ff. de iurisdit. omn. iudi. sigs id. odofredus dicebat: q̃ ẽt si a lege, pferatur ꝓbũ odiosũ nó ꝓprehẽdit femina: nisi id lege caueatur. dic fm gar. q̃ ꝓbũ masculinũ, platum a canone cõprehendit feminas: qđ ꝓbatur. xvij. q. iij. si qs suadẽte. nũcto cũ. c. de sen. ex. mulieres. qđ ẽ verũ nisi cadẽ vel alia pstitutione excipiat̃ femina. j. e. inãnuatibus. §. sed cum eos.

e ¶ Regalia. i. collecta q̃ sit regis rõne vel i peratoris vt tributũ qđ debet regi. xj. q. j. si tributũ. sic solet exponi ỽ iurepa. ꝑterea. ij. vel. j. iura q̃ ad i peratorẽ ptinẽt pscue rũ: vt portꝰ ⁊ vectigalia. fz illa erãt ecclĩis ꝓcessa: ⁊ modo volebat ea de nouo aliqs occupare: vt i li. seu. t. que sint regalia: als ẽ sub. l. imperiale.

Custodiaz. ⁊c. q̃ sequũtur expone fm gar. i. iuspatronatus. qđ fm diuersas regiones diuersa sortit vocabula. j. de iurepa. q. clerici. ⁊. c. ꝑterea. ij. de sta. mo. i singulis. §. i. xvj. q. vij. plate mẽtis. ⁊. c. frigẽti⁹. quocũq̃ ergo nolle ccleat: vsurpantes de nouo tale ius i ecclĩis ⁊ aliis locis pĩs: ⁊ bona ipsoꝝ locoꝝ vacãtiũ occupãtes excõicati sũt ipso iure.

f ¶ Alijs. vt hospitalib⁹ vl aliis quocũq̃ nolle

h ¶ De nouo. s. (vocat̃. a. xl. ãnis citra fz gar. de pscue. c. vlti. de pscrip. de q̃rta. xvj. q. iij. q̃s actiones. ⁊ hoc p lĩam q̃ legit vel ex antiq̃ pscuetudine. ⁊c. Chrisma tñ: mrionium mãcipiũ vinũ dicũt noua q̃ nó excedũt ãtũ vetera q̃ excedũt. pbat p⁹ de pse. di. iij. lfis. 2⁹. xxxv. q. viij. c. i. 3⁹. ff. de publi. ⁊ vec. l. j. §. quotiens. 4⁹. ff. ỽ vi. tri. ⁊ col. le. vet⁹. alibi dr nouũ cõ⁹ extat memoria: ⁊ ei ỽ iuz dr vet⁹. ff. de aq̃ plu. ar. l. j. §. fi. ⁊. l. i fine. §. j C. ỽ v. sig. sup gbusdã.

i ¶ Bona. ỽ gb⁹ nulla est laicis attributa facultas xcvj. di. bñ gdẽ. ỽ pstt. ec

k ¶ Occupare. in celia. mala pte ponit: sic. §. e. vt ptenite. alibi i bõa. vij q. j. fact⁹ẽ comeli⁹. §. de pcur. nó iniuste. ⁊. j. de pcur. si duo. ⁊ de pse. di. v. nũq̃. ⁊ ꝑhẽ mobilia dicũtur occupari, vel rapi: mobilia dicũtur iuuadi: sepe tñ sumit vnũ, p reliquo. xlvij. dis. sicut hi. xij. q. ij. gcũq̃. §. de resti. spo. sepe. C. vñ vi. sigs i tãtaz isti. vi bo. rap. §. q̃ nó solũ.

l ¶ Prefulgeãt. hic assume lĩam i fi. sequẽtis. ỽ. coipso ⁊c. ⁊ maiori pena sũt digni gb⁹ cũ plurimũ honoris deferri iuenũtur i crimine. v. q. vj. pbyteri.

m ¶ Procurãt. forte occasione discordie iter ipsos suscitate: ⁊ dicũtur, pcurare ope cõsilio pstasione ⁊ operatione: de homi. sicut dignũ. de offi. dele. c. i. ff. de ser. cor. l. j. §. pstadere.

n ¶ Opponũt. nõ clericos se debere opponẽ, p iurib⁹ ecclie de fẽdẽdis: ad idẽ. j. de reb⁹ ec. nó alie. hoc pstitissimo.

o ¶ Pro tpe. i. p ea pte ipis: vel. i. ab eo tpe citra.

p ¶ Inhibem⁹. Ɔ g⁹ facies ẽ trãsgressoꝝ canonis: q canonem trãsgredit, phibitionẽ ptinẽtẽ. iij. di. §. vlt. sec⁹ si cõsiliũ tñ: vt ibi. Sz q̃ro q̃ sit pena trãsgressionis canonis. dic fm gar. q̃ q trãsgredit canonẽ credẽs romanã ecclĩaz nó hãe ptãtẽ pdẽdi canones: de tali trãsgressione punit vt hẽtur. xix. di. nulli fas vbi de hoc. si aũt credit romanã ecclĩaz ptãtẽ hãe: fz fac Ɔ iuz q̃ sic ei placet ẽ pena ꝟ positiõis: vt. iij. di. §. vlt. ⁊ adde h̃ q̃ nõ. ỽ. de treu. ⁊ pa. c. i.

q ¶ Fundatione. fundans. n. ⁊ dotãs eccliam de diocesani pscm pot hoc statuere vt fructꝰ ipsi⁹ ecclie cũ vacabit suos faciat. xv iij. q. ij. eleutherꝰ. de iurepa. ꝑterea. ⁊. c. nobis.

r ¶ Antiq̃. pscrip. ỽ. ỽ pscue. c. vlt. vi q̃ q pscuetudo q̃ vsurpari possint bona ecclĩaz: ⁊ sic onerosa pscribi possit: Ɔ id. ỽ. de cõsue. c. j. dic q̃ i h⁹ q̃ qs hẽat iuspatronat⁹ custodiã: guardiaz vel silia: bñ valet pscuetudo. fz i h⁹ q̃ vsq̃ pet ñ vz: ⁊ sic itellr Ɔ iuz.

s ¶ Huiusmodi. s. guardiã. custodiã vel regalia.

t ¶ Ministros. q res alteri⁹ saluare tenẽtur ⁊ de scõ ministroꝝ tenent. ff. nau. cau. sta. l. fi. i ꝑn. lxxxvj. di. amputatis. ⁊ clpe re⁹ẽ q malor vtilitas opa: isti. ỽ obli. q̃ ex q̃si delic. §. fz si alicui⁹ circa si.

u ¶ Reddit⁹. vt sũt silue cedue q̃ tpe vacationis nó sũt in tali

statu q̄ cedi debeāt. ꝛ nō q̄ oīs fructus ꝓsistit i redditu: sed nō ꝓuenit: qz pars ancille ē i redditu: ꝯ nō i fructu. ff. de vsur. i pecudū. §. pars. isti. de rer di. §. i pecudū. Sz q̄ro an fructꝰ medio tpe p̄ceptos faciāt tales suos. ita vi p hāc lfam: qz nō p̄o habet de fructib⁹: ꝯ his q̄ nō ptinēt ad fructꝰ. tu dic q̄ fructus ꝓseruari ō dēt futuro successori. §. de offi. oz. cum vos. §. e. vbi piculū. §. p uisionis. ꝛ. j. e. qz sepe. ꝛ de of. oz. pñti. Qui enīz custodia hz: custodire ō debet nō ꝓsumere. ff. vt in pos. le. l. is cui. §. g legatoz. habebūt tñ fz guil. C Dū custodie operam dant moderata cibaria: ar. xij. q. ij. charitatē. §. de pbē. extirpāde. ff. cōmo. i reb⁹. §. pñt. ꝛ sic nō hz locū hic ar. a Ꝯtio sēcu. C. de epi. ꝛ cle. quenti culā. ꝛ ff. de ꝓdi. inf. l. i.

a C Cetera. ff. de v̄. sig. l. cetero⁹um.

b Licet canon. parochialis ecclia neminī ꝓferat q nō sit idonea⁹ scia moꝛb⁹ ꝛ etate: et si ꝓferat nō attigēti. xxv. annū nō valet collatō. ille autē cui talis ecclia collata fuerit: tenet psonaliꝛ residere ꝛ infra annū sacerdos fieri: si autē ꝓmotus nō fuerit elapso anno: priuatus ē ipso iure. sup residētia aūt platus eius ad tēpus poterit dispēsare: ꝛ pōt diuidi in. vj. ptes. In hac ꝓma ponit constitutionē alex. ꝛ statuit cui debeat cōferri parochialis ecclia. In secūda ibi decernētes. irritat collationē aliter factā. In tria ibi is ēt. ponit de residētia faciēda. In q̄rta ibi ꝛ ifra annū. de ꝓmotione ad ꝓsb yteratū. In qnta ibi q̄ si ifra. penā nō ꝓmoti. In sexta ibi sup residētia. de dispēsatione residēte.

c C Canon. §. e. cū i cūctis. q hic i trib⁹ maxime supplet: quia ibi collatio parochialis ecclie minoꝛb⁹ fieri, ꝓhibebat tñ: hic irrita decernit: nisi dicere velis q̄ id satis erat irritū p ipsā ꝓstitutionē: qz sufficit legislatoꝛē aliqd ꝓhibuisse: ꝛ si nō adūciat Ꝯ factū nō valere. C. de legi. nō dubiū. nec fuit hoc ꝓpterea superfluū: cū clariꝰ exꝓmat: ad idē. §. e. li. de sum. tri. c. i. ꝛ sic inouat ꝛ fulcitat illō ius q̄ ꝓ abusū abolitū. Itē p canonē illū moneri debēt ad suscipiēdos ordines p ipsū nō. utē p illū ꝑadus est p̄ sententiā: p ipsū priuatus ē ipso iure.

d C Cetera. qz multa alia statuit ꝓter ista.

e C Prefixo tpe. qō erat i primis. iij. tpibus. lxxv. di. q̄s per totū: vel dic ꝓfixo ab homine.

f C Elij. ergo nō ꝓmo: ne fiāt leges ludibrio: ꝛ dicat solū verbis lex ꝓposita. j. e. cōmissa. §. porro. ꝛ dic alij q cū effectu faciat id i quo ꝓmus fuit negligēs. §. de cleri. nō resi. relatū. alis remouebitur: vt ibi.

g C Periculosā. sibi ꝛ illis quos corrigere debebāt: ꝛ ita caterua ti q̄bat eos peuntes multitudo peuntiū. xl. di. si papa.

h C Negligētia. hec oia leditur auē. coll. vj de q̄store. §. hec oia ꝛ tio terca ē erudītionis. lxxxiij. di. c. nihil.

i C Executione. nō q̄ libet canō q̄ē late ꝙe pōt dici executoꝛ⁹: ꝛ hoc ē vez quo ad iuris executionē.

k C Parochialis ecclie. sz nūqd erit idē i decanatu: ꝛ alijs dignitatib⁹ de q̄bus logtur. §. iferiora. ꝛ arguēdo de silib⁹ ad similia: vī q̄ sic: cū sub eadē ꝓhibitōne manauerit. §. de ꝓsti. trāslato. dicas ꝑm gar. ꝛ quil. q̄ i illis p hāc ꝓstitutionē nihil imutat. qō. n. nō mutat tē. C. de ap. ꝓcipim⁹. ꝛ. C. de testa. lāctim⁹. puenientes vacationis tēpore nō vsurpent: nec bona cetera quoꝛ se asserūt habere custodiam dilabi ꝑmittant: sed in bono statu conseruēt.

1dem in eodem.

Licet canon a felicis recordationis alexā. papa iij. ꝑde. nostro edit' iter cetera statuerit: vt nullus regimē ecclie parochialis suscipiat: nisi. xxv. annū etatis attigēt ac sciētia ꝛ moꝛibus cōmēdādus existat: q̄q talis ad regimē assumptus huiusmodi si monitus nō fuerit ꝓfixo a canonibus tēpoꝛe in presbyteꝛ ordinatus: a regimīe eius dē amoueatur officio: ꝛ alij conferatur. C Quia tamen i obseruatione canonis mēorati se multi exhibēt negligētes: nos piculosā illoꝛ negligētiā volētes iuris executionē suppleri: ꝑnti decreto statuimus: vt nullus ad regimē parochialis ecclie assumat: nisi sit idoneus moꝛibus: sciētia ꝛ etate: decernētes collationes de pochialib⁹ ecclīis his q̄ ñ attigerit .xxv. annū de cetero faciēdas viribus oīno

hēat ergo tñ locū in ecclia pochiali: nec receda a ꝛbis. ff. de le. iij. nō aliter. Fuabit ergo i eis. §. iferiora. Itē sciās q̄ nō hz locū hec ꝓstitutio i pochialib⁹ collegiatis vel assūptis ad eaꝛ regimē. j. e. ti. statutū. q d si ecclia olim habuit pochianos: ꝯ nūc hīe deliꝛt. dic ꝑm gar. q̄ non hz locū ꝓtō: qa ꝛ deficiētib⁹ ꝑsōis collegij delinit ēe collegiū: vt nō. ff. q̄ cuiusq̄ vni. l. sicut municipiuz. si autē reinciperent ibi ēe parochiani: extūc incipiet ꝓstitutio locū hīre: qz facta ē parochialis ꝛ o. reuolauit ad a. xxv. di. ab exoꝛdio. quēadmodū si de nouo fierz aliqua ecclia pochialis: locū hīet ꝓtō. ꝛ ꝓcoꝛ. ad hoc hosti. §. de cleri. nō resi. q: nōnulli.

l C Sciēta. q̄ regrati i eo hēs. xxvi ij. di. que ipsis.

m Attigerit. sufficit ergo in his q̄ attigerit. xxv. annū: sec⁹ i epo. §. de elec. cū i cūctis: ꝛ in abbatissa. j. e. indēnitatib⁹. ꝛ i casu. j. de eta. ꝛ q̄. c. vno.

n C Decetero. ad futura tñ extēdit: ꝛ hz hoc locū i q̄libet ꝓstitutione ꝓterq̄ in casibus. §. de consti. c. vlt. dic vt ibi. Quid de pēdentibus: nunqd ad illa ꝓstitutio extendatur. ꝛ q̄dē si pendeat per appellationē negocium decidi debet ꝑm ius: q̄ō erat tēpoꝛe ꝓmulgationis nō ꝛz ius quod emanauit appellatione pendente: in auē. vt cū de ap. cog. in ꝓn. ꝛ. §. j. col. si aūt ꝓncipaliter pēdet: dixit hosti. §. de constitu. c. ij. decidi debere ꝑm ius quod emanauit. gof. ibi ꝛ accur. C. de legi. leges. Fm ius q̄ ō ante cōstitutionē erat: ꝛ vterq̄ allegat p̄dēcā i auē. dic ꝛz gar. q̄ si constitutio loquatur de ordinatione negocij vel cōtractus: vt de numero testū de scriptura vel alia solēnitate: vera ē opi. gof. nō. n. ps potuit diuinare. C. de testibus testū. C. de testa. iubem⁹. lxxij. di. ꝓposuisti. Si aūt ꝓstitutio loq̄tur circa ordinationē iudicij vel ꝓcessus: pone exemplū de iur. calum. c. j. §. vlt. de sen. ꝛ re iudi. c. vlt. pōt vera ēē opi. hosti. ita q̄ ꝓcessū cause iā factuz nō tāgat: ꝯ faciendū. ꝛ q̄ als ꝓstitutio de sui natura nō extendatur ad pendēta, ꝓbatur optime. j. de offi. lega. c. penult. in si.

o C Carere. ipso iure. si q̄ratur an ep̄i possint i etate dispēsare: fm q̄ olim a gbusdā dicebat p illam decre. de etate ꝛ qualitate. ꝓterea. ꝛ. c. indecoꝛ. ꝛ vtz dispēsatiue possint annū, progare. dic q̄ nō p decre. istā que solum super residētia eis ptātem dispēsandi reseruat: eo tamen saluo: q̄ō habes. j. e. ti. cū ex eo. De dispēsatione autem ordinū nihil hic, ꝓhibetur: vnde antiquo iuri stabit. §. illi decre. ꝓterea. ꝯ nūqd nō ꝓstituit ꝑ i maioꝛibus vel in minoꝛibus de iure cōmuni ad talē ecclīam eligi potest. ꝛ videt q̄ sic: qz ista decre. nihil exigit: nisi q̄ ꝓmoueat infra annū: ꝯ ad omnes ordines ꝓmoueri poterit infra annū: sed dic ꝯtra: qz hec decre. ꝓterea, nihil p istā imutatur: imo per istā quodāmodo exponuꝛ q̄ō ibi dicit j. breue tempus.

De clerico et clerij potestate

I

p ¶ Jste ẽt. tota ps i q̃ ponit de residẽtia faciẽda.

q ¶ Rector. vel ppetu⁹ vicari⁹ i quo locũ hz q̃ d̃ dr̃ ca ordinẽ t erate p cle. de offi. vi. q de eccl̃is. c⁹ q̃uũ dixit hic archidi. p hanc litteram.

r ¶ Residere. ad hoc ẽt tenebat olim. ẽ. de cle. nõ resi. pelatum.

s ¶ Personaliter ergo nõ p vicarũ nisi in casu. ẽ. de ꝓben. extirpande. quã p hãc tolli nõ credo ꝑm guil.

t ¶ Annũ. impedimẽto cessante. ẽ. e quã fuit i si. t ẽ expl̃ suz. j. e. cõmissa. t currit iste ann⁹ ex quo habuit possessionẽ pacificam vel p eũ steterit quo min⁹ ꝓsit: nec curit iuste ipedito: vt j. e. cõmissa. t. j. ꝺ ꝓben. licz.

carere. ¶ Jsetiã q̃ ad hui⁹ modi regimẽ assumet: vt gregis sibi crediti diligentius curã gerere possit: i parochiali ecclia cui⁹ rector⁹ extiterit: residere ꝓsonal̃r teneat: t infra ãnũ a sibi cõmissi regimis tẽpore numerãduz se faciat ad sacerdotiũ ꝓmoueri. Qꝺ si infra idẽ tẽps ꝓmot⁹ nõ fuerit ecclia sibi cõmissa nulla ẽt p missa monitione sit pñtis cõstitutõnis auctoritate ꝑnat⁹.

¶ Super residẽtia vꝺ vt premittit faciẽda: possit ordiari⁹ gr̃am dispẽsationis ad tẽpus facere: put causa rõnabilis id exposcet. I dẽ i eodez.

u ¶ Idem tempus. nisi cum eis p epos suos fuerit dispẽsatũ: vt fraꝫ studio iuuẽtes nõ teneant vsq̃ ad septẽnũ ꝓmoueri. nisi ad ordinẽ iubdiaconat⁹ dũtaxat: ad quẽ sub hac pena. j. annũ ꝓmoueri tenent. j. e. t. cũ ex eo

x ¶ Ꝑuatus. ipso iure. oli vꝺ p sniam: hz nũqd poterit purgari mora ãno elapso p aliquot dies. dic q̃ non: ar. hic t de sup. ne. pla. hz. qz cõmissa nõ põt purgari. C de ꝓben. t cõmit. sti. l. magnã. t adde qꝺ dixi. j. de reg. iur. mora. t hz tam modicũ tps restet de anno: q̃ certuz ẽ eũ non posse ꝓmoueri: nõ est ꝑuatus. j. eo. cõmissa. j. ẽn. t dico q̃ pena isti⁹ ꝓstitutionis cũ in cũctis. nõ ẽ re mota p istã: qz si talis eccla collata fuerit diacono: t monit⁹ ꝓmoueri nolit: ẽt infra annũ ꝑuari poterit hz tenorem ipsius decre. t si q̃ratur quãdo incipiat currere tps illi ad quẽ spectat collatio: dicã. j. e. cõmissa. Mõ aũt ex hac decre. q̃ cõpellit gs ad ordines p subtractionẽ bñficij: hz qz iura sup hoc variãt: distinguas ꝑm gar. aut be neficiũ habet certũ ordinẽ annexũ: quo casu, puisũ ẽ hꝺ die p clemen. de eta. t q̃st. vt hi g. ij. ẽn. aut nõ. si habet aut iusta causa excusat illũ: vtpote irregularitas i quã postea incidit sine culpa sua: vt qz oculũ vel manũ amisit: tũc nec cõpellẽdus ẽ nec ꝑuãdus. ẽ. e. cũ i cunctis. §. hoc sane. si aũt icidit in talẽ irregularitatẽ culpa sua: ꝺz amittere bñficiũ: t sic itelligit de eta. t quali. c. i. Idez si aũ adeptũ beneficiũ in illã irregularitatẽ incidit q̃liter cũq̃: qz id in ꝓmotione sua tacere nõ debuit. xxiij. dis. quãdo. t. c. vlt. ẽ. de corpo. vicio. expositi. de renũ. nisi cũ ꝓdẽ. §. ꝓsone. si aũt iusta cã eũ nõ excusat: aut ẽ parochialis ecclia: t tũc elapso anno ꝑuat⁹ ẽ ipso iure: etiaz si nõ moneatur: vt hic. aut ẽ aliud bñficiũ: t tũc si monitus nõ vult ꝓmoueri ꝑuãdus est. ẽ. e. cũ in cũctis. §. iseriora. In episcopatu aũt nõ regritur monitio: hz sufficiẽ negligẽtia electi p tempus a canone terminatũ. c. di. c. j circa fi. Si ꝺo bñficiũ nõ habet certũ ordinẽ annexuz t ecclie necessitas vel vtilitas nõ exigat: iuuẽtus cogi non debet t punit̃ q cum cõpellit. lxxiij. di. c. i t. ij. t. c. vbi ista. Si aũt necessitas vel vtilitas ecclie regit vt ꝓmoueatur clericꝰ: si se excusat ꝓtextu criminis qꝺ se cõmisisse ꝓponit aut si, ꝓponit aliud ipedimẽtũ i quo icidit culpa sua: tũc epl̃s hz inferiores idoneos ꝓmouere: t ipsũ clericũ ab ipso bñficio penit⁹ amouere: nisi al valde vtilis t necessarij⁹ eẽt illi ecclie: de eta. t q̃. q̃ris. vbi vꝺ ipedimẽ

tum tpale ꝓretẽdit: puta infirmitatẽ vel etiã ꝓpetuã ex delictis suo nõ ꝓcuriés nõ solũ nõ cogit: hz ẽt si ei⁹ excusatio nõ admittit poterit appellare: sicut t tutor⁹ appellat ob excusationẽ rõabilẽ nõ admissã. ff. qñ ap. sit. l. j. §. sigs tutor⁹. qꝺ si voluntate solarenuit ordinari nil ptẽdẽs: nisi qz no vult: hz cõpelli appellatõne remota p subtractionẽ bñficij t officij. lxxiij di. c. iij. t. iij. de regularib⁹ dic vt i cle. ꝺ sta. regne i agro. §. antepsit.

y ¶ Ordinari⁹. i. su⁹ superior: sive sit epus sui maior: vel inferior epus: ꝺ cle. nõ resi. relatũ. t sic illꝺ i telligũt ino. t hostiẽ. ꝺ dispẽsatione aũt illi⁹. c. j. e. cũ ex eo. nõ pñt inferior epus epis facere: vt ibi dicaz.

z ¶ Ad tps. bñ dicit: ga nec papa sup residentia dat ꝓpetuas idulgẽtias t datas p ꝓdecessores renocauit: vt. ẽ. c. li. de rescrip. c. vltimo.

a Nemo. parochialis ecclia nõ cõmẽdet nisi ꝓstitutꝰ i eta te legitima t sacerdotio: t tali nõ nisi vna: t illa tẽ demũ cũ necessitas vel vtilitas exigit: talis aũt cõmẽda vltra. vj. mẽses nõ duret: qꝺ si ꝺicta facta fuerit ẽ irritũ ipso iure.

b ¶ Deinceps. p hoc vꝺ apparet q̃ hec ꝓstitutio ad ꝓteritã cõmẽdas nõ extẽdit: t qz nã ꝓstitutionis ẽ q̃ nõ extẽdat ad ꝓterita: t de hoc. ẽ. c. pxi.

c ¶ Parochialẽ. i alijs ergo nil imutat: hz remanet ius ãtiquuz ꝑm guil. ad hoc. C. de ap. ꝓcipimus.

d ¶ Etate. l. q̃ attigerit. xxv. annũ. ẽ. c. pxi.

e ¶ Sacerdotio. vt possit iteri ipsi ecclie in sacerdotali ordine deseruire. t nõ q̃ parochial ecclia põt intitulata dari ẽt nõ ꝓsbyteto. ẽ. c. pxi. j. e. cũ ex eo. j. de isti. c. ij. cõmẽdari aũt nõ. t hoc ẽ nouũ: qz añ ꝓstitutionẽ istã nõ erat.

f ¶ Cõmẽdare. cõmẽdare idẽ ẽ qꝺ deponẽ. ff. de ꝟb. sig. l. ꝛmẽdare. ff. depos. l. lucius. xxj. q. ij. negs arbitret. ẽ. ꝺpositi. c. j. Qñq̃ accipit cõmẽdare. p ꝺbali honore alicui ipẽlo: vt cuz qs de aliquo laudatur: vel quãdo amicũ cõmẽdo: vt ei verbalẽ honorem faciã. ff. man. si ꝺo. §. cũ qdam. t ea que cõmẽdãdi causa dicũtur nõ obligãt. ff. de edil. edic. sciẽdũ. ff. de cõtra hen. emp. ea q̃. nec cõmendandi sui causa dz qs facere qꝺ alteri noceat. xj. q. iij. siquis vꝺ. hz hic de cõmẽda agimus q̃ ẽ custoꝺie ecclie alicui cõmissa. Et ꝓmo quero an talis sit ꝓlatus. t dico q̃ nõ: hz ꝓcurator⁹ tñ: habet tamẽ legitimã administratõnẽ. xxj. q. j. relatio. ẽ. e. cũ nobis olim. ij. §. fi. t sic nõ. xxj. q. j. g plures. Sz nũqd iterum dz vacare. dic q̃ nõ: q: titulus iste est canonicus licẽ t alij. ẽ. e. dudũ. ij. t i ꝓdicto. c. g plures. t cum modo debito sit vt ꝟ. Sz nũqd facẽ iste tal fructꝰ suos. dic q̃ ñ ꝑm gar. qz custos ẽ: nec i ecclia ius hz nec etiã. i fructibus: nisi ad colligẽdum t gubernandũ t puidendũ sibi t ministris: et qꝺ supererit i vtilitatẽ ecclie ꝓuertẽdũ: sicut t de visitatore dicit lxj. di. obitũ. t. c. cathinens. t hoc tz hosti. i decre. dudũ. ꝺ eccl̃. tñ contrariũ sit de facto. Sed nunqd habẽs talem cõmendaz impetrãs ecclesiã tenetur de cõmenda facere mentionẽ. dic q̃ sic: ar. decre. de ꝓcess. ꝓben. cũ nris. t. c. literis. Nũqd ad talez cõmendã vocabitur patronus. dic q̃ sic ꝑm ino. t host. t gar. ar. xxj. q. vij. filijs. idẽ i alijs q ex tali cõmẽda ledunt. ff. ꝺ adopti. l. nã ita. ff. de mi. l. i cause. ẽ. ꝺ of. archiꝺ. ad hoc. §. fi. si aũt fuerit ptumaces vlteri⁹ nõ audiẽt. j. q. fi. sint le. platũ. Sz q̃ro an p ordinariũ reuocari poterit vel iterum ꝓferri. t dic q̃ non ꝑm gar. nisi cesset cã ex q̃ facta fuerat: ar. de ꝓ. t vo. re. magne ad li. lxiij. di. §. vez. Quid si ꝓcessũ sit epo q̃ vsq̃ ad certũ tps

fructꝰ vacãtꝫ eccliaꝝ petpe possit. ſ. ꝺ vr. ſi. tua. ſ. e. li. ꝺ ꝓp. ſi pp. j. de pb. ſi tibi ꝓcesſo. Hung ꝺ talis idulgẽte ꝓtextu fructꝰ cõmendati dñſcꝫ poterit rennẽ. nõ ſm guil. cũ cõmendatus tribuat: vt. ſ. dixi. dicunt aũt dã ꝙ eps cõmendare põt tñ vſqꝫ ad illud tps quo põt ꝓferre. ſ. vſqꝫ ad. vi. menſes: ſed certe hoc ſm guil. falluꝫ eſt. ſi. n. ſcꝺa vl tertia die pꝰ vacatõem cõmẽda reruꝫ ñ duraret cõmẽda hec p. vi. mẽſes: qꝺ tamẽ põt p hanc ꝓſtõez. ſi igr vltima die. vi. mẽſiũ fiat cõmenda: durabit p ſex mẽſes: ꝛ hoc ꝺicẽ hec cõſtitutio. caueat tñ ordinariꝰ: vt ꝓuiſcꝫ totũ tps ſuũ labat: cõmẽꝺã faciat: q: poſtea ſe intromittẽ nõ poterit: ar. de of. ꝺele. de cãis. vel ꝺic ꝙ ẽt illo finito poterit eã ꝓmẽdare alicui cuſtodiẽꝺã ꝛ ſaluãꝺã: ꝺõec ſupra. quideat: ar. de ap. cũ teneatur. de of. ordi. cũ vos.

a ¶ Nec tali. ſ. ꝓſtituto i etate legitima ꝛ ſacerdotio.

b ¶ Unã. g. duas ꝓmẽdatas hẽ ñ lz: ſic nec duas ititulatas: ſz ꝙ poſſit hẽ vnã ititulatã ꝛ aliã cõfirmatã ñ. ꝓhibet: iimo pmittit: vt. xxi. q. i. q ples. cui ãtiquo turi ſtãꝺũ ẽ cũ reuocatũ ñ ſit.

c ¶ Neceſſitate. iſta duo i diſpẽſatione eccliaſticaꝝ rerꝫ antẽꝺẽ da ſunt. xũ. q. ij. ſine. de pb. expoſuiſti.

d ¶ Dumſmodi. ſ. factã ꝓſtituto i etate legitima ꝛ i ſacerdotiõ ꝛ ex cã ꝛ de vnica tñ pochiali eccleſia.

e ¶ Declarem⁹. de hoc erat antiquoꝝ altercatio: qꝺã ꝺicebãt

f ¶ Sem ſtris. oli ꝺubia erat ifra (eã v tra durare qꝺam non iſta: q: qꝺã libꝰ hẽbant trimeſtris: qꝺã ſemeſtris: ꝛ ifam trimeſtris ꝺicebat ꝺñs guil. ſe hũiſſe de bulla.

g ¶ Durare. nũqꝺ finitis. vi. mẽſiꝫ põt ordinariꝰ eãꝺ iterato eiſꝺẽ vel alii cõmẽꝺare. vi ꝙ ſic ex cãis ħ exꝓſſis: ar. C. de dona. ſacim⁹. ſ ſigs aũt ex diuerſa. q: tps laterañ. pc. ñ currit pendẽte ꝓmẽda ex cã facta: ſz certe mẽs hꝰ pſtõis ꝺicit: als fraus ei fieri poſſet: ꝛ ꝓpetuo fieri: ar. de dinoz. ¶to. ſ. fi. ꝛ fa. optime. j. e. cõmiſſa. vl diſtigue vtrũ cõmenda fiat iuxta eccliẽ vel pſone. Sz nũqꝺ cõmẽda expirat morte ꝓmẽdãtis. ꝺic ꝓz guil. ꝙ nõ. ſ. de pca. c. ſi. ꝛ de cõmo. c. vno. de dona. cũ ꝺilectus.

h ¶ Upiẽtes. caſus. tria tpa ſtatuerat gre. x. cẽ expeditõez ecclesiaꝝ vlla. ſ. e. quã ſit. Primũ ꝺe electiõibꝰ pñtãdis electis. 2ᵐ ꝺe exhibẽdo conſenſu. 3ᵐ ꝺe confirmatõe pereꝺa. Pauᵐ confirmat papa nico. cũ certi tpis aꝺiũctõe: ſtatuẽs ꝙ ſi. j. viij. ꝺies exquo cõmoꝺe poterũt eligẽtes electões electis diſtulerit pñtare: q culpabiles i hoc fuerit a pſecutõe electõis i totũ ſint excluſi: ꝛ ꝺiligẽs q obtinẽti i ipſa eccliа ꝓ triẽniũ ſuſpẽſi: ad q ſi ifra illꝺ tps ſe temẽ vel colorate miſcuerit: illi ꝑpetuo ſint ꝓuati. 2ᵐ põciſe confirmat vt iacet. 3ᵐ mutat circa confirmatões cathedraliũ eccliaꝝ vel regulariũ q ex imediata ſubiectõe vel appellatõis ꝺeuolutõe hñt peti a papa: ꝛ ſtatuit ꝙ ꝓdicti electi pꝰ conſenſũ vel pꝰ hĩã ꝺe electõe noticiã ſi ipſa ꝺebito tpe ñ ꝓſequẽtur pñtari ifra mẽſẽ iter arripiãt eũꝺi ad ſe. ap. ꝓ confirmatõe petenda ꝛ cã. pleq̃nda cũ obꝰ acꝫ ꝛ mũimẽtis. finito aũt mẽſe ſine iter arripuerit ſiue nõ hẽbũt tps arbitrariũ. ſ. ifra qõ cõmode venire poſſint: ꝓſideraꝝ q circa id ꝓſideranda fuerit. adhuc pꝰ ſtuꝺ tps arbitrariũ hẽbũt. xx. ꝺes ifra quos ſi pſonalir ñ venerit iuſto ipeꝺimẽto ceſſante: vel iuſtũ ipeꝺimẽtũ hũerit: ſz ifra ꝓdictũ tps id. ꝓpoi ñ fecerit vel ꝓpoi fecerit ifra ꝺebitum tps ipeꝺimẽtũ: ſz illo ñ. ꝓbauerit ifra. xv. ꝺies ad hoc aſſignatos vel ꝺñ. ꝓpoſuerũt ꝛ ꝓbauerũt ꝺebito tpe: tñ nõ miſſunt. ꝓcurator ẽ ſufficiẽter iſtructũ: vel miſſunt. ꝓcuratorẽ iſtructũ: tñ ipeꝺimẽto ceſſãte ifra tpꝰ ꝺebitũ pſonalir ñ venerũt. In his cãꝺ gnaq̃ vt. j. patebit vel tpoꝝ alio ꝓuati ſi ipſo iure oi iure ſibi p electõem eq̃ſito. ſi aũt i aliquo ꝓꝺicto ñ peccauerũt ꝓuatõis pena nõ patiũt. Sz ſi ſine mumẽtꝰ venerit patiãt hãc penã: qꝛ ꝓ ipſis ꝓꝺucẽꝺis ꝺilatõem ex curiã nõ hẽbũt: niſi ex iuſta cã Statuto igr ꝺe aꝺiũctu electi: ſtatuit ꝺe aꝺiũctu eligẽtiũ: diſtinguẽs an electio vna vel ples i ꝙrꝺia vel diſcõꝺia fuerit vel fuerit celebrate. Et ꝺic ꝙ ſi vna tñ electio i cõrꝺia fuerit celebrata: ꝺuo ꝺe eligẽtibꝰ ſufficiẽtiſtructi j. ſupraꝺicti. tũ tps mitti ꝺebẽt ꝓ cam ad curiã. ꝓ iſtruẽꝺo electõis negocio: ꝛ mittent expẽſis ꝺignitatis: ſi ꝺona ipſi ſint diſcreta: ſ ꝺe cõiꝺꝰ: vel ꝓ capitulũ aliũ ꝺe quibus ſi ꝺe illis ꝺbe ñ poſſint. Si aũt pleſ electões facte fuerint: tũc ꝙ eq̃ſ pte mittent ille ꝺue pſone expẽſis electoꝝ. vel ſi vnica fuerit electio cui aliqui ſe opponũt: mittant ille pſone ꝙ pte electi ſuis expẽſis: ꝛ ꝙ pte opponẽtiũ ſi ſint duo vel ples: ſaltz duo expẽſis opponẽtiũ ſufficiẽter iſtructi: ꝛ ſi electi noluerit expẽſas miſtrare ſm eq̃ſitã negociũ: niſi forte ſint paupes: ꝓuati ſint ipo iure oi iure ſibi ex electõe eq̃ſito. Si aũt eligẽtes ſupraꝺicãs pcõs ñ miſit: ẽt ſi electi vel opponẽtes neglexerit vẽire vel expẽſas miſtrare: ꝓuabunt a totali cãe pſecutõe quo aꝺ ſe ꝛ ꝓnẽfꝰ bnficio ꝛ q hñt in ipſa eccliа ꝓ triẽniũ. hoc verũ niſi paucitas capti eligentiũ vel ꝺiccẽtiũ ipſos excuſare: ſ. u alia iuſta cã: ꝛ tũc mittãt, ꝓcuratorẽ ſufficiẽter iſtructũ ꝛ ceſſante ipeꝺimẽto mutãt ſupraꝺicãs pſonas: als patiẽt penã ꝓꝺictã: ꝛ eaꝺẽ ſit pena opponẽtiũ vel opponẽtibꝰ: cum vnica ẽ electi: tñ ꝛz opponẽtes vel eligẽtes i ꝓꝺictis cãis bꝰ ꝓuenta a pſecutõe, pceſſus: electus tñ nullum ꝓꝺicium gnẽtur. Et ea q ꝺicta ſũt ꝺe electis ꝛ eligẽtibꝰ i ꝙrꝺia vel diſcoꝺia: ſaluo eo qꝺ oꝺ de exhibẽꝺo pſenſu et miſtrãꝺis expẽſis aꝺ q nõ teneant poſtulari: intelligãtur repetita cũ ſuis pẽis i poſtulatis ꝛ poſtulãtibꝰ: ſi nõ ſint poſtulati: q: i ordinibꝰ etate vel ſilibꝰ ꝺefectũ patiuntur. Si aũt nõ poſtulent: q: ſũt alijs eccliis alligati: antiq̃ iura fuerũt: poſtulatões tñ nihilomin⁹ pendẽt ex gra ſẽ olim. Ultimo ꝺicit nico. ꝙ in oibꝰ ſupraꝺictis calibꝰ i recuperandis expẽſis electi ꝛ eligẽtiũ: poſtulati ꝛ poſtulãtes tñ vult iura antiqua ſeruari.

i ¶ Upiẽtes. ꝺec. iſta ẽ obſcura ꝺictamĩe: ꝛ q: bõifaciũ eẽt nõ⁹ nico. fuit ꝺictator ipſi⁹: nõ eã ꝓ cõpilatores huiꝰ libꝝ mutari: ꝛ clarius ꝺictari voluit. ꝛ ẽ vtilis valde: ꝺũmõ qõ i ea ſtatutũ ẽ non trahaẽ ad noxaz: qõ ẽẽ non ꝺz. ſ. ꝺe ꝺecl. ſuggeſtũ. C. de vſucap. ꝓ ẽp. l. vlt. ꝛ ꝺiuiꝺitur. vij. ptes ꝓncipales ſm gar. In q̃ꝫ ꝓma põit ſue ꝓſtõis cãm: ꝛ q̃ſr ꝛ. j. qõ tps electi cathedraliũ vl regulariũ eccliaꝝ: quoꝝ electõum confirmatões appello vel imediata ſubiectõ ꝺeuoluit ad papã vẽiꝫ ꝺebẽat: ꝛ ꝺurat vſq̃ ibi: qõ ſi p. xx. In ſcꝺa põit pena electoꝝ ñ veniẽtiũ vel veniẽtiũ ſine mumẽtis: ꝛ ꝺurat vſq̃ ibi: ad hec. In tertia, ꝓuiꝺet ꝺe pſonis ad iſtructõem cãe: q̃ fcã ẽ electio i ꝙrꝺia: ꝛ ꝺurat vſz ibi: ſi vo. In q̃rta q̃ſr mitti ꝺebẽt pſõe iſtructe ꝛ opponẽtes vẽire q̃ electio vel electões i diſcõꝺia celebrãt: ꝛ ꝺurat vſz ibi: ceteꝝ. In q̃nta q̃ſr puniunt eligẽtes: ſi electoꝝ ꝺebito tpe ñ pñtẽt: vel ſi pſonas ñ mittãt iſtructas: ꝛ ꝺurat vſq̃ ibi: ꝺeiq̃. In ſexta ꝺicẽ qꝺ iuris ſit ꝺe poſtulatõibꝰ: ꝛ ꝺurat vſz ibi: põ: o In ſeptima q̃ ꝺurat abũ vſz aꝺ finẽ: ꝺicit qꝺ iuris ſit õ

k ¶ Lupiẽtes. reneĩ aꝺ hoc ex cre (recuperatõe expẽſaꝝ. ꝺite ſibi diſpẽſatõis officio ꝛ. ſ. i. pẽcio hꝰ li. cũ ſuis pcõ.

l ¶ Eccliaꝝ. cathedraliũ ꝛ regulariũ q̃ꝫ confirmatõem appellõ vel imediata ſubiectio ꝺeuoluit aꝺ papã: vt. j. ſeqĩ vel eccliaꝝ oium ſalti quo aꝺ pñtãdas electões: vt ꝺicaz

m ¶ Uacatõibꝰ. q̃lrcũq̃ vacauerit: ſũ ꝙ (. j. §. ceteruz.

mouẽ plati siue p cessionẽ: depositionẽ vel alio modo: ci eadẽ sit rõ in quolibet pmissor: nec alter expũmat ẽ. de rescrip. susceptum.

3 ¶ Periculosis. ẽ. co. ne, p defectu. l. di. postq̃. t hz locũ hec pstõ: et si vacatio periculosa ñ sit: puta q; é qui sbi in spualibus t tpalibus mistrat xxi. di. obitũ. t. c. cathuinens. q; tali cã cessante ñ cessat pstõ. ff. de postulã. l. i. §. sexũ. xxxij q. vij. mñ. q; t finalis hui⁹ pstõis ratio é vt celeri⁹ expediant ecclie: ad hoc optie. j. eo. si p⁹ q̃. §. i. t quef. ẽ de renũc. post trãslationẽ. t. xli. di. §. his oibus. als. c neophitus.

b ¶ Malignãtiũ. p hoc solui ꝓz de canone. iij. q. iij. nullus. vbi habef q; reor est subterfugere. p ót enim reus subterfugere opponendo legitimas t veras exceptiões: ñ aũt malicioſas t falſas: vt h ꝓsueuit dici: q; q hz ius in pncipali: cauillationef t malicias aduersarij pót p altas repelle. t sic posset itelligi c. nullꝰ. t ô hoc. xxiij. q. ij. dñs nr. t ar. ad hoc. ẽ. de sacro. dilectus. i.

c ¶ Obuiare. tolle hic verbũ qõ est infra subiungum⁹.

d ¶ Ja. pulsis remedijs. s. q; fiat electio infra tres mẽses l. di. postq̃. ẽ. c. ne, p defectu. q; fiat i his ecclesijs de q b⁹ hic agit sub certa forma. ẽ. e. q; ppt. ute remedia que sunt. ẽ. e. c. i t. ẽ. e. q̃ sit. t. c. di. c. i. t alia multa. ẽ. e. ti.

e ¶ Aliaq;. s. q; veniat electꝰ psonaliter infra tps hꝰ pstõnis: als certa pena puniat. t q; psone istructe mittãtur t q; certo tpe pñtetur electio t pena ñ psentantium.

f ¶ Expientia. magistra rez efficax. ẽ. e. q̃ sit. ad hoc. ẽ de rescrip. statutũ in pin. ioannes andree.

g ¶ Indicauit. als iudicauit.

h ¶ Utilia. t posito q; casus ueniret i quo, pulsio hec ñ reprimeret vtilis: vt si diceret psõa nõ: t electois scñ notũ i curia vel simil: locũ tñ hz pstõ: vt. ẽ. dixi i simili super ẽbo piculosi. ñ. n. i cuiusz psõa tẽ. lxi. di. miramur.

i ¶ Presentãdis. i. q̃ cito p mode pñtari poterunt.

k ¶ Adhibẽdo. infra mẽsez a tpe psentationis.

l ¶ Statut. ẽ. e. q̃ sit.

m ¶ Temporis. s. ocio diez. j. e. §. ceterum.

n ¶ Moderatõe. i. moderati tps adiũctiõe: q; ꝑbuz moderatois diminutionẽ primer. ẽ. ô v. sig. c. vlt. h aũt tps auger. vt j. §. ceterꝫ vel q; pena apponit q̃ non erat oli apposita: ió moderari videtur.

o ¶ Instituit. ẽ. e. q̃ sit circa finẽ. io. an.

p ¶ Debẽt. ex immediata subiectõe l'appellatõe: vt legit.

q ¶ Locoꝝ. sz qũo ex differẽtia locoꝝ aliq̃ discrimẽ i ducẽdo lex absurdũ reputat. C. ô tẽp. i ite. resti. supuacuã. so. lex illa logit i eo casu: cũ legislator ispect locoꝝ circũstantijs certũ tps limitauit: qõ ad quẽlibz locum sufficẽ reputauit: vt i tpe restitutois petẽde: t ad idẽ. ff. ô ist. cũ inter. vbi locꝰ ñ mutat cãz istitutor actois. Sz qõ h t i alib⁹ df: i tpe ñ limitato: sz arbitrario locũ hz ꝑz gar. ẽ. ô do. t ꝑm. cũ oli. t ꝑcor. ff. ô eo q; cer. lo. l. iõ q̃ ibi: q; scim⁹ q̃ varia sit ꝓcia rez p singulas ciuitates tẽ. io. an.

r ¶ Valitura. idẽ si hoc dictũ nõ fuisset. C. ô ap. ꝓcipũ⁹.

s ¶ Electi. ô postulatis videbis. j. §. deniq;. Et qd de pulsõib⁹. dicas idẽ iuris i illis qõ h in electionibus statuit. t qõ hic de electis df: ét de cõfirmatis itelligas: si a ꝓfirmatõe appellet: hꝰ hẽs expsse. j. e. si p⁹ q̃. §. vl. t dixit h gar. t guil. q; hec pstõ locũ ñ hz i electo i magistruz hospuale vl tẽplũ si appellet ad papã: tũ q; p mouẽ tal' cathedral' vel regularis ecclesia vacaf nõ df: q; regimẽ eccliaz ñ cadit i laicos. ẽ. e. sacrosancta. t q; aliud hospuale aliud eccliã: ad hoc. ẽ. c. sciãt. t q; milites si quos arma scif volum⁹ t non leges. C. ô iur. ôl. l. sancim⁹. C. loca. t ꝑduc. l. milites.

t ¶ Regulariũ. vir oz intelligas. i mõsterijs cinmonialiũ ñ sibi p oia locũ vẽdicat hec pstõ. j. e. indẽnitatib⁹. §. sed cum eas. nec hz locũ hec pstõ i dignitatib⁹ ecclesiaz cathedraliũ t vel regulariũ q̃ sit sub epo vl abbate vel ꝑore: siẽ sũt archidiacõi: archipbyteri: subꝑores: vel ꝑores sub abba ib⁹: vl alijs ꝑoꝛib⁹ p mouẽ. n. ralũ ñ dicũt ecclie vidiate: qõ regrit hec pstõ: t ẽ simile qõ dicim⁹. ẽ. e. c. ne, p ôfectu. t. c. q;. ppt. fm guil. t gar.

u ¶ Quoꝝ. electoꝝ. als q̃ꝝ. sz ꝓia melioꝝ: q; fr̃ꝑ electi: qõ é. ẽ.

x ¶ Immediata subiectio. i hoc casu sufficẽ adire legatũ ô latẽ q epoꝝ t archiepoꝝ crẽptoꝝ electões ꝓfirmare pót. j. e. si abbatẽ. t fuãda erit hec pstõ: q; satis é illud ap. se. examẽ fm gar. guil. h nõ determinat. dicẽ. n. q; alij dicũt ꝛũ p lfaz ap. le. t q; i legato nõ est distãtia viaꝝ: ita q; de facili potũt hic quos volet: sz fm ista rõnez scãret q; ista ꝛcre. nõ hẽret locũ i vicinis romãe curie. gar. ẽt dixit: tñ guil. fouet ꝛũ: q; si eccliã nõ est als immediate subiecta pape: puta q; metropolitanã hz: si metropolitana eccliã é scismatica: vel a saracenis capta: hẽbit locũ hec pstõ. is. n. ꝓrim⁹ é qui nullꝰ añcedit. ff. ô v. sig. l. primꝰ. ad hoc. ẽ. e. q; diligẽtia. t bñ fac, p gar. j. ô of. ôle. si is cui qõ ñ credas vez si solꝰ archiepus ab ipsis pagẽsibus vl scismaticis capt' esset: vt. j. ô sup. neg. pla. si epus. Itẽ scias q; si ptes sola voluntate vadũt ad papã ñ hz locũ hec pstõ: sz bñ faceret si eã fuaret. ista. n. pstõ nõ astringit: nisi i his duob⁹ casib⁹. s. cũ immediata subiectio vl appellatio ꝺnoluit: ergo i alijs locis ñ hẽat fm guil. t gar. vñ si relatõe iudicis ꝺnoluat ad papã ñ hẽbit locũ fz guil. q̃uc. n. esset tãtas pẽas vl causas iponẽ i illo casu ñ expsso. Idẽ dic fz eũ si papa fuocat ad se tale negociũ: q; forte coram ordinario pẽdebat: nisi i reuocatõe expmat hãc pstõnes velle fuari: t tẽ ñ ex vi pstois: sz ex vi mãdati tenebũt ad illas seruandam: sic. ẽ. de iudi. q;. v.

y ¶ Appellatio. i hoc casu ñ sufficẽ adire legatũ fz guil. t gar. nisi forsan ptes ꝓcordarẽt appellatõi remittãdo: ô ap. pst. tur ô of. ôle. studuisti. t. c. lz. Et dic appellatio ñ mãifeste frustratoria: q; talis ñ denoluit negociũ ad papã. ẽ. e. q̃nto. t sic ñ hz locũ hec pstõ q̃ regrit: q; talis q̃ sit q̃ denoluat. s. mtõ posita i scripꝭ t ex eã, pbabili: vt ibi. t q̃ puenerit ad noticiã appellatis: de cõsti. cognoscentes. qõ dic vt in cle. e. ti. cãm.

z ¶ Mensem. iste mensis daf ad parandũ se ad iter.

a ¶ Post ꝓsensuz. sup. qũ debito tpe fuerit ꝓsentata electio

als locum habebit sequens clausula.

b ¶ Post obtentã. subau. ꝫ gar. ⁊ post tps i quo ꝺbuit ꝓsentari ⁊ quo ꝺbuit deliberare: vel postq̃ ꝺliberauit. absurdũ. n. eẽt q̃ i hoc casu ñ hẽret iudicias ad deliberandũ: maxie cũ ꝺcr. q̃ sit. ē. e. ꝯ sit refuata. vt. ē. ꝺicti. quo. n. veniet: n. si ꝓmo deliberet an ꝓsentare velit ⁊ quo ꝺliberabit: nisi tps hẽat. l. di. pẽderet. tantũ⁹ vꝫ sibi ⁊ ꝺño guil. vt dicam⁹ q̃ in hoc casu cũ electio ꝺbito tpe non ꝓntat: hẽat vnũ mensẽz ad deliberandũ ⁊ parãdũ se ad iter: nec illi⁹ mẽsis dimissio sit absurda que fit ex cã ⁊ ne fraudi loc⁹ relinq̃t fm eos: ⁊ sufficit sic scriptũ esse. ff. q ⁊ a qbus. l. ꝓsperit. Sꝫ nõne rogatus ꝺz recedẽ inuitat⁹ fugere: ⁊ sola ꝺz illi suffragari necessitas excusãꝺi. C. ꝺ epi ⁊ cleri. si quẽq̃. quo ergo se igeret: nisi inuitet ⁊ rogẽt. dicas q̃ exquo electꝰ ẽ inuitat⁹ ⁊ rogat⁹ vꝫ: ⁊ anẽte ipsi⁹ ꝓstõtis fine nota ãbitiõis hoc facẽ poterit: alꝫ. n. laqus pararet: qꝺ esse ñ ꝺz. xxvij. q. i. de viduis. de resti. spol. litteras.

a ¶ Noticiã. certã ⁊ ꝺubitatã: puta q̃ ibi ꝑsens fuit. erat forte canõic⁹. vel hoies fide digni referũt ꝙ certo sic eẽ: ar. ꝺ postu. c. i. de cleri. ex. mun. illud. vel ñ lꝫ recipit auctenticã: nõ. n. cuilibꝫ referẽti credẽ tenet: ad hoc ꝺ do. ⁊ ꝓm. cuz olim. ⁊ qꝺ ibi nõ. qꝺ si scit le electũ: ꝫ nescit appellatũ. dic q̃ si ecclesia ñ ꝓtinet i mediate: ñ currit iste mẽsis: imo tenet ꝺuare decre. q̃ sit donec sciuerit appellatũ fm guil. ⁊ gar.

b ¶ Debito tpe. ſ. infra octo dies. postq̃ ꝓmode pñtari potuit ſ. ē. cetez. ⁊ sic iste mẽsis ñ currit: nisi a tpe quo electio ꝑsentari debuit fm gar.

c ¶ Extũc. i. elapso ꝑdicto mẽse: ⁊ designat extremũ tps istius mẽsis. ff. ꝺ ꝺi. ⁊ demõ. si is ad si. Alij exponũt extẽ. i. arrepto itinẽ: qꝺ ẽ falsũ p id qꝺ segt. siue infra pscriptũ tẽ. ⁊ seqret fm id q̃ post decẽ ános arripiẽꝺo iter: tẽ incipet sibi currere tps: quod est absurdum.

d ¶ Siue nõ. ⁊ sic de arreptiõe itineris ñ curat: ꝺũmõ veniat tempore competenti.

e ¶ Absq̃ fraude. si ergo electꝰ duplex hẽbat ꝺomiciliũ: ꝺico q̃ ꝓputatio fiet ab eo loco: vbi tẽ erat absq̃ fraude ꝓ hãc lꝫ ⁊ idẽ ꝺico si extra ꝺomiciliũ esset fm gar. ⁊ guil.

f ¶ Cõmode. xxij. q. ij. faciat. ff. de ꝟ. sig. nepos. ⁊ hz iudex h arbitrari ispecta q̃litate ꝑsonaꝝ loco ꝝ ⁊ tẽpoꝝ ⁊ etatũ. ff. ꝺ ꝟ. obli. ꝓtinus. §. i. ⁊ pz in pn. sc. §. Et dico q̃ arbitrari ꝺz iudex fm vulgares dictas: vt. pbat. j. de ꝓben. pñti. §. loca. si. n. qꝺ ibi ꝺr ſpale ẽ: ergo ipsius ꝺrũ regulare: ⁊ q̃ lex ꝺz patrie ꝑuenire. iij. ꝺi. erit. ⁊ vsus stat et ꝺ naturã vocis. ff. ꝺ le. ij. l. vroi i pin. ⁊ nullũ ꝓpatur regiõis ꝓfectudo. ff. de fun. instru. l. cũ delationis. §. asinã. ⁊ i arbitratõe vulgarũ semp respiciã ꝺitionẽ ꝑsonaꝝ ⁊ tpis: vt. ē. ꝺixi. ñ aũt arbitrabit fm singulares q̃ sunt: cũ qs vtit duplomate. ff. de ꝟ. obliga. ꝓtinus. §. ij. vꝫ fm legales. ff. siqs cau. l. i. ⁊ si habita ꝓpꝰtatione aligd supest ꝓ illa ꝺabit vna ꝺies. ff. de ꝟ. sig. l. iij. si ñ apparerent vulgares: ñ credẽ errari ꝫ guil. ⁊ gar. si recurrerẽt ad legales: ꝺũ tñ q̃litas cause ꝑmꝝ loco ꝝ ⁊ tẽpoꝝ ⁊ etatũ. Et scias q̃ si electus venit ante tps qꝺ alꝫ arbitraret iudex residuũ et⁹ arbitriũ nõ ꝓꝑ hoc hz de lucro: q̃ in eo qꝺ finitũ ẽ ꝓiecturis ñ ẽ loc⁹ ff. de ꝟ. ob. l. ꝓtinus. §. si duplomate. Si aũt modicũ restat de tpe vtendo duplomate penã euitat: ꝓueniẽꝺo ꝟo nil lucratur ꝓ ꝺictũ. §. Itẽ scias q̃ si electꝰ q̃ p. x. dietas distabat in pncipio ñ sis iter arripiẽs. xi. die sũt i curia: ñ tenet ex cãtõe illꝰ canonis: nisi alꝫ citet a papa: cozã papa ꝓparere: si nõ vult: ni si ꝓmo labat ñ sis: ⁊ decẽ ꝺies: qbus venire potat: ⁊. xx. qbus postea ꝺebuit expectari: ⁊ hoc ꝓbat lꝫa supto: cũ ꝺicit: exũc siue infra pscriptũ mensẽ venit siue ñ. ⁊ ꝺificiũ inter nullã ẽ auferendũ. xxvij. ꝺi. ꝺ his. ſ. de reg. iur. iudicũ cũ suis ꝓcor. nec ob. hoc ei qꝺ ꝺixi. ē. q̃ ꝓueniẽꝺo ñ lucrat tps: q̃ illud hz locũ in tpe qꝺ iudex hz arbitrari: vnde ꝓueniẽꝺo ñ arbitrabit iudex: nisi tps in quo venit fm gar. hz nũc loquor de certo tpe ⁊ a iure limitato: ⁊ ꝺ eo i quo venit qꝺ alꝫ hẽbat iudex arbitrari. Et scias q̃ si electio facta ẽt in ipsa ciuitate vbi ẽ curia ⁊ electus ẽ ꝑsens ꝺ tpe arbitrario nihil habebit: ꝫ mẽsez ⁊ illos. xx. dies hẽbit fm guil. ⁊ gar. rõ: q̃ in tpe certo ⁊ limitato a iure locoꝝ varietas varietatẽ iurĩ ñ induet. C. ꝺ tẽp. in inte. resti. l. supuacuã. sed q̃to an iudex arbitrando dare debeat aliquos dies ad gescendũ: põe vnũ in septimana. ⁊ vi q̃ ñ: q̃si illi. xx. dies ob hãc cãm dati sunt sed dic ꝺ fm gar. ⁊ guil. cũ. n. preter mensez: ⁊. xx. dies ꝺeb hic mĩ tempus q̃to ꝓmode venire possit qs ipius iudex arbitrabit: q̃ per. xl. dietas vel plures venire cõ mode possit nõ gescendo: nec illi. xx. dies ob hoc dati sunt: sed q̃ iudex in pemptorio ñ multũ ꝺz ꝺ absentez festinare. ff. de ꝺão infec. si finita. §. si forte. credo q̃ ꝓpter equitatem illius. l. seruandaz isti. xx. dies dati fuerunt: ad idem. §. de re iudi. cũ bertoldus. ar. ꝺ. j. ꝺ of. or. q̃uis ibi ꝓmissis tẽ. ꝫ non est ꝺ: vt ibi dicam.

g ¶ Petituri. post ꝑsensum.

h ¶ Prosecuturi. referas ad id qꝺ dixit p⁹ obtentã tẽ. q̃ ꝺicit fm gar. post ꝑsensuz poterit ꝑformationẽ petẽ: sed post noticiam petet: vt appellantur electores electionẽ ꝑsentare. Alij ꝺicũt q̃ post obtentã noticiã põt electioni ñ ꝑsentate ꝓsentire: ⁊ ꝓformationez petere: ꝓior lectura magis placuit gar⁹.

i ¶ Juribus. i. rõnibus ꝓsistentib⁹ circa factũ: q̃ papa omnia iura hz in pectore: de ap. sepe. C. de testa. olim ē. e. li. de consti. c. i.

k ¶ Munũtis. i. his ꝑ que cã sua muniri põt: vtpote cũ decreto electionis: cum instrumento appellationis ꝓtestationum ⁊ simulibus.

l ¶ Cõtingẽtib⁹. vt dispẽsatio sup pluralitate bñficioꝝ sup natalib⁹ ⁊ simulib⁹: si talia opposita sint. si. n. opposita ñ fuissẽt a ꝓncipio: ꝫ modo opponunt: forte eo modo quẽ hẽs. ē. e. ti. vt circa. dico q̃ diuinare ñ tenebãt: ⁊ hẽret eo casu dilationẽ et extra curiã. j. e. ꝟ. electos. ⁊ in casu i quo ñ est ꝓsentata electio hẽat illa munĩta que hẽe potest: ad alia nõ tenetur. ff. de reg. iur. ipossibilium. ar. in se. §. ꝺ electus. ibi nisi iusta cã tẽ. nec dico q̃ incontinenti qñ venit debeat ostendẽ munimẽta: ꝫ sufficit q̃ paratus sit illa ostẽdere termio sibi aligd assignato vt p sequẽtia patebit fm gui. ⁊ gar.

m ¶ Loꝛã nobis. ꝓ hanc litteram ꝺiẽ archidiacon⁹ q̃ electus ñ veniens ap. se. vacante ñ incidit i penã. gar. ⁊ io. mo. ꝺ. ſ. q̃ icidit lz de eãrate pena. remitti deberet: expeditũ est qꝺ incidit ꝓ cle. e. ti. ne romani. m fi.

n ¶ Quod si. pp. xx. scõa pars. Quicgd dixerit h gar. ⁊ alij: dic pleni⁹ q̃ iste. §. ponit. v. casus i gbꝰ ꝓnatus ẽ electꝰ ipso iure. Prim⁹ cũ iuste impeditus cessante infra tps statutũ ñ venit. Secũdus cũ iuste fuit impeditus: sed infra tps debitũ impedimentũ, ꝓponi ñ fecit cozã papa Tertius cũ bene fecit ꝓponi impeditũz ipe debito: sed statuto tpe ñ, pbauit. Quartus cũ statuto tpe oppositum

tpbauit: sed, pcur. ñ misit infra illud tps sufficienter instructū. Quitus cū misit, pcur. sufficiētē: tñ cessante i peduīto infra tps debitū psonaliter ñ venit. In his casibus vel alio ipsoz puatus ē ipso iure: si aūt in neutro ipsoz peccauit: penaz ñ patit primationis. Ultio ponut pena electi veniēti vel mittētis eo cān quo mittē pōt sine munūtis: t sic cōstrue hāc lām: q si expectari p. xx. dies post lapsū tēporis moderandi ex qualitate locoz ptempserit psonaliter ppārere: t petere suaz electionū pfirmationez vel psecutionē: seu executionē: suę opponentes venerint siue nō: electōes de ipsis tē. vsqz ibi puatos. hec vā si ptempserint nulla iusta cā intueniente. de q, ppōsita infra pdictos. xx. dies coā nob vel alio seu alijs deputādo vel deputādis a nob si videbit admittēdā: teneant j. xv. dies post tps hui⁹ apud se. ap. facē plenā fidē: subaudi: aliogn electōes ō ipsis tē. vsqz puatos: nisi ptingeret talia: vel tā vsimilia, ppont: vel infra cosdez. xx. dies seu pdictos. xv. eo casu ñ: cū vt pdict fuerint cōcessi ad, pbandā pdictā cāz appositā t admissā: q̄ merito excusarēt electos ipsos ab infrascripta. i. sup: ascripta fm pstructū pena: t, ppter qō videret forsitā indulgēdū eide. s. electio. si⁹ telligas pfideti: punge: cū videret tps plurius ad pdictā ppartionē. Insuper co ēt casu quo ptigerit, ppont vel, p. i. t admitti aliquā iustam cām ad excusandā psonalē ppartionē electoz: nisi tē infra idē tps se psentauerit p, pcuratorē sufficient instructum ad oia pmissa: electōes tē. hec vera iusto ipeduīto cessante: t subdit tūc: nubilomin⁹. i. ñ obstāte q, pcuratorem nuserint: nisi ipsa cā cessante se psentauerint psonaliter vt pmittitur: electiones tē.

xx. dies post lapsū ex qlitate locoz moderāda⁹ tpis expectati⁹: siue eligētes⁹ siue opponētes⁹ venerit: siue ñ psonaliter ppārere⁶: t suaz electionum pfirmationē vel psecutionē: seu executionē⁹ petere⁶: nulla iusta⁹ causa⁹ iterueniente contempserint⁵: de q̄ infra predictos vigiti dies ppositā⁹ infra

o ¶ Post lapsū. rōnabiliter ē hec pputatio q̄ illa q̄ fit p decre. statuim⁹. s. c. vbi pputant dies p⁹ aduētū partis gd. n. si pars vtat duplomate. dicta ipueniens ceāt ex eo. Sz ñ mireris: q: ō maior pena iponit: vt ibi dixi in p ¶ Moderāda. vt. s. dixi sup vbo pmod. (glo. egou. q ¶ Expectari. ſz ponē q̄ facta pputatiōe recta i oibus reperit vna die venisse p⁹ terminū ñ allegās ipeduīmz mingd mozā purgat: dic fm gar. t guil. q̄ cū hec sniā lata sit a canone, ppt mozā statī elapso termio pmissa ē pena puationis ipso iure que āplius purgari ñ potit. sicut. n. a sniā legis vel canonis ñ appellat. s. de ap. ganos. ff. ō. v. sig. si q̄ pēa. sic nec purgat i ea moza. cū. n. statī dectio nulla sit: āplius pualescē ñ posset. s. e. and⁹ t. j. de re. iur. ñ firmat. t adde qō dicā. j. ō re. in. moza.

r ¶ Eligētes. hoc dicit ne credat aliqs q̄ venētib⁹ eligētibus ñ teneat electo⁹ venire: hoc ergo remouet.

s ¶ Opponētes. q̄re punit electus ñ venīes: exquo nō venerit eius aduersarij: cū in eius aduētu nulla videat vtilitas: ad hoc. ff. sigs i ius voca. l. ij. ad fi. t nō. s. de do. t ptu. c. vl. Dic q̄ aduersarijs ñ venīēt⁹ ipse venire tenet: nō q: in ipsoz absentia, pcedi pōt. s. e. c. l. j. de eo q̄ mit. in pos. c. i. t. s. vt lit. ñ ptest. qñ. t ēt cessāt⁹ aduersarijs ibi locum hz iudicis offiū. s. e. cum nobis olim cum sīnulibus.

t ¶ Lōparere. Quid si elect⁹ venit. j. tpa pstōis: t negocio ñ finito illicētiat⁹ recessit: nūqd icidit in penā illius pstōis. dic q̄ sic. j. e. si postq̄ §. i. Sz pōe ñ venit electus. j. tps legitimū: nec post potit aduersarius, pnicia ri ipsū i hanc pstōnez incidisse: apparet, pcur. electū q dicit hāc pstōnez in eo locū nō habuisse: puta q: ñ ptinet imediate: vel q: appellatio ñ fuit talis q̄ deuoluerer: replicatur q̄ hoc debuit, pponi infra tps de quo dictū est. s. q̄rit qd iuris. dico fm guil. t gar., pcuratorem audiendū. si. n. non hz locū pstitutio: satis est clar q̄ non hz locū eius pēa vel tpis artatio ō hoc igitur cognoscendum ē. sed pōe electum in tps feriatum incidisse cuius tpis si fiat pputatio ñ venit electus infra tps: venit tñ post tēpus anteq̄ iudex sedeat, p tribunali: q̄ritur an icidat in penā. t vi q: ñ: ad qd ēni, pdesset venisse: exq⁹ si venisset, pcessum non fuisset. Dico tñ fm gar. t guil. ipsū i penā icidisse: debuit. n. venire t se psentare: t talu tpe potuit libellū offerre. ff. ō adult. mules. §. sexagita. si. n. ōrū dicat: eadez rōe sequtur: q: dies festi t octaue de talu tpe ōtraherētur. Pterea ex cā in cā electionis, pcedi pōt tpe feriato: ar. s. de fer. c. vlt. vbi hoc nō. ino. nec. ob. ff. sigs in ius voca. l. ij. ad fi. q: nec ibi dī q̄ non pmittatur pēa: sz q: pto: eaz remittere pōt si vult: sic t in hoc casu potit si voluerit papa remittere.

u ¶ Executionē. forte p hec vba ōnotare voluit electū pītem esse debē vsqz ad fi. cause: vt p hoc q: dic pfirmationē notaret pncipū: p hoc q: dic, psecutionē medū: p id q: dic executionē finē: t ē exīssum. j. e. si postq̄. §. i. vel forte loqt cū petitur executio late sīe sup pfirmatōe a qua appellatū fuit: q: t tūc locū hz pstō: vt in pdic. ōcre. si postq̄. §. vlti.

x ¶ Petē. exquo aūt psonaliter venerit ad curiā fz gar. t guil. ēt p, pcuratorē pfirmationē petē potuerit sicut aī pstōnem hāc poterat. cū. n. hoc exīsse reuocatū ñ inuenit: antiquo iuri stabit: vnde notabiliter ponit psonalit, ppe vbū comparē: t non ppe vbū petē. nec obstat q: aduerbū psonaliter intelligat repetitū: q: p subaudītōes t repetitōes tales iura reuocanda ñ sunt sed potius concordanda. C. de inoffi. don. l. vna. t infra eo. cum expediat.

y ¶ Iusta cā. puta infirmitatis: aduersitatis maris: vl hyemis vel icursus latronū. ff. ō excu. tu. l. scire. §. observabunt.

z ¶ Cōtēpserint. ñ facias ħ differentiā int ptēnere t negligere sz alīs videat fieri. xx. di. si decreta. siue. n. negligat siue ptēnat punit: t pbatur hoc. j. eo. §. pe. guil. t gar.

a ¶ Proposita. si misit nuncū ad, pponendū: t nūcius ipedit fuerit: t ō hoc pstet: ñ nocebit ei: dūmō postea ñ sit negligēs t, pbat hoc. j. e. v. isup. ibi iusto ipeduīto cessāte. t infra illos dies papā vel auditorē hīe nō pōt: ptestet hoc: ne ō negligētia notet t hēbit ptestatio, p, ppositione. ff. de nau. se. l. ij. Sz solet q̄ri an sufficiat semel, ptestari: qō vt: quia vnica, ptestatio currente p scriptionē tpis iterrūpit. j. ō ap. si iust⁹ met⁹. ō offi. or. pastoral. C. de anna. excep. l. vt pfecti⁹. t vnica debiti oblatio vsuras currētes ipedit. C. de vsur. si per te. t vnica solēnis ōpositio ipedit tā currētes: dūmō pcedat oblatio t signatio C. ō vsur. acceptā. eō vt: cū apostoli stāt petēdi sit. ff. ō libel. dimis. l. vna. d ap. vt sup. t palliū: t lte dimissorie. c. di. pisca. ri. di. cps. t sollicit⁹ dz esse ad hoc. C. de tēp. ap. cū anteriori⁹. §. i his. Credo fm gar. t guil. tutum esse electū pluries p testari: ne de negligētia arguat: t sic deceat se agē voluisse: qō nō. Inno. ō pscrip. ex trāsmissa. ad hoc. C. ō vsur. pupil. l. fi. tñ si hora t loco ppetentib⁹ papā regnit t eius copiā hre nō potuit: t hoc legitie fuerit, ptestat⁹: sibi tps ñ curret: donec papa copiā sui fecerit: q: talis lz vnica, ptestatio cursum tpis impedit. ff. qñ appel. sit. l. i. §. biduū ver. dies. t. ij. q. vi. biduuz t ar. in. l. vt perfectius. Et si papa electos ad camerā psecuit admittē: lz in publico ñ faciat copiā sui: hoc coā ostiarijs tabellióe: t pōil q̄ occurrerit, ptestet. j. ō ap. si iust⁹. t pdcā, l. vt pfecti⁹. t i scripti, ptestet: i aūc. ō tēp. ñ so. pe. §. pstōez col. vij.

a ¶ Tempus huiusmodi. xx. dierū.
b ¶ Videbit. qd si dñs iudex ꝺliberat: an sit admittēda vel nō labit tēpus: nunqd nocet electo. credo q nō fm gar. ⁊ guil. s de ap. ex ĩsinuatiõe. ij. q. vi. biduū. C. de temp. ap. auc. si lis.
c ¶ Apud sedē. ergo nō alibi nisi forte iusta cā suaderet ptrariū. j. e. v. electos.
d ¶ Fidē. p testes vl aliū legitimū modū. pbādi: de resti. spo. cū ad sedez ⁊ si ex pte electi. pbet iusta cā absẽtie: ⁊ opponẽs vult ꝺnũ dicere. dñs audiet: nec gs p testes falsos obtineat: de testi. pñtiuz ⁊ q; pbare volenti mos gerẽdus ẽ. ff. ꝺ. pba. circa. iudex tñ acceleräe ꝺz ẽtũ pōt: q; hoc ẽ hui⁹ pstóis mẽ fz gar. ⁊ guil.
e ¶ Nisi vel. hic est. v. ⁊ excepto ab eo qꝺ dictũ erat: q ꝺebeat electi pso nalit ꝑpare: als cadãt a iure suo: ⁊ hoc verũ est nisi tẽ. ⁊ hoc ꝑbat littera. j. cõparitionem.
f ¶ Xv. qui dan. ad pro bandã cãm. ꝓpositã: sed nunqd iudex dat⁹ a papa ullos dies poterit ab breuiare vel ꝓlongare. dic q nõ fz guil. ⁊ gar. cũ sit tẽpus limitatũ a iure: sicut nec dies q dant ad appellandũ. ij. q. vi. anteriorẽ. q dant ad in integrũ restitutionẽ petẽ dã. C. de tẽp. i ite. resti. l. ſnpuacuã. ⁊ fac. cle. de i ite. resti. ab e.
g ¶ Propositã. q eã. ꝓponit ꝺz habẽ mãdatũ: als nõ videt huic pstóni satisfactũ: cũ ifra dicat⁹ p ꝓcuratorẽ ad pmissa tẽ. si nõ gerens negociũ sine mãdato excusat: ⁊ admittat: si electꝰ ratũ hꝫ infra tẽpus ifra qꝫ se debuit excusare: credo q sufficit ff. rem ra. ha. l. pe. ⁊ facit qꝫ dixi. s. e. cꝫ sit.
h ¶ Verisimilia. si aũt ꝓponat cãm legitimã quo ad ius: nõ tñ quo ad factũ: ⁊ vult ꝓbare ifra tẽpus debitũ audiet: q; plena ꝓbatio ꝓsũptioni ꝓferenda ẽ. ff. de his q sunt sui. l. fili⁹ ⁊ pone exẽplũ fm gar. q; valde potẽs hõ dicit se ab ipotẽte detentũ vel coꝛã iudice ipssionẽ passũ. ff. q me. cã. nõ ẽ verisile.
i ¶ Presidenti. sũmi pontificis vel alterius ab eo dati.
k ¶ Comparitionem. personaliter faciendam.
l ¶ Prolix⁹. arbitrariũ habita tñ ꝓsideratõe ipediméti ⁊ qꝫli
m ¶ Vel. pro et. (tatis negocij.
n ¶ Tunc. s. cũ iusta causa. ꝓponit admittit ⁊ ꝓbatur.
o ¶ Tempus. ifra qꝫ debuit electus psonaliter cõparere.
p ¶ Impediméto. ⁊ sic i pena nõ incidit: si iusti ipediméti ad uentũ. pcur. ipediuit: ⁊ credo fm gar. q fuerit ille⁹ ipso iure sine aliquo restónis auxilio p hãc ifam. Si aũt electꝰ ifra tempus nec venit nec misit: ⁊ aduersari⁹ plens petat. pnũciari ipꝫ in pstónez hãc incidisse: inder i hoc casu bñfaciet nõ multũ ac celerando: maxie si sit spes de vicino aduẽtu. s. de do. ⁊ ptu. cũ dilecti. fz si. pceſſerit iudex ⁊ electꝰ venies. ꝓbat ipediméti ꝓpter qꝫ nec venire nec mittere potuit: restituet ꝛ. pcessũ. s. de re iudi. cũ bertoldus. ff. de dam. ifec. si finita. §. si sorte.
q ¶ Procuratorẽ. spãlis casus: cũ alꝰ i arduis ipedit⁹ ñ ꝓpellat. ꝓcuratorẽ pstituẽ. s. ꝺ. pcu. q̃relã. vbi de hoc. ⁊. v. q. iij. si
r ¶ Premissa oia. s. ꝓponẽdũ ⁊ ꝓbãdũ iusta cãm (egrotãs, absẽtie: ⁊ pretendã ꝓfirmationẽ ⁊ ꝓsequendã electionẽ. Et sic quindeciz dies post tps⁹ huiusmodi coꝛã nobis vel alio seu aliꝭs ꝺputãdo vl ꝺeputãdis a nobis si admittẽda videbit⁹ teneant apõ⁹ sedẽ ipaz facere plenã fidẽ⁹: nisi⁹ vl ifra eosdẽ. xx. dies seu pdcos. xv⁹ eo casu tñ: cũ ad pdcã causaz ꝓpositã⁹ vt pdicitur ⁊ admissa. pbãdã ꝓcessi fuerit: talia ⁊ taz vsimilia⁹ ꝓponi cõtigeret: q̃ iudicio ꝓsidentis⁹ electos ipos ab infrascripta pena merito excusarẽt: ⁊ ꝓpi qꝺ fozsitã videret eidẽ ad pdictã cõparitionẽ⁹ tps plix.⁹ idulgẽdũ. Insup etiã eo casu quo ad pso alẽ electoꝛ cõparitionẽ excusãdã aliquam iustã cãz ꝓponi ꝓtigerit vl⁹ admitti: nisi tũc⁹ ifra idẽ tps⁹ iuste ipedimẽto⁹ cessãte p ꝓcuratorẽ⁹ ad pmissa⁹ oia sufficiẽter istructũ: ⁊ nihilomin⁹ ip⁹ a causa⁹ cessãte vt pmittit⁹ se psonal⁹ pñtauerit⁹: elcões de ipsis scãs eoipso virib⁹ vacãtes ipos oi iure siqꝺ eis p electoꝛez huiusmõi q̃situ eẽt decernim⁹ eẽ puatos⁹ electos vo q̃ se sine actis iurib⁹ munimẽtis suis ⁊ pcessus suos ꝓtigẽtib⁹ psonal⁹ vl⁹ ꝓcuratorẽ vt pmittit⁹ pñtauerit: ea volum⁹ ex ꝓcẽptu pstituõis huiusmõi eo casu pena pcelli: vt p exhibẽdis illis alibi q̃ apõ sedẽ ipaz nisi ex iusta⁹ cã ñ possint dilationẽ aliã obtinere. Ad h⁹ vt diligẽs inqsitio sꝛ electoib⁹⁹: ⁊ eligẽtib⁹⁹ ⁊ electi⁹ ac aliꝭs pmissa ꝓtigẽti b⁹ plẽa⁹ iformatio possit hẽi: quã iformatioez p ꝓcuratorẽ. s. ꝺ. pcu. q̃relã. vbi de hoc. ⁊. v. q. iij. si
s ¶ Premissa. electiones electores ⁊ electos.
t ¶ Plena. p hãc lfaz ⁊ sqãtẽ dico fz gar. ⁊ guil. q ñ nõ. q ꝓponẽs cãs absẽtie ꝺz hie mãdatũ: vt. s. ꝺicti.
u ¶ Nihilomin⁹. i. nõ ob. q ꝓcuratorẽ misit.
t ¶ Causa. ipediméti ꝓpter qꝺ al ꝓpter quã electus se psonaliter presentare non potuit.
u ¶ Presentauerit. ꝺato sibi post ipediméti cessatõez oi tẽpore: qꝺ a principio hac pstóne dabat: vnꝺ hẽbit mensẽ ad se parandũ ⁊ tẽp⁹ arbitrariuz: ⁊ adhuc. xx. dies: ⁊ hoc voluit dicẽ supior ifra vt pmittit. ⁊ qꝺ dico de mẽse q ꝺat ad iter itelligo cũ tale fuit ipediméti qꝺ nõ solũ iter: fz paramentũ etiã ipeꝺiuũ fm gar.
x ¶ Pomaros. ⁊ ptineat. pulio ad papã fm gar. cuz mens ꝺditoris fuisse videat: exquo negociũ eẽt in curia q papa. puiꝺẽ ꝺberet: als nõ eẽt celeris ecclesiaruz expeditio: ex pote state fuit plenitudine papa pọt facere qꝺ vult: fz de iure credo ꝺnũ: ⁊ dico q si canonici deliq̃rũt in psonã vel fomã: tunc lo cũ hꝫ decre. j. e. cꝫcꝫ. si aũt nõ deliq̃rit electio reuertit ad eosdẽ. j. e. si electio. nec dicã ꝺnũ i hoc casu cũ non reperiã expssiũ: nec p subauditiões siũt iura reuocãda: vt dixi. s. e. cꝫ. in glo. exquo aũt. Si aũt iudex datꝰ a papa. pnunciat electũ icidisse i hãc pstónez: si pstat cũ nõ icidisse vel ẽ dubiũ admitteret eꝰ appellatio: si aũt cõstat eũ icidisse nõ admitteẽ: q; a pena legis vel canónis nõ appellat. s. de ap. q; nos. ff. de v. sig. si q̃ pena fm guil. ⁊ gar. Et si electꝰ puatꝰ hac pstóne opponat se alii electo: vt vn⁹ de caplo admittẽdus vi: q; excluſus ab illa pte vñ libi: admittit ab illa pte vñ legumi. ff. ꝺ suc. educ. l. i. §. qbus. qꝺ itelligo vez fm gar. si i alio capite satisfactũ ẽ pstóni: q; psone istructe misse siũt. puatꝰ est eni solũ iure sibi q̃sito p electionẽ: vt dicit hec littera.
y ¶ Premittit. s. in casu in quo mittẽdo excusat.
z ¶ Eo casu. s. qñ venit vel mittit sine actis.
a ¶ Ex iusta cã. vt q; istrumẽtũ detulit ⁊ misit: vel aliq̃ de nouo opponit: vt dixi. s. i glo. vt dispẽsatio: q̃ ẽ gl.
b ¶ Ad hec. tria pſ. posſ cꝫ dicit ad qd (vlt. s. i. px. pte. tenẽt clẽ: dic ad qd tenẽt electores: ⁊ dic ad h⁹. i. pti h⁹.
c ¶ Electiõibus. vt si forma decre. q; ppt. fuerit obseruata: ⁊ q̃ri ꝺz ꝺistincte de quo ibꝫ ipsi⁹ decre. articulo:
d ¶ Eligẽtib⁹. xtrũ excõicati (de quo i dubiũ reuocat. maiori ab hoie suspẽti puatꝰ a canone: hi enĩ eligẽ non possũt. s. c. cũ i electis. ⁊. c. cũ inh. R. de ꝓsue. cũ ꝺilectꝰ cũ si. idẽ de aliꝭ q̃ circa hoc de quo fuerint in dubiũ reuocata
e ¶ Electis. ingrẽt circa hoc de his q̃ habes. s. e. cum in cunctis. ⁊. xxv. ꝺi. vsqꝫ ad. xlix.
f ¶ Premissa. electiones electores ⁊ electos.
g ¶ Plena. p hãc lfaz ⁊ sqãtẽ dico fz gar. ⁊ guil. q ñ

De ẽlato 7 rebꝰ ptate

I

mittantur canonici q tñ nõ interfuerũt negocio: q nõ
sufficit cũ 7.j. dicat ex ipsis electoribus. tc.

a Absentes. qõ als esse pót.j. de.pcur.lz.

b Pdouenire. 7 lz p tale pcurato ẽ posset ĩstructio p
uenire: nihilomin9 ventũt he psone ẽm guil. 7 facit qõ
dixi in pãn. super
vbo periculosis.

c Due psone. he
persone p curato-
rium ab eligenti-
bus hẽ obent: vl
als apparere quo
transmissi sint: ar.
ẽ. de here. cum ex
ĩuncto. 7 si iste p
sone nõ venerint:
electus vult tamẽ
plenã ĩstructionẽ
facere p alios: suf
ficit quo ad se: sed
non quo ad electo
res: q3 penaz icur
rẽt. j.e.§. cetcrum
Et si persone ĩstru
ete venerint: 7 añ
ĩstructionẽ cãe õ
cesserũt postq̃ sci
uerint hoc eligẽtes
tenent alias psonas mittẽ ĩfra tantũ tps q̃tũ superi9 ẽ
taxatũ: als, ppt nouũ ptẽptũ pena icurrẽt: lz a pncipio
negligẽtes ñ fuissent: ad ĩstar eius qõ dr õ electo. ẽ. c. §

d Pdemittit. ergo venĩt cũ actis iurib9 (px. v. ĩsup
7 muniñtis: ad idem. j. §. px.

e Concordẽ. lz gdã dicãt electionẽ pcordẽ q a mato
ri pte capti facta ẽ: tu dic fz guil. 7 gar. pcordẽ: qñ oẽs
psentũt nemie discrepante. Ille. n. intellectus ẽ ꝫ signi
ficationẽ vocis: 7 pbat hoc. j. §. px. 7. j. e. quoꝺam.

f Idẽ tps. j. qõ electꝰ dz psonaliter pparere: 7 si elec
tꝰ sit remotio: q̃ electores: sufficẽ q psone ĩstructe veni
ant ifra id tps ifra qõ electꝰ remotio: venire dz fz guil.
7 gar. Si aũt electꝰ esset, ppinqor dico eligẽtes hẽ mẽ
sez 7 tps arbitrariũ: 7. xx. dies. ad ipossibile. n. nõ obli
gant. j. de reg. iur. nemo cũ suis pcor. 7 vba sunt ciuili
nõ itelligẽda. ff. ad exhi. l. pe. Et dico ẽm guil. 7 gar.
q si i curia ille sit q ẽ electꝰ vltra mõtes: hẽbunt psone i
structe tps ad veniendũ: qõ hẽret electus si essz i eccliã
7 curreret a die eis notificati psensus exhibiti: nutꝰ tamẽ
esset q cũ mittũt, p psensu: mitterẽt ẽ psonas ĩstructas
ẽm formã huius decre. tũ lz hoc nõ fecerit nõ incidũt
in penã. Qualit̃ enĩz artari debẽt ad, psecutionẽ cause:
donec sciãt an electus psentiat. Idẽ dico ẽm cosdez q
si duo sunt electi: quoz vnꝰ est in curia: alter in ecclesia
ille q ẽ in ecclesia stati post sui psensum exhibitũ artat
hoc ipe. cũ. n. decre. ista dicat pꝰ psensum 7c. stabim ꝫ
textui: nec dicemꝰ q hẽat vel possit expectare psensum
alterius electi.

g Expensis. necessarijs 7 moderatis: vt in se. §.

h Discreta. si aũt aliq̃ sint discreta: aliq̃ cõia: fiant õ
discretis ptinẽtib9 ad plani si sufficiũt: als qõ deest per
hãc litterã õ cõibus suppleat: sed si õ bonis ecclie plus
recipit vnus q̃ alter: dabit ne tñ vnus sic alius. dicas
fz gar. ẽ triplex gen9 expensaz. Jn expẽsis q̃ fuit i cãis
vel negocijs gnãliter ad totã ecclesiã ptinẽtib9 fit cõtri
butio ẽm facultates: vt q plus hz plus soluat: õ cẽsi. so
pite. 7. c. cũ ĩstãta. sic 7 i nauĩ iacture summã, p pcio re
rũ distribui oz: 7 q plures res saluabit plus cõferet. ff.
ad. l. ro. õ iac. l. i. §. iacte summã. Alie sũt expẽse ptinẽtes tñ ad
bõa discreta: puta ad dignitatẽ: tẽ õ illis bonis discretis fieri
debẽt expẽse dũmõ sufficiãt. Jn expẽsis vo q̃ ptinẽt ad bona
cõia de cõibus hec fieri debẽt: hoc satis, pbat hec lra fz gar.

i Altioquin. i. si bõa discreta non sunt.

ad oia ĩstructi49 plenarie trãs
mittantur n. Si vero in dis
cordia electio vel electiões
ipse, pcesserit: tũc due9 psone
ad minus õ parte q̃libz: cum
sint plures9 vel õ parte electi
cuz electio vna, pcesserit i ne
cessarijs7 moderatis expen
sis electoz: q̃s si electi exhi
bere contẽpserint: nisi forsã
ipsos facultatũ ipotẽtia7, p q̃
litate negocij excusaret: oi iu
re ipsis ex tali electiõe q̃sito
priuentur n: 7 quãdo vnicus8
ẽ electus: cui aliqs vel aliqui

k Aliũde. ꝫhent mu
tuũ: cũ mãifesta sit i hoc
ecclie vtilitas. x. q. ij. pre
carie. xij. q. iij. qcũq. vl
si id pmode fieri nõ pót
a dioc. clericis charita-
tiuũ petunt auxiliuz: de
cẽsi. cũ apostol9. §. phi
bez9. tractat. n. subdito
rũ sal9. lxi. di. miramur

l Possint. pmode. ff.
de v. sig. nepos.

m Jnstructi. instructe
dz dicere cũ. ẽ. dicat p
sone. gar.

n Transmittantur. nõ
ergo sufficit eos eligere
nisi trãsmittãt. Si ergo
electi pmo nolũt ire: alios eligit 7 trãsmittant. Si
aũt electi q venire no-
tuerit: hac pẽa tãq̃ cul
pabiles puniant. j. §. ce
terum. qõ. n. fit a maiore parte capitulĩ: minor pars seq tenet
nisi rõnabile qd oñdat: õ his q̃ fi. a ma. par. ca. c. i. vñ venire
tenebãt: ad idẽ. iij. q. i. nulli. vij. q. i. q: frater. xvi. q. i. nos aũt
fratres. 7 qõ ibi notatur.

o Si vo. iiij. pars. ponit qd iuris de missione psonaz: qñ
electio facta est i discordia.

p Due psone. ppareant. qõ ẽ. j. 7 si iste psone se aduersarios
i iudicio pstituãt: nihilomin9 ĩstruẽ pñt: cũ 7 infra dicat q op
ponẽtes ĩstruũt: nec ĩ isti, ppẽ testes: sz ĩstruũt cãz cũ actis iu
rib9 7 muniñtis: 7 p eos ĩstruet papa vel auditor i facti vitate

q Plures. electões. 7 itelligas siue sint due siue plures: dũ
mõ oẽs snas, psequant electiones.

r Necessarijs. q̃ sunt ille qb9 ñ factis res pitura erat vel õte
rio: futura. vtiles q̃ meliorẽ cãz faciũt: deteriorẽ esse ñ simunt.
ff. de ver. sig. l. ipense. 7 dico q̃ pdituẽ ex hac õcre. electi non
tenebunt ad vtiles: cũ õ necessarijs tñ dicat: sed actõe neg. ge
storꝫ bene. ff. de neg. ge. lz an vltro. ẽ. õ, pcur. cũ, p cã.

s Contẽpserint. sed an teneat offerre: an sufficiat q paratus
sit soluẽ dubitat: 7 vt q teneat offerre. C. õ ꝫhẽ. 7 pmit. stipu
la. magnã. ff. õ leg. pmis. l. si fund9 ad fi. vbi dr q offerre tenet
als in penã icidit: 7. ẽ. õ loc. potuit. ar. ꝫ. ff. quoꝫ legatoꝫ. l.
fi. §. i. vbi dr q sufficẽ si parat9 sit satisfacẽ: nec tenet offerre: sed
morã petẽti ñ facẽ. ff. de ope. libe. cũ patronus. ff. õ dã. ifec. l.
iiij. §. hec aũt. so. dico ẽm guil. 7 gar. p ũra vltio allegata 7 p
decre. õ ũreiur. breui. 7. j. õ sen. ex. cũ medicinalis. §. exẽplũ
7 p litterã istã q̃ dicit ptẽpserint q̃ sufficit si soluẽ sit paratus: 7
ꝫria loquunt cũ statuta ẽ dies q̃ interpellat.

t Jmpotẽtia. 7 tũc expẽsas dare tenent electores. vbi. n. ius
postlatũ excusat: icũbit ꝫ on9 postulãtib9. j. §. p. a simili vbi i9
excusat electũ: icũbat on9 expẽsaz electoribus: 7 sat hoc pz. j. §
px. v. vel si psonas. 7 idẽ dico si electi pñt: sz nolũt has expẽ
sas soluere per preal. ver.

u Pdixerit. p siniaz. vbi. n. vult õcre. ꝫ q̃ sit canõ late sniẽ:
bũ ꝫ exꝑmit: ita 7 ꝫ fecisset si ꝫ voluisset. ẽ. õ õc. ad audiẽtiã,

x Unic9. si ergo sũt plures electi: dico p hãc lfam 7 p illã. j.
§. px. opponẽtis vl opponentũ. cũ vnic9 ẽ electꝰ: q opponẽ
tes venire ñ tenent. ista. n. decre. ñ ꝑpellit alios venire nisi ele
ctos postulatos 7 psonas ĩstructas 7 opponentes: cũ vnic9 est

electo⁹ a vbis ergo ñ recedã: imo vbis edicti deseruiã. ff. vle. iij ñ aliũ. s. vbi rescrip. suscepturũ. ⁊ hꝫ itellexit guil. ⁊ gar. vbi his opponentib⁹ q sũt vbi electoꝛib⁹. p illis. n. venit electi ⁊ pſõe istructe sed si alig sint opponẽtes pter electoꝛes: puta doc. clerici vel alij quoꝝ inkliť ipsi venire debẽt. ſz eadẽ rõe q. s. dici posſz q i eis locũ ñ hẽat hec decre. ſz illa. s. e. statum⁹

a ¶ Opponũt. i formaꝫ vel pſoũa aliqd obijciẽdo. s. e. c. i.

b ¶ Opponentes. dixit guil. ⁊ gar. q si archipbus vel eps se oppõit pſonalit venire ñ tenet: q: duꝝ eẽt q occasiõe hꝰ oppositionis suã eccleſiã vel pꝛuincia vbiq; relinquat: ⁊ iõ sufficiẽ si pcuratoꝛem mittat sufficient istructũ tanq̃ iusta ⁊ rõnabilis cã eũz excuſet. ſ. §. pꝛ. vbi si pſonas. ⁊. ſ. c. §. pe. vbi ñ astrigit, pſonaliť venire ecclie allegarũ: ẽt si postulatus fuerit.

se opponũt i expẽsis ipoꝝ p pꝛijs eo casu tã opponẽs q opponẽtes hꝫ: si duo tm̃ vel si plures: duo ad minꝰ ex ipis opponẽtib⁹ i expẽsis ipsoꝝ opponẽtiũ plene vt dcm̃ ẽ: cũ acti ⁊ muniti istructi ꝓparẽať: vt p pmissas pſonas vl negociũ plearie istruiꝰ: vel se des eaꝫ valeat iformariᵇ: an eccleꝛ vtilitate pẽsata ⁊ alis ispect circũstãtijs sup hñdis

aliqb⁹ pbõnib⁹ seu qbuscũq; alijs sit alibi faciẽda pmissio vl eqtate suadẽte ptes poti⁹ apꝰ sedẽ ipsã i pbõnib⁹ ⁊ alijs sit ãtãde. Letexᵐ si eligẽtes electoes ipsas pcordiť l i discordia celebꝛata: infra. viij. dies p q pmode potũť: electi pñtare distulerit: ipsos q culpabiles i hꝫ extiterit: q ad sea ꝓcessus ꝓsecutõe totalr excludẽtes oib⁹ bñficijs suis q

logť: sic i qlibet electiõe locũ hẽbit moderatio.

l ¶ Artãde. ⁊ testes ꝓpellẽdo ad curiã venire. s. de testi. co. c. ij.

m ¶ Lectũ. gmaps

n ¶ Electões. sciaſ fm gar. q hoc qõ hꝫ dr hꝫ locũ ñ solũ i electionib⁹ cathedraliũ eccliaꝝ vel regulariũ vbiq; hꝫ logť de cre. s. ſ. nicolaus coꝛo borat qõ statuerat greg. cũ hac tpis moderatõe. greg. ãt vbiq; electiõe

c ¶ Duo ad minꝰ. si aũt. x. sũt opponẽtes ⁊ diuersa cria opponũt: vtpote vn⁹ adulteriũ: alⁱ homicidiũ: ⁊ sic vbiq; singul: sufficit duos mittẽ sufficient istructos fm guil. ⁊ gar. cũ hꝫ lra ñ distinguat: ⁊ sic satisfactũ dicem⁹ huic pstõni: ⁊ icõuenies ẽť tot opponẽtes ꝓpelli venire: ⁊ electũ p tot distrigi. ff. vbi exer. act. p plures. hꝫ sit ar. ꝛ: q: si plures vbi vno crie accusãt: magis idoneus eligiť a pꝛore: si aũt vbi diuersis oẽs venire tenent: nec admittiť vn⁹ p alio. ff. vbi accu. si plures. C. vbi accu. l. q vbi crie. Sz illud q: vbi criaľuer de crie agiť: ñ pot pcurator intuenire: sed hic agiť ciuiliť: ⁊ iõ secus: de accu. super his.

d ¶ Expẽsis. qꝰ si dare noluerit: ⁊ ita null⁹ venit: tãq̃ culpabiles puniant. ſ. §. pꝛ. vbi si pſonas.

e ¶ Instructe. respic illõ due pſõe: alⁱs istructi: ⁊ respic illõ duo ex opponẽtib⁹ ⁊c. ⁊ an illi duo ꝓtribuẽ teneãť: dixi. ſ. e. cũ ñ de

f ¶ Lóparẽat. ſ. idẽ tps. ſ. qõ electi venire tenẽť: vt itelli (ceat. gať reperitũ. s. vbi ap. 2ᵒ regris. ⁊ si electꝰ obijciat opponenti q tpa ñ fuauit: ⁊ opponẽs idẽ obijciat electo: pmo discutiet de iure opponẽti tãq̃ vbi pinduciali. C. vbi adul. qm̃. s. vbi oꝛ. cognituã. pus. n. pſone opponẽtiũ discutiẽde sũt. xxiij. di. illud. de accusa. c. i. ⁊ simul vbi vtroq; cognoscẽ ñ dz. s. vbi iudi. exhibita hꝫ guil. ⁊ gar. Dico tñ q iudex excluso ꝑdicẽte ex offõ suo cognoscet: vtrũ electꝰ tpa fuauerit. s. e. cũ nob oli. qd si opponẽtes a pncipio nõ venerũt. ſ. tpa hꝫ pꝰ: ⁊ se petãt admitti ad ea q vbi nouo pueneť: mũ qd admittẽť. vl q sic. s. e. vt circa. §. aliogn. s. e. c. i. s. q ma. accu. pos. cũ i tua. Et ne p surreptionẽ ⁊c s. e. cũ dilecti. §. nos vbi. Sz dic ꝑ p hãc ẽcre. q excludit eũ a totali, pſecutõe, pcessus: ⁊ q ꝑ te calũniatᵉ ẽ: nec õ illo: nec õ alio crie te excusat. ff. vbi accusa. sicut. iij. q. x. si accusatoꝛ. ñ ob. ẽcre. vt circa. punit. n. ibi q ñ exꝑsit: hꝫ expmẽ ñ potuit quod ignorabat: hꝫ aũt punit q: ptẽpsit. decre. aũt statum⁹. ñ ob. q: ibi ñ puať, pſecutõe, pcessus: hꝫ i hoc punit q i eius absentia, procedit. ventes igiť admittet i eo statu i quo cã repiet: dicam⁹ igr hoc p ẽcre. istã spãlẽ itroductũ. ñ ob. ẽcre. cũ dilecti. q: offiñ iudicijs ñ deficiet: vt in pdicta decre. cũ nobis.

g ¶ Instrui. tra q finiri possit.

h ¶ Insoꝛmãi. qñ ñ ẽ tale qd, pbatũ p q negociũ ẽcidi possit

i ¶ Ellijs circũstãtijs. qd. n. si p istos iformať iudex: q, pbões õ facili pñt hẽri i curia vel ñ: niſi cũ magna difficultate: hꝫ ispecto l omissionẽ faciet: vl ad, pbões faciẽdã i curia ꝓpellet. gar.

k ¶ Ellibi. ad qd fiet ista omissio: cũ electꝰ ⁊ opponẽtes ducer teneãť ola munuñta. dic illõ vez õ, pbõnib⁹ p instrã a facẽdis: hꝫ ista omissio sit rõe, pbõnũ faciẽ ꝓpter testes: quos ad curiã ducere esset difficile: õ fideiuſ. ꝓstituť. ij. q. ij. c. vl. gar. ⁊ guil. ⁊ idẽ posset itelligi si hẽret, pbare p instrã q secũ ducẽ ñ potuit: puta pnlegiũ qõ alterꝰ erat ñ suũ: nec illud hꝫ potuit: vl ipedit⁹ fuit p aduersariũ quo min⁹ hꝫ posset vl silia: ad hꝫ õ si. istru. ptigit. ⁊. c. accepim⁹. õ testi. co. p uenit. j. guil.

o ¶ Octo dies. ⁊ si exierũt ꝓtẽtu tpe ad pñtãdã electionẽ excusabiť, ppt supueniẽtẽ casũ. si aũt exierũt eo tpe quo venire potant vtẽdo duplomate: ipeditũ sup uenies ñ excusat eos. ff. siqs cau. l. ij. §. siqs tñ. s. e. cuz in veteri fm guil. ⁊ gar.

p ¶ Electis. si aũt pñtarẽt gnãli, pcuratoꝛi electi ñ sufficiẽ q: tpal' hẽdas p talẽ si acgrit. ff. õ acq. hẽdi. p, pcuratoꝛẽ. multo min⁹ spũal: nec mr timonũ carnale p talẽ ꝑ hit. ſ. õ, pcur. c. vlt. ff õ ritu nup. gnãli. ergo nec spũale qõ ẽ vez: niſi electꝰ ratũ hẽret. ſ. id tps. ſ. qõ. sibi õbuit pñtari. ff. rẽ ra. ha. l. pe. Si aũt pñtet, pcurator⁹ ad hoc spãli sufficit p eadẽ iura: ad hoc. s. de hben. accedens. xxxij. q. ij. honoꝛant. C. de acgr. pos. l. i. cum si.

q ¶ Qui culpabiles. si hoc ignoꝛet: qd erit. vl q null⁹ icidat i penã: q: ſacti⁹ẽ ⁊c. ff. õ peñ. absentẽ ⁊c. ar. ꝛ. q: si plures peusserit: ⁊ vn⁹ sol' leraliť: ⁊ ignoꝛet gs: oẽs de occiso teneť. xxij. q. vl. ff. ad. l. aglť. itẽ mela. §. hꝫ si plures. so. lapsus tpis, pbat oẽs culpabiles: niſi ꝛiũ aliq oñdant: puta õ sua diligẽtia: vl q miserit ⁊ missus fuit ipedit⁹ vl negligẽs fm gar. nõ tñ vl q negligẽtia missi excuſet eligẽtes. ſ. e. si ꝓpꝛomissari⁹. i. rriso: niſi hꝫ dicas ꝑ p hꝰ õbũ culpabiles. ñ ob. ꝛiũ: q: cũ sit plures ⁊ vn⁹ deligt ⁊ alť ñ: tũc hꝫ locũ. l. ulla absẽtẽ. hꝫ cũ oẽs deliq̃rũt: hꝫ ñ eq̃lit: tẽ hẽant locũ iura, p hac pte inducta. nec n. pt aliqs inocẽs appellari: vt i. l. absẽtẽ. Fz guil. ⁊ gar. hꝫ aũt oẽs pñtare õbebãt: niſi ergo, pbet ꝛiũ: dicã oẽs

r ¶ Totaliter. p hãc lram dico q: nec electiõe (in culpa. alterius ptis poterũt ipugnare: alⁱs non essent totaliter excluſi: ad hoc. ſ. e. õ. opponentis.

s ¶ Excludẽtes. ⁊ sic excluſi sũt ipso iure: ⁊ si cũ eis õ facto, pcessũ ẽ: si postea excipiaťi medio cãe: õ tali, pcessu posſz animũ iformare: cũ casus ille ꝑ iste i quo, pcedit ex offõ suo vt plu

t ¶ Bñficijs. ñ ergo officijs. ⁊ merito. po⁹(ries. s. dixine. n. q fuisset oẽs culpabiles: qs iteriꝰ officiarz ecclaz ⁊ si nollẽt ille iteri officiare p puatões bñficioꝝ ꝓpellerz eos eps: si cãz rõnabilẽ ñ allegẽt: õ cle. ñ resi. iter. qmoꝝ vel saltẽ si vult eos ob multitudinẽ sustinẽ hꝫ guil. ⁊ gar. õ ipsoꝝ bñficijs faciet eccle õ fruiri: õ cle. ñ resi. c. pe. ⁊ õ ap. puent. ij. ⁊ si hac suspẽsiõe duraťe vacat eccla eligẽ pñt: alⁱs õcre. cũ i cũcti. s. e. ti. ñ puaſz eos spãliter hac ptãte: ad hꝫ. e. ti. cũ vinroñ. eligi aũt ñ pñt medio tpe in illa saltẽ eccla i q̃ suspẽsi si hꝫ gar. ⁊ guil. s. e. ti. p igsitõe

u ¶ In ecclia ipsa. nota suspēsuz a bñficio i vna eccla: ñ ppter hoc suspēsuz i alia: ad idē. ĵ. e. si ꝓmissari⁹ i fi. t. ĵ. de re. ec. ñ ali. hoc ꝓsultissimo. t. ĵ. ō offi. or. si canonici. sec⁹ i excōicato vel ab offō suspēso. iij. q. v. gsqs. vij. q. i. siquis presbyter.

a ¶ Extūc. s. p⁹ dictos. viij. dies.

b ¶ Suspēsos. est ego canó late ſnie sic. ē. e. cū i cūctis. Et si eps esset q vocē hēret: puta i electione metropolitani cuirat hāc penā: cū ō ipso ñ caueat expresse. ĵ. ō sē. ex. qz periculosuz. t ĵ. e. si ꝓmissari⁹ §. huius. penā aūt supioꝛē ñ cuitat. s. vt totaliter a ꝓsecutione tē. Et si qrat an eps talr suspensos possit absoluē dicendus ē ſm guil. t gar. q⁹ non: ar. decre. ē. e. c. i. ibi nulla tē. t. ē. ō testi. taz lr̄is. ibi donec nr̄az mereāt tē. facti eni qō i arbitrio ē iudicātis: pene vero ꝓsecutio tē. ij. q. iij. §. notādū. ff. ō abol. l. i. §. ij. iaz ei⁹ si diceret ꝺri uz illuderet huj⁹ canónis pena t similiū: qō icōueniēs ēt. nó ob. decre. nup. ē. ō sen. ex. qz loquit i excōicatione ſz gar. vbi mai⁹ vertit periculū: t ió facili⁹ remouet: qz null⁹ vsq; ad certū tps excōicat: ſz donec satisfaciat vl̄ caueat: de ver. sig. ex pte. vnde vere loquēdo ibi pēa ñ remouet: ſz qō ius statuit adiplet. Sz gd dicet si electō nó fuit ꝓsentata rpe debito: electꝰ post noticiā iter arripuit: fecit expēsas: postea pñtat sibi electio: electꝰ repetit ei⁹ canonicā: nó vult cōsentire: quero nūqd electores teneāt ei ad expēsas quas factur⁹ nó fuisset si ipi debito tēpore pñtassent. dico sic ſm gar. t guil. alr̄s electo p cōstitutionē hāc laque⁹ pararet: ad hoc. ff. ō pi. t cōmo. rei ven. l. vltꝫ. C. de iudi. sancim⁹ t. ĵ. de offi. or. si canonici. i. respōso t. §. i.

c ¶ Alio colore. puta qz se igerūt de alicui⁹ supioris auctoritate. vl̄ pone exēplū. ē. e. auaricie. t qō dixi ō supiore itelligas qui id nó possit cōcedere.

d ¶ Perpetuo. itelligebat: t si nó fuisset appositus. ex quo eni ꝓuāt: ꝓpetuo ꝓuari itelligūt. C. de pēis fuisl. di. c. i. qō dic vt. ē. de cōsti. ex lr̄is. t p hāc litterā ppetuo dico q⁹ si eps ipsis ꝓmatis ea vellet de nouo cōferre nó posset: ad idē. ē. e. cū i cunctis t. c. iz canon. t. c. auaricie. t meli⁹. ĵ. e. c. cōmissa. §. porro.

e ¶ Vel si. viso qlr̄ puniāt eligētes: si electionē rpe debito nó pñtant: ē videndū qualr̄ puniāt eligētes si personas nó mittūt istructas. t hic assume qō sequit infra. s. ō stinare neglexerunt.

f ¶ Vt ꝓmittat. in. §. ad hec t in. §. si vero.

g ¶ Electi. ſz ad qd debēt venire. ꝓsone istructe: exquo ñ venit nec mittit electꝰ: cū ex eo ꝓuāt⁹ sit ipo iure. respōdeo vt ilustrat papa sup toto negocio: t forte possibile ē q⁹ electꝰ q nó venit ipedit⁹ fuit ad veniendū t mittēdū t sic nó ē ꝓuāt⁹. ē. e. ver. isuper. t sup hoc ipo vtilis esset istructio t sup aliis occurrētib⁹.

h ¶ Ministrare. t minustrabūt tūc electores: qz ipsi tenēt̄ mittere: t missi sius stipēdijs nó debent ministrare. t. q. ij. ꝑcarie. ſz exquo electi cōtenant ministrare expēsas ꝓuati sūt. ad qd ergo venūt ꝓsone istructe. dic vt dixi supza glo. proxi.

i ¶ Neglexerit. assume ō lr̄am t a totali quo ad se tē. q ē. ĵ.

k ¶ Eos. negligētes t opponētes.

l ¶ Contradicentiū paucitas. qūo ħ cū ñ pñt esse pauciores: q̄ vnus vel duo q tū venire tenent. ē. §. pr. nīdeo qz nó sunt alij q eccliē deseruiāt: nisi ꝺicentes q sunt tā pauci: q⁹ si mitterēt ñ essent q deſurēt eccliē: ſz nóne st electores. forte oēs ꝺicunt: puta cū supioꝛ puidit: ſz illi sūt pauci: vel electores ifirmi sunt vl̄ mortui vel absētes sunt ita q⁹ nl̄i eccliē deseruiūt ꝓter ꝺicentes: t illi sūt pauci. sed quot dicem⁹ pauci: hoc relinquaz arbitrio iudicātis: si reuocet i dubiū. aliq. n. eccliē idigent plurib⁹ seruitoꝛib⁹: aliq; pauciorib⁹: t sic ñ pōt elocutione exp̄mi. ff. de solu. ratū. t qz respectiue q̄dā dicūtur pauca t multa. xlv. di. ista: t ꝓbabil⁹ cā euidēti excuset: i q̄ casu ꝓcuratoꝛē⁹ sufficienti istructū mittet: t nihilomin⁹ cessāte cā dictas pso nas dirigere teneant: t a tota li q ad se ꝓsecutiōe ꝓcessus: t a puētuū bñficioꝛ q̄ i eccliā ipsa obtinēt: p triennīū continuū pceptiōe puent⁹: opponēt vel opponētiū cū vnicus ē electꝰ ꝓtumacia⁹ simili pēa⁹ plectēda⁹. nihilominus⁹ tū in pmissis⁹ casib⁹ q̄bus eligentes disciplina. instit. ō iur. pso. §. fi.

m ¶ Ellia iusta. puta icursus hostiū: ifirmitas: nímia pauptas ad hoc. ē. §. pr. ibi facultatū ipotētia. vel ē obligat⁹ eccliē cathedrali: vt eps vel afepl: vt. ē. dixi. guil. t gar.

n ¶ Probabil⁹. ifra tps iudicis arbitrio taxandū. pbanda: ex quo hic ñ determinat ſm guil. t gar. ff. de iur. deli. l. i.

o ¶ Procuratoꝛē. ēt extrāeū q ñ sit ō electoꝛib⁹ nec ō opponētibus: vt declarat seq̄ns lr̄a: ibi dictas pſoas dirigē teneāt. gar

p ¶ Nihilomin⁹. si ꝺo ātēq̄ cessaret ipedimētū: esset negocium in curia terminatū: ñ credo q⁹ psonas dirigē teneant: cū taz instructioni vltertius ñ sit locus. ad qd ergo inanib⁹ sumptibus se vexarent. ff. de inof. testa. l. i.

q ¶ Puniēt. p sniaz. t pbabit eos papa: vel iudex ab eo dat⁹: t hoc idē facē poterit eps. ꝓpius q ꝺz canones obseruare t a subditis facē obſuari: t sacroꝛ canonū ē minister. xxi. di. §. i. t ió ñ credo ſm gar. q⁹ si i isto triēnio se igesserint: q⁹ sint ꝓuati ppetuo: vt. ē. i alio casu: exquo repetitū ñ ē cū sit pēale t restringendū: iudex tū ex eo potit eos punire. ſz qrit qre in ꝓcedenti casu ꝓuant ipso iure: t ħ p sniaz. dixit gar. hoc ió: q⁹ papa reputauit eos ápl⁹ deligsse: t qz ħ ē cū q̄si iudicū: t ibi q̄si exiudiciale: t ió forte iudex nó esset ita patus ibi vt hic.

r ¶ Cōtumacia. vt qz ñ venit: cū sint vn⁹ vel duo: vel q; duos ex se ñ mittunt: cū sūt plures. Sz nóne ex isto⁹ repulsiōe posset seq̄ ingtas: póe. n. electū idignū. so. ꝺz isti repellāt offiū iudicis ñ qesit: sic t vbicūq; piculū aie vertit: supplet. ē. e. cum nob. ō excep. exceptionē. t vbi publica offendit vilitas: vt in milite. ꝓcuratoꝛe. C. ō. ꝓcur. l. militē. ō his q̄ pstāt sibi tāq̄ iudici: ō postul. pla. bone. ĵ. vbi ō ħ: t suppletea gb⁹ omissis ñ valēt. ꝓcessus: ō li. ob. c. i. ō lit. ꝓtest. c. vno. cauē ēt ꝺz ne sibi illudat. ff. ō in. si ꝓtor. t nec i vanū ꝓtes vexēt. ē. ō of. ōle. sup q̄

¶ Pēa. excludit ergo a ꝓsecutōe ꝓcessionū. §. porro ad si. sus: t bñficijs p triēnū ꝓuabit. ſz isti opponētes q̄re punit i bñficijs: nóne a sua oppositōe sine pēa ō sistē pñt. itellige ſz gar. t guil. ħ ō ill⁹ q i sua oppositōe pſistit: vl̄ recedit ab ea cotpe: t nó quo ab ea recedē ñ potuer̄t. ĵ. e. ab eo. ē. e. q̄nis. t.

t ¶ Plectēda. argue ſm gar. t guil. q⁹ nó ē ca⁹ (c. statuimus non late ſnie quo ad hoc. t dixit gar. q⁹ isti opponētes p modū denūciationis pñt dicē electionē nullā: ar. ē. de accusa. menēs. t. c. platoꝛ. sed p modū oppositōis vel exceptōis ñ: qa a totali ꝓsecutōe tē. offiū tū iudicis ñ cessat: vt plurīes dixi.

u ¶ Nihilomin⁹. i. non obstāte q⁹ illi excludunt̄.

x ¶ Premissis. s. cū eligētes excludāt: q⁹ electionē ñ pſentauerunt: vel personas istructas ñ miserūt: t ēt cuz opponentes

punuñt: qz hanc decre. nõ seruauerunt. ioannes an.

a ¶ Puant. supple vel puari mandant ꝓpter casũ ꝓcedẽtẽ

b ¶ Nullũ ꝓiudicũ. z ita extraiudicialis negligẽtia eligẽtiuz nõ nocet huic electo. ſz nũqd ꝓcessus eligentiũ hitus ꝫ ipos nocebit electo vel alijs q in iudicio nõ fuerũt. dic ſm gar. q electo sciẽti ꝓiudicabit: ignoranti ñ. tij. q. vi. hec qppe. s. de do. z ptu. cũ oli. s. de re iudi. ¶ Quis. alijs aũt quoz itereſt: ñ qz sint electi: ſz alit: nocz z scientib⁹ z ignorãtibus vt in actõe poꝑari dicit in q̃ ꝓcessus ꝫ vnũ ꝓiudicat alijs ẽt ignorãtib⁹ nisi doceãt de collusiõe vel de ꝓpzio inkesse. ff. de accu. sicui. ff. de iure iur. eũ g. §. in ꝓplarib⁹.

c ¶ Dẽiez. serta ps. z. s̃ plene dixit q̃liter ꝺbeãt se hẽ eligẽtes z electi z ẽt opponẽtes: mõ vult dicẽ q̃lit se ꝺbeãt hẽ postulãtes z postulati. gar.

d ¶ Et aliq. z. p. i. vl. ppe

e ¶ Vel etate. q patiant i his defectũ colligẽ. s. e cũ in cũctis. z. c. ſz canõ s. de eta. z q̃sti. ꝓterea. cũ patiẽtibus aũt defectus in ordinib⁹ dispẽsãt epi: vt i ꝓdicta decre. ꝓterea z. e. ti. mã. in ẽpatib⁹ pa

vel opponẽtes q̃ ad se ꝓcess⁹ ꝓsecutõe puant[a]: electis per hoc i ꝓsecutiõe sui iuris nullũ[b] ꝓiudiciũ generet. Dẽiez[c] cũ ad postulatõez ꝓcordẽ vel discordẽ ꝓcedi ꝓtigerit: z[d] ali qui patiẽtes i ordinib⁹ vl̃ etate[e] defectũ vl̃ his similes[f] postulent[g]: ñ q̃ alijs ecclijs alligati[h] liberũ nõ hẽant sine nostra[i] permissione volatum. circa q̃s talr alligatos nihil ꝺ veteris[k] iuris obſuãtia imutam⁹. postalutos[l] h⁹i z postulãtes eosdẽ ea moderata[m] ꝺi strictõe pstrigim⁹: vt eo saluo q̃ postulati h⁹i nec suis postulatiõib⁹[n] pstare ꝓsẽsũ[o]: nec vt ꝺ electis dictũ[p] exhibere expẽsas aliq̃bus[q] teneant: ſz postulãtes ipi ꝓcorditer vel discorditer expẽsas ipas pſois tali b⁹ submistrẽt[r]: postulatos in ueniẽdo si ñ disẽserit[s]: z postulãtes i mittẽdo pſõas istructas[t]: vt i ꝓcordi vel discordi electõe p oia vt supza p̃mitti tur[u] moderatio p̃missa ꝓstringat: z negligẽtes[v] statura ibidẽ siis[x] pẽa pcellat. nec[y] p hoc q̃ ꝺ postulati p[z] celeri eccl'az ex peditiõe statuit: postulatiões ipe min⁹ ꝺpẽdẽ itelligat a gia[aa] q̃ ãtea ꝺpẽdebãt. ¶ Pozzo[bb] in singul' casib⁹ supradcis i recu pandis vl̃ reddẽdis[cc] expẽsis eligẽtiũ[dd] electoz postulãtiuz z etiã postulati illꝺ puari de cernim⁹: qꝺ iustũ fuerit seu e q̃tat cãonũ iudicabit[ee]. Idẽ.

f ¶ Instructas. z dic ſz gul. z gar. ſz hic textus nõ ex ꝓmat: q ẽt opponẽtes tenent venire: qz ꝓpter parez róez habuit ꝓ ex pſso: ad hoc. s. c. i z. c. vt circa. z eaꝺ est ibi rõ. s. eccl'az ꝓuisio.

g ¶ Premittit. i. § ad hec. z. §. si vo.

h ¶ Negligẽtes. s. postulãtes. z postulatos negligentes in ueniẽdo vel mittendo.

i ¶ Similis pẽa. in quantũ cẽ põt: electus eni puant⁹ est iure iam sibi acgsito: postulatus aũt solũ spe gratie quã habebat: z idẽ dico in eligentibus.

k ¶ Hec ꝓ hoc. ne credat aliqs: q̃ q postulati cogunt ad veniendũ habeant maius ius: hoc hic remouet.

l ¶ Pro celeri. nota hic mentẽ z cãm huiꝰ pstõnis.

m ¶ Moderata. hoc dixit ob id qꝺ sequit: vt eo saluo z̃.

n ¶ Cõsensũ. ſz exquo ꝓsẽtire nõ debẽt qñ icipiet eis currere tẽpus. Rñdeo ſm gul. z gar. qñ deliberauerũt de nõ disentiẽdo vel riderint se nõ disẽtire: vñ dixit gul. q eps postulatus ad eccl'az sic ꝺz rñdere nec pſẽtio nec disẽtio: ſz i hoc me volũtari ꝺñt pape suppono: ad hoc. viij. q. i. i scripturis. qꝺ i fra mentẽ facẽ debẽt. s. e. q̃ sit. Et dico q postulatio ꝺz pñtari postulato: als q̃liter deliberaret de disẽtiẽdo vel nõ dissentiẽdo: z si postulãtes negligẽtes fuerit i pñtãdo punict: vt electores p lr̃am q̃ segl: z negligẽtes statuta ibidẽ siis z̃.

o ¶ Dictum est. s. §. si vero.

p ¶ Aliquibus. vt psonis istructis vel alijs.

q ¶ Subministrent. eadẽ distinctione seruata: q̃ supra dicta in eligentibus. s. an sit celebrata in ꝓcordia: an in discordia ſm gar. ioannes an.

r ¶ Non dissenserint. nota meduz iter ꝓsẽtire z dissẽtire. s. nõ dissẽtire: ꝓcor. s. de reg. iuris. is qui tacet.

s ¶ Inter ꝓsẽtire z dissẽtire. s. nõ dissẽtire: ꝓcor. s. de reg. iuris. is qui tacet.

t ¶ Instructas. z dic ſz gul. z gar. ſz hic textus nõ ex ꝓmat: q ẽt opponẽtes tenent venire: qz ꝓpter parez róez habuit ꝓ ex pſso: ad hoc. s. c. i z. c. vt circa. z eaꝺ est ibi rõ. s. eccl'az ꝓuisio.

u ¶ Negligẽtes. s. postulãtes. z postulatos negligentes in ueniẽdo vel mittendo.

v ¶ Similis pẽa. in quantũ cẽ põt: electus eni puant⁹ est iure iam sibi acgsito: postulatus aũt solũ spe gratie quã habebat: z idẽ dico in eligentibus.

x ¶ Hec ꝓ hoc. ne credat aliqs: q̃ q postulati cogunt ad veniendũ habeant maius ius: hoc hic remouet.

y ¶ Pro celeri. nota hic mentẽ z cãm huiꝰ pstõnis.

z ¶ Gratia. s. illa gñãl: de qua di. s. de rescrip. sedes. z. c. nõnulli. z. c. vlt. z. s. de tome. c. ij. z hoc si postulatio ꝓcor⁹ fuit vel saltẽ a duab⁹ ptibus facta: i quo casu ſm quosdã põt peti cfirmatio. s. e. cũ monasteriũ. z. c officij. §. fi. z si talẽ admiserit supior: dicẽt facere gram z si nõ admiserit facit iuriã. ff. de aqua quo. z est. l. i. §. penul. Si aũt nõ sit facta in ꝓcordia vel a duabus ptibus: z ex eã: depẽdet gr̃a spãli. s. ti. pxi. postulationẽ. z. c. bone. ſm gar. q hic ꝓsecutus fuit quandã materiã extraneã de attẽtatis quã videbim⁹. j. de ap. nõ soluz.

aa ¶ Gratia. s. illa gñãl: de qua di. s. de rescrip. sedes. z. c. nõnulli. z. c. vlt. z. s. de tome. c. ij. z hoc si postulatio ꝓcor⁹ fuit vel saltẽ a duab⁹ ptibus facta: i quo casu ſm quosdã põt peti cfirmatio. s. e. cũ monasteriũ. z. c officij. §. fi. z si talẽ admiserit supior: dicẽt facere gram z si nõ admiserit facit iuriã. ff. de aqua quo. z est. l. i. §. penul. Si aũt nõ sit facta in ꝓcordia vel a duabus ptibus: z ex eã: depẽdet gr̃a spãli. s. ti. pxi. postulationẽ. z. c. bone. ſm gar. q hic ꝓsecutus fuit quandã materiã extraneã de attẽtatis quã videbim⁹. j. de ap. nõ soluz.

bb ¶ Pozzo. vij. pars: in qua qz supradixerat electos z eligẽtes postulatos z postulãtes teneri ad quasdã expẽsas faciẽdas dubitaret aliqs vtrũ possent postea recuperare: ideo addit qꝺ sequitur. gar.

cc ¶ Reddẽdis. nec ꝺabit ꝓditio ex hoc canone ad repetitionẽ ipsaz: qz nulla h̃ noua obligatio. ff. de ꝓdi: ex lege. l. vna. qꝺ eni statutũ tã erat h̃ obſuari ꝓcipit. potius ergo ꝺabit ſz gul. z gar. ꝓdi. ex decre. vt ꝓtte. s. e.

dd ¶ Eligentiũ. idest quas fecerũt eligẽtes in ꝓsecutõe electionis: z sic expone sequẽtia.

ee ¶ Iudicabit. ſz qꝺ est iustũ: vel qꝺ iudicat eg̃tas canonũ. rñdeo ſm gar. si electio vel postulatio facte sunt in ꝓcordia possũt eligẽtes vel postulãtes expensas facẽ de bonis ptinẽtibus ad pratũ: z si de suo fecerint: recuperare possũt factas. s. e. vt ꝓterite. z. s. e. c. §. ad hec. vel iudicis officio vel ꝓditiõe ꝓdicte decre. z hoc itelligo sive obtineat sive nõ sive dignũ eligerit sive idignũ

dūmodo ignoꝛāter. ſufficit enī q̄ nō fuerūt in dolo. ff. de bo. auc. iudi. poſſ. l. ꝓtoꝛ. §. ij. ſi aūt electio in diſcoꝛdia fuerit celebꝛata: ⁊ maioꝛ ps ꝓſequat negociū electiōis: dūmō vtilit icipiat ꝓſeq̄ expenſas habebit: nontī ſufficit q̄ ſine dolo: vt i caſu p̄cedenti: ſz ē neceſſe q̄ vtilit. ff. ō neg. geſ. ſz an vltro. minoꝛ aūt ps ita demuz hēbit expēſas ſi obtinet: qꝛ apparz q̄ vtilit cepit iudiciū ꝓſequi. ino. tī dixit: q̄ cū facta eſt electio i diſcoꝛdia illa ps hēbit ab eccleſia expēſas ō q̄ poſtea fuerit diffinitū p caplm ſup hoc ꝓuocatū itex. hoc tī qō de expēſis dictū eſt: cū electio facta ē in diſcoꝛdia: dicit gar. nō fuari: ſi enī obtinet electꝰ ſibi ſatiſſaciat: de teſta. relatū. §. noīe. ſi vero ſuccūbit nō repetit expēſas: qꝛ ſuū negociū egit. C. de neg. geſ. l. i. ⁊ de ſtatu. ⁊ ima. l. vlt. Idē de poſtulato intelligas p eadē ꝛaꝛa: ⁊ hoc nō itelligas in caſu illius de cre. §. e. nihil. qꝛibi electus adminiſtrationē hz. ſi aūt alīq̄ ſe opponit aut ꝓſequit ius ꝓpriū: puta dicēs ſe ꝓtēptū: ⁊ tunc nil repetat: qꝛ ſuū negociū egit: aut egit de iure tangēte eccliaz dicēdo pſonā nō idoneā vel formā nō ſeruatā: ⁊ tūc ſi ſuccūbit: nil repetit: qꝛ iuſtuliter exceꝑe ꝓſumit. ff. iudi. ſol. tā tī. §. antepenul. ſi obtinet recuperat a caplo: ar. §. de ꝓcura. cū ꝓ cā. ⁊. §. de rebus ec. nō alie. ad noſtrā. ⁊ ſic lit. termin⁹ declarat negociū expenſaꝛ: ar. ad hoc. C. de iudi. rē nō nouā. vict⁹ enaz ꝑdēnat victoꝛi in expēſis: ⁊ ſi ñ ē ſoluēdo reſtituit actio aduerſus caplm. Hec aūt vera iter ſeculares q̄ ꝓpriū habēt: ſi aūt ſit regularis q̄ nō hz ꝓpriū: tūc etiā ad ꝓſecutionē cauſe expēſas habebit: alīs cū ipſe nil habeat ꝓiret ius ſuū ⁊ eccleſie. §. de accuſa. ex ꝑte. ⁊. c. penul. ⁊ de his vide p ber. ino. ⁊ hoſti. §. e. vt p̄terite.

a Fundameta militātis ecclie i mōtib⁹ ſcīs ꝓpheta rememoꝛās p mōtes apl̄os ⁊ p̄dicatoꝛes patēter iſinuat q̄b⁹ tota huiuſmōi edificij fabꝛica ꝓfideꝛ inūtit: q̄ firme baſes ecclie ſup fūdamēto: ꝑter q̄ nemo aliud ponere pōt: q̄ ē xp̄s ieſus: veluti ſūmo angulari lapide ſolidāt: vt vītas q̄ antea legis ⁊ ꝓphetaꝝ p̄conio vehebat p apl̄i cā tubā i ſalutē vniuerſitatis exiret: ſic ſcriptū ē i oēz terrā exiuit ſon' eoꝝ ⁊ i fines oꝛbis ṫre vba eoꝝ. Hui⁹ aūt muneris ſacramētū ita dñs ad oium apl̄oꝝ voluit officiū pti nē: vt i btō petro apl̄oꝝ oium ſummo p̄ncipalr collocaret: vt ab ipo q̄ſi q̄dā capite dona ſua velut in coꝛpus oē diffūderet: hunc enīz in cōſoꝛtiū indiuidue vnitatis maxime tēpoꝛe coꝛradini. In ſecūda pte principali volens circa futura picula exhibere ſalubꝛe remediū ſtatuit q̄ null⁹ imperatoꝛ: rex: p̄nceps: marchio: duꝛ: comes: aut baro: vel aliqs ali⁹ q̄ ſit notabilis p̄eminentie: dignitatis: poteſtat⁹ vel excellētie: frater fili⁹ vel nepos ipſoꝝ poſſit aſſumi ad tēpus: vel ad p̄petū in ſenatoꝛē: vel rectoꝛē vrbis rome quocū q̄ noīe vocēt ipſa rectoria. Itē nullus ali⁹ ꝑter p̄dictos aſſumi poſſit ad piſtus ciuitatis regimen vltra annū. hec vera niſi ſp̄alis ſteruenuret ap. ſe. licētia p ipſi⁹ ſedis l̄ras exp̄menda. Tertio ꝓfacientibus penā ꝓponens ſtatuit q̄ noſantes: eligētes vel aſſumētes: noiati vel electi: vel aſſūpti ſi p̄ſenſerint: ⁊ eis obedientes dantes auxiliū: p̄ſiliū vel fauoꝛē ipſo facto ſint excōicati: ⁊ ipſi aſſūpti vel electi exquo cō ſenſerint: vel ſe de regimine itromiſerint: ſint cū ſuis poſteris i ꝑpetuū p̄uati oībus feudis: p̄uilegijs: imunitatib⁹: vel gratijs ⁊ honoꝛibus: q̄ a romana vel alijs habēt eccl̄ijs: ⁊ hi ad quos illa ptinent de ipſis diſponēdi liberā habeāt facultatē. Itē ſtatuta p̄cepta ſentēcie ꝓcus: ⁊ oia q̄ fecerint tanq̄ ſenatoꝛes vel rectoꝛes vrbis irrita decernit ⁊ vacua: iudices ⁊ tabelliones q̄ patrocinant talib⁹ vel iſtrumēta p̄ſcribūt: iudicatus ⁊ tabellionatus p̄uat officijs: p̄cipit et q̄ a ſup̄adicta excōicationis ſnia p̄dicti nō poſſint abſolui ſine licētia dñi pape ſp̄ali. Quarto dicit q̄ romani oꝛigine vel ibi ſcole ad vnū annū vel tēpus breuius bñ poſſūt in ſenatoꝛes romanos aſſumi: ſz ſup̄adictoꝛ fratres ſint filij nepotes aut ſub comitatus vel baronie noīe extra territoꝛiū vrbis iuriſdictionē ꝓpriū vel tēpoꝛalē obtineant: dūmō nō ſint tāte p̄eminētie vel potēciatus q̄ cū p̄ſonis ſup̄a ꝓhibitis merito debeāt numerari.

bb ◯ Ꝓpheta. dauid pſal. lxxxvi. qō icipit fundamenta.

cc ◯ Innitit. eſt enī p̄cipuus in eccleſia p̄dicatoꝝ ⁊ doctoꝝ ordo: de heretic. cū ex inuncto.

dd ◯ Baſes. i. columne ⁊ dici ſolēt colūne ex petra duriſſima.

ee ◯ Ponere pōt. i. ad coꝛn. iij. i. q. i. cum paulus, de p̄esbyte. nō bapti. veniens.

ff ◯ Ānthea. in veteri teſtamento.

gg ◯ Ꝓpheta. xliij. di. ſit rector.

hh ◯ Vehebat. idest quaſi vehiculo ducebat ⁊ tranſfundebat in oꝛbem.

i ◯ Tubam. eſa. lvij. clama ne ceſſes: q̄ſi tuba exaltā voce tua. xliij. di. ſit rector. i. p̄dānes an.

kk ◯ Scriptū eſt. pſal. xviij. celi enarrant.

ll ◯ Muneris. predicandi.

mm ◯ Sūmo. adminiſtratōe. lxxx. di. i illis i fi. ibi iter apl̄os nō fuit par inſtitutio: ſz vnus ꝓfuit oībus nō aūt meritis: ne obſtet iſra: vbi dic̄ p paritē virtute tē. ij. q. vij. paul⁹. ⁊. xxi. di. i nouo.

nn ◯ Hunc. beatum petrum.

oo ◯ Unitatis. ipſi chriſto p vnionē charitat⁊ ⁊gre. §. ō ſū. tri. dānamus. de ꝑſe. di. ij. in chriſto pat. Et nota qꝛ vnitatē i mitātī eccleſia eſſe voluit: dñs ſup vnū fundauit. xxiij. q. i. loquitur, ſcīſmatici aūt conant hanc ſcindere. j. de ſcīſma. c. vno.

a ¶ Ipse erat.s. petrus: iuxta id petra aũt erat christus.
b ¶ Dicẽdo. matthei. xvi. ⁊. xxiij. q. i. ioquit. xxi. di. i nouo.
c ¶ Petram. a soliditate fidei sic dictus. l. di. fideliꝫ.
d ¶ Cui. petro.
e ¶ Miranda. vt in pe. huius li. ⁊ j. de relig. c. i.
f ¶ Dexteras. p dexterã pignus pacis ⁊ testis fidei solet dari: als dicit manus dextera: q̃si dãs extra: vnd̃ illa manu solẽt porrigi dona.
g ¶ Isti. s. petr⁹ ⁊ paul⁹
h ¶ Respleduit. sz p euãgelistas eluxit. j. ꝺ relig. ⁊ ven. san. c. i. io. an.
i ¶ Una die. vt ad christũ pariter peruenirent.
k ¶ Uno loco. ne alteri roma deesset.
l ¶ Uno psecutore. vt eq̃lis crudelitas vtrũq; pstringeret. ij. q. vij. beati. vbi sũt hec vba. ⁊ dic psecutore. s. cesare nerone. xxi. di. ¶ Quis. ⁊ adde hic quod ibi nõ.
m ¶ Parili. ⁊ sic petr⁹ paulo vtute nõ pfuit: vt ꝺ. dixi. ⁊ dic. p parili virtute. s. vt pẽnem vtutẽ ⁊ pstãtiã ꝺ psecutoꝝ i pas sione videant habuisse.
n ¶ Cõseranit. j. ꝺ reli. gliosus. xxi. di. ¶ Quis xxij. di. c. ij.
o ¶ Illã. ciuitatẽ rõanã
p ¶ Bẽs sãcta. dic sãcta apliozuz effectu. ioã. an.
q ¶ Mater. ij. q. vi. ad romanã de pnite. antiq̃ ⁊. j. de penis felicis.
r ¶ Incrementis. xxiij. q. v. prodest.
s ¶ Móarche. i. pncipis
t ¶ A deo. q oia q̃ sunt aut iusto iudicio fac̃: aut pmissu suo ita fieri sinit xxvi. q. v. nec mirũ.
u ¶ Curata. medicũ. n. se vocat: luce. v. c. sz non sanis: sz male hñtib⁹ op portunũ: ꝺ pe. di. iij. ad huc pfidi istant. io. an.
x ¶ Firmitatẽ. iuxta illꝺ pauli. ij. ad cor. xi. cũ infirmor tũc fortior sũ. ꝺ. renũc. nisi cũ prudem. ⁊. alia. plenũq; cui infirmitas corporis fortitudinẽ cordis augmẽtat: vt ibi.
Et dic firmitatẽ per auxilia tẽporalium: vt. ꝺ. p3.
y ¶ Satrapis. i. sapiẽtibus: vnde solebant vocari satrape pse cũ persarum ⁊ ipsoꝝ pncipes.
z ¶ Optimatib⁹. q̃si melioꝝb⁹ ⁊ ditioꝝbus de pplo: vñ opes
a ¶ Pragmaticũ: pragma idẽ est qꝺ cã. (dimne dicunt.
b ¶ Monarchiã. monarchia ꝺi a monos qꝺ é vn⁹ vl singla ⁊ archos qꝺ é pncepꝫ vl pncipat⁹: q̃si vn⁹ ⁊ singlar pncipat⁹
c ¶ Declararet. hẽs plen⁹ i illa palea. xcvi. di. pstãtiã
d ¶ Arbitrans. constantinus.
e ¶ Ubi. rome. s.
f ¶ Celestis. xi. q. iij. iulian⁹ in fi. alibi vocat rex: vt in (pemio decre.
g ¶ Illic. rome.
h ¶ Terrenus. qz de frestrib⁹ ⁊ secularib⁹ nñ habz disponere. xcvi. dist. bene qꝺ. ꝺ. de cõsti. ecclesia.
i ¶ Plena. si. ꝺ. ꝺ spon. cum locuz.
k ¶ Homini. ⁊ in hac pte papa non est hõ: sz ꝺei vicarius: vt infra sequit xxxij. q. ij. quos ꝺus. expressus. ꝺ. ꝺ transla. ¶ to.
l ¶ Decet. nota in spiciendũ qꝺ decet: sic. ꝺ. de vo. ⁊ vo. redẽ. magne circa pnci. j. de immu. ec. decet. ⁊. j. e. cũ nõ deceat.
m ¶ Fratres suos nõ. q; qñ papa pmittit de cardinalibus loquit vocat eos frẽs: vt hic: ⁊ j. de offi. lega. c. i. cũ si. sz cũ spãliter epos cardinales vocat fratres: reliquos filios. ꝺ. de testi. licet. iij. cũ si.
n ¶ Ipsius. s. romani põtificis.
o ¶ Uacillare. vt xxxv. q. ix. apostolice. ⁊. c. sententiã. ꝺ. de pnite. exore in pin.
p ¶ Contingeret. qz non ꝓpellit: hz entz in se celestis ⁊ terreni iperij iura xxij. di. c. i.
q ¶ Eoꝝm. cardinalium.
r ¶ Uicarij dei. ꝺ. e. ti. vbi piculuz. § ceterũ. vt ec. benef. vt nostruz. de trãsla. quanto. cum similibus.
s ¶ Electio. faciẽda. qꝺ est. j. et eo ꝺ. c. vbi periculum. io. an. modo quo dicitur
t ¶ Regimine. seculari: vt p3 per sequentia.
u ¶ Obduxit. quasi de mente subduxit.
x ¶ Oblitio. que quandoq; fallit. xxij. di. preterea.
y ¶ Peregrina. prohibita. ij. q. vi. peregrina. ⁊. c. sequenti.

assũptũ id qꝺ ipse erat dñs voluit noiari dicẽdo: tu es petr⁹: ⁊ sup hãc petrã edificabo eccliaz meã: vt eini templi structura ꝺo edificãte cõstructa mirabili munñe gĩa dei i petri pfisteret firmitate cui saluatoꝛ nũi mirãda pui sio btñ paulũ i aplatu gẽtiũ p ꝺxias societat adiũxit. isti sũt p qs euãgliũ rome resplẽduit: isti sũt ei pies: vẽiq; pastoꝛes: isti sũt q̃ vna die p merito: vno loco p gliã sb vno psecutoꝛe p parili vtute cõpassi vrbẽ ipaz gliosoꝛe cruoꝛe mãtyrũ xpo dño pclarũt isti sũ q̃ illã i hãc gliã pueruẽrũt: vt sit gẽs scã: pplus electa ciuitas sacerdotal ⁊ igia p sacrã bti petri sedẽ caput totiꝰ ozb effecta (Me aũt ipa mr ecclias gregatõe ⁊ pastura fideliũ tpalib⁹ careret auxilijs ꝺn potiꝰ ipis adiuta spũalib⁹ sẽp pficẽt incremtis: ñ absq; miraculo factũ eẽ cõcipit: vt occasiõ alr pstãtini mõarche a deo puisa: sz curata baptis malib⁹ fontis ifirmitas quã ꝺ q̃si adũcẽt ipsi ecclie firmitatẽ: q̃rto die sui baptismatis vna cũ oib⁹ satrapis ⁊ vni uerso senatu optiatib⁹ etiã et cũcto pplo i pfoã bti siluestri sibi romanã pcedẽdo vrbez reliquẽs ab eo ⁊ successoꝛiꝰ p pragmaticũ pstitutũ disponẽdã eẽ decernẽs i ipa vt vtriusq; ptãtis monarchiãb romanis põtificib⁹ ꝺclararet ñ iustũ ãbitrãs: vt vbi sacerdotũ pncipatũ ⁊ xpiãe religionis caput ipatoꝛ celestis instituit illic ipatoꝛ ren hẽat ptãtez ꝺn magis ipa petri sedis i romano iaz ppo solio collocata libtate plẽa i suis agẽdis p oia potiret: nec vlli subesset hõi q̃ ozẽ diuio cũctis digno scit eẽ plata. Decz nãq; ipi romano põtifici p frẽs suos sacrosce romane eccliẽ cãdiales ꝺ sibi i executiõe officiũ sacerdotal coadiutoꝛes assistũt liba puẽire psilia: decet ipm nullo mõ vacillare iudicia: vt frẽs ipos null⁹ secular ptãtis met extẽreat: null⁹ tpal fauoꝛ absoꝛbeat: null⁹ eis terroꝛ imineat: nihil eos a veri psilij soliditate remoueat: ꝺn cũ p ipm romanũ pontificẽ i ꝺ buscũq; negocijs ptigẽt eoꝝ peti psilia i psulẽdo p oia libi eidẽ romano põtifici i oi bꝰ q̃ p tpe iminẽt libe psulãt ⁊ assistãt: ipaq; romãi põtifici vicarij oi q̃ suis tpibus occurrerit electio: ⁊ eoꝛũdẽ cãdialiũ cũ expedierit faciẽda pmotio: i oi libtate pcedãt:

Digne itaq; ad vrbẽ ipsam eiusq; regiñ acẽ nñe psidera tiõis extẽdim⁹: vt felici ducta regimie pfuet a noxijs ⁊ optat sẽp pficiat incremt. Nũ qꝺ obduxit oblitio q̃ vrbi q̃ incol nota dispẽdia itulerũt hacten peregria regimina:

nunqd nō hec destructio meniū[a]: deformatio pueniēl ex ruinis[b] luce clari' manifestāt nūqd nō hec fideliū ꝓtracta deposita[c]: nūqd nō hec ipsa venerāda dei tēpla p̄sidentiſ manu sacrilega diēb' nostris nefarie violata ꝓclamāt: qd plura: nōne ipi' vrbis retroactis tpib' icorrupta ꝓstātia ſb regētis eo tpe nefādo subuerſa regimine ipaz vrbē specu lū[e] fidei tāta reſplſit infamia: vt a mīe ſua romana eccl'ia filia p̄dilecta ꝺuiare cōpulſa quōdā cōradinū: q ꝺ venēo ſo radice federici quōdaz romani ipatoris colubri tortuoſi iuſto ipi' eccl'ie iudicio reprobati[f] ꝓdīſſe videbat: i regulū: qz ab exterminiū rōane mīis eccl'ie mānifestis idicīs vna cū ſuis fautoꝛib' aſpirabat: t i cōtēptū dei t ſue matris ac ipi' vrbis oppꝛobꝛiuz patēter recipet: recepto faueret: ꝓstituēs[g] ſe p hec tā patētis hostis ſue mīis eccl'ie filiā adiutricē: hoc ipſi rome p̄ſtiterūt ſenatoꝛes icogniti: hoc p̄lides iꝓuiſi: vt gl'iosa ciuitas reddēt iglia: ſua ſtabili taſ vocaret iſtabil': ſueqz ꝓſtātie ātiqta ſolidītas liquis hominū vocaret ifirma ¶ Pro ide officij nr̄i ꝺbitū[h] circa h'i tā picloſos' euēt' ad lib'ā moderaminis erigētes tāte ſub uerſiōis occaſiōes ita ſalubꝛi remedij[k] appoſitiōe p̄cidim' ne ill'oꝛ q ipſa rēpublicā laudabl'r hacten' gubnauerūt: vi ꝺamur gl'iā ſuggillaz: vl' mezita q ill' apō ifallibilē t ſciētē[m] oia reſbutoꝛē ꝺ iā platl' q̄ſita laboꝛib' ſalua plſtāt. vt ergo circa regimē ipz taſ adhibeat i oīb' cū diſcretiōe ſolertia p quā ipi romāe eccl'ie plēa lib tas q̄ i oīb' t p oia ſibi ꝺebēt optata ꝓueniat: vitētur iā exp ta picula: t roman' pplus ab oppm̄etiū, ptect' icurſib' ſedeat: ſedēdo q̄eſcat i pulchꝛitudinē pacis i tabnacl'i fiducie t tpaliū reqe oppulēta ꝺ fratruz nr̄oꝛ ꝓſilio hac irrefragabili t i ꝓpetuū valitura cōſtitutiōe ſācim': vt qñcūqz t q̄tiēſcūqz[n] ſenatoꝛiſ electio vl' alit' q̄cūqz noie[o] cēſeat: q̄ q̄cūqz mō vl' q̄cūqz titulo ipi' vrbis ꝺebeat p̄eſſe regimini: in poſteꝛ iminebit: null' ipatoꝛ ſeu rex romāoꝛ aut alt' ipatoꝛ vl' rex: p̄nceps[q]: marchio[r] ꝺux: comes aut baro vl' q̄cūqz alter' nōbilis p̄eminētie: potētie ſeu ptātis excellētie vl' ꝺignitatis exiſtat: fr': fili' vl' nepos eoꝛ ad tp̄s vl' i ꝓpetuū[s] ſeu q̄uis ali' vltra ānale ſpaciū q̄uis mō coloꝛe vl' cā p ſe vl' alia pſōaz q̄mōlibz ſbmittēdā i ſenatoꝛē: capitaneū: patriciū aut rectoꝛē vl' ad ei' vrbis regim̄ ſeu offm̄ noiet eligatur: ſeu al's ēt aſſūat abſqz lr̄ia ſedis ap'lice ſpāl'r p ipſi' ſedis lr̄as[t] cōcēſſiōez lr̄ie h'i exp̄mētes[u] ¶ Qꝺ ſi ſec' factū fuerit noiationē: electionē: et aſſūptionē h'i decernim' eſſe nullas: ac carē oi roboꝛe firmitatis: t nō ſolū noiatoꝛes electoꝛes t aſſūptoꝛes: verū etiā noiati: electi t aſſūpti: ſi huiuſmōi noiatiōi: electioui ſeu aſſūptioni ꝓſēſerit: aut ſe ꝺ ipſiſ q̄libet mō itromiſerit itendētes[v] t obediētes eiſdē: t i hoc oēs ꝺātes ipſis noiatoꝛib': electoꝛib' t aſſūptoꝛibus aut noiatis electis vl' aſſūptis auxiliū ꝓſiliū vl' fauoꝛez publice vl' occl'te cuiuſcūqz ꝺignitatis[w] vel p̄eminētie: ꝺitiōis aut ſtat' extiterit: eo ipo ſñiaz excōicatōiſ icurrāt[x] ac nihilomin' ipos noiatos: electos ſeu aſſūptos ſi cōtra cōſtitutionem p̄ſentem p̄dictis nominationi: electioni vel aſſumptioni conſēſerint: ſtitutionem locum habere.

a ¶ Menium. i. edificiorum: t p̄prie ꝺicuntur menia edificia murorum ciuitatis: ꝺicta ab eo q̄ ciuita tem munīant: t interduz abuſiue ꝺicuntur omnia publica edificia ciuitatum t interdum priuata a memo meniis. i. edifico cas.

b ¶ Exruinis. h° maxime fuit tempoꝛe brancaleōis de andulo ciuis bonoñ. qui ciuitatem romanā multis ruinis reddit ꝺ ſoꝛmem.

c ¶ Non hec. pro clamant: quod eſt infra.

d ¶ Depoſita. feruntur hec fuiſſe tempoꝛe henrici fratris regis caſtelle.

e ¶ Speculum. ciuitas romana. xix diſ. eminuero filia p̄electa.

f ¶ Reꝓbati. ſ. de re iudi. ad apoſtolice.

g ¶ Conſtituens. ipſa ciuitas romana.

h ¶ Debitum. ſ. de offi. dele. c. i.

i ¶ Periculoſos xxiij. ꝺi. in nomine dñi. t. ſ. e. titu. vbi periculum.

k ¶ Remedij. huius nomi. toꝫ. an.

l ¶ Infallibilem. de conſe. di. ij. panem.

m ¶ Scientē. omnia. xxxij. diſt. erubeſcant. xxiij. q. iij. deus quando.

n ¶ Quotienſcūqz. poſitum negs crederet ſolum in prima electione ſenatoꝛis hāc conſtitutionem locum habere.

o ¶ Nomine. ſ. e. auaricie. xiij. q. iij. plericqz. ſ. de ſimo. ea que.

p ¶ Ellius iperatoꝛ. puta grecoꝛ. io. an.

q ¶ Princeps. quaſi p̄mum locuz capiēs: t poteſt eſſe ꝺignitatis t oꝛꝺinis hoc nomen.

r ¶ Marchio. in li. feuti. qs ꝺicatur ꝺux: marchio: comes: capitane' vel valuaſſoꝛ habes ad litteram hec verba: qui a p̄ncipe de ducatu aliquo inueſtitus eſt ꝺux ſolito moꝛe vocatur: q vero de marchia marchio ꝺicitur autez marchia: qz cara ideſt collecta: t iuxta mare plerunqz ſit poſita: qui vero ꝺ comitatu aliquo inueſtitus ē comes appellatur: q vero a p̄ncipe vel poteſtate aliqua de plebe aliq̄ vel plebis parte fuerit inueſtitus: is capitaneus appellatur: qui ꝓpꝛie maioꝛ valuaſſoꝛ oliz ꝺicebatur: qui vero a capitaneis antiquitus feuda tenent: valuaſſoꝛes ſunt qui a valuaſſoꝛibus: valuaſſini. i. minoꝛes valuaſſoꝛes appellantur.

s ¶ Perpetuuz. i. vt ad heredes tranſeat: vel id eſt donec vixerit: ad idē ſ. e. li. de reſcriptis ſi gratioſe. t. ff. p ſoc. l. i.

t ¶ Litteras. nota caſuz in quo ſcriptura requiritur: alios nota. ſ. de cen ſi. romana. §. poſtqz.

u ¶ Exp̄mentes. ſic. ſ. de tēpo. oꝛ. c. i. t de ap. coꝛꝺi. ſ. de ſen. excō. cū medicinalis.

x ¶ Intendentes. idem verbum. ſ. e. vbi periculum. §. ceterum. t. §. ſe.

y ¶ Dignitatis. etiam ſi epi fuerint. nec obſtat. ſ. de ſen. excō. q̄ periculoſuz. que in ſnia excommon loquitur.

z ¶ Incurrant. t abſoluentur a ſolo papa. ſ. e. §. contemptoꝛes. io. an.

a Liberam. et illis nō vocatis. j. de ꝓben. lꝫ eps. ⁊ hoc itelligē saluo eo qō dī. j. de ꝓscrip. c. ij. io. an.

b Gloriari. ꝫ. de postula. c. i.

c Judices. i. aduocan: ⁊ logtur ad modū vulgariū ꝑ id qō dicit. j. patrocinari vel, ꝓpie ponitur.

d Mortis. iste casus semp excipitur: sic. xvij. q. iij. figs suadente. ⁊. ꝫ de offi. or. pastoralis. ij. responso.

e Potiant. olim etiaz romani ꝑncipes habebāt ꝑuilegia: vñ paul⁹ aduersus iniuriosos se romanū ciuē testabatur. x di. si in aduersarium.

f Excludat. sicut ergo ciuis roman⁹ senator: ipsius ciuitatis esse pōt: sic ⁊ prētor. C. de of. ꝑtor. l. ij. als non pōt quis ꝓsidere vel assidere in ꝓuincia vel ciuitate sua sine ꝑncipis licentia. C. de crī. sacri. l. vlt. ff. ex q bus cau. ma. i. hi q. ⁊. l. se. ⁊. C. de offi. assē. l. in consiliarijs.

g Quanꝫ canonici cathedralis ecclesie ipso iure vel p sententiam prētercꝫ in casu negligentie eligendi potestate ꝑuatis ad papā ꝯs deuoluitur eligendi in inferioribus ecclesijs semp ad ꝑximū superiorē ꝺuoluī. hoc dicit. Emanauit ad declarationem eoꝝ que no. ber. ꝫ. c. bone. i. in vlt. glo. ⁊ moderni. ꝫ. e. cū in cunctis. ⁊. c ne. p ꝺfectu. vt. j. clarius dicam. Et primum dictum huius decre. fuit sumptum ex decre. alexan. dilecti. in fi. de qua facta fuit mentio. ꝫ. e. cꝫ huius.

h Al iure. ꝫ. e. ne ꝑ defectu.

i Cathedrali. ⁊ idez i hoc casu statutū est ꝺ regularib⁹: vt ibi: ⁊ ꝺ inferioribus omnibus. ꝫ. ꝺ concess. ꝓben. c. ij. sed lꝫ quo ad casum negligentie sint hec paria: non tñ quo ad alios casus: vt j. in fi. patebit.

k Spectat. quocūcꝫ modo siue iure cōi siue ꝑuilegio vl ꝓscripta consuetudine. ꝫ. e. cum ecclesia de cā. pos. cum ecclesia cum si.

aut se quoq modo illis igesse rint: ⁊ eoꝝ posteros i perpetuū ꝺibus feudis: ꝑuilegijs: libertatib⁹: īmūitatib⁹: gratijs ⁊ honoribus: q a predicta seu alijs tenēt ecclesijs: cēsemus esse ꝑuatos: ita q illi ad qs eoꝝ collatio cōcessio seu dispositio pertiet resumēdi ea: aut retinēdi: concedendi seu ꝓferendi alijs: seu de ipsis ēt disponendi: put ad eos pertinet liberā⁹ hēant ptātez. ⁊ ne talis noiati electi vel assūpti de sua pertinacia vel ꝓpōtu valeāt glari⁹: nos q̄lībz mandata: ꝓcepta: ordiationes ⁊ statuta q̄ fecerit: oēscꝫ snias qs tulerit: ⁊ qcqd penitus i ꝺctibus ⁊ obligationib⁹ seu qbuscūcꝫ alijs vrbis noie vl tāq̄ senatores: capitanei ⁊ patricij aut rectores vel officiales ipsius egerit: irrita, ꝑsus exnūc ⁊ vacua nūciamus. Judices⁶ ꝺo ⁊ tabelliōes q̄ sup his aut eoꝝ aliqbus ꝺ pñtis ꝓstōnis edictū patrociari: vl istruīta ꝓficere forte ꝑsumpserit: iudicat⁹ ⁊ tabellionat⁹ officijs se nouerit esse ꝑuatos ꝓpōtores qs seu violatores ꝑmissoꝝ vel aliquoꝝ vel alicuius eoꝝ ab h⁹i excois snia ꝑterq̄ i mortis⁹ articulo absolui nō possīnt: nisi p romanū pontificē vel de ipsius petita ⁊ obtēta licētia spāli non obstantibus aliqb⁹ ꝑuilegijs idulgentijs: ꝓcessionib⁹: ꝓstōnibus: ꝓsuetudibus ⁊ statut̄ q̄cūcꝫ firmitate vallatis: q̄ i ꝑmissis oībus nolumus aliq bus uel alicui suffragari: sed oīa q̄ ad illa decernimus nō tenē. Ut aūt ciues rōanoꝝ q ex ipsa vrbe nālem duxisse noscunt originē: aut quis alij q i ipsa elusue ītritorio nō ad uene lꝫ ꝓtinui hītatores extiterāt: q̄ ad honores ipsius vrbis: aut regīm gratiosis functionib⁹ portant⁷: ñ ītēdimus q ꝑsens ꝓstō tales excludat⁸ q̄n ad vnū annū ꝺūtaxat: vl ad aliud tps breuius noiati ad ipsius regimē ⁊ offiū eligi valeāt ac assumi: ēt si ꝑdicto rū ꝑncipuz ⁊ alioꝝ fratres filij vel nepotes existāt: aut ēt si extra vrbez ⁊ ipsi⁹ territoriuz sub noie comitatus baronie seu cuiuscūcꝫ alterius tituli i hoibus vel locis aliquib⁹ iurisditionē seu potestatez aliquā tpalez vel ꝓpetuā obtinerēt: ꝺūmō ꝑdicta iurisditio vel ptās extra vrbez ⁊ territoriū ꝑfata ꝓsistens ñ tante ꝑeminentie vel notabil⁹ potēs tatus existat: q eā obtinētes eius occasione vel cā cū alijs exclusis a dicto vrb regimīe vt premittitur presentis ꝓstō nis oraculo rōnabiliter īcludantur. Bonifacius. viij.

Quanꝫ⁹ i casu negligētie sit statutū a iure⁶: vt ecclesia cathedrali⁷ vacāte si p eos ad qs spectat⁸: nō fuerit electio ꝺ plato infra tps debitū⁹ celebrata: eligendi ptās ad supiorē ꝓximū ꝺuoluat: hoc tñ nō ē ad casū aliū [47] extendē dū. igit si electores i h⁹i ecclia vel ipso iure: cū eligunt¹⁰ scienter⁹ indignū⁹ vel p snias: cum formā traditā i gnāli⁶ cōcilio non obseruāt: eligendi ptāte ꝑuent: ñ ad dictuz⁷ superiorē sed ad romanuz pontificem potestas eadez⁸ deuoluetur⁶.

l Debitū. triū mensū. l. di. postcꝫ. ꝫ. e. ne ꝑ defectu. saluo eo qō dr. j. de ꝑben. c. ij. ⁊. iij.

m Aliū. a casu negligētie: ⁊ sic aliud ē esse i negligentia: aliud i dolo: ꝓbat idē. j. e. si ꝓpromissarius. sicut ⁊ aliud ē remitti i vno cꝫ i alio. ff. de his q. no. ifa. l. i. ⁊. ij ad idē. ff. ꝺ suspe. tu. l. he eni. ꝫ. e. ti. super eo.

n Eligūt. hoc intellige siue simul ⁊ semel eligent siue seperatim. ꝫ. e. ti. bone. i. lꝫ quidam olim dixerunt ꝓ ra s. lauren. sed hoc ē tenendum: vt ibi nō. in vl. gl. ⁊ idē ibi nota. moderni omnes.

o Scienter. secꝰ si ignoranter: qa tunc ad eos rediret electio: ⁊ a die cassationis temp⁹ integrum hērent: vt. j. e. si electio.

p Indignum. ꝫ eo. cum in cuncti.

q Generali concilio. ꝫ. e. quia ꝓpter.

r Dictum superiorem. scilicet ꝓximum.

s Eadem. eligēdi vel prouidendi in ipsa cathedrali ecclesia.

t Deuoluetur. vt plene scias hāc materiam ⁊ huius iuris originem: scire debes q ber. in quadam sua antiqua glo. quaz ho die non habemus per decre. ꝫ. eo. ne ꝓ defectu. notabat. ꝫ. e. bone. j. i vlti. glo. q quādo canonici eligebāt scienter, indignuz in cathedrali ecclesia q eligendi potestas ad superiorem ꝓximuz deuoluebatur: respondēs ad ꝺcre. bone.

De electione et electi potest

I

q̄ ibi nō erat ali⁹ iuplo: ⁊ ꝑ papa: ſz poſtmodū cācella ta illa glo. in ſui addītōe quā ibi poſuit: dixit ꝛ: ⁊ opio ei⁹ hic approbat. dicit. n. q̄ qz in decre. cū in cunctis papa in iferioꝛib⁹ exiſtit: ad quos eligēdi poteſtas deuoluat ⁊ in cathedralib⁹ tacuit: debuit itelligere: q̄ ad ep̄m in p̄dictis ecclesijs eo caſu poteſtas deoluī deberet: ⁊ hoc ibi tenet gof. ⁊ vin. Jn ꝓrū videbat: q̄ q̄ li paria vident nō eligere ifra debitū tēpus vel nō eligē idoneū: ad hoc ō trāſla. inter coꝛporalia. ſz ſi illi nō elegiſſēt ad ullū ſuperioꝛez deoluneret poteſtas: ergo ꝛc. ⁊ ſup hoc vide qō nō. ino. ſ. de ꝑcef. p̄bē. cū nr̄is. ſz vt. ſ. dixi. ⁊. ſ. patebit. aliud in vno: aliud in alio: ⁊ merito. nā dicit lex q̄ ſigs negligēs fuerit in peręda bonoꝛ poſſeſſiōe ifra centū dies: locū facit ſequēti i gradu. ff. de ſucce. edic. l. i. §. decretalis. ⁊. §. qō dicim⁹. ſi aūt ꝓpt crimē vel idignitatē bonoꝛ poſſeſſio nē amittit: applicat fiſco: nō ſeq̄nti i gradu. ff. de his q bus vt idig. l. claudius. ⁊. l. mulierē. ⁊. C. c. ti. l. heredi tas. ſic ergo ſuccedit fiſcus ꝓpt delictū vel idignitatem nō ꝓpter negligentiā: ſic ⁊ curia i p̄mo caſu nō in ſecūdo ſuccedat. Ut igit huius iuris originale ſcias vbiunq; ſcire debes de antiquo iure ⁊ diſpoſitōe eccle poteſtates ꝓferēdi ep̄atus ad papā ptinere. xvij. di. c. i. ꝓferēdi aūt iferioꝛes eccl̄as ad epos: ſz hec regula fallit i caſibus q poſtmodū a iure fuerūt exp̄ſſi. Uoluerūt enī iura q̄ in cathedralib⁹ ſibi eligerēt canonici. ſ. e. cū eccle ſia. in iferioꝛibus ēt collegiatis canonici. xvi. q. vlt. con gregatio. ſ. e. c. i. ⁊ ſtatuta fuerūt eis tēpoꝛa. ſ. e. ne pro defectu. ⁊ de ꝑcef. p̄bē. c. ij. l. di. poſtq̄. Scias tñ q̄ p̄mo emanauit ꝓſtitutio illa nulla: de ꝑcef. p̄bē. q̄ ōcre. illa ne ꝓ defectu. Oli ergo ēt poſt decre. nulla. ſi canonici cathedralis eccle nō eligebāt ep̄m debito tēpoꝛe deoluebat ēt in hoc caſu negligētie poteſtas ad papā vt. ſ. de ꝑcef. p̄ben. dilect⁹. Sz poſtmodū ſtatutū fuit q̄ in illo caſu. ſ. negligētie dū deoluat ad ſupioꝛē. pri mū: vt in. c. ne ꝓ defectu. i hoc ergo caſu fnabim⁹ illō ius: ſz ad alios nō extendem⁹: vt hic vides: ſz antiquo iuri ſtabim⁹: refert nī ꝓpoſtolan⁹ pluries ſuis tēpoꝛib⁹ tractatū fuiſſe ꝓ papā: q̄ hec poteſtas archiep̄is cōferret ēt in his caſibus: ſz finaliē deliberato i ꝓrū reſedit vt hic vides: ⁊ fuit ratio: qz ꝓmpti eēnt archiep̄i i caſſā dis electoꝛibus: vt ꝓuiſionū ptās rediret ad eos. fuerat ēt olim iſta opinio vincen. ſ. e. inotuit. ⁊ ſequūt eā ino. ⁊ hoſti. i decre. cū in cūctis. ⁊ ſic fuabat curia añ iſtam ꝓſtōez: ⁊ ſēp itelligas hec vā: cū oēs ſcīēter eligūt idi gnū ſiue ſil ⁊ ſemel ſiue ſepatiz: vt. ſ. dixi. ſi aūt aliq eli gūt: tūc deoluit ptās eligēdi ad alios ip̄o iure vel p ſē tētiā cū peccāt in formā: vt in decre. qz ꝓpt. facit. ſ. e. c ij. Sz pone ps eligētiū peccauit eligēdo ſcient indignū remāſit ergo iuriſdictio i alios: illi nō elegerūt: ifra tēp⁹ debitū: qd erit in caſu iſto: nunqd deoluet electio ad archiep̄z vel ad papā. dico ſz ber. ⁊ ꝓpoſto. q̄ hoc nō. ſ. e. cū vinton. cū ps ñ peccās ſūgat vice capli: vt ibi: ⁊ ſ. e. dudū. ſi caplm negligat ad ſupioꝛē deoluit electō p. c. ne ꝓ ōfectu. ſic ⁊ hic cū finaī clpa fuerit i negligētia

Secus autē in iferioꝛibus eccleſijs eſt cenſendū. I dez.

I S q̄ cōtra electōis formā vel electi p̄ſonam aliqua obijciēs ad ſedē aplicā appellauit: coꝛporali a ſe p̄ſtito iuramēto: q̄ illa q̄ i appellatōe ſua exp̄ſſerat: vel ea q̄ ō ip̄ſ deberēt ſufficē: vera eſſe credebat: ⁊ ſe poſſe ꝓbare: non ē ſup obiectis vel exp̄ſſis huiſmodi audiend⁹: cū ñ ſim plicit⁹ ſicuti tenebat iuxta cōſtitutionē felicis recoꝛdatiōis gregoꝛij pape. x. p̄deceſſoꝛis noſtri editā in concilio gnāli lugduñ: iurauerit expreſſa ſeu obiecta ſe credē vera eſſe ⁊ ſe poſſe ꝓbare: ſed indeterminate illa vel ea q̄ deberēt

a Secus. in hoc ſecus: qr i iferioꝛib⁹ vtroq; caſu deoluit ad ſupioꝛē ⁊ ē eadē rō quā. ſ. dixi: ad ep̄m ex diſpoſitōe anti qua ptinebat eccl̄az ſeu dioc. diſpoſitio. redit ergo res ad ſuā naturā. xxxv. di. ab exordio. Nō ergo q̄ pena decre. cū in cūctis. hz locū in iferioꝛib⁹ dignitatib⁹ ab ep̄atib⁹: ⁊ ē exp̄ſſū. ſ. e. dudū. i. ꝛ. ſ. e. ſi ꝓpoſ missarius. §. huī⁹. ſo. ibi loquit de pena illa ſuſpenſiōis a bñficijſ p triēniū q̄ non hz locū: niſi i eporū ⁊ ſupioꝛ electoꝛibus: de q̄ loquit decre. cū in cūctis. §. clici ſane. ſz hic logt de alia pena. ſ. p̄nationis ptāte eligēdi: ō q̄ loquit ipſa decre. cū i cūctis in fi. Sz cū pena ſuſpēſionis a bñficijs ibi repetita nō ſit: in illis locis nō hēbit: vt i ꝓrio dixit.

b In iferioꝛib⁹. gbuſ cūq; ab ep̄atibus ēt i regularib⁹: oli nī curia fuabat ꝓrū inter dū in regularib⁹: qr cū decre. illa ne ꝓ defectu. egparet cathedrales ⁊ regulares: ſicut in cathedralib⁹. ſ. dictū ē. ita videbat in regularib⁹ dicēdū: ſz nō ē ita nec hz locū rō reddita. ſ. ꝓrio riſo: qr ſufficit nō de negari dioceſano hāc ptātez cū in ſua dioceſi: oia poſſit qō ñ ē in archiep̄is: ⁊ ſup hoc vide ꝓpoſt. ſ. e. ne ꝓ defectu ad fi. Approbat aūt hic glo. io. ⁊ hug. xvij. q. ij. c. i. q̄ ibi no. q̄ ep̄s aliam inſtituet in abbatē: cū monachi indignū eligūt: ⁊ qō no. ipſe ber. in predicta decre. bonc. in glo. vltima.

c I S qui. p̄ſtōi vt circa. nō ſatisfecit appellās q diſiunctiue iurauit ſe credere oppoſita eē vā: vel q̄ ſufficē deberēt ex eis. ortū habuit hec decre. ex glo. gar. poſita. ſ. e. vt circa. ſup vbo. p̄bāe: ⁊ glo. guil. ibidē poſita ſup vbo ſe poſſe. ⁊ hī ipoꝛ approbatur opinio.

d Vel electi. ergo intelligo idē de poſtulato: vel eo i cui⁹ pſonā facta ē. puiſio cū decre. illa vt circa. hec oia equipet: vñ qō in vno dicāt itelligat in alijs repetitū: ⁊ idē ēt itelligas de eligēdo: ſi otra certā p̄ſonā appellet. ſ. c. ꝓximo.

e Obijciēs. exēpla de his q̄ obijci poſſūt dixi. ſ. e. vt circa

f Ad ſe. ap. iſta lra videt facē ꝓ guil. q no. i ōcre. vt circa. q̄ decre. ipa nō hz locū niſi in appellatōib⁹ iterpoſitis ad papā hz ꝓrūz credo vt ibi dixi ꝓm gar. cū decre. illa idiſtincte loq̄t.

g Audiēdus. nō q̄ iſta decre. declarat q̄ ſit pena nō fnāli ꝓſtōez illi vt circa. ſ. q̄ nō valet appellatio. dicebāt enī qdā q̄ illa erat pena nō mrātis: q̄ ſup nō exp̄ſſis nō audirēt: ſup exp̄ſſis vō bñ p illū ver. alioqn. q̄ ē ibi: ſz hoc ē falſū: vt hic pz qr nō mrās vel mrās alio mō ꝑ debuerit nō audirī ēt ſup exp̄ſſis: ⁊ ille ver. alioquin. exponi dz: vt ibi dixi.

h Simplr. nō nō recedendū a vbis legis. vi. q. iij. ſcriptū de dec. ad audiētiā. ff. de exer. l. i. §. ſi ts q nauē. ff. dele. iij. nō

i Lugd. ſ. e. vt circa. (aluter.

k Et ſe. repete credere. conſtitutio enī illa nō veritatē q̄rit ſz caluīniam excludit vt ibi dixi in glo. ſi aūt.

l Illa vel ea. ſz ptra ſi duo ꝓponunt etiā copulatiue que ad vnū finē tēdūt: ſufficit alterū ꝓbari. ſ. de iudi. exhibita. niſi ſup flua ꝓbatione ſe oneraret aſtringēs ſe ad vtrūq; ꝓbāduz. ſ. de ꝓba. licet. ff. de ꝓba. circa. ⁊ ſecūdū hoc etiam copulatiue diſſoluit in diſiunctiuaz. ff. de ver. ſig. ſepe. xvi. q. iij. placuit. idē eſt ergo ꝓponere copulatiue vel diſiunctiue: cū vtrobiq; ſufficiat alterū ꝓbari: vt p predicta iura ꝓbat: ⁊. ſ. de reſcript. iter cetas. rūdeo obiectio ſupradicta vera ē: qa quo ad ꝓbationem bene ſufficit alterū: ſed nō quo ad obiecta. noluit enī illa conſtitutio probationibus ꝓuidere ſed obiectionibus. ſ. q̄ nihil calumnioſe opponeretur: ⁊ ideo voluit q̄ ſimpliciter

sup oibus iurarek: si enī iurat vera eē que ad victoriā sufficiāt iā istud iuramentū oium obiectoz maliciā nō excludit: imo ex decē obiectis: si vnicū qđ sufficeret esset verū: reliqua falsa satisfactū esset illi iuramento: ꝛ pco2. ſ. c. vt quis duas.

a ¶ De eisdē. ſ. expressis vel obiectis in appellatione.

b. Quia ꝓtra. Qui ꝯ certā psonam ne eligat appellat pstōnez vt circa. Suare tenet. de cre. ista tracta fuit ō glo. gar. posita i decre. vt circa sup v̄bo appellari. ꝛ guil. sup v̄bo facta: ꝛ ap probat hic ipsoz opinio

c ¶ Certā. ergo secus si ꝯ icertā: puta ne fiat electio nisi canonica: vl ne fiat ꝯ tenorē p̄uilegioū ecclie. ē. c. ꝓsideranim⁹. vel ne fiat de aliquo excōicato vel homicida vt his silla. tūc. n. nō hz locū pstitutio: ꝛ rō p se pz si cnī añ electionē ꝛ ꝯ in certā psonaz appello: p te vides q ꝯ formā electionis nūl obūcere vel exp̄mere possū cū adhuc nō sit facta: ꝛ qđ nō est tē. de despō. ipu. ad dissoluendū. idem in psona. cum enim nulla exp̄mā psonaz que contra illam possum exp̄mere.

d ¶ Nominatam. itelligo hoc sine sit. ꝓprio noīe: puta ne paganus de mutina: vel appellatiuo: puta ne filius. p. vel ne archidiacon⁹: vel ne p̄nicerius vel his sūle vel alia certa circūlocutio: ad hoc. ff. de rebus cre. l. certū. ē. de testi. licz ex q̄daz.

e ¶ Eligat. vel postulet: de ꝓutione nō erat dubitatio: q: exp̄ssū erat i ipsa decre: vt circa. vt tā dicā. quid si appello ne ad electionē admittat. eodē mō credo distinguendū: vtrū ꝯ icertā: puta ne alig excōicati irregulares tē. ꝛ tūc nō tenear: aut ꝯ certā: ꝛ tūc tenear pstōnē ipsā seruare p hanc decre.

f ¶ Ad sedē aplicā. repete que dixi. ē. c. primo.

g ¶ Fiat electio. dubitatiōis cā fuit: q: i decre. vt circa. dicebat qđ appellat ꝯ electū: sz h nō appellat ꝯ electū sz ꝯ eligēdū: ꝛ sic nō videt hīc locū pstitutio: sz secus ē: vt hic vides. ꝛ sic dicebam⁹ olī p illā lfam q ibi ē ꝓuisio faciēda vel facta: q: sic in faciēda ꝓuisiōe fuāda erat forma i appellatōe: sic ꝛ in faciēda electōe: cū illud. c. illa pariter: ad idē. ē. c. i. ꝛ. c. si forte. ſ. c (si post q̄).

h ¶ Ut circa. ē. ti.

i ¶ Facta. scias q ita itelligebāt curiales decre. illā cū eadē rō sit vtrobiq. ꝛ nota q sicut hec decre. deīminat decre. vt circa. ita dico ꝛ deīminari decre. ē. c. i. nā hz ibi dicat electionē postulationē vel ꝓuisionē facta fuata ist⁹ distinctiōe: idē dicā in facienda p hanc decre. vt ibi etiā dixi. Et sic fuat curia: ꝛ facit qđ no. guil. in decre. vt circa in glo. nota ergo.

k ¶ Pene. vt ñ valeat appellatio: nec audiat ēt sup exp̄ssis. ē

l Sicut cū p formā scrutinij ad electiōez ꝓcedit: ē p vnū ꝓ nūciāda ꝛ facienda eois electio fz canōica istitua: sic ꝛ p vnū dz fieri cū p formā ꝓcedit cōpromissi: q̄uis i ābitris cōpromissariis lex hūana inuat: q ab eis oīb⁹ sit ꝓnūciatio faciēda: alioqn a plurib⁹ cōpromissariis facta sīml electio eoipso viribus nō subsistat. Idē. Tatutū felicis recordacionis ī. ꝓ. ꝛ. ſ. c. ſ. ſ. ſ

I

a Promouēdis ad sacerdotiū. hoc verū nisi in casu j.e.ti. cum ex eo.

b Infra ānū. numerandū a die quo possessionē pacificā habuit vel p eū stetit quo min⁹ haberet. j.e. cōmissa. §. i. de pben. licet ij. nec curru iuste ipeditо: vt in dicta decre. commissa.

c Aliogn. i. si se nō fecerint infra annum pmoueri.

d Priuati. itel ligas integro lapso ānо: qđ dic vt j.e cōmissa. i. riso.

e Qđ statutuz.

f Restringi. nā odia restringi et fauores tē. j. de regu. iur. odia cum suis pcor. et. ff. de liber. et post. cū q. d. i. et benigno: interpretatio facienda ē in penis. j. de regu. iur. in penis. cum suis pcor.

g Declaramus hic olim fuerat ēt declaratū p quandā extrauagantez aleran. de q̄ dicti ē. c. q̄nus. et. c. q̄ q̄. q̄ sciebat: di lecti.

h Collegiatas. Nota ergo q̄ aut sunt ibi plures vt collegiū: aut nō. ſz vt singuli. in pmo casu locū habebut decre. hec. insecūdo nō: et sup hoc vide qđ no. ber. ē. e. ti. c. i. et đ iurepa. postulasti. Si queraē quomō hoc cognosceē: q: ē ibi rector vt caput: et canonici vt membra sup his tñ vide qđ nō. de excess. pla. dilecta. Sz quero pone q̄ ecclesia fuit collegiata: nūc desinit ibi esse collegiū: quid erit: habebit ne locū hec decre. et videē q̄ nō q: desicientibus personis desinit esse collegium. ff. ad municip. sicut municipium. ad hoc. ē. c. i. x. q. iij. vno ff. de ver. sig. neracius. et grex esse desinit: si vnum aial tñ remanſit in grege. ff. de le. i. si grege. argu. ptra. xix. q. iij. que semel. vij. q. i. pastoralis. cū si. Dico et breuit q̄ si collegiū desinat ibi esse: puta canonicoz mortes: locum hz decre. q: alij habent substitui: et si hoc non fauant hi ad quos primo pertinet infra debitum tempus ad superiorē deuoluet: et sic de singulis vsq̄ ad papaz et tūs collegij bene remanet in vno: qđ dic vt nō. ē. de postul. gratum. Si autē destruatur collegium superioris auctoritate: puta q: hoc facit ex causa: tunc nō habebit locum decre. pone exemplum de no. oper. nun. t. ij. et ibi de hoc per inno. et facit quod no. lau. et ioan. xvi. q. vij. et hic dicimus.

i Ecclesias seculares. nā hodie secus in regularibus qđ dic vt in cle. de statu. regula. ne in agro. §. ceterum.

k Antiqua iura. ē. e. ti. cū in cūctis. §. inferiora. et de hac cōpulsione ordinū plene dicti. ē. e. licet canon i fi.

l Jcui. Si cōpromissarius ſm traditā sibi metam scrutatis et in scriptis redactis voluntatibus singulorū illū eligat in quē nō maior pars capli sed plures aliorū cōparatione p̄senserant: nō tenet electio: cū pter formas concilij fuerit celebrata.

tiōis gre. pape. x. p̄decessoris nīi de his q̄ ad pochialiū ecclīaz regimē assumunt: promouēdis ad sacerdotiū ifra ānuz alioq̄n eisdē ecclīis sint puati qđ cū sit penale restringi: porti⁹ q̄uenit q̄ laxari: declaram⁹ ad collegiatas ecclesias: ēt si alias pochiales extiterit: et ad assūptos ad eaz regīn ñ extēdi: ſz ātiq̄ iura p̄uari debē⁹ porri eisdē. I dez.

Jcui eligendi ptās data fuēit sub hac forma vt ipe secreto et sigillatiz votis singulorū de capło exq̄sitis et in scriptis redactis illū eligat: i quē plures ó capło partiū cōparatiōe minoruz consenserint: ſz cōsētientes maiorez partez toti⁹ capituli nō attingāt: ipeq̄ facto huiusmodi scrutinio et in scriptis redacto: iuxta traditaz sibi formā euz i quez nō maior pars: ſz plures de dicto capitulo: q̄ i quen q̄ aliū direxerāt vota sua: duxerit eligēdū: talis electio p̄ter formas quas generale cōciliū seruare statuit i electionib⁹ celebrādis: decernēs eas si aliter fierēt nō valere: fuerit attētata: robur nō optinet firmitatis. I dem.

Oculoz̄daz oculos sic vi ciū ābitiōis excecat: q̄ q̄si sue, pfessiōis imemores: q̄ cōceptis honorib⁹ abiectis

l Cui. idem si pluribus. cū nō. c. semp remaneat: et dz ista decre. iungi cū decre. j.e. cū expediat.

n Forma. q̄ nō est de pmissis: imo, phibita: vt. ē. e. q̄. ppter. et. e. ti. ecclia vestra. p hanc enim erat reperire: electum non a maiori parte totius capli p̄fici ecclesie.

n Secreto. idē et multo magis si non secreto: q: tunc essz obuia pcilio q: ppter. et semper locū hz ratio finalis.

o De caplo. idē si nō essent de caplo: ſz voces haberēt: vt. ē. ó cā pos. cū ecclia sutrina. et. ē. e. cumana.

p Minoz. puta cum ex. xij. canonicis. v. pfēciunt in vnū. iij. in aliuz iij. in aliū. electus igit a v. electus est a maiori pte cōparatione partium sed nō a maiori parte capituli: q̄. v. nō sunt maior pars de. xij.

q Ipsecz. in quē tradita ē potestas humsmōi.

r Nō maior pars. ergo a ptrario si eligeret illum in quē pſensisset maior pars: valeret electio j.e. cuz expediat. q̄ illa forma p pci. subsequēs sublata nō videt: vt ibi.

s Pcl. nota ista duo equipari pter et ō: si. de fide instru. pastoralis. Sz nōne notatus a maiori pte alioz pparatione: ex quo placuit oib⁹ q̄ ipse eligeret: est notatus ab oibus: vñ et in electiōe ro. pon. fuit i terdū hoc: q̄ notatus a minus q̄ a duabus ptibus de pſēsu oiuz habeat. p ro. pon. vt no. ppost. ē. e. licet. et guil. ē. e. vbi piculū. dic q̄ iura voluerūt certas formas fuari: et ſz oēs pſētiant: si nō fuant forme: nō tenet electio. cardinales nec artāt nec de sco fuāt formas: ſz sufficit q̄ due ptes pſētiāt. ē. e. licz.

t Cōciliū. ē. e. ti. qz ppter. Et aduerte q̄ sicut dixi. ē. e. sic. cū ista decre. fundet sup formis pcilij: dicā q̄ vbicūq̄s nō habēt locū ille forme: nō habeat locū ista decre. Si igit in dignitatibus p quas viduate nō sūt ecclie fuareē hec forma vel būficijs vel canonijs: nō viciaret electio: sup quo vide qđ ibi di

u Non valere. ipso iure. (xi. ioan. an.

x Firmitatis. et sic etiā eligentes fuari debent ea vice potestate eligendi: vt. ē. e. qz ppter.

a Oculoz̄da oclos. Decre. diuide i q̄tuoz ptes. In pma pont pſōnis cām. In secūda pſōnez circa medicantes. In tia pſōnez circa nō medicātes. In quarta decretuz. Et dic in ſma: q̄ ex vocatiōe quocūq̄s nō facta i discordia de religioso medicāte ad platurā extra administrationē sui oris dum: nō acquirit illi ius: nec pſentire poterit etiā de plati licētia: idē de vocatiōe facta a minori pte numero ad quālibz plationē de religioso nō medicāte: et sec⁹ factū irrituz decernit.

b Oculos. Est oculus mētis q̄ purus ē dz: vt hic: t. i. q. i. c. multi. Est ocul⁹ corporis q̄ dz ē pudicus: vt. xxxij. q. v. qui viderit. Est oculus administrationis q̄ dz esse, prudus. xciij. di. diaconi. i. et. ij. et. vi. q. i. oues. et. ē. de of. archiđ. ad hoc.

c Excecat. sic. ē. e. auaricie.

d Immemores. mens auida potētie nec abstinere nouit a vetitis: nec gaudere pcessis: nec adhibere pictati pſensū. xlvij di. virum. et. j. de pcēl. pben. detestanda.

a ¶ Honorib⁹. xxvij. q. ij. scripſit de ſtatu. regu. ea que.
a ¶ Diuitijs. i. q. ij. §. verꝝ. retctio. n. ꝓpioꝝ mó achatui eſt ꝛ
ria: de ſtatu. regu. cū ad monaſteriū. in fi.
b ¶ Diuoru. xij. q. i. nó dicatis. j. e. ti. ſi religioſus.
c ¶ Miſſa. ꝛ ſic nó ſunt apti regno dei: luc. ix. c. ꝛ. §. de vo. ꝛ vo. re. c. magne.
d ¶ Litigioꝝ q̄ a monachis vel religioſis ſi penaꝰ cuitãda. §. e. de ſyn. c. vno cū ſuis concor.
e ¶ Inuoluũt. ꝛ ſic ouesꝫ ꝓuertunt in lupos. §. de renũc. niſi cū prudem. §. ꝓpter maliciam.
f ¶ Soluũ. §. e. fundamenta. §. nec autem. in fi.
g ¶ Electionibus. ergo eligi poſſunt: qđ dic vt dicam. j. e. nullus.
h ¶ In diſcordia. intelligo in diſcordia fieri ſiue due ſiue plures celebrate ſint electiões ſiue vna nñ aliquibus ex his cõtradicentibꝰ ad quoſ ſpectat electio: vt. §. e. cupientes. §. ſi vero.
i ¶ Supioꝝ. cuius ſoliꝰ licentia alis ſufficit. j. e. ſi religioſus. ij. rñſo.
k ¶ Extorta. ꝛ ſic ñ valeret ſi ꝺ hoc ꝓſtaret. §. de ꝓbile. cũ oli. ij. ſicut nec ꝓſeſſio extorta. §. qđ metꝰ cã. c. platũ. xv. q. vi. c. i. nec abſolutio. j. quod metꝰ cã. c. vno. nec lĩta extorta ꝓiudicat repetẽti ꝓiugẽ. §. ꝺ puer. conin. accedens.
l ¶ Diſpẽdia. vitãda. §. e. cupientes. §. ꝺ ſi. iſtrũ. qđ ſup his. j. de vſuris vſuraꝝ. ꝺ ſtitu. c. ij. j. ꝺ ſepultu. c. i.
m ¶ Maiora. ſi de collu. in nñ.
n ¶ In antea. occurrendũ ergo fuit: ꝺ ſer. ñ oꝝ. c. i. ꝺ ꝓcuratõ
o ¶ Predicatoꝝ. nõ ſep ꝑdicatores ꝓmittu: (c. i. cũ ſuis ꝓcoꝝ. qꝛ antigoꝝ fuit ipſoꝝ inſtitutio: ad idẽ. §. de excel. ꝓla. nimis. ij. de ꝓbile. i his. j. de excel. ꝓla. c. vno. j. de dec. c. i. in ſuperſcriptionẽ cũ ſimilibus. ꝛ de reli. do. c. i.
p ¶ Mendicantũ. ñdicantes q certas poſſeſſiões vt reddũ? hñe nó pñt: ſed p qđũ publici eis victũ ꝑbet icerta mẽ'icitas j. ꝺ reli. do. c. i. Quid ſi mẽdicans eꝑs poſtulet ad afeꝑatum vel eꝑatum alium: ſatis puto cũ ſub hac ꝓhibitiõe icludi: qꝛ ſi ſut eꝑs: nihilominus ẽ de ordine mẽdicantium.
q ¶ Ordis. in ullis. n. hic ml nouꝰ iuris ſtatuitur.
r ¶ Diſcordia. qđ ſi opponaꝝ aliqđ quod votũ diſcordantiũ nullũ reddat: puta qꝛ tales erãt q̄ ꝓ ſenſiſſet electiõi huic: ꝛ cũ aliꝰ eligiſſet ñ valẽt electio: vt excõicati: ſuſpẽſi vl irregulares: nũqđ tunc poterit ꝓſentire. ſatis credẽ q̄ in eo caſu nõ obſtaret hec ꝓſtitutio: ar. §. e. ſiquũ. ꝛ pone exẽplũ. j. e. ex eo. ꝛ hoc ante oĩa videre examinandũ: cuꝰ euẽtus tẽ. §. e. ſi forte. ꝛ hoc maxĩe cũ ſupradicta dicunt notoria ꝛ ꝓbões parate offerũt ad hoc. §. ꝺ reſtit. ſpo. lr̃as. ff. ad exhi. l. uj. ꝛ aliꝰ ꝺ dicẽtes ſimplicit debẽ hẽri rationẽ numeri: ꝛ ſup hoc vide quod dicã. j. e. ꝺ denũtiandis. §. i. Declaratũ ẽ hodie q̄ ꝫ ſimplicit inſpicit diuitijsꝰ ſpretiſq; delicijs arbitriũ ꝓpriũ ſubiugarũt alterius ditioniꝺ: retro reſpiciũt ad aratrũ manu miſſa: ouz ꝓcipitanter ruũt i litigioꝝũ anfractus ꝛ cãruz ſtrepitibus ſe inuoluũtᵉ: ꝛ extra adminiſtratiões ꝓpriũ ordis ſoliũ platurᵍ cõſcendere moliũt electiõibusʰ: poſtulatõibus ſeu puiſionibꝰ de ſe in diſcordiaᵇ celebratⁱ ipꝛouide ꝓſtãdo cõſenſuz: ꝓbendi aſſenſuz a ſuo ſuperioꝛᵉ nonnũq; extortaᵏ licẽtia potiuſq; obtẽta: exq̄ aiaꝝ ꝛ eccleſiaꝝ diſpẽdia noſcimꝰ puẽiſſe: ꝛ puẽtura maioraᵐ ⁊ antea viſimiliⁿ formidamꝰ

¶ Volentes igit huic peſti ſalubri remedio obuiare pñti ꝓſtõe ſanciꝰ: vt nulli religioſo ꝑdicatoꝝ minoꝝ heremitaꝝ ſci auguſtini aut ãrunlz ñdicantiũ ordinũ ex electione: poſtulatiõe: puiſione ſeu vocatõe ad aliquã extra adminiſtrationẽ ſui ordisᵒ platurã i diſcordiaᵖ de ſe fcã iuſ de ceꝛo acq̄rat: nec eoꝝ aliqs tali electõi: poſtulationi: puiſiõi aut vocatõi quoquo mõ valeat ꝓſentire: ẽt ſi magiſtri aut miniſtri vel ꝓuisᵏ generaliuz eoꝝdẽ ad id acceſſerit lñia vel ꝓſenſus. Circa religioſos ꝙz aliosⁿ cuiuſcunq; ꝓditionis vel ſtatᵒ exiſtãt: volumus hoc fuari: vt nec ipſi electõibus: poſtulatõibus: puiſionibus aut vocatõibus a miozi parte nũero ad ꝑlationes q̄ſlibzʸ de ſe factas: q̄ hoc ipſo q̄ a minoziʳ parte ꝓceſſerint: nullũ prozſus tribuant ius ciſdẽ: ſuuz audeãt ꝓſtare ꝓſenſuz: ẽt ſi ſuper hoc aſſenſus vel licentia ſuoꝝ iteruenerit ꝑlatozᵗ.

¶ Nos. n. ꝺc quid ꝺ premiſſa vel eoꝝ ali quod a quoꝫ cõtigerit attẽtari: oio decernimus irrituz ⁊ inane. Idem.

¶ Tqs duasᵃ electões de ſe i aliq̄ eccl'a celebratas

d ¶ Duas. ad quid de facto fuerunt due electionce facte de eodem. forte fuerat electus ab eis ad quos pertinebat proprio iure. ꝛ quia dicebatur iam tempus elapſum: fuerat idem electus a ſuperiore ex iure deuolsto ⁊ vtrunq; proſequebatur. vel forte fuerant aliq ꝓpti i ꝓria: cũ qbꝰ poſtea, pceſſuz ẽ ad ſecundam. vel aliq̄ alia

e ¶ Effectum

f ¶ Proteſtatõi vt obu

g ¶ Eccleſie

h ¶ Aduerſ tes. ꝛ. j. e. c.

i ¶ Vaſſel. §. edẽ. ff. de e. li. de reſcri ij. cũ ſi. ar. ꝺ ta. §. incerte. dic vt nõ. de ãno diſpura archiepm

k ¶ Eligẽ. ſufficiꝰ q ci ſolet. aut deo. ff. de n tũc: qꝛ aut debeo: qꝛ ſat: vt. i. q. i fa ig. l. regi erat errõ. ꝓ erroꝛe ꝓpi ẽ ignoꝛãtia. ſaru: tũc ñ te ctũ eiꝰ in cº teri°. in fi. ꝛ. iudi. abbate

l ¶ Renunc ſi. C. de vſur. fuit: agendo dicũ: ad ide ex peculiarit diſis aguex v

m ¶ Minoꝝ. numero. vt. §.

a ¶ Prelatoꝝ. qđ ſi monachus recto: pochial' eccleſie eligat in eꝑm vel platũ a minoꝝ parte numero: nũqđ poterit ꝓſentire vel acquirꝛ ſibi ius. ſatis vt q̄ nõ p litterã que ſuperius dicit: cuiuſcũq; ꝙditiõis vel ſtatus exiſtãt. ꝫ. n nil hẽat: cum nihil ſit cõe. xvi. q. i. ne p cuiuſlibet. tũ negare non põt: qn monachus vel religioſus exiſtat. xvi. q. i. de monachis in fine.

b ¶ Inane. ſi igit ſupueniret ꝓfirmatio: id ñ qua' eſceret cũ a principio ſit nullum. §. c. ad dubia cum ſi.

c ¶ Tqs duas. ñ põt electiõ duas electiones ꝓſeq petẽdo ꝓfirmationẽ ex illis: ẽt ſi, preſtetur ſe ꝓtẽtũ altera: ꝑ quã ꝓſequi poſſit ſue intẽtionis effectũ. neceſſe ergo ꝫ altera eligẽ q̄ electa ad alteꝝ redire ñ poterit.

I

ſolēnitas omiſſa fuit in ꝓma q̄ reſtaurata extitit in ſcḋa. Sꝫ dices: ad qd ergo iſta deſin: ꝓſequitur nūl ſcḋam. Rō te aliqui de his q fuerāt i ꝓma: fuerūt ꝓtēti i ſcḋa: vñ cauteſ facieb̄at ſi id ꝺ iure fieri poſſet vtrāq; ꝓſequēdo: ſed eē nꝑot ꝓpter rōnem q̄ ſequit.

a Jnſil. nec ēt dicimus: vt i ſi. patebit.

b Ex vna. ſi. n. ꝓma valuit: ſcḋa nō valuit: ſi ſcḋa valuit: ergo ꝓma non valuit. Jn ꝺrium videbat: vt. ſ. ꝺ cōcel. p. poſt electionē. vbi ꝓſequebatur duplicē ꝓceſſionē archidiaconatus ꝫ dñ ob. qz ibi nō dicit q̄ fuerit admiſſus: ꝫ ꝓſequ vnam electiōez: quā milti placuit iure potuerūt facē eligentes: vt ſi q̄ eligant ꝓſuetudiē ꝓſcripta z ꝓuilegio ſpāli: nō ē ꝓhibitum vt ibi: ſꝫ h̄ duas vel ꝓles electōes diuerſas ꝓſequ ꝓhibitū eſt.

c Rōnl. q̄ idē eſt qꝺ lex. i. di. ꝓſuetudo. z ꝓſuetudini ꝓualet. viij. di. fruſtra z exēplis. añponēda ē. ix. di. ſane qppe. z de hoc. ſ. e. ex eo.

d Contentum. ſi. ſ. e. is qui.

e Effectum. l. ꝓfirmationē.

f Ꝓteſtet. g̃ nil opat ꝓteſtatio. ꝑ ꝺrūn. factū ꝓteſtatōi vr̄ obuiare: qꝺ dic vt. xxvij. di. c. i de ꝓſti. cū ℳ.

g Eccleſie. ad quā electꝰ ē. (de ele. cumana. cū ſi.

h Aduerſarij. coelecti vel alis ſe opponētis. ſ. e. cupiētes. z. ſ. e. c. vl.

i Vaget. qꝺ nō licet. ff. ꝺ iu. fiſ. l. ita fidei. ff. de edē. l. i. ℌ. edē. ff. de iterro. ac. de exate. ℌ. nihil. ſ. e. i electōib⁹, ſ. e. li. de reſcrip. cū i multis. ſ. de reſcrip. ad hoc. de ap. c. ij. cū ſi. ar. ℈ q̄ liceat i incerto vagari. ff. de rei vē. q̄ ꝺ tota. ℌ. incerte. ff. cōtꝺi. z ſi ñ oēs. ℌ. ſi icertū. ꝫ ſpālia: ita qꝺ dic vt nō. de libel. obl. c. ij. z facit dcc. iſta ad q̄one quā āno ꝺi putauit: an valeat alternatia appllo. ſ. appello ad archiepm vel ad papā: ſup quo dic vt ibi dixi. ſ. de of. ꝺ

k Eligē. ꝓponēdo ergo ñ icurrit pnā (le. c. ſi is cui. ꝫ ſufficit q̄ alterā eligat: z ſic teneſ eligē: vt i actōib⁹ dici ſolet. aut. n. iū certꝰ q̄ mihi cōpetit actio: z tē eligē de deo. ff. de tribu. q̄ in hēdē. ℌ. eligē. aut icertꝰ: z diſtingue ſic: qz aut ſū icertꝰ p iuris ignōrātia: z tūc nihilomin⁹ eligē debeo: qz pitores ꝓſulē debūt: z ignorātia iuris ñ excuſat: vt. i. q. iij. ℌ. nōndū. ſ. de reg. iu. ignorātia. ff. ꝺ iur. z fa. ig. l. regula. aut p errorē facti z tē ſubdiſtingue: qz aut erat errō. ꝓpī facti aut alteri⁹ aut ei⁹ cui ſucceſſi. ſi ex errore ꝓpī facti: eligē dcc deo: qz i. ꝓpo facto itolerabilis ē ignorātia. ff. ad vll. l. cū hoc. ſi. ꝓpter errorē fci aduerſarij: tūc ñ teneor eligē. ff. quo. le. l. i. ℌ. q̄ aūt. ſi. ꝓpter factū ei⁹ in cⁿ locū ſucceſſi: eligē teneor. ff. de re. iu. q i alteri⁹. in fi. z. ſ. de re. iu. is q in ius. z adde qꝺ dixi. ſ. ꝺ reiudi. abbate. in ꝓn.

l Renunciare. z ē rō qz ſibi ſunt ꝺrie: vt. ſ. vidiſti. z ē ſi. C. de vſur. l. i. ibi. n. agendo mādati approbat factum fuit: agendo furti reprobat: z ió vna electa fit alteri ꝓiudicū: ad idem. C. ſi fu⁹ exte. ſe man. emi. l. vna. vbi ſi ex peculiarib⁹ nūmis fu⁹ ſe mādauit emi z empt⁹ eſt diſis aguex vendito ad ꝓcium: qz ex illo ꝓtio ñ cōpe-

ſpēctur ſili⁹: z ꝓfirmationē petat ex eis: cum non niſi ex vna ipa valeat ius hīe: rō ni ꝓſonū nō putam: ēt ſi ſe ꝓtētū eē velle alia p quā ſue itētionis ꝓſeq̄ poſſit effectū i initio ꝓteſtet. ozḡ eū ne cū ipſius eccle vel ſui aduerſarij: ſiquē hz: diſcrie in ĩcerto vageť: eligē quā ꝓſeq̄ velit ex illi: z ꝓfirmatōem petē tm̄ mō ex eadē: regreſſū ad aliā

cui p electionē alteri renunciare: ſibiq; ius ex ea non cōpeteť ꝓſiteri videt: nullaten habiturum. Idem.

S Jelectio ex eo non ſortiat effectū: qz electꝰ cōſentire recuſat: vel poſt ꝓſenſum renunciat iuri ſuo: aut fōte diē claudit extremū: ſeu ꝓpter occultū eius vicium irritatur: electores qui ita fecerant quod ſpectabat ad ipoſ

eden. l. edita. verū eſt in his in q̄bus vna nō tollitur p electōem alterius vt hꝫ z ꝓdictis ꝓcor. vt nō. de libel. ob. c. ij. i glo ſa magna i ſi. De hac tñ mā plene nō. ff. de trib. q̄ in hēdē. ℌ. eligē.

m Jelectio. Si electus nō cōſenit: vel poſt ꝓſenſū renūciat vel moritur vel ꝓpē occl tum ſit vicū electio caſſatur: eligētes ad eligendū extunc itegrū tꝑs hē bunt: nīſi circa id egerit fraudulenter. z determinat hec dcc. qō tangebat p hō. z cōpo. ſ. e. ne p ꝺ

fectu. p vin. z ab. ſ. de ma. z obe. cū olim.

n Effectū. ꝓfirmatōis. ſ. e. c. pxi. ſi. n. ꝓfirmat⁹ cēt z caſſaret cō firmatio: dic vt. ſ. e. ſi ꝓfirmatōem vel ꝓſecrationē ſi talis ē electꝰ. ſ. e. cū i cūctis. ſ. de accu. ſup his.

o Renūciat. an electꝰ p⁹ ꝓſenſū iuſ ſuptoris ante poſſit renūciare electōi de ſe facte: fuit ꝓtentio iter doctores: z dixerūt io. b. ino. ꝑ. de ſāp. z ab. ſ. de trāſla. iter co: palia. q̄ pōt goſ. z ho. ibi tenēt ꝺrūn. Dixit ig̃ ber. z ino. dc reſtu. i unte. c. ij. q̄ poſt ꝓſenſū z añ ꝓfirmatōem ſufficit renūciare i manꝰ eligentiꝫ tu dic ꝑm guil. q hoc no. ſ. e. ℌ. ad fi. q̄ ñ ꝓfirmatꝰ aut renūciat electōi ꝓuiſq; negociū ad ſuptoz deferat exam̄: aut p⁹ pmo caſu hoc ei licet. ſ. e. cū unē canōicos. ꝺ trāſla. iter cōporalia. de re. in ite. c. ij. vij. q. i. ℌ. periculoſū. ſi delatū ē: aut ꝓbi tale qd ꝺ electū qꝺ electionem nullā reddat: z eligētes ꝓāte priuat eligendi: aut ñ. pmo caſu ꝫ teneat renūciatio quo ad ipſū non tñ quo ad ſuptorem: qn fcā renūciatōe poſſit ſup ꝓpoſitis ꝓtatē ingrē: z ſi de ipis ꝓſiteret eligē ac ꝓnūciatū cēt: de ſup. ne. ꝓte. ꝫ. als ſibi poſſet illudi. ſ. ꝺ poſtbo ne. ij. ℌ. nec nocebat. z cria vñcūq; tē. xxxij. q. iij. ecce. ꝺ collu. c. i. ſicut q̄ñq; de iure dcfuncti q̄rit: vt ſcuri poſſit de iure ſuo ſtitis. ſ. de ar. ex pte. Jtē 2⁹ accuſator: de ꝑtis ꝓuaricatōe ne dcēs admittit. ff. de ꝓbā. l. ij. C. de accu. ſiqs pomicidij Jn 2° caſu ꝫ i totū renunciatio. in nullo. n. ꝓiudicat ſuptori cui⁹ quo qō pēdet: puta ſi dicat q̄ electio facta ſit ꝺ formā ꝓtij qz ꝓpter. ego dico q̄ ēt ſi non ſit delatū negociū ad ſuptorē vel ēt in 2° caſu diſtinctionis cū delatū eſt. i. z nō oppōnitur id q̄ ſūt ꝓbatū: ꝫ teneat renunciatio quo ad electū ꝑm opi. ber. z ſequaciū quam credo vtram cē: tñ in nullo cāu tenebit quo ad ſuptoris ꝓiudicū. nam ēt ſi peccauit i forma: hz ſuptor tunc ꝓſidere: vt. ſ. e. ℌ. ℌ. Dico ergo breuiter q̄ in oi caſu añ ꝓfirmatōem ꝫ renūciatio quo ad electū: quo ad ſuptorē in nullo caſu fit ſibi ꝓiudicium: p iura ꝓ hac pte inducta: z ar. ſ. e. ti. ab eo.

p Occultū. idē ſi ꝓpter ſupueniēs delictū vel factum: pōe q̄ peccauit i dcc. ſ. e. ℌ. ſit. vel i dcc. cupiētes. vel i dcc. ſ. eo. i re ligioſus. redibit ꝓtās ad electores: cū in culpa ñ fuerint: z ió dicit de occulto: qz ſi ſcienter elegiſſent: ꝓtās eligēdi nō rediret ad eos: ꝫ ad ſuptorē deuolueret ꝑm diſtinctionem dcc. ſ. e. ℌ. ℌ. z ſic nō ꝓcedēt qō ℌ. tum rēpns tenēbūt hīe: qz nullus. Sꝫ pone q̄ ſciēter elegerunt idignū: ita q̄ puari erant ꝓāte eligendi: ꝓpa de gſa eos reſtituit: nunqd hēbunt itegrū tꝑs vel ātū qō ſupererat, dico q̄ itegrū p hāc decre. z p dcre. de

E

nia. t obe. cū oli. q; integre restitui intelligunt .ij. q. iij. nōndū C. de sē. pai. l. i. t ita no. vin. ino. t ab. i. p. dec. de ma. t obe. cū (oli.

a ¶ Dissensu. vt. s. in ꝓmo casu.

b ¶ Renunciatōe. l. post ꝓsensum.

c ¶ Integrū. l. triū mensiū in cathedralib⁹ vel regularibus ecclesijs. s. e. ne ꝓ defectu. in mioribus sex mēsel: ō ꝓcel. preb. c. ij. Et idē intelligo repetitū in mense q dat pape ad electiōem būficio; in curia vacantium. j. de pb. statutū. t i telige hanc dec. i his q de iure, ꝓpio hūt eligere q; sec⁹ si ex iure devoluto fm ea que no. ber. tā. t ho. s. e. ne ꝓ defectu. q dicūt neligētes eē puatos tū in ꝓma electōe q occurrit: vnde fm hoc si archiepūs ad quem ex iure devoluto spectat eligē eligit t electꝰ dissentit vl renūciat vel mouit: ad canonicos redibit electio. ⁊ gos. intellexit negligentes puatos i tota illa vacatione. ⁊ ꝓ; opinio ver⁹ videt: q; si culpa ex delicto ꝓuenens ex prima electiōe tū punit. s. e. cū vinton. multo fortius h erit culpa q ꝓuenit ex negligētia: cū min⁹ puniri debeat negligētia ꝙ dolus. s. e. nihil ē. de cri. fal. ad fallaciꝫ.

infra iuris terminū eligēdo: hēbūt a dissēsu renūciatōe mōte vel irritatōe ꝓdictis: ac si vacatio noua eēt: tps integrū ad electionē aliā celebrandā: dūmō nūl fraudulēter egerit in ꝓmissis. Idez.

Si religiosus &c arbitriū sū ex sua: cū velle vl nolle ñ hēat: ⁊ ex illi quē vice dei supra caput suū posuit: t c ipso se subiec: voluntate depēdet: electōi de se ad plationē aliquā extra suū mōstriuz vel suā ecclīam celebrate sui supioris q dare ipaz valeat: ñ petita lnia t obtēta' pſupserit ꝓsētire: ꝓsēsus sic ꝓstitus ñ teneat: t i penā pluptois

d ¶ Illā. eadē rō idē dico in tertia t i q̄rta: si scōs vel ēt⁹ dissentit: renūciat: mouit vel occulto suo vicio cassat: t idē i vltimo. Nō igr ꝓpa que dant in expeditōib⁹ eccliaꝝ vacantū. primo dant tres mēses electoib⁹ ad eligendū: vel sex mēses fm distinctōem. s. e. ne ꝓ defectu. de cō. pb. c. ij. t puata forma istius dec. ad pñtandū datur tps ꝙ citꝰ fieri pōt t adhuc. viij. dies. s. e. ꝙ sit. t c. cupiētes. in pn. t. ꝯ. cetex. ad ꝓsentiendū dat vnus mensis electo: si libertatē ḥz consentiēdi: alꝰ ꝙtum videx arbitratur. ad petendā ꝓfirmationē dant tres mēses. s. e. ꝙ sit. ad ꝓsecrationē alij tres. c. di. qñ. t. lxxij. di. c. ij. t ii dz pallium petē hoc faciat a tpe ꝓsecratōis infra alios tres mēses c. di. c. i. In cāis aūt regulariū vel cathedraliū q ex imediata subiectōe vl appellatōe devoluunt ad papā serua decre. nicolai. s. e. cupientes.

e ¶ Fraudulēter. pone. i vltima die triū mensiū dixerunt cāonici: eligamus talē q dissentiet: t sic a die dissensus adhuc hēbim⁹ tres mēses: t ita fraudē faciēdo repiebant sex mēses hie i cathedralib⁹ vel regularib⁹ vel i inferioꝫ annū. qđ eē ñ dz s. e. anaricte. Et dico ꝙ q fraudem allegat cā, pbare dz. ff. ō p ba. quotiēs. §. q dolo. Nō ergo hāc dec. que facit, p his q̄ no. p inno. t ho. de appel. ex rōne. q ibi no. ꝙ si vna die qs fuerit ꝓpedit⁹ de anno appellatiōis ꝓsequēde: hēbit integrū annuz p pdictam dec. t c. ti. cū sit. ij. q. vi. ei qui. ti auē. ō his q̄ igre. ad ap. in pn. §. i. ij. t. ij. coll. viij. Sz si būficio restōnis ei subueniretur: tunc nō hēbit nisi tātū tps ꝙtū amisit. ff. in q. cauma. in inte. restī. l. ab hostib⁹. §. fi. ibi de hoc per eos plenius videre poteris.

f Si religiosus. si religiosus nō obtēta lnia ꝓsentit electōi ō se facte extra suū mōsteriū nō valet ꝓsensus: t irrita ē electio. Scōo dī: ꝙ solus supior sine capło dare pōt ꝓsentiendi t trāsēundi lniam.

g ¶ Arbitriū. dependet ex voluntate illi⁹ cui⁹ iperio &c.

h ¶ Beat. xij. q. i. nō dicatis. t. s. e. quoūdā. j. ō sepultu. c. vltimo.

i ¶ Suā. in alijs ergo nō hz locū hec ꝓstō.

k ¶ Supioris. soli⁹ ēt sine ꝓuētu: vt. j. pr. rñso.

l ¶ Obtenta. debito mō t non p extorsiōez: vt. s. e. q⁹ rundā. ad idē. j. ō his q̄ vi me. ve cā. ti. c. i. Et nō casum in quo ñ sufficit petere lniaz: nisi t obtineatur: iterdū sufficit: vt. s. de reg. iz. Sed qd si supior lniam dare noluit: dixerūt tan. t ber. s. de renū. p⁹ trāslatōem in pn. ipsum p suū supiorem cōpellendū nisi habeat iustaz cām denegandi. j. de iurepa. nullus. si hēat iustam cāz non cōpelletur. lx iij. di. lras. lxxi. di. c. ij. t. ij. Sz qz solius ꝓncipis ꝓuīe gium videtur priuare aliquem sua re: dicunt quidam p supiorem papā intelligendū: t sic loquit illa dec. nīs q̄ in papa loquitur.

Nullꝰ religiosꝰ ad abbatiā seu platurā sue vel alterius facultatē. Idem.

m ¶ Non teneat. sic. s. e. quoūdā.

n ¶ Religiosus. mēdicātibus vel nō.

o ¶ Sint varia. q⁹. n. sol⁹ plat⁹ illā dare posz videbatur p. c. lvij. di. c. i. ibi abbas loci. de capitulo nihil dixit. t. s. de renū. p⁹ trāslatōem. ibi t sācti fridiā poze. t s. e. ti. ꝙ sit. ibi supioris nil de caplo dixit. Jn ꝯriū videbatur. s. ō v. si. abbate. ibi abbati t ꝓuētui placuit tē. t ē expssum de statu mo. c. ij. in fi. t. xix. q. iij. statuim⁹. t hoc fm lram que ibi est abbatis t totius congregationis: ⁊ fm aliā q̄ est sine ac. facit in ꝯriū: t plat⁹ ñ pōt alienare res ecclie sūi ꝓsensu capli. xij. q. ij. sine. ergo nec plonas: cū maior sit alienatio plone ꝙ rez: ad idē. xij. q. i. ꝓcipim⁹. t hāc scōam ptē tenebat ioānes. lviij. di. c. i. t bern. in p. dec. post trāslatōem. in. iij. glo. ꝓma tū hic approbat: non tā de iure antiquo ꝙ ō hoc nouo ob celebrē ecclīarum expeditiōem.

p ¶ Tollendā. interptatio. n. t declaratio iuriū ad euz spectat. xi. q. i. §. ex his. de sē. ex. iter alia. C. ō legi. l. vl. t hēs ēt de hoc. s. de postu. c. i.

q ¶ Tales. s. religiosi q non hñt libez arbitriū trāsēundi vel ꝓsentiendi.

r ¶ Electi. ex multiplicatōe huiꝰ ꝛbi: qđ ḥ hēs nō ꝙ religiosi pñt eligi t dicā. j. c. pr.

s ¶ Electis. non dixit eligēdis: vñ non hz lniā data religioso: vt ꝓsentire possit electioni future vel pusitioni etiā cum ꝓsensu sui superioris: vt in ꝓstō de cle. c. ti. cū ꝓcessa.

t ¶ Illius religiosus. monachꝰ in abbatē eligi nō pōt nisi sit expresse, pfessus ad dignitatē aūt episcopalē t in seculari t regulari ecclia talis eligi poterit. hoc dic. Declarat in ꝓma pte dec. s. e. cū cāz. t reprobat qđ notaso t cōpo. s. e. cū in magrum. t approbat qđ ibi no.

ho. ⁊ gof. ⁊ ab. in dec. cum cām. Jn fcā approbat qđ no. ber. de ſtatu regu. qđ dei timorē. in magna gl. cōp. ſ. e. cū cām. ⁊ ho. de wo. p tuas.

y ¶ Prelaturā. puta poratum guardionatū vel magiſtratū: ſm q̄ diuerſa ſunt noia talium platorum q̄ religioſis pſunt: vt. ſ. e. quorundam. ad idē. ſ. e. fundamētā. Sed ēt hodie i adminiſtrationib⁹ ⁊ poratibus mōaſterioꝝ hz hoc locū: vt in clem. ſ. ſta. regu. ne i agro. §. ſane.

x ¶ Alteri⁹. hodie religioſus eligi nō pōt ad platurā alteri⁹ religionis vl habitus p cle. e. ti. cum rōni.

y ¶ Eligatur. eligē tī poteſt ſi tacite ſit pfeſſus. j. eo. ex eo q̄. in fi. ⁊ in. c. i dē. tribuz. i pn. ci. Nō expreſſe q̄ mōachus vel religioſus eligi pōt: nec hz poſtulari: ſed poſt electionē poſtulabū. ſine ſupioꝝ inia qui eā dare poſſit non poterit pſentire. ſ. e. c. pri. p qđ idem pbat ⁊ p dec. ſ. e. q̄ ſit. ⁊. ſ. e. quoꝝdā. De hoc olim opiones fuerunt: ⁊ tractabant de hoc in no. ⁊ ho. ſ. de renun. poſt trāſlationē. de voto. p tuas. cō poſt. ſ. de poſtu. c. i. gar. ſ. e. q̄ ſit. ⁊ dicebāt qđā qbus fauebat ino. ⁊ cōpo. monachū extra ſuum mōaſterium debē poſtulari non ob. dec. p tuas. vbi dicebant electū in prelatū alis in eḋm eligi poſſe: alis extra ſuū mōaſterium poſtulari debebat. Alij dicebant indiſticte eum eligendum. ad dec. poſt tranſlationē. nō debant illuz fuiſſe poſtulatum ꝓpter ordinē eḋalem: hodie tenē cum eligendum p hec iura.

z ¶ Expreſſe. ergo non ſolum ſecularis eligi nō poterit i abbatē: vt. ſ. e. cū ad nrām. ſz nec religioſus tacite p feſſus: vt ꝫ ⁊. j. e. indēnitatib⁹. in pn. vbi i abbatiſſa vel poruſſ. idem dr: ⁊ tū p tacitam pfeſſionē dū eſt gs monachus: ⁊ votum ſolēnizat. j. de wo. c. vno. non aūt ſol⁹ hitus ſz pfeſſio facit monachū. ſ. de regu. porrectū. talē aūt pfeſſionem i ſcripus facē debent: vt obuiet illis ſi poſtea reclamarēt ꝓpria ſcriptura. xxvij. q. i. o⁹ ſcie. i. q. vij. ſaluberrimum.

a ¶ Jrrinum. olim nō erat irritū ipſo iure: ſz irritāduz p ſnīam. ſ. e. cum cām.

b ¶ Nouitū. nedū tacite pfeſſi: ⁊ min⁹ ſi obligati nouitū q̄ pñt ad ſclm remeare: niſi appeat eos abſolute voluiſſe vitā mutare: vt. j. de regu. ū ſolū.

c ¶ Regularibus. q. d. interdū cathedralis eccliа ſclar⁹ eſt. i. ſecularū canonicoꝝ: interdū regularis: vtroq; caſu tacite. pfeſſus in eḋm eligi poterit. Sed q̄ eſt rō ḡre in cathedrali regulari eligitur nō. pfeſſus: i alijs non. put dixerunt lau. vin. tan. gof. ⁊ compo. in pre. decre. cū cauſam. i. per excellentiam eḋalis dignitatis ⁊ ordinis: vt eḋs etiam ſecularis immediate pręſit monachis: ⁊ pro batur idem. ſ. de iudi. cām. ſ. ne ſe. vacan. c. ⁊ vbi mōaſterium erat vnituz cathedrali eccleſie forte ſeculari. Tamen tan. ⁊ gof. ibi dixerunt q̄ b atonieñ cathedralis eccleſia ibi erat regularis ; ſicut ⁊ multe in anglia: ſz ber-

religiōis ōccio eligat⁹: niſi antea fuerit ordinē regularē ex ꝓſſe⁹ pfeſſus. Qđ ſi ſec⁹ actū fuerit eoipſo irritū⁹ hēat.

Ad dignitatē vo eḋalez ad quā nouitij⁹ eligunt: it dū talē i ſclarib⁹ vel rlarib⁹ ecclijs eligi mīme ꝓhibem⁹. I dē.

Uz⁴ expediat pcōdai iura iurib⁹ ⁊ eoꝝ correctiones ſi ſuſtineri valeāt euitari: decretalē felicis recordatōis ino. pape. iij. ꝑde. nūq̄ inuit

ſb ea forma poſſe i electionib⁹ ꝓmitti: vt cōpromiſſa rij ſecreto ⁊ ſigillati volūtatibus oiū inſiti⁹ illū i quem maioꝝ ⁊ ſanioꝝ ps capituli⁹ pſenſit: eligē teneāt: declam⁹ abrogatā nō eē p ſb ſecutū cōciliū gnāle: imo pōt i ipis electoꝝib⁹ vt⁹ pus ꝓcedi licite per eandem. I dem.

Uz non ōceat alicui ſuū officiū eē damnoſū: ſtatuim⁹: vt hi q̄ iuxta⁴⁷ pſtōez⁴⁸ ſta. ſiquādo. ⁊. ſ. e. eccliа vra. ij.

d ¶ Um expediat. forma electōis tradita per decr. ſ. e. cum dilecti. non eſt ſublata per ſequens concilium q̄. ꝓpter. hoc dicit. Et nota ex hoc p̄n. inſpiciēdū qđ expedit: de pe. di. i. aliō. xi. q. i. aliud. ſ. de vot. et wo. redē. magne. ⁊ ꝑpe expedientia vtilitatez reſpicit: vt ibi paret. ioānes andre.

e ¶ Suſtineri valeant. repręhēduntur hic illi q̄ volunt ſuſtinere iura q̄ nēpitus ſunt correcta: vbi ergo apparet de correctione nō ſuſtineant: alis ſu ſtinea⁹: ad idē. C. ō iof. te

f ¶ Decretalē. ſ. e. cū dilecti.

g ¶ Jnſtitus. eſt ergo forma iſta pti ex ſcrutinio: ⁊ pti ex compromiſſo: vt hic p̄z: ſz p̄ncipali⁹ dicet iſta forma cōpromiſſi ſz determinati: tū bñ aduertat iſta hodie eſt melioꝝ ⁊ expeditiō forma iudicio meo q̄ hodie hēam⁹. non. n. volūt canonici libere ius ſuū i alios trāſferre: ⁊ dare illis ptātem pficiēdi platū. per formā ſcrutinij grane eſt. pcedē: nec oēs bñ ſciunt illā formaz ſuare: imo ⁊ boni iuriſte pactica ignorātes i ea deficiūt. expediēs ergo ſuabit iſta forma.

h ¶ Capituli. Nō q̄ ſec⁹ ſi dicētur de maioꝝ pte eligētū: ⁊ cō promiſſarū illā elegiſſent in quē maioꝝ ps numero ū maiō capituli noiaſſet: q̄ tunc electio eēt nulla. ſ. e. ſicut.

i ¶ Concilium. ſ. e. quia. ꝓpter. dicebant enim quidam q̄ forma illa ſublata erat per decre. q̄. ꝓpter. ⁊ hoc videbatur tenere ho. in predicta decre. in p̄n. qui dicebat diuerſas electionum formas: vt ſupra. e. cum dilecti. ⁊ ꝓptereā ibi tres tū forme vel ſm alios due approbationes videtur: ⁊ propterea ibi dicit aliter electio facta non valeat: ſed ꝓtrarium eſt veruz: vt hic vides : ⁊ pp terea iſta eſt forma cōpromiſſi ſz cū certa determinatōe: vt. ſ. dixi.

k ¶ Ut ꝑpus. i. ſicut poterat añ ꝓciliū q̄. ꝓpter. ꝓciliū tū ⁊ decreuerūt eiuſdē auctoꝝ.

l Um non deceat. accedēs ad ſe. ap. p inſtruēdo negocio electōis p dec. cupiētes. eūdo hac de cā ſtādo ⁊ redeūdo integre ꝓter quotidianas diſtributōes ꝓcipit fructꝰ bñficioꝝ: quos ꝓcipe poſſet in ipſa eccliа reſidendo. Et nō ex hoc p̄ncipio inſpici qđ deceat qđ ꝑpe honeſtatē reſpicit. ſ. de wo. ⁊ wo. re. magne. nec. n. honeſtū é officiū ſuū alicui forte dānoſū. iij. q. iij. §. ute i criali. ō. venturis. ſ. de reſcrp. ſtatutū. i ff. ō furi. ſi fu⁹ cōis. ff. ad vll. l. ij. §. i. C. de admi. tu. cū qdam. ſ. de fi deiuſ. pueni. cū ſi.

m ¶ Juxta. Nō q̄ p hanc lām dico q̄ ſi talis ē caſus quo inſtruens vadat non aſtrictus p dec. ſ. e. cupientes. puta q̄ non ē eccliа cathedralis nec regularis: vel ſi ē talis appellatio vel i mediata ſubiectio q̄ nō deuoluit: hic caſib⁹ cū nō hēat locuz dec. cupiētes. ergo nec uſt⁹ dec. ꝓtuleguꝰ p iſtā lām: ⁊ pcō. qđ dixi. j. e. ſi poſtq̄. ij. rūſo.

n ¶ Conſtitutionē. ſ. e. cupiētes.

a ¶ Residentes. ꝓcor. ℣. de cle. nō resi. ex pte.

b ¶ Residēdo. pone hꝫ ecclia boñ. ꝑuilegiū: q canonici ipi ecclie ꝓcipiāt fructꝰ bñficiorꝫ suorꝫ q̄ hñt i ecclijs i doñ. ecclia residēdo: vel hꝫ ipse q vadit. ꝑ istruēdo negocio ꝑuilegiū q̄ re ciꝑat fructꝰ tales. ℣. de rescrip. c. vlt. hos isto casu ꝓcipiet. hoc vult dicere littera.

c ¶ Exceptis. q̄ nec dan tur studētibꝰ i theologia ℣. de ꝓbē. ꝛ. nec dant pn̄ tibꝰ q nō iterſūt hor canonicis. j. de cle. nō resi. c. vno. ꝛ hꝫ ista ꝓsto figat ipsū pn̄tē: nō fingit ipsū diuinis officijs itere ssse tē. hēat ergo qđ pn̄s hēret q diuinis officijs nō itereēt: vt i ꝓdicto. c. vno qđ ēt ē ℣: cū dicat distri butiōes quotidianas cō cedi his q̄ ꝓsequunt ec clesiaꝝ vtilitatē: ꝛ ibi soluit

d ¶ Propterea. Nota legē. ꝑ istruēdo negocio electiōis iuxta ꝓdictam ꝓstitutionē: ꝛ facit id qđ dixi in glo. ij.

e ¶ Hac de cā. si gēralis cā i structione ꝛ finito negocio sola volūtate vel ꝑ alios suos negocios expeditione maneret i curia: tūc cessabit ꝑuilegiū hō tē huic ssle qđ dicē lex q̄ n̄ vre rei publice cā abesse debitis q̄ppriis cōmodis cā i legatiōe ē. ff. ex q bꝰ cauſ ma. l. nō vre. ſz postea ex quo redire ici ꝑet cōpeteret ei hoc ꝑ uilegiū. recit. n. de itine re qđ ob hanc causaz fecit: ꝛ ē ſsmile huic qđ dī de teste. ℣. c. li. de rescrip. statutū i ſſi cū suis ꝓcor.

f ¶ Effectꝰ. puta q̄ ē statutū ꝓsuetudo vel ꝑuilegiū i ecclia: q quacūq; de cā gs absit: ēt ſi vtilitatē ecclie, ꝓcuret nihil ꝓcipiat. Quid ſi talē ꝓsuetudinē vel statutū iurauit. nō credo q̄ tūc locū hēat hoc ꝑuilegiū: q̄ iuramētū illō pōt ſuari time piculo aie ℣. de iureiu. ſi vo. ꝛ q̄ hꝫ nō dispēsat ℣ iuramētū: vt. ℣. de re scrip. cū aliqb cū suis ſi. nec ob. ſi ſustulit statutū vel ꝓsuetudinē qđ ē ꝓncipale: ergo ꝛ iuramētū de illo ſuādo qđ ē accessoriū. tolle. n. ista. ℣. de iureiur. cū ꝓtigat. ꝛ qđ ibi no. Hec decre. bñ facit ad qōnē: de q̄ erabat oli gar. i decre. cupiētes. ℣. e. an due ꝓsone ō opponētibꝰ q̄ vadūt. ꝑ istruēdo negocio ad cu riā: debeāt ꝓtribuere ad expēsas. fiat q̄ mē eos ꝓcūret. ff. de ꝓ. l. j. ℣. si ꝓnenerit. ſi nil erat ꝓcūti: dicebat iudicis arbitrio religiōsi pēsāt laboze ꝛ facultatibꝰ mittēdi ꝛ missoꝝ: cū ista ōcr. ꝓui legiet eos i fructibꝰ ꝓcipiēdis: ſalꝫ arbitrabil iōx eos ꝓferri de

g ¶ Ab eo q ℣. Ips q oppōit cuidēt ōfectū scie ſ ꝓsōe (bere. ℣ ꝓmouēdū ad aliquā dignitatē: pētē ñ ꝓt. cāz reddit.

h ¶ Promouēdū. ista ꝑgr tria ſt parta: ꝓcor. ℣. eo. vt circa. Et nō q̄ dicē dignitatē. ꝛ idē dicē. ℣. e. ſi forte. ꝛ idē. j. ō ℣. ſi. ꝓstōez p qđ apparz q̄ ōcre. illa ſi forte. ñ hz locū i alijs bñficijs: vt ibi

i ¶ Manifestū. ista. n. quo ad casū nr̄m sūt ſynonyma: ꝛ (dixi idē. designār. vt j. de ℣. sig. ꝓstitutione.

k ¶ Electi q̄litas. hoc vult dicē. ꝛ s q opposuit: forte vult obiectū renocare: vñ cū opposuiſſz euidēt defectū scie vel ꝓfēt: di cit q̄ vult ſtare alijs obiectis ꝛ recedere ab illo: vel nō renocat obiectū hꝫ q̄litatē: vñ nūc vult ſimpliciter dicere: q̄ pat̄ tur defectū: hꝫ renocat id qđ direrat: q̄ defectꝰ erat eui dēs. ista. ō ē renocare q̄litatē tñ: ꝛ neutꝝ pōt: vt hic vides

l ¶ Excludi. vt. ℣. c. li forte.

m ¶ Defecisset. vt. ℣. c. li. c. j.

n ¶ Penitē. vt sic sibi nō liceat mu tare ꝑsulū i alterī detrimētū. j. de re. iur. mutare. cū si is ꝓcor. ad idē. ℣. de elec. publicato nā ꝛ qđ semel placuit nō pōt amplius displicere: vbi ꝙsāt alterī interesse j. de re. iur. q. ō sel. iuſi i casib⁹ i quibus iura pniam ꝛ vari ationē admittunt quoꝝ aliquos ibi nō. ꝛ ē ſsle huic. ℣. eo. vt qs dual qđ dices pone. ꝓmouēdus ꝓsēt q̄ op ponēs renūciet ob iectui vl q̄litati ob iectꝰ: iudex nō ꝓsētit: nūq̄d hoc pote rit opponēs. ꝛ vī q̄ nō: q̄ quos ꝓtoz ꝓhibet tē. ff. de postu. l. quos ꝓtō ꝛ ꝓcor. ℣. ō excep. c. vlt. maxie cuz in hꝰ i electiōib⁹ excuderet iudicis offiū ℣. de elec. cū nobis oli cū ſt. Jn ℣ium vī p hāc ſraz q̄ dicē i ꝓdiciū elꝰ ℣ quē tē. ꝛ qlibet pōt renūciare iuri ꝑ introducto. ℣. de regul. ad aplicā. C. de legi. q̄ fauoze. j. de re. iur. q̄ ob gram. ſatis videret q̄ ꝓma iura ꝛ maxie ea rōne: q̄ ſi. ꝓbet talē obiectꝰ. ꝓmouēdꝰ ſtati dz repelli: q̄ ipse huic iuri renūciare nō possit: cū istō ius lz ei fauear ſi nō. ꝓbaī obiectꝰ n̄ ei nocet: ſi fuēt. ꝓbatū: ꝛ sic vī renū ciari n̄ posse huic iuri iuuto iudice: ꝛ facē qđ dixi. ℣. e. ſi fō

o ¶ Ex eo q̄. canonicꝰ ipubes ad electionē n̄ vo (te. catꝰ nō agit de ꝓcēptu. nō. ꝓfessi cū ꝓfessis vl cō uersi laici cū clericis electioni itereē n̄ debēt. Emanauit ꝓmū dictū ad declarationem eoꝝ q̄ no. vi. tā. gof. ber. ꝛ moderni de eta. ꝛ q̄. ex rōne. ꝛm ad declarationē eorū q̄ no. ber. ino. ꝛ host. de isti. c. ij. ꝛ ab. ℣. e. ti. in generi.

p ¶ Epi. Quid de inferioꝝ dignitatibꝰ. ex his vulgaribꝰ iuribꝰ qbus arguimus a ℣bis. j. de ꝓbē. ſi papa. j rū. i ſi. cū ſi. videret q̄ i inferioꝝ sēcꝰ: cū ſi de inferioꝝ idē voluiſſz itelligi: id exꝑſſſz. ℣. de ꝛci. ad auctēnam

Cōtra ꝓpto: cū rō. c. q̄. j. legitur ſt gnālis: nec ibi repetat de epō: cū dicit ad ꝓstādū i electione ſuffragiū tē. ꝛ hoc bene ꝓbat. j. e. idēntatibꝰ in ꝑn.

q ¶ Pupillari. q̄ ē i mare miꝰ. xiiij. an. i femia miꝰ xij. nec distiguitꝰ an malicia suppleat: nēc i femēda tute a. C. q̄ ſu. vel cu. l. ideoz. ſſti. gꝰ mo. fmt. tutela i ꝑn. lz sec⁹ i mrimonio: vt. ℣. de despō. ipu. puberes. v bi de hoc: ad idē. j. e. idēntatibꝰ in ꝑn.

r ¶ Tua eccla. no. q̄ miꝰ. xiij. an. dī idoneꝰ ad bñficiū

felicis recordationis nicolai pape. iij. ꝑde. no. sup hoc edi tā ad aplicam sedē venerint: eā circa iminētiū electionum negocia ſtructuri: cū tales ec clesiaꝝ suaꝝ ꝓsequētes vtili tatē cēseri debeant residētes fructus beneficiorꝝ suorꝝ que obtinēt in illis ecclijs: q̄ negocia ꝓsequunt: ꝛ etiā aliorꝝ quos reciperēt vel possēt re cipere i ipsis ecclijs residēdo integre q̄tidianis distributioni bus dūtaxat exceptis recipiant: ad sedē ꝓterea veniendo eandē ibidē hac de causa morādo: ꝛ ad ipsas ecclias re deundo: ac ſi ꝓsonaliter i eis dē ecclijs resideret: nō obstā tibus q̄buslibet ꝓsuetudibus vel statutis eccliaꝝ ipsaꝝ cō trarijs seu ꝑuilegijs q̄buscun q̄: per q̄ ꝓmissoꝝ effectus possēt quolibet ipediri. I dē

A B eo qui cōtra electum vel postulatuz seu ꝓmouendū ad aliquā dignitatez iter cetera que obiecit euidēter notoziū seu manifestuz scientie vel aliū persone defectū opponit: ipsius defectus oppositō vel eī qualitas nequeūt postea renocari. Cuz enim opponēs siq̄ō de defectū oppoſuit huiusmodi ōstitui veritate contingat: a prosecutione cause debeat omnino excludi: ꝛ puniri, peride ac ſi in ꝓbatione omniū que obiecerat defeciſſet: iustuz est vt postq̄ ad oppositionē eādez ꝓcedit: nequeat i ꝓiudicium eius contra quē oppoſuit vl teriūs penitere. Idem.

Ex eo q̄ ad electōnē epi ſcopi q̄ te i pupillari cō stituto etate i tua eccliā exti tit celebrata: cū ceteris eiusdē

De clerico et electi ptate

I

et ad canonicatū cathedralis ecclie: de hoc. s. de ꝓb. sup ordiata. t. s. e. li. de rescrip. si eo tpe.

a Contẽptu. qđ als cassationē iducit: t plus i electõe nocet & multo ꝛ ꝯdictio. s. e. venerabilē. t. c. bone.

b Juris scripti.

c Quā rōnis. q̄ deficiēte iure scripto allegari pt. viij. di. frustra. t. ix. di sti. sane qppe. s. e. vt qs. lex. n. ē oīne qđ rone cōstitu. i. di. pluetudo. t sci ca in epla. xxxvij. ad lucillū: Si vis tibi ola suoꝝ cē: te subꝫcias rōi.

d Discretõe. iij. q. vij. §. tria. de cō po. vi. ex pte. C. de fal. mo. l. ij. Et per hanc lām dico ꝺ de furioso ꝑ pactum. §. tria. t. xv. q. i. §. vt itaq̄. de luc. ab intel. cū di lectus. ff. de iniur. l illud. cū nec talem mūmontū carnale ꝺ̄ē possint: de spon. dilect⁹. xxxij q. vij. neq̄ furiosus: nec religionē vouē: de reg. iu. sicut. j.

e Suffragiū. ff. de iur. imu. l. ij. §. ipubes. Et dicit lex idignū nob videt eū q̄ stabilē mentē nō dū adept⁹ ē pp̄ privilegia multū sapientū hoium iurare tractare. C. de testa. m. l. l. vlt. t miores spōtulas decurionū accipiūt suffragiū tñ iter alios ñ afferūt. ff. de decu. l. spurij. §. minores. t si pnceps det vtiā etatē miorib⁹: ñ vī pcessisse q̄ si tue ꝺcreto alienēt: vel cura pfectā etatē libā administratoꝛes hēāt. C. de his q̄ ve. eta. ipe. l. cos. istu. n. accusare ñ pñt: nec testificari. ij. q. i. phibent. iij. q. iij. c. i. nec testā facē. ij. q. vi. §. diffinimus. t talis etas pna ē ad malū. xij. q. i. c. i. t ē hec lra ꝯtā. t. b. bri. q̄ dixerūt i. q. dñicali q̄ icipit tutoꝛ cum idā q̄ si pupill⁹ pfon⁹ maiō. vij. an. pñtat vnū: t tutoꝛ ei⁹ alū: pfert pñtā⁹ a pupillo: p eis fa. xvi q. vij. decernimus.

f Vi qui. s. frēs vel mōchi: nec distiguo in his an sint clici put distinguit in puersis: vt. j. dicā in gl. ij.

g Tacite. in electis aūt regni expssa, pfessio. s. e. nllis. sic. j. e. idēnitatib⁹. i pn. Mouuij ergo ñ admittāt: t sic tenebat ab. in glo. in pn. all. ad hoc. ff. de sta. li. l. statuli debrū. lz tales gaudeāt pulegio cānis: vt. j. de lē. ex. religioso. tñ nō sunt ve religiosi: vt ibi.

h Cōuersi laici. de puersis ergo ꝺ̄ logit: mō achi ergo vel frēs, pfessi idistincte admittūtur: ad hoc. s. de ar. cū oli de sen. ex. canōica. xvi. q. i. gnālr. xciij. di. a subdiacono hodie sec⁹: qđ dic vt i cle. de eta. t q̄. vt hi q.

i Cū clicis. i plebib⁹ ergo vbi sunt clici t laici puersi ñ admittūt puerū laici: ergo i hospitalib⁹ t locis ꝺ̄ē vbi sunt solū laici puersi istū bñ eligūt sibi ꝺ̄ē recto: vē magistrū vel massariū. s. de ar. cū olim. nec hoc ꝺ̄ē phibet: t ad hoc. j. e. idēnitatib⁹. §. pe.

k Electiõib⁹. tale. n. ius ñ cadit i laicū. s. e. massana. t c. sacrosancta. t puersū vt ꝺ̄. Quid dices i qōne facti in aliquo ordie: puta ꝯtiliatoꝛ vel in alī q̄ eccha secularī p̄ scripserūt laici puersi: q̄ debeāt ad electõem admitti t vocari: p hanc pstōem clici nolūt eos admittē: q̄ritur qđ iuris. Dico q̄ de iure cōi puersi laici ad electō̄em ñ admittunt: vt ꝺ̄. lz dec. ita ñ tollit spālium loco ꝛ ordinū vel pso ꝛ pluetudies pscriptas. s. e. li. de pstu. lz. q̄ reuli pscripte pluetudini stari ꝺz. nō ob. q̄ in talib⁹ nō valeat cō suetudo. s. eo. massana. q̄ illud dico verū ꝑm in no. t ho. qui hoc no. de isti. c. ij. de laicis, pfessiõe t habitu non de puersis: cū ergo puersus sit ecclia stica psōa. xij. q. i. c. duo tale ius spūale pscribere poterit.

l Ꝑ postq̄. Si ab electõe cathedralis vel regularis ecclie i scriptis ex cā, pbabili appelletur ad papā: ea pēdente ꝓfirmatio facta p ordiariū non vz. Regrit dec. cupiētes. non solūz q̄ electus veniat: lz q̄ vsq̄ ad finē negocij pſequatur: t ꝺ̄z locū ē cū appellatur a ꝓfirmatõe vel p̄uisione: hoc dicit.

m Ecclia. Nō quo ad cathedralē ecclesiā bene erat statutū: q̄ appellō devoluereꝛ eoipso q̄ in scriptis t cā pbabili interposita eēt. s. e. q̄uis. sed de regulari non sic erat expssum. pficare igr sunt regulares cathedrales⁹: sic s. e. ne, p defectu. t. c. cupiētes. sec⁹ i casu. s. e. q̄q̄.

n Scriptis. sic. j. de ap. cordi. t de hoc. s. e. ti. q̄uis.

o Probabili. vide istud spāle i istis ecclesijs: q̄ sufficit: q̄ appellatio sit interposita ex cā pbabili: lz cā sit falsa: ad hoc vt devoluat: t pōt esse: qr maiora faculi⁹ ꝺuoluuntur: vt. s. de ap. vt debitus. in fi.

p Sedem ap. ergo sec⁹ si ad inferiorē cū. n. ista dec. ponat suū casū spālem ꝺ̄ regulā. j. de ap. nō solū. ij. rñ. quo canet primo pstare debē de vitate cāe alīq̄ renoc. nī attētata p⁹ ap. aī sniaz interiectā: ob hoc igr a casu expsso nō recedā: lz ātiquo t gnāli iuri in aljs stabo: t potuit eē rō reuēntia s. ap. t vt melius visiteur. Et qr ista maiora de faculi trāseunt ad papā: vt i p̄. dec. vt debitus. i fi. t si appelletur ad legatū nō puto hāc dec. locū hīe: lz dici soleat examē legati satis ee examē ap. se. Sed video q̄ si appelletur ad se. ap. ñ sufficit adire legatū: nisi partes ꝯordarēt appellatōi renūciādo: de ap. pstituē⁹, t ō os. le, studuisti. t. c. licz. t dixi. s. e. cupiētes. circa pn.

q Canōice. sine alīq̄ p̄mutate: vt. s. e. q̄uis. t. j. c. puida. t pmo ingrat de recessu vt ibi.

r Potuit. sufficit n. q̄ appellō sit interposita ex cā pbabili: ad hoc vt devoluat: t als ꝓpetēt iudicis iurisdictōem revocet.

s Firmitatē. si. j. e. puida. t. c. se. t. c. vlt.

t Si electꝰ. appꝛobat qđ no. guil. t gar. s. e. cupiētes. §. q̄ si.

v Juxta. si ergo talis erat electꝰ q̄ venerat ad curiā ñ astrictꝰ tñ illa pstōne: lz aī finē cāe recedat cū non hēat ibi locū cōstō ergo nec eius pena: t facit qđ dixi in dec. cupiētes. in pn. sup vrbo imediata subiectio. t. s. e. cū nō deceat.

x Constōem. s. e. cupiētes.

y Mēte. t ita puto qui mentē offendit: sicut q̄ mentē t ꝺ̄ba ff. de iur. om. iu. l. fugs. ꝺ̄. q̄ dum ꝓponi. ff. ad mace. si iuliānus. §. mutui. imo ꝑtur intentio vrbis. j. de ꝺ̄. si. itelligēda t. c. ꝓpterea. Et in ꝯtrm videbat: qr pstō penalis erat t re-

stringẽda.ff.de peñ.interp tatõe:sufficẽ ergo videbat q̃ vene/rat ꝓui ꝓstõ dicebat:sed ꝺñũ est verũ.ista.n.sunt pia non vẽi re/re venire:t sine hñia recedẽ.xi.q.iij.certũ.de iudi.c.i.ff.de ex cu.tu.l.scire.§.obtinuabũt.videt ẽt talis offendere vbafz q̃ nõ.in.§ q̃ si p.xx.sup verbo executóez.non ob.qõ ꝺ ꝓstóez penalem ñ extendendaz qz in hoc non ex.ẽdũr qõ erat de mente:nec pu to electũ pũri: qui eo tẽ pore quo non ipedit ꝓ cessus cae:p.xx.vel.xxx. miliaria pegrinatõis re creationis vel illi cã iuit extra curiam.non.n.re cessisse dr qui statim est reuersurus.ff.de ꝓcur. pñs.ff.de diuor.l.iij.t vba ciuili mó non capitu le iunt intelligenda.iij. di.erit.ff.de fui.sicut.et hoc tz guil.t gar.in tc. cupientes.

y Nino.qõ hic de pe na electi venientis t recedentis sine hñia dictum ẽ eadem róne intelligo re petitum de pena oppo nentiũ t ꝓsonarum istru ctarum.

z Cum añt.appꝛobat q̃ quod no.guil.t gar.ſ.e cupiẽtes.in pn.

a Confirmatõe.in ꝺñm videbat.ibi.n.nõ de meritis electóis:fz de im gtate iudicis agitur.ſ.ꝺ ap.iterposita.ad fi.ad qd ergo venirent pſõe istructe.fz ꝺñmz vez est.fz.n.de iudicis imgtate agat:nihilominus t de meritis electóis:t sic nectia ẽ instructio psonaꝝ.

b Prouisõe.in ꝺñm videbat:qz penalis erat ꝓstõ: t ga si papa de ꝓuisione voluisset intelligi:id exꝓssisset:sicut fecit de electóib⁹ t postulatóib⁹:de rect. ad audiẽtiã. Sz cũ quotidie tura ista pficient electiones postulatões t puisiões.ſ.e.statui m⁹.t.c.vt circa.quid iuris de vno t de alio:vt h̃ pz:sed p⁹,p uisionẽ ñ videbat vaca re ecclia:t sic nec hſe locũ ꝓstõ:q̃ ꝓui dẽ intẽdit ecclesijs vacãtibus:vt ibi pz in pn.fz p appellatóez suspendit ꝓfirmatóis t puisionis effect⁹:de iureur. veniẽtes. vñ merito locũ hz ꝓstõ.

c Eũ.qõ dic vt.ſ.e.ne p defectu.t.c.q̃q̃.

d Cum ex eo.Dispensare pñt epi t supiores cũ hñtib⁹ po chiales ecclesias sibi subiectas: q̃ vsq̃ ad septẽniũ stu dendo ñ teneãtur ad sacerdotiũ ꝓmoueri:ad subdiacõatum tñ de bẽt ꝓmoueri ifra ãnũ:als si puan:t illo durãte septẽnio dz i illis ecclesijs idone⁹ poni vicari⁹ de fructib⁹ ecclie sustinẽ dus:elapso septẽnio dz rector ifra ãnũ in ꝓsbr̃z ꝓmoueri. Läz dcdr huic ꝓstõi qõ nõ.gul.ſ.e.licet canõ.i gl.ſ vbo puat⁹.

e Lugdunensi.ſ.e.licet canõ.

f Parochialiũ.ñ collegiataꝝ:i gb⁹ locũ hz ꝓciliũ:i colle giat ñ:t sic illius ñ ẽ hec dispẽsatio necia.ſ.e.statutũ.

g Tpe.i.ex quo possessionẽ hũit:vel p eũ stetit quo min⁹ ha bẽt.j c.pxi.§.i.t.j.de ꝓb.fz epõs.

h Personaliꝝ.ergo non p vicariũ:niſi i casu dec.de ꝓb.extit pãde:qui casus p ꝓciliũ mutat⁹ nonẽ:vt ibi dixi:t idẽ hodie in casu huius capituli.

i Resideant.dispẽsari tñ poterãt sup residẽtia:vt i ipsa dec. licet.in fi.io.an.

k Non fuerint.iusto impedimẽto cessãte:vt h̃ i fi.t.j.c. pxi.§.porro.

l Extunc.i.p⁹ illud ꝓci

m Acceptare.qz nolebãt sic stati psbrari.

n Prohibẽdi.de mag.c.i.t.c.q: nõnullis.

o Paucis⁹.in quibus forte pau ca sunt alia bñficia

p Opportuni tas.sicut ꝓudent iura q̃ opportunitas ad malum tol lat: vt.xviij.q.ij. diffinitiue⁹,ꝺ coha cle.c.i.§.e.fundamenta.j.de sta.re gu.c.vno.i.rñ. in fi.ita ꝓudent ne oppõrunitas tollatur ad bonũ: vt h̃ t.ſ.de magi.p totum.

q Indigẽ.ſ.de magi.c.vlt. vnde de aduocatis dicitur q̃ non minus ꝓuidẽt generi humano:q̃ ii patriã armis defendẽt. C.de aduo.di.in.l.aduocati. t doctorum scia mũdũ illuminatur.ſ. de hẽ.cũ ex inuicto.j de relig.c.vno.

r Prouidẽ.sed nonne satis erat ꝓuisum pauperibus.ſ.de magi.dic q̃ q̃ sic circa doctores:sed circa libros t expẽsas nõ:circa q̃ ꝓuidi ista ꝓstitutio.

s Epi.iz igr inferiores ꝓlati possint ex cã sup residẽtia dispensare.ſ.de cle.nõ re.relatũ.t ita ibi sentit ino. ho. t gar.ſ.e.iz.in vlt.glo.hoc tñ cautio non dispensabũt mi nores epis.t in.§.porro idem repetitur. Sz nũqd sol⁹ epõs sine capitulo hanc t alias dispensationes facere po terit.t videt exꝓssum q̃ nõ.i.q.v.c.vlt.in fi.vbi ẽt ꝺ h⁹ t.l.di.ex penitẽtibus.t ad idẽ.j.de ex.ꝓla.c.i.t.ſ.ꝺ hiſ q̃ fi.a ꝓla.noviter.t.c.ſe. Jn ꝓtrarium videtur ꝓ hanc lit teram t p dec.at si clici.de iudi.cũ i his iuribus dicatur ꝺ epis nulla mẽtõe facta de capso:ad idẽ de or.ab epo q renũ.epi.c.i.t.ij.de cle.ꝓiu.sane.ij.de cle.pu.i duel.c. i.ad idẽ.j.de eta.t q̃.c.vno.de fi.ꝓl c.i cũ mulꝫ si.t hoc vltimũ credo t cõuer obꝑuat fz ho.q hoc no.ꝺ tẽ.or. dilect⁹.i fi.magne gl.t guil.i ſpe.ti.de lega.§.añpe.i pn. ipse tñ ho.no.ꝺñm de sta.reg.q̃ dei timorẽ.tñ posito q̃ ꝺ iure sol⁹ dispẽsare ñ posset:de ꝓximo die ꝓscripta sibi põt hoc ius acq̃rẽ.ſ.de his q̃ fi.a ꝓ.ea noscit.i fi.t.ſ.e. li.de consue.c.ij.

t Huiusmodi.pochiales.ſ.

u Obiectas. Nõ qz iz quo ad dãdas dimissorias eq pem⁹ epz ouigis domicilij et bñficij:vt.j.ꝺ tẽ.or.cũ nlis i.rñ.quo ad casũ istũ sec⁹:vñ si boñ.talẽ ecclias hz muti ne:mutiñ.epõs nõ boñ.hẽbit dispẽsare p hanc lram.

x Obtinent.si tã elapsus ẽt ann⁹:iis q̃ ꝓuati ẽnt:tẽ eas non obtinẽt:iz obtinuerũt:t sic h⁹ dispensatio lo cum non habet.

y Septennium. Nota in septẽnio scholarẽ ẽ debere

L

puecū: studēs in theologia in qnquēnio. ℨ. de mag. c. vlt. ⁊ ēt studēs in iure ciuili: vt ī pe. ff. ibi ⁊ i qui ām tē. ⁊ si voluerit epūs in cuenioꝛ tpe dispēsare: bñ id poterūt ꝛ in vlterioꝛ nō: de re iudi. q. ad ꝓsultatōem. de ap. ob late. j. de regu. in. cui licz. Sꝫ nunqd epūs qui dispēsauit in septennio: ante illud tempꝰ finitū poterit dispensatōnem reuocare. puto q non: p reg. j. de re. iu. decet. ⁊ ℨ de fi. ꝓ. ex tma. vbi ō hoc. ⁊ hoc dico nisi euidens cā suadēt ꝓtrarium: ⁊ sic pōt intelligi qō cle. non residē. c. vlti. vnde ⁊ ꝓuilegiuꝫ reuocatur: cū tendit ad noxā: de de ci. suggestum. qd si pendēte dispensatiōe mecū facta ō isto septennio assumoꝛ ad aliā parochialem ecclesiaꝫ sine fraude. nū quid adhuc poterit in septēnio mecum dispensari. ⁊ satis videtur q ñ per hanc fam: cū videantur inspici tē pus ratione persone: ⁊ ꝛ hoc ⁊ per ea q̄ dixī in pnc. glo. videtur q tempus istud icipiat a tpe dispensatiōis sed ꝑm hoc cēt repire: q per. ix. annos vel quasi ꝓrogaretur receptio ordinis ꝓsbꝫ yteralis: ⁊ in hoc vtilis cēt declaratio

ad ordinē subdiaconat⁹[a] dū taxat: ad quē infra ꝓdictum annū recipiēdū: ne sicut a mꝫ tis de xpi pīmonio sblimatis olim factuꝫ eē dinoscit[c]: a statu retrocedē[d] valeant clericali: oīno astrigi volumus ⁊ nisi receꝑit pēa[e] ꝓtēta i decō cilio eoīpo percelli. Pōro septēnio ꝓdicto durāte ijdē epūs ⁊ superiores sollicite ꝓuidere ꝓcurent: vt per bonos ⁊ sufficiētes vicarios ab eis i hꝫ ecclesijs deputādos aiaꝝ cura diligēt exerceatur[f]: ⁊ ō seruiat laudabꝫ in diuis: q̄ bus de ipsaꝝ ecclesiarū puēt tib⁹ necessaria ꝓgrue mistrentur[g]. Elapso vō dicto septēnio[h] hi cū q̄b⁹ fuerit vt ꝓmittit dispensatū ad diaconatuꝫ ⁊ presbꝫat⁹ ordines ifra ānū se faciāt ꝓmoueri: alioquin extunc dictā penaꝫ nisi iusta ō cā id obmiserint: ipso iure se nouerit incursuros.

Idem.

Omissa[i] tibi pochialis[m] ecclesia: q̄q̄ tātū[n] ō anno transiuerit: q infra ipsum nequeas iuxta statutuꝫ generalis cōcilij lugduñ.[o] ad sacerdotium ꝓmoueri: nō est nisi tunc demum cum ex toto fuerit ipse annus elapsus[p] censenda vacare: nec potest alteri antea te nolente[q] cōferri. Annus autem huiusmodi qui a tempoꝛe illo icepit: quo ipsius eccl'e regimē cōmissū tibi extitit: ⁊ possessionem ei⁹ pacificaꝫ hūisti: vel

3 Litterarum. cum non distinguat: gnāliter itelligo siue i grāmatica siue i iure cānico vel ciuili vel scia theologie studeat: ⁊ caueant epi ne dispensent cū his q doceles nō sunt. tī. n. in eis cessat huius ꝓstōnis cā: vñ nec si at dispensato. i. q. vij. qō ꝓ remedio. ⁊ hūtes dispensationem ꝓpter studiū studē debēt nō in castris vel villis ꝛ in studio generali: vt. ℨ. de cle. nō re. tue. als ꝓuilegiū nō habebunt vt tibi.

a Subdiaconatus. p hoc dicunt q dam q sine dispēsatōe de cōi iure pōt in minoꝛibus ꝓstitutus eligi ad pochialem ecclesiā: ad idē allegāt. j. de ꝓb. si ꝓ clicis. ⁊ j. ō instī. c. ij. Sꝫ puto ꝯ: ⁊ dico ab antiquo iure illꝰ decr. ℨ. de eta. ⁊ q. ꝓterea nō recedi: nisi inq̄tū ꝰ xpūs exp̄ssit: nec ob. hec dcc. potuit. n. dispēsari vel p ꝛas applicas: vel p p̄sentationem ꝑsoni ꝓsequi pochialem ecclesiā i minoꝛib⁹ ꝓstitutus. si dispēsēt cū tali: necesse ꝛ ifra an nū subdiaconus fieri: ⁊ sic intelligo istū tex. ⁊ dixī de hoc. ℨ. in p. decre. si ꝓ clericis.

b Chasti. Nota dñiuꝫ bonoꝝ ecclesiarū esse penes chastū ō hꝰ. xij. q. i. expedit. xvi. q. i. qñ quicquid. ℨ. de wer. sig. causa.

c Dinoscit. Nō exp̄terit circa futura caueri. xxiij. di. i noie. de pen. c. i. ⁊ ℨ. e. fundamēta. §. digne.

d Retrocedē. militādo negociādo vel vxoꝛē accipiēdo: qō pīs ipsi clerici in minoꝛib⁹ ꝓstituti. ℨ. de cle. pu. c. i. ꝛ g sunt i sacris nō. j. de vo. c. vno.

e Pena. ꝓuationis ipso iure.

f Exerceat. puidi hec ꝓstō ecclesijs ⁊ ꝓsonis: sic. ℨ. e. cū nobis olim. i fi. ⁊. j. de regu. bñficiū.

g Mistrent. non enim debent ꝓpīs militare stipendijs. xij. q. ij. charitatem.

h Septennio. idem ē de minoꝛi tempoꝛe si ad minus tempꝰ dispensatū fuisset: qō fieri pōt vt supius dixi.

i Alioquin. extunc. i. elapso anno, a fine septennij.

k Pena. priuationis

l Omissa. quattuoꝛ dicē. Primo q ad penam ꝓuationis rectoris parochialis ecclesie non ꝓmoti requiꝛitur q annus integer siue completus. Secundo q annus ille non currit iuste impedito. Tertio q post ꝓuationem ecclesia eidē conferri non pōt. Quarto q non ꝓmotus si eo animo receperat ecclesiā vt fructus anni percipere tenetur ad restitutionez ipsoꝝ: ⁊ qui ea mente cōtulit: ecclesiā suare debet i idemnem.

m Parochial. ñ collegiata. ℨ. e. statuimus.

n Tñ. q. ⁊ amodo añ finē anni nō expectam⁹ aliq̄ tpa statuta ad ordines recipiēdos de gbus. ℨ. de tē. oꝛ. de eo. vel si supest vnū tps: adhuc non ē diaconus vel subdiaconus.

o Lugduñ. ℨ. e. ꝛ canon.

p Elapsus. facta cōputatione: vt dicit. j. §. pꝛ. In ꝓtrariuꝫ videbat: q: lex dicit: q si ꝓmisisti mihi facē imsulā infra certū tps: ⁊ tam tps tātū lapsuꝫ ē q amō infra illud tps fieri ñ pōt: ꝛ totū tps nō trālierit ꝯ te agē possum. ff. de ṽ. ob. l. hoc iure. ⁊. l. si ita stipulatus eēm. vñ exquo certū erat illū infra diē ꝓmoueri nō posse: videbat pena cōmissa: ꝛ ꝓtrarū est vez vt ḥ pꝛ ⁊ hoc tenebat guil. ⁊ gar. ℨ. e. ꝛ canon. p. l. ff. de ṽ. ob. l. in illa stipulatōe. ⁊ l. insula. vbi expresse dr stipulatōem penalē nō cōmutti añ diē: ēt si sit certū parē non posse. Itē ꝛ certū sit ꝓmittentē exturā: expectari dꝫ donec existat. ff. qñ di. le. ce. l. hꝰ legatū. Ad ꝛnia pōt rñderi: vt no. i. d. l. hoc iure. vel dic añ diē agi posse q̄tū interest opꝰ inchoatū nō cē: vt i ꝓmis iuridꝰ: ꝛ ad penā non: vt in scōis ⁊ hic.

q Molete. ⁊ merito ñ pōt ꝓferri: q: ñ ꝓferūt bñficiā añq̄ vacēt. ℨ. de cō. ꝓb. c. i. ⁊. ij. Anno añt elapso libē pōt ꝓferri ñ obstāte illi⁹ possessione. j. de ꝓb. ꝛ ep s. idē vides i morte nāli: q: ꝛ certū sit clericū moꝛituꝝ: nō tñ ꝓfert ei⁹ bñficiū añ mortē: vt ℨ. de ꝓcel. ꝓ. c. i. ⁊. ij.

r Pacificam. Quid si nactus ē possessionē solum minoris partis bonoꝝ. dicunt quidam q non currit tps: secus si maioꝛem: ar. j. de resti. spo. frequens. dic ꝑm guil. qui hoc no. ℨ. e licet. q si liberū habet exercitium cure aiaꝝ: tenetur hac cōstitutiōe ꝛ tñ minoris ptis bonoꝝ possessionē hēat: q: cura ps ꝓncipalis est ⁊ dignioꝛ: de eta. ⁊ qua. cū sit. ad hoc de cōse. ec. vel al. q dubijs. ⁊ ei⁹ rōe tenet ad sacerdotiū ꝓmoueri: ō ꝓb, extur pāde. secꝰ si ñ hēat libez cure exercitiū: ꝛ possessionē

hēat ēt maioris ptis bonor: ad idē. ff. e. ti. dudū. ij. circa prin. vñ dixit hec fa ipse ecclie regimē ꝛc. Quid si postꝫ nactus ē possessionē mouet sibi ptroūsia. dixit guil. q si icōtinēti i ipsa possessiōe lis sibi moueat: ꝛ possessio ptinue turbat: pmoueri ñ tenet: qz q̄ icōtinēti fuīt ꝛc. ff. e. officij. ff. si cer. pe. lecta. ꝛ qz nō vī pacifica fuisse q̄ ñ durauit: ad hoc. ff. e. si post ꝫ. ff. ij. ff. de ꝛ. sig. nā ꝛ ego. ꝛ ff. de i rē. ꝛ. si pro pte. ff. ꝛ. fīū. de pe. di. j. di uortiū. ꝛ litis euict. dubius ē. ff. de pecu. qđ dēbet possz gr̄ eē q; ecclias pdere: ꝛ sic ꝓsbīm ordiat. ablq; bñficio mēdicarz xc. ij. di. diacon. vlt. Si aūr possessionē aliquam diu obtinuit sine litigio hac ꝓstitutōe artat: ꝛ sufficit q semel cepit pacifice possidere. ff. e. dudū. j de act. emp. l. ex empto i ꝑn. als suo velle qlibet posset sibi litē ꝓfingere i fraudez hr̄ ꝓstōnis. nec ob q̄ iste succūbere poterit: qz mala electio ē inculpa. C. ō acq. pos. l. vlti. C. de iur. ōli. lācim.

a ¶ Per te stetit. sic. j. de prēben. lz episcopus.

b ¶ Justo impedimento. sic. ff. e. ꝗ sit ad fi. pone q toto illo anno egrotauit vl abūs erat epūs: ꝛ cōmēdaticias hīe ñ potuit: vl eū epūs ordiare noluit vl his filia: hē. n. si iuste cāe q̄ excusabūt eū. ꝛ pp hāc cāz dico: q elapso āno stari illo ñ vocato possit alū ecclia ꝓferri: vt i ꝑdt decre. lz, tñ iuuī ꝛ honestr̄ cēt ipz citari: ꝛ facē pnūciari illū puatū: si ñ oñdit dispēsationē vl iustū impedimētū. nā si hōmisso fiat collatio: ipse postea veniēs ꝛ ō iusto impedimento vl dispēsatiōe fidē faciēs collationē cassari faciet: ō re iudi. cū bertold⁹. lz q; iudices vl illi ad quos collatio spectat nolūt litigare vl se adūsarios ꝓstituē: nec illi qb⁹ faciēda ē collatō nisi p⁹ hēant ius in re: tō cōr⁹ eligit alia via: vt sine alia pnūciatione fiat collatio.

c ¶ Ecclia ipsa. tolle qđ ē i si. ff. nullatenꝰ ea vice ꝛc.

d ¶ Existis. qdā hñt h i ifa ꝛ ad quā ihabilē reddidisti te.

e ¶ Ludibrio. sic. C. de bo. q̄ li. l. vlt. ff. vbi aūr puerilis.

f ¶ Faciēdū. vt. C. cōta. ō l. l. ij. i fi. magis gꝰ ꝓsiderez ꝓfectū ꝗ ō dat: ad idē. ff. e. si postꝫ. ff. j. ff. ō ꝛ. si. itelligētia. ꝛ. c. ꝓterea.

g ¶ Ea vice. itelligo. i. i illa vacatiōe: al lex eēt iposita vbis facile. n. eēt sibi ꝓferre vni quē sciret nolle ꝓfectre: ꝛ postea reiterato illā pꝰferre: fz illos q hñt i textu: ꝛ ad quā te ihabilē ꝛc. nō

h ¶ Iterato nā q̄ rōne possz pmo āno fini (ē dubitatio tāto tāto ifra eidē ꝓferri eadē rōne finito scō: ꝛ sic dic ō tno ꝛ sic de singul: ꝛ sic canō frustraret effectū: vt dcm̄ ē: ꝓcor. ff. ō testi. lz. iij.

i ¶ Intrēdēs. si ergo itēdebat a ꝓncipio pmouere: fz postea mutata volūtate, pmotꝰ nō fuerit: nō tenet ad restitutionē fructuū qđ vr̄ puto ō pcepīt añ mutatā volūtatē: i alijs credrē secꝰ ea

k ¶ Postmodū. elapso anno. (dē ratiōe.

l ¶ Mutata. Nō q̄ fraus purgat: sic ꝛ mora inēdū. ff. ō loca. potuit. ꝛ j. de reg. iur. mora. vbi ō hoc. ꝛ no. extiuz spectari: cū vicīū ꝓsistit i alio: al spectaī initiū. ff. e. li. de reser. p. si eo tpe. ff. e

m ¶ Promotꝰ fuerit. ad iacerdotiū. j. ānū (dudū. j. vbi ō hoc

n ¶ Promouēdū. ꝛ i ꝛitate, pmotꝰ ñ fuisse: al purgat vicīū in

o ¶ Offēsam. sic. ff. e. ꝑpetue cū suis ꝓcor. (vtro q̄.

p ¶ Indēné. pone. n. illū q fructꝰ pcepit ñ eē soluēdo: ita q in efficax ē actio ꝫ eū. ff. ō solū. odoardꝰ. dabit i ꝓferēdo vt h vi, tē mutata' ꝓmotꝰ fuer': tēe ber' ad restitutionē fructuuz eozūdē: cū eos receper' fraudulēt. Illū aūr q̄ ea tibi ꝓtulit: cū te ñ crederz ad hr̄i ordinē ꝓmouēdū ꝑ ꝓter diuīnā quā exide icurrit offēsā ad fuandā idēnē eandē eccliaz decer

Sīmus obligari. Idem Jꝰ abbatē ecclie romāe imediate sbiectū' i nīz epm' elegistis": rep̄hēdi exide' nlla rōne potest': ei tñ ab alio q̄ a nob vl ap. se. lega. si sit i puicia' ō latere' nīo missus^: dari ñ pt lnia suū ōferēdi' mōsteri uz: ꝛ ad viaz eccliaz trāseūdi' pōt sine lnia pape vl legati de latere.

2° dic q legatꝰ ō latere pōt ꝓfirmāre electiōes epoz exemptoz: relignō sine spāli mādato. declarat q̄ no. ber. ff. de postula. c. vl. vl tra medū glo. cō post. ibidē i ꝑn. et ea q̄ no. moderni de ꝓsue. cū venerabil. ꝛ gar. ff. e. cupientes. ꝑ. deniq;.

r ¶ Abbatē. idē intelligas ō quoūbz alio iferiori ꝓlato ab epo q̄ eadez ē rato.

s ¶ Subiectū. qđ cognosci pōt p de cre. j. de ꝓb. si papa. idē de subiect epo quo ad hoc q

eligi pñt: fz sine licētia epi nō transibūt.

t ¶ Epm. idē de alijs dignitatib⁹: puta ad aliā abbatiā

u ¶ Legistis. dubitatō (ff. e. c. nullus cū si. ꝛ eadē ē rō. nis fuit cā: epūs q̄ hz libex volatū sine lnia pape dz postulari ad aliū archiepatū l epatū: ꝛ si eligat ñ vz electō eadē ego rō videbaī abbate imediate ibiecto: vt p id ō beret postulari ñ eligi: fz illō spāle i epūs. ff. ō fnū. nili cū ꝑdē. ñ. n. gcūq; hz petē lniaz trāseūdi postulād⁹ ē: vt p baī. ff. e. si religioī⁹. ꝛ. c. nulli⁹. ꝛ i hīc q no. ff. ō post. c. vl

x ¶ Exinde. q̄ legistis ꝛ nō postulastis.

y ¶ Prouincia. si. n. legat⁹ cēt: fz ñ i illa, puicia: lniaz daī ñ pt. lz. n. qđā possit q̄ volūtarie iurisdictiōi sē exī, puiciā sibi decreā eūdo ꝛ redeūdo: tñ hec q̄ ꝓtēdose iurisdictionis sē ñ pt: vt h ꝛ. ff. ō ꝓsue cū venerabil. ꝑm, pbat ō of. le. q̄ trāslationē. ꝛ. c. p. ꝛ. ff. de sen. ex. ad eminētiā cū si. Et q̄ dic sit i puicia missus qđ ē j. qz fz puiciā eximisset dūmō i legatiōe eēt: adhuc lniaz daī pt. ff. ō of. le. nouit si aūr eximiss, puiciā ꝛ legationē sec⁹: ꝛ sic possz itelligi hec

z ¶ Latē. s. cardial. j. ō of. le. c. ij. i fi. vbi dicā ō hoc. (ifra

a ¶ Miss⁹. Baudi l ab alio q hīet sr̄ h spāle mādatū: vt

b ¶ Deserēdi. sic. n. iferiorī ñ dcīt sine sui supior' i fi. c. lnia suā eccliaz: ō renū. admōet. sic nec iste sine pape lnia

g sibi, prim⁹ ē supioz l sui legati ō latē suū mōsteriū ōfert

c ¶ Trāseūdi. Quid si abbatia ñ sit exēpta fz pulegiuz hz q̄ abbas ad epatū ñ possit assīi sine se. ap. lnia ex cā fortē: qz abbates se videtes recessuros res mōsterij disp gūt: ꝛ hēs ō hoc pulegio. xvj. q. j. hīc ē ēt. nūqd potēt legat⁹ ō latē huic dare lniaz. sal vī isti⁹ decre. ar. q̄ sic. qz pt oia ꝓter excepta: ō of. le. q̄ trāslationē. xvj. q. i. ff. ff. ō of. ꝓfe. ꝓto. l. vna. ad hoc. j. ō ff. ti. c. j. i ꝑn. Ān nō q̄ p hāc ōcre. reꝓbata ē opio hosti. nō. ff. ō ꝓsue. cū venerabil. dicebat. n. ibi. ꝛ ō renū. c. vlt. i ꝑn. q̄ illi legati hēbāt spāle mādatū trāsferēdi abbates exēptos: als id facē nō posset p decre. de of. le. q̄ trāslationē. fz cō post. ibi ꝫ dicēs q̄ ex gnāli legatione hoc poterāt: ꝛ eiusl opinio hic approbatur: vt vides.

De electione et electi potest

a ¶ Nisi fuerit ex eo q̄ no. gar. s. e. cupientes circa pn. sup vbo examen. t dic huius modi. s. de latere.

e ¶ Maius. vñ minores legati nō exequūtur officiū suum eo p̄sente. s. de offi. lega. c. volentes.

f ¶ Imperiū qz ordinarū ē: nec perit morte mādātj. j. ō of. leg. c. ij. t i eo pares sūt, pō sulib⁹ vt ibi.

g ¶ Vere. ff. ō of. pfi. l. uij. ff. de off. pcōsu. sed ideo.

b ¶ Offō. legationis: qz non regrit spāle mādatū: t id dicebam⁹ p̄ decre. s. e. qz diligentia. vbi hoc tenet ppe. tē qz ñ erāt exc̄ specialiter reseruata.

i ¶ Legati. s. nō ō latere: vl q dignitatē illā sibi vēdicāt ecclias p̄ertim: de qb⁹. s. de offi. leg. c. j. t. p. t. j. e. t. c. j

k ¶ Hoc. s. confirmare epos archiepos t alios exēptos.

l ¶ Spāliter. No. q ñ tātū valet gen⁹ q̄tū spēs: ō ap. c ij. de hoc de of. ord. si sacerdos. t. xxij. di. q̄q̄.

m ¶ Cōmissū. Nō t dixerit: q si exēpt⁹ plat⁹ iferiō epo eligit ad epatū qz electio: nō trāsire nō potest sine licentia quā dat papa vel ei⁹ legat⁹ de latere. si canonic⁹ vel ali⁹ eligit i epm exēptū vel archiepm exēptū vel ad alia dignitatē exēptā legat⁹ de latē confirmat: iferiores legati nō sine mādato spāli. Si aūt epūs i epz vel archiepz postulet: tē vt trāsire possit: spālis lnia pape regrit: q̄ cal⁹ ille s. epo⁹ trāslatio ē ō refuat. s. de of. le. q trāslationem. t sic sane decre. istā itelligas. vñ nō dixit ḧ q legatus ad mittat postulationes: qz q confirmat electiones: cū tamen non eligūtur vt p̄dixi.

n ¶ Si cōpromissari⁹. Si cōpromissari⁹ nō eligit. j. tūs iuris: ad superiorē devoluit ptās, puidēdi si eligit qz idignū: idistincte redit ad cōpromittentes: nisi id sciēter ratū habuerit. Idē si electi⁹ idone⁹ nō p̄sentit. si cōpromissari⁹ sciēter eligit idignū: ipse solus ab ecclīastica bñficijs triēnio ē suspēsus: nisi id cōpromittentes sciēter ratū habuerint: t pena p̄dcā suspēsionis ñ hz locū i epo cōpromissario: nec i electōe iferiorē epiorē: t restrigit ula pena ad bñficia q obtineī ecclīa offēsa: t idē i bñficijs illi⁹ q deficit i p̄bendo ei⁹ qb⁹ obijcit i ploná. Declarat hec decre. multa tura t multas opiones: t maxie ea q̄ no. vi. t ber. ō p̄cel. p̄bē. p̄stituī p̄ma glo. t ipse ber. s. e. cāz. t ino. t host. s. e. ne. p defectu. t cōpost. e. tī. i cau

o ¶ Cōpromissari⁹. vel cōpromissarij cū cadē (sis i fi. rō sūt i plurib⁹ t i vnō. t i plurel cōpromitti pōt: vt hic t e. cām. t. c. i cauīs. t. c. cū in iure cū si.

p ¶ Epo. idē itelligas quo ad pena p̄uationis ō iferiori b⁹ dignitatib⁹: cū semp iferiores locū hēant rōnes.

q ¶ Eligēdi. t tūc poterūt postulare: vt. s. e. i cauīs. ō renū. post trānslationē.

r ¶ Negligēter. alis nō curreret tps: de p̄cel. p̄bē. qz diū tacuit. Quid si dolo negligenter: nūqd hēbit locū qō hic dīan qō dz. j. §. pri puto locū hīe qō ḧ dz: sufficiē. n. q nō eligit ad hoc. j. de ap. ab eo. vbi p̄termittē facere qō qs dz. j. debuit tps sive dolo sive negligēta id faciat eq parant: ad idē de testi. p tuas i fi. t. s. de rescrip. plerūq

s ¶ Tempus, triū mensiū.

t ¶ Statutū. l. di. postq̄. t. s. e. ne. p defectu.

u ¶ Superiorē, primū vel ad capitulū i iferiorib⁹ casu: de cōcēl. p̄beñ. c. ij.

x ¶ Imputēt. puniunt. n. ex ppo fco nō ex alieno: qz negligen

y ¶ In talē. negligentē. s. (tem elegerūt.

z ¶ Multismodi. eligendi episcopum.

a ¶ Trāstulerūt. potiant. n. sibi, puidē sollicitum eligēdo. Itē alio mō. s. nō dādo eis totū tps qō hēbāt: ad hoc de elec. cū i veteri cū si. Et hic no. q negligēta, pcurator⁹ nocet dño: ō hoc. s. vt lit. ñ p̄tes. c. j. i glo. vlt. pdunt. n. ius exquo p se vel per alū debuo tpe vsū sūt. ff. quēadmodum serui. amit. l. vsu. Ad hāc p^am ptē ō dicit expsse C. ō tē po. ap. auc. si mi. vbi dz q si i cā appellatiōis eligant arbitri: ñ currit diē nū appellatiōis, p sequē

sibiq̄ ꝓmittētes iputēt: q̄ talē ptātē h⁹ trāstulerit.

¶ Si vo eligat⁹ iz idignū: tē sciens id fecerit: cuz dol⁹ ipsi⁹ eis q nō sit i cīpa nō debeat iputari: sive etiaz igrant⁹ cuz suo sit funct⁹ offō eligēdi ptās: nisi t ipsi scient⁹ electionez talez ratā habuerit: libere reuertit ad eosdē: idē sit cuz eligit idoneum: sed electus renuit ꝓsentire. ¶ Ꝓro eo casu cum sc̄z indignus

de pēdēte cōrā arbitris cā: cēt si mille annis trāsirēt: iz tūc currit cū arbitrū defectū fuerit. so. ibi cōpromissū factū ē de voluntate p̄scribēntis: t ei⁹ cui p̄scribit: ḧ aūt de voluntate ei⁹ cui p̄scribitur p̄m ino. q hoc no. s. e. ne. p defectu i p̄n. nec p oia ē idē i arbitri cōpromissarijs: t cōpromissarijs datis ad eligēdū: vt p̄z. s. e. sicut. t. j. de re iudi. cū ab vno. Si q̄rat an cōpromittētes hoc mādatū reuocare possint. dic vt no. s. e. i cauīs i añplit. glo.

b ¶ Eligat. infra debitū tempus.

c ¶ Imputari. i hoc ꝓcordabāt supradicti doctores i gl. s. in p̄n. allegatis. c. s. e. i cauīs. t ber. bux. i qōne venerabi q̄ incipit: canonici cuiuscūq ecclie. peccata n. suos debēt. t. c. j. §. porro cū suis ꝓcor. excepto cōpost. q tenebat i totū j istū. §. in decre. s. e. i cauīs i fi. dicebat. n. i hoc casu ad supiorē ptātē devolui: cū vice capituli cōpromissarij p̄dicti fungātur.

d ¶ Ignoranter. hic oli erāt opiones. ber. tenebat hāc opioem q̄ ḧ approbata ē. s. e. cāz. t i p. decre. p̄stitut⁹. ō p̄cel. p̄bē. t ea dē rōne host. ibi t cōpost. e. tī. i cauīs i fi. dicebāt j tuū per decre. s. e. cū terra. q decre. nō ob. t itelligē cā vt ibi no. Itē illa rōe hoc dicebāt q̄ isti cōpromissarij fūgūtur vice cap̄li: iz ca p̄m eo casu iter posse eligē: ergo t iste cōpromissari⁹: sed nō ē verum: vt hic vides.

e ¶ Fūctus. sicut i iudice sive bñ sive male semel iudicāte: de of. del. i fīs. t. c. venerabil. ff ō re iudi. l. iudex. t. l. paul⁹ cū si.

f ¶ Sciēter. bñ dicit: qz nec a p̄ncipio si ignoranter electus esset non hēret locū pena p̄cūl: ita nec si ignoranter ratificet.

g ¶ Ratā. trahit. n. ratihabitio retro: t cōparat mādato. ff. de re. iur. hoc iure. §. de iect. t. l. sp §. j. ō fē. ex cū qs. t. j. de re. iur. ratihabitiōe cū suis ꝓcor. t bñ poterāt ratā hīe: qz suo nomine id erat fctū: al sec⁹: vti p. decre. cū qs. j. ō re. in. ratū qs.

h ¶ Habuerit. i q⁹ casu devoluit, pulsio ad papā. s. e. q̄q̄.

i ¶ Libere. qz hēbūt libere tps ac si noua cēt vacatio: vt. s. e. si electio. si. de ma. t obe. cū olim.

k ¶ Eosdē. p̄dabam⁹ hoc oli p decre. ō renū. p⁹ trāslationē i fi. nā ibi nō valuit electio vl postulatio fcā p cōpromissariū: t nihilomin⁹ papa mādat q̄ cōpromittētes eligant.

l ¶ Idē fit. l. q electio libere ad eosdē reūnt cōpromittentes.

m ¶ Eligit. cōpromissarius.

n ¶ Idoneū. s. e. cū in cunctis.

o ¶ Renuit. vel p⁹ p̄sētū renūciat: vel diē claudit extremū. s. e

p ¶ Cōfēttre. approbant ḧ supradicte gl. ber. t re (si electio. probāt opinio host. q i hoc pūcto dicebat j tuū in p̄dō. decre.

cām i fi. rōne p eū i supiori casu redditā: t qz ꝓba cū effectu fuit
itelligēda. ꝛ. de cle. nō resi. relatū. t caplm posiz: g t ipe q ipi
us vicē gerit. xcij. di. c. j. cū si. iz hoc ē faliū pp supiorē rōnem
qz fuit ꝰ ē ꝛc. Et qō dic iste. ℣. t. ℣. pri. quo ad 2m casū vez itelli
gas: nisi aliō cauerct i mādato: puta q possit eligē semel t plu
ries ꝛc. t ita terminauit
bar. barr. i rōne sua dñi
cali: q icipit qdā dedeā
ptātez. vñ dicebat dñs
suus. ꝛ. i p2e. decre. causā
vbi electio defert a iure
pōt sepi⁹ fieri t variari:
iz vbi ab hoie vnica ele
ctiōe ꝓsumit ptās. ff. de
℣. ob. cū q certaz. ℣. vl.
nō ob. fm cū. ff. de opt.
le. l. ij. vbi electio delata
ab hoie vnica electione
nō ꝓsumit: qz ibi nō fuit
exhibita tota familia i q
debebat fieri electio. di
stixerūt qdā: an dei ptās
puideāt an eligēdi: vt i
ꝑmo casu iterꝝ possit eli
gere: i 2o nō: q distinctio
satis eā vi: nec ista decr.
ꝺicit: qz de ptāte eligen
di loqf: vt pz i ipse ꝑn.
a Eligit. sciēter: qz alis
pēa suspēsiōis locū ñ hz
b Nō ꝓuenit. xxiij. q
iij. si hēs. ff. ō dolo. t ele
gāter. C. de inof. test. sigs suo i fi. C. de penis sācim⁹. j. ō iniur.
t dā. da. tli pignoratiōes. t. j. de re. iur. nō dz. t dic vt ibi.
c Ꝓuenituntur. in. ℣. si vō.
d Teneat. ꝛ. de his q fi. a ma. par. ca. q̄ fuit cū suis ꝓcor.
e Ecclīasticis. q̄ i ipsa ecclia obtinēt: vt statim segtur.
f Concilū. ꝛ. c. cū in cunctis.
g Ipso iure. approbat i hoc opi. ber. t host. q hoc no. ꝛ. e. i
notuit. t opio ino. ꝛ. e. cū i cūctis. t reprobat opi. tan. quā no.
ber. i decre. inotuit. q dicebat: q regrebat ſnia p decre. ꝛ. e. gl
gs. iz nō ē vez vt hic pz t decre. illa i alio casu logtur.
h Nullusmodi. qō ℏ dī tenebat host. ō elec. cū i cūctis. t. ꝛ.
e. ti. cām i fi. t dic hꝰ. i. pena suspēsiōis p triēniū a bñficijs.
i Eligēdū ep̄m. vl supiorē p id qō statim segtur.
k Cōpromissari⁹. ꝛ. e. cām. t idē si eps elegerit ꝑpo iure: vt
qz hz vocē i electiōe ꝑmarche vl archiepi vl alīꝰ epi: qz eaꝺ ē rō.
l Sic peccāte. i. in eligēdo sciēter idignū.
m Iure. j. de sē. ex. qz piculosū. Nō qz iz hoc teneat host. in
supadictis glo. t gar. i decre. cupiētes. ꝛ. e. ℣. cetez. tñ oliz du
bitabat tō: qz decre. illa qz piculosū. vī ō sui mēte itelligēda de
suspēsiōib⁹ ab offō vl coheārētib⁹ offō: puta igressu eccliē t sili
bꝰ: ibi pp executionē pōtificalī officij. ꝛ. iz laudet ꝛ⁹ t dñs bo
nifaciꝰ: q dubitatiōne illā mihi subſtulit p hāc lfaz. t potuit eē
rō: qz ipūalta sūt tpalib⁹ diu eē ñ pūt: q hñt se vt ꝓnexa. i. q. iij.
sigs obtecerit. t. c. saluator. t cēt ꝓcūdū epos mēdicare. ꝛ. ō
n Locū. ℣. ꝛ. c. cūꝑ i fi. ibi soluti. (renū. ad supplicatiōez.
o Restrigit. dicebat host. i decre. cū i cūctis. q sup hoc pun
cto necessaria erat iterꝑtatio: fouebat tñ ℣ iā opiniōnē: qz ide
finite loqbat cōcilū: t qz ꝑstō illa fauorabilis videbat ecclīs.
Cōcordat aūt ad hūc. ℣. ꝛ. e. cupiētes. ℣. cetez. Et nō penas re
stringēdas. j. de reg. iur. i penis. vbi de hoc.
p Taliter. i. sciēter indignū. (qz.
q Spāle. qa t gnālē offēdit ecclīaz q̄ vna sola ē. xxiij. q. j. lo
r Offēdisse. cūꝑ i eo fuit: iz conatꝰ nō hūerit effectū: nō tñ
fuit volūtas suis finis ꝑtēta: t iō puniēda: ō pe. di. j. ℣. cogitatō

t In ꝑsonā. qz a bñficijs ecclīasticis triēnio ē suspēsꝰ
f Illiꝰ. i. q̄ i ipsa ecclia obtinet vt ℏ vides: t sic ꝺeclara
tur decre. ꝑma illꝰ. n. circa fi. t sic alige ē suspēsus a bñ
ficio i vna ecclia nō i alia: sic. ꝛ. e. cupiētes. ℣. cetez. j. de
of. oz. si canonici de rebꝰ ec. hoc ꝓsultissimo. Quid si in
his casib⁹ eligens
vl opponēs nō hz
i illa ecclia bñficiū
dic q pena eōz di
narta puniri potit
ꝛ. de accu. sup his
ō iude. ad liberan
dā. C. de sepl. vio.
l. vlti. in fi. cū si.
t Procuratoz
ad appellādū. ex iudiciū. de
cre. n. ista i his ca
sib⁹ locū hz i q buf
decre. vt circa. sed
ꝺecre. illa locū nō
hz i appellatiōib⁹
iterpositi i iudicio
j. e. ꝓstitutio. ergo
nec ista: iz al dica
mꝰ q procuratoz est
g de mādato dñi
aliena negocia i iu
dicio admīstrat. ff
ō ꝓcur. l. j. sed ad
negocia ꝓstituit. j.
e. g gnālter. t q

Rocuratoꝛ ad ap1 dē.
pellādū ℨ electoēz postu
lationē aut puisionē aliē nō
alr idoneꝰ ꝺceto⁹ reputet: q̄ si
oia q̄ i forma obȝcē: vl ꝑsoaſ
t pp q̄ appellare itēdit: singu
larit⁹ t clare i eꝰ ꝓcuratoꝛo
sint exꝑssa: hēatq spāleᵇ mā
datū iurandi coꝛpalit i eoꝛ
aias: q̄ꝛ procuratoꝛ exīstit: q
ipsi credūt exꝑssa h i va eē t
se posse ꝓbare. I dez.

Ꝺ Jfirmationē electiōis
ꝺic ad appellādū itelligo ad quēcūq; ēt iferiozē papa
fm gar. q in oibus appellationib⁹ dixit illā decre. locū
hīc: iz guil. cōtra: vt ibi dixit.
u Ꝓmissionē. factā vel ēt faciēdā si ℨ certā ꝑsonam
appellat. ꝛ. e. q cōtra certam.
x Decetero. extēdit ergo ad futura: ō ℏ⁹. ꝛ. e. iz canō.
y Formā. ꝛ. e. qz ꝓpter.
z Personas. i plurali dixit vt cōꝓhēderet electuz
t eligētes. ꝛ. e. vt circa.
a Singularit t clare. p hoc satis reputo solutā qōnē
quā olī formabat guil. t gar. i decre. vt circa. ꝛ. e. an. ſ.
sufficiat opponēti dicē: oppono homicidiū ꝑtūt t si
moniā: t dico p hāc lfaz q ñ. ad qd. n. i. pcuratoꝛo! sic
singularit t clare fieri debeāt exꝑssio: si i appellatiōe ad
iō fieri ñ debeāt. t ō hꝰ dixit i ipsa decre. vt circa i gl. qd
b Spāle. Nō q ñ tātū vz genꝰ quo ad spēz quā (gꝰ.
tū spēs: ō hoc vide. xxiij. di. cūꝑ. t. ꝛ. ō of. oz. si sacdos
c Mādatū. ñ credo q i casu isto locū hēat decre. illa
j. ō ꝓcur. g ad agēdū. qz casus iste ē spālis i quo sp reg
rit exꝑssio: idē credo i mr̄monio ℨ hēdo: vt. e. ti. c. vl.
d Eoꝛ aias. bñ dic. als. n. nō. puideret malicie: possz
n. cē q procuratoꝛ credit ea ꝓba eē que nō credit dñs. p
curatoꝛ ergo iurat i aiam dñi: nō i. ꝓpriā sup hoc dic vt
lxiij. di. tibi dño. t de iura. calū. i ptractādis. de sacrām
to aūt calū. dicā. j. de iur. ca. c. ij. ij. fin.
e Esse. repete credunt.
f Jfirmatiōe. cassata cōfirmatiōe vel cassa nūcia
ta pp defectū iurisdictiōis vel solēnitatē omissā: ñ
pp hoc electio cassata dicet: t pbat qō ℏ dī. ꝛ. ō pbē. cū
iā dudū. marie p integrā: qz ibi ꝓfirmat⁹ fuit electꝰ t cas
sata ꝓfirmatio pp iuris ordinē nō fuatū: t vtez papa de
electiōe mādat igr ꝓ decre. ꝛ. de re iudi. ad. pbādū. vbi
cassata ē ꝓfirmatio pp defectū iurisdictiōis: vtez de ele
ctione queritur.

g Electionis. si aũt cassaret electio fuãdũ ẽ: qõ dz. ē. e q̃ q̃. t. c. si electio.

h Juris solẽnitatẽ. ē. q̃uis. t. j. e. puida. §. vez. t. j. e

i Ptãtẽ. puta qz al' nõ erat iudex vel legitie ap (c. vl. pellatũ erat ab ipso vel papa ihibuerat. j. de appel. nõ solũ. vel erat excõi cat⁹ publice iudex de re iudi. ad pbãdũ. vl' añ ꝓfirmati onẽ refuaũat papa ep'atum. j. e. si eo tpe. vel his filia t ꝓpter hoc nõ va luit ipso iure confirmatio.

j Propt hoc. p pter cessationez. s. confirmationis.

k Canonica. ex pionis t forma. ē e. qz ꝓpter. t. c. cũ i cunctis.

m Infirmari. i mo itez petit eiusõ electóis ꝓfirmató cozã debito iudice t fuabit debut⁹ oz do: t sic nõ ex hac decre. q̃ pncipale nõ segtur nãm ac cessozij: lz accessoriũ seq̃tur pncipal' nãm. j. de of. dele. si sup gĩa. t de re. iur. accessozũ cuz suis ꝓcz. Sz qd dices: put apparz ex decre. si iudex cassat ꝓfirmationẽ vicio electiõis. clarz ẽ si, ꝓpter solẽnitatẽ omissã: t hoc ẽ clarz vt hic. qd i dubio. saltz vz dicẽdũ ispici debere: qd opponebat t si ꝓra electionẽ erãt obiecta: dicat facta cassatio vicio electionis: si de solẽnitate omissa: tũc locũ hẽat hec decre. In dubio dicat vicio solẽnitatis facta cassatio ꝓfirmatóis ad hoc. ff. ō suspec. tu. hec. n. §. j. t fac qõ ibi no. ad idẽ ff. de excep. rei iudi. si ex testamẽto. ff. de penis si pses. t j. de re. iur. i penis. t fac qõ no. l. di. c. j. t ō psti. ex littis. Cõsulte tñ fa c iudex si exhmit ad istar ei⁹ q remittit de exercitu. ff. de his q no. ifa. l. j. t. ij. t facit ad hoc qõ no. moderni. ē. c. sup eo. t hec ba dicãtur cũ iudex cassat ꝓfirmationẽ tñ. sec⁹ si ꝓfirmationẽ t electionẽ: qz tũc ñ ẽ dubitabilis hec questio. io. an.

n Ulia sepe. Si vacãte cathedrali regulari vel collegiata ecclia singulares psone capli vel quẽt⁹ occupãt bona a plato dimissa vel vacatiõis tpe obueniẽtia: donec plene restituãt: ab offo t q̃buscũq̃ bñficijs st suspẽsi: nõ ob. puilegij statutis t ꝓsuetudinib⁹ q̃cunq̃ firmitate vallatis. t adũte qz decre. ista nõ pncipaliter cãt ad titulũ: lz qz vacãte ecclia: cũ imineat electio faciẽda si canonici videãt bona vacãtis dignitatis sibi deberi: difficultates igerũt t tardi⁹ eligũt: tñ ḥ, puidit: t sic etiã electioni faciẽde puidit. Jdẽ dico ō decre. ē. e sciãt. t, cgnãli. t facit. ē. e. vbi picnlũ. §. puisionis.

o Sepe. debuit igit ius sup hoc, pdire. ff. de legi. naz ad ea. j. de resti. ꝑpo. frequẽs cũ si. et ẽ si. j. de pbẽ. qz sepe et de hoc t despõ. ipube. lras i glo. pe.

p Collegiatis. i alijs nõ hz locũ hec decre, lz illa. j. ō of. oz. pñti. t q̃ dicũtur ecclesie collegiate: dixi. ē. e. statutũ.

q Uacãtib⁹. pncipali plato p cmoriẽ dicũtur viduate. ē. e ne p⁹ defectu. et. c. qz ꝓpter.

r Earũdem. Nõ q ad cẽneos et q nõ sũt de collegio nõ extẽdũtur hec constitutio: vt pic vides.

s Dimissa. de q̃bus an testari potuisset: dicam j. de of. oz. presenti.

t Expẽdi. vt. ē. e. cupientes. t ō of. oz. presenti §. ponto.

u Refuari. lxxv. dist. qñ qdã. xij. q. ij. ñ liceat t. c. illõ. t fiet hec refuatio p economũ si eũ hẽat vt i pdictis iurib⁹: vel p visitatoẽ vel administratoẽ ecclie siqué hz. j. e. is cui. t de sup. ne. p. ecclie. t sup hoc adde qõ no. io i pdcõ. c. illõ. xij. q. ij. Sz pone vacãte sedẽ certũ ẽ q⁹ capls succedit i iurisdutióe. ē. de ma. et obe. cũ oli. t. j. e. ti. c. vno. t de isti. c. ij. nisi esset visitato: dat⁹ a papa. j. e is cui. rõne ist⁹ iurisdutionis aliq̃ puenit: puta ex dẽnatióe vel sigillo vl h⁹i: nũqd i his locuz hz decre. puto q⁹ nõ: qz exq⁹ cõperit eis iurisdictõ g⁹ t ois iurisdutionis fruct⁹ q accessoz⁹ ẽ. ō re. iu. accessozũ cũ suis. ꝓcz. t hoc forte volut dicere illud relatiuũ q i vtilitatẽ tc. archid. ē. qõ ẽ hodie approbatũ p cle. c. ti. statutũ. t ibi vide i glo. hic patet.

x Eaz. ecclias cathedraliũ regularium t collegiatarz.

y Maneãt. qz nõ diminut petñ nisi restituat ablatũ. j. de re. iur. peccatũ cũ suis concoz.

z Offo. puidebit aũt q⁹ de ipsoz fructib⁹ officiet ecclia. ē. e cũ ex eo. §. ponto. t. ē. de ap. puenit.

a Bñficijs q̃buscũq̃. aliõ i casu. ē. e. cupiẽtes. §. cetez. t. ē. e si cõpromissari⁹. §. p. t vl. Si q̃rat q̃ ẽ ro q̃re ibi solũ a bñficijs ipsi⁹ ecclie suspẽsus ẽ: ḥ ro ab oib⁹ q̃ ẽt ex illã eccliam hz. bzne is ẽ solutio: qz ḥ ab offo suspẽsus ẽ: ibi ro nõ. cũ ergo ab officio suspẽsus sit t ab oib⁹ bñficijs dẽ ẽ suspẽsus. lxxxj. di. eos de cle. ex. mi. latozes. t grauioz pena bñ debuit ḥ apponi: cuz possit stati sibi, puidẽ restitmẽdo. ibi suspẽsus ẽ vsq̃ ad triẽniũ

b Donec. ipius igr restituẽtib⁹ ipso iure sine alia sntia restituti erũt: vt no. io. lxxxj. di. sig. xvj. q. vj. sigs deinceps. t ber. ē. ō mmo. Jc. Jterdi. cc. de muliere.

c Plene. etiã vsq̃ ad ouũ. iij. q. j. reintegrãda.

d Restituerit. ñ credo ḥ cautionẽ sufficẽ. iã. n. h⁹ suisz exp̃s sũ. j. de vsur. c. ij. ad hoc. ē. ō tcc. ad audiẽtiã. sic ẽt excõicatio p mãifesta offẽsa vl' pnũacia ñ sufficẽ cauẽ. j ō sẽ. ex. venerabilib⁹

e Cõsuetudib⁹. mltũ vigebãt lx ꝓsuetudies i pnb⁹ gallicãis tp hãc decr. t. ē. e. cũ ñ deceat. potes exẽplificaf id qõ dz. ē. e. li.

f Firmitate. puta ꝓfirmatóe iferiorꝝ a (ō psti. c. j. vt ibi dixi.

g Dia. idulgẽtias p (papa vl' appositióe pene vl his silib⁹. ullegia l' statuta. i alijs aũt ecclijs ñ sẽ revocata pdcã. Fuari tñ dz qõ dz. ī. ō of. oz. pñti. §. ponto. t ió stati segt quo ad hoc.

h Onstitutio. declarat decre. vt circa. dices: q⁹ solũ i cẽziudicialib⁹ appellationib⁹ locũ hz. hũit ozũ ḥ decre, ex

hís q̄ nō. gūl. s̄. e. vt circa. l gl. nō ergo ꝛ gar. ibidē ꝛ gl. sz nūq: vbi dicebāt ꝺ rūm eius qō h ꝺ f. q. virobiqꝫ ꝺ c. illa locuꝫ hēat: all. ꝺcc. s̄. e. Quis. ꝛ gnālē rōem ꝺcc. f. vt via malicys p̄cludat. Sz magis hēm⁹ pata remedia i iudicio q̄ ex iudiciū ꝛ ió maiō fuit ex̄ iudiciū adhibēda cautela: ꝛ ꝺc. Quis. i a° ca

a ¶ Lóstó. s̄. e. (iu logi vt circa. als pstó: als constituꝫ.

b ¶ Nego. ijs. electióuz postlatóz aut puisióuz

c ¶ Mirioza. de ap. vt ō bitus. a. j e.ti. coꝛdi. ꝛ. s̄ e. c. i. cū mulle si.

d ¶ Eá. pstóem vt circa

e ¶ Immutata. Nō coꝛ rectōem iuriū eccliā. s̄ e. cū expediat. cū suis cō

f ¶ Scui. ꝛ liba. Nō (cō. ar. q̄ plat⁹ habz liue rā ꝛ gnālē. ꝛ hoc not. io. v. q. iij. c. vl. in fi. magne glo. alibi no. ꝺ rūm. xij. q. i. c. vlti. ꝑ pma pte facit vij. q. i. c. i. xvi. q. i. ꝛ tpis xxi. q. i. relatio. ꝛ s̄. e. cū nob oli. in fi. sūm dicatur hſe liberā ꝛ gnāliez: siue gnālē ꝛ nō liberā: siue ep⁹ ꝺonare nó póz: nisi hēat ꝓsuetudo ꝛ modica: ꝺe ꝺona. ceteruꝫ.

g ¶ Spualib⁹. pñt iḡr ꝺare lr̄as cómendatícias ad oꝛdies. j. de tē. oꝛ. cū nllis. §. pen. ꝛ puto q̄ iste admístrato: dispēsatóez ꝺc. cū ex eo. s̄. e. t. facē possit p hāc

h ¶ Soli. pterēs i cāu. j. ꝺe sup. ne. p. ecclie cathedrali. (ꝺcc.

i ¶ Immobiliū puto q̄ mobilia ꝛ p̄ciosa possit i cāu licito alienare: ꝺe his. ii. q̄ fuādo fuari ñ pñt ñ ē dubiū. C. ō admi. iu. lex q̄. si voluisset papa: q̄ alia mobilia aliēare ñ possz: h gnālr locut⁹ fuisset: sic fecē. s̄. e. c. nihil ē. i fi. ꝛ s̄. ꝺe acc. c. vl. j. c. pr. §. si vo. aliq̄. n. debēt vba opari. j. ꝺe pui. si papa. i. gn. i fi. ꝛ s̄ ꝺe ꝺci. ad audiētiā. C. ō codicil. si idē. ad h vbū istō q̄ō. j. legt dūtaxat. ꝛ sic nō. ex hac ꝺcc. ꝛ ex p. ꝺcc. nihil ē. j. c. pr. admíni stratoꝛē eccle va. siue datꝫ a iure l' ab hoie imobilia aliēare nó

k ¶ Lófirmat⁹. q̄ si ista vides no. s̄. e. trāsmissā. oubita (posse ri solz an ist⁹ admístratō si offiū expiret mōtuo papa: ꝛ dixit cópo. s̄. e. cū nob oli. ad fi. q̄ ñ expiraꝫ oꝛdiariā. n. hz ptārē ad h. ff. ō iu. ō. iu. l. ꝛ q̄. ꝛ. j. ō of. le. c. ij. No. ēt ibi q̄ eoipso q̄ pa pa ꝺat admístratoꝛē vel visitatoꝛē ec. cathedrali: si postea cāo nicē ignoꝛāt eligāt ep̄m ñ tz elēctio: q̄si papa ꝺādo visitatoꝛez ad se. puisionē reuocauerit: ꝛ sic ꝺicē. p̄nūciarī i curia: sz ñ bñ. p

l ¶ Expediri ꝓcoꝛd. vij. q. i. pōtifices. ꝛ sic mādaꝛ q̄ō (bak iuꝛ. per sęnon pōt: q̄ō ꝺic vi. s̄. e. suffragāeis. ꝛ. s̄. ꝺe trāsla. c. i.

m ¶ Rdēntiatib⁹. ꝺide ꝺcc. i. vij. ptes. In ꝑma pomb⁹ pstóis cā ꝛ pstituto circa psonas eligētes: ꝛ eligēdas i mōstijs mōialiū. In scōa ibi hāc pōt qd iuris: cū in pdis mōstijs plēs fuerunt electe i diuōdia p formā scrutinij. In tria q̄ incipit ibi cetez. ponitqd iuꝛ. cū electe p formā cópromissi aliq̄ ps se opponi. In q̄rta ibi porro. ꝺeclaꝛan ꝺcc. vt circa. ꝛ ꝺcc. cupiētes. s̄. e. tit hē ant locū i cāis ipsaꝫ electóuz. In quinta ibi postremo. excóicaꝛ aduocatos ꝛ alios vocatos ꝑ dictis electórib⁹ q̄ discoꝛdiā feia uerit vel exōtā nutrierit. In sexta ibi. s̄. dicta. sit ápliatio pstóis ad canónicas ñ. pfessas: ꝛ q̄ hñt. ꝑpuz. In septia ibi ad hoc. fit q̄ dā. ptelatio ꝛ antiquoꝛ iuriū salutatio. Et ꝑma ps hoc ditit monal ñ eligit: nisi pegerit. xij. an. ꝛ sit tacite vel exp̄sse. pfessa: nec eligit nisi pegerit. xxx. an. ꝛ fuerit exp̄sse. pfessa.

n ¶ Que. s. monasteria.

o ¶ Dispendia. s̄. e. q̄. ꝑpter.

p ¶ Affectates. s̄. e. cupiētes.

q ¶ Duodecimū. q̄ tūc ꝺ pubes. ꝺ ꝺesꝑō. ipū. pubes. ꝛ tūc ē i viro: q̄ añ pubertatē ad eligēdū ñ admittit. s̄. e. ex eo q̄ō.

r ¶ Peregerit. sic s̄. e. cū i cūctj. j. ꝺe eta. ꝛ q̄. c. vno. s̄. ō of. ꝺele. cuz vigesimum.

s ¶ Tacite. idez in mōsterijs viroꝝ s̄. e. ex eo q̄ō. i fi. s̄ e. quarticie. ꝛ. c. fūdameta. §. pui.

t ¶ Illijs. pfessis.

v ¶ Quo ciuilā. tō si alio quocūq; nomie vocei ad hoc.

x ¶ Subemat. j. ꝺe sta. regu. c. vno ꝛ p hāc ifaz puto q̄ in pozissā vel ib pozissā clauſtrales bñ possit assūi nisi xx. an. ꝛ ꝺe talibus s̄. ꝺe sta. mo. cum ad mōsteriuz. vl. poz aūt.

y ¶ Eligat. eligi. p hibet sz non postulari: sic in ꝓ qui infra idē tps non eligit. s̄. e. cū i cun

cti. sz bñ postulat. s̄. e. inomit. ꝛ puto q̄ ꝺebeat postulari a papa j. ꝺe eta. ꝛ q̄li. c. vno.

z ¶ Triceli⁹. oli abbatissa ꝺebebat eē sexagēaria. xx. q. i. iuuēculas. sz ñ vtebamur illo iure: sz p ꝺcc. s̄. e. cū i cūctis. §. iferioza. eligebat q̄ attigerat. xxv. an. nūc aūt iposita ē certa meta: quā sz i abbatissis fuem⁹: i abbatib⁹ lo cū hſe nego: vt j. i fi. c.

a ¶ Exp̄sse. Nō q̄ i eligēte sufficit q̄ sit tacite. pfessa: qō fit cū maioꝛ scięs ꝛ ipōte suscipit hiuū. pfessoꝛ infra ānuz ꝛ triduo pseueraꝛ: vel cū stat i religiōe vltra ānū: hoc modis fit tacite. pfessio: ꝛ h vꝛ i religiōib⁹ ñ mēdicāntib⁹: ꝑ bak hoc. s̄. ꝺe regu. ad nfam. ꝛ. c. ex pte. ꝛ. j. e. ti. pstóez. In electa regrit exp̄ssa. pfessio: vt h ꝛ idē ꝑ oia i mōsterijs viroꝝ: vt s̄. e. nllis. ꝛ. c. ex eo q̄ō. i fi.

b ¶ Sanc. ij. ps.

c ¶ Diuisi. qō si ē ñ ē nouū nec reph̄ēsibile. lxiij. di. nos se. c. vlti. ꝛ. viij. q. i. nec. nouū.

d ¶ Duabus. si. s̄. e. si q̄ñ.

e ¶ Nō ob. h intelligo nisi oppōat id qō eligētis votuz nllz reddat: ita q̄ ñ remanēt due ptes: ar. s̄. e. siq̄n. póe. n. q̄ oppōat q̄ eligētes si sit tacite l' exp̄sse. pfesse: vel ñ si pubes. s̄. px. rn. vel q̄ i mōsterijs ñ indicātib⁹ si aliq̄ ꝛce pte: q̄z ñ vz receptio. j. ꝺe sta. mo. c. vno. §. sāe. ꝺico tales exceptōes admittēdas: ad h ō of. ꝺcie. ex pte. ij. ꝛ sa. qō ꝺixi. s̄. e. quoꝛūdā. vbi g⁹ ō duab⁹ ptib⁹ pstat: nec oppo nit aliqd qō illas minuat: aliq̄ ñ ob. exceptio: ꝛ sic ite illas hāc liaz Illij ꝺicētes h spāle i cāu nio: q̄ excóicate ius pēse ꝛ itācē ꝛ illes pśōe ꝛ eligētes sciēt. dignā admittēt: ꝛ ꝓnūtabūt i nuō: sz q̄ ñ sē. pfesse l' nuoꝛes: ñ: q̄ ñ facuūt nūez: q̄a vo dñi exceptōez excóis bñ admitt. ꝺ eligē tes: q̄ excóica ꝑuat voce ꝛ nūero. ij. q. i. notā. ibi de nūe ro collegaꝛ et⁹ iuppmīt l' ocīt ꝛc. sz sciēt eligēs idigna: sz

I

ꝑuēt voce nō numero: ⁊ iō nō obstat tal' exceptio ſup ꝓ
tis: nī offiū hīs calib⁹ nō ꝛdeficiet vt ſeq̄r ego iā bis i iu
dicijs conabar dēdē: q̄ eligētes scient idignā tāq̄ ſus
pēſe ⁊ irregulares repellanb⁹ ⁊ votoꝛ ſuoꝛ nī hēāt ꝓputa
tio: ita q̄ ſm hoc electio a miozi ꝑte numero poſſit va
lere: quo. n. ad illā
electionē dicā illas
i numero nō ꝓpu
tādas: vt vitet āti
quoꝛ iuriuz cozre
ctio. ſi. n. ita ſiſ̄lr
ſtam⁹ numero: qd
dicem⁹: ſi. xij. ſunt
moniales. vij. no
lūt eligē: iſtat finis
ītnī: alie, v. eligūt.
q̄re non valuit ele
ctio facta ab ipſ̄. v
Quidſi papa int
dixit. vij. moniali
b⁹ ne eligāt: q̄re ñ
valebit electio fcā
a. v. ſi hoc ē i mēdi
cto hoīs: q̄re ñ erit
ſūntdcō iurīs: ñ vi
deo. Itē pone q̄ a
liq̄ monialeſ elege
rūt alīamue ꝓdi
onalīr vl īcerte: ita
q̄ vota eaꝝ trāſſe
rant i alias. ſ. c. ij.
dicem⁹ ne voces
alteri⁹ ꝑtis ſz forte ſit miozi numero nō valere. Ex his ⁊
ſilib⁹ rōnib⁹ vī nō hīt debere rōnē votoꝛ illaꝝ q̄ elege
rūt ſcīēter idignā. ſz ꝺ hoc fac: q: ſi nō fit collato i electi
onib⁹ monialiū: vt. j. e. c. ſ. vt aūt. g⁹ pena ꝓuatōis i eis
locū nō hz: ſz hoc nō ē vez: vt ibi. j. dicā i gl. nō ex hoc
ītē ꝺ id fac finis. c. vbi dī multa ſpālia ſtatuta i his ele
ctiōib⁹: ſz id nō ob. q: ꝑter illō ſt ſpālia multa: vt. j. pa
tebit. Itē obſtabit q̄ ſra dicē numero. ītē q: ſm hoc ni
hil eēt q⁹ ad hoc nouū i electiōib⁹ mōialiū: q: id erat ſta
tutū. ſ. e. liq̄. p qō. c. ex pn. ⁊ fi. ⁊ p decre. ſ. e. ſcriptū i
q̄tū i illis dī q̄ ꝺ duplo maioꝛ ē ꝑte nūero ꝓ obūci id
qō votū ānullat: ꝓbari vī q̄ votū nullū cōputeſ i nūe
ro: ⁊ ſi dicam⁹ vota taliū ꝓputari: multo foꝛt⁹ vota ꝓēp
toꝛ: vñ tā i cauſis ſuccubui: ⁊ iudicio meo nō ſolū vtilis
imo ⁊ neceſſaria eēt declaratio: ⁊ idē dico circa decre. ſ
e. quoūdā. vbi hec oia itelligant repetita ꝛecepi q̄ ſer
uat curia: q̄ i iſta decre. ⁊ decre. quoūdā. ꝓceſſe ſtet nūe
ro: ita q̄ ñ hēāt rō excōicatiōis ſuſpēſiō⁹: irregularitat
⁊ alioꝛ q̄ reddūt votū nullū: ⁊ audiui boñ. papā ſic i cō
ſiſtoꝛio dixiſſe: vīd i cle. e. t. qō circa. ⁊ qō ibi no. Quid
dicem⁹ ſi i ꝓcoꝛdia vl a duplo maioꝛi ꝑte ſit cā electio:
erit ne ꝺ neceſſitate q̄ fiat ꝓclamatio ſm formā decr. vl
tic. j. e. t. ita q̄ alr ñ valeat confirmatō. Et ꝓcedit dubitatō
iſta: q: exq⁹ eo caſu ñ admittit alīq̄ exceptio: vt h: ad qd
hz fieri ꝓclamatio. puto ꝓnū: cū illa decre. idiſticte loq̄
tur. ꝑterea poſſz eē moniales illas ñ eē ꝓfeſſas: vl nō eē
tas legitie: ⁊ iſte ſalē exceptiōes non ꝓnt negari q̄n ad
mittant: cū numeꝛ ꝺminuāt: vt. ſ. dixi. Itē forte ꝺ ꝓſue
tudie ꝓſcripta vel ꝓuilegio nō ad ꝓnēs: ſz ad alios ſpe
ctat eligē: fiat q⁹ citatio vt ⁊ h⁹ ſciaē. vel forte teneāt eligē
de certo loco. ſ. ꝺ ꝓſue. cū dilect⁹. ꝺ ꝟ. ſig. ſi abbate. Itē
qd dicem⁹ i mōſteriis q̄ p mares regunt. iūn. q̄dam
mōſteria monialiū q̄ p ꝓē regunt: ⁊ moniales eligūt
ībi illū ꝓē: iſta talia monaſteria ſūt mihi nota, hēbit

ex offō⁹ ꝑut ſpectat ad ipz di
ligēt⁹ examiatōe ꝓmiſſa: ſi aī
iuēta fuēit canonica⁶ ꝓfirmet
⁊ ꝓfirmate electe: abbatiſſa⁷
extīrit bñdictio ipēdaē. ¶ Si
aūt nlla earūdē⁸ electionuz a
ꝓtib⁹ fuerit celebꝛata duabus
tē nō obſtāte q̄ ſit publicatū
ſcrutiniū ⁊ ad electionē ꝓceſ
ſū⁹: poſſint mōiales q̄ i aliā l i
als direxerāt vota ſua licite
p ꝓſēſū añq̄ ad act⁹ diuertāt¹⁰
extrāeos¹¹: oi ꝑitate¹² ceſſante
ad illā accedē: q̄ ab alīq̄ maio
rē¹³ ꝑtē ꝓuēt¹⁴ nūero faciētib⁹ ē
electa: ⁊ ſi ꝓ acceſſū h⁹ i ad ou
as ptes puēiri¹⁵ poſſit: illē q̄ an
tea i eā ꝓſēſerāt cōputaī¹⁶ ꝓfir
meē ⁊ bñdicaē¹⁷: ac ſi duaſ p
tes ab initō¹⁸ hūjſſz: vt i cāu p
xio ē ꝓmiſſū¹⁹. ¶ Uez ſiq̄ fue
rit mōiales q̄ poſtq̄ i ꝓmiſſil
calib⁹ tal²⁰ ꝓfirmata ⁊ bñdicta
extīrit: ac poſſeſſionē²¹ ſue ad
miſtratōil fuerit aſſecuta: vo
luerit i mōz ꝺnūciatōis l accu
ſatōis: vt a dignitate ꝺūciat
adepta: ꝓponēi aliq̄d ꝺ ipaz
eis p ꝑdcā. ꝓponēdi mīme ſit
ſublata facultas²². ¶ Si vo ad
illā q̄ a maioꝛi ꝑte vt ꝓmittit
ē electa noluerit alie accedeī
mōiales: vl ſi acceſſerit: ñ tot
tñ q̄t cū alīs ꝑuſ i eā ꝓſētiēti
b⁹ faciāt duaſ ptes: tē ſup ob
iectib⁹ ptis alteri²³ ſiq̄ fuerit ⁊
ſi aliſ q̄ i tali negocio ſit ex of
fō iq̄rēda²⁴: plene ſiñ ſtrepitu²⁵
ne locū hec decre. i talib⁹ electiōib⁹. ⁊ p ꝑn. c. vbi dicit ſtatuiz⁹
vt cū i eis fuerit electio faciēda: ⁊ p finē vbi dicit i. ſ. vlt. i pn. i
gb⁹ſlibet mulieꝛ monaſteriis ⁊c. vī q̄ ſic. ſatis credo q̄ inq̄
tū decre. iſta inſpicit eligētes ⁊ factū eaꝝ ēt in talib⁹ electiōib⁹
hīet locū hec decre. puta q̄ ⁊ tūc eligētes ſint ꝓfeſſe ſint etatis
legitime poſſēt accedere
collatōnē ſcīe ⁊ meriti o
mittē ⁊ his ſilia: ſz i q̄tū
ſtatutio inſpicit electam:
puta q̄ ſit. xxx. ānoꝝ q̄
admiſtret añ ꝓfirmatiō
nē electa a maioꝛi ꝑte et
his ſilia: forte i illis locīs
ñ hīt: ⁊ iudicio meo cir
ca hoc ēt eēt neceſſaria ꝺ
claratio.

a ¶ Officio. erq⁹ exaia
rebz ⁊ ſupplere i hiſ cau
ſis ēt de facto. ſ. e. cū no
bis oli. ⁊ ibi de hoc. ſ. de
poſtul. bone. j. ⁊ xxvij.
di. primoꝛ.

b ¶ Diligēti. ſ. e. nihil.
⁊ de ꝓbē. ḡue. nemini. n.
cito ꝺz manū ꝺponeſ: vt
xxvij. di. ſ. j. lxxvij. diſt.
qd ē cito. ſ. e. cū nobis.
⁊. j. e. c. vltimo.

c ¶ Canonica. ex forma
debita ⁊ ꝓſona idonea.
vñ ſi eēt illegitime nata
ſ. e. cū i cūctis. de fi. ꝓſb.

p totū. vl coꝛrupta. xx. q. j. iuuēculas. vl al idigna: ñ ꝓfirmabit

d ¶ Abbatiſſa. Nō q̄ poſſe nō bñdicūtur ſz abbatiſſe: ⁊ ne
gligēnb⁹ recipe bñdictionē. j. annū a ꝛpe ꝓfirmatiōis ꝺponūtur
pena p ꝓtōlū vtiñ. de ſta. regu. attēdētes. ſ. ſtatuimus.

e ¶ Earūdē. ad q̄s ꝓceſſū fuit p formā ſcrutiniū.

f ¶ Ꝓceſſū. hoc ē ꝺ iura. ſ. e. publicato. ſz ē i hoc caſu ſpā
le: vt dī i fi. Idē i electiōe ſūmi pōtificis. ſ. e. ſz de vitāda.

g ¶ Diuertāt. nō ſic i electiōe papē: q: ēt poſtq̄ diuerterūt car
dinales ad alios act⁹ pñt accedere: ſz h ſec⁹: ⁊ pōt eē rō q: ma
ioꝛ: ꝓſtātia ē i viro q̄ i muliere: ⁊ q: i electione regrūtur neceſſa
rio due ptes: ſz hic nō neceſſario: ⁊ adde rōnē ipſius decre. ſz
de vitanda ūn ſi.

h ¶ Extraneos. ſic. ſ. e. q: ꝓpter. ⁊. c. cū poſt petitā. ⁊ ē ſi. qō ꝺ
teſte dī. ſ. de teſti. co. ꝓterea.

i ¶ Di ꝓanitate. vt ſimoniaca datiōe vel aliq̄ pactiōe illicita
vel coactione vel extoꝛſione: ſi. ſ. e. q̄uis. ⁊. j. c. ꝓxi.

k ¶ Maioꝛ. ē ſecus de minoꝛi. j. e. c. ſ. ſigna.

l ¶ Cōputatis. ille. n. diſſētire nō poterūt: cū de ill cautū ñ ſit.

m ¶ Bñdicat. ſi fuerit abbatiſſa: vt. ſ. ꝓxi. ſ. i fi.

n ¶ Ab initio. j. de reg. iur. ratiōabitione cū ſuis ꝓcoꝛ.

o ¶ Ꝓemiſſū. l. ꝺdictione exceptiōe vel appellatiōe ptis al
teri⁹ nō obſtāte: ꝓmiſſa tñ diligēti inq̄ſitione ex officio ſuo hoc
fuit ꝓmiſſum.

p ¶ Talis. l. q̄ ab initio vel p acceſſū habuit duas ptes.

q ¶ Poſſeſſionē. a q̄ nō ipedit alios qs p⁹ ꝓfirmationē: niſi crī
mē cū ifamia opponat ſ. de accu. accedēs.

r ¶ Facultas. ſic. ſ. ꝺ ꝓceſ. ꝑbē. p⁹ electionē i fi. ⁊ ꝺ ap̄l. cōſti
tut⁹ i fi. Et ſic no. q̄ ꝺ act⁹ cui denegat exceptio: ꝺ id. ff. de
re. iur. iuu⁹. ſ. cui ꝺ dam⁹. ſz ē ſpāle: ⁊ adde qō dixi. j. de re. iur.
qui ad agendum.

s ¶ Alterius. l. minoꝛis.

t ¶ Ingrēda. l. de forma electionis ⁊ ꝓſona electa.

u ¶ Strepitu iudicij. ſic. ſ. de accuſa. oli. vbi de hoc. vīz lega
t⁹ vel iudex inferioꝛ poſſit cōmuē cām decidēdā ſine iudicio ꝓ

strepitu: ꝛ qd ipo rẽt ꝺba ista: vide qꝺ dixi. j. de here. c. vlt.

a Interim. hac causa pendẽte.

b Aucte. Nõ nouũ casũ h: ꝛ. j. §. cetez. vbi electa añ confirmationẽ admistrat: aliũ hẽs. §. e nihil ẽ. aliũ. §. e. lz õ vitãda. xxiij. di. i noic. aliũ casũ fz quoꝺã i ipatoze: vt sola electõe administret: vt. xciij. di. legim⁹.

c Libẽ. vt. §. e. cũ nob õlũ i fi. ꝛ. §. c. pri.

d Rebus. strictius loquit. §. c. c. pri.

e Recipiat. quẽt⁹ tñ recipe potit fz distinctõez j. ne se. va. c. vno. ꝛ ꝛc regula. c. vlti.

f Ad maiozẽ pte. adũte: decr. ista bñ ꝺeclaiat qd iuris qñ fcã ẽ electõ a duplo maiozi ꝛ a maiozi et a miozi. qd ꝺicez i ẽrto casu cũ electiões pares voces hẽant nũero: nunqd altera potit p accessũ ratificari. credo q ñ: accedat ad hoc qõ no. §. e. ecclia via. ij. ad fi. ꝛ hoc credo ꝓcipue ista rõe. electõ fcã a miozi pte ad quã cũq; dignitatẽ nlla ẽ ipo iure de religioso quecunq; §. c. quoũdã. ꝛ. j. stati segl. hec igr ẽ rõ ẽre p accessũ ratificari ñ pt: qz qõ a sui pncipio sic nlliz fuit tractu tpis nõ ꝓualescat j. de reg. iur. non firmat cũ suis ꝓcoz. ꝛ. §. e. auditis. fz electio facta a

iudicij ꝛ figura p supioze iq̃rat ꝓmiꝛ: añq; ꝓfirmetꝛ eadẽ electio vl ẽt ifirmet: fz iteriz⁹ pñtis pstõnis auctẽ b i spualibus ꝛ tpalib⁹ libẽ c admistret sic tñ q; de reb⁹ d mõsterij nil penit⁹ alienet nec aliquã i monasterio recipiat e q̃q̃ mõ. f Siq̃ vo a miozi pte ꝓuent⁹ nũero noiata fuẽit vl electa: ex noiatiõe vl electiõe h⁹i: q̃s eoipo q; ps miozẽ eas fecẽit: vires aliq̃s nolum⁹ obtinere g: ipi h⁹ius aliqꝺ quolibz ñ q̃rat: nec ad eã ab alijs per pselũ i h⁹ casu valeat accessꝰ hꝫ. Ut aũt cũ p dictã formã pcediꝛ: facilẽ in h⁹i mõialiũ electiõib⁹ ad cõcoꝛdiã vẽiat: ꝺcernim⁹ aũt vt nõ zeli ad zelũ nec meriti ad meritũ: fz solũ nũeri ad nũeruz fiat collatio i eisdẽ. g Letez h si p formã ꝓmissi fuerit i electiõe pcessũ: ꝛ electe pl aliq̃ se oppõat: si miozi ipi⁹ us: vt i forma scrutinij statuit⁹: ꝓfirmet eã electio: ꝛ eiꝺ bñdictio ipẽdat: pti eiusdẽ ꝺictiõe vl exceptiõe aut appellatiõe q̃lz ñ obstãte: sed p h⁹ ꝺnũciãdi vl accusãdi eã p⁹ modũ sibi via mine sit pclusa: si maioz ei⁹: ꝺonec ꝺ obiect⁹ ꝛ alijs vt i eaꝺ forma scrutinij ꝓmittit⁹: fuẽit iq̃sitũ: cõfirmatio: vl ifirmatio ꝺifferatur: fz iteri⁹ vt ꝓdr libẽ admistret: nisi forsã pl opponẽtiuz extitit ꝺuplo maioz: tẽ. n. admistrare ipaz nolum⁹. fz litis euẽtũ⁹ potꝰ expectar. b Poro si i h⁹i electiõuz negocijs ꝓtigerit i illꝰ dũtaxat casib⁹ in qb⁹ oppositõi iuxta ꝓmissa fuerit admittende ad se. c ap. appellari: appellates formã

ssa. c. vlt. vbi ad maiozẽ trãsire ꝓmittit: fz nõ ad parez.

rima pte: iꝺẽ ꝺe media: vt fm hoc ꝺicam⁹ minozẽ ptez illã q̃ maioz nõ ẽ: vel necessaria cẽt i hoc pũcto declaratio vel standũ antiquo iuri.

n Cõfirmet aduerte: qz i casu isto ꝛ i casu. §. e. §. sane ꝛ. §. se. nõ credo q; añ ꝓfirmationẽ mistrare possit: ꝛ est mirabile: qz si ẽ electꝰ a duplo maiõi pte: ergo a maiozi ergo vi q; añ cõfirmatõnẽ admistrare possit. §. e. §. sane. ro. Itẽ si mioz ps opponit: mlto fortiꝰ vi q; admistrare possit: q̃ qñ se maiõ pl oppõit vt j. segl. fz nõ mireris: qz i istis casib⁹ nõ differt ꝓfirmatio ꝓpi obiecta: ꝛ iõ nõ admistrabit añ ꝓfirmatiõez fz i illis differt: ꝛ iõ ante confirmationem admistrabit iuris ꝓmissiõe: et q; hoc sit verꝰ ꝓ hoc: qz q; electꝰ añ ꝓfirmatiõnẽ admistret: ẽ ꝺ iura. §. e. q̃ste. ꝛ. c. nosti. a qꝰ iure antiquo ꝺico nõ recedẽdũ: nisi i quãtũ ꝓmissũ iuenim⁹: i q̃libz ius antiquũ ꝺuabo: vt i fi. c. ad hoc. §. ꝺe trã

o Vti forma. j. exponit: ibi ptis eiusdẽ ꝛc.

p Statuit. §. q̃ a ꝓncipio vel p accessũ electa est a duplo maioꝛ pte. §. e. §. sane. ꝛ. §. se.

q Bñdictio. si abbatissa fuerit. §. e. §. sane. in fi.

r Eiusdẽ. §. minoris numero.

s Nõ obstante. expone vt. §.

t Precluſa. §. e. §. vez.

u Premittit. §. e. §. si ꝺo.

x Differat. hec ẽ ergo ratio q̃re admistrat: vt. §. ꝺixi.

y Interim. no. ꝓ his q̃. §. ꝺixi.

z Predictꝰ i ꝺicto. §. li vo. §. q; bona nõ alienet: nec aliquã in monialẽ repiat quoquo modo.

a Euẽtũ. q ꝺubi⁹ ẽ. ff. ꝺe peculio qõ ꝺebetur.

b Expectare. Nota. electio facta p formã scrutinij a duplo maiõi pte. ꝛ electio fcã p formã cõpromissi cui minoꝛ ps añẽt⁹ se oppõit sũt partes: qz i eis statui fit ꝓfirmatio ꝺictiõe ptis alt⁹ vel exceptiõe vel appellatione nõ obstãte: ꝛ p⁹ possessionẽ adeptã vtrobiq; admittit accusatio vl denũciatio. Itẽ electio fcã a maioꝛi pte p fõmã scrutinij: ꝛ fcã p cõpromissũ cui maioꝛ ps se oppõit sũt partes: qz vbiq; ꝺifferꝛ ꝓfirmatio: ꝛ iteri admistrat exceptis q̃ꝺusdã casib⁹: fz electio fcã p formã scrutinij a minoꝛi pte añẽt⁹: ꝛ fcã p formã cõpromissi cui duplo maioꝛ ps añẽt⁹ se opponit: nõ sũt partes: qz p⁹ñ valet ipso iure: nec ratificat p pselũ. ꝛ posꝫ valere: fz ñ admistrat electio: fz litẽ euẽtũ expectat. Si q̃rat q̃re ius diuersũ in forma scrutinij ꝛ forma cõpromissi: sat⁹ ꝓ se. sol. qz in ſcẽo casu oẽs pselisse ꝺidenꝛ i eo q; cõpromisserũt: qꝺ ñ ẽ i p⁹. p forma. n. cõpromissi ẽt vno ꝺicẽte, pceꝺi ñ po

l Cõpromissi. Quid si pceꝺat p formã §. e. cũ ꝺilecti. ꝛ. c. cũ expediat. hẽbit ne locũ qõ hic ꝺi: vel an qõ ꝺi i supioꝛi, prima pte. credo q; locũ hẽbit pticula h⁹ ꝺecre. qz forma illa potꝰ cõpromissi ẽ ꝺ scrutinij: vt. ꝓbat p ipsã ꝺecre. cũ expediat. ꝛ ꝺico q; illa forma ñ ẽ forma p se: fz ẽ q̃ꝺã spẽs forme cõpromissi: q; hoc sit verꝰ ꝓbat ex eo q; oẽs alie forme sublate erãt p ꝺecre. qz pp. si ergo illa fuisset p se forma: necessario cẽt ꝓcludere illã fuisse sublatã: fz nõ fuit: qz spẽs ẽ forme cõpromissi: vt ꝺixi: siẽ ꝛ cõpromittit ad aliã certã metã. §. e. cũ i veteri. ꝛ fac. j. c. pri. §. porro. ꝛ hoc ꝓbat textꝰ ipsius ꝺecre cũ expediat ibi: i electionem

m Si minoꝛ. satis credo vt ꝺixi i p(bus cõpromitti. io. an.

ſtill. §. e. qz ppi.

c Porro. quaꝺ

ꝺ pmissa. c

pio vl q; acceſſũ

facta fuit p form

e Ad fe. ap. W

ar. p vpione gu

ꝺuran. q; ꝺecre.

circa. nõ hẽat lo

nũ i appellatiõ

b⁹ interpositꝰ ad p

pã: fz ꝛũ ꝺixi

quẽ ꝺo gar. i p.

cre. vt circa. i q;

oib⁹ appellanto

b⁹ locũ hẽat: ꝛ

co q; ꝺecre. ista

ſpicit. c. seqnſ:

logꝫ ꝺe ꝺecre. c

ctes. q̃ locũ nõ

nisi i appellanto

b⁹ ad papã ipa

ſ Formã. §. q;

pmãt oia ꝛ ling

q̃ i formã vl pio

ẽꝺãt obijcẽ ꝛ

gularit ꝛ clare.

pcuratoꝛ. ꝛ q;

rẽt fm formaz

ptẽtã: ꝛ ẽ pẽa q;

per nõ expſſis

audiant nisi ex

ta cã: vt ibi pa

g Lugꝺ. §. e.

circa. io. an.

h Sz cũ ea

ſſe tractus fu

glo. gar. posit

t. cupientes

pn. sup v. fg

vbi ꝺicebat

q; sat⁹ credeb

mẽte ꝺditoꝛis

ſſet: q; femine

ad curiã: vi

tñ p vba q;

nerent: qz i n

lino genẽ cõ

ꝺit femnini

le. q̃. li ꝛ. a. r

iij. sigs sua

tũcto cũ ꝺec

sã. ex. mulier

liẽ tuã electio

ñ fuerit illa m

nialib⁹. xvij.

i Decretũ ꝺe

ad idẽ. j. ꝺe iu

qꝺ ꝺic vt. §. ꝺ

k Statũ. reg

l Decreat. fm

m Expediat

n Euagari. j

o Appellati

p Personali

actu locali nõ h

q Sufficiẽte

uit.s.e.q; ppi. Equa igr fuit rō i eis diūtū ius statuēs

Porro quarta pars.

Premissa. q; ñ i electiōe q̄ p formā scrutinij a pncipio vsq; accessū fcā repit a duab; pnb; nec i electione q̄ facta fuit p formā cōpromissi: cui mior ps se opponit.

Ad se. ap. Mō ar. p; opione guil. duran. q; decre. vt circa. nō hēat locū nisi i appellationib; interpositis ad papā: z Zuū dixi sequēdo gar. i p. de cre. vt circa. s. q; in oib; appellationi b; locū hēat: t dico q; decre. ista respicit. c. seqnsi: qō logt de decre. cupientes. q̄ locū nō hz nisi i appellationib; ad papā itpositis.

Formā. s. q; expmāt oīa t singla q̄ i formā vl ps̄oaz ūtēdūt obijcē t singularit̄ clare. s. e pcurator. t q; iurēt fm formaz ibi ptēta: t ē pēa q; super nō exp̄ssis nō audiant nisi ex certa cā: vt ibi patet.

Lugd. s. e. vt circa. io. an.

Sz cū eas. §. iste tractus fuit ex glo. gar. posita. s. e. cupientes. circa pn. sup v. fglariū vbi dicebat gar. q; sat credebat de mēte pditoris ñ fuisse: q; femine urēt ad curiā: videbat tñ p vba q; ire tenerent: q; i matculino genē cōprehēdit femininū. ff. ō le. ñ. si ita. xvij. q. i iij. siqs suadēte. cō iūcto cū decre. de sā. ex. mulieres. Jrē p iura antiq̄ i abbatissā electa ps̄oa sui suā electionē, pseq̄ poīat. s. de rescrip. cū dilecta. t q; ñ fuerit illa mēs pditoris, pbabat p decre. s. ō sē. ex. ō monialib; xvij. q. ij. pniciosā. ō coha. cle. p totū. ō sta. mo.

Verecūdiā. Vo. melioz pditionē mlier (c. vl. §. ff. ad idē. j. de iudi. mulieres. In q̄busdā vo deterior est: qō dic vt. s. de pe. t re. c. noua q̄dam.

Statū. regulare. s. t sic duo cōcurrūt.

Decear. fm honestatē.

Expediat. fm vtilitatē. s. de wo. t wo. re. magne.

Euagari. j. ō sta. veg. c. vno. t pcō. C. ō his q; ve. e. i

Appellatū q̄ vēire renebant fz formā ōcr. (pe. l. ij.

Personalr. i hoc ergo solo. s. i psonali ad (cupientes ūcētu locū nō hz decre. cupientes. als vo bñ.

Sufficiēter. s cū oib; actis iurib; t muniminibus ad rcausā spectātib; s. e. ti. i decre. cupientes. §. q; sup. xx.

Constitutionē. s. e. cupientes.

Penā. s. q; electe st. j. tps debitū, pcuratorē nō miserit: sint puate oi iure sibi p electionē q̄sto: si aut miserit iz ñ cū actis iurib; t muniminibus sufficiēt instructū: p ill exhibēdis alibi q̄ apō se. ap. nisi ex iusta cā oīa tionē aliquā nō hēbunt eligētes appellates l opponētes q; adse a tōti si excluse, plecutiōe, pcessus: ita q; p hoc electus nullū p̄iudiciū generet: hec et alia hēs i p. ōcr. cupientes

Hoc ñ fecerit. i. pcuratorē nō miserint vl nō sufficienter instructum.

Postremo. v. ps.

Di. puta religiosi viri. lxiij. di. obcūtib;. vel p̄siliarij vl aduocati vel discreti viri ad h; vocati t q̄ dicēdi dic vl hx: q; si religiosas vl discretas mlieres ad h; vocarēt: ipe tenētur hac p̄stōne: t facit qō dixi. s. §. px. s. e. gnā

Deiceps. respic (li.

Nutriri. (n. futura Nō ista duo paria cē: ad id ō p̄uī. cū t plantare i

Sbiacē. Nō (pn. nouū casū i q; qs excōicat; ē ipso iure: t credo q; cpi tales p̄nt absolui cū papa sibi ñ reseruauit absolutōnē. s. de sen. ex. nup. t adde q̄ dixi. s. e lqant cuncti.

Supradcā. ħ. vi. p

Approbat. ō re vo.

Prouicia; (fliensū vt i thcutonia: t vis qō no. io. xij. q. vl. c. vl. tlxr. ō ma. t obc. dilecta i gl.

Supra di. l. i p; (pe.

Neq̄at. (ma pte. c. pp sci ipossibilitatē. cū ñ p̄teant: necesse ē q; eligant: t eligāt nō, p̄tesse.

Ad hec. vij. t vl. ps.

In mult, vt i electōe

p̄firmāda exceptiōe aliq̄ ñ obstāte in admistrādo añ p̄firmationē in recedēdo a p̄sensu p; publicatū scrutinū t secutā electionē t i multis alijs.

Extint. als exstit.

Firmitate. qō fauoriabile t expediēs ē. s. e. cū expediat.

Rouida. C. Si oriari; p; recessū appellatiōis iuste ad curiā i cauī electionū ep̄atū ñ īgnito an p̄sentas iterue nerit, pcedit p̄firmat l p̄secrat: p̄dicta nō tenēt: t ipse ab ep̄o p̄firmatione t p̄secratione ē suspēsus p annū. c. ti. q̄uis. s.

Lugduñ. s. e. ti. q̄uis. io. an.

Cōcessit. q; id p̄us p alex. p̄hibitū fuerat: vt ibi dixi.

Alē. latio ē ergo ista decre. t illa. s. e. t. q̄uis. q̄ illa. s. e. vt circa. q̄ locū hz solū i appellatiōib; ex iudiciū iterpositis. s. e.

Ad ie. ap. in alijs sec; cū cautō ñ reperiat. (stuntis.

Supio; archiepo; p̄archa; t p̄matū.

Deserūt. nā frustratorie ñ dēserūt s. e. q̄uis. Iz oli sec; vt ibi

Partes. ergo alia pe uñ hoc ñ possz: qō dic vt dixi. s. e. q̄

uis. t sequntia expone ēt vt ibi expoſui.

a Verum. ij. pars.

b Voluētes. t ſic pulegū vel ꝓceſſionē amittē debuerūt: vt ē. ō ꝓui. tuaꝝ. de ſē. ex. cū illoꝝ. t. c. ꝓtigit. xi. q. iij. pulſū cū ſi.

c Præfata. ſ. an i illo receſſu iterum venerit ꝓauitas necne.

d Negocij. ſ. epoꝝ electōe t ſuoꝝ ſuploꝝ.

e Exꝑſſi⁹. hoc dicē ex eo: qꝝ ſatis erāt nulla q̄ ꝑ illos fiebāt ꝑ ipſā dec. q̄uis. qꝝ ſatis ē legiſlatorē aliqd ꝓuidiſſe: t ſi nō adiciat qō ꝫfactū fuerit ñ valē. C. de legi. ñ dubium. t exꝑſſi⁹ ēt ꝓp penā quā addu.

f Cōſecratōel. ꝓcratōez. n. ꝓcedē dz ꝓfirmatio: alſ ñ vz ꝓſecratio. ē. de do. t ꝓtu. cū oli. D. h ät ꝓfirmatio ñ ꝓceſſit: qz idē ē non eē qō nllim eē ē. de trāſla. iter cor. palia. ꝑz ergo q ñ tenuit cōſecratio.

g Firmitaꝫ. electio tñ ꝓp hoc ñ viciat: ſz de nouo petet ꝓfirmatio coꝝ papa: ñ coꝝ illo q ꝓius ꝓfirmauerat: qz ſuſpenſus ē ꝑ annū ꝓtinuū a cō firmatōib⁹ epoꝝ: vt legitur t. ē. ſi ꝓfirmatōez. quā exēplificare potes ꝑ iſtā: vt ibi ſi oi. xi. ſz ſi repiet electio canō ica de nouo ꝓfirmabit vt. ē. dixi. ſz nūqd de nouo ꝓſecrabit. t vf q ſic ꝑ iſtaꝫ liam. credo: q cum character ipſius fuerit aie ad iſtar epi ordinātis quē ordiare nō potāt: puta ñ ſuū ſubditū: vel⁹ epal ordo collat⁹ fuerit: ſz nō ei⁹ executio: t ſic itelligā ꝓſecratiōnē eē nulli⁹ firmitaꝫ q° ad executōem: ad idē. ix. q. i. c. i. t. c. ordiatōes. t. q. ij. c. i. t. c. epꝫ ē. de tē. or. q ꝓ trāſlatiōnē. fm hoc ergo illi⁹ ordis ſibi tradetur executio: facit qō nō. de renun. poſt translationem. ad fi.

h In quo. ꝓpter hoc dico: q ſi ſolū ꝓfirmauit a ꝓfirmatō ne tñ ſuſpēſ⁹ ē: ſi ꝓſecrauit t ꝓfirmauit: ſuſpēſus erit ab vtraq;

i Puniātur. ē. de tē. or. litteras. cū ſi. io. an.

k Cōtinuū. credo q a die ꝓfirmatōis incipiet ān⁹ ſuſpēſiōis a ꝓfirmatōe: a die ꝓſecratōis ān⁹ ſuſpēſiōnis a ꝓſecratōib⁹.

l Suſpēſos. repete dcernim⁹ qō ē. ē.

m Si eo tpe. Si papa ſibi, puliōnē ecclie cathedral refuauit ihibuit t dcreuit: ñ ē viciata electio q̄ ꝓceſſerat: oia tñ q̄ refuatōem ſequūt carēt effectu. Cām dedit huic dec. qz vacāte ec. bon. ꝑ mortē bōe mēoꝝ dñi octauiāi epli⁹ ecclie epi. j biduū cāonica de refuatōe timētes: elegerūt bōe me. dñm ſclatā frēm ſuū: poſtmodū papa bōifa. audiēſ de morte. o. refuauit: ihibuit t dcreuit: p⁹ triduū audiuit de electōe facta ō dño ſclata ꝓdicto ſaꝫ grauū būit: ſz ab aſtātib⁹ iurſpitis q̄ ſuur: an ad ipm an ad archiepm ipſi⁹ electōis ſpectaret ꝓfirmatio. qō ḣ dcīmiat: t termiaꝫ ꝑ hāc dec. q̄ nō. ē. e. inoruit. i fi.

n Cathedral. qd de iſeriozib⁹: vf q ꝓ i eis locū ñ hēat: qz ſi de eis voluiſſet itelligi illō exꝑſſiſſet. ē. de dec. ad audiēdā. t ad ḣ facūt oia ar. q̄ inducūt a vbis: ꝫ vi q idē ſit i aliis: cū eadē ſit i eiſ rō: ergo idē iur⁹ t ē. qō dixi. ē. e. ex eo. qō ſaꝫ pōt dici q eſſet ſtātū lre: vt i cathedralib⁹ tñ locū hēat dec. nec ē vꝝ q ſit eadē rō: qz cāe eṗatuū ſt merito ꝓnūcrāde de matorib⁹ cāis ē. e. q̄uis. in ꝓn. qō ñ ē i aliis: t ſ. iz iuriſdictio pape ſit ꝓcta: tñ ꝓp maiorē ratē ſuā deſcūt ad papā. i ſeriōib⁹ vo q̄ ñ ſic ꝓnumereat matorib⁹ ſufficiet ꝓcto: vñ exquo ꝓceſſerat electio t e ꝓpatōem: poſſit gegd faciēdū imiſci ꝑ ordinarū expediri: alſ

gne eēt q ꝓpter refuatōez q̄ electōem alic⁹ bñficiati ſe gſi: nec eē eēt alis ꝑ ꝓfirmatōe papā adire: nec ḣ eggabo regulares cathedraliū⁹ ſic nec. ē. e. q̄uis. iz eggent. ē. e. ſi poſt q̄uis. vñ ſi p⁹ ꝓfirmatōem abbatis ſic refuato: añ bñdictōem bñdicet ordiari⁹. hec vba: nihil papa aliud in refuatōe iuſſiſſet: t ſic ñ hiitado verba: nec recedam a lſa.

o Ex quis cā. ex ſola ēt volūtate. ſi bi. n. ſola volūtas ſē ꝑ rōne: de ꝓcel. ꝑ bē. ꝓpoſuit. cū ſuis ꝓcor.

p Refuamus. has refuatōes legan ēt de latē facē ñ poſſēt. j. de of de le. delibatōe. i ꝓn.

q Prouiſiōem pura faciēdā ex iure deuoluto. ē. eo. q̄uis. nūqd ſola refuatio une ihibitione ſufficēt. credo q ñ ad caſſationē ē. de ꝑbē. dilect⁹. puniēdi tñ eēnt q elegerūt p⁹ q̄uis refuatōem: ſciuerant eē factā: vt ibi t. j. ō ꝓcel. ꝑ. ſi ſoli. ꝑ quā dec. vf q inhibitio bñ ſufficiat ſuū decreto: hoc vrū ad caſſandū ea q̄ ſcīēter p⁹ ihibitōem ſunt fcā: iz ad ḣ vt ab ignorātib⁹ ſcā viciēt̄ur: nec ſiū videtur dcretum: vt hic. io.

r Ignorāt. Nō q dec. ignorātes afficit: ſz nō de potes ꝫm. ſi. n. ignorātes afficēt: q̄re ḣ additū fuiſſet vel ignorāt. ſuperflua fm ḣ videret ḣ lſa. i dcreto pape dicimus q ignorātes afficit. j. de ꝓcel. pre. q̄ cūctis.

s Jā ad. ſ. añ tps quo fcā fuit refuatio: qd ſi eadez die fcā fuerit refuatio t electio. dico q ſi pōt appel q̄ ꝓmo puta ꝑ inſtfa electōis t refuatōis: puta ſi i eis dicat de die t hora: ſ⁹ teſtes q ꝓdictus itfuerit: ḣ nllz dubiū. ſi ät hoc nullo⁹ ꝓt appē: dico negociū ad papā dcēndū: vt ſua volūtate dēmiet ꝑ dec. ē. de reſcrip. c. ꝑ e. li. cū. n. ō iure pape q̄rat: qō dubiū ē: ñ poſſit iferio: ipſo gratificare: t hoc cū refuauit tñ: iz ſi refuaſſet t ꝓtuliſſ ꝑferatur dat⁹ a papa i eo caſu. j. de ꝑben. ſi a ſede.

t Et dcretū. nō coplatie t ñ diſſūcte ponūt: t fac ꝑ

u Vel alia. ſi g° ꝓfirmatio t ꝓſecratio ꝓ (hiſ q̄. ē. dixi ceſſiſſēt: decretū eēt electi negociū expediū. ſi ät ſola electio ꝓfirmatio t ꝓſecratio: ꝓtiebit ad papā: ſi aūt ꝓceſſerat electio t ꝓfirmatio: tē ſola ꝓſecratio ad ipm ꝓtiebit.

x Effectu ſi ergo añ refuatōem elect⁹ t p⁹ refuatōz ꝓfirmat⁹ fuerit: ñ vz ꝓfirmati⁹ ēt ab ignorātib⁹ exhibita t recepta: electio tñ pp viciōſā ꝓfirmatōem ñ viciat. ē. e. ſi ꝓfirmatōem. quā ꝑ hāc exēplificare potes: t adō

y Poſtmodū. ſ. p⁹ refuatōem i (qō dixi. ē. e. c. ꝓx. hibitionē t decretū. t argue ex hac decr. q ſi papa ꝑ uidit alicui de epatu: ali⁹ q̄ papa ſine eius mādato illū non ꝓterit ꝓſecrare: ar. ad idē de accu. meminimus.

z Jgs iuſto. hāc decr. dido i tres ptes. ꝓma durat vſq ad §. porro. ſcda vſq ad §. abñs. tertia vſq ad fi. Alligs iuſto impedimēto detēt⁹ in electōis negocio cōmiſit plibus vicesſuas: q̄rit an valuerit cōmiſſio. videtur q ſic: dūmō iſolidū dari fuerit t erit melior: tunc

occupātis ꝓdītio: si āt nll's occupat: sz ābo sil ꝓcurīt: ad mittet ille quē caplm vel maior ps elegerit: si āt caplm ñ ꝓcōdat: ille admittet g ꝓmo i istīo ꝓcurator exulit noiat⁹. Et rō ꝙre alter sol⁹ admitti dz ē: q: posset vota dirigē i diuersos: ꝛ sic res ñ hiet exitū: ꝛ qō fiēt nō valēt: si autē nō fuerit dati ilolidū: tē neut admittet pp iupiozē rōez ꝛ ibi imputz g sic eos ilstituit. Scōo qrit. aliqs ꝺedit ꝓ curatore i negocō elcionis: ille ꝓcurator suo noie eligit vnū: ꝛ noie dñi alū eligit: qrit an possit. rñdet q nō nisi de certa ꝑsona eligēda hūeru spāle mādatū. Tertio qrit: pōe cānicus abīs nō iuenit ali quē ꝓcuratorē in collegio: qritur an possit dare exnēū ꝛ rñdet q ñ mutto caplo. sz qritur an salti votū suū possit exp̄mē p lras. ꝛ rñdet q nō: q: votū i ipso scrutinio secreto ꝛ sigillati tūmō ē exp̄mēdū: ꝛ si añ scrutiniū emanauit hec ꝛc. ad declaratōem ꝛcr. de ele. q: ꝓpter. §. pe. ꝛ eoz q ibi nō.

z ¶ Justo. hoc telinq̄ndū ē iudici: q: nec nūerari posset exēpla tñ hēs. ff. sīgs caut. l. ij.

a ¶ Detēt⁹, ꝛ i loco exīs ꝛc quo ꝛcebat euocari: talis locū ñ hz cōmissio. §. e. q: pp. §. pe. ꝛ de h ipeditō si op⁹ fuerit fidē facē dz iuramēto: vt ibi. vñ ñ ē ꝛc necitate q iuret i istro ꝓcuratōis ipse dñs: sz cautū ē q det mādatū ipsi ꝓcuratori iurādi i aiam suā: q ipse tali ipedimēto ō tēnus ē fm oēs modernos g hoc nō. i ꝛcr. q: ꝓpter. ꝛ est rō: q: si capitulū regrēt iuramētū: ꝓcurator iurare ñ posset: nec ꝓpterea vltr⁹ expectaret. fuit. n. ꝓcurator minus sufficiēs: ꝛ ió sibi ꝓstituēs iputet: ad hoc. §. §. si āt. nec dz dicē ꝓcurator dico dñm i loco i quo dz vocari: ꝛ iusto i ꝑditō detētū: q: ista sī vba iuris: sz dicē dz vba sci. s. dico dñz i tali loco ꝛ tali ipedimēto detētū: puta tali infirmitate vel talib⁹ iuncti⁹: ꝛ tē si ñ admittat appellz fz

b ¶ Concilio. §. e. q: pp. Jsta. n. fuit (ho. g hoc ibi no. dubitatur: q: ibi dicebat cōmittat vni de collegio.

c ¶ Plib⁹. ió no. vi. ꝛ pp. §. e. q: pp. ꝛ qō dicē plib⁹ itelligo sū duo fuerit sū ples: dū tñ ilo⁹ ió vt legit: q: eaꝺ ē rō

d ¶ Jnlolidū. aliter neuter admittet. j. e. §. si aūt.

e ¶ Tunc. cū ptātem hꝫ insolidū.

f ¶ Occupātis. §. de ꝓcu. non iuste. vbi de hoc.

g ¶ Jnsimul. ita q non apparet quis ꝓmo.

h ¶ Dūtaxat. i. tūmō: vñ isto elcō alī oē ius amittit: tē si. §. de rescrip. c. pe. qō vr credo: nisi i istrō dicēt melior ñ eē ꝓditōem occupātis: ꝛ qō vn⁹ icepisz alter fuire posset: ar. ad hoc in ꝓ. dec. i fi. ꝛ j. de ꝓcu. li duo.

i ¶ Maior ps. sic. §. e. li. de rescrip. c. pe. ad idē. lvi. di. aplica. de ele. cū iter cānicos. ff. ad mūi. q maior.

k ¶ Elegerint. nec credo q variare possint: vt. §. e. vt gl

l ¶ Neq̄ant. q: nolūt eligē vel (duas. de post. c. vno i fi. pari mō discordant. ꝛ no. q ꝓmo recurrēdū ē ad elcionē caplī: 2° ad ordinē scripture. tabellionēs. n. ꝓponunt quos volūt i mstris: ꝛ ió fuit eq̄s ꝓmo recurri ad electionē capituli ꝓ quā magis idoneꝰ eligat: ad hoc. j. de ꝓcu. si duo. ff. de ac. si ples. 2° ad scripture ordinē isolidū

m ¶ Noiatus. q ordinē scripture: ꝓcō. optie. j. de ꝓb. mādato ad idē. xlij. di. sit rector. i fi. cū suis ꝓcō. ꝛ. §. de rescip. cū dilcā cū suis ꝓcor. ꝛ fa. ff. de le. ij. l. cū pf. §. pe. gd si ñ appet: puta q: duo st mstrā: non apꝑet qō ꝓpus. puto: q mutuo se impediāt. ff. de vsufru. l. quotiēs. ꝛ i putet sibi qui sic eos cōstituit.

n ¶ Propter rōem eandē. q: posset vota dirigē in diuersos: ꝛ sic res non habēt exitum.

o ¶ Admitti. qd g⁹ nūqd de nouo citabit ipe cānic⁹. nō: alīs qd sibi iputaret vt legitur: idē. n. est ñ venire: qō ñ sufficiēter venire: ꝓtiax ergo fuit et ꝓcedēt ipsi⁹ locū ad electionē. §. j. de ꝓc. si duo vbi dī q si i cāis elcionū sunt dati ples ꝓcuratores sz non ilolidū: iudex eligit idoneū ē. lo. ibi logtur de ꝓcu. dato ad iudiciū in cāis elcionū ꝓstulationū vel ꝓuisionū hꝫ de ꝓcu. dato ad negociū. §. ad ipsā electiōez faciendā: vt ibi de iure iaz nato: hꝫ de nasciturō: qō minus fauorabile ē: ꝛ vtrobiqꝫ vtilis ꝓuisio ob celerem expeditionem.

p ¶ Jndiscrete. non. n. debēt stulti meliorīs eē ꝺdītōis q̄ ꝓsti

q ¶ Pozo. sēda pars. hꝫ approbat (j. de ꝓbē. cū q bñficium. opi. vi. ꝛ cōp. §. e. q: ꝓpter. ꝛ ab. e. t. ꝓgregato. tñ gof. ꝛ ho. ibi no. q̄ satis poterat dici valē: cū ꝺiuersos ꝓsētīt: dūmō neuter

r ¶ Mlagit. rō q: q̄ pscia tenet (sit mal⁹ qō falsū ē: vt hꝫ vides meliorē eligē suo noie: eaꝺ rōe tenet ad idē noie dñi sui tad hꝰ xlvi. di. sic̄ non suo. ꝛ incerta vident: hoc no. §. e. c. ij. q dicēs nihil agit: itelligē q: neutrū votū vz: ꝛ ē sī. qō dicim⁹ i delegato: q subdelegatōem recepit a socio. §. de of. dele. sī qōz i. §. si vo

s ¶ De certa. no. approbatā opi. pp. ꝛ ino. ꝛ ꝓbatā opi. vi. q dicebat. §. e. ꝓgregato. q ñ poterat fieri ꝓmissū vel māda tū ꝓcuratori de certa ꝑsōa. dicebat. n. q videbat singular] electio: ꝛ sic ñ valebat. §. e. i geneli. tē talꝫ missio ē ꝺ pcītū: qō regrit q cōmittat vicē suā: sz iste ñ cōmittit vices suas q dat mādatū de certo. sz falsū ē: vt hꝫ pz: ꝛ de hoc p ab. §. e. cōgregato. Sz nūqd ꝓcurator ad eligēꝺ datꝰ poterit alū sbstituē. dic fz pp. q sic: q: ꝓcurator ē ad negociū q alū ꝓcurator dare pōt j. de ꝓcu. c. i. i fi. ff. mā. si ꝓcurator. Est tñ ar. §. j. de of. dele. si cui. ꝛ §. de of. dele. c. vl. so. illa loquunt i iudicib⁹ ñ i ꝓcuratore. Jtē qro nūqd ꝓcurator datꝰ ad eligēꝺū cōpromittē potit dic fz pp. q si libꝫ mādatū hūit: ꝓpromittē poterit: q: id pōt qō dns. si aūt ad certā ꝑsonā tē cōpromittēn pōt: q: sola necitatis fortā. §. scrutiniꝫ tūc itellr ō mādata: ar. ff. de prel. lz. §. si fu⁹

t ¶ Illā. certā ꝑsonā de q hūit mādatū expssū: ꝛ nō illā: q: aliā eligē ñ pōt: q: facēt ꝺ formā mādati. §. ō rescrip. cū dilcā. ꝛ ff. māda. diligēter. ꝛ j. de ꝓb. cui de non.

v ¶ Cōsentire. nō ar. q hñs spāle mādatū id pōt qō alīs nō posset: ad idē. §. de ꝓcu. c. i. ꝛ vl. ꝛ facit ad qōem quā hoc āno disputauit: an ꝺelegatus ab alio ꝺ ꝓncipe hñs spāle manda tū subdelegādi sb delegare possit: ꝛ de hoc dixi. j. ō of. ōl. si cui

x ¶ Abīs. hꝫ in ꝓmo dcō approbat gl. ber. §. e. q: ꝓpter. i gl. pe. ꝛ oiuz modernoꝝ idē ibi nōtiū: sz i 2° pūcto reꝓbat eꝰ dē b. opi. in eaꝺ gl. ꝛ qū ho. plentiebat: sz ibidē ino. ꝛ ber. ꝛ cō po. ꝺ eoz approbat hic opi. ꝛ intelligas hac lrām de. §. dcō abīte q cōpromittē ꝑ. §. iuste ipeditō ꝛ exīte i loco: ō quo tē.

y ¶ Procurator. dicebat gof. q putabat talē canōicū idirēe ꝓtēi. alij dicebant q ꝓpelli ꝺebat aliqs de caplo vt ab ipso mādatū suscipet: sz non ē vex. a ꝓncipio. n. nllꝰ cōpellit. pcu-

atõem recipe. C. de pe. iuit⁹. instit. mãd. §. mãdatũ. io. an.

¶ Nolẽte. ſi. n. capſm vellet bñ tũc poſſet eẽneũ deputare: ſz iuito capło ñ: ꝛ ſic dz itelli dec. q; pp. eẽneũ. n. ẽt ſine mãdato admittẽ poſſet ꝛ ſibi p̃iudicare ꝛi eẽneũ ẽt ꝓmittẽ. ſ. e. cãz

a Uotũ ſuũ. b. ℨ dicebat: ita tñ q; publica⁹ ipſi⁹ voꝝ fiẽt (cũ iterit ꝓſentire⁹. ¶ Abñs⁹ q; ſz nllꝰ de collegio velit eẽ ꝓcurator eiuſdẽ: nec ipſe nolẽte⁹ caplo extraneũ valeat deputare ñ poſſit aliq̃ten⁹ p lr̃al exp̃mẽ voꝝ ſuũ: qõ nõ ẽ ante ſcrutiniũ: ſz i ipo ſcrutinio ſecrete ꝛ ſigillatiz tñm õ exprimendũ⁹. Idem.

Quonia⁹ i electiõe⁹ ñ i cõcordia⁹ celebꝛata: ſupiõ ad quẽ elciõis ipſi⁹ ꝓfirmatõ ptie⁹: ꝓſueuit ꝛdum ſue ꝓfirmatõis celeritate⁹ pferẽs⁹ cupiditatẽ ꝑpã iuri⁹ ꝛ iocdiatũ affectũ ẽt eꝯtati: ꝓpetitoꝛe alicui vbi alꝰ vel eos q; ſe volũt opponẽ: qñ electꝰ ẽ vnic⁹ ſupplãtarẽ: dũ nullꝰ vocat⁹ ꝛ diſcuſſo⁹ negocio p repẽtinam ꝓfirmatõem cito ℨ doctrinã apl̃i⁹ ipõit manus⁹ elco: nos volẽtes huic morbo⁹ ꝛ fraudib⁹ obuiare pñti ꝓſtõe ſãcim⁹ ꝓfirmatões tales⁹ attribuſ oio carẽ: ipſaſq; decernim⁹ irritas ꝛ ianes⁹. ¶ Uocatiõem aũt h⁹i noiati⁹ vbi ẽ coelẽs ꝛ appet oppoſitor: alꝭ gnãl⁹ⁿ i eccl̃a i q̃ elcio fcã ẽ: vt ſiq̃ ſint q̃ velit opponẽ ꝓpeant: aſſignato pẽptorio⁹ i miq ꝓpetẽti faciẽda eẽ cẽſem⁹. ¶ Que⁹ ẽt ſi elcio i cõcdia celebꝛata fuerit: volum⁹ obſuari⁹, Bõifa. viij.

De renũciatõe.

Quonia⁹ q; q; dã pl⁹ ℨ expediret curioſe referẽ dubiũ: an papa poſſit renũciare papatui

ſtos. pp iobedie culpã. xij. q. ij. q ꝛ hũanit⁹. ꝓpter debitũ obedie. xciij. di. c. i. pp ꝛcitudiné diſpẽſatõis. xlv. di. diſciplia. pp piculũ imineſ: vt i vacatõe ecclie. ſ. e. cũ iter vnuerſas. vñ ꝛ cautõ dãni ifci celeritaté deſiderat. ff. de dã. iſe. l. i. ꝛ idẽ i ſtitib⁹: vt. ſ. de re. iu. c. ij. de reſcrip. ad hoc. vbi ex certa cã idẽ ẽ repti.

b ¶ Preferẽ. ſic. ſ. e. auaricie. ꝛ. c. q⁹ rũdã.

c ¶ Cupiditatẽ. q̃ oiuz malo⁹ radix ẽ. xlvij. di. bonoꝝ. ℨ pe. di. ij. q; radix

x ¶ Iuri. qõ facẽ nõ dz. viij. q. i. ſigs eps. in fi.

l ¶ Unic⁹. ſi. ſ. eo. cupiẽtes. §. ſi vo

m ¶ Diſcuſſo negocio. m ale facũt ꝛ puniũtur ſi, pmo uẽt indignũ: vt. ſ. e. nihil ẽ. ꝛ. ſ. de pbẽ. graue.

n ¶ Apl̃i. pauli. l. ad ti. vi. ca. xxiij. diſ. §. i. lxxvij. diſ. qd ẽ cto. ſ. e. cum nobis olim.

o ¶ Man⁹ cõfirmatoꝛias. ℨ gbus

p ¶ Morbo. nã qõ medicamẽta mõb exp̃i (loqmur. bẽt hoc ꝛa negocijs: i auẽ. hec ꝓſtõ. q̃ ino. ꝓſti. i p̃ncip.

q ¶ Fraudib⁹ obuiare. qõ faciẽdũ ẽ. ſ. e. au. (coll. viij. ricie. ꝛ. c. cõmiſſa. ꝛ. j. ti. pe. c. ij. io. an.

r ¶ Tales. ſ. fcãs nõ vocatis ꝓpetoꝛib⁹: vel his q; ſe vel leut opponere ſiqui eſſent.

ſ ¶ Inanes. dicebam⁹ oli: ꝛ no. de hoc ino. ꝛ bo. ℨ apſtitũ. ij. de ꝛo. ꝛptu. cũ oli. q; ꝓfirmatio fcã vocatis his q; vocãti erãt: ꝛ cũ cãe cognitõe hz vi diffinitie: hic ẽ q; reuocari nõ poſſit: ꝛ ſi appellet appellari põt vt a diffinitia: ſi aũt fiat ſine cãe cognitõe ꝛ ñ vocat⁹ vocãtis vi hz ibi locutoꝛes: ibi de hoc plenꝰ q; eos videꝰ poteris: ſz hodie ñ vz ꝓfirmatõ ſine vocatõe h⁹ dec. vt h⁹ vides. qd ſi ſic cõfirmat⁹ adminiſtrat. ſalt̃ credẽm q; ſi errauit i facto: q; credidit vocatõem fcãz q̃ fcã nõ erat excuſet a pẽa dec. ſ. e. auaricie. ꝛ. c. q̃ſr. m. axie cũ vocatio ꝛ citatio iſta ſit ſuſpiozis offiũ ꝛ ñ ptis. ſz ſi errauit i iure: eũ a dcã pẽanõ credẽm excuſari: ad hoc. ſ. de re. iur. ignozãtia. cũ ſuis ꝓcõ.

t ¶ Molatum. ſi. ſ. de ſen. ex. ſtatuim⁹.

v ¶ Gnãliter. ꝛ publice: q; talia edcã i publico ꝓpõi dẽt: de poſtu. c. i. ꝛ ℨ illos q; adhuc fraudẽ facũt pſtõi faciendo hãc vocatõem fieri cozã, certꝭ amicis.

x ¶ Opponẽ. ne electꝰ ꝓfirmetur.

y ¶ Peremptoꝛio. nũqd p⁹ hũc terminũ veniẽs audiretur. ſup hoc dic vt. ſ. q; ma. ac. poſ. cũ i ma. officium tñ iudicis i his ñ geſcit: vt. ſ. e. cũ nobis olim.

z ¶ Lõpetẽti. ſm locoꝝ diſtãtiã pſõa ax ꝛ negociũ q̃litatẽ.

a ¶ Que. ſ. dcã de vocatoꝛibus faciẽdis: ꝛ q; ñ valeat cõfirmatio aliter facta.

b ¶ Obſuari. qd i. puiſiõibus vel collonib⁹: nũqd in eis hẽbit fieri hec vocatio. tuũ puto ꝛi his hec fieri: nõ tñ credo de vb vel de mẽte h⁹ iuris hoc ẽ: ꝛ fa. ſ. de pbẽ. cum in illis. ꝛ optime. e. ti. iz eps. io. an.

c Quonã. q; q; dã pl⁹ ℨ expediret curioſe referẽ dubiũ: an papa poſſit renũciare papatui

Ve Renunciatione

electi. v. dū ꝓsidēt ec. ro. regimi: statuit de ꝓsilio t assen su suoꝝ frūm: q̄ sū. pō. libē possit renūciare papatui: qō statutū ne obliuiōi dare: t ne de ꝑdcō cāu dubitet vlter: iter alias hꝰ. vi. li. pstōes de frūm suoꝝ ꝓsilio dñi lo nisa. hec redegit ad ꝑpetuā rei mēoriā. io. an.

d Curiosi. q maiores curas exhibē volunt q̄s res exigat: ad hoc. iiij di. denicq. de cōse. di. v. q̄nq; modis

e Expediūt. qō faciendū non ē. C. de sū. trī. l. nēo. ſ. ō hē. c. ij. t ſ. ō re iu di. abbat. ad fi.

f Apli. pauli in epla ad ro. c. xiij. et hēs eaꝺ ꝺba. xliij. di. lu rector.

g Sollicitā. va de. ſ. ꝺducē mīꝰ ꝓuide videbant.

h Maxie. ꝓpatiuū. vñ ēt si sufficiens sit: renūciare poterit vt p iferiora patebit.

i Insufficientē. pp hoc tñ nō posset ꝺpōi: q; ꝓpter solā hēditz ꝺponit xl. di. si papa. sed alij plan pp insufficiētiā bñ ꝺponūt: t eccliastici t sclares. xviij. q. ij. sīgs abbas. xv. q. vi. aliꝰ. t pp negliaz. lxxxi. di. dēz. ō hē. excōicamꝰ. i fi. Et nō q̄ lz ois sufficiēna eē dicati papa ita q̄ oia iura i scrieo pectoris hēat. ō. de ſt. c. i. tñ iter dū insufficiēs eē pōt: vt hic: iterdū eū fallu obliuio. xxiij di. ꝓterea. vbi de hoc. sic sedes ipsa aut scīt iuēt: aut sā ctū facit. q̄s. n. scīā dubitet: quē apex tāte tē. xl. di. non ws. t tñ hēnē posset eē: t pp hēsim ꝺpōi. e. di. si papa t posset ex mlīs insurgē insufficiēna hec: vt ex defectu litterature ex senectute ex infirmitate vel similibus.

k Regēdā. ad qō ex officio tenet: vt i. pēio hꝰ li.

l Videbāt. t erat ipsoꝝ rō motia: q; q renūciat: renunciare ꝺz i māibꝰ supiorꝭ. t alr mfim óiū spūale ñ dissoluit. ō. c. de renū. adimóet. lz papa supiozē ñ hz: gꝰ renūciare ñ pt. Ité fīgit vice deitās vices sic vſ ossibꝰ hēre ānexas: q; a se abdicare ñ possit: ad h ō sta mo. cum ad mōsteriū. i fi. Sz ōm vꝝ ē: vt h vides t ꝓbat ex eo: q; marcellinꝰ renūciauit papatui cui sūstituꝰ fuit marcellꝰ xxi. di. nē āt. ité cle. renūciauit papatui cui successit linꝰ t eo mortuo cleꝰ: t illo mortuo itez successit clemēs: vt i crōicis: t vide ō hoc. viij. q. i. c. i. hic disputat h mūdꝰ tē. t h. ic opi. approbauit to. vij. q. i. c. nō āt. ad id qō dē q̄ renūciatio fieri ꝺz i māibꝰ supiorꝭ fateoꝝ id vꝝ vbi ē supioꝝ: lz h pp ipossibilitatē ius illō fuari ñ pt: t facit optie. ō. ii. pr. idēnitatibꝰ. ſ. pe. t. ō. e. lz ō urāda discōdia i fi. Ité iferiozes plan a suis plat ꝓfirmāt t īstituunt vñ nō ē mutū ñ sine ipsoꝝ lnia renūciare nō pñt: lz papa a nemie ꝓfirmatur: vñ sicut sine supiozē īstituitur: ita si ne supiozē renūciet: ad hoc. ō. de re. iur. c. i.

m Prædecessoꝝ. cū dignitas vacat alīs q̄s p mortē successoꝝ nō ꝑgrue dic ꝑdecessoꝝ: lz dic ē debēt p̄decessoꝝ. p̄decessoꝝ. n. idē qđ. p̄cedēs: nisi dicē vlis q; quōcūq; vacet platura quo ad illa tēcessisse putat: t ē exp̄ssū. vij. q. i. ō. ecce. i gbꝰ. t. xxxiij. q. ij. ō. i.

n Dū eiusō. postea. n. ipsiꝰ pstō ñ valuisset: q; pōtifex ñ erat

o Fridꝰ. cardiales ergo ffres vocat: cū de ipsis (vt ſ. patebit. pmixtim logtur. ſ. de of. lega. officij.

p Statuit. credēdū ē pape hoc referēti. ō. de te. cū a'nob. i fi.

q Relignare. hoc exposse nōtio vij. q. i. nō āt in gl. magna. i fi. t fa. qō no. lxxix. di. siqs pecunia. xviij q. ij. q̄s sit.

r Ipis. hinc ē q; antiquoꝝ mēoria meliꝰ perscripta tenetur: t de hꝰ vide qō no. ō. ō ꝓbatio. tertio

s Obliuiōi. oīuz. n. hē re mēoriā: t i nullo ꝓcedare tē. ō. vt. ec. be. vt nfruz

t Recidiuā. qō ēt nō ꝺz: vt. ō. de ꝺ. ſi. ex pte. ij. cū suis ꝓcor.

u Mēoriā. fa. ſ. de re iud. ad aplice. i supscriptione: t qō ibi dicam i. i. glo.

x Ité pbendā. Si ꝑ fraudē expectātis pmā vacaturā: cum i ꝓximo credēt piguis vacare: renūciet aliqs tenuem quā hēbat: si tenetur expectās illā recipe: imo illa dimissa expectabit aliā sine fraude vacantē: t si illi renuncianti illa pinguis postea conferatur: hoc ipso probata sit fraus: t carebit vtraq;. Scire ꝺbes q; qz nemo videt fraudare eos qui scīūt t ꝓsentīūt: vt ff. de re. iur. nemo vſ. t. ſ. e. ti. sciēti. puto nec ꝺc. istā nec eius penā locum hēre: vbi expectās ꝓsentit hoc sciens illā tenuē hēre. pone. n. q; plus sibi placet: puto nō q; non cōmittatur simonia.

y Ꝓximo vacaturā. debebat. n. sibi pmo vacans: t sic p fraudes videbat via ꝓcludi ad aliā: sec⁹ si hz lfas sup ea quā ducēt acceptandā: qz tunc fraus ista sibi non ꝓclusisset viam: quod est ꝝrum: nisi acceptasset pīmam que vacaret quod potest: lz certam t nominatam talis acceptare non possit. ſ. de ꝓcef. ꝓb. ne captande. quia tunc p oia idem.

z Apostolica. qō ēt etiam in casu decre. ſ. de ꝓben. hi qui t. c. si eum. t supra de rescrip. cum aliquibus. cuz si. Ulius. n. q̄s papa ad vacaturas contra lateranense ꝓcilū ius nō tribuit: vt. ō. de concef. ꝓben. c. ij.

a Dignitatē. singula sunc ulis refer.

b In eadem. ecclesia scilicet in qua expectans: t idem si expectabat in ciuitate vel ꝓuincia: si in ea fieret talis fraus: cuz eadem sit ratio.

c Renunciet. de vacatione per renunciationem dicit: quia de illa ad titulum. sed idem credo si in fraudem occideretur vel deponeretur: scilicet qui tenuem obtinebat: vt precluderetur expectanti via ad pinguem: t secundum hoc dicam q; expectans pīmam vacaturam: pīmam si vacat in eius fraudem recipere non tenetur.

d Illa. tenui renunciata.

e Tibi. cui ꝺbebatur ꝓma t non sēda.

f Illicuius. quia valde senex ē: vel infirmꝰ valde.

g Vel alīs. putat quia tractat ille qui in sacris non est de matrimonio contrahendo: vel quia electus est: vt eligi speratur in episcopum vel religionem vult profiteri vel de crimine accusatur: ꝓpter quod creditur deponendus vel his similia.

a ¶ Prorio. idē credo si nō i prio: dūmō fraudulenē fiat renūciatio talis: ꝛ possit id als ꝓstare: qz sp rō remanet. pone. n. q̄ lras bēo ad p̄ma vacaturā ꝛ tici⁹: lz nō sperē de p̄ria vacatione: tñ qz me odio plegi: renūciat p̄bēde q̄ valet vnū florenū vt sic me ipediat i piudiciū⁹ si vacarēt: certe cū eaō ūt rō ió cēdo

b ¶ Lōiecturas. Nō q dolus, p̄bat ex p̄spicuis ⁊iecturis: ꝛ q eū allegat p̄bare illū dz. ff. ō. p̄ba. l. quoncs. §. q dolo.

c ¶ Omissa. nō. n. dz acceptare si hoc scīuit sed omittere vt hic vides.

d ¶ Aliā. puta nō vacauit illa de q̄ sperabatur: lz alia. ſo. an.

e ¶ Debitā. lz. n. ista nō sit p̄ma vacās: lz secūdo tñ rōne fraudis p⁹ vacās fingit: ꝛ ē si. ē. de rescrip. si. p̄pi. c. li. ꝛ in hoc p̄ferēgtas rigori. p̄pi fraudē ad idē. C. de iudi. l. placuit. C. ō fur. ꝛ fuo cō. si gs fuo. ꝛ. j. ō rex p̄mū. c vno. ꝛ sic no. casū i quo lz scribat ō p̄ma vacatura: debeat scīa: alios casꝰ hēs ad idē ō p̄bē. c. ij. in si. c. ti. qz sepe. ꝛ. c. cū i ecclia. ꝛ. c. ei cui. ꝛ. j. de re. p̄mū. c vno.

f ¶ Habita. cui semel renūciauit: ꝛ sic repetē nō poterit. vij. q. i. ¶ periculosū cum si.

g ¶ Ambita. s. p cupiditatē ꝛ fraudē ꝛ ē si. ē. de trāsla. lz. ꝛ. c. quāto. vij. q. j. sigs eps suis gō ⁊mis sit qlcz ꝓtēnec vltra mēsuras sui iuris affectet augeri: vt i p̄dcō. c. sigs i fi. ambita aūt ió carere dz: qz expectāti debet: lz ēt si nō deberet puta qz vacauit alia añ illā ob quā fiebat renūciatio: tñ ñ debebat renūciāti: q eā adept⁹ ē: cū iste finis nō distinguat: ꝛ ad hoc

h ROmana. dū archiepūs remēsis (faciūt p̄dcā iura. visitaret, puicia remēsē: ꝛ nō debito mō fuisset a suffraganeis recept⁹ excōicauit eos: ꝛ fec, p̄poni edēz p totā, puicia remēsē: q oēs subditi ipsoꝝ suffraganeoꝝ adirēt ipsū, p suis causis dirimēdis: papa ino. reuocat hoc edictū: ꝛ dic q lz ipsi suffraganei, p suis cspis excōicati sint: ñ tñ pp culpas illoꝝ suffraganeoꝝ ad ipz archiepz iurisditio ipsoꝝ deuoluit: cū id cautū ñ reperiatur i iure: lz als p culpis ipsos possit debita pena punire. i ſūma hoc dic: iurisditio suffraganei excōicati ad metropolitanū nō ꝛeuoluitur.

h ¶ Romana. mlta de cre. eiusdē nois ꝛ auctoris ꝛ ō eadē cā q̄ erat iter remēsē ꝛ suffraganeos: hēbis i, pcessu huius libri.

i ¶ Publicatū. ex pte archiepi remēsis.

k ¶ Subdit. i quos archiepūs iurisditionē ñ hz: nisi i certis casibus exp̄ssis a iure. ꝛ no. §. ō of. oz. pastoral. ꝛ ió edictū istō reuocat ō buit cū ⁊ꝛ geret i piudiciū suffraganeoꝝ ꝛ alioꝝ iferioꝝ iurisditionē hūmōdi: ꝛ suū ius ablo: dēt: qō eē ñ dz: cū ñ nisi p appellatōez ad ipz qōel tēl ō ferāt: nec ipe pl⁹ iurē sibi p̄t vēdicat: q̄ ei p canones sit p̄cessū: ō of. oz duo sil. ix q. iij. q̄st⁹. ꝛ. q. ij. c. ij

l Cautis. §s inī (ꝛ. x. q. iij. qz cognouim⁹. ꝛ. xviij. q. ij c. j. se hñt, ipsi sb dit⁹: ñ itelligas ō causis q̄s hzent sb dit⁹ suffraganeos ipos: qz tē licitū ēt edictū. xi. q. j. pūcit. ꝛ. c. sigs cū clico.

m ¶ Tenerent. h⁹ dic: q̄ forte ñ ꝓstabat an iste fuisset excōicati

n ¶ Suis. p alienis, n. ñ debēt excōicari: vt. xxiij. q. iij. si hēs

ipsa eccla credit vīsilr i p̄rio[a] vacatura: p renūciationē h⁹i dūmō ō premissa fraude appareat: saltē p alios p̄babiles ⁊jecturas[b]: vt qz dicte renūciationis tpe is q̄ p̄bēdā vel dignitatē piguioꝝ hēbat: ifirmitate grauī ōtinebat: vl aliq̄d aliō iminebat, ppt qō illi⁹ prebēda seu dignitas vacare i p̄ximo, p̄babilit credebat: nullū tibi volum⁹ obstaculū iterponi: q̄ min⁹ p̄bēda vel dignitate p̄dicta sic fraudulēter renūciata omissa[c] possis dictaz piguioꝝ cū ea vel alia[d] si p̄us ipsā vacare ⁊tigerit auctoritate p̄fata libere petere: veluti tibi debitā ꝛ hic. ¶ Leteruz si p̄dicto renūciāti huiusmōi p̄bēda vl dignitas piguioꝝ fōsitā ꝓferat: eoipso dcā fraus intelligat eē, p̄bata: ꝛ idem re

nūciās habita[e] oīno careat ꝛ ambita[g]. Anno. liij.

De supplēda neglitia p̄latoꝝ

ROmana[h] ecclia: ꝛ j Edictū vo p remē. puicia publicatū[i]: vt a subditis[k] eoꝝ ipsi⁹ puicie, p audiēdis ꝛ imināndis eoꝝ causis libe ad remē. curiā accedat: penitus re uocaz[l]: qz ēt si tenerent[m] ꝙdē epi, p suis[n] culpis vicio excōicatiōis astricti: ñ tñ ex culpis ipsis: cū id nō iueniat a iure cōcessū: ad remē. archiepm iurisditō ouoluereteoꝝ: lz alia forte p illā pena ipsis canōica possz ifligi. ¶ dē baronibus ꝛ comitibus regni portugalie.

GRādi⁹ nō imerito: ꝛ ifra. Mādam⁹ q̄tenus dilcm filiū nobilē vīz comitem boloñ. p̄fati regis portugalie

Et no itelligi, p̄bitū qō nō ē pcessū: ō tēp. oz. dilect⁹. ō trāsla. inf. vbi ō hoc: ꝛ fac ad ea q̄ nōtur de disp̄satiōe epoꝝ. §. de iudicijs at si clerici. ꝛ. l. di. i ſūma. ꝛ. c. muroz.

q ¶ Pena. fm q̄litatē delicti vl cause. §. ō of. dēl. sane. ſ.

r GRādi. rex portugalie negligēs erat ꝛ remiss⁹ circa regnū ꝛ ꝑditos ei⁹: p dig⁹ ꝛ dissipatoz erat: p mittebat ecclias mōsteria ꝛ pia loca regni sui ꝛ ipsas plōas ecclīasticas aggūari: viduas ēt pupillos ꝛ oꝛphanos ꝛ celos i regno suo degētes gūabat vl gūari sinebat: ḡre papa suprad̄co regi ꝛ regno ꝛ oīb⁹ ibi degētib⁹, p̄uidēt volēs: ō dū ipsi regi i coadiutoꝛē nobilē vīz comitē boloñ. frem p̄dicti regi denotū circūspectū magnanimū ꝛ potētē ꝛ p quē sperat futurā reformationē ipsius regni. Mādat g⁹ baronib⁹ oīb⁹ ꝛ comitib⁹ ipsi⁹ regni pōtugalie: q̄ten⁹ dcō comiti coadiutoꝛi: cū ad eos accesserit ñ obstātib⁹ aliqb⁹ fidelitatib⁹ homagijs seu pactī iuramētis sī aliqb⁹ hīs sē regi astricti debitū honoꝛē exhibeat ꝛ eū cū oīb⁹ suis recipiāt i ciuitatib⁹ ꝛ munitiōib⁹: villis castris ꝛ singl locis ipsi⁹ regni: ꝛ ei⁹ mādatis obediāt: ꝛ sibi auxiliū ꝛ quosliḃz violētos ꝛ repugnātes i pēdant ō redditib⁹ ꝛ iurib⁹ oīb⁹ ipsi⁹ regni sibi itegre rñdendo vt dcō regi lz q̄ dcet excellētiā suā: ꝛ sibi ꝛ suis ō p̄dcis ꝛ necessitatib⁹ regni, p̄uidē valeat: vlt tñ q̄ plonā ipius regis vl sui legitimi filij siquē illū hīe ⁊tigeret debebat fideliꝛ ꝓfuare. Mottificat aūt eis q̄ si ipsi p̄dcā ñ fecerint ipse mādauit duob⁹ iudicib⁹: q̄ eos ad id ec. cē. ap. cel'ſā. cōpellāt. p̄testat i fi. q̄ p hoc nō iēdit regi ꝑfato vel suo legitio filio siquē hūerit p̄dcñ adimere regnū: lz solū p, p̄uidētiā ipsi⁹ comitis ⁊iulere ipsi regi regno ꝛ sub

D. Suppleuda negligentia platonei

dūis. hoc dicī sū. hec decre. si ille q̄ pest est negligens ⁊ remissus dz supior: ille dare idoneū coadiutorē.

s Præfati. ūn decisiōe sub illo. ſ.

Regis. rex iste dissipator ⁊ negligēs erat: vt pz p inferiora: ⁊ p vtrūq; vſ q̄ potuerit remoueri. p̄muz ꝑbat ē. de cle. q̄ sīc. i fi. xij. q. ij. monem[m] 2[m]. ē. de of. cu. c. i. i. q. i. §. ecce cum honorūſ. lxxxi. di. dām. vbi de hoc: ⁊ sic ū debuit ei cura tor dari: ſz potiꝰ debuit regno p̄uari: ⁊ sic ad frem ordie gēiture ꝑuert: cū filius ū hīet. ē. de w. lz. dic q̄ rex cui p successionē regnū defert: ꝓpter ē dcā p̄uari ū debuit ſz curatō dari: vt hic fām fuit: ad instar furiosi seu p̄digi. ff. de cu. fur. l. i. ⁊ custodiet regnū ⁊ reget sīc ipse curator ⁊ furiosus ⁊ p̄monitus. ff. e. ti. l. cōsilio. ⁊ satisfdat talis rē ei⁹ cui dat salua⁊ forte. ff. e. ti. l. obſuat. ⁊. l. se. ⁊. C. de cu. fur. l. vl. §. sed cū antiqtas. papa aūt ḧ nō curat cauſōem regrē pp delictū. aut ḧ nō p̄uat rex regno p̄ supioꝛē suū vel p ecclīaz cū supioꝛē ñ hz: ō re iudi. ad applicc. xv. q vi. ali⁹. ⁊. ī. de w. lz. ⁊ tūc vel succedet p̄im⁹. ſ. cum p successionē ōfertur vel eligēt illū ad quos ptiet aliū. ē. ō ele. venerabilē.

a Frēz. ō. ff. vbi pupil. mo. vel edu. deb. l. i. ⁊ pe. vbi dī q̄ pupill⁹ apō illas pſōas educari ñ dz: q̄ ad ipsius successionē aspirāt: ⁊ facit. ē. de puer. isidē. c. vl. ſz fz b. rer iste nō educabit apō frem ſz p se ⁊ cū sua honorabili familia ⁊ curia: nec erat iste frater suspecta pſona.

b Deuotōe. circa deū. ſ. ⁊ romanā ecclesiā.

c Circūſpectōe. erat. n. plen⁹ oculis: ad hoc. ē. ō ele. scriptū. ⁊ tales debēt cē et archidiaconi. xciij. di diacōi

d Cōmendati. multi móis sunt cōmendare: quod dic vt. ō. de acc. si ꝓtulerit. ⁊. ē. i. de cle. nemo.

e Legitio. illegitim⁹. n. ñ succedit: vt. ē. q fi. sunt le. p venerabilē. i fi. nec educari vel ali dz: vt ibi: de quo dic vt. ē. de eo q du. i ma. quā pol. p adul. cū hret. nec ad ordies. p̄moueri vel ad būficia ecclesiastica sine dispensatōe: qō dic: vt. ſ. de fi. pſ. c. i. io. an.

f Jure regni. q: debebat ex successiōe: hoc vult dicē.

g Quicq; regnū ipsū refo: maturus ⁊c.

h Dūcōis. qō. n. gs ſi diligit facile ptēnit. xi. q. iij pūl frēm de ꝺuotiōe pbitate ac circūſpectōe mltiplr p̄mēdatum: q̄ eidē regi: si absq; legitio ꝺcedēt filio: iure regni succedēt: q̄z examiate dilectōnis affcā q̄ vos ⁊ pdcm regnū ꝓsequt: magnanimitate ac potētia sibi plūmum suffragātib⁹ regnū ipz maturius reformatur firma credulitate spat: pfti cū ad curaz ⁊ ad mīstratōez gnālē ⁊ liberā regni eiusdē tā ꝓ sepedcī regis q̄ ipsi⁹ regni vtilitate: si ꝓuō attendat: ac ad ōfēsiōez eccla rū mōsteriorū alioz̄ūq; pio rū locoꝝ regni pfati ⁊ psōarū ecclasticaꝝ tā religiosarū q̄ sclariū: necnō viduaꝝ orphāoꝝ ⁊ ceteroꝝ ibidē degētiū: ac ꝺpditoꝝ inibi recupationē salubriū: vt i dño pfidim⁹: sit assūpt⁹: cuz ad vos ac cesserit fidelitate hōagio iuramēto seu pactō⁹: si aliqbus forte pfato regi l' cuicūq; alī pſōe tenemi: aut ēt ipsi⁹ regis ꝓhibitōe dūmō pſonā ei⁹ et vitaz ac legitimi sui filī si aliquē ipz hīe ptigerit fidelr cō

Potētia. pdest potētia: vt ḧ ⁊ de hoc. ē. de ap. ꝓstitutis. ij. inſdū nocet. ē. de cle. fundamēta. §. p̄ū. cū si. ē. de loca. po

k Liberā. lz liberā hēat: nmare nō pōt. ff. de (tuit. cū pcō. pac. ō iuris cuilis. ff. de ꝺna. l. filiusfa. si tū iusta rōe motus ꝺnauerit vz dōatio: vt in p. l. fili⁹. tenet aūt reuocare ea que male sūt alienata: vt. ſ. ibi dpditoꝝ recupatiōnē: imo ⁊ ipse rex reuocare debēt: non obstāte iuramēto ō ñ reuocidis. ē. de iureur. intellecto. fm ber.

l Defensiōnē. ad quā tenent ipsi p̄ncipes secūlares: vt. xxiij. q. v. p̄ncipes. ⁊. c. regū. ⁊. c. ad mīstratores. io. an.

m Mōasteriorū. Mōar. noīe ecclesiaꝝ monasteria ñ ꝓphendi: ad idē ē. de cle. sciāt. e. li. ⁊. ſ. ō sen. ex. c. vl. §. adijcim⁹ ō. liij. di. §. hac aūcte.

n Viduaꝝ. de qb⁹ an ptineant ad iudiciū ecclesie. dic vt no. ē. de fo. cōpe. ex tenore.

o Dpditoꝝ. pp regimē malū. ē. de cle. fūdamēta. §. dēcīq; itaq;.

p Pacto. ad idē. ſ. ō of. or. q: plerīq;.

q Prohibitōe. ij eim pōnt ꝺditis. ꝓhibē quin obediāt ⁊ itēdāt curatori ⁊ his q̄ ad curā regni ⁊ ipsi⁹ regis honorē ptinēt cū ad hoc ꝓcurādū assumptus sit: ipediret eim ipsius officium.

r Conseruetis. ad hoc ē. de iureur. petitio.

s Honorē. vt. vij. q. j q: frater.

t Limitatibus q̄ nurorū ambitu limitant: vt. ſ. de sen. ex. si citas. io. an.

u Procuretis. hucusq; ē lra suspensiua. ber.

x Violētos. sic. n. iuste bellabit se defēdēdo. xxiij. q. ij. c. i. ⁊ ij. ⁊. ē. de iureur. sicut. iij. ⁊ sic obedire debēt erque pstat iustū cē bellū: ſz et idē cū dubitat: an sit iustū necne: vt. xxiij. q. i. qd culpat. in fi. cū aūt certū ē bellū iniustū: sec⁹. xi. q. iij. iuli anus. et. c. si dīs. et. c. non sp. cū si.

y Reddidīt⁹. gnāle nomē ē. plus. n. ē in reddītu q̄ i fructu vt et ptus ancille. ff. de vsur. i pecudū. §. ptus. ff. ad trebel. de ducta. §. hereditatem. ⁊ dīri. ē. de cle. gnāli.

z Dimnutōe. ad idē. ē. de v. sig. cum inter vos.

a Excellētiā. fa. ē. de pb. ō multa. i fi. vij. q. i. q̄nis. ſz remoto p̄ crie supt⁹ ñ mīstrant: q: male meriti debēt egestate laboraliogn. i. si cū fcipe mādatū parē (rare. ff. ō poſi. bōa fidē. aduīare ō redditib⁹ itegre. puidē pdicto comuni ptēſeriē.

b Premissa. q̄ sp ercōicatōem pcedē dz. xij. q. ij. idigne. xxiij. q. iij. de illicita. ē. de sen. ex. sacro. cū si.

c In vita eiusdē. Mō coadiutoꝛes officiaz expirare morte eius cui adiutoꝛ dat⁹ é. tūc. n. ptās ad capitulū ptinet ī ecclīa cathedrali. ſ. c. i. ⁊. ij. mortuo aūt rege. aut religt filium que ex

successiõe rex erit: t sic cessat isti⁹ coadiutoris offiũ aut nõ: t sic iste rex erit: t deficiet eẽ coadiutor: t iõ dicit i vita.

a ¶ Jeps a pagãis. Epo a pagãis vel a schismaticis capto nõ archiepõs sz caplm admistrat: nisi papa ꝯ cito hoc fieri poterit ſ hoc p caplm ꝓsulẽd⁹ alr ordiaret. hũt ornũ hec õ cre. ex his q̃ no. ho. ſ. õ ma. t obe. cũ olim.

b ¶ Pagãis. vel hẽticis de qb⁹ idẽ iuris: vt. s. õ here. siqs epõs. t scismatici dicunt. xxiij. q. iij. it hẽsium. io. an.

c ¶ Archiepõs. cũ hoc ñ repiat in iure expſſũ: vt supra. e. c. i. j. c. pri.

d ¶ Sz caplm. ipsi⁹ cathedralis eccle e⁹ epõs capt⁹ è. Et sic nõ q̃ sic capitulũ cũ vacat eccla suppletvicẽ epi i iurisdictõe vt. j. c. pr. j. de isti. c. i. ſ de ma. t ob. cũ olim. z. j. de ma. t ob. c. i. sic t cuz q̃ vacat: vt h: t sic nõ ciuilẽ mortẽ eq̃pari nãli: t ẽ si. C. ſ dona. it vi. t vx. res vroris. vbi donatio cã mõt ꝓfirmat mõtẽ ciuili sic nãli: ad iõ. C. de epi. t cle. l. vl. de hac tñ dic vt no. io. xvi. q. i. placuit. ij. io. an.

e ¶ Mortẽ. renũciatõem trãslatõez depõem vel alio mõ.

f ¶ Spualib⁹. i his q̃ regrũt ordinẽ vocabũt vicios epõs cuz cautele studio. vij. q. i. pontifices. ſ. e. li. de cle. is cui. bñficia ãt q̃ spectãt ad collatõez soli⁹ epi nõ ꝓferẽt: vt supra ne se. va. c. ij. t. j. e. ti. c. vno. q: id nõ facẽt si p mortẽ nãlẽ vacarent: vt ibi nec dãt clerico lniam trãseũdi ad aliã dio. lxxi. di. ffinitatẽ.

g ¶ Tpalib⁹. ita q̃ ſ imobilib⁹ bõis nõ alienẽt. ſ. e. li. ſ cle. is

h ¶ Debebit. põe aꝛdiacon⁹ epõ⁹ pẽst caplo: epõs a scis (cumaticis capt⁹ è: t postmodũ archidiacon⁹ mortu⁹: quẽ capitulũ hz eligẽ t epõs ꝓfirmare: elegit caplz. t. i archidiaconũ: q̃ nõ qs hẽat ꝓfirmaꝛ. t vꝫ q̃ capitulũ talẽ ꝓfirmare ñ possit: ꝯ uis. n. circa iferiores iuenam⁹ pmissũ capitulo suppleẽ epalẽ iurisditõem: circa supiores ñ repim⁹ ꝓcessiſ: imo vꝫ. phibituz ad hoc. ſ. de ma. t ob. cũ iferior. t. xxi. di. cũ iferior. gdã di xerũt papa t ñ aliũ hũc ꝓfirmare posse: ad hoc. j. de of. vi. c. i alij de archiepo dixerũt. sz ho. i hac qõc. no. de ma. t ob. cũ olim. q̃ capitulũ talẽ ꝓfirmabit. lz canonici i eo: q̃ canonici sint iſeriores: tñ i eo q̃ capitulũ supiores ſt. ff. qs t a quo ap. ſit. l. ſi. ad h. ſ. õ of. oꝛ. irrefragabili. §. excessiſ. t marie i eo q̃ epi vices gerũt. ſ. de of. dele. sane. ij. t. xcij. di. c. vlti. t. xcvij. di. c. i. t hoc verũ credo: ar. j. de ap. c. pe.

i ¶ Libtati. fu⁹. n. fact⁹ erat: insti. de iur. pso. §. vl. ff. de cap. t postli. reuer. l. v. t. ff. de re. iur. fuit⁹. recupat ergo iura sua q̃si iure postliminij: vt. xvi. q. i. pma actõe. vij. q. i. pastoꝛalis isti. q. mo. iuſ. pa. po. sol. §. si ab hostib⁹.

k ¶ Consulẽdã. ad idẽ. j. de cle. egro. c. vno.

l ¶ Ordiari. alr. puidẽdo vel põte visitatorẽ dãdo: vt. j. c. pr.

m ¶ Ecclesie cathedrali. opiones erãt olim qs possit visitatorẽ dare cathedrali ecclesie. itẽ an visitator possz ꝓferre bñficia. vtrũq; hoꝛ delmiat h papa. ornũ hz pmũ dẽz h⁹ decre. ex his q̃ no. lxi. qñ fest⁹. t p ino. t ho. ſ. vt ec. bñ. vt nꝫm 2m ex his que no. lxi. di. obitum.

n ¶ Vacãti. idẽ in q̃ vacãte: vt. ſ. c. pri.

o ¶ Visitator. idẽ q̃ admistrator: de quo. lxi. di. cathinẽsis. t

p ¶ Pontifice. cui⁹ interest ecclesiaz necessitatib⁹ (. c. qñ fest⁹. puidẽ. ſ. c. pri.

q ¶ Non põt. hoc ꝑcise tenebat io. i pd. c. qñ fest⁹. h. tho. hu. t hu. ibi ꝯ tenebãt. ſ. q̃ archiepõs hoc potat: sicut t pses dat curatorẽ: isti. de cur. §. vlt. t q̃. phibituz ñ repiebat. lau. idẽ dicebat: tñ dicebat clericoz regendũ ꝓsensũ. unno. t ho. vt ec. be. c. vno. distigubãt vt h ſ. q̃ ali⁹ ꝯ papa sine cãe cognitõe: t vocatis his q̃ vocãdi erãt. ſ. caplo nõ poterat visitatorẽ dar. t erõ: q̃ ãchi epõs nõ põt tollere ius suũ caplo sine cã: q̃ õ è q̃ ad ipõs vacãte sede pticat, admistratio ipsa lnã t tpalnã. ſ. c., pri. cũ ꝓcor. ibi sigtis. papa añt ex protestatis sue plẽtudie hoc bñ põt: õ ꝓcess. pb. ꝓpsuit.

r ¶ Negligẽter. ecce pmũ casũ.

s ¶ Aut ꝓpter. ecce 2m. Mõ. hic eq̃pari negligenti tiã t delictũ: alibi dfunt. ſ. de elec. si

t ¶ Vocato. ſt. n. voc idit: q: eoz iterẽ. ſ. de of. archidi. ad hoc. de tẽ. oꝛ. si archiepõs t quo iterſt. ſ. dixi.

v ¶ Premissa. q̃ õ si nõ fiat dico visitatoꝛis datiõem ñ valẽ: ad h⁹. ſ. e. li. de ele. ꝯuis. t. c. puida. suffic. n. legislatorẽ aliqd phibuisse: t si nõ adijciat q̃ õ fẽz fuerit ñ valẽ. C. de legi. non dubiũ.

x ¶ Huiusmodi. ſ. datus ecclesie cathedrali.

y ¶ Legitimã. lxi. di. cathinẽsis. t. c. qñ. t. ſ. de ele. cũ nob olim. i fi. ñ. n. segt q̃s hz admistratõem legitimaz: ergo bñficia ꝓfert: vide istãtia i caplo vacante sede. ſ. ne se. va. illa. t sufficit dare istãtiã: vt. i. q. i. sicut vrgeri.

z ¶ Epi. soli⁹. als illa cũ caplo ꝓfert: q̃ õ dic vt. j. ne sede va. c. vno. t de regu. c. vlt.

a ¶ Non põt. sup hoc vide q̃ no. de ma. t ob. cũ olim. Scire debes q̃ io. t hu. tenebãt ꝯriũ. dicebãt. n. idẽtm cte q̃ visitator potat bñficia ꝓferre: t hoc no. lxi. di. obitũ. lau. ſ. opi. ergo lau. ꝛa i visitatoꝛe dato ab alio ꝯ a papa. ꝓma i visitatoꝛe a papa dato. dz. n. pp. ãpliorẽ dãtis ꝓrogatiuã ãpliori fũgi ptãte: ad hoc. j. de pb. si a sede. siẽ t õlegat⁹ a papa sb delegatũ dat: ab alio ñ. C. õ tudi. a iudicc. õ of. de le. pastoꝛalis. t. c. vl. ad idẽ. j. de

b ¶ Ab alio. puta archiepo i caliſ⁹. ſ. dictis (pb. hi q. vl a caplo. si alicui ꝓmittẽt vices suas: ille dicẽt visitatõ

c ¶ Deputat⁹. ille ergo bñ hoc potit: q: oia pót q̃ electo ꝓfirmat⁹. ſ. e. li. de cle. is cui. io. an.

d ¶ Epe. epõs italie vltramõtanꝰ ñ ordiet: nisi de spãli lnia pape: vel p patẽtes lras epi sui ptinẽtes iustã cãm q̃re nolut: l ñ possit illũ õdiare. si sec⁹ fuerit factũ ordinãs pũiet pẽa ꝓdicta: t ordiat⁹ mãebit suspẽs ita q̃ ẽt a pñarijs pape sũ ipsi⁹: t ordiat⁹ spãli lnia absolui ñ po

d ¶ Sepe. fuit dicti. puidẽdũ. ſ. de ap. sepe. ſ. de cle. (tit q: sepe. j. de rc. spo. freq̃ns. ff. de legi. nã ad ea.

e ¶ Clerici. Mo. p his q̃. j. dicã.

f ¶ Excõicatõis. de talib⁹ i excõicatõe maioꝛi ordiat dic vt. ſ. de sen. ex. cũ illoꝛ. t distigue int regulares et seculares: t iter sciẽtes t ignoꝛantes ius vel scim: vt ibi.

De temporibus ordinandorum et qualiter ordinandorum

I

g Apostate. q excõicati ñ sũt: de h. xxiij. di. sigs. s. ō vi. t ho. cie. c. sigs. de apo. c. iij. nisi i casu vt periculosa. j. ne. cler. vel mo. vt periculosa. q aũt i apostasia recipit sacrũ ordiné ét ſ religiosus sit ñ dispẽsat cũ eo p alium q̃ p papã. s. de apo. c. vl. qõ intellige si v̊a erat apostasia: p id qõ hẽs. s. eo. c. ex pte. t ibi no. apostate aũt ifães sũt. vi. q. i. ifames. t iij. q. iij. sigs a suo t sic ñ pmouendi xxiij. di. qñ. io. an

h Irregulares. sine ex crimie sine ex defectu: puta bigamia illegitimata te corporis vicio vel alio defectũ. io. an.

i Patriã. de q̃ igrẽ dz exam inãs ordinãdos. xxiij. di. qñ. ppter pfectũ et natiuitatẽ charius vel vilius emi solet mãcipiũ. ff. ō edi. edic. qõ si nolit. §. ſ mãcipia. ℨ s. de iudi. cũ ōputati. so. non loq̃t ordinãdo q subtilr examinãd̃ ẽ: vt. s. de pur. ca. ꝓsumt̃.

postate[a] seu irregulares[b] vel aliquos ordinũ sacroꝝ susceptiõe idigni suã pñiã i q̃ de his hẽt notitia[k] fugientes[l]: se i remotiores pti b'faciũt ad h'l[m] ordies. pmoueri. Nos igit volẽtes aiaꝝ ipsoꝝ pericul' obuiare: statuim' vt nulls eporũ[n] italie[o] decetero aliquẽ vltramõtanũ clericũ[p] ordinare pſumat: nisi a nob spãle lniam hẽat: vel ab epo de c' dio. traxit originez ordinãdus: vel i c' dio. bñficiat[q] exist[r]: p eius patẽtes lias[s] cãm rõabilẽ ꝓtinẽtes: q̃re ipz nolit aut neq̃at ordiare. Eos vo q̃s ℨ pmissa ꝓtigerit ordinari: manẽ volum[t] absz spe dispẽsatõis sẽ h a se. ap. obtinẽde suspẽsos[v]: ac ordinãtes pñia ꝓdigna pũiri. Q ibus nũis pñiarũs ihibẽtes distincte ne absq̃ lnia nia spãli[w] cũ talit er ordiat dispẽser[x]: l suas eis tradãt lias per q̃s cũ ipsis debeat dispẽsari[y]. Greg. x. i gnãli cõcilio lugd.

Os[z] q̃ clicos[a] pochie[b] aliene[c] absz sriozis ordinã dorũ lnia[d] sciẽs[e] seu effectata[f] ignorãtia vel q̃cũq̃z alio figmto[g] q̃sito p̃sumpſit ordiare[h] nisi de sacris loq̃t: ꝓstõ gnãlr loquit: vel dicũt h 'acri ordies large vt ꝓ hendant minores: sic. s. de biga. c. i. de hoc. xxxiij. di. in sũma. alij ℨ.

q Existit. subau. vel vbi hz domiciliũ: lz alibi nat[o] fuerit. j. e. cũ null[o]. i. rñ. nisi dicere velis hoc spãle i hoc cãu. qõ credo verũ. t lz als videã vnũ ius suppleri p aliud: vt s. de cle. is cui. tñ istud nõ credo suppleri p illõ als facillimuz erit vltra mõtano ifami se facere ordinari: qõ vetat hec constitutio.

r Litteras. Hic nota duo spãlia. pmo casũ in quo scriptura regitur: t hẽs de hoc. s. de pb. tertio. t dixi. j. de censi. c. i. scõo q nõ sufficit licentia nisi exhmat causa t est sũ. j. de sn. exc. cum medicinalis.

s Spe. sũ. s. de ele. c. i. in fi. cps ergo sup executiõe secũ ñ poterit dispẽsare vt olim poterat. ix. q. ij. lugdun.

t Suspensos. in casu isto celebrãs irregulari-

tatem icurrit: t de hoc dicã. j. c. pxi.

v Spãli. sic. j. de of. vi. c. ij. t. iij. j. de pe. t re. c. ij. de regu. in generali.

x Dispẽsari. qõ. n. p se non pñt nec p alios poterũt. xlvi. di. sic. xxiij. q. vl. his a qbus. sicut ep°. j. de reg. iu. pót qs. t ibi plene dixi.

y Os q. q scient ordinauerit clericũ alienũ: p ãuũ a collatõne ordinũ st suspẽsi: t post q̃ suspẽsio fuerit mãifesta: poterũt subditi sine ipsoꝝ lnia a vicinis epis ordiari.

z Eos q. gnãlr loquit: vt ꝓhendat qb° ꝓpterit ordiare: de pulle. q: circa.

a Clericos. de laicis dic vt. j. c. vl.

b Parochie. i. dio. ix. q. ij. lugd. qñq̃ ep°: ō preu. cle. c. ij. c Alliene. i. ñ sue: sive sit, prima sive rcota. ix. q. ij. c. i. t. c. epm. lxxi. di. p totũ. s. e. q. trãslatõem.

d Lnia. quã qs dare possit: dr. j. c. px.

e Sciẽter. sz nũqd scire pssit vel ignorare. vi q. ignoraf. ff. de. pb. l. vl°. j. de re. iu. pssit. dic: q pssit scire: nisi, pbet ignorantiã: ad hoc. s. dr. cle. inotuit. ibi nec pbare cogim° rẽ. q. quẽlz ordinãdũ scrutari teneat: vt. xxiij. di. q. ps. xxiij. di. qñ. vi aũt ad cã. pbãdã sufficẽ iuramẽtũ: vt. s. de cle. vt circa. t. c. nulli. t lz p alios examiet ex sua negligẽtia eoꝝ culpa sibi iputabit: ad hoc de simo. unñ.

f Affectata. cgpollẽt ergo scia t affectata ignorãtia: de clãdspõ. cũ ihibitio. t dr affectata exq° scir potuit: sz noluit: imo dissilauit. C. ō ice. t int. nup. l. q ℨ. t dico q si iurauit se ignõare: t dixi i. px. gl. alta ps hẽbit nec. pbare sciam vel affectatã ignorãtiã: t. pbabit hoc p argumẽta vel pjecturas. pbabiles. s. de renun. c. ij. e. li.

g Figmẽto. sic. s. de ele. auaricie. vel q: forte dixit scholar] ẽ quẽ bñ ordiare possũ: vel fingit lniam dari a fuisse: vel dicẽs ordinandi amicum suũ. ita q bñ hẽbit ratã. ix. q. ij. lugd. vel scire dissimulauit ltas dimissorias surrepticias eẽ: vt ibi no. hu. vel i fraudẽ ꝓstõis h° aliquẽ in suũ familiarẽ recepit vl ei bñficiũ ꝓtulit hec t sumilia sunt figmẽta.

h Ordinare. ét ad pmã tõsurã. lxxi. di. pmat°. de eta. t q̃li. cũ ꝓtigat. qõ dic vt. j. c. c. vlt.

a ¶ Per annū. 9tinuū. ē. de elec. punida. Mo. ius nouū: q: oli certa pena ꝯ tales nó fuerat statuta ꝑm quosdā: ſz ꝑm guil. hic mitigat pena: q: oli p annū a celebratione misse ſuſpēſus erat ⁊ deponi debebat: vt. ix. q. ij. nullū. punūtur ergo i quo pecca uerūt. j. q. j. ſig. ē. de his q̄ſi. a ma. p. c. queſuit.

b ¶ Ordinum. oim ꝑm guil. ⁊ gar. ⁊ p hāc lr̄am ⁊. ē. vl nó ē cópoſ. vbi punit i collatiōe oim ordinū q i diaconatu peccauit: ⁊ ſi papa voluiſſet eū nīſi illo quē 9tulit pua ri exp̄ſſiſſet: vt. ē. lr̄as. ⁊. c. vlti. nec de iure fruidz maiorib⁹ q minoribus caret. ff. ō fuit. expoz. cui pacto. ⁊ ō or. ab epi. c. j.

c ¶ Statuūt. q. ſ. ordinatio rata nó hēāt quo ad execūtionē. ix. q. ij. p totū. lxxj. di. c. j. q̄daz iura dicūt cos deponendos. vij. q. j. eps i dio. ſz nunqd ſuſpēſus ē ſic ordiat⁹ ab execūtiōe: l an. hz executionem niſi iterdicat. ⁊ vī q̄ neceſſariū ſit iterdictū. ē. e. ti. q̄ trāſlatio nē. ibi iterdicēda ē c̄c. ad idē de offi. archid. ſignificaſti. Sz ꝯ ſicut nó tenet ſnīa data a nó ſuo iudice: ſic nec ordinatio: vt. lxx. di. neminē. lxxj. di. p totū. ſo. dicas illū ſuſpēſū ipſo iure: ſz nō illa ſuſpēſione q̄ irregſa ritatē iducat: ſz ſuſpēdēdū illa: vt i decre. q̄ trāſlationē. ꝑm hoſti. guil. ⁊ gar. vñ ⁊ i forma diſpēſatiōis q̄ talibus dāt ab aplica ſe. dī: ipſo ab ordinū execūtiō eſt ſuſpēſo. lz igr ſuſpēſi ſint a iure nihilomin⁹ ⁊ ab hoie ſuſpēdent. qđ ē verū: niſi i caſu. ē. c. p̄xio.

d ¶ Taliter. q. ſ. ordinauerūt clericos aliene dioc. ⁊ p h⁹ dico q̄ ſec⁹ erit i aliis caſib⁹ i q⁹ hoc nō iuenīt exp̄ſſū: ad hoc. ē. tit. p̄xi. c. j. de p̄ceſ. pbē. q. ē. de elec. ſuffraganeis.

e ¶ Manifeſta. p euidentiā facti. ē. de cohabi. cle. c. vlt. vl ga ē iuris notoriū: vt. j. e. ti. vīa. ⁊. ē. de ꝟ. ſig. cū oli. als i dubio a pp̄to plato nó recedēt. viij. q. iij. nōne.

f ¶ Lnia. qđ. n. a iure p̄ceſſū ē: vlter⁹ñ ē nēcē a iudice poſtulari. ff. ō pdi. iſti. l. q̄ ſub ꝺditione. §. vlt. C. li. x. ō theſaur. l. vna.

g ¶ Interim. ſ. anno ſuſpēſionis durāte.

h ¶ Vicinis epis. i ſua dioceſi: q: nó itrabūt abſq; ſua lnia parochiā ſuſpēſi: vt credo ſz gui.

i ¶ Canonice. ſ. p̄cedēte debita examiatiōe ⁊ ſcrutinio ⁊ tpib⁹ debit⁹. ē. e. ti. de eo. ⁊ mō ꝺbito. ſ. ñ furtiue vl p ſaltū vl p̄ces ſacros eodē die vel duob⁹ 9tinuato ieiunio. ē. c. lr̄as. ⁊. c. dilect⁹

k ¶ Um nllus. epūs origis domicilij vel eccl̄iaſtici bñficij cō mēdaticias ad ordines dare pōt: iferiores ꝓlati ñ niſi ex ꝓuilegio: nec officiales epōr: ſi hi q hūt adminiſtrationē ſpūalium illas bñ p̄cedūt: ⁊ pñt epi ordiare p̄ozes p̄oratū ñ exēptorū ⁊ ip̄or ſocios q̄diu morant i illis: lz ide nó fuerit oriundi.

l ¶ Nullus. gnāliter loqtur: vt dixi. ē. c. p̄xi.

m ¶ Clericū vel laicū. j. c. p̄xi.

n ¶ Parochie. i. dioceſis.

o ¶ Ordinare. ē. c. p̄xi. cū ſuis p̄coz.

p ¶ Hoc caſu. ſ. i dāda tali lnia: hoc dixi q: multi alijs modis dz gs ſb dit⁹ alteri⁹ ⁊ de ei⁹ foro: qđ dic vt. ē. de fo. cōpe. c. vlt. ⁊. ff. de iudi. heres abſens. §. j.

q ¶ Eps. ergo ñ iferior: vt. j. §. p̄xi. ⁊ ē ſi. ē. ō elec. cū ex eo.

r ¶ Ordines. quoſcūq; minores vel ſacros.

ſ ¶ Vnūdus. di. n. gs ibi domicilū retinē: vñ oriūdus ē. ff. de ſena. l. penult.

p annū a collatione ordinū decernim⁹ eē ſuſpēſos: his q̄ iura ſtatuūt ꝯ taliter ordinatos i ſuo roboze duraturis.

Clerici q̄s pochie talr ſuſpē ſoz: poſtq̄ eoz ſuſpēſio fuēit manifeſta: abſq; ipſoz etiaz lnia iteri⁹ recipiēdi ordies ab alijs vicinis epiſcopis als tm canonice liberam p̄cedimus

facultatē.

Bonifa. viij. Um nullus clicū paro chie aliene p̄ter ſuperioris ipſius lniaz debeat ordiare: ſuperior itellr i hoc casu epūs ō c̄dioc. ē is q̄ ad ordies pmoueri deſiderat oriūduſ: ſen i c̄dioc. bñficiū obtiet eccl̄aſtici cū: ſeu hz lz alibi nat⁹ fuerit domiciliū i ead⁹. Inferiōes q̄s plati religioſi vel alij: niſi eis q̄ ſuos clicos aut ſbditos poſſit a q̄ voluerit epō facē ordiari a ſede aplica ſpāl⁹ ſit idultū: vl officiales epi: cum ad h⁹ ſe ipſi⁹ offm ñ extēdat: h⁹i neq̄unt lniaz iptiri.

Epiſcopo aūt i remotis agēte ip ſi⁹ i ſpūalib⁹ vicari⁹ gnālis vel ſede vacāte caplm ſeu is ad quē tē tpis adminiſtratio ſpūaliū noſcit ptiere: dare pñt lnias ſolitas ſuis ſubditis ad ordines ſuos ſuscipiendos: ſi ſint ydonei: ⁊ ſi ſint ſuſpecti: ⁊

De trac. t ḡlitat. et ordine pficiendorum
De filijs presbyterorum

cut pñt ordiare: ita dico q cōmēdaticias ad ordies da
re: vt ibi.

l ¶ Ullus eps. al⁹ puta abbas vel pbr q psalmista
tū pferre pñt. lxx. di. qñ. t. xxiij. di. psalmista.

m ¶ Infāti. s. minori. vij. ānor: septēni ergo pōt pferre
tosurā. xxviij. dis.
de his. t. lxxvij. d.
i singulis. t fac. s.
de elec. ex eo qd. ō
pbē. sup. t qd ibi
nōtur. io. an.

n ¶ Intraret. ego
minor. vij. an. pt re
ligionē itrare qd
vex ē: iz pcise non
obligat: vt. s. ō re
gu. q. i isulis. t. c.
ad nr̄am. t dic vt
j. de regul. is q. et
c. nō solū. t. c. se.

o ¶ Superioris. vt
s. c. pr. j. fz. io. an

p ¶ Homini. laī
co. qd apparet: q
pfert pmā tosurā:
olī volebāt gdam
dicē q clericī alti
us cpī qs nō pōt
ordinare: iz laicus
sic: t hoc dicebant
p decre. s. c. eos q
t hoc falsū erat: vt
lxxj. di. pmatus.
vbi etiā de laico exp̄ssum erat.

q ¶ Aliene. i. nō suc: q ēt si aliene eēnt dūmodo t sue:
tuhilominus poterat ordinare.

r ¶ Tōsurā. p quā immunitate gaudet t clerical⁹ ordo cō
fert. s. de eta. t ḡli. cū ptigat. io. an.

s ¶ Diffinitū. qd dic vt no. s. de puer. pīu. ptugatus.

t ¶ Peccauerit. de his q fūt a ma. par. c. qsuit.

u ¶ Annū. itegr̄ t ptinuū. s. de elec. puida. e. li. qd si
sit bisext⁹. dic vt no. io. lv. di. c. ij. t ber. s. ō. p. si. qsuit

x ¶ Dūtaxat. i. tūmō: t no. p eo. qd dixi. s. c. ti. eos q
q: si ibi papa voluisz solū illos eē puatos a collatōe or
dis quē imq ptulerūt: h⁹ exp̄ssisz sic t h fec: ad idē. s. e.
lras. t. c. dilect⁹. t. s. de decī. ad audiētiā. t itelligo hoc
vex qñ solā clericalē tōsurā ptulit: als ēt i vlteriorib⁹
quos ptulit puniētur p ūra supradcā. t. j. q. j. sig.

y ¶ Suspēsū. ipo iure: iz nūqd tōsurā licebit tē ab alio
epo sb dus suis recipe. dic q cū hoc nō reperiat exp̄ssū nō

Permittim⁹. dnīatur p ist⁹. c. no. (vī sic licē.
p ber. s. ō elec. cū i cūct. §. iferiora. t. e. t. cū dile
cti. t. s. e. t. idecor. t. c. pterea. p ipz t modēnos
¶ Permittim⁹. videbat pmissū ēt i citiōi eta
te: ar. a Zuio illi⁹ decre. s. e. idecor. t ar. directo illi⁹ dēr.
e. ti. ex rōne. t ar. a pari illi⁹. e. ti. pterea. nā. i dcr. ex rō
ne. dispēsāt cū decēni. i decre. pterea. dispēsāt i ordie: g
pi rōne i etate: vt ibi no. host. Sz ad p̄m dic q ar. a Zuio
ñ. pcedit vbi repit i iure Zuū: iz al⁹ sit fortissimū: ō his q
fi. a pla. cū aplica i fi. iz Zuū repit. s. ō. elec. cū i cūct. §.
iferiora. ergo ñ. pcedit argūtātō illa. ad decre. ex rōe.
dico illō fuisse ex spāli mādato pape ad dcr. pterea. di
co valde mans. cē pati dfectū i etate q̄ i ordib⁹: vt p te
vides t. pbat ō isti. c. ij. j. e. li. t ō pbē. si. p clicī. nona sit

a ¶ Epi. iferioribus credo vtūtī: t (igr hec pmissio,
fac. s. u. pxi. c. iij. j. t. ij. rnīso. s. de elec. cū ex eo.

b ¶ Lōpleuerit. Nō. ñ sufficit attigē sicī epo. s. de elec. cū i cun
ctis. t i abbatissa. s. ō elec. idēnitatib⁹. j. rñ. t i delegato. s. de
of. dele. cū vicesimū. t qd dixit h papa ō. xx. an. idē si voluisz
dicē potuisz ō citiōi vel vltiori tpe: q ista talia si illa ō qb⁹ d i
xit lex: q ñ oīm q a pncipib⁹ fuit rō reddi pōt. ff. de legi. ñ oīm
t de hoc. s. de rescrip. si
qñ. tū satis eque pcordā
do ad alia ūra de. xvij.
an. pstituisset. sicī, pcura
tore ad negocia dicim⁹
j. de pcur. g gnālit. §. vl.
t sic de aduocato. ff. de
postul. l. j. t. iij. q. vij. §.
tria. sz vt pdixi sic placu
it pncipi: t sufficit sic scri
ptū cē. ff. q t a gbus p
spexit. vj. q. iij. scriptū ē
i lege. s. ō fer. c. ij. in pn.

c ¶ Nō imminet. i ill⁹ er
go secus sic t i pochialī
bus ecclesijs. s. ō elec. iz
canō. t hoc forte voluit
dicē io. q no. ō elec. cuz
dilecti. q i minoribus di
gnitatibus simplex epūs
dabit venū etat: vel for
te aliter intellexit.

d ¶ Canonicū. qz nō sūt
illegitimi: ñ corpe vicia
ti: nec bigami nec criosi

e ¶ Dispēsare. iz nūqd p
monēdo dispēsat: ō hoc
vide. lj. di. q i aliquo. lii
ij. di. si sums i. j. glo. lxxxj. di. sigs sine. xvj. q. j. ecclesia. ō pcess.
pbē. lras. ō scis. ffnitat. t p modernos ō si. pbr. vnīēs. t de
cle. pīu. dūsis. t sat ēcundēs ar. qd. pmonēdo ñ dispēsat: q: pu
nit. pmonēs. s. ō elec. nihil ē. iz h dcīmiatū ē ō patiēte ō fecūi i
etate. qd ō patiēte defectū i ordib⁹ si eligat ad tales pso at⁹ vel
dignitates sui cura: nūqd necessaria ē epī dispēsatio: vel an de
ūre cōi ad illa tales eligi possint. tenēt ino. ber. t cōpost. q de
ūre cōi ad illa talis eligi possit: ar. a Zuio decre. cū i cūct. §. ife
riora. t dic ib eod ar. p decre. s. e. pterea. ad. c. lx. di. p totū rñ
dēt illa correcta Zua pluctudie: vel cū ibi dicat i afridiacon⁹ nō
debē quē assūit: nisi sit diacon⁹: i, ppositus nisi sit pbr: pz illa cor
recta p dcr. cū i cūct. §. iferiora. q ō ordie nihil dixit: t p id qd
ibi dic si mōiti ñ fuerit tē. t hoc no. ino. i pdi. §. t ō re iudi. cū
oli. t ppos. e. t. dudū. j. ad decre. dudū. ij. dicūt q ib iudiciū ē
quo ad pluralitatē: vl allegato fuit illa host. Zi decre. pdicta
pterea. t i decr. cū i cūct. p quo fac qd no. ber. ō his q fi. a ma
p. c. ex ore i gl. qz erat. t hec opio exp̄ssa erat i decisa ipsi⁹ dcre.
ex ore. t pbat optie ō elec. dudū. j. ad id qd di ō caplis. lx. di.
p totū. i gbus di q afridiacon⁹ diacon⁹ t ppositus pbr i dz cē: di
co fz host. ibi subaudiēdū: vel sb diacon⁹ cui i epz et posset eligi

f ¶ Sq. cū illegitie nat⁹ dispēsāt epī in (ō eta. t q. a multi.
minoribus ordib⁹ t būficio sine cura: dūmō sit tale i quo al
dispēsare possit: i alijs dispēsatio pape regrit: si dispēsa
tū fuerit cū aliquo qd ñ obstāte vllo ōfectu possit ad cura
tū būficiū, pmoueri: pterea illi⁹ dispēsatōis ñ potuit duo būfi
cia iuml obtinē. emanauit ad ōclaratiōez eoz q no. s. e. t. c. pe.
g ¶ Defectū. idistincte itelligo: put iacet ō quocūq ōfū (t vl.
sive sit spuri⁹ sive adulterin⁹ vel nālis: iz al quo ad successiōes
distīguāt: nec ita ō faciū dispēset cū vno sic cū reliq⁹: t sic itelli
gat: vt. s. ō renūc. nisi cū pdē. §. ponēdo tē. ē. n. dign⁹ vēia g

h ¶ Dispēsatiōe. nū (alieno vicio laborat. C. ō nālī. libe. l. legē.
qd, pmonēdo dispēset: vīō remissiōes ēs dedi. s. c. pxi.

i ¶ Epī, i Zuū videbāt. s. e. lras. vbi papa cū talib⁹ i clericatu

dispensat: sz rō ē qz petitū fuit a papa: nā t eps poterat: vt no. ber. e. ti. c. vltimo.

k Canonicū. facit qō dixi. s. c. pxi.

l Bñficiū. itelligo simplex: qz i psonatu vel dignitate ēt sine cura: vt. s. c. pxi. nō credo q dispēsare possint: ad hoc i eodē ti. de pbē. c. vlt. t de hoc de clec. dudum. ij.

m Tale. qz nō pnū i mediate sup quo nō potest eps ēt cū legitio dispēsare fz vin. s. e. ex tua gos. i sūma hu⁹ti. §. circa aliō. bar. bux. lvj. di. i sūma ber. t pe. de sap. i pdicta decre. ex tua. t i no. e. ti. c. vl. fz io. q hoc nō. lvj. di. i sūma. t tan. i dicta decre. sz dixit vi. q si tū, ēēt eps hoc facere nō auderet: gos. s. de elec. inotuit. rai. i sūma hu⁹ti. t hosti. i dicta de cre. tenēt ꝫ iū. ad decre. penult. s. e. ti. rñdent: q de illegitimo loqtur: de tali forte bñficio log volūt hec lra: vel itelligas ō bñficio q hēat eccliaz curatā annexā: ad hoc. j de pbē. sup eo. vel de bñficio qō ex pulegio psuetudie vel statuto regrat sacz ordinē: qz cū i ordine tali dispēsare nō possit: ergo nec in bñficio qō illū ordinē regrit: de pst. trāslato. j. q. iij. sigs obiecrit. t. c. sigs pbēdas. t ē si. qō dixi. s. de rescrip. si co tēpore.

sit tale⁹ sup q̄ p ipsū ep̄m valeat dispēsari. Ad ordies q̄z maiores⁹ vel bñficia sup qb⁹ neq̄t eps dispensare: sine dispensatione sedis⁹ apostolice pmoueri nō pōt. Ille vō cū q̄ p sedē⁹ dispensat eandez vt premisso nō obstante defectu⁹ valeat ad bñficiū ēt si cura aiaz hēat pmoueri: neq̄t ptextu dispēsationis h⁹i: quā exorbitāte a iure opz velut odiosā⁹ restrigi: nisi vnicū bñficium obtinere⁹. Idem.

Sis cū q̄ fuit per se⁹. ap. dispēsatū: vt nō obstāte defectu⁹ natalium quē patit ad oēs⁹ ordies pmoueri valeat: t obtinē bñficiū: ēt si curā hē at aiaz: dispēsationē aliaz tacito ō predicto defectu⁹ postmodū obtineat a sede⁹ pfata: vt duo⁹ aut plura bñficia similem curam habētia possit recipe: si ei als canonice preferant: t ea sit licite retinē tal⁹ dispēsatio cū ñ sit ꝟsimile ꝟ se dē ipsā cū illo predecm⁹ patiente ōfectū voluisse: si h⁹ fuisset expressū eidē i pluralitate bñficiorū h⁹i dispēsare: veluti p surreptionē obtēta nulli⁹ pēitus ē mōmti⁹. Gze. x. i cōci. ge. lug.

n Maiores. hoc itellige de seculari clerico: nā i regulari: secus ē qz de iure talis, pmouet ad sacros. s. e. ti. c. j. lvj. di. c. j. t c. nasci. t hoc tenet io. lvj. di. i sūma. ber. s. e. c. vlt. gos. i sūma hu⁹ti. i. §. circa filios. nec p hoc itelligit dispēsatū i cpatu: ar. de sen. ex. qz piculosū. de pcess. pbē. dilect⁹. vbi de hoc p ino. t hosti. xij. di. nos ꝫsuetudinē. t. j. c. pxi.

o Sedis ap. nec suffīt dispēsatio legati: vt. s. c. ti. c. pe. t dic vt ibi. Sz qro q̄re eps dispēsat i criminib⁹ ab adulterio citra t nō i defectu. so. faculᵗ de clec irregularitas, pueniēs ex crimie purgat. n. p pniam: nō sic i defectu. xxvj. di. deinde. vl maior ē irregularitas, pueniēs ex origine q̄ ex crimie: qz pma ex nāscēa ex accidēte: sz nālia imutari nō pñt. vj. di. §. vlt.

p Sedē. cadē rōne dico idē de illo cū quo dispēsat p ep̄m: vt possit ad miores ordies t ad bñficiū sine cura licite, pmoueri: cum eadē sit ratio.

q Defectu. ppter hoc a secularib⁹ nō repellit honorib⁹. ff. de decur. l. spurij. t. l. generaliter. §. spurios. io. an.

r Odiosā. j. de reg. iur. odia cū suis ꝫcor.

s Obtinere. ꝫcor. j. de pbē. nō pōt. ij. rñso.

t Sis cū quo. Si ille cū quo sup defectu⁹ origis i curato beneficio fuerit dispēsatū eo tacito sup pluralitate dispēsationē obtineat: nō valet dispēsatio.

u Sedē. qz als⁹ nō poterat. s. c. pxi. t eadē rōne idē credo i ep̄o: q si dispēsatus cū tali: q possit ad miores ordines t simpler bñficiū, pmoueri: t postmodū tacito defectu ipetret dispēsatio sup pluralitate talū bñficiorū: nō valet dispēsatio, ppt eandē rōnē: qz nō ē ꝟsimile tc.

x Defectu. iste defect⁹ trib⁹ ō causis ordinū t bñficiorū, pmo tione ipedit. pmo ob ordis progatiuā. xxvj. di. c. pe. t vlt. ō ex cess. pla. iter dilectos. C. de digni. neq̄ famosis. li. xij. sco ob detestatione pēne crimis qō puniū i filio: vt p id puniat pē. xxij. q. iij. §. sz q. ff. qō me. can. l. iste qdē. §. vlt. tertio ppt icōtinētiā pēnā q̄ timet i filio: tuē illō: Sepe solet filius tc. vj. q. j. §. vez. t iō stilus ē curie: si pēne nō sit tc. defect⁹ aut ē: sz nō culpa. lvj. di. nasci. t de pur. ca. accedēs.

y Oēs. caute ponit hoc i dispēsatione: t sup hoc vi qō no. ber. t moderni. s. e. lras.

z Defectu natalium. sup quo dispēsationē habuerūt sz nōne solat⁹ erat ille defect⁹ p pmaz dispēsationē: pide igf oz hēri: ac si il legitim⁹ nō fuisset t sic ē ꝫ. ff. de edil. edic. l. qō ita. l. di. ferrū. de rescri. cāte. i fi. ff. de natal. resti. l. qris. lra. j. cū nō sit ꝟsile tc. soluit ꝫ: n⁹ ob. lex qō ita: qz ꝫ origis nāli defectu lo qtur ibi de morbo accidētali qō facil⁹ tollit: vt. s. dixi c. pxi. c. ferrū. loqtur quo ad salutē aie t de peccatis q̄ purgant: t sic. c. cāte. t. l. qris. loquū tur de quadā plena restitutione natalium.

a Sede pfata. alⁱ⁹. n. dare nō posset: ad hoc fac. j. de pbē. sup eo. t. c. nō pōt. t. c. cū singula. hoc tenet ber. ō elec. dudū. ij. bar. bux. lxx. di. scoz. t ino. s. de pbē. de multa. hosti. aūt dixit qz i dispēsatione q̄ hz fieri pp necessitatē vel vtilitatē ecclie: cādē pt⁹ tē hñt epi p⁹ decre. de multa. quā pmo hēbāt p pductū. c. scoz. sz illā q hz fieri ob progatiuā psone fac solus papa: t sic itelligit ip se pe. de sap. t ab. dictā decre. de multa i fi. sz pmā seruat curia: t hoc i pdict⁹ iurib⁹. xxj. q. ij. sigs ita trāslat⁹.

b Duo. ex talis dispēsatiōis ptute pma duo q̄ hūt solū retinere potit: vt. j. de pbē. nō pōt. ij. rñso.

c Curā. i curato. n. t simplici bñ dispēsāt epi p̄m oēs vt no. i decre. dudū. ij. de clec.

d Mométi. No. lras surrepticias ipso iure nō valē de hoc dic vt no. s. de rescrip. ad audiētiam. ij.

e Altercationis. bigam⁹ nudat⁹ ē oi pulegio clericali t astrict⁹ seculari soz: nec valet ꝫsuetudo i ꝫ. iū: t phibet sub anathēate ne tōsurā ōferat

f Bigamos. vere vel iterptatiue: vt q: duas vxōes habuit: vel cū vidua vel corrupta ꝫ. rit. s. de bigamis. xxvj di. deinde. t hoc vez ē de his q sic i miorib⁹ ordib⁹ ꝫce-

De bigamis.

Altercatiōis⁹ antiq̄ dubiū pñtis ōclara

nūt: sec⁹ li i sacris. ⁊. e. nup. ⁊. c. a nobis.

g Di pulegio. qđ multiplex ē. xvij: q. iij. sigs suadē te. ⁊. de fo. cōpe. c. ij. ⁊ hoc quo ad pīonā. itē q nō vexē tur aliq⁹ vexationib⁹ pīona vel reo⁹. C. de epū. ⁊ cle. l. j ⁊. ij. ⁊. l. gnāli. ⁊. ⁊. de vi, ⁊ ho. cle. c. vit. ⁊ nō dī oi pulegio ⁊ cōp rehendit et pulegiū fori et hoc sequetur.

h Addictos. i. astrictos. C. ō epi. audi. l. addictos.

i Cōsuetudine. q erat i ḡbusdam locis frācie. nō ergo valet pscriptio i hoc casu: sic nec i illis. ⁊. de pscr. c. j. ⁊. ij. ⁊. de elec. ga sepe. de q dic vi. v ij. di. frustra. ō cō sue. c. vlt.

k Anathemate. i. terminato ē ñ ca nō late sñie: qō, p bat de iurepa. relatū. de quo dic vt. ⁊ de sagit. c. vno. de sūmo. sicut tuis. et p to. lxij. di. salo nitane.

Romana. successor officialis excōicati excōicat⁹ nō ē: nisi i crīmine ḡnato cōicet: ulla aut q exercet illo excōicato manēte nō valēt: si iurisdictōe solū ab eo recepta h⁹ fac

m Excōicatiōis. maioris. nā excōicat⁹ minoi ea q si iurisdictōis exercet: vt. ⁊. de cle. ex. mi. si celebrat.

n Rationabili cā. aliter nō dz ferri excōicatiōis sñia ⁊. de sen. ex. cū medicinalis. ⁊ potuit eē rōnabilis cā cū officialis epi peccat i his q sūt iurisdictionis: qr idē ē cōsilio ūi epi ⁊ sui officialis: tūc archiepi eos sic epos punire pōt. ⁊. de ap. romana. ⁊. rū. Si vo officialis epi aliqđ posset vel faceret: vt puta⁹: tūc archiepūs cū plus pūire ñ possz: nisi sicut alios suoduos epos i casib⁹ no. ⁊. de of. or. paitoralis, ⁊ hoc pba. ⁊. de fo. cōpe. romana. §. ij. ⁊ vltimo.

o Ipsius. officialis vl officialat⁹: nec putes q officialis aliū officialē ḡnālē dare possit: ad hoc. ⁊. c. clericos. vbi de hoc p hosti. ⁊ gar. lz ispālē cām delegare possit ⁊ ēt plures. ff. de iudi. l. cū ptor. posito tñ q ḡnālē officialē dederit: sicut iterdūxit de facto: alle tñ. excōicat⁹ nō est: vt hic dicit vel hic nō dicit: q officialis ipse officialē dederit: lz epūs aliū officialē dedit excōicato pmo. Queritur an excōicat⁹ sit scōus. ⁊ videbat q sic: cū lata cēt sñia in officialē: ad hoc rñdet. Queri solet quid siqs delegauit cām postea excōicatur: nūqd expirauit delegatio ptis: de hoc recurre. ⁊. de of. dele. licet. ⁊ q nō expiret bñ fac ⁊. ti. pri. si us cui. Si vo epūs ē excōicatus: nec ipse nec ipsius officialis: cū eor idē sit pūsto⁹: de causis cognoscēt. qđ ergo tūc fiet. adeat papa vt, puideat. ⁊. c. lib. de sup. n. gij. prela. c. j.

p Propter hoc. s. q gerūt vices officialis ex cōmissione epi vel ipsi⁹ officialis facta añ excōmunicationem vel dic vt. ⁊.

q Ob id. i. q gerūt vices eius.

r Crimine, qr tunc eadē sententia sūt legati, ⁊, de sē, ex,

tionis oraculo decidentes bigamos oī pulegio clicali declaram⁹ esse nudatos: ⁊ coertioni fori secularis addictos pſuetudine ⁊ria no obstante ipsis q̄s sub anathemate prohibemus deferre tonsurā vl habitū clericalem. I no. iij.

De officio vicarij.

Romana ecclia: ⁊. j Cū remen. aliepūs i officialē alic⁹ suffraganei sui excōicationis sñiam ex aliq̄ roabili cā pfert: illos q vices ipsius gerūt: ppt hoc excōicatiōis viculo ñ astrigit: cū nō cōicēt ob id officiali eidez i crimie

si concubine.

s Qui. ua pstrue q. s. officialis nō artat districtione censure ecclīastice ⁊ p eo q iuñ cē. ergo si nō eēnt excōicati tūc successores eadē sñia ligarētur. pone i terminis excōicatis. at ad hoc epūm: monuerat officialē q de causis ñ cognoscerz q nō a sine bat: excōicauit eum: succ cessor participauit i crimine dānato: vñ ligat⁹ ē: alia ifa ē i plurali exercēt ⁊ artātur: q̄ dicat eo q vices gerētes exercēt officialis offiñ nō ligantur sententia.

t Ipsi. s. vicarij officialium.

u Vices. officialis sal tem nūc excōicati.

x Cum. als tñ: als taliter: ⁊ dic taliter. i. ēt propter aliā causā non propter officialitatem.

y Tñ. ergo si ab epo secus: qr officiali excommunicato si epūs alij cōmittat: tenz cōmissio: vt superi⁹ dixi.

z Recipiunt. de facto qr de iure ille iurisdictionē dēmādare nō potest g excōicatus est. xxiij. q j. audiuim⁹. de re iudi. ad probandum.

a Vigorem. nō. n. potuit excōicatus quod nō habebat cōmittere. j. q. vij. dalbertum. de iurepa. q autem: In casu tamē excōicat⁹ vnt iurisdictione. j. de here. pfidētes, ⁊ ē spālis casus in odium hereſis.

b Licet. ex gnāli cōmissione nō potest officialis inquirere corrigere ⁊ deponere ⁊ punire subditos excessus. hoc dicit. ⁊ fuit hec decre. tracta de quadā exuagāti alex. iij. q icipiebat dudū. vbi qdam officialis epi abbatem deposuerat: q appellauit ad archiepiscopū: ⁊ officialis archiepiscopi sententiaz confirmauit: appellatum fuit ad papam: ⁊ papa predictas sententias infirmauit. qō hic dicitur: tenebat hosti. de iudicio. ex frequentibus.

c Officialem. q interdū missus dominicus appellatur: de regula. c. ij. de fri. ⁊ ma. c. j. officialis iste ordinaria habet iurisdictionē: interponit enim decretū i alienationib⁹ rez minorum ⁊ emancipationibus: ⁊ omnia que ad iurisdictionem ptinēt expedit. C. de of. eius q vices⁹ al. in. op. l. ij. ⁊. j. de iudi. c. vlti. sed talia cum cause cognitionem regrant fm leges nō delegātur. ff. de of. pcon. l. nec quicq̄. §. j. ergo segtur q ex iurisdictione ordinaria hoc facit non ex delegata fm inno. ⁊ host. qui hoc no. ⁊. c. ti. sua. ⁊ guil. in spe. de ordi. in pūn. gof. contra in summa istius ti. pūnum tenet: ⁊ adde rationem decre. ⁊. c. li. de cōsue. c. ij. ⁊ quod ibi dixi. lz autem negari non possit eos iurisdictionem habere ordinariam: tamen nō in omnibus recurrit ad eos sicut ad dantes: hinc est q de casibus hic ⁊. j. c. pri. expsis sine speciali mandato se non intromittunt nec etiam de spiritualibus: vnde literas cōmendaticias ad ordines dare nō possunt: vt. ⁊. c. li. de temp. or. cum nullus. §. j. nec officialis archiepiscopi presente vel vicino archiepiscopo in suffraganeos excōicationis suspensionis vel interdicti ferr sententiā. j. de offi. or. c. i. in fi.

d Epi. vel cuiscūq⁹ alteri⁹: cū eadē sit ratio.

e Gnāli. nō ergo tātū valet gen⁹ quo ad singula q̄tū hoc de hoc. xxij. di. q̄q̄. de of. or. si sacerdos.

a Cōmittant. ꝛ3 põe epūs dedit vicariū gnālē ꝛ i mādato ex pssit aliqō de istis qō regrit spāle mandatū secuta clausula gnā li: ꝛ oīa alia q̄ p nos possumus ēt si mandatū exigāt spāle: q̄rī tur an talis oīa spālia possit: ꝛ dixit ho. ē. de of. archi. signifi casti p ipā dec. ꝛp dec. sedes. de rescrip. ꝛ p. l. ff. sigs cau. sed ztī. §. q̄stū. ꝛp ea q̄ no. de cōmo. c. vno. q̄ oīa potest. qō sanctus vr ad in star. pcura. vt. j. de pcu ra. qui ad agendū. §. i. se cus si aliqō de spālibus non exp̄ssum fuisset: vt ibi. i. nūso.

b Quz i gnāli. ex gnā li cōmissione offici alis bnficia pferreñ pōt declarat no. p gof. inno cen. ꝛ ho. de pb. dilecto

c Veri sūr. Mō inspi ciendū qō ē vsimule: cō cordat. ē. ti. ij. c. vl. ꝛ hz hoc locū ēt vbi est gnālitas: vt h̄: ꝛ vbi ē obscuri tas: vt. j. de reg. iu. ispi cimus.

d Cōcessurus. ad idē j. de pe. ꝛ re. si epūs. ꝛ. j. de regu. iu. in gnāli. cuz suis pcor. ꝛ idē in obliga tione. C. q̄ res pig. ob. po. l. i.

e Nec regulariter. se cunda rō huius dā: ꝛ ió dicit regulariter: quia casualiter secus vt si iusta ratione mo tus donauerit: vtputa magistro: vel si donare ei pmissum sit vel rōne psone ipsius cui pcessa ē admīstratio: vt sī sit filius se natoris. ff. de admi. tu. cū plures. §. in pmis. ꝛ. ff. de tu. ꝛ ra. dis. l. i. §. i. ꝛ. ff. de dona. l. filiussa. i. rūso. ij. ꝛ. iij. de hoc no. ff. ō pac. l. ō iur. i fi.

f Liba. in pferēdis bnficijs ē liberalitas i cui dādo: sed nō in dādo fm ea que no. ē. de pb. relatū. ꝛ. c. inter cetera.

g Non pūt. in ordine videbatur p decre. j. de instī. ex frequē tibus. ꝛ. ē. de pb. dilecto. sed illa iura nō obstāt: q̄ in dec. ex frequētibus. non dr q̄ officiales possint pferre sed q̄ pūt con firmare: ꝛ h̄ st diuersa: vt pz i ca. se. va. qō bn̄ confirmat ab epo confirmandos: de ma. ꝛ obedia cū olim. j. de ist. c. ij. ꝛ tū ñ cō fert bnficia ad soli epī collatōem expectātia. ē. ne se. vac. illa ꝛ. j. e. ti. c. vno. ad idē. j. de pb. cū in illis. dec. dilēo nō. dic q̄ approbatio ibi fcā p gnālem pcura. valuerit.

h Cōmissa. Mo. p his q̄ no. io. ber. ꝛ ho. ē. de pcēs. pb. cō stitur. dixerūt. n. q̄ epūs non pōt spāliter pferre collatiōes ali cuius pbēde q̄ nōdū vacat: q̄ id possz fieri i fraudē vacaturā rū: q̄. n. nō posset mihi pmittē pmā vacaturā daret fratri vel amico meo ptātem pferendi pmam: ꝛ hoc ēt non pōt: ꝛ sic i telligitur dec. pdēa pstituī. i fi. Sz gnāliter cōmittē collatio nē bnficiorū ad se spectātū bn̄ pōt: vt h̄ ꝛ. xvi. q. i. statuim⁹. et ppetuo ēt posset hoc ius cōmitti alicui dignitati vel i gnē: vt. ē ō isti. cū vēissēt. vel in spē: vt. ē. de dōa. pastoralis. xvi. q. ij. vi sis.

i Tatuimus. pseruatores a mālestis defēdit iniurijs: ꝛ iudicialē indaginē nō exercet.

k Conseruatores. Quia mā pseruatorī i ti. isto h̄ ꝛ j. c. pri. ꝛ. c. vlti. posita ē nota pseruatores ōlegatos ēe: ꝛ vt dicebat ber. de istis pseruatoribus p iura antiq̄ parū vel nihil hēbamus: pūt tū dici pseruatores epi q̄ bnt pseruaf ꝛ defendē viduas pupillos ꝛ oppz̄os ab oppssiōibus ꝛ iniu

amouēdi: trāsferri nolum⁹ i eundē: nisi sibi spāliter hec com mittant. I dem.

Quz in gnāli pcessiōe ne quaq̄ illa veniāt: q̄ non eēt ḡs vsitr i spē pcessurus nec regulr donare valeat. Jſi cui bonoꝝ admīstratio etiaz libera ē pcessa: officialis aut vicarius generalis episcopi beneficia conferre non pūt: nisi beneficiorum collatio ip sis specialiter sit commissa. I nnocen. iij.

De officio ꝛ potestate in dicis delegati.

Tatuim⁹ vt p̄uatores: q̄s ple rūq̄ pcedimus: a mālestis iniurijs ꝛ violenti is ōfendere possint: quos eis committimus defendēdos: nec ad alia que iudicialem indaginem exigunt suam pos sint extendere potestatem. A lexander. iij.

Quia pōtificali dignita te pdīs ob reuerētiaz sacri officij quod exercēt pli mū ōferri puenit: ꝛ eos plus alijs honorari decet vt cum a iudicibus vel p̄uatoribus a sede apostolica deputat ō eos ad coactiones aliquas si ue penas fuerit pcedendum gradus ꝛ modestia in huiusmodi pcessu seruetur: ita q̄ eis q̄daz cōdigna reuerentia

iudicialē indagi nē: vt h̄ ꝛ. j. e. c. vl ti. de mālestis. ergo solūmō h̄t co gnoscē: ꝛ intellige mālesta illa q̄ no toria sūt: ꝛ ita patē tia q̄ nulla probabili ignorātōe celari pūt: vt ō v. si. ex p te. de coha. cler. ꝛ mu. c. vl. Sed qd si negēt offensa no toria. negatōne vr fieri res dubia. C. q. ad lib. pcl. ñ li. l. iij. dic q̄ bñ. pbatōes recipiet pseruator an fcā sit no toria: vt sic videat an sua sit iuris ditō ff. de ind. sigs ex alīca. ē. de rescrip. sī lris. als. n. istor offiū cēt iniuste: ꝛ si inueniet fēm notori um pcedet: als ō sisset. ñ. n. hz ptā

tē simplr defendēdi simplī iniriā: sz q̄lificatā notoriā. s. hz ergo p̄uator vocare reū: ꝛ si p̄teat fcām: bñ qdē: si neget: sup notorio pbatōes recipiat: si aūt p̄teat factū sz dicēt id suo iure fecisse. dicūt qdā q̄ vlīs se ītromit tēñ dz. Alij ōdicētes q̄ pbatōes recipiet sup notoria offēsa: ad hoc. ē. ō cle. bōe. als facilē cēt p̄uator offiū delendē: vñ si videat p̄uator pbabilis negatio ñ pcedat: als p̄tiat sīc notoriū. dicebat aūt oli b. q̄ sīc ōlegat⁹ recusari potest sic ꝛ p̄uator: postea mutauit dicēs: q̄ q̄ notorijs ñ admittit recusatō vl appellatio: p̄uator āt si cognoscit nisi de notorijs: ergo recusari ñ potīt. ē. ō ap. pposit. ꝛ. c. cū sit. dixit ēt talē p̄uatorē īuocāt posse auxiliū brachij sclār. ē. de of. or. c. i. ꝛ. c. qm̄. ꝛ. xxij. q. v. admīstratores.

l Defendē. h̄ itelligi pōt de cōmissa ꝛ pmittēda pōe. n. patos ad exercitū ꝛ violētia iferādā illis quoꝝ p̄uato rē phibē: potīt excōicare ꝛ pūre: ō sē. ex. sacro. ꝛ. j. e. ti. rōana. §. cauēāt. i pmissa defēdet p districtōem ec clesiasticā pellēdo iniuriatores vt satisfiāt lesō: ꝛ ēt secu lare brachium īuocādo: vt supius dixi.

m Indaginē. i. cāe cognitōem seu ipse examiatōez q̄ dubia sūt: ꝛ si de talib⁹ se ītromittit pēnā incurrit: ō q̄ j. e. c. vl. §. vt āt. nec vz qō agit. vt. e. dec. §. vlt. q̄ ē glos.

n Quia pōti. In coactōib⁹ ꝛ pēs pōtificali (istī⁹. §. dignitati dēfert. exēplificat qō hēc. ē. c. fāe. ij. ꝛ. c. pastoralis. in pūn.

o Preditis. i. p alijs dotatis.

p Officij. concord. j. de sentē. excōmu. quia pticu losū. ꝛ. xi. q. iij. absit.

q Decet. ispicim⁹ qd decat: sic. ē. e. li. de ele. cū non decat. cū suus pcor.

r Judicib⁹. pōt referri hoc qō. j. segtur. deputat: vel pūcta h̄: ꝛ dic iudicib⁹ qbuscūq̄.

Delegati possunt hos ab iniurijs et offensis defendere, quos papa defendendos ipse commisit.

Ingressus. ⁊ si durāte tali iterdicto i ecclia solenniter celebrat irregularis efficitur. ſ. de sen. ex. ia cui.

Sacerdotale. sine quo pōtificale offiū exerceri nō potest. ē. de excess. pla. ex lr̄is. sed vī q ab ipso pncipio ista acri⁹ cū relig puniri deberēt: vt, v, q. vlt. pbū. q est lex. C. de epi. ⁊ cle. l. pbyteri. vbi dr̄: q mlto maiori pena sūt digni q bus cū plurimū honoris p nfaz iusiōez delatū ē: occlio reperiūtur i crimine lex illa logtur de illo q deligit ei o i q⁹ honorabat. s. in sacerdote q i testimonio dicēdo honorat: vt nō torqueat ⁊ iō vex tacuit vel falsū dixit. vl dic q mior pena maior ē i maiore: r̄z ea q no. de clericis vena. c. j.

Aliter. vt. s. nō supponētur tanta modestia: vt q in iurias vel ptumelioſa ꝯba pfert in iudicē. ē. ō pen. di lect⁹. Quid si iudex nō seruata forma huius decre. statī excōicet vel suspēdat eū vel supiozē tenet ne sntia. dic q sic lz reprehendēdus sit iudex q hāc modestiā nō seruauit. xj. q. iij. c. i ē. de sen. excō. sacro.

Si duo. Edita ē hec decre. ad declarationē eoꝝ q no. ber. inno. ⁊ hosti. ē. e. sup qōnū. §. si vo ad fi.

Duo. idē de vno ⁊ multo fortⁱ: qz maior dubitatiō ē q̄n duo ex trib⁹ subdelegāt: q̄ quādo vnus tm̄. videbat. n. inspici debere maiorē numerū: qz ergo duo erant subdelegati ⁊ tertius delegat⁹: qz maior ps huius iurisdictionis subdelegata erat: nō videbat appellādū ad pmū delegātē: lz sec⁹ē vt hic vides. cū. n. i hoc casu diuersis respectib⁹ emergāt aduersa: eligē debem⁹ qō minus in se habet captionis. ff. de reg. iur. quotiēs. captiosum enim cēt si de part ad parē appellaret: ad pmū g⁹ appellari delegantem debebit.

A sede aplica. nō dictū: qz delegat⁹ ab alio nō ōlegat ē. e. pastoralis. c. vlt. C. de iudi. a iudice.

Duob⁹ alijs. idē si subdelegarēt illi collegē: lz ō hoc videbat dictū ē. e. sup eo. §. si vo. fm vnaz lecturā q ibi amplectēda ē: qz si ibi quereret de eo q totū subdelegauerat nō erat qō: qz p pcedēcia decisa erat. q ad pa

Nō i totū. bñ dicit: qz si i totū subdelegasset nō esset qō: qz tūc sēper appellat ad pmū delegantē. ē. e. sup qō nū. §. pozzo.

Cū delegato. No. qz si i rescrip. cēt clausula: q si nō oēs: ⁊ duo cōmitterēt: z⁹ se excusaret: nec cōmitteret in hoc casu ab illis duob⁹ subdelegatis ad delegatos subdelegātes appellaret ⁊ nō ad pmū delegātē: cessat. n. ró ⁊ hoc voluit hec littera.

Ab ipsis. delegato ⁊ subdelegatis.

Cōdelegatos. qz appellatio ē de minori ad maiorē tē. hic aūt parti appellaret ō parti ad parē: qō cē nō potest: ⁊ adde qō dixi. ē. e. li. de ꝓcur. c. ij.

Si contra vnum ex duobus iudicibus cum illa clausula: q si ambo interesse nō possunt alter eoꝝ in causa pcedat: a sede apostolica delegatis suspitiōis causa legitima ꝓponatur: causa ipsa suspitionis coram non recusato coiudice: ad quē ex vi predicte clausule debet ipsius cause cognitio pertinere probari ⁊ ab eo expediri debebit. Ubi vero non ē dicta clausula in rescripto: ōbz super hoc ad arbitros recursus haberi. Cum autē delegatus episcopi recusatur: fm hāc rationē vbi vnus solus ē delegatus.

Legitia. recusat iudex ꝓpter vnicā cām. l. ppt suspitionez j. c. pxi. Sz illa ex multis causis insurgit: pone ex⁹m. ē. e. cām q. ⁊. c. cū R. ⁊ c. i sinuāte. de iudi. cām q. vt lite nō pte. accedēs. j. ⁊. ij. de ap. ad hoc. ⁊. c. postremo. cū si.

Probari. bñ dicē coz̄ quo hēat. pbari: q quē expediri: lz ñ dicē coz̄ quo hēat. pponi. coz̄ quo ergo. ꝓponet: an coz̄ ambob⁹: an coz̄ altero tm̄. sat vī p ista decre. q coz̄ oib⁹ sit. ꝓponēda ⁊ coz̄ collega. pbāda. Oli dicebat inoc. ē. e. cū sup. q lz bonū cēt q coz̄ oib⁹ ꝓponeret: sufficiebat tm̄ si. ꝓponeret: tm̄ coz̄ reculādo: cū arbitri deberēt cognoscē q hodie possz lacū hīe i delegatis datis sine clausula: vt. j. seqt Sz nūqd medio tpe pēdēte. pbatiōe coz̄ collega potit ipse collega i pncipali pcedē. ⁊ vī q sic: qz medio tpe ille cognoscē nō pōt: g⁹ ex vigore clausule collega cognoscē poterit. Sz dic ꝯ: qz p⁹ stare dz de ipotēta q̄n̄ solus. pcedē possit. ē. e. prudētiā. lz pēdēte cā suspitionis ille vult interesse: nec adhuc apparet eū nō posse: igit collega i pncipali nō. pcedet. Sz Jo. card. sētit ꝯ: ⁊ dicē q medio tpe ē loc⁹ dicte electioni: q si nō oēs tē. lz dic: q expectari dz finis cause: ad hoc optie. ff. de excu. tu. l. diximus. circa pncipiū. Sz nōne honor ē iudicē cē. vt. ē. de ap. vt dēbit⁹. ⁊. C. q̄n̄. puo. nō ē ne. l. oēm honorē: ⁊ maior vī solus iudex eē q̄ cū alio: ad hoc. j. de pcess. pbē. c. vlt. vī ergo collega suspect⁹ i. pnūciando facili⁹ illū suspectū vt solus iudex remaneat. Sz dic q lz iudici debeat honor tm̄ idē onus: vt. ē. e. pastoral. ibi exonerare tē ⁊. ff. de mu. ⁊ ho. l. vlt. §. iudicādi. vñ nō ē ibi tāta suspitio: ga nō p sumit ga appetere onerosa: ⁊ iō i his taciturnitas nō habet p cēsu. ff. de pcura. filiusfa. §. inut⁹. ⁊ dixi de hoc. j. de reg. iur. is q tacet. ꝓterea si male pnūciat i hoc casu nō deest appellatiōis refugiū. j. e. ab arbitris.

Clausula. Exq⁹. n. simplr dati sūt: vn⁹ sine alio. pcedere si pōt. ē. e. cām mītmonū. ⁊. c. vno. ipedito ergo vno ita q non possit cōmittere: alij pcedere nequeūt. Jo. an.

Cū aūt. hoc nō. ber. ē. e. sup qōnū. §. quē ꝯo. i vl. gl. ⁊ ho

Epi. idē i subdelegato delegati pape q delegauit (sti. ibidē

nō in totū: vt i ꝑdicto. §. quez ho. si aūt ipse eps recusaret: eligerētur arbitri. s. de ap. cū speciali. ſz quare tūc nō adit supior sicut ⁊ hic: ratio: q; iurisdictō ordinaria fauorabilis. Itē nō ita de facili pōt hēri superior ordinar⁹: ſz interdū possit: ſz ad ea que frequētius ⁊c. ff. de legi. nā ad ea. sicut nec sic de facili aditi pōt papa: ⁊ iō si recusat delegat⁹ ipsius: itur ad arbitros. omni ergo casu papa laborāb⁹ ⁊ expēsis ptiū voluit ꝓuidere.

a ¶ Idē ē. i. q; cōtra ēpm ꝓbabitur causa recusationis: ⁊ hoc nō. hostiē. j. de appel. legitima.

b ¶ Appellari nec valet ꝓsuendo in ꝓtrariū ſz: vt s. eo. li. de ꝓsue. c. ij. ⁊ sic nō q; ſz quo ad q̄dam sit idē ꝓiudex: ſz ēpi ⁊ sui officialis: nō tū quo ad oīa: ad idē s. ti. pri. c. ij ⁊ iij. Sz nōne appellatio ⁊ recusatio sūt paria: vt s. de ap. sup eo. ij. ℞. Dic q; istud itelligit quo ad modū: vt ibi nō. i. licē nō admittit frustratoria appellatio: ita nec frustratoria recusatio: vñ recuso ⁊si nō grauer: tñ nō appello nisi grauer: appello a iudice i quez ꝓsensi: quē tū nō recuso. in multis aliis ē dissimile ⁊ quo ad casū nr̄m ē rō: q; ſz de natura appellationis sit: vt eat ad maiorē: vt dixi s. c. primo: nō sic i recusatione: vt ꝓz. s. i. rū. ⁊ i hoc itur ad arbitros: vt. s. e. suspitionis. ⁊ de ap. cū speciali.

c I Uder. Declarat notata p ber. s. de ap. scdo regris i gl. pe. ⁊ p modernos ibidē ⁊ p gof. i summa de ap. ℣ dubitari. ⁊ gnil. i spe. de recusa. §. vlt ꝺ. sed qd si is iudex. ⁊ distinguit tria tēpora ad sciēdū an iudex suspect⁹ cōmittere possit: q; aut non ē ꝓposita recusatio: ⁊ tūc i totū p eū facta cōmissio tenet: aut ē ꝓposita: ſz nōdum ꝓnunciatū sup ea: ⁊ tūc volēte recusatore cōmittere pōt: als nō: aut iā ꝓnūciatū ē illū esse suspectū: ⁊ tūc ēt volente recusatore cōmittere negt.

d ¶ Ap. se. iō dcīt: q; delegat⁹ ab alio nō delegat: vt dixi. s. e. si duo.

e ¶ Legitime. aliquas ꝓcordātias ded. s. c. pri.

f ¶ Ꝓponat. i ꝺiū videbat: q; iefficax ē apd ipsū iurisditio exquo eli di pōt: q; nihil refert an aliqd ipso iure iefficax sit: an p exceptionē. ff. de reg. iur. l. nihil itereſt. ff. ex qb⁹ cau. i pos. ea l. fulcini⁹. §. si i diē. si ergo iefficax ē iurisditio i delegāte: ergo ⁊ i delegato: q partib⁹ ei⁹ fūgit. ff. de iurisd. om. iudi. l. ⁊ si ꝓtor. ⁊. ff. de off. eius cui mā. ē iurisd. l. j. §. q mādata. Itē ps iurisditionis ē ꝺlegare. ff. de iurisd. om. iu. l. iū. i fi. cū ergo alias ptes iurisditiōis aggredi nō possit: g⁹ nec istā. ispicim⁹. n. an delegās cognoscere valuerit: vt sic demū delegato valeat. C. q ꝓ sua iurisd. l. vna. hic ē q; si pcōsul cōmittat cāsam añq̄ igrediat, puniciā: q; tūc cognoscere ffō pōt: nec delegat⁹ ab ipso: nisi tūc demum cū igressus fuerit. ff. de offi. pcōsu. o⁹ seruare. §. vlt. Itē ꝺlegatus ꝓcurare nō potuit diligētiā recusātis: ad hoc. s. de ap. sepe ⁊. c. oblate. Itē exceptio q̄ obstat vēditori ⁊ emptori. ff. ō ꝺhē. emp. l. doli. §. j. Ꝓzo ista pte facit q: cā suspitionis ꝓsonā affīcit: vñ ꝺ subdelegatū nō cōpetit. ff. de diuer. ⁊ tēp. ꝓscrip. l. an viciū. ⁊ ꝓsonales exceptiones ꝓsonas nō egrediūtur. ff. de excep. exceptiones. vñ mutatione ꝓsone viciū abolet⁹. j. q. i. cito de filijs ꝓb. y. ex trāsmissa. ff. vti pos. si duo. §. nō videor. Item videmus q; ordinari⁹ ēt recusat⁹ delegat: de foro cōpe. ſigs ꝺ recusationis cā cora ēpo ē ꝓbanda. ¶ Idem ^ē si officiāl recusetur eiusdem: ſz ad ipsuz ab eodem officiali neḡat appellari⁹. I dem.

I Uder⁸ ab ap⁹. se. dat⁹ quā uis legitime⁸ recusari valeat vt suspect⁹: ꝑt licite vices suas cōmittere: añq̄ recusatō ꝺ ipsū ꝓponat⁸. Et si i totum cōmiserit recusari vlteri⁹ aut facta p eū cōmissio ipugnari neḡbit⁸: qđ⁹ posset si sibi ō iurisditione aliq̄d⁹ reseruasset.

¶ Post recusationē q̄z ꝓpositā cōmittere nisi ō recusatoris⁸ ꝓcedat assēsu: nō pōt: sed eo volēte hoc pōt ēt si iā recusatio eadē sit ꝓbata: dūmō ꝓnūciatum nō fuerit super⁸ ea.

¶ Extūc⁸⁷. n. cū oīno iudex ē desierit⁸⁸: nulla ēt cū illius assēsu⁹ pōt fieri cōmissio per eundem.

Q Uāuis⁹ alicui vices tuas i cā tibi a se⁹. ap. ꝺlegata i totū⁸ cōmisisse noscaris: si tñ añq̄ ille iurisditione vsus⁸ fuerit: cōmissio h⁹ i ꝑ te reuocetur ab ipso: vel eū reb⁹ eximi ꝓtigat humāis: cām ipsā resumere potis: cū iurisditio ex q̄ ipsa vsus nō extitit: nō cēseat i eū efficaciē trāsliuisse. I dem

S J⁹ delegatus⁸ q̄tiēs eum abesse⁹ ꝓtigerit: tibi ꝓmissatio eadē sit ꝓbata: dūmō ꝓnūciatum nō fuerit super⁸ ea.

¶ Extūc⁸⁷. n. cū oīno iudex ē desierit⁸⁸: nulla ēt cū illius assēsu⁹ pōt fieri cōmissio per

Q eundem. I dem.

Uāuis⁹ alicui vices tuas i cā tibi a se⁹. ap. ꝺlegata i totū⁸ cōmisisse noscaris: si tñ añq̄ ille iurisditione vsus⁸ fuerit: cōmissio h⁹ i ꝑ te reuocetur ab ipso: vel eū reb⁹ eximi ꝓtigat humāis: cām ipsā resumere potis: cū iurisditio ex q̄ ipsa vsus nō extitit: nō cēseat i eū efficaciē trāsliuisse. I dem

S J⁹ delegatus⁸ q̄tiēs eum abesse⁹ ꝓtigerit: tibi ꝓmissatio eadē sit ꝓbata: dūmō ꝓnūciatum nō fuerit super⁸ ea.

g ¶ Neḡbit. itellige cū icepit subdelegat⁹ vti iurisditiōe

h ¶ Nō ꝓsz. i. recusari: ⁊ sēā cōmissio ipugn⁹ri. (J. c. p.

i ¶ Aliqd. qōcunq̄ sit illō: ad idē. J c. ij. exquo. n. sibi aliqd refutauit sat tē i refutato iudex remanet. Itē ꝺ sua spōne subdelegati ꝓz cognoscē. Itē reuocat ad se iurisditionē. s. e. super qōnū. ff. ō iudi. iudicū. vñ adhuc recusari pōt ⁊ cōmissio impugnari.

k ¶ Recusatoris. nō ē ergo necessari⁹ ꝓsēsus aduersarij. ꝓz. n. delegat⁹ hoc a lege: vt delegare possit. ipedit aūt i h⁹ ex facto recusātis: volēte ergo illo hoc poterit ⁊ si aduersari⁹ ꝺ dicat. s. e. ti. c. vltio.

l ¶ Sup ea. ergo ista non sūt paria aliqd esse ꝓbatū: ⁊ ſm ꝓbata esse iudicatū.

m ¶ Extūc. i. exquo ꝓnūciatū fuerit illū ēē suspectum.

n ¶ Desierit. s. e. i lris. ⁊. c. significauit. ⁊. c. venerabili. ff. de re iudi. l. iudex.

o ¶ Assēsu. cū enim ibi desinat iurisditio nō est qd ꝓcuretur: de quo dic. s. e. p. ⁊. g.

p Q Uāuis. Declarat nōta. s. e. sup qōnū. §. si ꝺ⁹ in glo. ꝓz ⁊. s. e. venerabili i gl. pe. ⁊ vl. ⁊ ibi ēt nō. p modernos: ⁊ gul. i spe. ti. j. §. restat vltra mediū. ⁊ hoſti. plene i sū. e. t. §. delegari. ℣. ſz nūqd ꝑt reuocare. ⁊ h⁹ dic: Delegat⁹ subdelegās ēt i totū re integra cāz reassumē

q ¶ Sede aplica. q; delegat⁹ alij⁹ nō pōt. (poterit.

r ¶ Jn totū. q; si refutasset iudex remanebat: vñ ñ erat sic dubitādū i eo casu. videbat. n. i totū cōmittendo: ita ēē offō suo fūci⁹: qđ resumere nō possz: ad hoc. s. c. pri. i fi. cū suis ꝓcor. ⁊ hoc dixit Tan. ⁊ ber. oli secut⁹ ē eū ſz postea mutauit: vt ꝓz ꝑ supradictas glo.

s ¶ Usus. q̄ltercūq̄z: ad idē. s. c liez vndiq̄z.

t ¶ Efficaciter. vides. n. i casu ꝓuerso. pone q; mouit subdelegās re integra: certū ē q; subdelegat⁹ nō ꝓcedet. s. e. ſz. ergo ꝓz q; adhuc efficaciter iurisditionē nō h⁹. retinet delegat⁹ ēt ꝑtē cōpellēdi: nili maliciose seipsū ⁊c. s. e. pastoral. Ellud ergo ē i. pcutor: q; h⁹ mādatū ad substituēdū: q; dādo substitutū q; mādatū suscepit: āpli⁹ re integra negt cāz reassumē: aliō i delegato: vt h⁹ vides ⁊ est exp̄ssū. j. ō. pcu. is q. ⁊ q̄ sit rō diūsitatis ibi dicaz.

u S J delegat⁹. Si delegat⁹ subdelegauit: quoniē ab ēē vel donec reuocaret: ⁊ mortu⁹ sit re nō integra: subdelegat⁹ ꝓcedit ⁊ sp de subdelegato ad delegatū: q; si di aliqd iurisditiōis refutauit: appellari ꝺz ēt p⁹ niam. h⁹ dic appz ꝓbat p⁹ dcīm nō. p ino. ⁊ host. s. e. ſz vndiq̄z (i pn.

x ¶ Delegat⁹. ap. se. vt. s. c. pr.

y ¶ Ebesse. idē dicebāt ꝓdicti doctores p. l. ff. de ꝺ. sig. l. i lris. §. j. vbi dī abesse ea res q̄ i reb⁹ hūanis nō ē: ſz nō ꝓuertit. ē ergo de significatione vocabuli⁹ a q̄ rec edēdē

nō ē nisi vbi res aliter salua ē nō pōt. ff. de le. iij. nō alr. imō tūc vēre t finalr abest. l. nō reuersurus.

z Un. q̄rcūq; ēt cura lij ptel. ō. e. relatū. t. c. lz.

a Jdē. l. cōmissū tibi negociū libere diffinire.

b Reuocādas. reuocare iurisdictiōis ē. ff. de iudi. l. iudicū solutū. retinēdo ergo reuocādi ptātē aliqd ō iurisdictione retinuit.

c Cōmitti. fm bal. lectura inoc. t ab. q nō. ō. e. si p debilitate q p talē cōmissionē nō trāsferebat snie, platio qz p illā clausulaz donec durero tē. videbat snias retinuisse: vt illa clausula aliqd operet: qō ē dz. ff. de le. j. siqñ gs vroti. ad idē. j. de huleg. si papa. j. rñ. i fi. Cōtrarū tenebat ibi hosti. cui opinio ḥ approbat. nec ob. qō dī: q clausula dz aliqd opari satis. n. opat: qz fuo care potit ōlegās: qō simplr vl totuz cōmittēdo nō potuissz. Jtē qz ex vigore clausule illius ad cū appellabit: vt dicit i fi. c.

d Move. qd si delegat⁹ vsq; ad sue volūtatis bñplacitū subdelegauerat. Videret ꝑma facie p decre. ō. de rescrip. si gfose. q illo mortuo expiret iurisdictio. Cōtrarium vi p hāc decre. ad hoc. ō. de bap. maiores. C. de vsu fruc. l. ambiguitatē, nec ob. illa decre. q i odiosis t restrictis gēdis logtur. ḥ aūt fauorabile puto. melr ē. n. hūc iudicē, pcedēcq; nouo t icognito cām delegare. ff. de vaca. mune. l. ꝓtor. ꝑ. vlt. ar. xix. q. iij. mōsterijs. t. ō. de renū. c. j. t lz hr videat equitas: ꝑ mr vi veritr: ad idē. ff. loca. l. iij.

e Tñ hic reprobat opi. tan. q dicebat delegatus sibi refuare non posse tñ executionez snie: t reprobat opi. ber. t ino. q dixerūt: q lz executionē refuare possit: si tñ appellet a snia: nō appellabit ad eū: lz ad ꝑm delegantē. sup hoc vide qō nō. ō. e. sup qōnum. ꝑ. porro i gl. ij. approbat aūt opi. hosti. q hoc qō ḥ dī ibi nō. t. ō. e. q̄rētu.

f Quam plures. Declarat t approbat nō. q hosti. ō. e. prudentiam. j. rñso.

g Forma. ista forma ē bñ aduertēda, aliud. n. ē cū scribit cū clausula: q si nō oēs: vel si ambo: qz tūc iurisdictiō dat̄ ꝓditionalr. tūc igr vn⁹ vel duo iurisdictione vti poterūt: cui ꝑstiterit de ꝓditione t impedimēto tertij vl collegę aliter nō valet qō agit. ō. e. prudētiā. i ꝑn. ḥ vo iurisdictio dat alternatiue. vñ qlibet ē iudex insolidū ex vigore alternationis. j. de reg. iur. i alternatiuis cū suis ꝓcor. dicebāt tñ q dāt casu nro Jnū t talr rone cū dī i lr̄is: vt oēs vel duo vl alter tē. vi papa itellerisse: q si oēs volunt t pñt, pcedere oēs, pcedāt: t si nō oēs duo: t si nō duo vn⁹ ad hoc. ff. de admim. tu. l. qdā decedēs. ꝑ. papinian⁹. t gradus dilūcte iterdū ꝓsiderātur fm ordinē scripture ff. ad trebell. l. heredes. ꝑ. fi. ubi tñ ex certis ꝓiecturis apparebit itētionē scribētis fuisse talē: ad idē. ff. de le. ij. cū pater. ꝑ. penult. t. j. de ꝑben. mādato, ō. de elec, c. penlt.

I

Dr Ussumo et prate mihi Segun

t si dicatur q fm hoc nō erit differētia inter hanc clausulā i et clausulam: q si non omnes. Rndebant imo erit qz per hanc clausulā sufficit regrere: lz p clausulā q si oēs necesse est de impotentia constare: vt in decre. prudentiā. t p eis facit: qz papa lib̄enus cōmittit causas tribus quā duob⁹: duobus q̄z vni: vt ibi. sed cōtrarium est verū vt hic ꝑz. vnde non sunt iste alternatiue ordinis: sz ꝓstationis: t est regulare: nec pōt negari qn si alter solus, pcedat: mandatū pape sit adimpletū fi. de sol. q res. ꝑ. area. in fi. t ꝓdicta regula in alternatiuis cū suis cōcor.

b Cōsimili. vt si dicat q qlibet eoz insolidum t p se iudicare t exequi possit. Jo. an.

i Aplica. idē si ab alio ē. n. quo ad hoc eadē rō.

k Libere. i. ēt nō regsto collega. sili mō exponunt illud libere: qō hē tur. ō. de ꝓbē. de multa, vt ꝑz. j. de ꝓbē. lz eps.

l Uno eoz. idez credo de duobus vel de oibus q simul ichoauerūt quo ad qd. l. q si oēs iceperūt: oēs finiant: nisi ex cā vt sequitur.

m Inchoante. qualitercunq; etiā si lis nondū sit ꝓtest coraz eo. ō. e. gratū. t. c. lz. t. ō. e. q̄uis. t. j. e. si a subdelegato. aliud i, pcura. q dī occupasse litis ꝓtest. vt sit melior ea ꝓditio. j. de, pcura. si duo.

n Neqbūt. ecce aliā differētiā iter clausulā q si nō oēs: t clausulaz vos vel alter: qz ꝑmo casu q̄n vno impedito, pcedit alter cessāte ipedimēto simul, pcedūt. ille. n. impedit⁹ postea veniēs t cū alio volēs, pcedere admittetur.

o De eodē. sic in pluribus, pcu. datis insolidū. ff. de, pcur. l. pluribus. ff. māda. l. creditor. ꝑ. duob⁹. ō. de, pcura. nō inuste j. e. li. c. ti. si duo. alās seq posset perplexitas: si quilibet per se, pcedere vellet: qz eodem forte tēpore ad diuersa loca citarent. ō. de rescrip. c. vlt. ibi vnus excōicaret: alter absolueret: de reserri. si contingat. t sic se impedirent: sicut duo viuructuarij. ff. de vsufru. l. quotiens. t necesse esset ad superiorem habere recursum. ō. e. c. ij. t sic contra iura superfluis fatigarētur laboribus tutio: ergo t melior fuit hec impetratio: vt res valeret non periret. ō. de ver. sig. abbate. ad idem. ff. de admiu. tu. l. decreto ad fi.

p Illum. l. inchoātem.

q Recusaret. tūc ergo poterūt alius vel alij, pcedere: nō ste i, pcura. datis i solidū: qz nō occupāte t postea ipedito alij non pñt, pcedē: nisi dictū fuisset i ꝓstōne: q ñ fieret melior ꝓditio occupātis. j. de, pcura. si duo. t qō dixi de legato ipedito: collegā hoc casu, pcedere posse verū intelligo: nisi ille q inchoauit sub delegatū daret: ar. ꝓcē. decre. si duo. puto etiā q cū collega, pter impedimentū inchoantis, pcedit: ipse inchoans cessante impedimēto suo cām resumere nō poterit: nisi t ille impediret vel, pcedere nollet: ad instar eius qō de, pcura. dicim⁹ i pcedēti decre. si duo.

r Quo pōt. vt qz scriptum erat cū clausula: quod si non oēs t collega etiam actu perpetuationis impeditus non poterit tereſſe: vel scriptum erat cum clausula: vos vel alter: t pater. q hanc litteram: q iudex processerat: cum non posset per illuz actum non sit perpetuata iurisdictio, vnde per hanc lr̄am t per

dec. prudentiã. terminauit qõnem de legato dato i diẽ vel sub ꝓditione: q forte volentibus prnb⁹ añ diẽ vel ꝓditõnem fuerat vsus iurisditõe: deinde mortu⁹ fuerat delegãs: an p illũ actus ꝓpetuata eẽt iurisditio. ñne iurisditio vni sub ꝓditõe mãdat p clausulã: q si ábo: tñ añ ꝓditio supueniat ꝓcedit nihil reputatur egisse. ſ. e. prudentiã. in pn. ergo si ille act⁹ hẽtur p nullo nõ ẽ perpetuata iurisditio t sic ꝓpetuatõem iducẽ nõ potuit. vnde satis ẽ ibi casus. Itẽ ex ꝓditionali de mãdatõe nõ dũ est attributa iurisditio: lz spẽs iurisdictionis: sicut ex ꝓditionali obligatione sola spes ẽ in debitũ iru: isti. ō ℞. ob. §. ex ꝓditõnali. ergo qõ añ ꝓditõez fẽt: vt puar⁹ fecit: nõ vt iudex. Itẽ si ꝓrogatur iurisdictio p⁹ ipſ⁹: regrit q actõ reus t iudex plenitat. ff. de iudi. l. ij. t fa. qõ no. ſ. e. p. t g. in pn. vlt. glo. t qõ recitat. ſ. e. de causis ita arguẽdo de ꝓsteriore ad ꝓus in puẽtõe req ret ꝓsensus iudic: ſed iste iudex nõ erat ꝓditõe vel die non venẽte vt dixi: sicut statulib qui agit medio tpe facit vt fu⁹ non vt liber. ff. de statuli. l. statulibex. Itez video q termin⁹ hois ñ puẽitur. ſ. de ap. oblate. t forma mãdati exacta diligẽna fuãda ẽ: ita q ei renũciare nõ pót. j. de pbẽ. cui de nõ. Itẽ pẽẽte dilatõe iudicis officiũ gesciſ. ſ. ō ap. significãtib⁹. C. de dila. siue ps. ad qõem bñ facit. ff. de ℞. ob. cũ filij⁹. ff. de ꝓdi. t demon. l. multũ. ff. de ꝓdi. ide. l. sub ꝓditõe Itẽ bñ fa. j. de spõ. c. vno. nã vides ibi q spõsalia nulla inducũt publice honestatis iusticiã: t tñ ipõsalia ꝓditõ alia ñ: q añ ꝓditionẽ plensum non hũt. a filij dicã: adhuc mun⁹ eẽ de iurisditõe sub ꝓditione delata añ ꝓditionẽ: q in als nulla. vez est tñ qõ ho. no. ſ. e. lz. q ad ppetuatõez iurisditõis non regitur q ille act⁹ de iure teneat: qõ non ẽ vez p cipue in cãu nfo: cuz nõ posit ppetuari: qõ nõ dũ ẽ: sicut nec renalci qõ nondũ ẽ natũ: de ꝓſ. di. iiij. qui i mfinis. nec relabi qui nõ dũ ẽ lapsus. j. ō here. accusatus.

a ℣ Si sup gra. executor sup gra fcã dat⁹ a papa mortuo papa ẽt re integra grãm exequit. Et declarat hec ostõ q notat gos. t ho. de rescrip. ꝓstitut⁹. in pn. t ho. ſ. e. qñ. t. c. lz.

b ¶ Fcã. istud ẽ qõ soluit ℣. de dec. j. de pb. sicut. vt tibi dixi in vltima glo.

c ¶ Quã. l. ptãtẽ datã executorib⁹ sup ipsa grã sic facta.

d ¶ Principalis. ad idẽ. j. de re. iur. accessoriũ cũ suis ꝓcor. h⁹ ℣m videbat: q iura inducta. ſ. e. indistincte dicebãt ptãtẽ ō le. pire re integra morte mãdatoris. ſ. e. relatũ. gratũ. lz. cũ si. lz executor hz delegatã. qõ p3 q: tractat⁹ ipsor póit sb isto ti. vt dixi. ſ. de rescrip. tibi qui. ergo eor ptãs expiraſ videbat: t ñ ob. si dicatur illud rescriptũ eẽ executoriũ grẽ: q si rescripta q cãe cognitõem cõmittũt peunt re integra morte cõmittẽt: multo fortiꝰ videbat in executorijs grãz: cũ facilius via eoꝝ ordinaria ℣ via iuris cõis tolli debeat. t si dicaſ: q gia posset eẽ inutilis recurrẽt ad ordinariũ: sicuti i casu. j. de pb. si clicꝰ. §. vez. lz

e ¶ Inutilẽ. puta q grãm hẽbat ꝓra (℣riũ ẽ vez t rõ segt. ordinariũ: t nouos executores nõ ipetrat.

f ¶ Longius. q necẽ hz adire papã. p ꝓcẽnda iusticia vel. p ex iudicib⁹ delegatis: ꝓpetuata itellr quo ad oẽs. Idem.

S Si gra⁹ cuiℓ ab ap. se. facta⁹ executores fuerit deputati: equũ eẽ cẽsem⁹: vt sicut ipsa gia lz nõdũ sit i ei⁹ executõe ꝓcessũ: morte non pmit ꝓcedẽtis: sic nec ẽt re integra pmat executoribus data ptãs: quã veluti gie pdẽe accessoriã nãz seq ꝓgruit pncipalis⁴: ne giam eandez vel reddi qñq⁹ oino inutilẽ vel ipsius effectũ i tp⁹ lõgius⁵ cũ illius dispẽdio cui facta existit differri ꝓtingat. Idem.

S Si cui cã⁸ lz ꝓpio noie non expresso⁹ a sede fuerat aplica delegata sb delegauerit non in totũ vices suas alicui: a subdelegato h⁹i: si ō legatũ ipsum excõicari⁹: aut de medio tolli ꝓtingat: ipedimento tali durãte⁹ ad sedez ipsaz: ne absolutionẽ vel successorẽ expectãdo illius piudicari litigãtibus vel cã plus debito ꝓrogari¹⁰ valeat: volumus appellari. Idem.

H Barbitris⁹: qui fm forma iuris vt de ꝓposita ꝓtra iudicem⁹ suspitõis cã cognoscant: vel qui cũ de reuocatione ambigit litterarum iudicibus nequeuntibus in vnã sniam ꝓcordare ad ꝓcer

g ℣ Si cui cã. Declarat nõta p ino. t ho. ſ. e. lz. i fi. t duos casus pót. qbus ō sub delegato ñ i totũ appellat ad pmũ delegantẽ. s. cũ delegat⁹ excõicat⁹ vel mõtu⁹ ẽ aliꝰ casus pót. j. e. si a subdelegato.

h ¶ Non expsso. als non erat dubitatio si. n. nomẽ fuisset expssum: successor ñ succedẽt i delegatione. ſ. eo. qñ abbas.

i ¶ Non totũ. h⁹ dicit: q als nõ eẽt dubitatio. si. n. de legat⁹ subdelegat set in totũ: idistincte appellanet ad primum delegantem ſ. e. sup qõuz. ℣z qñaligd sibi reseruat appellari debet ad ipz delegatũ subdelegatẽ: vt ibi t. ſ. eo. si delegatus.

k ¶ Excõicari. maiori excõicatõe. minori. n. excõicat⁹ bñ exercet ea q sũt iurisditõis. ſ. ō cl. ex. mi. si celebrat.

l ¶ Medio. i. de hoc mũdo: qõ q̃re dicatur mediũ: vid xriij. q. iiij. hec aũt vta.

m ¶ Durãte. nõ q: sublato ipedimento. i. illo absoluto vel ꝓfirmato successore: ad pmũ delegatẽ appellari ñ dz t si dubitaret an ipse subdelegãs eẽt absolut⁹: credo q tenẽt appellõ alternativa pp ꝓbabile dubiũ: ad hoc. ſ. e. li. de postu. c. vno. sic ẽt pp dubitatõem ꝓbabile formar actor libellũ alternatiuũ. ff. quo. le. l. i. §. q aũt. als ñ credo marie fz canões: q liceat alternatie appellari: ne liceat vagari tc. ſ. e. li. de ele. vt gs duas. ad idẽ bñ facit. e. ti. c. ij. vbi nõ tenẽt vora alternatiua. fm canões dixi: q fm leges nõ appellaſ ad ipatorẽ omisso medio: tñ appellaretur ipator remittit ad eũ ad quẽ ꝺbuerat appellari. ff. de ap. l. ipatores. vñ si appellet ad ipatorẽ vel ad ꝓsidẽ: teneẽ posset ap. ad ꝓsidẽ ꝓdcã rõe: lz fm nos appellari pót ad papã omisso medio. ſ. de ap. dilci. vlt. t ad legatũ. ſ. de of. le. c. i. vñ si appellãs de epo dicat appello ad afepm vel ad papã: nõ puto appellatõem tenẽ: ni fallaz eligat ifra id tp⁹ ifra qõ potcrat appellari: ar. ſ. de postu. c. i. §. fi. ne cũ discrie appellati liceat sic vagari ff. de iur. l. ꝓtoz. lz guil. foueat ℣m i spe. de ap. §. nũc tractem⁹. ℣. lz pone aliqs. t ℣. qd si dicat. bñ aũt fa. hec decre. t illa. j. e. si a subdelegato ad qõem nõ. ſ. de fo. cõ. si quis ℣ clicũ. in gl. ij. ſ. ad quẽ appellet ō delegato epi recusati. t dicebãt vi. t tã. q appellari pót ad archiepm non ob. dec. dilecti. cũ hic iã p recusatõez subdlatũ sit medũ: p quib⁹ in ar. faciũt ista iura.

n ¶ Prorogari. circa qõ debent iudices. puidẽ. ſ. ō dolo. t ptu. finẽ. j. de of. oz. vt litigãtes.

o ¶ Barbitris. apprabat qõ no. ber. ſ. e. suspitõis circa pn. i gl. t gul. i spe. de ap. §. nũc tractem⁹. ℣. lz ad quẽ. Et breuiter dicit q ab arbitris iuris appellatur ad papam.

p ¶ Juris, vbi sunt iura videbis. j. t ista ẽ rõ q̃re dr det

appellari ad papā: q; cū ifti arbitri fm iuris formā sint electi ad ipm ius a quo ptē hñt oz appellari: et sic ad papā q est lex aiata in terris.

p ¶ Judicē. delegatū pape. s. e. suspitōis: qđ itelligē: vt s. e. si ɔ vnū. t idē si recusēt ordinar⁹. s. de ap. cū spe ciali.

q ¶ Concordare. nec sibi inuicē deferentib⁹. s. de rescrip. pastoralis. i fin.

a ¶ Grauauerūt. siue i snia: puta q; iniq; pnunciant ul luz suspectū: quia suspect⁹. pbatus ñ est: vel ep⁹: vel añ sniam: puta nimis breuē dilationem dādo. s. ō dila. c. i. qđ ē ipsoz officium. s. e. suspitōis

b ¶ Appellandū. ɔ. C. de ar. l. i. ij. q. vi. a iudicib⁹. in ḡbus dr: q; nō appellat ab arbitris So. sunt qđā arbitri: q; cōpromissarij vocant: t voluntate adeūtur: t ab illis nō appellatur: t sic loquant ɔnia. Sūt alij q; de neĉitate iuris hñt assumi: de ḡbus loq; hec dec. t a talib⁹ bñ appellat vt h: t sic ēt posset itelligi lex illa. C. de iudi. l. vl. t hac rōe puto hāc dec. locū hre in arbitris electi ad audiendā cāz quā mouet ep⁹ ɔ suū subditū: cum ēt illo casu de necessitate eligant arbitri. xi. q. i. si cleric⁹. t de hoc. s. de of. ord. iudi refragabilu. i gl. pe. sic ēt magis fauet lex ei: q; neĉiā satisfatōem pstare dz: q̄ ei q; voluntariā: q; pmū si ibi satisdare nō pōt: alio loco satisdare pmittit: t m nō. ff. q satisdo. co. l. si fideiussor. ad id. C. ō re. cre. gnālr. i fi. i. rū.

c ¶ Si cui. sumpta fuit de extrauagāti: q̄ icipiebat: q̄si aut a nob: declarat ista dc. t seq̄ns dec. vl. s. e. ti. §. ista aūt. t in fiīa dic. q; executo: dat⁹ a papa vt puideat pſone subdelegat. si dec̄ vt puideat ecclesie ñ expſsa pſōa: ñ subdelegat nisi hēat spāle mādatū: t cāz reddit

d ¶ Ap. se. spāle. n. ĉ. delegati a pncipe q; sb delegare pōt. C. de iudi. a iudice. s. e. c. pastoralis. t. c. vlt.

e ¶ Prouisio. ēt si cōmittat ei: q; ingrat de ill⁹ vita t querelatōe: vt in cle. e. ti. iudices.

f ¶ Pronuncia. ergo ñ regrim⁹ q; bñficiū sit certū: sufficē q; sit certa pſōa: lz incertū bñficiū: vt subdelegaf possit. i hoc casu nō hz locū dec. vl. s. e. ti.

g ¶ Non pōt. t sic itelligat. s. e. c. vl. §. vl. Jo. n. e⁹ idu stria eligēt: nō subdelegat: t ibi plene de hac.

h ¶ Per aliū. ergo qđ de iure cōi non pōt: ex ptāte cōmissionis poterit: ad idē. j. c. vl. §. vices. t facūt hec ad qōnem quā disputant: an delegat⁹ ab alio q̄ a pncipe hñs spāle mādatū subdelegādi sb delegare possit: t credo q; sic: q; sicut usi ñ hñt a lege: q; subdelegare possunt tū si ad hoc hient spāle: hoc possent. sic dicā: q; lz delegat⁹ ab alio q̄ a pncipe: non hēat hoc a lege: t sic loqnt ɔnia tū si hz hoc ab hoie subdelegare potuerit: ad hoc optime fa. j. de, pcura. c. i. ij. rū. vbi, pcurator ad iudicia aūi li. pte. non substituit ex ptāte legis: nisi ēt dat⁹ in rē suā: tū si hz spāle mandatū substituē pōt: ad idē. s. e. ti. c. vl. vbi, pcurator datus ad mfimonū ɔhendū non substituit: nisi hēat spāle: t cōpromissarius dat⁹ ad eligendū: non eligit druꝫ noie suo t aliū noie dñi ex ptāte legis tū si hēat spāle: hoc pōt ex ptāte hois. s. e. li. de ele. c. pe. §. porro. ad hoc ēt facit. j. ti. pri. c. i. t. s. ti. pri. c. ij. t. iij. t. j. de reg. iur. q; p aliuz. t i regula pōt qs. stabo igr regule cū ɔriū non replam: t dic̄ler q; non refert an ipse ordo decurionū elegerit: an i cui ordo ipse negociū dedit. ff. qđ cuiusq; vni. l. ite eoz. §. si decuriones. ad hoc ēt facit. s. de rescrip. cū aliquib⁹. t. j. de pb. hi qui. ij. ri. t instit. de attili. tuto. §. sz qđ inf veteri.

i ¶ Statuim⁹. is cui aliqđ certo loco expediendū cōmittitur ex iusta cā. s. ex iniurijs violētijs illud expedire poterit ēt locum. hoc dicit. Et nō q; dicit statuimus ḡsi immat: q; añ hanc ɔ cre. exquo cōmissū erat expediendū in loco: extra locū expediri nō poterat: vt forma mādati diligēter fuarek. j. de pb. cui de nō. sit ergo hoc de iure nouo.

k ¶ Ap. se. qđ si ab inferiori ordinario fiat talis cōmissio. cuz eadē sit rō: satis videret idē ius. ff. ō leg. nō oiuz. s. de trāsla. inter cor. sed ɔriū puto vt istud ỳbum aliqđ opet: ad hoc. s. de dec. ad audientiā. t. j. de pui. si papa. nec eadē rō: q; nō sic de faculi de delegato papę q; vniuersū ordinē recurrit ad papā sic ad ordinariū ō, pincia vel dio. sua pōt recurri. Hinc ē ēt q; lz delegat⁹ pape recusēt coz̄ arbitris: q; ibi difficile ēt recurrē ad papā: delegat⁹ ordinarij nō: sz recusat coz̄ ordinario. s. e. si ɔ vnū. §. cum aūt. si igr delegat⁹ ordinarij in loco ex equi non pōt: ipsimet ordinario: q; sup hoc sua deliberatōe, pui deat vel exposse cōmittendo eidē: q; extra locū statuti id possit: vel alio modo.

l ¶ Aliud. puta, pnunciatio mōitio denūciatio: vel his silia.

m ¶ Illi⁹ contra quem. idem si, ppter aliam iustaz cām: vt dicitur in fine.

n ¶ Secuz. locus ergo non solum debet esse secur⁹ ptibus. s. de appel. ex pte. j. sed etiam iudici vel ingressori: vt h. ɔz etiaz esse idoneus: quia non in taberna vel loco inhonesto expediri id dz: vt hic.

o ¶ Causa. etiam sine dolo t fraude eius ptra quem id inniet expediendū.

p ¶ Cōmode. xxij. q. ij. faciat. ff. ō. si. nepos. pculo.

q ¶ Differri. puideri igr dz: nō solū ne ipediat i totū: sz ēt ne nimiū differat: t pcor. s. e. si sup gra. i fi.

r ¶ Si a subdelegato. quando a subdelegato non in totum appellatur: quia non admittit exceptionem p quā ōnegatur ēt delegatum hēre iurisditionē ad pumaz delegantem appellabitur. hoc dicit.

s ¶ Non in totū. als non ēt questio: vt dixi. s. e. si duo ex tribus. t. c. si is cui.

t ¶ Processum. quid dices. pone papa dedit delegatum: ille subdelegauit non in totum. demum t antequā subdelegatus incipiat vti: moritur delegans. s. papa. nunqd delegatus

vel subdelegatus ꝓcedẽ poterũt. satis credo: qz subdelegare est iurisditoem delegare: exquo subdelegauit ppetuata sit iurisditio: t hic sonat hec lra: q̃ dicit in aliquo ꝓcessum. s. c. ti. t li. cũ plures. dũ dicit ich oãte. t. s. e. lz dũ dicit. vn cepit: sic t retinere ptãtem reuocãdi: est iurisdtõis. s. e. si delegatus. ij. ẽn. Sed póc q omissa hac exceptõe cum cõpetit ꝓcedat: tz ne ꝓcessus de hoc vide. s. de testa. cũ venisset.

a Idẽ fiet. s. q non appellabit ad delegatũ sb delegante: sed ad ꝓmuz delegantẽ.

b Alijs casib⁹. puta qz dicit rescriptũ impetratũ ab excõicato. s. e. li. ỏ rescrip. c. i. vel ipm delegatũ subdelegantẽ excõmunicatũ. s. de re iudi. ad ꝓbandũ. vel delegatũ non cẽ talem: q̃ẽ regrit ꝓstitutio. s. e. li. de rescrip. statuimuz. i. ẽn. vel cõmissionem ad cũ fcm eẽ locum de gbus ibi dr vel rescriptum ipetratũ eẽ per surreptiõez: uta q non vz: ꝓuata distinctõe decre. s. de rescript. suplẽs. vel q ipse delegat⁹ subdelegas cẽ seru⁹ vel infamis. de rescrip. sciscitatus. vel non cẽ etatis idonee. s. e. cũ vicemuz. vl q ipse ꝓmus delegans reuocauerat delegatum subdelegantẽ. ff. de iudi. l. iudiciũ. vel q ipe ỏ legatus retulerat. s. de ap. intimasti. vel ab eo fuerat legitime appellatum. s. de ap. vt debitus hec t simlia coꝝ subdelegato opponunt: p que delegatuz negatur iurisditionẽ habẽ.

c Ad ipm. delegatũ subdelegantẽ.

d Qui. sic appellãdo ad cũ quẽ negat iudicẽ.

e Contrar⁹ sibiipsi. t sic nõ audiẽdus: de ap. sollicitudiez in fi. C. de fur. l. i. cũ si. t hoc é mirabile: q si iste delegat⁹ non subdelegasset: coꝝ ipso potuisset ꝓpõi exceptio: p quã negaret cũ iurisdtoez hre: t sup ipsa posset ꝓnũciare. s. ỏ rescrip. sup lris. in fi. ff. de iud. siqs ex aliẽa. tñ si coꝝ subdelegato ꝓponat: t pp hoc appellet: nõ appellabit ad delegatũ sz ad ꝓmũ delegantẽ. appellãdo. n. fungit vice actoris: t in agẽdo nõ licz ꝓtraria ꝓponere: qỏ tñ licz i excipiendo. ỹ. de re. iu. null⁹. ad hoc. s. de excep. cũ iter ponem.

f Hoc ꝓstõe. q̃dam ex ritis sũpta fuerũt de exuagãti alc. q̃ i capiebat: qz de conseruatoribꝰ:

g Tueant. de hoc. s. e. c. i. in gl. ij.

h Obtinẽtes. ecce vna dria iter delegatũ t ꝓseruatoꝛez: qz delegatus pót cẽ canonic⁹ eccleste cathedralis: ꝓseruator: nõ: t in hoc ꝓstõ alc. imutat: q̃ id ꝓmittebat.

i Conseruator. ecce alia dria: qz eius q ẽ mihi index ỏlegatus: postuz cẽ delegat⁹ saluo iure recusatõis: sz i ꝓseruatore se c⁹: vt h. qỏ intellige ẽt si non opponat exceptio p fi. huius. c.

k Exceptus. é si. ỹ. de ꝓui. ne aliq. vices suas: ex eo fuerit appellandũ: qz exceptõem coꝝ se ꝓposita: q anteq̃ p eũ vel p ipm delegatũ in aliquo ꝓcessum fuisset: delegans via fuerat vniuerse carnis ingressus: admittẽ recusauit: nõ ad ỏlegatũ: cũ iurisditonẽ neget habere: sz ad delegãtez potu⁹ appellari debebit. Idẽ fiet in alijs casib⁹ in q̃bus delegat⁹ iurisditionẽ habere negat: al si appellari deberet ad ipm: eẽt appellans: q̃ sic fateri videret eũdem iurisditõez hẽ: qỏ ante negauerat: contrarius sibiipsi. Idem.

Ac ꝓstõne perpetuo valitura sancim⁹: vt conseruatores q̃ aliquib⁹: vt a manifestis iniurijs t violẽtijs tueant⁹ eosdem: plerũqz a sede aplica concedunt: deceto deputari nõ possint nisi epi vel eoꝝ superiores aut abbates seu dignitates vel ꝓsonat⁹ in cathedralib⁹ vel collegiatis eccleſijs obtinẽtes: b null⁹ qz ỏ putati sibi conseruatorijs eẽ valeat conseruator⁹. Nec alijs regib⁹ t reginis: qui sic dignitatis altitudine ꝓeminent: sic ꝓrogatiua gratia ipsos conuenit anteferi: dũtaxat exceptis c deiceps ꝓseruatorẽ habeat eum: qui sub ipsi⁹ iurisditione dñio vel disctu ecclastico d: vel tpali⁹ consistat. Conseruatores autẽ h i extra ciuitates: seu dio. in q̃bus fuerint ỏputati ỏ q̃scũ qz procedere: aut aliqs vltra vnã dietã a fine dio. eoꝝdez trahere ñ ꝓsumãt. Uices quoqz suas citationib⁹: t sententiaꝝ denũciationib⁹ duntaxat exceptis: qs per alios valeant exercẽ: nulli cõmittere⁹ possint: nisi hoc eis cõpetierit ex bñficio lrarum⁹ sed nec tũc⁹: nisi ifra ciuitatẽ seu dio. in q̃bus deputati fuerit t ꝓnis tm̃ que superius⁹ sũt expresse. Ut aũt ꝓserua

l Ecclastico. s. vt lit. nõ ꝓte. accedẽs. i.

m Vel tpali. vt li. non ꝓte. accedẽs. ij. t ecce tertiũ: qz saluo iure recusationis subditũ mihi dñi possum ipetrare delegatũ: ꝓseruatorẽ non vt h.

n Non ꝓsumant. idẽ in delegato eo saluo: qz delegatus de expsso ꝓcẽsu ptiuz hoc bene possz. s. ỏ rescrip. statuti. §. in nullo qỏ in ꝓseruatore ñ credo: quia si hoc voluisset hoc addidisset hic: sic ibi fecit: t hoc maxie dico per fi. huius. c.

o Cõmittẽ. guil. no. ỹrũ in spe. t. i. ad fi. v. sz nunqd ꝓseruatõ. vbi dicebat q ꝓseruator i eo in quo iurisditionem habet vices suas alijs cõmittere potest: t ecce q̃rta dria inf istuz t delegatum a pncipe q pót in totũ t in ptem cõmittere. s. e. pastoralis t. c. vlt.

p Liarũ. ad idẽ s. e. is cui. in fi.

q Nec tũc. s. cũ hoc cõpetit eis ex bñficio lraz.

r Supius. s. i p mo ẽn. t idẽ in delegato: qz subdelegatus talẽ debet cui posset delegari. s. de rescrip. statuti. §. i nllo. i fi.

s Metu pene. ad idẽ. s. de ele. cũ in cuncꝛ. de vit. et ho. cle. vt clericorum.

t Scieter. si ignorãtia eẽt iuris vel crassa vel affectata idẽ eẽt. ỹ. ỏ re. iu. ignorãtia. s. e. li. de tẽ. or. eos. s. de clã. despon. c. i.

u Officio. t a bñficio: qỏ ẽ ei⁹ seqla. xxxij. di. pt hoc.

x Suspẽsi. Ecce qntũ spãle i ꝓseruato (lxxxi. di. iqre: qỏ nõ ẽ in delegato: qz dato q delegat⁹ itromittat se de eo qỏ non ẽ sue iurisditõis: nõ ꝓpterea locũ hz pẽa: cum i illo nõ inueniat expssa.

y Incurrat. nõ nouũ casũ: quo qs excõicat⁹ ẽ ipo in re alios nõ. ỹ. de sen. ex. eos.

z De expensis. ad idẽ. ỹ. de inim. ec. qñ. i fi.

a Quozũcũqz. q. d. sue sint dati ad ꝓseruatoez ꝓtulegioz: vel ad defendendũ a manifestis iniurijs: vel alio modo: vt dixi. s. e. c. i. 10. an.

b Ipso iure. vñ si postea ꝓcedẽt in nõ ceptis ꝓcess⁹ eẽt nulls: ad idẽ. ỹ. in fi. c. t fm opi. gof. ino. t bar. bzi. h ẽ alia dria: sz fm ber. t ho. sec⁹: ỏ hoc. s. ỏ testi. cũ vẽisz

c Expirare. saluo eo qỏ dr. s. cũ plures. i fi. s. q si plures eẽnt conseruatores: quo ad negocũ ceptũ per vnũ ppetuata sit iurisditio quo ad oẽs. Et nõ q̃ sz potestas executoꝛis dati ad gram non peat re integra mortuo pa

pa: vt. ſ. e. li. ſi ſup gſa. nñ poteſtas ꝓſeruatoꝝ ꝓuilegiorū in qbus cōtinent gratie bñ p̄cur quo ad non cepta morte ꝓcedentis: vt hic.

d Edita. ſ. de reſcrip. ſtatutū. in hoc ergo cōpantur alij delegati ⁊ ꝓſeruatores: lz diſcrepent in qnq; ſupius enarratis. ſ. qz cāonicus eccle cathedralis pōt eſſe delegatus: ſz non cōſeruator. Scōo qz eius q eſt mihi cōſeruator: ꝓſeruatō eē nō possuz. Tertio qz eius cui suz ſubdicet⁹ eccleſtica vel tpali iuriſdictione ꝓſeruator eē nō possum. Quarto qz ꝓſeruator nō ſb delegat niſi ſm formam hic poſitam Quinto qz ꝓſeruator excedens metas ptāſ ſue ſuſpēſus ē ab officio hec patent ex tex. Sexto addidi. ſ. i gl. iō i delegato. Septimum ſm opi. in glo. vñ ſi.

e Omnino. ergo ſine aliqua ope exceptionis: ⁊ faciat qō dixi. ſ. de reſcrip. c. i. ⁊. e. ti. ſtatutum. in ſi.

f Officij noſtri. legati non cārdinales ſine ſpāli mandato iure legationis bñficia cōferre nō possunt: ſed legati cardinales hoc bene possunt. Et primo ponit inno. p emū ad dicenda vſq; ibi: pinde. Scōo ponit ſtatutū de legat⁹ ñ cardīalibus: vſq; ibi: q in frib⁹. ibi pōt de cardīalib⁹ vſz i ſi.

g Pace. ad hoc. pemū concor., pemū huius libri ⁊. ſ. de reſti. ſpo. frequens.

h Legati. tria gnā legatoꝝ diſtinguit hec decre. ⁊ lz quo ad quedā nō ſit in ill⁹ iparitas: vt dixi. ſ. ō reſcrip. ſtatutū. i. Rñ. in glo. qz vbum. tū quo ad alia ē iparitas. ſ. in excōicatos abſoluendo: vt. ſ. e. c. penult. ⁊ in cōfirmatōibus exēptoꝝ. ſ. e. li. de ele. ſi abbatē. ⁊ i cogno ſcēdo de cāis exemptoꝝ: ⁊ illos puniendo. ſ. de v. ſi. c. i. ⁊ in collōnib⁹ bñficioꝝ vt hic. ⁊ q dicit eē legati de latere pape: no. ſ. e. c. pe. ⁊ quot cardīales dicāt eē de latere pz. ſ. dum dicit: qō in frib⁹ nſris ⁊c.

i Eccleſiaz ſuarum. ſicut cantuarien. ⁊ ebozacen. ſ. e. c. i. ⁊. de ap. c. i. cū ſi.

k Legationis. quaſi diceret ſi alio iure hoc eis cōpeteret: legato illud nō ꝑuat.

l Poteſtatem. cōtra. ſ. de ſup. ne. pre. līas. vbi legati q cardīales ñ erāt: vt ibi pz ex ſupſcriptōe: bñficia cō

ferunt. dic q illud fuit ex ſpāli mādato: ⁊ ſtenō ꝛdicit: ſed cō cozdat cig q ſtati ſek: nuſq; h ⁊c. mlta ergo licēt ex ſpāli ō māda tōe: q ex gnāli vtute legis ñ licēt: ō his vid. ſ. t., pr. is cui. i fi.

m Ffrib⁹ nſris. nota qz cū papa ꝓmiſcue de cardinalib⁹ loq tur vocat illos frēs ſi ſpāliter ep̄os: car dinales vocat freſ: reliquos ſi llos. ſ. de teſti. lz. iij.

n Legatōe. repete ec. ro. de q. ſ. tractauerat.

o Prerogatiā. ꝓcoz. ſ. ti. pri. c. vlt. §. i. ⁊. j. ō hui. ne aliq.

p Ampliozi. vñ bñficia ꝓferre poterunt cum reſtrictōe nū ⁊ determiatione: quā hēs. j. e. pſēti ⁊. c. ſe. Sz qd dices: pōt ne legat⁹ cardinalis ꝓferre bñficia: quoz collō ō uoluta ē ad papā p lat. pc. videq; ſic p dec. ſ. ō pb. c. pe. vbi legat⁹ tale bñficium ꝓtulit. dicebat ibi vi. q ta legat⁹ hoc ñ poterat ſine ſpāli māda to: ⁊ iō ibi inſtituerat ip ſe legat⁹ apud papā: q illā collōnē ꝓfirmaret: ⁊ ſic facēt illā valē gof. ibi reprehendebat vi. ⁊ inno. ꝓcoz. ibi gof. ⁊ guil. i ſpe. ti. de lega. §. nē tractem⁹ circa pn. q oēs dicūt: q legat⁹ de latē bñ pōt cōferre talia bñficia p pdi. dec. imo dixit gof. q illa ꝑcipue pōt ꝓferre: q ſūt ad papā deuoluta: cū vices gerit i ꝓuicia. allegabat ēt dec. ſ. e. dilect⁹. ⁊ ſ. de ītrepa. cū dilectus p hoc ēt bñ fa. ſ. e. li. de ele. ſi abbatē. ij. nñ. vbi cōfirmat elēcōes: q̄z cō firmatio ſpectat ad papā: ⁊ j. de vb. ſi. c. i. i. nñ. q ergo petijt in p. oc. pe. ille legatus: q papa collonem p euz factā ꝓcēgre

q Legatos. cēnagās fuit ciuſdē clemētis: ⁊ icipiebat: ex p te. Et approbat hec dec. qō no. io. vij. q. i. ſic vir. ⁊. xxv. q. ij. igf. io. de deo i qōnib⁹ ſuis i pn. ino. de of. dele. lz. ho. de reſti. in ite. tū ex lēis. ⁊. ſ. e. c. vl. ⁊ guil. i ſpe. e. ti. §. ſuper. ſ. qd de ſnia. ⁊. §. finiē. v. pone ergo. ⁊ v. ſc. ⁊ in ſū. dic: q legat⁹ hz ordinariā: vñ per mortē pape non expirat eius officium'. Et no. qz lz decre. dirigatur legato cardinali: tñ indiſtincte loqtur de oībus legatis: ex quo infert poſſe ſolutionem ad iſtū legatum querētē: qō ēt pz ex eo q. j. dicit ceteroqn; p̄ſiduz lz ergo quo ad q̄dam ſit dīa inter eos vt dixi. ſ. c., pri. nō tū quo ad hoc: vt hic vides.

De officio legati.

Ffic⁹ noſtri ob tum remedijs i uigilat ſubdito rum: quia dum eoꝝ excutim⁹ onera: duz ſcādala remouemus: nos in eo rum q̄dete quieſcimus: ⁊ fouemur in pace⁸. Proiñ preſēti decreto ſtatuimus: vt eccleſie romane legat⁹ q̄tuncūq; plenam legatiōem obtineāt ſiue a nobis miſſi fuerint: ſiū ſuaruz p̄textu eccl'arum' legationis ſibi vēdicent dignitatem: ex ipſius legationis⁹ munere ꝓferendi beneficia nul lam habeant poteſtatem': nj ſi hoc alicui ſpecialr duxerimus indulgendū. Qō i fratrib'⁹ nſis legatione fungē tibus nolum⁹ obſeruari: q̄a ſicut honoziſ ꝓrogatiua letā tur: ſic eos aucte fungi volumus ampliozi⁹. ℭ le. iij. ti. ſancte cecilie p̄sbytero cardinali ap. ſe legato.

Legatos⁹ q̄bus in certis prouincijs committitur

a ¶ Dissipent. vicia.

b ¶ Plantent. Frutes. ⁊ ista p̄ op̄ie sunt ordinariorum. ℈. de offi. ordi. c. j.

c ¶ Proconsulū. legatos cardinales equiparat, pconsulibus reliquos p̄sidibus. Nam, pconsul est qui ex p̄sulibus ab imperatore ad regendaz certaz, puinciā mittit. Pre sides autē illi dicūtur: q̄ eū nō eēnt pus consules mittebant ad regimina puinciaꝝ. ff. de offi. pre si. l. j. vbi de hoc. ⁊. l. ij. ⁊ ff. de off. questo. l. j. §. ex his. vnde arguēdo a nomine legati cardinalis q̄ ex latere pape ⁊ ex p̄sulibus sūs: assūit. n. sibi i secretis p̄silijs. ℈. c. li. de elec. fūdamenta. §. accet ⁊ q̄ mittūtur ad regēdā puinciā: eq̄parātur. pcō sulib⁹. ℈. de sen. exc. ad eminctiā. ff. de offi. pcō su. l. ij. Relig aūt q̄ secretis p̄silijs nō assistit: mīs si ad regēdas puincias eq̄parātur p̄sidib⁹: ſz illi hñt ordinariā: ergo et isti.

d ¶ Reputātes. Hic incipe p̄strictiōnis: nos reputātes legatos t̄. ⁊ meritō dicūtur ordinarij: nec expirat cor̄ offiū. faciūt .n. statuta ppetua. ℈. de loc. c. j. ⁊. ℈. e. ti. c. vlti. ⁊ adeūtur p q̄rēlā. ℈. e. ti. c. j. ⁊ de hoc. ij q. vj. c. ij. Ité hñt iperiū. ℈. e. li. de electi. si abbatem. ff. ō offi. pconsu. l. ⁊ ideo. ad idem co. ti. l. j. ⁊. ij. ⁊. ff. de offi. eius q̄ vicē al. in. op. l. j. ⁊. ij.

e ¶ Declaramus. nō ē ergo iuris noui, pmulgatoria: ſz veteris declaratoria. qō ergo dī i p̄dicta decre. tū ex lr̄is. de resti. i ite. i p̄n. cui etiā alex. succesſor ipsi⁹ anastasij offō legationis ōnino i ptib⁹ illis fungenti t̄. illud denuo deīminat ⁊ bñ cōmisit: qō segtur. nō. n. morte anastasij expirauerat legatio. no. tū gof. in sūma isti⁹ ti. §. finiť. q̄ morte pape ſz expiret legatio: nō tū iurisditio quo ad cepta: ſz nec expirat legatio: vt. j. segtur: nec miꝝ legat⁹. n. pape dī legat⁹ se. ap. ſz sedes ipsa nō mouť. xij. q. ij. liberti. ij. ℈. e. li. de rescrip. si gf̄ose. Et nō q̄ ista decre. non distīguit an ille legat⁹ tpe mortis ingressus fuerat, puinciā vel⁹ non vñ sicut i religs ordiarijs nō ispicim⁹ morte p̄stituētis: ita nec i isto. Vn aūt vacāte sede cer⁹ cardinalū reuocare posūt legatū sorte cōiter a papa ⁊ cardinalib⁹ deputatū no. hosti. i p̄dcā de cre. tū ex lr̄is. ⁊ guil. i p̄dicto. §. finiť. ℣. ſz nūqd. q̄ ex magna ⁊ euidēti cā hoc posſet: alis hoc nō debēt. De p̄tāte tū cardinalū sede vacāte: vide qō dicti. j. de scisma. c. vno.

f ¶ Expirasse. idē hēs de ingsitorib⁹ h̄ erectice p̄uaritatis. j. ō hac re. nc aliqd. Jo. an.

g Presenti. ista decre. ⁊ sequēs restrigit gnālem ptātem legator̄ circa bñficia p̄ferēda: de q̄. ℈. e. c. j. verū ē tū q̄ p nūc dictū huius decre. declaratorū ē iuris veteris: vt i p̄n. ꝑz Et hoc dicit finita legatione expirāt reseruationes legator̄: ⁊ ois, pcessus habit⁹ sup illis: nisi tūc illa bñficia iaz vacātia sint collata. de nūc dicitur q̄ pendente vna sua reseruatione i eccla collegiata vel de bñficio spectāte ad collationē alicui⁹ legatus in eadē ecclia: vel de bñficio spectāte ad collationē eiusdē: aliā facere nō pōt: ⁊ qō sit p̄tra p̄dicta: irritū decernitur: ⁊ determinat hec decre. nō. p hosti. ℈. e. c. vlt. ⁊ p eū ⁊ p ber. ℈. de iu. pa. cū dilect⁹. ⁊ guil. i spe. e. ti. §. nūc tractemus. ℣. sed ecce.

h ¶ Sue legatiōis. q̄si si ex spāli aūcte sibi tradita a papa hoc faceret: tūc sec⁹: ad hoc. j. de p̄bē. hi q. ij. Rñ. ⁊ no. q: si legat⁹ nō cardinalis nō potest p̄ferre bñficia vacātia ure legationis. ℈. e. c. j. multo min⁹ ergo posſz reseruare. i cardiali b⁹ ergo hz locum hec decre.

i ¶ Ad collatiōez ergo nō sufficit q̄ vacauerit: nisi porū bñficioꝝ vacāti um sit fcā collatio ⁊ ē si. j. de p̄ces. p̄be. c. vl. §. vl. vbi nō suffic̄ q̄ bñficia vacauerit: ⁊ q̄ ab executorib⁹ sint petitū vt illa p̄ferēt: si ipsoꝝ nō fuerit facta collatio: imo habebit locū reuocato⁹

k ¶ Finiť. h° (riapōt cē mlt⁹ modis puta q: dat⁹ fuit legat⁹ ad tp̄s. finito tpe finita ē legatio ℈. de offi. delc. de canſ. Ité qñ reuocat⁹ ē. ff. de iudi. l. iudiciū. Ité qñ egressus ē legationez aio nō redeūdi. legationē ió dixi: q: si cēt egressus vnā puinciā is q̄ ē legat⁹ i plurib⁹: exquo nō ē egressus legationē: adhuc nō expirauit ei⁹ iurisditio. ℈. e. t. nouit. sic .n. legat⁹ i q̄libet pte legatiōis existēs iurisditionē exercet: sicut epūs i q̄libet pte dioc. j. ti. p̄xi. cū epūs. Ité finiť legatio p̄sonalis morte ipsi⁹ legati: nō tū morte p̄stituēt⁹ ℈. c. p̄xi. p̄sonalis ió dixi q: si cēt realis: puta q̄ cōpetret dignitati: nō expirasset morte legati: vt. ℈. e. c. j. ⁊. ℈. de offi. dele. q̄ñ abbas. ⁊ qō. ℈. dixi his modis legatio nē finiri: dic vez i sui p̄sona: ⁊ quo ad nō cepta p̄ delegatos: ſz si q̄s causas cōmisiſſz ⁊ res nō cēt integra durat finito ei⁹ officio illi⁹ delegati p̄tās. ℈. e. c. vlt. Et ē mirabile: q: iurisditio delegati a legato bñ perpetuaſ p citationē ⁊ alū iudicialē actū: sed notificatio inhibitio ⁊ decretū nō ppetuāt iurisditionē executoris hoc ⁊ alios, pcessus faciētis: sed reseruatōes bñficioꝝ sūt odiose, ppter duo: q: p eas datur via ad vacaturas: ⁊ q: p̄ indicāt ordinarie potestati. igitur sunt restrigende: sed p̄tio executor̄ datoꝝ a papa super gratia facta etiam re integra ⁊ sup faciēda re nō integra bene perdurat post mortē pape: q: papa potest ius ad vacaturas dare: sed non sic legat⁹. ℈. e. ti. p̄xi. si sup gf̄a. ⁊. j. de p̄bē. sicut i fi. bñ ergo pōt legat⁹ donec durat i offō suo impedire ordinarū i cōferēdo: ſz finito officio nō vt hic.

l ¶ Restringere. causam huic edicto ⁊ ei quod dicitur j. c. p̄xi. dare potuit cardinalis sancte marie noue: q: in pluribus, puincijs legationis papali fungens offō oēs dignitates personatus ⁊ beneficia in legatione sua vacantia sue collatōi reseruauit, restricta ē ergo hodie eius potestas vt infra patet.

a ¶ Pendẽte illa igf ſublata: puta mortu⁹: vel p ſniaz debito mó excluſus é is ꝓ quo facta erat reſeruatio: vl tam ꝓſecut⁹ eſt ꝑbendã: vel reuocauit legat⁹ reſeruatio nẽ: tunc bñ pót in ecĩa eadẽ facere aliã: qz illa non pendet. ſi vo illa pend[e] tione geſcit officiũ t aliã nó pót facẽ. ſic t pẽdente dicitur. C. de dilati. ſiue ps. ſ. ỏ ap. ſignificante. t ſic pendẽte lite ꝺ vnũ electũ non pót alius eligi: qđ dic vt j. vt lite pẽdẽ. c. i. t ij. t ſic attẽtata pẽdẽte ap. reuocant ꝓ modũ attentati: qđ dic vt. j. de ap. non ſolũ. ſic t ſi q ꝓtulit alicui bñficium: pẽdẽte tmino acceptatóis ñ pót illud alij ꝓferre: vt j. de ꝓb. ſi tibi abñti. t ſic pẽdente negocio reſeruatóis delegat⁹ nó ſubdelegat cãm: niſi de recuſatoris aſſenſu: vt. ſ. de of. delẽ. vnder. ij. rñ. ſic t accuſat⁹ pendente accuſatóe nó ꝓmouet. ſ. de acc. cũ ꝓpotens. nec teſtificat: qđ dic vt. ſ. de teſti. c. vl.

b ¶ In eadem. qz iſta lra non diſtinguit: non curo an illa bñficia ſpectẽt ad collonẽ vn⁹ an diuerſoz. exquo. n. ſũt in eadẽ eccla ſine ijdẽ ſine diuerſi hẽant ꝓferre: pẽdẽte vna refuatóe non fiet alia.

c ¶ Aliud. ẽt i alia eccla: t ſic dit a ꝓximo dicto.

d ¶ Illi⁹. póe refuauit legat⁹ bñficiũ qđ ſpectat ad collationẽ epi. hac refuatõe pendẽte refuat aliud qđ ſpectat ad collonẽ ipſi⁹ epi t alteri⁹: mũqđ vz refuatio ſcõi credo ꝙ nó: qz ſz ſpectet ad collonẽ alteri⁹ tñ t illi⁹: t ẽ ſi. qđ dixi. ſ. de reſcrip. ſtatutũ. §. cũ vo. in glo. ij. t q iurat nó ſuũ eẽ: iurat ẽt ſibi cõe non eẽ. ff. de v. ſi. pupill⁹ §. vl. ad hoc. ff. de leg. iij. l. ſigs ſuos. vbi teſtator legãte ſuos ſuos: t q in totũ t q in ꝑte ſui ſt: legati eẽ videt. nec ob. j. de ꝓb. cũ in illis. i ſi. qz illud iduxit intẽtio pape: q illi ſoli grauare intẽdebat: vt ibi dixi in vlti. glo. nec ob. qđ dixi. ſ. de reſcrip. cũ aliqb⁹. qz ſilitudo t idẽtitas róis illud iduc̃: vt ibi dixi.

e ¶ Premiſſa. oia ꝓhendit: ad idẽ. ſ. de reſcrip. oliz. ſi igf finita legatõe executor ꝓferat vel ꝓceſſus faciat ñ ſz: vt in. j. rñ. t idẽ in ſeq̃n. caſib⁹: vt i ꝑn. dixi.

f Elibatóe. cathedrales vel regulares vel collegiatas ecclas legati reſeruare vel ꝓferre nó ꝑñt. Idẽ in dignitatib⁹ eccl̃arũ cathedraliũ: q̃ ſunt maiores poſt epos ſi ipſaz plati p elẽctionẽ debent aſſumi: t ꝺ hoc ſẽm ẽ irritũ. Scõo dz q legat⁹ non pót alicui cõmittẽ q recipiat reſignatóem bñficij: t poſtea illud ꝓferat: t ꝺ factuz vel faciendũ decernit irritũ.

g ¶ Eccl̃as. tolle qđ ẽ. j. ſue ordiatói tẽ. t ꝓferre eccl̃am ẽ conferre ipſaz ꝓncipalẽ dignitatẽ de eccl̃a puta cpatũ plebaniaz: abbatiã: ꝓbati vel his ſilia: t has ḧ. phibz ꝓferri: ñ tñ. phibz cãonicat⁹ ipaz eccl̃az ꝓferri p legatos: qđ ꝑz ex his q ſequũt

b ¶ Elẽctionis. aduerte. iã vidi de facto hãc qõem: legat⁹ ꝓtulit plebãiã: q̃ ad collonẽ epi ſpectabat: q̃rebatur an collo ei⁹ tenẽt. t dicebant qdã: ꝙ ſic p hãc litterã: exquo nõ p viaz elẽctionis: ſz collonis aſſũitur ibi plat⁹. ſz hoc nõ ẽ vez: qz iſta lra q̃ de viã electóis loquit: nñ i plat⁹ cathedralũ eccl̃az loquit. q. d. archidiaconatũ in eccl̃a cathedrali legat⁹ ꝓferre nó poterit ſi iſta duo ꝓcurrũt: ꝙ ille archidiaconat⁹ ſit maior dignitas p⁹ epũm: t ꝙ p viã electóis archidiaconat⁹ ibi aſſumat: ſed ſi vtrũq; vel alterũ deſijt: tẽ legat⁹ illum ꝓferre poſſit vñ nó ſuũ miſterio ſic diuiſim ſũmant, itellectuz ad hoc facẽ qđ ſequit ſue ordiatói tẽ. nec ob. ſ. ne qz aliqđ quo minus tẽ. qz t ſine illa clauſula ſatis erat, phibitũ p ꝓcedentia: t ibi ſic locut⁹ ẽ: p eo ꝙ id vt plimũ obuenit t pót ẽt reſpicẽ qđ ḧ dicit de dignitatib⁹ cathedraliũ eccl̃az maiorib⁹ poſt epos. ſed cũ maioritas cõſideret circa multa: vt circa ordiñẽ: ſm quẽ archiꝺiacon⁹ ẽ maior archidiacono: circa adminiſtratõem ſm quaz ep⁹: t circa alia q̃ no. ſ. de reſcrip. ſedes. de q̃ maioritate itelligim⁹. dic ꝙ de maioritate platóis logtur: i q̃ ſz iſpicienda ſit conſuetudo: dicim⁹ tñ de iure archidiaconũ eſſe. is ergo q ꝑ ep⁹ epz capitulo ꝓuocat caplm t ſimulia facit: hac ꝓhibitõe ẽ incluſus eſt.

i ¶ Inſponat. no. ꝙ ordiari⁹ ad quẽ collo vel elẽctio ñ ſpectat nó pót ihibẽ elẽctor⁹ ne eligãt: ẽt ſi ſit legat⁹ de late: multotni n⁹ iferior. ſ. de re. in ſte. c. ij. vbi de hoc.

k ¶ Prohibem⁹. declat no. p ino. t ho. ſ. ỏ of. dele. cr pte. ſ.

l ¶ Spe. ḧ gen⁹ t ſpes ꝓificant: inidũ dicunt: qđ dic vt. xxiij. di. ℞ ℞. ſ. de of. or. ſi ſacerdos.

m Luciaꝝ. vel qbuſcũq; vt i vna ꝑſõa ꝓhibitũ ceuſeat i plib⁹ repetitũ: cũ eadẽ ſubſit rõ: ad idẽ. ſ. e. li. de ele. c. pe. in ꝑn. t ad hoc de pe. di. iij. adhuc iſtãt. xcvi. di. cũ ad vez. vñ ñ poterit reſignatóem cõmittẽ vni q recipiat: t alteri q dimũ cõferat: q: q̃ rõe ꝓmittẽdo hec eidẽ dare ꝺ via ad vacaturas: eaꝺ rõe ꝓmittendo hec diuerſis. t iſte ẽ caſus ſpãlis: quo poſſũ p me qđ non p aliũ ꝺ regulã. j. de re. iu. pót. vbi hũc t quoſdã alios numerauí. legat⁹. n. bñ pót reſignatóem bñficij recipe poſtea illud bñficiũ vacãs ꝓferre: ſed hãc ꝓmiſſionẽ nó pót facẽ. facili⁹. n. p hunc modũ fiẽt fraus ad vacaturas ℞ p illũ: t ẽ ſi. exꝓſſũ. ſ. de ꝓceſ. ꝓb. ꝓſtitut⁹. vbi nó pót alicui epo ſpãliter cõmittere: ꝙ ꝓferat certũ bñficiũ cũ vacabit: ſz cũ vacauerit poſſet illud ꝓferre. puto tñ q legat⁹ bñ poſſit cõmittẽ alicui q recipiat reſignatóem alic⁹ bñficij: t recepta reſignatione cui bñ-

ficiū vacat bñ posset eidē vel alt̄i cōmittē q̄ illō bñficiū pferat t p hanc dec. attētam posset: q̄ lz eps possit gnāliter tradē ptē officiali vel vicario suo pferēdi bñficia vacatura. ē. ō of. vi. c. vlt. nō tñ alti quē officialē non pstituet.

a ¶ Lateran. ē. de pcēs. pbē. null⁹.

b ¶ Pendētia. q. d. sic hec pstō nō respiciebat pterita: ita nec pēdentia lz progatōe eā extēdi voluit ad vtrāq; : t de hoc vide. ē. de cle. lz canon.

c ¶ Ollatio. legatū cā dialē: q̄ ali⁹ iure legatōis pferre non pōt ē. e. c. i. in fi. nisi ex spāli ptāte: vt ibi.

d ¶ Mentio. qd dicēs si legat⁹ ppo motu: t h exp̄mit in lr̄is pcessionis pfert mihi bñficiū hñti aliud de illo mētiōe non facta. nūqd valebit collatio sic̄ t vz eo casu si papa ptulisset. j. de pben. si motu ppo: videt q̄ non q̄ papa nō ē ligai⁹ legibus sic̄ legat⁹. C. de leg. digna vot. de pcēs. pbē. ppositū. vñ alīō i papa aliud i legato. Sz ōiuz credo. sic̄. n. si ordināri⁹ mihi bñficiū cōfert aliud: bñ tz collō hoc tacito: lz vtrūq; retinē nō possim: vt in cle. de of. or. c. ij. q̄ in hoc reprobat qō h no. ar. di acon⁹: sic t si legat⁹ pferat tenebit collō: ñ tñ vtrūq; ppter hoc potero retinē: t fa. ē. de rescrip. gia. hoc ergo itēdit dec. q̄ sic̄ ipetrans bñficiū a papa tenet de bñficio qō hz ēptūcū q; modicū sit illud facē mentōem: sic t ipetrās a legato: alis nō valebit collō: q̄ ipetratio ē surrepticia. vbi vo nō ipetrauit lz legat⁹ ptulit: i quo peccauit ille cui fcā est collō. certe i nullo vñ credo tenē. Sic videō q̄ ipetratōem ipedit fci possessio colorata si de illa nō fit mentio. ē. de cōcēs. prēb. cū nr̄is. collatōem nō ipedit. j. de pben. lz eps.

e ¶ Romana. Casus. aīeps nō pōt sibi pstituē officiales quos forāneos appellabat i dio. suffraganeoz suoz ēt p futuris cāis p ap. devoluēdis ad ip̄m: nisi de psuetudine hoc hēat: t tē ēt tales officiales ihibē ñ pñt pus q; fuerit appellatū. Scdo dī q̄ donec archieps ō facili pōt haberi: officialis ei⁹ suffraganeū exōicare suspēdē vel interdicē nō pōt ppter ordis cōpatis reuerētiā: hoc dicit i summa.

f ¶ Remeñ. idē de alijs: vt in fi.

g ¶ Foraneos. q̄ foris i dio. pstituebant: qō archieps facē nō pōt: q̄ in dio. sūt suffraganei tē. vt. j. segt: vel foraneos. i. q̄ foris teneāt de ỹ. si. for⁹. vel foraneos: q̄ de foris vēiūt: vt aduene vl pegrini dicāt: quoz st reprobata iudicia. iij. q. vi. pegria. t. c.

h ¶ Ingrediant. quō ergo visitabūt t pcuratōem recipi (sec. t sic ē ō. ē. de pscrip. cū ex officij. de cēsi. sopite. t. c. nup. et j. e. ti. omana. t. c. vl. cū sint si. So. hoc non pñt nisi i casib⁹ p missis: quoz iste vn⁹ ē: t vide qō no. io. ix. q. iij. i fūma. t. c. ij. t ber. ē. de of. or. pastoralis.

i ¶ Judicēt. p tribunali sedēdo.

k ¶ Dispon it. ēt iudiciū faciēdo coā se celebrari: t añ se recognosci ōēt⁹. j. de fo. có. romana. §. vi. de celebratōe vo dimissū dic hodie vt in cle. de pñt. archiepo.

l ¶ Agant. pferēdo ordies t sacra t sūlia faciēdo.

fuca: lz ēt ad pñta: t adhuc pēdētia⁹ negocia hoc extēdi.

Ollatio⁶ bñficiū p le Iō gatū se. ap. tibi fcā nl̄ius moēti existit: si i ea nō fuerit hita mentio⁶ de alio bñficio: qō pmit⁸ obtinebas. In no. iij. in pcalio lugdu.

De officio ordinarij.

Romana⁹ eccl'ia: t. j. phibem⁹ q̄z ne remen⁶. archieps i dio. suffraganeoz suoz foraneos⁸ officiales pstituat: q̄ cuz metropolitāi ne suoz suffraganeorū igrediant⁹ dio. vt i eis auctozitate ppa iudicēt⁶: dispōnāt⁸ aliq̄due aliō agāt⁶: cāoni

m ¶ Cānōica. logtur ō his cāonib⁹. ix. q. ij. c. ij. t. q. iij nl̄is pmas. t. c. pq̄st⁹. t pcor. lex i auē. de defē. ci. §. iterī coll'. iij. vbi pses pticie: q̄ pōt ppari archiepo: ñ. phibz defensorē citatus q̄ pōt ppari epo: q̄ mn⁹ vtat iurisditōe sua: ñ sic aūt i epo circa subditos suoz subditoz: de hz ē. e. cū ab eccliarū t pbat in auē. e. i pn. vbi dī q̄ defē sor ciuitatis pōt ō cāis infenoz ptermissis magistratib⁹ municipalib⁹ cognoscē: t de hoc. xi q. i. de psona.

n ¶ Per alios. qō n. gs p se non pōt nec p alium. xl. vi. di. sic̄. ff. de admire. ad ci. p. l. ij. §. i. ar. ē. lxxvi. di. ñ liceat. j. ne cle. vel mo. c. vl. cū si. primū est gnāle: scōa sunt spālia: qō dic vt. lxxviij. di. epī gubnatōnem. qō ēt est ō. j. de re. iu. pōt gs.

o ¶ Nec p eo. olī h erat duplex lra. s. hec put tacet: t alia fm cās p ap. tē. t hanc lrā cōter hēbāt⁹. t hāc secut⁹ ber. posuerat gl. que fm hāc lrām nec p eo falsa ē dicēs q̄ archieps poterat tales officiales in cāis ap. pstituē: lz de illis in quib⁹ appellatū nō ē: nulla hēbāt ptātem nisi de psuetudine tē.

p ¶ Pñt. t debent. qō dic vt. j. e. vt litigātes.

q ¶ Delegare. non tñ remittentē cōpellē ad delegatōez suscipiendā. ē. e. pastoralis. t. gn. t ibi plene de hoc t. j. de fo. cōpe. romana. ij. gn.

r ¶ Inhibitōes faciāt. s. iudici ap. ne ulteri⁹ in cāis p cedat: vt. j. e. ti. a gbus. t. j. de ap. romana. §. si aūt. t ō effcū h⁹ inhibitiōis dic vt. j. e. nō solū.

s ¶ Quia in cāis. silitudinē ip̄obat.

t ¶ Noscant. nō q̄ eo ipso q̄ appellatū ē iurisditōnem hz i cā: vñ vi q̄ statī possit ihibē. sed de hoc dic: vt dicā j. i dec. de ap. rōana. §. si aūt. t i dec. j. non solū.

v ¶ Vices suas. q̄ pñt p aliū qō p se. j. de re. iu. pōt cū suis concor.

x ¶ Nondū. nemo dat qō nō hz. i. q. vij. dalbtū. de in repa. q̄ aūt. t pcor. ff. de of. pcō. obseruare. §. vlti. de rescrip. c. pastoralis. in fi.

y ¶ Futuris. tract⁹ futuri tpis tē. ff. de vsur. l. i. §. i. t de hoc. ē. de pcu. auditis. in vlti. gl.

z ¶ Consuetudine. prescripta. ē. de consuetu. c. vlti. ad idem supra eo. libro eo. titu. c. iij. t concor. ad hāc lrā j. e. ti. vt litigantes. in fi.

a ¶ A quibus. s. officialibus: t idem dic de ipsis archiepis eadem rōne.

b ¶ Circa illā. puta vicie. puticie infra duas dictas vulgares: supra de rescrip. nonnulli. vl' legales: vt. j. de pben. pñti. §. loca. vel dic arbitrarium: t adde qō dixi. ē. de tē. or. cum alls. §. eps.

c ¶ Exuterū. s. archieps.

Ut Officio Ordinario

a ¶ Antēcēt. hz ō iuſt hoc pſit: qz hz ſunt maiores ordie ſūt maiores iuriſdītōe pp eos quoz vices gerūt. xciij. di. c. vl. xxciij. di. c. i. ō of. ōle. ſāc. ij. tū inhōeſtū erat: z ió papa hoc phibuit. Sz gd ſi exēplar: nungd hz. videt qd non: qz ſufficit legiſlatozē aliqd phibuiſſe: ēt ſi nō adiūciat tē. C. de le. nō dubiū. Sol. dico cū b. qō hz: qz ſpeciale ē in his ſūjs qd iniuſte late ligāt xi. q. iij. c. i. de ſen. ex. ſacro. puniemur tū q hoc fēcēt vt ibi

c ¶ Metropolita nozuz. vni de iure ſcriptum oēs iſtru it. xxiij. di. ꝓterea lxi. diſ. miranur. de re iudi. i cāis.

f ¶ Reuerētiā. ē. de of. dele. c. ij. e. libro.

g ¶ Obſeruari. di xi de officialibus: gd dices de delegatis ipſoz archiepoꝝ. credo qd iō cū eāb rō: imo multo fortiꝰ: qz magis eſt iuriſdītō officialis fanozabiliſ: cū ides ſit ꝓſiſtoriū. j. ō appel. rō ana. i. gn.

h ¶ Canonici. cānici q a diuis ceſſare pūt ꝓſuetudie: vel alio iure: ſi ceſſare volūt: cām ſue ceſſatōis exꝑmāt i iſtro publico: vel patētibꝰ lr̄is ſuo vel alio auctētico ſigillo mūtis: z exhibeāt illas vel illud illi ℈ qué ceſſāt. hoc ꝓmiſſo vel exꝑſſa cā nō inuēta legitima: qcqd medio tpe ꝓceperint ab eccla reſtituāt: z q ꝓcipe debēt nō ꝓcipiant: et ſatiſfaciāt de iniurijs illi ℈ qué ceſſāt. cā legitima inuenta teneāt ille ad inteē canōicis: z ad certā ꝓtātē eccle ſupiozis taxandā arbitrio. Ultio repzobat ꝓſuetudo q̄ ima gies ſctoz i dcā ceſſatōe ſpinis z vrticis ſuppōebant: et ſtatuīt ℈ riū facientes ḡuiter puniēdos.

h ¶ Canōici. ſclares. non. n. in regularibꝰ locuz hz hec ꝓſtō fm guil. qō é falſū. j. e. ḡuis. in pn. z dic cānici z caplin: qz pauci hoc non poſſēt facē. ē. ō his q̄ ſi. a ma. p. ca. queſiuit.

i ¶ A diuinis. ſ. officijs.

k ¶ Ceſſare. de iſta ceſſatōe dī. ē. e. irrefragabili. §. ceterū. nec medio tpe dī talis eccla iudēa: hz ſuſpēdit iſti oz gana ſua. vñ tali ceſſatōe durāte pōt ibi epūs z alij celebrare ſine irregularitat̄ pena vt i p. §. ceteꝝ. qō nō cēt ſi ēt inūdicta: de cle. ex. mi. poſtulaſtis. de ex. pla. tāta. Fz guil. z gar. nec poſſent ipſi canonici ſine epo eccl̄am int dicē: de his q̄ ſi. a ma. par. ca. c. q̄ſunt. ō iure cōi. q: de ſpāli non loquoꝝ: z ſic pōt intelligi. ē. de ap. dilect. z vacante ſede de iure cōi hoc poſſent. ē. de hē. ad aboledā ē. de ma. z obe. cū oli. j. e. li. e. tit. c. i.

l ¶ Eccleſijs. vt lugō. vien. clarem monteñ. attrebateñ. et q̄buſdā alijs fm guil. z gar.

m ¶ Ex conſuetudine. nota q̄ conſuetudo iuriſdītionē tribuit: vt. ix. q. iij. conqueſtus. ō ſo. compe. cū ꝓtingit.

ud remeñ. ec. circa taliū officialiū inſtōem de ꝓſuetudie obtineat ſpāli. ¶ Ad q̄b̄ ēt ſi ō ꝓſuetudie h̄ i poſſint i remē ſi puincia ꝓſtitui. Inhibitōeſ tñ ne ꝓcedāt in cāis puſq̄ ad remeñ. curiā appellet fieri penaꝰ inhibemus. ¶ Officiales aūt remeñ. archiepi q̄diu in ſua puicia vel circa illā exti terit i ſuffragāos inūdicti ſuſpēſiōis vel excōicatiōis ꝓferre ſnias ñ attentēt. ¶ Et hoc idē ab officialibꝰ aliozuz metropolitanozuz circa ipſozū ſuffraganeos: q̄bus ob reuerentiā pontifical officij deferri volumus in hac pte preci pimus obſeruari. ¶ regoz. x. in gnāli concilio lugduñ.

¶ canonici a diuis ceſſare voluerint: ꝓut in ecclēſijs aliquib̄ ſibi ex cōſuetudine vel alīs vendicāt: añ q̄ ad ceſſatōem huiuſmōi q̄ quo mō ꝓcedant: i inſtrumēto publico vel patētibus lr̄is ſigillozum ſuozū aut alterius auctētici munimīe roboratis ceſſatōis ipſius cām exꝑmant z illud vt illas ei ℈ quē ceſſare intēdūt aſſignēt.

Sciuri: q̄ ſi hoc preīmiſſo ceſſauerit: vl cā quam exꝑeſſerint: ñ fuerit iuēta canonica: oia que de q̄buſcūq̄ puētib̄ illi eccle: in q̄ ceſſatū fuerit: ceſſatōis tpe ꝓcepe rit reſtituēt. Illa vō que ꝓcodē tpe debēt eiſdē: nullo mō percipiēt: ſz ipſi eccleſie cedere: ac nihilominus ei cōtra quē ceſſauerāt de dānis z iniurijs ſatiſfacē: tenebunt

n ¶ Als. vt ex priuilegio.

o ¶ Pōt. ſ. poſſe a diuis ceſſare.

p ¶ Inſtō. ad idē. ē. e. li. de ele. vt circa. z die vt ibi.

q ¶ Patētib̄. ad idē de tē. oz. c. i. j. de ſen. ex. cū medicīal.

r ¶ Alteri. no. ex vi re latiui ſigilli capituli au tenticū de hoc de. pb. p̄ceſſionē. z plene p modernos: de fi. inſtru. c. ij. z in ſpe. de inſtru. edit. §. videndū. v. r. Itē no. q̄ poteſt quis alieno ſigillo ſignare. ſic in teſtō. C. de teſta. ſi vnus. ad idez lxxiij. di. in noīc. ad hoc. ē. de re iudi. cū int̄ vos.

s ¶ Illud. inſtrm.

t ¶ Eas. ſ. patentes lr̄as.

u ¶ Hoc ꝓmiſſo. i. cā ñ exꝑſſa i patētib̄ lr̄is vel iſtro publico: z aſſignatione non facta.

x ¶ Cā. q̄ māifeſta z rōnabil hz eē. ē. e. irrefragabili. §. ceterū. z ſup ea hz inſuēre tract̄: z ſua ri forma dcc. j. e. ḡuis. ñ. n. p pēſiōe ſubtracta vel mima offenſa fiet ceſſatio: ſed ꝓpt̄ q̄uem iuriā puta fuīt ſtatuta ℈ libtatē: ponunt tallie vel collecte clericis. detinet canonicꝰ vel clericꝰ p ſe cularē bailiuū: vel his ſimulia.

y ¶ Inuēta. p ſupiozē. j. e. ḡuis. ſ. p papā.

z ¶ Illi ecclē. ſic. ē. ti. z li. ō cle. cupientes. §. ceteꝝ. z. e. ti. ſi cō promiſſari. i ſi. z uo. pēas reſtringēdas.

a ¶ Reſtituēt. pdītōe. er iſta dcc. cū. n. p nouā legē iducīt obligatio: dat pdītō ex lege. ff. de pdi. ex le. l. vna. ſic ē z ſilr i cāone. hz fm cānes nō intētet actio. ē. de iudi. dilā. gar.

b ¶ Percipiēt. als ꝓcipēt q: cū ℈ eos dat actio ad repetēdā multo fortiꝰ exceptio ad ſoluēdū. ff. de ſupſi. l. i. §. q̄ aūt. ff. de re. iu. iuriꝰ. §. cui dam. j. de re. iu. q ad agendū.

c ¶ Ei ℈ quem. epo vel alī cuicūq̄.

d ¶ Dam. z iniurijs. z hec ſupiozis taxabunt arbitrio vt i caſu ſe. ad hoc. ē. qō me. cā. ſup eo. C. vnō vi. l. ſiq̄ñ. Et no. q̄ petitio dānoz ſup diminutōe ꝓmonij ꝓpetit. ff. de dā. iſe. dam nū. §. i. inſti. e. ti. §. pena. Actio vō iniuriaz dat ad vindictā. ff. de iniu. l. ꝓtoz. §. i. z ió vna ñ ipedit aliā. ff. de pdi. fur. ſi p fuſ §. cū furti. ſicut z aliō expenſe: z aliud dāna. ē. de iniu. i nōa. z die lex q̄ tutō dz reſarcire dānū pupillo: ſi ceſſauerit i diſtractione rez que tpe peunt. ff. de admi. tu. l. tutoz. q reptoziuz. §. ſi tutoz. vel ſi ceſſauerit adminiſtrare. e. ti. q̄dā decedēs. i fi. dico aūt fm guil. q̄ ille ℈ quē ceſſatum ē: iniuriā eſtimabit hoc mō poti volniſſem centum pdidiſſe de meo ḡ hanc iniuriā pati ſed poſtea tarabit vndecim ne ille in ſtuntū uret. ff. de iniu. l. cōſtitutionibus. §. i. z inſti. e. tu. §. pena. de hoc i ſpe. de iniuri. §. i. v. in hac autem.

e ¶ Tenebunt. in trib̄ ergo puniunt. ꝓmo i pceptoꝝ reſtōe. Scōo q: qō eis debeāt non pcipient. Tertio in dānoz z expēſarum refectōe. cum. n. non fuīt altari: de altari vnē non debuerāt: de ꝓben. cū 2m. Itē puniēt p papā: z ḡtia pena: arbitraria. j. e. quāuis.

a ¶ Canonica. ⁊ vera sit p. ⁊ sic exheredatione p̄ q̄ vult filiꝫ exheredare: dꝫ causā legitimā iserere i testamēto. ⁊ illa cā pnūciari dꝫ eē ꝓba vt exheredatio sit efficax: i auē. coll. viij. vt cum de app. cog. §. aliꝫ. sic ⁊ i ap. añ sniam iterposita. ij. q. vj. in fi. ⁊ de ap. vt debitus.

b ¶ Occasionez. no. ar. q occasionē pbet ildicto ciuitatis vel alicuius castri: tenet ad restitutiōez dāno⁊: q̄ ecclie religiosi ⁊ hospitalia illꝰ loci occasione iterdicti i elemosynis ⁊ oblationibꝰ passa sūt: q⁊ q occasionē dāni ⁊c: de inu. c. vlt.

c ¶ Arbitrio. hic determinat taxationē: ꝓdēnationē: ⁊ conuersionē.

d ¶ Indeuotionis. naz imagines ꝓpter reuerentiā illo⁊ quos imago figurat adorare debemꝰ: q̄ñ. n. facit scriptura legētibꝰ: hoc pictura cernētibꝰ ideotis: de pse. di. iij. perlatū. ita tñ adorare ō bemꝰ ne dulia i latriā cōuertamus: de hoc de cōse. di. iij. venerabiles.

e ¶ In terrā. nam nec signū saluato⁊ is solo aut silice vel marmoribꝰ humi positis sculpere vl pingere licet. C. nemi. li. si. sal. l. vna.

f ¶ Ultrix. hoc ē ꝓbum i. l. C. ō his q ad sta. ꝓfu. l. j. i fi. Sed q̄ erat pena. vī q̄ talis vt. s. i vicula publica mittant. ff. ō pe. capitaliū. §. ad statuas. vel q̄ moriant vt nō. C. ne. li. si. sal. l. vna. ſz dic q̄ spūaliꝫ puniētur: q⁊ ni si peniteāt ⁊ satisfaciant: loci sui dignitate ⁊ bonore priuandi sūt. xxvj. q. v. gētiꝫ i ꝑn. vel iudicis arbitrio. ff. de iur. deli. l. j. de of. dele. de causis.

g ¶ Lōpescat. pēa. n. vniꝰ metꝰ ē alteriꝰ: vt. C. ad. l. iul. repe. l. j

h ¶ Ordinariꝫ. statuit papa q̄ ꝓhītes plures dignitates: vel alia bñficia curā aiaꝝ hītia p ordinarios cōpellant oñ dere. ſ. tps cōpetēs supiozis arbitrio statuēdū dispēsationes: q̄s si nō oñderit: pinde, pceda⁊: ac si nullas hērent. ⁊ si oñderit ⁊ sufficiētes: nō amplꝰ molestētur: puiso ne i pdictis bñficijs cura negligat aiaꝝ. si aūt dubitet de dispēsatione: ad sedē apostolicā recurrat. talibꝰ plura silia bñficia obtinētibꝰ aliō nō cōferāt bñficiū: nisi ostēsa dispēsatione sufficiēti. ⁊ tūc ita demuꝫ ꝓferāt. si ꝑ dispēsationē ꝓñt illꝫ cū aliꝫs retinere: vl si pozibꝰ renūciauerit: alr collo facta nō teneat.

i ¶ Locoꝝ. p hoc q̄ dicit ordinariꝫ locoꝝ vī tñ de ep̄is itelligere: ad hoc. xj. q. j. de pſona. tñ dic fm guil. ⁊ gar. q̄ etiā hāc cōpulsionē facē ꝓñt q̄nq; iseriozes: q hīt istitutionē. lxiij. dis. i plebib⁹. de of. dele. sup eo. de isti. cū venissent. ⁊ destitutionē de pbēdis referēte. ipsi. n. ordinariꝫ sūt: de offi. oz. cū ab eccliarū. ⁊ pbat. j. c. §. in ꝓferendis.

k ¶ Plures. hec pluralitas q⁊ canonibꝰ inimica: vt. j. de cle. nō resi. q⁊ nōnulli. xxj. q. j. p totū. ſz odiosa ⁊ restringēda. ff. de libe. ⁊ posthu. cū gdā. ⁊. j. de re. iu. odia. ⁊. j. ō ꝓbendis non potest.

l ¶ Aliaꝝ cura. ſz spāliter h̄ dicat de his: idē i aliꝫs. cuꝫ n. pluralitas sit reꝓbata i bñficijs de iure cōi: pōt ēt i minoribꝰ ordinarioꝰ id petere: de ꝓcura. ex iſuntiatiōe nisi eēnt bñficia q̄ simul de iure tenere posſēt: qđ dic vt ſ. e. li. de rescriptis gratia.

m ¶ Personatū. ergo idē iudicium qđ de bñficijs curā aiaꝝ hītib⁹. ſ. de elec. dudū. ij. ſz nō ꝓoia: vt. ſ. de eta. ⁊ qua. c. j.

n ¶ Simulis. aiaꝝ scilicet.

o ¶ Dispēsatiōes i gbꝰ velut ambitiōis stricta fieri debet interꝓtatio: vt. ſ de elec. dudū. §. i sup. ſ. ō si. pſby. c j. ⁊. j. ō pbē. nō ꝓt nec ob. q̄ bñficiū ꝓncipis ⁊c. ō ꝓ sig. oli. q⁊ ambitio ⁊ odiū hoc inducūt ō ꝓsang. ⁊ af. q̄ dilecto. de pben. c. vlt. illud aūt ō ꝓn cipis bñficio non odioso itelligit. j. de pbē. Huius. j.

p ¶ Qualitate. hꝰ regularit attēdit i gbusdā dilatiōibꝰ. ſ. de ap. cū sit. si ergo dicē habē dispēsationē in remotis ptibꝰ: maꝰ ꝓpinquo hēat. ff. de edē. l. sp aciuꝫ

q ¶ Ordinariozꝝ. ad quos spectat aiaꝝ. quidē saluti. j. e. §. quideat. Quid si talia bñficia i diūsis ep̄atibꝰ obtineāt. libet ordinariꝰ i eꝰ dioc. bñficiū obtinet: ipſz cōpellere poterit ad hāc exhibitionē. ix. q. iij. c. ij. ad hoc. ſ. ō tē. oz. cū nullus. gdā dicūt q⁊ ordinariꝰ q̄ ꝓuenit i cōpulsione exhibitionis: ꝓbabit qđ hic dz: ⁊ postea alter eꝓs in cuiꝰ dioc̄si hz sile bñficiū: q̄si ꝓcūs ab illo nō poterit eū ad hoc cogere: ar. de fo. cōpe. ꝓpositi. ff. de iu. oi. iudi. cū q̄dā. ſz ꝓmū vrī fm guil. ⁊ ꝓbat pluralitas dū dicit ordinariꝫ in plurali.

r ¶ Justo ipedimēto. istō excusat: ne tps currat. ſ. de elec. ne. ꝑ defectu. ⁊ c. q̄ sit. §. fi. ⁊ c. cōmissa. §. j.

s ¶ Nullā. vl min⁹ sufficiētē: ar. de pe. di. j. scidite. ō trā ſla. inſ corpalia. ff. q̄ cuiuſq; vnū. l. j. ⁊ ió bñ segt cetez.

t ¶ Tps. ab ordinario moderatū.

u ¶ Exhiberi. ſz ꝯ nemo cōpellit dicē titulū possessionis suę. C. de pe. hēdi. l. cogi. ij. q. v. §. j. ad hoc dicat q⁊ i his q̄ ꝓñt de iure cōi possideri: verē ē illō: ſz i aliꝫs secꝰ vt h̄: de pbē. c. de multa. trāsfert ergo ꝓpter hoc onuſ ꝓ

Si autē causa eadē canonica fuerit iudicata: is q̄ occasionemᵇ cessationi dederat ad omne itereſſe dictis canonicis ⁊ ecclie cui debitū officiū eius ē culpa subtractum: ad certā quantitatē taxādaz ⁊ in diuini cultus augmentū ꝓuertendaz: superiozis arbitrio ᶜcondemnet. ¶ Ceterum detestabilē abusū hozrēde in deuotionis ᵈillozꝫ q̄ crucis beate marie ṽginis: aliozūq; sactoꝝ imagines seu statuas irreuerenti ausu tractantes: eas i aggrauatiōe cessatiōis huiusmodi pſternūt i terrā ᵉ vtricis spinisq; supponūt: penit rep̄obātes aliq̄d tale fieri decetero districtius pꝛohibem statuētes: vt i eos q̄ contrafecerint vltrix ᶠ pcedat dura sententia: que delinquētes sic puniat grauiter: q⁊ alios a similium pꝛesumptione compescat ᵍ. ¶ Idem.

Ordinarꝫ locoꝝ subditos suos plures ʰ dignitates: vel ecclias q̄bus aiaruz ⁱ cura iminet obtinētes: seu pſonatum ᵏ aut dignitatez cū alio bñficio cui cura similis ˡ ē anexa districte cōpellāt dispēsationes ᵐ auctoꝛitate quaruz hᵇ i ecclias pſonat ⁿ seu dignitates canonice tenere se asserūt: infra tps ᵖ facti qualitate ᵖ ipsoꝝ ordinarioꝝ ᵍ moderādū arbitrio exhibere. ¶ Quod si forte iusto ʳ impedimēto cessante nulla ˢ dispēsatione infra idē tpſ ᵗ pꝛtigēit exhiberi ᵘ: eccleſie beneficia: pſōat ᵛ: seu dignitates: q̄ sine dispēsatiōe aliq̄ eo ipso ʷ illicite detineri pꝛstabit: ꝑ eos ad quos eoꝝ collatō ˣ pertinet: libere ʸ pſōis idoneis cōferātur. ¶ Cetez si dispensatio exhibita sufficiēs euidenter ᶻ appareat: exhibēs nequaq̄ i beneficijs hᵇ i: q̄ canonice obtinet: molestet ᶻ. ¶ Pꝛouideat tamē ordinarꝰ qualiter nec animaꝝ cura ᵃ i eisdez ecclesijs: pſonatibꝰ: seu dignitatibus negligat: nec beneficia ipsa debitis obsequijs ōfraudentur. ¶ Si vero de dispē

Of Offices Ordinary

bādi i eū: vt hic ff. de decis du dū. ō ꝓcura. ex iſſinu atōe vbi de hoc. t. c. di. ꝫ moze. t dixi de hoc. j. ō re. iur. c. j

z ¶ Loipſo. qō nó oñderet i tmino. lfe. n. q̄ ñ apparēt nó ſūt. ff. de ꝫbē. emp. l. i lege. t. l. ruptilia polla. ō co. di. j. ſolennitates.

y ¶ Libere. i. nó ob. ꝫdictiōe tenēt ullō: credo tñ q̄ ſi ꝓueniret ipe clic⁹ epm vl eū ad quē ptinet collo diſpēſat oñdēdo: q̄ epſ poſtea ꝓferre ñ poſſet: q̄ video hoc i iure acgrēdo: multo fort⁹ec dz i iuſ acgſito p decre. j. ō ꝓbē. ſi tibi abūti

z ¶ Eudēt. i. manifeſte. ō. de elec. ſi forte. t. j. de ꝛ. ſi. pſtónem. ſi aūt eēt dubū: fiet qō dz i ꝛ. ſi ꝛo.

a ¶ Moleſtet. ne locū hēat pena temeritatis vel calūnie. ff. de iudi. cuz quē. de calū. c. j. t ij. de elec. vt circa. ſ. alioquin.

b ¶ Cura. hoc ad ei⁹ ſpectat offiū. x. q. j. regēda. ō. e. ir refragabili. ō. de elec. dudū. ij. ꝓpe ꝑn. t ꝓcor. de elc. cuz ex eo.

c ¶ Dubitet. ꝓbabilr: de reſcrip. cū ꝓtingat. ꝓpe fi. de ap. ꝓſuluit. j. ō ſe. ex. ſacro.

d ¶ Eſtimare. ō. ō iudi. cū ventſſent. ei⁹. n. ē iterp̄tari t ē. xj. q. j. ex his. de ſen. ex. iter alia. C. de legi. l. vlti.

e ¶ Sui. no. ſolū papā diſpēſare i plurib⁹ curatis: ꝓ his q̄ no. ō. de ꝓbē. de multa.

f ¶ Velit. ſūpta fuerūt hec ꝛba ex. l. ff. ō re. iu. nerat⁹i

g ¶ Jn ꝓferēdis. dixit de plitate bñficioꝝ q̄ obtine (ſi. bāt: hic dicat de his q̄ obtinere volūt.

h ¶ Oñdat. q̄ſi. ꝓpter iuris trāſgreſſionē ſit inhabil ad bñficiū obtinēdū. ō. de ꝓbē. cū iam dudū.

i ¶ Ea q̄. no. q̄ i plati dic̄ ea q̄. tenet g⁹ oia hita renūciare: ſi vlt de nouo aliō obtiere: nec vni pōt i aliō pmutare. t ꝫ potuerit duo vl tria q̄ diſpēſatiue hēbat retinē mó nó pōt ō nouo hīe niſi vnū: niſi aliō dicat i diſpenſatiōe. t ē ró: q̄ odioſe ſt tales diſpēſatiōes: vt dixi. t ꝓbat exꝓſſe hoc hodie. j. de ꝓbē. nó pōt. j. Rñ.

k ¶ Aliter. i. diſpēſatiōe ñ obtēta: vl obtēta ſi ꝓmo ñ renūciat habitis: cū nó extēdat diſpēſatio ad tot bñficia.

l ¶ Talibus. i. hñtib⁹ plura bñficia cū cura vel dignitates vel ꝓſonat⁹: vel alter cū altero.

ſatiōis exhibite ſufficiētia dubitet[b]: ſup hoc erit ad ſedem aplicam recurrēdū: cui[c] ē eſtimare[c] quē modū ſui[d] bñficij eſſe velit[e]. ¶ Jn ꝓferēdis in ſup ꝓſonatib⁹: dignitatib⁹: t aliis bñficijs curā habētibus aiaꝝ annexā iidē ordinarij di ligētiā obſeruēt: vt ꝓſonatꝰ dignitatē: vl aliud bñficiuꝫ ſi milē curā habēs aiaꝝ alicui plura ſiliā obtinēti nō añ cō ferre ꝓſumāt: q̄ eis ſup obtē tis diſpēſatio euidēter ſufficiens oſtendat[g]. ¶ Qua etiam oſtēſa ita demū ad collatōez ꝓcedi volum⁹: ſi appareat p eādē: q̄ is cui ē collatio faciē da: b⁹ i ꝓſonatū: dignitatē vl bñficiū retinere libere valeat cū obtētis: vl ſi ea⁹ q̄ ſic obtinet libere ac ſponte reſignet.

¶ Aliter aūt de ꝓſonatibus dignitatibus: t bñficijs talibus[i] fcā collatio nullius[k] penit⁹ ſit momēti. ℟ oni. viij.

Q Uia[l] pleriq̄[m] ꝓlati non ſine multe temeritatis audacia[n] ſuis ſubditis aliq̄n interdicunt[o]: ne ipſoꝝ ſuperiozibus[q] aut ap. ſe. legatis: vl

n ¶ Nulli⁹. ē ne reuocata decre. ō mita. vbi dī q̄ ꝓmū ſile vacat ipſo iure ſz tz ſcōi collatio. ℏ dī q̄ nó tz poſterioꝝ collatio: q̄z pmptū ē iura iurib⁹ ꝓcordare t expediēs. ō. de elec. cū expediat. dic fm gar. q̄ decre. de mita. logī i eo q̄ vnū tñ bñficiuꝫ obtinebat qō erat ō iure cōi: ℏ logī ō illo q̄ añ obtiebat plura qō erat ꝓ iuſ cōe: t q̄ nó ē habil ad aliō obtinendū niſi diſpēſatione hꝫ: cū ſit trāſgreſſio: canonū vt ꝓdixi. addē i cle. de ꝓbē. ſi pliores. t qō ibi no. i glo. ſi intelligaſ. Jo. an.

m ¶ Uia pleriq̄. ꝓcipit papa: ne ꝓlati ſubditi iterdicāt: ne ſtatū ecclesiaꝝ ſup iozib⁹ igrētib⁹ maifeſtēt nec eos ad id celādū iuramētis: ꝓmiſſionibus obligationib⁹ alijs: aut penis aſtrigāt. decernit aūt qō ꝓ factū fuerit irritū t iane: t ſnias iuramēta, ꝓmiſſiones vel penas nó ligare. t ꝓſūptores ꝓcipit pena ꝓdigna a ſup iozib⁹ eiſdē puniri. hec ō cre. oli erat exuagās: t i cipiebat ad audictā nostram.

n ¶ Ple riq̄. vt poteſ videē. ō. de accuſa. olim.

o ¶ Audacia. ad hoc. j. de ꝛ. ſig. ꝓſtitutionē. ij. Rñ. t ē audacia: q̄ tacē ꝑitate mortale penā ē. x j. q. iij. q̄ſt. ō cri. fal. c. j

p ¶ Interdicūt. hoc ipſo ſe reddebāt ſuſpectos ō. de teſti. ꝓſtitut. t ſe oñdit iniquā cāz fouere: vt ibi: t ō. ō teſti. co. pueīt t. C. ō poſtul. puidēdū t. ij. q. vij. ſ. vez. ꝛ. ſigs

q ¶ Supiozib⁹. ꝓ (aūt. ne grad⁹ Jn afiſ ſhꝛto circa epm: cꝓo circa afiepm: t ſic de ſingulis.

r ¶ Jngſitozib⁹. q̄ ñ pñt alijs cōmittē vices ſuas. ō. ō of. ōle. c (vlti.

ſ ¶ Lozigendū. crimina.

t ¶ Reformandū. moꝛes. Jo. an.

u ¶ Eccliis. q̄z appellatiōe monaſteria cōꝛehendūtur. liij. di. ſ. hac auctozitate.

x ¶ Perſonis. puta familiarib⁹ ipſoꝝ ſupiozꝫ legatoꝝ l igſitoꝝ

y ¶ Statū. ad qō tales tenēt hita diſtrictiōe fz duplicē formā iuramēti: de q̄ vl q̄b⁹ hēs. ō. de accuſa. cū dilecti.

z ¶ Malicie. ſi. ō. de of. del. ſtatuim⁹. ij. io. an.

a ¶ Predicta. iterdictū: penas: ſnias: iuramēta: ꝓmiſſiones: vel obligationes alias.

b ¶ Jnhibem⁹. ſi. ē qō dicit lex q̄ dña accuſata de adultio nō ꝑt manumittere ſuos ſuos: t hoc ió vt p ipſos ꝑitas igri poſſit. ff. q̄ t a q̄. ma. li. nó ſi. l. pſperit.

c ¶ Sētēcijs. dico hūc caſū ſpālem i quo nó tz ſnia excōicationis ipſo iure: t addēdū ad alios q̄ recitari ſolēt. ō. de ſen. ex. p tuas. t dicā. j. e. li. te. ti. pñti.

d ¶ Aſtrigi. ſi nó tenuit ꝓncipale: nec acceſſoziū. j. de re. iu. ac-

essoriū cū suis ꝓcor. ⁊ merito hoc ligare nō dz ad hoc vt possit ꝛtas reuelari: ⁊ ꝓcor. ad hoc. s. de testi. co. c. vlt. Expedit .n. peccata nocētiū cē nō. ff. de inu. cū q. §. j.

a ¶ Presūptores. ipsos plātos.

b ¶ Impunita. qō cē nō dz. s. e. si canonici i fi.

c ¶ Condigna. itelligamus arbitraria exquo certa nō exprimit. s. ō of. dele. de causis. ff. de in. delu. l. j. ⁊ dixi. s. e. si canonici in fi.

d ¶ Precipim⁹. ⁊ si ipse plat⁹ nō facit hoc peccat: q: qō ꝓcipit iperat: qō iperat necesse ē fieri. xuij. q. j. qō ꝓcipitur. de ꝛ. sig. i his. ⁊ sūt culpe. tē. xxviij. di. quia sunt.

e ¶ Litigātes. emanauit hec decr. ad declaratiōē illi⁹ ꝛ. s. e. c. j. ꝛ. nec ꝓ eo tē. ibi dicebat i genere suffraganeoꝝ suoꝝ: ⁊ de qb⁹ non dicebat ⁊ eoꝝ q ibi no. hostien.

f ¶ Expēsis. ad hoc itē dere dz inder: vt. s. ō de lo. finē. cū suis ꝓcor. Sz pone de ꝓcessu partiū archiepl audit: vl cōmittit causā ex loco: de qb⁹ dz j. q̄ro an qō agit valeat. ⁊ vī q̄ sic: q: cū hoc ius sit i fauoꝝ litigātiū introductū: illi renūciare pōt de regula. ad aplicaz cā si. ad hoc. s. de rescrip. statutū. §. i nullo. ⁊ hoc satis verū puto: dūmodo ipse vl delegat⁹ eius habeat licētiā epi illi⁹ dioc. vt ibi ꝓ tribunali sedere possint. ista .n. sunt ꝓhibitiones ró: q: archiepūs nō pōt igredi suffraganei sui dioc. vt ibi aliqd agat vl iudicet: nisi i casib⁹ ꝓcessus. s. e. c. j. Si aūt cā bononie deferat equū nō ē q̄ ꝓpter illaz possit mutūi. sedere. Si aūt mutūi. epūs ꝓsentē ipse ptes: satis credo q̄ possit: als nō. vt. ix. q. ij. c. j. ij. ⁊. iij. ff. de offi. pūi. l. iij ff. de iu. di. iu. l. vlt. ⁊ facit de of. lega. nouit. ⁊ q̄ ibi nō.

g ¶ Statuim⁹. vī q̄ noua sit ꝓstitutio: als dixisset inouamus s. de treu. ⁊ pa. c. ij. vbi inouat qō statutū erat. xxiij. q. iij. sigl romipetas. c. pīnaz. videbat. n. q̄ sic legat⁹ i q̄libet pte. puinde pōt sedere sic ⁊ archiepūs posset: sz ꝓpter rōnē quā dixi. s. pxi. glo. satis videbat cē ꝓstitutio ipsa vel ei⁹ ratio antiq̄ q̄ idē ē qō ius. j. di. ꝓsuetudo. fm q̄ restaret: q̄ legitime deberet cē ꝓscripta. s. spacio. xl. an. vt. s. de ꝓsuc. c. vlt. de cā pos. cū eccle sia. nec sufficeret ꝓscriptio. x. an. fm q̄ i his q̄ sūt ꝓter ius: fm id qō no. xij. di. ꝓsuetudo. ⁊ dixi. s. e. li. ō ꝓsuetudie. c. vlt.

h ¶ Metropolitico. sup quo vide qō no. io. ix. q. iij. i fi. ⁊ ter. s. e. ti. pastoralis. ⁊ aduerte: q: iterdum cognoscit archiepūs vt delegat⁹ pape: vt. s. e. irrefragabili. §. cetez. ⁊ i eo casu forte posset dici q̄ eo modo ⁊ his ꝓsonis posset delegare quo ⁊ qui b⁹ delegati pape: qō dic vt nō. s. de rescrip. statutū. ⁊ ió nó dixit simplr denolūtur: sz dixit iure metropolitico.

i ¶ Vel dioc. satis p hāc lr̄am terminatū erat qō dixi. j. e. cuz episcopus.

k ¶ Appellatū extitit. hoc cū cā p ap. deferk.

l ¶ Dinoscūtur. cū deferunt cause iure metropolitico: al⁹ q̄ p

m ¶ Cōmittat. no. qō nō pōt p se nec p aliū. s. e. c. j. sic (ap.

¶ Presumptores[a] autez eosdem: ne ipsoꝝ temeritas quo quomodo trāseat impunita[b] a superioribꝫ vel legatis: seu inq̄sitoribus memoratis animaduersione condigna[c] precipimus[d] castigari. Idez.

¶ Litigantes[e] releuentur a laboribꝫ ⁊ expēsis[f]: statuimus[g]: ne archiepiscopus causas q̄ p appellationē: vel alis iure metropolitico[h] deferātur ad ipsū: alibi q̄ i sua p̄pria ciuitate: vel dioceſi[i]: aut i eis i q̄bus appellatū[k] extitit vel cause ipse consistere dinoscūtur[l]: audiat: vel etiā audiendas cōmittat[m]: nisi sibi aliud de ꝓsuetudine[n] cōpetat in hac parte. Idē i eodez.

¶ Epūs[o] suā dioceſim vbi ei a iure permittitur[q] faciat per alium[r] visitari: lz ipse[s] illi[t] habeat i alijs necessarijs prouidere[u]: hi tamen q̄ visitatur ministrare tenētur expensas victualium[x] visitanti[y]: cū fm apostolum[z] non sit magnum si ab eo metātur tēporalia: p quē spiritualia seminantur.

¶ Idē tamē epūs cum psona liter non visitat: nil ꝓsus ab his q̄ per illum quē deputat fuerint visitati: exigere potit aut debebit[ā]. Idem.

¶ Um[b] epūs i tota[a] sua dioce iurisditionē ordinaria noscat habere[c]: dubiuz n̄ existit: q̄n i quolibet loco[d] ipius dioc. non exempto[e] per se vel p aliū[f] possit ꝓ tribunali sedere[g]: causas ad ecclīasticū foꝝ spectantes[h] audire personas ecclesiasticas: cū earū excessus exegerint[i]: capere[k]: ac carceri[l] deputare: necnō ⁊ cecōuerso. qō pōt p se ⁊ p aliū: vt ibi: ⁊. j. de reg. iur. po test. vbi de hoc.

n ¶ Cōsuetudine. sic. s. e. c. j. ꝛ. nisi aliud. sic g⁹ ꝓsuetudo pōt iducē: vt alibi possit cōmutē: ⁊ audire: sic ⁊ cōsessus dio. loci ⁊ partiū ꝓsus: vt. s. dixi: sic ē ergo pactum ꝓsuetudo i rote lucrāda vl donat. ppi nuptias: vt s. de do. post. dis. re. c. vlt. Quid dices. clericus agit ꝑ epm ad metropolitanū dz qō deferri. xj. q. j. sigs cum clerico. nō vlt vl ñ pōt cōmittē i sua ciuitate: nil qd poterit audire: vel cōmittere ex ciuitatē ipsi epi: fm id qō di. s. e. li. de rescri. statutū. §. cū ꝛo. ⁊ satis id vī p pdcm §. qō vr̄ puto: si ō ꝓsus, pcedat epi illi⁹ dioce. cā audiē vt dixi. s. gl. f.

o ¶ Parte. no. s. i audiēdo vl cōmittēdo ex loca pdcā ⁊ sic no. q̄ ꝓsuetudo dat iurisditōez ir. q. iij. ꝓgstus. ō so. ꝓpe. cū ꝓtigat. s. e. li. ō ꝓsn. c. iij. C. de emā. l. j. ⁊ fi.

p ¶ Epūs. si epūs visitat p aliū: dz illi i necessarijs ꝓuidē visitati aūt i victualib⁹ ꝓuidebūt ipsi vicario visitāti: ⁊ ñ epo hoc dicē. Emanauit aūt hec decre. ad declarationē eoꝝ q̄ no. hosti. s. e. iter cetā. sup ꝛ. submistrēt. ⁊ guil. ⁊ gar. j. de cēsi. exigit. sup ꝛ. ipēso. q oēs tenebāt qō ꝛ

q ¶ Permittit. s. cū id pſonaliter exeq ñ pōt. s. ō of. (dz. or. iter cetā. ⁊ seī anno. x. q. j. decernim⁹. ⁊ duob⁹. c. se. s. ō of. archid. mādam⁹. nisi ex cā: ⁊ tē ēt pluries id potit: vt. s. ō cēsi. cū venerabil. ⁊. xvij. q. ij. visitādi. ⁊. c. nō semel cū simili. Jo. an.

r ¶ Per aliū. sz visitās pdicare dz. x. q. j. placuit. j. de cēsi. c. j. sz offiū pdicādi ñ delegat: vt. s. ō of. dele. c. vl. g⁹ visitatio ōlegari vl demādari ñ pōt. sz dic fz ino. gof. ⁊ modernos q̄ hoc no. i decre. iter cetā. ꝫ. e. aut hoc pti net iure ordiario: ⁊ tē bñ demādat: vt ibi: ⁊ ꝛ: aut nisi de legato: ⁊ tē ñ demādat: vt i ꝛio: nisi hꝫ et ad id speciale mādatū: vt. s. e. li. de offi. delega. is cui. ⁊. c. vlt. §. vices

s ¶ Ipse. episcopus. s.

t ¶ Illi. vicario.

u ¶ Prouidere. ⁊ sic itelligi dz decre. illa iter cetera. vbi dī epi ipsis vicarijs cū idiguerit necessaria ꝓgrue sbmistrēt. s. vt parēt sibi equos: vestes: familiā: ⁊ alia opportuna ꝓter victualia ⁊ sic itelligebat hosti. ino. Intelligebat ēt ō victualib⁹: ⁊ tē. s. cū victualia sine scādalo per vicarios a subditis hēri nō poterāt: ꝓma ꝛa: vt hic vides: nec p hoc scām reprobo.

x ¶ Victualiū. i victualibus. n. tñ dz recipi, p curatio qō dic vt. j. de cēsi. c. j. ij. ⁊. iij.

y ¶ Visitanti. illi vicario.

z Apostolū. paulū. j. ad cor. ix. t. c. t bēs hoc idē. ē. de pcrip. cū ex officij. t. j. de cēsi. c. iij. ad fi.

a ¶ Debebit. de hoc q̄rebat i glo. ō gb⁹i pn. c. dixi. t vi debat q̄ exquo iure p̄cedēte p aliū solue potat debuit ad qō iubdi tenebat suū debitū recipe posset: ar. ē. ō ele. fig̃fti. ſz put dicebat decre. cū venerabil. ē. ō censi. tūc demū eps pcuratōne hēbit cū ac cesserit tē. si ego ñ accedat: ſz nititur nō hēbit ipse: sed mulius: vt h̄ videsnó. n. ferēdus ē q lucr̄ amplectit tē. C. de caduc. tol. l. vna. §. pro 2°. t ad quē spectat on⁹ tē xij. q. ij. charitatē. t. c. gcūq̄. t. c. ec clesiasticis.

b ¶ Um eps. i quolz loco dioc. nō exēpto: p se t p aliū pōt eps p tribunali sedēt: t libere exeq q ad ipsi⁹ spectāt offiū.

c ¶ Eps. idē ē i legato circa suaz legationē. ē. de of. lega. nouit. idē i archiepō circa suā p̄ uinciā. ē. c. vt li tigātes. ſz nō quo ad. puinciā vt ibi: t. ē. c. c. j. t. ix. q. ij. c. j. ij. t. iij.

d ¶ Tota. ita q̄ nullus ali⁹i tota ipsa dio. sub eo iurisdictionē hēat: i pte aūt bñ: qō dic vt no. xxv. di. plectis. t facit qō no. hosti. de offi. archipb̄y. c. vlt.

e ¶ Habere. ita q̄ ītētio sua fūdata ē de iure cōi: ita q̄ q se dicit exēptū h̄z hoc oñdere. c. di. ō morē. qō dic vt j. de puil. cū persone.

f ¶ Loco. honesto tū maxime cū tractat causas spirituales. ē. de ap. qua fronte.

g ¶ Exēpto. ad cognoscēdū locū exēptū vide. j. ō pui. si papa. t bñ dic ñ exēpto q̄ i loco exēpto cathedrā collocare ñ pōt: vt iudicia exerceat: vt exp̄sse. p bat. xvij. q. ij luminoso.

h ¶ Alui. qō. n. pōt p se et p aliū. j. ō re. iu. pt. t dic vt

i ¶ Sedere. qō regrit i cognitione t decisiōe cāz (ibi. iij. q. ij. §. spaciū. j. de re. iudi. c. vlt. Jo. an.

k ¶ Spectāt. vt. ē. de ỽ. sig. sup gbusdā i fi. ē. de foro compe. cū sit. ibi de hoc.

l ¶ Exegerit. al's nō dz eos retinere: si de parēdo iuri ō derit fideiussoriā cautionē. j. ō sen. ex. si clericos i fi.

m ¶ Capere. i. capi facere: q̄ man⁹ iniēcē i aliquē nō dz eps. lxxxvj. di. nō liceat. C. de ep. t cle. a uē. ſz negz. t de ipsi⁹ mādato capiēdo excōicati nō sūt. ē. de sen. ex. vt fame. t. j. e. t li. c. ti. si clericos.

n ¶ Carceri. q lz ist⁹ituit⁹ fuerit ad reor custodiā: inidū ē pena. i. ō pen. q̄uis. t. ē. de ỽ. sig. nouum⁹ i fi.

o ¶ Officiū. ordines celebrare: ỽgines t ecclias consecrare: t his similia.

p ¶ Libere. ac si esset in. p̄pria ecclesia vel palacio iuridico. Jo annes an.

q ¶ Uāuis. canonici q a diuinis cessare possunt: cū cessare voluerint vocabūt absentes: sicut si imineret electio faciendā: cū q̄bus de cessatione deliberabūt: t si deliberāt cessare regreiu p̄us cum p̄ra quem cessant: vt irrogatam offensā emendet: qō si fecerit non cessabūt: aliogn cessare poterunt: ita q̄ a cessatōne j. mensem vtraq̄ pars: t cessans: t cōtra quam cessatur: uter arripiat eūdi ad papam vel per se vel per p̄curatores sufficienter instructos: nulli unquam interuenerit p̄cordia inter ipsos: t p̄nuntiatis dictis q̄cito poterūt se coram papa p̄sentēt vt vtraq̄ parte p̄siente vel altera contumaciter abscēte papa diffinat negocium t culpabiles puniat: t si pars cessans p̄dicta non seruet: cessatō non seruetur.

r ¶ Jnnoc. iij. ē. e. irrefragabili. §. ceterū.

s ¶ Gregorio. x. ē. eo. ti canonici.

t ¶ Jrrationabiliter. i. si ne rationabili t manifesta causa t illoꝝ iurium forma non seruata.

u ¶ Regulari. reprobata ē igit opinio dñi guil. duf. q no. ē. e si canonici. q̄ decre. illa nō hēbat locū i regularib⁹: ſz solū i secularib⁹: q: dicebat canonici: vt ibi dixi.

x ¶ Conuēt⁹. itelligas q̄ sibi vēdicet ius cessādi ex p̄suetudie vel alio iure: vt. ē. c. si canonici i pn.

y ¶ Cessationes ipse. aliq̄ten⁹ attēdent: qō ē. j.

z ¶ Prout sunt. j. de puincia. ē. de elec. cor̄. vbi de hoc: t. v ij. q. j. factus est cornelius. Jn his autem vocationib⁹ q̄s de remoto loco fiant statur p̄suetudini: vt e. ti. cuz ini vniuersas. t. c bone. ij. Sed an vocetur vel non: non statur consuetudini fm quosdam. qō non est vez per decre. j. de p̄ben. cum in eccl̄ys. vñ credo q̄ si in ista ecclesia esset p̄suetudo absentes nō vocari ad electionē: nec ad hāc cessationē vocari debebunt p hāc litterā q̄ dicit: put sunt tē. Et no. ex hac lra: q̄ in alijs tractatib⁹ eccliarum q̄s electionibus non debent vocari absentes: als q̄re diuisset, put sunt in electiōis tē. t facit ad ea q̄ no. x. q. ij. hoc ius pōtificū. t. j. de testi. p̄nitum.

a ¶ Deliberatione. no. casum in quo p̄cedere debet tractatus: sic t in alienatione perpetua rez immobilium eccl̄ie. j. de re. ec. non ali. duduz.

b ¶ Steterit. si. supra. eo. li. de elec. cōmissa. §. annus. t. j. de p̄ben. licet.

c ¶ Extunc. i. post cessationem.

a ¶ Mensis. quot dies cõputant in mẽse dic vt dixi. ℣. e. li. ℣ electi. ℟ sit.

b ¶ Iter arripiãt. dat ergo dilatio ad iter arripiẽdũ: ꝛ postea tps arbitrariũ ad se pñtãdũ: sic. ℣. e. li. de elec. cupiẽtes. Sed vnũ nõ. qꝛ in dec. cupiẽtes. siue arripuerit iter infra mẽsem siue nõ dꝫ postea ire: ꝛ pꝰ tps arbitrariũ expectat p. xx. dies: sed ꝯ exquo si arripuit iter infra mẽsẽ hñt locũ pene debite: nec post arbitrariũ tps expectatur.

c ¶ Continuatis. nõ credo q pp hoc ꝓpellatur oi die ꝓficisci: ꝛ nunq̃ gescẽ: qs. n. ipius iudex arbitrek: q p. xl. dietas debẽt venire non gescendo. ꝛ hoc ꝓbat dñ dicit q̃ cito poterũt: ꝛ illd dicimur posse qd possum? ꝺ iure: ꝛ ꝓmode. xxij. q. ij. faciat. ff. ꝺ ỽ. si. nepos ꝓclo ꝛ ꝺ dixi. ℣. ꝺ elecupiẽtes. in ꝑma pticla sup ỽbo cõmode.

d ¶ Partib⁹. q̃rũ asserẽ pandunt merita cãz ℣. de resti. in ite. tũ ex literis.

e ¶ Pena docẽte. xxxv iij. di. q ea. de of. leg. mi si spãlis.

f ¶ Et mãifesta. ℣. e. irrefragabili.

g ¶ Lessando. s. vt vocẽtur abũtes: deliberent ꝛ regrant ꝑtes q̃ fiat cessatõ.

h ¶ Mittẽdo. s. iter arripiendo infra mẽsem: ꝛ dictas ꝓut ꝓgrue poterunt ꝓtinuãdo. Mo. igit in summa ad hoc q fiat cessatio necesse ẽ hec iteruenire: ꝑmo q q cessant hoc hẽant de ꝓsuetudine; vel alio iure: vt cessare possint. Scõo q vocent abũtes ad tractãdũ de cessatõe. Tertio q tractent. Quarto q de cessãdo deliberẽt. Quinto q sit manifesta offensa ꝓpter quã cessant. Sexto q sit rõnabilis. Septimo: q añ cessatõem instrõ publico vel parẽtib⁹ litteris auctẽtico sigillo munitis cãm cessationis exꝑmant. Octano illud instr̃m vel lras tradant ei ꝯtra quem cessãt. Nono: q requirent illũ q emendet cõpetẽter iniuriã vel offensam ꝓpter quã cessare volunt: qd si nõ fecerit tunc locũ hꝫ cessatio. Post cessatõem dꝫ vtraq̃ pars arripe iter ad se. ap. infra mẽsez: p se vel p ꝓcuratores sufficient instructos: extũc ꝓtinuatis diebus hꝫ tps arbitrariũ quo cõmode possit ire. oibus hiis ñ ꝟatis non fuet cessatio: ꝛ hẽant locũ pene. ℣. e. si cãonici. ꝛ ꝑter illas arbitraria summi põtifices: vt ℔.

i ¶ Presenti. ꝑmo ponit ꝓstitutionẽ de bonis dignitatum: vl ecclie ꝛ vacantiũ nõ occupãdis p eos ad quos collo: pñtatio: vel custodia ptinet: nisi de spãli iure id eis cõpetat: ꝛ ℥facientib⁹ penã iponit. Scõo oñdit de qbus bonis ꝛelligatur: cũ de spãli iure id alicui cõpetit. tertio decretalẽ: qꝛ sepe. ℣. e. li. de ele. dicit non eẽ correctã.

k ¶ Supiores. archiepi vel pfiarche.

l ¶ Ecclesiastice. in secularib⁹ non posset hic locũ pena inferius posita.

m ¶ Vacãtib⁹. vacare ẽt dicunt si sint mãualia: nõ ꝺ mẽsa: sed hñtia bõa discreta: ꝛ in. locũ hꝫ hec ꝓstitutio: vt i cle. de sup. ne. pre. qꝛ regulares. q̃ ỽtermiat qõ hic ãchidia. ꝓlixe notat.

n ¶ Quibuscũq;. in hoc differt a decre. qꝛ sepe. ℣. e. li. de ele. sit ꝑ. ꝺ. i fi.

vnius mẽsis ^ spaciũ ps vtraq; ꝛ videtz hi q̃ cessãt: ꝛ illi etiam ꝓpter quorum factũ a diuinis cessatur: nisi supueniente ꝓrdia int eos cessatio illa cesset: iter arripiãt ꝑ se: vl ꝑ ꝓcuratores idoneos cũ munimẽtis: ꝛ actis ad negociuz ipm spectãtibus ad se. ap. veniendi: ꝛ ꝓtinuatis ^ dietis q̃ cito cõmode potũt se aplico conspectui repñtẽt: vt ptib⁹ ^ pñtibus: aut vna ꝓsente: altera non veniente: vel mittẽte exmiato negocio apud sedem eandez ps que culpabilis inuenta fuerit in ꝑmissis: ꝓter alias penas a dictis canonibus ĩstituras: si romano pontifici videbitur expedire: pẽa ^ docẽte cognoscat quãtũ excesserit: que cessationi fcẽ rationabiliter causam dedit: vel que sine ratiõabili: ꝛ manifesta ^ causa cessauit. Parte insuper a diuinis cessante

supꝛascripta tã in cessãdo ^ q̃ inueniẽdo: siue mittendo ^ ad se. ap. non seruante nõ seruetur cessatio: sed ea nõ obstãte vt ꝑus i ipsa eccla celebꝛet

Presenti ꝓhibemus Iõ edcõ: ne epi l' eoꝛ supiores ^ aut abbates: seu quiuis alij regulares: vel sclares prelati: aut ecclastice ' quecũq; p sone: vacantib⁹ ^ dignitatib⁹ põatibus: ꝓpatibus: vel ecclesijs q̃buscũq; ^ sibi subiecti seu ad coll'onem ^ ordiatiõem pñtatõem: vel custodiaz ^ pti nẽtibus eozũdem bona mobiliẽtibus eozũ rectoꝛibus vel mistris in ipsis inuenta: siue vacationis ipsoꝛum tempore obuenientia: que in vtilitatem eozundem expendi: vel futuris debẽt successoꝛibus fideliter reseruari ^ : occupare aut i vsus suos ꝓuertẽ quoq̃ modo presumant: nisi de speciali ꝓuilegio ^ : vel consue

o ¶ Collatõem. i ter hec ꝛ sequẽtia magna est dia. ℣. de ꝓb. cũ in illis.

p ¶ Custodiã. ℣. e. li. de ele. gnãli. ꝛ xliij. di. si in plebib⁹. ꝺ instr̃. cũ vnus sent. de ap. bone.

q ¶ Reseruari. p economũ si ẽ in ecclesia: vel eum qui custodiam hꝫ: qꝺ dic vt dixi. ℣. ꝺ el. qꝛ sepe. Et no. q dicit reseruari per hoc. n. videtur q de illis nõ possint decedẽtes testari: de hoc notauerat gar. de re. ec. non ali. hoc consultissimo. ꝛ distinguebat ꝓut distixerat hõ. ℣. de pecl. cle. sigs sane. int clericum hñtẽ administratiõné: ꝛ non hñtem nã clericꝰ habens administrationẽ q̃ diu vixit ꝛ sanus ẽ dare põt: moderate tñ. ℣. de dona. cetez. comparant eim cuz vsufructuario: quia eius ius morte finitur: sicut vsufructuarij vt i predicta decre. siquis sane. ꝛ supꝛa de dona. consultatõnibus. ℣. de pignoꝛi. c. vlti. instr̃. de vsufru. ℣. finitur. potest ergo dum vixit voluntatem suam facere: dum modo moderate donet. cum incipit infirmari comparatur vsuario: ꝛ ita nihil habet nisi vsum tñ: elemosynã tamẽ facere potest: supꝛa de testamen. ad hoc. testari: non eo titulo cum in officijs. cum simulib⁹. Si vero sit clericus non habens administrationem: sed personaliter ꝛ simpliciter beneficiatus: ꝛ in vita ꝛ in morte comperatur vsufructuario quantum ad faciendum fructus suos: ꝛ de ipsis possunt testari: ecclesia tamen succedit eis in istis si decedant ab intestato: supꝛa de testamen. relatum. ꝓbatur satis ista distinctio supꝛa de testamen. requisisti. ℣. illud. ꝛ consuetudo generalis quasi vbiq; eaz appꝛobat: ꝛ quod dictum est de clerico simpliciter beneficiato: q facit fructus suos intelligendum est de perceptis ꝛ reconditis: alij vero per iura allegata ad ecclesiam ptinebunt.

r ¶ Priuilegio. ℣. de rescrip. si ꝓpter. ℣. de preben. si ti bi ꝓcesso. ꝛ ℣. de verbo. sig. c. penulti.

De maioritate et obedientia
De pactis

a Legitime. xl. an. ispacio. ℟. de ꝓsue. c. vlt.

b Li. puta oncre ipositio i fūdatione. xviij. q. ij. eleutherij. ⁊. c. seruitū. de iurepa. ꝓterea. vel statuto: vt i dicta decre. q⁹ sepe.

c Ecclie. ad idē. ℟. c. li. de of. dele. c. ij. ⁊ si sic suspēsus celebrarz i ecclia irregularis ēt: vt. j. de sen. ex. is cui. secus si ex ecclia: vt ibi dicam.

d Ceteri. inferiores episcopis.

e Officio. ⁊ bñficio. dic gbus cumq; vt. ℟. de elec. q⁹ sepe. ñ sic i casu. ℟. e li. de elec. cupientes. §. ceterꝝ. ⁊. c. si cōp⁹ nō missarij fi. ⁊ rō: q⁹ h ab officio suspēsus ē: ibi nō: vt i ꝓdicta decre. dixi q⁹ sepe.

f Quousq; scā ergo restitutiōe ī erit necessaria aliq̄ absolutō: vt no. to an. lxxxj. di. sig. ⁊ xxj. q. vij. sigs dicēps. ⁊ ber. ō ma. ℟. con. iter. ec. de muliere.

g Restitutionē. ⁊ sic nō sufficiē cantō. i. i. n. h fuissz ex pressū. sic. j. de vsuris. c. ij. ad hoc dedeci. ad audiētiaz ⁊ si. j. de ẏ. sig. ex pte. j. de sen. ex. venerabilib⁹. §. sane ⁊ facit. ℟. de re indi. cū aligbus. ff. de pig. acti. l. nō ē

h Porro. sumptū fuit hoc de eo qđ no. hosti. de ẏ. sig. c. pe.

i Supradicta. i. dimissa tpe mortis: ⁊ obuctiōtia tpe vacationis.

k Debitis. ad q̄ remanet eccla obligata: ⁊ successor: sicut h fīs filꝰ ad pīa: vt. ℟. de solut. c. j. sic ēt dic lex q⁹ si mulier dedit bona sua i dotē: ⁊ disse vī: qđ supest ⁊ ducto ere alieno. ff. de iure do. l. mulier. ⁊ bñ debēt ꝓs ip si⁹ ecclie debita solui: q⁹ agris ei⁹ sitiēdꝰ alios irrigare nō dz. C. de seruitut. prædes.

l Oneribus. fabrice hospitalitatis receptionis legato nū ⁊ nūcioz se. ap. ⁊ religs silibꝰ. xxj. q. j. c. j. ō ꝓbendē de monachis de ꝓscrip. accedētes. de cēn. cū istantia.

m Supesse. hodie dic vt i ꝓstōne Jo. q̄ icipit suscepti.

n Edidimus. ℟. de elec. q⁹ sepe.

o Siglares psonas. ipsaz ecclias ō gbꝰ logk decr. q⁹

p Vacantiū. ꝓncipali ꝓlato vt ibi dixi. (sepe.

q Derogari. sz i quo potat derogari. So. i eo q⁹ h reseruātur ꝓsuetudines: statuta ⁊ ꝓuilegia: ibi ẏo reprobātur ⁊ ex hoc forte credidissz aligs derogatū fuisse.

r Piscopali. capitulū vel is ad quē administratō ꝓtinet vacāte se, eos absoluet quos absoluere posset epꝰ: si viueret: nisi a se. ap. sd fuerit iter dictū. Edita fuit ad declarationez eoz q̄ nō. ℟. e. his q̄. ⁊ reprobat qđ tenebat gof. ℟. c. ne se. va. illa.

s Vacāte. idē si epꝰ a paganis: vel scismaticis captꝰ ecēt: vt. ℟. de sup. neg. pla. si epꝰ.

t Jis ad quē. puta vsitato: datꝰ a papa. ℟. e. li. de elec. is cui. vel ab alio epo i casu. ℟. e. li. de sup. ne. pla. c. vl. vl' electꝰ ad

u Jurisdi⁹ (hꝰ p capl'z tō. circa tpalia: ⁊ spūalia vl' saltē circa spūalia: vt. ℟. ō tēp. oz. cū nullū. ⁊. li.

x Tūc tpis. vacāte sede

y Juris. a q̄libet iurisdi excōicatōe absolut epꝰ si absolutio nō sit sūmo pōtifici reuata. ℟. de sē. ex. nup. ⁊ dixi. ℟. e. li. de elec. sciant cuncti.

z Hominis. puta ipsius epi mortui: vel sui vicarij: vel delegati: qđ dic vt. ℟. de of. dele. pruden tiā. vel iferioris plati: qđ dic vt. ℟. de of. oz. cū ab ecclesiarum.

a Impartiri. hoc tenebant hug. vinc. ber. ⁊ hostien. sed gof. contra per c. xj. q. iij. si episcopus ante damnati. vbi dicebatur q⁹ mortuo episcopo debebat successor excōmunicatum a predecessore absoluere: vnde dicebat q⁹ capitulū id nō poterat: sed falsum ē: vt hic vides: ad hoc de hereti. ad abolendam. ℟. e cum olim. supra. c. li. de sup. neg. prela. c. penul. ⁊ vlti. infra de instī. c. ij. cum si. ad illud. c. si episcopus. dic q⁹ ibi dicitur: q⁹ successor poterit illum absoluere sed non ibi dicitur q⁹ episcopus solum hoc facere debeat: ⁊ potest etiam dici capitulum visitator vel successor cum in iurisdictione succedat: vt per iura superius allegata, pbatur.

b Ei. scilicet capitulo: vel iurisdictionem episcopalem habenti.

c Se. ap. non credo inferiorem hoc posse: ⁊ facit quod dixi supra de sup'. neg. prelato. c. vlti. ⁊ in auč. de defen. ciui. §. interum. coll. iij. ⁊ dixi. ℟. ti. pxi. c. j.

d Pactū. qđ sit pactū: hēs. ℟. de ẏ. sig. pactū.

e Certos. puta masculos: vel tales de tali domo.

Piscopali. capitulū vel is ad quē admīstrātō ꝓtinet vacāte se, eos absoluet quos absoluere

Actū cū rectore parochiale ecclie fem a vob ne aliqs: vl' cer tos ipsi⁹ ecclie parochianos recipiatis ad ecclia stica sepultura: oīno fuare de

Actum. monachi habentes liberam a se. ap. sepultu ram si paciscuntur de non recipiendis aligbus: vel certis parochianis ecclesie alicuius seruare cōpelluntur pactum: nec ulos sepelire poterūt: iz apō eos elegerint sepeliri: cum per pactuz ꝓuilegio renunciauerint. Emanauit ad declarationem eorum q̄ no. Jnno. ⁊ hosti. de sepul. c. j.

a Libera. hoc inducebat dubitationem. exquo enim habebant liberam: videbatur q̄ omnes sepelire possent nō ob. pacto: sed nō est verum: sicut ¶ ille qui liberā habet: non donat: vt. ē. de offi. vica. c. vlt. ¶ de elec. is cui cū si. ¶. C. de inof. test. si quādo in ꝑn. ¶ est ratio huius. c. q: per pactū ꝓuilegio renunciauerunt: vt sequitur.

b ¶ Elegerint. q̄ poterant etiā si minus religiosus esset locus electꝰ: ℞ dimissus: vt. j. de sepul. c. ij. i fi. sed ex ꝓtute pacti huiusmodi electio ꝑdicta carz effectu. Et nota q̄ lz tale pactū iter ecclesias initū valeat: non tñ valet pactū q̄ parochianꝰ ꝓmittit: vel obligat vel iurat se sepulturā electuz vel electā non dimissuz. j. ō sepul. c. j. ad hoc. ē. e. plericz.

c ¶ Derogel. si pactū secutū ē ꝓuilegiū: nō est dubiū q̄ nō obuiat ꝓuilegiū quo ad illa gbus derogatū est ꝑ pactuz: ¶ ē casus. ē. de ꝓscrip. cuz olim. si aūt ꝓuilegium secutū fuerit cōpositione nō valuit ꝓta cōpositionē: exquo i illo facta nō fuit inde mētio: vt. ē. de decī. ex multiplici. oī gꝰ casu seruandū ē pactuz.

d ¶ Quāuis pactuz. factuz patri a filia: dū tradebat nuptui: q̄ dote ꝓtenta nulluz habebit ad bona ꝑna regressum: si iurauerit id ipsa filia oīno ꝓuare tenebit.

d ¶ Quāuis. tolle lex ciuilis impꝛobet q̄ est. j.

e ¶ Contenta. ipsa filia.

f ¶ Impꝛobet. q: est de futura successione: q̄ sine sit de succedēdo: siue de nō succedēdo: nō valet ꝑm leges. C. de iof. tes. si q̄n. §. j. C. de pac. l. pactū q̄ dotali. ¶. l. vlt. C. de coll. l. pactuz dotali cum si.

g ¶ Lex ciuilis. ꝑdicta. C. de coll. l. pactū dotali. sz nūq̄ quare ꝑm leges nō valet tale pactū: cū ꝑm eas bñ valeat pactū ne pater filio succedat. ff. si a parēte. l. j. §. si vel parēs. So. nō ita debet pāt hereditas filij: sicut pāt filio. ff. de iofficio. testa. nam ¶ si. vel veriꝰ nō vi pacti ibi repellit: sz ꝓpter dilectū: q: pcū emācipationis recepit: vt. C. de opis lib. l. siquā. vel aliter: vt nō. i ꝓdicta. l. pactum.

h ¶ Nō vi. an iuramētū ꝓ metū exortū obliget. dic vt no. Jo. xxij. q. iij. iter cetera. ¶. xv. q. vj. auctoritatē. ¶ ber. ē. de iur. iu. si vo. ¶. ē. q: me. cā. abbas. ista lra. ¶. ē. de iure iuran. cū ꝓmgat. ¶. j. c. li. e. ti. lz. faciāt ꝑ illa opi. q: nō obliget.

i ¶ Seruari debebit. appꝛobata ē ergo opinio pla. no. in ꝓdicta. l. pactū. q hoc dicebat. sed accur. ibi contra p. l. C. de legi. ¶ ꝓsti. non dubiū. ¶. C. de nup. i. auē. q: eis signata super. l. imperialis. sed de turpi iuramēto loqtur. Qua autē rōne ꝑm leges tenet cōtractus ꝓueris: si iurauit q alis nō tenet. C. si aduersus ven. auē. sacramēta. eadē ratione tenere dz pactū istud iuratū. ¶ idē in casu. ē. de iure iuran. cū cōtingat. ¶ vide quod

betis quangꝫ sepultura libera sit monasterio vestro ab apo. sede indulta: ¶ illi apud vos elegerint sepeliri: cum ꝓdictum pactum indulto huiꝰ modi derogetur.

dem.

Q Uamuis pactum patri facmm a filia dum nuptui tradebatur: vt dote contēta nullum ad bona paterna regressuz haberz: impꝛobet lex ciuilis: si tamen iuramēto non vi: nec dolo prestito firmatum fuerit ab eadē: omnino seruari debebit: cū non vergat in eterne salutis dispēdium: nec redundet in alterius detrimentum. dem.

Q Uia ex eo: q̄ fratres ꝓdicatozes: ¶ minozes: ¶ alij mendicantes compositiones: ¶ pacta cum prelatis capitulis: rectozibus: ¶ personis ecclesiaruz: ciuitatum: castrozum: villarum ¶ locoruz in quibus domus seu habitationes eozum existunt: super iuribus parochialibus: vel alijs quibuscuncz articulis ab eis vel eozum anteceſſozibus inita siue facta seruāri recusant: ¶ ea eo pretextu infrigere moliuntur: q: magistri aut ministri: vel priozis generalium: seu prouincialiuz eorundem non affuit assensus in ipsis: nec appꝛobata ꝑ ipsozum generalia: vel prouincialia capitula extiterūt: multa in diuersis mundi partib' insurgunt scandala: ¶ ipsoruz fratruz: quos decet puritatē omnimodam in suis obseruare actibus: ¶ ab his abstinere propensius: per que possit alijs exempli pernicies generari: fame detrahitur plurimum ¶ honoꝛi. ¶ Nos his occurrere paterne sollicitudinis studio intendentes: presēti decreto sancimus compo

k Dispendiū. tunc. n. seruandū nō esset. xxij. q. iij. ꝑ totū. ¶. ē. de iu. iuran. si vo. etiā ꝑm leges: vt i prealle. auē. C. ō nup. auē q: eis. ff. de le. j. si qs inglinus in fi.

l ¶ Detrimentū. .s. ꝓncipale. secundario. n. ibi posset detrimentū reperiri filijs vel viro: vt veniētibus ab itestato: vel filibus ꝑsonis.

m Q Uia ex eo. pacta inita per fratres ꝑdicatozes: vel minozes vel alios mendicātes cū rectozibus parochialiū eccle siaz sup parochialibus iuribus: si fcā sunt ꝑ priozes vel guardianos ō suoruꝫ cōuentuū ipsorum locoz ꝓsensiz lz auctozitas se. apo. nō interuenerit: vel licentia poris vel ministri generalis: aut magistri vel ꝓuincialis ministri: vel capituli ꝓuincialis: seruāda sunt: dūmodo als sint licita ¶ honesta. hoc dicit.

n Predicatozes. hi ꝓponunt q: antigoz ipoz institutio: ad idē. ē. de excess. ꝓla. nimis. ē. de ꝓbē. i his. ē. eo. li. de elec. quozūdam. ¶ ibi dixi.

o ¶ Mēdicātes. vt sūt bxemitani sci aug. vl quis alij.

p ¶ Habitationes. quas mutare vel als de nouo acqrere nō possunt: vel antiquas dimittere: vel aliquo titulo i alios. transferre sine spāli lnia se. ap. vt. j. de excess. ꝑla. c. vno.

q ¶ Parochialibꝰ. vt exhibitione sacroz: decimis: pmitijs: oblationibꝰ: iure funerādi: ¶ his si.

r ¶ Alijs. ex iura pochialia. ꝓut multa potes exempla per te videre.

s ¶ Successozibꝰ. ad q̄ tenet successor sicut ipse ꝑdecessor ad hoc solut. c. j.

t ¶ Licita. als nō valēt: ¶ facit. ē. de pac. c. vlt.

u ¶ Honesta. scilicet ¶ possibilia: quia nullus ad ipossibile obligari posset. ē. e. c. vlti. ¶. j. ō reg. iur. nemo pōt

x ¶ Minozes. de eis dixit: q: de ipsoruꝫ exemptione constabat: vel q: dicebantur ꝓuilegiati: q̄ nulla ipsoz pactio vel obligatio tenere facta sine lnia dñi pape.

y On indiscrete. laicus potest esse procurator ad agendum ¶ defendendum in causis spiritualibus: procurato: post litem contes. ꝑo

De procuratoribus

I

test dare alium ꝓcuratorem: ante nou: nisi datus fuerit in rem suam vel a domino habuerit mandatū de substituendo: etiā non certam personā: ꝓcurator ad negocia pōt dare alium ꝓcuratorē libere ⁊ ei quicunq;.

a ☞ Indiscrete. ii. §. c. nō multe. ⁊ j. de iur. ca. c. vltio.

b ☞ Laicum. intelligo q nullum habeat ordinē nec sit alis ecclīastica ꝑsona. xij. q. j. duo.

c ☞ Spiritualib⁹ contra. §. de iudi. c. ij. So. ibi loquitur de laicis q tractant causas ipūales suo nomine q̄si ius ei habētes ⁊ sic nō est ɔ. Ho. tamē ber. §. de excep. apostolice. q̄ quis nō potest agere ꝓ se vel ꝓ alio ꝓ eo qō possidere nō potest: sed in actibus spiritualibus tunc id posset locū habere. In iudicialibus autē super spiritualib⁹ locum non habet vt hic vides. ⁊ sup hoc vide qō no. hostiē. in sum. huius ti. §. qui dari. v. vltī. ⁊ gaul. in spe. c. ti. §. j. v. Itē q̄ est laicus. ⁊ qō no. §. de syndico. c. vno

d ☞ Reputari. ff. de procu. l. unus⁹. §. j. ⁊ ibi de hoc ⁊ insti. per quas. per. no. ac. pos. §. vltī. ⁊ simile in teste. ff. de testi. l. j. ⁊ in contrahendo matrimonio. xxx. q. iij. qui spiritualem. §. ō spon. cum apud. cum ergo non reperiamus hunc expresse prohibitum: ergo erit admittendus. ⁊ ideo dixit expresse: q; tacite videbatur ꝓhibitum fm eū modū quē §. dixi fm ber.

e ☞ Ab eo. s. ꝓcuratore. si ergo dominus contestatus litem dat ꝓcuratorem post modum ad litem: iste sic datus non substituit: vt hic probatur: ls videatur ar. contra. C. e. ti. nihil arbitramur interesse. sed ibi loquitur ō facultate dandi: non de facultate substituēdi: vt ibi no. Et no. q; approbatas puto opinionē Jo. quā ibi no. accur. l. q̄ ꝓcurator datus post litē non substituit: ⁊ guil. in spe. huius ti. §. j. v. quid si procurator intercesserit. accur. dicebat q̄ forte idem vtrobiq; dici poterat p. l. C. de ꝓcur. eius. li. l. ij.

f ☞ Lius. ⁊ exponit legiste. i. istātie: vt C. de iudi. ꝓperādū. fm nos nō pertinet vltima. vñ intelligim⁹ ꝓprie. §. de iudi. c. pe. ⁊ sic vī sua i ei formāda: nō i dñm: de q̄ dicit. §. de elec. querelam.

g ☞ Procurator. vt. C. e. l. nulla. ⁊ l. pe. ⁊ l. neq; i fi. ⁊ ff. e. in cause. ⁊ ff. de ap. l. ab executore. §. fi. ⁊ ff. de dol. except. si procurator agat. §. j. ⁊ hoc verum intelligo: vbi fuerit simpliciter constitutus: vel non expresse prohibitus als it constitutus fuerit vsq; ad litis cōtest. ⁊ expresse prohibitus: nec vlra procederet: secus: de quo dic vt no. Jmmo. ⁊ hosti. §. eo. petito. perficiat ergo dominus per se vel per alium litem ceptam. ⁊ ad vltiar huius dixit dominus ago. q̄ delegatus ab alio ꝯ a principe post litem contest. delegare potest: qō fm nos videtur non verum: vt. §. de ap. cum causam. ⁊ de hoc. §. de rescrip. cū bertoldus. nec est facienda comparatio: quia etiam post lit. contest. ordinarius revocat delegatus sum. ff. de iudi. l. iudicii sed procurator non: nisi causa cognita: vt. j. c. ꝓ xi. ⁊ rationem quere. ff. eo. ti. post litem.

h ☞ Antea. lit. contesta.

i ☞ Non potest. s. dari alius ꝓcurator. ff. C. e. l. q̄ quis.

k ☞ In rem suam. vt si titulo donationis cesse sunt actiones mihi: ⁊ datus sum procurator ad eas intendendas. iste est casus. C. de dona. l. illam subtilem.

l ☞ Substituendi. tunc enīz substitutus videtur vel datus ab ipso dñō: ad hoc. ff. q̄ cuiusq; vniuer. l. Item eorum. §. si decuriones. Et ꝓ hoc ⁊ alia quedam iura solui

Onus indiscrete iudex censet egisse: procuratores laicum ad agendum vel defendendum i causis spiritualibus admittendo: cum regulariter qui non prohibetur expresse ad exercendum procurationis officium: idoneus debeat reputari. Is autem a procuratore post litem contesta. ab eo possit: cum dominus sit litis effectus dari alius ꝓcurator: antea tamen non potest: nisi in rem suam sit datus: vel a domino substituendi alium etiam certa non expressa persona sibi fuerit concessa prās. Procurator vero datus ad negocia potest libere quandocūq; alium deputare.

Quamuis procurator possit ante litem contestationem de delegato ab alio ꝯ a principe: qui habet speciale mandatū subdelegandi. §. q̄ subdelegare potuit: ad idē. §. de offi. dele. is cui. vbi de hoc ⁊ c. vlt. §. vices.

m ☞ Certa persona. In contrarium videbatur: q; procurator debet esse certus. ff. e. ti. l. ij. sicut ⁊ arbuer. ff. de ar. Itē si vnus §. si in duos. ⁊ §. de ar. tutorum. sicut ⁊ tutor. ff. de testa. tu. tutor incertus. ⁊ l. duo sunt tuti. ⁊ hoc per predicta iura tenebat vbertus de bobio: vt no. guil. in spe. ti. j. §. iam nunc. v. quid si in delegatione. ⁊ accur. videtur idem tenere. ff. e. l. j. i glo. j. sed illa glo. ⁊ l. ij. e. ti. possent intelligi de procuratore incerto fm modum illius. l. duo sunt tuti. ff. de testa. tu. quia plures sunt tuti: ⁊ secus tutum procuratorem ⁊ non apparet de quo sentit.

n ☞ Negocia. ⁊ ad vnum etiam negocium dari potest. ff. e. l. j de nego. gei. l. ij. §. negocium. ad idem. ff. vi bo. rap. l. ij. §. q̄ aut.

o ☞ Deputare. ff. manda. si procurator. Et sic no. vnam differentiam inter procuratorem ad negocia: ⁊ ad iudicia: alias vi debes. j. e. qui generaliter in fi. tertiam. §. de rescrip. ex parte decani. ff. man. si mandasset. ⁊ qō hic dicitur dic vez nisi in casu. j. c. c. vlt.

p Quamuis procurator ante litem ꝓtestatā etiā sine causa

revocari pōt: pᵒ litē ꝓte. non sine rōabili cā: dñs tñ bñ pōt ad esse cāe cū ipso ꝓcuratore: maxie si de collusiōe timeat.

a ¶ Contestatā. vt iusti. māda. §. pe. ff. māda. si vo non remunerādi. §. si mādauero. C. mā. si pr. ff. de, pcu. añ litē. §. ō cle. i cāis. §. e. ex insinuatōe. Et ē iste casus quo penitē iz: qō dic vt dixi. §. de regu. iu. quod semel. q. est §.

b ¶ Revocari. Sz nunq̄ in hoc casu revocatō puenire debeat ad iudicē: vel aduersariū. dic vt §. e. mādato. Et vī q̄ ñ: ar. a §rio illius ꝛc. t hoc ibi tz tā. t gof. ber. t inocen. ibi tenēt §. t subaudiunt maxime: t eoꝝ rōnes ibi vide: t gul. i spe. e. ti. §. i. v. Itē q̄ māda tum. ho. no. e. ti. auditis q̄ revocatio tz indistincte quo ad p̄iudiciuz revocātis. Si q̄rat de p̄te iudicio, aduersarij si fit ante lit. ꝓte. t iudex vel aduersariꝰ certificatꝰ fuit vel certificari pōt de mādato: nō obest revocatio: nisi ad alterꝝ puenerit. dz. n. ignorantia ꝓbabilis eē excusata: de cle. ex. mi. aplice. ff. iudi. sol. si aūt. multominꝰ vz pᵒ lit. ꝓtest. nisi ad alterꝝ p̄dictoꝝ puenitat: qbus semel de mādato extitit fcā fides. §. e. mādato. ff. e. si, pcurator. ē, §z si se celet, pcurato: robligat dño. ff. de re. t elegant. §. pe. t si nō est soluēdo: tenet aduersariꝰ si p̄ticeps sit delicti. ff. māda. si, pcurator. ē. §. i. sin alit. sibi iputet q talē elegit. ff. de mi. cū mādato. in fi. vñ si revocatio ad iudicē vel aduersariū pueniat: id sup quo ꝓclusuz ē nō ipedit: alia sic: vt ūn p̄d. dec. auditis. Si aūt de mādato nō fuit facta fidꝰ t sine satisdatōe fuit admissus tz revocatio: t sic intelligat. §. e. in ifa. t. c. ex isinuatōe. t. ff. e. in cāe. t §rio sensus. §. e. mandato. t sibi iputet q cā nō exegit. si añ satisdatōem exegit: i, procuratoꝛ celātē revocatōez reddūdabit: t aduersariꝰ erit sūi dāno. vñ si erat, pcurator actorius: omissa ē satisdatō ō rato. ff. rē ra. ha. l. ij. §. i, pcurator rei satisdat iudicatū solui: t de dolo cōmitt. ff. iudi. sol. l. iudicatī solui. t. ff. e. plauti.

c ¶ Postea. i. post li. ꝓte. t intelligas ab ipso, pcurat. vt dixi §. c. primo.

d Ipso nolēte. secᵒ si volente. t sic posset itelligi. §. e. mādato. vt ibi no. ¶ tūcū q̄z tñ, pcurator §dicat: nō, p̄cedet cū eo post revocatōem: quoniaz de cā revocatōis cognitū fuerit. nō. n. dz se ingerē, pcurator sed dz ei sufficē: q̄ sine suspitōis nota remoueatur. ff. e. l. que oia.

e ¶ Negbit. §. j. e. siquē. So. ibi.

f ¶ Nisi cū. hoc casus q sequunt hēs. ff. e. ti. l. filiᵒ. §. fi. t. l. seq̄n. vsq̄z ad. l. §z ēt. t. l. pᵒ litē. vsz ad. l. q̄ oia. §. i.

g ¶ Inimicū. t q̄ inimicitie h̄ vnīāt arbitrabit iudex: fac qō dicimᵒ de iudice t de teste. ij. q. v. c. ij. de sīnp. p tuas. t ō accu. cū oporteat. Mon tñ dico q̄ regrant capitales: t hoc sō at lia q̄ dicit: vel suspectū: §z videat §. ff. e. l. filiᵒ. ad fi. t. l. si post datū. Sz i, pcuratoꝛe, p quo, pmisit dñs iudicatū solui logit: q copellit, p̄cq nisi capitales inimicitie iteruenīāt: vel alie iuste cāe: de qbus ibi dī: t ió lex eo. ti. vel exilio: q̄ loquit de casu nr̄o: nō posuit capitales. i tex.

h ¶ Suspectuz. t ē suspitio allegāda t pbāda sic §iudicē. §. ō ap. cū spāli. sed hoc ipso q̄ opas gerit i inuitū suspect ē. ff. e. t. l. q̄ oia. t sic ēt ex falsa cā dñs poterit ip̄z revocare: q: §dicendo suspectᵒ erit: t sic locū h̄ebit hec lra. Sz pōt dici vt no. accur. e. ti. l. q̄ oia. q̄ aut, pcurator sol revisitit: t tunc, p̄cedat: t vā sit obiectio. aut aduersariᵒ: vel, pcurator: t aduersariᵒ t tē secᵒ, t sic pñt intelligi. ll. allegate: t dec. ista. §z lra ista solum dicit ipso nolēte. vñ t postea dicit idē accur. dic eū suspectū q̄litercūq̄z: iz ñ ita q̄ remoueat: vel suspectᵒ ē interi: donec cā remotōis tractat: als. n. ad qd remotōis cā tractaret nō video: iz dñs. Mo. ibi pmam consueuerit approbare.

mittit revocari ñ possitᵖ: dñs tñ sue cāe vna cū eodē, pcūa toꝛe: maxie si de collusiōe timeat: mūne, phibet adesseᵉ.

i ¶ Affinitate. q̄t tunc dño timet pericula. C. de excu. tu. humanitatis.

k ¶ Eius. §. aduersarij. t tunc ipse, procurator aduersarius ē: t poterit dicē ꝓtrarīū eius qō p mo petebat: ad h̄ ij. q. vij. §. tria. v. si ꝓtra p̄z. ad tō ff. de postu. l. vl.

l ¶ Ingredi. etiaz non, pfuendo: sed solum, pbationis cā: ad hoc. §. de sē ten. ex. religioso, ij. §m. t. §. de regula. c. i. in p̄n.

Si q̄ᵗa, pcuratoꝛe sī ꝺ hoc a dño ptāteʰ hñte, procurator extitit substitutꝰ: nō pōtᵖᵖ mandatum susceptūᵐ etiam si eo vsusʳ ñ fuerit: §z i de legato se. ap.ᵛ vices suas alii ꝓmittēte aliōᵗ cēseat: vlteriusᵘ

m ¶ Longū. arbitrio iudicis credo terminādū h̄ita p̄sideratione cāe t vtarum.

n ¶ Viculis. p̄domi l'posūt ptāte. ff. e. t. utē si suspectᵒ,

o ¶ Alia rōabilis. vtputa etas nimis decrepita: vel nimis iuuenis t tūc revocaret de facto: vt. ff. e. tit. l. pᵒ litē. in fi. vl q̄ latitat. ff. e. l. vel exilio. vel iudicio publico vel p̄uato detiet: vt. ff. e. ti. l. vel iudicio. t idē i fi. io. an.

p ¶ Possit. inuitᵒ vt. §. vidisti.

q ¶ Collusione. §z nōne exquo ō collusiōe timet: h̄z eū suspectū: q̄re ergo non revocat. vt. §. e. c. So. timet hoc §z ꝓbare non pōt: ad hoc. ij. q. vij. plerīq̄. vel alit. h̄ ñ vult dilatare, pcessum cāe: q̄ cēt in cognitōe suspitōis: vt. §. dixi: t, pbat. ff. e. l. post litē. io. an.

r ¶ Adesse. Sz q̄d, pderit adeē. Prodesse: q: possent testes t, pbationes inducē: q̄s ille omitteret: vel saltez ille, pducē tenebit noiatos a dño. bñficiū. n. iuris q̄d adeē possit: interptandū ē late: t vt aliq̄d ꝓferat: de v. sig. abbate. t de hoc p accur. ff. de inof. te. si suspecta. in p̄n.

s ¶ Si q., pcurator hīs mandatū substituēdi substitutū a sep mandatī suscepti: ēt si eo nō sit vsus: revocare non pōt: nisi t prātem hūt revocādi. si aūt erat, procurator ad plures cās: t in altera substitutus: in alijs remanet, pcurator.

t ¶ Ptāte. q: als nō poterat nisi i casibᵒ. §. e. c. i.

v ¶ Susceptū. t §z dixerit se nolle suscipe: tñ dño i eadē volūtate manēte adhuc suscipe poterit: vt. j. e. §z.

x ¶ Usus nō fuerit. §z ergo dñs revocet, pcuratorē rei integra: vel añ litē ꝓtestatā: iusti. man. §. recte. t. §. c. pri. in p̄n. cū suis ꝓcor. t ipso fcō ꝑm id qō dī. j. e. si q̄ē. p curatoꝛ tñ datus ad substituēdū hoc non pōt pᵒ susceptū mandatū. tā. n. suo functᵒ ē officio t potᵒ h̄ substitutꝰ a p̄ncipali dño: quā substitutᵃ a, pcuratoꝛe videt: vt dixi. §. c. c. i.

y ¶ Apostolice. q: aliᵒ ñ subdelegat. C. de iudi. a iudice §. de of. dele. pastoralis. t. c. vl. de ap. cū cām.

z ¶ Aliud. §. revocare qō possit añ §z ille vsus fuerit: t habes hoc. §. e. li. de of. dele. §uis. Sz q̄ro q̄re aliud in delegato quā in, pcuratoꝛe. So. credo q̄ sū rō q: delegatᵒ p̄ncipis h̄z a lege: q̄ cōmittere possit: t ió dōcc iudex subdelegatᵒ vti ceptit: revocare poterit: vt in p̄di. dcre. §uis. sed, pcurator de quo h̄ logit h̄z hoc ab hoie t ió cōmittendo suscepto mandato p, pcuratorē functᵒ

ē officio suo: ꝛ tō āplius ñ reuocat. Et no. q; si compro
missari⁹ dat⁹ ad eligendum: eligat: ꝛ electꝰ renuit cō
sentire: amplꝰ ñ eligit: q; suo fuit⁹ ē officio. ff. e. lib. de
ele. ii cōpromissarꝰ. §. i. ꝓcurato: tñ substituēs nō ē fū
ctꝰ officio suo: nisi substituꝰ mādatū suscipiat: vt ħ vi
des. ꝛ tō aliud ga
ħ ꝓcurator cāz a
gē ꝛ substituē pote
rat: ibi solū eligef
ꝛ tō cui⁹ ulꝰ expi
rat offiū. Et ꝑm in
perꝰ dicta no. ga
cāz tres casus iunt
posiri. ff. e. i. i qui
bus ꝓcurator ad
iudicia substituit:
ħ de alio tñ dicit
ff. de eo q mādatū
ħz. vñ de reliquis
secꝰ credo: cū hēāt
ptātem nō ab ho
mine ſz a lege: vt ſu
piꝰ dixi: ex eo q fa
ctꝰ ē dñs lit: vl da
tus i rē suā. alſ. n.
ḡre nō sic de alijs
exꝑſſiſſet. ꝛ facē de
deci. ad audiētiaz
ꝛ qđ recitari solet
de eo q du. in ma.
quā po. per ad. c.
vlt. ꝛ de ꝙuer. inſi.
c. i.

reuocari ab illoª: nisi reuocā
diᵇ ptās ꝓcessa fuisset eidē.

Uerū si cuz ad plēs: vel ad
oēsᶜ cās gnāliꝛ ꝓstitutꝰ fuisset
in vna tm substituerit earun
dē: in alijs neq; ꝓhibet ꝓcu
ratōis officiū exercēᵈ. Idez.

Qui ᵉ ad agendum: ꝛ de
fendēdū: ac generaliū ad
oia: etiam si mandatum exi
gant ſpecialeᶠ: constituitur ꝓ
curatō: ex vi generalitatꝭ hu
iusmodi ad aliquē articuluz
in quo ſpeciale mandatū exi
gitur: admitti non deberᵍ.

Sed si aliquis vel aliqui ō
articulis ſpeciale mandatuz
exigentibus ſpecificati fuisset
adiecta clausula gnāli: tē ad

reuocādi. tūc. n. nō expirat māda (hēs. ē. c. ꝓxi.
tū: exquo penes cū ptās remanet reuocādi. ꝛ facit opti
me. ē. c. ii. si delegatꝰ. deof. dele.

c ¶ Hēs. pōt ergo ꝓstitui ad vnā ꝛ ad plēs ꝛ ad oēs cās
ꝓcurator. ff. e. l. ꝓma.

d ¶ Exercē. sic ꝛ delegatꝰ ab alio ꝑ aꝑncipe ad vnūsi
tatē cāz vnā delegat: ꝛ i alijs iurisduōz retinet. ff. ō iudi.

e Qui ad agēdū. datꝰ ad agēdū defendē (cū ptōr. §. i.
cogit: vel saltē dare de defendēdo. ff. e. l. Fuit. i fi.

f ¶ Spāle. vt. j. §. vl. cū si.

g ¶ Non ħz. ꝛ sic non vz tñ genꝰ quo ad ſpēm ꝗtū ſpe
cies: ad idē. ē. de ap. c. ij. de hoc hēs. ē. ō of. oꝛ. ii sacer
dos. xxiij. di. quā ꝗ.

h ¶ Non exꝑſſos. non tñ ꝑ hoc mūmoniū ꝙhē poterit
vt. j. e. c. vl. nec poterit ꝙ elēm vel ꝓuisuz opponē crimi
na vel defectꝰ: vt in cle. e. ti. non pōt.

i ¶ Admittet. no. ꝓ illa opione bul. ꝛ alioꝝ docto. legū
q; pacisces q; casum fortuitū nō opponet: aut aliquos
exꝑſſit secuta gnāli cla: aut nīl: vt i ꝓmo casu teneat re
nūciatio: in 2° vō nō. ꝛ no. hec mā ꝑ accur. ff. ſiqs cau.
ħz ꝛ ſi. §. q̄situm. ꝛ recitari solz. ē. de ꝓbā fides.

k ¶ Mandato. vel eo q; hēat vim ipſi⁹ ſpalis mādati
vt. ē. ꝓxi. Rū.

l ¶ Deferre. ff. de iureiurā. iusiurādū. i. §. fi.

m ¶ Vel paci. ci. C. de trāſac. trāſactōis. vbi de hoc. ff.
e. ti. l. ꝓcurator cui lība. ꝛ. l. mādato. ꝛ. ē. de trāſac. ꝓti
git. ꝛ de ar. ꝑ tuas. nec i integrū restōem ꝑ alio petē. ē.
de re. in ite. cōz. vbi de hoc. ꝛ hoc qđ ꝓncipali petit: se
cus si incident. ē. c. ti. ſuscitata. C. et ꝑ. ꝓcu. cām. i ite. re
ſti. agi. pos. l. vnica. Itē in cā ſuspecti tutoris. ff. de ꝓcu
ra. non ſolū. §. ti. Itē vbi ſunt duo ꝓcuratores oīum rez
alicᵘ⁹, tūc. n. non pōt vnꝰ ab alio ſine ſpāli mādato exigē

nō exꝑſſosᵇ etiā admittet.

¶ Procurator quoq; abſq; ſpeciali mandato^k iuramētū
deferre^l: trāſigē: vel paciſci^m
non pōt nisi ei bonorum vel
cauſe admīſtratio libere ſit
conceſſa^n. Idem.

Qui generaliꝛ ꝓstituitur
ad negocia ꝓcurator: a
gere: ac experiri^o pōt exceptiſ
his casibus^p: qui mandatum
exigūt ſpāle. ¶ Nedū vō ad
negocia: ſed ēt ad iudicia po
test filiusfamilias^q absq; pēis
assensu fieri ꝓcurator. ¶ Iz
autē quis post. xvij. annū^r ꝓ
curator ad negociaˢ licite de
puteturᵗ: ad iudicia tamen ni
si maiō. xxvᵘ. annis fuerit de

ff. e. l. q duos. ꝛ. l. ita q̄. Itē de iudēo de lib. exhi. ꝛ dedu. ff. e.
l. pōponi⁹. in ꝑn. Itē i acceptilatoe. ff. de accept. l. ij. Itē i re
scripto ꝛ ipetratōe. ē. de rescrip. nōnulli. ꝛ. c. exꝑte. Itē in cā
mūmoniali ꝑm vi. ē. q ma. ac. pos. c. ex lītis in ꝑte decīa. ar.
ꝙ. ē. e. ti. accedēs. ħz ibi parentiᵇ⁹ agentib⁹ de mūmonio filio
rū accessit ipſoꝝ ꝓsensus
vt ibi no. Itē ħz quosdā
in voto transmarino. ē.
de wo. ex multa. i ꝑn. v.
illis. Item in ꝓsumptoꝝ
instrumentoꝝ exemplā
tione: de fi. instru. c. vlti.
Itē in his que se. ap. ſi
bi ſpāliter reſuauit: qō
dic vt no. ō of. le. q; trāſ
latōem. Itē in ꝙhendo
mrimónio. j. co. c. vlti. ꝛ
in sponsalib⁹: q cle. vel
vo. veniens in compro
miſſo. ē. de arb. ꝑ tuas.
Itē in absolutōe petēda
ab excōicatione: de sen.
ex. qō de his. in fi. ꝛ ar.
de pe. di i. quē penitet.
Itē in oblatiōe filij idoł
faciendā: de cōſ. di. iij.
q̄ris. in ꝑn. Itē in ꝙhen
da excōicatōe. xxiij. q.
iij. si hēs. in ꝑn. Itē in ꝑ
stationē iuramēti de cā
lūnia. j. de iura. calū. c.
vl. Itē in casu. ē. e. li. de
ele. ꝓcur. ꝛ de hoc vide
in ſpe. e. ti. §. i. v. Itē opponit. q; iz hēat.

a ¶ Illo. ſ. substituēte. a dño āt bñ hīta districtōe: quaz
b ¶ Reuocādi. tūc. n. nō expirat māda (hēs. ē. c. ꝓxi.
tū: exquo penes cū ptās remanet reuocādi. ꝛ facit opti
me. ē. e. ii. si delegatꝰ. deof. dele.
c ¶ Hēs. pōt ergo ꝓstitui ad vnā ꝛ ad plēs ꝛ ad oēs cās
ꝓcurator. ff. e. l. ꝓma.
d ¶ Exercē. sic ꝛ delegatꝰ ab alio ꝑ aꝑncipe ad vnūsi
tatē cāz vnā delegat: ꝛ i alijs iurisduōz retinet. ff. ō iudi.
e Qui ad agēdū. datꝰ ad agēdū defendē (cū ptōr. §. i.
cogit: vel saltē dare de defendēdo. ff. e. l. Fuit. i fi.
f ¶ Spāle. vt. j. §. vl. cū si.
g ¶ Non ħz. ꝛ sic non vz tñ genꝰ quo ad ſpēm ꝗtū ſpe
cies: ad idē. ē. de ap. c. ij. de hoc hēs. ē. ō of. oꝛ. ii sacer
dos. xxiij. di. quā ꝗ.
h ¶ Non exꝑſſos. non tñ ꝑ hoc mūmoniū ꝙhē poterit
vt. j. e. c. vl. nec poterit ꝙ elēm vel ꝓuisuz opponē crimi
na vel defectꝰ: vt in cle. e. ti. non pōt.
i ¶ Admittet. no. ꝓ illa opione bul. ꝛ alioꝝ docto. legū
q; pacisces q; casum fortuitū nō opponet: aut aliquos
exꝑſſit secuta gnāli cla: aut nīl: vt i ꝓmo casu teneat re
nūciatio: in 2° vō nō. ꝛ no. hec mā ꝑ accur. ff. ſiqs cau.
ħz ꝛ ſi. §. q̄situm. ꝛ recitari solz. ē. de ꝓbā fides.
k ¶ Mandato. vel eo q; hēat vim ipſi⁹ ſpalis mādati
vt. ē. ꝓxi. Rū.
l ¶ Deferre. ff. de iureiurā. iusiurādū. i. §. fi.
m ¶ Vel paci. ci. C. de trāſac. trāſactōis. vbi de hoc. ff.
e. ti. l. ꝓcurator cui lība. ꝛ. l. mādato. ꝛ. ē. de trāſac. ꝓti
git. ꝛ de ar. ꝑ tuas. nec i integrū restōem ꝑ alio petē. ē.
de re. in ite. cōz. vbi de hoc. ꝛ hoc qđ ꝓncipali petit: se
cus si incident. ē. e. ti. ſuscitata. C. et ꝑ. ꝓcu. cām. i ite. re
ſti. agi. pos. l. vnica. Itē in cā ſuspecti tutoris. ff. de ꝓcu
ra. non ſolū. §. ti. Itē vbi ſunt duo ꝓcuratores oīum rez
alicᵘ⁹, tūc. n. non pōt vnꝰ ab alio ſine ſpāli mādato exigē
n ¶ Concessa. vel datꝰ ſit in rē suā. Jn trib⁹ ergo casib⁹ ħ pōt
. ſ. qđ ħz ſpāle: qđ ħz gnālez ꝛ libam: qđ datꝰ est in rē suā: hec
ꝑbant. ff. e. l. ꝓcurator cui lība. ff. de iureiur. l. iusiurandum
§. fi. ꝛ. l. ſe. C. de nouat. l. nō abstulit. ꝛ. ff. de solu. l. hoc iure. ꝛ
no. C. de trāſac. l. trāſactōis.
o Uel gnāliꝛ. non eget ſūma: q; satis ſummat ſeiꝑm. hoc ꝓ
mū dām ponebat guil. pⁱgone i spe. e. ti. §. i. in fi. ꝛ se
q̄ndo vbe. idē dicebat qđ dic hec dec. ꝛ idē no. ho. de. pc. pe
titio in. i. glo. ꝛ saꝛ olim hec dicebam⁹ ꝑ dec. dilect⁹, vbi ēꝰ
sanis exꝑſſum. ſz glo. videbat ibi tacite ꝓsentire: q; gnāliꝛ fuēat
ꝓstitutꝰ ad negocia ꝛ ad iudicia.
p ¶ Sñāliter. no. q; generaliꝛ pōt fieri ꝓcuratoris ꝓstitutio: ꝛ
dicit hoc. ē. c. petitio.
q ¶ Exꝑti. i. defendere. ē. de iudi. c. i. Ubi ponit ꝑ agē. ē. ō
cā pos. pastoralis.
r ¶ Casibꝰ. exēpla vide. ē. c. ꝓx.
s Filiusfamilias. non dubitam⁹ qn filiusfamil. possz ꝓstitui
ꝓcurator. ē. e. ii iuſte. ꝛ. ff. e. l. filiusfamilias. §. ipse quoq;. Sz
an sine mādato ꝑis possit ꝓstitui dubitabat: ꝛ videbat q; nō
q; ꝑ se nō admittit: ergo nec ꝑ alio: cū inidē admittat ꝑ ic: q
cur. C. ō bo. q̄ li. l. vl. §. i. i fi. Sz q; nil de ꝙit ꝑis iccirco admit
tit sine mādato: vt ħ. ꝛ ēsi. j. de iudi. c. vl. §. vl. vbi aūt depiret
ꝑis hſent locū iura ꝓdicta: ad hoc. ff. ad trebell. ille a quo. §.
fi. ff. de in ite. re. cū mandato. in fi.
t ¶ Xvij. annū. isti. q ꝛ ex q. ca. ma. pos. §. iuste. sic ꝛ aduocatꝰ
pegisse dz. xvij. an. ff. de postu. l. i. §. iuuitū. iij. q. vij. §. vez.
v ¶ Ad negocia. no. ho. ē. c. non iuſte. i. iij. gl. q; ꝓcurator
datꝰ ad negocia maioꝝ. xvij. ꝛ mioꝝ. xxv. pōt agē ꝛ exꝑti. naz
exquo ꝓcurator ad negocia agē pōt: vt. ē. ꝓx. ꝗn. ꝛ mioꝝ. xx
v. an. datꝰ ad negocia vt ħ: ergo ꝛ ageꝛ: vt ibi. Jo. au.
x ¶ Xxv. ff. e. ti. mioꝝ. C. ō his q; w. e. iꝓtr. l. fi. C. e. t. l. exigēdi

Si duo. vel plēs. Emanauit hec dec. ad declatōem eoꝝ q̄ no. 10. ij. q. vij. §. forma. ⁊ ber. ē. c. ti. nō iniuste. ⁊ acc. ff. e. ti. i. plīb⁹. ⁊ inno. ⁊ ho. ē. c. i nſa. ⁊ guil. i ſpec. e. tit. §. rōne aūt. v. gd ſi duo. ⁊. v. ſe.

b Sil. q̄ ſec⁹ ſi diuerſ iniuſte.. ⁊ hoc ió q̄ dando 2m videt pmū reuocare: vt in p̄dictis iurib⁹ ⁊ hoc eſt verum niſi exp̄mat ſe nolle pmūz reuocare. ff. de le. i. ſigſ pluribus. ad hoc. j. e. ſiquez. ⁊ hec verum itelligo etiā ſi 2⁹ ꝓcurator nolit ſuſcipere mādatū: ar. l. iſtit. qui. mo. te. inſtr. §. poſtea. vbi dō q̄ 2m teſtū rūpit pmum: ſz ex 2⁹ teſtamēto aligs hēs fact⁹ non ſit vel eē noluerit: ſic ⁊ hec ar. p̄dictoꝝ iuriuz ⁊ hoc tractat guil. i ſpec. e. ti. §. rōne aūt. v. ſz cuz dato 2⁹.

c Inſolidū. aligd operat ſz non p oia: qđ ſoat vt. j. p3.

d Admitti. alīd i executoruⁿ⁹ vltime voluntatis: vt. j. de teſta. c. vlt. in fi. ⁊ in ꝓcuratoruⁿ⁹ dat̄ ad iudicia ſpūaliuz cāz: vt. j. e. c. §. ſane. ⁊ i tutoruⁿ⁹. ff. de admi. tu. decreto. i fi. ⁊ i his de benignitate ſecus ē receptū: vt ibi. Et eſt rō dict⁹: q̄ hi duo cenſent̄ p vno. ē. c. li. de ele. c. pe. §. i. Eſt ergo hoc neče q̄ vi q̄ admittat: ſicut in iudicib⁹ datis ſine clauſula. ē. de of. dele. cām mīmó ij. Sz gd dices ecce vnus ꝓſtet: ⁊ alter negat: gd erit. Sup hoc fuit diſſenſio. dicunt qdam q̄ ſcā ē lu. ꝓte. ⁊ ſtatur ꝓſeſſiōi. qō ſic ꝓbat. ſi dñs pñs cēt ⁊ ꝓſtaret ⁊ negaret: ſtatur ꝓſeſſioni q̄ cōtra eū eſt. ff. de inſt. ac. de etate. §. i. ergo idē in his q̄ p ſonam dñi repūtant. Alij dicunt q̄ eligere pōt dñs: virū ſtetur negatōi vel ꝓſeſſiom: ar. ē. de re iudi. duob⁹. ⁊. ff. de re iudi. duo iudices. Tertij dicunt ⁊ forte melius ſm̄ inno. q̄ p talē rūſionē non fit lit. ꝓte. ſed ꝓcedendū eſt ꝑ dñs tanq̄ ꝑ contumaceē ꝓ eo q̄ non miſit ꝓcuratores inſtructos: de iu ra. calū. in ꝓtractādis. ꝓma opio placuit ho. ē. c. i nſa. Alibi placet vltima: q̄ ꝓſeſſio vel negatio vni⁹ ſolt⁹ ēt alio non reſiſtente non vz: vt. ē. in p̄n. multo mīn⁹ alio reſiſtente: ad hoc ē. e. li. de ele. c. pe. §. ſi aūt. Et ꝓpter euitāda hec dicebat ber. ē. e. nō iniuſte. qđ ſatis erat equū: q̄ ſine adūcereť iuſolidū: ſi ue non ſp iudex eligēt idoneoꝝ: ad hoc. ff. de accu. ſi pleſ. ff. de admi. tu. ſi pleſ. ſz non ē vez niſi in caſu. j. e. §. ſane. vi. aūt dicebat ob p̄dictam cām ꝓcu. tales non admittēdos. Sz vera eſt eius opi. in caſu. ē. e. li. de ele. c. pe. §. ſi aūt. als non: vt hic vides.

e Secus. ſ. q̄: tūc vn⁹ admittet̄ ſine altero.

f Litis ꝓte. q̄: tunc denū agere videt. ff. rē ra. ha. l. ampli⁹ ad hoc. ē. de of. dele. relatū. ⁊ de v. ſig. ex pte. ij. ⁊ ꝓcu. ff. e. l. plurib⁹. Interdū aūt dī quis occupare: q̄: ꝓmo ad ſmam deuenit: vt in auc. de pecl. ⁊ i noxali. ff. de pec. ſi vo. ff. de noxal. ſigs a nullq̄. q̄ non ꝓſumit qs aſtrict⁹: ⁊ ió ibi añ ſmam null⁹ occupare videt: ar. C. de act. ⁊ ob. l. negātes. Et delegat⁹ cum clauſula: vos vel alter vr̄um: occupat p quālibet inchoatiōez iudicialem. ē. de of. dele. cū plures. aliq̄n nihil opant occupatio. ff. de dā. infec. ſi finita. §. iulianus. ff. vt i poſ. legato. l. is cui. §. qui poz. vbi oēs equaliter in poſſeſſionē mittunt: ſz p tes ſibi faciant ꝓcurſum.

g Occupabit. i bōa ſignificatōe ſic. vij. q. i. fact⁹ ē eoꝝ nelius. alibi in mala. ē. e. li. de ele. gnālu. vbi de hoc.

h Dñs. ē. c. c. i. cū ſuis ꝓcoꝝ.

i Occupantis. ⁊ nihilominus ꝓtra voluntatez domini melio: fiet ipſi⁹ occupantis cōditio: q̄: ſtatum iuriſ im. tare non ꝓteſt in totum: ad hoc ē. de teſta. requiſitu. ⁊. c. tua. ff. ō le. i. l. nemo. ſi ergo non vz in totuz vt agit: valeat ꝓ ea pte ⁊ eo mīó quo valere pōt: ad idē. j. de deſpon. ipu. c. i. §. i. ⁊ deinuatuz eſt ħ qđ dubie tractabat guil. i ſpec. e. ti. §. rōne aūt. v. gd ſi dictum fuit.

k Inchoatum. ſi. ē. e. li. de of. de le. cū pleſ.

l Preferri. ē. n. conſtitut⁹ ab eo q̄ poſſo: eſt clauſula non ob. vt. ē. vidiſti. excludet erg o illi cū vices potó ris gerat: ad hoc. xciij. di. c. vl. ⁊. xciiij. di. c. i. j. de pbē. hi qui.

m Subſtituto. ab occupāte. Nunqd hunc reuocare poſſit. Dic vt dixi. ē. e. ti. is q̄.

n Alter. collega dat⁹ cū eo inſolidū.

o Iōm. negocium.

p Ceſſante. ar. ē. e. li. de ele. cupiētes. §. q̄ ſi. ⁊. j. de ſen. ex. eos q̄. vbi ceſſante ipedimento tenet̄ qs ad hoc ad qđ ꝑ⁹ tenebat: ſz ħ tā alius occupauit: ⁊ eo caſu q⁹ potuit: vñ nec vtilis clauſule hoc opat: vt vides.

q Impediri. ⁊ tē ille aſſumet: nec ille ſubſtituū dare poterit: cū iuē non fuerit ꝓteſtat⁹. ē. e. c. i. §. i.

r Cāis. ſec⁹ in negociis ēt ſpūalib⁹: vt ꝑz. ē. de ele. c. pe. §. ſi aūt. qđ eſt ꝑ. ⁊ ibi dixi.

s Celeriozē. de hoc vide qđ dixi. ē. e. li. de ele. c. vl.

t Spāliū. no. ergo qđ fauoꝝ aligd induc ꝑ ius poſitiuū qđ būſti. ē. in p̄n. dec. Et no. p hanc lr̄am reꝓbatā illā opi. q̄ videbat eā ber. ē. e. non iniuſte. q̄ ſine eſſe t clauſula inſolidū ſiue nō: iudex poterat eligē. ſz non eſt vez niſi in ſpūalib⁹: vt ħ vides: ⁊ fac̄ ꝑ illa opi. ff. ō popul. act. l. ij. ſz non ob. q̄: ibi pl⁹ tangit vniuerſitas cū ꝑuata ꝑſona: ⁊ ió fuit electio magr̄at⁹.

u Nō inſolidū. ſi. n. inſolidū ſi ēet ſpāle: q̄: oī cāu iudex eligēt: ſi ābo ꝓcurrēnt: ⁊ ſil occuparēt: ad ħ. ē. ō ele. c. p. §. i.

x Intricari. vt ex ꝺrijs rūſionibus. pat igr̄ viam expeditōi negocij: puidet dño abſit: occurrit ꝑuū labori ⁊ inutilib⁹ expenſis: ad q̄ oia tenet iudex. ē. e. li. ō o ſi. oz. vt litigātes. de reſcrip. ſtatutū.

y Idoneoꝝ. ff. de accu. ſi pleſ. ff. de admi. tu. ſi plures. ⁊ videt idoneoꝝ magis honeſt⁹: ⁊ q̄ melius meritā cāe nouit. ē. de iur. cal. i ꝓtractandis.

z Admittendum. ſ. q̄ non dicit ſubſtituū ⁊ nō pōt vel nolit ꝓſequi.

De procuratoribus

a Licet. ꝓcurator qui renuit acceptare mandatum ꝑnitere potest ꝙdiu cõstituẽs in eadem persecuerauerit voluntate.

b Procurator. ad iudicia vel negocia non curo: cuz non distiguat: ꝛ cadẽ rõ sit vbiqꝫ.

c Advñte. ꝑns igit ꝛ absens qs potest constitui ꝓcurator: vt ff. ꝛ ff. e. l. i. §. de cõstr. vti. vel inuti. cum dilecta.

d Suscipe. q si sciẽter illud sine ꝓtestatione recipit: dñm qui ꝑ eo debite caueratsuper inclusis in ꝓcuratoꝛio defendẽ cogitur: vt in cle. e. t. c. i.

e Nolle. de nolle ꝛ velle quõ alterum extensiuũ: alterũ non: vide qõ no. ff. de ✠. obl. si qs stipulat⁹ sit.

f Obstante. ꝛ sic no. spãle ꝓtra rlaz ꝯ. de regu. iu. qõ semel. cũ suus ꝓcor.

g Quãdiu. si ergo mutasset voluntatem: vel cãz agẽdo: vel aliũ ꝓcuratorem dãdo: secus ẽ vt dixi. §. c. ꝓri. in ꝓn. ad hoc. ꝯ. c. ꝓx.

h Ꝯm. mandatum.

i Placebit. ar. ẽ. ff. ỏ suc. edic. l. i. §. g semel. vbi si ille q ẽ ꝓmi ḡdus: direxit se nolle succedẽ: stari ius deuoluit ad eũ: q est icõi ḡdus. ſz ibi erat ad quẽ ex renũciatõne ius deuoluebat: ꝯ ad nullm aliũ: ꝙ ad dñm iõz ꝓcuratorẽ ꝓstituentẽ: vñ satis dici pót: q de q̃dam ꝓseuerãtia volũtatis ꝛ eg tate ille vel nõ desint eẽ ꝓcurator: vel si desint iure ꝓmutẽre reassumẽ pót: ꝛ forte statuũ fiat: ne ꝓtingat ꝓp. ꝓcur. defectũ negocia ꝓtelari: ad hoc. ẽ. c. ꝓri. Credo tñ ꝑ predictam. l. ꝛ ꝑ hanc lr̃az ꝙdiu ꝛc. si dñs dixisset constituo talem: qui si renuerit talẽ cõstitutio: non habẽ tunc locum hãc dec. Et no. ar. q si electꝰ ꝑnãta sibi electõe renuat ꝓsentire: adhuc electꝰ in eadẽ voluntate manẽtib⁹ poterit ꝓsentire: als nõ. qõ vrũ ẽ: q a ꝓncipio renuit: ꝛ ꝙsi inuiti trahunt. viij. q. i. ꝯpatũ. ꝛ. c. in scripturis. io. an.

a Iquẽ sub ea dñs dans ꝓcuratorẽ quotiens ꝓtingit eũ abesse: cãm tractãdo ꝓcuratorẽ nõ intelligit reuocare: secꝰ si simplr: misi expresse ꝓtestet: q ipm reuocare nõ itendit: vel als hoc appeat ex ꝓbabilib⁹ ꝓiecturis. Dec. ista approbat qõ no. ꝑ inno. ꝛ ho. ẽ. c. ꝑtito. ꝛ vide qõ no. ff. mãda. q mutuã. §. non ió.

b Abesse. sub hac ergo forma potest dñs ꝓcuratorẽ dare: sic ꝛ delegatus pape subdelegatũ pape. ẽ. de offi. dele. si delegatus. c. li.

c Assumet. si. C. de cur. fu. l. pe. ff. mãda. q mutuã. §. Sed curatoris assumet officiuz: quandocũqꝫ te ꝓtigerit absẽtare. d Secus si simpliciter a te fuerit ꝓstitutus: tunc enim siue ante litẽ contestatã: siue post ad cãm ipsam venias: nõ vt ipsi ꝓcuratori assistas sed vt cãm tractes eandem: tractando ipsam eum reuocare censeris: nisi dicas expse q ipsum vis in officio ꝓcurationis hoc non obstãte manẽ: vel nisi q non aio reuocandi hoc facias: ex aliq b appeat ꝓiecturis: vt si forsan aliqs imineat articls in q tu nosti meli⁹ vitatẽ: aut si sit ꝓcurator ipse infirmus: vel forsitã se absẽtet: seu q̃cquid aliud accidat ꝓpter quod ipsi cause tua sit ꝓsẽtia oppõtuna. Idem.

Procuratoꝛ nõ alr cẽsetidone ad matrimoniũ non ideo. Jo. an.

d Secus. s. qz nõ assumet: ꝛ ꝯ. dec larat ꝛc.

e Alii autem. tunc reuocat sine cã ꝛ inuitus vt. ẽ. e. ij. cuz sit is concor.

f Siue ꝑ. ad h. ẽ. c. nõ iuste. ff. c. l. plurib⁹. ff. mãda. q mutuã. §. nõ ió minus. ſz ẽ. e. c. ij. vbi pl⁹ litẽ ꝓte. ꝓcurator non reuocatur. So. q dam dicunt hunc casum addendũ. s. q ꝙ ꝓcuratore post lit. ꝓte. a se non reuocat dñs: vt det alium ꝓcuratorẽ: sed si cãm tractat: bñ. Sed ad hoc ꝯ dicit finis ipsi⁹ de cre. q̃ dicit q adesse pót ſz nõ tractare: ꝛ est expsse sum. C. e. l. ꝓcurator⁹ vbi ꝯ q pl⁹ ꝓtestatõez a ꝓcuratore factã nõ hz dñs ptãtem ꝓsequendi negociũm. dic ergo ꝛ vi us q dec. ista ꝛ. §. dicta iura loquũt: qñ dño pl⁹ lit. conte. non ꝓtra dr li tis assumptio: vt legitur ꝛ no. ff. e. ti. q oia. ꝛ ideo illa lr̃a q̃ est. ẽ. e. tit. e. li. c. ij. ibi ipso nolẽte solui ꝓtrarium: ꝛ ita ẽt tenent predicti doctores in decre. petitio. ẽ. e. si autem ꝓtradict tunc locuz hẽt decre. illa q cã cognita reuocabitur: als non.

g Assistas. quod potest eo inuito. ẽ. e. ꝙis in fi. ff. e. l. paulus. ff. de inof. te. si suspecta.

h Manere. ad idẽ. ẽ. e. si duo. ꝛ no. ꝑ ꝓtestatione: qz hec salvat q sine ipsa perderetur: de hoc. ẽ. de consti. cum ✠. ꝛ de elc. cumana. ꝛ. xxvij. di. c. i.

i Veritatem. ff. e. l. si actor. ꝯ. de iudi. c. i.

k Accidat. puta qz viculus detinet. ẽ. e. ꝙis.

l Opportuna. pone ꝓcurator non habebat mandatum iurandi de calũ. vnde oportuit venire ꝯminum: ꝛ iurare. ꝯ. de iura. calũ. c. vl.

m Procurator. Tria dicit. Primo q ꝓcurator ad ꝓtrahẽdum matrimoniũ debet habere speciale mandatum: secõ q talis ꝓcurator non substituit: nisi ad hoc mandatũ hẽat: tertio q si talis ꝓcurator reuocatus etiaz ignoranter ꝯbit non tenet matrimoniũ.

n Idoneus. an per ꝓcuratorem possit ꝓtrahi mrimoniuz de hoc non dubitat per canonẽ. xxxij. q. ij. honorantur. ẽ. de coniug. coniu. ex parte. ij. ꝛ qui cle. vel ꝙ. c. veniens. ad idem de matrimonio contrac. c. ij. ff. de ꝓpon. sufficit. ꝛ. l. vl. ꝛ. ff. ỏ ritu nup. mulierẽ. oẽs. n. ꝓtractus qui ꝑsensu ꝓtrahunt ini absentes ꝯbunt ff. de ꝓtrahẽ. ep. l. i. §. est autem. ſz ꝓtra. ỏ spõsa du. c. i. ibi co: de tñ ꝛ ore ꝛc. Sed dic q satis dicitur ore cõsentire: qui per ꝓcuratorem consentit. ꝯ. de regu. iu. qui per alium. Sed an ꝓcurator ille debeat ad hoc habere speciale mãdatum dubitabatur. dicebamus autem q sic sicut ꝛ in aliis cãsibus quos notaui. ẽ. c. li. ꝛ ti. qui ad agendũ. §. vlti. ꝛ ad hoc fac. ẽ. de despon. ipu. c. i. ꝛ insti. de nup. §. i. ꝛ expssiũ erat

Ꝛ

ff. de ritu nup. l. generale. t. l. nulliere.

a ¶ Cótrahẽdũ. nec ad cãm mrimonialẽ agẽdã: vt dixi. ꝟ. e. q ad agendũ. ℌ. vlt. ſm vinc. ſed ad hoc ℨ. ꝟ. e. accedẽs. ſz ſol. vt ibi no. ber. in fine vlti. glo.

b ¶ Spãle. ſz nũqd ſi hz gnãle cũ qbuſdã exꝓſſis clauſula ſubſecuta: vt. ꝟ. e. li. t. q ad agẽdũ. ℨxre poſit. vi q ſic p illõ. c. ſz ℨ. ũ credo vt ibi dixi. dico. n. q illa clauſula gnãlis q̃ ſequt ſpãlia exꝓſſa ſimilia includit: ſz nõ lõge maiora: vt ẽ i caſu nro: nõbiliter. m. tale ꝓcedi dz t hoc voluit hec lra: ad hoc. x. ij. di. nos ꝓſuetudinẽ. ꝟ. de reſcrip. ſedes. C. õ diuer. reſcrip. l. ſ. ff. de vi. t. t oleo. le. l. vlti. i fi. t ad hoc facit finis huius capli maxime cũ regrat ſpãle mãdatũ: t de exꝓſſa ꝓſona: ar. ꝟ. eo. c. i. t. ij. ℊn. Sz dic ℨ p. l. ff. de ritu nup. l. gnãli. ad hoc. ꝟ de arbi. inotuit cuz ſuis ꝓcor. t que no. xxix. q. j. in ſũma.

c ¶ Poſſit. libẽ t qñcũ q̃z. ꝟ. e. c. j. i fi. t. ff. mãda. ſi ꝓcurator.

d ¶ Deputare. t ſic fallit illa regla: ad idẽ. ff. de ritu nup. gnãli in ꝓncipio.

e ¶ Cómiſſum. ꝓcor. ꝟ. e. c. j. ij. Rñ. ꝟ. de of. õle. is cui. t. c. vlti. ℌ. vices quoq̃.

f ¶ Sane. hoc qõ dicit hic notabat Jo. lxiij. di. tibi dño. t. xxx. q. v. nec illud.

g ¶ Cótraxerit. mrimoniũ dicit ℨ hi p mutuũ ꝓſenſũ: t ẽ verũ i hoc caſu: ſec i mrimonio ſpũali: q̃ exquo clerici elegerũt: lz adhuc nõ ſit p mutuũ electi ꝓſenſũ mrimoniũ ſpũale ℨctuz: tñ penitere nõ poterũt. ꝟ. de cle. publicato. t. c. cũ iter canonicos t facit ad hoc de transla. iter cor.

h ¶ Revocatus. vel vctimus ne ℨheret. Quid ſi iurauerat dom̃in̊ nõ revocare vel penitere. Idẽ lz pur̊ ſit: t de eo ſibi õbeat pnia ipoñ: de ſpõ. ſicut. t. c. ſi iter i fi. defuit. n. ꝓſcſus: t ſic idẽ iuris cũ cadẽ ſit ratio. Jo. an.

i ¶ Ignozarẽt. ſpãle i hoc caſu. cũ alis revocatio ꝓcuris ad negocia ad ipſũ ꝓcuratorẽ venire debeat: õ q̃ dic vt. ꝟ. õ reſcrip. ex ꝑte õcam. De revocatiõe, ꝓcurator̃ ad iudicia dixi. ꝟ. e. c. ij.

k ¶ Exiſtit. ar. ℨ. ff. de dnoꝝ. l. ſi peniteat. revocatũ ẽ ergo mãdatũ lz mãdatarius hoc ignoret: q̃ agat ne ſine culpa ſua dãno afficiat. ff. man. ſi ℨo nõ remunerãdi. t. l. ſi mãdaſſẽ.

l ¶ Requit. xxvij. q. ij. c. j. t. ij. t per totũ de ſpon. cum locuz. t. c. tua. t de deſpon. impu. c. j. Et hec eſt ratio q̃re furioſus nõ contrahit: q: nõ poteſt conſentire. xxxij. q. vij. neq̃. t. ꝟ. õ ſpõ dilectus.

m ¶ Absolutionis. excõmunicationis ſuſpenſionis vel interdicti. Absolutio vel revocatio per vim extorta nõ tenet. ſecũdo dicit q extorq̃s excõmunicatus eſt ipſo iure. huius decre. fuit dubitatio: q: regulariter q̃ per metũ fuit: valẽt t obligãt: qõ dic vt nõ. xv. q. vj. c. auctoritatẽ. t. ꝟ. e. c. abbas. fallit i caſib̃ vbi no. ad quos contrahẽdum[a]: q̃ ſi ad hoc mandatum habuerit ſpeciale[b]. ¶ Et quãuis alis is q̃ cõſtituitur ad negocia ꝓcuratoz: alium dare poſſit[c]: i hoc tamen caſu ꝓpter magnum qõ ex facto tam arduo poſſz periculuz iminere: non poterit deputare[d] alium: niſi hoc eidem ſpecialiter ſit commiſſuz[e]. ¶ Sane[f] ſi ꝓcurator antẽq̃ contraxerit[g]: a domino fuerit revocatus[h] contractuz poſtmodum matrimonium ab eodem: lz tam ipſe: q̃ ea cum qua contraxit: revocationem huiuſmodi penitus ignorarent[i]: nullius momenti exiſtit[k]: cum illius conſenſus defecerit: ſine quo firmitatẽ habere nequiuit[l]. Grego. x. in concil. generali lugõ.

De hiꝫ que metus vel causa fiunt.

¶ Absolutiõis[m] bñficiũ ab excõicationis ſẽtẽtia: vl quãcũq̃ revocatione[o] ipſius aut ſuſpẽſionis[p]: ſeu ẽt iterdicti[q] p vim[r] vel metũ extorta[s] pñtl ꝓſtitutionis auctoritate oino viribz vacuamus[t]. ¶ Ne autẽ ſine vindicta violẽtie creſcat[u] audacia: eos q̃ absolutionẽ: ſiue revocationem hi vi vel metu extorſerint[x]: excõmunicationis ſẽtẽtie decernimus

n ¶ Excõicationis. ẽt iniuſte. humiliter debebat cui absolutionẽ pcere: nõ p metũ cõpellere: q: ſnia paſtoris ſiue iuſta tc. xj. q. iij. c. j. ſm guil. t gar.

o ¶ Revocatiõez differẽtiã facit iter absolutionẽ t ꝛuocationẽ. Et põt dici absolutio ſolennis: q̃ fit iuxta formã ecclie: revocatio ℨbalis ſine ſolẽnitate: vel vbi tenuit excõicatio: locũ hz absolutõ: vbi nõ tenuit revocatio vel refert revocatio ad absolutionẽ ad cautelam.

p ¶ Suſpẽſionis. ſcilicet intelligo idiſticte vt logtur. i. ab offõ ſiue a bñficio ſui ab igreſſu eccle. ℨ. de ſẽ. ex. is cui.

q ¶ Jnterdicti. iſta tria ſi paria: q: oia ſub eccleſiaſtica cenſura ꝓtinẽt: t ſecũ trahũt executionẽ vñ ſequẽs appellatio nõ ſuſpẽdit ea

r ¶ Vim. vis ẽ maioris rei ipet[s]: cui ñ põt reſiſti. ff. e. l. j. i ſi. t. l. ij. t quot modis ſũat: t quot actiões vl iterdicta iducat: nõ. ꝟ. e. ad audiẽtiã. Met[s] aũt ẽ trepidatio mẽt ex iſtãtis vel futuri periculi cã. ff. e. l. j. t exigit q̃ põs ſit met[s] lz futuz ſit periclm. ff. e. l. metũ. ij. Et qs met[s] excuſet: nõ. ꝟ. e. dilecti.

s ¶ Extorta. ſic nec ſubditi electi a ꝓlatis debẽt trãſeũdi iniam extorq̃re. ꝟ. e. li. de elec. quoniã. Jo. an.

t ¶ Vacuam[s]. ipſo iure ℌ vacuat: qõ ſit p metũ cã: alis ꝓ actionẽ qõ met[s] cã: alis ꝓ ſtõnez ꝓncipũ: alis ꝓ iudicis offiũ: qõ dic vt nõ. ꝟ. e. cũ dilecti. Quid i excõicatione p viz vl metũ extorta. vi q̃ idẽ. ſ. q̃ ipſo iure ñ valeat: q: par ius ligãdi t absoluẽdi dñs cẽ voluit: õ ꝓ. di. j. ℌbũ ad hoc. xj. q. iij. inuſte. ſz dic ℨ ſm gul. xj. q. iij. ẽtuor põt tũ p exceptiõnẽ eligi vt ibi no. ar. ff. õ fur. iterdũ. ℌ. j

u ¶ Creſcat. nã ſi negligẽter ea q̃ male tc. xxxv. q. ic. loci. ꝟ. de vi. t ho. cleri. vt clerico.

x ¶ Extorſerit. ſi ergo metũ itullit ſz inder absolutẽ nolluit: nõ hz hec pena locũ: q: ℌba tc. ꝟ. de clericis ñ reſi. relatũ cũ ſuis ꝓcor. t optime facit. ff. de i ius vo. l. ℂhuius alis tñ puniẽt iſerẽs, p q̃litate õlicti. ff. ad. l. agl. l. ua vuneratus. Jo. an.

y ¶ Excõicationis. no. excõicatũ ampl[s] excõicari: qõ dic vt nõ. iij. q. iiij. engeltrudã. t de iudeis tua quoniã. ſi aũt nõ ipſe excõicat[s]: ſz ali[s] metũ iferat nõ excommunicatus erit: t tũc nõ ſumat ꝓdictũ ar. Sz nũquid hoc caſu ipſe excõicatus: iterdict[s]: vel ſuſpẽſus incurrit hãc penã. dic q̃ ſic: ſi mãdatum: vel eius nomine factum ratũ habuit. ꝟ. de elec. ſcilt. j. de ſen. ex. cũ qs. nec dicaz

ist es penā euadē: lz absoluto: postea ratum hēat illud: qō ab initio coactꝰ fecerat: qz stati ab initio ligati fuerūt absolui nō poterunt p suū ordinarium: cū ꝓdūt: canonis tibi nō retinuerit absolutōem. j. de sen. ex. nup. ⁊ di xi. ē. li. de ele. sciāt. ⁊ in hac penaz incidit: q p penam amissionis rex ad hoc cōpellit ipz ex cōicatoē: vt. s. e. c. abbas.

z Subiacere. Quid sī cōpulit p vanum metuz: d quo timē non de bebat: nunqd nūc locum hz hec pēa Dic q ñ fm gar. qz talis metus ñ i ducit restitutōem nec ꝓpie appella tur metus. ff. e. l. metū. cum. ll. seq. ⁊. l. nec timoze. Et quis sit iustus me tus no. s. e. cū di lecti. ille ergo me tus qui potuit iustꝰ ad reuocandū ea q̄ per illum fiunt: ille penam constitutionis inducit: als nō.

a Ecclia q. eccla post q̄drienniū nō admittit ad petēdū restōem ꝓtra iniam vel ꝯctum: nisi rō nabilis aliq̄ cā hꝫ suadeat. Oli eṽagabat dec. ista: ⁊ gdā ititulabāt eā alex. alij greg. ix. ⁊ ciꝰ fuit vt hꝫ vides excepto tñe q supaddit fuit vt ibi dicaz Emanauit aūt ad declatōem eoz q̄ no. in gl. ⁊ oēs anti

a Eccla. q̄ fungit ture minoris (q ⁊ moderni. s. e. c. i. facti maioris: ⁊ iuz reipublice: qō dic vt no. c. ti. c. i.

b Sñiam. C. si aduer. rē un. l. i. C. ti. s. e. tū ex lris.

c Cōtractū. C. si aduer. vē. l. i. C. si aduer. dō. l. i. Jdē si aduersus ꝓfessionē. j. c. ꝓx. vel aduersus ꝓbationem omissā. s. e. cū vēissent. ⁊ c. audit. an aūt ꝯ pscriptōem restituat eccla. dic vt. s. e. audit. in gl. añpe. vel ꝯ lapsuz tpis ex quo lesa ē, ⁊ tūc restituit ifra quadriēnū a tpe lesionis: sed ad idē tpis nūi quo lesa fuit: vt in cle. e. t. ab ec clesia. no. tū q̄ qñ eccla ꝯ ꝯctū restōez petit: maꝰ ē iuū ꝓuleguī ḡ minoris i hoc: qz si minor iurat ñ ꝯuēire non restituit. C. si aduer. rē ven. auc. sacra pubez. Si aūt pārꝰ iurat ñ repetē vel ꝓtranire i ꝓtractu dānoso eccle sic iurādo ꝛcrauit: ⁊ eccla eoꝰ petēte: vel alio ex iudic officio restituit. xxxv. q. ix. qō qs. de re. ec. nō ali. ligs. de iureur. sic. ⁊ c. intellecto. de isti. cū venissent.

d Bñficiū restōis. qz si p viā iuris cōis. secꝰ vt si dicere ret iniaz nulli ꝯctū nllm fuisse: vel i casu. j. c. ꝓx. Et sic ꝓ bes q si pstet restō: glz recupat qō pꝰ suū erat. ff. de mi. qō si mior. §. restō. ⁊. l. i. ra vtile. C. ō repu. l. vna. ⁊ C. si aduersus vsuca. l. vna.

e Quadriēnij spacū. qō dat mior restō maiori. j. qō oz q assumat ⁊ finiat cām. qō dic vt dī in cle. e. t. ab ec clesia. C. de tē. in ite. re. l. petēde. ⁊. l. fi. ff. de mio. l. papi. exuli. nisi p iudicē vel rei stēterit: vt i. d. l. petēde. i fi. et sic possent intelligi. s. e. tū ex lris, ⁊. s. de re. cc. non ali. ad nram. vt j dicam.

f Negligenter. no. delictū plati i omittēdo pūdicaꝛ eccle: vt no. xvi. q. vi. si epz. de hoc dicā. j. ō re. in. ōliez

g Admittēda. reprobata ē ergo opi. ala. ⁊ guil. na. et gof. q no, s. c. i, ⁊ ipse gof. i fini. hꝰ ti. §. fit cōputatio. ⁊. §. qñ aūt. q ēt indistincte post q̄drienniuz restituitur ecclesia hoc ꝓbant per decr. pd. ctā. s. e. c. i. ibi sp debeat illesa rē. ⁊ p c. e. ti. tum ex lris. ⁊. s. de re. ec. nō ali. c. ad niam. Ꝟpprobata ē aūt opio vi. ber. Jo. ino. ⁊ ho. ⁊ ab. q oēs dixerunt ꝯ. Addura in ptrarū allegata ḡn. vt i ipsis iurib⁹ no.

subiacere[z], regozius. ix.

Ecclesia[a] q̄ ad re tractādā sniaz[b] vel ꝯctū[c] p bñficiū[d] restōnis i in tegrū postulat se admitti: si q̄ drienꝝ[e] spaciū pꝰ sit lapsuz: et negligent[f] omiserit: non ē ad bñficiuz huiusmōi admitten da[g]: nisi ꝓuaricationis: vel[h] fraudis mānifeste[i], ꝓbet[k] super hoc hoc intōuenisse ꝓmentū[l] aut alia[m] rōnabilis: cā[n] sb sit q̄ supiozē mouē ōbeat ad iō

h Ꝓuaricationis, ꝓuaricator q corrupt tus in totum ab accusatione deiusti. ff. ad tur. pill. l. i. ij. q. iij. §. notandū. sed hꝰ nō ꝓpe ponit q: de tali nō loquit: sed ꝓuaricator: quasi varica toꝛ q ex vtraq; pte ꝓsilit q̄nimo ex altera. sic ubi fingunt exteri⁹ se, bñ ad mistrare: ⁊ tū spoliāt vel dāna inferūt. vel dic ꝓua ricatōis quo ad sniaz fraudis quo ad ꝓtractū.

i Manifeste. i. euidentis. ⁊ sic ē nomē ⁊ casus genitiui. vel ē aduerbiū ⁊ expone mānifeste. i. clare.

k Ꝓbabet. q: q volus allegat rē. ff. ō, pb. quotiens. §. q̄volo.

l Cōmittū. i. deceptionē l occultū l malicioſū tractatū ⁊ hꝫ ca su lz petēs eccla restōnem fuerit i culpa: ille ꝯ quē petit fuit in dolo: ne bñficiū illud peteret ifra q̄drienniū ⁊ dol⁹ culpe ꝓponderat. ff. ad. l. acgl. Jtē si obsterrit. i fi.

m Aut alia. possibile ē q ista ꝛba fuerūt greg. tū i cēua. sua q̄ vtebamur ñ erāt. vñ credo q addita fuerit p bonifa. ⁊ ē si, ō pbē. dilectꝰ filiꝰ. g. in fi.

n Cā. vt. s. e. ti. tū ex lris. vel vixit ille plat⁹ male ꝯhēs tan to tpe. vñ tūc nō currit pscriptō. xvi. q. iij. si sacerdotes. vt tz i no. i. d. c. tū ex lris. vel multas nouas mutatōes plato⁹ hūit eccla vel eminentissimū fuit dānū ipsius.

o Jadversus ꝓfes. eccla ꝯ ꝓfessionē q̄ lesa fuit admittit. j. q̄drienniū p bñficiū restōis i integrū. postea ñ: nisi p viaz iuris cōis. declat qō no. ino. ho. ⁊ moderni. s. e. ti. audit.

p Cōfessionē. ergo ꝯ ꝓfessionē dat restō. ff. de ꝓfes. ceteruz §. pe. Sz ꝯ: aut ꝓfessa ē veritatē ꝓtra quā ñ dat restō: aut falsitatē: ⁊ hoc ꝓbato ñ nocet ꝓfessio: vt. j. segl. non ē ergo recurrēdū ad exordiarium: exquo ordiariū cōpetit. ff. de mio. in cāe ij. So. dixit ho. q posset eē q falsitas ꝓfessa, ꝓbari nō posset: vñ expedit restōem dari. vel dic q fuit ꝓfessa ñ p errorem: vel nō pōt error ꝓbari ꝛz lesio: vel fuit ꝓfessa tpe quo nō debuit: vel lata est sniaz tū est adhuc ifra q̄drienniū a die cōfessionis: vt j. dicā. Jdē si ptra sniam vel ptractū vel aliam lesionē: vt dixi ē, c., primo.

q Jn iudicio. iō dicit q: ex iudiciū facta ñ nocet: quod dic vt. s. de confes. c. vlti.

r Ase. vel a, ꝓuaratoze. s. de re iudi. suborta. de ꝓfes. c. vl. vl ab aduocato pte abūte. s. de ap. cū cām. de cēsi. oli.

s Lesa. enormit. qz p leui lesiōe ñ dat restō: vt. s. ⁊ re. cc. si ali. c. pe. ff. de i ite. resti. l. scio illud. ff. de mio. si ex cā. i. rū. i fi.

t Jn integrum. qd opetur: dixi. s. c. ꝓx.

v Cōputādū. i hoc dī ꝛt mior a maiore: qz ēt p⁹ sniam ifra q̄ drienniū restituit minor ꝓtra ꝓfessionem: maior ñ: nisi an sniaz tostēso de errore.

x Negligēt. secꝰ si ꝓuaricatōe l aduſarij fraude: vt. s. c. ꝓx.

y Rōabile. vt dixi. s. c. ꝓx.

z Illud. i. ptrarium.

a Jn facto. qui nemini nocet. ff. ⁊ iu. ⁊ fa. ig. l. error. dūmō

phēt negocio nōdū finito. ē. de pfes. c. vl. ⁊ ħ. error aūt iuris nō excusat. ff. de iu. ⁊ fac. ig. l. ij. ⁊ l. cū gs. ⁊ de hoc. j. de re. iu.

b ¶ Iuuare. pōt ergo aliqs ꝑ se sūi venire hoc ē (ignorātia rōne erroris: q; nul tā ptra iuri pfensu ꝙ error. ff. de iurisd. omi. iudi. l. si p errorē. sic ⁊ i mīmonio. ē. de priu. ser. c. vi.

c ¶ Potest. ⁊ sic vna via admittit ad id: a q⁹ alia. phibet: q; p formā iuris cōis admittit ad id a quo. phibet p restitutionis bñficium. sic interdū ep⁹ p forma iuris cōis repellit: ⁊ per bñficium restitutionis admittit. ē. eo. n. cozā. vbi de hoc ad hoc ꝑ. j. de reg. iu. cū quid. cū suis pcor. ⁊ fol tic vt ibi dixi.

d ¶ Finiri. quocūq; mō puta sua vel trālactione qō dic vt dicā. j. de li. cō te. c. exceptois. ⁊ huic ō cre. pcordat. j. de ap. cō certationi.

e ¶ Iex trib⁹. si ex tribus arbitris duo pcordant in summa ⁊ illoꝝ sna. ii oēs discordant: ⁊ sna de sūma minor.

f ¶ Duoꝝ. s. q ꝓdemnauerunt in. x. ⁊ qdā dicebant ptrarium: ar. ei⁹ qō statim sequit: ⁊ hoc tenebat guil. i spe. e. titu. §. vl. in pn. cui⁹ ħ reprobat opiō: q; illud vex cū oēs dicūt de dispi summa: ⁊ sic reprobat qō no accur. ff. e. ti. l. diem. §. si ples. ⁊ approbat opiō pla. q placuit guil. qñ duo ꝑtestant q; non ꝑsentiūt i minori summa. Et qō dr ħ de tertio: q; ꝓdēnat in maiori summa: dicas idē ⁊ multo forti⁹ si ꝓdēnaret in maiori: q; tē minor ē dubitatio: vt. s. dixi. Idē si absoluēt vel nil pnunciaret: vt. j. c. ꝑx. ⁊ p hoc dicem⁹ idē in termīo solutois faciēde: vt si duo assignāt tres mēses: alī⁹ vnū ⁊ dilatio duoꝝ. si oēs discordāt: ⁊ minor.

g ¶ Ex cui vn⁹. hoc sumit. ff. e. ti. dié. §. si ples.

h ¶ Minori. s. de. v. Et est rō q; legitur. plus. n. sēp i se ptinet qō ē minꝰ: ad hoc. xxiij. q. i. iigs dedērt. ⁊ j. de re. iur. plꝰ sp vbi de hoc ⁊. ff. de re. iur. i eo qō plꝰ. ⁊ in obscuris minū seq̄mur. j. de re. iur. i obscuris. qō dic vt ibi. Quid si ille q ꝓdemnat i. xv. ptestat q ita ꝓdēnat i. xv. q; nō ꝑsensit i minori ē summa: ⁊ qdā ptrariū dicant: satis credo adhuc tenē sniam i. v. cui illa ptestatio ipossibilis videat: ⁊ videat sibi cōtrariari: de constitu. cum ffd.

q ¶ Qōnibꝰ. Si ex trib⁹ arbitris vnus nolit examinādo vl diffinēdo negocio interē: duo ꝓcedē poterūt: ac si ille ꝑs ēet: circa iudices aūt antiq̄ iura fuerūt.

b ¶ Malicioſaꝫ. vt ſcruirent. s. parti coꝝ: q̄ eos elegerat quā videbāt succubere. io. an.

c ¶ Imponat. ad qō ꝓtinē dz iudex. ē. de do. ⁊ ptu. finē. ff. si cer. pe. l. qdam. Et no. q; ħ desiderat accelerationē: qō dic vt dixi. ē. de ele. c. vl.

d ¶ Electis. simplr. q; si ēet ibi clausula vos: vel alter vestruꝫ vel q; si non oēs: nō ꝓcedēt dec. dubitatio: sic nec in iudicib⁹ sicut dicam in fi.

e ¶ Legitime. per lras suas vel nuncū lrator. ic destinatū: vel p iuratū nuncū: qō dic vt. ē. de of. dele. prudētiā.

f ¶ Diffinēdā. cui. s. pclusum ē: q; non restat nisi ferre sniam. ē. de fi. instru. cū dilectus.

g ¶ Impedimento. ergo tunc stabimus legi: cū hꝰ ius impedimētū legitimum: qō referibere dz collegis: vt in pdi. decr. prudentia. de a legato dicim⁹. vel ps id cozā eis ꝓbare debet.

h ¶ Quos. decernim⁹ totalem potestatē. qō sequit:

i ¶ Iulius. ff. e. ti. l. si in tres. alias ē. §. sub. l. Itē si vnus ⁊ bona ēt fuit legis considerato: que voluit q; pntia ⁊ ꝺictio non nocēt: ⁊ sic abinta: quia forsan ille si pnſ fuisset: traxisset alios in ptem suā: ⁊ ē ita. cum dicim⁹ q; alīqs tenet pſūm ⁊ requirere: ⁊ non seq̄ vt nota. ē. e. n. cuius olim. sic dicit dec. q; in electōib⁹ plꝰ nocet ꝓemptui ꝙm ptradictio. ē. de elect. venerabilē. ⁊. e bone. Sꝫ dec. ista volunt illi fingere pntem ⁊ ptradictē: ⁊ vt. j. sequit. ex considerato ēgtis q̄ ponit in ꝓncipio: ⁊ sic diuerso respectu vtriusq; bona fuit ꝓsiderato tē. ⁊ ē ita. qō no. ē. de iureiur. cū ꝓmgat. ē. de pcrip. c. vl. Sꝫ qd dices: nunqd fuabit hec dec. in foro seculari. Dic q; nō in locis q̄ non it in tpali iurisdictōe eccle: qō dic vt dixi. j. de reg. iu. c. ij.

k ¶ Ptate. si cōpromittētes dixissent: qō si nō oēs tē. hoc possent duo: ⁊ hec dec. supplet ac si ipſi dixissent: ⁊ ē ita. C. de rei vx. act. l. vna. circa pnc.

l ¶ Libe. vñ si nolit mitē examinatōi: non tenent ipm in sniā vocare p hanc lram: ar. ad hoc. j. de do. ⁊ ptu. eū q; ꝺz dic eū ad ora ctandū: ar. ei⁹ qō ibi dicā.

m ¶ Diuina. ad hoc. C. de iudi. ꝓpandū. §. cum aūt hē modicū. ē. de do. ⁊ ptu. veritatis. cum si. j. de eo q mit. in pos. c. vno.

n ¶ Pntē. p hoc dico q; nō ē idē in duob⁹ arbitris: qō ħ dr in trib⁹: q; si ex duob⁹ vnus se absentat malicioſe: alter nō pōt ꝓcedē: q; in trib⁹ duo sunt maior ps. ē. c. ꝑx. Preterea ille absēs hētur ꝑ pntē ⁊ ꝺicente: vt ħ vides. ergo neutrius vz sniā. ē. de re iudi. c. vl. nam tūc vz sniā pntium in hoc casu: qñ valeret eo ꝺicente: alīs non. ⁊ p hoc dico ē: q; si cōpromisso hoc actū ē q; non valeat ipsoꝝ triū arbitroꝝ sniā: nisi oēs ꝓcordēt: q; non hēbit locū dec. ista eadē rōne. vñ tē locuti hꝫ dec. cū sm pluraliter sunt assumpti: vt. ē. dixi.

o ¶ Circa iudices. ꝓtestatō q̄dā: vl tacite qōis nūtio: circa eos ergo dicit: q; aut st ordinarij: aut ꝺelegati. si ordinarij: aut glibet per se insolidū iurisdictōem hꝫ: ⁊ tunc pōt alter alterum pūnire. ē. de so. cōpe. c. pe. ⁊ no. ē. de appel. vt dcbitis. aut non insolidum ⁊ p se: sicut in capīo vel syndico. vel hī q audiunt cām psbī: diaconi: ⁊ sub diaconi in his casib⁹ oēs citare debent: ⁊ si due ptes sūt pūtes sufficiē. ff. q; cumq; vnumer. plane. de dec. ab ordi. faci. l. ij. nisi in pdictis casib⁹: vbi certꝰ regitur numē

rius.xv.q.vij.si aūt. t.c.felix. de re iudi.nō pōt. aut sūt delegati: t tūc subdūlingue aut sunt dati simplr: t tunc vnus sine alio nō ꝓcedit.ē. de of. dele. cām mrimonij. aut cū clausula: t tūc iterꝝ subdistingue: q: aut cuꝫ clausula ista: vos vel alter vīm: aut cū illa: q ſi nō obēs. in ꝓmo cāu tene qō habes ē.c.li. de of. dele. cū plures. In secundo qō hēs .ē. de of. dele. ꝑdē tiam. Sz q̄res q̄ritius diuersum iter arbitros simplicit datos t delegatos simpliciter datos vt p supiora patuit. dic q ius quod min⁹ dictum est a ptib⁹ supplet lex sic als. ff. e. ti. item vnus. §. ꝓncipalit Judicis aūt maiori maturitate creatur: vt. ē. ō rescri. statutum. t iō ius in eis supplere nō vult. Itez i iudicibus rigor attenditur: q: clementiores lege eē non debēt in auē. de iudi. §. oportet. coll. vi. arbitri aūt ꝓut visum eis est ꝓnunciāt: t plerūq eligunt anuci: t pūt viles esse: t iō ius magis circa illos ꝓuidere t ꝓsiderare voluit vt. ē. in ꝓinci. decre.

Explicit liber ꝑmus. Incipit scōs. De iudicis rubrica. Inno. iiij. in ge. conci. lugd.

IUris⁹ esse ambiguū⁹ nō videtur⁷: iudicē de legatū⁸: q̄ a se. ap. mādatum ad hoc ñ recepit spāle⁹: iubē nō posse alitrā ptium corā se psonalr in iudicio¹⁰ cōparē nisi cā fuerit crimialis⁷: vl nisi ꝑ veritate dicenda⁷ vel ꝑ iuramēto calūnie⁵ faciēdo: vl opponitur exceptio. C. de ꝓcura. ita demum. ff. de ꝓcurat. si iussamilitas. §. veterani. t ea que sunt cuꝫ falso ꝓcuratore valent per consensum. ff. de iudi. l.ꝫ. ff. rem ra. ha. l. ij. §. fal⁹. Sed contra videtur: quia contra legem actū est. ff. de pbdi. iudi. l. pe. §. ad crimen. t. v. q. iij. §. in criminalib⁹. dicebat b. q valet qō cum eo actū est per ꝓmā ura: exquo ñ fuit obiectum. Judex tū talez ꝓcuratorē ex officio suo pōt: t debet repellere. ē. de erce. exceptionē. cum suis concor. t. j. de accu. cum p. nec obstat si iudex debēt repellere: ergo non valuit iudicū. vide instātiaz in excōicato p ꝓdictā de cre. exceptōem. j. de excep. pia. t cuꝫ ber. ꝓcor. guil. i spe. de ꝓcu. §. i. v. sed pōe q i cā tali.

Ris ē ambiguū. Judex delegatus nō habens ad hoc speciale mandatum a papa: non pōt cōpellere ptem: vt psonaliter corā eo ꝓpareat nisi ex rōnabili cā.

Ambiguū. ambiguū ē: vbi opiones sunt: t iura varia vident. ē. de sen. ex. inter alia.

Non videt. nec ē. ff. de ar. q̄stium.

Delegatū. a ꝓtrario sensu videt sec⁹ de ordinario. x xv. di. q̄lis. de his q̄ fi. a pla. cū applica. Sed idē in ordinario fm ber. non. n. pōt cōpellere ptes corā se venire psonalr nisi in seq̄ntib⁹ casibus. C. de ꝓcu. l. vl. t iō de ipso dictum nō fuit: q: de ipso non dubitat ꝑ pdi. l. sed ō delegato pape dubitabat: q videbat posse idem quod papa quo ad illā cām. libez. n. est cuiꝫ ꝑ se vel ꝑ ꝓcuratorē rīdere. C. de his q ad ec. ꝑti. l. ꝓsenti. §. cuꝫ aūt. ff. de ꝓcu. l. i. j. de aur. calū. c. vl. de ꝓcu. q̄reli. bñficium aūt iuris nemi auferendū ē: vt. xxviij. di. de his. j. de re. iur. indultū. cum suis ꝓcor. Ar. ꝫ q psonaliter citat⁹ psonalr venire teneat. ē. de do. t ptu. cū dilect⁹. Dic q illō obtinet i papa: vt ibi no. t sic ēt. ē. de ma. t ob. humilis de dila. c. vl. t hūt hec locū in cāis ꝑuatoꝝ. In cāis vō eccle collegij vel vniuersitatis de necītate iteruenit syndicus: de in. cal. i ptractandis. t. c. se. fm ber.

Spāle. q: tunc sicut papa id pōt: t ipse sūr. ē. de ꝓcur. c. pe. cum suis ꝓcor.

Judicio. de cē iudicium non dubitabat: t est sū. ē. li. de re. in inte. c. ij.

Criminalis. intelligas crimialr intētata. si. n. ō crimine agit ciuilr: bñ iteruēit ꝓcurator. ē. de ꝓcur. tue. de accusa. super his. vñ tunc psonalr venire cōpelli non poterit. Si aūt criminalr intētat: ꝓcurator: nō interuenit: nisi in casib⁹ nō. ij. q. vi. siqñ. t. ē. de accu. veniens. Sz q̄rebat hic ber. si admittat ꝓcurator in causa criminali an valeant que facta sunt cum eo. Et videtur q sic si nō al⁹ iuris necessitas ptes corā eo exegerit psonalr pītari Bonifacius. viij.

Ulieꝛ⁹ q̄s vagari nō cōuenit: nec virorꝝ cetibus imiscerī⁹ aucte lr̄aꝝ⁴ se. ap. vl legatorꝝ⁴ ipsi⁷: aut alia⁸ q̄cunq ad iudiciū psonalr euocari vel trahi inuitas⁷ cā ferendi testimoniū aut alia q̄libet que in iure non exp̄imitur⁸ ꝓhibemus⁹. Sed cū necessariū⁷ fuerit testimoniū earūdē iudex i expēsis ptis ꝓducēt⁴ a iuramēto calūnie: q: p illud rīdetur de eo quod credit t estimat. C. de in. cal. l. ij. §. sin aūt. p istud iuramentū de vītate rīdet vt lra sonat. ē. de ele. dudū. ij.

Ulieres quas. mulieres personaliter ad iudicium quacūq cā in iure non expressa minute trahende nō sunt. Sz si necessarium sit ipsarum testimonium in causa: iudex expensis ꝓducentis interdum idit: interduz mittet: t iudex fraudulenter vadens excommunicatus est. Mulieres religiose etiā volentes extra monasterium suum ex aliqua causa psonaliter ad iudicium trahi non pūt. quod contra predicta fit: est irritū Ista decre. bonifa. cēnagans erat: quia edita ante compilationem huius. vi. libri.

Immiscerī. periculosa est enim sexuum commixtio. xviij. q. ij. diffinimus.

Litterarum. gnālium intelligas: puta quib⁹ cā cōmittit si. n. spāliter expressum cēt in lr̄is: q̄ mulier trahi posset: sec⁹ ad hoc. ē. c. ꝓxi.

Legatorum. vel delegatoꝝ multo magis: ad hoc. ē. ō rescrip. statutum.

Alia. puta ordinaria vel delegata ab eo.

Inuitas. volentes ergo possunt: t in hoc dīunt religiose: vt. j. sequitur.

Exp̄imitur. ē. c. ꝓxi.

Prohibem⁹. no. meliorē ꝓditionem mulierꝝ q̄ mariuꝫ ad idē. ē. de sen. ex. mulieres. t. c. ea noscitur. ē. de pigno. ex lr̄is. Interdū est deterior: qō dic vt no. ē. de pe. t re. noua q̄dam. ad hoc. ff. de re. iur. l. ij. Inkdū par vtriusq cā. t ō his no. in spe. de ꝓcura. §. 1.

Necessariū. q: non sunt alij q veritatem sciāt: vel non ita bñ sciunt. xiij. q. ij. q̄ q̄.

Producētis. iiij. q. iij. venturis. ē. c. li. de rescrip. statutū

De Iudicis 1

t. C. de testi. qñ. sicut ergo, pducēs tenet expēsas mīstrare testi pducto: ita t tabellionē vl iudici q ad eas vadit: vt ḥ videa Q Idoneā. pīd ytez vel aliū vir honestū: coā quo iurent: t. ibi ēt erit tabellio: t citabit pars aduersa vt vadat visura eas iurare: vt. ī. de testi. c. ij.

b Q Jure, phibēte. vt in criminali crimialr itētata: vt i auc. de testi. §. t q° nuā. §. hec oia. t. C. de fi. istru. auc. apō eloquētis simū.

c Q Accedat. expēsis, pducētis vt. ī. nō enīz in hoc casu credo locū hīe decre. ī. e. li. de rescrip. statuti. §. insuper.

d Q Persone. puta ep̄s vel supior., ppter reuerētiā ipsi° pōtificalis officij ad mulierculā eos ire ñ decet: ad hoc. ī. de offi. ordi. c. j. co. libro.

e Q Possit. puta rōne infirmitatis vl forte loci in quo morat mulier vl alia simili.

f Q Mittat. tabellionez vel psonam idoneam vt dictū ē. ī. Jo. an.

g Q Fingat. vt iudex posset dñaz visitare faciebat eā nominari i testē.

h Q Incurrat. nō reseruat absolutionē: g° alijs accedet: de sen. ex. nup̄r.

i Q Morari. vt. j. de sta. reg. c. vno.

k Q Causa. vñ nec seruare tenēt̄ decre. nicolai quo ad psonalē cōpitionē: vt. ī. e. li. de elec. idēnitatibus. §. sed cū eas.

l Q Earūdē. no. q ñ pōt̄ gs renūciare iurī suo: ad idē. ī. de fo. cōpe. si diligēti. t qđ ibi notat t de sen. ex. ptingit Multos tales casus q̄re p accur. C. de pac. figs i ꝓscribēdo. t ff. de pac. l. pactū iter heredes. t p gof. de regula. ad applicam. sepe etiā, pcurarēt moniales se ad iudicū euocari: vt clausturā extrā. ad idē. ī. de sen. ex. relatū.

m Q Jannū. maior. xuij. an. p se t, pcuratorē pōt agere t defēdere cām spiritualē. minor. xuij. an. p se nō agit sz per pcuratorē vel curatorē datū auctoritate ordiarij ecclīastici iudicis: t etiā delegati dati ad causas illas. filiusfamilias suī pōt̄s assēsu agit cām spūalem. hoc dicit. Emanauit hec decre. ad ō clarationē eoruz q̄ no. ber. ī. de resti. spol. ex pte. t de eta. t q̄ li. ex ratione. gof. ino. t hostien. e. ti. c. indecoz. t. ī. de, pcura. accedens.

n Q Quartūdecimū. i mare hoc itelligē: i muliere. xij. t sic itelligē pdictā decre. de resti. spol. ex pte. t, pbat. ī. e. li. de elec. indēnitatib°. j. Rū. ī. de despō. ipu. ptinebat. Jo. an.

o Q Spūalibus. puta mrimonio t similibus.

p Q Depēdētib°. vt dote q̄ depēdet a mrimonio: de do. p° di. resti. c. iij.

q Q Xv. sine curatore. sicut maior.

r Q Debebis. i mrimonio hoc erat exp̄ssū i pdcā decre. ex pte sz qz qđā dicebāt id ꝓpāle i carnali mrimonio ió emanauit hec easdē tabellionē aut aliam p̄sonam idoneam ad eas trāsmittat. vel si forte talis casus occurrerit quo iure° phibente receptio testiū alteri cōmitti ñ possit: iudex tūc ꝓpter hoc psonaliter ad illas accedat. aut si talis sit psone iudicātis ꝓdicio: q̄ id per ipsum nō deceat fieri vel nō possit: mittat ad eas ,puisq̄ casus huiusmodi videlicz vt iudex vadat psonaliter non fingat nec fraus iteruenīat i hac pte Alioq̄n fictoz huiusmodi vl fraudatoz ipso facto sentētiā excōmunicationis incurrat

Q Leteꝛ femine religiose p̄ sertim que debēt sub clausura morari extra suū mōasteriū vel clausurā nō vocētur ad iudiciū vel trahātur ex q̄ uis causa psonaliter: etiaz si ad hoc voluntas accederet earundez. Decernimus q̄z vt ipso iure sit irritum t inane: siquid cōtra p̄missa cōtigerit attentari. Idem.

Jānū quartūdecimū tue pegisti etatis i bñficio alibus t alīs causis spūalib° necnō t depēdētib° ab eisdē ac si maior. xxv. ānis existeres ad agēdū t defēdēdū p te vl p̄curatorē quē ad h° ꝓsentiū tuēdū decreuer admitti ōbebis. Si vo ultra q̄rtūdecimū ānū existas p te agere aut defēdere nō poteris sup ipsis: sz vel p tuū ep̄m vel p officialē eiusdē tibi curator dabit ad lites huiusmodi exercēdas: aut tuipse si maior ifāte fuer cū auctoritate alterius eoz dē ꝓcuratorē ad eas poteris deputare. Delegatus ēt ap. se. t subdelegatus ab eo tibi si ñ hēas curatorē dare valeant: vel auctoritate ꝓstituēdi ꝓcuratorē p̄stare ad illas cās vel lites dūtaxat q̄ coza ipsis fuerit vētilāde. In huiusmodi q̄z litib° siue causis q̄q̄ i ptāte patris existas nec alis

Nō poter. h° tz ber. de eta. t q. ex rōne i glo. vltra.

t Q Eusdē. nō. n. sufficit: imo nec regit p̄tis auctas. nō. n. de p̄monali b° tractant i gbus id locū hz. C. ō bo. q̄ li. nō oz. t. l. cuz nō solū. t. j. in fi. c nec impatoris vel alteri° iudici secla ris: cū spūalis t ecclīastica sit cā. xcv j

u Q Ad lites. ad hoc. C. de cur. (ille a quo. §. fi. t. l. se. i lit. dan. p totū. ī. de cur. fur. l. i. i pn.

x Q Hb°i. ī. spūales q̄si ō tpalib° ñ depēdētib° se itromit tē ñ ō beat: ar. j. pr. gen. nisi forte rōne p̄sōe puta si clic°

y Q Jnfāte. i. i septēnio ī. ō de spō. ipu. lras. t. c. ac (eēt cessit. mior. n. etas ignorat qđ videat. C. ō fal. mo. l. j. i fi. Sz dices quā cām spūalē pōt tractare mior ifāte: matrimoniū. n. vl spōsalia ꝺhē nō pōt vt i pdcis utrib° bñficū ecclīasticū hīe nō pōt: vt no. ī. ō pbē. sup iordiata q̄lis ergo erit hec cā. forte dispēsatiōe pape adept ē bñficū ō q° acquit vl defēdit. vl forte repent: vl ab eo fpetun vsure. vl dz nat° ō illegitio mrimonio: ō oz. co. tuā. vl his

z Q Alterius. epi. i. vel officialis. (silia.

a Q Eb eo. delegato ordiarij ñ dicē q̄si ordiari h° ōlegare ñ possit: ad h°. ff. ō of. pcō. l. nec gcq̄. §. vbi ō creto. t sup h° vid qđ nō. ī. ō resti. i ite. c. pe. t qđ dixi. ī. ō of. vi. licet.

b Q Curatorē. forte gnāliter vl spāliter ab ordiario datum.

c Q Procuratorē. cū ē maior septēnio: vt. ī. ꝺ. pxi.

d Q Vētilāde. delegata. n. eis cā: t oia delegata vident sine qbus cā tē. de offi. dele. ꝓterea.

e ¶ Huiusmodi. s. spūalib⁹ ⁊ dependentibus.

f ¶ Regulariū. ⁊ hoc hꝫ locū ēt i maiore. C. ō bo. q̄ li. cū oportet. ⁊. l. cū nō solū. ⁊ hoc ē verꝫ suo noie: sec⁹ si sit alter⁹ ꝑcurator. ff. eo. li. de ꝑcura. q gnāliter. ij. gn. ⁊. ff. de mio. cū mādato. Jō aūt dixit regulariū: qr casualiꝫ: sicut i castrēsi ꝓcilio: i quo ēt ꝫ ꝓcꝫ agit. ff. de iudi. lis nulla. Jtē cū impetrat venīā etat⁹: dūmodo sit maior. x. x. C. ō hīs q̄ w. etate. l. ij. ⁊ i mōētanea possessiōe. C. q legit. pso. l. vlti. Jtē cū agit ō toro violato. ff. ō adul. si marit⁹. §. lex iul. ⁊ iterdicto de libo hoīe exhibēdo. ff. de li. ho. exhi. l. iij §. si mulier. Jtē hꝫ canoñ. vī q̄ idistincte ꝓquerāt filī⁹ de pīe. ff. de spō. nō ē ij. q. vij. q̄rīt. vbi ō hoc. ⁊. xxij. q. iij. si ecclie. Jtē i casu ff. de iudi. si lōgi⁹. Jn his ⁊ silib⁹ minor⁹ i ptāte ꝓstitu

g ¶ Hēat (t⁹ agit. hꝫ. n. locū ulla fgula i ꝓmiōialib⁹: vt. §. dixi.

Omana ecclia: ⁊. j. nec appellatiōis articulo prætermisso nec alꝫ ēt cum mīme appellatū extiterit remēsis archiepꝰ vl eⁱ officialeꝰ ō causis clericoꝝ tāq̄ iudices lꝫ in ipsoꝰ ūdē clerici ō factoⁿ ꝓsētiant: absq̄ diocesanoꝝ suoꝝ voluntate cogñscant. ¶ Neq̄ suffraganeoꝝ remēsis ecclie subditos ipsoꝝ delegationē suscipere: vl sētētias ⁊ ꝑcepta⁹ exeq̄: aut in causis abs q̄ ipsius assensu i iudicio regulariter ee possis: eius cū de his se intromittere nō habeat⁸ nequaq̄ requiri debebit assensus. nnocētius. iij

(De foro competenti)

b Omana. ꝓtermissio. hꝫ p ap. ad archiepm cā de uoluat: ⁊ de ea cognoscē possit ptū ꝓsēlu tañ ō ꝑncipali qóne cognoscē nō pōt nisi ꝑpus ō appellatiōe cognoscat ēt ptib⁹ ꝓsētiētib⁹ sine volūtate suffraganei: qr i hꝰ casu pinde ēet: ac si sine volūtate suffraganei p sim licē q̄relā cognosceret: qō ñ pōt facē. ff. eo. li. de of. ordi. c. j. ⁊ sic fraus fieret illi ꝓstōni. ⁊ hoc itelligē cū appellat aī sniam. Maꝫ qñ appellat a sniа: inder appellatiōis stati de ꝑncipali cognoscat: ō hoc. §. ō ap. vt dēbit⁹ i glo. pe. ⁊ p h⁹ approbat opi. ho. g no. j. eo. li. de ap. cordi. q illa decre. locū hꝫ spāliter i papa. i ārchi epo. n. locū nō hꝫ: vt h⁹ vides. sic ēt solūt i ꝫ ūi illi⁹ decre. ad ustā. satis tñ vī q i quolibet iferiori a papa locuꝫ ēt hēat dēcre. illa g p simplicē q̄relā possit a diri: ⁊ sic posset itelligi. opi. ino. vt ibi dicam.

i ¶ Exiterit. ⁊ sic adit⁹ p simplicē q̄relā.

k ¶ Remēi. vl alt⁹ glibet: de of. ordi. c. j. §. e. li.

l ¶ Clericoꝝ. i laicis sec⁹: qr puatoꝝ ꝓsēlus tē. C. de iurisdi. oī. iudi. puatoꝝ.

m ¶ Judices. bñ dicit. qr tāq̄ arbitri hoc posset ēt sine eoꝝ ꝓsēlu sicut glibet alij: cū hoc ꝓhibitū nō sit: ad hoc de ar. cū tpe. ⁊. c. dilecti.

n ¶ De facto. qr de iure nō pñt i iudicē nō suū ēt ecclia stica psonā: et i alꝫ pōt iurisdictioni sine ppūj epi ꝓsētire lnia. §. e. significasti. vbi de hoc. Jo. an.

o ¶ Suscipe. bñ pōt archiepꝰ cām vel executionē smie delegare subditis suffraganeoꝝ suoꝝ: hꝫ ad alia suscipiē da illos iuitos cōpellere nō pōt. nec pōt cōpellere illos vt ferāt testimoniū i causis ad ipsū p appellationē de nolut⁹ nisi i his casib⁹ aliud iducat ꝓsuetudo. qd ergo fiet. mādabit suffraganeo: vt subditū cōpellat ad testimoniū ferēdū i cā illa: sicut i alijs casib⁹: ⁊ de hoc. §. de of. ordi. pastoralis. Jdē ē i quolibꝫ iudice vt si de alia ciuitate petātur testes: inder cause ad iudicē loci mittat vt testes recipiat: ⁊ ad iudicē attestationes remittat. C. de fi. istru. j. iudices. Et nō q̄ ñ eādē iurisdictionē hꝫ iudex i accessoꝛio: quā i ꝑncipali: hꝫ illud qr in subditos suffraganeoꝝ iurisdictionē nō hꝫ: vt in ꝑn. decre. pastoralis.

p ¶ Precepta. vt qr ali quē citari mādat vel his similia.

q ¶ Cōsuetudine. ꝓsuetudo ergo i his iurisditiōné tribuit: ad idē. §. e. li. de of. ordi. c. j. de so. cōpe. cū ꝓtingat. §. e. li. de ꝓsue. c. iij. cū si.

r ¶ Officiales. hꝫ enim in eꝑm iurisdictionē habeat nō tū in officialē vt. j. in fi. c. dicitur.

s ¶ Salarijs. taxata erāt olī ista salaria p decre. de postu. ꝑpērādū. quā hodie nō habem⁹. ⁊ ō ustis salarijs hēs de suffra. l. vna. C. māda. salariū. ⁊ q̄ actione petātur. C. māda. l. j. i vlt. glo. ff. e. l. salariū. Jo. an.

t ¶ Procuratoꝝ. ꝫ p:o curator⁹ offiū dꝫ cē gtui tū: ⁊ si aligd fcipiat ꝓtra bonos mores fac: ⁊ redē pto: litis cē cēset. C. de ꝑcura. litē. C. mā. si ꝫ licitū. ff. mā. si ꝙ nō remunerādi. §. vl. hꝫ leges ille loquūtur: qñ pactū cit vt hēat certā ptē eⁱ⁹ ō quo ē qō qō illicitū ē. h de salario logr qō dat⁹ p remuneratione labor⁹ qō licitū ē: vt h: ⁊. ff. māda. l. salariū.

u ¶ Causis. hꝫ. n. iurisdictionē hēant i causis: nō tū i psonas rōne salarioꝝ ipsoꝝ cū alia sit cā: ar. ꝫ. C. de iudi. ꝑper. dū. §. p:o cul dubio. vbi dī q pp salariū aduocatoꝝ ñ dꝫ cause fieri dila

x ¶ Rūdere. nō ergo q rōne ꝛct⁹ (tio. hꝫ illō i oꝛdiario logr. ñ sol:ūt qs foꝝ ꝫ. §. e. c. vl. cū suis ꝓcor. Sol. h de ꝛctu logr inito i ciuitate suffraganei: puta cū bononie. q appellañt: secuꝫ duxit aduocatū rauēnā: ⁊ sic ꝛct⁹ rauēne iur⁹ nō fuerat. vl dic q locū hꝫ qñ ibi ñ iuenitur. vl dic verū qō de ꝛctu logr quem qs celebrat vt viator: vt tē ibi ꝓueniri ñ possit. dux. n. ēēt vt q̄ cūq̄ loco nauiget vl detar⁹ sit: rūdere teneat. ff. de iudi. l. heres absñs. §. nā vbi sic venit. ⁊ hec vā nisi se ibi, pmiserit solutos. tē. n. suscipe cōpellerenr iudicū: cū ibi ⁊ vbi domiciliū hñt: valeant ꝓueniri. ff. ō iudi. l. hēs absñs. §. Jtē sciēdū. §. e. dilecti. ibi. n. ꝫrisse vī: vbi se soluē obligauit. ff. ō act. ⁊ obli. l. ꝫrisse. ⁊ ꝫ ctū nō vtiq̄ eo loco itelligit quo negociū gestū ē: hꝫ quo pcūia ē ꝓsoluēda. ff. ō reb⁹ auc. iu. pos. l. uij. ⁊ h rep:obari videnr due opi. doctoꝝ legū. quoꝝ qdā dixerūt: q rōne ꝛct⁹ viator: rūdē cōpellit si ꝓuēiat pusq̄ ide discedat. Alij directe dixerūt ꝫ. §. q ꝓueniri nō possꝫ pusq̄ ide discedat: hꝫ potit si illuc postea reūtat. Hc opiones h tollunt: cū dicat idistincte. q rūdē nō cogit. nec obstat. ff. de iudi. l. ij. §. ocs. ⁊. §. plane. vbi, pbari videt iste opi. qr i roma spāle ē qō ibi dī q cōis ē oiuꝫ pūa. ff. ad mūic.

y ¶ Cōtrahētes. dixit hic bar. bux. gl. po (roma. ⁊. §. e. c. vlti. sitā. §. e. c. vl. sup ꝙ bo ꝛct⁹ itelligēdā fm q dī i isto. §. Et. itelligē istū. §. i ꝛctu: quē qs celebrat tāq̄ domicilū hñs vt cū ibi p gulā hēat vel armariū: als ꝫ diceret. §. §. ꝓxi.

z ¶ Aliaꝝ. de, puincia vel extra, puincia.

De litis contestatione 1

a ¶ Inuitos. dicebāt. n. q dam q remitti debeāt sicut i crimi/nibus: cui hoc parificētur: i auc. vt oēs obediāt iud. coll. v. in secūda colū. Jn delictis aūt id fuat: i auc. vt nulli. iudi. §. sigs xo. t. §. se. coll. ix. Alij dicebāt: q si aberat latitādi aio: iudex vbi reperiebat: tenebat remittere: als debēt possideri bona ex pedūi ē vt hic vides.

b ¶ Eox. archiepi vl' ofi/cialis.

c ¶ Noscūtur. ipsi ꝺhē/tes. dicebāt qdā q nul/lo casu iudex hoc decer/nere poterat: quox ꝺ re/probat opinio: t de hoc p hostī. i sūma. e. ti. §. ij. v. Jté ratione ꝓtractus.

d ¶ Ipsox. archiepiscopi: t officialis.

e ¶ Faciet. ad idē. ꝺ. c. postulasti.

f ¶ Pro iniēdis. i. faciēdis vel iniciendis.

g ¶ Recognoscēdis. tā/git ꝓsuetudinem francie vbi fiūt tales recognitio/nes: t ꝓcox. ad hoc. ꝺ. de iurepatro. relatum.

h ¶ Huiusmodi. ga. s. iniērit vel recognouerit ꝓtractum coram illis.

i ¶ Officiales. Jz enim idem sit ꝓsūto: cū episcopi t officialis sui: vl. j. ꝺ ap. romana. nō tñ iurisdictionē hz in officialem episcopi: vt. ꝺ. c. c. §. ij. t iij.

k Sēclares iudices. Juder secularis q vult clericū cōpellere ad debita etā ligda solue/da p ecclīasticū iudicē desistere cōpellatur. fuit tracta de fine decre. cū/nagātis. q̄ incipiebat: ga non contingit.

l ¶ Nulla. obsequendi enim ē eis necessitas: nō auctoritas iperandi. xcvj. di. c. j. de ꝓsti. ecclia. t de re. ec. nō alī. cuz laicis cum si.

m ¶ Ecclīasticas. etiā si ordinē clericalē nō habeant vt religio/si t conuersi. xij. q. j. duo sūt.

n ¶ Jis. secularibus iudicib⁹.

o ¶ Eax. personax ecclīasticax.

p ¶ Dānabili. q: hec est ꝓtra ecclīasticā libertatē. j. de īmu. ec. c. ꝓlri. t penul.

q ¶ Cōpellūt. de facto. t ē hoc ꝓtra bonoñ. q habēt statutum q̄ omnis ꝺctus factus cū rectore eccīe valeat: t q ptās tenea tur illud executioni mandare.

r ¶ Cōpescēdos. ꝓcox. j. de iureiurā. c. licz. de excep. c. ij. ꝺ se. ex. decernimus.

s Cum. C. laicus. Ratione iuramēti laicus vt illud seruet coram iudice ecclīastico ꝓuenit. Tracta fuit hec xcre. ꝺ exāgāti clemētis q̄ incipiebat sua nobis nobil' vir hēric⁹. c. t.

t ¶ Solusti. an fideiussor q soluit vsuras: illas a debitore re/

inuitos [a] Jz in possessionē bo/nox que ibi habent etiaz cuz alibi copiā sui faciūt: si eox [b] auctoritate citati cōparere cō/tēnant: possint missionē face/re ꝓtra eos: vl si forte malici/ose seipsos occultēt: ne citatō/ ꝓueniat ad eos ꝺē decernē fa/ciendā in possessionē bonox/ que in alia etiam dioceli ob/tinere noscuntur [c]: Jz tūc loci diocesanus ad denūciātionez ipsox [c] faciet huiusmodi mis/sionez. ¶ Nec clericos suos mittāt ad suffraganeox suo/rum dio. ꝓ [d] iniēdis vl' reco/gnoscēdis [e] ꝓtractibus coraz ipsis: nec eozūdē suffraganeo/rū subditos cōpellāt coraz se occasiōe huiusmodi [f] iuri sta/re. ¶ Neq̄ pōt archiepisco/pus ipse i suox suffraganeo/rū officiales [g] t subditos ꝓ/eo q vocati ab ipso nolūt q̄ re/latib⁹ i sua pñtia rñdere ec/clesiasticam exercere cēsurā.

Bonifa. viij.

Seculares [h] iudices q̄ licz/ ipsis nulla [i] cōpetat iuris/dictio i hac pte: psonas eccīa/sticas [m] ad soluēdū ꝺbita sup/ ꝺbus coraz eis [n] ꝓtra ipsas ea/

rū [o] exhibētur littere: vl' ꝓba/tiones alie inducūtur: dāna/bili [p] psumptione cōpellūt [q] a temeritate huiusmodi p lo/cozum ordinarios cēsura ec/clesiastica decernimus compe/scendos [r]. Idem.

Cum [s]. c. laicus ꝓ quo soluisti [t] certam pecunie quantitatez in qua ꝓ eo te fideiussorio nomine obliga/uerat [u]: te seruare recusset idē nem [x] contra iuramentuz a se ꝓstitum temere veniendo: ipsū coraz eccīastico iudice: ad cuius foz ratione iuramēti [y] cause huiusmodi cognitō no scitur ptinere: de iure potes conuenire: vt ipsū monitōne ꝓmissa [z] per censurā eccīesia sticam q te super predicti vt tenetur [a] seruet indemnem: p/uia ratione compellat.

Jnno. iij. in concilio lugd.

De litis contestatione.

Exceptionis [b] ꝓtozie [c] seu defensio/nis [d] cuiuslibet ꝓcipalis cognitionem negocij ꝓtingentis ante litem contestatam obiectus [e]: nisi ꝺ re iudi [f]. transacta [g] seu finita [h]

d ¶ Defēsionis. ꝺ iam fac iter exceptionē t defētionem pactū. n. de nō petēdo sine iuramēti ipso iure tollit nālē obligationē sicut numerato: Jz ñ cuilē ipso iure sed opc exceptōis illā eludit. ff. ꝺ solu. sticbū. §. nālī. iiij. ꝺ exce. §. ꝓterea. Defēsiones ꝓpe dicunt q̄ ipso iure actionē tol/lūt: vt solutio acceptilatio: q: solutōe ei⁹ qd debet t acc ceptilatiōe ois obligatio tollit: iiij. gb⁹mo. ob. tol. i ꝓn. t. §. itē p acceptilationē. Jté renūciatio dicit ꝓt defēsio: ꝺ renū. sup h⁹. vij. q. j. cū piculosū. ꝺ esc. cū iter. h⁹ i. n. defēsiones ñ ꝓpe dicunt exceptiones cū ñ excludāt actio/nē: q: nulla ē ibi actio. ff. de excep. l. ij. Jz large exceptio/nes dicūtur: q: excludāt agere fm ber.

e ¶ Obiectus. i. obiecto.

f ¶ Judicata. C. de re iudi. l. vlt.

g ¶ Trāsacta. C. de transact. causas.

h ¶ Finita. sufficiebat hoc dicē q̄ oia ꝓhēdit vt dixi i

d de fideiuss. c. ij. i ꝓ/ma glo.

x ¶ Jndēnē. t sic/ sentiebat dānū: vñ ꝓnūi merebat qō/ cē nō ꝺz. ꝺ. ꝺ fide/ iuss. c. ij. vbi ꝺ hoc

y ¶ Juramñti. xxij q. j. c. vl. ꝺ. ꝺ iudi. nouit. ℞. postrēo. ꝺ elec. venerabilē. t idē i alijs cribus ecclīasticis q̄ nō. ꝺ e. ti. cum sit.

z ¶ Premissa. q̄ sēp cēsurā hz ꝓcedē. xij. q. ij. idigne xxiij. q. iij. de ullicita. ꝺ sc. ex. sacro.

a ¶ Tenet. ex trib⁹ tenebat de iure cōi t pacto t vīclo iurāmti. ex vltio coā ecclīa ꝓuenit vt hz vides. Jo. an.

b Exceptiōis pemptōia lit. ꝓtestatiōnē ñ ipe/dit nisi sit ꝺ re semel finita.

c ¶ Perēptōie. ꝺ pemptorijs t dila/torijs dic vt nō. de excep. i. c. exceptō nē i ꝓma gl. t ē pē/ptoria q̄ itētionez agent pimit vt pa/cti ꝺ ppetuo ñ pe/tēdo: t exceptō do/li mali t iuramñtū ꝺ nō agēdo vel ac/cusādo. ff. ꝺ exce. l. j. t. iij. §. ꝺ accu. venies. Jo. an.

Ve Juramento calumnie

ꝑn. ⁊ q ꝺic̃ iudicata ꝺic eũ ber. ab eo cui iudicandi ius fuit. trãſac a: bona fide: vt trãſactio teneat. ff. ꝺe pactis tres frẽs. ſumma: ꝑ ꝓſcꝛa: vl lógo ſilentio. Et ſũpta fuerunt hec ẏba. ff. ad le. có. tertull. l. j. §. vlt. ꝺ ℟. ſig. trãſacta. ⁊. l. ſe. ⁊ q ꝺixi ſumma ꝓſcꝛa poſſ itelligi ꝑ iuramẽtũ ꝺiuũ a ꝑte ꝓpꝛia: q̃ tale iuramẽtũ maiorem h̃z auctoritatẽ q̃ res iudicata. ff. ꝺe iureiurã. l. ij. §. ꝺe iureiurã. ⁊ ſi xp̃us ibi ois ꝓtoliſſe c̃ ⁊ ꝑtale iuramẽtũ nihil ẽ q̃rẽꝺũ. ff. e nõ erit. §. ꝺato. ad hoc ꝺ accuſa. veniens. merito gꝛuſta ꝓteſtatõnẽ ipeꝺũt obligatõ. n. ſemel extincta c̃. ff. ꝺ ſol. q res. §. areã. ꝺ cõ ſe. ꝺi. iij. q̃ꝛ. C. ꝺe remi. pig. cũ ex cã nec itẽꝺu papa lites ſopitas ꝑ ſua ſuſcitare reſcripta ſ. ꝺe reſcrip. ſi illi ⁊ reſcriptũ ipetratũ tacito ꝺe re iudicata a q̃ nõ ẽ appellatũ nõ tz. C. ſen. reſci. nõ poſ. l. ipetrata. ⁊ p trãſac. a lite recedit. C. ꝺe trãſac. fratris tui. ⁊. l. caulas. ꝺ trãſac. c j. Itẽ ſi p iuſſurãꝺũ vt ꝺictũ ẽ finitũ ſit negociũ reſtaurari nõ ꝺz. Jõ iſta lit. ꝓteſtatõnẽ ipeꝺuit. Sz pone. ꝺi q ſnia nõ teuit: puta q̃ iudex nõ fuit q eã tulit: vl q trãſactio ꝺolo facta fuit: vl nõ fuit iure finitũ negociũ: nũq̃ ꝺ audiẽꝺus ẽ. Et ꝺic q ſic ẽm ber. vt pz p ꝓꝺcas. l. ff. ad ttul. l. j. i fi. ff. ꝺ ℟. iuꝺ. trãſacta. q̃ ꝓnũciata ſt iſta ⁊ p ius tractãꝺa: ꝺ oꝛ. cogni. tuã. Sz pone oppoſita ẽ res iudicata: vl trãſactio: vl q finita ẽ res: ⁊ ꝺ hꝰ bñ ꝓſtat: quo ꝓnũciabit iudex. ſup ꝓncipali ñ põt ꝓnũciare: q̃ ſuper eo nõ ẽ actũ nec ſup eo lis ꝓteſ. ſ. vt lit. n ꝓteſ. p totũ. ⁊ ꝺ q̃ re c̃. ff. ꝺ iudi. ꝺe q̃ re. ꝺe cã poſ. cũ eccl̃ia. ⁊. c. ſe. Dic ẽm ber. q nõ, ꝓnũciabit ſup ꝓncipali: ſed ſup excep. rei iudi. hoc modo q̃: ꝺata fuit petitio: petit tal rẽ tale a tic̃io: quã ꝺic̃ ad ſe ꝓtinẽ c̃. cui fuit excꝑiẽꝺo riſũ: q̃ꝺ cũ alia vice ſup ipſa petitiõe iudicanꝺi fuerũ ꝛ ipſũ: n ẽ vlteri⁹ audiẽꝺus ꝛ ſniani a q̃ nõ fuit appellatũ. Judex ꝓteſtata lite ſup illa exceptiõe ita, pceꝺet: q̃ ꝓſtituit q ſup eo q̃ꝺ. c. pent ei obſtat reſ iudicata a q̃ ñ fuit appellatũ: ꝺ finitute, pnũcio ipſũ ſup illa petitõe ñ eẽ vlteri⁹ audiendũ: ſibi ꝑpetuũ ſilẽtiũ iponẽꝺo: ad hoc ꝺe accuſa. veniens. i fi. vl poſſit ꝺeie. ꝺicẽ, pnũcio Iras n valẽ. Jn hſ tribꝰ caſib⁹ ẽm ber. tuti⁹ vi, ꝑponẽꝺ has excep. lite ꝓteſ. q: t c̃

f ¶ Litigator. reus. ſ. (a principali ꝺebito abſolueꝛet.

k ¶ Impediat. ergo p talẽ exceptionẽ nõ fu lit ꝓteſ. alis nõ regꝛereꝛ: an ipeꝺiret vl nõ. j. c. pxi.

l ¶ Dicat. exceptionẽ perẽptoꝛiã opponẽꝺo: vt nõ ſeq̃t abſurꝺitas ꝺe ꝺilatoꝛia q̃ venit añ lite ꝓteſtatam.

m ¶ Obtẽtũ. nõ q̃ ꝑemptoꝛiã vt ꝺilatoꝛias ꝑponẽꝺa nõ ẽ: q: aliꝰ ẽ ipſa⁹ effect⁹. alia ꝺiffert alia ꝑimit. Jn ꝑemptoꝛia. n. h̃z ꝓcẽꝺẽ actio: cui opponat ipſa exceptio. ff. ꝺe excep. l. ij. ber. Scias aũt q ois exceptio perẽptoria q̃ ꝑimit Iras ⁊ gr̃am opponit ⁊ añ litis ꝓteſ. ⁊ poſt. ſi Iras tatũ: añ litis ꝓteſ. C. ꝺe excep. l. vlt. ꝺe hoc vide q i no. ⁊ hoſti. ſ. ꝺe reſcrip. ꝓſumitur.

n ¶ Expoſita. videbat ℣ui q: cadẽ rõ c̃. ſ. ꝺ ſcrip. ſuper Iras. i fi. ſz ñ ẽ vex q: ẽm id tã ois ꝑemptoꝛia exceptio veniret i ꝑim ꝺilatoꝛie. ⁊ ſi ꝺe replicatione ꝺixiſz ni ꝓ ſlomiⁿ Iras habuiſſet. vt ibi ẽ recitari ſolet.

o ¶ Joblato. ꝑ exceptionẽ ꝑemptoꝛiã nõ ſit litis ꝓteſ. Ema nauu ꝺcr. hec ad ꝺeclarationẽ coꝛ q̃ no. goſ. ꝺ elec. ꝺudũ. ij. §. ꝺ ꝺolo ⁊ ꝓtu. ꝑut. ⁊ q ibi hoſti. ⁊ ab. ꝺe ap. cũ cãs. ⁊ ꝺe excep. cũ venerabil. ⁊. ſ. c. ꝑxi. ⁊ guil. i ſpe. ꝺe litis ꝓteſta. §. nẽ ꝺicam⁹. ℣. iz nisi q̃ ꝑ exceptionem.

p ¶ Libello. q ẽ ꝺ ſuba iudiciarij oꝛꝺis. ij. q. iij offerat. ſ. ꝺe libel. ob. c. j. q̃ ꝺic vt ibi.

q ¶ Perẽptoria. ꝺ ꝺilatoꝛia nõ ſic ꝺubitabatur q: ꝑ eã nõ riñꝺet ſic petitionẽ: ⁊ q: ꝺ ſua nã cõteſtatõnẽ ꝓcꝺit: vt ꝺixi. ſ

r ¶ Proponat. (c. ꝑx. ſimplr ⁊ ſolũ i modũ exceptionis: vt. j. ꝺicam.

ſ ¶ Facta. ꝺicebat q̃ꝺaz ℣. ⁊ videbat opio coꝛ ꝑ bari ꝑ ꝺecr. ꝺ ꝺo. ⁊ ꝓtu. ꝑut. ꝺe ap. cũ cãs. vtroꝺiq̃ vi ꝓteſtata lis ꝑ exceptionẽ ꝓſcriptiõis: ꝺe excep. cũ venerabil. per exceptionẽ ꝑmutatiõis ꝓ ſcꝛiptiõis vſucapionis c̃. Itẽ iſtituta actiõe ⁊ oppoſita ꝑemptoꝛia exceptiõe vi eẽ iudiciu. ff. ꝺ iterroga. act. ſi filiꝰ. §. exceptiõib⁹. Sz ℣ui ẽ vex ⁊ hoc tenebãt oẽs ſup̃raꝺci doctoꝛes: q̃ꝺ optie, pbat lex ꝺicẽs q̃ q vlt exceptionẽ ꝺoli mali opponẽ q̃ ꝓcuit ex trãſactiõe añ lite ꝓteſ. ſcã q̃ icꝺit i trãſac. añ lit. ꝓteſ. id facẽ ꝺz. ff. ꝺ ꝺi. iꝺe. elegant. §. pe. Itẽ ꝑ lit⁹ ꝓteſtationẽ oꝛꝺiat iudiciũ ꝑ ꝑemptoꝛiã exceptionẽ ꝺeſtruit ſz eaꝺ res ꝺuos effect⁹ ℣ꝺos ñ ꝑt pere. xxvj. ꝺi. ꝺeiꝺe. ſ. ꝺ bap. maioꝛes. ff. ꝺ ſol. q hoies. ꝺbat ꝺ expſſe ſ. c. ꝑx. ſi. n. ꝑ ꝑemptoꝛiã exceptionẽ ñ ℣ ipeꝺiri vl retardari lit⁹ ꝓteſ. ergo ꝑ eã ñ fit: alꝫ non, pceſſiſſz q̃ꝺ. Ald ℣ua riñꝺet hoc modo: aut reꝰ ꝺirecte riñꝺet libello: puta cũ petunt ab eo. ⁊. ex cã mutui ꝺiẽ ſe nõ teneri ⁊ petita fieri nõ ꝺebẽ: cũ pactũ ꝺe nõ petẽꝺo ꝑpetuo ſibi factũ fuerit: ⁊ tũc facta ẽ lit⁹ ꝓteſ. ⁊ ſic itelligunt ℣ua. aut ſimplr exciꝑit ꝺe pacto ꝺ nõ petẽꝺo ꝓſcriptiõe vl alia pemptoꝛia: ⁊ tũc nõ itelligat facta vt ℏ. Jꝺẽ ꝛ excipiendo, ꝑponeret ſe nõ teneri riñꝺere libello: ex eo q̃ factũ fuerat ſibi pactũ ꝺ nõ petẽꝺo c̃. ad hoc ꝺe ꝺecl. ꝺudũ. ⁊ iſto caſu ſolem⁹ vocare exceptionẽ itẽtionis excluſionẽ. ſz q̃ñ, ꝑponit p⁹ lit⁹ ꝓteſ. vocat actiõis excluſio. ff. ꝺ excep. l. ij. i ꝑn. Et ℏ adde q̃ꝺ

t ¶ Impeꝺiũt. vt. ſ. c. ꝑx. (ꝺixi. j. ꝺe reg. iur. excep.

u ¶ Oportebit. ꝺe neceſſitate iuris. q: alꝫ, pceſſus habit⁹ poſt talẽ exceptionẽ nõ valet: cui lis ꝓteſtata nõ eſt. ſ. vt lit. nõ ꝓteſ. p totũ, ſicut nec p poſitiões: ⁊ riſiones ſit lis ꝓteſ. ſ. ꝺe elec. ꝺuꝺũ. ij. ſ. ꝺe litis ꝓteſ. c. vno. Jo. an.

x ¶ Jꝺe calũnia. Tria ꝺicit. Primo q nõ ẽ ꝺe ſubſtãtia q ſtati p⁹ luẽ ꝓteſ. iuret ꝺe calũnia. Secõ q nõ annullat, pceſſus ſz tacite omittat calũnie iuramẽtũ. Te. tõ ꝓcipit q: i ſpũalib⁹ ſit ꝺe calũnia: ⁊ ꝺ ℣utate iuret. Emanauit iſta ꝺecr. ad ꝺeclarationẽ coꝛ q̃ no. ber. ꝺ iureur. ex litis, i vl. gl. ino. ⁊ hoſt. ſ. c. litis. ab. ſ. e. c. j. guil. i ſpe. c. ti. §. j. i ꝑn. ⁊ ℣. q̃ꝛ tũ. ⁊. §. ij. ℣. gꝺ ſi nõ, ⁊. §. reſtat. ⁊ hoſtiẽ. i ſũma. c. ti. §. qñ. ℣. vnum tamen.

y ¶ Calũnia. cuitãꝺa: ſic. xiij. ꝺi. nerui. ibi vnuſq̃ſq̃ ꝺcat ſuã ꝑpter ſoꝛdicationẽ. l. cuitandã.

z ¶ Veritate. q̃ ſolũ olim i ſpũalib⁹ ꝓſtabat: vt i ſine videbis

a ¶ Exiſtat. videbatur cõtra. ꝑimo ex oꝛdine rubꝛice. ſ. e. 2° ex oꝛdie illi⁹ lꝛe. ſ. ꝺ elec. ꝺudũ. ℣. iue ℏo c̃. ⁊ erat exꝑſſũ. C. e. j.

ij. in pn. s. e. c. l. t. c. cū cām. ad hoc facit lex q̄ dicit q̄ p̄curatō añ litē p̄te. p̄stare dz cautōem de rato: t tē li p̄stita n fuerit: p̄ea non p̄stabit. ff. de. p̄cu. l. pōpo. §. rati. sz ītrum ē vez: vt h̄ vides. t sic p̄dictoz doc. cōprobāt opio. Et de iuramēto de vitate videbāt casus de iureiur. ex lr̄is. ad hoc. s. de fide in. cū ioannes. v. vez. t. j. ō testi. p̄nūc. ad hoc. ff. de dā. infe. q bona. §. p̄e. nec. n. semp ordinē scripture seruam⁹. ff. de sol. l. nec ordo t. s. de rescrip. cām que. t cū in totū tacite omittat: vt. j. p̄. rū. multo forti⁹ ad t̄ps. Ad ītia rīde: verū ē id fieri debē: vt dicit hec lr̄a: sed si nō fiat non ꝓpter̄a viciat: q̄ aliq̄s iurib⁹ ſtitiet vt dixi: t fa. q̄d no. s. de spon. du. tua. i vlt. gl. p̄dī. lex pōp. §. rati. i alio casu logt. t ē illō q̄ ꝓte. litis factus ē. p̄curato: dīs litis. s. de. pc. c. i. c. li.

a ¶ Propter. declat q̄d no. s. de testi. tuis. i vlti. gl. C. de iur. ca. l. ij. §. sed q̄. io. an.

b ¶ Tacite. expresse vō remitti nō pōt. C. de iu. ca. l. ij. §. sed q̄. nec vz p̄suetudo de ipso ñ p̄stando: de iur. ca. cetez.

c ¶ Tota cā. nedū in pncipio cāe: vt. s. p̄. rū.

d ¶ Legitime. puta libello dato li. ꝓte. t iudice sciante i scriptis: sedēdo t p se recitādo: q̄d dic vt. s. de li. ob. c. i. j. de sen. t re iud. c. vl. t non die feriato. s. de feri. c. vl. io. an.

e ¶ Annullādus. approbata ē ergo opio ia. bal. io. cre. pilei. t seq̄tium q hoc dixerant: q̄ tunc dcm̄ exactū p̄stari ōbebat ff. de no. op. nū. de pupillo. §. q op⁹. ff. de iureiuran. iusiuran dū. §. q ius ad hoc. ff. de. p̄cu. filiusfa. §. veterani. C. e. ti. ita de mū. t ad hoc. s. de. pb. q̄ñ ī. vbi de iuramēto nil dixit. Et re probata ē opi. aço. t mar. q bus p̄sentit ho. s. e. ceterū. t in p. dec. tuis. dicentes: q̄ ēt si tacite omitteret non vz iudicū. i. sē tentia. ij. q. vi. §. diffinitiua. C. de sen. t int. om. iu. plata quaz intellige cū fuit exactū. t p eis faciebat p̄dī. dec. cetez. t p̄dictus. §. sed q̄. vbi videt q̄ ex dissimulatōe ēt non possit omitti: sz expōe ibi simulatōe. s. cū silant se non calūnioſe agere vt ibi dicē accur.

f ¶ Juramentū. s. e. ti. c. ij. Et erat rō q̄ in spualibus p̄sumebatur q̄ sp ēēt deus in memoria: t sic nō calūniarent litigantes. t hoc p̄bat lr̄a seq̄ns. Reddebat ymo. in p. c. tres rōes. Prima q̄ rigoz in spualibus nō seruatur: de do. t cōmūa. c. i. Secūda q̄ sz iuramentū non sit p̄cīm tñ ex frequenti iuratiōe sepe segtur p̄cīm. s. de iureiur. t si christ⁹. maxie cū de credulitate sit hoc sacrm. Tertia q̄ hoc iuramentū ē a malo non credēs: de ele. significasti. sz pax valent he rōes: cū t in ciuilib⁹ locum hēant: vt p te vides.

g ¶ In ipsis. t sic equū fuit exquo cessabat cā: cessaret t p̄stō s. de ap. cū cessante. cum si.

h ¶ Utile. i. necessariū. ff. q̄ñ ap. sit. l. i. t. ij. q. vi. bidūū. vl dic ꝓpe vt videat vidcat tales psonas de qb⁹ non sit aliq̄ calūnie suspitio exiget solū vtilitatis sacrm. p̄mū tuti⁹ t vtius reputo.

i ¶ Obseruant. obseruabat hoc dīs guil. vt no. in spe. e. ti. §. i. v. quartū. no. hoc ber. equū esse. s. e. c. ij. t in p̄dicta dec. ex lr̄is. de iureiuran.

k ¶ In ciuilē. spualibus cāis. Mūgd in crialibus iureī de calūnia. dic vt no. C. e. l. i. t. s. e. c. i.

l ¶ A appellatōis. in cā appellatōis iurari dz ō calūnia t vt

ritate dicenda. hoc p̄mo. Secūdo dī q̄ p̄curator ōputatis post iuramentū calūnie iurabit de calūnia. Tertō q̄ inder quotiens sibi videt exigūr iuramentuz malicie etiam si de calūnia vel veritate iuratum sit. Per p̄mum dictum determinant que no. per accur. C. e. l. ij. in pn. t no. ymo. t host. pe. t ab. s. e. c. i. super verbo quecun q̄ cā. guil. in spe. e. ti. §. ij. v. quid ō causa. bar. baix. in questione veneria li. q̄ incipit queritur vtrum in cā. Et per predicta videre potes q̄ hic reprobat opio placen. t aço. q dicebant q̄ exquo iuratum erat in pncipali: nō iurabitur in cā appellatōis in auc. de his qui ingre. ad ap. §. fi. coll. viij. t p̄o⁹ eis faciunt omnia iura per que probatur q̄ eadem sit causa appel. cuz prima. xxvi. di. habeo ij. q. vi. iiquis in quacūq̄z. C. vt in vna t eadez cā. l. i. ff. de iudi. pponebatur. io. cre. hug. gof. t sup̄ adicit. doctores contra. quorum hic approbatur opinio p̄o eis. vi. q. iij. o⁹. t. ij. q. vi. si episcopus. C. de iudi. p̄cipiendus. in auc. vt iud. iur. in pn. ibi tñ accur. cz p̄mā. ff. de dā. infec. q bona. §. penul.

m ¶ Juratum. ꝓpter hoc erat dubitatio q̄ nō videbatur tunc debē iurari: t q̄ bis iurandū non ē: t q̄ tūc suspectū videbat iuramentū q̄d faciendū non ē: de iureiuran. t si christ⁹. de. pba. c. ij.

n ¶ Juramentū. sz de calūnia iurari dz stati p⁹ li. ꝓte. vt. s. c. p̄. nō ergo ar. q̄ faciēda ē lit. ptest. i cā appellatōis: de hoc no. s. de te. c. rainald⁹. v. dilēs. io. an.

o ¶ Dicēda. si tal ē cā in q̄ iuret de vitate: vt i fiñ. c. dī.

p ¶ Procuratores. Emanauit iste ver. ad declaratōnē glo. p̄dictaz ymo. host. t guil. e. ti. §. segt. in fi. t cui h̄ approbat opi. t reprobat opi. ho. q tenebat ītrum.

q ¶ Post. hec erat dubitatio: q̄ nō videbat bis iurandū. C. e. ti. auc. hodie.

s ¶ Deputant. ab ipsis pncipalib⁹ vel a p̄curatoꝛib⁹ q p⁹ li. ꝓte. substituē potērūt. s. e. li. de p̄cu. c. i.

r ¶ Ab ipsis. nō q̄ sz p̄curator iuret in aiam dñi. xvij. q. iij. metuētes. c. di. optatū. lxij. di. tibi dño. vbi de h t. s. e. li. de ele. p̄curator. sacrz tñ calūnie t in aiam dñi t ip̄oꝛam p̄bet: vt h̄ vides. als aūt q̄re iuraret: exquo dñs iurauerat: t in hoc casu non ē necium ip̄ale mādatū. de syndico vō dic vt. s. e. i ptractādis.

t ¶ Juramentum. nō ad qōem q̄ queritur an hēs vel successor teneat iurare: exquo defunct⁹ iurauerat. Et dic q̄ sic p hanc lr̄am t p auc. C. e. ti. p̄incipalis. t p. l. ff. de dam. infec. qui bona. §. pe. potuit. n. defunctus hr̄e bonam fidē t heres vel successor malā. ff. de accu. sicut. C. de re. cre. gnālr. i. Rñ. sz q̄d contra: q̄: heres t successor eadē persona cū defuncto cēseat: in auc. iusiurā. q̄d a mortente p̄sta. §. ij.

n ¶ Instructi. i hoc casu recitabāt p̄dicti doc. nō dē p curatoꝛe iurare: q̄ q̄ p̄alii. t. j. de re. iu. q faciēp alium.

x ¶ In oib⁹. declarat per hoc q̄d no. s. de re. spo. li as.

De exceptionibus spoliatorum

ín glo. antepenult. ⁊ de proba. c. ij. ⁊ reprobatur quod nō. de testi. pñtium. i glo. iuramentū i fi.

a ¶ Malicie. ꝫ ergo ex quo iuratū ē de calūnia: ap̄li⁹ i eadē cā de calūnia iurādū nō sit: vt. C. r. auc. hodie ab eodē. ⁊. §. pxi. Rñ. de malicia tñ bñ iurat: puta cū sus/picat inder ꝙ malicioſe ꝓponat exceptio: petat dilatio: ad hoc de excep. pastoralis. de testi. vltra tertiā. C de fi. istru. l. vl. xx. q. v. iudicantes.

b Nullaꝫ tibi. procurator habēt speciale mādatum iurat de calumnia. Emanauit ad declarationē eor: q̄ legūtur ⁊ nō. C. e. ti. l. ij. §. si aūt abfuerit. ꝓber. §. eo. c. ij. ⁊. c. cetes. ⁊ p̄ ino. ⁊ ho. sti. §. e. cū cām. ꝓ guil. i spe. e. ti. §. re stat. ℣. qd ergo.

c ¶ Iniuriā. quaꝫ si iferret: iudex nō ecet. §. de ℣. sig. forus. in fi.

d ¶ Aduersarij. ⁊ sic cat, procuratō singularis pſone: de syndico. n. vniuersitatis vl̄ collegij ñ dubitam⁹ quin iurꝫ §. e. i ptractādis. ⁊ c. sequēti.

e ¶ Juramētū. dicūt gdā ꝙ olim, p curatores īdifferēt iurabāt. ff. de dā. ised. g bona. § penul. ſꝫ fuit postea statutū ꝙ solū p̄ci pales pſone iurēt. ff. e. ti. l. ij. §. si aūt. ⁊. §. e. ti. c. j. qō re rū ē nisi, procuratores hēant spāle mādatū: vt ℔ ⁊. ff. de iu reiuran. l. iusiurādū qō ad pecunias. Alij dicebāt: ꝙ p curator ꝓbari ēt cū spāli mādato ad iurādū nō admitti tur p̄ ꝓma iura: ſꝫ q: nō expedit iura corrigi: vt. §. e. li. ō elec. cū expediat. dic. l. g bona. nō ē correctā. ſꝫ log i ca su decre. isti⁹. ſ. cū hēbat, procurator spāle mandatū. Alij dicebāt: ꝙ cū, procurator p litis ꝓtel. fact⁹ sit d ñs litis: po terat de calūnia iurare. qō vez non ē nisi hēat ad h⁹ spe ciale: vt hic vides.

f ¶ Requēs. i ciuilib⁹ nō admittit spoliatiōis ex ceptio facta ab alio q̄ actore. In criminalib⁹ admittit facta a tertio dūmō sit de tota suba: vel maiori pte. exceptio, pbari dz. j. xv. dies: alꝫ sit ꝓdēnatio expēſaꝝ. Excipiēs de spoliatione facta a tertio ifra certū tps a iudice statiendū dz restitutio nē petere: alꝫ excusabit exceptione nō obstāte. Alius dicit ꝙ agēti sup reb⁹ ecclīasticis nō ob. exceptio spoliationis p̄ nata⁊ rez vel ecōuerso. hāc decre. qdā ititulabāt olim sub ti. de excep. Alij sub titulo de restitutione spoliator⁊ ⁊ bene: vt hic vides.

lis fuerit ꝓtestata: siue de ve ritate: siue de calumnia sit iu ratum in ipsis: potest iudex a partibus exigere iuramentū malicie quotiens viderit ex pedire. Idem.

Nullā tibi iudex iniuriā fecisse cēſet: q̄ procuratorē tui aduersarij⁹ p̄stitutū ad cāz habētē sup hoc speciale man datū admisit ad p̄standū i ea calumnie iuramentum.

Innocē. iij. in concilio lugd.

De restitutiōe spoliator.

Requēs⁊ assidua nos q̄rela circūstre pit: ꝙ spoliationis exceptō nonnūq̄ i iu dicijs calūnioſe ꝓposita cau sas eccl̄iasticas impedit: ⁊ ptur bat. dū. n. exceptioni ilisistitur appellatiōes interponi ꝓtingit ⁊ sic intermittitur: ⁊ plerūq̄ perimit⁊ cause cognitio p̄nci palis. ⁊ ꝓpterea nos q̄ volun tarios labores appetimus: vt q̄cētē alijs ꝓparemus: finez

litibus cupiētes imponi: ⁊ ca lumnie materiaꝫ amputare: statuimus: vt in ciuilibus negocijs spoliationis obiectu q̄ ab alio q̄ ab actore facta ꝓponit: iudex in principali pce dere non postponat. ¶ Sed si in ciuilibus ab actore: in cri minalibus aut̄ se spoliatum reus asserat a quocunq⁹ ifra xv. dierum spacium post di em in quo ꝓponitur: quod asserit cōprobabit: alioquin expensis quas interim actor ob hoc fecerit iudiciali taxati one p̄habita cōdemnetur: alꝫ si iudici equū visum fue rit puniēdus. ¶ Illū autem spoliatū intelligi volumus in hoc casu: cum criminaliter ac cusatur q̄ tota sua substātia vel maiori parte ipsius se per violentiā destitutuꝫ affirmat ⁊ fm hoc loc canones sano credendum ē intellectu: quia nec nudi contendere: nec ier mes inimicis opponere nos

f ¶ Frequēs. equū fuit ergo sup hoc iūs, pulsoriū emanasse. ff de legi. nam ad ea.

g ¶ Circūstrepit. i. pulsat vel ledit: ⁊ sūpta sūt hec ℣ba ex cano ne. liij. di. frequens.

h ¶ c. Calūnioſsic. §. de w. ⁊ ꝓtu. finem.

i ¶ Exceptioni. spoliationis ō q̄. §. dictum est

k ¶ Inimittit. i. differt.

l ¶ Perimit. de facto i telligas: nō de iure quia multi, ppter tot ipedimēta ⁊ timore expēſaꝝ litez dimittūt. Et sic expone fm ber. q⁊ exceptō spoliatiōis dilatoria ē ñ perē ptoria: nō ob. ier. C. vñ vi. sigl i tātā. q⁊ ꝫ ꝓtato dñij isurgat ꝓditione ex illa lege: nō tñ ex iterdcō vl exceptiōe: vt nō. §. de cā pos. pastoralis.

m ¶ Labores. hec ℣ba fuerūt sūpta ō corpe auc. vt dīne missi. sbscrip. ha glo. q̄sto. i p̄n. coll. ix. et p̄ republica ipator nocte ducit isōnes: i auc. vt iudi. sine quoq⁹ suf. in p̄n. coll. ij. ⁊ papa idē de se dicit. §. i, pe. hui⁹li.

n ¶ Statuim⁹. ℔ fit iter ptato canonū ātiquorū de hac matia loquētiū.

o ¶ Actore. hoc erat imi quū q̄ re⁹ excipet ō actore ō spoliatiōe fcā a tertio cū i hoc ñ dliqrit actor ⁊ iō factū alij⁹ sibi ñ debe bat obeē. C. ō iof. test. sigs suo. ℣ sus fi. ⁊. j. ō re. iur. ñ dz. ⁊ petā suos teneāt auctores. C. ō pr. sā cim⁹. §. ō hīs q̄ fi. a ma.

par. c. q̄siuit. ⁊ recitat ℔ ber. se ñ memisse aliquē excipiēte sic i

p ¶ A quocūq⁊. ecce dīam inī crimialē cāz ⁊ ciuilē: vt (cīlib⁹. i cīuili ñ opponat spoliatio fcā ab alio q̄ actore: i criminali sic

q ¶ Ev. artat tps, pbā (cū moderatiōe q̄ segt. ⁊ rōnes. j. seqnt. di q⁊ malicioſe sepi⁹, ppōebat tal exceptio: vt. §. dixit. sic in ex ceptione excōicatiōis. viij. dies sūt dati. j. de excep. pia.

r ¶ Proponit. q⁊ dies ulla ñ ꝓputabit i. xv. sic dies i q⁊ cautū, pmittit ⁊ i q⁊ sistē i iudicē oz ñ ꝓputat i vicēa milia passuū. ff. sigs caut. l. j. sic ⁊ dies p̄ntatiōis ifraz cū ꝓmittit cā. j. certū tps ō cidēda. §. ō ap. sup co. ij. vbi ō h⁹. sec⁹ i. x. dieb⁹ g dāt ad appellādū in gb⁹ tps fnic, platiōis ꝓputat. ij. q. vj. biduū. vbi ō h⁹. §. ō re iu di. ad ꝓsultatiōez. ⁊ vltio ifroz. xv. diez, pbari potit exceptio: sic. ff. ad. l. iul. ō adul. l. pe. §. seragita. ⁊. l. if c⁹. §. ex senatusco. ⁊ pt pen bonoꝝ possessio. j. cēteſimū die: ⁊ cē. csim⁹ i eo nūero ꝓputat. ff. ō suc. edic. l. j. §. qō dicim⁹. si. ff. ō ℣. ob. l. g añ calē

s ¶ Allit. ſ. se spoliatū i cīlib⁹ ab actore: i crīalib⁹ a quocū (das

t ¶ Aliogn. i. si infra illud tps nō, pbauerit. (qz.

u ¶ Taxatiōe. ō q̄ dic vt. §. qō nic. cā. c. vl. i glo. q̄ icipit: vltra

x ¶ Pnmēdis. pena arbitraria: exquo ñ statuit ℔ (quā. ber. certa pena: de of. del. de causis. ff. ō iuf. dcli. l. j.

y ¶ Subsītia. interptatur ⁊ exponit hic papa canones illos

.iij.q.ij. oportet. & .ij.q.ij. nullus. vbi sūt hec ṽba. Ridiculuz enīz videbat̄ q̄ criminaliter accusat⁹ accusatorē suū p exceptōnē spoliationis rei modice & vilis ab accusatione repelleret. & ē si. qō dicit lex q̄ tutor a tutela excusari nō pōt rōne ꝓuisie q̄ ē iter ipsū & pupillū suū: nūq̄ forte de oīb⁹ bonis aut plurima pte bonoꝝ sit ꝓuersa ff. de excu. tu. l. ꝑ hūc. isti. eo. ti. §. Itē, pter hūc. ls ullud iure auē. imu t aūt videat: in auē. vt hi q. ob. sc. ha. perhi. res mi. §. ij. ij. & .iij. col. vj.

a ¶ Altertio. i. ab alio q̄ ab accusatōe. iij. q. j. epi & .q. ij. cum ecclesie.

b ¶ Tēpus. arbitrariū ex quo certū non statuit vt. s. dixi.

c ¶ Sic. s. spoliatus.

d ¶ Eludat. malicijs aut tē idulgēdū nō ē. s. qui ma. accu. pos. significante cum suis concoꝛ.

e ¶ Dō. s. q̄ iudex imi- nuni statuat.

f ¶ Estimam⁹. & alij esti mare debēt. s. ō re iudi. i causis. & sic cōpellit alig agere: ad idē. C. de in ge. ma. l. diffamari. ls ñ pāse: ls hoc vt excipere possit: vt h̄ vides. io. an.

g ¶ Potuerit. alis ñ dz sibi ipūtari. s. e. li. ō elc. cōmissa. s. de ap. ex insi nuatione cum si.

h ¶ Opponat. itelligit ber. hoc q̄ñ iter eccliasti cas psonas cā ꝓtitur ne sit ꝺ. s. de or. cogni. cuz dilectus. vel dic vt ibi de tēpoꝛe alibus ꝓtēdebat: q̄ ꝓprie ꝓua te dicūtur: qz possūt a ꝓuato possideri. res aūt ecclīastice vocā tur hic q̄ nō cadūt i laicū: vt decime & alia spīritualia. ff. ō leg. iij. l. hoc legatū. Et est ratio huius dicti: qz agēs nomine eccle siastico nō agit suo iure ls nomine eccliē: vñ sic, pcurato: agēs nomine alieno de iure suo nō excipit: sic nec hic: ad hoc. ff. de doli excep. si, pcurato. Itē res eccliastice sūt publici iuris: sed de publico ad ꝓuatū nō fit cōpēsatio. C. de cōpēsa. l. j. & iij.

A ¶ D decimas. Eccliа q̄ petit restitutionē decimaꝝ quas se dicit ifra parochiā alteri⁹ possedisse: nō audit nisi ꝓbet possessionem legitimam.

k ¶ Canonici. noie ipsi⁹ eccliе agētes. qō pñt: vt. s. de. pba. ex lris. de ꝓcēs. pbē. ex pte. vbi de hoc cū si.

l ¶ Asserūt. ex hoc isultat pūptio ꝺ eos q̄ eis ꝓsimili: sec⁹ si hoc nō ꝓstaret q̄ ille decime cēnt i alteri⁹ parochia: & facit ad ea q̄ dicā. j. e. li. de pscrip. c. j.

m ¶ Ēdē clericū. nota lfam: qz hoc ius facit, p reo: & ꝺ actoꝛem. si aūt spoliati cēnt a tertio: ius cō ls faceret ꝺ actorē: nō tñ, p reo: vñ tūc decre. locū habere nō puto: & facit qō dixi. j. ō prescrip. c. j.

n ¶ Occupasse. i mala pte alibi i bona. viij. q. j. fact⁹. & .s. e. li. de ꝓcu. si duo.

o ¶ Presumūtur. nō ſm opi. Jo. q no. xxiij. q. j. §. j. q̄ laic⁹ restitutionē decimaꝝ petere nō poterat: p decre. s. de pscrip. cām. bar. barr. no. Ꝺ aūt: cū laici decimas iterdū possideant de facto. Ad decre, illā cā ꝺ, rīdebat. q̄ decre. ipsa dic̄ detinere ñ dic̄ possidere: satis puto hāc decre. facē, p Jo. vt nisi laic⁹, pbet se legitie assecutū cū sit ꝺ eū pūptio nō audit. q. n. restitutionē petit: hꝫ duo, pbare se possedisse & spolia tū fuisse. s. e. c. oli. j. & .iij. Et aliud ē possidere & aliud in possessione eē. ff. de acq. pos. sig⁹ aūt. & si. s. e. ex trā missa. & qō ibi no. Ḧ ergo ē pūptō ꝺ actorē: & ius cōe, p reo. possessio ergo & spoliatio, pbare nō aduocāt: vt fiat restitutio petītōi, pbato, p reo: ad hoc de cā pos. cuz ecclia. & c. cū dilec⁹. ff. de rei vē. ofsicū. & idez vī vbi cū q̄ factū ē, p reo notoriū: de diuoꝛ. significasti. ꝓprie tas igit, p reo, pba ta ipsū i possessiō e defēdat: ad hoc. ff de supfi. l. j. §. qō aūt. ff. deposi. l. bona fides in fi.

p ¶ Ūdat. vt cō posito: titulus ꝓscriptionis: puleguī vel aliud simile: de donat. apostolice. j. de his q̄ fiūt a pla. cū apostolica cum si.

q ¶ Eccliaz. s. B. clerici. Jo. an.

De dolo & contumacia.

Actoꝛ qui ad termi nuz⁵ venire: ad quē citari aduersarium fecerat: nō curauit⁶ venienti reo i expēsis, ppter⁷ hoc factis legitime⁸ cōdēnet ad citationē aliaz mi

r ¶ Actoꝛ ꝓmax ꝺdēnat i expē sis: nec citat⁹ vlteri⁹ ad sui petitionē reus nisi cauet ō ve

s ¶ Ad iminū. cū idistincte loq̄tur: ō quolibz imi(nēdo no sine pemptoꝛio siue ñ itelligēdū vī: sic & i reo dici soler: q̄, p q̄libz ꝓtumacia ēt aū pemptoꝛiū ꝺdēnat i expē sis: ls solū p⁹ pemptoꝛiū possit excōicari: ō hoc. lxxiij. di. honoꝛat⁹. viij. q. v. i sūma. & .s. de, pcura. q̄relā. maiꝛ aūt ē ꝓtumacia actoris ñ veniēs q̄ rei. iij. q. iij. c. j

t ¶ Curauit. cū potuiss ꝫ vñ nō negligētiā vl ꝓtēptū. ff. de re iudi. ꝓtumaciā. ad idē. s. ti. ꝓri. c. j. §. solet.

u ¶ Veniēti. ergo ñ veniēti ñ ꝺdēnabit: ls cōpēset ptiā ꝓtumacie. ff. de dolo. si duo. ff. de cōpen. si ābo. Si aūt actoꝛ ñ venit & iudex fuit abūs vl pñs: ls, pcedere ñ poterat: an fieri debeat ꝺdēnatio. dic vt nō. i reo. s. eo. ti. c. vltimo.

x ¶ Propter hoc. s. rōne ꝓtumacie: ō, pcura. audit. j. ō excep. pia. s. e. cū dilecti. & c. finē. Et q̄liꝫ ꝺ ꝓtumacet, p cedi debeat: dic vt nō. s. e., pur. & c. cām.

y ¶ Legitime. qō dic vt no. ij. q. j. i pmis. s. e. ti. finez.

z ¶ Admittēdus. & sic puniet i quo peccauit. s. de tēpoꝛ. lfas in fine. Jo. an.

a ¶ Sufficiēter. vt sic pignoꝛa: vl fideiussoꝛes denē. ff. mādā. si mādato. §. vl. si aūt hāc dare nō possꝫ det iura toriā: de doī. p⁹ diuoꝛ. resti. p vias. vbi de hoc ad rō. C ō epi. & cū. l. gnāliter. Dic aūt Inno. qō sufficiēr ꝺbo cauere. qō pōt rex dicē fuata supradicta distinctione ber.

b ¶ Termio. pmo, s. ad hoc. ff. ō ꝺb, ob, cū q̄ calēdis,

De eo qui mittit in possessionem causa rei seruande

vel dic ī mino quocūq; q° ad eius petitionē citabit reus hec é. n. idefinita legis: q̄ ego llet vniuersali: vt dixi. ē. t. li. de elec. vt circa. sic ꝛ cautio ꝓstat de pseuerātia litis vsq; ad fi. C. de epi. ꝛ cl̄i. auē. gnāliter.

e ¶ Fideliter. ꝓsumit aūt malicioſe abeſſe: niſi ꝯ̄uinz, ꝓbet. ſ. q̄ ip̄edit° fuerit: ō re iudica. cū Bertoldus. de. p̄cura. quereſā. vbi de hoc.

d Cum g. Iudex appellantē ꝛ recedētem citare vlterius nō tenet ſi vult i cauſa ꝓcedē: niſi forſitā appellationi renūciet ꝛ determīa: notata p Innocē. de accuſa. ad petiōez per guil. i ſpe. de citatione. §. viſo de tēpoꝛ. v. qd ſigs receſſerit.

e ¶ Grauamine. hoc dicit ex eo: qa ſi appellaret a diffinitiua: tā functus ē iudex officio ſuo de of. dele. i lr̄eris. ff. de re iudi. iudex. Sz ꝛ idē in illo videt quo ad execūtionē: q̄ poſt ſniam imminet facienda eadem ratione.

f ¶ Per te. loqtur iudici: ſic. ē. de iureiurā. c. vl.

g ¶ Appellis. ꝛ frustratorie: qz ſi bñ appellaret ex cā ꝛ forma: tñc ille a quo appellauerit iudex nō eēt: ꝛ ſic appellās ꝓtumax nō eēt. De reuocatōne attētatoꝛ poſt appellationē hēbis. ſ. de ap. nō ſolū.

h ¶ Protestari. nō q̄ ius fingit, ptestationē h° ipo appellādo ꝛ recedēdo.

i ¶ Incūbit. ꝑſiderato eo ſtatu i quo tūc erat cauſa.

k Sniam. puta qz lis erat ꝓtestata ꝛ liquet de cauſa. vl talis é cauſa i qua ſniari pōt lit. nō ꝓtes. qō, dic vt. ē. vlti. nō cō. qm̄. ꝛ. ē. e. put.

l ¶ Audiēdā. ſi nō eēt ꝓtumax exp̄ſſe citari dz ad ſniaz audiēdā: als nō valeret ſnia pte abūte. ff. q̄ ſen. ſine ap. reſcin. l. ſ. §. Itē cū ex eo edicto. ꝛ de hoc nōtur. ē. ō of. ōlega. conſuluit.

m ¶ Renūciet. qō pōt. ij. q. vj. ſigs libellos. C. de ap. ſigs. ꝛ tacite ēt iurigādo coz̄ iudice a quo appellauit appellationi renūciat. ē. de off. dele. gratū. de teſti. cū venisſet. ſi tñ itereſt aduerſarij ad ipſū itereſſe tenēt qō dic vt nō. ē. de ap. iterpoſita. §. ille deniqz.

h ¶ Nō teneris. videbaſ ꝯ̄uīi p decre. ē. de of. dele. cuz olim. i. vbi iudices citauerūt appellantē quē putabant frustratorie appellaſſe: ad idē. ē. vt lit. nō ꝓtes. accedēs. i. vbi ēt iudices citauerūt quē putabāt frustratorie appellaſſe: ad idē. ē. eo. put. vbi mādat papa citari cuz q frustratorie appellarat. Sed dic q̄ de neceſſitate citari nō dz vt hic. Ad decre. cū olim. ꝛ decre. acceděſ. dic q̄ ibi factū narrat non iuſ ponitur. Ad decre. put. dico q̄ p iſta parte facit: cū ibi papa mādat citari ad maliciaz conuincendam: ergo id de neceſſitate nō erat: q̄. ſ. citare tur. ꝛ de hoc ꝓſuerit recitari de accuſa. accedēs. ꝛ. c. ad petitionē. Sed qd dicemus de contumace. Nūqd qui in vno actu iudicij fuit contumax ad alios actus citabitur. Dic q̄ ſic: vt. ē. de teſti. cū olim i fi. vbi citat contumax ad ſniam audiēdā: qz ꝛ ī vno actu ꝓtumax ſit: nō, ppterea, ptestari vī q̄ i alijs ꝓtumax eē velit: ſz hoc malū ꝓtumacie ſub colore boni. ſ. remedij appellationis defēdit: qō ſimplicit ꝓtumax non facit.

o ¶ Procelleris. als de iure.

me admittēdus° niſi ſufficienter^ cauerit: q̄ i termino° ſideliter^ debeat comparere

Bonifacius octauus.

Uz^ qui a tua interlocutoria: vel grauamie^ qō per te^ ſibi p̄ponit illatuz a tua preſētia recedit appellās^ cuz p̄testari^ videatur hoc ipſo ſe nolle coram te decetero litigare: citare ad alia que postea in iudicio facienda incumbunt^ vel etiam ad ſentētiam^ audiendam^: niſi ſpōte appellationi ſue renunciet^: non teneris^: nec ideo minus q̄ in eius abſentia proceſſerit tuus p̄ceſſus^ validus^ reputari debebit.

Innocēt^. iiij.

De eo qui mittitur in poſſeſſionem cauſa rei ſeruande.

Cum° q̄ ſup dignitate: ꝓſonatu: vl bñficio^ eccl̄iaſtico^ obtinēdis^ cū aliq̄ litigat poſſeſſore^: ob ꝓtis aduerſe ꝓtumaciā cā rei ſuā de in ipſoꝛ poſſeſſionem ſtatuimus nō mittendū. Nec^ per hoc ad ea ingreſſus patē valeat vicioſus^: ſz liceat i h° caſu cōtumacis abñtiā dīna ꝓmax ad ſniam audiēdā: qz ſz ī vno actu ꝓtumax ſit: nō, ppterea, ptestari vī q̄ i alijs ꝓtumax eē velit: ſz hoc malū ꝓtumacie ſub colore boni. ſ. remedij appellationis defēdit: qō ſimplicit ꝓtumax non facit.

o ¶ Procelleris. als de iure.

p ¶ Validus. Quid de iudicibus datis cū clauſula q̄ ſi nō oēs ſimł nō pnunciaquerunt ſed duo vnum: tertius vō aliud illi duo volūt ꝓcedē ad executionē ſue ſnie: q̄rit an poſſint tertio n vocato. ꝛ vī ītū ipſū nō dcre vocari: ar. h° decre. ꝛ ē. hoc li. de ar. c. ſ. ꝛ ff. ō re iudi. duo ex trib°. cū ergo ipſoꝛ valeat ſnia: ergo ꝛ executio. Sz dic q̄ vocādus é. ná lz ſnia duoꝛ teneat: tñ ali° articulus q emergit é oibus cōis: ita q̄ ad illū duo ītō ñ vocato, ꝓcedere nō pñt. ē. de of. dele. cāz. et c. p. dētā. §. adijcim°. als seq̄ret q̄ ſi i aliq̄ ītimi aſſignatiōe vnus ab alijs diſcordarz: illi duo illo non regſito poſtea, ꝓcedere poſſet qō é absurdū.

q Cum g. Gñ agit de bñficio eccl̄iaſtico ob ꝓtumaciam rei nō ſit miſſio i poſſeſſionē: ſz ad ſniam lite nō ꝓte. ꝓcedit. Ponit hec decre. duos caſus ſpāles ꝯ duas regulas. Regulariter. n. qñ agit reali ad ꝓtumaciaz rei fit miſſio i poſſeſſionē cā rei ſuā de. fallit i hoc caſu. Itē regulariter nō, ꝓcedit ad teſtū receptionē: vel diffinitiuā ſniam lite nō ꝓtes. fallit i hoc caſu. Et é ad declarationē illoꝛ: q̄ nō. ē. ō do. ꝛ contu. contingit.

r ¶ Bñficio. quocunqz: ad hoc de ꝓben. maioribus. de ẋp. ſig. c. penulti.

ſ ¶ Eccl̄iaſtico. ſecus ergo ſi ſup tpali ꝑbēda vel tpali bñficio agatur: qz cū talia poſſint ſine inſtitutione canonica poſſideri nō habebit locū decre.

t ¶ Obtinēdis. Quid dicem° de obtētis: pōe ꝓſumat° ē q̄ agit ꝛ i poſſeſſionē iduct° ꝛ tādē ſpoliat° é: vt de cā. poſ. cū oliz. ꝛ. c. cū ſup. vel petit q̄ ꝓfirmatio de eo facta vel collatio ſibi ſcā ſoꝛtiat effectū: de ꝓceſ. ꝑbē. p° electionē. de ap. ꝓſtitutis. ij. vel petit poſſeſſionē ꝓditione ex canone reitegrada: vt. ē. de reſti. ſpo. ſepe. Nūqd i his caſib° ob ꝓtumaciā rei fiet miſſio. ꝛ vī q̄ ſic p hāc lr̄am: q̄ dicit ſolū de obtinēdis. Sz dic q̄ nō fiet hec miſſio: tū q: ꝛ decre. huius ratio adhuc locū hz: tū q: ago de obtinēdo: qō nō habeo. ſ. dētātionē ſaltē q̄ apud aliū é. ff. de rei vē. offiñ. Itē miſſio i poſſeſſionē é qōdam auxiliū extraordinarium qō hz locū ſolū vbi dēficit ordinariū. ff. de mīo. i cauſe. ij. i pn. ſed hic, ꝓcedi pōt ordinario iuris ordine lit. nō ꝓtes. vt ſeqtur. ꝛ apertius hodie, ꝓbatur p cle. de iudi. diſpendioſā. ergo non habet locum miſſio. ꝛ lz doctores ſic teneant: tamen ob. lr̄a hz poſita: que dicit ingreſſus non dicit regreſſus quaſi per id detur intelligi ꝛ per ẋbum obtinendis: q̄ in recuperādis nō hz locum decre.

u ¶ Poſſeſſore. qui id ſi nullus poſſidet: ſed duo: pone coelecti petunt. dic idem, ppter eandem rationem. ē. de reſcrip. inter ceteras.

x ¶ Nec p hoc. ratio ſupioris dicti.

y ¶ Vicioſus. non enim poſſunt ex poſſeſſione haberi: ſz ſolū ex canonica inſtitutione, ij. q. ſ. legum. de inſti. ex frequētib°. ſ.

de re. iur. c. i. ff. de acq. hēn. Si vo non agēt de ecclesia tanꝯ de bñficio sz tanꝯ de ꝑpetate: tunc bñ hret locū nullo vt ꝑbat. s. vt li. ñ. pte. c. ij. de eo q mit. c. i. s. ō v. si. dilecto.

a ¶ Pñtia. C. de iudi. ꝓpandā. §. cum aūt. s. e. li. de ar. c. ij.

b ¶ Diligēter. hoc sp ē faciendū. xxx. q. vl. iudicante. (in fi.

c ¶ Debito. vt si liqueat vel ligre possit de cā ꝓcedat ad sniam fm ea q no. s. de ꝛo. ꝛ ptu. put ꝛ ē neče q ꝓstet ō iuꝝ actor] ad h vt sibi adiudicet nec sufficit q ꝓstet possidentē ius non hre: vt. s. de rescrip. oliz. C. de rei vendi. l. vl.

d ¶ Ispēdijs. si ex duob⁹ litigantib⁹ elēctis alter decedat renūciet l'a p'secutōe cāe excludat: si lite pendēte cū reliquo fuerit alia elēctio fcā non tz. Emanauit ad declaratōem coꝛ que no. i no. ꝛ ho. s. de ar. ex pte ꝛ de ele. dudū. ij. ꝛ de rest. in ite. c. ij. ꝛ cōpo. de cōsti. cū. M. ad fi.

d ¶ Dispēdijs. dr dispēdiū longū ꝛ inutile: cōpēdium breue ꝛ vtile: de h de rescrip. dispēdia.

e ¶ Statuim⁹. ꝓstō ista noua ē saltē inqꝫtum diē elēctionē nulla maxime nō influēte alīq̄ inhibitōe: vt. s. de ar. ex pte. Sed dices: nōne scōa elēctio facta ꝑma non cassata cassat. s. de ele. ꝓsideratum⁹. Itē nōne scōa electio fcā ꝑma non cassata vz infrā fm ca q no. s. ō elc. auditis. s. qū ꝑma nulla erat: ꝛ eligentes crāt ꝓuati ptāte eligēdi. So. illa iura ꝛ q in illis no. locū hnt qū scōa electio fit ꝑma non cassata ꝛ nondū in litigiū deducta: ꝛ sic itelligant no. s. e. auditis. Istud. c. ꝛ se. loquunt qū in litigiū erat res deducta: vt tunc scōa elēctio ipso iure sit nulla.

f ¶ Vbi. videbat ho. dīam facē. s. de elec. dudū. ij. in glo. nūngd in hoc casu: inf cās q pendebāt in curia ꝛ eē curiā: ar. ō cre. de ma. ꝛ ob. p tuas. de ap. si duob⁹. sz quo ad casum nfz nulla sit dīa: vt hic vides.

g ¶ Litigantib⁹. litigiosa ē res de c⁹ dñio qō vrtil' inf petitorē ꝛ possessorē ꝓuentōe iudiciaria: vel pcib⁹ ꝓncipi oblatis et iudici insinuatā: ꝛ p eū futuro reo cognitis. C. de litig. auctē. litigiosa. Dicunt tñ gdaz rē litigiosā non eē nisi p lit. ꝓte. facē. p eis. s. de of. dele. relatū. in auē. de litigiosis. §. oēm. coll'. ij. et optime. s. de v. sig. ex pte. ij. Litis ꝓtestatio dr litis exordiuz s. de of. dele. sup qōum. §. intētōis. Sz dic ꝫ. per supradictā auē. litigiosa ꝛ ꝑbat. s. de of. dele. gratū. vt lite pendēte. c. i. et ex his q ibi no. ho. s. de testib. cāmqꝫ. ij. C. qū libel. l. i. ꝛ. ij. Quid aūt quo ad hūc ti. inducat līs pēdentia: hēs in cle. e. ti. c. vno.

h ¶ Mori. s. de ar. ex pte.

i ¶ Renunciare. s. de re. in ite. c. ij.

k ¶ Excludi. vt. s. e. li. de elc. si forte. ꝛ. c. Huis. ꝛ. c. cupiētes. §. q si p. xx. ꝛ. §. seqn.

l ¶ Electi. ꝛ in casu isto q̄rit de iure ipsius defuncti: vt sciat de iure supstitis: ad hoc. ij. q. i. in ꝑmis. sz cūm appeat defuncto amplꝰ non deberi nō ꝓpter hoc segt supstitū vnēti debi: ad idē. s. de rescrip. olim.

replente pñtia ꝛ etiā lite nō cōtestata diligent⁹ examiato negocio ipm fine debito termināre. ¶ oni. viij.

Ut lite pendēte nihil innouet

Ispēdijs q ꝓpē elēctiones diuersas eccle patiūt ītdū occurrē cupientes statuim⁹: vt si aliqb⁹ apud se. apo. vel alibi litigātibus sup elēctionib⁹ de se i discordia celebratis aliquē ipso rū mori vel suo iuri renūciare: aut a ꝓsecutōe ipsi⁹ cōtigerit q̄q mō excludi ad elēctionē aliā lite sup electione supstitis electi pendente nullatenus ꝓcedat: alīs attentata cōtra hoc electio ipso iure viri b⁹ non subsistat. ¶ dem.

Si hi ꝫ quos sup dignitatib⁹ ꝓsonatib⁹ vel alijs ecclasticis bñficijs que possidēt litigat⁹: lite pēdēte cedāt vel forte decedant: ne ꝓpter nouos aduersarios q̄ malicioseꝰ inīdū petitorib⁹ subrogātur: litigia in eccl'az dispēdium ꝓrogari ꝓtigat: statuim⁹ vt dignitates ꝓsonat⁹ vl bñficia h⁹i donec ꝫ supstites liscinita fuerit alijs nullatenus cōferant: nec ad ea ligat quispiā vel etiam ꝓsentet: q si secus actum fuerit eoipso irritū habeatur. Sane si ad defensionē ipsi⁹ litis aliqui q

m ¶ Subsistat. Quid si postea appeat illum supstitem ius nō hre: nunqd qualescit dignitas vel bñficium in isto. dic q non q: qō ab initio cē. xvi. q. iij. §. pōt. s. de ele. auditis. j. de reg. iu. nō firmat. Sz nūngd de nouo potūt eligi. credo q sic p dec. s. de ele. sup eo.

n ¶ Si hi ꝫ quos. si bñficiatus ꝓtra quem sup bñficio litigat cedit l' decedit: si alī⁹ lite pen. cū supstite fuerit electus non vz electio: si vo aliqui quoꝝ interfit ad defensionem litis velint admitti: in eo statu i quo erat cā admittent. Emanauit hec decre. ꝓpter eadē q. s. ꝓr.

o ¶ Possidēt. ista ergo ē diuersitas inter istū casum ꝛ ꝓcedentē: q: in ꝓcedenti nō dū erant beneficia adepti. sz ō delectōe litigabat. h bñficia iam erāt adepti.

p ¶ Litigāt expōe vt dixi. s. c. ꝓr.

q ¶ Malicioseh fiebat isto mō: litigabat ꝓtra me sup bñficio meo: cū ego non possem cōtra aduersarū me defendē: renunciabā vt bñficium cōferret alicui potenti q litigantē iniuria ꝛ iure vexaret.

r ¶ Ih⁹ i. possessa. s. pullum cedētē vel decedentem ꝓtra quem litigabatur.

s ¶ Finita. vt si appuerit illos ius hre: nulla fiat elcio: alīs fiat electio vel pñtatio p⁹ sniam p eos ad quos ptinet. Et intelligo dec. istā. cū illi q ꝫ illos cedētes vel decedētes litigabāt: ex eo litigabant q: dicebant illas dignitates vel bñficia ad se spectare: alīs nulla fieri hret dilatō pone. n. q clericⁿ ꝫ clericū agit petens ipm ab eccla removeri: qz criminosus vel ꝓcubiari⁹: morē clic⁹ accusatus lite pē. cedat vel decedat: nunqd p hoc impediētur illi ad quos elēctio vel pñtatio ptinet: eligē vel pñtare. Dic q non q: statum illo cedēte vel decedēte finita ē lis: ꝛ sic ñ hz locū hec dec. q̄ dīe expectādū finē lit' cū supstite. ꝛ cria extinguunt morte. xxij. di. quoniā. cū suis ꝓcor. Si aūt petit illū ab eccla fmoveri: ꝛ illā sibi assignari quā dīc ad se spectare: tē locū hz dec. ad hoc. s. de rescrip. olim

t ¶ Pñtet. no. dīam ē ini collonē elēctionē ꝛ pñtationem: qz hec tria h ponunt ꝓ diuersis. hēs hoc expssiuz ꝫ. de pb. cū in illis. §. cū aūt.

v ¶ Interierit. puta q eligunt cedentē: vel pñtauerunt: vel ꝓtulerūt. vel forte q: expectabant ꝑma vacaturaz: ꝛ sic istud bñficiū velut mō cessione vel morte vacans sibi dicit deberi vel silēs psone.

x ¶ In illo statu. optima fuit ꝓuisio: ꝛ declat q no. ino. ꝛ ho. de iudi. qz. v. ducebāt. n. cām illi bñficiati vsz ad finem: tpe inie sedebāt: subrogabant aduersarij: quos oportebat de nouo citari ꝛ iudiciū incipi: q utez ꝓducebant cām vsq̄ ad ꝓclonem ꝛ postea cedebāt. Ih ex vni ebant alij: ꝛ idē faciebāt ꝛ sic nō erat litū finis. ꝛ idem

De Confessis

fiebat olim de nouitijs electis vel pñtatis: sz de illis hodie sublata est dubitatio per hec vba: tz hoc non dabat ho. aliud rem ediū: nisi q iterpellata se. ap. sup his puidēt t vtatē ingreret. sed hic optimū datū est remediū vt in eo statu admittant tē. t sic erit finis litis: t ꝓcor. ad hoc. s. e. li. de dele. vbi piculz §. sane. t. j. de excep. pia.

Datum⁹ circa positionum māz q ñ hñtib⁹ ꝓactica nouā t ignota videt scire debes ꝑmo: q positio fm gof. tē dictū loco interrogatōis positū: vt qđ olim interrogati ue fiebat: fiat hodie positiue. pone i termiis. dicebat oli actor. q̄rite dñe iudex: an sit heres: t ex q̄ pte. hodie dz pono te eē talis heredē. Itē pono te heredē ex asse. Sz hodie ēt fiūt interrogatōes t añ lit. ꝓte. qđ dic vt no. de iur. ca. c. pe. t post. ff. de int. ac. vbicūqz. ēt si sit ꝓclusiz in cā: vt. s. de fi. inst. cū ioānes. vñ pōt scribi q positio ē breuis vbor formla mentē ꝓponētis cōtinēs ad vtatē elijciendā ꝓcepta. Mūt aūt hoc verbum oz̄ū non solū ex vsu hoiū dū i cāis inolito: sz ex antiq̄ lege. ff. de lega. iij. offidi⁹. §. ex diuerso. ibi pone igf i credito tē. ad idē. s. de lit. ꝓte. c. vno. de ele. dudū. ij. t. j. de testi. c. pñtū. Fiunt aūt positōes vt p ꝓfessionē aduersarij releuet ponēs ab onē, pbandi: vt h. t. ff. de iureiur. eū q. i. gn. nā ad hoc fiūt interrogatōes. ff. de iter. ac. l. ij. iij. t. iiij. Dfunt aūt pōnes t interrogatōes: q: positōes assertie fiūt ille iterrogatiue. positōes a pte: ille a iudice. Et dicunt qdā q pōnes tm̄ fiunt p⁹ lit. ꝓte. interrogatōes āte tm̄. quoz vtrūqz falsum ē: de iterrogatiōib⁹ sup: adixi: de pōnib⁹. j. dicā. Ad positōes aūt rñdere dz ps: ñ aūt aduocat⁹: imo solēt cauti iudices tunc rñdentes aduocatos expellē. Scire tñ debes q aduocat⁹ q vocet cliētulū falsum rñdere tenet aduersario illi⁹ dāna resarcire q̄ ob hoc ptulit: puta ex onē, pbandi vel amissione cāe l. di. sepe. s. de iureiur. c. vl. ff. ad. l. aql. q occidit. §. vlti. vñ solēt aduocati dicē clientulis: si hoc ꝓfitearis cām pdes: nec dicunt si negaueris aiam pdes: de simo. mathe⁹. in fi. Scire debes q positōes fuit i cā: t ad eas rñdet p iur. vel cal. vel vtatis in cā pstitū. vñ videt q solū post lit. ꝓte. fieri hēant: cū post lit. ꝓte. iuret. s. e. li. de iur. ca. c. i. Sz dic q qñcūqz faciēde sunt, pbatōes fieri pñt pōnes siue añ lit. ꝓte. siue p⁹. nec ob. qđ de iuramēto dictum ē. s. q: inder ponentē añ li. ꝓtes. faciet iurare se credē: t estimare vez eē qđ ponit: t aduersarius q vez rñdebit. pñt. n. añ lit. ꝓte. exceptōes opponi: sup qb⁹ facienda ē, pbatio: ad cui⁹ relevatōem fiāt pōes. pone. n. excipiēt q actor excōicat⁹ est: q: pcussit clicum: t sic ab agēdo repellend⁹. ponet ipse re⁹: t hoc mō pono q pcussisti talē. itē q in tali pte cor. pouis. itē cum gladio. itē q in tali loco. itē q tali die. itē q talib⁹ pūtibus. itez q turbat⁹ ex tali cā pcussisti illū. Itē q aio iniuriādi. itē q ille tunc erat cleric⁹. itē q erat in possessiōe clericat⁹. itē q sciebas illū clericū eē. Itē q vidisti eū tonsuraz t habitū clericalē deferentē. his p actor ē ꝓfessatis, pbata est excōicatio: alis re⁹ hoc, pbet mutando verba t dicendo intēdit, pbare tē. post lit. ꝓte. pone q peto ab eccla aliquē remoueri quā ℑ iura retinet. dicā pono ego talis iuramēto meo q talis hz: t possidet eccl̄az sancti ⁱ Pe. Itē q hz t possidet eccl̄am sancti marci. Item q quelz

rum interit petierit se admitti: eos i illo statu in q̄ ipsā iuenerint: decernim⁹ admittendos.] nno. iij. in ꝓci. lugd.

De confessis.

Statuim⁹ vt pōnes negatiuas[b] q̄ ꝑbari ñ pñt[c] nisi p ꝓfessionē aduersarij[d]: iudices[e] admittē possint[f]: si eq̄tate suadente viderit expedire. Bōifa. viij.

earum hz curā aiarum. Item q eas post ꝓcilū acq̄siuit. hoc ꝓfessato succumbit reus nisi dispensatōem vel iustam cāz ostēdat: t idē in simlib⁹. Sciat aūt q positōes fieri debēt sup cōtentis i libello t ad ea ptinentib⁹ vel ptinē valētib⁹ ex pte actoris ad intētōem fundandā: ex pte rei ad extenuandā. iiij. q. iij. c. i. Fieri aūt debent ō facto rei q: ad factū alterius non cogit respōdere. ff. p suo. l. fi. Et sunt in scriptis offerende iudici: vt videat: an sint ip tinentes i possibiles captiose negatiue: saluo eo qđ h dr: t sic eas repellat: t de hoc dicā. j. c. p xi. q̄s si admittēdas viōrit: in actis curie sibi scribi faciet: de ꝑba. qñ. s. e. li. de rescrip. cū i multis. ff. de re iudi. l. acta. ad illas postmodū faciat aduersarū rñdere vel ō vtate vel credulitate hīta distinctōe an de vtate vel calūnia tñ sit iuratū. j. ti. p xi. c. ij. t rñsiones scribi faciet sic: fateꝰ vel negat: credit vel nō credit. Cum aūt ex iuramēto de calūnia: vel de vtate rñdet: an possit dicē dubito: no. s. de iur. ca. cū cām in. i. gl. Caueat aūt ponens a positiōibus siue intētōi ℑrijs: vt si agat petitōe hereditatis vel quox bonoz: non dicat se p⁹mōtem possedisse defuncti. si agat publiciana: nō ponat se emisse a vero dño. si agat vti possidetis: nō dicat aduersariū possidere: t idē in simlib⁹. Est aūt positōis effect⁹ vt is q pōit: qđ ponit ꝓfiteri dicat: vt. j. de iureiur. c. vl. vbi dicā de hoc t an positio vel rñsio ad cā reuocari possit.

b Negatiuas. Que est rō q̄re positio de negatiua q̄ aliter ꝑbari non pōt: fieri non poterat. Breuis ē solutio. negatiue q̄dam ꝑbari non pñt sup quo dic vt no. io. vi. q. vl. actor. ber. s. de elec. bone. i. t accur. ff. de ꝑba. l. ij. sz positio in locuz p bationis venit: illud ergo in positōe dz admitti qđ admittere tur in, pbatōe: t de hoc no. gof. s. de ele. dudū. ij. Itē positio negatiua, pbari debet sz negatiua nō, pbat: vt. s. ergo tē. Itē negatiua positio non ponit sz remouet: t hoc siue sit negatiua explicita: puta q non cognoui bertā: de frig. c. i. vel non fui citat⁹: de ele. bone. siue implicita: vt pono q in electōe tñ. iiij. canonici pñtes fuerunt de cā pos. cū ecclesia. positiones ergo has negatiuas iurī rigoz repellit: sz equitas eas admittit si iudici videbitur: vt hic.

c Non pñt. pone. nego lras ad lites de mandato dñi impetratas vel nego pecuniā numeratā quam ꝓmiserā istio solēni t spe future nūeratōis: hec t sīlia non pñt, pbari nisi per cōfessionem aduersarij.

d Aduersarij. dicebant q dam doctores antiqui negatiuam positiōem admittendā indistincte. Et quod dr q negatiua ꝑbari non potest: verum est per testes sed per confessionem aduersarij bene: t probatur hoc. s. de tem. oz. dilectus. de eta. t quali. c. vl. io. an.

e Judices. ordinarij delegati vel arbitri. s. de ꝑbati. q̄ñ. ff. de arbit. l. i.

f Possint. non q̄q̄d iudicis potestati permittitur: iuris necessitati subijcitur. ff. de iud. l. ñ q̄q̄d. ad hoc. ff. ō of. pśi. l. sepe. t. l. se. p q̄ videt q optioni iudicis relinquat. peccat tñ iudex reiiciens: ex quo positio facta ad cām: t eqtas suadet: cum eqtas scripta rigori iuris pferat. C. de iudi. placuit. de furt. t ser. cor. l. siquis puo. t eqtatē sp hīe dz p:e oculis: vt. iiij. q. iij. c. i. t. j. de re. pmu. c. vno. ff. q̄ cer. lo. l. q si ephes. nec sit arta nda, pbandi copia. xiiij. q. ij. q̄q̄. C. de, pba. l. vl. fm hoc. tenet: t si nō admittat poterit appellari.

g Si post pstitum. Si reus iussus positionibus respōdere recusat: vel si contumaciter recedit habebunt, p confessatis: secus si primus sz iussus cēt contumax fuerat: sz tunc

De testibus et attestationibus L

ꝓcedeꝝ ꝓtra eũ tanꝝ ꝓtra ꝓtumacẽ. Tracta fuit hec dec. ō exnagã. alex: q̃ incipiebat. retulisti alis dilco filio. io. an.

a ¶ Aut. quo ad spũales cãs exponim⁹ ꝑ et. i eis. n. i vtroꝝ iurat: vt. s. de iur. ca. c. i. §. vl. ꝛ sic ẽ si. C. de ỽ. si. cum gdam.

b ¶ Juramentum. No. ꝑ opione illa q̃ hz q̃ solum post lit. contes. fiant positiones. Sed dic vt dixi. s. c. ꝑxi. ꝛ respicit qō commuiter fieri solet.

c ¶ Reus. quid de actore vel ei⁹ ꝓcuratore. Dicunt quidã q̃ cadit ab i stituta actõe. s. de iur. calũ. c. vl. ꝛ C. de in. calũ. l. ij. §. q̃ si actor. Ad positiones. n. respondetur ex vi iuramenti: ꝛ tiõ pẽa iurare nolentis h̃ locum habeat: quod nõ credo: sed dico vt dixi. s. in ꝑxi. glo. q̃ h̃ respicẽ quod cõuer accidẽ solet sũ ꝓt .s. q: actores ꝓbare hñt: ꝛ sic positões facẽ. sz idẽ eꝝ⁹: cũ actoris ꝛ rei sit eã ꝙditio. ſ. de re. iur. non lz. cũ silibus.

d ¶ Procurator ipsius. no. ꝓcuratorꝰ ꝓtumaciã p⁹ li. ꝓte. dño nocẽ: de hoc. s. vt li. ñ ꝓte. c. i. in fi.

e ¶ Jussusq̃ a iudice. p hanc lfam bene videtur terminata ĩ la antiqua altercatio: qua q̃rit̃: si iudex citat ptem vt veniat respondere posinonib⁹: ꝛ citata venire non vult: an positiões hẽantur ꝑ confessatis. Et lz gdam dixerũt q̃ sic: puto q̃ nõ. cc. n. q̃ tex. dicit iussus a iudice: ꝛ nc credat aliquis q̃ talis iussus factus per nuncium sufficeret: ꝓmittit interrogatus. ille igitur licet sit iussus per nuncium non per iudicẽ: ꝛ hoc cõcesso: non tñ ẽ interrogat⁹ a iudice: qõ requirit hec ꝙstõ: vñ. ꝛ .ſ. submittitur: verum si anteq̃ rñdere sit iussus: sic dixit. i. ab ipso iudice introgatione ꝓmissa. maiorẽ ergo reputauit contũaciam illius q̃ interrogatur a iudice: ꝛ ab eo iussus rñdere non vult: q̃ illi⁹ q̃ citatus per nunciũ vel lfas etiam hoc expresso venire non vult.

f ¶ Rõnabili cã. puta si posũio supflua eẽt: vel ĩptinẽs que ꝓbata nõ releuaret. C. de ꝓba. ad ꝓbationem. xxx. q. vl. indicanté. ibi ad rei vꝫitatem tẽ. s. de of. archidi. vt nim vel obscura. iij. di. erit. de spon. de multẽ. C. de trãsac. vt rñsum. vel generalis. ff. de le. ij. ticia. i. gn. Jtẽ si sit de facto alieno: vt dixi s. c. ꝑx. Jtẽ si sit captiosa: puta q̃ detegat pũrũ rñdentis ñ ẽ admittẽda: puta pf ꝓuent⁹ iurauit nũ eẽ in peculio: tut⁹ est igf exceptõe iurisiurandi a pte delati nisi ꝑ rebus postea q̃sitis: postea in positõe dicunt aliq̃ res fuisse in peculio tpe quo iurauit: p hanc detegit pũrium ei⁹. vñ rñdẽ non cogit. ff. de in rem verã. l. duob⁹. §. fi. nulli. n. ũijciẽdus est laq̃us. xxvij. q. i. ỽiduis. Jtẽ si sit multiplex: vt pono q̃ possides talẽ eccl̃am ad tale monasteriũ ptinentẽ: vel pono q̃ tici⁹ fili⁹. p. dz mihi. x. vel his similia. posset. n. alter eẽ verũ: alterum falsum: ꝛ iõ petit explicari vel ipse idẽ explicet dicendo vtrũ q̃s falsuz: vel vt hoc ver: hoc falsum: vel poterit simplr positõem negare: etiaz si alter ver sit. ff. de re. du. si is q̃ ducenta. §. vtrũ. iij. q. ix. pura. ix. di. si ad sacras. vnde videt: q̃ ad multiplicem positõez bene rñdere teneatur: cum hẽat sup: adicta remedia: ad hoc optime. j. ti. ꝑx. pñtium. Consueuerunt autem aduocati dicẽ pono hec: ꝛ si non credis coniunctim pono disiuncti: ad quã tñ rñdere non cõpellit vt gbusdã videtur ꝑ iura sup: adicta. ñ n. ponit vt dz. Jtẽ si positio sit ĩris: vt pono q̃ ipubes põt cõ dere testamentum vel his similia: ꝛ ad hoc non compellitur respondere. cum enim ius quis ꝓbare non cogatur: sed factũ ergo nec ponere: cum succedat in locum ꝓbationis. s. e. c. ꝑ

Si post prestitũ veritatis aut calũnie iuramẽtũ re⁹ l' ꝓcurator⁹ ipsi⁹ põnibus ab aduersario sibi factꝫ introgat⁹ iussusq̃⁹ a iudice rñdere absq̃ rõabili cã recuset: aut nolit: seu ꝓtumacit se abñter: hñ dz sup his de q̃b⁹ i eisdẽ⁸ põnib⁹ introgat⁹ extitit: ꝑ cõfesso⁹. Uerũ si añq̃ rñdẽ sic iussus fuerit: eũ ꝓtumacit absentari ꝓtingat: tũc ꝑ confesso⁹ non dz hñi: lz ẽ als ꝺ eũ tanq̃ ꝺ ꝓtumacem ꝓut rõ dictaue rit ꝓcedendũ. Gregorius. ix. in ꝓci. gnãli lugõ.

De testib⁹ ꝛ attestatõibus.

Ediatões⁹ ꝑ q̃s⁹ sce l' simonie plerũq̃⁹ ꝓmittit ad testimoniũ ꝓncipali sup quo a ꝓncipio ĩstrui debuit. s. de iure calũ. i ptractãdis. vbi de hoc ꝑ inno. ꝛ ho.

g ¶ Eisdẽ. s. quibus rñdere non vult: ꝛ p hanc lfam dicit: q̃ si quibusdaz rñdebat ꝛ postea alijs rñdẽ noluit: illi q̃bus tã rñderat non hẽbunt ꝑ confessatis si eas negauerit. pena. n. vlteri⁹ non dz extẽdi tẽ. de his q̃ fi. a maio. pte. ca. c. q̃situt.

h ¶ Pro confesso. nunqd ipso iure: aut p sniam. videt q̃ p sniam ſm ea q̃ no. s. de iu. ca. c. vl. dicebat tã. q̃ tacens non hẽbat ꝑ confesso: nec ꝑ negante ꝑ regulam. ff. de re. iur. qui tacet. ꝛ .ſ. e. ti. is qui tacet. ibi dixi. quid ergo fiet. ſm eũ cõpellitur rñdere: per excõicatõem i possessionem missionẽ captionem pignoꝝ multetam ꝛ his simulia. s. vt iti. ñ ꝓte. tue. c. q̃n. ff. de ven. inspi. l. i. §. igf ff. sigs iuſ. di. l. vna. ꝛ facẽ ſm ho. de ele. bõe. ỽ. ꝺ legati Sz hodie ꝑ confesso hñi dz: vt h̃ vides: ad hoc. ff. de iterro. ac. de etate. §. q̃ tacuit. ꝛ idem iuris de obscure rñdẽte: nisi declaret: vt. c. l. §. nihil. ꝛ q̃ h̃ dicit q̃ hẽtur ꝑ cõfesso. intellige si confessio ẽ dãnosa: als si eẽt sibi vtilis hñtur ꝑ negãte: vt. ff. de inſ. ac. l. nõ alienã. ꝛ. l. de etate. §. i. vſz ad. vi. Jn iterrogatõibus ꝓcedat hoc. Jn positiõ i b⁹ nõ credo: in q̃b⁹ satis sit ponẽti q̃ hz intẽtũ suum.

i ¶ Rõ dicrauerit. qõ dic vt no. s. de ỽo. ꝛ ptu. put.

Ediatores. soci⁹ in crimine simonie admittit in testẽ: si sit soci⁹ crimis tñ: ꝛ agat ciuilr: als nõ. Jsta dec. ꝛ se. fuerũt greg. ꝛ debẽt eẽ i antiq̃ cõpilatõe vltime i ti. Et p hanc dec. moderatõem recipiũt. glo. ille. Jo. ꝛ ber. iij. q. ij. §. itẽ in criminali. ỽ. libi. in. i. glo. quã gdam nõ hñt: ꝛ de test. veniẽs. i. in gl. pe. q̃ indistincte dicebant: q̃ in hoc crimie soci⁹ crimis tñ admittebat in testẽ: crimis ỽo ꝛ mulieris non. distictio. n. illa locum hz cũ solum agit ciuilr. si. n. criminalr: soci⁹ ẽt tñ crimis repellit: vt h̃ vides: ad hoc s. c. testimoniũ.

a ¶ Mediatores. q̃ ꝓsenete dicunt: ꝛ salariũ qõ eis ꝺatur ꝺ ꝓsencticũ. ff. ꝓsenet. l. i. ꝛ. ij. Et si in spualib⁹ salariũ recipit: vel aliquã ꝓmissionẽ cõmodi tpalis simõiace cus ẽ: de simo. cũ ecñt. ꝛ tẽ nõ admittit: ẽt si ciuilr agat: h̃ in fi. ꝛ. s. e. venies. i. infamis ẽ. i. q. i. sigs ẽps. ꝛ. q. iij sigs ꝑbendas. ꝛ bñficijs ꝓuidus. s. de ele. p ingressitiõez ꝛ deponẽd⁹: de ꝓfes. c. ij. de simo. fi. sat. ibi vel ꝓsencrit.

b ¶ Per ques. i. quoꝝ misterio.

c ¶ Plerũq̃. ergo non sp: q̃ inidũ sine mediatore iter

De testibus & attestationibus

sepponit simoniaci: de simo. de hoc. t. c. veniés. cū st.

d Ad testimoniū. no. q ad psumptōem faciēdaz bñ admittent: ſz non ad ꝓbatōem. iij. q. ij. §. uē in criminali. v. liberi. qđ dic vt no. xv. q. iij. nemini. de confes. c. i. de testi. veniens. i. Et no. q dicit testimonium q̄ circa accusationē ni hil ħ statutur: ſz statur: iure antiquo ij. q. i. in ꝓnūs. i fine. xv. q. iij. sane. de simo. tāta. t. c. ls heli. t. c. p tuas t ci quod no. ij. q. vij. in summa.

e Auctores. cuz interdū etiam per alios ꝓuinci ñ possint: ad hoc. s. de testi. co. c. vlti. vbi ad detegendaz cō iurationem inducuntur socij t iurati.

f Criminis. als tanti criminis: t cō cor. i. q. vlti. c. vlt. s. de simo. tanta. t. c. ls heli. vbi cuz ad instar criminis tē. t p hanc lām credo hanc dec. intelligendā: ēt de mediatore: q non ē emendat⁹ de crimine: als qđ esset spāle in hac: vt. s. co. testimoniū. vel pōt dici de emēdato debē intelligi: t bñ ē spāle: q mediator admittat vt. j. dicam.

g Criminalr. s. e. testimoniū.

h Ciuilr. Mo. q regulare ē q̄ in ciuilib⁹ mediator de consensu partium admittat ad testimoniū: als non: in auē. de testi. §. qñ vo. coll. vij. Et no. ber. de te. co. dilector. circa ꝑn. gl. ħ tñ admittit ēt parte ꝓtradicente: qđ itellige ſm distinctōem dec. de simo. p tuas. t. c. ls heli.

i Assecuti. vides qđ iuris i hoc excepto crie. s. simónie Sed qđ de alijs exceptis. De crie lese maiestatis dic vt vi. q. i. §. verum. de ꝓfes. c. i. De crie hēsis: dic vt. j. ō here. in fauorē. Sz aduerte. mirabile. n. est qđ dicit hec ōc. q socius cris repellat in criali: cris t muneris in ciuili. si .n. q petit ipm a testimonio repelli: dicat socius mihi i crimine fuistis: nō egem⁹ vlteriꝰ teste: q̄ ex hac ꝓfessione puniend⁹ ē: de ꝓfes. c. ij. nec ꝓmittit canon vel lex q̄ dicat hoc nō fecit: q̄ mendaciū vel aliud petiñ nō ꝓmittit. xx iij. q. iij. q peccat. t. ff. de tribut. illud. §. pe. Sz dic q pōt in gnē dicere nō potes testis ee: quia cōmissus hoc crimen: qđ me offero ꝓbaturꝝ: t sic repelletur: q̄ par ō licitum repellit testē. s. e. psonas. cū distinctōe dec. de simo. ls heli. t. c. p tuas. vel dic ꝑse q̄ exceptionez obijciens non fatetur. j. de regu. iur. exceptōem. t ibi dicaz vel pone q̄ opponatur criminus simonie exceptio contra testem: t ille qui ꝓdiuit dixit eum qui ꝓbat fuisse socium: t sic ꝓtra se nil fatetur: ſz z^m tene: q̄ t ħ videt fateri testem suū simoniacū.

k Presentium. hec dec. ē practica t p aduocatos optime scit: t ponit modum remissionis curie: t dat modū sup pōnib⁹ iurādi: t diē p quē iurare ōbeat. dat modū rūdendi: t modū testes ꝓbatorios reprobādi: t reprobatorios itez reprobādi: hoc dicat.

l Conuentum. dic vt. s. de rescrip. edoceri.

m Ex vna pte. t actores.

n Ex altera. t reos: vt ꝑz p seqntia.

o Possessione. i. quasi possessione: q̄ de incorporalib⁹ agebatur. ff. de viuca. sequit. §. si viam. t de hoc. s. de fo. compe. conqstus. Et no. q hic agebatur possessorio: t tñ iuratur de veritate quod est contra id qđ no. ber. s. de iu. ca lū. c. ij. in glo. i fine. t. s. de restit. spoli. litteras. ſz non ꝓhibet ħ iurari. t hodie curandum nō est per id quod hēs. s. e. li. t. e. ti. c. i.

p Cōpositōne. si amicabilis fuerat: valere poterat. Sec⁹ si fuisset trāsactio: s. de transact. sup eo. de hoc de præben. nisi cēt.

q Reb⁹ alijs. ꝓmissio facta cū hac clausula nō extendit ad maiora qđ dic vt. s. de rescrip. sēs

r Abbate prioze. vtra q̄s. n. ps petijt positōib⁹ suis per eos qui ꝓncipales erant t melius veritatem nouerant respondere: t ió super his scripsit papa rothomagen. archiepo vt seqt: ad hoc. s. de iu. ca. in ꝓtractādis. ff. de ꝓcur. si actor.

s Conuentuum. i. singuloruz de conuentu vel maioris partis: quia conuentus sicut vniuersitas non habet animam. j. ō senten. excō. romana. §. vlti. Nota ius nouum vt prelatus iuret in animam suam t fratrum vel maioris partis. olim solus prelatus præstabat hoc iuramentum: t de hoc. s. de elect. duodum. ij. Et nota ex hac littera q̄ confessio solius prelati non nocet ecclesie: quia nec etiam confessio minoris partis: cum hic dicat: vel maiorus tē. t facit de his que fiunt a maio. par. ca. c. i.

t Ipsorum. ibid. m residentiū ſm inno. ad hoc. x. q. ij. hoc ius pozrectum. ho. contra dicens absentes vocandos si possit commode vocari: de elect. quia ꝓpter. facit ꝓ eo. j. ō preb. cum in ecclesijs. sed opinionem Innocē. credo veram per de cre. s. e. lib. de offi. ordi. quāuis. ibi. put sunt in electionis negocio tē. Si eim in omnibus tractatib⁹ vocandi eēnt absentes non video quare exp̄ssisset de negocio electōis: plusq̄ ō alijs tractatib⁹: ispāle ergo videt in electōib⁹ t receptōibus: t i casu ist⁹ decre. q̄uis. q̄ debeant absentes vocari: als non. x. q. ij. hoc ius pozrectuz.

v Ponendo. quia etiam ponens contraria perūrus est. j. ti. pxi. c. vlti.

x Transmissis. q̄bus nil opponi potit: cū sint examinate et approbate p papā. xxxv. q. ix. aplice. C. de testa. oium. t hoc ē qđ. j. segtur nulla ꝓsus tē.

y Illos. quia tractabant illas cum conuentu. si autem scientia prelati est contraria responsioni conuentus dicat ex parte conuentus sic dico: sed sic ego credo: vel dico: ad hoc. ff. de admi. tuto. quoties. §. sicut. ſz hosti. Si autem esset in iudicio tanquā prelatus: habes de hoc. s. de postulatio. bone. ij. de prescripti. c. vltimo. liij. di. generalis. Sed in casu premisso cui responsioni stabitur. dic q̄ responsioni conuentus cuz ꝑlatus hoc respondeat vt pars conuentus t maiori pti sit standum: vt sup: adixi.

Preterea[a] sigillati[b] sup q̃ libet articulo i q̃libet positione contẽto facias partib⁹ sufficienter[c] adinuicem respõderi nulla prorsus ab eis super ipsis positionibus cõtradictione[c] recepta. ¶ Sine iuramẽto autem a syndico vtriusq; partis: qd[d] sciat de huiusmodi positionibus vel credat inquiras. ¶ Testes etiã quos super articulis[e] sub eadẽ bulla transmissis pars dictoz priozis ꝛ conuentus duxerit pducendos[f] ad reprobãdos testes partis alterius[g] in causa principali pductos[h]: quozz nomina[i] in eisdem articulis continẽtur: vsq; ad calẽdas[47] nouẽbris primo futuri examines fm partis aduerse interrogatoria[n]: que tibi sub eadem bulla transmittimus diligenter: primo tamen in personam cuiuslibet testis a predictis abbate ꝛ conuentu p̃ ducti facta sigillatim specificatione[o] criminum et[p] aliozũ obiectozum sibi in eisdem articulis contentozum. ¶ Si vo dicti abbas ꝛ conuentus[q] alios testes cozam te pduxerint contra testes ab eisdez poze ꝛ conuentu producẽdos[r] iuxta articulos quos ipi abbas ꝛ conuẽtus tibi super reprobatõne testium pductoz priozis ꝛ conuentus in eadez pduxerit: recipere ac eos vsq; ad calendas februarij prioc[s] futuri diligenter examinare[t] pcures: simili[u] specificatione criminũ ꝛ aliozz que cõtra testes eozundem priozis ꝛ conuentus obiecta fuerint obseruata[x]: priusꝛ tamen prestito iuramento[y] a procuratore dcõrum abbatis ꝛ conuentus formam fm circũstãtias cause: ꝛ personaz pductaz: vt i dicto. c. ij. §. j. s. e. cũ cãz. j. ꝛ. c. pertuas. vñ datis articulis petit ps̃ fmi nũ ad dãda iterogatoria: q̃ terminꝰ tã hic ꝛ pdictis inꝛibꝰ dari dz ꝑ cõsuetudine gnãli: q̃ ẽ optima tẽ. ff. de legi. si de interpꝛtatione. de pscue. cuz dilectus. Et fiunt interrogatoria hoc modo: Si dixerit testis verum cẽ qđ in p̃mo intẽtionis articulo pꝛtinetur: q̃ratur ab eo qũo scit. ꝛ si ibi presens erat: ꝛ ad quid ibi erat: ꝛ si vidit. potuit. n. presens esse ꝛ nõ vidisse. Item q̃ ãno mẽse ꝛ die id fuit scñ. Itẽ i q̃ loco: q̃ domo: qua parte domꝰ: ꝛ an domus illa sit terranea vel i salario ꝛ qui erãt ibi presẽtes. Item si cognoscit illũ ỏ quo testificat ꝛ cuius ẽ etatis statureꝛ coloris: ꝛ his similia fm q̃ faciũt ad factũ ꝛ hec interrogatoria ỏ pscuetudine nõ dãtur ꝛ de iure pti aduerse: ne possit sup his istruere testes suos: sz iudex p se vel p assessoꝛes examinat illa: ꝛ siq̃ reperit superflua vel ipertinẽtia: illa secat hic aũt nõ hẽbit locũ resecatio cũ fuit approbata p papam: vt de articulis superiꝰ dixi.

Preterea sigillati sup q̃libet articulo i q̃libet positione contẽto facias partibꝰ sufficienter adinuicem respõderi nulla prorsus ab eis super ipsis positionibus cõtradictione recepta. Sine iuramento autem a syndico vtriusq; partis: qd sciat de huiusmodi positionibus vel credat inquiras. Testes etiã quos super articulis sub eadẽ bulla transmissis pars dictoz priozis ꝛ conuentus duxerit pducendos ad reprobãdos testes partis alterius in causa principali pductos: quozz nomina in eisdem articulis continẽtur: vsq; ad calẽdas nouẽbris primo futuri examines fm partis aduerse interrogatoria: que tibi sub eadem bulla transmittimus diligenter: primo tamen in personam cuiuslibet testis a predictis abbate ꝛ conuentu pducti facta sigillatim specificatione criminum et aliozũ obiectozum sibi in eisdem articulis contentozum. Si vo dicti abbas ꝛ conuentus alios testes cozam te pduxerint contra testes ab eisdez poze ꝛ conuentu producẽdos iuxta articulos quos ipi abbas ꝛ conuẽtus tibi super reprobatõne testium pductoz priozis ꝛ conuentus in eadez pduxerit: recipere ac eos vsq; ad calendas februarij prioc futuri diligenter examinare pcures: simili specificatione criminũ ꝛ aliozz que cõtra testes eozundem priozis ꝛ conuentus obiecta fuerint obseruata: priusꝛ tamen prestito iuramento a procuratore dcõrum abbatis ꝛ conuentus formam fm circũstãtias cause: ꝛ personaz pductaz: vt i dicto. c. ij. §. j. s. e. cũ cãz. j. ꝛ. c. pertuas. vñ datis articulis petit ps̃ fmi nũ ad dãda iterogatoria: q̃ terminꝰ tã hic ꝛ pdictis inꝛibꝰ dari dz ꝑ cõsuetudine gnãli: q̃ ẽ optima tẽ. ff. de legi. si de interpꝛtatione. de pscue. cuz dilectus. Et fiunt interrogatoria hoc modo: Si dixerit testis verum cẽ qđ in p̃mo intẽtionis articulo pꝛtinetur: q̃ratur ab eo qũo scit. ꝛ si ibi presens erat: ꝛ ad quid ibi erat: ꝛ si vidit. potuit. n. presens esse ꝛ nõ vidisse. Item q̃ ãno mẽse ꝛ die id fuit scñ. Itẽ i q̃ loco: q̃ domo: qua parte domꝰ: ꝛ an domus illa sit terranea vel i salario ꝛ qui erãt ibi presẽtes. Item si cognoscit illũ ỏ quo testificat ꝛ cuius ẽ etatis statureꝛ coloris: ꝛ his similia fm q̃ faciũt ad factũ ꝛ hec interrogatoria ỏ pscuetudine nõ dãtur ꝛ de iure pti aduerse: ne possit sup his istruere testes suos: sz iudex p se vel p assessoꝛes examinat illa: ꝛ siq̃ reperit superflua vel ipertinẽtia: illa secat hic aũt nõ hẽbit locũ resecatio cũ fuit approbata p papam: vt de articulis superiꝰ dixi.

a ¶ Preterea. als postea. als ꝑterea. q̃si dicat diximus q̃ nõ dẽdũ est positiõib⁹: volumus istruere iudicẽ quo hẽat facẽ rõderi: ꝛ ideo dixit preterea.

b ¶ Sigillatim. q: positio hñs plura mẽbra: i vno falsa: alio vera posset eẽ: ꝛ sic copulatiua posset negari: vt dixi. §. ti. pxi. t. vlt. ff. de rebus du. si is q ducẽta. §. vtz. ꝛ ponẽs dz ponere certũ: ꝛ respõdẽs rõdere certũ. ff. de pfes. certũ. ꝛ ois diuisiõcti ua ẽ incerta. ff. de ỽ. ob. l. vbi. §. q illud. ff. de iureiuran. pretoꝛ edixit. §. qd autem.

c ¶ Sufficiẽter. s. sigillatiz ꝛ clare rõderi: ꝛ si rõdere nollẽt hꝫ aberẽtur p confessatis. §. ti. pxi. c. vlt.

d ¶ Cõtradictione. rõnem dixi sup ỽbo transmissis.

e ¶ Quid sciat. q̃ si timbabat: hẽbit diẽ ad deliberãdũ. ff. de pe. here. si debitoꝛ. ꝛ si presumptio est de malicia põt iudex exigere iuramentum ab eo q̃ maliciose hoc nõ petit. §. e. li. de iur. calũ. c. ij. i fi. si aũtẽ animũ sum ad aliã partẽ applicare nescit: tũc potit dicere nescio: vel negatiue respõdere: vt si q̃ratur si talis viuat: dicat nõ credo nõ segtur. ꝓpterea q: credat ipsũ mortuũ fm inno. ꝛ hostiẽ. tũc enim timbabat non credens hoc vel illud.

f ¶ Ingras. Quid si syndicus pfiteat ꝓtrariũ eius qõ platus pfessus fuerat. sz aliꝫ aliter dixerũt: dic fm ber. potius standũ pfessioni plati ꝛ capituli q̃ pfessioni syndici q nõ iurauit. si vero pcordet cũ plato eius pfessio adiuuat.

g ¶ Articulis. articulus vocat pars itẽtiõis ꝓtinẽs id qõ actoꝛ ꝓbare itẽdit: ꝛ facit. §. de testi. veniẽs. ij.

h ¶ Producẽdos. iuratos tñ: als testimoniũ ipsoꝝ nõ valeꝛ etiã si cẽnt religiosi. §. de test. nuper. nisi iuramẽtũ remitteret a parte: vt. §. e. tuis.

i ¶ Alterius. s. sancti nicolai.

k ¶ Productos. cozã papa vel iudice ab eo dato. Et sic nõ q ꝓtestata erat lis: aliter regulariter nõ valet testiũ receptio. §. vt lit. nõ pfes. i rubro ꝛ nigro. Et sic no. q̃ lz statũ post litẽ ꝓtestatã iurãdũ sit de calũnia vel de ỽitate dicẽda fm q̃ regrit cã: ꝛ facieẽde positiones añ ꝓbationes: si tñ hoc omissũ fuerit: adhuc pꝰ ꝓbationes fieri poterit: ad hoc. §. e. li. de iur. cal. c. j. ꝫ enim post testes receptos ꝛ de ỽitate iurat ꝛ fiũt positiones.

l ¶ Nomina. ne cẽ possit variationi locꝰ. §. e. li. de rescrip. c. ij ꝛ ptinebant isto modo: Intẽdit talis, ꝓbare talẽ testẽ adulterũ p eo q̃ talẽ vxoꝛẽ talis publice i suã tenuit ꝓcubinã: ꝛ hoc ꝓbare vult p. a. b. c. Itẽ itẽdit ꝓbare q̃. t. ẽ piurus: q: deieranit corꝛuptꝰ i tali cã: ꝛ hoc vult ꝓbare p. d. e. f. ꝛ sic de singulis: qa vnus testis nescit oĩs articulos itẽtionis: sz iterũ alterum tñ ꝛ si vellet alios q̃ nominatos inducere vel eos trãsponere: nõ credo q̃ possit fm hosti. ar. ff. mãda. l. diligẽter. ꝛ. §. ỏ rescrip. cũ dilecta. j. de ꝓben. cui de nõ.

m ¶ Calẽdas. ꝛ nõ vltra. §. de ꝓba. sz. nec pñt isti delegati terminos ꝓrogare: nisi ptes ambe i. ꝓgationẽ terminꝰ pscripserẽt. §. de of. dele. de causis.

n ¶ Interrogatoria. iterrogatoria siũt q̃ facit ps testibꝰ pductis ꝑ se: ꝛ dãtur sup articulis de q̃bus pmissũ ẽ: ꝛ

o ¶ Specificatione. Mo. p specificatione obiectoꝝ: ad idẽ. §. eo. li. de elec. vt circa.

p ¶ Et alioꝝ. forte obijcibãtur aliq̃bus non crimina sz alia: p que impedicbãtur testes eẽ: puta q̃ erant vel fuerãt aduocati: vel, pcuratoꝛes i cã. j. c. pxi. vl q̃ erãt miores. iiij. q. iij. c. j. vel his similia.

q ¶ Cõuẽtus. originales actoꝛes.

r ¶ Producẽdos. ad reprobationẽ testiũ, pductoꝝ in pncipali.

s ¶ Proximo. itelligebat si nõ fuisset appositũ. ff. ỏ ỽbo. obli. eũ q̃ calendis.

t ¶ Examinare. fm iterrogatoria ꝓxis ꝛ quẽꝰ spaldig vt. §. i. primo casu dictũ ẽ.

u ¶ Simili. de q̃ dictũ ẽ. §. pxi. ỽ.

x ¶ Obseruata. hos aũt testes nõ licebit vlteriꝰ ꝓxi et quẽtũ reprobare: vt. §. de testi. lz dilectꝰ.

y ¶ Juramento. sz q̃re exigitur iuramentũ a pcuratoꝛe abbatis i hac reprobatiõe: ꝛ nõ i pma ꝛprobatiõe quã facit priuꝰ ꝓtra pncipales testes abbatis. So. potius p

De iureiurando

sumit: q hoc facit abbas ex malicia ℞ p̄ior: qui p̄mo reprobauit testes sup̄ principali ꝓducios: q̄i ꝓuocat⁹ velut vlciscī: ⁊ ió ꝓpter illam p̄sumptionē hoc exigit iuramentū: ū. de re. spo. l'ras. ꝑm ber. Sed dic q̄ hoc est in ptāte iudicis p̄ dict. dec. ⁊ p.c. de iu. ca. c. ij. in fi. ē. e. li. vnde ⁊ in p̄ma poterit exigere si sibi videbitur: ⁊ i secūda omittere si sibi videbit. iste aūt necesse hȝ mandatū papę ſuare.

p ¶ Procedant. hębant olim qdā hic plus de textu: qdam non. ſ. ceterū nob̄ iub̄ sigillo tuo rē. io. an.

a Romana. duo sunt huius dec. dēa ⁊ bzeuia ⁊ iccirco eā non summo.

b ¶ Appellatōis. sunt cā dubitatōis q: alia videbatur cā ap. a principali ꝓpter aliam iudicē ⁊ aliam ꝓcuratorē ⁊ aduocatum q frequēt in ipsa interuenit: q: nō tenet ꝓcur. vl aduocat⁹ p̄incipalis cāe defendē cām appellatōis: vt no. ē de ꝓcura. nō inuiste. ⁊. ij. q. vi. §. p⁹ ſcdam. ⁊ facit qđ dixi. ē. de iu. ca. c. ij. i fin. sed nō est alia: vel hȝ sit alia quo ad quid: tū ꝓcurator vel aduocat⁹ in p̄incipali in cā appellationis: debent testionū ñ ferre: ne memores sui officij forte p̄ñ asserēnt vēritatis: sic ⁊ aduocat⁹ negt ē iudex: nec affectōis sue memor: rē. C. de assess. l. nemo. i fi. Et iudex in cā q̄ iudicauit nō dȝ ē testis. ij. q. vi. statuendū. vbi de hoc: qđ itelligę ꝑm determinatōem dec. ē. e. dilecto. ⁊. c. cū a nobis. i vno ergo ⁊ eodē negocio qs duplici officio tā suspecto fungi nō dz: ō cle. p̄in. diuersis. ff. ad trebell. ille a quo. §. tēpestiuū. ij. q. i. in p̄mis de ver. si. forte. cū si. in testē ergo multo forte⁹ ñ recipiet talis in p̄incipali p iura p̄dicta.

c ¶ Fuerat. si ergo illū ꝓcuratorē p̄stituit sed nō recipit mandatū testificandi potu. ē. e. dilecto. Idē in aduocato ⁊ de hoc ēt no. ff. e. l. vl.

d ¶ In testem. intelligas p ipso appellante. nā p appellato dū recipiet ꝑm ber. ⁊ modernos: tū qz nō ꝓhibitus cessat: tū q: non repiet ꝓhibitū ⁊ e dicti de testibus ꝓhibendis ē. ff. e. ti. l. i. ⁊ in isto casu qñ ꝓcurator vl aduocat⁹ appellantis deponit p appellato: dico q deponet etiā p appellāte: qz iurat p vtraq; pte dicē vēritatem q ad hoc ex malicia nō ꝓcedāt. Anno. iij. i gnā. pc. lug.

ROmana eccla ⁊. j. i appellatiōis cā is q̄ appellantis ꝓcurator vel aduocat⁹ in p̄ori iudicio fuerat non recipiat in testē[a]. Neq; indistincte ipsi appellāti p̄sūptione faciente p eo ōferat ēt iuramentū: sz rē cū ispectis psonarū ⁊ ipsi⁹ cāe circūstantijs id fuerit faciendū. I. icol'. ij.

De iureiurando.

COntingit in nōnull' eccl'ijs de earū ꝓsuetudie ob seruari: q ipsaz p̄lati cū p̄mo ad eccl'as ipsas accedunt: vel cū de recipiendis ibidē nouis canōicis agitur: nec p̄lati admittunt: nec canonici alr recipiunt in ipis nisi iurent statuta ⁊ ꝓsuetudines ipsaz eccl'az scripta ⁊ ñ scripta iuiolabiliter obseruare. Inter laicos etiā in multis ciuitatib⁹ castris ⁊ terris in suis potestatibus rectoribus vel officialib⁹ assumēdis ꝓsuetudinis morbus irrepsit ad hoc. ē. e. de testi. in. c. i. ij. ⁊. iij. ⁊. C. de q̄sti. l. p̄dem. ⁊ dixi. j. de reg. iu. qđ ob gram. quid de ꝓcuratorib⁹ ad negocia. dic ꝑm ho. q̄ in negocio qđ ꝓcurauit de ꝓsensu ptiz pot admitti: sicut ⁊ iste ⁊ sicut mediator: in auc. de testi. §. qui vo coll. vij. ix alijs admittetur ēt pte inuita cū nec ꝓhibeat. ff. e. l. i.

e ¶ Presumptōe. puta q hȝ vnum testē. ē. de p cura. ex insinuatione. xx iij. q. iij. si habes. ff. de ꝺo. p̄leg. l. thcop ōp⁹.

f ¶ Personarum. ⁊ ipius cause: qđ dic vt no. ē de iureiur. c. vlt.

COntingit. p̄lati. canonici. ſcti officiales ⁊ officiales ocoz: q iurant statuta ⁊ ꝓsuetudines loci vel eccl'e ſuare: ꝓ textu talis iuramēti nō obligāt ad illicita ipossibilia vel obuiātia eccl'astice libertati: nec ad ea dȝ intētio iura referri. io. an.

b ¶ Consuetudine. ad hȝ ē. e. clericus.

c ¶ Accedūt. in quo accessu antiqs eccl'e cōsuetudines ſuare debēt: vt ē. de p̄b. dilecto.

d ¶ Recipiendis. ad hȝ vocari debent abstes. j. de p̄ben. cū in eccl'esijs. nisi ꝓsuetudo ēt in p̄ñ vt ibi.

e ¶ Scripta. potes singula singulis referre.

f ¶ Quitatib⁹. q̄ numeri ambitus terminantur j. de sen. ex. si ciuitas.

g ¶ Potestatib⁹. q gladio vtuntur ad maleficiorum vindictā ⁊ laudē bonorum: ex homicidio postulasti. de ma. ⁊ obe. solite. ⁊ tūc minister est dei vt. xxiij. q. v. miles. ⁊. c. sequenti.

h ¶ Clausa. i hoc erat morb⁹: ⁊ si iurāt ſolū ſuare statuta edita: ad edēda sacro non tenent: vt. ē. e. ti. c. pe.

i ¶ Libertan. Et ió statutarij excōicati sunt: si infra duos mēses ea de statutis deleri non fecerit: vt ⁊ q tales cōsuetudines vel statuta ſuare faciunt: vt. ē. de sen. ex. nouerit. de ad hoc. j. inn. cc. c. iij. iiij. ⁊. v.

k ¶ Vinclm. ē. e. ℞to. xxij. q. iij. iter cetera. ad hoc. j. de reg. iu. i malis. ⁊. c. non ē obligatorium. Sz de appellonib⁹ of. ē. ō ap. ad nr̄am. ⁊. c. cū spāli. io. an.

l ¶ Obsistē. ad hoc. ē. e. li. de ꝓsti. c. i. j. de sepl. c. i. cū si.

m ¶ Intētōe. dī ergo iuramēti illicitū ex aio: sic ⁊ sūia excōicatōis. ē. de sen. ex. p tuas. ⁊. c. sacro. vbi de hoc. xi. q. iij. §. cū

n ¶ Impossibilia. ad hoc nullus pōt se obligare. ē. ō (ergo pac. c. vl. de ꝓdi. appo. c. vlti. ff. de re. iur. impossibilium. j. ō regu. iu. nemo pōt. Et intelligo ipossibilia de iure vel de fcō vt dixi in p̄dicta regula nemo pōt.

o ¶ Maiestat. qui pe⁹ é offendē ℞ tpāl: vt. ē. de hē. vōgentis. ⁊. j. de inn. cc. clericis. C. de hē. mālicheos.

p C Declaram⁹. Declaratio lgē antiq ūris ē: ⁊ hoc ius no. b. ē. de his q̄ fi. a ma. p. ca. c. i. in gl. vl. ⁊ ho. e. c. in gl. pe. vñ dabat ibi ꝓsiliū ho. q̄ ūrās sic dicēt: iuro ſuare statuta ⁊ ꝓsuetudines iustas possibiles ⁊ honestas q̄ de facto ⁊ ūre ſuari poterunt. ⁊ multiplex ē ipotentia: vt no. ē. de referip. ſcisciatus. posito tñ q̄ in gnē iuret ſm tñ ius cōe ītērpta tio iuramenti. ⁊ ꝓbatur hoc satis p dc. ē. e. ad no ſtrā. iij. ⁊. ē. de v. sig. sup quibusdā. dic ergo breuiter: q̄ aut gs exꝑsse iurat statuta illicita ipossibilia ⁊ inhonesta: ⁊ tunc eoipso largo mō pīur⁹ē sic. ē. e. sicut nostris. aut gnāliter iurat ſuare consuetudines ⁊ statuta: ⁊ tē distingue. aut tunc sciebat ibi statuta cē illicita ⁊ illa se obligatur⁹ seruare in mēte gerebat: ⁊ tūc idē qđ. ē. aut nesciebat: nec id in mēte gēbat: ⁊ tē non peccauit: ⁊ soluz ad licita obligat: vt ħ i ꝓdictis iurib⁹: ad idē. ff. de transac. q̄ cū tutoꝛib⁹. §. vl. ff. de ꝓdi. inde. si ꝓcuratoꝛ. q̄si in fi. ff. de ꝓdi. insti. ꝓditões. ⁊. l. se.

a L Jcet. mulieꝛes. Per ecclāsticum iudicē ordinariū loci compelli tur iudex secularis ec. cē. ius canonicū: qđ ad ꝓuisionē aiaꝝ statutum ē: ſuare. Et fuit tracta hec dec. p cōpositoꝛes h⁹ li bri de exua. q̄ncipiebat: q⁹ vo ꝓtingit.

b C Donatoum. De his dic vt. ē. ō dot. p⁹ diuoꝛ. re. nup.

c C Procho. itelligo siue iurent p se: siue p ꝓcuratoꝛē: cui ad hoc spāle mandatū dederint: ad hoc. lxij. di. tibi. ⁊ ibi de hoc de iu. cal. c. vl. ⁊ ꝓcur. c. vl. cū si.

d C Non vt. ergo iuramentū metu extoꝛtū nō obligat: ō quo dic vt. ē. q̄ me. cā abbas. ⁊. ē. e. si vo.

e C Dolo. quē q allegat ꝓbare oꝛ saltē ex ꝓspicuis idiciis. ff. de ꝓba. quotiēs. §. q dolo. l. dolū. ē. e. li. de renū. c. ij.

f C Canonico. vt. ē. e. cū ꝓtingat. vbi de hoc: sec⁹ videt de ūre ciuili. ff. de fun. do. l. lex iulia. insti. qbus ali. lz vel nō. in ꝓnc. C. de rei vxo. ac. l. vnica. §. fi.

g C Sclares. q in hac pte rōne pīurij: cui cām dant: sunt ō foro ec. ē. de iudi. nouit. ē. e. li. de fo. cō. c. vl.

h C Obuiare. ē. c. ꝓr. cū suis ꝓcoꝛ.

i C Canonicū. si. j. ti. ꝓr. c. ij. j. de sen. ex. decernim⁹. fac. ē. e. li. de pac. c. ij. de fo. cō. c. ij. ⁊ sic papa tollit legē ēt quo ad foꝛ sclare: de quo dic vt dixi. j. de re. iu. c. ij. to. an.

k C Censura ecclastica. qd ꝓtineat eius noīe habes. ē. ō ver. signif. querenti.

l C Cōpellendos. est. n. supioꝛ ecclastica ptās: ⁊ tō coeret se culaꝛē: vt. xxij. q. v. administratoꝛes. ē. de ma. ⁊ obe. solute. q fi lij sint le. p venerabilē. cū si. Quid dices si mulier iurauit non aliēare vtē: vel donatōem ꝓpter nuptias: nec alienatōi ꝓsentire nisi ex rō abili cā ⁊ auctoꝛitate iudicis: ⁊ si ꝓsenserit reuocabit ꝓ posse: postea iudice nō auctoꝛitate ꝓsēsit ⁊ iurauit non ꝓuenire: qd erit. Dic ſm ho. q hoc no. ē. e. cū ꝓtingat. q ꝓmū ſuabit ad hoc. ē. e. eā te. ⁊. c. itellecto. ⁊ in auē. ō ñ ali. § ſcissimas. coll. ix. Sz ꝛ. ē. c. tua nos. So. ibi ꝓmū iura mētū illicitū: ⁊ tō 2ᵐ ꝓmo ꝓudicat: ħ ꝓmū licituz: ⁊ tō

a C Rogat scdo.

Uz. i positōib⁹. Electᵒ post sacm ponēs vel respōdens ꝓria directe nisi rōnabli excuſet: velut puꝛus a ꝓfirmatione repelliꝛ. Idem si hoc fecerit, ꝓcuratō ipso mandāte vel ratum hñte vel non reuocante hoc dic habuit oꝛtum hec decre. ex his q̄ notat ho. ē. de fi. in ſtru. cum Joānes super verbo vnica nñ venditio.

b C Electōis. Jō vidē si agatur de iam obtēto: cuz p iurium non soluz ꝓdiat: sed etiam deijciat. ē. eo. tua nos. ⁊. c. querelaz ⁊ de fideiussoꝛi. p uenit.

c C Post iuramētum. q⁹ tunc facīē de sunt positiones ē. de confeſ. c. ij. ⁊ ibi dixi ⁊ eo. tit. c. ij.

d C Datis. Nota ad qōnez quā disputaui. an per instrumentum ꝓbē tur crimen: qō sic ꝓbatur. hic. n. per scripturas actoꝛuz apparet eum posuisse ꝛria: ⁊ sic periurū: de hoc. ē. de maio. ⁊ obe. cum in ecclesijs. ⁊ p modernos de accu. su p his. ad idē. j. de v. si. c. ij.

e C Manifesta. cuidens vel notoꝛia. j. de verbo. signif. constitutionem.

f C Periuro. periuri sunt infames. v. q. i. ifames. ⁊ ecclesias regere non merenē. ē. e. querelā. nec ad testimonium admittuntur etiam post pñiaz. xxij. q. v. paruuli. de testi. testimonium.

g C Justa cā. vt vnum ex ꝛrijs dictis multipliciter pōt intelligi. ē. de accu. cū dilecti. vel ꝓbare vult se erraſſe i altero de contrarijs: maxime vbi ponerē vel ñderetur de facto alieno: vbi tolerabilis ē errox. ff. ꝓfuo. l. vl. ē. de cōfeſ. ex pte. ē. e. li. de re. in inte. c. vl. in fi. Sēd quid dices. nunqd positio vel respōsio ad ipsam reuocari poterit. Et videtur q̄ non. Nam uolat emissum semel irreuocabile verbum. xlüij. di. §. vl. in fi. de, ꝓba. per tuas. C. de non nu. pe. generaliter. Econtra videt q̄ reuocari possit. xxxij. q. i. apud. de pe. di. i. dinoꝛtium. de v. signi. naz ⁊ ego. ff. de dinoꝛ. si penitet. Dixit Jo. ō deo si data sit positio in scriptis non pōt reuocari: als pōt ad hoc de elec. scriptum. de ꝓfeſ. ex parte. quod guil. abhorret. in spe. ti. de positōibus. §. vlti. v. Item si ponenī dicens q̄ exquo in iudicio ꝓposita ē sine in scriptis: sūi non: reuocari non poterit p p̄dictam decre. ex parte. de li. conteſt. c. vno, de elec. duduni. ij. nisi doceret de erroꝛ

vt.ſ.dixi. Satis videtur q̄ ſicut teſtis a p̄curio excuſat: ſi incōtinēti ſe corrigit: vt.ſ.de teſti. co. ꝓterea. ſic et ponēs vel rñdens cadē rōne.

h Debebit. nec ꝓpter hoc coclect⁹ confirmabitur. ij .q.i. in p̄mis. ſ. de reſcrip. oli. ſ.c.li. vt li.pen.c.i. t.ij. C. de rei ven. l. vlt.

Et ſic no. q̄ non ſpiciūr hic p̄cipium: de quo no. ſ. ō ele. dudū. i. Mi non ſolum antiq̄ crimina repellunt electos. ſ. de tē. or. c. vlti. ſed ēt noua ꝓbāt hoc idē. ſ. ō reſcrip. olim. ſ.c. li. de elec. vt circa. ſicut t noua cā nō ſolum antiq̄ iudicem repellūt: de offi. dele. iſſinuāte.

i Idē. ſ. q̄ tibi ſi lentiū iponetur.

k Exp̄eſſe. ſi ergo ō dūt mandatū ponendi t rñdēdi poſitionibus generale: ſed nō exp̄ſſit vt ſic: t ſic rñderet vel ponēt: vt. ſ.c. li. de iur. ca.c.ij. ij gen. in fi. tunc ꝑ curator ꝺonat vel rñdeat ꝺria dñs non ꝺeierat: niſi in ea⁹ib⁹ ſeq̄ntib⁹: et ꝓcur. optime. ſ.c.li. de cle. ſi cōp̄romiſſari⁹.

l Ratū hñte. t ſic i maleficijs locum hz ratihabitō ex pſſa t tacita. ſ. de ſen. excō. cū quis. t de reg. iur. ratiha bitionem. vbi de hoc.

m Noie. als ratum nō poſſet hſe q̄ ſuo noie factū ñ ē. ſ. de reg. iu. ratū gs. vbi de hoc.

Ja ꝓſideratione. Ser ſunt dicta h⁹ dec. Primo ponit arengā t iūs antiquum t ꝓſtitutōis cām. Scō ꝺicit q̄ re⁹ q̄ contra actorē ō excō municatōe excipit: vt ipm repellat ab agendo hz ipſius excōicationis ſpēm t nomē excōmunicatoris exp̄mere: t eam infra. viij. ꝺies ꝓbare: als iudex ꝓceder ut cā: t illum expēnſis ꝺenimabit. Tertio ſtatuit: q̄ ſi iterum obijciatur: t ꝓbēt eadem vel alia excōicatio: acto: repellit: ſed que acta ſunt valebunt. Quarto q̄ vltra duas vices hec exceptio non opponat: niſi ex cauſa Quinto q̄ ſi opponit poſt rem iudicatā: impeditur executio: ſententia nihilomin⁹ valet. Sexto ꝺc q̄ iudex publice excōicatum reo nō opponēte ex ſuo officio hz ab agendo repellere.

b Conſideratōe. quadruplici: vt.ſ. ſequitur. ibi vt ex hoc tē.

c Statuit. ſ.c. exceptōe.

d Maioris. exp̄mat ergo ipſi⁹ ſpēs: vt.ſ. ſtatuit.

e Oppoſita. quod fieri poteſt non obſtāte lapſu peremptorij ad ꝓponendas ꝺilatorias aſſignatu: vt in cle. c.ti. excōicatōis.

f Diat. No. q̄ iſta dec. locū hz ſolū cū opponit excō municatio in vi ꝺilatorie: vt.ſ. dicā.

g Agentes. hz non defendētes. ſ. de iudi. itellexim⁹. t. ſ.c.ti. cū int. cum ſitib⁹.

h Vt ex hoc. aſſignat q̄tuor ꝓſideratōes illi⁹ iuris.

i Timeatur. ligat. n. gs magis ex ꝓcēptu. xi.q.iij. §. ſi ergo. ſ. de ſen. ex. per tuas.

k Periculū. qō ē tā in excōicato: q̄ in cōicante: de cle. exmi. illud. c.ti. ſi celebrat. cū ſi.

l Contumacie. ob quā ſolā excōicat gs ab hoie. xi.q.iij. nemo ep̄or.

m Cōibus. olim erat duplex littera: alia ciuilibus: alia communibus Et intelligas cōib⁹ non ſolum iudicialib⁹ hz etiā extraiudicialibus: vbi ō ipſor⁹ vtilitate agat erūt igr inter homines: t eorum carebunt ſuffragijs C. de apoſta. hi q̄ ſanctā in ſpiritualibus aūt non eſt dubium eos repelli: q̄ talium capaces non ſunt: de eta. t qua. cū bone. de cle. exe. mi. poſtulaſtis. cū ſi. t hoc ſm hoſti. innuit lra hic cōmunib⁹. q.ꝺ. omnes actus qui alijs hominib⁹ ſunt cōes excōicatis ſunt iterdicti: vbi de ipſor⁹ queritur vtilitate: t adō q̄ ō dicā. ſ. de ſe. ex. ꝺecernim⁹

n Malicia. q̄ ſp creſc xij.q.i. ois ctas. xx.q.iij ꝑclinus.

o Prouiſum. xlꝺ. di. hz.

p Morā. t. delictū: de hoc. ſ. de regula. ꝓſulti. i gl. ij.

q Eccleſticis. t ñ ēt p ciuile iudicē ꝺz admitti tal' exceptio: t ſuari forma q̄ ſeq̄t: vt. ſ. de ſen. ex. ꝺecernim⁹.

r Differri. ꝺ id. ſ. ō ꝺo. t ꝓtu. finē. ff. ſi cer. pe. l. qdā eſtiauerit

s Fatigari. ꝺ id. ſ. ō ap. vt ꝺebit⁹. ſ.c. li. de of. or. vt litigātes

t Irrepſit. i. latenter ſurrexit. C. de epi. t cle. reuocua.

v Medelā Mo. q̄ mendicamēta morb⁹ tē. ad h. l. ꝺi. vt cō ſtituerēt. ſ. de iu. cal. cetex. i auē. hec ꝓſtō. inno. ꝓſti. i ꝓn.

x Sigs. vel ſigē. ff. de v. ſ. l. i. t dixi. ſ.e. li. de ele. gnāli.

y Opponit. itellas i vi ꝺilatorie. qō p ſupiora t inferiora ꝓbāt. ſi. n. in vi emptorie ꝓponāt: vt ſi ꝺicatur electus excōicatus excōicatione maiori: vel ab excōicatis electus: tunc ꝺabitur cōpetens ꝺilatio: q̄ h̄ perit ius opponentis oppoſitionez non ꝓbata: t ea⁹: vbi autem differtur: nō perit: ad hoc. ſ. de ꝓcura. ex inſinuatione. Et ꝺic opponat coram quocūq̄ iudice ordinario vel ꝺelegato eccleſiaſtico vel ſeculari: vt ſup. ꝺixi. nec intelligo ꝺilationem huius decret. locum habere: vbi negatur iuriſꝺictio: vt ſi ꝺicatur impetratum reſcriptum per excommunicatum. ſ.e. li. de reſcrip. c.i. ibi enim non p̄cipaliter de actoris perſona vt h̄ q̄rit: hz de iudicis iuriſꝺictōe: t ſic dec. ꝺilatio locū non hz.

z Speciem. hoc ideo ꝺixit: quia duplex eſt excommunicatio. altera autem ab agendo repellit ſcilicet maior: altera non ſcilicet minor. iij. q. vij. engeltrudam. ſupra de ſenten. excommuni. ſiquem. vbi de hoc. non ergo ſufficit in genere aliquid ꝓponere: quando quelibet ſpecies generis illius non ſequitur effectum: ad quem ꝓponitur: quia non licet cum alteri⁹ ꝺāno icerto vagari: ſupra eo. libro de reſcrip. c. ij. de elect. vt quis duas. ff. de iniurī. ꝓtor. ediꝛit. ſecus videtur: quando quelibet generis ſpecies ſufficit. ff. de petiti. hered. Item venunt. §. a quo. ff. de adminiſtratio. tutorum. quidam decedens. §. ſi.

a ¶ Nomẽ. ꝓpriꝰ ⁊ appellatiuũ: vel saltẽ nomẽ dignitatis: sic dicit lex: q̃ i tãto crimine ꝺ dolo. ſ. nõ oportet vagari. ff. de dolo. ſi ex dolo. §. fi. ⁊ l. ſe. Nomẽ aũt ideo ꝺz exp̃ni ſm ber. vt ſciaſ: an ſit ordinariꝰ an delegatꝰ: q̃ ſi ẽ delegatꝰ: ⁊ excõicatio illi⁹ exhibeat ſine iuriſdictionis delegatione: nõ ſtaret tali excõicationi: de offi. dele.

cũ in iure. ſz i ordinario hoc nõ regitur. Et per hãc lr̃am vz: q̃ nõ ſufficiat opponẽti, pbare: q̃ actor ſit denũciatꝰ excõicatꝰ. Tñ no. hoſti. ſ. de offi. dele. prudẽtiam. q̃ credit ſufficere ad excõicationẽ, pbandã: denunciationẽ, pbari. Sz ꝓtra hoc ẽ lr̃a. ſ. aptiſſimis documẽtis: ⁊ adde qõ dicã ſ. de ſen. ex. licet.

b ¶ Rez. i. excõicatiõez

e ¶ Notionẽ. i. iudicialẽ noticiã. Nomẽ aũt notionis ad eos ptinet q̃ iuriſdictionẽ nõ hñt: ſz hñt de ſuis cã notionẽ. ff. ꝺ re iudi. aut ptor i ꝓn. Tñ nomine notionis accipe poſſum⁹ ⁊ cognitionez ⁊ iuriſditionẽ. ff. de ꝓb. ſig. notionẽ. vñ expone notionẽ. i. cognitionẽ. ⁊ ſup ptũ fuit hoc ꝓbũ. C. de ꝓbat. ſciãt cũctꝰ. ber. ij. q. viij. ſciant cuncti.

nomen excommunicatoris exprimat ſciturus: eam rem ſe deferre debere in publicã notionem: quaz intra octo dierum ſpacium die in quo proponitur minime computato probare valeat apertiſſimis documentis. quod ſi non probauerit: iudex in cauſa pcedere non omittat reuz in expenſis: quas actor ob hoc diebus illis ſe feciſſe docuerit: prehabita taxatione condemnans. ¶ Si vero poſtmodum inſtantia durãte iudicij ⁊ probatiõis copia ſuccedente de eadem excõicatione vel alia excipiatur itez ⁊ probetur actor in ſequenti principali: de pcura. auditis.

l ¶ Taxatione. iuramẽto ꝓmiſſo: de hoc ꝺ his q̃ vi metuſve cauſa. c. vlt.

m ¶ Cõdẽnãs. itelligas hoc niſi error pbabili excuſaret: vt. ſ. de ſen. ex. ſacro. ſ. e. li. de elec. c. j. i fi.

n ¶ Judicij. p ſententiã non finiti: ad diẽm ei⁹ q̃ ſegk. j ſed ſi poſt.

o ¶ Probetur. j. octo dies: vt ſupra Jo. an.

p ¶ Duraturis. cũ ſi cũ publice excõicato fuerit actũ: lz ſec⁹ i iudice. ſ. ꝺ re iudi. ad pbandũz Oli. pceſſus hiris cũ actore excõicato non valebat: vt ſ. e. exceptionẽ. al q̃re fieret ibi ꝺdẽnatio expenſaz: ⁊ ibi de hoc. Cõtra ſ. e. li. de reſcrip. c j. vbi pceſſus hit⁹ cũ actore excõicato ipſo iure pter aliq̃ exceptionis auxiliũ nõ tz. hoſti. itellexit decre. iſtã i occulto excõicato. Sz tu ſolue: vt ibi plene dixi. ſ. q̃ decre. hec locũ hz i pceſſu habito coram ordinario vel coram delegato: q̃ excõicatus fuerat actor p̃ impetrationẽ: illa aũt q̃ actor erat excõicatꝰ tpe impetrati reſcripti.

q ¶ Duas vices. ſic i reprobationib⁹ teſtiũ. ſ. de teſti. lz iij. i appellationib⁹ ⁊ dilationib⁹. ſ. de appel. ſua nobis ff. de dila. l. vlt.

r ¶ Emerſerit. ſ. de offi. dele. iſinuãte. ⁊ facit q̃ ꝺixi. ſ. ti. pxi. c. vlti.

ſ ¶ Prompta. ſ. de teſti. veniẽs. ij. ſ. de reſti. ſpol. lr̃as §. ꝓterea. vñ ꝺz: hodie ꝓſtat hodie agam⁹. ff. vt i poſſ. lega. ſi is a quo. j. Rñ.

t ¶ Supuenerit. ⁊ ſi opus fuerit de hoc fidẽ faciet iuramẽto. ſ. e. li. de elec. vt circa. §. ſup h⁹. i. ⁊. ſ. e. paſtoral. vel ꝺic q̃ nõ ẽ neceſſariũ iuramẽtũ: exquo ꝓbationem offert hoſtien.

u ¶ Antiq̃. iã bis ꝓpoſita: vel ꝺic ẽt nõ, ꝓpoſita.

x ¶ Executõnẽ ipediet. Nõ q̃ mer⁹ executor ꝺz admittere exceptionẽ excõicationis. Jdẽ de alijs que nõ. ſ. ꝺ re iudi. q̃ ad ꝓſultationẽ.

y ¶ Obtinebit. ſ. ac ſi ille tpe ſnie excõicatꝰ nõ fuiſſet.

z ¶ Sit publice. hoſti. allegat hãc lr̃am ꝓ ſe ad. pbãdũ q̃ decre. iſta logtur de occulto excõicato: ſed ego ꝺico q̃ lr̃a iſta facit ſolũ ꝺ iuriſdictionẽ iter occultuz ⁊ publicum quo ad officiũ iudicis: nõ quo ad alia ſupradicta. ſupplet enim iudex de iure ⁊ de facto notorio: nõ occulto. ij q. j. §. q̃ aũt. C. q ⁊ aduer. quos i ite. reſti. l. j. de hoc. ſ. de poſtula. bone. ij. In cauſis aũt electionũ ſuppler idiſtincte de facto: vt. xxviij. di. ꝓuiſq̃. vbi de hoc. ⁊. ſ. de elec. cũ nobis olim.

a ¶ Excipiat. hoc ſorte timore ꝓdẽnationis expẽſaꝝ de q̃a dictũ ẽ. ſ.

b ¶ Repellere. ſi duret iudiciũ: ſi aũt ẽ finitũ ab exec-

De Prescriptionibus

tione poterit abstinere. ē. pxi. Ris.

e Cum gdā. exceptio rei iudicate p ecclīasticā iudicē admitti dz i foro seculari: z ecōuerso.

d Cognitio. z pnūciatio: q: lz regularit ō q̄ re iudex cognoscit: pnūciet. ff. de iudi. de q̄ re. ē. ō cā pos. cū sup vbi de hoc i gl. vl. tñ inidū cognoscit qō nō, pnūciat: pone exēplū. ē. de rescrip. cum pt igat. In auditore. ē. de testa. raimūd⁹. Itē i cāu. v. q. iij. duodeci. iij. q. vj. accusatus cum si.

e Cōsuetudine. No. q̄ p̄suetudo dat iurisditionem ix. q. iij. p̄quest⁹. ē de fo. cōpe. cū pt igat. ē. e. li. de offi. or. romana. z ō foro cōpe. romana. cum si.

f De iure. de iure cognoscit eccliastic⁹ iudex iter laicos: vbi hz tp̄ale dñium: de iureiu. venientes. j. ne cle. vl mo. c. vl. Itē in matrimonialibus z spūalib⁹ cauſ: ō or. cognu. tuā. ē. q fi. sint le. cām. z i ecclīasticis crimib⁹ vt nō. ē. de fo. cōpe. cū sit. ē. e. li. de fo. cōpe. c. vl. Item cū cā delegat p iudicē secularē. ē. de rap. i archiepatu. Itē p recōuentionē. iij. q. viij. cui⁹ i agēdo. Itē iter laicos q sūt de familia eccliē hz quosdā. lxxxix. di. iudicatū. vl vbi laic⁹ iudex é negligēs. ē. de fo. cōpe. ex trāsmissa. z c. lz ex suscepto. vbi de hoc. Et q̄ dicē de iure supple vel p̄uilegio p̄cesso ab eo: q illō p̄cedere possit. ista. n. tria cgparātur. c. di. ꝯ morē. de of. or. duo simul.

g Jurisditiōis. qō papa pati nō dz: vt. j. de imu. ec. c. vltimo.

h Admitti. ſ. vbi é idē corp⁹ siue eadē quātitas: idem ius siue cā petēdi: z eadē p̄dictio p̄sonaz z ille q absolutē possideat tpe snie. als. n. exceptio rei iudicate nō obstat ff. de exceptio. rei iudi. cū q̄rit. z. l. se. z. l. si rē meā. z. ē. e. ti. aduersario. z pót. pponi hec exceptio añ lītē p̄testatā z post. ē. e. li. de lit. p̄test. c. j. vbi ō hoc.

i Cōpellātur. sic. ē. ti. pxi. lz. de fo. cōpe. c. ij. j. de sen. exco. decernimus.

k Judicata. eo casu quo de p̄suetudine vl ō iure ad iudicē secularē cognitio ptinebat: vt. ē. i casu puerso vidisti

l Jnducit. i his. n. canō tollit lege. ē. de pscrip. c. vl. ē. ti. pxi. licet.

m Superiores. nō. n. cōpellunt p ipsos seculares q tulerūt sniam: q: minor i maiorē tē. xxj. di. iseriores. de ma. z obe. cū iseriores cū silib⁹. Minor aūt é iurisditio secularis: q̄ ecclīastica: de ma. z obe. solute. xcvj. di. si imperator. Jo. an.

n Debita. arbitraria exquo certa nō statuit: ō of. del. de causis. ff. de iure del. l. j.

Episcopū. In pscriptionib⁹ sufficit bona fides vbi ius cōe vl p̄sūptio nō é ꝯ pscribētē: als dz allegari titulus: z pbari: nisi ut pscriptio cū ꝯ ēuj si existat memoria. hoc dicit. Tracta fuit hec decre. de q̄dā ex̄uagāti greg. q̄ icipiebat venerabilē. de q̄ fac mētiōem ber. ē. de pscrip. si diligēti. i vlt. glo. i fi. ad cui⁹ declarationē et emanauit z eoz q̄ ibi nō. moderni.

p Ecclias. quo ad ppietatē z iura cpalia.

q Decimas. i. q̄rtā de cimaz q̄ debēt epo. ē. e. de q̄rta. vl, ppe. ē. de elc. quī.

r Repetis. alti cpo loqtur vt pz p sequētia.

s Proponit. p exceptōne pscriptiōis ñ fit lītis cōtestatio: qō dic vt dixi. ē. e. li. ō lītis. ptest. c. ij.

t Cōstituto. z sic iuſ cōmūe facit. p actore. xvj. q. vij. oēs basilice. ē. e. ō q̄rta. z de dec. dudum.

u Legitime. ſ. spacio xl. ānoz. Minor. n. non currit ꝯ ecclīam. xvj. q. i ij. q̄s actiones. ē. eo. de quarta.

x Oportet. necessitatē importat: ad idē. ij. q. ix. nō oportet. lz alibi bene stare dcnotet. xxv. q. j. c. j vbi de hoc.

y Titulū. circa allegationē z pbationem tituli fuerūt opiniōes ātiquorū: z tales. p⁹ dixit Joā. circa corporalia necesse eē allegari z pbari titulū: lz nō circa incorporalia. Sz ꝯ dicit ſibi de dcre. si diligēti vt ibi nō. ad dcre. dudū. de clec. nidebat et vt ibi nō. Alij distinxerūt iter corporalia: q̄ hūt ptinuā cām z q̄ nō: vt i p̄mis nō regrat titulus: lz i secūdis sic. ē. e. auditis. ff. si seruit⁹ ven. sigs diuturno. Alij dixerūt: aut gs agit ex pscriptōne: aut excipit. Si agit: vt. xvj. q. i ij. §. pót. z. C. de pscrip. xxx. an. sigs emptionis. necesse hz titulū, pbare. Si excipit: vt. ē. de, pbaz. ex lris. tūc nō hz necesse titulū, pbare: tū q̄ nemo cogit dicere titulū possessionis suc. ij. q v. §. j. C. de pet. here. l. cogi. tū q: nō, pbāte actore absolutē revi. q. vlt. actor. vt cc. bene. c. vno. C. de, pbaz. actor. Alij dixerūt q̄ quocūq̄ modo gs pscriptionē obijciat siue agēdo siue defēdēdo: tenet titulū, pbare: vt. ē. e. li. diligēti. Alij dixerunt z hec fuit opinio gof. i ſūma huius ti. q̄ ñ é necesse, pbari titulū: nisi gs possideat, p herede vl p possessore. C. de pet. here. cogi. vl nisi sit p̄sumptio, contra possessorem. C. de, pbaz. siue possidetis. vel nisi se ad hoc obligauerit: vt. ē. de, pbaz. lz. z i ho casu intelligebāt. ē. de dec. dudum. Alij dicebant q̄ olim sufficiebat bona fides per dcre. ē. e. ad aures. hodie regrebatur titulus. ē. e. si diligenti. his oibus opinionib⁹ resecatis tene q̄ nō. ber. z moderni. ē. e. si diligēti. quoz hic approbatur opio Sed obijcio q̄ dcre. ista z eius distinctio potius sit de ꝯ de re: q̄ esse nō debet. ē. e. li. de elec. cōmissa. §. porro. Sm hoc enim omni casu necesse erit titulū, pbari: cū p̄scriptio semper sit pta ius: z sic cōtra pscribētem semp p̄sumendū. Sz obiectio nō est vera. nō enim est cōtra ius: q̄ aliqs in fūdo meo seruitutē acgrat: imo potius pter ius. lz cuius sit pta ius meum: nō tamen cōtra ius cōmune: vt, pbatur de seruitu. C. z. ff. imputetur igitur mihi si fui negligens z remissus. ē. e. vigilantibus. Itē voluerūt q̄dam dicere: q̄ non é pta ius q̄ vnus epūs i dioce. alteri⁹ sibi acgrat iura cpalia: sed q̄ archidiaconus vel inferior epūs sibi acgrat cpalia: hoc é contra ius: z ideo sine titulo non p̄scribitur: ad hoc. c. di. ꝯ morē. ō excel. pla. accedētib⁹

ex officio suo actorem repellere non postponat.

Bonifa. octauus.

Cum quidam seculares iudices dum coram eis excipitur ō re per ecclesiasticum iudicem iudicata: in casu quo ad eoz pertinet cognitio de consuetudine vel de iure: recusent excipiētes audire in derogationem iurisdictionis ecclesiastice z contemptum: decernimus vt per censuram ecclesiasticam ab iniqtate coerceantur huiusmodi z ad admittendaz exceptionē eandem: vbi als de iure debz admitti: a locoruz ordiarijs compellantur. Similiter

De prescriptionibus.

Episcopum: qui ecclesias z decimas quas ab eo repetit' opponit lz i tua sint p̄stitute diocesi. se legitime p̄scripsisse: allegare oportet: cū ius cōe ꝯ ipsū faciat: huiusmodi p̄scriptionis titulum z pbare nam licet ei q̄ rem prescribit

Sed ꝓmū qꝫ de epo dī falsū ē vt hic vides: ad hoc. iij. q. vj. p totū. ix. q. ij. p totū. dic iudicio meo ⁊ sic dicendū est: iterdū ius cōe tollit ne ꝓscriptio ꝓcedat: ⁊ hoc facit iterdū rōne rei: iterdū rōne ꝑsone ⁊ hos casus hēs nōtos. xvj. q. iij. clerici. ⁊ p ber. ff. ō ꝓscrip. cū nō liceat. de his nihil ad nos. Interdū ius cōe facit ꝓ petitore ⁊ cōtra possessorē: vt i exēplis hic positis ⁊ i decre. dudū. de decī. ⁊ tūc ē necesse allegare ⁊ ꝓbare titulū: vt hic ad idē. xciij. di. illud. nemo. n. dicit vt illis ornamētis nisi ꝓbet a ꝓncipe hoc sibi fuisse ꝓcessum. C. de vest. ⁊ aura. l. nemo. C. nī li licere i fre. l. vna. li. xj. ad hoc macha. xj. vbi antiochus dedit ionathe potestatē bibēdi i auro ⁊ eē i purpura ⁊ fibulas aureā ferre: sic etiā intelligat. c. di. cōmodē. qō vera iudicio meo tā i excipiente vt hic ⁊ i ꝑdictis iuribus: ꝫ agēte: ad hoc. ff. de restī. spol. ad decimas. e. li. Idē si ē ꝓsūptio cōtra ipsū ꝓscribēte: vt hic. x. q. iij. qz cognouimus. C. de ꝓbat. siue possidetis. póe ex. ff. e. si diligēti. ibi. n. ex ꝓfessione ipius archiepi pisani isultabat ꝓsūptio cōtra ipsum: vbi dicit ius cōe vel ꝓsūptio nō ē cōtra ipsum ꝓscribēte: bona fides sufficit vt hic vides. pone i terminis: ꝓscribit ecclia domū meā vel aliā rē meā. ego repto rē illā: quā se tā ecclia dicit ꝓscripsisse: ē ne itētio mea iure communi fūdata. certe nō. hic ergo ꝓscribēti sufficiat bona fides: qz ꝛz illa ꝓscriptio sit cōtra ius meū: nō tñ cōtra ius cōe. nōbilit. n. scēp hēs hoc ꝙ būt ius cōe. sec. n. i iure ꝑuato. pone ergo: ꝓscripsi cōtra pulegiatū: pulegiat agit cōtra me: oppono ꝓscriptionez: bēne necesse ꝓbare titulū. certe nō: qz ille nō iure cōi sed spāli fūdat itētionē suā. Idē si cōtra cōtra me ꝓscripserat ꝓscribo: ⁊ ideo i silib. Cōclude ergo: qꝫ vbi petitor fūdat itētionē suā de iure cōi tūc ꝓscribēs hz ꝓbare titulū: alias nō: nisi ꝓsūptio faciat cōtra ipsū. Et ꝓmodo possem dicere qꝫ qñ vna ecclia petit decimas ab alia ecclia: cōs possidet i tertia pochia. qꝫ vbi sufficiat ꝓscribēti bona fides ꝓbare: qz ꝛz ius cōe faciat cōtra ꝓscribēte: nō tñ facit ꝓ petente: ⁊ sic forte posset itelligi de cre. ff. c. ad aures. hz illos qui dicūt qꝫ ꝑ illā decre. sufficiebat olim bona fides: ⁊ facit ad hoc. ff. si ser. ven. l. loci. §. vlt. vbi dicit: qꝫ si dominꝰ mea q̄ ē iuxte ⁊ scium: dz seruitutē seio alteri nō tollēdi: te inuito altius tollam. nā ꝛz nō habeā ius tollēdi, ꝓpter seruitutē seruitutis nō habes ius, ꝓhibēdi. Supradicta vera nisi sint tāti tpis ꝓscriptio cōtra. vt segtur.

a Causam tribuat. nō. n. regrit qꝫ sit iustus titulus vel talis q dominiū tribuat: ad hoc. ff. c. veniēs. qz qō meū ē ex vna cā cōtra. de fi. istru. iter dilectos. ꝛz aliqīs titulus dat causam ꝓscribēdi: de quo dic vt ff. e. si diligenti.

b Nisi. istud nisi venit exceptiue ad id qō dixit. ff. de titulo: nō ad id qō dixit de fide: qz nō ꝓdesset talis ꝓscriptio cū mala fide. nulla enim antiqua diez possessio cōtra. ff. c. vigilāti.

c Memoria. nō. ꝓ his q̄ no. ber. io. ⁊ hosti. ff. de ꝛ. sig. sup q̄busdam. ꝓcez. ff. de ꝓbat. si arbuer. lxv. di. mos antiquus. ff. de aqua quo. ⁊ ecti. l. hoc iure. §. ductus aque. iij. q. vj. hoc qppe. ff. de aqua plu. ar. l. j. §. vlti. Sz qō, ꝓbabile tāti tpis ꝓscriptio. dico ꝓmodo hosti. q hoc no. de ꝛbo. sig. qd ꝓ nouale. qꝫ dicēt testes ꝓscribētis si talē hūt ꝓpiaz qꝫ sp viderūt ⁊ audierūt ita cē: nec vnq̄ viderūt ⁊ audierūt ꝓtrariuz: ⁊ qꝫ cōis ē ⁊ fuit semꝫ opinio qꝫ sic fuerit ⁊ qꝫ nō extat ꝓtrarij, vel inuij mēoria. si aūt cōtra ad uersarij ꝓbare vel let: testes sui si ꝛ ipsoꝝ cēt ꝓscia: deberēt dicere qꝫ viderūt tali tpe cōtra ⁊ audierūt a suis seniorib⁹ cōtra eis fuisse. Quid ergo si vtraq; ps ꝓbat. tūc ꝓferūtur testes magis idonei: ⁊ q dicūt aptiora. ff. ō testi. i nra. vbi de hoc. ⁊ sic illi q dicūt se vidisse cōtra deberēt ꝓferri: cū alij satagāt negatiuā. vj. q. vlti. actor cū suis si.

d Sz ꝛz exigentib⁹ ꝓbat⁹ ipso iure vel p sententiam bonis q̄ tenet a romana vel alijs ecclijs illa mi noris spacio. c. an. cōtra romanā vel. xl. cōtra alias nō ꝓscribit. filij aūt hēticoꝝ q catholici putabāt: bona ꝓna cōtra romanā ⁊ alias ecclias ꝓscribūt ꝓ spacio. xl. an. ⁊ idē i extrā.

e Tenēt. i feud. vel alio modo vt. j. dicā.

f Per sniam. qz, ꝓpter ingratitudinē reuocata fuit donatio. ff. de dona. c. vlt. C. de reuo. do. l. vl. ad idē. ff. de pecū. ad aures. j. de sciſma. c. vno.

g Ipso iure. pone exēplū. ff. de penis i gbusdā. ꝛz ibi qdā dicāt cōtra. ff. e. eos p sniam ibi puādos: ad idē. ff. co. li. de elec. vbi plenius. §. ipsos isup. ⁊ c. fūdamēta. §. qꝫ si secus. j. de pe. felicis. ⁊. ff. de sē. ex. grauē ad fi. i li. feu. de feud. nō ali. impialē. §. ꝓterea cū si.

h Videāt. vt i auc. de sā. epis. §. sīgs rapuerit. ad fi. c. ꝓ vnā colū. col. ix. vñ fuit tractū. xxvij. q. j. sīgs rapuerit. vbi dicit qꝫ bona cozūpētis rapiētis vel sollicitāti mala vēdicari debēt monasterio: ꝛz si postea crimē notū fuerit neglexerit ecclia ꝓ anū petere: tūc applicant fisco: ⁊ facit. ff. de diuer. ⁊ tēpo. ali. ꝓscrip. l. i oibus ⁊ qō ibi no.

i Lētenaria. xvj. q. iij. nemo. de ꝓscrip. si diligēti. ⁊. c cū nobis. ⁊ ibi nōtur q̄liter ꝓbet talis ꝓscriptio.

k Quadragenaria. xvj. q. iij. qs actiones. ff. ō ꝓscri. de q̄rta. ⁊. c. ad aures cū si.

l Legitime. ff. c. pri.

m Cōpleta. vt subducātur tpa scismatū vacationum hostilitatū ⁊ similia. ff. e. c. j. ⁊. c. ex transmissa. ⁊. c. cum nobis.

n Putabātur. i alijs igit hec ꝓscriptio locū nō hz: ad hoc. ff. de ꝓsump. nōne. Jo. an.

o Catholicis. bñ dicit q: sec⁹ si ecent heretici. illi enim nihil pñt possidere. xij. q. vij. p totū. viij. di. quo iure. ergo nec pscribere: q: pscriptio sine possessione nō pcedit. ē. de pba. ex lris. ē. c. cauſā. ff. de vsuca. sine possessione. j. de reg. iur. c. iij.

p Quibuscūq. duz tñ catholicis vt supra.

q Bōa fide. credebāt pīez vl testatorē fuisse catholicū: t sic iusto titulo i ipsos eoz bōa transisse.

r In hoc casu. Nō spāle casū i q° q̄dragenaria pscriptō currit ꝯ romana ecclia t supplet vice alterius eccliæ: sic olim oēs ecclesie gaudebant priuilegio centū ānoz. C. de sacrosāc. ecc. vt inter diuinum.

s Tūc. s. tpe q° ecclia vlt bona vēdicare: si referat ad vbū detegant. vel tē. s. tpe mortis sue: si respiciat vbū extitisse: als est in lra nūc t clarius.

t Hēretici. ſz nūne tales dānant t ipsoz mēoria et post mortē: vt h. t. xxiij. q. ij. c. vl. t. ē. ō hē. sigs eps. ergo t bona itelligunt cē dānata: cū sint accessoria ad psonā C. ō bonis pscrip. auc. bona. t fac q̄ nō. ō cū. ꝑiu. q. a te. So. spāle c i h° casu pp bonā fidē ipoz catholicoꝝ hēdū: q tāti tpis. s. xl. an. pscriptū sibi dñiū q̄siuerit: als locū hīent ꝯtra. nā t si alia rē ecclīastica pscriptibilē bona fide tāto tpe possedisset: pscripsisset: g° t ista bona p-

u Quam ecnt. iudex q ꝯ iusticiā ꝯ psciam (scribēt. aliqd i iudicio fecerit i ḡuamē ptis p gr̄az vel p pecuniā odēnād⁹ē pti lese estimationē lit. t p anū ē suspēsus: t ppetuo si medio tpe igerat se di inis absolutio ei⁹ sedi aplice t hoc nisi papa cū

x Etm. dei pītis. ē. ō sū. tri. c. j. i pn. (ipso dispēset.

y Tribunal. i. loc⁹ i quo ius reddit: vl vbi p tribunal; sedet iudex: q als forus vocat. ē. de ꝟ. sig. forus.

z Rei. a reatu. nō. n. q accusat stati reē: ſz q pūnit criminosus. xv. q. vl. c. vl. de ꝟ. sig. forus.

a Iudex. humanus id faciēs erroꝛe. vl dolo: t ideo q male iudicat nō ē iudex: cū ñ sit i eo iusticia. xxij. q. ij. c. j

b Lōdēnat. sunt hoc sīptū. xj. q. ij. t si ad tps. t tē hoc ō q: iudicū dei immutāt vitati: q nec fallit nec fallit. iudicū hoīs opinioni: q fallit t fallit: ō sen. ex. a nob. ij.

c Prophēta. dauid i psalmo noli emulari.

d Damnabit. deus.

e Illt. i. ꝯ illū: idē cū fiet iudiciū de illo: t sūt hec ꝟba xxiij. q. iij. nō i perpetuum.

f Ecclīastici. seculares nō ligat cū nec pena iser⁹ posita illos ligare possit: t fac. ē. c. li. ō elc. idēnitatib⁹ in fi.

g Processib⁹. q buscūq. ē. de pba. qñ ꝯ falsā.

h Odiū. puanū. ē. ō testi. quotiēs. lxxxvj. di. odio. xx

Innocentius quartus in cōcilio lugdun.

De sententia t re iudicata.

Um eterni tribunal iudicis illum reum non habeat quē iniuste iudex condemnat⁰ testāte, pphēta: nec damnabit eū cum iudicabitur illi: caueāt ecclēiastici iudices: t prudēter attendant: vt in causaruz processibus nil vendicet odiuz: vel fauor vsurpet: timor exulet: premium aut expectatio premij iusticiam nō euertat: sed stateram gestēt i manibus: lances appendant eq̄ libramine: vt in omnibus que in causis agenda fuerint

i Euertat. hec. n. q̄ttuor humanū solēt puertere iudiciū. xj. q. iij. q̄ttuor. t vbi tale i teste. ē. ō testi. quotiēs. t. c. ſz ex quadaz.

k Staterā. xxiij. q. j. nō offeram⁹. g. n. recte iudicat stateram manu gestat. xlv. di. ois q. t ua magnū iudicabit vt paruū: ō iudi. nouit. ſz i penis de ferat dignitati t pſōe. ē. c. li. de of. ordi. c. ij.

l Libramine. sic t ꝯ hēntes iustas mēsuras t pondera debēt habere. ē. de empt. t vendi. c. ij.

m Cōcipiēdis. quo ad scripturā t, pnūciatōnem ipsarum.

n Ferendis. hoc quo ad platonē vbales: ad hoc. j. c. c. vlt.

o Deū. a quo sic iudicabūt iudicabunt. C. de iudi. rē ñ nouā. t remedi cmt i q̄ mēsura fuerit mesi: vt ō pe. t re. cū ex eo.

p Illi⁹. moysi. exo. xxxij. t habes idē. ix. q. iij. summo opere.

q Ordinarius. fallit in epis: q aliq̄ suspēsionis canonis pena nō ꝓhendunt: nisi de ipsis caueatur. j. de sen. ex. q: pclusū. t. ē. li. ō elec. si compromissari⁹. §. h⁹i.

r Prodig⁹. sic. ē. de accū. c. vlt. t sic crudelis ē etiā si pscientie sue confidat. xij. q. j. nolo.

s Et ꝯ. Nō ista duo sic copulata: vtrūq; n. regrit vt locū hē at pena. Nō. n. fm pscīam simpliciter iudicare d⁹: ſz isforma re d⁹ cā fm allegata t pbata: de hoc. iij. q. vij. iudicet. ē. ō off. dele. pastoralis. §. q: vo.

t In grauamē. ecce tertiū q ō regrit: vt locū hēat pena.

u In iudicio. qd ō arbitrio: nūqd hec pena locū i ipso habebit. dic ſz gof. t ber. q nō: q: ō ordiario t delegato h tñ cauet t h⁹ē pēa: t sic ñ apliāda: ō pe. di. j. pene. j. ō re. iur. odia. t. c. i pēis. qō ē vez ſz host. si sit arbit ꝓmissari⁹. sec⁹ si i locū ordinarij: vl ō legati succedat: ad hoc. ē. ō of. ōle. ab arbitr: t eadē rōne dixit host. q ñ credit hāc penā i audituoꝛe vl i mero executoꝛe locū hīe: cū t hi ñ sint iudices. ē. ō of. ōle. sup qōnū. §. j. t

x Vel p sordes. hoc ē q̄rtū qō regrit vt locū hēat pe(§. vez. na hec. Et dic fieri p sordes: si pce pcio tioꝛe vl odio iudex corrupt⁹ sit: t ideo de his fecit superi⁹ mentionē.

y Officij. qd de bñficio. dixit host. q. q: pene sūt restrigēde hoc ad bñficia nō extēdit: si. n. papa hoc voluisset id expressisset: ō dec. ad audiētiā. i suspēsione aūt hoīs possit hīe locū q suspēsus ab offō t a bñficio. h⁹ directe no. ꝯ nū Jo. xxxij. di. pter hec. t fac qō dixi. ē. c. li. de elec. q: sepe. t qō no. de ap. pastoral i f.. plenius i cle. de pe. cupiētes.

z Nūnq. extūc ichoādū. ē. c. li. ō elec. cupiētes. §. ceterum. Quid si ān⁹ fuerit diffinit. dic vt no. lv. di. c. ij. ē. ō ꝟ. si. qsuit

a Lōdēnād⁹. C. ō pe. iu. q ma. iudi. l. vl. t ifamis ē vt ibi. ff ō iudi. si filiusfa. t iure anctētico ꝓdēnāt i triplū: si cuiꝰ sit cā: si criminal punit i ꝓfiscatiōe ꝓpe subē t i exilū mutat: i aūc. vt si i exoꝛ. li. turēt. §. sigs aūt. Si aūt p ipudētiā iudex male iudicauerit: tenet ex q̄si maleficio iquātū bonū t equū visū fuēt iudici. ff. ō vari. t extraoꝛ. cog. l. vl. isti. ō obli. q ex q̄si ex lic. in pn.

a ¶ Diuis. officijs. nec dixit de bñficijs fm ho.
b ¶ Irregularitatis. de q̃ dicet. j. de sen. ex. cũ medicalis.
c ¶ Et qua irregularitate. als a quo. s. laqo.
d ¶ Per summũ. est. n. de casib⁹ reseruat: vt. xi. q. iij. siquis eps damnatus. 7. c. sc. de sent. ex. cũ illoz. 7 de hoc de cle. ex. mi. clerici.
e ¶ Infligunt. nec mireris si de vno delicto plures penas volum⁹ irrogari: dignuz est. n. 7̃. 7 ita ꝓtinua: 7 facit qđ no. de iudi. at si clerici. i gl. penult.
f ¶ Tot. s. i deũ iusticiaz officij debitũ humanaz nãm: q: ꝯ ꝓmũ est cõtupt⁹: 7 sic nec deũ timz nec hoiem reuerebit: 7 facit. s. de cri. fal. c. i.
g ¶ Multiplici. 7 sic sit approbata illoz dñoruz doc. legum opio: q dicebãt in pallegat. l. oẽs penas hic locũ.
a ¶ Daplice. dec. hec pót diuidi in q̃tuo ꝓncipales ptes. In ꝓma ꝓmittit dissensionẽ que erat int ecclam 7 Federicũ impatorẽ: 7 oblatões p ecclam ibi factas. In scda q̃ icipit ibi: sz lz. dicit oblatões nó fuisse receptas p eũ: 7 q̃tuor que faciebant ad depões ei⁹ enumerat: 7 qntũ qđ faciebat ad ꝓuatões regni sicilie. In tertia q̃ icipit: ibi: nos itaq; ipm deponit ab ipio: fideles absoluit: fauẽtes excõicat. dat lniam eligendi successorẽ. vltimo ꝓtestatur se ꝓuisuz regno sicilie. Et no. ꝓmo: q in supscriptõe dr̃ sacro pñte cõcilio ad memoriã sempiternã: qđ dic de concilio pon⁹ é ad honestatẽ ẽ ad necẽsitatẽ 7 sine snia cõcilij snia pape sufficẽt ꝯ impatorẽ 7 quẽcuq; aliũ. xv. q. vi. ali⁹. ibi nó dr: q in cõcilio facta fuerint depõ. ipse. n. hz plenitudinẽ ptãis. ij. q. vi. decetero. s. de vsupa. ad honorẽ. lz inferiores ꝓlati: q iudicare debent fm canones: pñtiã suoz hre debeant excõũ. xv. q. vij. eps nullius. de his que fi. a prela. nouit. nisi eẽt consuetudo ꝓtraria. s. e. li. de psue. c. iij. papa vero non subijcitur canonibus: nec ab eis auctoritatem habet: sed econtra. s. de elect. significasti. ipse ergo oẽs iudicat: 7 nullus ipz. xxij. di. omnes. ix. q. iij. §. sola. 7. c. nemo. Quod autẽ dicit de memoria sempiterna: non ẽ hoc spãle: q: ois sentẽtia ẽ ꝑpetua: 7 fertur ad rei memoriã: 7 etiã instrumenta ad hoc fiunt. i. q. vij. saluberrimũ. xxvij. q. i. oẽs femine. sed q hoc negocium grauissimum erat: 7 raro ꝓtingit sniam depositõis contra imperatorem ferri: vt per hoc appareat quãta sit auctoritas 7 ptãs ecclie: 7 vt magis timeat eccla: ad hoc. s. de pen. i gbusdã. s. ꝺ scisma. c. vno. de peñ. felicis.
b ¶ Recipiuntur. pót referri ad auctorẽ: 7 ẽt ad ꝓncipẽ.

durãte dãnabiliter igesserit se diuis[a]: irregularitatis[b] laqo se inuoluet fm canonicas sanctiones: a quo[c] non nisi p[d] sũmum pont. poterit libari: saluis aliis ꝓstonib⁹ q̃ iudicib⁹ male iudicantib⁹ penas ingerunt 7 infligunt. ¶ Dignum ẽ. n. vt q̃ in tot[e] ꝓsumit offẽdẽ pena multiplicat[g] castiget.] dẽ sacro pñte ꝓcilio ad memoriam sempiternam.

A Daplice dignitatis 7. j. Sane cum dura guerrarum commotio nonnullas ꝓfessionis christiane ꝓuincias diuti⁹ afflixisset: nos ad federicũ ꝓcipuũ[b] ꝓncipem seculare h⁹i dissensionis 7 tribulationis actorem a felicis recordationis Gregorio papa ꝓdecessore nostro ꝑ suis excessibus[e] anathematis[d] vinculo innodatum spales nũcios 7 magne auctoritatis viros videl3 venerabiles fratres. P. Albañ. 7 H. Sabiñ. epos ac dilectum filium Guielmũ basilice. xij. apostoloruz ꝓsbyterum cardinalem: qui salutem zelabantur[e] ipsius: duximus destinandos[f]: faciẽtes sibi ꝓponi[g] per ipsos: q nos 7 fratres nostri: quantum in nob⁹ erat: pacẽ[h] per oia secuz habere necnon cum omnib⁹ hoibus optabam⁹: pati sibi pacem 7 tranquillitatem dare ac mundo[i] etiam vniuerso. Et q ꝓlatoruz clericoruz omniuq; aliorum quos detinebat captiuos: 7 oium taz clericoꝝ q̃ laicoruz quos ceperat in galleis: restitutio poterat eẽ pacis plurimũ inductiua: eũ vt illos restitueret: cum hoc idez tam ipse q̃ sui nuncij: añq; ad apostolatus vocati essemus officiũ: ꝓmi sisset[k]: rogari ab ipso 7 peti fecimus per eosdem: ac ꝓponi insuper: q ijdem ꝑ nobis parati erant audire: 7 tractare pacẽ: ac etiã audir[m] satisfacti onẽ: quam facere ꝓnceps vellet de omnibus ꝑ quib⁹ erat vinculo excommunicatõnis astrictus: 7 offerre preterea: q si eccla eũ in aliquo cõtra debituz leserat: quod nõ credi

a ¶ Excessibus. i. contumacia excessum: q satisfacẽ nolebat. ix. q. iij. nemo epos.
d ¶ Anathematis. excõicatio cum solennitate facta de q̃. xi. q. iij. nemo.
e ¶ Zelabantur. quasi feruenter amabant: ad hoc. s. ꝺ custo. eucharı. c. iij Et tales mitti debent: quia cum is qui displicet ad intercedendum mittitur: tratt animus ad deteriora ꝓuocatur. iij. q. vij. in graubus. xlix. di. §. i.
f ¶ Destinandos. non solum cuz papa legationem iungit: sed etiam cum inferior ꝓlatus canõico suo in vtilitatem eccle sic suscipere tenet: ad hoc. iij. q. i. nulli. de hoc. vij. q. i. quia frater. xvi. q. i. c. nos autez. hoc verum nisi ratiõabilem excusatiõez haberet: de his q̃ sunt a maio. parca. c. i.
g ¶ Proꝑõi. credendũ erat eis: q de legatione apparebat: als non. C. de manda. princ. l. vna. vel dic quia cardinales: 7 noti erant: etiam sine scriptura credi eis debuit. xcvi. di. nobilissimus. vbi de hoc.
h ¶ Nobis. erat sumptum de verbis pauli ad romanos. xij. ad corinthios. viij. Si fieri potest quod i nobis est: cum omnibus hominibus pacem habentes: habes hoc. xi. q. iij. inter verba ad finem.
i ¶ Pacem. huiusmodi iudicium ad ecclesiaz spectat supza de iudi. nouit. Et nota q ecclesia 7 quilibet alius primo debet aduersarium monere: vt ad pacem cuz ꝑso veniat. Idem in eo qui agit contra ecclesiam. ij. q. vij. accusator. vbi de hoc ad hoc. C. de pigno. debitores. sz illud de vrbanitate: vt ibi nota. ff. de seruitu. vrba. prequidam iberus.
k ¶ Mãdo. cõ dñs ẽ. ix. q. iij. cũcta. 7. s. i. premio. hõ li.
l ¶ Promisissent. credẽdũ ẽ pape hoc referẽti. s. de testi. cũ a nob. 7 dixi. s. de renũ. c. i.
m ¶ Audire. non pficẽ. vñ hẽbant ad instar auditoruz referre. s. de of. dele. sup qõium.

a ¶ Corrigere. xxxv. q. ix. sniam. ⁊ c. aplice. ℈. de rei iudi. cū oli. i auc. de nup. i fi. ꝓme colūne. coll. iiij.

b ¶ Vocare. de gra hoc dixit: ⁊ vt euitaret omnē suspitionē: ad idē. ij. q. vij. nos si icompetēter.

c ¶ Tuni. talē locū assignare dz iudex: alʒ locꝰ é appellationi ēt si sit scriptū ap. re. ℈. ō ap. extra. ⁊. xxxiij. q. ij. sine de ꝓiugijs. ff. de iudi. si locus

d ¶ Parata. ecclīa. nō dixit se reuocare: sz reuocaſſe patā: ⁊ fac ad rōnes qs faciūt iudices appellatiꝭ ab iterlocutorijs sētijs: ō hoc. ℈. de ap. cū cessāte. ⁊. j. ti. pri. si a iudice.

e ¶ Mificozdiar xlv. di. disciplina. cē.

f ¶ Deo. ℈. c. pr.

g ¶ Satisfactionē quā gl nō tenet remittē: ēt qꝰ ad deū rancorē aūt sic. rē di. sigs ꝓtristatus vbi de hoc. ⁊. xxxi ij. q. iiij. si is qui. ⁊ ibi de hoc.

h ¶ Volebat. etiā ecclīa. Jo. an.

i ¶ Pharaonis. q monitionibus ⁊ flagellis durioꝛ est effectꝰ: nec cōuerti voluit. xxiij. q. iiij nabuchodonosoꝛ ī pn. ⁊ hēs originē exo. vij. vsz ad. xv ⁊ pōt dici ō federi eo ipatoꝛe: q magnꝰ sine cōpatiōe creatꝰ sine vēia dānatꝰ fuit: sic diabolus: ō pe. di. ij. pn

k ¶ Vlspi (cipiū. dis. ītātate q̄ aurē alterā calcat i traz altaz obturat cauda: vt ītātationem audire ñ possit.

l ¶ Elata. xvj. q. j. nos autem.

m ¶ Grauissima. bñ dixit. q: maxia cā subeē debuit ipatoris depositiōi: nec ē sillis depositiōi clicoꝛ: q. pꝰ quo libz magno pctō deponi pñt. lxxxj. di. c. j. q: ibi maius scādalū ⁊ piclz timet: agēdū ē bēignꝰ. l. di. vt ꝓstitueret cū suis si. hꝰ aūt ilsurgit i depositiōe ipatoꝛs q̄ sī pest oi bꝰ xpianis: vt. vij. q. j. i apibꝰ. Itē clerici militāt sacrameta: sz nō ꝓnceps. xxxj. di. tenere. (vl.

n ¶ Tergiūsatiōe. pbabili: ad iō. ℈. ō cohā. cle. ⁊ mu. c

o ¶ Deierauit. pīuriū crimē ecclīasticū ē. ℈. ō iudi. nouit. ℈. e. li. ō fo. cōpe. c. vl. ⁊ gūissimū crimē i quolibz: pserti i plato vl i pncipe: cū eoꝛ facta trahant ab alīs in debat: parata erat cozrigēᵉ ac ī statū debitū reformare. Et si dicerz ipe: q i nullo ꝯ iusticiā leserat ecclīam: vl q nos eū ꝯ iusticiā lesissemꝰ: parati eramꝰ vocareᵇ reges ꝓlatos ⁊ ꝓncipes tā ecclīasticos q̄ seculares ad aliquē tutū locū vbi per se vl solēnes nūcios ꝓuēi rēt: eratq̄ paratᵃ ecclīa ō cōsilio ꝓcilij sibi satisfacē: si eū lesisset i aliq̄: ac reuocare sniaz siquā ꝯ ipsū iniuste tulisset: ⁊ cū oi māsuetudine ⁊ mificoꝛdiaᶜ: quātū cū deoᵈ ⁊ honoꝛe suo fieri poterat: recipere de iniurijs ⁊ offēsis ipsi ecclie suilq̄z per eū rrogatis satisfactioneᵉ ab eo volebatᵇ: ⁊ omnes amicos suos: sibiq̄ adherētes i pace ponere: plenaq̄z securitate gaudeᶠ: vt nūq̄ hac occasiōe possēt aliq̄ō subire discrimē. ¶ Sed lz sic apō eū p pace pīnis monitis: ⁊ pcū curarem' ilistere lenitate. Jō tñ pharaonis imitatᵍ duriciā ⁊ obturans moze aspidis ʰ aures suas pces hᵏ ⁊ mōita elata' obstinatione ac obstinata elatione despexit: ꝓpter qō nō valētes absq̄z graui offensa christi eiˡ iniq̄tates amplᵐ tolerare: cogimur vzgēte nos ꝓsciētia iuste animaduertere i eūdē. ¶ Et vt ad pñs de cetexplū. ℈. de voto. magne. ⁊ iō grauiⁿ punit. xj. q. iij. c. pcipue

p ¶ Pacē. Christᵒ i morte ait: Pacē meā do vob. Pacem meā reliquo vob. matth. x. Jo. xiiij. fac. xxiij. q. j. nisi bella. ñ ē ergo heres xpi: q pacē eiᵖ testamēto relictā nō hz: pncipes autē maxie tenētur ad hāc fuādā. xxiij. q. j. noli. ō treu. ⁊ pace p totū. i auc. ō pace tenenda i rubro ⁊ nigro. coll'. x. ⁊ q ꝯ pacē ecclie sūt: si dignitāte aut cīgulū habēt nudent eis. xxiij. q. j. q ꝯ pacē. Et solēt reddi sex cause, ppt q̄s nō ē pax iter hoies. pᵐ. q: nō puniūtur maleficia: ecclīastes. iij. q: nō, ꝓpter ꝯ malos sīa rē. ad hoc ℈. e. li. de of. le. c. j. ⁊. xxi ij. q. ij. dīs. xᵃ abūdātia tpalij: geñ. xiij. facta est rixa iter pastoꝛes abraā ⁊ loth. zᵃ q: nō occupamur i pugna ꝯ demões ad eph. v. nō ē nob colluctatio aduersus carnē 4. q: nō ꝓsideramꝰ dāna guerre: in q̄ diuitias coꝛpꝰ ⁊ alias pdimꝰ: Jere. lvj. fortis icidit in fortē rē. ℈. q: nō ꝓsideramꝰ dubiū cuētū belli: Regū xij. variᵒ euēᵗ belli rē. 6 q: nō fuamꝰ ꝓcepta dei nec decimas solumus: Mie. iij. vtinā attēdisses mādata mea rē. xxj. q. j reuertimini. vñ q̄ ñ accipit christus tollit fiscus xvj. q. vij. maiozes.

q ¶ Sacrilegiū. q̄ ē ēt crimē ecclīasticū. ℈. ō foro cōpe. cū sit vbi de hoc ⁊ taliū oblatiōes recipi ꝓhibent. xvij. q. iij. miroꝛ. xij. q. ij. ō viro. ⁊ sacrilegiū tale i captiōe cli coꝛ excōicatōnē irrogat xvj. q. iiij. sigs suadēte. ēt i faciēte p aliū: ō sen. ex. mulieres i fi. ēt si nō irrogeī ipis: alʒ iuria. e. t. nu

r Cardiales. Istō (p. ē crimē lese maiestatis: ⁊ ꝯ tales, pduta ē noua pena p decre. j. ℈. ō penis fel

s ¶ Hereti. ppter q̄ crimē nō solū ipatoꝛ sz ēt (cis. Jo. an. papa deponi dz. xl. di. si papa. suspectꝰ ēt de hereti si se nō purgat: ⁊ si p annū sic steterit ⁊ iurare noluerit: punit vt hereticus vt. ℈. ō hēt. excōicamᵒ. ℈. j. ⁊. ℈. sig ꝯo. Et ē idē i excōicato ob ꝓtumaciā i cā fidei. j. de hereti. cū ꝓtumacia.

t ¶ Pīmoniū. xciij. di. c. j. i fi. xj. q. j. puenit. x. q. iij. relatū.

u ¶ Offēdere. offēdit. n. pī i filio. xxiij. q. iij. ℈. sz g. ff. (io. an. q̄ō metᵒ cā. l. ifti qdē. ℈. ō pīsup. afferte. dīs i seruo. ij. q. vij. ac cusatio. iudex i subdito. xxiij. q. ij. c. ij.

x ¶ Reprehēdi, q̄si ista sit cā q̄ puari possz regno sicilie sz non imperio.

y ¶ Sartoꝛ. genᵒ monete: ad idem de consel. c. ij. de empt. ⁊

vendi. ad nostram ad fi.

a ¶ Nouē annos. sufficit q̄ emphiteota ecc̄ie cesset p biēniū apēsione: de loca. c. potuit. vbi de hoc Jo. an. ¶ Priuari p triēnū. C. de iur. emphi. l. ij.

b ¶ Vices. de trās. quāto. vt ec. būfi. vt nostr.

c ¶ Dicū. matth. xvj. t xxiij. q. j. qōcūq; vbi ō hoc.

d ¶ Ligaueris. clauē ñ errāte. ē. c. pri.

e ¶ Pduamus. ppter crimina ergo depōit pa pa ipratorē: vt hic. Jdē cū ē imitalis. xv. q. vj. alios dat coadiutores ip̄s male admīstrātibus. ē. e. li. de sup. ne. ḡ. grādi. p negligētiā ip̄oz iurisdictionē assumit. ē. de fo. cōpe. licz. cōpellit ip̄sos iusticiā facere. xxiij. q. v. admīstratores. t ius canonicū etiā debitis casibus obseruare. ē. e. li. de so. cōpe. c. ij. de iureiur. lz. j. de sē. ex. decernim⁹ vnū. n. oportet eē p̄nci patū: ad quē oēs recurrāt. vij. q. j. i apibus. q fi. sint le. p venerabilē. t de hoc vide qō nō. inno. t hosti. de so. cōpe. licz ex suscepto.

f ¶ Absolūctes. xv. q. vj iuratos. ē. de here. c. vl.

g ¶ Subiacere. absolutionē sibi nō reseruat: t sic alijs videt pmittere: de sen. ex. nuper.

h ¶ Illi aūt. s. archiepi magūtinus coloniēs. treuerens. t ḡt tuoz laici. s. comes rheni dux saxonie marchio brādaburḡs. t rex boemie olim dux. Et dicūt qdā q̄ rex boemie de necessitate vocādus nō ē: nisi cū alij discordāt: nec istō ius habuit ab antiquo: sed hodie de facto tenet: t hoc p hosti. de elec venerabilē. Lauō dicit q̄ exercit⁹ iperatorē facit. xciij. di. legimus ff. de orig. iur. l. ij. §. postea. t. §. deide cū eēt. t. §. deide qt difficile. t. §. nouissime. t istuc. de iur. na. §. lz qō. C. de veteri iur. enu. l. j. §. hoc etiā nihilomin⁹. Sz nūqd papa posset p̄nceps electione p̄uare t p se eligere iperio vacāte. dixit hic ber. q̄ nō dūmodo ipsi velint eligere. Sec⁹ videt si nollēt eligere vel concordare nō possent: hoc pbat decre. ē. e. de elec. venerabilem t hoc maxime i laicis locū habeat: ad hoc. ē. de iurepa. cū dilectus. t qō ibi nō.

i ¶ Eligāt. nō statuit a iure certū tēpus p̄ncipibus ad iperatorē eligendū: hic ē q̄ papa nō pōt eligere: nih⁹ illos admoneat. ē. de electi. venerabilē. qō nō ē i eccl̄ijs: i qb⁹ sue sint cathedrales siue iferiores statuta sūt pa. ē. de elec. ne. p defectu. de pceſ. pbē. c. ij. vñ tpis lapsus sufficit: qt dies statuta tē. ē. ō loca. c. potuit. Jo. an.

k ¶ Abbate sane. Diuidit hec decre. i. vj. ptes. In quarū p̄ma ponit actoz petitio t eius cā. In scda q̄ icipit ibi allegabat ponit triplex defectus reoz. In tertia q̄ icipit ibi. p parte ponit duplex actoz replicatio. In quarta: q̄ icipit ibi lz ad hoc ponit reoz duplicatio. In quta ibi p̄fat⁹ ponitur causse diffinitio p cardinalē facta. In sexta ibi nos igit ponit pape confirmatio. Et hoc dicit decre. i sūma. Qui petit rē certa causa

ix⁴. annos t amplius soluē ptermisit. ¶ Nos itaq; supmissis t ē plurib⁹ alijs ei⁹ nefādis excessibus cū fratribus nostris t sancto concilio deliberatione prehabita diligenti: cuz ieſu christi vices[b] lz immeriti teneamus i terris nobisq; in beati petri p̄sona sit dictuz[c]: Qōcunq; ligaueris[d] super terram: ligatū erit t in celis: memoratū p̄ncipez qui se imperio t regnis omniq; honore t dignitate reddidit tam idignū: quiq; ppter suas iniq̄tates adeo ne regnet: vel imperet ē abiectus: suis ligatum peccatis t abiectū oiq; honore ac dignitate p̄uatum a domino ostendimus denūciamus t nihilominus sentētiando p̄uamus[e]: omnes q̄ ei iuramento fidelitatis tenē

tur astricti a iuramēto huius modi perpetuo absoluentes[f] auctozitate apostolica firmit̄ inhibendo ne quisq̄ ōcetero sibi tanq̄ imperatozi vel regi pareat t intendat: decernendo quoslibet: qui ei deinceps vel vt imperatozi vel regi cōsiliū vel auxiliū p̄stiterint seu fauorē: ipso facto excōmunicationis sentētie subiacere[g].

¶ Illi[h] aūt ad quos i eodez imperio ipatoris spectat electio: eligant libere successorē

¶ De p̄fato sicilie regno p uidere curabimus cum eozū dē fratrum nostrozum consilio sicut viderimus expedire

Idem p̄ceptozi hospitalis sancti Jo. hieroſol'. in hispania t commendatozi ac fratribus dom⁹ de curuaria ho

exp̄essa: si illā causam nō pbat succūbit: lz aliam pbet maxīe postmodū emergentē.

l ¶ Cōuēnt. qō facē dz: qō dic vt. ē. de rescrip. edoceri

m ¶ Dominij vel q̄st. videt q̄ talis libellus admittēd⁹ nō sit: cū hec sint aduersa. Ex iure. n. dominij dicē se dominū: ex iure quasi dominij dicē aliū eē dūnum t sic dicē se dominū t nō dominū: t sic q̄si contrari⁹ deberet fpelli: de ap. sollicitudinē cū suis p̄cor. nec dz iudiciuz eē i pēdēti: vel dubiū ff. de iudic. i quē admoduz. Circa hui⁹ libelli formā nō q̄ petitio ista pte talē rē iure dūij hz locū: cū q̄s emat rē ab eo q̄ illius rei dūs ē: t ei rē tradidit: t sic dūium. ff de acqren. re. do. l. traditio. recte ergo se dūm dicens dūium sine causā sue petitionis ponit. petitio aūt rei iure q̄si dūij locuz hz: cū q̄s bona fide rē emit a nō domino: t rē sibi tradītā bona fide recepit: credēs vēdē tē vēditionis t traditionis tpe dūm

ēē. ff. de publi. l. lz t si res. §. vlt. t sufficit emptori habuisse bonā fidē: lz vēdit⁹ malā fidē habuerit: t callido p̄silio vēdiderit: vt. e. l. §. p̄tor ait. Si talis emptor añq̄ vsucapiat a possessione cadit: petit rē a possessore iure q̄si dominij: t appellat actio publiciana. Si aūt post vsucapionē a possessione cadat: tūc nō cōpetit publiciana lz dat ciuilis actio. s. rei vēdicatio sm quosdā vtilis sm alios directa. ff. de publi. l. j. Dicta ē aūt publiciana a publicio actoze q cā iuenit: vt isti. de ac. §. alie. Ad hoc aūt vt actor obtineat: oportet eū pbare titulū t rem sibi fuisse traditā t bonā fidē habuisse tpe emptionis t traditionis: qō p̄sumit: nūs Jaūs pbetur: t q̄ credat modo vēdit⁹ vel donāt̄ tpe Jac⁹ dūm nō fuisse: als publiciana nō cōpeteret: t formal libellus. Peto talē rē mihi restitui iure dominij vel q̄si. hoc ē dicere q̄si dominij ac si vsucepissem qō nō vsucepi. t de sola p̄suetudine admittitur talis libellus sub disiunctiōe. vñ dicere debez peto talē rem iure quasi dominij q: modo certe ē reus. In supradicto aūt bello quācunq; partē disiuncte p̄bauerit actor obtinebit sm formā petitionis: t si deficiat i vna: t absoluatur reus: postea potest intētare alteram partē disiuncte: nō ob. exceptione rei iudi. q̄a hec ē modo alia causa: q̄z p̄ma. ē. de causa pos. c. vlt. t ō h⁹ insti. de acti. §. alie. sicut cū i iudicio peto rōnē tutele: t p̄sequor alteram speciē tūs: lz fiat absolutio i illa specie: vel simpliciter: nihilomin⁹ alis species postea p̄seq potero. si excipias de re iudi. te replicatione doli repellaz C. de iudi. lz. Sed ei qō dictū ē q̄ mala fides tradentis

Vt diuinia et secundata

nō nocet accipiēti rē bona fide: quo minus vsucapiat: ꝺicit auc. C. de ꝓscrip. lon. tēp. auc. male fidei. q̄ ꝺic i male fidei possessore alienāte cessat lōgi tpis prescriptō Dic: q̄ ꝛ̄ ꝑdicte leges corrigant per auc. vt bona fides tradētis exigatur: nihilomin⁹ qō de publiciana ꝺi locū ħ̄: vt q̄ rē habuit bona fide ꝛ iusto titulo: ꝛ̄ tradēs habeat malā fidē: ꝛ ꝛ̄ accipiens vsucapere nō possit. ppt malā fidē tradētis tñ a quocūq̄ possessore ꝓtēq̄ a domino publiciana rē vēdicabit. ℈ dominū aūt non curavit ꝓscriptio ꝛ̄ tradēs habeat bonā fidē. Dubitauit tñ vtr̄ dñs leuauerit suam rē taliter alienatā: ꝛ tunc currit ei ꝓscriptio lōgi tēporis: nisi res esset furtiua: q: tūc non currit ei ꝓscriptio ꝓpter viciū: quo ei adheret. Si ig⁹ rauit ꝓscriptio lōgi tpis ei nō currit ꝓscriptio aūt lōgissima bñ currit: vt i ꝑdicta auc. male fidei. hoc ergo nō vetat auc. q̄n locū hēat publiciana: ꝛ̄ fuerit mala fides tradētis. Sed ad hoc vt lōgi tpis ꝓscriptio locū habeat regrit̄ tradētis ꝛ accipiētis bona fides ℈m leges: ℈m canones ℈o sola ꝓscriptio. xl. annor̄ locū ħ̄: ꝛ ip̄ cū bona fide. ℈. de ꝓscrip. c. vlt. ber. c' fuit hec glo. ꝛ̄ nō ꝑ oia ad lr̄am: quā hic ꝓpter suas remissiones ponit: q̄s alibi fac ad eā: ꝛ vides q⁹ sēnt ber. talē libellū de ꝓsuetudine admittit: ꝛ satis eē pōt: cū ꝓsuetudo sit optia legū iterpres. ℈. de ꝓsue. cū dilect⁹. ꝛ hoc ēt no. guil. i spe. de cā pos. ꝛ ꝓpe. §. nōnūl. ℣. alie. ꝛ. §. se. i fi. Alij vt tā. dicūt q⁹ illi subtilitati cuili: q⁹ libellus alt̄natiu⁹ nō recipiat: nō ē stādū ℈ canonicā egrāte: ad h° ff. i fi. c. ꝛ. ℈. de iudi. dilecti. de i ite. resti. ꝓstituť. vbi de hoc ꝑ Inno. ꝛ hosti. ꝛ ꝑ host. de elec. q̄reli. Alij dicūt: q⁹ hic ꝛ i silib⁹ nō fuit obiectū: q: bñ fuisset repulsa tali petitio, ꝓpt rōnes allegatas i ꝑn. gl. ꝛ sic itelligūt ꝑdictam decre. ꝓstituť. Alij dicūt: q⁹ vbi acto: icert⁹ ē ex fcō alterius: ꝛ mil sibi pōt iputari tūc admittit alternatiu⁹ libell⁹. ff. quor̄ lega. l. ſ. §. q⁹ aūt nōnūl. als nō: ꝛ sic soluūt ℈ria. Rāfre. ꝛ ino. dicūt: q⁹ vbicūq̄ gs. ꝓbabili dubitat ñ solū rōne alieni facti: ꝛ̄ ēt ꝓpꝛij pōt i eōdē libello plures ꝓponē actiōes: nec cogit̄ el⁹ igē ēt si se nō cōpatiātur ꝛ sic itelligāt decre. ꝓstituť. als si nō ē, ꝓbabile dubium eligere cogit̄. ff. de tribu. q⁹ i heredē. §. eligere. vbi plene de hoc ꝛ adde qō ꝺicit. ℈. eo. li. de elec. vt gs' duas. Alij dicūt: q⁹ ꝛ̄ iste libellus videat ℣a⁹ nō ē: q: rei vendi. ꝛ publiciana nō sūt ℣a: ꝛ̄ ꝺiuīsa: cū ad eūdē finē tēdāt, cū aūt tēdūt ad diuīsū finē: tūc ħnt locū ℣a: ꝛ hoc ꝛ̄ guil. i spe. vt. ℈. ꝛ sup hoc adde qō ꝺixi. ſ. ō re. iur. nullius pln

n Largitione. ꝛ̄ ꝑ hoc nō hēbat locū vēdicatio: cū ñ (rub⁹. ꝺicat: q⁹ traditio secuta fuerit. C. de rei vēdi. l. seruū. vbi ep̄tor nō tradituū sibi pñtē vēdicare ñ pōt: ad idē. C. de hęre. vē. q ti bi. ff. de rei vēdi. si ager. Sz ꝺic illō vez i ꝑuato: sec⁹ i ecclia. C de sacro sāc. ec. vt inf ꝺiuīsū. ꝛ. ℈. de ꝓsuetu. c. ij vbi de hoc ꝛ ex hac exp̄ss sōe succubuit abbas vt patebit infra.

o Pertinere. hoc verbū late ꝑ. ff. de v. sig. v bū. de fide instrm. inf ꝺi lectos.

p Allegabat. secunda ps. Propositū q⁹ fuit. ꝑ pte hospitalariorum: q⁹ auus ipsi⁹ regis castrū curiarie cū suis finibus infra quos erat locus de roscellis: pus hospitalarijs ꝓtulerat: respōsū fuit ꝑ monasterium q⁹ tal donatio non valebat: cū facta fuisset eo tempore quo res donata erat i ꝑtestate hostiū nō i ꝺnio donatoris: ꝛ̄ ꝑ hac pte facit: q: liber homo fundus hostium ꝛ que natura fieri non concedit in stipulationez venire nō possunt. ff. de v. ob. liber homo. ꝛ. l. si stipuler ꝛ si aliquid alicui sit relictum: quod ꝓpter qualitatem relicti haberi non potuit: nō tenet legatum: ꝛ̄ interdum estimationem habeat cum distinctō ne legis. ff. de le. ij. fideicōmissa. §. si seruo. Contra hanc allegationem monasterij allegabat hospitale vt sequitur.

q Vigorem. ſ. aduenīente condītione vt sequitur ꝛ regritur ad hoc. ff. de act. empt. ꝛ ven. l. vlti. ꝛ legatum q⁹ nō valet: si legetur sub ꝓditione: nō valet condītione aduenīēte. ff. de le. i cetera in ꝓn. ff. de condi. ꝛ demon. qui heredi. un⁹ fi. ꝛ. l. g sub conditione.

r Natura. vel qualitas: q: res donata nō erat liber hō vel res sacra vel religiosa vel īcstimabilis. ff. de v. ob. iter stipulātem. §. sacrā. reges. n. q spiritualia possidē nō pñt: nec illa pñt donare: ꝛ recipiētes fiūt sacrilegi. xvj. q. vij. sīgs deinceps.

s Laudabile. q̄si diceret: nec ex v̄tute ꝓditionis debuit infrīgi donatio: q: erat laudabil⁹ ꝛ honesta.

t Mox. C. de sacro sāc. ec. vt iter diuīsū. ꝛ. ℈. dixi ſ. iiij. glo.

u Ipsos. ſ. christianos.

x Multum. bonus aduocatus hospitaliorum primo ꝓfirmauit ius ipsor̄: secūdo impugnat ius monachor̄ dupliciter rōne. Et hec ē ꝓma: dicebāt hospitalarij: monachi nō oīdebāt donationē regis vt i libello dixerūt: dicebāt monachi: sat⁹ esse qō oīdebāt donationē factā a rege mōasterio populeti: ꝛ ab ipo monasterio populeti monasterio de bonefac. rīdebāt hospitalarij id multū distare: vt sequitur.

spitalis eiusdem.

A Bbate⁹ sane: ꝛ infra. Abbas de bonefac. ꝓ se et conuentu⁹ suo ꝓponēs locuz de roscell'. esse predicti monasterij iure dominij⁹ vel q̄si: ꝛ cū suis finib⁹ ex largitiōe^t regis aragonie ad ipz monasteriū pertinere^o: petijt iudicari eiꝺ monasterio locū ipsū: ꝛ nos exinde amoueri. Allegabatur^p autē ꝑ parte vestra q⁹ fcā vobis donatio de predictis valida existebat: q̄uis illa sb saracenorum tunc existerent potestate: quia non simpliciter sed sub conditione fuere donata: videlicet si ad man⁹ fidelium deuenirent. In quo casu concessio poterat: ꝛ debebat habere vigorem^q: ꝺa ipsi donationi rerum donatarum natura^r vel qualitas

a Donauisse. bene dicebat. q2 ex nullo verbo posito in dõa
tione facta monasterio populeti patebat fuisse h anc volũtatẽ
dnãtis: q3 locus de rosellis daret monasterio de bõefac. 7 ec
ce qõ sequitur cũ illa 7ẽ.

b Non valebat. ad h oc de ec. cdi. ad audientiam. ij. vbi de
hoc de despon. ipub. ad
diſſoluendũ. 7. xxxij. q.
ij. qõ ñ formatũ. io. an.

c Occidit. 7 ió alia int
pellatione op9 c. ff. ō iu
di. non pót. 7. l. solem9.
Iudex ergo nó posſ ex
alia donatõe ꝓnunciare
ex qua actũ nó fuit: vt in
ꝓdi. l. solem9.

d Pro pte vo alia. s.
mõasterij de bonefac. et
hec ẽ tertia ps: 7 bñ alle
gassent h monachi si res
donate nó ptinuisset ad
regnũ: q2 nil disponere
potuisset: ſz q2 ad regnũ
ptinebãt: ſz illa nó possi
dẽt iuſ qõ i eis hũit: da2
potuit. ff. de fun. dot. si fũ
dũ. maxime sub ꝓditõe
vt. s. 7 ad hoc obligare
potuit succesſo2ẽ. vel ma
le allegabãt ex eo: q3 cõ
ditionalis ẽ obligatio bñ
astrigit succesſo2ẽ: instit.
de v. ob. §. ex ꝓditiõali.
ff. de ꝓba. pactum

e Sepata. bono2 sepa
ratio nõ h3 locũ nisi in
certis calib9 no. ff. de se
pati. l. i. io. an.

f In reo. qd si rẽ peti
tã tpe litis ꝓte. possideat
sed tpe snie sine dolo de
siit possidere. absoluit. si
vo tpe li. ꝓte. nó possidet
at: 7 tpe snie possidet: cõ
dẽnak. ff. de rei vẽ. sin au
tẽ. §. i. 7. ff. ad exhi. l. ti
gni. §. sigs. s. de excep.
c. pe. Sic ergo ex cã sup
uenieti p9 li. ꝓte. absoluitur: vel ꝓdẽnak re9: sic vi
dek i actore: vt ex cã post
li. ꝓte. supueniẽti sibi de
beat re9 ꝓdẽnari. ſz hoc
nó ẽ vex: vt. j. p3. 7 ẽ rõ:
q agit ex certa cã: maxie
p9 li. ꝓte. mutare illã nó
pót: nec aliã allegare: cũ
sup alia ꝓtestatio ꝓnon. sit
facta: 7 ita ex cã illa ex q̃
actum ẽ: d3 ferri snia: ſz
re9 q ꝓueniebat: si ñ pos
sidebat tpe li. ꝓte. hoc di
cẽ debuit: 7 fuisset absol
uit9: si id ꝓstituisset. iputz
ergo sibi q2 tacuit. ff. ad
exhi. tigni. §. sigs. 7. §. ce
tex. 7 de hoc. s. de exce.
c. penult.

donauisse[a]: cuz illa poti9 sua
videt intẽtio: vt q2 ꝑfatũ mo
nasteriũ populeti tot 7 tanto
rũ bono2 largitiõe ditabat:
abbas 7 ꝓuent9 ipsius ꝑ sua
suo2ũq3 salute monasteriuz
ꝓstruere tenerent: ꝑtertiz q2
monasterio q̃ nondũ erat:
aliq̃ fieri donatio ñ valebat[b]
Premissa vo ꝓcessio facta
mõasterio de bonefac. ab ab
bate 7 ꝓuentu mõasterij po
puleti nllm ꝓsus ei videba
tur afferr̃ suffragiũ: ꝑ eo po
tissime: q3 post litẽ ꝓtestatam
7 ꝓcessũ iudicij facta fuerat
sic clare patebat ex instio ꝑ
fato: vñ cũ ius siq̃ in ꝓdict
ipsi monasterio ō bõefac. ex
ꝓcessione h9i competebat: in
iudicio mũme deduxisset: da
videri non põt illud venisse:
q̃ postmodũ accidit[c]: ꝓnun
ciari vtiq3 sup peritis nõ po
terat ex eadẽ. Pro pte[d] autez
alia dicebat: q3 cũ rex ipe sua
ꝓbitate ac studio ab ifidelib9
loca ꝓq̃siuerit supradicta: do
natio aui vel ꝓis ipsi9 ꝓus fa
cta de illis: cũ ad cultuz fidei
puenirẽt: regẽ eũdẽ q̃ ad hec
sic ꝑ eũ postmodũ acquisita
obligare nõ potuit: cũ sua ꝑ
ꝓia facta eẽnt: 7 vderent ab
alijs bõis hẽditarijs sepata[e]
Porro ꝑfata cõcessio facta
monasterio de bõefac. a mo
nasterio populeti: ſz p9 accep
tum iudiciũ cãe q3 ꝓcessũ int
uenerit: ꝓdesse tñ 7 valẽ de
bebat: cũ ꝑ actore q̃ de iure
suo ex cã idonea q̃uis super
uenieti appeat: satis sufficez
videat: satisq3 eẽ si ꝓut serua
turi reo[f]: instit ipsi9 tpe snie
ꝓferende. Sz[g] ad h ps via
rñdit q3 cũ taz supradicti aui
donatio q3 loco2 acq̃sitio ꝑ
missor fuerint noie regni fa
ctẽ: memorat9 rex donatiõez
fuare h9i tenebat. Leterũ[h]
ꝑdicta monasterij populeti
ꝓcessio monasterio de bone
fac. auxiliari nõ potat in hac
pte: q2 cũ ds egit ex aliq̃ cer
ta: 7 spali9 cã: 7 p9 ea[i] siũ alia9
siue silis[k] ei quã exposuit ac
cidit: videri non põt illã in iu
diciũ deuenisse: cũ iudex tũc
pspicẽ: ac attẽdere debeat di
ligenter: an ex ea oino eadez
q̃ ꝓus exꝑssa extitit: vtpote
q tunc[l] ẽt cõpeteret: actoris
tentio sit fundata. Sec9 aũt
cũ egit vel petijt in gnẽ nulli9
certe vel spalis cãe faciẽs mẽ
tõem: videlz q2 gnãr forte ꝑ
posuit aliquẽ obnoxiũ[m] eẽ si
bi: vel ad se iure dñij vel qua
si rẽ aliquã ptinere: tũc. n. h
ꝑcipue ẽ inspiciendu[n] iudici:
an sufficient vel mũme de iu
re vel itẽtõe ꝓstet actoris: vñ
si de hoc ex cã ẽt postmodũ
accidenti liq̃at: pót 7 d3 iudx
ẽt si appeat minus iuste a pri
cipio fore actum: suũ exinde
aium informare: qm9 si pe
titũ fuerit indebite: nõ ob h
tñ min9 valuit: 7 tenuit iudi
cium[o] subsecutum. Nec illi9
acta vel gesta ꝓpterea min9
valida extiterũt: nec r ẽt iudx
ipse cognita talr veritate ꝑ
nunciare in ꝓtrarium posset
cũ libera conscietia[p] 7 secũa.
Non ꝓdesset[q] etiam multũ
reo: si tunc forte in ipsum ex
huiusmodi superuenienti cã
condemnatio non ferretur:
cũ mox alio ista instituto iudicio[r]
foret ex illa merito ꝓdẽnãd9

g Sz ad hoc. ẽrta ps in q̃ rñdet ad duo ꝓxie dicta.
h Leter. rñdet ad 2m: de q9 dixerat i ꝓ. po2o. io. an.
i Spali. in libello exꝑssa: vt h puta ex cã donatõis fa
k Postea. i. p9 li. ꝓte. ex ꝓdcã cã. (cte a rege. io. an.
l Alia. puta q2 petebat res ex cã donatõis: mõ petit
ex cã venditõis sõ
te facte post li. ꝓt.
m Silis. vt cuz
peteret ex cã dona
tionis facte a rege
mõ fit fides de do
natõe facta ab alio: puta mõasterio
populeti: vt h alle
gabat: ergo simulis
cã sed ab alia ꝑsona
7 alijs loco 7 tẽ
po2e 7 his q̃ comi
tant cãm.
n Tunc. s. tpe li
tis ꝓte. io. an.
o Obnoxiũ. tal
gnãlis libellus in
ꝑsonalib9 actioni
bus nó d3 admit
ti. s. de lib. obl. c.
vlt. tñ v3 si recipia
tur: 7 sibi imputet
reus qui cãm non
fecit exꝑmi i libel
lo. C. de anna. ex
si ex mlij. In reali
bus cõiter admit
titur. ff. de except.
rei iudi. si mk. §. ea
dem. 7. l. ſz an ead
§. actões. 7 de hoc
plene. s. de li. ob.
c. ij. 7. ff. de edẽ. l.
i. io. an.
p Qñ. 7 sic p
ximum dictum tri
b9 róib9 ꝓbat. io
an. an.
q Iudiciũ. ac si
iuste petijsset: dñ
mõ iuris ordo ser
uet in iudicio: qui
suari d3: 7 snia tz
cum 7 ꝑ eo: ſz fe
ratur ꝓtra ius liti
gatoris: nisi fuerit
appellatum. ij. q.
vi. §. diffinitiua. et
s. c. ti. cuz int vos.
r Nec etiã. scda
ro.
f Consecia. si. n.
gnãliter dixerit eũ
obnoxium: 7 illũ
iudex tpe snie ob
noxium repit: si eũ
absoluerit: ptra cõ
sciam iudicaret: 7
in hoc casu ex ab
solutoria sentẽtia

De sententia et re iudicata

II

ꝑpetuo ⁊ ex oi cā ꝑat exceptio rei iudi. sz nō sic: cum ex certa cā petijt: qꝛ tunc tm̄ ex illa cā ꝑatur exceptio: de cā pos. c. vlt. ⁊ dicti. s. i magna glo.

t ¶ Non ꝓdesset. tertia rō.

v ¶ Iudicio. videt h̄ ꝙ si index ꝯdēnet reū ex supueniēti cā: eedē ꝓbationes habite i ꝑmo iudicio valeāt i alio instituto ex eadē cā. ꝯriuz tenet: qꝛ noua ē cā ⁊ nouū ē iudiciū. vñ cum sint li. ñ ꝯte. recepti. q̄ꝫtū ad hoc nō debēnt valē iux̄ illā regulā testes recepti li. nō ꝯte. nō valēt. Sup h̄ posset forsā dici: vt tradit. s. de testi. pñtata. C. e. i. vl. ber. vel dic: ꝙ gnālis illi⁹ negatio q se negat obnoxiū itelligit ꝯtes. li. sup omī obnoxitate ēt postea emergēti. l' dic ꝙ hec v̄ba sunt allegatio partis nec ponūt ius.

a ¶ Egit. reali vel ꝑsonali: vt dixi sup v̄bo obnoxium io. an.

b ¶ Tunc. i. tpe litis ꝯtes.

c ¶ Añ. s. añ petitionē vel litē super ea ꝯtes.

d ¶ Prefat⁹ igitur. qnta ꝑs.

e ¶ Diligēter. xxx. q. v. c. vl.

f ¶ Lāce. s. e. tit. c. i.

g ¶ Attēdit. repetit q̄sdaz ex allegationibus.

h ¶ Spālis. vt in casu nr̄o.

¶ Tp̄s ⁊ loc⁹. h̄ vlt dicē: si peto rez ex cā donatōis: lz de tpe ⁊ loco ñ adiecerim: qꝛ cū dōationē nec̄io ꝯcomitat tp̄s ⁊ loc⁹: mihi nō ꝓdest: si post li. ꝯte. mihi donet eadē res: cū d̄ certa donatōe oportuerit intelligi certis loco ⁊ tpe fcā. Si aūt rē peto iure dñij vel q̄si: hoc ēt si p⁹ lit. ꝯtes. ius acqro: fert ꝓ me snia. ff. de rei ven. si aūt. i. ꝛn. ⁊. §. i. cū. n. nullas spālis dñij cās expresseri: nō sunt ibi cōcomitatie certoꝝ loci ⁊ tpis: ⁊ iō nō ē vis quo loco vel tpe dñiū añ sniam ꝑuenerit ad me.

vñ ⁊ si actori suā ex supueni enti cā intētōem sufficiat fundauisse: cū egit [a] aliq̄ cā spālr non expssa: secus tamen est: si certaz ⁊ spālem in sua petitōne subiūxerit: nisi postmodū intētōem suā ex eadē ꝓrs⁹ quā ꝑius expressit: ⁊ tūc [b] ēt cōpetēti cā fūdarit. ¶ Quar̄ cū mēorat⁹ abbas mōasterij de bōefac. ꝓposuerit sepefatum locū de rosell' cū suis tmīs ad ipz mōsteriū ex ꝑdci regl largitōe spectare: nec de aliq̄ fcā ipsi monasterio super hoc ab eodē rege ꝯcessione docuerit oñderit aut donatōem quandā factā illi de his ab abbate ⁊ ꝯuētu mōsterij populeti: q̄ nec i sua petitōe fuerat expssa: nec ēt añ [c] facta: nllz ꝓfecto cōmodū ex ea reportare d̄bebat. ¶ Prefat⁹ [d] igr̄ cardialis ꝑmissis oīb⁹ ⁊ alijs q̄ hincide fuerūt ꝓposita diligent [e] auditis ac vt̄usqꝫ ꝑtis meritis eq̄ iusticie lance [f] discussis prudēt attēdit [g] id: qd̄ ꝑdci abbas et ꝯuēt⁹ de bonefac. ꝓposuerūt intētōez videlz actoris ex his q̄ p⁹ lit. ꝯte. accidūt posse fundari: eaqꝫ debē in iudiciū deuēire: tūc locū hr̄e: sic ꝯgrue allegatū ē supra videlz qñ ex certa ⁊ expssa cā spālr non ē actū. ¶ Ex his. n. q̄ p⁹ ichoatū iudiciū eueniūt: qñ cā fuit exposita spāl: nec dz nec pōt iudicis aīus ad ꝓferēdā sniaz iformari: qꝛ cū certe cāe fcā ē mentio: vtpote dōatōnis vel vēditōis aut alti⁹ spālis [h]: oz i cepti iudicij tp̄s [i] attēdi: vt liq̄do cogscat: an tūc iterfuerit actoris ꝓpt illa q̄ spālē comitant cām: ⁊ nec̄io adeē debēt veluti loc⁹ ⁊ tp̄s ⁊ h⁹i q̄ sunt sollicite [l] attēdēda: ⁊ sine q̄b⁹ cā vacua ⁊ iualida cēseretur [k] Sz cū est in gnē absqꝫ alicui⁹ cāe declaratōe petitū: nō sic oz accepti iudicij tp̄s inspici: qꝛ non req̄runt nec sūt oppōtuna: nec attēdi pñt h⁹i comitantia [l] in hoc casu. Et licz aliq̄bus curiosis q̄ de his q̄ nō multū expediunt sepe disceptāt [m]: alr fōsā appeat qñ actū est causa aliqua non expssa [n] vtilius tamen videt negociatam expediri compendio: q̄ꝫ per quandam exactam subtilitatez longo dispendio ꝓrogari [o]: ꝑsertim cū nonnulla ꝓ vtilitate cōi ꝯ iuris asperitatē ex eq̄tatis mansuetudine tolerari noscant [p]: vñ idē cardinalis ꝯsiderans: ꝙ ipsi abbas ⁊ ꝯuent⁹ de bonefac. nō ꝓbauerunt largitōem super his regiā legitime sibi factaz ex q̄ spālr vos ipetē videbantur: ab h⁹i [q] eorūdē abbatis ⁊ ꝯuent⁹ ipetitōe de mandato nr̄o prehabito fratruz nr̄orū consilio vos duxit sentētialr absoluendos. ¶ Nos [r] igr̄ cardinalis eiusdem sniam rataz habentes eā auctoritate apl̄ica confirmam⁹. Bōifa. viij.

k ¶ Censeret. s. donatio vel venditio vel alia cā expssa merito censet inualida: qꝛ in dubio regulr ꝓnunciat ꝯ actorē. s. de ꝓba. ex litis. cū. n. non sit ꝓbata vēditio certis loco ⁊ tpe facta: ⁊ sic sit dubiū an añ li. ꝯte. vel post fuerit facta: succūbet: ⁊ sic inualidū ē ꝓbare actori cām sine tpe. Et no. ꝑ hanc lr̄am ꝙ tabellio in instr̄o dz apponere locū ꝯctus. Quidā tm̄ dicunt locū solum de consuetudie apponi: cū iure cautū non sit. Sed dic ꝯtra ꝑ hanc lr̄am et ꝑ dec. s. de ꝓba. qm̄. ibi loca designando ⁊c. ad hoc. ij. q. viij. libelloruz C. de ꝯtra. ⁊ cōmit. stip. l. optimam. s. de testi. ex tenore. s. qui fi. sint le. ꝑ tuas. video ꝙ testis d̄ponit de loco. s. de testi. cū cām. i. ⁊ in iurib⁹ supius allegatis: sed par ē ꝓbatio instr̄oꝝ ⁊ testium: de fide instrumen. cum Joannes. C. e. ti. in exercendis. ergo ⁊ tabellio conscribere debet locū. ꝑterea forte ꝯfecit instrumētum loco quo nō potuit

l ¶ Comitantia. s. locus ⁊ tp̄s.

m ¶ Disceptant. qd̄ faciendum non est. s. e. li. d̄ renuncia. c. i. j. de here. c. ij. C. de sum. trini. l. nemo.

n ¶ Expressa. s. quod ē quando actum est cā expressa: vt veniant ꝯcomitantia tp̄us ⁊ locus: ⁊ lz forte de iure stricto id verum esset: de equitate dicamus contrarium. ff. ad. l. aquil. ita vulnerat⁹ ad fi. ⁊ equitas scripta rigori prefertur. C. d̄ iudi. placuit. ar. bo. de simo. lz heli. ⁊. c. per tuas. Joannes an.

o ¶ Prorogari. ad hoc s. e. li. de of. delega. si iscui. io. an.

p ¶ Noscantur. pōe exēplum. j. de rerum ꝑmuta. c. vno. ⁊c.

q ¶ Huiusmodi. quasi diceret si ex alia cā agāt rei iudicate ñ obstabit sētentia. s. de iudi. examinata. C. de peti. here. hereditas. ff. de excep. rei iudi. si mr̄. §. i. ⁊ l. ⁊ an eadē.

r ¶ Nos igitur. vi. pars.

s ¶ Cum ab vno. si pluribus iudicib⁹ vel arbitris vn⁹ alijs ꝑsentibus ⁊ mandantibus per verba pluralis nūeri ferat sniam: tz snia: electio aūt ꝓnuncianda ē per v̄ba singularia

hoc dicit. Dubitatio dec. huiꝰ fuit ex eo qꝺ dicit lex qꝺ ex pluribus arbitris aut oēs debent sniam dicere: aut nlls. ff. de ar. l. ué si vnus. in. §. Item si ples. sz satis oēs videnť dicere cum vnus alijs pñtibus ⁊ mādantibꝰ p verba pluralis nūeri sniaz dicit: hoc idem tenebat accur. ff. de ar. l. sicuti. io. an.

b ¶ Judicum. ordinari ozum vel delegatoz: sit igit hec egparatio inter iudices ⁊ arbitros: ad iō de of. dele. vno delegatorum. licet interdū sit grādis dria. §. e. ti. c. vlti. §. e. li de ar. c. ij. cum si.

c ¶ Et mandantibꝰ. ergo si alij pñtes essent: sz non mādarent secꝰ ⁊ sufficit ita eē scriptum. ff. q ⁊ a quibꝰ. l. pspexit. vi. q. ij. scriptum é. ⁊ sic taciturnitas non habetur ꝓ mandato: ⁊ facit. j. de reg. iu. is qui tacet. et qꝺ ibi dixi. nec ét i sentētijs ꝓcedit ratihabitio: sicut in alijs actibꝰ: de hoc. ix. q. ij. c. i. §. de his q fi. a pla. cū vos. caute ergo facit is ꝓ quo lata é sententia ab vno solo recitata: si de mandato alioz possit fidē facere sicut de snia: ⁊ facit qꝺ no. §. de of. dele. cū in iure.

d ¶ Scripta. qꝺ dic vt. j. c. pr.

e ¶ Oportet. necessitatem iportat. als cim si p verba singularꝫ numeri ꝓnūciaret hꝫet locū ille. §. Itē si ples. qꝺ vꝫ itelligas nisi collegę: q tū hoc possent: cōmissent illi vices suas: non solum in recitando: sz ét in ꝓnunciando. tunc. n. ille verbis singularis nūeri vteretur. Interdū tū verbū oportet honestatez designat. xxv. q. i. c. i. vbi de hoc.

f ¶ Statuimꝰ. per hoc. n. verbum statuo bñ ꝓferť diffinitiua snia. §. de ver. sig. in his.

g ¶ Electione. de hoc dic vt sup: adixi: de ele. sicut cū. c. li. Sz quid dices cōpromissum fuit in tres vt debēt eligere: q secedentes in ptē postea redierunt dicētes: qꝺ concordauerūt ⁊ cō miserūt vni electoꝝ ⁊ ꝓnūciatoꝝ illiꝰ ꝺ quo cōcordauerāt: q eligit ticū: alij duo reclāmāt dicētes: qꝺ si de illo sz ꝺ scio fuerat pcordatū. q̄rť an ꝺbeat ill duobꝰ credi. Et ho. q hāc qōez dicit fuisse de facto in eccla lugd. plene eā tractauit. §. de. pba. iuio. ⁊ dixit ibi se iter cardinales obtinuisse credendum eē ill duobꝰ: tum q: magis credendū é duobus ℈ vni: ⁊ q: duobꝰ creditur donec ℨrium ꝓbetur: ⁊ vt fraus euitetur: als qui ꝓnunciaret: semp posset ius suū subtrahere illi in quem cōiter pcordassent: ⁊ q: facultas ꝓbatōum non é augustanda. §. vt lit. nō ꝓte. q̄ñ. ⁊ q̄ꝫ possibile é alio mō ꝓbari: in quo casu ét interdum hereticꝰ creditur. C. de heret. q̄ñ multi. in fi. ⁊ ꝑspirato ri. §. de testi. co. c. vl. Item cū de ꝑscientia alicuius q̄rť: creditur vni soli. s. q: alr ꝓbari non potest de homi. ſignificasti. v. fi. ⁊ ad hoc bñ facit ipsa dec. tertio. ⁊ sic dixit intelligendaz decre. cum dilecti. de ele. vt illi tres vel duo deponant ⁊ de ꝑsensibus aliozum ⁊ de ꝓprijs. In ꝛrariuz videbatur. s. qꝺ credēdum eēt tertio tanq̄ ℈ a duobꝰ ad id officium deputato: ar. ff. si mes. fal. mo. di. l. i. §. de testi. co. ꝓterea. nec videť credēduz duobus cum videanť in suis testimonijs singulares. iij. q. ix. pura. de elec. cū dilecti. de accu. cū dilecti. Item videnť illi testificari de ꝓprio facto: ⁊ sic non sunt testes idonei. C. ō testi. l. omnibꝰ. iiij. q. iij. §. item in criminali. v. item nullus idoneus sed negari non pōt qn isti duo possint ꝓbare saltem dissensū tertij. s. qꝺ ipse tertius ꝓnuncians nō ꝑsenserat in illum: nec ō illo fuerat ordinatum: ꝑsilium tamen é tutuz ad has fraudes euitandas: qꝺ ipsi compromissarij habeāt tabellionē: ⁊ scribi faciant publicum instrumentum quomodo deliberāt: ⁊ ordinant de tali eligendo: ⁊ cōmittūt illi socio: vt eligat ⁊ ꝓnunciet: aut ipsi eidē scribant ⁊ sigilla apponāt: vt scriptura ⁊ sigillum obuiēt ꝛrarium asserenti. i. q. vij. salubrium. xxvij. q. i. oēs femine. C. de non nu. pe. auē. ℨ q ꝓpriam. Querebat ét ibi ho. an ipsi cōpromissarij: ex quo deliberassent ⁊ cōsensissent i aliquē: possent mutare voluntatem. Et dixit qꝺ non qz vicem capituli tales obtinent. vñ talis consensus hēt saltem vim scrutinij publicati. §. de ele cti. publicato.

A Um ab vno arbitroz: vel iudicū alijs pñtibꝰ ⁊ mandātibꝰ scripta snia recitatur: hētur pinō ac si simꝫ eēt ab omnibꝰ recitata. Opōtet tñ vt is qui recitat nō vtatur vbis singularis numeri: sed pluralis: vt dicat. Nos tales iudices vel arbitri ꝓnūciamꝰ seu statuimꝰ i hūc modū: lz secus in electōe fuetur in qua vt censeat euidēter vnica: ⁊ cōis: est ab vno vice oium: ⁊ siue p cōpromissuz: siū p scrutiniū ꝓcedat: electiōis ꝓnunciatō p verba singularis numeri facienda. Idem. Et si snia diffinitiua pꝰ qꝺ scripta fuerit: ꝺbeat a iudice nō ab alio descripti recitatione ꝓferri: als nec nom sententie mereatur habere:

h ¶ Singularis. Nota ad questionem que fuit de facto. Episcopus cōpromissarius ad eligendum abbatem ratione dignitatis sic locutꝰ est in plurali: Nos talis episcopꝰ boñ. compromissarius ⁊c. ponebať qꝺ non valebat electio: qz facta p verba pluralis numeri. nō credo hoc nocere qz hic vē é vnica ⁊ communis erquo sit per vnū solum: nec habet locum hec decre. vt per te vides. Quid dices in collationibꝰ: habebit ne in illis locum hec decre. vt si ad plures ſpectat collatio: necesse sit eam fieri ab vno: ⁊ per verba singularis numeri. nō credo. dico. n. vt dixi. §. de ele. sicut cum. ⁊ vbi non hz locum decre. quia ꝓpter. non hēbit hec locum: sed in collationibus non hz locum decre. qz ꝓpter. ergo nec ista: ad idē. j. de pb. cum in illis. ⁊ qꝺ dixi. §. ō ele. c. vltimo Joannes an.

i ¶ Si snia diffinitiua. Nota qꝺ secus de interlocutoria: sed huic ℨ. §. de ꝓbati. q̄ñ contra falsaz. Solu. interlocutoria bñ debet redigi in scriptis: vt ibi: sz nō est necesse qꝺ ꝓferatur: vel recitetur de scripto: poterit ergo iudex interloqui: ⁊ postea interlocutoriā illam tabellio rediget in scriptis: nec est ét de necessitate qꝺ redigat i scriptis sed als non credit iudici: nisi id pateat per scripta actoꝝ vt ibi.

k ¶ Pꝺoferri. Quid si iudex nouiter excecatus est vel nescit legere: cum tales iudicare possint. ff. de iudi. cecꝰ vbi de hoc. C. de iudi. l. certi. So. vel deleget cause diffinitionem alteri: vel faciat per alium legi petitiones ⁊ allegationes ptium: ⁊ p scipm ab alio instructus ꝓferat verba diffinitionis cause. s. condemno: vel absoluo: vt faciunt potestates italie: quod tamen ho. non approbat in summa co. titu. §. qualiter. Judices tamen debent esse litterati ⁊ habere peritiam canonum. §. de consang. affini. c. i.

l ¶ Necesse. ij. q. i. in primis. in fi. ⁊. l. statutis. C. de sententen. ex peri. re. l. i. ij. ⁊. iij. ff. de arbi. l. non distinguemꝰ §. qꝺ si. §. eo. titu. c. i. nec confirmaret talis sententia per appel. nec ob. ff. rem ra. habi. l. iij. §. falsus. quod hic vt nota. §. c. i.

m ¶ Conuenit. §. de of. dele. sane. ij. §. e. li. e. ti. c. ij. j. ō hēt. ingsitozes. ⁊. c. vl. j. de pui. c. vl. j. de sen. ex. q: periculosum. cum si.

n ¶ Illustrium. C. de sen. ex peri. reci. l. ij. ⁊ in auē. de illustri. ⁊ qui super eos sunt. §. sancimus igitur. collone. v. habes ergo casum in quo iudex non recitat per se sententiam. Sunt ⁊ casus in quibus valet sentētia sūi scrip

to: vt cū breues sunt cāe ꝛ maxime vilium personarum Et brevis potit dici duoꝝ aureoꝝ. ff. de do. l. idest. ꝛ. l. hꝯe. in fi. Inspiciat aūt qualitas personaꝝ: ꝛ relinquat iudicis arbitrio. ff. de iur. delī. l. i. §. de of. dele. de causis: vel inspiciat cōsuetudo loci vel fori. xi. di. cōsuetudinis. Item cuz epūs de cā ciuili iudicat inter clericos suos xi. q. i. siquis cum clico. ꝛ hoc habes. C. de sen. ex peri. re. auc. nisi. Item i casu. s. cū pūes de posito officio conuenitur vt reddat administrationez in auc. vt iudi. sine quoquo suf. §. necessitatez. collone Itē cum papa per se, pnunciat: valet. n. sīa lz non tulerit cā in scriptis: ipse enim solus ē legibus. C. de legi. digna vox. ꝛ qz eius pūcia oēm supplet solennitatem. C. de testa. l. oium. Itē fm quosdā valet sīa lata in cā mīmonali sine scripto p decc. §. de testi. albericus. ꝛ hoc videt ibi tenere ber. ꝛ io. gof. ꝛ inno. sed ho. itelligit q ibi bñ fuerit sīa lata in scriptis: sed non publicis: ꝛ hoc teneas p cle. de ver. sig. sepe. circa fi. de hoc in spe. de sen. pla. §. iur. ver. non vz vel dic distinguendū: an iudex ꝓcedat ex officio an i figura iudicij: vt pmo casu teneat sīa sine scriptura: in secūdo non: vel an ꝓcedat in figura iudicij vtraqꝫ pte p̄sente: an a'tera ꝓtumacter absīte: vt in pmo valeat: i secūdo non: ꝛ hoc dixit verissimum: allegat. §. vt lit. non ꝓte. c. i. ꝛ. c. qñ. Item fm Jo. ꝛ lau. qui hoc no. ij. q. i. i pmis. i fi. de ꝓsen'u partium pōt sīa ferri sine scripto: sed ber. ꝛ ho. ꝓtra vt. §. de of. deleg. de cāis. fatek tū ibi ho. q ptes bñ possent iudiciario ordini renūciare: ita q nec locus eēt libello: nec plationi sīe: ꝛ de plano ingrederet veritas ꝛ mandata sua daret: vel alr vt sibi videretur ordiaret. ff. de of. pcō. nec qcqꝫ. §. de plano. ꝛ. C. de tē. ap. l. fi. sz q iudicando ꝛ pnunciando omittatur scriptura dicit fieri nō posse. Et dāt doctores ꝓsūū: q iudex in ipsa sīa dicat in his scriptis. C. de testa. auc. hoc inf C. de fi. instru. Jōnes. Et dicunt gdā alr latā sīam non valē. C. de sē. ex pi. re. l. ij. ꝛ vl. qō non ē nec. suffic. n. q in scriptē ferak vt h̄: ar. C. de testi. l. cū antigtas. §. fi.

o Edi. non cures si aperta sit vel clausa: ꝛ habes hoc de sen. ex peri. reci. l. i. ar. contra. j. titu. pxi. appellē ibi solutur. io. an.

p Stādo. in casib⁹ i qb⁹ ꝓcedit simplr ꝛ de plano si nec strepitu ꝛ figura iudicij: dic vt i cle. de vb. si. sepe. circa fi. glo.

q Sedēdo. sedē. n. debēt iudices sū solū cū diffinitie pnūciant: sz ēt cum res q agit plenā cognitōem desiderat ff. gs oz. in bo. pos. ser. l. ij. §. dies. in auc. vt ab illustri. ꝛ q sup eos sunt. §. sancim⁹ igr. coll. v. in auc. de iudi. §. se debunt. coll. vi. xxiij. q. i. patus. ibi sedes me iudicare tē. iij. q. iij. v. a ꝓcedente. Quid si sedebat in alta turri vel palacio: ꝛ ptes erant iferi⁹. Dic q valet sīa. potuit n. tuitionem sibi loci, putāt: si forte timebat: ar. §. ō spōsa. cū locū. de ele. bone. i. ff. de acqrē. pos. l. q meo. §. si vendutoꝛ. ꝛ ar. C. vbi sēa. l'cia. l. ij. añ medū. ad h̄. §. e. li. de of. dele. c. statuim⁹. ꝛ. j. de hēt. c. vl. ꝛ idē possum⁹ dicē de eo q sup equuz sedendo tulit sīam. s. q sīa valeat. lz. n. nō videat sedē videt tū ofī sedē. ff. de ſ. ru. p̄dī. l. q sella. de homi. dilēs. ꝛ. c. significasti. Alij j. C. de sē. ꝛ in lo. platā. ij. q. vi. §. diffinitiua. i pn. talis. n. nō videt sedē lz bailari. C. de of. eius cui man. ē iurisdī. l. honorati. Et nō qō dicitur de sedendo intelligūt doc. q iudex in sede sua sedē debeat ꝛ nō stare. vñ qd si in culo dolēt q sedē non posset. Jtē qd si in ipsa sede nec sedēt nec stare sed ire ceret. satis forte fuit ō mēte iuris q sedē intelligat si sit in sede sua ō plāo iudicando: quocunqꝫ mō ibi morek: tū pmuz tenet qz mīme sunt mutanda q̄ interpatōem certā sem p hūerunt. ff. de legi. l. mīme. io. an.

r Mōnēti. ita q nec ē appellare necesse. §. p xi. gn.

nec ab ea sit appellare necesse epiſcopo tamen: quem pter dignitatis prerogatiuaz ampliori conuenit honore fulgere: sententiam ab eo ferendam licebit adinstar illustrium personaꝝ per aliū recitare. Snīa quam scriptaz edi ab iudice litigatoꝛib⁹ non recitari: vel quā p ipso stando nō sedēdo pferri cōtigit nullius est penitus momenti. Innocentius. iiij. in concilio lugduñ.

De appellationibus.

Odā uobis ē litem minuē: ꝛ a laboꝛib⁹ releuare sbietos

Sācimus igitur vt siquis i iudicio vel extra super interlocutoria vl grauamine aliq

Odā nob. appellans ad papā in iudicio vel ex appellare dz in scriptis: ꝛ cāz exp̄mē ꝛ apls petē. si vlt ꝛ petit appellat⁹ pncipales p se vel p procuratores instructos sup pncipali accedē debent ad papā. i apptel latoꝛib⁹ a sīa diffinitiua inpositis nil mutak. demū appellanti ꝛ appellato ostōem nō fuantib⁹ iponit pena. Et pōt dici decret. in. iiij. ptes. In q̄z pma ponit ostōis cā. In scōa constitutio. In tria ipsi⁹ declatio. In q̄rta non fuātium pena.

b Minuē. sic. ff. si cer. pe. qdā estimauerūt. in fi. de rescrip. nōti: ulli. de do. ꝛ ptu. finē. cū suis ꝓcor.

c Subiectos. §. i. premio h⁹ li. ꝛ de of. leg. c. ij. ꝛ de of. oz. vt

d Vel ex. hoc dz intelligi qñ ex iudiciū appellak (litigātes. tū a iudice: qō pz p id: qō de aplis sequit fm inno. ad h̄. j. v. his que in appellatoib⁹. ibi. n. excipit: sed als non eēt va exceptio si nō includeret sub ꝓcedētib⁹. ff. de penu. leg. l. nā q. §. fi. ꝛ fm hoc qō. j. dic inllocutoria: ad actū iudicialē referas q dic grauamie: ad actū cīudicialē referas: nī p iudices illatū. Sz alij ꝺdicentes: cū appellak ex iudiciū ēt si nō a iudice fuari debē: ar. j. c. ꝓcertatōi. ad id qō dr de aplis. Rūdet id locū hꝫe qñ in iudicio appellak: ad id qō dr ō v. his q. rūdet q illa non ē exceptio: imo determiatio vel ptestatio q̄dā: ꝛ h ē uti⁹: ꝛ tz hoc b. §. de ele. ꝓsideraui⁹. in. i. gl.

e Inllocutoria. No. iusnouū appellātē ab interlocutoria ō be in scriptis appellare: ꝛ eg pak appellonī inpōsite a diffinitiua ex interuallo vsqꝫ ad. x. dies. tūc. n. ē appellandū in script: sed si icōtinenti appellet. sufficit viua voce appellari. ff. de ap. l. ij. ꝛ. ij. q. vi. ad fi. sz ab illocutōia ipotinenti: ꝛ exiñallo appellādū ē i scriptis vt h̄. Et dic gof. ꝛ ho. p⁹ eū: q aliud ēt ius nouū h̄ iducit: q q appellat: cām cur appellat dz exp̄mē i appellatōe: sz p vetera iura sufficiebat dicē appello ab iniq illocutoria sic in diffinitiuis: ꝛ idurerūt ad hoc. §. de ele. cū dilā. de test. significauerūt. v. m. idam⁹. §. e. dilēo. ꝛ. c. dilā. ꝛ. c. ex pte Sz ber. ꝺdicēs hoc nouū nō ee: dicēs q i illis dec. bñ exprimebak cā appellandi: ꝛ cū ber. credo p decr. §. e. vt debitus. Jtē dixit gof. q oli ex iudū ñ compellebak gs cāz exp̄mē: vñ ꝛ quo ad hoc istud ius nouū dixit. Sed ber. ꝺdicēs: q sz an tq̄ iura bñ tenebāt: q ex iudicium appellabat cām exp̄mē: et de hoc no. §. e. cum cām. i gl. vlt. ꝛ. c. seq. i vnica gl. Istud ergo solū dic ber. h̄ quo ad hoc ius nouū induci q i scriptis appellet i iudicio ꝛ ex. Cā aūt tō exp̄mitur: vt videat iudex cui porrigit appellatio: an iusta fuerit: vt sic appellanté admittat vel repellat: vñ sp papa in committēdo appellatōes a gūam i ne iterpositas scribit: si ē ita.

a Ad nos. maxime fm quosdã fm hosti. i his q̃ de nouo inducit hec ꝓstitutio locũ nõ hz: nisi i appellatiõb' iterposit ad papã cũ hoc hic exp̃mat: ꝛ cũ sit penalis ꝛ sic restringẽda. ꝛ q̃ solũ de appellationib' iterpositis ad papã itelligatur: satis p̃bat p decre. de fo. cõpe. romana. j. Rñ. vbi hẽs q̃ archiepus de ꝓsẽsu partiũ nõ pót dẽ cã cognoscere appellationis articulo ꝓtermisso ergo necesse est dicere q̃ decre. ista loq̃tur i papa. Sz fm p̃mã opinionez posset dici idẽ i quolibet alio iudice ordinario q̃ p simplicẽ q̃relã cognoscere possit vt legat' vt. c. j. de offi. leg. fz archiepus p q̃relã cognoscere non pót: ꝛ iõ p̃mo ẽ sibi vidẽdũ. an appellatio ꝛuoluat.

b Appellandũ. ꝛbo: q: adhuc hodie fm hosti. poterit facto appellare: vt. s. e. meminimus. ꝛ. c. suggestũ. ꝛ. c. hec sic̃ de hoc. s. de ap. vt. debitus.

c In scriptis. istud specialẽ i appellatiõe ad papã iterposita. Illij cõtra ꝛ facit, p eis. s. de. p̃bat. qñ ꝓtra. Ad qõ dicẽdũ fm hostiẽ. q̃ fz nõ fuerit i scriptis redactus: poterit fides fieri. Sz nunqd q̃libet scriptura sufficiet. Dicit ino. q̃ sic. satis enim ẽ q̃ forma q̃ appellatũ ẽ i scripto p̃bari possit. Expedit' m̃ ẽ ꝛ melius q̃ scriptura sit publica: vel auctẽticũ sigillũ. s. de fi. istru. c. ij. ꝛ facit. s. e. li. o elec. vt circa

d Deꝓroperet. i. festinet vel valde, pperet: ꝓpositio de h̃ auget: sic. C. de iudi. ppcrandũ.

e Petat aplos. istãter ꝛ. j. xxx. dies. j. e. ab eo. vt i cle. Cuius e. ti. ꝛ nõ itelligas de aplis petro ꝛ paulo: fz de ifis dumsoꝛ ysi ff. de li. dimis. l. vna. ff. de v̊. si. l. dimissorie.

f Exhiberi. q̃ si nõ exhibeant ꝛ postea iudex i cã, pcedat nisi appellationi renũciatũ eẽt: inualidus ẽ pcessus. j. e. vt sup. qõ ẽ vez si debitis loco modo ꝛ tẽpoꝛe regsitus: eos exp̃sse denegat: vel ifra debitũ tẽpus negligẽter vel malicioſe tradere pter mittit. j. e. ab eo. ij. Rñ. Et nõ q̃ iudex tradẽdo apostolos vi appellationi deferre. s. e. ti. dilectis ad fi. qõ vez ẽ quãdo tradit dimissoꝛios vel reuerentiales secus si refutatoꝛios: vt legit: sic nec termini delatio hz vim delationis: vt dicam. j. e. ti. cuz appellationibus.

g Appellatõnis. admittẽde vl nõ: ꝛ tũc seq̃ntia veniũt exponitur ad cãm ob quã appellatũ fuit.

h Supioris. nõ dixit pape: ꝛ sic, no. p his q̃. s. dixi.

i Delatũ. solet fieri i dubio cũ dubitat de vtate appellatiõis als caueat penã. s. ti. pri. c. j. io. an.

k Indulto. a iudice a quo ẽ appellatũ: de quo dic vt. s. e. ti. cũ sit romana.

l Petierut. q: nõ sufficit. q̃ hoc gerat i mẽte: nisi hoc exp̃imat ore. ff. de v̊. ob. l. qcqd astrigẽde. Et no. q̃ fm iura vtera aut recipiebat appellanto a iudice: vel a pte aut nõ: nec statuebat termin'. Jn scdo casu sufficit mittere, pcuratorẽ ad ipetrãdũ ꝛ ꝺdicẽdũ. Jn p̃mo dz mittere, pcuratorẽ ad, pseq̃ẽdam cãm appellationis: fz de pncipali nil dicebat p antiq̃ iura: hodie aũt si hoc petit appellatus: tenet mittere nõ solũ ad, pseq̃ẽd i cãm appellationis: fz ẽt pncipalẽ vt h̃ vides si huiꝰ ꝓstitutionis penas cuitare voluerit: ꝛ sic addit ꝺ lũ ista ꝓstitutio ꝛ nõ derogat. Sz ꝺ. s. e. q̃ fróte. vbi h' vi eẽ i optione appellãtis. So. qdã exponit ibi tũ alia e rit aduersarius. s. appellat'. Illij dicũt illud correctũ p istud. Illij q̃ dicre. illa dat optionez appellanti ad quẽ appellare velit: nõ an velit pncipalez cãm ad iudicẽ appellatiõis deferri. vel dic q̃ ibi dat optio an velit coꝛa eo ad quẽ appellauit litigare vel delegatũ impetrare: ꝛ hoc cũ appellat' nõ cõtradicit: vt hic.

m Per se. non dat optio: vt pꝛsonã trahere possit: fz cãm: vñ istõ vel qõ segtur: non refert ad ptãtem appellati sed appellãtis. to. an.

n Adunimẽtis. i. pũlegijs ꝛ istrumẽtis ꝛ oibus his p q̃ pót cã munuri ꝺ. de do. ꝛ cõtu. c. fi. ꝺ. elecꝰ. cupientes. ꝺ. eo. li.

o Finito. p approbationẽ vel cassationẽ appellatiõis qõ ẽ offiñ iudicis ap. ij. q. vj. ad fi. Jo. an.

p Omisso. qõ ñ possz afiepsi. s. ꝺ fo. ꝓpe. romana. j. ꝛ

q Antiqtas. reuerẽda. ꝺ. de trãsla. quãto.

r Statut. s. q̃ appellãs i cis appellatiõis cãz ñ tenetur exp̃mere: fz sufficiat dicẽ appello ab illa iniq̃ sntia: ꝛ iudex dz appellationi deferre: ꝛ pót statuere terminum appellãti ad appellationẽ, pseq̃ẽdã. e. ti. cũ sit.

s Premissa sũt. i. cãm appellationis ñ exp̃sit i scripto: ꝛ aplos nõ petijt: ꝛ istruct' nõ venit vt hic dicit.

t Lõdẽnad'. ñ dixit ꝺdenat'. Illi dixit host. q̃ iudex pncipal' cause hz ꝺdenationẽ facẽ. Sz dic q̃ ẽt iudex appellatiõis ipsã pót facẽ. j. e. cũ appellatiõib'. j. ꝛ. in fi.

u Lõtẽpserit. Quare hoc dic cũ i voluntate appellanti resideat ire vl nõ ire. Hoc itelligit fm ber. cũ appellat' hoc approbauit. s. cũ volebat coꝛa supioꝛe cãm, psequi. Si igit postea ñ fuauit hoc statutũ. i. si ñ venit istructus vt dz: ꝺ ipsũ tãq̃ ꝺ ptumacẽ, cedet tã i expẽsis q̃ i cã. Et q̃ruer, pcedat ꝺ ptumacẽ reu vel actoꝛẽ lit. pẽ. vel non pẽ. vel q̃si pẽ. plene no. ꝺ. de do. ꝛ ptu., put.

x Procedat. p illũ ad quẽ ẽ appellatũ. ꝺ. e. sepe. ꝛ. c. p tuas. nec ẽ mirãdũ si tales talẽ punuit: iustus ẽ tc.

y Jus. ꝺ. e. in pn.

z Judicẽ. q̃ appellationẽ recepit ꝛ tmiñ assignauit.

a Partẽ. q̃ venit istructa coꝛa papa.

b Etudit. qõ reprobat. ꝺ. de ali. mu. iudi. ca. fa. c. j. de postu. pla, bone. ij. §. nec nocebat. ff. de iudi, si ꝓtor.

LEgitima. iudex q recusat: statuit cōpetens ip̄s arbitros ad finiēdā cām: quo elapso si finita nō fuerit: in p̄ncipali ꝓcedit. Emanauit ad ſupplectiōem dec. ē. de of. dele. ſuſpitōis. io. an.

a Legitima. de vītate cāe ñ dubitatur: qn h̄eat arbitr cognoscē. Sz qs cognoscet: an causa ſit legitima. dicz q idē arbit: vt no tā. ē. e. cū ſpeciali. in. iij. glo.

b Judicē. vel ordinarū vel ōlegatū a papa. ē. e. cuz ſpāli. de of. deleg. ſuſpitōis. Si autē eēt delegat⁹ epi: l ei⁹ officialis: vel eſſent plures delegati cū clauſula: q ſi ñ oēs: t vn⁹ ex his recuſet: nīc nō itur ad arbitros: quod dic vt no. ē. e. li. de of. dele. ſi ꝫ vnuz t coꝝ ipſo iudice qui recuſat: dād⁹ ē libellus recuſatorij. ē. e. ſcō regrl C. de iudi. apud ſi. mi.

c Formā iuris. ē. e. cū ſpāli. t non debēt eē laici tales arbitri: q cū habeant teſtes cōpellere t alia facē q̄ pertinēt ad hūc articlz talis ſpāalis iuriſdictio nō cadēt in eos fm ber. ad hoc. revi. di. bñ gdem de iudi. decernim⁹. Itē non debent eē ſuſpecti: alis poſſēt ſicut iudices recuſari. Itē nec debēt eē multū remoti ē. e. ſcō regris. t. c. cū ſpāli. Itē debēt eē in locis cōpetētibus: vbi poſſit h̄ copia p̄uoz. ē. e. li. de reſcrip. ſtatutum.

d Cognoſcant. t pnūciēt. ff. de iudi. de q̄ re. ē. de cā poſ. cū ſuper. t. j. p̄z. io. an.

e Proferat. qō pōt. ē. de of. dele. ſuſpitōis.

f Odiū. caueāt tales arbitri iuris a pena. ē. ti. p̄x. c. i. ꝫ arbitri. cōpromiſſarij illā timē ñ h̄eant: vt ibi dixi.

g Vilipēdūt. t ex eo magis ligant. ē. ō ſē. ex. p tuas.

h Ipſa. ſ. recuſatōis.

i Morbo. ē. e. li. de excep. pīa.

k Per iudicē. ipm recuſatū ordinariū vel delegatuz Cōtra. ē. de of. dele. ſuſpitōis. So. iſta coꝝigut illaz fz ber. t ſic. o. revolauit ad. a. i. hoc extremū ius ad illud qō olim erat añ dec. ſuſpitōis. Sz dic q dec. iſta nō cōrigit illā. Illa. n. ōc. logt in termio pub⁹ aſſignādo ad pbādū. i. pti q̄ ſuſpitōem vult ꝓbare: quē ñ q recuſat: ſed arbitri aſſigre debēt: vt ibi. Iſta logt in termio aſſignato arbitris ad cām finiēdā: quem ñ arbiter: ꝫ iudex recuſar⁹ ꝺz ſtatuē. io. an.

l Cōpetēs. q ſi min⁹ cōpetētem terminū aſſigret: locꝰ eēt appelloni. ē. de dila. c. i. io. an.

m Elliogn. ſ. ſi elapſo termio nō dū ſit p ipſos negociū terminatum.

n Omittat, videt q cōſtitutio iſta ſit iniq̄: ſic ꝓbo:

Legitima[a] ſuſpitōis cā cōtra iudicez[b] aſſignata: t arbitris a partib⁹ fm formā[c] iuris electis: q̄ de ipſa cognoſcant[d]: ſepe ꝓtingit: q ipſis in idem cōuenire nolentib⁹: nec tertium aduocātib⁹: cuz quo ambo vel alter eoꝝ ꝓcedat ad deciſionē ipſius negocij vt tenentur: iudex ꝓferat[e] excōicationis ſniam contra ipſos quā ipſi tum ꝓpter odium[f] tum ꝓpter fauorem partiuz diutius vilipendunt[g]: quare cā ipſa[h] plus debito ꝓrogata non ꝓceditur ad cognitōem negocij p̄incipalis. Volentes igitur morbo[i] huiuſmōi neceſſariam adhibere medelam: ſtatuim⁹ vt ipſis arbitris per iudicē[k] cōpetens[l] termin⁹ p̄figat: infra quem in idez cōueniant: vel tertiū ꝓoꝛditer aduocēt: cum quo ambo vel alter eoꝝ eiuſdem ſuſpitōnis negociū termiare ꝓcurēt Alioq̄n[m] iudex extunc in p̄ncipali negocio ꝓcedere non omittat[n]. Idem.

Romana[a] eccl̄ia: t. j. Cū ſuffraganeoꝝ remeñ. eccleſie ſuoꝝq̄ officialiuz qui gnāliter[b] de cāis ad ipſoꝝm foꝝ pertinētib⁹ eoꝝm vices ſupplendo cognoſcunt: vnuz t idem[c] ꝓſtoꝝ ſiue auditorium ſit cēlendum: ab ip̄is officialibus ñ ad dictos ſuffragāeos[d]: ne ab eiſō ad ſeipos[e] iterponi appellatio videatur ſz de iure[f] ad remeñ. ē curiā[g] appellādū. Ab archidiaconis vō aliiſq̄ inferioꝛib⁹ plat⁹ ſuffragāeis ſubiectis eiſō t eoꝝm officialib⁹ ad ſuffraganeos ipſos debet t nō ad ſu phibito a iure: exquo de hoc cognoſcē cepit: pōt inhibere ne ſnia executōi mādet. Septimū: q archiep̄s in tertiā p̄ſonā p⁹ inhibitōem ſuā in cā p ap. delata ad ip̄m aliqd inouātem iuriſdictōem exercēñ pōt. Octauū: q archiep̄s appellātem i alijs cāis a iuriſdictōe epi ñ pōt eximē. Nono dī: q ab epis in qbus cāis iuriſdictōem tpalē h̄nt de iure ꝺz ad archiep̄m appellari: nīſi ſpāle ius aliud indicat. Decimo: q cēſurā eccleſtice cā in appellāte plat⁹ p ep̄m archiep̄s reuocare ñ pōt: niſi ptibus vocatis t de cauſa legitime cognito. Undecimo t vltimo dī: q exquo archiep̄s ꝓnūciauerit male appellatū añ ſniam ſtatim ꝺz cām ad ſuffraganeū remittē.

Pone q iudex in vītate ſit ſuſpect⁹ ſuſpitiōe q̄ ꝓponit ꝫ ip̄z arbitri fauore ptium vel ptis ſi finiūt negociū in termio: iudex ꝓcedit in p̄ncipali: t ſic inutilit ꝓpōtur recuſatio. Quō ergo fiet cum h̄ cōpellat coꝝ iudice ſuſpecto re⁹ litigare. Dicūt quidā: q ps petet a iudice: vt fm acta coꝝ arbitriſ negociū finiat ad hoc. ē. de teſti. p̄ſtata t ſi male ꝓnunciauerit: appellet. vel dic: q ſi arbitri noluīt ꝓnūciare: vel male ꝓnunciāt: appellādum ē ad papā. ē. e. li. ō of. dele. ab arbitris. toānes an.

a Romana. Qui⁹ de cre. xi. ſiūt ꝓtes: ſic t ſi. xi. eius dicta. Primū q de officiali epi nō ad ep̄z: ſed ad archiep̄z appellat. Secōm: q de ſubdito epi ad ip̄m non ad archiep̄m appellat: niſi aliud eēt de conſuetudie. Tertiū: q archiep̄s cām appellonis ad ep̄z interpoſitē ñ ꝺz cōmittē vel ꝓtes citare: niſi in appellatōib⁹ ꝓbabil cā ſit exp̄ſſa. 4m q ſi negēt p ap. negociū devolutum ñ inhibebit archiep̄s iudici ē p̄incipal cāe ꝓcedē: nt ſi ꝓpus de devolutōe ꝓſtiterit. Quītū: q ſi dē: ex i iuſta cā appellatiū inhiberi ñ pōt niſi puſ recepta ap. vt ꝓbabili incipiat cognoſcē de cāe vītate. Sextū: q ꝫ dicat appellatiū a diffinitiua: i ca

b Bnāli. No. p hanc lfaz: q officialē ordinari⁹ ñ delegat⁹: t ſic ē reꝓbata opio gof. q no. i ſū. de of. vi. §. ité dubitari. q officialis epi delegat⁹ ē nō ordiarius: t ob hoc dicebat de ipo ad ep̄m eē appellādū: t hoc idē videbat tenē b. ē. ne ꝑla. vl. ſu. c. ij. in glo. q. vbi dic: q eps nō pōt de iure ordinarium dare: ꝫ ſolū p̄ceps vel lex. Sz dici poſſit: q p hoc nō negat officialē eē ordiariū: q: dici poſſet: q h̄z a lege. Vñ ipſe b. h̄ t ino. t ho. t oēs no. officialē ordiariū eē: qō ex hoc dēonēcio ꝓcludit h̄: t ꝓba hoc: vt dixi. ē. ō of. vi. ꝫ. ad hoc. ē. ō of. vi. ſua. in auc. de iud. circa pri. coll. vi. tē.

c Idē. non tñ p oīa: vt. ē. de of. dele. ſi ꝺz vnū. §. vlt.

d Suffraganeos. ét ſi ꝓſuetudo eēt: q appellari poſſet ad eos vt. ē. de ꝓſue. c. ij. e. li. t vide qō ibi dixi.

e Ad ſeipſos. qō eē ñ pōt. Appellato. n. ē de minori ad maiorē tē. Si añt appellat de officiali ad ep̄m: ñ appellat de minori ad maiorē: imo de eodē ad eūdē: t ſic ñ pōt dici appellso

f De iure. q. d. ō ꝓſuetudie poſſet ſcⁿ iduci: ad hoc. j. c. pr.

hoc tenēt moderni: qđ ē falsū: vt. ē. de ꝓsue. c. ij. vbi de h.

g Curiā. nisi appellare vellet ad papā: ad quem omisso medio appellat. ij. q. vj. ad romanā. t. c. gsqs. t idē in legato: de of. leg. c. i. vbi de h. t. ij. q. vi. c. iij. sec⁹ ꝓm. l. ff. ō ap. l. ipatōes

h Prelatis. q iurisdictionē ꝑ nt: qđ dic vt. ē. de of. or. cū ab ecclīarum.

i Curiā. remeñ. ō qua supra dixi.

k Consuetudine. que dat iurisditōem. ē. ō fo. cōp. cū ꝓtingat. ē. e. li. e. ti. romana. de of. ord. romana. t in hoc casu possum⁹ intelligere. ē. de ꝓben. referente. ō no. op. nun. significantib⁹. Idē si de ꝓuilegio cū ista sint parta. ix. q. iij. cōqst⁹. ē. ō of. or. duo sik in. §. dz.

l Qui. p tpe. q. d. istō non ē ius spāle t psonale: qđ extinguat cum psona: imo ppetuū est. ē. de trās. ac. cetero. t i alis archiepis et fr anduz ē. ē. de of. ord. romana. ad fi.

m Diffinitiuā. q: i appellatōibus a diffinitia non ē necesse cāz exprime re: vt dixi. ē. eo. cor. t sic ibi nō ꝑfert locum qđ sequit.

n Litent. t si citauerit ipune non paret. ff. ō in. i. di. oi. iu. l. vl. t hoc intelligas: vbicūq; gs citatur ab aliquo: t ꝓstat q citat⁹ non ē de iurisditione citantis: non tenetur cōpere: nisi cā talis i citatorio exprimatur: p quaz appareat illū iurisditionem ꝑfe: si vā sit illa cā. ff. qui satisd. co. l. si vo. ff. de fer. l. i. In dubio melⁱ ē cōparere. xxiij. q. i. qđ culpatur. ff. de iudi. sigs ex aliena. t adde qđ no. iij. q. ij. si eps. de accu. vnīes.

o Expressa. dupliciter pōt intelligi. s. q archieps nisi videat in appellone exprīam ꝓbabilē cām: nec citabit nec cōmittz vel dic exprīa in citatorio vel cōmissione: q: i cōmissiōe vel citatōe exprimet ꝓbabilē cām: ob quā sit appellatū. Sz ē. ē. e. t. si duob⁹. vbi archieps cām in citatōe nō exprīmit: t tū tenuit citatio: ꝛ illud p istud supplendum ē: vel citaī non dz: vt ꝑ si citauerit exprīone ñ sca tz: vt ibi q: mlta fieri tē. ꝓm ho.

p Interlocutoriā. ergo iterlocutoria trāsit in rē indicatā: nisi ab ipsa infra. x. dies fuerit appellatū. ē. de ele. cū dilēi. i fi. qđ vez ē quo ad ptē tz non quo ad iudicē: qđ dic vt. ē. e. ti. cū cessante. t. j. e. c. vlti.

q Sile. vt si dicaī appelloni renunciatū tacite vel exprīe. ē. de of. dele. ḡtum. vel dicaī ex ꝓbabili cā nō appellatū. j. prī. ḡn. vel dicaī nō appellatū i scriptis: eo casu quo ꝛbuit i scriptis appellari. ē. e. c. i. añ ergo ꝯ de his pstiterit ꝓz iudicū non i pcedet officium. io. an.

r Totalr. i. talē. fuisse appellationem: q̄ deoluat negociū ꝛ

s Illa. s. qñ. appellatum ē añ sniam. (forte cā sit falsa.

t Snie. s. qñ ē appellatum a diffinitiua.

u Presumant. Primo. n. dz de iurisditōe ostare: t cognito an sit iudex exercitū iurisditionis pcedere ē. de rescrip. su

eandē curiā omissis dicti suffraganeis appellari: nisi aliō remeñ. eccle de psuetudie cōpetat in hac pte. Cū autem ad pfatā curiaz ab eozūdem suffraganeoz vel suoz officiali audientia fuerit appellatum remeñ. archieps q̄ pro tpe fuerit: vel officiales ipsi nullaten in appellonis cā ī positē añ diffinitiuaz sniam citent ptes: nec ēt alīs illam cōmittāt appellonis eiusdez cā pbabili seu legitima non exprīa. Si vo vocatis ptib⁹ vel nullaten aut nō infra x. dies p inlocutoriā vl diffinitiuā sniam appellatū fuisse: seu aliqd aliud sile: sicq; non eē p appellonē ad eundē archiepm: vel ei officialem deuolutū negociū ꝓpōatur: ijdem nisi pus ipsis pstiterit: cām ipsaz ad eos totalr fuisse delatā: phibē ne in illa vt ne ad executōez pcedat snie non psumāt. Qđ si obūciatur: ex iusta cā seu mīn legitima añ sniam appellatōez interpositā extitisse: t ex eo ñ eē appellatōem h i admittendā: neq̄unt pdicti archiepus vel eius officialis phibē ne pcedat i cā: nisi pus appellone recepta velut emissa ex cā pbabili cognoscē incipiāt ō cā h i: an sit vā. Si aūt p sniam in casib⁹ a iure phibitis vtpote a snia sup manifesto t notorio crimine vel de quo ds in iure pfessus extitit pmulgata: vel psimilib⁹ appellatum fuisse dicaī: pnt ne sententia executōi mandetur: postq̄ cognoscē cepint: vtrū sit recipienda vel nō appellatio ab eo inpositā: inhibere. In aliū q̄z qui circa rē de qua inter appellantē t appellatum ꝓtrouersia vtif: aliquid post eoz inhibitiōez attentat: nō valēt occasiōe h i

non admittendā. ap. ē. e. cum sit romana. t. c. peruenit. t. c. cōsulunt. t dic notorio p euidentiam rei: vt differat ab eo notōio iuris p pfessionez de quo sequitur.

x Min legitima. cū cā non est iure exprīa. ff. de leg. non pūt. ē. e. pastoralis. in pn. t hoc arbitrabit pmo iudex an legitima cā sit: t si male arbitraret appellari potest. ff. q satisda. co. l. arbitrio. t. l. se. si aūt cām in iure exprīam negaret esse legitimā nō audiet. ff. de pba. ab ea pte.

a Prohibere. phib⁹ vel iudici a quo fuit appellatū vel forte tertio deputato forte ad executōem sniarum

b Vera. ꝛ enim quo ad cōmissionem faciendā sufficiat: q ꝓbabilis sit cā: vt. ē. §. cum autē. pbari tū habet veritas cāe appel. nisi se offerent ꝓbaturum coram iudice a quo appellauit: nō fuerit admissus: vt. ē. e. ilpo sita. t dic vt ibi.

c Prohibit. m to ergo fortius hoc in nō phibitis loc⁹ habit: ar. a mino. ē. de ele. cū in cūctis.

d Notorio. in quo non admittit ap. ē. e. cum sit romana. t. c. peruenit. t. c. cōsulunt. t dic notorio p euidentiam rei: vt differat ab eo notōio iuris p pfessionez

e Vel de quo. No. alternatiuam. nā videt: q tria cōcurrē debeāt: ad hoc vt in crimie ñ debeat appellari. s. q sit pfessus testib⁹ ꝓuectus t argumētis supat⁹. ij. q. vi. §. sunt quoz. vbi. nlls. C. quo. ap. no. re. l. ij. t dixit dñs Aço. q nisi oia ista tria ꝛcurrant: reseruat cōdēnato bñficium appellandi. Alij dicunt t forte dñ: q confessus i iure ñ audit appellās: si tū ita sit cōfessus: q stādum sit pfessioni non tormētoz formidine territ⁹: t hoc tā i cīu i li ꝯ in criali: nisi vellet allegare se sic errore facti pfessu. In quo casu posset appellare: vt suū corrigeret errorem ff. ad turpill. l. i. §. vl. t hec opio p hanc liam satis ꝓbatur q disiunctiue loquit: nec posset negari crimen pfessi onem forte notoriū. ē. de coha. clce. vsa. t in notorio nō admittitur appellatio: vt iu. pri. gl. t no. io. t arch. ij. q. vi. qcūq; ꝛ. ij. q. i. in pmo.

f In iure. als nō ꝓiudicaret pfessio sup crie. ē. ō pfes. c. vl. saluo eo q hēs de excess. pla. ꝯ sit gue.

g Consilibus. puta si appellet ne testiñ aperiat vel ne script⁹ hēs in possessionē mittat. ff. de ap. recipiēdis v nō. l. pe. t vl. ē. c. ostitutis. ij. vel p ꝓtumacē in nō veniēdo: vt. xxiij. q. iij. de illicita.

h Mandet. ergo notori⁹ criminosus t pfessus in iure audit appellās ꝫ iura supi⁹ sigta. Pōt dici: q notori⁹

criminosus appellare pōt: sed iudex non tenet appellationi deferre: vt in cōtrarijs: ad idē. ē. de appel. pastoralis. nisi exprimeret cām rationabilē: puta se timore tortōr pfessum: vt supius dixi: vel p errorem. ff. de cōsel. l. vl. ⁊ penul. als erg. o anteq̄ supio: de appellatione cognoscat ⁊ ihibeat: pōt iudex sniaz exeq̄: postea nō. j. e. nō solum.

i ¶ Alium. ab appellāte appellato ⁊ iudice. iste. n. alius nō trāstulit ad archiepiscopū cāz suam: ⁊ ideo sim. pliciter potest adnersariū cōrā suo iudice puenire: et non coram archiepo cum nulla hē at potestatē in ipz de of. or. pastoral ē. e. romana. i pn. ad h. ē. e. cuz tenemur. tales ergo citare nō pōt: qđ verum ē: nisi iurisditionez suā impedirent. j. de pēis. romana.

k ¶ Vi. cū casus iste non sit expssus in iure. ē. de of. ordi. pastoralis.

l ¶ Alīq̄ cā. i qua tñ exempt⁹ é appellans a iurisditione sui iudicis: archiep̄s ergo in aliis cāis in qbus remanet in iurisdictōne ordinarij: nulla hz ptātem: vt h̄ dicit: ad hoc. ē. e. p. posuit. vbi de hoc. lz. n. ipse subdit⁹ appellans fortassis posset illum recusare vt suspectū: vt. ē. e. ad hoc si i vna archiep̄s tñ de hoc se intromittē non hz: vt h̄.

m ¶ Eos. l. archiepos.

n ¶ Tpalem. quā in crimib⁹ p alios exercent: qđ dic vt j. e. li. ne cle. vel mo. c. vl. ⁊ hoc qđ hic dr. pbabam⁹ olim per dec. ē. de deli. pu. c. ij. vbi de hoc. ē. de ma. ⁊ obe. solite. ⁊ ibi ēt de hoc: ⁊ vide qđ no. ho. i sū. e. t. §. ō quo ad quē. ⁊. p. sed póe. ⁊. v. se.

o ¶ Consuetudie. pscripta: als nō valēt. ē. de cōsue. c. vltimo.

p ¶ Allio. puta in cā feudi. ē. de fo. cō. extrāsmissa. ⁊. c. vex. de ma. ⁊ obe. solite.

q ¶ Excōicationis. i hoc sunt ista paria: ad hoc. j. de sen tē. ex. is cui. in fi.

r ¶ Vocatis ptibus. ē. e. c. §. si vero. nam merita cārum tē. C. si p vim vel alio mō. l. vl. ⁊ pcor. ad hoc. ē. de offi. or. cum ab ecclarum.

s ¶ Reuocent. vel absoluāt: ⁊ intelligo hoc vez: vbi periculū nō est in mora: q⁹ tūc bñ possent absoluere: ⁊ si nō posset nullas nūciare vel reuocare: ad hoc. ē. e. q̄ fronte §. i. de sen. ex. sacro. ibi absq̄ piculo tē.

t ¶ Ā sententiam. quia aliud si a sententia: quia ibi aggreditur iudex statum cognitionem p̄incipalis negocij: quod dic ⁊ vt no. ē. e. vt debitus. in glo. pe. Quis autē habeat exequi sententiā latam per iudicem ap. vide qđ no. ē. de of. dele. pastoralis. §. preterea.

iurisditiōem aliquā vendicare ¶ Cū vo is qui ad remeñ. curiam sup aliqua cā vocez appellatōnis emittit: nihilominus in cāis alijs ordinarij sui iurisditioi subjiciatur: remeñ. archiep̄s vel officialis ipsius nequaq̄ iurisditōez ipsā in alijs impediant: vt ab eiusdem ordinarij potestate totaliter eximant talr appellantē ¶ Debet aūt ad eos ab epis pfate. quincie super cāis: i q̄bus tpalem iurisditionē exercent: nisi forte de consuetudine aut p̄iuilegio siue iure alio spāli sit appellandū ad alium appellari ¶ Sētias q̄s interdicti vel suspēsionis seu excōicationis in appellātem ab eo a quo appellatum pponit. pmulgatas: nullatenus nisi vocatis ptib⁹ de appellatiōe legitime cognito reuocent aut denunciēt eē nullas. ¶ Cum aūt ad remeñ. archiep̄m ab audiētia suffraganei sui sup aliq̄ cā fuerit ante sniam appellatū. Idē aiep̄s postq̄ ō appellone cognito pstiterit eam min⁹ rōnabilē extitisse: causaz ad eundē suffraganeū remittē nō postponat. dem.

¶ T sup appellatione ac eius cā instructio facili or valeat i pcessu hū: dissēte pcipim⁹: q̄ ille a q̄ appellat aplos appellanti iuxta tenorē pstōnis nre sup hoc edite tribuat reqsit⁹ ¶ Si vo non exhibuerit: extūc si forte i cā pcedat: nisi appellone renunciatū fuerit: ei⁹ inualidus ⁊ irrit⁹ sit pcessus. Clemēs. iiij.

¶ Uz appellonibus frīuolis nec iustīcia ōferat: nec sit a iudice deferēdū: si iuōr inferior appellonem min⁹ legitimā nō admittat: eā applatore nihilominus pseqnte superior de ipsa cognoscens: cām ad priorem iudicem iuxta sanctiōes canonicas sine

u ¶ Cognito. legitime. ſ. partibus pūtibus vel altera p contumaciam absente. ē. e. iterposita.

x ¶ Rationabilem. vt quia peccatum fuit in decre. or. di. vel in decr. vt debitus. vel causa non ē repta vera.

y ¶ Remittere. qđ de attentatis: videbis. j. e. nō solum.

a ¶ T sup. Si iudex regsit⁹ ñ tradit apostolos ⁊ postea. pcedit in cā non valet. pcessus: nisi renunciatum fuisset appellatōni. Dinide decr. in duas ptes. in quaruz pma ponit ius antiquū in scda penam iudicis ñ seruātis: ⁊ emanuit sup pletorie ad decre. ē. e. cōdi.

b ¶ Cā. dz. n. in aplis cā appellonis exprimi: ⁊ cā delationis vel repulsiōis ē. e. c. i.

c ¶ Facilior. pcor. ē. e. libro de ele. cupientes. §. ad hec.

d ¶ Ille. iudex. ſ. qñ ex iudiciū appellat. cōsuevit appellāi dicē: ⁊ aplos peto si sit qui ipsos mihi dare possit ⁊ debeat.

e ¶ Edite. ē. e. ti. cordi.

f ¶ Requisitus. cuz debita instantia loco ⁊ tempor congruo: als pena seqnsi locū nō hz. j. e. ti. ab eo. ij. §n.

g ¶ Extunc. i. ex quo negauit expsse: vel infra tps debitū negligēter vel maliciose ñ tradit. j. e. ti. ab eo. i fi.

h ¶ Renunciatum. tacite vel expresse. ē. de of. dele. gratum. de testi. cū venisset.

i ¶ Irrit⁹. posito q̄ als valēt de iure: puta q⁹ frustratoria eēt appellatio: cui deferendū nō é. j. c. pr.

k ¶ Um appellationib⁹. Judex ap. iniq̄ appellantē añ sñam remittere dz ad iudicē pncipalē: ⁊ un expensis pdēnare ⁊ hoc si pncipalis iudex non detulerat appellationi: iz si detulit: non fiet remissio de necitate. Jn appellonib⁹ iterpositis a diffinitiua antiq̄ iura fuerūt.

l ¶ Deferendū. hz. n. iudex iusticiā imitari: de v. sig. for⁹. i fi. ⁊ merito non ē deferēdū ap. friuole. nō. n. fuit iuēta: vt eēt iniqtatis defensio iz innocētie remediū. ē. e. ad niam. ⁊. c. cū spāli. §. porro. sic ⁊ iuramentū nō fuit inuentū: vt eēt vinclm iniqtatis. ē. e. li. de iureiur. c. i. cā suis pcor.

m ¶ Inferior. a quo appellatū fuit añ sniam.

n ¶ Admittat. tradē tñ aplos nō ē deferre: vt dixi. ē. e. cordi.

o ¶ Canonicas. ē. e. vt debit⁹. ⁊. c. romana. i fi. hoc verū: nisi iudex deferat: vt. j. e. c. ij. in fi.

a Eadē die. ea enīz q̄ fniam pcōmitāt eadē die qua pncipale expediri debēt: sicut fructus ⁊ expēse. ff. de re iudi. l. paulus. de hoc. xxxv. q. ix. §. q̄ ergo. als icipit: his ita, ⁊ dicā. j. de reg. iur. contra eum.

b Eandē. s. frīuolā appellationē.

c Refutari. p hāc lr̄ā dico: q̄ si iudex detulit appellationi frustra tozie: ⁊ superio: ad quez appellatū fuit remissū: eo non ob. q̄ detulerat: q̄ ipse cognoscit ex pozi iurisditione ozdinaria vel delegata quā habebat: ⁊ nō ex noua demādatione. Si enīz ille refutat delatōnē: ergo ille remanet iudex: q̄lis erat. hec vera nisi superio: hoc expresse ageret. s. q̄ delegatū eū ad causā daret: q̄ posset: cū ipsius cause sit iudex: vt legitur.

d Inse. No. p his q̄ no. §. de renun. q̄ i dubijs. ⁊ c. vlt. i glo. ij.

e Deferēs. ⁊ male. ⁊ talis reatus merito debuit ab ipso honorē excludere iudicādi. C. vbi sena. vel cla. l. j. de necessitate ergo nō fiet ad ipsum remissio. ff. so. ma. si ab hostib⁹. §. j. ff. de pac. l. tres fratres.

f Remittēda. ad ipsū iudicē q̄ detulit: volūtarie autez posset ipse iudex superio: remittere si vellet: ⁊ ē si. ō renū. c. vl. Et no. p hāc lr̄az terminatā questionē q̄ q̄ritur: an termini assignatio quā facit iudex a quo appellatū ē: habeat vim delationis. videnī: q̄ si detulit: nō reassumit iurisditionē: ēt si frustratoria fuerit appellatio: ḡz elapso termio assignato ⁊ appellatore negligēte reassumit iudex iurisditionē. §. e. sepe. vl satis posset dici: q̄ decre. ista locū hz: cū appellās, psequitur. si enī nō, psequeretur tūc nō obstā. delatione reassumet iudex iurisditionē p iura p̄dicta: ⁊ p hāc lr̄am q̄ dicit supza appellatore nihilominus &c. ⁊ ad hoc facit: q̄ no. ber. de ma. ptrac. ptra iter. eccle. c. ij. i. ij. glo. ſz, pbatur id optime p decre. §. e. oblate. i pn. vbi deferre ⁊ terminū ad, psequendū assignare: ponūtur i diuersa. Itez videt: q̄ aliter debeat mittere appellās q̄n delatū ē: ⁊ aliter q̄n solus termin⁹ ē pfixus: q̄ dic: vt no. §. de renū. veniēs i glo. ſz nō videt. Itē si Jnnoz diceret: iā seq̄retur q̄ oī appellationi deferret a iure: cū ab ipso iure ipsi, psequēti statutus sit termin⁹. ij. q. vi. et. g. §. e. cū sit. ⁊ c. ex ratione. sicut ergo ius terminum simpliciter statuēdo nō detulit: ⁊ sic de iudice eadē rōne est dicēdū. vide archi. ij. q. vj. appellatione.

g Statuta. Est aūt ratio q̄re illud i appellationib⁹ a diffinitiua iterpositis: q̄: iuste potuit iudicare iudex. s. fm allegata et pbata: ⁊ iuste posset ipsi⁹ Jnnoc. iudex appellationis, pnūciare, pter nouas, pbationes. C. de temp. ap. p hāc. de testi. ffinitatis §. de fi. istru. cū io. ⁊ ió deferēdo appellationi a diffinitiua iterjecte: nō potuit icrepari iudex: ḡz sec⁹i appellatione añ diffinitiuā iterpositā: q̄ ibi fit querela tūn de iniqtate iudicantis: ad hoc. §. e. interpo. ita. §. vlti. Et aūt si iudex ap. pnūciet bñ iudicatū ⁊ male appellatū: ipse idē vel pmus iudex habeat exeq̄ sententiam no. §. de offi. dele. pastoralis. §. preterea. in glo. vl ti. io. an.

h AB eo q̄ appellat. si appellās. j. xxx. dies istanter non petit apostolos: appellationi renūciat, si iudex modo debito requisit⁹ illos nō tradit: sed postea, pcedit: non valet eius, pcessus.

i Xxx. dies. ij. q. vj. post ap. ⁊. §. vl. i fi. ⁊. C. de ap. iudicib⁹. olim dabāt solū. v. dies. ij. q. vj. ab eo. ⁊ currūt isti dies a die snie: vt i pd. §. ⁊ p. l. iudicib⁹. q̄ō vex itelligo: q̄n ē appellatū ifra x. dies. cū. n. ñ teneat gs appellare nisi a tpe scie: ad hoc j. e. pcertationi. pone: q̄ post. xxx. dies appellet: tūc impossibile fuit tpa a die snie cōputari: ⁊ tūc puto illos. xxx. dies a die scientie cōputari: ad hoc C. de tēp. ap. l. j.

k Jnstāter. sic. c di. dsca. §. ō renū. gdā. Quid siquis dicat: aplos peto: ⁊ iterz peto: ⁊ cū, instātia peto: nunqd dicet istanter petiisse. vī: q̄ iteratis ones ille hēant solū, p vna petitione sicut cuz gs dicat appello: appello ē vnica appellatio. xxxj. q. ij. lotharius

A Beo q̄ appellat⁹: infra xxx. dies istāter aposto-

li peti debent: ⁊ eidē infra dictum tēpus a iudice exhiberi: alās presumitur appellationi sue renūciare appellans: si eos infra idez tempus petere pretermittat: ⁊ si vadat⁹: aut mittat ad appellatōnē huius modi prosequendā. Illud autē q̄ felicis recordationis innoc. papa. iij. predecessor noster statuendū decreuit⁹: vt si is a quo appellatur: apostolos appellāti nō tribuat requisitus: extūc si forte i causa, p cedat nisi appellationi renunciatū fuerit: eius iualidus sit pcessus: tunc demū obtinet: cū iudex sup hoc cū debita i

quisitu do q̄ ē optima legū iterpres. §. de pscriptu. cū dilectus. iterpretat talē petitionē istantē dici: q̄ tenet gnl. i specia. ti. de appellationib⁹. §. segtur ad fi. dicēs: q̄ h⁹ nūq̄ vidit opponi: ⁊ q̄ satisfacit: q̄ istanter in ipso actu appellādi illos petit. tu dic: q̄ dz illos iterz petere: cum textus dicat eos istāter ⁊ sepi⁹ petēdos. ij. q. vj. post ap. ⁊. j. dicit cū debita istātia: ⁊ ad hoc. j. de sen. ex. pstōnē i fi. hodie dic vt i cle. e. t. q̄uis. j. §n. Judex tū ēt nō petēti aplos dare dz. C. de ap. q̄n. ij. q. vj. ab eo. Sz ḡz tūc nō det: nō hz locū pena: de q̄. j. ij. §n.

l Vadat. Sz nōne iter arreptū hēt̄ur, p ap. §. eo. dilecti filij. i. forte illō hodie correctū ē p decre. vt debit⁹. de appel. vl ḡz hēak, p appellatione: cū tñ appellatū ē ex bo nō hēt̄ur, p aplos petitione: vt hic. ⁊ fuit hoc statutū vt facilio: istructō p aplos habeak. §. e. vt sup. simile ē vbi nō sufficit factū: q̄: regrik hbū. §. de elec. ecclia vestra.

m Decreuit. §. e. sup. Jo. an.

n Loco. q̄ nō cū egtat. vl p viā pgit. ⁊ q̄ dic tpe. i. infra dictos. xxx. dies: vel nō de nocte: vel cū ē in prādio: vel in missa.

o Expresse. hoc ē apta vel manifesta rebellio: ad idē j. de sen. ex. venerabilib⁹. §. secus.

p Negligēter. hic dolus ⁊ negligētia eq̄parant: ⁊ sāc adea q̄ dixi. §. de elec. si cōpromissari⁹. Jo. an.

q On solū. Jnnouata p iudicē post diffinitiuā sētiā: a q̄ appellatū extitit: renouāt stati p iudicez ap. ēt si añ appellationē fuerit innouata. attētata ho post appellationē añ diffinitiuā nō renouant: nisi pmo de veritate pstiterit: nisi post ihibitionē debito modo factam attētata fuissēt. Ostū habuit ista decre. ex his q̄ no. innoc. ⁊ host. §. e. bone. de of. del. pastoral. §. preterea. de excep. dilecti. de elec. dudū. ij. ⁊ plene p gar. de elec. cupiētes. §. penul. in fi.

r Diffinitiua. dist inguit igit hec decre. iter ap. a diffi-

tūa: ꝛ ab interlocutoria iterpositā vt ēt ꝓdicti doctores dicebāt: ꝛ ratio. ſ. patebit.

f ¶ Caſibus. ꝛ qꝛ tumax fuit i nō veniēdo vl iſignis latro vl crimioſus notoꝝ: ad hoc. ſ. e. romana. §. ſi aūt. ſ. e. ꝓpoſuit. xxūij. q. iij. de illicita. ꝛ idē i alijs caſibus quos hēs. ij. q. vj. §. ſūt quoꝝ. C. quorū ap. ñ recī. l. j. ij. iij. iiij. v. ꝛ vj. ff. de ap. recī. vl nō. l. pe nlt. ꝛ vl. ſ. e. ꝓſtitutis. ij. i his caſibꝰ ēēt iniquū: q ꝙ appellatio executionē ſuie ipediret cū tali appellationi ñ ſit deferēdū vt i ꝓdictis ūrībꝰ. Sed gd dices: pars appellata dīē caſū talē ēē: i quo appellari nō potuit: ꝛ iō talis appellationis obtētu reuocationē fieri nō debere ꝙ modū attentati: appellās ꝛ dīē: ponē i termīnis: dicit eū fuiſſe vere cōtumacē i nō veniendo: appellāſ negat gd erit i dubio: fiet ne reuocatio. Dīrit i hac qōne gar. ſoꝛe diſtīguēdum vtꝛ ps appellata velit ī cōtinēti ꝙ bare illā ꝓtumacīā dīcēs hodie ꝓſtat tē. an dilationes lōgioꝝ expectat. In ꝓmo caſu nō fiet reuocatio. In ſcō ſic: ad hoc. ff. ad exhi. l. iij. §. ibidē. de reſti. ſpoſ. l. fas. ſ. e. li. de excep. ꝙia. ꝛ de teſtī. veniēs. ij. ff. vt i poſ. le. ſi is a quo cū ſi. als ſp cōtumax negaret ſe ꝓtumacē: ꝛ idē i ſūbus.

stantia locoꝝ ꝛ tpe ꝓgruo reſitus eoſ expꝛeſſe denegat vl infra ꝓmiſſū tēpus malicioſe aut negligenterꝰ illi tradere ꝓ termittit. ¶ Idem.

¶ Olla vō que post appellationē interpositā ante diffinitiuam ſniam inouātur: donec appellationis cauſā veraz eē ꝓſtiterit: reuocari nō debent: niſi iudexᶜ appellationi ſ post ꝙ ſibi ꝓſtiterit: per appellatōnē emiſſa ex cauſa ꝙbabili fore ad ſe negociū deuolutuzᵇ: inhibeat canonice iudici a q̄ appellatum extitit ne ꝓcedat tunc enim quicq̄dᵉ post ihibitionem huiuſmodi fuerit in nouatum: eſt lz cauſaᵈ eadez non ſit vera per eundem appellationis iudicem ante oia in ſtatum ꝓriſtinum reducendumᵉ. ¶ Idem.

n ¶ On ſolū innouata post appellationē a diffinitiua ſentētia iteriectā debēt ſē per: exceptis caſibusᶠ i q̄bus iura poſt ſniaz ꝓhibēt appellare: ante oiaᵍ per appellationis iudicē penitus reuocari: ſed etiā ea oia q̄ medio tēpore iter ſentētiam ꝛ appellatōnē: q̄ poſtmodū infra decendi umⁿ iterponitur ab eadē contigit innouariʳ: ac ſi poſt appellationē eādē innouataˢ fuiſſēt.

a ¶ Niſi iudex. ponit vnū caſū exceptuz a prio gnāli dicto: aliū caſū poſſe addere q̄. ſ. iudex ipſe deuulerat appellatōni ſ. e. cū appellationibus io. an.

b ¶ Deuolutū. als inhiberi nō poſſet: vt. ſ. e. romana. §. ſi ꝙo. ꝛ. §. ſe.

c ¶ Quicqd. itellige: q ꝙ ipſū iudicē attētari nō poſſit. hoc dico: q: q̄dā pīū iudices a qbꝰ appellatū ē: ſicē ē reformaſ poſſeſſionē appellāti cū ſibi turbata fuit: omittere tñ dz articulū ſup quo appellatū ē. ſ. e. ti. cū teneamur. Itē ſi appellās nimis, plixū terminū aſſignauit pōt moderari. ſ. eo. cum ſit romana. ꝛ. c.

t ¶ Bñ oia. ꝛ ſic nō exꝑtabit euēntū: vt i ꝓx. eāu. Scias tū: q ꝛ hoc ꝓꝰ ſtare neceſſe ē. ſ. q ſuerit diffinituz ꝛ appellatū ꝛ pꝰ attētatū. vñ videꝛ: q. ſ. ponit ꝙ ſtāti. ſ. q ſint innouata. Sz ꝛ vl dicē lex. ff. de ap. cū ex cā. q dīē q extīc reuocabīt: qō factū ē ꝓ appellationē cū appellās melioꝛē ſniam meruerit obtinē ergo nō añ. So. ibi nō negat: qn ēt añ reuocari poſſit: qō ꝓcedit ꝙ alias leges. ff. nil innouari ap. pē. i rubꝛo ꝛ nigro: ꝛ ſic vacat ibi ar. a ꝛio: ſicut. ꝛ. C. de epi. ꝛ cle. l. ꝙēticulam.

u ¶ Decēnū. ſecꝰ ſi pꝰ: qꝛ tūc nō teneret appellatio: nec ipſi ꝓterīt fieret attētato reuocatio. ſ. e. romana. §. ſi ꝙo. Sūt aūt iſti dies vtiles a ꝓncipio: ꝛ i ꝓgreſſu ꝛ ꝓtinui: ꝛ fit ipſoꝛ cōputatō de mométo ad momētū: quod dīc vt plene no. ij. q. vj. anteriorꝛ tē.

x ¶ Innouari. hic repetere ꝛ debēt añ oia ꝙ ap. iudicē penitus reuocari ac ſi. tē.

y ¶ Innouata fuiſſēt. tē rō. qꝛ ſicē pꝰ appellationē a diffinitiua nil attētari dz: vt. ſ. j. gen. ſic nec pēdēte iure qō cōpetit ꝛdēnario ad appellādū. ſ. vſq; ad. x. dies. Indl tū. n. a iure bñficiū tē. ſ. de reg. iur. idultū. xxviij. di. de his. tūc. n. ꝓpe dī iudicatū: qñ. ſ. illud appellari nō ꝓt ē, de re iudi. q ad ꝓſultationē. ꝛ an hoc hēat locū i ſnia excōicationis. vide qō dixi. ſ. de ſen. ex. venerabilꝰ. § pō. ꝛ nō bat: qō ꝛ dī. ff. nil ino. ap. pē. l. j. i ꝓn. i. j. gl. ff. de ꝛ. ſig. ſiq̄ pena circa mediū. io. an.

z ¶ Diffinitiua. ſ. ab iterlocutoria vl ḡuamie. hꝰ i autez dicti ē rō: qꝛ i caſu iſto appellato dz iterponi exꝑſſa cā, ꝙ

d ¶ Cauſam. ꝓpter quā appellatū.

e ¶ Reducēdū. dec. iſta logtur i his q̄ ſūt attētata ꝙ iudicē: et hoc apparet ex eo: q dicit ihibeat canonice iudici tē. ſi aūt aliq̄d attētaret a tertio. l. q nō fuit ps vl iudex. icā illa attētata ñ reuocātur ꝙ modū attētati a iudice ad quē fuit appellatū: ſz ꝙ ſuū, ꝓpriū iudicē cognito de cā ſeruato iuris ordīe. ſ. e. t. romana. §. i aliū. ff. de rei vē. is a quo. nō. n. ꝓuidicat alijs res inter alios acta. ſ. ō re. iudi. ꝛ huis. qō ē vez: niſi ille in ꝓ attētatōnē illā iuriſditionē iudicis ipediret: de of. del. c. j. nō ob. ſ. e. bone. vbi vl attētati a tūo reuocari ꝙ modū attētati: ibi. n. fuit gnāliter appellatū: negs ſup poſſeſſiōe tē. ꝛ iō moleſtās ñ potuit di ci tiⁿ: ſz potꝰ ps appellata. Alij dicūt q illō reducī i ꝓſtinuz ſtatū ꝙ iterdictū vñ vi: ñ ꝙ modū attētati: ꝛ ſm hoc ſū ob. idē ꝛ ꝙ eadē iura itellige: ſi tiⁿ aliq̄d attētat lite relatione vl ꝓſultatione pēdēte. hec mī oia ō tali tūo itelligaſ: q cū pte vl iudice nihil attētat illicitū: nec ab eis cām cepit hīe: alſ ſecꝰ. ſ. ō ꝓſti. cū. Alī ſi. vt li. pē. eccliā. ij. Si aūt aliq̄d attētet a pte: aut illud de nā ſua ē irreuocabile: aut reuocabile. Si irreuocabile: puta pēdēte ap. vl lite if duos ſr ſpōſa: alꝰ eoꝝ cū ꝙ ea ꝓba ō pñti ꝛxt ēt pꝰ ihibitiōez: ñ fiet reuocatio: qꝛ ex futuro euēntu patebit an valeat mīſimonū: vl nō. ſ. cū ꝓpetuū ipeduītū ꝓceſſit necne: ſz bene fiet ad tps ſcpatio: ꝛ alia pnia vl pena iponīt. ſ. ō pna. ꝛc. ꝛ iter. ꝛ. c. j. ꝛ vl. Si ꝙo reuocabile ſit diſtīguo: an ſit licitū vl illicitū. Si illicitū: vt qꝛ ap. pē. ps ſpoliat ptē: reuocat ꝙ modū attētati: ō ap. bone. ff. ō edil. edic. edūles. §. Itē ſciēdū. Et ſit tal fuocato ꝛ reſtitutō ex ſolo iudicꝭ offō: vt li. pē. c. j. ꝙ totū. Tenet tñ duo, pbare: q inouatū fuerit: ꝛ q li. pē. vl ap. vt li. pē. ꝙ totū. Si ꝙo aliq̄d attētet: qō als ēēt licitū: vt ſiqs fac q̄ de iure cōi ſibi cōpetit: vt qꝛ ap. pē. colleḡū eligit: vl his ſilia: ſi ēēt iudicial fuit appellatio talia attētata nō reuocātur ꝙ modū attētati. ſz pēdēte ex euēntu futuro. ſ. ō elec. cū iter. ꝛ. c. ꝓſideranim. C. ō rei vē. ſi fūdū. Si aūt i iudicio fuerat iterpoſita: hic fuerūt opiones no, de i int. reſtu. c. ij. de iurepatro, ex lr̄is. Dic tamē ſz

consuluit. ꝛ in ſi.

gar. q si liꝫ. vl ap. pē. gs vtiq possessiõe eo modo quo añ: nil i nouãs illicitũ vl dolosũ i piudiciũ ptis: nó hz locũ reuocatio p modũ attētati: cũ nil inouari videaf. viij. q. iiij. nõne. immo circa ipsũ fieret inouatio qđ phibitũ ē vt i pdictis iuribus. Si añt dicit adũlari aliqd imutatũ illicite: pbet hoc. ℣. e. bone. ò iurepatro. ex ifts. als pē dēt ex futuro euētu: ò resti. i ite. c. ij. nisi phibitio iudicis ex cā inter posita aliũ iducat. ℣. de pben. i ter cetera. ℣. de despon. impu. ad dissoluēdũ. ff. ne qd i loco. pu. l. vl. vñ vnũ scias: q si ps appellans aliqd illicitũ attētat: eo ipso idigna se fecit appellatiõis bñficio: ꝛ pceditur a quo appellatũ ē pinde ac si nó fuisset appellatũ. ℣. e. an sit fm ea sũ inoc. Sz redeũdo ad textũ q̃ro: si iudex appellationis statĩ reuocat attētata: postea ꝓnunciet male appellatũ: nũqd illa reuocata resumũt vigorez ipso iure. Rñdeo nó: q: illa reuocatio legitie facta ē ad tuitionē appellatiõis: cũ pcessus i ipsa appellatiõis ꝓceptũ fuerit: ꝛ ió rāc legitie facta: firma ꝛ stabilis pseueret. C. de adul. gracch. Ité illa reuocatio fuit q̃si iterlocutoria: ꝛ sic cũ ab ea nó fuerit appellatũ trãsiuit i rẽ iudicatã. ℣. de elec. cũ dilecti. de re. iu. q ad cōsultationē. Cũ igit talis reuocatio nó pēdeat ex euētu ap. sz sola de pēdētia appellatiõis ad reuocationē sufficiat: vt h ꝛ. ℣. de iure iur. veniētes. qcqd de appellatiõe ꝓtigat factũ ipsa pēdēte: fuit legitie reuocatũ. ꝓnũciata igf ap. illegitiã: de nouo iter. procedet: de accus. qualiter ꝛ quãdo. ſ.

a Oncertationi. q appellat eẽ iudiciũ: infra. x. dies exquo sciuit grauamẽ appellare dz: postea p remediũ iur. cõsuetudiẽ: sz nó p appellationis remediũ. Emanauit hec decr. ad declarationẽ eiꝰ qđ no. Jo. ij. q. vj. biduũ. ꝛ host. de ap. vt debit⁹. ꝛ Inno. ℣. e. bone. Dñs Jo. an.

b Extraiudicialib⁹. siue fiãt a iudice siue a ꝑuato. ℣. e. c. ſ.

c Grauati. Mõ q̃ dec. ista locũ hz i ap. iterposita a grauamie tã illato: sec⁹ si ab iferẽdo: cũ ex pbabili cā timeꝫ ꝛ iterpõit appellatio: vñ adũte q infra. x. dies appellãdũ sit a grauamie eẽ iudiciũ allegabaꝫ tal⁹ ró: si appellari possit. xj. die. cadẽ rõne ꝛ cẽtesimo qđ cẽt absurdũ. Pterea sigs velit dicẽ decurio nẽ legitime nó creatũ: nó audiꝫ nisi ifra legitimũ tps ꝺdicat. ff ò de cur. impatores. §. fi. ꝛ. ſ. id tps. ſ. qđ appellãdũ ē: ar. C. e. q ad ciuilia. ꝛ. l. noiationes. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. noiatiões qđ. n. tps i snijs attēdiꝫ attēdi dz ꝛ i his i gb⁹ñ. pferi snia. ff. qñ ap. sit. l. ſ. §. ꝛ i cẽtẽsijs. ꝛ. ij. q. vj. biduũ. Dicebat añt hosti. i decre. vt debit⁹ ad fi. ò ap. q i electiõib⁹ añ ꝛ p⁹ ēt p⁹. x. dies potest appellari: sz hoc mõ: q: si ex legitia cā iterponiꝫ appellatio: ne fiat electio: valet: ꝛ cā, pbata irritabiꝫ electio postea sẽ secuta ℣. de elec. ꝓsideraniꝫ. ꝛ. ℣. e. ꝓstituꝫ. ij. als nó revocabiꝫ: vt. ℣. dixi. c. pri. p⁹ electionẽ. ꝛ añ ꝓfirmationẽ appellet ēt p⁹. x. diesne fiat ꝓfirmatio. ꝛ sic posz itelligi qđ no. ino. i decre. bone. q eẽ iudiciũ appellaꝫ p⁹. x. dies: cũ. n. eẽ iudicial appellatio nó sit aliꝰ dẽ ad cām, puocatio. ℣. e. cũ sit. sic lesus qñcũ q̃z pt ledẽte ad iudiciũ vocari facẽ: sic eũ pōt puocare ad cām eẽ iudiciũ appellãdo: nó. n. trãsit ḡnamẽ i rẽ iudicatã: sicẽ snia: vt. ℣. e. romana. §. si ℣o. Jn iudicialib⁹ añt actib⁹ vl q̃si necesse ē. j. x. dies appellari: ꝛ sic itelligunt leges ꝑus iducte: loquunt. n. i electionib⁹: i gb⁹ decretũ de urionũ qđ ē q̃si iudiciale: vl pfidis interponiꝫ. ad hoc. ff. qñ ap. sit. l. j. Sz decretũ canonico ꝛ eligẽtũ nõ ē iudiciale vl q̃si: imo oĩno eẽ iudiciale. Expeditũ g sit p hãc decr. q a ḡuamie eẽ iudiciũ illato: necesse ē ifra. x. dies appellari: ꝛ sic itelligaf. ℣. ò elec. c. j. ꝛ. c. vt circa. ꝛ. c. cupiẽtes. al appellatio ñ ꝛuolueret. ℣. e. romana. §. si ℣o. Jurĩ añt alia remedia pp hoc nõ tollũtur vt segtur.

d Scierit. ē. n. tpl vtile a pncipio lz ptinũ i pgressu ꝛ de hoc plene no. ij. q. vj. añtio ꝛ. et fit ò momento ad momẽtũ cõputatio: vt ibi. Et itelligo sciuẽt: nõ solũ actũ illũ factũ: sed p illũ se grauatuz. Quid. n. si sciui te electũ: ꝛ p⁹. x. dies sciui q ꝑ hus nuli de illo bñficio papa, pniderat: adh⁹ j. x. dies a die scie, puocabo: q: modo scio me ḡuatuz ꝛ hoc sonat hec ifra

e Debitaz. vt si

f Asserit. scient: pp ea q. ℣. dixi. nil. n. tã ℥ñ ꝓsẽsui sic error. ff. ò infdic. o. iu. si p errorẽ. ꝛ itellige asserit ēt tacite: ò of. dl. gñ. ò his q fi. a ma. par. c. ex ore cũ suis

g Obstat. optie ꝺcordat. ℣. e. li. ò re. i ite. c. ij. ꝺcor.

h Appellatio. h⁹no. guil. i spe. e. t. §. q̃r añt i pn.

i Jn scriptis. sic. n. ē appellãdũ añ sniam: ꝛ a sẽtẽcia ex iteruallo: qđ dic vt nõ. ℣. e. ti. c. j.

k Judici. Mo. appellãdũ corã iudice: ò h⁹p Jo. ij. q vj. biduũ. ꝛ p ber. ℣. e. suggestũ. Jndistincte teneas cũ in iudicijs vl eẽ a iudice appellaf corã iudice appellãdũ. ℣. e. li. cordi. ℣. e. vt debit⁹. ibi corã eodẽ iudice tc. ꝛ hoc si pōt ipse⁹ hñ copiã: ꝛ i publico nõ i hortis vl villa suburbana. ij. q. vj. biduũ. vl nisi iust⁹ met⁹ appellãte excuset ℣. e. ti. c. vl. Si ℣o sũt plures iudices: dic vt i cle. e. t. si a iudicib⁹. Jo. an.

l Proponis. ꝛ pbas. ℣. de ꝺcess. ꝓ. cũ sup qõne. vt g⁹ dixi. ℣. co. c. j. nõ ē necesse q scriptura ap. sit auctẽtica: dũmodo possit, pbari. tutũ ē tñ q p notariũ de hoc fiat scriptura publica: q: qđ ꝺtinet i charta difficile ē, pbaf

m Lecta. videbat ℥ ar. eiꝰ qđ dī. ℣. ti. pri. c. vl. i fine cũ suis ꝺcor. sicut. n. regrit q snia legaf p iudicẽ: nec sufficit q i scriptis edaf vt ibi: sic ēt vī nó sufficere: q appellatio i scriptis edaf: nisi ēt legaf: sz nó tãta solẽnitas regrit i appellãdo quãta i diffiniẽdo: als seqrēt q die feria to nó posset appellari: sicut nec diffinitia, pferri: ꝛ q appellas hz et sedere ꝛ nó stare: ꝛ hec sũt falsa: cũ ergo dec. vt debit⁹. ꝛ decre. cordi. hoc solũ regrãt q assignef vel exponaf cā, pbabilis vl i scriptis: assignare añt sit ℣ bis nutu testõ vl codicill. ff. ò ℣. si. assignare. ff. de assi. liber l. j. §. assignare. ergo ꝛ i scriptis assignãdo: ꝛ pozrigẽdo iudici satisfactũ ẽ iuri: ꝛ facit ad hoc. ℣. de of. oz. si canonici. sicut. n. ibi sufficit cām cessationis scribere: ꝛ scriptura assignare ei ℥ quẽ cessaf: sic ꝛ hic i appellatione: sic ꝛ olim dabat marit⁹ proꝛ sue libellũ repudij qđ sufficiebat: sz nó legeret: de quo dicit i ꝓoemio decre. ꝑbabatur hoc etiã. ij. q. vj. sigs libellos appellatoꝛios igesserit ꝛ. l. biduũ. ℣. sigs ipsius ibi. vt ei libellos daret. Et qđ hic de appellationib⁹ dicit ꝛ de exceptionib⁹ itelligo: vt sufficiat illas dari i scriptis: sz nó legãtur: ad hoc. ℣. de

pba. qñ ꝓtra. Jo. an.

u Si a iudice emanauit ad declarationē eoꝝ q̄ no. ber. ⁊ moderni. s. e. cū cessāte. Et dic iudice ordinario vel delegato: ⁊ idē si esset arbiter iurī, a quo pōt appellari. s. e. li. de of. ⁊ l. ab arbitris.

o Grauamē. secus enī si a sentētia diffinitiua quā iudex reuocare non pōt: functus est. n. officio suo semel iudicādo siue bene siue male. ff. de re iudi. iuder. s. ō of si. dele. i litteris. et c. venerabilis. itel lige igitur grauamen siue ꝑ iterlocutoria siue ꝑter interlocutoriam iferatur.

tur: nec coꝝ eo cū ipe ꝑ se id videt hēat: hoc docē nec etiā tāq̄ coꝝ iudice: cū ꝑ appellationē sit suspēsa ipsi⁹ iurisditō cōparere teneris⁹ nisi ad hoc solū: vt reuocationē ipsaꝝ audias: si eā duxerit faciēdā: alꝝ si nō cōparuerit: ⁊ ipse i tīmio grauamē reuocauerit cū effectu⁹ poterit extūc libere i causa ꝓcedere: ac si appellatio interposita nō fuisset⁴. Idem.

p Per se. debet eni ee de facto suo certus. s. ō fp. ab eccōicato. C. de rescin. ven. q̄ gs. Ꝓpter enim cause appellationis ꝓbanda ē coꝝ iudice ap. vt. s. e. romana. ⁊. c. cum appellari onib⁹. ergo nō coꝝ iudice a quo appellat: saluo eo q̄ dicit. s. e. ti. interposita.

Collatione⁵ bñficij: quaꝝ cōiter ꝑ epm ⁊ capl'm in

u Ꝓeiudiciū. als appellare nō licet. ij. q. vj. nō solēt. s. de elec. cū iter. R. ff. de ap. l. j.

x Ꝓelat⁹. qō ꝓsumit nisi aliꝝ appareat. Et si q̄rat: quō cōstabit: an sit ibi vt plat⁹ an sit ibi vt canonic⁹. Recitari solet. s. de ꝓces. pbē. postulastis. si ē i ꝑ loco

tuū p̄iudiciū⁶ factā eē ꝓponis nō ad ipsū epm: si i ea vt platus⁷ iterfuit: ꝫ ad supiorez⁸ te oporuit appellare: alꝝ si vt canonicus⁹ iterfuisset i ea potuisti¹⁰ appellare licite ad eum

reteū ee vt epm vl caput ꝫ qñ sedet ⁊ sbscribit p⁹ archidiaconū vl aliū q ibidē p̄sit cap'lo: tē p⁹ ipsū ibi ee vt canonicū: ad hoc. xvij. di. c. vl. ō ma. ⁊ obe. statuimus.

y Supiorē. papā vl ꝓximū. s. e. t. dilecti. vlti.

z Canonic⁹. s. ō ꝓces. pbē. postulastis. j. de ꝓbē. cū i ecclia. ne se. va. c j. cum si.

a Potuisti. si. xvij. di. sti. milis. vbi de archiepo appellat ad synodū cui tñ pōst archieps: ad idē. ff. qñ ap. sit. l. j. §. solēt. vbi ō ordiario ⁊ ꝑside appellat ad ꝑsidē. Et q̄ dicit potuisti itelligo ⁊ debuisti: nisi appellaret ad papā: cū gradati sit appellādū. s. e. dilecti. Puto tñ: q̄ si appellās hoc petit ipse eps hēat cāz delegare cū satis sit suspect⁹: ne velit venire ꝑ scīa suā: ꝫ id fecerit vt alī⁹: ad istar eiꝰ q̄ dicim⁹ de iudice a quo fuit appellatū q efficit iurisditiōis eiꝰ ad quē fuerat appellatū: de hoc. ij. q. vij. §. tria. ō. Itē si ꝑ ptē. s. de elec. q̄ relā i. j. glo. ⁊. C. de appel. cos i ꝓn.

Jcz. ab inlocuto dē⁹ ō ria ꝑ quā pactī vl ꝑscriptiōis aut alia ꝓncipali negocio ꝓiudicās⁴ vel iudiciū nullū reddens⁵ exceptio ē repulsa non fuerit⁶ appellatū⁷: si tñ a diffinitiua q̄ postmodū ēt vltra decendū⁸ ꝓmulgatur:

b Jcz. ꝑ appellationē interposita a diffinitia reuocari ꝓt interlocutoria ꝓncipali negocio ꝓiudicās: alꝝ nō ⁊ determinat h altercatio ino. ⁊ host. no. ꝑ eos. s. de re iudi. q̄ ad ꝓsultationē. ⁊. s. q̄ met⁹ cā. c. vl. ⁊ ino. opi. approbat.

c Pacti. de ꝓpetuo nō ptēdo vl filius.

d Ꝓeiudicās. qō i pemptoꝝijs regularit ē videre.

e Reddēs. sic exceptio falsi. ff. de iudi. lz. s. ō excep. cū venerabilis. s. de ꝓcur. i fa. vl exceptio ꝑ fptū: q̄ ab excōicato fuerit ꝓpetrati. s. e. li. de fp. c. j. cū si.

f Nō fuerit. sec⁹ si a repulsiōe fuisset appellatū: sco ⁊ succubuisset appellās: qō dic vt i cle. e. t. cū a repulsione.

g Appellatū. ⁊ sic videat trālisse i rē iudicatā. s. de elec. cum dilecti. i fi. de testi. significauerūt cū si.

h Ultra decēdū. hoc dic vt maꝝ sit dubitatio. Dicebāt n. qdā: q̄ si nō fluxerat decēdū cū appellauit a die inlocutorie: tē reuocari potat interlocutoria ⁊ repetī exceptio ꝑ ipaꝝ reprobata q̄si itelligat sup diffinitia ⁊ inlocutoria appellatū. Et ipugba ē hec opio tali mō: certū ē q̄ alr appellat ab interlocutoria: q̄ a diffinitia: ⁊ ēt a diffinitiua ptinēte plures articulos i vno ōt appellari i alio nō: ō testa. rainald⁹ cū si. ⁊ ob hoc dicebāt scōi: q̄ exq⁹ appellatū erat a diffinitia: idistincte oēs exceptiōes admisas ⁊ nō admissas: siue fuerit interlocutū siue nō: siue decē dies fluxerit siue nō: repete licebit: ⁊ vī hoc satis exp̄ssū. ff. ō ap. l. j. §. j. ⁊ vl. ⁊. l. ij. ⁊. iij. ⁊. ff. qñ ap. sit. l. j. exq⁹ eni admittit ad dicē dū sup ꝓncipali qō ē maꝝ: igr ꝑ interlocutoria qō min⁹ ē: vītas. n. sp ē immāda. Ꝓterea iudex ap. succedit i locū ꝓncipal'. l. cū aō. ff. iud. sol. ꝫ interlocutoria si trāsit i rē iudicatā q⁹ ad iudicē ꝓncipal' cause: g⁹ nec quo ad iudicē appellatiōis: qn dare pōsit lniam exceptionē repetēdi. Jnno. vo tenebat opi. h approbatā. host. ō dicebat: q̄ cū fm leges regularit aī sniam nō appellet: oīa grauamia illata i cā hñt releuari ꝑ appellationē inpositā a diffinitiua. Sz ꝫ canones a q̄lūz interlocutoria: ⁊ quolibet grauamie pōt appellari: ⁊ ideō q̄ntūcū q̄z a diffinitia appellet: firma manet interlocutoria: a q̄ .j. x. dies si fuit appellatuz,

t Collatione. hoc no. host. de excess. prel. c. j.

a Appellari. infra decē dies a die ſñie: vel exquo ſcīuit. ſ. c. concertationi.

b Emendari. ſicut. n. ꝓclusio facta in ꝑncipali non pat ꝓiudiciū quo minꝰ noua iura poſſint in ap. cā ꝓduci. ſ. de teſt. ffinitaſ. t de fi. inſtru. int dilcos. C. de tē. ap. ꝑ hanc. ita nec interlocutoria ꝓiudicium parat quominꝰ vetera iura repeti poſſint vt hic. alſ. n. gd ꝓdeſſet ſup diffinitiua appellaſſe.

c Non parat. ſicē vidē in dilatoriis vel in cōdēnatoibꝰ expenſarum ſup eo q̄ in exceptōe ſuccubuit vel ꝓpter aliam cām ſimilem.

d Vel repete. ſuper eo qđ non.

e Appellatuz ab ipſa. Quid ſi lata tali illocutoria iudex ſtatiz vult ꝓcedere in cā: petit ps cōtra quā lata ē interlocutōia non ꝓcedi infra. x. dies vt deliberēt an ab ipſa interlocutoria appellare velit necne: q̄rit an ſit audienda. Et videt q̄ ſic: q̄ bñficiuz iuris tē. xxviij. di. de his. ſ. de re. iur. idultum. cū ſuis ꝓcor. ad hoc optime facit. ij. q. vi. añriorum. vbi dr: q̄. x. dies dant ad appellandū: vt liceat infra ip̄m ſpaciū pleniſſime deliberare: an appellandū et ſit vel gelcendū: ſed iſte iudicādo t ꝓcedendo ſup ꝑncipali ſic pleniſſime deliberare non pōt. So. dico q̄ non eſt audienda: t hoc no. guil. in ſpe. ti. de ap. §. reſtat videre. in fi. t ē eius rō: q̄ quo ad iudicē non trāſit i rē iudicataz ſnia: t iō cum poſſit eam reuocare: nō omittat ꝓceſſum: t in hoc dicē in ꝑhata ſua examinatōe oēs rectores boñ. ꝓcordaſſe: t vide eundē rōem. ſi Jrium diceres: nunq̄ eēt iuriū finis: in qualibz .n. interlocutoria termi aſſignatōe vel iudicis actu diceret ps quieſcatis per. x. dies: vt deliberē an velum appellare: quod eſſet abſurdum.

f Interiectā. intelligo ēt ſi infra. x. dies a die ipſi⁹ interlocutorie a diffinitiua fuerit appellatū: ꝓpter rōnes q̄s dixi. ſ. in glo. hoc dicit in ꝑn.

g Reuocari. iudex ergo in quē ex appellatōis virtute ꝑncipale negociū tranſit: de his q̄ ꝑncipale non ꝑpediunt ſtronunc tere ſe non debet.

Clerici. clicⁱ ioculatoz anno: vel ſtio mōit⁹ non deſiſtēſ ipſo iure pdit ꝑuilegiū clicale. Et emanauit ad dclaratōem t ꝑobatōem eoz q̄ de q̄dā eꝫtate dicebat ho. ſ. de ſen. ex. ꝓcedim⁹ in ſū. c. ti. §. qs poſſit. v. gd. t dicebat bonū eē ſi papa hoc determinaret: t ꝑpa limitarz

b Dignitati. Mo. q̄ clicat⁹ ē dignitas: ad idē. iiij. di. dicq̄ vbi de hoc t de cle. nō re. c. iij. Si ergo detrahūt dignitati merito ꝑuilegiū pdere debent: qđ nō ꝓsone ſz dignitati ꝓfert: vt ſ. de ſo. cō. ſi diligenti. t de ſen. ex. ꝓtingit.

c Joculatores. q̄ſi ioci latores in publicū. ſ. e. ti. cū decoꝛez faciunt. n. ſpectaculū ꝓprij corporis: ad hoc. ff. de his q̄ no. i fa. l. ij. §. fi. in occulto tū vel iſirmitatis vel alterꝰ hoeſte rei cā aliqđ ioci facē nō reꝓbabat: t fac qđ no. io. de cithari. t his q̄ varijs vtunt inſtitis. lxxxvi. di. donare. i. i. gl.

d Goliard⁹. vulgare gallicoꝛ. Jo. an.

e Bufones. vulgare tuſcoꝛ. Jo. an.

f Annum. ad hoc. ſ. de hereti. cum contumacia. ſ. de regul. ſtatuimus. in auc. de ſanc. epiſ. §. interdicimus. coſtati. ix. t hoc eſt ius nouum. cum alſ nul⁹ monitione trina ꝓmiſſa fuerint incoꝛrigibiles iuenti: nō ꝓdāt ꝓuilegiū clericale: vt. ſ. de ſen. ex. i audiētia. t. c. ꝓtingit. ij.

g Jgnominioſā. ff. de his q̄ no. ifa. l. ij. §. ignominioſe. t. §. ſi. cū ergo tali bꝰ ignominioſis artibus clerici intendē nō debeant t munus ioculatoribꝰ t hiſtrionibꝰ ſ. eo. clerici. i. §n. multominꝰ ca exercere debēt: ad h xliij. di. nō lz. vbi dī q̄ non licet clerico tabernā ingredi multominꝰ tenere: vituas ergo vite tales nō pauk ꝓuilegio gaudere C. de adul. q̄ adulterium. i fi. ſ. ō apoſita. c. i. xlvi. di. clericū icurilez. ne cleri. vel mo. c. ij.

Clerici^a q̄ clerical^e ordinis dignitat^b nō modicuz detrahentes ſe ioculatores^c ſiu goliādos^d faciunt: aut bufones^e: ſi per annū^f artē illam ignominioſaz^g exercuerint ipſo iure: ſi autē tpe breuioꝛi^h t tertio monit^i non reſpuerint: careant^k omni^l ꝓuilegio clericali. Boni faci^m octauus.

De clericis coniugatis Ru.

Clerici^a q̄ cū vnic^n t vginibus^o cōtraxerunt^p ſi tonſuraz t

h Breuioꝛi. nota infra annū dicī breue tps poſt annū longū vel vet⁹ ad hoc. xxxv. q. v iij. c. i. vbi de hoc: t. ſ. de v. ſi. gd p nouale.

i Monit⁹. hoc de veteri iure. Sed per quem monebuntur. Dic q̄ per ſuum prelatum vel iudicem: vt. ſ. de ſen. ex. in audientia. ibi ſi a prelatis ſuis tē. t. c. contigit ij. ibi: ſi a te tertio.

k Careant. repete ipſo iure.

l Omni. hoc dicit q̄ multiplex ē clericoꝛ ꝓuilegium: qđ dic vt dixi. ſ. de big. altcatōis. vbi ē idē vbum.

m Clerici. Si clericus ꝓiugatus ferat habituz t tonſurā clericali ꝓuilegio gaudet: alſ nō: t fuit tracta de fine cuiuſdā cīua. q̄ incipiebat ad quoꝛūdā. Et emanauit ad declaratōnē coꝛ q̄ no. xxij. di. clici. in. i. gl. t. c. ti. ioānes. io. an.

n Unicis. q̄ſi biganti eēnt oi ꝓuilegio clericali exuti eſſent: nec poſſunt etiam portare tonſuram. ſ. e. ti. de big. altercationis.

o Virginib⁹. ſecus ſi cum coꝛruptis vel viduis ꝓtraxiſſent: t eas cognouiſſent: vt. xxxiij. di. valentino. t rationem quare virginitas in mulieribus requiratur quo ad hoc potius q̄s in iure: quere de bigamis debitum. in glo. penulti.

p Contraxerunt. Nota ꝓo opinione Hugo. t Mo. q̄ mulier debeat eſſe deſponſata in virginitate: vnde ſi primo deflorauit quis mulierem: t poſtea cum illa contraxit: non videtur q̄ ꝓmoueri poſſit: ad hoc. xxx. q. v. qualis. vbi de hoc t. xxxij. di. nemo. Preterea carnis commixtio ꝓfornitatē deſignat humane diuinecq̄ nāe q̄ ꝑ incarnatōis myſteriū fuit i vtero vginali Jcta: oꝛ ergo q̄ ꝓſūmatio q̄ illud deſignāt fuerit ſcā i vtero vgiali q̄ ſi añ illā coꝛrupt ē nō pōt: t bñ facē ad h. xxxij. di. maritū. Sed Jrium credo fm tā. t got. q̄ hoc no. i ſū. hꝰ tit. de big. §. tē qđ ſigs. lz b. Jrium no. de cle. cui. lāe. t bā. barr. in qōe dñicali. q̄ incipit qs cognouit vginē. t b. ſ. de big. debitū. i gl. vl. tū q̄ñ diſſt carnē ſuā i ꝓſes: t ibi tū q: ſeq̄nſ infrmōiū fingit ꝓceſſiſſe: vt. ſ. q ſi, ſunt le, tāta

De vita et honestate clericorum
De clericis coniugatis
De clericis non residentibus in ecclesia nec prebenda

a Vestes. xxj. q. iij. ois iactãtia. ⁊ p totã q̃stionẽ. ⁊. ē. de vi. ⁊ ho. cle. clerici.

b Canonis. xvij. q. iij. siqs suadente.

c Clericalis. huic ergo fauori clic⁹ renũciare ñ pót: ō sen. ex. ptigit. j. de fo. cõpe. si diligẽti. Sz nũqd tal' clic⁹ si hẽbat rescriptuz ad vacaturã añ q̃s ꝯheret: mortua tali vxore si postea vacat illa ꝓbenda pót illã petẽ. Terminaut bar. bitr. i ꝓn. qónũ suar qõne q̃ icipit: gdaz i petrant q̃ nõ. ga ꝯhẽdo mfirmõiuz renũciant p ipsuz fectũ ⁊ aiuz ꝺpositum: ⁊ hoc ẽ vez: nã tũc ẽt ꝓdidisz ius i re: multo fortꝫ ergo ad rez fm ca q̃ no. ē. c. j. ad hoc j. de ꝓcef. ꝓben. c. vl. Itẽ ꝯhẽdo voluit ꝓpetuo adhere vroꝛi. xxxij. q ij. solet. ē. de cõdi. ap. c. vl. ⁊ eligẽdo alterꝫ de ꝯiis alteri renũciauit. ē. c. li. ō postul. c. vno de elec. vt qs duas ad hoc. j. co. c. vbi dicit i ceteris ⁊c.

d Lõciliũ. ē. de so. cõpe. c. ij. quod hẽtur p palea. xj. q. j. c. ij.

e Declaramus. ex hoc ⁊ supiozib⁹ no. approbatã opinionẽ. Jo. no. xxxij. di. clerici. ⁊ reprobatã opinionẽ bar. bitr. ibi no. q dicebat q̃ cleric⁹ ꝓngat⁹ i nullo poterat ꝓuilegio gaudere: quãtũcũq; i habitu ⁊ tõsura incederet. qũo ergo rñdebit ad dec. ē. c. Joãnes. triplex ẽ solutio. ꝓma ẽ q̃ ex sola delatione tõsure sine habitu nõ retinet ꝓuilegii. vl ibi cũ vidua vel corrupta ꝯxerat vel alĩa vroꝛe habuerat: vel q: hoc ẽ diuinare. dic tertiõ ⁊ verius qõ de alio ꝓuilegio logtur: ⁊ sic ꝓcordat vt. j. e. ij. in ceteris autem.

f Cõiugatos. ōserẽtes tõsurã vl habitũ vt. j. dī.

g Denegat. j. de re. iur. cũ qd vna cũ suis cõcor. ibi vide de hoc. Jo. an.

h Ceteris. vt i ꝓuilegio qõ hñt ne vexent exactionib⁹ vel collectis. C. de epis ⁊ cleri. l. ij. ē. de vi. ⁊ ho. cle. c. vlt. Jo. an.

i Ꝑmissis. ꝓuilegio. s. canonis Inno. ⁊ ꝓuilegio cõcilij parisiensis.

k Clericali. ⁊ sic ītelligat decre. ē. c. Joãnes.

Onsuetudinẽ. distributiones quotidiane solũ ꝑsentib⁹ q itersũt diuinis dari debẽt ꝙsuetudine nõ obstante. Et q alr illas receperit nõ faciũt illas suas: ⁊ idem de distributionib⁹ q̃ dãtur ꝓ ãnuãrijs defunctoꝝ. ⁊ repro bat h nr decre. dictũ i ti. ꝓ decre. ē. de ꝓbẽ. licet.

m Distributões. ē. de ꝓben. licet.

n Manualia. vt. ē. de ẋp. si. olim.

o Victualia. ē. c. decetero.

p Ꝑsentes. gd. n. ꝓdest ꝑsentia i loco: ex quo diuinis nõ adsũt ꝓpter que sũt bñficia ꝓstituta.

q Improbates. Iz igr de ꝙsuetudine corpus ꝓbẽde deberi possit abstinentibus: q diuinis nõ interfũt. ē. de ꝓsti. cũ oēs. sed⁹ i distributionib⁹ quotidianis vt hic.

r Ipsar. cathedraliũ vel collegiatar.

Affuerint. Nõ. q̃ si gs impetrat q̃ i absentia ꝓcipiat, ꝓsentus suos ac si ꝓsens esset: dispensatio hec facit eũ reputari ꝓ ꝓsente: sed nõ ꝓ iter esse de diuinis officijs: Iz si ꝓsens esset ⁊ officijs nõ interesset: has distributiones nõ perciperet vt hic: ergo nec dispensationis vigoꝛe perciperet sed si diceret i gratia: q̃ reciperet ac si ꝓsẽs eẽt ⁊ diuinis officijs itereẽt tũc secus ratione ꝓdicta fit igit impetrans in hoc cautus: vt fm hanc foꝛmã impetret si pót.

t Ordinationẽ. vtputa q̃ tãti detur ei q̃ itererit i missa ⁊ tantũ ei q̃ interest in matutino ⁊ sic de singulis horis.

u Infirmitas. q̃ a celebratione diuinoꝝ excusat: vt. ē. de ꝓbẽ. significatũ. al' clici ad oēs horas tenẽtur: qõ dic vt. ē. de cele. mis. c. j.

x Utilitas. hec duo solẽt dispẽsatione iducere. ē. de ꝓbẽ. ex posuisti. Et signat hunc ꝯ. ē. c. li. de elec. cũ nõ decear. vbi illi q ꝓsequũtur vtilitatẽ ecclie ⁊ distributiones nõ percipiunt. So. canonici nõ tenẽtur eas talibus concedere vt ibi: tamen si cessserint illi nõ tenẽtur ad restitutionẽ. vt hic. Alij dicunt hoc log in ꝓsentibus: illud in absentib⁹: vt ꝓsentes qui, ꝓsequũtur vtilitatem ecclesie distributiones percipiant: absentes non vt ibi: ꝓmuz credo.

y Suas. de his ergo nõ pót fieri electa syna: qõ dic vt no. x iij. q. v. in sũma. ⁊. ē. de deci. ex tran' musta. Quid si illi quoꝝ lucro ꝓdicta cedebant remittãt: nũngd est canonicus absolut⁹ satis videt q̃ sic: ibi. de re. di. §. p traditionẽ. cum hic ñ sit aditi remissionẽ nõ, ꝓdesse: vt. ē. de rescrip. statutũ. §. añpenul. ⁊ j. de censi. exigit i fi.

Vestes⁽a⁾ deferãt clericales: ꝓui legiũ retineãt canonis⁽b⁾ ab inoc. papa secũdo predecessore nostro editi in fauorẽ totius ordinis clericalis⁽c⁾. Et cũ iuxta parisiense ꝓcilium⁽d⁾ nullus clericus distringi aut ꝓdẽnari debeat a iudice seculari: ñri declaramus⁽e⁾ edicto huiusmodi clericos cõiugatos⁽f⁾ p cõmissis ab eis excessibus vel delictis trahi ñ posse criminaliter aut ciuiliꝫ ad iudiciũ seculare: nec ab ipsis secularibus iudicibus eos debere ꝓsonaliter vel etiã pecunialiter: ne p vnã viã ꝓcedat eisdẽ iudicibus: qõ per aliam denegatur⁽g⁾: vllatenus condẽnari. In ceteris⁽h⁾ aũt vl nisi vt premittitur tonsurã vel vestes deferant clericales ẽt in premissis⁽i⁾ eos gaudere nolumus ꝓuilegio clericali⁽k⁾.

Bonifacius octauus.

De clericis nõ residẽtibus in ecclesia vel prebenda. Rubr.

Onsuetudinẽz⁽l⁾ que i q̃busdam partibus inoleuit: qua canonici ⁊ alij beneficiati seu clerici cathedraliũ: ⁊ aliaruz collegiatarum ecclesiarum distributiones⁽m⁾ quotidianas: que alr manualia⁽n⁾ beneficia seu victualia⁽o⁾ nuncupantur: ⁊ tm residentibus⁽p⁾ tribuuntur qualitercunque in ciuitatibus seu alijs locis in quibus ipse consistunt ecclesie: sint ꝓsentes⁽p⁾: Iz diuinis officijs non interfint: ex integro participãt ac si continue ipsis ecclesijs in eisdem officijs deseruirẽt: penitus improbantes⁽q⁾ statuimus: vt distributiones ipse quotidiane in quibuscunq; rebus consistant canonicis ac alijs beneficiatis ⁊ clericis ecclesiarum ipsarum⁽r⁾: qui eisdem officijs in ipsis ecclesijs affuerint⁽r⁾: tribuãtur iuxta ecclesie cuiuslibet ordinationẽ⁽s⁾ rationabilem iam factaz seu etiam faciendam. Qui vero aliter de distributionibus ipsis ꝺcq̃ recepit: exceptis illis q̃s infirmitas⁽u⁾ seu iusta ⁊ rõnabilis corporalis necessitas aut euidẽs ecclie vtilitas⁽x⁾ excusaret: rex sic receptaz dñium ñ acq̃rat: nec faciat eas suas⁽y⁾ imo ad ordinum restitutionez: q̃ ꝓtra hr i nostrã ꝓstitutionem

q ¶ Receperit. dicit q̃dam etiã in ꝓteritũ: vt sic ꝓstitutio ista ꝓterita cõprehẽdat: maxime cũ videak⁹ nos antiquũ. s. de prẽben. licet. Sed ꝓtrariũ credo: tum ex eo q̃ supra dixit statuimus. tñ ex eo qõ dicit hic ꝓtra hanc nostrã ꝓstitutionẽ ꝛc. Sz q̃ aũ hanc ꝓstitutionẽ recepit: ꝓtra hanc ꝓstitutionẽ nõ recepit q̃ pena legis ex tempore leg. xxij. q. iij. dixit sa. ꝓterea lz statutũ esset has distributiones solũ his q̃ diuinis iterfũt offi. eijs dari: nõ tñ erat expz se statutũ ꝓsuetudinẽ cõtrariã nõ valere. Itẽ nec pena addita qõ facit cõ stitutio hec. Sed qd dices de eccl̃ijs que nõ habẽ aliquo modo distinctas ꝓbẽdas: sed tñ singulis diebus dant cuĩlibet ꝓ victu tot libre panis: tot mensure vini: et sic de singulis. Credo q̃ de illis nõ loquatur decre. cũ ille ponus sint ꝓbẽde q̃ distributiones: als esset canonica siue ꝓbenda i talibus eccl̃ijs qõ cẽ nõ debet. j. q. iij. si gs. s. de ꝓben. relatum. ꝛ hoc optime ꝓbat tñ dicio meo decre. de v. sig. olim. certũ eni ẽ q̃ quotidiane distributiones ñ dãtur absẽtibus etiam i theologia studẽtibus vl̃ ꝓuilegiatis: vt i ꝓdicta decre. licet. ꝛ tamẽ i talibus eccl̃ijs dantur tales ꝓuilegiatis absentibus: vt i ꝓdicta decre. oliz. q̃ verus ẽ decre. itellectus als nulla ibi esset decre. ratio nisi ga ita placuit pape: ꝛ ad hoc facit qõ no. ber. i ꝓdicta decre. licet. de ꝓben. Plus dico q̃ i eccl̃ijs i q̃bus fũt distincte ꝓbẽ de: ꝛ postea ẽ mẽsa cõmunis grossa: ꝛ postea distributiones: solũ i his distributionibus: ꝛ nõ i illa mẽsa grossa locũ haberet hec decre. ꝛ ita fuit ꝓsultũ i eccl̃ia boñ. ꝛ hoc sonat v̄bũz quotidiane. ꝛ. s. dum dixit q̃ tñ residẽtibus ꝛc. Sed qd dices ordinatio est i eccl̃ia q̃ vadit ad talẽ horam tantũ habebit ꝛc. vadit canonicus ad horã ꝓncipaliter ꝓ denario: nũquid simoniam cõmittit. videtur q̃ sic: ar. de simo. suam nobis. ꝛ. c. sicꝫ ꝓ certo. Contra. s. de ꝓben. significatum. So. dic fm hostien. qui hoc no. de v. sig. olim. q̃ tales nõ cõmittunt verazꝫ simoniã cum nulla expressa pactio iercedat: peccãt tñ grauiter ꝛ mẽtalem simoniã cõmittũt: ꝛ per pniam satisfaciunt. s. ỏ fi. tua nos. ꝛ. c. vlt.

b ¶ Jdẽ. s. q̃ hi q̃ nõ iterfũt nil hẽant ꝛ ꝓsuetudo ꝛria nõ valeat: ꝛ recipiẽtes sine iusta cã ad restitutionẽ teneãtur.

¶ Uscepti. ad presentationẽ religiozꝫ etiam exemptoꝫ nõ debent i eccl̃ijs ipsorum rectores istitui: nisi ꝓtimo tãtũ eisdẽ assignetur: vnde icumbẽtia onera subire possint ꝛ cõgrue sustẽtari: nec valet ꝓtraria consuetudo. Et diuide in. iij. ptes. In ꝓma arengat. In secũda antiquã ꝓstitutionẽ recitat. In tertia ipsius iuris transgressionẽ. In quarta ponit renouationẽ ꝛ extensionem ipsius: ꝛ ꝛriam ꝓsuetudinẽ dãnat.

d ¶ Animaꝝ. s. e. li. de ꝓsti. c. ij. j. de sepul. c. j.

e ¶ Innouatione. nunc antiquorum declaratione. s. i ꝓoemio huius li. ad fi. exordij.

f ¶ Religiosoꝝ. s monachis statutũ fuerat. s. e. de monachis. de alijs religiosis eadem ratione idẽ dicebamus per decre. s. e. auaricie. ꝛ. c. i lateranensi.

g ¶ Assignatum. quod per eos diminum augeri vel diminui non poterit dicit archidi. s. e. auaricie. ꝛ habent circa hec, pnidere diocesani etiã quo ad exemptos vt in cle. de sup. neg. ꝓla. quia regulares

h ¶ Soluere. hospitalitatem tenere vt in predicta decre. de monachis ꝛ dic vt ibi. ꝛ. xxxj q. j. c. j.

i ¶ Exempti. eccl̃ia tamen cum populo non erat ibi exempta: als non intromitteret se episcopus. s. de ꝓuilegijs quoniam ꝛ de sup. ne. ꝓrela. sicut hodie. secus vt in cle. eo. tit. ga regulares.

k ¶ Sustentari. forte dimittebant quartã quarte. i. sextamdecimã decimaꝝ. s. e. ti. extirpande. in ꝑn. nolebãt q̃ eis generarentur podagre: de cõse. di. v. legim⁹ quosdam. notauerunt autem tan. ꝛ gof. ꝛ. B. s. e. de monachis. q̃ si monachi hanc portionem assignare nollent: elapsis sex mensibus episcopus ordinaret eccl̃iam: al legant decre. de sup. ne. ꝓrela. sicut hodie diocesan⁹ ad hanc assignationem faciendam statuet eis terminum infra quem si non fiat: presentatum admittet: ꝛ postea faciet hanc assignationẽ i qua taranda i plurꝫ vel minoꝝ nõ debet excedere: qõ dic vt i cle. de iure patronatus: vt constitutio.

l ¶ Onera. hospitũ receptionis nuncioꝝ ap. sedis: ꝛ similia. Jo. an.

m ¶ Animaꝝ. quaꝝ regimen ẽ ars artiũ. s. de eta. ꝛ q̃. cũ sit. est enim anima preciosioꝝ corpore. xij. q. j. ꝓcipimus. Jo. an.

n ¶ Alios. clericos itelligo: q̃ laici nihil ꝓcipiũt. s. de iure patronat⁹. ꝓterea. ꝛ sic etiaz itelligitur. s. e. ti. extirpande i ꝑn. Jo. an.

receperit[a]: teneatur. ¶ De distributionibus etiam pro defunctorum anniuersarijs largiendis idez[b] decernimus obseruandum.

Rubr. le. quartus.

De prebendis ꝛ dignitatib⁹.

Uscepti[c] regiminis nos cura sollicitat: vt vtilitatibus subiectorum in illis p̃cipue per quas animarum[d] saluti consulitur nunc nouorum editione iurium nunc antiquorum innouatione[e] sollicite prouidere curemus. ¶ Sane fuit olim per se. ap. prouide constitutũ vt diocesani locorum ad presentationem religiosorũ[f] nullum ad aliquam eccl̃iaz recipiant: nisi tantum ei de prouentibus ipsius eccl̃ie corã eis fuerit assignatum[g]: vnde iura episcopalia possint soluere[h]: ꝛ congruam sustentationem habere. ¶ Uerum sicut nobis querela multorum frequens insinuat: religiosi exempti[i] de prouentibus parochialium eccl̃iarum: in quibus ius obtinẽt patronatus: seu rectorum presentatio pertinet ad eosdem: tantũ percipiunt annuatim: q̃ rectores eccl̃iarum ipsarum nõ possunt de residuo cõmode sustẽtari[k] ꝛ episcopalia iura soluere: ac alia incumbentia eis onera[l] supportare: ꝓpter qõ sepe contingit q̃ non inueniuntur persone idonee q̃ huĩmodi eccl̃ias velint recipere. Sicꝫ frequenter minus idoneis conferuntur: exquo pericula imminẽt animaꝝ[m]. Nos itaq̃ volentes sup hoc salubre remedium adhibere presenti decreto statuimus: ꝛ mandamus constitutionem huiusmodi q̃ ad omnes patronos eccl̃iarũ religiosos tam exemptos q̃ non exemptos: ꝛ alios[n] inuiolabiliter obseruari: consuetudine[o] contraria non obstante. Si quis autem archiepiscopus vel episcopus aut quilibet alius ecclesiasticus seu secularis huius nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere venire presumpserit: indignationem omnipotentis dei et beatorum petri et pauli apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Laterani. iij. kl. Maij. Pontificatus nostri anno octauo.

---

a Receperit. scilicet ꝓbendam.

b Idez. s. q̃ hi q̃ nõ iterfũt nil hẽant ꝛ ꝓsuetudo ꝛria nõ valeat: ꝛ recipiẽtes sine iusta cã ad restitutionẽ teneãtur.

c Uscepti. ad presentationẽ religiozꝫ etiam exemptoꝝ nõ debent i eccl̃ijs ipsorum rectores istitui: nisi ꝓtimo tãtũ eisdẽ assignetur: vnde icumbẽtia onera subire possint ꝛ cõgrue sustẽtari: nec valet ꝓtraria consuetudo. Et diuide in. iij. ptes. In ꝓma arengat. In secũda antiquã ꝓstitutionẽ recitat. In tertia ipsius iuris transgressionẽ. In quarta ponit renouationẽ ꝛ extensionem ipsius: ꝛ ꝛriam ꝓsuetudinẽ dãnat.

d Animaꝝ. s. e. li. de ꝓsti. c. ij. j. de sepul. c. j.

e Innouatione. nunc antiquorum declaratione. s. i ꝓoemio huius li. ad fi. exordij.

f Religiosoꝝ. s monachis statutũ fuerat. s. e. de monachis. de alijs religiosis eadem ratione idẽ dicebamus per decre. s. e. auaricie. ꝛ. c. i lateranensi.

g Assignatum. quod per eos diminum augeri vel diminui non poterit dicit archidi. s. e. auaricie. ꝛ habent circa hec, pnidere diocesani etiã quo ad exemptos vt in cle. de sup. neg. ꝓla. quia regulares

h Soluere. hospitalitatem tenere vt in predicta decre. de monachis ꝛ dic vt ibi. ꝛ. xxxj q. j. c. j.

i Exempti. eccl̃ia tamen cum populo non erat ibi exempta: als non intromitteret se episcopus. s. de ꝓuilegijs quoniam ꝛ de sup. ne. ꝓrela. sicut hodie. secus vt in cle. eo. tit. ga regulares.

k Sustentari. forte dimittebant quartã quarte. i. sextamdecimã decimaꝝ. s. e. ti. extirpande. in ꝑn. nolebãt q̃ eis generarentur podagre: de cõse. di. v. legim⁹ quosdam. notauerunt autem tan. ꝛ gof. ꝛ. B. s. e. de monachis. q̃ si monachi hanc portionem assignare nollent: elapsis sex mensibus episcopus ordinaret eccl̃iam: al legant decre. de sup. ne. ꝓrela. sicut hodie diocesan⁹ ad hanc assignationem faciendam statuet eis terminum infra quem si non fiat: presentatum admittet: ꝛ postea faciet hanc assignationẽ i qua taranda i plurꝫ vel minoꝝ nõ debet excedere: qõ dic vt i cle. de iure patronatus: vt constitutio.

l Onera. hospitũ receptionis nuncioꝝ ap. sedis: ꝛ similia. Jo. an.

m Animaꝝ. quaꝝ regimen ẽ ars artiũ. s. de eta. ꝛ q̃. cũ sit. est enim anima preciosioꝝ corpore. xij. q. j. ꝓcipimus. Jo. an.

n Alios. clericos itelligo: q̃ laici nihil ꝓcipiũt. s. de iure patronat⁹. ꝓterea. ꝛ sic etiaz itelligitur. s. e. ti. extirpande i ꝑn. Jo. an.

De prebendis & dignitatibus

o ¶ Cõsuetudine. cũ. n. aĩabus sit piculosa: vt. s. pba/ tũ ẽ ergo extirpãda. s. e. exturpãde. de ꝓsue. c. vl. ꝛ de hº ibi plene. Jo. an.

p ¶ Jcet eccliaꝝ. bñficia vacãtia i curia aliº cẽ papa ꝓferre nó pót: qõ si fecerit irrita ẽ collatio.

q ¶ Dignitatum gd de eẽ patibº: nũ gd cõprehẽdũtur hac constitutione Satis vĩ q non: qz ea q̃ spãli nota sũt digna: nisi spã liter notẽtur negle cta ĩtelligũtur. ff. ꝺ iureiur. Jtẽ apꝺ §. hoc dictũ. j. eo. ti. cẽuis. j. de sen. ex. qz periculosuꝫ. cũ si. ꝛ facut. s. ꝺ ꝓ cur. c. vlt. ꝛ qõ ibi dixi. s. de fi. ꝓꝺy. c. j. é. n. nó dignitas ſz dignitatum culmẽ. s. e. venera bĩl. ꝛ c. cũ olim. et hº ꝓuat curia q̃ re seruationes i his cũ vacãt facẽ ꝓsue uit: qõ ét iterꝺũ in abbatijs facẽ: vt sic p illã cõprehẽꝺãt solũ, puisa p cõci. lat. nó p generale s. de elec. ne, p de fectu. ad hoc. s. de ꝓcess. pbẽ. dilectus Jo. an.

r ¶ Pertinere. xxxij. di. oẽs. ꝛ vi5 qõ dixi. s. e. li. de elec. cẽ cẽ. Dominus Jo. an.

s ¶ Vacaturis. qõ aliº nó pót: vt. s. ꝺ ꝓcess. pbẽ. c. ij. ét le gat. de latere papę vt. s. e. ti. dilectus filius. ꝛ.

t ¶ Apud sedeꝫ. q̃ ꝺicãtur apud sedẽ ipsam vacare: ꝺicck. j. e. pũct.

u ¶ Cõsuetudo. pꝫ ex facto. s. de accus. accedẽs.

x ¶ Statuim⁹. fit ergo de spãli ꝓsuetudie ius cõe: sic. s de clandest. despon. cũ inhibitio. ꝛ est si. de fideiuss. q. q/ busdã. ꝺ puis. q. nõnullis. allegat tũ ro. ec. ꝓsuetudo, p iure. s. de ꝓsti. ex lr̃is.

y ¶ Sedem ipsam. nó vacãtẽ als parochiales eccle eõ ferũtur per illos ad quos collatio ptinet: qõ ꝺic vt. j. e. si apostolica.

z ¶ Vacare. an bñficiũ ꝺicat i curia vacare: cũ duobus ibi sup eo sibi collato litigãtibº alter mouẽ vl vterq; ꝺic vt i cle. vt lit. pen. si duobus.

a ¶ Collatio. nil ꝺixit de pũctatione: vũ sepiº repiẽ recep tũ i curia: papã p hoc nó ꝓferre bñficia: q̃ ptinẽt ad pũ tationẽ laicoꝝ. Sꝫ eaꝺẽ rõne nõ ꝓferret q̃ ptinẽt ad pre sẽtationẽ eccliaꝝ vl monasteriorꝝ vl mõachoꝝ. s. c. ꝓx. p hac pte facit. j. e. ti. cũ i illis. §. cũ aũt. ad hoc. s. de iurepa. cũ ꝺilectº. ſz p lr̃am q̃. s. ꝺicẽ q̃cũq; auctoritate ꝛ id qõ ꝺicit, p uisio satis vidẽtur cõprehẽꝺi pꝺicta.

b ¶ Exꝑssa. Nõ vnũ casũ i quo vacat pbẽꝺa i eccliа: ꝛ ille ad quẽ spectat ꝓma vacatura: nó ꝓsequt illa: aliũ hẽs. j. ꝺ rerum p mu. c. vno.

c ¶ Cõferre. ifra mẽsez a ꝺie vacatiõis numerã ꝺũ qz post illũ pũct ea cõ ferre, qõ ꝺic vt. j. c. ꝓx.

d ¶ Statutũ. Si papa bñficia vacãtia in curia nó ꝓferat. j. mẽsez a ꝺie vacationis: illi ad quos collatio ptinebat poterunt illa conferre.

d ¶ Statutũ. s. c. ꝓxio

e ¶ Curia. ꝛ sic iꝺẽ ẽ ꝺi cere in curia: qõ apꝺ se. ap. vt. s. c. ꝓx. ꝛ qñ ibi vacare ꝺicank: videbiſ. j e. presenti.

f ¶ Moderãtũ. hoc ar tationẽ respicit: nó augmẽtũ. s. de ꝓb. li. c. vl.

g ¶ Mẽsẽ. de hº cõputatione ꝺicitur. s. e. li. de elec. cẽ sit.

h ¶ Numeranduꝫ. Est ergo expressiũ istud tem pus non a tempore scię tie sz vacationis currere lz videat ꝺ de ꝓcess. pbẽ. qz ꝺiuersitatẽ ad si. s. de sup. ne. pla. lz. is. n. q ne scit ptãẽ expediẽꝺi non hz. ij. q. vj. biduũ. ff. de calũ. l. annº. ꝛ hoc tenu it hic guil. Sz Jnuꝺ cre do fm gar. qz hoc statu tũ fuit i fauorẽ eccliaruꝫ ne ptingeret bñficia diu vacare: nó aũt i oꝺiũ sũ mi pótificis negligentis q: tũc nó nisi a tẽpore sci entie curreret pscriptio: vt i ꝺ̃ijs. Jtez per hanc reꝺitur ad ius commu ne: extẽꝺenda est igitur vt de facili ad suam naturam redeat. x xxv. di. ab exoꝺio. ff. de pact. si vnus. presertim vbi statuens cõtra se statuit: als. n. quare nó sic expressisset a tempore scien tie: de ꝺeci. ad audiẽtiam. ad hoc. j. de re. iur. cõtra eum qui. Vnũ scias lz istud tempus currat ignoãti: nó tamẽ sedi vacã ti quod satis ꝓba ur. j. e. si apostolica. si enim ibi specialis ẽ ca sus: ergo ipsius ptrariũ ẽ regulare: ꝛ ẽ ratio qz hoc reperimus expressiũ: sed illud nó. Et sic nota specialia i hoc casu. Jꝺimũ q cũ i alijs ꝺetur maiº tps. s. de ꝓcess. pbẽ. c. ij. hic ꝺatur soluz mẽsis. Scõm q istud tps currit ignoãti. Tertiũ q nó fit com putatio de momẽto ad momẽtũ: lz ꝺies vacationis nó cõpu tat i mense: ꝛ hoc patet ꝺum ꝺicit a ꝺie tc̃. ꝛ si. s. de excep. pia. de restit. spol. frequens. Quartum: q cum als cõmuniter po testas ꝺeferatur ad superiorem: hic reꝺit ad inferiorẽ: ꝛ hoc sa cit impossibilitas casus: ad hoc. s. de elec. lz i fi. ꝛ. s. e. li. ꝛ. e. ti. indemnitatibus in si.

a ¶ Per seipsos. hēbant ep̄i añ ꝓstitutōem clemētis ꝓcurato
res in curia: q statum cū vacabāt bñficia ꝓferebant illa: ⁊ sic p
ueniebant papā: vnde motꝰ clemens ꝓmulgauit ꝓstonem. s
c. ꝓxi. demū gregoꝝ: qz multi ꝓiudicialis erat ꝓtō illa: in
ꝓcil. lugd. moderatꝰ est eā. Sz nc adhuc exercēt illas mali
cias. s. q̄ haberēt ꝓcura
torem in curia q statum
mēse elapso illa cōferret
iccirco hoc additum: pa
pa cui etiā post mensez
posset ꝓferre: si vellet dū
mō ꝓuentus non eēt. s.
c. ꝓx. in ꝑn. Sed lfa ista
dicit p seipsos: nunquid
si ꝑntes sunt: p alios con
ferre poterunt. Dic q̄ p
alios conferre non pote
runt: nisi in casu qui seq
tur. potuit enīz papa rei
sue condūtōem ⁊ modū
apponē ⁊ legē quā volu
it. ⁊ viij. q. ij. eleutherius
ff. de pac. traditionibus
de ꝓdi. ap. verū.

b ¶ Remotis. sic. s. de
tē. or. cum nullus. §. epo
⁊ direrunt quidā p hāc
lfam: q̄ quis extra suaz
dio. existens bñficia con
ferre non poterat: sz hoc
ē falsum: sz i hoc cāu pos
set concedi: ⁊ ꝓbatur hꝰ
olim. s. de concess. ꝓbē.
post electionem in parte ꝺ ecclā: ⁊ hoc no. ioā. ⁊ ber. s. de offi.
lega. c. nouit.

p seipsos[a]: vel ipsis agētibus
i remotis[b] per suos vicarios
gnāles i eoꝝ dio. exītes: q̄b⁹
id[c] canōice sit ꝓmissum.

Ꝑōisa. viij.

Uāuis[a] plēissima[b] sit alis
in beneficijs iterꝑtatio
facienda: līe tñ super obtinē
dis beneficijs ipetrate debēt
cū sint ambitiose restringi[c].
¶ Et iō si alicui vsq̄ ad certā[d]
summam ꝓuideri manda
mꝰ ei nō in pēsione[e]: sz in bñ
ficijs ecclasticis tñ volumus
ꝓuideri: nisi de pēsione i nūl
lis mentio hēatur expressa.
¶ Quāq̄ sub noīe eccleſiaruz
ciuitatis comprehēdat alis[f]
eccla cathedralis: cū tñ alicui
q̄ talis fuit: ⁊ ꝓpter formā mandati que seruāda est. ſ. e.
ri. cui de non.

f ¶ Alis. vt. c. di. pallium. de auctoritate ⁊ vsu pal. c. i. ō
testa. regiſti. ad hoc de v. si. cū tibi. immo ēt interdum
soli cathedralis ꝓprehendit: vt de v. si. cum clerici. io.
an.

g ¶ Includi. si. ſ. de sēn. ex. qz periculoſuz. ⁊ hoc tene
bat cōpo. in supa dicta glo. Sz ber. ⁊ tā. videbāt tene
re ꝓtrariuz in ꝓdicta dec. accepimꝰ in glo. pe. Sz forte
bonum hūerit intellectū: si ad ca
sum dec. se rettule
runt. s. an his q̄ ꝓ
mio erant obligati
ꝓuideſ. obligaue
rat. n. se epūs ordi
nes conferendo ⁊
vt. s. e. cum ſz apo
stolum. ad finez. ꝓ
uidere vel i cathe
drali vel alia. litte
reigſ ibi impetra
te fuerant lfe iuſti
cie: sed hic de lfis
gratie logmur: vñ
in hoc casu per cō
munē formā in ca
thedrali vel alijs ꝓuidere tenebitur. ⁊ sic decre. illa loq̄
tur in suo casu: nec sit correcta p istam: ad hoc. s. e. li. de
ele. cū expediat.

h ¶ Extendu. quid si mandetur sub hac forma. nunqd
in capellania vel māsionaria maioris ecclesie cathedra
lis poterit ꝓuideri. ⁊ videtur papa solum canōicos ⁊ ip
sorum excepisse ꝓbendas: ad hoc supra vbi dicit pro
pter ipsius honorem: ad hoc. s. de rescrip. statutum. et
s. de ver. signi. cum clerici. Satis credo cum hec littera
sic indistincte loquaſ: q̄ in nullo beneficio cathedralis
ecclesie poterit ꝓuideri. non. n. dicit q̄ non includatur
canonicatus ecclesie cathedralis: sed q̄ non includatur
eccla: ergo nllm ipsi⁹ ecclesie bñficiū icludeſ: ad hoc op
time. ſ. de pui. p exēptōem. ⁊. s. i. §n. Sz pone ipetra
ui ꝓuideri nubi in eccla sci pe. boñ. n ē alia sci pe. eccla
q̄ cathedralis: nunqd in ea ꝓuidebiſ mihi. videſ. ppt
stilū curie gram surrepticiā: qz in cathedralib⁹ ecclesijs
non solet exprīi nomen sancti: sz i inferioꝝab⁹ sic q̄d cre
do nisi alr per lias appareret papam de cathedrali itel
lexisse per illud. c.

i ¶ Pronuncie. ⁊ in hoc casu logt dec. s. e. ti. p illoꝝ.
vñ non aduertebāt q decre. illā allegabāt: q̄ p lias qui
bus ꝓuideri mandabaſ in aliq̄ eccla ciuitatis pōt. pui
deri in cathedrali: cum ibi archiepo de ecclesijs sue. p
nuncie scriberetur.

k ¶ Uberioꝝ. si ergo q̄raſ diuersitatis rō: sufficiat ista
sz ad metropolitanā eccliam nō multū efficax videat: sz
suffiē sic p papā declarati: de re iudi. in cāis.

l Qz de bñficio. vno. Mo. p his q̄ no. b. s. ō cā poſ.
⁊ ꝓp. cū eccla sutrina. i gl. ex hoc videſ.

m ¶ Institutus. ergo si de scō tñ occupatū eēt p eos ñ
hꝰet locū ꝓscriptio: vel si ibi nō vt rectores: sz vt vicarij
vel ꝓductiij seclares clerici rexissent. io. an.

De prebendis & dignitatibus

a Legitia. s. xl. ānox. ō pscrip. ō quarta. de cā pos. cū ecclesia de consue. c. vl.

b Ante. inceptā pscriptionē: lz secus si post inceptā & ante ppletā: & ió dixit. ō. ptinue.

c Post. nó tñ ptinue & pacifice spatio. xl. an. & ió dic qñqz: illa igit ad ministratio pcedē tis tpis tollitur p prescriptionem sequentem: administratio autem prescriptionē sequens illam non tollit: nisi alia interueniret que ius alioz̄ haberēt perimere.

d Priozatu. priozatus ē generale verbū qō ad pozatū secularem vl regulare pōt extēdi sed róe psone impetrantis qui clericus secularis ē sibi regularis pozatus conferri nō potuit vt arteur id soluz ad seculares: nam graue ē in exptos tē. xix. q. iij. móa sterijs. ō. ō clec. ci ad nfaz. t. c. officij

e Secłari. Quid si tpe impetratōis secularis erat ipe trās: modo factus ē regularis: nūqd de tali pozatu sibi poterit, puideri. Credo q nō per de cre. ō. c. li. de rescrip. si eo tpe.

f Modū pmissū. ō. pr. Rū. l. p. xl. an. ptinue & pacifice ab vnō vel plurib⁹ istituris i ipso. Dñs Jo. an.

g Up eo. hīe psonatū cū cura: & pbendā cui annexa ē parochialis ecclesia: ñ est ɔ pciuz generale & reprobat p istā decre. opi. ber. ō. e. t. extirpāde. §. qui vo. cui fauebat guil. i spe. t. de legato. §. videndū. v. qd si habeo. & approbatur opi. unno. & hosti.

h Annexe. i qb⁹ dseruire dz p vicariū ppetuū: vt i §. sed an ipse vicari⁹ vel ipse pbēdari⁹ curā aiaz illi⁹ parochie hēat: ō hoc fuerūt opiniões diuerse vt seq̄t. vicari⁹. n. curā aiaz hz: qō, pbat. ō. ō of. vl. ex pte. lz vt vicari⁹: vt ibi no. ber. cū ergo rector spūalē iurisditionē ibi hēat & sup vicariū existat: q: excōicare pōt & illa facere ergo gn curā hēat negari nō pōt. ō. de elec. duduū. ij.

i Psonatib⁹. & sic vi q vn⁹ possit plures psonat⁹ & pbendā ēt cū parochiali annexā i vna ecclesia obtinere sine dispensatiōe pape: vñ ɔdicit apte. ō. e. li. ō sluetudie. c. i. Sed hic papa plurib⁹ logt: vt vides. ī. vbi dicit obtineatis. vñ plurib⁹ canonicis eiusō ecclesie ō hoc q̄ reuitb⁹ psultus papa rñdit: & sic non est ɔ.

k In eadē ecclesia. idē & multo forti⁹ si i diuersis: ad hoc. ō. de concess. pben. litteras.

l Concilio. ō. e. de multa.

m Non obuiet. cum enim accessoriū habeat segnaturam principalis. ō. e. li. de offi. dele. si gratia. ī. de re. iur. accessoriū. cum satis concor. & de prebēda nō est cautū q̄ vacet: ergo nec vacabit capella accessoria ad prebendā: ad hoc. ff. ō f. rus. p. l. vna & via. ff. quēad. fini amut. si cóez ad hoc. ī. e. q: sepe. pterea cessat ró, phibitionis: q: i ecclesia ānexa pbende ñ teneť residē: vt. ō. e. extirpāde. ergo pstō de multa. hic locū nō habeat.

n Dispēsatio. itelligo pape: ō qua logt concilū ō quo mentionē fecit: als in pbēda & dignitate bñ requirit dispensatio cpi: nisi consuetudo ecclesie aliud i duceret: vt ulla sine dispensatōe possint simul ō iure teneri: ad hoc. ō. e. li. ō rescrip. gra. & qō ibi dixi: dicebāt ergo in no. & host. ō. e. . turpan de. hūc esse casū i quo ō inf cōi: vel ialti ō cuiusl libz supiozis dispēsatōe fm diuersas opiniones q̄s no. ō. e. t. cū lā dudū gs plures curas hēbat.

o Uz cui. in ipetratiōe bñficioz̄ inspicit data: nó pśentatio vel receptio. emanauit ad declarationē oīum q̄ no. ō. ō rescrip. caplz. & reprobat cóis opinio.

p Collatus. longe diuersuz ē pferre & mādat pferri: ad hoc. ō. e. li. de rescrip. tibi q. t. c. duob⁹

q Preferendum. nisi in casu. ī. e. si clericus. §. vez ad hoc. ō. e. li. de rescrip. tibi qui in si.

r Similis. ió dixit: q: secus si maior: vtputa q oībus priozibus pferatur: vt. ī. ō cōcess. pbē. auctozitate. ad idē in casu. ī. e. q: sepe.

s Isti. posteriozes impetrantes.

t Primo. approbatur ergo illa lectura de cre. caplm. q ibi pus sit nomen non aduerbium. & certe satis erat absurduz dicere: q per cursum tuum tu me preuenires in iure iam mihi acquisito. & scare debes: q sicut primo impetrans prefert omnibus secundo impetrantibus in hoc casu: sic preferetur omnibus quibus prebenda vacans ēt ab ignorantibus cōferretur postea: vt. ī. e. si postquam.

u Ī. p clericis. p lras ap. ñ faciētes ō defectu ordis mētionem potest impetranti de curato bñficio prouideri: ad ordines tñ se faciet, primis temporibus, pmoueri. tracta fuit de extrauaganti que incipiebat venerabilibus fratrib⁹. al. super, pusione. & fuit alexandri.

x Illijs. hoc fuit nō sine mysterio dictū: q: pstō alex. solum de paupibus loquebat: vnde multi dicebant secus in alijs: & declarat hic qō no. ppost. de rescrip. capitulū i glo. q: qōes. §. item queritur an collatio. Et no. q quattuor requiruntur in promouendo scientia mores etas & ordo. in primis tribus patiens defectum auctozitate litteraz se. ap. non, pmouet: nisi fiat mentio. ō. de eta. & quali. eam te. in quarto sicut hic vides & sic caute decre. illa quartum omiserat.

y Animaz cura. als eni nisi hoc esset expssuz ō curato, puiō ri non posset. ō. de preben. c. vl. ī. e. t. cum in illis.

z Defectu ordinū. sec⁹ i ōfectu etat. ō. e. li. ō rescrip. si eo tpe & no. q: bñ, pbat ista lra & iferio: q̄ idē, repetit q, pmouēd⁹ ad curā: si ñ ē i sacris defectū patit: & facit ad id qō dicā. ī. gl. pr.

a Prouidere. oli ō iure cói tales ad talia bñficia ñ potērāt

assumi. ℨ. ō eta. ⁊ q̄li. ꝓterea. hodie dicūt gdā idūsticte q̄ ꝑñt: ad hoc. ℨ. ō elec. cū ex eo. j. ō instit. c. ij. ⁊ h. ſz ñ ſuz ausus corrigere ōcre. ꝓterea. ⁊ dico ab ea recedendū ſolū i casib⁹ i q̄bus hoc expſſuz iuenio: vt h. ⁊. j. de inſtit. c. ij. i alijs ſalua mā eat ⁊ fm hoc intelligo decre. cum ex eo.

a Oportebit. vñ ſolet exp̄mi in lr̄is fm ſtilum curie: ita ñ q̄ idē clericꝰ ſe faciat ſtatutis a iur̄ ⁊c ⁊ pſonaliter ⁊c.

b Regrunt. ō iur̄ cōi ꝓſuetudie vl̄ ſtatuto eccl̄ie: ad hoc q̄ dixi. ℨ. ō fil. ꝓebdy. c. i. i. Rñ.

c Iure. vt i q̄tuor tēporibus ānī ⁊ i ſabbato ſcō vel ſabbato medie q̄drageſime. ℨ. ō tēp. or. c ij. ⁊. iij. minores aūt conferri p̄nt in feſtiuis diebus: vt ibi. ⁊. e. t. c. i.

d Promoueri. quod ſi monuit nō fecerunt: poterunt eisdē ꝓuari. ℨ. ō elec. cū i cūctis. hodie ponit noua pena ꝓ ratis antiq⁹ penis: vt i cle. de eta. ⁊ q̄li. vt hi. q. ij. Rñ Si aūt bñficiū ſit curatū ꝓuatus ē ipſo iure: niſi ſacerdos fuerit. j. annuz ℨ. e. li. ō elec. iz canō. ni ſi eſſz eccl̄ia collegiata vt. ℨ. e. t. ſtatutū. vel habuerit iuſtū ipedimentū e. t. ꝓmiſſa. ℨ. i. vel ſecuz fuerit diſpenſatū. e. t. cū ex eo.

e Si eū ſup. tracta fuit ō extrauagāti: q̄ incipiebat: dilectas filius. emanauit ad declarationem eoz q̄ no. ꝓpoſt. ℨ. de reſcrip. capitulū in glo. q⁹ q̄ſtiones. v. ſz pone q⁹ prior. ⁊ guil. i ſpe. t. ō ōlegato. ℨ. nūc tractem⁹. v. qd ſi per.

f Literas. reſeruatōis. nā legat⁹ vacaturā ñ ꝓfert: vt. ℨ. e. ti. dilect⁹ filius. t. ſz bñ reſeruat collatōi ſue: ⁊ ſup ea ꝓferēda cuz vacabit dat executores: vt. ℨ. e. li. ō of. le. c. iij. ⁊. j. e. t. ſi aplice.

g Auctoritate nr̄a. lr̄e igit gratioſe ſic miſſe faciēt illū cenſeri aūcte ap. receptū: exquo ſic exp̄mit: ad hoc. ℨ. ō reſcrip. cum aliquibus in fi.

h Receptus. p⁹ imptitam. n. aūctez a papa tal⁹ gr̄a papalis ītelligit. j. e. ſi apoſtolice. ⁊. C. ō veli iure enu. l. i. añ medium.

i Eadē. nā ſi minori: ꝓferent ēt ꝓrioribus: vt. j. e. hi. q.

k Andaro. hec decre. ſatis plie tracta fuit ō extrauagāti Alex. iij. q̄ incipiebat ſua nob. ⁊ emanauit ad ōclaratō ē eoz q̄ nō. ꝓpoſt. ℨ. de reſcrip. caplm in glo. q⁹ q̄ones. ℨ. ſz qd ſi in hac forma.

l Collationē. ō illo igit q̄ ꝑtinet ſolū ad p̄ſentationē vel inſtitutionē nō poterit talis, quidē nec eq̄erſo. j. e. t. cū i ill. ℨ. cū ät

m Vacabit. ītelligo ſine frande: p decre. ℨ. e. li. ō renū. c. ij.

n Illi⁹. ē rō q⁹ ō ꝓmo, quidendū ē: als eadē rōe de cēteſimo ad hoc. ff. de. v. ob. cū q calēdis. ō illo igit, quideat. ne videat extingui gr̄a. ℨ. e. cū cui. ⁊. j. e. c. pr. q̄ vez ē niſi i litteris eſſet clauſula: q̄ duxerit acceptandū. j. de concel. preben. quia in cunctis. ⁊. c. ne capitāde.

o Simul. p̄e mortuus vel, ꝓmot⁹ ē clericꝰ q hēbat illa duo bñficia: vel duo clerici ſimul mortui vel, ꝓmoti: vl̄ renūciauerūt

Oportebit⁹ tñ vt ipſi ad ordines q̄s req̄runt⁹ collata eis bñficia ſe faciāt i, primis ſtatutis a iur̄ᵉ tēporibus ꝓ moueri⁴. Idem.

Si eu⁵ ſup cui⁶ ꝓuiſione ap. ſe. legatus i certa eccleſia ſuas lr̄as⁷ q̄bus obtēperatū ñ fuerat ōſtinarat: mandem⁸ aūcte⁹ nīa i ipſa eccleſia i canonicū recipi ⁊ i fratrem ſibiq⁹ ꝓuideri ō p̄bēda iuxta ipſi⁹ legati ꝓtinētia lr̄az: taliſ receptus¹⁰ h⁹ i noſtri aūcte mādati ñ legati ſz nīa ītelligitur eſſe aūcte recept⁹: ⁊ iō eſt in aſſecutiōe p̄bende omnib⁹ poſt eū eadē aūcte receptis i dicta eccleſia ꝓferend⁹. Idez

Andato¹¹ nr̄o ſub ea forma tibi directo vt alicui ꝓuideas de bñficio ad collationē tuā vel alteri¹² ꝑtinente de bñficio q̄ ꝓmo vacabit¹³ ſiue ad tuā ſiue ad illi¹⁴ collationē ꝑtinuerit: ei ꝓ quo ſcribit, ꝓuidē debebis. Si vero plura bñficia ad tuā ⁊ illius collationē forſan ſpectātia ſimul¹⁵ vacēt: tūc ſcripture ordinē¹⁶ ſuare hēbis: vt illi ſolum ꝓuideas ō illo bñficio q̄ ad te¹⁷ noſcit ꝑtinere. Idem.

Si clericus¹⁸ ꝓ quo a ſede ap. recepiſti mādatuz vt ei de p̄benda ꝓximo vacata i certa eccleſia, ꝓuideres: eūq⁹ poſtea¹⁹ i canonicū ipſi⁹ eccleſie recipi faceres²⁰ ⁊ i fratrē p̄bendā ſibi ōbitā²¹: q̄n vacat petē negligenter²² omittat: ⁊ alia²³ p⁹ modū i ipſa eccleſia vacaturā nequibit ꝑtextu dicti mādati petē: nec tu ō ipſa ſibi poſis ꝓuidere: cū facta ei gratia p ipſius negligētiā ſit extincta²⁴. Uez ſi pfatus clericus fuiſſet aūcte ap. eſſe nec apparē p̄ot qs ꝓmo: ad h. ℨ. e. li. ō reſcrip. duob⁹. p Ordine. ⁊ ē li. ℨ. e. ō elec. ſigs iuſto. ℨ. t. i fi. xliij. di. ſit rector i fi. ff. ō vſufruc. l. quoſ. i. Rñ. ad hoc facit q̄ dixi. j. de re. iu. i alienatiuſ. ⁊ fac. ff. ō le. ij. cū pat. ℨ. vl. ⁊ ff. ad trebell. l. hēdes. ℨ. fi. ⁊ vid q̄ no. ℨ. ō reſcrip. cuz dilecta.

q Ad te. als eſſz i ptāte illi⁹ cui ſcribit ſe exoneraſ: dico tñ q̄ ideē ēt i ⁊ i ordie pucto. ſ. q̄ñ ſcribit ad alteri⁹ vl̄ tuā ⁊c. q⁹ tē ēt ſi ſil vacēt, puidebit de ſpectāte ad collationē. et q̄ dicō cſ. h ꝓ oia vez ītelligo cū ēt fne ꝓce ſcribit puta ñ vt tibi, puideā ō bñficio ſpectāte ad collatōē tal⁹ aut tal⁹ nā tibi ō ꝓmo vacāte ꝓuidebo: als ſcripture ordiné ſua bo eadē rōe.

r Si clericꝰ. ſi clericus cui mādabat, puideri ō p̄bēda ꝓmo vacāte negligat petē ſ p̄bēdā ſibi ōbitaz extincta eſt gr̄a. Si aūt ſibi collat⁹ fuerit canonicat⁹: tūc hēbit p̄bēdā dum

s Poſtea. ſ. puiſo ſibi ō p̄bēda: ⁊ h ē nona forma q̄ñ mlti hz vſū curie. ſi āt mādatz ſibi ō canonicatu ſtatiz ꝓuideri: ⁊ p⁹ ea ō p̄bēda q̄ſ vacarz ⁊ puiſā fuiſſz ō canonicatu: tūc idem qd in. ij. caſu.

t Faceres. erat ergo dat⁹ i hoc ad ꝓpellendū: de quo dic vt dicā. j. ō ꝓcel. p̄ben. ſi capitulo. ⁊. c. ſi ſoli.

u Debitā. ſ. ꝓxie vacaturā: ⁊ itelligas nullū aliū ō iure

x Negligēt. ō ſidioſus erat: vl̄ execrabat lites (ōbitā. vel ignorabat ius: q⁹ credebat illā p̄bēdā ōberi ꝓmo recepto aūcte capituli vel ſiferior⁹ a papa. Si aūt ſimulta laborabat magna: vl̄ aliq⁹ erat a ñte vel capitulariſ vl̄ iuſta cā abſens: ⁊ ꝓcuratoē dimiſerat: q mortu⁹ tūc erat vl̄ his ſilia tē h cāu p̄bēdā ñ ꝑdit: ad h. ℨ. e. li. ō elec. ꝓmiſſa. ñ. n. ꝑt dici negligēs q ꝑtē expēdi ñ h̄uit: ad hoc. ℨ. ō elec. c. vl. ⁊ ō ꝓcel. p̄be. q⁹ diuerſitatē. Qñ aūt dicaſ negligēs: arbitrio bōi viri. i. iudicis reliquendū credo. ff. ō v. obli. ꝓnu⁹. ℨ. cū ita. Nec. n. dico q ſtati p⁹ mortē neceſſe hz petē: imo aliq⁹ ips ſibi aſſignādū ē i quo ōlibez: an p̄bēda ſibi ōbeat ō iure vel ñ: ad h. ℨ. e. li. ō ſine. c. vl. arbitrabit ergo iudex hoc ips hz q̄ſtatē negocij pſonaz ⁊ loci: als hoc. ℨ. ō elec. cupientes

y Ultā. Nō q⁹ ſi neglexi pe. ē ōbitā: ⁊ alij collata eſt: aliā ñ peto ſz ſi neglexi petē ōbitā: nī adhuc ñ ē alij collata: dico q illā adhuc poſſū petē: ad h. j. e. ſi tibi abbati

m fi.

Extricta. ⁊ sic extricta dꝫ esse ptās executoꝛ: sic equer so ꝺ of. del. si sup gra. ad h. ē. sup eo. j. ꝺ re. mr. accessoꝝ cū suis ꝓcoꝛ. ⁊ merito ē extricta ptās. cū. n. forma sibi tradita fuerit p rescrip. sup vno bñficio nñ. s. ꝓmo vacaturo sibi ꝺbito: illo omisso nil subest rescrip. ad hoc. ē. ꝺ of. ꝺl. ex pte. i.

exquo igit scuit rē suā agi: ⁊ se ñ opposuit sibi ip̄utet ꝺ re ind. Cnisi. alis seqret: q̄ ius hērz i plurib⁹ pbēdis: qꝺ ē absurdū. qdā nī dicebāt olīz ꝺ, pter itentionē mādātis: q̄ voluit illū pbendā hre: vñ si ñ hz ꝓmā hēat secundā: ad hoc. ē. eo. dilect⁹. uj. ē. ꝺ ꝓcess. pben. cū sup nec dē ius hze i dn ab⁹ pbend. s: q: ꝺ sunt ius hze i ꝓma ⁊ hoc putant hos. i pdicta gl. magna equum.

a Effectus. q: papa ꝓtulit vel mandauit ꝓferre canonicatū i eccl̄ia: qꝺ factū fuit.

b Negligētia. q̄ neglexit petē pbēdā sibi debitam: ⁊ sic fuit alīs collata.

c Dūmodo. per istud ꝺbum, pbo: qꝺ ñ pfert expectātibus qui impetrauerunt post negligētiā: nā de his q̄ ante negligētiam ipetrauerunt dictum erat. ē. ibi nulli alī de iure ꝺbita. superflueret ergo hec lra: nisi ⁊ ꝺ posterioꝛib⁹ intelligēt hoc sonat ergo lra q̄ q̄diu erit ibi aliqs expectās auctoritate apostolica: siue ꝓus. i. ante negligentiā ipetrās siue post: ille negligēs ñ hēbit prebendam.

d Eadē auctoritate. pferetur igitur receptis auctoritate inferioꝛ. j. c. px.

e Mandatū. cuius fines diligent̄ nūādi sūt. j. e. t. cui de ñ. sed istud esset mandata fines excedere. Jo. an.

f Spectat. quocunq̄ iure cōi vel spāli. j. ne se. va. c. vno. de regula. c. vl. cū similibus.

g Pꝛouideri. s. de pbēda ꝺ q̄ scriptū nō fuit.

h Debebit. idē dicebant oli qdā i casu ꝺ cre. ē. li. ꝺ of. del. si sup. vt ibi dixi. Jo. an.

i Subsistat. itelligas nisi ēt negligēs esset i ipsa petenda: q: ⁊ tūc pderet ius i illa sicut ⁊ i supioꝛibus casibus dictū ē. Nota igit q̄ plenioꝛ ē gratia secūdi rescripti q̄ ꝓmi. Secūdus ergo negligēs i pbenda ñ, ꝓterea amittit canonicatū: quē tā habuerat ꝫ amittit potioꝛitate in pbenda respectu aplicoꝝ q̄ duplici iure utuntur: nō aūt respectu alioꝝ vt vidisti.

k hJ qui. decre. ista emanauit ad declarationē eoꝝ q̄ nō. host. ⁊ moderni. ē. relatū. ber. ꝓpost. ē. ꝺ rescrip. caplm in glo. magna. §. Jtē vnus ꝓmo. ꝓbatur hoc oliz per decre. ꝺ acco. accedēs in pte decisa; ⁊ tunc ponebat ꝺ concess. pben.

l Antea. Nota q̄ regula illa q ꝓioꝛ ē tpe: potioꝛ ē iure: locū hz in his: quoꝝ par ē cā: qꝺ pbatur. ff. ꝺ re. iur. quotiens vtriusq̄. ⁊ dixi. j. de re. iu. q ꝓoꝛ. ad hoc. ē. ē. cui. si aūt dispar ē cā: nō hz locū regula vt hic: hinc ē q̄ lex dicit priuilegia ꝓsideranda: ñ tam ex tpe q̄ ex cā. ff. de priuil. credi. l. priuilegia. ⁊ creditrix ꝺ otalis ꝓfert quibusdā creditoꝛibus etiā anteriorib⁹ ñ tñ filijs ex prioꝛi matrimonio: qui agunt de dote materna C. qui po. in pig. ha. l. vl. vbi de hoc.

auctē ap. sibi spāliter⁽ᵐ⁾ in hac pte ꝓcessa fungētis recipitur auctē ap. receptum esse dubium non existit. Idem.

SJ postq̄⁽ⁿ⁾ canonicatuz in aliq̄ eccl̄ia tibi ꝓtulim⁽ᵒ⁾: ⁊ ꝺ prebenda nulli alī ꝺ iure ꝺbita inibi ꝓxime vacatura mādauim⁽ᵖ⁾, puideri: hi ad q̄s ea spectat collatō pbēdaz: pbēdā q̄ vacauit ibi postmodū⁽ᵖ⁾ motu⁽ᵖ⁾ ꝓpꝛio ignorantes tibi gratiā factā: alī duxerit ꝓferēdā: tal collatio in tuum ꝓiudiciū attētata nullā obtinet firmitatē: naz eoipso q̄ canōic⁹ auctē ap. fuisti effect⁹ ius ad optinendū prebēdā ꝓ xio vacaturā ibidē tibi acq̄sitū extitit: eandēq̄ q̄cito vacauit: exq̄ nulli alī ꝺbebat: tu ste petē potuisti: ⁊ iō a ꝓdicti ignorātibus alii conferri nequit. Idem.

m Spāliter. auctē ergo huius spālis mādati fingit⁹ potⁿ delegatus q̄ legat⁹: ⁊ sic delegantis auctē videtur esse receptus. Sed tpe alexandri qdam ꝺnūm dicebant: dicētes q̄ spāle mandatum legato directū non inducit nouam auctem pape sed veteris prāti legati, progationem: ar. ff de preca. sed si manente vnde primo receptis tali auctoritate legati, progata receptus videt: vñ postponitur secundo recepto auctoritate pape: ⁊ hoc videbatur dicere ꝓstō alexandri execrabilis. Sed ꝺnūm est verū vt hic vides. nec ob. lex sed si manente. qne logt cuz prima ⁊ secunda cōcessio sunt eiusdem nature ⁊ forme: sed hic prās legationis est p se ⁊ ptās ꝓuidendi vel cōferendi auctē apostolica postea ꝓcessa eodē mō p se: ⁊ gratiosa data vel fauoze legati: vel eius, p quo scribitur. ꝓstō execrabilis. vel loquebatur i suo casu spāli: cum. s. ꝓuidit vltra quaternariuz numez: vel in legato cardinali qui conferebat iure legationis vel sit correcta. ē. in fi. penūj huius libri.

n SJ postq̄. Si post gratiā mihi factā a papa de canōicatu ⁊ ꝓbenda bonoñ. canonici hoc ignorantes: ⁊ ignoranti prebendam ꝓferunt post vacantem: non tenet collatio. Nota ergo q̄ sicut inspicit tempus date quo ad secundū ipetrantem a papa: sic ēt inspicitur quo ad illū qui postmodum recipit a capitulo ēt ignoranter.

o Contulimus. qd si ñ ꝓtulit sed ꝓferri mādauit, dic vt. j. de concess. pben. si capitulo. ⁊. c. si soli.

p Postmodū. Quid si tūc tpis vacabat pbēda q̄ postmodū fuit collata: vt q̄ tenet collatio: q: mādabatur de prima vacatura, puideri: sed illa tā vacabat: ergo ñ debet: vt. c. si cleric⁹. i fi. ē. ⁊ ió ē stilus curie: pbendā siq̄ vacabat: vel q̄ primo vacauerit ⁊c. Satis credo idē p rōez que. j. segtur: naz eo ipso ⁊c. ad hoc. j. e. si bñficia. Jo. an.

q Motu, ppꝛio. q: secus si ꝓtulissent expectanti auctoritate papali. ē. c. px.

r Vacaturam. multo fortius ergo vacantez: q: difficilius ꝓstituitur in vacatura q̄ in vacante. ē. de ꝓcess. pbē. nulla. ē. et. dilectus filius. t.

s Neguit. ille nī cui sic collatū fuerat: si dimisit aliquod bñsi cium, ppter illud habendū recupat illud: si sine difficultate eo guto pbēdā illi ꝺberi eā sibi dimiserit: als nō. j. e. t. si bñficia.

a Dudum venerabili. Si papa det licentiã legato suo recipiẽdi auctẽ aplica resignatiões bñficioꝝ legationis sue libere in manib⁹ suis factas: ⁊ illa bñficia pferẽdi. Secundo papa de ꝓdicta potestate nõ habita mẽtione canonicatuꝫ ⁊ ꝓbẽdã si vacat vel ꝓximo vacauerit in aliq̃ ecclia legatõis mihi cõferat. Tertio canonicus ipsi⁹ ecclie renũciet: ⁊ legat⁹ etiã ignorãs collationẽ mihi fiendam pfert tibi ꝓbẽdã ꝓdictã nõ tenet collatio legati: ꝫ mihi illa prebenda debetur.

b Auctoritate nostra. hoc fortificabat dubiũ quasi exquo auctẽ aplica hoc faciebat in secundo mãdato: de illa ꝓma ptãte mẽtio fieri debẽt: alꝫ eni si ptãte ordinaria hoc facẽt: satis videbat dubiũ terminatũ. ſ. e. t. c. proximo.

c Bñficia. sumit hic bñficiũ large: vt ad bñficia ecclie cathedralis extẽdat: vt ꝑ iferiora ꝓ ar. ptra. ſ. e. Ghuis.

d Libere. nõ eni pactio vel ꝓditio in his locũ hꝫ. ſ. de trãsac. super eo. ⁊ facit de elec. cũ iter R. ⁊ qõ ibi nota.

e Idoneis. ⁊ sic non pueris vel alijs bñficiat ſ. e. sup inordinata. j. e. ti. is cui. Jo.

f Potestate. hãc potestatẽ legat⁹ nõ demandat ex se. ⁊ est casus in quo põt qs ꝑ se qõ nõ ꝑ alium: vt. ſ. de offi. le. c. penult. in fi. ⁊ ẽ ratio: ne dck via ad vacatura: vt ibi. Jo. an.

g Canonicatũ. ⁊ sic affecta erat ꝓbẽda ꝓmo vacãs sine alio decreto: vt. ſ. c. ꝓx. ⁊. j. sequitur.

h Que. lexoñ. ecclia ẽ. Jo. an.

i Illis. ſ. gallicanis.

k Eisdẽ. scilicet canonicatu ⁊ prebenda.

l Talis. ſ. canonicalis ⁊ nulli alij de iure ꝺbita

m Predicta. facta ⁊ legato ipsi guilielmo vasalli.

n Presbyt. B. vasalli

o Pacifice. si igit prebẽda habeat certũ ordiné annexum: non tenebat se facere ꝓmoueri. ſ e. li. de elec. cõmissa. §. i. ⁊ cetera.

Udũ venerabili fratri nio s epo palestrio quẽ ad ptes destiauim⁹ gallicanas recipiẽdi auctẽ bñficia resignati onẽ ab obtinẽtib⁹ bñficia ecclastica i eisdẽ partib⁹ q ea vel lẽt libe i el⁹ mãib⁹ resignare: ac bñficia ipa perſõis idõneis ꝓferẽdi p nias ptãte ꝓcessa. Nos p⁹ modũ ꝺ ꝓcessiõe h⁹ i ñ hita mẽtiõe nicolao de bonefac. camerario dilecti filij nri. N. tit. scĩ laurẽtij in damaso ꝑsbyti cãdialis canonicatũ lexoneñ. ecclie q̃ i parti b⁹ illis existit: ⁊ ꝓbẽdaz nulli alij ꝺ iure ꝺbitã: siq̃ tũc vacabat i dcã ecclia ꝓtuliꝫ: ⁊ sibi puidim⁹ ꝺ eisdẽ. Si vo nulla talis ꝓbẽda vacabat ibidẽ nos ꝓbẽdã ꝓxio inibi vacaturã ꝓferẽdã dcõ camerario cũ vacaret dõatiõi aplice duxim⁹ refuandaz: ꝺcernẽtes ex tũc irritũ ⁊ iane: si sec⁹ super hoc a q̃quã ꝓtigeret attẽtari certis sibi ad hoc executorib⁹ ꝺputatis. Cũq; postmodũ nicola⁹ vasalli cleric⁹ canõica tũ ⁊ ꝓbẽdã: q̃s i dcã lexoñ. ecclia obtiebat: i dci epi mãib⁹ resignasſz: ⁊ dcẽ ptãtis pretextu eos idẽ epus collatiõis ꝓ uisiõis refuatiõis ⁊ decreti ꝑ dictoꝝ fozsã ignaz guilielmo vasalli ꝑsbyto ꝓtulisset: dicti executores collatiõe ñ obstãte predicta liaz nziaz auctẽ prebẽdaz eandẽ dcõ camerario velut sibi ꝺbitaz ꝓtulerũt quẽ dict⁹ pbr⁹ ptextu collationis ꝑ dictũ epuz sibi facte q̃ prebendaz ipsaz pacifice⁹ possidere valeat: ñ ꝓmittit: ꝓpt qõ idẽ camerari⁹ nob⁹ supplicauit humiliter: vt puidere sibi super hoc ꝺ oppõtuno remedio dignaremur. Nos igit attẽdentes q̃ si memorato epo ꝑdcaz ꝓcessiõ⁹ ptãtez: pene nos tñ nihilomin⁹ remãsit maioꝝ: ꝫ eadẽ⁹ ptãs etiã i ꝑdcis ꝓpter qõ nzia q̃ eadẽ ꝑ occupauim⁹ ptãtez: potioꝝ ꝺ bet esse ꝺditio: eo ꝓfecti q̃ ꝫ canonicas ⁊ legitimas sãctiões ꝑ speciẽ generi ꝺrogatur: q̃q̃ de gnẽ i ꝺrogãte specie mẽtio nulla fiat. Cõsiderãtes q̃q̃: q⁹ nos exposito nob ꝺ ptãte predcã: nihilominus lias gõsas darem⁹ i dcis partibus ñ habita mẽtõe ꝺ ipsa⁹: qz fozet absurdũ⁹: si taz lata nostra⁹ impediret potestas ⁊ si in oibus prouisionum nostraruꝫ litteris quas concederemus in partibus supradictis oporteret ꝺ sepedicta potestate specialem facere mentionem: ⁊ q̃ decretuz nostrũ predictum: maxime hic vbi iam dictus camerarius ante ꝺictam renunciationem per nos erat lexoñ. effectus canonicus: statim ignorantes ligauerat: cum super incerto non esset: nec ex alieno penderet arbitrio vel voluntate cuiusuis: qui acceptã di⁹ potestatem haberet: ⁊ iccirco per illud etiam expresse videmur: ne aliuſ posset conferre: ⁊ potestatem predictam quantum ad presentez speciez reuocasse⁹ que in hoc casu vbi agitur de lucro ꝺicti. ℌ. tantum agitur et non ꝺ preiudicio episcopi memorati: ab ignorante potuit reuocari: nec post reuocationem huiusmodi ius per euz

p Eadem. est maioꝝ ⁊ eadem diuerio respectu.

q Preoccupauim⁹. ſic. ſ. de. pcu. nõ iniuste. ſ. e. li. c. ti. si duo. ⁊ de offi. dele. cũ plures.

r Sictiões. ſ. de rescrip. c. i. ⁊ c. pastoralis. ẽ. de of. lega. studuisti. j. de re. iur. generi. ⁊ ibi vide de hoc ⁊. ff de re. iur⁹. in toto. optime ꝑ eo. j. eo. Ghuis. i. ⁊. ij. nisi.

s De ipsa. ſ. ptãte data legato: valẽt ergo lre cũ non sit talis veritas tacita: q̃ exꝓssa mihi lomin⁹ lras habuissz. ſ. e. ti. sup lris ꝺ hoc i lris ad bñficia ipetratis gnãliter nõ sit verũ: vt j. e. ti. si motu. cõ.

t Absurdũ. Nota bonũ modũ argumentãdi ex seq̃la absurditatis: sic ſ. de excep. cum i ter ꝓiorem.

u Nostra. papa non debet iusticiã suam negligere: q alios in sua iusticia foueat: vt. j. de i nu. ec. q̃ñ.

x Incerto. sicut cum scribitur alicui ꝓuideri de beneficio quod ꝓmo vacabit in ciuitate: vel qõ ꝓmo vacabit in prouincia: vt. ſ. e. Ghuis. incertum est q̃ beneficiuz impetrãs sit habiturus: ꝫ h certuz est de canonicatu lexoñ.

y Acceptandi. vt. j. de concel. ꝓben. quia cunctis. ⁊ c. ne captande. ⁊ cetera.

z Reuocasse. ꝫ enim eandem retinuerit potestatem ⁊ tamen maiorem ſ. renocandi etiaz tacite: vt hic videſ

a Lucro. de dãno enim eius non agitur: quia si dimisit priora beneficia recuperat illa fm formaz decreti. j. e. si beneficia.

a ¶ Adistar. coadiunat primā rōnez p duo legalia arguūta: sic. j. ō ꝓcess. ꝓben. qz cūctis. de sen. ex. si laicus.
b ¶ Seruꝰ. hēs hoc. ff. si cer. pe. l. eius q in puicia. hic enim nō agit de dāno seruꝰ: ꝛ sic ab ignorante suo ptās reuocat. sic inducit ad ꝓpositum.
c ¶ Calendario. l. noīb⁹ faciēdis. ff. de l. iij. q fuiuz.
d ¶ Nō facit. ōbitorē tñ soluēte sibi ꝛ hoc ignorante liberat: vt in p. l. eiꝰ q. ꝛ. ff. de solutio. figs seruo. ꝛ. l. cuz quis. §. i.
e ¶ Reuocās. sic ff. e. li. de rescript. si gratiose. i. Rñ. vbi de hoc. j. ne seva. c. vno. in fi. ff. loc. l. iij. instu. māda. §. recte.
f ¶ Et dñi. repete ad istar. ꝛ hēs hoc ff. de pecul. l. non stati. ff. ō opt. leg. apud auſidiū. Et est hoc casu quod dam speciale ꝓ ꝛa regulā. ff. ō re. iuf. c. i. ff. e. l. nihil. qa peculiū re non tñ ꝓbis ꝓstituitur. ff. de pecul. peculiuz §. si ꝓbis nomia. ꝛ tñ verbis tollit vt hic: ꝛ in ꝓdicta. l. nō statim. Jo.
g ¶ Premissa. sēp enim præcedere dz xij. q. ij. indigne. ff de sen. ex. sacro eiī si.
h Quia sepe. secundus q i petrauit dignitatē ꝛ ꝓbendā ꝓferetuz ꝓiori qui solum ꝓbendā ipetrauit: si ꝓbēda dignitati ē annexa: alꝫ non. Emanauit aūt hec decre. ad declarationē ꝛ correctōez eoꝝ q̄ no. Inno. ꝛ host. ff. e. ti. c. vlti. ꝛ. ff. de ma. ꝛ obe. statuim⁹. ꝛ ꝓpost. ō rescrip. capitulū in glo. magna. §. vnū caluz. Et repꝛobata est opinio inno. ꝛ ꝓpost. q dicebāt: lz ꝓbēda nō esset annexa dignitatē habentē ꝓferri: ꝛ sic dicebat ꝓpo. se ō mādato pape, pnūciasse i boñ. eccliā. i dignitate affsbyrsalu: appꝛobata ē aūt opi. hoſ.
i ¶ Dubitaſ. ꝛ merito fuit ōclaratio eoꝝ faciēda: sic. ff. e. li. ō elec. qz sepe. §. vt lit. ñ ꝓte. qm̄. Dubitabat aūppp varias opiniones q̄s. §. vidisti. ꝛ fuit ēt hec dubitatio
k ¶ Prebenda. tñ. (nostris tēpoīb⁹ i boñ. eccliā.
l ¶ Officio. ꝓpetuo in ecclesia: vt. ff. ō ꝓsue. c. i.
m ¶ Vacat. morte renunciatione vel, pmotione illiꝰ qui dignitatē habebat ꝛ prebendam.
n ¶ Declaramus. Nō qz ius nouū nō facit lz vetꝰ declarat: facit qō dixi. ff. ti. ꝓx. c. vno.
o ¶ Anteriozē ꝛ sic ē iure ponoz: qz ex quo ꝓbēda ñ est annexa vtriuſq; quo ad hoc est par cā: secus cū est annexa: ꝛ facit qō dixi. ff. e. hi qui.
p ¶ Preiudicari. gſa. n. ꝛ facta intelligīt fieri sine alterni iuris ꝓiudicio. ff. e. li. ō ſſcri. Huius.
q ¶ Apparet. q: tūc secꝰ j. e. c. pe. ꝛ. j. ō ꝓcess. ꝓben. auctoritate.
r ¶ Annexa. ex quo enī hz vnum ꝓnexoꝝ ꝛ reliquū hīe dz: ō ꝓsti. translato. ad hoc. ff. e. ꝛ. super eo. hēs igīt vnū casum i quo scōs ipetrās ꝓmo i petrāti ꝓferꝛ: aluū hūusti ff. e. si clericꝰ. aluū. j. e. c. p. aluū ō ꝓcess. pre. c. pe. Interdū hēs q vacat ꝓbēda: ꝛ ille q expectat ꝓmā: ullā ñ ꝓsequit: vnum casuz hēs. ff. e. ti. c. ij. in fi. aluū. j. e. cū i ecclia. tertiuz. j. e. ti. cui. q̄rū. j. ō re. p. c. vno. quintū. ff. ō renū. c. ij. ꝛ alium hēs i ele. gie. de rescrip.
s ¶ Quz in illis. Declarāt hic q̄ no. per ber. Inno. ꝛ host. ff. e. c. vl. p. ꝓpost. ff. ō rescrip. caplm in glo. magna. §. sed quid in his.
t ¶ Regrat. Est. n. ars artiū regiū aiaꝝ. ff. ō eta. ꝛ q̄lit. c. pe. ad hoc. ff. e. graue. ꝛ. c. se. ꝛ. ff. e. c. i.
u ¶ Intētiōis. ad quā re currendū ē: vt. ff. e. c. vl. ꝛ. ff. ō deci. ex multiplici vbi ō hoc. Illa āt itētō ꝛ ro q̄ fuit delegans dz eē ꝛ ōlegati. ff. ō rescrip. super lris in fi.
x ¶ Cura. ēt si i lris, puideri mādet q̄ aiaꝝ cura ñ negligat: si q̄ iminet dignitati: qō dic vt in clemē. e. i. si dignitatem. i. Responso.
y ¶ Prouideri. hic ē q̄ cū patiētib⁹ defectū i etate dispensant cpi i dignitatib⁹ ñ curat: lz i curat: nō. ff. e. li. ō eta. ꝛ q̄l. c. vno ꝛ ēt si. ō fi. ffsbyr. c. i. ꝛ ē hoc pp būficioꝝ ipetrationē q̄ dr ambitiosa ꝛ restrigēda. ff. e. Huius. cū alꝫ noīe būficiū dignitates ꝛ būficia ſcludāt: vt. ff. ō v. si. c. pe. Quidsi papa sīplr mādat puideri ō būficio: nūqd potuit executoꝝ ō tali būficio puideri: qō fgrat sacrū ordinē. vī q̄ ñ ar. h⁹. c. ad h. ff. e. li. ō fi. ffsbyr. c. i. Sz dic ꝛ. j. e. ei. cui ad idē. ff. e. si. p clicī. nisi parēt i etate ō sectū: ita q̄ ad illū ordiez. pmouēri ñ possz: vt ibi. ꝛ. ff. e. li. ō ff.
z ¶ Electionē. electio igīt ñ pcludit sub vbo, puisiōis (si eo tpe vel dispōis: cū inter ista tria sit dfia: ꝛ facit qō statim legi: ꝛ est si. ff. e. li. ō of. lega. deliberatōe. Rñ. i. ꝛ facit qō dixi. ff. e. li. ō elec. c. vl. ꝛ. j. c. pxiij. Rñ. i glo. sed nonne.
a ¶ Eis. s. platuris ꝓsonatibus vel dignitatibus.
b ¶ Assumūt. ēt si ibidem i lris ne elec. eligāt. vt i cle. e. ti. si di

galtatem.ij. Rñ.

a Noscat.hic ꝙ capitulū vacāte sede ñ ꝓfert bñficia:q̄ spectāt ad collationē epi.ē.nc se.ya.c.ij.t.j.e.ti.e.ti.c. vno. t nī tē istmit istituēdos ab epo.j.e.li.ō instī.c.i.ē.ō ma. t obe.cū oli. t idē vides i gnāli vicario.ē.ō isti.ex frequentibus.ē.c.li.ō of.vi.c.vlti.

b Adiecto. exquo papa hoc nō adjcit: alioq̄ tñ gnare ñ itēdit: t hoc itellige sm determinatōez quā hēbis.j.e.t.c.vlti. t fuit hoc sumptū ex q̄dā cōnagāti q̄ iciebat ꝓtigit interdū sicut te. tē.

c Alio.absurdū.n.eēt illū gnari ō quo papa ñ itellexit. Jn ōrū vōbatur: qz ad collationē suā spectat: lz t alteri⁹. nā t g iurat suū ñ esse: iurat t ībi cōe ñ esse.ff.ō v. si. pupill⁹.§.vl.t g legat ꝟ uos suos: t g i totū t g ꝑte sui sunt: vt legasse. ff.ō l.ij.l.ligs suos. sed hoc fac ōria itētio pape idē ē ergo dicē ad collationē tal: t solius talis.

d Jtibi absenti. bñficiū mihi collatū añ dissensū meū alīt conferri nō pōt: nisi īminus mihi dar⁹ ad ꝓsentiēdū eēt elapsus: t tūc ēt post īminū anteq̄ alii ꝓferat poto ꝓsentire. Emanauit hec ōcre. ad ōclaratōez eoz q̄ nō. Jnno. t host. t moderni.ē.c. accedēs. t host. i sūma ō isti.§. gs istimi. sciēbam⁹.n. q̄ absenti potat bñficiū ꝓferri: t absens inuestiri: vt ibi ꝑ dubitabat an medio tpe posset collatio reuocari: qō h̄ īmia tur. t q̄ dicē absenti idē t multo forti⁹ si pūti: q̄ forte deliberare

e Ēpm.factū ponit ñ iur⁹: qz idē ꝑ aliū. (velle se dixit.

f Habueris.acceptādo vl ꝓsentiēdo vel ratū hūdo: si negocioz gestoz vel procurato: gnālis fuerat inuestit⁹ ō ipso: lz si ꝑsōalis stari dicī ō bnū suū: qō dic vt no.c.accedēs ad hoc.ff.ō ne.ge. si ego.ff.ō sol. ratū.ff.de acq.pos.q absenti.

g Aegras.sc⁹ i legato ꝑēt: qz tē aegrit⁹ dñiū legatario ignorāti: lz ꝓmutabilit.ff.de l.ij.cū pr.§.surdo.fac.ff.de ꝓdi. t de mō.l.legata.p q̄ iura dicebāt qdā qō hic dr: ītez p id qō hēs ē.de elec.cū inter canōicos. t.c. publicato. ad hoc.j.ō re.iur. qō semel cū suis ꝓcor. Alij dicebāt q̄ si secūdo ꝓus fieret traditio: vel ꝓus ꝓsentiret bñ tenebat collatio p.l.C. de rei ven.l. quotiēs i pn. t i fi. vbi dr: q̄ si res vēdita fuerit dnō⁹ ille potior ē cui pr⁹ fuerit tradita: t vide qō dixi.j.ō re.iur.q ꝓor. Tertia opinio erat: q̄ aut scōs scient recipiebat bñficiū aut ignorāter: i ꝓmo casu ñ tenebat collatio: i scōo sic: teneat tñ ꝓferēs, puidē ꝓmo i equaleti bñficio: ad hoc.ē.c.inf ceta.j.ō iure pa.pastoral.fac ad hāc distinctionē.j.ō ꝓcef.pbē.q̄ cūcq̄.ff.de vsufr.

h Alī⁹.puta legat⁹ō latē q̄ ꝓfert bñficia vacātia.ē.(l.sticho de of.lega.c.ij.istud aūt ꝓferre ñ potu: qō lz vacat tñ nō est liber: vt.j.sequitur.

i Psonā.lz nūqd potit alti sub ꝓditōe ꝓferre.l.si ille ñ acceptauerit: nō.ē.c.li.ō elec.c.ij.t.j.de re.iur.acc⁹. sē bñficiū ñ vacās ñ ꝓfert cū ꝓditōe q̄ vacabit.ē.de ꝓcef.ꝑben.c.ij. ad hoc.ē.ō rescrip.pastoral. Sz nūqd pōt ō illo ordiare ñ consēēē noscat⁹: sicui de bñficio ad alicui⁹ collationē spectante ꝓuideri mādet: ō illo qō ad ei⁹ pñtationē vel istitutōez ptinet ꝓuideri ñ potit: nec ēt equerso. exp̄sso.n. vno casuū pdcō rū mādatū sup hoc factū: qō dz ō sui natura restringi: ad alios extēdi ñ dz.

k Si vo de bñficio ad aliquoz collationē vel pñtationē spectāte nō adiecto⁹ cōit vl diuersis ꝓuisio iniūgit facienda: i bñficio qō ad collationē vl pñtationē alteri⁹ ipsoz: īm ptinet adipleri ñ pōt.

l Sicuti si de bñficio spectāte ad collatōez vni⁹ ꝓuisio iniūcta fuisz: ipleri nō possz i bñficio: c collatio ad eū sil cū alio⁹ ptinēt. dem.

m Jtibi absēti⁹ p tuū epz⁹ ꝓferat bñficiū: lz p collationē h⁹ i donec eā rata hūerīs⁹: ius i ipso bñficio vt tuū dici valeat: ñ acq̄ras⁹: ipse tñ eps vel q̄cūq̄ alī⁹ ō ipso bñficio nisi ꝓsentire recuses: in psonā⁹ alteri⁹ ordiare neqbit: qō si fecerit: eius ordiatio facta ō bñficio nō libo: viribus nō subsistet.

n Sz si eps notificata tibi collatōe ad ꝓsentiēdū īminū⁹ ꝓpetentē assignet: nisi ꝓsenseris: potit eo lapso⁹ bñficiū libē cui viderit expedire ꝓferre.

o Anteq̄ tñ ipse⁹ ꝓtulerit tuū potis ñ obstante q̄ lapsus sit īmin⁹ pstare ꝓtē sus⁹: t extē ō ipso ñ potit alr ordinari. dem.

p Uz⁹ q̄ bñficiuz cui aiaz cura⁹ imīnet ui occupat: seu se scient⁹ iniuste intrudit i eo: ōcernim⁹ ipso iure fore ꝑuatū bñficio: qō cū cura simili ꝓmitus obtinebat⁹. non enī eaō uolūtate manēte: ad hoc.ē.ō pcur. lz. vbi ō h̄ dixi

q Cōsensū. ad hoc.ff.de op.le.l.mācipiox Jo.an.

r Uz q.q vi vel iniuste occupat⁹ bñficiū curatū: ꝑuatus ē ꝓmo: q̄ aūt vi beneficiū aliq̄ occupat ē ipso iure ꝑuatus iure: qō i illo vel ad illud habebat. Emanauit hec decre. ad approbationē t ōclarationez eoz q̄ nō. ino. t host. ē.c.t. de multa.

s Cura.al⁹ nō hēret locū pēa ōcre.ē.c.ō multa. si ergo hz ecclesiā curatā: t postea violēt occupet simplex bñficiū ñ vacat ꝓmū: sed pdit ius: siqō hēbat i scōo: vt.j. pr. Rñ. Sz qd si hz curatā ecclesiā: t vi occupat ꝑ eadem vel simplex bñficiū cui ē ānexa eccla curata: nūqd vacat ꝓma. Dic q̄ nō: lz locū hēbit seq̄ns Rñsio. hoc dico p decre.ē.c.ti. sup eo. vbi ergo esset ꝑuat⁹ ꝓmo p iustā receptionē secūdi: erit ēt ꝑuatus p iniustam al⁹ nō t si. qō dicimus ō bigamia q̄ iducit p matrimonium qō non tenet eo casu quo icurreret: si matrimonium teneret: als nō.ē.de biga.nup. Jo.an.

t Scient.ignorant igit nō tenebit pēa: ad hoc.j.e.ti. si bñficia. qō ō ignorātia facti vez itelligo secus in ignorātia iuris.j.de re.iuf.ignorātia cū suis ꝓcor.

u Obtinebat.eaō róc q̄ hic ponit i pēa decre. ō multa. dicī idē ō decre. cū in cūctis.ē.ō clec.s. q̄ si aliquis scienter t iniuste se faciat in epm ꝓsecrari: puta lis. pēdē. q̄ vacent pora bñficia sua: ac si canonice ꝓsecrat⁹ fi isset: t sic ēt iam audiui i curia fore factū: ꝓpter rationē que sequit. t eadez rōe vi: q̄ si aliquis iniuste detinens bñficium impetrat aliud beneficiū: ñ facta ñtiōe ō illo

Vi pea brendis t dignitatib

beneficio qđ occupatū tenebat: q̄ lre nō valeant: ne sit melioris ꝓditionis ꝛc. vt hic: ad hoc. ē. ℭuis. ꝛ sic intelligit. j. e. si motu. ꝛ idē ēt ſm id dici pōt de decre. nō pōt. j. e. ſ. q̄ ſi aliqs hębebat plura bñficia: ex qb⁹ vnuz erat occupatū: ꝛ tacito ō illo ſup alijs ipetrauit diſpēſationem: diſpenſatio nō valet.

r ℭ Exiſtat. xvi. q. i. legi eſtam i pā. ff. quod vi aut clā l. nā ꝛ ſeruus. ff. ō iur. ꝛ fac. ignor. l. regula. §. ātepenſt. nec ex ōdicto quis facit ꝓditionez ſuā meliorez. ff. de do nat. inter vi. ꝛ vx. l. iij. §. i. ō ſen. exc. ſi vere. nec melior eſſe dz contumacium q̄z obediētiuz ꝓditio. ē. ō poſtu. c. i. de do ꝛ contu. contingit.

s ℭ Violēti. Nō q̄ latius loquit pars ꝓma q̄z hec ſecunda: qz loquitur hic ſolum in violento non in alio ſe immiſte intrudente: vt i ꝓma parte ꝛ intitur iſte. §. rigori illi⁹ legis. C. vnde vi. l. ſiquis in tāraz ꝛ. xvi. q. vi. placuit.

t ℭ Verentur. vereri deberent: cum ſi ne iuſto titulo illa detinere nō poſſit nec eos iuuat anti qua poſſeſſio. j. de re. iur. c. i. cuz ſuis concor.

u ℭ Formidie. lxij di. docend⁹. ō elc. cum in cunctis. ō vi. ꝛ ho. cler. vt clericoruz. ad idem. C. de emen. ꝓpin. l. vna. accedat qđ dī: oderūt peccare ꝛc. ꝛ vocat talis timor ſeruilis qui p ſe ꝓmiū ñ hz niſi qz ſolet inducē filiale: ꝛ ē timor ſeruilis ſm greg. in qno vinit peccandi voluntas: ꝛ ſeq̄rē op⁹ ſi ſpare ipuritas ꝛ ptinet ad ſeruuz. Jnitialis reſpicit amiſſionē ꝓmij: ꝛ ptinet ad mercēnariū: filialis reſpicit offenſaz ꝛ. ꝓpe ad filium ptinet.

x ℭ Talit. ſ. violent. facit. p eo qđ. ē. dixi ꝛc.

y ℭ Ad ea. dīa ē inter ius qđ ꝓpetit i re ꝛ qđ ꝓpetit ad rē: vt videbis. j. ō concel. ꝓben. c. vlt.

z ℭ Si cui ꝓcedit. approbat hic opi. hoſt. quā nō. ē. e. ti. c. vl. i fi. ꝛ fr approbat opinio ino. ibi no. ꝛ ꝓpo. no. ō reſcrip. cū adco. i fi. ꝛ fuit de facto in mediolan. archiepo. hec queſtio primi dicti.

a ℭ Idonee. ꝛ ſi nō apponat hoc idē itelligo. ē. ō elec. cāz que. ē. de reſcrip. cū adco. ad hoc ō ꝓſūptio. c. vlti.

b ℭ Sufficiens, ergo ſi nō ē ſufficies ſecus ē: ad hoc. ē decet: vt ſtult⁹ melioris q̄z pitus ꝓditiōis exiſtat⁹: vl q̄ in uaſoz eo q̄ iuſte igredit: puelegio gaudeat potiori. ℭ Jnſup vt violēti q̄ auctē vel veriuſ temeritate, ꝑpa occupare dignitates ꝓlonat⁹ aut alia q̄cū q̄z eccl̄iaſtica bñficia ñ verentur⁴: ꝛ ſi nō virtutū amore penē ſaltē formidie⁹ a ſue temeritatis audacia refrenent: eo ipſo ius: ſiqđ in dignitatibus ꝓlonatib⁹ ꝛ bñficijs occupati talit⁹ vl ad ea⁹ ipſis forſitā cōpetebat: amittant. ydez.

I S cui ꝓcedit⁹ vt auctē ap. poſſit vni ꝓlone idonee[a] i ſua vl alia eccl̄ia, puidē: alicui aliud bñficiū ſufficiens[b] obtinēti, puidere nō pōt⁹: niſi ꝓmo ille bñficiū qđ obtinet oīo dimittat[c]: vel niſi in conceſſiōe h⁹ i ſit exp̄ſſum: q̄ al⁹ bñficiate valeat puidere ꝓlone. tunc. n.[e] puidere poterit vnicū oūtaxat bñficiuz obtinenti: oū tñ illi cura nō immineat aiaz. ℭ Si vo ꝓceſſū fuerit: vt puidere illi valeat: qui alia bñficia noſcit obtinere: h⁹ i pluralitas dz ſolū ad duo bñficia ſine cura⁹ reſtringi: p uiſio q̄z facta ꝯ ꝓmiſſa eoipo de reſcrip. poſtulaſti. Quid aūt veniat in hac ſufficientia no p Jo. xxi. q. i. c. i. ꝛ p ber. ē. e. t. de monachis.

c ℭ Non pōt. Prium notabant dicti doctores: ꝛ mouebantur illa ratione: qz hoc caſu nō fiebat gratia, puiſo ſz puideti: nec poterat ſm eos puiſus hoc caſu ambitioſus dici: cum ad ſui inſtantiam nil fuerit obtentū. ē. e. ℭuis. j. eo. ſi motu. Sed contrarium eſt vez: qz beneficiatus idoneus nō eſt. ē. e. ſup iozdiata. ꝛ iure cōi beneficiat⁹ bñficiari ñ mādatur. ē. e. t. qz in tñ.

d ℭ Dimittat. ſi ergo dimittit tūc ſibi poterit ꝓuideri: ꝛ i hoc ē dīa inſtā formā ꝛ illā: quā in ꝓncipio impetrauit ille: cui puidet: qz in illa non ſufficit mō bñficiū ꝓmū dimittere: ſi tūc tacuit. j e. ſi motu. hic ſuffic̄ nūc dimittere: lz i ꝓceſſione gr̄e nihil fuerit dictum.

e ℭ Tunc enim. Mō iterpretationem ſtrictaz: ad idem. ē. e. cum in illis.

f ℭ Sine cura. ſi igitur virū q̄z vel alter⁹ ſit cura tū: tali nō poterit, puidē ℭt nota q̄ pluralis elocutio non eſt vaga: imo potius arta ꝛ reſtringenda. ſit ergo contēta duorū numero. j. de re. iur. pluralis cum ſuis. ꝓcor.

g ℭ Subſiſtat. poſit igit illud bñficiuz alti cōferri. ſed ſi ille poſſidet: nō poterit ſine cognitione cauſe de poſſeſſione repelli. j. e. lz.

h S I bñficia. Sigs ignorās recipiat beneficiū ꝓius refuſatā vel alteri collatum p papam: ſi exquo ſciuit: illō ſine difficultate dimittit recupat ꝓza bñficia pp illud dimiſſa: al⁹ nō. hec ō cre. ſūme iniūſt egrati: ꝛ iuſte ignoi ℭ Sedē ap. idē ſi p alū q̄ ꝓferre poſſet: pura p (rātie, puidet. legani. j. e. t. ſi a ſede. qz nō ius ponit ſed factum.

k ℭ Ab his. ſciēt⁹ vel ignorātib⁹ nō curo: vñ ſi bñ advertis: hec decre. nō regrit ignorantiā in ꝓferente: ſz ſolū in eo cui cōfertur. Preſumit aūt ignorātia: niſi, pbet ſciētia. j. de re. iur. ꝓ ſumitur. qđ intelligē vt ibi dixi.

l ℭ Dimiſſa. l'iur' nēcitate l'ignorātia l'ſola volūtate. Jo. an.

m ℭ Aſſignari. multo ergo fortius recupabūt: ſi adhuc non ſint alijs aſſignata: vt. ē. e. ſi tibi. in fi.

n ℭ Culpa. ꝛ ſic deberēt eē ſine pēa: ō ꝓſti. cognoſcētes. j. ō reiū. ſine clpa. ſi g⁹ ſciuiſſet fuiſſet i culpa: ꝛ ſic tali ꝓuilegio n vtēt

o ℭ Certiores. ꝛ ſic cuilibz referēti credē ñ tenēt. ō ſi. p tuas. ij. ſed nō dz ſe dicē dubitare vbi cert⁹ eſſe dz: de reſcrip, cum ꝓtingat. ꝛ eſt ſi. xxxiij. di. habuiſſe. in pn.

p ℭ Oēs alios. hoc vult dicē. bñficia iſt⁹. a. fuerī collata. b.

ste.b. dimisit q̄ pus hēbat: t tuerūt collata. c. cui⁹. c. pora bñficia fuerūt collata. d. aget. a. ℨ. b. g si dimittat i pace: aget ℨ c. g etiā si sine difficultate dimittit repetet. a. d. t sic de singlis.

a ℕ On pōt. Emanauit hec ōcre. ad ōclaratōz eoz q̄ no. Immo. ℨ. de elec. dudū. ij. i glo. hoc itelligē in fi. t q̄ ibi no. hosti. t ō rescrip. po stulasti. t de pbē. sup in ordiata i fi. t ppost. in ō cre. caplz de rescrip. ad fi. glo. magne. v. Jtē q̄rit ō hac. t. c. i nr̄a. i gl. penul. t gar. ℨ. de of. oz. ordiarij. i fi. t guil. i spe. ti. de lega. §. videndū. v illud cū se. vsq; ad fi.

b ℂ Modicū. si n. i ipe tratōe hoc locū hz ℨ. ō rescrip. si ꝓponēte. ſ. e. ſi motu. mlto fortⁱ⁹ i dispēsatōe locū dz hāe: cū ēt ipse dispēsatiōes sint ābitiose t restringēde. ℨ de fi. pſby. c. ij. qs aūt su p pluralitate bñficiorūz dispēsare possit: vid̄. lxx di. sanctoz. t. xxi. q. ij. si qs iā trāslatus. t. ℨ. e. ti. de mu ta. An aūt de iure sine dispēsatione tenē ri possint: vide qō dixi ℨ. de rescrip. gratia.

c ℂ Ap. se. no. ar. ꝓ illa opi. que hz q̄ solus papa dispenset in curatis.

d ℂ Curā aiaz. pone habēs eccliaz curatā dispē satiōez obtinuit: vt licēt sibi recipe aliud bñficiū ēt si sit pſonat⁹ si⁹ez curā nō habēs: t cū ꝑoū teneē ꝓferē sibi archidiaconat⁹: q̄rit an possit illū retinē. t vi q̄ sic: q⁹ hz archidiacon⁹ curā hēat: nō tñ curā silez cure pochial⁹ ec clie: vt. ℨ. de elec. dudū. ij. ad fi. ad hoc. ℨ. g fi. sūt le. p venera bilē. v. verū. nec ēt pōt dici silē vbi ē aliq̄ diuisiuudo. xxvij. q. i. sic. n. ff. de iniusto rup. tes. l. ij. t expssa siūtudo regrū. ℨ. de trāsla. iter corporalia. Jtē vbū sile in idulgēna posūt ḡnose i terp̄tandū ē. ℨ. de. v. sig. si oli. Sz dic ℨ hz gul. q̄ hoc no. i spe culo ti. de lega. §. videndū. v. qd si habēs eccliaz. t. ℨ. de of. oz. ordinarij in fi. simūtudo eni de q̄ fit mēto in idulgēna: ñ ad spēs: hz ad genus refert: t sufficit q̄litercūq; cura hēat: cuz talis idulgēna sit velut ābitiosa restringēda sit: vt hic vides: t ℨ. e. ti. de rescrip. si gratiose. de fi. pſby. c. ij. C. ō sena. pſul. l. i.

e ℂ Cāonice. ꝓcor. ℨ. e. ti. ō ffcrip. si gr̄ose. t. ℨ. ō elc. dudū. ij. ad fi.

f ℂ Retinē. q̄ro de duob⁹: ꝑmo nūqd p talem indulgentiam videat ꝓcessū: q⁹ i neutro resīdē teneat. videt q⁹ sic ne inutilis sit idulgētia: t hoc vi teneē Jo. vij. q. i. sigs i clero. i glo. ij. cā eni ꝓhibitōis eē videt: nego plura bñficia bēat: q⁹ resīdē teneē: hoc ergo iducē vi idulgētia ꝓncipalit q⁹ ad hoc nō teneatur. Dic hz gul. q hoc no. i pdi. §. v. qd si idulgeē: q⁹ teneē in alia resīdē: nisi illud expsse in idulgētia cauereē: q⁹ ad hoc nō teneē ābitiose eni sūt tales idulgētie t restrigēde: vt ℨ. dixi. resideat ergo in alia quā vlt: vel nūc i ista nūci illa: t sic vtriq; satisfiet. Sz qd dices in idulgētia cauet hec clā: dūmō i bñficio quo nō resīdet faciat canonice de fut̄o: nūqd si hūc modū nō fua uerit valz dispēsatio t bñficioz retētio. Rñdeo hz ino. t hosti. t ꝓpost. q hoc nō. i dicta decre. dudū. t de pūp. c. vlt. t guil. q hoc no. i pdi. §. i. v. hz qd si in idulgētia. q⁹ bñ tenet dispēsa

Non pōt dispēsatō super pluralitate bñficiorūz con cessa ipetrāti pdesse: q̄ aliq̄ō q̄rūcūq; modicū bñficiū sb̄ricuit i eadē. Illō aūt ap⁹. se. idlt̄ū vt ql̄s duo bñficia curā aiaz hñuia: si alī canōice ꝓferāt eidē: possit recipe ac sil̄i cite retinē: itelligit ō duobus ꝑmis bñficijs: q̄ cū cura p̄di ctū idultū obtiere ꝓtigit eun dē. ℂ Cū vo tibi ñ obstāte q⁹ aliud bñficiū obtiere noscar a sede pdcā ō aliq̄ bñficio ꝑ uideri ꝓtigit: p hoc tecū: vt ꝑ mū bñficiū cū scō retiere va leas: non itelligit dispensatū. hoc eniz solū operat pdicta expssio: q⁹ facta tibi gza neq̄ at surrepticia iudicari. ℂ dē.

§ Jr aplice sedis legat⁹ vo lēs tibi sue legatōis au cte i certa eccliā puidere: ca nonicatū t pbēdaz nulli alij de iure debitos ꝓrio i ipsa ec clesia vacaturos collatiōi sue reſuet: t decernat irritū t in ane: si sec⁹ sup hoc ꝓtigerit at tētari: certis q̄ eos tibi ꝓferāt: cū vacabūt: executozib⁹ p suas lras depuratis. ℂ Nos q⁹ modū plēa ō his fcā narratione qō ab ipso legato fcm extitit ratū t gratū hñtes id au cte ap. ꝓfirmam⁹: t eisdē exe curozib⁹ vl alijs nūis dam⁹ lit teris i mādatis: vt i huismōi pulsionis negocio auctoritate nīa pcedāt iuxta ipsi⁹ lega ti ꝓtinētiā, liaz: certū ē q⁹: cū ipsa pulsio ipsi⁹ legati p⁹ imp titaz a nobis auctoritatē no stra cēseatur effecta: oīb⁹ quibus postea mādauim⁹ i eadē ecclesia puideri: etiā si cano nicatuz ipsius ecclesie duxeri mus cōferenduz eisdez: de iu re ꝑferri debebis in prebēda tiō: illud. n. dūmō nō hz vim ꝓditōis: hz potⁿ admoni tōis vel ꝓminatōis: vt. ff. ō tutel. l. muto. C. cōmi. epis. p totū. t vide qō dixi. ſ. de re. iur. act⁹. potit ñ scr utinij negligētiā eo iuste puari. ℨ. de cleri. nō resi. relatū.

g ℂ Dumis. ita dicebāt pdicti doctores t pbabāt p le. ff. de le. ij. fidei cōmissa. §. sigs. x. ff. ō pdi. t demō. l. hec ꝓditio. ff. de v. sig. boues. §. i. ff. de v. ob. cū qui calēdis. t idē erat satis expssuz p decre. ℨ. e. ti. ō of. oz. ordiarij ad fi. ibi dū dicit: vel ea q̄ tē. vt ibi dixi.

h ℂ Eundē. p receptionē ergo ttij vacāt duo pria: vt i cle. e. ti. si plures.

i ℂ Surrepticia. qō fieret exceptis duob⁹ casib⁹. ℨ. ō rescrip. gra. t. j. e. si motu ꝓprio. nō ergo q⁹ sufficiē hnic clausule: q⁹ suū cōsēq̄t effm̄: t aliter nō potit opari. ff. de admen. lega. l. legata inutiliter.

k § Japlice. qō hic dicit hā buisti. ℨ. e. si cū. t emanauit ad ōclarationez eoz q̄ ibi dixi: nec ē dīa i iure: hz in fcō videri possz: ibi ñ fuerat obtēperatū lr̄is legati. Jtē ibi papa mādauit canonicā stati ꝓferri: pbendā aūt cū vacaret: h canonicā t pbendā ꝓferri mādat cū vacabūt: t sic ibi expectās iā erat in ca

l ℂ Legatus. ſ. de latere: alius (nonicū recep⁹: hic nō. eni nec ꝓferre nec refuare posset. ℨ. e. li. d. e of. le. c. i.

m ℂ Legatōis. si eni auctoritate ap. spāli hoc faceret: nō esset alia ꝓfirmatio necessaria. ℨ. e li. hi qui. ij. Rūn ℂ Eccla. i q̄ ci⁹ dē legati alia ffuatio ñ pēdebat qō dic vt. ℨ. ō of. leg. c. iij. ad fi. t qō dixi vez itelligo nisi ēt id papa ex cta scia ꝓfirmāet ei⁹ rei fcā plēa nāratōe vt. ſ. di

o ℂ Decēnat. nō ℨ opi. modēnoz q̄ dicebāt: q⁹ legat⁹ ñ potat decretū apponē nisi ad id spāle hēret mādatū: ad idē. ℨ. e. li. ō of. legati. pñti. t dicā. ſ. ō pcel. prebē. q⁹

p ℂ Eos. ſ. canonicatū t pbendā. (cunctis.

q ℂ Cōfirmamus. nō in forma cōi: hz ex certa scia fcā fuit hec ꝓfirmatio. ℨ. de ꝓfir. vti. vel iuti. c. pe. Quid di ces de vsitata qōne: recep⁹ ē aliqs ꝓprio motu caplī: i petrat ꝓfirmatōez a papa p formā: ne sane canonici no mē tē. in q̄ ꝓfirmatōe papa qō de ipso factū ē: ꝓfirmat auctē ap. cū cla: si ē ita: mādans ēt executor: q⁹ si ē ita auctē ap. pbendā tē. post ipetrat aliqs canonicatū t pbendā nulli alij de iure ōbitā fm stilū solitū: vacat mō pbēda: cui debeat q̄rit. sup hac qōne multotiēs fuit a me petitū ꝓcilliū t sigillū: t dubitās ō ea plura lucra resputi: hz cōtrtenent doctores p hāc decre. t p decre. ℨ. c. si cū. q⁹ ꝑferat recep⁹ ꝓfirmat⁹: t bñ facit. p eis. c. li. ℨ. de rescrip. cū aliqb⁹ i fi. qō sat̄ puto. (rescrip. duob⁹

r ℂ Cōferēdū. qō pl⁹ ē q̄ mādare ꝓferri. vt. ℨ. e. li. de

De perbendis & dignitatibus

¶ Preferri. pferret g°: t hoc plegk q gra lua ẽ ppetua cũ als si ꝓfirmatio pape nõ iteruenisset: expirasset finito legatois offo: si ad collationẽ vacãtis ꝓcessũ nõ fuisset ꝛ. de of. legati pñti. in pn. t p hoc pz: q cũ p talẽ cõfirmationẽ acgrat: t augmẽtet ius: q talẽ ꝓfirmationẽ impetrãs de ꝓbus bñficija teneãt facẽ mentionẽ: t idem dico de recepto ꝓ ꝓprio motu capli: ad hoc. ꝛ. e. li. de pbẽ. ¶ Huis. t melius. e. ti. nõ põt. ¶ si enim in lris q quas ius ita acquisiuit ꝓseruat. s. in dispẽsatione sup pluralitate teneãt impetrãs bñficior suor facere mentionẽ: mlto fortius in lris per qs nouũ ius acgrit t acgsitũ auget eius imutando natũrã vt hic pz: t sic fuat curia. nã t q ꝓfirmat donat. ff. de ỽ. sig. l. obtẽt.

a ¶ Postmodum. s. post ꝓfirmatões t auctez ipartitaz vt. ꝛ. ỽ. certũ ẽ tc. sig igit medio tpe impetrauerit a papa. s. post refuatõnẽ t mãdatũ legati t aũ ꝓfirmatões illi ꝓferent. ¶ Plus ẽ ergo quo ad hoc quãdo a pncipio legatus auctoritate ap. ꝓtulit: vt. ꝛ. e. hi qui.

b ¶ Jmotu proprio. Equa distinctio huius decre. Emanauit ad declarationez eoz que no. glo. t moderni. ꝛ. de rescrip. si ꝓponente.

c ¶ Bñficiũ. Quid si plura bñficia obtinebat. Dicit q dam hoc locũ nõ hic: iz qõ sequit: vt multitudo bñficioz vitet. Sz credo ꝛiuz: cũ ratio ꝓprij motꝰ adhuc remaneat. sup quo fundat distinctio: t sic ẽ hodie imatũ p de. e. ti. si romanꝰ. ¶ Preterea iz valeãt lre: nõ ꝓterea poterat bñficia retinere: cũ p hoc secũ dispensatũ nõ sit. ꝛ. e. nõ põt in fi. optie facit. ꝛ. e. li. de rescrip. gra. t p istam t illã vides duos casus in qbus valẽt lre iz de bñficio eius ꝓ quo scribitur mentio nõ fiat.

d ¶ Ob hoc. s. q mentio nõ fuerit habita.

e ¶ Modicũ. opinio ergo Ber. quã consuetudo curie approbat p decre. istã ẽt approbat: t reprobat opinio. B. na. Jnno. t sequaciũ: q ibi no. distinguendũ iter tacentẽ t mentientẽ: vt i ꝑmo casu valerẽt lre: si modicũ erat bñficiũ: in secũdo nõ. Ain. t gof. distinguebãt. ꝛ. e cũ enemur. ꝛ. ỽ de rescrip. postulasti. iter tacentẽ tale beneficium p simplicitatẽ: vt tũc valeat rescriptũ: vel per dolũ: vt tũc nõ valeat p decre. de rescrip. sup litteris.

f ¶ Taceat. i distincte itelligo. cũ enim ius nõ distinguat nec ego distinguã: vñ siue p malicĩã siue p simplicitatẽ taceat: locũ hẽat hec decre. illã tñ distinctionẽ approbat Jnno. ꝛ. de rescrip. postulasti. p decre. e. ti. sup lris q in lris ad lites loquit nõ in gratiosis. Jo. an.

g ¶ Exprsse. pco: ꝛ. e. li. de rescrip. cum aliquibus. ꝛ. e. ti. c. ij. ad fi. vñ dico q licz ꝓbaret q papa ꝓprio motu collationẽ fecit: exquo nõ exprimit in lris: locũ habeat scõz dicta: t nõ primũ. quid enim scimꝰ: forte papa añ annũ rogatꝰ fuerat ꝓ illo: t sufficit ua scriptũ eẽ. ff. q t a qbꝰ. l. ꝓsperit. vt. q. iij. scriptum. Joannes an.

b ¶ Jpluribus. ỽclaratur hic domini calis qstio Ber. bar. q incipit epus quidã promisit auctoritate dñi pape: t vtitur hic papa eqtate: ꝛ. ꝛ. pri. decre.

¶ Vacãtibus. idem eadem ratiõe puto: qñ scriberet de pma vacatura: t due simul vacarẽt: ita q neutra primo.

k ¶ Jncerti. q: si certus fuisset expssisset quã dari voluisset. Joãnes an.

l ¶ Vel prebendam. nõ sunt ista verba litteraꝛ: sed mandauit de dignitate prouideri: t plures dignitates vacant: vel mandauit de prebenda t plures vacant prebendã. Joannes an.

m ¶ Motu ꝓprio. qõ nõ intelligitur nisi id in gratia expimatur: vt. ꝛ. e. proxi. in fi. illud enim omni casu locum habet t generaliter loquit.

n ¶ Maioris. maioritas cõsistit in multis: qõ dic vt. ꝛ. de testi. sup eo. ij. t no. ꝛ. de rescrip. sedes. hic aũt inspici iussit maioritatem valoris: scit enim q clerici hoc magis cupiunt: ꝛ. de cleri. nõ resi. q: nõnulli. ꝛ. e. auaricie. excecant ergo auaricia: vt. ꝛ. e. li. de elec. auaricie cecitas.

o ¶ Noticiam. nõ ergo curirt ignorãti: sicut nec de decendium datum ad appellandũ. ꝛ. e. li. de ap. ꝓcertationi. si. de concess. preben. quia diuersitatem.

p ¶ Alterius. s. ipsius cui fit: vel alterius: vt. ꝛ. e. pxi.

q ¶ Juri. ꝛ. e. ¶ Huis. t. c. nõ põt. Jo.

r ¶ Minoris. j. de re. iur. in obscuris. ꝛ. de censi. ex parte. ff. de le. ij. l. nummis.

s ¶ Dictum tempus. s. x. dierum.

t ¶ Elegerit. tunc ergo det quã vult t sit liberatus: vt. ff. manda. l. fideiussorẽ. ff. de le. l. siquis a filio. ¶. sigs plures. C. ỽ donat. siquis argentũ. ¶. i. Et no. q in isto casu t. ꝛ. primo reꝛuatur optio: tunc solũ quãdo est equalitas: vt tunc in ꝑmo casu eligat is pro quo scribit: in secũdo is q ꝓferre hz: vñ nõ puto q in primo casu quãdo est inequalitas possit ꝓferri minor: nec in secũdo maior: perinde enim est ac si ꝑmo casu papa expressisset de maiori: secundo vero de minori: sicut ergo si expssum esset mutari nõ posset. j. e. cui de nõ. ita nec hic cum habeatur ꝓ expresso per hanc declarationem. Jo. an.

t ¶ Elegerit. si. ꝛ. de rescrip. duobus.

u ¶ Devoluat. si. ꝛ. e. li. de ꝓsue. c. vlt. in fi.

x ¶ Um in eccla. approbat qõ no. hosti. ꝛ. de ꝓcess. ꝓbeu. postulastis i fi. t ponit tminos in eccla ebredunen. habes hic casũ quo vacat pbẽda: t nõ debet pma expectari: t de hoc dixi. ꝛ. e. qz sepe. in fi. Jo. an.

a ¶ Prebendaz. ē ergo i eccl̄ys iterdū repire maio: ē numez ꝑbendaz ꝙ canonicoz: vt hic: t. ē. de magistris. c. penult.

b ¶ Consuetudiné. valz talis ꝓsuetudo: vt in ꝑdicta decre. po stulastis. ē. e. li. de ap. a collatiõe.

c ¶ Dictā ꝓsuetudiné. Nõ. ar. ad qõnez mediolañ. Cõsuetudo ē mediolañ. q archiepus ꝓfert bñficia oium clericoz vacātia p vroratiõné vel iterfectionez ipsoz clericoz. vel pone ē ꝓsuetudo in aliq̄ ecclia q canonicus electꝰ i ep̄z ꝓferat canonicatū suū t ꝑbēdā: ē expectās aūcte aplica: vrozat vel iterficiturclericꝰ: vt i ꝑmo casu vel ꝓmouet canonicꝰ in ep̄z: vt in secūdo: executoz ꝓfert expectāti ꝑbendā: archiepus vel epus cõfert: q̄rit qs sit potioz. t videt q papa nõ itēdat derogare ꝓsuetudini vt hic: t sic nõ valet executoris collatio: ad hoc. ē. de ꝓsti. c. i. Sz certe satis credo q valeat: q papa ītendit ist̄i ꝓuideri de ꝑma vacāte: ad quēcūq; spectat collatio siue iure siue ꝓsuetudine siue priuilegio: qđ ꝑbat. ē. e. duđ. ij. t. j. e. Cui tibi. Hanc duo ꝓcurrebāt: q: ifringebat ꝓsuetudo t augebat numerꝰ tróne ꝓnexitatis illa ꝑbēda debet epo. ē. e. q: sepe. Credo āt satis ꝑbari p hāc decre. q si. xiij. sūt ꝑbēde in ecclia. t. xij. canonici: q: alteri annexū ē onus magr̄i: q si illa ꝑbēda vacat nõ debeat expectāri. Cõsuetudini ergo p quā ꝑbēda alīs debeat nõ derogat: sz ꝓsuetudini p quā ꝑbēda ad collatiõné alīus p tineat derogat papa: vbi determinate nõ scribit ad collationē tal

d ¶ Tibi ꝓcesso. p adeptionē secūdi (ad hoc. j. e. ti. c. vlti. bñficij curati: cuiꝰ fructus alīꝰ ex cā pcipit: nõ vacat p mū. Emanauit hec decre. ad declaratiõné ōcre. ō mīta. ē. e. t.

e ¶ Fructus. Nō. q: alia ē ista ꝓcessio ab illa quā hēs. ē. e. li. ō rescrip. si gr̄ose. ibi enī ꝓcessū fuit de bñficijs: h aūt de fructibꝰ hoc dico q: in illo casu virtute idulgētie nõ vacant bñficia hic vacāt: t necesse ē illa debito tēpore ꝓferri: als locuz habēt lat. pci. vt. ē. vt ec. bñfi. vt nostrū. t no. de magr̄is. c. penul. in vlt. glo. t hosti. in decre. ē. de. v. sig. c. penul. t itellige q si aliqua sint onera icūbēcia: ille q fructꝰ pcipit hz illa subire: qđ dic vt ē. e. li. de of. oz. pñti. ꝯ. pozo. Quos aūt fructꝰ talis hic dēat: t quot dies hēat ānus hoc casu: dixi. ē. e. li. ō rescrip. si ppt. t p illum. ꝯ. pozo. satis videt ista decre. t eiꝰ ratio ē sup flua. cū mīster dēat expēsas hic: q̄re ergo nõ vacat p̄mū exquo de fecūdo recipit salē victū. Sz potuit ē rō quā dixi i glo. q:

f ¶ Debitis. ad idē. ē. de. v. sig. c. penul. ē. e. li. ō re (nō est. scrip. si ppter. t idem si ꝓpter aliam cām.

g ¶ Duerata. ad quē soluēda tenebat ecclia: exquo noie eccle sie t p eius vtilitate erant contracta. ē. de solu. c. i.

h ¶ Te. vel alīi: q: idē iurī cū eadē sit rō: t fac̄ qđ dixi. ē. e. ti.

i ¶ Vacare. q: nõ ē adhuc adeptus plene: q: iz bñficiū (si tibi. hēat: fructus nõ hz: t sic nõ videt plene trāslatus. xxi. q. ij. si gs tā translatus. nā iz res data sit: vacua possessio tradita nõ ē. ff. de vsurī. si stipulatus. i. Rñ. t sic ad plenū recepisse nõ vī: ad hoc. ff. cõmoda. l. iij. ij. Rñ. t idē credo de decre. cū in cūctis. ſ. q si elapsū est tēpus de ꝓsecrandis epis: vel tā est ꝓsecratus: beneficia ꝓioza tenebit: si fructus ep̄atus alteri ex cā deberent eadē rationē: t caute faciet epus qui talē indulgē tiam hz si beneficium vacans conferat alīs beneficiato pone eni q habere debeat fructus p̄mi anni: p̄mo anno habebit fructus secūdi beneficij: secūdo anno vacabit p̄mum: t tunc habebit fructus p̄mi: si adhuc durat indulgentia sed quero: nunqđ iste teneat: ifra ānum ꝓmoueri. t videt q nõ p ist̄ō. c. nec videtur possessionez adeptus vsq; quaq; nec integre: t facit. ē. de elec. cum in cūctis ſ. cum vero. t hoc quidā tenent assertiue. Sed ꝓtrariū credo: t dico q bene currit tēpus exquo hz exercitium cure animarū liberū t pacificuz ad hoc. ē. e. li. de elec. cõmissa. ſ. i. ꝓpter illud enim ordinari dz. Ad decre. cum in cunctis. ſ. cū vero ibi ecclesiasticoz bonoz administratōnez tc̄. dico q ad ministrationē iste canonicoz t. xiij. ꝑbēdarū habet numerꝰ: ꝓsuetudinez esse ꝓponas: vt epus qui est p tēpore vocē hēat in capīlo tanq; canonicꝰ: lz canonicꝰ nõ existat: t vnā de dictis ꝑbendis sicut vnꝰ canonicꝰ obtineat i eadē: certū ē euz cui auctoritate ap. puideri mādat de ꝑbēda nulli alij de iure debita ꝓxio i ipsa ecclia vacatura: ꝑbēdaz quā per mortem epi vacare ꝓtigit: ne ꝓtra dictā ꝓsuetudinē: cui p ꝑfatū mandatū ñ itelligit derogari: futurus epus ꝑbēda careat: t dēs canōicoz nūerꝰ āpliet: hic ñ posse: sed expectare debere quousq; vacet alia oportebit eundem.

Idem.

Si tibi ꝓcesso a nobis vt fructus bñficioz q̄ vsq; ad certū tp̄s i tua vacabūt di oc. pcipe valeas p soluēdis ō bitis qb ē tua ecclia onerata bñficiū vacās postmodū cura hūs aiaz annexā alicui si mile bñficiū obtinēti te ꝓferre ꝓtigat: equū ē vt q̄diu fructus ipi pcepis p̄mū non debeat reputari vacare.

Idē.

Si de nõ sacerdotali ꝑbēda puideri mādat: si bi etiā voleti sacēdotal aūcte mādati hī conferri nequit.

¶ Similiter si in ecclesia: in q̄ integre ac dimidie ꝓbende habentur: mādet integra

h ¶ Si tibi ꝓcesso a nobis vt fructus bñficioz q̄ vsq; ad certū tp̄s i tua vacabūt di oc. pcipe valeas p soluēdis ō bitis qb ē tua ecclia onerata bñficiū vacās postmodū cura hūs aiaz annexā alicui si mile bñficiū obtinēti te ꝓferre ꝓtigat: equū ē vt q̄diu fructus ipi pcepis p̄mū non debeat reputari vacare. Idē.

i ¶ Si de nõ sacerdotali ꝑbēda puideri mādat: si bi etiā voleti sacēdotal aūcte mādati hī conferri nequit.

¶ Similiter si in ecclesia: in q̄ integre ac dimidie ꝓbende habentur: mādet integra

k ¶ Si de nõ. Cū mandat alicui nõ sacerdotalis vel integra vel certi valoris ꝓferri ꝑbēda: sacerdotal dimidia vel mioris valoris: illi etiā voleti ꝓferri ñ potit

l ¶ Non sacerdotali. istud videbat in eiꝰ fauoꝛ apposuit vt nõ ꝓpelleret esse sacerdos t tñ in eius lesionem reto: quer: ita q etiā si volet sacerdotalē habere non poterit. t ratio est in fi. c. t vide qđ dixi. j. de re. iur. quod ob gratiam.

m ¶ Dimidie. si vna ꝑbenda diuideret in duas: quelz p se diceret integra. ē. e. maioribus. t. c. vacante. Iz hic vna ꝑbenda diuidebat in duas: vel erant ibi ꝓbende que sic vocabāt integre t dimidie q: medietatē reddituū forte habebant respectu integrarum.

n ¶ Integra. qđ si simplicit mandet ꝓuideri ō ꝑbēda dic si ille ꝑbēde dimidie fūt diuise: q: pars a toto nā separata nõ est ps iz totū: tūc ō dimidia poterit ꝓuideri vt sic aliud sit de integra scribē t aliud simplicit scribere: ad hoc. j. e. tit. ei cui. Sed si als nulla esset diuisio: sed vna ꝓbenda diuideret in duas: secus crederē: cū tūc

non de prebenda sed si dimidia puideret.

a ¶ Prouideri. vade. j. nó enim tc̃.

b ¶ Prebenda. & tunc in pensione, puideri nó poterit vt. s. e. ti. q̃uis. i. Rñso.

c ¶ Diligẽt. ff. man. diligẽter, & s. de rescrip. cũ dilẽa.

d Jcet epus.

Edita fuit ad declarationez decre. de multa. s. e. ti. & ad pbatóez eoz q̃ ibidem nõ. Jnno. & hosti. & q̃ no. gul. s. ó elec. licet canon.

e ¶ Epus. vel q̃libet alius ad quez collatio ptinet: cũ eadẽ sit rõ: & pcilium idistincte logt̃ is quoq; ad quez priozis decre. tc̃. cui vbo declarati ue venit hec ócre, vt. s. dixi.

f ¶ Eandẽ. sic. s. e. li. de elec. cõmissa. §. i.

g ¶ Cõferre. Nõ ex hoc textu: q; de cre. illa. s. de elec. e. vlt. e. li. licz i cõfirmatoibus locũ sibi vẽdicet: nõ tñ in collatoibus: vñ videt: q; nó facta aliq̃ vocatõe põt fieri collatio: ad idẽ facit. s. e. ti. cũ in ll. is. §. cũ aũt. & bñ dicit textus ó iure pferre: q; istud è regulare: q; rẽ ad collationẽ meã spectantẽ vl ius qõ in eo habeo: donare vel quocũq; alio titulo in aliũ trãsferre possũ detentione alterius ñ ob. ff de re. iur. g põt. C. de heredi. vel actu. ven. p totũ. ff. de ꝓhen. emp. qui tabernas. ad hoc. s. e. venerabilis. s. ó feud. c. ij. de possessione aũt fiet qõ sequitur.

h ¶ Vocato. nó ergo remouebit possessor a sua possessióe vel q̃si sine cãe cognitóe: exquo titulo possidet: lz i insto. xvi. q. iij. volumus. & sic itelligat: de pcel. pben. cũ nris. de resti. spol. in lris. de cã pos. c. ij. & è expssus. C. de rei ven. l. fi. hinc est q; vsufructuarius vsufructu si uito nó põt a q̃si possessione expelli: imo ꝛ eũ aget negatoria: vel ex cantóe ó restituẽda re pstita. ff. si vsufru. peti. l. vtifrui. i. Rñ. ff. vsufru. quẽad. ca. l. i. §. hoc aũt. agat ergo is cui collata è eccl̃ia vt sibi tradat possessio: in quo pcedet sũmarie possessoz vocato. C. si p vis vel alio mó. l. vlt. nemini eni licz rẽ etiã suã: sua auctoritate occupare. C. vñ vi. sigs in tantã. xvi. q. vi. placuit. s. e. eã qui. ij. Rñ. ad hoc. s. de dñor. pozzo. & qõ hic dicit idẽ itelligo ſm pdictos doctores in oi eo casu in quo p uatus est qs ipso iure: pone in terminis, s. de elec. licet canon. lz vtilis esset declaratio: vt dixi. e. ti. cõmissa.

i ¶ Retinẽdi. vt si sufficiẽti secũ dispensatũ eẽt. s. e. nó põt. vel ad tẽpus hoc pcessũ: vt. s. ó rescrip. si gratiose vel ex cã nó pcipit fructus secũdi bñficij. s. e. ti. si tibi có cesso. vel hz cõmendatã eã. s. de elec. nemo.

k ¶ Jcui. simplr. hoc ñ sine mysterio dictũ fuit. si. n. in lris ptineret nó ob. aliqbus tc̃. p que effect⁹ gre vre ipediri valeat vel differri: hic secus q; pz q; pa pa vult sibi pbendã dari: o: dinẽ aũt recipiet: cũ etatis erit ad hoc apte. & sup hoc vidi declaratiã sub bulla.

l ¶ Sacerdotal. ex pilegio pscriptue vl statuto eccle. io. an.

m ¶ Mondũ. ergo nó ispicim⁹ tẽpus date: lz tẽp⁹ vacatiõis: vt si tũc è in etate bñ qdẽ: alis sequentẽ expectet. lz j. s. e. li. de rescrip. si eo tpe, vbi nó inspicit tẽpus quo vacat bñficiũ cum cura: imo solũ tẽpus date. So. in curatj bñficijs & ipsoz ipetratóe maioz idoneitas requirit q̃s in sacerdotalib⁹ pbẽdis. s. e. cũ in illis. de elec. statutũ. & iõ fauorabilioz est hec gra q̃s illa. pter hic logtur gnãliter: q; genus cuiuliter è itelligẽdũ. ff. de fuit. l. sicut. pterea gra illius decre. saltẽ in alia pte est duratura: hic aũt posz gra in totũ extigui. pone eni q; oẽs pbende ibi essent sacerdotales: si ergo ille qui i petrauit sibi, puideri de bñficio cũ cura: vel sine cura: tunc nó erat etatis idonee: p ea parte qua ó curato expssit sunt lre viciose: si aũt simplr ipetrauit sup ꝓmo bñficio: curati nó debebit. s. e. cũ in illis. lz sec⁹ cũ ipetro, puideri de pbenda vt hic vides. Jo.

n ¶ Etate. Quã dicis ꝓ

Jcui k puideri mãdatur simplr de pbẽda, primo vacatura: sacerdotalis pbenda ꝓferri nõ potest: si nõdũ m in etate n tali existat: q; possit ad sacerdotiũ, pmoueri: sed aliã o expectare õbebit. l dez

J pauper p cleric⁹ q: cui cuz bñficiuz nulluz haberet mãdabatur de beneficio iuxta sue, pbitatis merita p epiſcopuz prouideri: aliud ante q̃ sit prouisuz eidẽ bñficium fuerit assecutus: prouidere r sibi epus: cũ cesset causa s mãdati decetero nõ tenet. dẽ

gruã etatẽ. Dicendũ videt q; etas. xx. annoz. lxxvij. di. c. i. & iij. vbi est expssuz. Sz hodie si attigerit. xxv. annũ satis è in etate legitima: p decre. s. de elec. cũ in cũctis. & lxxvij. di. c. vlt. & hoc approbat cle. de eta. & qua. generalẽ. & nó dico hodie q̃nãda iterstitia tẽporũ: de q̃bus hẽs. xxvij. di. c. ij. & p totũ. Sz qd dices iã erat sacerdos: lz nó esset in etate legitima: nunqd debebit sibi pbenda. videt q; nó: q: nó est in legitima etate: qõ regrit hec lra: & nó debem⁹ respicere qd factũ sit tc̃. vt. s. de elec. cũ cãm. cũ suis pcor. Cõtra vl: exquo eniz pmotus è iam: qd q̃rimus etatẽ ad pmouendũ: recepit eniz verũ ordinẽ: de tẽp. ordi. vel nó est cõpos. pmũ credo cũ tali iterdicẽda sit executio ordis sic suscepti: vt i pdi. decre. vel nõ è cõpos. & q: nó dz eẽ melior? pditio ei⁹ deligt. s. e. cũ qui.

o ¶ Alliam. non sacerdotalẽ: vel etiã sacerdotalẽ: si nunc pegerit etatem idoneam: vt. s. dixi.

p J paup clericus. Mo. paup: q: nó sine mysterio dictuz puto. si eni in gra spãli, puisii sit alicui: & postea aũ vacationẽ adipiscatur aliud beneficiũ: nó expirat gratia: hec. n. decre. logtur de forma q̃ puidet necessitati pauperũ: que è iustitia vel q̃si: de pben. cum secundũ. Prouisiõe igit facta ipetrauit cessat causa iuris: & sic ipsi⁹ executio: & facit. j. e. si eps i. Rñ. in fi. ubi p eum vel aliũ tc̃. ius eni bñficiatũ nó benefici at. s. e. q; in tantũ. & hoc verũ puto: nisi adeptũ beneficium se non compateretur cum prima gratia: si iam haberet effectuz vt in duobus curatis. s. e. de multa. cum enim in eo casu periret ius in re multo fortius ad rem. j. de pcel. pben. e. vltio. & hoc approbat cle. de rescriptis gratie.

q ¶ Prouidere. talis forma etiam in litteris gre nõ extendit ad hospitalia vel loca silia: vt in cle. e. ti. per litteras.

r ¶ Causa mãdati. & sic cessabit effect⁹: & q; erat cã: q; nullũ habebat bñficiũ: & sic cã iusticie potius q̃s gratie: vt. s. dixi. pcor. de appel. cũ cessante cui ũ. Sz quid dices pone: est illi pusilli ó

vicaria nūqd p id expirabit mādatū. So. si vicaria est tpalis: pone in terminis. ē. e. li. ō elec. cū ex eo. in. fi. t. j. ō regula. bñficiū. ē. de ap. pcenit. ij. tūc nō expirabit mādatū: q: bñficiat⁹ non ē: cū bñficia sint ppetua. ſz si vicaria ē ppetua: vt. ē. eo. ex tirpande. tūc ſecus. ē. de rescrip. postulasti.

a ¶ Si a sede apostolica vel legato ipsi vni t ab ordinario alii eodē die idez bñficiū pferat: nec appareat q collatio fuerit pmo fcā: erit potior pditio possidētis. ¶ Si vo neut possideat is cui seds ipsa ptulit vel legat: ppi cō ferēt āplioze progatiuā erit alii pferendus. Idem.

¶ Uz singula officia sit singul pmittenda plonis: t dissolutōis ac euagationis macia sit religiosis p ceteris auferēda pñti phibem edcō ne alicq mōchi vel religiosi alīs plurib pozatib vel eccle sijs curā hñtib aiaz: ēt si eaō cura non per ipsos ſz per pres byteros ad eoz pñtationez per eos istitutos hēat exercere: absq sedis aplice aucte esse presumāt: nisi forte vn ex eis ab alio ōpēdeat vl ad inuicē sint annexi. Statuētes vt q̄cūq ipsoz pozatum vel ecclesiā talē obtinēs alīū receperit: pmuz: q̄ sit ipso iure puat: stati oio dimittē teneat: p eū ad quē ptinuerit libe alteri pferendū. gō nisi fecerit extūc eoipso efficiatur ineligibil: t tāq ābitiosus ab vtroq penitus repellatur.

¶ Circa eos autem qui plures pziozatus vel ecclesias huiusmodi nunc detinent p uidemus: vt infra mensem: postq presens ostō peruenerit ad eosō: vnū ex ipsis quē retinere voluēit reliqs dimissis eligere teneant: alioquin extūc penis subiaceāt supradictis. ¶ Prohibem insuper ne pozat vel ecclie aut admistratōes seu officia vni moasterij pfueta p eusō mōchos gubnari pmittāt deiceps absq aucte sedis eiusō alterius moasterij monachis gubernanda: nec hactenus commissa dimittantur eisdem: sz

b ¶ Appareat. si enī posset apparē que fuerit pzimo fcā ille obtinebit: vt si pbetur p testes ō hora: vel in ipsis litteris dē hora: t facit quod dixi. ē. de rescrip. duob. vbi idē verbum hēs.

c ¶ Possidētis. magnū ergo ē possessionis commodum. C. de rei vē. l. res alienas. iſti. ō inidic. §. retinende. j. ō re. uf. i pari. cū suis pcoz.

d ¶ Neuter. vel vterq: nec apparet gs tunc pzimo: idē iur. ē. de rescri. duobus. ij. Rñ. in pzin.

e ¶ Pzerogatiuā. sic. ē. de ma. t obe. per tuas.

f ¶ Ulteri. cui contulit ordinarius.

g ¶ Uim singula. Religiosus hñs pozatū vel ecclesiaz curā: si recipit 2m sine licētia pape: ipso iure vacat pmum: quod si statim nō dimiserit efficitur ineligibilis: t pznat vtroq. Eadem est pena in his qui habebant ante hanc ostōnem: nisi. j. mensem alterum elegerint t alterū dimiserint. Pziora tus ecclesie vel administrationes vnius monasterij solute per ipsius mōachos gubernari: absq se. ap. licētia alteri monasterij monachi nō pmittant: nec pmissa dimittant: q ō fecerit sunt pznati pte ordinandi p dicta ea vice: t deferat ad diocesanum in ñ exēptis: t ad papā i exēptis: recipiētes vel eligētes sunt ineligibiles ipso iure. Emanauit ad declarationē eoz q nō. hoſt. ē. c. de multa.

h ¶ Personis. lxxxix. di. c. i. in pn. sicut singula mēbra corporis singulos actus hñt: vt ibi ad idē. xvi. q. i. pbyteros. ē. e. ti. q: in tñ. C. de assess. l. nemo.

i ¶ Auferēda. ad hoc. ē. e. li. de elec. si religiosus. i. Rñ. t. c. quoniā. i. t. c. indēnitatib. §. sed cū eas. j. ō sta. regula. c. vno j. ne cleri. vel mo. c. ij. monasterū. n. est eis quasi carcer. xvi. q i. placuit. ij. ō sen. ex. vt fame.

k ¶ Pziozatibus. potest dici ēt nō curatis: t qō. j. dī ō cura referat ad pxime dictū de ecclesijs p decre. ē. c. ō multa. ē. de elec. duobus. ij. t hoc approbat pci. vicē. de iup. ne. pla. q: regu

l ¶ Absq se. ap. Mo. ar. p illa opi. q i duob curatis solus papa dispenset: ad idem. ē. e. ti. nō pōt.

m ¶ Annexi. i his casib nullius dispēsatio ē necessaria cum hec duo pzo vno reputētur. ē. de elec. dudum. ij vbi de hoc. ē. e. ti. sup eo. t. c extirpande. §. q vero.

n ¶ Teneatur. in quantum possidet de facto: q: de iure pmanens ē.

o ¶ Libere. ē. eo, lz cps.

p ¶ Nisi fecerit. i. si statim omino nō dimiserit.

q ¶ Ineligibil. ad idem. ē. ō elec. gs. t. j. in fi. c. exaggeramur tgit pena in religiosis t merito: vt. ē. i pn. ad hoc. xvi. q. i. alia est causa. Sz nunquid hoc erat statutum p decre. ō multa. Dicebat ibi host. q in pozatibus quentmalibus vel curat bñ habebat locum ō cre. ō multa. vt religiosos respiceret: in his a quibus ad voluntatē abbatis remouentur: videtur q plures possent hīc: cum potius quasi custodes essent q̄s pziores. indistincte autem intelligo hanc decre. ēt in omnibus pziozatibus. put in distincte loquitur: t approbatum est hoc hodie p pci. vicē. de sup. ne. pla. q: regulares in fi. t hoc non erat ita clare statutum per decre. de multa. t pene ētā sunt addite vt hic vides. Jo.

r ¶ Mensem. quō hō i fiet mensis pputatio dixi ō elec. q̄s sit.

s ¶ Peruenerit. t sic si pueniat añ duos menses a tēpore publicationis statum incipit eis tempus currē: t si ñ puenerit. j. duos mēses: adhuc tps non currit: t sic placuit pape in hoc casu religiosos astrigi cuz alis ostō pncipis exquo fuerit publicata p duos mēses oēs astrigat in auc. vt fac. no. pstī. circa pn. ad hoc. ē. ō postul. c. i. t dicā in fine huius libi super data. Jo. an.

t ¶ Eligere. ad idē. ē. e. referente. t. c. pterea.

u ¶ Extunc. i. post mensem.

x ¶ Supradictis. vt. s. fiant ineligibiles: t tāq ābitiosi repellantur ab vtroq.

y ¶ Subernanda. Quid si i ipso mōasterio ñ est aliqs idoneus: tē satis credo q aliūde posz assumi: ad hoc. ē. ō cl. ne. p ōscui. t. c. identatib si fi. t. ē. ō v. si. si abbate

in fi. saltꝫ nñ tutū esset auctez pape regri p supioꝛē lram.

a ¶ Ad monasteriꝰ. s. de reli. do. c. vlt. in fi. sicut nec diuersoꝛ monasteriox abbas eē: vt ibi t. xx. q. iij. moachi. vel pesse mōasterio t ecclie seclari. xvi. q. i. pbios

b ¶ Dependeꝛi. nec adminicē sunt cōnexa: vt. s.

c ¶ Canonice. vt si trāseant ad strictioꝛē religionem sufficiat licētia sui plati regrere et si nō obtineat. s. de regla. licz. ꝛ si trāsiret ad laxioꝛē sñcā: solus papa dispēsat: cū sit ꝺ iura s. de ꝓcef. ꝓbē. p posuit. si ad parez ex cā trāsire potit de licētia abbatis t ꝓuent⁹. xix. q. iij statum⁹. t nō ob. s. de elc. si religio sus. ij. Rñ. q: illō locū hz cū transit ad rectozā: t ibi ꝺ de filio sit pi: t ió ibi sufficiet abbaꝫ licentia.

d ¶ Ea vice. i. ꝓma ordinatioē. s. de elec. cū in cūctis t. c. cū vinton.

e ¶ Sedē ap. vel legatū de latere: si fit in prouicia: ad hoc. s. e. li. de elc. si abbatem. i. t. ij. Rñ. Jo.

f ¶ Jꝑo iure. t collatio nō tener: vt s. e. ibi t p eos ad quos ptinet tē.

g ¶ Um in ecclijs. Emanauit ad declarationé eoꝝ q̄ no. ber. t modernū. s. de re iudi. cū olim in fi.

h ¶ Faciēda. de electoē eoꝝ p quoꝝ moꝛē est ecclia viduata: nñ habebam⁹ i decre. qz ꝓpt. Sz p ꝓdictā decre. cū oli in fi. ibi plena oiuz q ꝓntes fuerit tē. dicebāt qdā in minoꝛib⁹ bñficijs nō vocādos absētes: qꝺ hic repꝛobat: vñ itelligimus ibi ꝓntes q fūt in loco vñ debēt vocari. C. de ꝓscrip. ló. tēp. l. vlt. s. de ma. t obe. c. vl. vl ibi ꝓsuetudo erat: absētes ad talia ñ vocāi vt legit

i ¶ Cōmode. sic. s. de elec. qz ꝓpter. sine ergo sint in ꝓuincia sine eē ꝓuincīa si ꝓmode vocari possūt vocabū tur: als nō: de hoc. s. de elec. cozā. ꝛ ¶ remoto loco vocent: stat ꝓsuetudini. e. ti. i geneli. Et dicebāt qdā q̄ an vocarent vel nō: nō stabit ꝓsuetudini: qꝺ nō ē ve rū vt hic pz. Sz posses dicere: q̄ hic nō logt de elec. ꝑ latoꝛ t dicit lra ad talia tē. ꝛ dico q̄ ꝓsuetudo dat ius eligēdi: t ita pōt itelligi de cā pos. cū ecclia. Jtē dat iurisditionē iudicādi: ergo t sine absētibus eligēdi: ꝺ so. ꝓpe. cū ptigat cū si. Jtē vocatio absentiū nō ē de substātijb⁹ forme. s. de elec. ecclia. ij. Sz nūqd in alienatōe t alijs tractatib⁹ vocari debēt absētes. Credo q̄ nō. x. q. ij. hoc ius ponectū. vbi de hoc: t p decre. s. e. li. de of. oꝛ. ¶ nis. vbi dixi de hoc: t. s. de testi. ꝓsentium.

k ¶ Instantibus. poterit ergo ꝓemptū ꝓsequi: t collationē illā facē cessari: ratificāe et poterit: si volēt. s. ꝺ elc. q̄ sic.

l ¶ Resenti. Emanauit ad declarationé eoꝝ q̄ no. Bul. t Bar. s. e. tit. statutum. Joannes an.

m ¶ Statutū. s. e. t. c. ij

n ¶ Alij. curiales vl nō

o ¶ Recedētes. dicebat Bar. q̄ cū appellatioē vrbis vrbs nñ t suburbia itelligant. ff. de ver. sign. l. ij. t noīe curie nñ locū vbi curia hītat cuz suis suburbijs itelligere debebamus in his: qui nō dū curiā itrauerāt vl illicētiati recesserant: in alijs secus.

p ¶ Vicinis. dicit ꝓsens ille q est i hortis. ff. de p cura. l. pñs. vel q est i ꝓuincia. C. de ꝓscrip. lon. tēp. l. vl. j. determinabit q̄ intelligunt loca vicina.

q ¶ Decedat. hoc dicebāt guil. si recesserat alio cito redeundi: vt de pe. di. i. diuozium.

r ¶ Domicilū. qꝺ i pluribus locis hāi pōt. ff. ad muni. assūptio. s. de rescrip. dilectus. ij. de fo. cōpe. ex parte.

s ¶ Dom⁹ ꝓpria. ergo hz sola domus possessio in ciuitate ꝓparata nō fact at quē municipez. ff. ad munic. libert⁹. §. sola. tñ quantū ad hoc eqparāt dom⁹ t ꝺóicilū. Quid dices si est in domo sibi t alijs cōi. Jdē credo ac si esset in domo solū ꝓpria: ad hoc. s. de postu latio. c. i. Et res cōis oium illoꝛē. ff. de ritu nup. illud. t q̄ iurat suū nō esse: iurat t sibi cōe nō esse. ff. de. v. sig. si pupillus. §. vlt. t cū gs legat suos suos t q in toto t q in pte siu sūt legati intelligunt. ff. de le. iij. sigs suos suos. nec ob. xij q. ij. qui manumittit. t. ff. de in ius vo. l. sed si hac. §. qui manumittit. qz ibi erat cōe pluribus vt collegio: ꝓbat hec solutio. ff. e. ti. l. cōis libertus. nō ob. xij. q. i. §. vlt. qz ibi solut.

t ¶ Legales. secūdū quas. xx. miliaria ꝓpiant p die. ff. siqs cautio. l. vicena milia. t si modicū etiā supesset nō icluderetur sub loco. ff. de. v. sig. l. iij. Joannes an.

u ¶ Specialit. si hoc ē spāle: ergo ipsius ꝺriuz est generale: t fac ad ea q̄ no. s. de rescrip. nónulli. t q̄ dixi. s. e. li. ꝺ rescrip. statutū. §. cū aūt. de elec. cupientes. i. Rñ. Joānes an.

x ¶ Originis. certe satis idē puto: si ibi hz ꝓtinuū domicilū: hz inde nō sit⁹ animꝰ: ad hoc. x. di. si in aduto: ūi. t optie. s. de elec. fidanēta. §. vlt. de tēp. oꝛ. c. iij. i. Rñ. ff. ad mūi. ci⁹. §. vlt. C. vbi sena. vel cla. l. senatoꝛes. nec rónez diuersitat⁹ vióo t idē dico in oriundo q ibi ꝓpriaz nō haberet domū: hz sorte ꝓductā: cū eadē sit ró: ad hoc. ff. de legi. nō possūt. vñ q̄ dicit oꝛigis sue domū: t ꝺ domo, ꝑpa t ꝺ domo hītatóis pōt itelligi

a ¶ Mouaret. als eni graue ꝓiudiciũ iferret loco vbi degit curia: si oia bñficia nũc ibi vacãtia haberẽt: solũ ꝓferri per papã.

b ¶ Japlica se. pochiales. spãle sut i eis ꝓpt curã: i alijs ergo ius antiquũ remanet: ad idẽ. ꝝ. e. li. de elec. nemo. ꝛ ꝓ hoc satis ꝑz q i alijs nõ currit mẽlis sede vacãte: currit nĩ ignozãti: vt. ꝝ. e. statutũ dixi.

c ¶ Me ipsaz. rónez hic ponit: ꝛ ẽ li. ꝝ. e. li. de of. dele. si is cui. ꝛ. j. ne se. va. c. vno. in fi.

d ¶ Afferre. ꝝ. e. ti. c. i.

e ¶ Alia. vt. ꝝ. e. statutũ ꝛ. ꝝ. c. ꝓxi.

f ¶ Obitũ. s. cũ decessit ifra mensẽ: als nõ essz q̃stio. ꝝ. e. statutum.

g ¶ Jcui nulla. Gfa alicui ꝓcessa vt ꝓ nidere possit ꝑsonis idoneis in certa eccl̃ia ꝑsõis nõ expssit: nõ expirat re itegra obitu ꝓcedẽtis: secus si ꝑsone cẽt expsse.

h ¶ Expssione. Multuz ergo operat expssio ꝑsone: ꝛ facit. j. c. ꝑx. ꝛ. ẽ. ỏ offi. dele. is cui. e. li.

i ¶ Jdoneis. vt. ꝝ. e. ti. super inordinata. ꝛ. c. is cui. e. li.

k ¶ Legitime. s. ꝼm statuta lat. vel generalis cõ lij. ꝝ. de ꝓcess. ꝑben. c. ij. ꝛ de elec. ne ꝓ defectu. Et talia bñficia legati ỏ latere q̃ sũt in ꝓuincia: ꝓferre possũt. ꝝ. e. venerabilis.

l ¶ Decet. j. de reg. iur. decet cum suis concor.

m ¶ Suaz. q̃ ergo est gfa cuius cui scribit: non expirat: vt. ꝝ. sec⁹ q̃ alter⁹ puta ꝓ quo scribit: vt hic.

n ¶ Moriat. vel renuncier. ꝝ. ỏ renũci. c. i. e. li. ad hũc finẽ expsse ꝺ̃ dẽ ꝝ. e. li. de of. dele. si sup gfa. vbi dicit q executozũ ptãs datoꝛ sup gfa alicuius: ñ expirat re itegra: sic nec gfa: cũ sit accessoria ad gfam: hic ꝺ̃ruz dz. so. facti diuersitas soluit ꝺ̃rũ: ibi logt de gfa tã facta: ꝫ de facieda ꝓ executozes: vñ ibi dicẽt⁹ gfa facta ꝛc̃. hic dicẽ. pui sioe facieda. si ergo papa ꝓcedat canonicatũ ꝛ ꝓbẽdã: si vacat vel que ꝓmo vacauerit: nulli alij de iure debitã: ꝛ sup hac gfa ꝓ se facta dat executozes: ꝫ locũ decre. illa: q: cũ tã sit canonicus: ꝛ tã sit fcã gfa: ptãs executoꝛ velut accessoria nõ expirat: ſz si papa nõ facẽ gfam ſz mãdet fieri: puta ꝓuideri mihi ỏ bñficio: ꝫ ptãs executozis ꝓncipal ẽ ꝛ expirat re itegra. Sz q̃re ñ expirat i. ꝝ. ꝑx. casu: cũ ẽt adhuc sit ꝓuisio facieda. So. ibi ẽt tã erat fcã gfa: cũ respicẽt eũ q ꝓuidẽ debebat: nõ eũ cui debe

o ¶ Jepõs cui. Emanauit ad declarationez (bat ꝓuideri. decre. ꝝ. e. nõ liceat. ꝛ. c. epõs si. ꝛ. c. cũ ꝼm aplm.

p ¶ Cõmisisti. qõ al⁹ sũ pẽa facẽ ñ possz: vt. ꝝ. e. li. ỏ tẽp. oꝛ. c. ij

q ¶ Ad sacros. ideo dixit q ꝓ ordinatis ad miozes ñ scribit ecclesia vt ordinatozes compellat: vt no. ꝝ. e. ti. c. ij.

r ¶ Titulũ. saltẽ ꝑmonij. vnũ scias q Jo. gos. ꝛ ino. tenẽt. ꝝ. e. epõs. q ꝫtũcũq; clericꝰ hẽat ꝑmonij: nisi ꝑsse ordinet ad titulũ ꝑmonij sui hz actionẽ ꝺ̃ ordinãtẽ ad ea q̃ dicunt. j. Tan. ꝛ hosti. ꝺ̃ dicẽtes eũ sic ꝑmonũ hz: tacite ad titulũ ꝑmonij ordinati: ita q ỏficiet actio: qꝫ⁹ ego cõ sectio ꝓ ꝑdicta decre. epõs⁹. als illõ nisi qõ ibi ꝓmit: nec ꝓprie nec exce ꝓprie vẽiret: ꝛ per decre. tuis. e. ti. ꝛ ỏ hoc hẽs ꝓ host. de rescrip. postulasti.

s ¶ Jn culpa. ꝛ sic eẽ dz i pena: vt. xx xvij. di. q. ea. ꝛ. xxviij. dist. ga sunt Jo. an.

t ¶ Taliter. s. sine certo titulo.

u ¶ Ministrare. videbat q puniri dẽret ille q mãdauit: ꝛ putare sibi debuit: q talẽ elegit: ꝛ ꝓ aliũ fecẽ. vñ idẽ ac si ꝓ seip̃sum elegisz: de re. iur. g ꝓ aliuz. Sz hec vera: vbi mãdauit de certo: vt statim segt: ꝛ facẽ. ꝝ. ỏ etc. si cõ ꝓmissarius.

x ¶ Illũ. Ho. ꝓ his q̃ dixi. ꝝ. e. ti. si pauper.

y ¶ Certas. ꝛ expssas itelligo: q: si cõmisisset ei ordis re clericos talis vl le vel loci: adhuc ẽ hic genus ꝛ nõ spẽs: vñ locũ habebũt supiora. ali ud est enim certũ: aliud certũ ꝛ expssiuz facit. ꝺ̃. de ꝓcess. ꝓben. ne captande.

z ¶ Predicta. s. vite necessaria.

a ¶ Per te. vel ꝓ aliũ. ꝝ. ꝓxi. Rñ. nec poterat sibi idignitatẽ bñficij obijcere: exquo illũ dignũ ad ordines reputauit. ꝝ. de eta. ꝛ q̃li. accepim⁹. qõ dic vt ibi.

b ¶ Quo voluerint. dũ nĩ catholico: ꝛ in apta se. ap. rebellione nõ fuerit. ꝝ. de ꝑscrip. veniens.

c ¶ Ad ꝓmissa. s. vite necessaria: donec eis de cõpetẽti bñficio sit ꝓuisũ: ꝛ trãsit talis obligatio ad successoꝛez: vt. ꝝ. e. ti. cum ꝼm aplm. Quid dices si clericus ordinatus sine titulo ad sacros ꝓmisit epõ: q eũ sup his ñ igetaret: nũqd tali renũciatione nõ obstãte agere posit videt q nõ exquo renũciauit. vij. q. i. ¶ piculosũ. ỏ elec. cũ iter. R. Ecõtra: q: istud videt ius publicũ: qõ remitti nõ põt: de so. ꝑpe. si diligẽ. de sen. ex. ꝓnguit. ꝛ bñficio qõ nõdũ hẽbat renũciare ñ potuit: sicut nec here ditatẽ nõdũ delate. ff. de acquirẽ. here. l. q supstitutis. ꝛ alimenta pacto alimentarij nõ tollunt. ff. de trãsac. cõ

hi dixit da. q̄ valz pactū. bar. bix. dixit hoc: si post ordinationē iteru venit: ꝫ si in ordinatiõe vterq; simoniace. essz t deponēdus. ē. de simo. c. penul. in questione vestri: que incipit esto q̄ epus ordinet.

a Quānis tibi. si pmo loco papa dat licentiā pferē di beneficia certo mõ vacātia vl ad papā deuoluta: se cūdo aliqō ō his pferat spāliter: vel pferri mādet: spēs generi ōrogat: ita q̄ secūdo būficiū debeat: ad hanc dere. pcez. ē. t. dudum.

b ¶ In genē. fiāt in specie dedissz li cētia: puta archiō bon. cuz vacabit: tūc sec⁹ q: vtrūq; spāle: t sic valeret pmū nisi de pmo fieret mētio i secūdo: t idē est si ante secūdā spālē graz tā erat descensum ad spēm ex vtute prime gnālis: ad hoc. ē. ō fil. psby. ex tua. de of. dele. ex parte. i.

c ¶ Tuoz. qui dicāt sui clerici hoc casu t sillibus bēj. de. ō. sig. c. vlti.

d ¶ Decedentiū. ista duo sūt diuersa: maxime in impetrationibus vl gratijs: vt pbat. ē. de rescrip. suscepti. j. Rñ. Sz nūqd si clericus suus cedit vel decedit i curia romana: potit ei⁹ būficiū pferre. Dic q̄ nō nisi haberet ad hoc mandatū expssuz: vt. ē. c. ij. in fi. Sz qd dices: ille cui fca ē talis gra vult pferre būficia: q̄ vacāt p vrozationē elici sui: vel p adeptionē epatus: vel secūdi būficij curati: nūqd potit. Et videt q̄ sic: tā eni tacite ipso facto renūciat se vi: ad hoc. ē. de his q̄ fi. a ma. p. c. ex otc. de of. del. gratū. Credo q̄ cū tales indulgentie restringāt. ē. e. is cui. t. c. q̄uis. q̄ talia būficia pferre nō potit: cū potⁿ puatõe iuris q̄z renūciatõe vacēt: qō pz ex eo q̄ ppelluntur ad illa dimittēda: vt. ē. de cleri. pñn. c. i. ē. e. de mlta. t ꝫ epūs. t. c. cū singula. ad hoc facit pdicta decre. suscepti. nā sūr posset dici: q̄ cedēs esset mortuus quo ad būficiū: cui cessit. vij. q. i. ꝯ. ecce i gbus. xxiij. q. ij. ꝯ. i. Sz ponētā ptulit būficia. v. clericoz. morientiū duo sui clerici simul: quoz alter hēbat pingnius būficiū altero vnū pignus pferre: nūqd potit. videt distinguēdū: aut papa ppio motu dedit hāc gfam: aut nō: vt pmo casu possit pignus pferre: secūdo nō: vt. ē. c. si plurib⁹. Sz dic q̄ illō posset locū hīe: si posset pferre būficia ser poñ clericoz tuoz decedentiū: ꝫ hic de pnis clericis nō ē dictū: vñ qō būficiū voluerit pferre potit. dñs Joannes an.

a diocesānis dat lñia: vt possit a q̄b voluerint epo: ad oēs sacros ordies pmoueri: ñ q̄ ordinār: ꝫ q̄ cbuūt lñiaz: cū eaz dare nō debeāt titulū nō habēti: ad premissa. ē. si titulū nō habeant obligantur. ¶ dem.

Quānis⁹ tibi nup in gene re⁹ ptāez dederim⁹: bñficia sex clicoz tuoz cr dēti uz vl decedētiū⁹ auctē nra p̄sonis idōeis⁶ pferēdi: canōicatū tñ t pbēdā: q̄s i tua ecclia: i qua p⁷ pdictaz gfaz tibi fcāz mādauim⁹ cuidā spāliter pui deri: obtinebat q̄daz ex eisdē tuis clericis nūc defūctis: cōferre nō potes: cū illi p q̄ scripsim⁹ debeat. nam pme gnāli gie tibi facte derogat⁸ posteriori specialis: ꝫ de illa nō fecerit mētionē. Simili ratione si p⁷ facultatē tibi pcessā a nobis pferēdi bñficia tue diocesis q̄z collatō ē ad se. ap. ōuoluta: nos eoz aliqō añq̄ tu pferas pferam⁹ specialr alicui vel pferri mandem⁹: ō cō cessiõe tibi facta ñ hita mēti one: fcā p nos collatio canonica est censenda. ¶ dem.

Si⁹ is cui de canonicatu p bēda t dignitate psonatu vl officio p felicis recorda tiõis nicolai⁴ vl celestini⁵ pde cessoz nioz lias gia i aliq̄ ecclia facta erat: pstitutõnis nie reuocatorie tpe canonicatū t pbēdā dignitati pſõatui vl offō alicui ñ annexā⁹ erat adept⁹: ꝫ dignitatē psonatuz seu offm̄ inibi expectaret: p pi expectationē h⁹i puat⁹ nō itelligit ure: qō i canonicatu t pbēda fuēat publice assecutus: ius tñ qō ad dignitatē p ſõatu vl offm̄ cōpetebat eidē iuxta vba⁸ dicte reuocatiōis itelligit reuocatū. ¶ Nō sic ātem si canonicatū cū dignitate p ſõatu aut officio pferri tñ canonico psuetus⁹: fuerat assecut⁹ sub expectatõe pbende cū ius magⁱ⁹ dignū qō iste in dignitate psonatu vl offō h⁹i ꝫ hēbat: ius minus dignū canonicatus retineat: cui⁹ canonicatus rõne idē ius eidez saluū remaneat ad pbēdam nulli alq̄ debitā aplica añ ip̄z auctē rcepto. ¶ Sz t si⁹ ex epi vl alt⁹ cuiuscūq; collatiõe vl pulsione adeptus fuerat i ea dē ecclia dignitatē psonatuz siue offm̄ pferri tñ canonico psueta pfatus q̄ canōicatum auctozitate ap. iā hēbat: idē erit censendum. dem.

e ¶ Idoneis. ē. e. is cui.

f ¶ Post. als nō fuisset tāta q̄stio erquo pmum mandatū spāle gen⁹ pcessisset. Joannes an.

g ¶ Derogat. vt. j. ō reuur. generi. cum suis cōcoz. Joannes.

h ¶ Cōferam⁹. penes pa pā eni remānsit eadē ptās t maior ēt i pdict: vñ ex quo ipse preoccupauit: melioz est ipsius pdūtio: vt. ē. e. dudum.

i Si is cui. hūit oztū ex pstitutõib⁹ reuocatoriis: q̄s sec bonifacius stati post pmotionē suā de gratijs factā a nicolao. iij. t celest. v. p q̄s ius q̄situ erat ad rē non in re. Reuocatoria gfaz nicolai icipiebat: p dē ad aplicē. illa vo celestini icipit: dudū circa. pmotiõis. t ō his et pstõnib⁹ tractat. j. c. pr. t. j. ō pcess. pbē. c. vl. plen⁹.

k ¶ Nicolai. quarti.

l ¶ Celestini. quinti.

m ¶ Unnexā. quasi i anneris sec⁹. ē. e. ti. sup eo. t. c. q: spe. t. j. pr. R.

n ¶ Verba. quoz mētē hēs. j. de pcess. pbē. c. vl. ꝫ ad ista erant hec: oēs collatões. pulsiões obsuatões sup canonicatib⁹ dignitatib⁹ pſonatib⁹ pbēdis officijs dignitatib⁹ portiõib⁹ pstionijs ecclijs pochialib⁹ ruralib⁹ vel alijs necnō sup q̄buscūq; būficijs ecclasticis vacaturis cū cura vel sine cura: i q̄b⁹nō sit ius q̄situ in re: ꝫ ad rē p dictū accessoz ē nr̄z: seu ei⁹ auctē scās: pcessas seu cōmissas: t ea q̄ ab ipo sup his vel circa ea quōlz pcesserūt aplica auctez: i framū nroz pūta. vi. calēdas ianuarij: cū ad huc sic p mittit essem⁹ Neapoli: oio cassatiū⁹ urrtatiū⁹ t vacuatiuz⁹: cassas ūritas t vacuas nūciatiū⁹: nulli⁹ ēt decernū⁹ foze firmitat⁹: t q̄ extūc sec⁹ a quoquā sciēt vl ignorāt ptigerit attēptari. tē. iō itgit dixit ista vba: q̄p vba illa cassat ius q̄situ ad rē ꝫ nō i re.

o ¶ Cōsueī. p h⁹ñ ruocat gfaz: ē. n. eq⁹: (ñ sic itelligit ruocatū q̄ pp ius i re fuaret ius ad rē i h⁹ casu q̄z pp ius ad rē extinguēt

p ¶ Magī dignū. ō. ō pse. eccle vel al. (ius i re ꝺ mētē pstōis

q ¶ Et si. tolle qō ē. j. pfat⁹ q̄ canonica (q̄ i dubijs cū suis pcō. tū ante ap. iā hēbat adept⁹ fuerat i eaō ecclia ex epi tē. Jo.

r ¶ Cuiuscūq;. ad quē ptinebat collatio: vel forte legati.

s ¶ Idē. ſ. q̄ canonicatū retineat: t canonicat⁹ rõne pbendā.

a ¶ Quodā. alʒ hoc erat ō iure cōi. ſ. e. ti. hi qui.
b ¶ Anteferri. ad idē. ſ. ō ꝓcef. ꝓben. auctoritate.
c ¶ Conſtitutio. reuocatoria de q̄ vidiſti. ſ. ꝓx. c.
d ¶ Ignorāti. ſ. e. ſi poſtq̄. ꝛ. c. dudū. ꝛ. c. ſi bñficia. ꝛc.
e ¶ Collatio. q: ſi ꝓceſſiſſet collatio: ius hūiſſet ñ ad rem ſed ire: ꝛ ſic nō fuiſſet reuocatū ꝑ ꝑſtōez reuocatoriā. ſ. c. ꝓxi. ſ. de cōceſ. ꝓbē. c. vl. ꝛ ſic no. q̄ gs ipedit aliū i eo qō ꝑ ſe ñ ꝓſequit: ad idē. ſ. de cōceſ. ꝓben. auctē. ſed ibi aliqd ꝓſequit: q: hʒ ſecundā ꝓbendā: g alʒ ſolū. hīturus eſſet tertiam Joan. an.
f ¶ Mandatū. ōcre. venit declaratiue ad decre. ſ. c. cū i illis. i fi.
g ¶ Bñficio. ō curato ñ ꝓuidebit. ſ. e. ti. cum in illis. in fi. nec ō dignitate. ſ. e. ti. c. vlt.
h ¶ Collationē. ō ſpectāte ad ꝓſentationez inſtitutionē vel electionē ñ poterit ꝓuideri. ſ. e. cuz in illis. §. cū autem.
i ¶ Capitulū. idē. n. ē facere ꝑ aliū qō ꝑ ſe. ſ. de re. iuſ. q ꝑ aliū cum ſuis ꝓcō. ff. q̄ cui⁹q̄ vniuē. Itē coz. §. ſi decuriōes.
k ¶ Statuto. ē forte conſuetudo vel ſtatutuz: q̄ bñficia vacātia ꝓmo mē ſe ptinētia ad collationē capituli: ꝓferat ꝓmus canonic⁹ vacātia: ſcōo ſecūdus: itio ītius: ꝛ ſic ō ſingulis. vel q̄ bñficia familiariū ſuoꝝ ſpectātia ad collationē capituli vacātia canonici ꝓferāt: tales conſuetudines ꝛ ſtatuta ſunt īn multis eccleſijs gallicanis.
l ¶ Extendit. quia papa nō intendebat grauare alteram dignitatez capituli: ſed totum capitulū. ſ. e. cū in illis ad fi.
m ¶ Singulariter. q̄ſi ñ vice capituli: vt in ꝓmo rūſo. Jo. an.
n ¶ Prebendaꝝ. vel dignitatū vel officiorū ipſius eccleſie: vt in ſcōo Rñ. ꝛ no. q̄ dicit rōne hʾi ꝓbendarum. q. d. ſi ptineret ob aliam cām: puta ꝓpter alia bñficia que hʒ in alia eccleſia: mandatū tē nō ꝓprehendit illa.

QUodā ꝑ lrās felicis recordatiōis nicolai pape ꝓdeceſſoris nri canonicatuz ſub expectatōe vacature prebēde i certa eccl̄ia obtinente: ſucceſſoz eius celeſtin⁹ cuidaz alī ſimilē i eadē eccl̄ia grām fecit: quē oibus ēt ante ipſuz aucte apoſtolica vl̄ quis alia i eccleſia ipſa receptis voluit anteferri⁰: cū inꝑpoſitione ō creti: priuſq̄ tñ ad primuz ꝛ eius executoꝛes ſcōe gīe notīcia pueniſſet: vacās ꝓbēda eidē ꝓmo per ſuos fuit exeeutoꝛes collata: p⁹hʾi aūt ꝛ āte facta ꝛ⁰ collationē ipſius prebēde nīa ꝑſtō⁰ reuocatoria emanauit: ꝛ qm̄ q̄s eoꝝ iuſ hēat in ꝓbenda hʾi dubitat: nos neutrū illoꝝ decernim⁹ ius hīe in eadē. ꝓma. n. collatio poſt ꝛ ꝛ̄ decretum a dicto celeſtino inꝑpoſitū facta lʒ ab ignorantib⁹ ꝛ ēt ignorantia⁰ ñ obtinet firmitatē. ¶ Jus vō q̄ ꝛ⁰ ad ꝓbendam: ñ in prebenda hʾi ꝓpetebat: cū nrāz reuocationez eius collatio⁰ non preceſſerit: per eā penit⁹ ē ſublatum. Idem.

MAndatū⁰ apoſtolicuz tibi directū: vt. T. clerico ō bñficio⁰ ſpectāte ad collatō ne⁰ narboñ. capli ꝓuideres: bñficia eiuſdez capituli: ſiue dentur in cōi per ipſum: ſiue per canonicos eiuſō eccleſie ſingulares vice ac auctoꝛitate capituli aut ex iure ipſi⁹ō ꝓſuetudie vel ſtatuto⁰: meritoꝝb⁹ cauſis: ꝛ ſpectat ad ſolū papā: pōt tñ eps ſenio vl infirmitate ꝓpetua ipeditus: ō ꝓſensu capituli ſui vl maioꝛis ptis ſibi aucte ap. vnū vel duos coadiutoꝛes aſſumere: ꝛ ſi demens fuerit: capitulū aut due ipſius ptes hoc facient. Sed ſi eps ꝓdicit: tūc nil innouabit capitulū: ſed epi ꝛ eccl̄ie ꝓditōē ḡcito poterit ītimabit pape ꝛ coadiutoꝛes iſti ſumpt⁹ moderatos habebūt de prouentibus prelatoꝝ ipſoꝝ.
p ¶ Maioꝛib⁹. cō numeret ergo iter alias q̄s hēs nota tas. ſ. ō trāſlatio. c. i. de of. lega. q̄ translationem. de excef. prela. ſicut vnire.

q ¶ Nō obstante. Mo. p hanc lram q̄ ō roma. ec. nō curru ꝓſcriptio: in his q̄ ſibi i ſignuz ſpālis ꝓuilegij reſeruant: ſicut nec ō ꝓuilegium plationis: de hoc. ſ. de ꝓſcrip. cū nob.
r ¶ Tātummodo. ſic. ſ. e. li. de ſup. ne. pla. eccleſie. ergo ñ ab archiepo. vel patriarcha vel legato: q: in gnāli legatiōe ialia non tranſeūt i predicta decre. q̄ trāſlatio nē. Sed decre. ſ. e. exꝑte in fi. Rñdet q̄ illud fuit de ſpeciali aucte vel mādato dñi pape: ꝛ q̄ ita eſſet per anti qua iura. ꝓbabat ꝑ cañ. vij. q. i. c. i. ꝛ. c. q̄ñ triſte. cū multi⁹ capitulis eiuſdem queſtionis ad idem decre. ſuperi⁰ allegate ꝛ de regula. lʒ. ꝺ. illa ſē per. ō renunci. niſi ad fi.
s ¶ Remotis. his enim precipue ꝓuidenduz fuit: ad hoc ſupra ō elec.

OAſtoꝛalis⁰ officij debitum exequentes ōclaramus atq̄ ſtatuimus: coadiutoꝛū epoꝝ ꝛ ſuperioꝝ ꝓlatoꝝ ōationez ītelligendā eſſe ō cauſis maioꝛibus⁰ ꝛ referēdā ad ſe. ap. ac ab ea conſuetudine non⁰ obſtante cōtraria tñmodo⁰ poſtulandaz. ¶ Uerum ne hoc pretextu eccleſie exiſtētes precipue in remotis⁵: diſpendia patiant: nos eaꝝ in hac parte indemnitatibus precauere volentes hac generali conſtitutione ſancimus: vt epiſcopus ſenio aut valitudine coꝛporali grauatus vel etiaz alʒ adeo impeditus perpetuo⁵: vt officiuz ſuū nequeat nihil eſt ad ſi.
t ¶ Perpetuo. ꝛ ſic no. q̄ lʒ egrotans laboꝛz ſi firmitate icurabili: nō remouet lʒ dat coadiutoꝛ: ad idē. ſ. c. ti. ex ꝑte, ꝛ ſic reꝓbat opt. ber. ō qua nō. ſ. e. tua.

OAſtoꝛal. Emanauit ad declarationē ōcre. ſ. e. ex ꝑte ſi fi. ꝛ coꝛ q̄ ibi no. hoſt. ꝛ. e. ti. ō rectoꝛib⁹. in fi. ꝛ hoc ōic. ō atio coadiutoꝛe epoꝝ ꝛ ſuoꝝ ſuperioꝝ ē de ma

De Clericis peregrinantibus
De Iudicijs

a ¶ Maiorib. regularit. n. tenet qđ fać maior pars: de his q̄ fi. a. mia. p ca. c. i. ⁊ dī totuz caplm fecisse. lvi. di. aplica. cū si. ſz hoc fallit. j. in pr. casu.

b ¶ Aucte aplica. sunt igit illi delegan papę i hac pte: ⁊ cor. s. de of. or. ꝓrefragabilu. s. ō here. ad abolēdā. i fi. ⁊. j. ō sta. re. c. vno. ⁊ i cle. q: fgulares ō sup. ne. p.

c ¶ Demēs. ō suc. ab inte. cū dilect⁹ iij. q. ix. iudicas. ⁊ ē si. qđ dicit lex q̄ q̄ñ pz ē furiosus fili⁹ dat curato: patri. C. de cu. fu. si pat. ff. e. t. l. ij. als aūt erubescit lex filios esse castigatores parentū: i anē. de nup. ℣. siqđ sanctū. coll. iij. ō ma. ⁊ obe. cū inferior. hic ē q̄ ipsi inuito coadiutorē nō dabūt: vt in se. R.

d ¶ Due partes. ⁊ sic ñ. sufficit maior ps: ⁊ ē spāle: ad iō ē. de elec. ſz. vbi i electione ro. pon. regrunt ad minus due ptes: ad idē. ē e. t. scriptum. vbi i postlatiōe: q̄ cur rit cū electōe due partes ēt requirūt ad idem. ē. e. li. de elec. siqñ. ⁊. c. idē nitatibus. ℣. i. ſz aūt hoc sit speciale: q̄ due ptes debēt cōsentire: fgulariter est q̄ due ptes collegij vel vniuersitatis debent esse presentes. ff. q̄ cuilibz vniuer. l. plāe. ff. ō ōcē. ab or. fa. l. iij.

e ¶ Aut duos. hāc trām quā. ē. hñ ras hic videas ſpetiā: per quā lutteram credo: q̄ si plures dare vellent: ñ possent: ⁊ potuit papa ad hoc motē cē ex eo: q̄ coadiutores debēt sumptⁿ hīe ab ecclesia: vt. j. e. ℣. pñt. stem⁹ ergo scripture: q: papa si ō plurib⁹ voluisset sic exp̄ssisſz ō deci. ad audientiā. ⁊ suffić ita scriptū esse. vi. q. iij. scripti. ff. q ⁊ a gb⁹. l. p̄ſperit. cum etiā illi nō ordinaria ſz delegata potestate fungāt: vnde hīt seruare metas mādau. ē. ti. pr. cui ō non. ē. de rescrip. cū dilecta.

f ¶ ffiñ. est ergo coadiutoris offiñ ea facere q̄ ptinēt ad officium eius cui deputatus est.

g ¶ Noluerit. nō est ergo idē tacere qđ ℨdicere: quia si ℨdicit capitulum coadiutorē nō dat: si tacet sec⁹: vt in pr. casu: ad hoc fać. j. ō re. iur. is q̄ tacet. vbi dicam ō hoc. Et nō. ar. ad hoc. q: coadiutor nō datur inuito: ad hoc. vij. q. i. scripti. ⁊. c. q̄liter. ⁊. c. ℣ius. ℣. cccc. ſz hoc ē falsum: q: inuito dat: ad hoc de ec. edi. ad audientiam. i. iu fi. ⁊ nō. ē. e. ex parte. in vl. glo. Et iura illa nō in coadiutore ſz i subſtituto loquuntur q nō datur inuito: coadiutor aūt i casu ito p caplm inuito epō nō datur: als āt per eū ad quē ptinet bene dat inuito: vt dixi: sed hic ap. aucte datur: sed hoc casu nō dabīt: q: caplm i hoc casu mandatu non hz a papa ad quē datio eius ptinet: vt in prin.

exercere: possit de sui cōsilio ⁊ assensu capituli vl maioꝛ partis ipsius vnuz vel duos auctoꝛitate ap. coadiutores assumē ad dictū officiuz exequēdū. ¶ Si vo epūs demens fuerit: ⁊ qđ velit aut nolit exprimere nesciat vel nō possit tunc eius caplm vel due ipsius partes eadē aucte vnum aut duos coadiutores assumant idoneos: q̄ eius offiñ exequāt. ¶ Si aut epūs senio aut incurabili morbo grauatus: vel ppetuo ipedimento detētus: ad sui executionem officij reddat inutilis: ⁊ coadiutoꝛē assumere vel hīe noluerit: ſz a capitulo req̄situs ꝓprio: se illo ñ indigere suffragio fortitā asserendo: tē nil p caplm innouet: ſz hoc casu ⁊ ēr primo idē capitulū epi ⁊ ecclesie sue ꝯditionē ⁊ statuz ac facti circūstantias vniuersas: q̄cito poīt: fideliꝛ ⁊ explicite referat ad notiā dicte sedis: recepturi humiliꝛ ⁊ efficaciter ipleturi: qđ sup hoc p sedē ipsaz ꝓtigerit ordinari. Presenti q̄z adijcimus sanctioni: vt coadiutores hi de quibus ꝓtatoꝛ in q̄rum assument auxilium: sumptu recipiāt moderatos: ab aliis natoe q̄libet de bōis ecclesiasticis prelatoꝛum ipsoꝛuz vel ecclesiaꝝ suarum quomodo libz faciēda penit⁹ abstinētes: ronem non solū in districto examine: sed ⁊ ꝓlatis eisdē: si sane mentis extiterit ac capitulis eoꝛundem: seu etiaz ipsoꝛum prelatoꝛuz successoꝛibus: si hoc antea ñ fecerint: plenariaz reddituri. ¶ Cetez quod de episcopis ꝓmittitur ad superiores etiā prelatos esse volumus ⁊ intelligimus referendum. Bonifacius octauus.

De institutionibus.

Est caplm sede vacante bñficia q̄ ad collatiōez epi ptinēt ꝓferre nō possit: pñtatos tñ a patrōis pōt admittere: si sint idonei ⁊ eos instituere i bñficijs ad que fuerint presentati: ſz ad episcopū si supereſſet admissio ⁊ institutio hī pertinerz.

Idem in eodem.

Vis ad quem rectoris p sentatio in aliqua paroch̄iali ecclesia noscit pertinē

p ¶ Presentatos. qđ de electis p clericos ad quos electō spectat. dic idē: ſz de illis erat exp̄ssiuz i p̄dicta decre. cū oli ō ma. ⁊ obe. ioō de pñtatis solū hic dixit: ⁊ poterat ō pñtatis dubitari quasi pñtatio inmitteret gratie: ⁊ nō iuri cōi: vt sic ptās hut⁹ gratie vacante sede in caplm non transiret.

q Idonei. intelligit si nō sit appositū: de elec. cām que.

r ¶ Episcopum. solū. ea eni q̄ sunt iurisdictionis trāseunt i capitulū vacante sede: vt in iuribus supius allegatis: ad idem de here. ad abolendā. qđ vez intelligas: nisi interdictū esset eis a papa: va ē. e. li. de ma. ⁊ obe. c. vno.

s Vis ad quē. qđ i ōcre. ē. ō eta. ⁊ q̄li. ꝓtea ō dispēsatiōe soli fieri potat: ē hic hodie ius cōe: qđ vez itelligo i hoc suo casu. s. cuz pñtatur quis ad rectoriā ecclesie parochialis p patronū. Dic aūt vt dixi. ē. de ꝓben. si. p clericis pauperib⁹.

Maiorib.

Moderatos. ad idē ē. e. ti. de rectoribus. ⁊. c. se. non enim coguntur p prijs militare stipēdijs. x. q. ij. precarie. xij. q. ij. charitatem.

l ¶ Abstinentes. ad idez ō elec. nihil est. ⁊. e. li. e. ti. is cui. ⁊. c. indēnitatibus. ℣. si vero. ⁊ intelli ge de alienatione immobilium vel mobiliū pretioso: als mobilia que seruando seruari nō pñt alienāe poterūt ad istar tutoꝛ. C. ō admi. tu. lex que tutores. Jo. an.

m ¶ Si capitulū. Emanant ad declaratiōē eorum q̄ no. ē. ō ma. ⁊ obe. his que. ⁊. c. cum olim.

n ¶ Epi. solius. qđ dic vt. j. ne se. va. c. vno.

o ¶ Non possit. vt. ē. ne se. va. c. illa. Sz obiciet: si pōt cōfirmare qđ ē plus: quare nō conferre So. est falsum q̄ confirmare sit plus: q: q cōfirmat ñ donat: de qua istru. inter. sed q̄ confert dōat ē. e. li. de of. vi. c. vl.

a Statutum. ſ. de elec. lꝫ canon.

b Quia ſi mādet alicui, puideri ꝺ dignitate vacatura quā ꝺ uxerit acceptanda: ⁊ vacat dignitas quā añ acceptationē ordinari⁹ ꝓfert: tenet ipſius collatio: et ſi executor ipetrā tis an acceptationē fecerit reſeruationē inhibitionē ⁊ proceſſus ſup ꝓma vacate. Lōtra huc caſuꝫ ſtil⁹ curie clau ſulā adinuenit: q̄ ſtatuit terminū acceptādi: ihi bens. ſ. illum collatōez fieri cum decreto: quod dic vt in cle. e. ti. cum ei quem. ij. Rñ.

c Et. ſ. ſub hoc. ſ. intel ligas factū. ſ. q̄ Innoc. ꝺdit gratiā draconi ſup ꝓma ꝓbenda vl dignita te ſine cura: q̄ vacaret in eccleſia cānoteñ. quā du ceret acceptandā: ꝺato ſibi poſſe quoꝺā i executore: ⁊ in lris ſuis erat ꝺ cretum: ꝓ illo ille accelit ad eccleſiaꝫ carnoten. q̄ tē vacabat: ⁊ ibi i capitu lo i quo erat ſubdecan⁹. gratiā publicauit: ⁊ ꝓtu lit ibidē illu. ꝺ. dignitatē ſine cura vel ꝓbendaꝫ q̄ ibi ꝓmo vacaret quā du ceret acceptanda: inhi bens negs veniret ꝓtra ſuā collationē ⁊ ꝓnun cians irritū ſecus factū. Poſt hoc ꝓpoſit⁹ nor mānie in vltimarinis partibus deceſſit ꝓtus electo ⁊ cōfirmato ſubde cano ipſi⁹ eccleſie carno teñ. in cp̄m carnoteñ. ꝓpoſitura aūt illa erat ꝺignitas ſine cura i eccl̄ia carnoteñ. g. ſācti Euſta chij card̄inalis in partibus illis legat⁹ ſupplica uit ep̄o: vt dignitatez il laꝫ ꝓferret andree nepo ti ꝺñi pape: ep̄s ille com miſit illi cardinali: vt cō ferret: qꝺ factū eſt: ꝓtor aūt ille executor draco nis audiēs dignitatē illā vacaſſe: ꝓmiſit cuidam aſſ⁹bytero: q̄ illū ꝺra conē qui ipſam dignita tem acceptauit: deberet ꝺ ipſa īueſtire: qꝺ factū ē: modo in ter. ꝺ. ⁊. a. ſup hac dignitate q̄ſtione ſuborta: partes fuerūt co rā papa: ⁊ ꝓmo allegauit. a. vt ſequ. hec patēt i ꝺcīa: ⁊ ex his q̄ ſequent. ſ. Et diuide i. vj. ptes. In ꝓma q̄ durat vſq̄ ibi ꝺi cebat autez. ponit an petitio. In ſeꝺa q̄ durat vſq̄ ibi ex pte ponit. ꝺ. oſtenſio. In tertia q̄ durat vſq̄ ibi ſz exiſtit. ponūtur replicatōes an. In quarta q̄ durat vſq̄ ibi equerſo. ponūtur duplicationes dracōis. In quīta q̄ durat vſq̄ ad. §. nos itaq̄ ponunt triplicatōes an. In ſexta ꝓ an. inia hec ſerē.

d Predicta. i deciſa lic. ſ. ꝺ rebus ec. non alt. dudum.

e Vacabat, nōbat factū ꝓ alīū⁹: q̄ dicēt illi. d. fuit collata quēpiam nō ꝓſtitutū i ſacris ꝓſentet ad eā: ipſū ꝺūmō al⁹ ſit idone⁹: ⁊ infra tp̄s a iur ſta tutū⁹ ad ordies: q̄s ipſi⁹ eccl̄ie cura reḡit: valeat ꝓmoueri ꝺcernim⁹ admittendū. In nocētius q̄rtus ꝺilecto filio andree capellano noſtro.

De conceſſione ꝓbende ⁊ eccl̄ie non vacātis. R.

Quia⁹ cūcti ⁊. ſ. ꝓponebat itaq̄ ꝓpte tua: q̄ cū ꝓꝺicta⁴ ꝓpoſitura ꝺū vacabat⁵ tibi per eū q̄ ꝓferre potuit⁶ ipſā collata fuiſſet: collatio h⁷i canonica exiſtebat: maxie cū nulla p ꝓzē⁸ ipſuꝫ q̄ illā impedire poſſet⁹: inhibitō ꝓceſſiſſet. Dicebat aūt pars alia q̄ cū ꝓmiſſe¹⁰ littere ſede carnoteñ. vacāte fuiſſent in capitulo publicate¹¹ ac ꝓfatus ep̄s tūc de capitulo ipſo eēt¹²: ibiq̄ pñs exiſteret: ignorare nō potuit mandatū aplicum ſup ꝓferēda memorato .D. ꝓbēda vel ꝺignitate ſine¹³ cu ra: quā ipſe ꝺuceret acceptā ꝺā: cū ꝓtio i eccl̄ia ipſa ꝓdcā vacaret: alij fuiſſe ꝺirectū: ⁊ ſic p ꝓſeq̄ns facultatē ſibi eē ſublatā ꝓferendi h⁷i ꝺignita tē: ꝓpt̄ qꝺ videbat¹⁴: q̄ nec p ſe nec per aliū⁹ ꝓfatā ꝓpoſitu rā cura non hñtez aliaz anne xā: q̄ primo p⁹mandatū ipſū i eccleſia ꝓdicta vacauit: po tuerit alicui ꝓſone ꝓferre: p ſerti cū ia dict⁹ ꝓtor eoꝺē pu blicato mādato mox ꝓfato. D. ꝓbendā vl ꝺignitatē curā h⁷i non hñtez: quā primo in eaꝺē eccleſia vacare ꝓtingerz ꝓtuliſſz: nec al⁹ ēt ꝓut allega bat¹⁵ ꝓdeſſe potat ipſius epi ignoratia i hac parte: nam ſi alicui a ſede apoſtolica cōce ꝺat: q̄ excōicari nō poſſit¹⁶: lꝫ id forſitan ſuus ignoret ep̄s non tñ ꝓpt̄ hoc eius ligatur ſnia: ſiqua ꝓferat in eundē.

Similit¹⁷ ſi alicui ꝓferendi p bendā aliq̄ tribuat a ſeꝺ ap. ptāl: ex hoc ipſo vī: q̄ ſit ep̄o conferēdi tē eā penit⁹ interdi cta facultas. Nec obſtarz ſi forte obijceret q̄ lex ſeu ꝓſtō vel mādatū nullos aſtringūt niſi poſtq̄ ad noticiaz perue nerint eoꝺē: aut niſi poſt tēpus infra qꝺ ignorare mi nime ꝺebuiſſent: qz in priui legīs ⁊ idulgētijs ſeu ꝓceſſio nib⁹ ſpālibus ſec⁹ exiſtit: in q̄ bus ſuffic: q̄ ad illoz quibus concedunt noticiā perueniāt vt pz cū indulgeat alicui q̄ ex cōicari non poſſit: ſicut ſupe rius eſt expreſſuz: ⁊ q̄ꝺem cū tribuit alicui ptās cōferendi prebendam: vī pculdubio ei

f Potuit. i. p ep̄z ſeu ei⁹ānte: vt. ſ. ꝺixi. ini (lata fuit ꝺum et ſolus ep̄s talia ꝓfert: interꝺū cū capitulo ſz ꝺi uerſas ꝓſuetudines: qꝺ ꝺic vt no. ꝺe elec. cū eccleſia vul terana. ſ. ne ſe. va. c. vno. ⁊ bñ ꝺixit qui poterat: qz al⁹ collatio ñ valuiſſz q̄: p nō ꝺato habe tur: qꝺ ab illo ꝺat tē. ꝺe iurepat. qꝺ añ. ibi ꝺe hoc.

g Priorez. qui fuerat executō ꝺne conis: vt ꝺixi. ſ.

h Poſſz. Nota q̄ aliq̄ ꝓceſſerat: ſz nō taliq̄ ipeꝺire poſſz: ⁊ erat rō: qz fuerat facta añ ac ceptationez: vt pz j. v. ſubiunctū.

i Premiſſe. i ceſſa ipetrate per il luz. ꝺ. ad priorem executorem ſuum Joan. an.

k Publicate. vñ per hoc vīōba tur ꝺignitas affe cta: vt. j e. ſi caplo ſed nō eſt vex hoc caſu vt ibi ꝺicam.

l Eſſet. ſic. ſ. ꝺe reſcrip. eāte. lꝫ H ñ ignorauerat non tñ ignorabat collatō nē p priorez factā añ vacationē ⁊ ac ceptationē nō va lere: ⁊ tō iſte alle gatiōes ignoratie paz. pſunt.

m Sine cura. ⁊ ſi hoc ñ fuiſſet ad iectū: ꝺ tali intelli gendū erat: vt. ſ. e li. de preben. cuz i illis. i. Rñ.

n Videbat. ma le itelligentib⁹ ſub tilit⁹ intuentibus hoc nō videbat. ſ ꝺ traſla. int corpo ralia. §. i.

o Allegabat. ꝓ parte ipſius. ꝺ. ad coroboranꝺā exceptionē vel ꝺefenſionem ſuam.

p Non poſſit. vt. j. ꝺe priuil. volentes: talia tñ priuile gia non extenꝺuntur ad ſnias ordinariorum: niſi in ca ſibus vt. j. e. t. ne aliqui.

q Similit. paz valet hec ſimilitudo: q: alia rō reformat pactū vt pz. j. §. ex pte.

r Tēp⁹. qꝺ ē duoz menſiū a tpe publicatiōis: poſtea vo nō valebit ignorantia allegare: i añ. vt facte no. cō ſtit. circa pn. colla. ⁊. ſ. ne cle. vel mo. ſup ſpecia. ⁊ hic adde qꝺ ꝺixi i ſi. ſup data i vltia glo. Jo.

s Primilegijs. hec allegatio intelligit ſm reſpōſione z

De concessione prebende et ecclesie non notantur

aduerse pt. j. e. §. ex pte. ⁊ potat eē rō: q: ꝯstōnes sūt penales: ⁊ sic ex se odiose: ꝑuilegia gratiosa: ⁊ sic fauorabilia: ad hoc. j. de re. iur. odia. sz licz hoc ꝓbabile videat ſm predictum. §. dz intelligi.

t ¶ Spāle. q̄si ſm intentionē allegantis littera ꝓ. d. directa ꝑuilegiuz est censanda: ⁊ sic nō req̄ratur episcopi scientia: sed nō est ita vt seqtur. Jo. an.

u ¶ Absentez. ꝯtumacit: als ꝯ. iij. q. ix. per totum.

x ¶ Depositionis. idem in inhibitōe suspēsione vel excōicatione vidtur ad hoc ꝺ do. ⁊ cōtu. veritatis. in fi.

y ¶ Valebat. hoc verū esset si de certa prebenda vl dignitate mandatuz fuisset: vel in casu isto pꝰ acceptationem: ⁊ hoc nō aduertit allegator.

z ¶ Vim suā hn̄t. ꝑuilegium. n. datum alicui statim vim suam hz: cuz peruenerit ad illū cui conceditur: ad hoc facit lex dicēs ꝙ si scripsi seruo meo vt in libertate moretur: nō statim liber est: sed tē cum littera ad ipsum peruenerit. ff de acquir. pos. l. q absenti seruo i ꝑn. sed non sic cuz dat alicui potestas cōferendi prebendā: vt. j. v. non sic autem ⁊c.

a ¶ Certā. expressam vel nō expressam: ꝑuta primaz que vacauerit.

b ¶ Incertam. sic cum dicitur prebēdaz conferas quā duxerit acceptandam: vt in casu nostro.

cōcedi aliq̄d spāle[t]. Adijciebat isup ꝙ cū sn̄ia statiz arcet ēt ignorantē: qm̄ si ꝯ ꝑlatum aliquē absentez[u] depositōis[x] sn̄ia ꝓferat: ꝯctus q̄s iniuit ignorāter postea vt ꝑlat' nullū robur obtinēt firmitatis: ⁊ i supradictis lr̄is irritū decernim' ⁊ inane: q̄cq̄d super h'i prebenda vel dignitate ꝯ nostrū ꝯtigerit attētari mandatū: collatio quā idē eps p' tale nostrū ꝺcretū: siue illud ignorauerit siue n̄: de prefata ꝑpositura ꝑ se vl ꝑ aliū fecerat: nō valebat[y] ¶ Ex pte vo tua extitit replicatū: ꝙ hoc ꝺ illis ꝑuilegijs ⁊ idulgentijs eq̄tate suadēte dz itelligi: que vim[z] suā hn̄t: mox cum ad illos q̄bus cōcedunt ꝑueniūt: ex quoꝝ tenore liq̄do nosci pōt: ꝙ talis circa ea fuerit intentio concedētis: vtpote cuz alicui ꝯcedit ꝙ excōicari non possit: ex hoc. n. euident apparet: alijs ipsuz excōicandi adēptā esse penit' facultatem non sic aūt si alicui conferendi ꝑbendā siue certā[a] siue incertam[b] tribuat ptās. non eni tunc esse vr̄ tribuētis itentio: vt ꝑ hoc ei ad cuius donationē ꝑbenda ipsa ꝑtinet conferēdi possibilitas adimat[c]: nisi ꝑus ille sibi notificet: ꝙ eam velit per h'i potestatē ꝯferre aut ei collationē iterdicat illius: vel p' q̄ ipsi notificauerit talē potestatē fore sibi ꝯcessā vacuuz decernat ⁊ irritū[d]: si sec' ꝺ ipsa ꝑsumat: q̄[e] cū illi nō amplior det ptās: q̄ ipse roman' pontifex hēat in hac parte: sicut ꝑ eā quā obtinet ipse romanus pontifex facultas conferendi bn̄ficiū vl prebendā: nisi suā isinuet voluntatez: alicui nō aufert: similit ⁊ per eaz q̄ talit illi[f] ab ipso[g] concedit: ei ad quē ipsius prebende spectat collatio: ꝑusq̄ isinuet ille sibi ꝙ. velit eaz cōcedere: vel ēt conferat si forte vacet: potestas n̄ tollitur conferendi: nisi forsan ꝙ ipsaz cōferre nō possit: exprimatur i concessione h'i potestatis. tē enim licet talē concessionem fortassis ignoret: sua tn̄ collatio: si postmodū prebendam ipsaz conferat: nihil valz: cū satis super hoc cōcedentis intentio agnoscat: sicut cum indulgetur alicui: ꝙ excōicari non valeat: vt in superiorib' est premissuz. ¶ Subiunctū[h] etiaz extitit: ꝙ cū memorato priori per ꝑfatas littas mandauissemus: vt memorato. D. prebendam vel dignitatē sine cura quam acceptandaz duceret: si vacaret tunc: vl q̄ primo vacare ꝯtingeret i ecclesia predicta: conferret: idē prior ꝓuidendi ei de prebenda vel dignitate ipsa: nisi p' acceptationem ipsius nō habebat aliquam potestatē: vn̄ cū sepedicta prepositura fuerit tibi: anteq̄ illaz idem. D. acceptaret[k]: prefati episcopi aucte collata: h'i collatio talis[l] mandati nostri pretextu seruare sibi collationē ⁊ decernē irritū q̄d postea fieret: sic ⁊ legatus: de iurepa. cū dilect'. ⁊ nō ꝺ hoc ꝺ ꝑben. c. vl. ⁊ sic hēs hic tres casus: in q̄bus prebenda afficit: de his videbis. j. e. si capitulo. ⁊. c. si soli. Jo. an.

c ¶ Adimatur. s. de preben. dilectus. ij.

d ¶ Et irritum. nō. ꝙ executor q hz ptātez conferendi: pōt interdicere collationē ei ad quē pertinet ꝺ iure: ⁊ re

e ¶ Quia cū illi. optia respōsio: ⁊ ſm Inno. papa. n. ꝑbēdas oēs ⁊ dignitates conferre pōt. s. de preben. c. ij ⁊ tn̄ illi ad quos collatō spectat: pn̄t illas cōferre nisi prius papa insinuet illis ꝙ nō conferant cū decreto: sic per talez potestatem datā executori: non aufertur ei ad quez pertinet conferēdi ptās nisi in litteris id dicatur s. ꝙ conferre nō possit.

f ¶ Illi executori.

g ¶ Ab ipso. ro. pō. Jo an. an.

h ¶ Subiunctuz. ꝓ pte ipsius an. cui scribitur.

i ¶ Post acceptationē. intelligitur aūt acceptare petēdo ꝑ executorem suum sibi conferri beneficiū: q̄d poterat acceptare: vel recipiendo illud sibi presenti collatuz: vt in cle. e. ti. cum ei quem iij. Rn̄.

k ¶ Acceptaret. No. ꝙ qn̄ scribit sub hac fōma quā duxerit acceptādā: ꝺcernentes irritum ⁊ inane: executor an̄ illaz acceptationē nil pōt facē: ⁊ si fecerit non valebit: tanq̄ super incerto ꝓlatum: argu. ff. ꝙ cuiusq̄ vniuer. l. itē eorum. §. i. Si vero papa mandet alicui ꝓuideri de ꝑbenda quam duxerit acceptandam sine cl'a illa decernentes: tunc tenebit collatio illius ad quem de iure ꝑtinet: anteq̄ ei nuncietur de acceptatione. Si autem papa mādat alicui ꝓuideri de ꝑbenda quā acceptauerit cū cl'a decernentes: tunc acceptatione facta statiz executor interponit auctoritatē suā: ꝓhibendo ne ꝯ ꝓhibitionem suam aliquid disponatur de illa ꝑbēda. decernendo irritū ⁊ iane q̄cq̄d p' ea duxerit faciēdū: cū hoc ꝑ illā formā sit ei ꝯcessuz nec valebit ꝓuisio tūc facta ab eo ad quē ꝑtinet illius ꝑbende collo: ēt ignorāte h'i acceptationem ⁊ decretū. ber.

l ¶ Talis. s. quam duxerit acceptandam.

a Referri. Iz igit dicat in lris: decernētes ꝛc. nihil operat ō cretū p̄iuſq̄ fiat acceptatio: als decretū eſſet icerto ſup icerto put ſequit: papa eni nō vult q̄ ſtatum aſſumat illud decretuz ſuū vigorē: Iz tunc cū acceptauerit: tūc valet: etiā ſi ille ad quē ptinet collatio ignorauerit acceptationē: q̄ tūc decretū ſumit vigorē ꝛ ligat ignorātes vt hic: ꝛ. ſ. de p̄ben. du dū. ſecꝰ eni eſt in caſu vl decreto: qō ꝓhibet aliq̄d fieri: ꝛ qō ℈ factū fue rit caſſat: q̄ ſtatum ligat xxxv. q. iij. ℈dicimus. ſ de elec. q̄. ppt. v̄. aliter. ꝛc. qñ ñ apponit cla illa decernēt: ſepe locū hz regula illa multa fieri p̄ hibent: facta tñ tenēt. ō regla. ad aplicā hz ber.

b Aſtrixiſſz. ꝓcor. cle. c. ti. cū ei quē. ij. Rñ.

c Ex aduerſo. ſ. ex parte draconis.

d Archip̄ſbyterū. cui p̄or q̄ erat executor draconis cōmiſerat collatio nē p̄poſiture vt pz in ite gra: ꝛ dixi in p̄in.

e Legat. ponit tenorē legiſ. ff. de op. lega. ſi cū optio. Jo. an.

f Ceditq̄z. ille ſ. ſuus manumiſſus vel alienatus añq̄ legatari⁹ elegerit: legatarius ergo pote rit illū ſeruū manumiſſū vel alienatū vēdicare ſi voluerit: forſitā ſuus ille alijs fuit melioꝛ erat ꝛ hereꝫ legatario electio nē auferre nō potuit: eo dē mō videbat q̄ ep̄us nō potuerit auferre elec tionē iſti draconi: ꝛ ſic collatio archip̄ſbyti va lere debebat: hoc itēdit hec allegatio: ſed nō eſt vera. ber.

g Ultimis. cōis reſpō ſio aduocatoꝝ noſtri tē porꝭ ad. l. iſtorciati: ſpā ke in vltimis volūtatib⁹ Sz dicant quare: vnde admirādo dicebat, ho ſti. Bñe dūs noſter ꝛc. ſi in vltimis volūtatib⁹ hoc locū habeat: multo fortius in bñficijs: in q̄ bus eſt adhuc plenioꝛ i terp̄tatio facienda. ſ. de dona. cum dilect⁹. Sed nō aduerit q̄ iſta non ſūt talia beneficia: que ſic large ſint in terp̄tēda: vt notauerat ō elec. dudū. ꝛ hes. ſ. ō p̄bē. Qñs. t.

h Futur⁹. vt lego ticio vnū ſeruū naſcitur ex grege quē eligē volūcit: ꝛ fuit huiꝰ mādati forma ſimil huic legato: dū dic: q̄ primo vacauerit: quā duxerit acceptandā. legauū de preſenti elego tibi vnū de ſeruis meis quē elegeris, in his a tempore etiā ſi p̄us illud ep̄us ipſe ſci uiſſet ñ poterat vacuari. nīz aūt i hac p̄te ōcretū ad p̄ben daz ſeu dignitatē quā p̄dict⁹. D. acceptaret referri ōbebat alioq̄n ſuper icerto fuiſſz edi tum: nec aliquez aſtrixiſſet. Sz exiit ex aduerſo rñſuz q̄ ſi p̄fat⁹ poꝛ iaz dicto. D. p̄bendaz vel dignitatē huiuſ modi cū vacaret ante huiuſ modi acceptationē ꝓferre ne quiret: Jdē tñ. D. p̄bendā vl dignitatē talē licite poſſet ꝛ li bere acceptare: q̄re p̄dict⁹ epſ p̄fatam p̄poſituraz: cū non p̄ius eū req̄ſierit: an accepta re vellet eandē: cuiq̄ cōferre nō potuit: quinimo ipſi⁹ col latio: cū idez. D p̄poſituā ipſā poſtmodum acceptarit: irritari debet ꝛ p̄ceſſio p iaz dictuz archip̄reſbyteruz ſibi facta debet ſtabilis permanē ſicut cū legat⁹ alicui vnus ex ſuis quez elegerit vel optaue rit: ꝛ heres ante optionē vel electionez illius manumittit aliquez vel alienat ex illis: p fecto manumiſſio vel aliena tio irritatur: ceditq̄ ille lega to: ſi legatari⁹ eū duxerit eli genduz. Ecōtra vo p parte tua ꝓpoſitū extitit: q̄ id i vlti mis volūtatibus tenet: nec p̄miſſa i legatis futuris quē admodū i extātibus hēnt lo cū: q̄ nec etiā ad optādū ſeu eligēdū ex illis ſicut ex i tis pōt t̄minus aſſignari: ꝛ gra uis ieſſet p̄ditio: quoddāq̄z i p̄gruū videret: ſiquādo mā daretur alicui de bñficio q̄ duceret acceptādū i aliq̄ p̄o uicia: q̄ primo illō vacare cō tingeret: puideri: oporteret ipſū i ſigulis bñficijs poſtmo dū inibi vacātibus p̄ogata nō abſq̄ periculo fortā ip̄o rū collatiōe req̄ri: vnde cum ſepe p̄fato p̄iori fuiſſet ītū ctū: vt dicto. D. p̄bēdā vel dignitatez quā acceptādā du ceret ſi vacaret i eccleſia me morata: vl q̄cito p̄tigeret eā vacare ſibi aūcte ap. ꝓferret ꝛ ita eidez. D. circa futuras ſiue vacaturas p̄bendas vl dignitates tales ipſiuſ eccl̄ie optio data eſſet: ñ poſſet per hoc memorati epiſcopi i illis quādo vacarēt collatio ip̄edi ri: niſi fortā cū aliquā exeis vacare p̄tigeret: illā ipſe. D. p̄uſq̄ eā ꝓferret ep̄uſ accepta ret: vl etiā niſi ante vacatio nē alicuius ipſaꝝ vacaturaꝝ ex his p̄mam vl ea omiſſa ex aliqua cauſa vlteriozem ou ceret acceptandā: q̄ talr acce ptatā ep̄us poſtmodū cōfer re nō valeret. Nos itaq̄z tā tuis q̄ p̄fati. D. ratiōibus ple nius intellectis: q̄ ſepedictā p̄poſituraā ad te nouim⁹ p̄ tinere: ipſā tibi habito fratꝝ noſtroꝝ conſilio aduidicare curauimus: ipſi. D. ſup ea p petuū ſilentium imponētes.

B onifacius octauus.

i Illis. legatis de futuro: ibi non pōt ad eligēdū ter minus aſſignari vt ſequit: Iz in legatis de p̄ſenti bū aſſi gnat⁹ inū⁹ legat⁹ a rio ad eligēdū: aſ ſignabit. n. p̄to: ſi bi terminū vt eligat: q̄ ſi ñ fecerit heres poterit ſer uos vēdere. ff. de opt̄. le. l. mācipio rij ꝛ. l. ſi tibi i p̄i. ꝛ. l. ſi optō. §. vlti. ad hoc facit de re ſti. ſpo. frequens.

k Incongruuz. i. executoꝛ.

l Periclo. i bñ ficijs ergo ledit reſ publica: i legatis p̄iuata i qb⁹ ꝛ te ſtatoꝛ quā vult le gē ſine alicui⁹ iniu ria pōt ip̄onē. C. ō ſacroſan. ec. l. i. Jo. an.

m Cales. ſ. ſine cura.

n Acceptaz. nō q̄ ille ꝓ quo ſcri bitur ſub hac foꝛ ma: pōt acceptan do ſine p̄iuia ꝛ col latione executoꝛis ip̄edire collationē epiſcopi. qō ē vez ſi eſt ibi cla decer nentes ꝛ cetera: vt ſuperius dictum eſt. ſit ergo vigil ille pro quo ſic ſcri bitur: vt ordinari um in acceptādo p̄ueniat: ad idez j. eodem ne captā de in fi. ꝛ. ff. de hiſ que in fraū. cre. l. pupillus in fi.

o Cauſa. ergo ſine cauſa non po teſt vt dixi. ſ. eoꝺ. ne captāde. ꝛ vna acceptata non po terit aliam accep tare. ff. de opt̄. le gā. l. apud auſi dium: niſi fuiſſet deceptus: vt quis debebatur alij ꝛ ignorabat: vel ꝓo dignitate ſimplex beneficium acceptauit.

p Mouimus ipſum ergo mouit iuſticia non carna litas: ꝛ eſt hoc contra quoſdam hypocritas: qui vt videantur iuſti pronun ciant contra ſuos.

q Curauim⁹. q̄ collatō tibi ſcā p̄uēit acceptatōez ꝺra

(conſe-

Detestanda. ois ꝓmissio ꝑ quã datur via ad bñficia vacatura ẽ reꝓbata. Emanauit hec ōcr. ad correctionẽ decre. ⸗. e. accedẽs. ⁊ ad ōclarationẽz ⁊ approbationẽ eoꝝ q̃ ibi tangebãt Inno. ⁊ host.

b Cōcessis. fuerũt hec ẏba sũpta ō canóe. xlvij. di. vi rũ catholicum: ibi dicit mens auida potẽtie nec abstinere nouit a vetitis: nec gaudere cõcessis: nec adhibẽ pietate consensuz. nã ⁊ vt dicit canon: mẽs cupiditati alligata cito deuiat a vo. lxxxij. di. nihil. ⁊. xcvi. di. bñ quidẽ. ⁊ alibi: omnũ maloꝝ radix ẽ cupiditas. xlvij. di. bonoꝝ. de pe. di. ij. qz radix. ad ℍ de ꝓsti. nam cõ cupiscentiam.

c Reuocãda. ad hoc optime. lxij. di. ⸗. vez. ⸗. ō ꝓsã. ⁊ af. nó dz. de ōci. ſuggestũ, vbi ⁊ pri uilegiũ reuocatur cũ tẽdit ad noxaz.

d Decretum. ⸗. t. accedens.

e Facultas. antiquis iuribus generaliꝝ visa fuit hec forma: q̃ illa cum vacabit: qz multis casibus pót se facultas offerre: q̃ nó est moꝝ canonici expectanda: ſz vt dicebat hoſt. in decre. accedẽs. ẽt potest bñficiũ ꝓeter mortẽ vacare puta renunciatione depositione ꝓbendaꝝ diuisione ⁊ similibꝰ modis: vnde vtrobiq̃ videbat mala intentio esse posse: vñ voluit dicẽ q̃ voluitas ibi erat ꝑ rõne: sed hec littera supra posita: iusta fuerũt ꝓsideratõe tẽ. dicit ℣rium: vnde oz dici q̃ rõe gñalitatis licebat oli: quod spãliter ⁊ expresse nó licebat: ad hoc de of. ordi. ſi sacerdos. ⁊ qõ ibi no. ⁊. xxij. di. quã q̃. ⁊. ſ. c. px.

f Expientia. q̃ est efficax magistra rez: ō elec. q̃ sit cũ suis concoꝛ.

g Concedunt. ⸗. ō rescrip. c. vl. e. li. ⁊. ⸗. de pur. ca. cũ in iuuentute. ſ. de reli. do. c. i. C. de pe. bo. ſubla. l. i. li. x, ⁊ est ibi ꝓxima ambitiosa ⁊ non ambitiosa: vt dixi de rescrip. c. vlti.

h Lal. ⸗. e. c. ij.

i Forma verboꝝ. puta cuz in genere, ꝓmittit ecclesiastĩ cũ beneficiũ: vt no. ⸗. e. accedens.

k Deceto. ad ꝓterita ergo nó extendit hec ꝓstõ: tũ qz ñ est iuris vetis declaratio: imo correctio: tũ qz de ꝓteritis ñ cauet in ea: ad hoc. ⸗. e. li. ō ꝓsue. c. i. ō of. lega. c. pe. ad fi. ad hoc. xxxij. q. iij. dixit sara. de ꝓsti. c ij.

l Indirecte. nũqd oia idistincte reuocata dicẽt ꝑ q̃ via parẽt ad vacatas: sic receptiões canóicoꝝ: ⁊ sic sit reuocata ōcr. ⸗. de ꝓbẽ. relatũ ō ꝓcel. ꝓben. cũ sup. ⁊ refua

Detestanda iniquoꝝ p uersitas abstinẽ nescies a vetitis: nec gaudere debito mõ ꝓcessis: digne plerũq̃ officiũ excitat ꝓsidẽtis: ad ea q̃ iusta fuerãt ꝓsideratõe cõcessa: tũ i abusũ ea vgere circũspic: discretiõe ꝑia reuocanda. Sane ſz oli fuerit canõica ꝓstõe decretũ: q̃ hi q̃ ꝓmittunt aliq̃bus de bñficijs ecclesiasticis: cũ poterũt: vel cũ facultas se obtulerit: ꝓuidere: ꝓmissiones suas facultate se offerẽte debeãt adimplere: qz tñ sicut experientia docuit: ꝑ ꝓmissiões h'i: que ꝑ ipoꝛtunitatez nimiam: per quã non concedẽda multotiens concedunt: ⁊ per ambitionẽ iprobã vt plurimuz extorquent: aperit via sub tali paliatõe vboꝝ ad ꝓmittẽda damnabilit ꝑ lat. concil. beneficia vacatura: morti alie ne votũ ingerit: ⁊ ecclesijs ac prelatis ⁊ ꝓlonis ecclesiasticis grauamia pluria iferuntur.

Nos malis h'i ⁊ animaꝝ piculis occurrere cupientes ꝓmissiões easdẽ ⁊ alias quascũq̃ sub q̃uis modo aut forma vboꝝ deceꝑ faciendas: p q̃s directe vl indirecte aperiri via valeat ad bñficia vacatura: auctoꝛe ap. penit repꝛobamus: ⁊ oio viribus vacuam: ⁊ decernentes p eas vel ipsaꝝ aliquã ad ꝓuidendum alicui nullum deinceps quolibet obligari. Idem.

Nec captãde aliene morti occasio ex benignitate gratiaꝝ sedis apostolice tribuat: declarandũ duximus: q̃ is qui ab eadem sede: vt ei ꝓuideat de ꝓbenda dignitate vel ꝓsonatu aut alio bñficio in aliq̃ ꝓuincia dioceſi vel ecclesia: quẽ seu qd duxerit acceptandum: certis sibi sup hoc executoꝛibꝰ oputat nisi eas papa concedat p formã gratie. Sz certe his rõnibus ⁊ per formã iusticie saltẽ iudices ꝓcedi deberent. ſ. cũ clausula ne inane canonici tẽ. Tertio qz eadẽ rõe sequeret refuatiões legatoꝝ ſublatas: qd est falsum. ⸗. e. li. de of. le. c. iij. ⁊. iiij. concludo ergo breuit: vbi ex sola ꝓmissione qs expectat: ñ valet ꝓmissio vt hic: ſz vbi ex receptione vel reseruatõe secus: vt in ꝓdictis iuribus: qz casus illos ñ tangit hec decre.

m Eas. ſ. promissiones.

n Nec captande. hñs lrãs ap. sedis sup ꝓmo bñficio dignitate vel ꝓbenda qd duxerit acceptandũ: certũ acceptat non pót: sed primũ qd vacabit: vel ex cã secundũ: vel vlterius posit acceptare. reseruationes, ꝓcessus ⁊ decreta ꝺ hoc facta ñ valent. Et fuit tracta hec decre. ō decre. extrauagãti. e. ti. q̃ incipiebat. ſz alis audiuim. ⁊. ṽ. ſz in genere addit. ⁊ emanauit hec decre. ad declarationẽ decre. ⸗. e. qz cũctis. ℌ. pe. in fi. ⁊ eoꝝ q̃ ibi no. Inno. ⁊ host. ⁊ q̃ nota. ꝓost. de rescrip. capitulũ versus finemañ. ℌ. Item q̃ritur q̃liter fiat ⁊ qñ fiat acceptatio. Joannes an.

o Tribuatur. ꝺ ꝓcilũ lat. ⁊ ꝺ decretalem, primam. ⸗. Joannes an.

p Que. ſ. ꝓsonatum. al. quam. ſ. ꝓbendam vel dignitatez

q Quod. ſ. beneficium.

r Executoribus. siue ad, ꝓuidenduz siue ad ꝓpellendũ ñ curoꝛ: ſz alis distinguatur. ℣. c, ꝓximis.

a ¶ In genere. ꝛ sic licz i genere qꝫ non licz i specie: ꝛ interdū est econuerso: qꝫ dic vt. ē. d of. ordi. si sacerdos. xxiij. di. quanꝯ.

b ¶ Cā subsit. Nō ergo q̄ ille ꝑ quo scribit de p̄bēda acceptā da: pōt primū acceptare: ſz non vlteriozē nisi ex cā: vt. ē. e. q̄ cunctis ad fi. ꝛ. j. c. pr. Sz que pōt esse cā. forte prima debet alteri: vel dubitatur an debeat: ad hoc. xxiij. q. i. quid culpatur ad fi.

c ¶ Careant. No. casuz in quo sn̄ia excōicatiōis nō ligat alios: videbis. j de sen. ex. p̄sentī.

d ¶ Taliter .s. certū ꝛ expressum vel secundū vl vlteriozē sine causa. Jo. an.

e ¶ In ipso. sup hoc vide quod habuisti. ē. de p̄ben. si is cui. ꝛ. c. sequē ti. j. e. c. vlti.

f ¶ Prouideri. nō ergo necesse hz expectare q̄ ille acceptet vel sibi imminū ad hoc ꝓcedere: vt. ē e. q̄ cunctis. §. pe.

g Executoz. fuit tracta hec decre. de extrauaganti que icipie bat. e. t. sicut exp̄te. ꝛ. §. potest tamē addū fuit. Et emanauit ad ōclaratiōne eoz que. prima.

h ¶ Prouincia. idē puto de ciuitate dioce. vel ecclesia. ꝓpter eandē rationem: ad hoc. ē. c. c. p̄ximo. ꝛ. j. pri. Rñ. Sz dic ꝯ: vt hoc v̄bum inferius etiam repetituz aliquid operetur. ē. d ōci. ad audientiam. j. d p̄uil. si papa. §. i. ꝛ infi. ad idē. ē. c. q̄ cunct. §. pe. nec est eadē rō cū grauius sit rotam prouinciā impedīre: q̄z dioc. vel ecclesiam. vi. q. iij. scitote. ad hoc. ē. co. li. de p̄bē. quāuis. i. ꝛ. ij. Rñ.

i ¶ Expresse. rōne ergo expressionis hoc tunc poterit: ad hoc. ē. de of. del. c. vlti. §. vices. ꝛ de pcura. c. i. ꝛ vlt. Jo. an.

k ¶ Huiusmodi. s. generalis. de qua. ē. dicerat.

l ¶ Tale. s. spāle. de qua dixit i. pr. Rñ. nam qd̄ fieret cōtra generalē valeret: cū illa nō teneat: vt. ē. dixi ad hoc. ē. c. pr.

m Sz capitulo. hic determinat decre. ē. c. ꝓposuit. ꝛ corrigit opinio glo. ibi no. in glo. q̄ icipit Innoc. i fi. i q̄ glo. dicēber. q̄ celestin⁹ illi fecit iniuriā: cū collatio p̄bende p capl̄z sibi facta valeret: potuit tn̄ id facē de plenitudine ptātis. Approbatur aūt opinio Inno. ibi nō. ꝛ quā ibi recitat h̄ost. ꝛ opi. pe. d sāp. ꝛ abb. q̄ posuerit i illo. c. casuz hz istud. c. ꝛ ꝓpost. ēt dicebat hunc vez intellectū. ē. de rescrip. capitulū i glo. magna. v. si vo ordiario. Et hoc dicit decre. hec in sūma. Si mandet capitulo vt nic recipiāt i canonicū ꝛ p̄bendaz ꝓferant: cū id ptineret ad eos dato executoze ad, puidendū p̄ solā p̄tationem factā capitulo affecta ē p̄bēda: ꝛ executo: negligēte capitulo. j gratia noscit esse facta lz i generale⁹ p̄muz personatū dignitatē p̄bendā seu bñficium i eadē ꝓuincia dioceſi vel ecclesia vacaturꝫ aut scōz seu vltri⁹ si rōnabil cā⁹ subsit valeat acceptare: certū tn̄ ꝛ expssuz pulsꝫ vacet acceptare ñ pōt: qd̄ si fecerit: ēt si p executoz eius ꝑm acceptationē h⁹i cā fuerit refuatio ihibitio varij q̄s ꝓcessus ac sn̄ie ꝑmulgate: tā acceptatio ipsa q̄ ꝓcessus viribus careant: nec aliquaz obtineāt roboris firmitatem Immo nisi acceptato: ille dignitatez p̄bendam p̄sonatuz seu bñficiuz talit⁹ acceptatuz ꝛ reseruatū p collationē vel institutionē postmodū factā d vacanti iā adeptus: vel ius i ipso⁹ fuerit acquisitū: p euz ad quē eiusdem personatus dignitatis p̄bēde aut beneficij collatio seu prouisio pertinet: dictis acceptatione ac executoꝝ ꝓcessibus inde secutis neq̄ obstantib⁹ de illo vacante libere poterit alij prouideri⁹. Idem.

Executoz⁸ sup ꝓuisione alicuius a se. ap. p generales lr̄as i aliq̄ prouincia⁹ d putatus p̄latis ꝛ alijs: ad q̄s bñficiozuz i eadez prouincia spectat collatio: ne ad, puisiōnē aliq̄rū ꝓcedant: donec illi ꝑ quo scribit sit, puisuz: non pōt gn̄aliter inhibē: nisi exp̄s se i ipsis lr̄is facultas h⁹ri⁹ inhibitionis ꝓcedat. ¶ Potest tn̄ reseruationē ꝛ eisd̄ inhibitionē facere spāles de p̄mo: vel si hoc illi ex bñficio cōperat lr̄aruz de secūdo vel vlteriozi bñficio inibi vacaturo eidē clerico ꝓferēdo. ¶ Quod aūt ꝯ talē reseruationē ꝛ inhibitionē ab eo ad quē bñficij refuati collatio ptinebat fuerit attentatū ñ tenet. Idem.

Sz capitulo⁹ alicui⁹ ecclesie cū ad ipz canonicozū receptio ac p̄bēdarū collatio pertinebat⁹ vt te in canonicū reciperet: ꝛ tibi de p̄benda si tūc vacaret inibi, puideret: l cū se facultas offerret: ac executoi q̄ eoō capitulo negligē te mandatū aplicū exequat⁹ directa fuerit scripta nostra: p solā illoz⁹ p̄tationē capitulo⁹ ipsi factā⁹ absq̄ alia etiā executoris ilsinuatione inhibi gentibus mandatū nostrū exeq non postponat: in hoc casu vel simili credo sufficē: si. he lre fuerunt p̄tate. Si aūt p lr̄as capituli d datōe executoris ꝛ q̄ sit ad, puidē dū ñ apparet: tūc credo necessarū executoꝝ lr̄as capitulo p̄tari: hoc vi sen̄ esse ꝓpost. in. ꝟ. ēdicto. ꝛ. v. se.

n ¶ Pertiebat. d spāli ꝑuilegio vel ꝓscripta ꝓsuetudie als secus. ē. de elec. cū ecclesia. j. ti. ꝓpos. c. vno. j. de regula. c. vlt.

o ¶ Exequat. istō ē qd̄ solui⁹ ꝓtextē. j. pr. decre. ga hic executoz datus fuit ad, puidendū ibi ad ꝓpellendū tn̄. Et si q̄ras que ibi sit rō hui⁹ dictō si iuris. So. est in ꝓmptu: q̄ i ꝑmo casu cū dat papa executoē ad, puidendū: vi ad se vl ad suū executoꝝ, puisionē reuocat⁹ ꝛ sic p ꝓcēnsordinario adimere: ad hoc de ap. vt nostrū. lz vbi dat solū ad ꝓpellendū tūc ptāt̄ ad se nō vocat nec adimit imo potius penes ipsū ꝑmittit dum vult ipsum ad, puisionē ꝓpelli.

p ¶ Illoz. nunqd̄ regul̄ q̄ scripta directa executo⁹ ibus p̄tentur capitulo an sufficē q̄ p̄tent ipsius capituli lfe idest sibi directe: lz sit cauti⁹ ꝛ illa ꝑ sentari: puto tamē sufficē si ipsi capitulo p̄tentur litte re ad eum directe: hoc vez si de intentione pape p ipsas ꝑz litteras: puta q̄ in litteris directis capitulo dī noueritis nos. t. mādat se vt vobis negli

q ¶ Capitulo. No. q̄ si sit p̄tatio lr̄aꝝ capitulo: ꝛ postea vacet vel tunc vacabat: p̄benda tā est affecta: ēt an q̄ executoribus sue littere p̄tent: hoc sonat hec littera

r ¶ Factā. quero quo fiet hec p̄tatio capitulo: regrat illum q̄ hz conuocare capitulum: vt ipsiz ꝓuocet: vel per sonū cāpane: vel p aliū modū i ecclesia solituz. si aūt se includerent vel impedirent: ne fieret p̄tatio p inō ē ac si p̄sentatio esset facta: ad instar eius q̄ latitat vel impedit q̄ citari n̄ possit. ē. vt lit. nō pl. q̄n. §. porro. potest ēt compelli per executoē ille qui hz conuocare capitulum vt ipsum ꝓuocet vel ipse idē ꝓuocare: lz p̄mū tuꝰ

De conferre prende 7 erat vñ mutand

sit: ad hoc ō of. del. ꝓtere a. Si aūt alīq̄ venerit alīq̄ nō dic ꝙ ſuffic̄ ꝓtare decano vel ei qui ibi eſt maior: 7 his canonicis q̄ cum eo ſunt ꝓtes: ad hoc vt capitulo adi mat ꝓtās vt hic dī: nec regritur ꝙ ꝓbet ꝙ maior ps ꝓſens ibi fuerit. i eductis. n. citationibus 7 denūciatiōib⁹ vniuerſitati facien dis ſufficit: ꝙ in lo co congruo coraz maioꝛib⁹ 7 aliīs ibi dē inuenī publice ꝓponant. xvi. di. qō dicit. ē. de po ſtula. c. i. 7 in hoc ꝓcordāt doctores ē. de elec. bonc. i. Et ſi diceres ꝙ de neceſſitate hēret ꝓ bar ꝙ maior parſ ibi fuerit ꝓſ: pōe ꝙ maior pars no lit cōuenire: q̄ nec tibent ad talia con uenunt: his ergo q̄ vocati veniunt ſi at ꝓſentatio 7 ſat ē Sed qd ſi collatō ptinet ad duos pū ta ad epm 7 ad ca pitulū: nunquid p ꝓſentationem alte ri factaz adimitur vtriq̄ ptās. dic ꝙ ſic ſm cōpoſt. qui hoc no. i predicta glo. ō. Item qd ſi collatio. exquo. n. poteſtas adimitur vni: ſine quo alius ꝓferre ñ pōt: ergo 7 alteri: ſicut 7 vno ex plurib⁹ arbitris vel iudicib⁹ ipe dito alīj, pcēdē nō ꝓſt. ē. de of. del. vno. ff. de arbi. ſi in tres. 7. l. ſeqn. ad hoc facē lex q̄ dicit: ꝙ ſuffic̄ denuncia tio facta vni ex illis q̄ habent domū cōez. ff. de no. op. nunct. l. de pupillo. §. ſi plurium res.

tione ſeu reſeruatione bene ficium ꝓ quo tibi ꝓferēdo[c] ſcriptū extitat: adeo eſt affectū[d]: ꝙ de illo alīj facta colla tio ñ obtinet firmitatē[e] ¶ Imo ſi capl'm iſra terminum cōpetentez ſibi ab executore ꝓfixum mandatum apoſtoli cū ei ꝓ te directum: in quan tum poterit[f]: ñ duxerit adim plendum extūc[g] in ipſum exe cutorez ꝓtās ꝓuiſionis h⁹ i transferatur: 7 executor ipſe canonicatum incōtinenti po terit tibi dare ac ꝓbendaz ēt ſine alia capituli vocatione[h] vel monitione ſi vacat: vl cū obtulerit ſe facultas. ¶ dez.

Sī ſoli[i] ordinario[k] ꝓ te bñficiando executore ñ dato vl ordiario 7 executori vt eū ad faciendū qō manda tur ꝓpellat[l] aut ſoli executo

a ¶ Vocatione. hoc tenebat compoſt. in ꝑdicta glo. ō. ſz qd ſi poſtq̄ executor. Et ſz de canonicatu hoc ſatis videretur: tñ de ꝓbenda contrarium videbatur: q̄ ſz cap. talium fuerit ne gligens in vno: non in alio: q̄ diuerſa ſunt mandata: vnū de reci piendo: aliud ō conferendo: ad hoc de dolo 7 ꝓtu. cuz di lecti. ſz exquo fuit negli gens i vno iam ꝓſumit i reliquo: ad hoc de ꝓ ſumpti. ſcribam 7 optīe ē. c. li. de dolo 7 contu. cum qui.

ri vt tibi faciat ō canonicatu 7 ꝓbenda vel alio beneficio in certa eccleſia dioceſi ſeu ꝓ uincia, puideri[k]: mandatum apl'icum ſit directum: ꝓ talis ꝓtationez mandati ordina rio ipſi factā: ſz ſi cōtra faciat puniendus[l] exiſtat: ei tamen poteſtas ſic non adimitur[m] cō ferendi: dn teneat alteri facta collatio ab eodez: niſi nos in gratia tibi facta decreuiſſez[n] irritum 7 inane: qō fieret ꝑ ipſaz: aut executor huiuſmo di ordinario ſuā inſinuans[o] poteſtatem: ne alteri conferret beneficium de quo tibi ē ſm tenorem huiuſmodi mā dati apoſtolici, puidendum interdixiſſet[p] eidē: ꝓ ſertiz cū interpoſitione decreti: vel ni ſi tu iuxta dictum mandatū eſſes i canonicuz iā receptus

b ¶ Si ſoli ordinario. emanauit ad de claratione decret. ē. de preben. dilectus. ij. 7 iij 7 eorum que ibi nō. per ber. 7 modernos 7 eorū que plene nō. compoſt. ē. de reſcrip. capitulum in glo. magna ad ꝑn. 7 ad correctionem, ꝓ parte eorum que nota. ē. de ꝓben. c. vl. Et hoc dicit i ſumma. Si ſoli ordina rio vel ſoli executori ad ꝓpellendū vel ordiario 7 tali executōi ſit ſcriptū ꝓ ꝓtatione talis mādatī ñ afficiē ꝓbenda niſi i lris eſſz decre tū: aut executor ille inſinuaſſet 7 interdixiſſet marie cū ō creto: vel ꝛōe mādati iā eſſet facta receptio ad canonicatū. Jn his ca ſib⁹ vel ipſoꝝ alīo affecta ē ꝓbēda: ita ꝙ collatio alīj ſcā ñ tenz

c ¶ Ordinario. ꝓ ordinarū intellige illū ad quē collatio perti net 7 i hoc caſu intellige. ē. de ꝓben. dilectus. ij.

d ¶ Compellat. ſecus ſi fuiſſet dat⁹ ad, puidendum. ē. c. ꝓ.

e ¶ Prouideri. de hac forma nō. ē. ō reſcrip. abbatē. ē. de ꝓ ben. ꝓ illoꝝ. de concef. ꝓben. cum noſtris.

f ¶ Puniendus. de ꝓben. dilectus. ij. de offi. dele. ꝓuidentiam. §. adijcimus.

g ¶ Adimitur. rōnem dixi. ē. c. ꝓxi.

h ¶ Contra ipſā. 7 tūc etiam ante ꝓtationez litteraꝝ affecta ē in cāu. ē. de reſcrip. tibi q. §. quinimmo. alīs nec per ꝓſentationem afficitur: vt hic.

i ¶ Inſinuans. ē. c. q̄ cunctis. §. ex parte.

k ¶ Interdixiſſet. Mō reꝓbatā opinio. ber. nō. ē. de ꝑbē. c. vl. vbi dicebat ꝙ executor datus ad ꝓpellendū ñ poterat iter dicere. Compoſt. ꝫ in ꝑdicta glo. allegabam⁹ decre. q̄ cūcti. §. ex parte. ſed in, puiſore loquit: ſed illud vicinū eſt mandato: vñ ſatis mandatum intelligit. ē. de elec. in cauſis. ff. iudi. ſol. iam tamen. §. in hoc.

l ¶ Jam receptus. tunc. n. negociū, puiſionis facièda de ꝑbē da poſt receptionē vacante eſt deuolutū ad papā: 7 ſic capl'o adēptū. vi. q. ij. dudū. de ap. vt noſtrū. de offi. lega. ſz ō ꝑbē inter cetera. vbi negocio ꝓmutationis ꝓbende ad papā deu luto ñ valuit collatio ordinarij ō ꝓbenda q̄ ꝓmutari ōebat.

a ¶ Tunc enī. ſ. i his trib⁹ caſibus vel altero eor. ſ. cū erat decretū: cū executor inhibuit vel cū iam facta erat receptio.

b ¶ Firmitatē. Ad plenā ⁊ breuē idaginē veritatis huiꝰ materie: ꝓmo videndū ē de expectāt. buiꝰ qs alteri ꝓferat: ſecūdo q̄ gr̄e ꝓbendas afficiāt. Ad ꝓmū diſtingue: aut vterq; expectat auctoritate ap. aut alter tantū aut neuter. In ꝓmo caſu ſubdiſtingue: qꝛ aut vtriq; collatus ē canonicat⁹ a papa aut vtri q; mandat ꝓferri: aut alteri eſt collatus: alteri ꝓferri mādatur Si vtriq; collatus ē cañ. a papa: ſi apparet qs ꝓmo ipetrauit ille ꝓferꝛ: quātūcunq; ſecūdo ipetrans ꝓmo ſuas ꝓſentet lr̄as ⁊ ꝓmo recipiat: de ꝓbē. e. li. cū cui. ⁊ ſic dꝫ itelligi ō reſcrip. capitulū ſācte crucis: hoc fallit i caſib⁹ i qb⁹ ꝓferꝛ ſcōs ipetrās. Primo ſi ꝓmus fuit negligēs petere ꝓbendā ſibi debitā. ſ. e. li. de ꝓben. ſi clericus. §. verū. de reſcrip. tibi q in fine. Secundo q̄ debeꝫ dignitas ſecūdo q̄ hꝫ ꝓbendā ānexā. ſ. de ꝓbē. qꝛ ſepe. Tertio q̄ ſecūdus ex ſe hūit ꝓrogatiuā. ſ. de ꝓreben. e. penul. Quarto q̄ ſecūdus nō ex ꝓſona ſua ſꝫ ex ꝓſona tertij ipetrantis ſup ꝓmū ꝓrogatiuā hꝫ. ſ. c. ꝓri. Quinto ſi vacauit ſacerdotalis ꝓbenda: ⁊ ſecūdus eſt in etate ⁊ nō ꝓmus. ſ. de ꝓben. ei cui. q̄ tñ ſane itelligas ꝓut ibi dixi. Vdē putant q dam in caſu decre. e. ti. ſi paup. ſꝫ dic vt ibi dixi: hoc cū apparet: q̄s ꝓmo ipetrauit. Si aūt nō apparet ex data vel alio mō qs ꝓmo ipetrauerit: aut alter ꝓuenit in ꝓſentādo: aut ābo concurrunt: ſi alter ꝓuenit ille ꝓferꝛ: ſi aūt ambo ꝓcurrunt: ille vel illi vel ipſoꝝ maior pars: ad quos collatio ⁊ receptio ſpectat: alterū eligere tenenť: ⁊ ille ſolus admittet vel alteri ꝓferet nisi papa vtriq; voluerit ꝓuidere: vt. ſ. de reſcrip. duobus. ij Rñ. ſi aūt neutri collatus ſit canonicat⁹: ſꝫ vtriq; ꝓferri māda tur: aut ꝓſtat qs ꝓmo ipetrauit aut nō. Si nō ꝓſtat: tūc dic vt ſ. ꝓri. dixi. q̄ vtriq; collat⁹ erat p decre. de reſcrip. duob⁹. ij Rñ. Si ꝓſtat: aut mādat vtriq; pure ꝓferri: aut alteri ſub ꝓditione: alteri pure: aut vtriq; ſub ꝓditione. Si ꝓſtat qs ꝓmo ⁊ mandat: vtriq; pure ꝓferri datis executoribus ad ꝓuidendū ſi ꝓmus ꝓmo ꝓſentauit: ⁊ ꝓmus receptus fuit: hic nulla q̄ſtio ſi vero ſecūdus ꝓmo ꝓſentauit: ⁊ ꝓmo fuit recept⁹ adhuc indiſtincte in ꝓbenda vacāte poſt receptionē ꝓmi: vel etiā añ ſi ad huc nō erat collata: ſecūdo ꝓferꝛ ꝓmus ipetrās: de reſcrip. tibi q. i. Rñ. ſi aūt tēpore receptiōis ꝓmi iam erat ꝓbēda collata ſecūdo: aut in lr̄is ꝓmi erat decretū: ⁊ tunc idiſtincte ꝓbēda illa ꝓmo debeť. ſ. e. li. de reſcrip. tibi q. §. q̄nimo. Aut nō erat decretū in lr̄is: ⁊ tunc aut executor iſinuauit reſuauit ⁊ inhibuit maxime cū decreto: aut nō. In ꝓmo caſu ꝓbenda vacās poſt reſeruationē ⁊ iſinuationē collata ſecūdo: ꝓmo ⁊ nō ſecūdo ipetranti debeť: vt. e. c. §. idē quoq;. in ſecūdo caſu potiet ꝓbēda ſibi collata ſecūdo ipetrās: ꝓmo ꝓſentās: vt. e. t. tibi q. i. Rñ. in fi. Nō aūt dixi ꝓmo ipetrantē ꝓterq; hoc vltimo caſu ꝓferri: itelligas ſane: vt ēt ꝓferatur ſecūdus in caſib⁹ quos. ſ. ꝓx. pte notaui. Si vo mādat alteri ſub ꝓditione alti pure ꝓferri: ſi ꝓma ē pura ſecūda ꝓditionalis: idē q̄d. ſ. ſi vero ꝓma gr̄a eſt ꝓditionalis: puta vt ꝓuideat ſi acceſſerit ꝓſenſus capli: ſi ſecūdus pure ipetrans ꝓuiſq; ꝓſenſus accedat a papa vel executore ſuo obtineat canonicatuꝫ: ꝓferꝛ ꝓmo: aꝛs ꝓferetur ꝓmus. ſ. de reſcrip. ſi ꝓ te. Si vero vtriq; mandat ſub cōditiōe ꝓferri: puto in hoc caſu q̄ qui ꝓmo ad ꝓuiſionē ⁊ ꝓditionē ꝓuenerit: ille ꝓferat in aſſecutiōe ꝓbende tūc vel poſt vacantis: ar. ꝓdicte decre. ſi ꝓ te. iam enī dies date ad diē ꝓditōnis referť: ad hoc. ſ. de ap. ꝓterea de voto licz. de ꝓditio. ap. ſup eo. Si vero nō appareat qs ꝓmo ad ꝓditionē ꝓuenerit: ſatis eſſet ſuandū q̄d dicit. ſ. de reſcrip. c. penul. Si aūt canonicatus alti collatus ē: alteri ꝓferri mandat: aut ꝓmo impetrāti collatus eſt: ſecūdo vo ꝓferri mādat: aut ecōuerſo: aut ignorat qs ꝓmo ipetrauerit: ſi ꝓmo aūt caſu dubiū nō ē ꝓmo ipetrantē ꝓferri: de ꝓben. eū cui. In ſecūdo adhuc ꝓmus ipetrās ꝓfertur ſecundo, ſ. de reſcrip. tibi qui, de ꝓreben. ſi apoſtolice

tūc. n. ꝓbēde collato alii fcā firmitatē aliq̄ nō hꝫet. dē

ad ſi. q̄d vere puto: niſi in caſu i quo. ſ. dixi ex duob⁹ q bus mandat ꝓferri ſecundū ꝓmo ꝓferri de reſcrip. tibi qui. i. Rñ. in fi. ſi aūt nec ex data nec alio mō apparet qs ꝓmo ipetrauerit idiſtincte tunc ꝓferť cui collatus ē canonicatus, ſ. de reſcrip. duob⁹. i. Rñ. ſi vo alter tm̄ ap. aūcte expectat iſte ſiue ſit ꝓmus ſiue ſecūdus ꝓferri ferioꝛ legatoꝛ vel quoꝛūcunq; aūcte receptis vel expectantib⁹. ſ. e. li. de ꝓbē. hi q. ſi aūt aliqs eſſet recept⁹ aūcte legati hītis ſpāle mandatū a papa aūcte pape receptus itelligit vt ibi. ij. Rñ. iterdū ēt recepti p lr̄as facultatis: itelligunt recepti aūcte ap. q̄d dic vt. ſ. e. li. de reſcrip. cū aliqbus. Si aūt aliqs expectat auctoritate legati: ſecūdus vo aūcte pape: denuꝫ ipetret ꝓmus ꝓfirmationē ⁊ executores a papa: adhuc ꝓfertur ſecūdus: ſꝫ ille ꝓmus ꝓferť oībus poſt ſuā confirmationē ipetrantibus a papa. ſ. de ꝓben. ſi apoſtolice. ⁊. c. ſi cū. ſi vero neuter expectet aūcte aplica: aut vterq; ex reſeruatiōe legati: aut vterq; ex receptiōe capituli: aut vnus ex receptione capli: alter ex refuatiōe legati. ꝓma dubitatio hodie nō ꝓcedit: qꝛ aut vnus ⁊ idē legatus fecit refuationē: ⁊ tunc nō valet ſecūda nec eius ꝓceſſus ⁊ decreta: vt. ſ. de of. lega. ꝓſenti. §. ceteꝝ aut ꝓceſſor fecit primā: ſu ceſſor ſecundā: ⁊ adhuc non ꝓcedit q̄ſtio: qꝛ exquo ad collationē tā vacātū ꝓceſſū nō erat: expirant refuationes ⁊ decreta finito legatōis officio: vt. e. c. i. Rñ. ſi vterq; aūcte capli expectat ō eq tate deberet ꝓmo ꝓbēda: ſi tñ capli̊m eam ſecundo vel neutri: ſꝫ alteri tertio ꝓferat: tenet collatio: qꝛ capl̄z ius ad primā vacaturā dare nō potuit: ſꝫ papa ſolus. ſ. e. c. ij. ⁊ de hoc. ſ. de ꝓben. relatū. p Inno. ⁊ hoſti. ⁊ dicūt q̄dā q̄ tales receptiones nō valēt hodie p decre. ſ e. detestanda. q̄d nō credo vt ibi dixi: ſi vo vnus expecta ex receptione capli alter ex reſeruatiōe legati: puto q̄ ſiue ſit ꝓmus ſiue ſecūdus: illi, p quo reſeruata ē a legato debeť: qꝛ tunc potit reſeruare ꝓbendā nulli ōbitā vt. ſ. de iurepa. cū dilectus. iſta aūt nulli eēt debita: qꝛ vt dixit capl̄z ius ad vacaturā nulli ꝓferre potuit: ergo ſup ipſa tenuit reſeruatio legati. Et ſi ꝫ illā ihibitionez reſeruationē ⁊ decretū alteri ꝓferat nō valeat: vt i ꝓdic. decre. cū dilectus. ſ. de of. le. ꝓſenti. i. Rñ. Videndū ē de ſecūdo. ſ. q̄ gr̄e ꝓbendas afficiāt: ⁊ dic breuiter q̄ ſi papa ꝓtulit canonicatū: ſtati affecta eſt ꝓbenda q̄ tunc vacabat: vel q̄ ꝓmo vacabit nulli alij de iure debita. ſ. de ꝓben. ſi poſtq̄. ⁊. c. dudū. ita q̄ ſi etiā ab ignorātib⁹ ⁊ ignorāti ꝓferat: nō valz collatio vt ibi: ſi aūt nō ꝓtulit canonicatū ſtatim: ſꝫ mādauit ꝓferri: aut mādauit ꝓferri primā quā acceptaret: aut primā q̄ vacaret: in primo caſu nō ē affecta ꝓbenda: quātūcunq; fiant inhibitiones reſeruatiōes ⁊ decreta: niſi ꝓmo fiat acceptatio: vel ipſius vacātis vel ꝓme vacature: vel ex cā ſecūde vel vltrioꝛis: vt. ſ. e. qꝛ cūctis. §. pe. ad fi. certā aūt ⁊ expſſam añq̄ vacet talis acceptare ñ ꝑt: vt. ſ. e. ti. ne captāde. ⁊ ſi talē acceptet: p talē acceptationē ꝓbēda nō afficit: vt ibi. Si aūt de canonicatu ⁊ ꝓbenda ſiqua vacat: vel q̄ ꝓmo vacabit, ꝓuideri mādauit: aut mādat ſolū illi ad quē ꝑtinet collatio: aut ſolū executoꝛi vt cōpellat: aut illi ⁊ executoꝛi vt cōpellat: aut illi ⁊ executoꝛi vt, ꝓuideat aut ſoli executoꝛi vt, ꝓuideat: in ꝓmis tribus caſib⁹ per ꝓſentationē litterarū nō afficit ꝓbenda: niſi in trib⁹ caſibus vel altero ipſoꝝ. Primo ſi in gr̄a erat decretum: tūc enī ſtati p ꝓtationē litteraꝝ eſt affecta ꝓbēda vt ꝫ. Itē ſi nō erat decretū: ſi auctoritate illius gr̄e in canoni cū fuerit receptus: tūc p receptiōez affecta ē ꝓbēda: vt hic in fi. Itē cū executoꝛ iſinuauerit etiā iterdixerit ma-

xime cuz decreto: ⁊ hos casus hꝫs hic: ⁊ sic itelligãtur decre. de pben. dilectus. ij. ⁊. iij. in casu q̃rto. s. qñ scribit illi ad quẽ ptinet collatio dato executore: vt ꝓcedat: hic: p presentationẽ litteraꝝ factã collatoꝛi afficitur pbenda: ita ꝙ collatio postea alteri facta nõ tenet. s. c. ꝓ. ⁊ sic itelligi dꝫ. s. e. ꝓposuit. qõ q dã verũ putãt nisi executoꝛ ille ꝓnũciasset se executorẽ nõ esse p decre. s. de pben. dilectus iij. qõ verũ nõ puto. nã affectio pbẽ de q̃ p ꝓtationez erat iducta tolli ñ põt in ꝓiudiciuz i petrantis p executoris iniquã ꝓnunciationẽ: vñ ibi secundã opinionez teneo vlti. glose. si executoꝛ dat⁹ fuerat ad ꝓcurandũ: vt. s. c. ꝓ. ri. dicto tũ tutũ ipetrãtũ: ꝙ ab illa ꝓnunciatõne appelleꝛ: i q̃nto casu: qñ soli executoꝛi scribit vt ꝓcuꝛet: hic p solã insinuationẽ executoris ⁊ notificationẽ eius ꝙ vult pbendã p illã potestatẽ ꝓferre: etiam si nõ iterdicat: puto affici pbendam s. e. q: cũctis. §. ex parte. ⁊ sic erit ista differẽtia: quãdo scribit soli executoꝛi ad cõpellendũ: ⁊ qñ soli ad ꝓcurandũ: q: ꝓmus vt afficiat pbẽda hꝫ ista nuare ⁊ indicere vt hic: secũdo sufficit si insinuet: vt i p. §. rõnez diuersitatꝭ collige ex his q̃ dixi. s. c. ꝓ. i glo. ij

a Auctoꝛitate martini. Pulcher casus istius decre. similis illi quẽ habuisti. s. de pben. c. pe. ⁊ emanauit ad declarationẽ ⁊ correctionẽ eoꝝ que nõ. ꝓpost. s. de rescrip. capitulũ in glo. magna. §. Item si duo recepti sunt. ⁊ breuiter dicit. c. ꝙ si tres expectantes sunt in vna eccla: vnus auctoꝛitate martini: alter aucte bonifacij: tertius eiusdẽ auctoꝛitate cũ ꝓrogatiua: vt ꝓferatur oĩbus receptis nõ auctoꝛitate bonifac. pbendas hi ꝓsequenꝫ hoc ordine: q: ꝓmã habebit secundus: secundã tertius: tertiã ꝓmus: qõ ꝓbatur ar. legali.

b Martini. ita forte fuerat de facto vel studiose hoc dixit: q: in expectantiꝫ auctoꝛitate Nicolai vel celest. non ꝓcedebat dubitatio ꝓpter reuocatoꝛiã bonifacij: de qua dicit. j. c. ꝓ. ⁊. s. de pben. c. penul. ⁊ antepe.

c Simulem. cũ nulla ꝓrogatiua: vt pꝫ p inferioꝛa.

d Preferatur. in illa prebenda.

e Uoluisse. voluntas igitur ipsius fuanda est ⁊ mãdatum: de pben. cui de nõ. cum si.

f Primam secundus. contrarũ dicebat ꝓpost. in pcõ. loco in simili vel eadẽ q̃stione que talis est: primus receptus fuit per litteras generales secundus p speciales: tertius per speciales cum hac clausula: ꝙ deberet preferri omnibus receptis in ecclesia auctoꝛitate generaliũ litteraꝝ: querebat ꝑm quem ordinem deberent predicti pbendas assequi: ⁊ dicebat ꝓpost. ꝙ tertius excludebat primũ sed q: primus excludebat secundũ: qui secũdus postponebat tertium ex persona ipsius secundi: ⁊ si nõ ex sua: ꝓmus debebat habere primã secundus secundã tertius tertiam ꝑm regulaz: si vinco vincentem cc. ff. ꝏ diuer. ⁊ tẽpꝰ. pscrip. l. de accessionibus. ad hoc. s de of. lega. dilectus. sed hoc est falsum: vt hic vides ⁊ satis hic pꝫ per cõsiderationem intentiõis pape: vt dicit littera: intentio enim eius fuit secũdũ ꝓferri tertio: ⁊ tertium primo: ⁊ sic seruet ordo: ⁊ sic etiam fallit ⁊ locum hꝫ regula illa: si vinco cc. de qua nõ. xx iij. q. i. rogamus. ⁊ fallit etiam illa regula in casu l. j. posite. ff. ad tẽtullia. equissimum. §. si ex filio C. de na. li. auc. lꝫ. i auc. de equalitate do. §. his. colla. ⁊. ff. qui po. in pigno. ha. l. claudi⁹ felix.

g Seruaretur. que tamen diligenter est seruãda. s. e. li. de preben. cui de non. cum suis ꝓcoꝛ.

h Contingit. ponit casum legis. ff. ad tertull. l. ij. §. obijcitur. ꝛ. sed si sit agnatus. alꝫ est ibi. §.

i Patre. carnali: sed adoptato vt sequitur.

k Fratre. ñ ꝓstituti i adoptiua familia ⁊ ꝏ carnalib⁹ itellige.

l Pater. carnalis constitutus i adoptiua familia: vnde desijt esse agnatus.

m Agnatus. s. frater. Tres ergo ponit regulas. Pꝛio ꝙ pꝛ carnalis adoptat⁹ excludit matrẽ carnalẽ. Scõa ꝙ inf excludit agnatum: quod hodie ꝑm iura. C. ⁊ auc. locum nõ habꝫ. Tertia ꝙ agnatus excludit pfem carnalẽ i adoptiua familia ꝓstitutã. pone ergo patrẽ ꝓmũ ipetrãtez: matrẽ secundum: agnatum tertiũ cũ ꝓrogatiua: ⁊ sic itelliges: ⁊ sic nõ ꝙ i assecutione ꝓme pbende tertius nocet ꝓmo: ⁊ sibi quo ad illã nõ ꝙ deest: nõ sibi. ꝙdest in hoc: q: citus suã ꝓsequitur: ⁊ est simile vxoꝛ legitia excludit nãles nõ legitimos: qꝛ alꝫ si nõ eẽt. ples vl vxoꝛ legitia succederẽt i duab⁹ vncijs: ⁊ tamen ipla vxoꝛ excludit ab agnatꝫ. C. vnde vir ⁊ vxoꝛ. l. i. sed si ipsa nõ superesset naturales excludũt agnatos i duabus vncijs. hec ꝓbãtur. C. de na. li. auc. licet. ⁊ i auc. quibus mo. na. effi. le. §. si quis autẽ coll. vi. Jo.

a Uoniã. Emanauit declaratoꝛie ad reuocatoꝛias: de q̃bus dixi supra de pben. c. pe. ⁊ añpel.

b Constitutõe. a ꝓncipio dũ erat neapoli forte vnita fuit cõstitutio postmodũ fuerit due: vna super gratijs nicol. alia sup gratijs celesti. vt dixi de preben. si is cui.

c Post. l. vi. calendas ianuarij: vt ibi dixi. i. quinto die exeunte decembꝛ: ⁊ super hoc vide quod dixi in fi. huius libri super data.

d Apicẽ, sic supra i ꝓoemio hꝰ libri. §. sane. ⁊. xl. di. ñ nos.

a ¶ Procedat. xi. q. i. §. ex his. de sen. ex. iter alia. C. de legi. l. vlt. ⁊ ō multiplici iterpratōe hēs in §. §. ex his. ⁊ ō postu. c. i.

b ¶ Locum hz. habes igit primū casum declaratorū. s. i his receptis vltra numerū expectantib⁹ portiones vel pbendas.

c ¶ Huiusmodi. s. auctoritate nicolai vel celestini.

d ¶ Decessū. vel depositionē vel iuris pnatiōez de elec. cū in cunctis. de do. ⁊ ptu. veritatis.

e Distinctio. nunqd i petrās i tali ecclia vt sibi puideat de canonicatu ⁊ pbenda: si vacat vl cū pmo vacauerit: vel se facultas obtulerit: in tali ecclesia recipiet p has literas. ⁊ dicūt quidā q ñ q: pditio nō est extitura q: ibi pbenda nō vacat nec vacare pōt: de pbē. dilecto. q: etiam talia rescripta vt ambitiosa sūt restringēda: de elec. duū. §. de pben. Cuius. i. Alij dicūt q si simpliciter scribat vt recipiat: ñ obstāte certo canonicoz numero: hz non adijciat q puideat sibi de pbenda si vacat vel cū pmo vacauerit: tūc statum recipiet etiā si numerus canonicoz ibi statutus nō esset q: illud nō ob. nō minuit: hz addit. s. q statim recipiat: hz ibi certus sit numerus: hz exquo adijcit de pbēda si vacat tē. pz q de tali ecclia nō pōt intelligi vt supius dictū ē. Tertij dicūt: q si nō est distinctus nūerus canonicoz nec pbendaz: tali ipetrāti nō puidebit: hz si numerus canonicoz statutus est vt in qōne posita ⁊ in casu nro: persequēs statutus intelligitur certus numerus portionū: ad hoc de consti. trāslato. ⁊ idē dicūt econuerso: hoc poteris vidē p Inno. §. e. ti. ex pte. ⁊ p ppost. de rescriptis capitulū in glo. magna. §. ītē qd si papa mādat aliquē. hosti. aūt in pdi. decre. ex pte. dīē indistincte. q etiā si nō sit certus numerus canonicoz nec pbendaz: etiā si in rescripto caueat: q assignet pbenda vacās vl cū pmū se facultas obtulerit: ⁊ nō ob. certo cañ. tē. valet rescriptū. sequit enī sm eum: q si papa intendat puidere in ecclesia in q certus numerus ē: q est minus ipetrabile: q multo fortius in ecclia in q nō est certus q magis ē ipetrabile: allegat. §. ō de ti. ex pte. iij. q fi. sunt le. p venerabilē. de trāsla. c. vlt. ⁊ in cle. literis. de rescrip. in glo. fi. nec ob. q talis statiz canonicatū ⁊ pbendā habebit: ⁊ q: si hoc durū sit obediendū est: de rescrip. si qn. nec ob. q nō extabit pditio si vacat: q: illud si vacat non

puisiones reseruatiōes ⁊ cō cessiōes sup canonicatib⁹ dignitatib⁹ psonatib⁹ prebēdis officijs portiōib⁹ pstimonijs ecclijs parochialib⁹ ruralib⁹ ⁊ alijs q̄buscūq; beneficijs ecclesiasticis vacaturis: q̄cūq; noīe cēserētur: ac etiā sup canonicatib⁹ sub expectatiōe dignitatū vel alioz quozūcūq; bñficioz i q̄bus ius nō esset q̄situz i re hz ad rē: a felicis recordatiōis nicolao papa. iij. ⁊ celestino. v. pdecessoribus nostris factas siue concessas aucte ap. i fratz nostroz presentiū oīno cassauim⁹ irritauimus ⁊ vacuamimus cassas irritas ⁊ vacuas nūciauim⁹: ⁊ nullius foze decreuim⁹ firmitatis: multe dubitatiōes isurgūt: vt vñ pfate pstitutionis reuocatorie pcessit editio iterpretatio eis q̄s pcedat^: pfēti declarādū duxim⁹ sanctione q i illis q̄ editionis tēpoze supradcē vltra statutuz numeꝛ erāt p eosdē pdecessores canonici sub expectatione pbēdaz vl etiā pōtionū eadē pstitutio locū^b hēt. ¶ Si aūt huiusmodi^c recepti vltra numeruz distributōes ⁊ alia vt canonici de numero existētes sic tēpoze dicte reuocationis habebant: q p cessionem vel ōcessū^d illoz q̄ erāt intra numeꝛ ex vigoze priozis gre nil amplius assequi expectabāt: nisi distributionum seu partiū suaz augmētū: cū forsan esset ecclia: in qua canonicoz nō aūt portionuz numerus vel pbēdaz distinctio^e habebatur: q̄tocūq; inter paucioꝛes cuiuslibet ecclie diuidūtur puentus: tanto maioris fieri possint singuloz percipiētiuz portiones^f: ad istos^g vel eos^h: q per litteras facultatis dictoz predecessoz nostroz in aliquaz ecclīaz canōicos erāt recepti: hz prebēdas vel alia bñficia expectarēt: constitutionē certū est nō extēdi pfataz. ¶ In illis vero q̄ vltra numerū aucte prefata in aliquaz ecclīaruz canonicos iā recepti: q̄tū ad capitulū ⁊ ad chorū ac distributionuz perceptionē quotidianaz plenitudinē iuris canonici tūc habebāt: sed in eis dignitates psonatus pbēdas portiōes vl alia bñficia: q̄ dant tñ existētib⁹ de numero expectabāt: pstitutionē pfataz locū habere ratiōe huiusmodi expectatiōis dubiū nō existit^i. ¶ Sane in his q̄ super canonicatib⁹ pbendis ⁊ dignitatibus parochialib⁹ vl alijs ecclesijs nec ābitiosū ē patere clericum sibi bñficiuz ipetrare: de eta. ⁊ quali. tuā de pben. cum sm nō ob. decre. exp te. ⁊ decre. dilecto q: hz in tali ecclia: in qua nullius ē nūerus laterañ. pcilū locū ñ hēat vt ibi pusio tñ papalis locū hz: ad h°. ix. q. iij. cūcta. p mūdum. ⁊ c. p pncipalē. facit tñ q obstabit ipetrāti pēuria eccle si tanta sit: q nō sufficiat pluribus nō q̄tercūq; sed q glibet honeste de sua portiōe viuere possit hz cōsuetudinez puicie vel in eadez ecclia antiquius obtinuatā §. ō istiꝰ. c. i. ⁊ ij.

f ¶ Portiōes. de pstū. cū. M. i pn.

g ¶ Istos. tales q p vacationē nil recipiūt nisi portionū augmentum.

h ¶ Vel eos. tacite aggreditur aliū casum quem reuocatoria non cōprehendit.

i ¶ Facultatis. cōcessas eis ad quos alis pertinebat receptio: nec cautuz erat in litteris illis q̄ auctōitate apostolica id facēpolsent: hoc dico per decre. §. de rescri-

ptis. cum aliquibus. ⁊ per verba ipsius reuocatorie: que scripsi in predi. c. si is cui. ibi dicitur per dictuz antecessorem nostrum seu eius auctoritate factas concessas seu commissas tē.

k ¶ Prefatam. ratio quia non sunt ipsoꝝ pontificū sed recipientium auctoritate recepti vt dixi in predi. de cre. cum aliquibus.

l ¶ Existit. ista igit est differētia iter hunc casū ⁊ pr. q̄ ibi expectabat tñ augmentum portiōis: hic certi pbēdā vel portionē dandā solui his qui erant de numero:

ad illam igitur expectationem reuocatoria non extendi tur ad istam sic.

a ¶ Erant facte. Nō ꝫ regulā qō p me nō stat tē. s. ō eo qui mit. in pos. c. ij. vbi de hoc. nā p me nō stetit qn fieret mihi collatio; ſz p executorē: t tñ reuocatoria hz loci: t est iste exco gitatus casus ppt reuocatoriā: q̄ re uocauit omne ius ad rez: ſz p petitio nē ad rem nō i re ius habebā: t sepi us hēs simile q̄ ñ sufficit qd petē ni si obtineat. s. ō re nuncia. gdaz. t. e. li. de elec. si religio sus cum similib⁹.

b ¶ Ad ep̄m Emana nit decret. ad ōclara tionē decre. s. e. li la. t ad declaratio nē t correctionem eoz q̄ ibi nō. gof. Inno. t hosti. de pcēs. pbēn. quia diuersitatem.

c ¶ Mortuo. idē est si quocūq; alio mō vacet sedes re nūciatione t ōpo sitione vel quouis mō: ad hoc. vij. q i. §. ecce in gl⁹. xx xiij. q. ij. in prin.

d ¶ Suspēso. po ne q̄ peccauit i de cre. s. ō pbē. gne.

e ¶ Et li si. hoc di cit, ppter dñm Jn no. t hosti. q̄ dice bant q̄ si ep̄us in tererat in capitulo vt canonicus: p pter mortē eius nō ipe. tiebat capln̄ pserre nisi sicut p mortē alterius canonici: si aūt vt plātus eo mortuo cō ferre nō poterat: nō est verū vt hic vides.

f ¶ Prelatus. interdū enim est vt canonicus: de pcēs. pbēn. postulastis. de prebeu. cum in ecclesia. de ap pellatio. a collatione. s. e. li.

g ¶ Singulariter. hoc dixit: q̄ capln̄ vniuersitas vel collegium ercōicari non dz. j. de sen. excom. romana. §. in vniuersitatem.

h ¶ Maioris. si enī minoris eligere possent: de cle. ex. mi. si celebrat. Suspēsi aūt vel maioꝛi excōicatione ligati nō eligunt nec eligunt: vt de elec. cū inter. t de con sue. cū dilectus. vbi de hoc.

i ¶ Assensu. hoc dixit compost. esse de iure cōmuni in ipsis pbendis cathedralis ecclesie: vt nō. s. de elec. cuz ecclia vulterana. Scire debes q̄ cū ep̄us hz pserre pre bendam cum psensu capituli si sunt. xx. canonici: t. x. psentiant nō valet collatio q̄: nō hz maioꝛē partem ca pituli: ſz si haberet vocez in capitulo vt canonicus: tūc diceretur facta ab. xi. t sic a maioꝛi parte capituli: ō cō

seu beneficijs quibuscunq; a dictis pde. nostris litteras im petrauerūt: etiā si p executo res illoꝛ facte fuerit reserua tiones decreti interpositiōes varīq; pcessus: t etiaz si ea dez beneficia tunc vacabāt t per impetrātes petitū fuerat ab executoꝛib⁹: q̄ eis illa cō ferrent: nō tñ ipsoꝛ beneficiozuz vacantium collationes tunc temporis erāt facte: lo cuz habet cōstitutio supradi cta: vt oēs huiusmodi gratie quarū ratione tunc non erat ad collationem pcessum: et sic per pſequens ius in re nō fuerat ipsis impetrantibus acquisitum: intelligātur pēit revocate. Bonifacius. viij.

Ne sede vacante aliquid innouetur Rubrica.

Ꝫ ad episcopū t ca pitulū cōiter pertineat collatio prebē darū: mortuo e episopo vel a bñficioꝛ collatiōe suspēso d. poterit capitulū vacātes con ferre pbēdas: etiam e si episco

cesi. preben. postulastis. Inter ista autem duo. s. consiliū t assē sū ē magna differētia: qō dic vt nō. s. de arbi. cū oliz. de elec. cum in veteri.

k ¶ Nisi. istud nisi venit excepti ue a suspenso.

l ¶ In mora. si ergo ist in mora bene poterit se itromittere ca pitulū. Sz q̄ro: nūquid capln̄ hoc casu canoni as statz exquo ep̄us fue rit in mora possit pserre vel an post moꝛā petēdi sex mēses hēat expectāe t videt q̄ exquo fuit in mora petēdi absolutōez denū post sex mēses t ñ añ pserre possit: q: añq̄ fuerit in mora nō currit tēpus: postea incipit cur rere: de pcēs. pben. q: di uersitatē. de elec. c. vlt. si epūs simplr sine pscīu ca pli hēret pserre: locum hēret qō. s. dixi: ſz hic ō pscīu capli hz pserre: vñ videt a ꝫrio sensu istius lre: q̄ statūm exquo fuit in mora capln̄ possit cō ferre. Sz cū hic egeret pscīū t pscīu vez puto qō pius dixi: ſz q̄n dice tur esse in mora: hoc ipo q̄ ꝫcito potuit licentiā nō petijt. ff. ad tertull. l. ij. §. preterea. nō tñ amara facieda est interptatio ff. de dona. inter virū t vxo. si id qō. §. sigs. sm operas. nec ē calūniosa s. de pulle. in his. ff. ad exhi. l. penul. arbitrabit ergo hic don⁹ index. ff. de iur. delī. l. i. Si autez malicioſe impediat ne pe tere possit: sibuenit ei: q: nō est in mora: de pcēs. pbē. postulastis. nisi ipe hoc pcuraret. ff. siquis.

pus itereſſe hēat i collatiōe huiusmodi vt plat⁹. ¶ Idem poterit epūs: si capitulum ab ipsa collatione suspēdi cōtin gat vel singulariter a oēs ō ca pitulo maioꝛis b excōis vinculo innodari. ¶ Cū vero ad so luz ep̄m pbendarum spectat collatio cuz consilio sui capi tuli vel assensu: defūcto epi scopo vel suspēso: nisi c episco pus in petēda relaxatione su spēsionis huiusmodi sit i mo ra d: capitulum se non potest intromittere ō eisdē. ¶ Ubi e vero de speciali alicui⁹ ecclie pscuetudine vel statuto bñfici oꝛum collatio ad aliquē cum consilio f episcopi nosciť ptie re: sublato ep̄o de medio g: cū cōsiliū nequeat tūc peti ab eo h nō erit ppter hoc vacātis beneficij collatio differenda: nec etiā si egerit in remotis i: ita q̄ non possit ip̄ius pnīa i breui haberi: q: i petēdo vl expectādo ei⁹ consilio posset vacāti benficio piculū immi nere k. Innocentius quart⁹.

m ¶ Ubi ꝺo. facit ad ea que nō. hosti. de elec. c. vlt. i fi. t vlt. t compost. de instit. c. vlt. in fi.

n ¶ Cum psilio. Quid si cū pscīu. Idē videt: cuz cadē sit rō vacationis diuitine in hoc casu: t ad hoc. s. de pben. si apostolica. t aliqñ psilium ponit p pscīu: de of. d ele. venerabilis. de so. ppe. c. i. Contrariū credo: q: cū hz eligere de consensu: nō sic liberā hz potestatē: sicut cū de psilio: vñ minus hz expectare hoc casu q̄ in illo: dico tñ q̄ nō curret sibi tēpus: cū nō possit eligere: de concess. pben. q: diuersitatē. de elec. c. vlti. preterea ponamus in regstione consiliij absentiam p ꝺdictione: ad hoc de arbi. c. ij. e. li. qō in pscīu esse nō pōt: t facit p hac pte qō dixi de rescrip. si p te. in glo. sed pone.

o ¶ Medio. i. de hac vita: t expone vt dicit. xxiij. q. iiij. hec aūt vita. t quare dicatur media ibi nō.

p ¶ Ab eo. simile de rescrip. si gratiose.

q ¶ Remotis. arbitrarium erit hoc terminare sm psideratio nem temporis que sequitur. j.

r ¶ Imminē. hēs simile casū. s. ō of. ōle. si is cui. e. li. t nō q̄ difficilis pstatōis reddit obligationē inutilē: ꝫ id. ff. de ꝛ, ob.

l.ij.§.i. Itē nec ꝺuat forma q̄ inerat collatiōi: ergo nō valz qꝺ agit.ff.ꝺ arbi.l.parui. So. lz in ℨctib⁹ gñis vl impossibil mod⁹ vel ꝺdito viciet ℨctū sec⁹ i spūalib⁹.ꝫ. ꝺ ꝺditionib⁹ ap.c.vl.re ijcit ergo nec rē inutilē reddit. Itez picul̄ vacatiōis q̄ iminet imutat ius qꝺ als eēt ꝺuandū: lic.j.ꝺ testa.c.ij.e.li.ꝺ of.dele. si is cui.

De reb⁹ ecclie non alienādis

2 QUdū ꝓpetua alienatio facta de reb⁹ ecclesie vacātis ⁊ non ꝓcedente tractatu ⁊ sūi iusta cā non valet.

b Et.j.itelligas q̄ qui dā rector cuiusdā ecclie dioce. dulmeñ. petebat sibi ⁊ ecclie sue restitui ⁊ adiudicari decias quas archiacon⁹ dulmeñ. percipiebat i sua parochia q̄ de iure ⁊ consuetudie antiqua ptiebāt ad ipsā ecclīaz: dic⁹ vero rē.

c Aduerso. ad petitionē ipsius rectoris.

d Rñdit. ꝓtestādo litē ⁊ fac̄ qꝺ dixi ꝺ lit.ꝓt.c.ij

e Nō ꝺbere. nec adiudicari: vt i decisiōe dixi vt ꝑz. in fi. nā sñia rē. de or. cog. cum dilectus.

f Proserēs. archiꝺ. excipiēdo ℨ intentionē actoris.

g In medū. i. in iudicū vbi ē medū int actorē ⁊ reum.

h Capitulū. p hoc videbat valē: ꝺ his q̄ fi. a pla. c.ij. ⁊. iij. ſz hoc nō sufficit: exquo diligens forma fuata nō fuit: nec causa suberat ⁊ vacabat ecclesia vt sequitur.

i Tenues. iusta videbat cā: ſz ñ apparuit ꝺa vt ꝺx i fi. ſz nūqd ꝺices istā iustā cāz idistincte si als fuisz tē ꝺa. certe sic. ꝫ. de pbē. exposuisti. nā ēt capellas posset annectē ob hāc cāz vt ibi ꝺx: ep⁹. n. ꝺ sensu capl̄i sui pt ecclīaz ⁊ res suas ⁊ iusta ⁊ hoc esta cā alii ꝺare: ꝺ his q̄ fi. a pla. c.ij. ⁊. c. pastoral. ſz ℨdic exp̄l se. xvi. q. i. eccle vbi ꝺx: q: ātique ecclie decimis ꝓuari ñ ꝺbēt: vt nouis oratorijs tribuant. p qꝺ. c. idistincte dicebat Hugo: q̄ ep⁹ iuito sacerdote ñ potat ꝺ iure vni⁹ ecclie alū ꝺare. Sed nō ē vez: vt ibi nō. ⁊ ꝺ hoc p Ber. ꝺ relig. domi. ꝓstitut⁹. Dic ergo q̄. c. illꝺ logt. q̄ iusta cā ñ subest: vl pt loq q̄ ipsa eccla i nullo sibi abūdat: ad ḥ. ꝫ. ꝺ pbē. cū cāz. p iusta pte fac̄ de ec.

k Onera. ſ. ꝺgrue sustētatōis (edi. ad audiētiā. i. ⁊. c. tuam. archi. hospitalitatis ⁊ epalū iurū. ꝫ. de pben. de monachis.

l In ꝓcessiōe h⁹ i. facta. ſ. de decimis eccle tē vacantis: sec⁹ si ꝓcederet vel vniret ipsa eccla vacās: qꝺ ꝺic vt in cle. e.t. si vna

m Eccla q̄ agebat. ⁊ nō q̄ nō solū i cathedrali eccla locum ḥz q̄ sede vacāte rē. ſz ēt i minorib⁹ ecclijs: ꝺ of.or. cum vos.

n Defensore. si igit eccla caret plato: ꝺz eps sibi alū ꝺputare ꝺfensorē vl economū q̄ res ei⁹ colligat: ꝓfuet ⁊ gubnet. lxxv. di. q̄ñ qꝺā. ꝺ of.or. cū vos. C. ꝺ epis ⁊ cleri. oēs. §. hec nihilomin⁹. ⁊ ad h⁹ offiū ptinet exercē ⁊ denūciare iudici: q̄re fiat alicātio: ⁊ si fiat pp soluēda ꝺbita: an pecūia possit hēri alūde: an ꝺ fructib⁹ satisfieri possz: aut ꝺ mobilibus ⁊ an pot⁹ expediat obligare cēs distrahē: an ꝺ min⁹ vtl possessiōis ꝓcio lib ari posset: ⁊ caueat iudex ne tal possit corūpi ff. ꝺ reb⁹ eor magis. §. ñ passiz. ⁊. §. se. his oīb⁹ ꝓsideraꝫ ꝺfensor rē distrahē potit: ⁊ nihilomin⁹ eps suā intpōit auctez. ꝫ. e.t. c.i. ꝺ his q̄ fi. a p. cū apl̄i ca. si ꝺ eps rē ñ se aliencz ḥ faciat ꝺ ꝓsensu capl̄i sui: ⁊ ap̄l auctē itpōet: ad ḥ. ix. q. iij c.ij. xcvi. di. bñ qꝺ. circa fi. ſz ho.

o Tractat⁹. ſz qꝺ nō. ꝺ his q̄ fi. a pla. tua. ⁊ ꝺz diligēt fieri ⁊ vtile ē sepi⁹ id facē: ne ꝺcipi possit: ꝺ pba. ktio ibi quotiēs rē. Solet ꝺubitari nūqd valz ꝓsensus canonicoz ñ habiti i cōi: ⁊ ꝺxit Iaū. q̄ ñ. Ad. l. ff. ꝺ fui. rus. ꝑ. p fundū. rñdetur: illud vez i re cōi plib⁹ vt singlis: ⁊ idē tenet hos. i dicta ꝺcre. tua. ⁊ approbare videt Inno. ⁊ ꝓsit. ꝺ ꝓsue. cū ꝓsuetudis. gos. ꝺ his q̄ fiūt a pla. cū aplica. ⁊ i fūma ipsi⁹. t. circa pn. ꝺicit ℨ. nā lz inuenerit electiōe q̄ requirat cōis ꝓsensus: ꝺ elec. i genesi. sec⁹ in alienatōe. e.t. cuz vos. xij. q. ij. siq̄ ꝺ reb⁹. ⁊ ad ḥ ꝺcor. qꝺ oli hic nō. ber. q ꝺixit q̄ speciale erat i electione qꝺ a ꝓncipio erat nulla postea ñ ꝓualescebat. ꝫ. de elec. audiuis. in alienatōe tū qꝺ a ꝓncipio ñ valet ꝓualescit subseq̄nti ꝓcessu exmūc ñ vt extūc. ꝺici pt q̄ vbi ñ ꝓcessit tractat⁹ ꝺa sit prima opinio vt hic sed si ꝓcesserit ⁊ deliberauerūt alienare: lz singulariter cōsentiant: valeat ꝓcessus ⁊ locum ḥz 2ª opi.

Sed q̄rit hic ber. nūqd solēnitas legis hoc ius ꝓrrectū i alienatōe rez ecclesie locū ḥz. ⁊ ꝺixit ber. q̄ ñ ꝺ necessitate ꝺūmō seruet forma. xij. q. ij. sine. ñ ob. q̄ sit ico:ꝓratū i canonib⁹ q: alij cañ. ꝺ eo ñ facūt mētionē: ⁊ fuit positū vt sciretur affect⁹ ꝓncipū ad ecclīaz. hos. ℨ pp rōez ꝺdictā. ſz tāta solēnitas i desuetudinē ꝓ vsuz ℨrū abijt. iij. di. §. legesl Distixerūt āt hic Inno. ⁊ hos. int decretū auctē ⁊ ꝓsensū sine collaudatione. ꝺcretū ē sñia q̄ iudex ℨctū futuz iustū fore ꝺcernit auctē suā intponēdo vel aliquē i possessionē mittēdo vel mittēdū ꝺclarādo. ff. ꝺ dā. infec. si finita. §. iul. ⁊. §. si forte. ⁊ itponit añ ℨctū. ff. ꝺ reb⁹ ec. l. magis. §. ñ passiz. ⁊. §. se. Auctas āt ē auctoritas abūl ꝓsensus q̄ ꝓpetit sibi ex publico offō vl legitia admīstratōe sic sūt tutores ⁊ curatores. ff. ꝺ auctē tu. ꝓsensus āt sūi collaudatio ē multoz volūtas ad quos res ptiet sil iūcta: ⁊ ꝺcit qꝺā q̄ i alienatōe rei ecclastice ñ regrit ꝺcretū: ꝺ quo. ꝫ. ꝺcm ē: ſz cē cognitio auctas epal ⁊ ꝓsensus cleri.

p Perpetuis. Nō q̄ i tpalib⁹ i qb⁹ ñ ita ledit eccla suffic tract⁹ ꝓsensus. ꝫ. ꝺ his q̄ fi. a pla. c.ij. i ꝓpetuis ex ꝑsus ⁊ tractat⁹ ꝑm formā. xij. q. ij. sine. ꝑm ber.

q Proferri. ecce tertiū pp qꝺ non valuit concessio.

r Ecclie. ñ formal sñia i ꝓsonā dñi: ꝺ ḥ. ꝫ. ꝺ elc. q̄relā

s Pertinētes. de iure cōi. ꝫ. ꝺ deci. cū ꝓtingat. t.c. cū in tua. ℨ. e.t. ꝺudū. ꝺic vt ibi.

t De ꝓsultissimo. ꝺuide hāc ꝺcre. i q̄stio: ptes. In quaz ꝑma q̄ durat vsz ad. §. ℨct⁹. ꝓhibz submissionē eccl̄az suoz īmobilū bonoz vl iurū fieri laici: abs qꝺ ꝓsēsu capl̄i ⁊ hūa pape: i scḋa vsqꝺ ibi ⁊ nihilominus cassat ℨct⁹ q̄cūqꝺ firmitate vallatos ℨ hec ꝺceto faciēdos: i tria vsz ibi ex ℨctib⁹. punit plātos ℨ faciētes ⁊ cleri cos ñ ℨdicētes laicos q ipsos plātos ad ḥ ꝓpulerunt vl ꝓpellēt: i q̄rta vsz ad fi. ꝺcipit laicos p tales ℨctus eo casu quo valēt vltra debitū ñ vsurpare: ⁊ penā apponit.

u Consultissimo. i. cū multo ꝓsilio facto: sic fieri ꝺbēt iura. xxxv. q. ix. apostolice. ⁊. C. de legi. humani. vl. i. per qꝺ ecclesijs valde consulitur.

x Vniuersos. ⁊ scias ꝓphēdu: ꝺ ḥ dixi. ꝫ. ꝺ elc. gñāli

De rerum permutatione.

a Immobilia. hec igit̃ ꝓhibitio ad mobilia: i quibus nō ꝓsueuerūt tales fieri submissiões: ñ extēdit: ꝛ tā mobilia q̄ imobilia ꝓhibeāt alienari s. e. c. i. nisi q̄ fuando fuari nō possūt. C. ō admi. tu. lex q. Querit̄ h̄ gar. nūqd clericꝰ bñficiatus faciat fructꝰ suos ꝛ testari ꝛ donare possit: dixi ō hoc. s. de of. or. ꝓ scuti.

b Jura. Mō. iura vel ico: rozalia ponit iter imobilia bona: hic enim in vtrisq; idē ius statuit: ad hoc. C. de lō. tē. ꝓscrip. l. vlt. ico: rozalia eni ꝓscribi habēt: vt im mobilia: vt ibi ad idē. C. ō sacrosāc. ec. iubem⁹. ij. §. i.

c Jplaꝝ s. eccle siarū. ꝛ sic nō. bonoꝝ ecclesiasticoꝝ dominiū penes ec clesiā esse: de quo dic vt nō. xvi. q. i. c. vlt. xij. q. i. expedit. de. v. sig. cā.

d Supponere. ꝓ eoō ponunt: vl singulis singla referas.

e Consensu. iste regrit regulariter i alienatōe: ꝛ etiā ꝑter hāc ꝓstōez regrebat i hoc casu.

f Spāli. ñ sufficit hoc casu generaliꝰ ꝛ hoc ē ius nouuꝫ ꝛ statutū: q̄ in talibus submissiōib⁹ maius periculū vertit: ꝛ ideo cautius q̄ in alijs alienationib⁹ est agēduꝫ xlij. di. qescamus. de elec. vbi periculū ff. ad carbo. l. i. ꝛ q̄ q̄dā fuitus erat: ꝛ vt laici q̄ sepe verabāt vel verari pmittebāt ecclias: vt eis fierent tales submissiões: videtes illas vlterius fieri nō posse desistāt a talib⁹: ad hoc s. de ꝓcess. ꝑben. de test̄a.

g Non ꝓcedēdo. q̄dā male itelligētes dicūt hic ꝓhiberi emphiteosim ꝛ alios ℞cus a iure pmissos: ꝫ nō ē verū: ꝛ j. ē posita distinctiua: ꝫ huic itellectui ℞ dicit: nec ē psumendū tē. s. de elec. ecclia vestra. ij. s. e. li. e. ti. cū expediat. hoc ergo sonat lr̄a q̄ nō ꝓhibet papa bona ipsa alienari forma ꝛ casibus alis a iure pmissis: sde ꝓ hibet submissiones fieri. Jo. an.

h Alienando. vendendo permutando.

i Casibus. casus habes notatos. xij. q. ij. in summa.

k Aduocādo. idest tāq̄ ab aduocat̄ recognoscēdo.

l Partibus. gallicanis.

m Nō modicū. ad modicū ergo tēpus ꝓssūt vocari in patronos vel defēsoꝛes: q̄ tūc in modico tpe nō ē

ꝓlatos ecclias sibi cōmissas bōa imobilia seu iura ꝓpaꝝ laici submittē subiicē seu supponere absq; capli sui ꝓsēlu ꝛ ap. sedis lr̄ia spāli: ñ cōcedēdo bōa ipsa iura i ēphiteosi seu al alienādo i fōma ꝛ casi b⁹ a iure pmissis: ꝫ ꝓstituēdo vl recognoscēdo seu ꝓfitēdo ab illis ea tāq̄ a supioꝛib⁹ se tenere seu ab ipsis eadē aduocādo: put i q̄busdā ꝓuincijs vulgariter dī a voyer: vl ipsos ꝓtonos vl aduocatos eccl̄aꝝ seu bonoꝝ ipsaꝝ ꝑpetuo aut ad tēp⁹ nō modicū statuēdo.

¶ Cōtract⁹ aūt oēs etiā iuramti pene vl alī⁹ cuiuslibꝫ firmitatis adiectōe vallatos: q̄s ō talib⁹ aliēatōib⁹ sine h⁹i lr̄ia ꝛ ꝓsēsu contigerit celebrari: ꝛ q̄cūq; ex eis secutū fuerit de cernim⁹ abo virib⁹ oino care re: vt nec ius aliq̄ ō tbuāt: nec ꝓscribēdi ēt cāz parēt. ¶ Et nihilomin⁹ ꝓlatos q̄ secus fecerit ipso fō ab offō ꝛ administratōe: clīcos ēt q̄ sciētes cō tra ihibitionē pdcaz aliq̄d eē ꝓsūptū id supioꝛi ōnūciare neglexerit a pceptōe bñficio-

piculū. ff. de iudi. si debitoꝛi. ℞ōt aūt dici modicū tēpus: infra. x. an. vel fm guil. ꝛ gar. relinquit iudicis arbitrio: exquo hic nō determinat ispecto statu ecclie: ꝛ imunēti piculo ꝛ dūtōe personaꝝ: vt. s. de of. dele. de causis. ff. de iur. deli. l. i. in fine.

n Juramēti. nō. n. dz esse vinculū iugratis. s. de iureiurā. c. i. cū suis ꝓcor.

o Secutū. j. de regu. iuris. accessoriū. cū suis ꝓcor.

p Prescribēdi. C. de agri. ꝛ cen. quēadmodū in fi. li xi. ꝛ est hoc ꝑticulare als ex iustis ℞cu trāsferat dominiū: ꝛ minus iustus titulus det cām ꝓscribēdi: ꝛ de hoc nota. de ꝓscrip. si diligēti. ff. ō dolo ꝛ elegāter. ꝛ. C. de suffra. l. vna.

q Officio. i. officij sui executiōe: ꝛ dicit gar. q̄ a bñficio est suspēsus: ō appella. pastoralis. vbi de hoc.

r Admīstratiōe. tēporaliū. de sol. si quoriūdā

s Denūciare. sumptū fuit ex canone. ij. q. vij. q̄ ꝓpter. in auc. colla. ij de nō alie. aut pmu. rec. §. ij. qui iciput economū. clericꝰ ergo videns planū in hoc delinquere denūciare dz: q̄ō si non fecerit punit vt hic: ꝛ si iurasset nō accusare: nihilominus denūciat. s. de iureiurā. quēadmodū i fi. ñ obstāte pmissiōe obediētie accusat: ō accusa. ex parte.

t Sic grauata. ad idē s. e. li. de elec. cupiētes. §. ceterū. ꝛ. c. si compromissarius in fine.

u Triennio. hoc referas tā ad suspēsiōez platoꝝ q̄ clericoꝝ.

x Hactenus. idez fm guil. ꝛ gar. si post istā ꝓstitutionem: infra duos menses a tempore publicationis: in auc. vt facte no. constitu. in Rubrica. in pin. ti. colla. v. q̄ō verū puto nisi ꝑius hoc scierit: ad hoc s. e. li. de ꝓben. cum singula.

y Competentem. s. trinam. xxiij. q. iij. de illicita. de sen. ex com. sacro. nisi facti necessitas aliud suaderet. j. de sen. excō. constitutionem.

z Dimittant. tolle q̄ō est. j. excōicationis tē. Jn usto igit casu necessaria est monitio: sed in sequenti non.

a Ex contractibus. nunqd debeat obseruari in contractib⁹ licite factis annectit.

b Lege. vt si lex vel pactū fuit appositū in ℞cu: illud seruet als fiat q̄ō exigit natura ℞cus: ꝛ sic ℞cus ex quentione legez accipiunt. j. de regulis iur. contractus cū suis ꝓcor.

c Secus. vsurpando contra naturā vel pactū appositum.

d Restituendo. ꝛ sic nō sufficit a grauaminibus abstinē ni si vsurpata restituant. xxiij. q. vi. c. i. j. de reg. iur. peccatum.

Licet. nō obstātibus expectatōibus bñficiōz ꝓmutatio fieri pōt. Nota ꝙ ꝙ expectat ꝑmā vacantē: ꝑmā ꝓsequi dz: fallit hic ⁊ in casibus quos dixi. s. ō ꝑbē. qz sepe. ⁊ de concess. ꝑben. si soli.

b Dioceſi. nō excludit: imo icludit ciuitatē: ad idē. lxiij. di. scōz. s. e. li. de tē. oz. cuz nulꝰ. i. Rñ. de of. oz. cū eps ad hoc. ff. de ser. expoz. pacto. cui nō ob. ō rescrip. rodulphus. qz i rescriptis ad lites loquit q̄ sūt odiosa: ⁊ icludat ēt ecclia cathedralis: ad h̄ s. de. v. si. cū clerici. nō ob. s. de ꝑben. cuius. i. qz ibi est ambitio.

c Ducte. ar. idē puto ⁊ multo fortiꝰ si expectat ducte rōnatiōis legatorū vel receptiōis capli.

d Proxio idē ⁊ multo fortiꝰ puto: si expectarēt quā ducerēt acceptā dā: nā plus afficit ꝑbenda ꝓ illam gratiaz cuꝫ ꝓ illam: vt dixi. s. de concess. preben. si soli ad si.

e Juris. s. e. quesitum.

f Beneficia. hic large itelligē: vt miora ⁊ maiora bñficia dignitates ⁊ ꝑbendas ēt ꝓprehendat. i. q. iij. sigs dato. s. ō cōcess. preben. c. ij. s. de. v. sig. tua. qō optime etiā ꝑbat. j. ō regu. iur. c. i. vbi dixi de hoc.

g Collationē. Quid si ñ spectāt ad collationē ſz ad ꝓfirmationem tm̄: itē qd si pīnēt ad collationē sui ⁊ aliꝰ vel sint illa in diuersis dioceſib⁹. in his q̄stionib⁹ ꝑmo videt ꝙ nō habeat locū hec decre. rō qz per ꝓmutationē nō possum⁹ negare: qn vacent bñficia: deberent ergo expectāti ꝑmā vacaturā de rigore ⁊ vītate iuris: ſz hec egtas scripta vult ꝙ nō debeāt Est erg ꝛ tenēda regula nisi in ea pte q̄ viciata repit. C. de ap. hēpim⁹. ⁊ sic nō videt alia recedendū: ⁊ nisi casus nutet: regula nō viciet: ad hoc faciat. s. de ꝑben. cū i illis. vbi aliud ē dicere ad collationē: aliud ad ꝓfirmationē: ad idē. e. c. in fi. ⁊ e. ti. c. vlt. vbi aliud ē dicere ad collationē tuā aliud tuā ⁊ aliꝰ Satis pōt dici ꝛ tū ⁊ de hoc dictū fuit: qz sic fuit q̄stiz. vñ ꝓ illa verba ꝓtius factū videt narrari cuꝫ iuris diuersitas ponit in ꝑma ig. ti q̄stione ipedit expectans: ſz ad hoc vt teneat ꝓmutatio: erit necesse ꝙ iteruenīat illoꝝ ꝓcēſus q habēt eligere: ad hoc de of. archi. ō. ad hoc i fi. In ſecūdo casu fiat in manibus vtriuſq; libā resignatio: vel glibz i manib⁹ sui ep̄i: vel alt alti cōmittet qō melꝰ vī: ad hoc de sen. ex. cū illoꝝ. nec video q̄re aliud i casib⁹ istis cuꝫ i expſso. Inspiciam⁹ ergo soluz an licite fiat ꝓmutatio: vt ꝓ expectatiōes nō ipediat: hoc dicat decre. ad hoc faciat finis hui⁹ capli.

h Libē. vt simonia vitet: de pac. cū ꝑdē.

i Fraude. pone i mūnis ꝓ ōcre. s. e. li. ō renū. c. ij. s. cū ꝓmutat bñficiū: qō sperabat i ꝓxio vacaturū: vt ꝓcludat via expek Resignāt. ⁊ si resignata ꝓferant alijs cuꝫ ꝓmutare (ctanti. volentibus nō valet collatio: vt in cle. e. ti. c vno.

l Rigori. sic. C. ō in di. placuit. C. ō fūrſ. ⁊ ser. coz. l. sigs ser uo. de hoc. s. de iranſac. c. vlt.

m Minime. istud facit ꝓ eo ꝙ s. dixi. nam ispicit papa ꝙ nūl deperit expectāti: qz alꝰ non resignasset.

Ja pat. tracta fuit hec decre. de exuagāti Jnno. iiij. q̄ incipit: Joānes frāgipanū: ⁊ forte nimis fuit decisa: ⁊ sic pone casū Joānes fran. hēat vxoꝝ. ē noie saracenaz ⁊ ex ea filiū ⁊ filiā ipuberes petrū ⁊ philippā: in extremis positus ꝓdidit testamentū: ⁊ filiā sibi heredē istituit in certa pecunie quātitate: filiū vero i ceteris bonis suis: ⁊ vxoꝝ vſq; fructū quorundā bonoꝝ suoꝝ sub certo tenore reliquit ⁊ adiecit: vt si decedēt filia sine liberis moreret filio suo ⁊ si filꝰ sine liberis ꝺcederet: moreꝝ filie: si aūt vterq; sine liberis ꝺcedēt: pauperes heredes istituit: ⁊ executores testamento reliqt. Mortuꝰ ē ioānes ipe testatoꝝ: de mū mortuꝰ ē petrꝰ filiꝰ suꝰ adhuc ipubes ⁊ demū filia et im pubes: ipa. s. mīe supstitue: ꝺ quā agebāt executores: ⁊ ab illa dña vel eꝰ ꝓcuratōe petebāt coꝝ papa bona q̄ fuerāt testatoris ⁊ simile sub qbus ⁊ bona filij cōꝑhendebāt: dicebat ꝓcur. dñe q̄ substō facia de filia ad filiam: ⁊ de filio ad pauperes fuerat fideicōmissaria: vñ in substōne filie ad filiū debebat deducere tertiā iure nature debitā filio: ⁊ quartā trebellianicā. Jtē i substitutōe pauperū ad filiā ꝓ residuo noie filie casdē tertiā ⁊ quartā h. bat: ꝓ pte vō executoꝝ allegabat ꝙ substitutio fuerat directa ⁊ pupillaris: ⁊ quenīebat talis substitutio personis ⁊ verbis: vnde nō habebat locū quartarū deductio. Jtē ꝙ pater in testamēto qō faciebat ipuberi filio matrē portione iure nature debita ꝑuare poterat: ſz filꝰ id sūo testamēto facere nō posset. Per has vltimas allegatiōes ꝓnūciauit papa bona illa deferri pauperibus absq; aliq̄ deductiōe tertie vel quarte ptis: hoc dicit: vñ sic sūma: In fideicōmissa rijs substitutōib⁹ locū hz quartarū deductio: i directis nō: ⁊ substitutiōes iterptari dēmus directas: dūmō cō

o Impuberes. s. filiā (uenīāt ō bis ⁊ psonis istitutis. minorē. xij. an. filiū minorē. xiiij. ānis. ff. de v. sig. pupillus. C. qñ tu. vel cu. eē ō sūjt. l. idecorā. ⁊ isti. g mo. fi. tu. i ꝑn. ſz quo ad mīmoniū nō ispiciam⁹ solū ānos: ſz etatē q̄ pubescē possit: qō dic vt. s. ō despō. ipu. pubes

p Uxorē. puberē itelligas ⁊ matrem ipsoꝝ filioꝝ: alꝰ dubitatio nō ꝓcessisset ⁊ hoc ꝑz in fine.

q Certa re. istituit qō est. j. qō si nō fecisset egisſz filia de iofficioso. nūc aūt nō possz agere nisi ad supplemen tū: si aliqd deesset portioni iure nature ꝺbite. C. de iof. testa. l. oīmodo. ⁊. l. se. ⁊. l. qñ novella. ⁊. l. siqñ. ⁊ ō hoc s. e. rainucꝰ. in ꝑn. Scire debes ꝙ icerta re istituta ꝓbabet loco legatarij: ita ꝙ creditoꝛ nō tenet. C. ō here. isti. l. quotiēs. ⁊ hoc cū ē aliꝰ vniuersalit istituta: si enī nullus aliꝰ istitutus ē i totū succedit heres. ff. ō here. isti. l. i. §. si ex fundo. ⁊. l. si ita q̄ gs heres. ff. de here. isti. l. §. i. si ex fūdo: ⁊. l. si ita q̄ gs hēs. Si aūt plures ē stituti sūt in certis rebus: ⁊ nullus aliꝰ vniuersaliter: ꝓ virilib⁹ erunt heredes: nisi i casu vbi duo sūt istituti cō iunctiz ⁊ alter duntaxat. ff. de here. isti. si alteriꝰ. ⁊. l. se.

r Jnstituit. nūqd quo ad filiā sufficēt legasse. de hoc fuerūt opīniōes tacte. s. e. rainucius. in ꝑn. Et dicit q̄ d. ꝙ tuti⁹ ē ꝙ necessaria sit istitutio: i aūc. vt cū de ap. cogno. §. aliud quoq;. ⁊. §. hec aūt. colla. viij. ⁊. C. de iof. testa. aūc. nō liceat. dicēs. l. C. de iof. testa. l. oīmō ⁊. l. cū querit aūc. nouissima p aūc. illā posteriozē ēē cō rectaz: aliꝰ ꝛ ꝓ ꝓdictas. l. ⁊ ꝓ ōcre. rainucius. vbi nihil dī ꝙ alterocha fuerit istituta. Ego destinxit an testatoꝛ

Vt testamenta et ultimæ voluntates

voluerit solēniter testari: vt q; vocauit testes. vij. signacula ⁊ subscriptiões rogauit: ⁊ tūc ē necesse q; i aliquo istituat: vt i auc. vt cū ō ap. cognos. coll. vij. aut nō solēniſ. ſz nūcupatiue: ⁊ tūc sufficit quocūq; relīquat titulo vt in antiqs. l. vñ dicāt alij: q; ſi reliquat i testamēto: necesse ē iure istitutō nis relīq: ſi in co dicill. sufficit quocūq; relīqt titulo ⁊ ō hoc nota. C. ō iof. testa. auc. nouissima. Alij dñt q; ſm canones suf ficit quocūq; reliquat titulo: vt in ō cre. raimuc⁹. sec⁹ ſm. l. ⁊ hoc ibi tenet hoſti. vt tal pnitiosa subtilitas euitet. Alij distinguūt: q; aut testator inter filios tantū testat: aut iter extraneos ⁊ filios ſil mixtos. Jn ꝓmo casu sufficit quocūq; reliquat titulo: vt in antiqs. l. q; ⁊ iter ipſos ipfecta simplex ⁊ plana volūtas sufficit: dūmō de ipsa appareat. C. e. ti. hac ꝓsultissima §. ex ipfecto. ⁊. C. fa. here. l. fi. ⁊. auc. ibi signata. Jn secūdo casu. ſ. cū exheredat istituū nō sufficit quocūq; relīquere titulo: nisi fiat istitutio: ⁊ sic itelligit auc. vt cū de ap. cogno. Sz vt. s. dixi ꝓmū tuti⁹: ⁊ ideo tenēdū videt de pe. di. vij. nuli⁹. ⁊ verbū illud relīqt i decre. raimuc⁹ nō videt poni ꝓprie: vt pz ēt ex institutione adiecte: idem in decre. rainaldus.

a Legauit. de facto: vt dixi i casu: legauerat vsufructū quorundā bonoꝝ: ⁊ alio solū supstite ex filijs augebat in testamēto legatū: ⁊ nemine supstite adhuc augebat: ⁊ ex hoc ēt vt pz i integra allegabat p pauperes: q; pa tebat: q; itentio testatoris fuerit vxori filiā anteserre.

b Eidē filio. moreret qō ē. j. Sz ꝛ ista filia nec exheredata erat nec istituta: q; in certa re vt. s. dictū ē: ergo nec ei pupillarit pōt substitui: vt istiq. de pupil. substi. § nō solū. ff. de vulg. substi. l. ſz si plures. So. ſz hec pupilla nō fuerit istituta heresi ꝓmo gradu: tñ fuit istituta in secūdo. ſ. post mortē filij. ⁊ sic ei pupillarit substitui potuit. vel dic q; ſi ex liberis vn⁹ ē ex certa re: alī vniuersalit istitut⁹: uterq; ē heres: ſz alī ñ tencat ad creditā vel legata: ⁊ sic itelligat ħ: ⁊. s. e. raimuc⁹. sec⁹ li nō ex liberis: q; tunc istitut⁹ i certa re habebit loco legatarij: vt. s. dicī. ⁊. C. de hē. isti. l. quotiēs. vel ħ nō q̄rit an tenuerit substitutio de filia ad filiū: ſz ecōuerso: q; de fcō ꝓius

c Liberis. sufficit vnus. ff. de ỽ. sig. l. (decessit filius, nō ē sine liberis. C. de ꝓdi. inser. l. i. ⁊ sup hoc vide qō nō. de ꝓba. in ꝓsentia in. i. glo.

d Filie moreret. i. ad opus filie: q̄si dī. q; hēditas filij directe ⁊ imediate ad filiā puenit: ⁊ ecōtra: si ỽo i successione mater ēet media tā nō filie: ſz ꝓmo matri more ret: sic allegabatur ꝓ parte pauperum.

e Pauperes. ſz certa ꝓsona heres istitui dēat ⁊ nomē specificari: tñ pauperū istitutio valet: ⁊ de paupibus loci ꝓprij domicilij sensisse itelligit: vbi fomentū viuens ꝓsolatōes ⁊ fultia a multis recipit. C. de epis ⁊ cle. sigs ad declinādā. ⁊. l. nulli. licē. de hoc dic: vt. s. e. t. cū tibi

f Mortuo. executoruḃ⁹ relictis q; petebāt bona testatoris postmodū ad vroꝛe: vt dixi in casu.

g Ablq; deductiōe. ħ dicidit q̄stionē. Dicebat autē mat q; hēbat tertiā ⁊ quartā in bonis testatoris ex ꝓsona fil ⁊. ⁊ sic sola dimidia fstituēda fuerat filie. Jtē i alia dimidia hēbat etiā tertiā ⁊ quartā ex ꝓsona filie: ⁊ sic dimidiū ⁊ sic facta ꝓportiōe videbat ſm eā restitutio faciēda paupibus solū in trib⁹ vncijs et⁹ partis: in q̄ fuerat filius istitut⁹: ⁊ in dimidia eius ꝓtis in q̄ fuerat istituta filia: ⁊ ꝓbabat hoc ex eo: q; dicebat q; substitutio de filia ad filiū: ⁊ de paupibus ad illā erat fideicōmissaria: ⁊ hoc ꝓbabat tali mō: directa substitutio fit q; hec ỽba: ei heres esto: vel ille ei sit heres: idirecta ꝓ ỽba: rogo volo vel mādo vt reſti tuas tē. ſz ꝓ ista ỽba alteri moreret nō pōt dici directa ⁊ pupillaris substitutio: imo vi deī itellect⁹ fuisse: q; mſ filio ab itestato succedāt ⁊ ab itestato hereditatez restituēt substituto. Jtez dicēdo sine liberis: apparebat testatorē puberi substituere voluisse. vñ fideicōmissarie ñ pupillares itelligī ỏbeāt ỏbstitutiones: ⁊ de filijs ad iuicē: ⁊ de paupibus ad eos. Rñdebat ꝓ parte executoꝝ ⁊ pauperū: qō. s. dixi i glo. de facto: ⁊ glo. i. ⁊ qō j. segtur. Ad clariorē aūt itellectū nota: q; substitutionē alia directa alia idirecta siue obliqua. Directarū alia vulgaris alia pupillaris alia exēplaris alia breuiloqua: de q̄ pone exēplū ff. de vulg. substi. ſi ỽo iure. ſ. cū testator: dicit duos ipuberes filios mihi heredes istituo: ⁊ eos iuicē substituo: habēt enim hec breuia ỽba i ꝓsona cuiuslq; duas substitutiōes vulgarē ⁊ pupillarē: alia cōpendiosa: de his ꝓsequēr: vt nō. s. e. raimucius. circa ꝓn. Sz ad vltimā ⁊ ad ꝓpositū veniam⁹. Cōpēdiosa q̄ fit in his verbis: q̄ncūq; filius meus decesserit vel sine liberis decesserit: filia ſit heres: hoc ſi fiat a milite siue fiat puberi siue pupillo iure directo: valet q̄ncūq; decedat istitut⁹ sicut ỽba sonāt. ff. de mi. tes. l. in fraudē. §. miles. ⁊. l. miles ita here dē. §. i. C. de testa. mi. l. i testamēto. hoc vez nisi miles hāc substitutionē filio fecerit: cuius mſ est in medio quo casu valebit iure fideicōmissi: si tā fact⁹ pubes filiꝰ decedat. C. de ipu. ⁊ al. substi. l. ꝓbibus. Si aūt pagan⁹ eā ꝓ supiora fecerit ỽba: ⁊ pupillus ille istitutus i pupillari etate decesserit iure directo admittit substituta: vbi ät tā pubes fact⁹ mortī substitutio oīo extinguit: ⁊ veniētes ab itestato succedūt i totū. ff. ō vulg. substi. l. his ỏbis. ⁊. l. i pupillari ⁊ l. cēturio. Si aūt testator: sic dixisset: quādocūq; decesserit filiꝰ: vel sine liberis decesserit: filiā substituo: vel volo q; ei filia succedat: tunc licet directe nō valeat: valet tñ indirecte iure fideicōmissi. ff. ad trebel. secuola. ⁊. l. heredib⁹. C. de isti. ⁊ sub. generali. §. vlt. hoc viso satis ꝓz: q; hec substitutio: que forte cōpendiosa dici pōt: admittit substitutos iure directo: exquo istituti decesserūt i pupillari etate. si post pubertatē decessisset: tūc potuissent locum habere matris allegationes.

h Trebellianice. ergo q; substituti venīūt iure directo: nō fideicōmissario: nō ħz locū deductio trebellianc. argue ꝓ. xū q; si loc⁹ ēēt fideicōmissarie substitutōi: bñ ōtrahēt trebellianica: ſz ēēnt pauperes substituti. ſz ergo cessēt falcidia i his q̄ legātur paupib⁹ vl ad pias cās. C. de epis. ⁊ cleri. ligs ad ōcli nādi. ⁊. C. ad. l. fal. auc. silr. sec⁹ videtur i trebellianica ꝓ hāc lra: ad h⁹. ff. ad. l. fal. l. i. §. ad numerū. si. n. ꝓduc⁹ legis i trebelliana id voluiſſz: sic exꝑsſit ō falcidia: ita ō trebellianica exꝑsſisſz: ō ōci. ad audiētiā. ad h⁹. j. ō ꝓuil. si papa. ⁊ qō nō ē scōz patrū ōcreto tē. ō trāsla. c. ij. ff. ō publi. l. ō pcio. Jn ꝓ tum vī i auc. ō ec. ti. §. si aūt hēs ibi oī falcidia vacāte. coll. ix. Sz dixit Alco i sū. de hē. ⁊ fal. q; trebelliana ꝓtineī sō nocē falcidie: ergo nec trebelliana ōtrahī potuit: nā nil excipit q; ola dicit: ō ma. ⁊ obe. solute. ⁊ saꝭ vī iminuari ꝓ dictū. §. si pūgat cū. § sigs i noie. vbi dic hēditatē vl legatā: nec occurrit iter ista rō diuersitat. vñ idē ius cēlebit. s. ō trāsla. c. ij. s. de rescrip. itercelas. ff. ō legi. ñ possiit. ad h⁹ facq̄ nō. ala. b. ⁊ alij. s. ō sepl. c. ij. vbi nō. ō flicto pauperib⁹ n ōtrahi canonici. ꝓ ꝑma pte q̄ placet fac: q; legitia ꝓ pauperꝫ istitutionē filij ñ ꝓuari. nā qui vult exheredato filio ecclesiā heredē facere aliū querat q̄s augustum: ⁊ deo ꝓpicio neminē inuenīet. xvij. q. vlt. c. vl, ⁊ tūc ēt

nota. accur. i. l. ſigs ad declinandā. Itē in ipſa. l. ſigs ad ōcli nandā. nō erat q̄s inſtituꝰ q trebellianica detrahē poſſ3: nec eſt per oia eadem rō in vtraq3: q ſi rogatꝰ reſtituē non detra hit trebellianicā in vanū fuit heres: ſed ſi teſtato: ſcē multa le gata: t int alia q̄dā ad pias cauſas: t ſi ñ detrahat ō legat ad pias: detrahit ō alijs: t ſic nō erit heres in vanū.

a Debite. ō his quar tis dic vt nō. ſ. e. rainu tiꝰ i glo. nō. q quarta3.

b Ecōtra. ſ. de filia ad filium.

c Pupillares. que ex preſſe ſit p hec verba: ſi filius meꝰ deceſſerit. ſ. tē pore pubertatis filia ſit heres: inſtitui. de pupill. ſub. i. Rñ. t expirat ſta tim cū ad pubertatē per uenerit: vt ibi. Fuit autē inuenta hec ſubſtitutio: q cū multi. pſit heredē hīe: t pupillus teſtari ñ poſſit: vtile fuit pupillis modū interuenire: ne ō cederēt inteſtati: vt i pre. l inſti. ō pupill. ſub i pnc. Idē dicimus ō exēpla ri: i3 exēplaris differat a pupillari i hoc: q in ea neceſſe ē certas perſonas ſubſtitui. C. ō ipu. t ali. ſubſti. l. humanitatis.

d Facienda. vide qō ē infra vt ſubſtitutio tē. po ſtea videas dummodo tē.

e Verbis. dixit teſtator: ſi ſine libis decedat alti moriaꝰ: ſed illud vbū ſine liberis certū ē q ñ deſignat certā etatē: naz t an te pubertatē t poſt filiꝰ t filia ſine liberis moꝛi pñt: ergo p3 q ꝑ ſubſtitutioni pupillari bene ꝓueniunt vba: imo maxie pupil lari: cum tunc liberos hr̄e ñ poſſit: t vide q exꝑſſa vulgaris h3 tacitam pupillarē: dūmō pſonis ꝓueniat. ff. de vul. ſubſti. l. uij. multo potius vba que ſapiūt pupillarē: vt hic: ad pupil larē ſunt referēda: t ſic reprobat qō nō. accur. C. de ipu. t ali. ſub. l. precibus. in glo. penul.

f Perſonis. q; vterq; ipubes erat: t añ pubertatis tpa deceſſit: vt. ſ. vidiſti.

g Obliqua. ſ. indirecta vel fideicommiſſaria.

h Interdum. vt. ff. ad trebel. l. ſcenola. ff. de vul. ſub. l. centurio. §. vbis. C. de ipu. t ali.. ſub. l. precibus.

i L3 aūt. Riidet obiectioni q̄ fieri poſſet ex eo q filiꝰ ñ pōt matrem priuare debita portione: ergo portio illa matri ō̄bet non ſubſtituto.

k Poſſit. C. ad tertul. l. matri. ſed illud locū h3 vbi filius te ſtat: vel ō̄cedit ab inteſtato: hic iſtis filijs ñ ſuccedebāt paupe res ex teſtamēto ſuo: ſ3 potius ex paterno: vt ſegtur.

l Poteſt. ē exꝑſſū. ff. ō inof. teſta. l. papinianꝰ. §. i. vbi of. q mater ñ ipugnat teſtamētuz qō pat filio fecē q̄rela ſofficioſi.

m Cenſendū. vt i p. l. t unſti. ō pu. ſub. §. liberis. ff. de vul. t pupi. ſubſti. l. q plures liberos. in fi.

n el igioſꝰ. emanauit ad ōclaratōez ō̄cre. ſ. e. tua. t eoz q̄ plene. nō guil. i ſpe. ō iſtru. edi. §. nūc vo. v. ſepe ēt q̄rit

n Religioſus. itelligā idiſticte ſiue ſit monachꝰ vl regularis canonicꝰ mēdicans vel nō: t ō clauſtralibꝰ itelligo i qb9 ſeqns ró locū h3. S3 qd ō minore. xxv. an. vel ō muliere: nūqd pñt deputari executores: t qz maioz. xvij. annis. pōt pcurare nego

ptis iure nature ōbite facien da ipſis paupibus bona oia deferunt. Premiſſe nāq3 ſub ſtitutōes facte ō filio ad filiā t eāꝫ: t ō illis ad paupes di recte ōbēt itelligi pupillareſ cū in ſubſtitutionibꝰ ſemp ſit iterꝑtatio faciēda: dūmodo ſicut i caſu ꝓpoſito eaz vbis t pſonis ꝓueniat iſtitutis: vt ſubſtitutio directa intelligaſ potiꝰ q̄ obliq̄: q̄ directa in terdū ad fideicomiſſuz ex cā trahatur. L3 autem filius teſtamēto ſuo matrē portio ne iure nature ōbita priuare non poſſit: pater tñ in teſta mento qō filio impuberi facē pōt. nā teſtamentū hī pupil lare paternū vel patni pars

poti9 ē cenſendum. Idem. Eligioſus executor ab aliquo i ſua voluntate vltia deputatus nō pōt: cum velle vel nolle non habeat hī officiuz ſuſcipere vel exe qui: niſi a ſupioze ſuo petita ſuper hoc licentia t obtēta. Sane pluribus a teſtatoꝛ ſimpliciter executoꝛibꝰ depu tatis: vno eoꝝ mortuo vel i remotis agente: aut id exeq fozte nolēte: ne volūtatem te ſtatoꝛis ipediri vel nimiū diſ ferri ꝓtingat: poterit ali: ni ſi teſtatoꝛ aliud exꝑſſerit: of ficiū executionis iniūcte libe re adimplere. Bonifacius octauus.

De ſepulturis.

ōcre. tua. ſ. e. t. t eruagās. Jo. frāgipani: ō q̄ fuit tra cta. pr. ōcre. vbi qdā frat pdicatoꝛ fuit executoꝛ. hoc ex pedtum eſt.

l Sanc. h tractabat idē guil. i. e. §. v. ſ3 ſi alī cū. v. ſe.

t Simplr. ſine cla: vt ipſi vel coꝛ alter vel q ſi ñ oēs alis non eſſet qō.

u Mortuo. Mō exꝑſſa q mortuo executoꝛe ei9 offiū ſi trāſit i heredē: vī. n. induſtria t amicitia ei9 electa: ad h. ſ. ō of. delc. c. vlt. ff. p ſocio. l. actiōe. §. morte. ff. mā. l. mādatū. i ſi. qdā dicebāt tale offiū trāſire in heredem executoꝛis p. l. ff. ō ali. t ci. le. l. cū vn9. t. l. a filio. i pā. t l. aluīta i pn. Alij diſtinguebāt: an res eſſ3 itegra vel nō fic. ſ. ō elec. i cauſis. C. mā. l. mādatū. Qō āt dixi ñ trā ſire i hēdē: vez ē niſi teſtatoꝛ exꝑſſerit: ſicut t ō ꝓmiſ ſo dix3. ſ. ō arbi. c. vl. qd aūt tē fiet: dixi. j. i glo. vt qz.

r In remoti. Si ergo ñ multū diſtat vocabit: t ſi i tmio aſſignato ñ venerit, ꝓcedet ſoc9 ſine illo: ſi āt remotus ē nec vocabit: ſic t in electionibus: de elec. qz ꝓpi. t. c. cū inter vniuerſas. t. c. q ſicut.

y Cōſigat. ſi. ſ. ne ſc. va. c. vno. ad ſi. ō of. ōle. ſi is cui

z Exꝑſſerit. vt qz vetuit: ne ali ſine alio ꝓcedāt. Alij ē ergo tacē: aliud exꝑſſe vetare: ad hoc ō bap. matoꝛes j. ō re. iur. is q tacz. Quid ergo tūc fiet exquo ali ñ vult exeq vl moꝛtuꝰ ē. Si teſtatoꝛ ſibi, puidet illud ſeruabit: aliogn eꝑs exeq̄t. ſ. e. ſi hēdes. t. c. tua. Quid ſi abbas ſci. pculi dat9 ē executoꝛ t moꝛtuꝰ ē: nūqd hoc offiū trā ſibit ad ſucceſſoꝛē: vī diſtinguendū: an fuerit, ꝑſuz no mē exꝑſſuz necne. ſ. ō of. ōle. qñ. qō ſatis poſſet dici exneo: ſed in, ꝓpinquo vī q ꝑ3 nomē ñ fuerit exꝑſſum: tñ affectione plone hoc factū fuerit: vñ ñ trāſeat ad ſucceſſoꝛē: ad hoc. xij. q. iij. pontifices ō teſta. regiſti.

optia inſpres legā h3 q tales exequi poſſint: ad hoc fa cit hec ōcre. io. an

o Aliquo. clerico vel laico.

p Non hēbat. ſ ō elec. quozundaz t. c. ſi Religioſus. xij q. i. ñ dicatis. j. ti. pr. c. vl.

q Offiñ. hodie ſ3 huius officij ordinariꝰ loci exi git a religioſis etiā exēptis: t ſi circa id deliquerint ſi los punit: vt in cle. e. ti. religioſus.

r Obtēta. ego tē pt miſericordie. n. ē tale offiñ. lxxxvi di. nō ſatis. ſ3 rō bat ꝫ. p. c. xvi. q. i monachi. ō poſtu la. c. i. vbi dī duo fgri. ſ. q exposcat vtilitaſ monaſterij t q abbas impet: p iſta pte faciebat

b ¶ Aldiplē. ē si. ē. e. li. ō, pcura. si duo. §. sane. t. ff. ō admi. tu. ōcreto. §. vi. t ē his ispāle fauore testātium cāp t pupillorum.

¶ Nimaꝝ piculis. Emanauit ad suppletionem ōcre. ē. ō pac. plerīq. t, ppt ea q ibi, fine nō. host. dicēs: quoꝫ t ēstoꝝ alias ꝓstō hec astrigit: nā q̄si oēs sibi talia attrahūt: t tales allicīunt: vt ifirmitati q̄ ptigit medicos q̄ sanare debuerāt i firmari.

b ¶ Volentes. ad hoc. ē. de of. leg. officij.

c ¶ Eterne. hodie trāsgressores excōicati sūt ipso iure: nec absoluunt ab aliquo q̄ a papa: nisi i mortis articulo p cle. ō pēas. cupientes. i fi. q̄ refuat ēt pēas. j. positas.

d ¶ Pmittēdū. ñ. n. facit de⁹ differentiā int ista. xxij q. v. iuramenti.

e ¶ Sepulturam. cū. n. hoc sit spāle: pactō intuenire ñ dz. i. q. ij. ēpio ō pac. pactiones. Sumit aūt sepultura mltis modis qō dic vt no. xiij. q. ij. §. Jtē queritꝫ. t. ē. c. pe.

f ¶ Uenīēdi. Iz nō teneat pncipale: tenet accessoriū quo ad qd: t ē speciale ad idē ō iureiuf. ō bitores. vbi ō hoc t. e. t. cū contigat.

g ¶ Eligē. pūt g⁹ i q⁹ deligi: ō tēp. oz. lrās. ō his q̄ sūt a ma. par. c. q̄ssuit

h ¶ Apud q̄s. s. vbi sunt maioꝝ suoꝝ sepulchra. xiij. q. ij. ebron. cū. c. se. t. ē. e. c. i. i pn. quod de intestato dz intelligi. Quid si eccla ista de q̄, pmiserat sut illa i q̄ ab intestato sepeliri ō debat: declarari debuisset: qz si dicam⁹ q⁹ ibi ñ ō beat sepeliri: vbi ergo sepeliet. t sa dic: ñ apō illas t̄c. vñ posset dici: q⁹ ibi sepeliet ñ obligatōe, pmissiōis: Iz ptāte iuris: sicut cū ex duab⁹ fuisset⁹ remisit altera: altera remanet: ad hoc de vsupal. ex max. ff. de seruit. vr. prae. si domus tua. In ōrium vt qō. ē. dixit. nec apud electas ecclas vllaten⁹ sepeliri. ꝓterea fm hoc semp illi apud quos est sepulchrū maioꝝ ēt ex electiōe vel, pmissione: qz p̄mum erant potestate eligēdi: habebunt obtentū: qō esse nō dz. xxxij. q. v. hec imago. ē. de, pcur. tue. j. de reg. iur. cum quid.

i ¶ Predictos. quos sic iduxerunt: ñ ergo, phibz ōcre. quā possit eligē, sed, phibet iductiones t, pmissiones,

k ¶ Corporum. ē. e. ex parte.

l ¶ Decendū. istud decendū in restitutōe corporis currit: ex quo petitum fuerit: sed in restitutōe rez credo q⁹ statī curratꝫ t ō in reb⁹ ñ fuit addūm: si petant. ista. n. ꝓstō non itendit minuē: sed addere ad decre. plerīq., sed ibi sine aliq̄ petitōe dicebat eos obligatos ad restitutionez: ista imponit tempus t penam.

restitutionē tā sepultoꝝ corporꝝ: si petant: q⁹ ēt oium: q̄ occasiōe sepulture illoꝝ uenerit q̄olibz ad eos: infra decendiū integraliū faciendā ipsos obligatos esse cēsem: quā nisi fecerint eccleſie ipse apō q̄s sepulti fuerit: necnō t cimiteria earūdez extūc eoipso sint: t tādiu maneant ecclesiastico supposita ītdicto donec ab eis facta restitutio plenaria oiuz ꝓdictorꝝ. dē.

m ¶ Faciendā. nō dicit cui ecclesie: credo q⁹ ecclesie cui facta ē iniuria videlicet apud quā sepeliri debebat. parochialē eccla tā hūt suā canonicā: t sic ñ ob. j. c. ꝓri. q̄ i alio casu logtur. si ergo ipsa cadē fuerat ecclesia dimissa cui soluet pena: vñ extincta vī actio: sicut cū creditor succedit ō bi tor. ff. de solu. stichus. §. a duo.

n ¶ Jnidicto. ergo ppt transgressionē vnius fratris eccla tota t cimiteriū puniet: sufficiēt ita scriptū esse: t pō esse rō: quia ex quo illi sciebāt suū non esse inuestigare debebant diligent q̄ rōe ad eos ō uenerit: ad hoc. C. vnde vi. cū ārebatur.

Uz qs⁹ pmum dicētū huius decre. emanauit ad ō declarationē eoꝝ q̄ nō. ber. t modēni. ē. e. ō his. t approbat opi. ino. t reprobat opinio hu. t ber.

p ¶ Sepeliri. vñ si interista: ⁹decessisset ibi sepeliri debuisset: vt dixi. ē. c. ꝓx. t. ē. e. ti. c. i.

q ¶ Canonica. saltz q̄rta vel stet ꝓsuetudini. ē. e. certificari. i his qui eligūt sepeliri apō niores vel ꝓdicatores taxata ē q̄rta p exuagan. bonif.

r ¶ Duntaxat. qz ēt si apud debitā sepultus fuisset: hūisset parochialis ecclesia canonicā. ē. e. c. i.

s ¶ Domicilia. qō esse pōt: de rescrip. dilect⁹. ij. ff. ad munici. l. assūpno. Jtē posset qs esse sine domicilio: vt si relicto domicilio naūget vel iter faciat q̄rēs quo se collocet. ff. ad munici. l. labeo in pn. t. l. ei⁹. t qō dicit hic diuersis domicilijs: satis putarē esse equū in vno: q⁹ eq̄liter esset in duabus parochijs. vtputa inhabitat qs domū in ꝓximo duaꝝ parochiaꝝ vel duas domos ꝓximas hītat: q̄ sunt in duab⁹ parochijs: vt cadē rōne ille due dimidiā quartam.

t ¶ Diuidere. si. ē. de testa. relatum. ij. ad fi.

u ¶ Sigs. hic imminant que nō. xiij. q. ij. §. at illi als ſcipit: nūc q̄ritur. t. ē. e. fraternitatē. t approbat opinio lau. Vin. Jo. t gof. reprobata opinione hu, t ala, t, t ber. quā ēt host. magis dicebat iuri consonam,

a ISq. ñ electa: alś ñ essz qō: q: apō illā sepeliet. s. pr. e. i fi.
b IAlb antiquo. Quid dices annis ꝓauus ⁊ alij ab antiquo sunt sepulti i aliq̄ eccla: pat eligit sepultur̄ i alia: ⁊ ibi sepult⁹ ē: filj⁹ decedens itestat⁹ sepeliet i sepulchro patris vel i sepulchro aui ⁊ alioꝝ: ⁊ itelligo vt bene ꝓcedat dubitatio: q ꝑt sepeliri ꝓmode i vtroq; ꝑ vtraq; prē inuenies tex tuz. xiij. q. ij. §. ioseph. ⁊ ō. ibi eō g alś ē. §. p istā liaz quā ēt hēmus. s. c. pr. i ꝑn. satis videretur habēdā rōez antique sepulture aui, paui ⁊ alioꝝ poti⁹ q̄ patre: ad idē. s. e. c. i. in ꝑn. ⁊ c. fraternitatē. vbi dic̄ patrū alioꝝq; parentū copulatiue dictū: q̄si ñ sufficiat patrez ibi fore sepultū. Itez viuēte patre sepelit i sepulchro aui. J. c. pr.
c Deportari. sile. j. e. c vl. iminens ergo piculi inutat ius cōe: vt hic vides: ad idē. s. e. li. de. p cur. si duo. §. sane.
d Mulier. hic iminat quod nō. hu. ⁊ Jo. xiij. q. ij. vnaquaq; .
e Eligat. eligē. n. pōt cū quo voluerit vl cui nemie sepeliri. s. e. ō vxor.
f Viro. si ver⁹ vir fuit. ff. ad munic. ō iure. §. fi.
g Honorē. ff. ad munici. l. filij. §. ij.
h IJcet. emanauit ad declarationez ōcre. s. e. ō vxore. ij. rñ.
i Pubertat̄. s. xij. an. in muliere. xiiij. in viro: quod dic vt. s. dixi de testa. c. i.
k Eligere. sicut nec alś testari. ff. ō testa. q̄ etate alś i qua. ij. q. vi. §. diffinitiua circa ꝑn. C. qui ꝓuo. ñ est ne. l. ij.
l Cōsuetudo. sicut ēgo ꝓsuetudo dat iurisdictionē ⁊ ius eligē di platū: de so. ꝓpe. cū ꝓtingat. de cā pos. cū ecclesia. sic ēt dat ius eligēdi sepulturam vt hic vides.
m Vel i parochiali. hic ē diſūcta. nūqd ergo dat electō. qō vſ. J. de reg. iur. i alīatiuis cū suis ꝓcor. eō vl ordinē scriptu re fuandū. xliij. di. sit recto: ad fi. s. c. li. ō elec. ligs iusto. §. i. ⁊ s. de pbē. mādato. ⁊ hoc tuti⁹: ad hoc. s. c. pri. nec semp i alīatiuis ē electio: vt dicā i prē. regula i alīatiuis. ꝓsuetudo tñ hz q̄ parētes vl amici tales sepeliunt i altera quā volāt: ⁊ gūe vſ puer. viij. diez semp i antiqs tumulis solennit sepeliri. (is.
n Quāuis. ō ꝗ tractabat hoſ. i sū. h⁹ti. §. ⁊ apō quā. v. si vo
o Filiusfamilias. maioꝝ tñ pubertate: ⁊ ḧ huic si. s. e. li. de p cu. qui generaliter. §. i.
p Sepultur̄. q̄ electio refertur ad id tps: quo solut⁹ ē a patria potestate: ad hoc. s. e. de vxore. i. Rñ.
q Castrense. s. qō a parēt⁹ vel cognatis i militia degēt⁹ donatū ē: vel qō ipse filiusfamilias i militia acqsiuit: qō acqsiturus ñ fuisset: nisi militass. ff. de castrē. pecu. l. castrense.
r Quasi castrēse. vt qō acqrit filiussa. aduocat⁹ i postulādo: nā ⁊ ipsi aduocati militant. C. ō aduo. diuer. iudi. l. aduocati.
s Judicare. i. in vltima voluntate relinquē. iudiciū enim hic sumitur ꝓ vltima voluntate: ⁊ aliter multis modis: qō dic vt dicam. J. de reg. iur. in iudicijs.
t Non pōt. ff. ō donationib⁹ cā mor. l. tam his.
u Religiosi. emanauit ad ōclarationē eoꝝ q̄ nō. In noc. ⁊ hoſt. s. ō excel. pla. nimis iniqua. ⁊ hoſ. s. e. t. ō vxore. ⁊ appꝛobabat opinio Jnno. repꝛobata opinione hoſt.
x Cōmode. Mōrōe incōmoditatis id pmitti: qō alś ñ pmitteret: sic. s. e. is g. Itē cā incommoditatis alienāt res ecclesie. xij. q. ij. terrulas.
y Mēant. sic. s. ti. pri. c. viti. cum suis ꝓcor.
z Sepulturam. hoc tenebat inno. sed hoſt. ꝺ ꝺcre. s. e. de vxore. i. q̄ talis electio ad illud tps. i. pⁿ mortē refertur: quo solutus ē monachus a iugo: vt ibi dō ō vxore: ad idē. s. e. c. pr. i. Rñ. ⁊ hoc ēt ꝓbabat p decre. prē. de excel. pla. nimis iniqua. ⁊ p decre. ō primle. vt p̄uilegia. vbi dō q̄ illi fratres elegūt sibi sepulturas. Ad pmum rñdeo q̄ ꝓ vxore vl filiusfamilias sint in potestate viri vel patris: non tamen in tātū qui aligd ha beāt ⁊ vellē ⁊ nolle: qō nō est in monacho: ⁊ facit. s. de pcur. q̄ gnālit. §. i. Ad decre. nimis ⁊ vt ꝓuilgia. dic q̄ nō loquunt i veris religiosis: sed in his qui assumūtur in ꝓfraternitatem: vel intelligatur sm illud. i. quādo a monasterijs sunt remoti. Jo. an.

Si q⁹ hz domicilū in ciuitate vl castro qñq; ad villaz ruralē se trāsfert recreationis cā: vel vt ruralia exerceat i eadē: si ñ electa sepultura decedat ibidē: ñ i eccl̄a dicte ville: ꝓ i sua pochiali vel in ea pot⁹: i q̄ maioꝝ ipsi⁹ antiquo⁹ sepultura exitit: sepeliri ōbebit: dūmō absq; piculo ad ipsā valeat deportari.

Mulier⁹ āt q̄ plures viros habuit succesſiue: si sepultur̄ non eligat: est cū viro⁹ vltimo: cuius domicilū retinz ⁊ honorē⁹: tumulāda.

Idem in eodem.

Jcz⁹ pat⁹ mioꝝ filios: q̄ nequnt añ⁹ ad annos pubtatis⁹ pueniāt eligē⁹ sepulturā: possit si ꝓsuetudo⁹ terre id hēat q̄ voluerit sepelire: ḧ tñ ñ pōt vbi ꝓsuetudo h⁹ i nō hēt: ꝓ si cū suis maioꝝ⁹ vl⁹ i pochiali ecclia tumulandi.

Quāuis⁹ āt filiusfamilias⁰ absq; patris assēsu sibi possit libe eligere sepultur̄ ꝑ aiā tñ sua ꝑter ipsi⁹ assensuz: nisi peculiū castrēse⁹ aut q̄si castrē se⁹ hēat: aliq̄d iudicare⁶ non⁶ pōt. Idem in eodem.

Religiosi⁹: nisi a ꝓpis monasterijs adeo forsitā sit remoti: q̄ ad ea cū mozi⁹ntur ꝓmode⁶ portari ñ possint: ne q̄nt: cū velle vel nolle non hēant⁹ sibi eligere sepultur̄⁹ ꝓ sunt apud sua mōsteria tumulādi. G regozius. ix. fratribus ꝑdicatoꝝ⁹ ⁊ minoꝝbus

De decimis.

Jscretōi⁹ vestre mādam⁹ district⁹ inhibētes: ne talia q̄ audiētes a decimaz⁹ seu aliaz⁶ rerū eccleſiȝ ōbitaz⁹ solutōe retrahāt: l alś aiaś⁶ cozrūpāt audiētiū i fmoīb⁹ vris: l alibi ꝓponē ōcto ꝑsuatis: imo

Jscretiōi. ōcre. ē greg. ix. ōcisa de exuaganti sua: q̄ icipiebat gūez nob. put ibi ꝓz ex q̄rela archiepi: ⁊ capituli pisani puenit ad papā: q ꝑdicatores ⁊ minores ꝑdicabant decimas ex ꝓcepto nō debent: scribit greg. vt segtur: hodie pulsuz est ō oēs religiosos quibus non ꝓpetit recipere decias vt in cle. de penis cupientes. ij. Rñ.

b Decimaz. in ōcimaz solutōe an ōbeant ex ꝓcepto an ꝓsuetudie tollant: diuerse fuerūt ātiquoz sīie: ⁊ dixerūt qdā: quos secut⁹ ē inno. i glo. quā posuit super ista rubrica: q̄ decime indistincte debent: ⁊ ꝓsonales ⁊ ꝑdiales: ꝓbat ꝑ auctoritates ve. ⁊ no. testantū ⁊ ꝑ ura. xvi. q. i. reuertimini. ⁊ c. decie. ⁊ q. vij. q̄cūq; ⁊ c. oēs. ⁊ in multis capitul. Dicūt qdā theologi: ⁊ hoc scripsit pe. lōbard⁹: q̄ ꝓceptoꝝ alia moralia: ⁊ hec ad litā fuāda: vt ñ occides ⁊c. q̄dā cerimonialia: ⁊ hec ñ fuāt ad literā vt ō puni. p⁹ par. c. vno. q̄dā mystica: ⁊ hec sī sacrificioꝝ ꝓcepta: quoꝝ ñ ōba: sed mēs fuanda ē: ⁊ sic dicūt i decimis vt. s. sint mystica: vel ꝑtim moralia: vt sufficiat aligd dari, ꝑ decia ex vigore ꝓsuetudis: puta cētesimā

vel vltiorē vel citeriorē ptē: ad hoc. v. di. i ꝑn. vl di. § vl. s. e. ꝑmissū. t. c. i aliqb⁹ i si. t. c. ad aplice cū si. Sed hec opi. é falsa: t reꝓbata ꝑ oia iura t ꝑ ꝓcilū gnāle. s. e. i aliqb⁹. vbi dic̄ integraliꝫ decimas ꝓsoluēdas. Alij theologi dicūt: q̄ hodie decie nō debent: q: olim iusse erāt dari clericis q nihil aliud hēbāt vt numer. xvij. vbi dicebāt clericos ꝑte decimarū debere esse ꝓtectos hodie vo hūt ꝓdia: vñ eis decie nō debēt: t hec opio reꝓbat. s. e. tua nob. Alij dicūt q decie i illis regiōi b⁹ i qb⁹ nō é ꝓsuetudo: q̄ soluant nec exigunt nec ꝓdicā tur: nō soluē nō sūt peccatū: q̄si ex tolerātia papa dispenset: qđ vī posse fm ea q̄ nō. s. e. a nob vbi aūt exigunt: t ꝓdicant: nō soluere é peccatū: q opio p hāc decre. t per oia pcilia t decreta s. eo. ti. reꝓbari vi. in qbus satis ꝓz q papa nō tolerat ꝛ dicit expresse: ad hoc ero. xxij. vbi decias t ꝓmitias tuas nō tardabis offerre. hoſ. nō. s. e. i aliqb⁹. q ꝓdicantes decie ōbēntur legē diuia: pōales vo nō: t iō i ꝓmis nō admittit ꝓsuetudo. In scīis vo ſic. vñ si ꝓsuetudo é ꝑsonales nō ꝓstari nō ōbēt: t sic itelligūt si. ut ſi⁹ ōcre. Sz h Jnno. execrat. vt dixi i ꝑn. t ci⁹ h opio tutior é. t iō te

e ¶ Aliaꝫ rex. puta ꝓmi (neda cīsz: de pe. di. vij. null⁹. tiaꝫ oblationū canonicaꝝ portionū debitaꝝ ex funerib⁹ t eoꝝ q̄ debent ꝓpt suas laudabiles ꝓsuetudines: ō si mo. ad aplicā. oli soluebāt q̄ttuor gnā ōcī ux. s. e. c. i. t iō hoies bōis oīb⁹ abūdabāt. xvi. q. vij. maiores. nūc nec vna bñ soluit: t iō hoies ad ōcīā ꝓuertūt. xvi. q. i ōcie. t iō dīs locustas nō increpat: nec plagas amouet. xvi. q. i. fuerunt. t tollit fisc⁹ qđ nō accipū chr̄istus: vt i ꝓdicto. c. maiores.

d ¶ Alias. als alios: ad h. s. e. q̄ius ō na. ex. li. vē. c. vno

e ¶ Sermōib⁹. tale offiū ꝓuilegiatū é: ō sta. mo. qđ dei

f ¶ Vel alibi. puta i collatōib⁹ disputationib⁹ (timo: é. vel i ꝓfessionib⁹ i qb⁹ intuigē debēt ꝓfitēb⁹: q̄ alica fūti tuāt: q: nō dimittit pctīa tē. j. ō reg. iur. pctīa cū suis cō cor. t hoc facīēdo licite ab excōicatis elemosynas ꝛcipi unt: ō sen. ex. cū volūtate. ꝓuilegiū ergo illud mereūtur amittē: Jrui suggerēdo. xi. q. iij. ꝓuilegiū cū suis silib⁹.

g ¶ Volūtas. volūtatiū nullīē sibi cligit xꝑs. xv. q. i. nō é qđ cuiq̄. xxxij. q. v. tē saluabit. als icipit q sitat in si.

h Statuto. hic alex. i ꝑma pte pōit q̄sdā ōclarationes circa illas idulgēcias i qb⁹ ꝓcedit aliqb⁹: vt noualiū ꝛcipiāt decias ꝑ ea portiōe q̄ ꝛcipiebāt ātiq̄s Et a qbusdā ex ipsis declaratōib⁹ duos excipit ordines hic vsq̄ ad. §. vbi. ibi. puidet pochijs pauprib⁹: q̄z de vbo t ope iformed eosdē: vt ad solutiōem p̄dcōz ꝓmpte volūtatis anio sint intenti.

Alexander quartus.

Statuto ꝓpetuo ōclarā mꝰ: q̄ idultū illud aplicū qđ plerisq̄ ꝓcedit: vt nouali uz decias ꝑ ea portiōe ꝛcipe valeāt: q̄ veles eos ꝓtingūt: ad illas noualiū decias quas tpe illo: q̄ ipetratū vl obtētū exti: it h indultū: alij possidebāt: cū ō h i ipso mētio nulla fiat: nullaten⁹ se extēdit: nec ad alias ēt: nisi i his tm̄ locis vbi veres tē qn̄ dcm̄ idultum ipetratū fuit ipsi ipetratores hēbāt: t ꝑ ea solum ō portione: q̄ ipsi tpe ipetratōis h⁹ i p cipiebāt antiq̄s. Statuim⁹ ꝓtea: q̄ idē idultū obtētuz ab his q̄ tpe ipetratōis totaliꝫ veteres ꝛcipiebāt decias: vltra medietatē deciaꝝ noualiuz nullaten⁹ extēdat: qz nō⁹ é vtili mile: si tē ō plēa t integra perceptōe veteꝝ fuissz exp̄ssuz: q̄ aplica sedes pariē t silr noualiū decias i tā graue paro chialiū eccl̄arū dispēdiū idul sissz: q̄ q̄ rōe talis idulti siue ipetrati tā siue ipetrādi dein ceps ñ possit i noualibus: q̄ amodo fiēt: vēdicari t acq̄ri vl ꝛcipi plusq̄ medietas ōciarū ipsoz noualiū: ēt si apl⁹ i ver̄ib⁹ hēbat: cū ñ sit dicēduz aspeꝫ sz piū potī⁹ t benignū: si sup ōcimis futuroꝫ noualiuz ꝛ pochialiū eccl̄aꝝ grauamē quod ex districtōe idulti h⁹ i possit accidē talit obuiat

¶ Religiosos tm̄ cisterciēn. t cartusiēn. ordinū statuto t ō claratōe h⁹ i q̄tuz ad hos duos articulos videlicz de medietate deciaꝝ noualiū ꝛpre hēdi nolum⁹ l ꝓstringi. Ubi cie alijs debēt vsz ad. §. sane. ſtio. puidet circa decias recipiendas vl ñ ō m̄ib⁹ laicoꝝ vsq̄ ad. §. diocesani. q̄rto. puidz circa decias soluēdas a religiosis t circa diocesanoꝝ prātē sup his vsq̄ ad. §. nec. ꝑ eo. vbi statuit noualiū decias religiosis nō accrescere: q antiq̄s ō laicoꝝ manibus habuerunt.

i ¶ Declaram⁹. Mō q̄ hic alex. ñ statuit ius nouū: sz ātiquū ōclarat: vñ ꝓmū dcm̄ habeam⁹ casū. j. ō puil. c. ad ꝓpel. qđ icipit dudum.

k ¶ Cōtigūt. forte puilegio l ꝓpositōe l feudatone l ꝓscriptōe l fceptōe ō mūb⁹ laicoꝝ: vt dic̄m si. t alio quocūq̄ mō: iure cōi nō é repire simplr q̄ ōbeat certa pars: nisi forte i epo q̄ iure cōi petit q̄rtā. s. ō of. or. q̄uerēte. ō ꝓscriptō. ō q̄rta.

l ¶ Tpe illo. sici his ispicit dare tēs: ad idē. s. ō rescriptis: eā te. t. c. si eo tpe. c. li. de elec. dudum i. vbi de hoc.

m ¶ Possidebāt. iuꝛ stio tāq̄m sibi ōbitas: t tē ñ dz ill⁹ obesse puilegiū h tacito ipetratū. s. ō puil. dudū. Idē ꝓt dici: si bōa fi de possidēbāt sz ꝓpetatē iuris ñ habebāt: vt sola bōe fidei possessio vires puilegij ipediat. Si aūt essz violēta vl male fidei possessio vires puilegij ñ ipediret sz Jnno. t ho. q̄ nō. i ꝑ. ōcre. duduz allegāt ō resti. spo. q̄ius. ō ꝓscrip. c. vl ō dona. int vi. t vx. t si necesse. ob hoc ēt ibi dicūt: q̄ si abbas ipetrat puilegia exēptionis ꝑ se t capellis sibi subiectis: q̄ si aliq̄ capella sua ab alio mōsterio bōa fide possideat: ipedīt vires puilegij: al ñ ꝑ eā

n ¶ Nec ad alias. 2ª ōclarato. pōe: ō debat mihi medie (iuratas decimaꝝ antiquoꝝ ꝓdioꝝ certe parochie: ipetrauī vt pcipere ꝑ ea parte noualiaꝝ q̄ tē. tpe ipetratōis ñ i tota pochia: sed solū in certa ꝑte. pone: citra riuū pcipiebaz ꝑtem illam decimaꝝ: in illa solū parte recipiā noualiaꝝ nō in vltiorib⁹.

o ¶ Et ꝑ ea. ſtia declaratio pone debebat mihi dimidia decimaꝝ certe parochie: sed ñ debat nisi ſtiā: ipetrauī puilegia de noualib⁹ ꝑ ea ꝑte tē. soli tertiā in noualibus habebo.

p ¶ Statuim⁹. sequent adhuc due declaratōes. ad eaꝝ itelligentiā scias: q̄ aut ille q ipetrat tale indultū pcipiebat integras decias: aut ꝑtes q̄ dimidiā aut min⁹: in ꝓmis duob⁹ casibus s. cū integrā vel plusq̄ dimidiā pcipit: i antiqs ꝓtextu hoc ꝓz puilegij noualiū soli hēbit dimidiā: si pcipit dimidiā vel min⁹ antiquoꝝ tantūdem percipiet noualiū.

q ¶ Medietatē. noīe portiōis dimidia ꝓnunc. ff ō v. si. nomē filiaꝝ. §. portiōis. ff. ō vsufruc. ēt.

r ¶ Quia nō é. rō.

s ¶ Cum non sit. diceret aliqs q̄re sit tā stricta iterpretatio t aspera. Respondet. Jo. an.

t ¶ De medietate. bñ ergo ꝓprehendunt trib⁹ declaratiōibus ꝓme partis: sed ist⁹ duab⁹ declaratōib⁹ ist⁹. §. statuim⁹. nō ꝓprehenduntur. t hoc intendit: si ergo ꝛcipiant integram vel plusq̄ dimidiā in antiqs t in noualibus ꝓtextu talis indulti tūdem hēbunt. dominus Jo. an.

a Cōgrue qđ dic: vt. ℨ. de pbē. de monachis. xxi. q. i. c. i.
b Illarum. decimarum parochie sue.
c Onera legatoꝝ nūcioꝝ se. ap. collectarū ⁊ sillū: ad idē. ℨ.
d Asserū. laicꝰ hēbat ōcimas q̄s religiosis (c. li. de pbē. c. i. ōare volebat: fingebat se p istrumētū ab illis hāc i feudū: vt sic q̄si restituēt ipas ecclō sine pscīo epi: ⁊ talis ficto ñ pderit: vt h̄ vides
e Lateran. de priuile. cum ⁊ plantare.
f Perpetuo. sec⁹ si ad tps ⁊ pcor. ō his q̄ fi. a p la. cū aplica i fi. Jo. an.
g Exempt. i. ō ipis ō cis: vl' ōcis exēptoꝝ pdi
h Juf. ℨ. c. ex pte. i (oꝝ
i Earūdē. sic. n. ipi laī eo ñ accrescebāt noualia vt. ℨ. c. tua. i. sic nec ipis religiosis q a laicī pcepe rūt: ad idē. ℨ. c. cū pīgat ar. ℨ. j. ō iurpa. c. i. So. ibi res a laico ō data mu tat naturā in nullⁱ⁹ pīdiciū hic fieret pīdiciū ecclie parochiali: ad hⁿ ℨ. Ꝯ. i. in fi.
k Sq. si mioꝝ. xiij an. igredit religio nez i. xv. āno. lib erit: nisi i ipo. xv. āno. p fessiōez fecerit vl' hītū p fessoꝝ recepit: vel exp̄sse ratā hūerit. pfessiōez pⁿ a se factā: si āt p totū. xv. an. portat hītū: vbi ñ est distictⁿ itelligit. pfessⁿ: ni si tāta sit idistictio: q̄ vi uētes cū eis sill hītu idu ant. Si maioꝝ. xiij. an. i gredit si pōtat hītū p an nū q̄z ici q̄s sit idistictⁿ: itelligit. pfessus. Jn fine declāt q sit hⁱᵗ idisticti.
l Annū. pīmatū: qz ñ sufficit incepisse: qđ dic vt. ℨ. e. ad nostram.
m Jngredit. hic tolle qđ ē. j. libere potest.
n Sequēti. s. in. xv. sic xx. q. i. illud.
o Del. repete eo pplexto ⁊c. Jo. an.
p Par⁹. s. añ. xiij. ānū
q Exp̄sse. ⁊ sic p̄z probatū ē qđ Jo. nō. xx. q. i. ul lō. ⁊ ber. ℨ. c. significatū q dicebāt q p̄ pfessionē fecerat añ. xiij. ānū taci te ibi morā trahendo pⁿ xiij. ānū vl' eā ratā hāc: ar. de delpō. ipn. lras. ⁊ c. accessit. hostⁿ. āt q hāc vidit ōcre. in ōcre. signi ficatū. tenebat qđ hic dī
r Sequēte. s. xx. erat fue
s Videt. ecce ego q̄rtū aūt p hⁱ pcessiones ōciaꝝ po chiales ecclias adeo grauari ptigit: q eaꝝ rectores ō ipsaꝝ redditibⁿ pgrue sustentari ⁊ cōmode iura epalia exhibē ñ possūt: puideat p locoꝝ oꝝ diarios: ⁊ ordiet talr: q eisdē rectoribⁿ tm̄ ō illaꝝ reliquat puētibⁿ: q exiñ cōpetēte sustētationez hāc ⁊ epalia iura soluē valeāt aliaq̄ onera debita suppōtare. Sane q̄uis forte a religiosis exēpti ⁊ aliis fiāt ifeudatiōes ō ōcimis ōtētis a laicis: ⁊ ijdē laici q̄ illas ab ipis religiosis i feudū tene āt ꝛcognoscāt: ñ tñ licz religio sis eisdē: pⁿ talē ifeudationē l recognitionē sic ō fco pīsūptā hⁱ ōcias ō māibⁿ laicoꝝ ipo rū acq̄rē vl' recipe absq̄ dioc̄esāoꝝ epoꝝ assēsu. Illas āt ōcias itelligim⁹ posse talr a religiosis de māibⁿ laicoꝝ ꝛcipi vl' acq̄ri: q̄ añ laīañ. cō cil. ipis laicis i feudū ppetuo fuē pcesse. Dioc̄esani vo po chialiū ecclaꝝ ad req̄sitiōez rectoꝝ earūdē ō ipis religio sis sup decis: q̄s hñt vel eos hāc pīget: q̄ qđē alis ad ipas spectauerūt ecclias: nisi ō ibⁿ exēptⁱ agat exhibeāt iusticie cōplemtū. Cetex q̄dē religi osi tā exēpti q̄ ñ exēpti ō irisi ⁊ possessiōibⁿ acq̄siti hactenⁿ ⁊ āmō acq̄rēdis ōcias itegre soluāt ill' ecclīs: qbⁿ cedē pos sessiones ⁊ ire pus fuerāt ōcia les nisi sup hoc spāli iureⁿ vl' puilegio sint mūti. Nec p eo: q̄ forte i aliq̄bⁿ parochijs oēs maiores ōcias seu ptē il laꝝ acq̄rūt ō māibⁿ laicoꝝ: pñt. p eadē vel silī pōtiōe: si ō nouo pⁿ modū fiāt noualia i eisdē pe. ē vl' ptipe noualiū ō cias eorūdē: nisi alia rōabil' per quam hoc facere valeāt causa subsit. Innocēt⁹. iiij.

De regularibus ⁊ transeūtibus ad religionem.

Sq̄ mōasterii añ q̄rtūdeciuz ānū: vt mo nachⁿ efficiat: ingredi turⁿ: nisi eo ꝑpleto pfessiōez faciat i seqñtⁱ vl' hītū religio nis suscipiat: q̄ dari pfitētibⁿ psuevit seu pfessionē a se pri usq̄ fcāz ratā exp̄sseⁿ hēat: libe pt ifra ipz seqñtē ānū ad scīz remeare. Qō si p totū seqñ tez ānū i mōasterio pmāpit: vbi pfessoꝝ ⁊ nouitioꝝ sunt hⁱᵗ idistincti: pfessionē p hoc fecisse vl' siquā pus fecerat ra tā hūisse videt nisi tāta idistī ctio ibi hⁱᵗ hēat: q̄ ⁊ pfessi ⁊ nouitⁱ: ac etiā alij cōez vitaz cū eis ducētes: silī pēitⁱᵗ hītu i duant. Qui vo pⁿ q̄rtūdecimū ānū hītū religionis assūpsit: si p ānū illū gestauerit: ex tūc religiōez assūptā pfitīt vacīter eē pfessⁿ: vbi pfessi a no nouitⁱᵗ dissilitudie hⁱᵗ minime distinguūt ēt si alij degē tes cū eis silibⁿ vestibⁿ coutant qm̄ cū tā h̄ ad discretōis ānos puenēit qđ agat agnoscitⁿ: ac iō susceptū discretiōis tpe oꝝ dinē pⁿ q̄ hūc anni pbauerit spacio: itelligit firmit approbasse. Secⁿ āt i illo q̄ añ discretionis ānos hītū iduit re glarē: cū eoꝝ q̄ tunc agit ple nūⁿ ñ hēat itellectū. Distinctos q̄s seu dissiles itelligim⁹ eē hi tus: siue nouitⁱᵗ siue pfessis dissiles vestes dēt: siue bndi cāt cū pfitētibⁿ pcedūt siue ēt aliq̄d aliudⁿ fiat: per qō noui tioꝝ a pfessoꝝ hītu discer nat. Alex. iiij. frībⁿ pdicato

t Cōez. vt fuietes cappellāi ⁊ seclares clici: ⁊ si hītus ille religiosus ñ essz: iz forte seclarīū clicoꝝ id ēt p cpm cōtigēdū: ō resta. c. ij. ℨ. c. sicut tuis. Sz nūqd cōpellit taⁿ, pfiteri: ñ dcit esz cātue: vt vl' pfi teat: vl' exeat: vt. ℨ. ō clc. cū cāz. i fi. ad hoc. ℨ. c. vt clici.
u Annū. ad idē ℨ. c. ex parte.
x Dissilitudine. patēti i colore scis sura vl' forma sec⁹ quo ad hūc casū ō alia tacēti ō q̄ logt h̄ finis vt i clc. c. i. eos g. ⁊ vid qđ ibi nō. i glo. ij. ⁊ glo. iz ergo.
y Distinguūt. Sz nōne ibi fcipiēdo hītū q dat pfessis vi tacite pfessⁿ: vt ℨ. illud verū ē q̄n distictⁿ ē hⁱᵗ: vbi vo ē ñ distictⁿ sec⁹ vt hic vides: ⁊ sic i telligat sāc qđ nō. b. ℨ. c. ex pte i vlt. glo. ad fi. ⁊ pbat idē. ℨ. c. statuim⁹.
z Etiā si. pp hⁿ aduēīat illū q vo qđ i pn. ℨ. politū ē
a Agnoscit. i. agnoscere debet.
b Plenū. maꝰ ioꝝ septēnio impu bes itellectū hz: iz ñ plenū vt h̄ videt maꝰ ioꝝ aūt septēnio ignorat qđ videat C. de fal. mo. l. i.
c Aliud. vt qz ō bet a certo pōis vl' i certo die vl' foīs
d Non solū. p dicatoꝝ ⁊ mioꝝ ifra ānū, p bationis quēq̄ ad suū ordis, pfessiōez recipe ñ possūt qđ si fecerit receptⁿ al ligatⁿ ñ ē eoꝝ ordi ⁊ ipsi a receptione pfessiōis alioꝝ lūt suspēsi: ⁊ pnā cdi pena q̄, p gūoꝝ culpis eis pīsuit iflīgi: excipit ōcre. usta a rgla quā hūi su. ℨ. c. ad aplicā.

De fratribus et monialibus ad religionem

a Et .j. ōcilū ħ fuit: q; hēbat .ē.e. ad aplicā. t.c. statui
b Zelū. q̄si dilectiōis seruoz: ad idē. ē.e.li. ō re. (m)°. iudi. ad apostolice. in pn.
c Expedit. ō bap. maiores. ē.c.li. ō elec. cū expediat t.c. cum non dec
d Rōnis. ró. n. q̄ a discretiōe ꝓcedit ñ oz ō desse: ē. n. oīuz vtutū mat discretio. i. q. v. ꝓsentū. ē. ō of. cu. c. i.
e Subseq̄t. ad idē ō decis. Huius ō hē. cū exmūcto
f Pēa. ō faciēs ñ erit. ꝑpt hoc excōicat' vt. ē. ō iure pa. flatū. qō dic vt nō. lxij. di. saloni tāe. ō simo. sic. ij. ō sagit. c. vno.
g Ānnū. itēm inuenit ō biēnio: int dū ō triēnio: t de hoc dic: vt nō. xv. ij. q. i. ꝓsald°. ē.e. ad apostolicam.
h Recipe ꝓfiātis. qō est in fine.
i Trāseat. seqba tur i anti q̄ sicut de sua' voluntate tc. qō est ifra. iste igit ō. q seq̄t vīs ibi sic addit' ē p ꝓlatores h° li. t hoc ne aliq crederēt q̄ talis ñ posset redire ad seculū: q; soluz dicebat ad religionem tc.
k Ōō tñ. ad declarationez ei° qō hēs. ē.e. consulti. t.c. statuimus.
l Indicijs. vt si bñficio renūciauit vl ō bōis. ꝓpijs ō bo. t re disposuit l' similibus modis.
m Recipē. ē. ad ꝓfessionē. i. annū ꝓbationis.
n Uestro ordini. Nō q; ꝓfessio tacite vl' exꝑsse fcā. j. annū. ꝓbónis ñ obligat ordini: tñ obligat religiōi vt. ē.
o Suspēlos. dixit host. q̄ supior q̄ ñ peccauit pōt ip suz absoluere: ar. de sen. ex. nuper.
p Et insup. Nō. q̄ qs multiplici pēa punit: ró: q; altera p se nō sufficiebat: vt. ē. ō iudi. at si clerici. in fi.
q Cōsueuit. ipsa ꝓsuetudie ispecta l' ordinatōib°: q̄ st
r Onstitutionē. ē.c. ꝓri. (Fm regulaz.
s Declarauit. ei° ōclarationē hodie ñ bēnius.
t Inducti. ē. ō trāsla. inter coz. de rescrip. int cetas. C
u Prozogam° ꝑma facie ista decre. (ad. l. fal. l. vlti. vī facē ad qōnē: q̄ qrit: an ꝓstō sup cathedrā cōnagās bōifacij: q̄ hēt i clc. ō sepul. o dū. extēdat ad alios mēdicātes q̄s ꝓdicatores t mīores: t vī q̄ sic p hāc litterā Sz ꝑiū ꝓnūciauit: vt dixi. j. ō re. iur. q̄ a iure. t ibi vīō t decre. i° a facē p hac pte. Dico. n. q̄ hic bōifack° ñ dixit ō clara°: sz dixit. progam°: vñ sz cadē rō esset i aliis mēdicātibus q̄ i ꝓdicatorib° t mīorib°: tñ ꝓstō illa ñ extēderet ad illos: nisi hic p bōifa. progata fuisz. vñ alex. ō clarauit: sz bonifaci° ꝓrogauit: vt vides. regule ergo t ātiquo iuri standū ē: nisi iquā tū reperiū° recessiuz: vt i pte. regula dixi.
x Religionib°. ſ. non mendicantium.
y Licite. i mēdicātib° ēt ꝑt fieri: sz ñ licite. ē.c. ꝓri. dixi.
z Mutato. ad idē. ē.e sic nob. hīt°. n. ñ facē monachū sz ꝓfessio regule. ē.c.ti. pozrectum.
a Infra. pbónis. ergo ō illa tacite q̄ fit p lapsū ām ñ logt hic: ō q̄. ē.co. c. i §. q vo. t. ē.e. ex pte i illa ergo ñ licebit. j. triduū pemitē: vt i ista q̄ ñ repit ō illa hic statuiuz.
b Habit°. ħ vbi ñ distincti sunt hīt° ꝓfessoz a nouitijs: vt. ē.e.c.i. dixi
c Obligat. quo ad hāc obligationē ex tacita nō dicā differētiā int mēdicātes t ñ mdicātes: vt. ē e.c. ꝓr. sz sic i exꝑssa: q; illa obligat illi religiōi i ñ mdicātib° i ñ mdicātib° solū religiōi i genere vt ibi t hic.
d Etatis. maioz. xiij. i mare. xij. in femina.
e Sciēs. sec° si ñ intelligēs: vt si furoze laboz at. ē.c. sicut tenoz.
f Uolūtari°. sec° si init° xx. q. iij. pñs. ē.e cū vīz
g Triduo. imiata sūt varie nōta. ē.e.ti. ad no strā. qdā dicebāt q̄ illō dispēsatie loq̄bat: aliq̄ q̄ illō spāle pp illectionez: aliq̄ q̄ gnq̄ ibi cōcurre bāt pp q̄ pnia tridui locū hīt: pmū: q̄ sin̄ de liberatōe ītrauit: t m° q̄ illect°: tūū q; sine. pbōne suscepit hitus ꝓsessoz: q̄rtū q; ppe puerilia: gntū q; .j. triduū pēituit: t ħ tenet ibi gof. t recitat host. Uides q̄ hodie ius ē cōe ōclarat. ſ. q̄ p. ꝓfessionē tacitā factā p receptionē hīt°. ꝓfessoz. ſ. annū. p batōis qs ñ obligat: nisi triduo pseueret simul dilatio tpis. C.
h Eneficiū. emanauit ad ō clarationē (ō erro. aduo. l. vl. ōcre. ē.ō renū. ex trāsmissa. t eoz q̄ nō. ber. t modēni. ē.e. statuim°. t Jo. xxvij. q. ij. desponsatā. t. xvij. q. i. ꝓsaldus t ponit hec ōcre. regulā. t. iiij. casus exceptos.
i Probatōis ānū. p hāc ifaz credo q̄ si miōz. xiij. an. ingrediat religionē q̄ añ finē. xv. ānī bñficiū suū ñ potit ꝓferri: q; xv. ann° ē án°. pbōis i illo. ē.e.c.i. qō vez ē: nisi post ānū. xiij. aliqō ō his q̄ sequūt ī uenīat. bñficio aūt nl depit: cū de. puēt° illi deseruiat: vt dicitur in fine.
k Cōferendū. Cōtra vī ꝑ. ōcre. ē.ō renū. ex trāsmissa. vbi tenuit collatio fcā. j. ānū. pbónis: sz dic ꝑz host. q̄ ibi cū recu-

panerat bõa sua: renũciauerat bñficio suo exp̃sse in ingressu vl añ ingressuz: qõ sanus vr: als ḡre decre. illa poneret sub titulo ô renũc. vel dic q illa itelligit fz p̃mũ casuz iferi⁹ exceptũ. Scõz alios ñ pót itelligi: qz papa ñ mãdasset postea illũ de nouo recipi. si igit bñficiũ tale ñ é ꝓferẽdũ: ergo tps ñ currit ei: ad quem spectat ꝓferre: ô ꝓcel. pbẽ. q: diuĩtuaté. ô elec. c. vl. ꝛ merito cũ adhuc nó vacet effectabili nó currit tps: cũ ñ nisi a vacãõe currat. ē. de elec. ne, p effectu. ô ꝓcel. pbẽ. c. ij. Sz qd dices si non hẽbat ius i re sz ad rem: nũqd perit. j. pbõis annũ ius illud. Credo eaõ róe q ñ: ri ẽcre. ô ꝓcel. pbẽ. c. viti. illud fuit ppt reuocatoriã ꝛ eius vba: ad idẽ ô pbẽ. c. añpenl.

accedat assensus^ aut^b pstet q vitã voluerit absolute mutare: vl^ pfessiõez^ exp̃ssã fecerit seu^a sciẽt^ hitũ recepit ꝓfessorũ^: sz iterĩ^s eiô bñficio p aliũ deseruire ôbebit^b: assignata sibi ꝓgrua ô ipsius ꝓuentuũ^b portione^. Idem.

Sz nũqd ꝓstituto i, pbõe potit ꝓferri bñficiũ. puto q ñ: q: dubi⁹ẽ star⁹: ꝛ tã fingit ibi religiosus quo ad ꝓuilegiũ imunitatis ff. ô sen. ex. religioso. ij. Rñ ꝛ statu dubi⁹ñ. ꝓmouet ad militiã ff. ô re. mili. q star⁹. ff. ô li. eã q ô libtate. ꝛ tã p ḥ iduceret ad religiõẽ dimittẽdã: qõ eẽ ñ dz. ē. de elec. quoniãdã. xij. q. ij. bõe rei. nã plãtare religionẽ: ꝛ plãtatã fouẽ debem⁹. ē. ô ꝓuil. cũ ꝛ plãtare, ꝛ ḥ itelligo ô bñficio qõ p reglares posideri ñ possit: ad eẽ patriã ãt i seclari ꝛ reglari eccla tal^ eligi pót. ē. li. de elec. nullo. Sz nũqd canõic⁹ ecclie cathedral^ q ẽ i, pbõe hitus ꝛ regule i aliquo mõsterio vocari dz ad electõẽ epi: q tẽ immet facẽda: ꝛ dicam⁹ mõsterũ cẽ i loco vicio: ô quo alias vocari debeat: ꝛ q ñ apparz illũ vitã voluisse mutare: ꝛ vi q sic p istam ôcre. retinet. n. bñficiũ suũ: ergo ꝛ iura ex eo, puenĩcia: nec cni ex eo q ad bonũ aspirat: ꝛ vitã religiosã, pbat dz eⁱ⁹ ꝓuisio fieri debere. xvi. q. i. sũt nónulli. Itẽ video q ḥbit mrimoniũ carnale: ergo ꝛ spũale ḥbẽ potit. licz. n. ô vno ad fliquũ arguẽ. xxi q. ij. sicẽ. ē. de trãsla. p totũ. Itẽ eligẽ plãtũ eccle ẽt epũz caduti religiosũ ẽt, pfessũ. ē. ô elec. cumana. imo ꝛ religiosi ad talia sũt vocãdi. lxij. di. obeãtib⁹. Itẽ video q i statulibo ispicim⁹ statum pstitũ. ff. ô sta. lib. l. statulibet. ꝛ l. statulibi a ccĩs. sic ri nouitio pstitũ ꝛ ñ statũ reglarẽ: q forte erit ꝛ forte ñ erit. ꝓsiderare ôbem⁹: maxie cũ ꝓcedẽs stat⁹ cert⁹ sit ꝛ seqns icert⁹: ad ḥ ô pe. di. vij. c. vl. Itẽ tacẽs hẽditas obtiet vicẽ ôfũcti: q certus fuit: ñ hẽdis q ẽ icert⁹: qz sz cert⁹ sit istituꝫ forte fpuidabit: isti. ô hẽ. isti. §. fuus alien⁹. Itẽ appellatõe ônũciatõe ꝛ lite pẽdẽte nil dz inouari i pnĩdiciũ appellãt^ denũciãt^ vl litigãtis. ij. q vij. appellatõe. ff. nul ino. i rubro ꝛ nigro. ē. ô no. op. nũci. p totũ. ē. vt lit. pẽ. c. i. ꝛ ij. sic ꝛ tpe, pbõis i pnĩdiciũz nouitij eo absẽte ñ fiet electõ. Itẽ dato q nollet l ñ possz vẽire: pcuratorẽ pstituẽ potit p ꝓcilũ q: pp ô elẽ. p hac pte facẽ. ff. ô bo. pos. ex tes. multi. l. vna. i fi. ꝛ ff. ô l. ij. l. q̃stiũ. i. Rñ. ꝛ ff. ô sũ. istruc. ꝛ istru. le. l. scie. §. papĥle. ꝛ l. pdita. i ẽrũ vl q: i solitudie ꝛ silẽtio dz fieri, pbõ: ad id. xvi. q. i. c. i. ꝛ ij. ô sta. mo. cũ ad mõasterũ. ꝛ ex exitu claustri timet piculũ: ô pe. di. v. c. i. ad fi. ꝛ q si milẽ cũ aliis vitã suscipiũt ꝛc, ô sta. mo. recolẽtes ꝛ tal^ qs eẽ putat: qlẽ hitũ oñdit. j. de sẽ. ex. si inder laic⁹. ꝛ dissilit vtuẽ dz no uit⁹: ne videat secz mutare nõ fugẽ. lij. di. lege, ꝛ pp silitudinẽ ꝓpuraẽ qs i eoz nũero i quoz nũero i vitate ñ ẽ. ē. ô big. nup, Itẽ tal^ quo ad imunitatẽ religios⁹ cẽset: ô sẽ. ex. religioso. ij Rñ. ꝛ bñ facĩt a ipsi⁹ ôcre. q dic^ tal^ ñ eẽ religiosũ cui effectũ q̃si di. cũ religiosũ: sz reuocabilit ad istar ei⁹: qõ dr ô tacite, pfesso q penitz. j. triduũ. ē. c. pstõez. ꝛ. c. ad mrz. vñ mra. ē. eo. sup eo. ꝓsulti. postulasti. statutum⁹. ꝛ. ē. li. ꝛ ti. c. i. ꝛ. ij. dicũt talez redire vl remeare ad scluz. pz igit q̃ seculuz exuerat als redire ñ possz: ꝛ ẽ si. ô ꝓse. di. iij. q i mathis. ꝛ j. de hẽ. accusatus. dz ergo iste nouit⁹ aut i totũ dimittẽ: aut i totũ ãplecti: sic pupill⁹ aut oĩa noĩa tutor] dz rata hr̃e: aut oĩa, respuẽ. ff. ô admitu. cũ q̃rit. ad idẽ ô ꝓse. di. ij. ꝓpim⁹. Itẽ dato q i aliq⁹ tractatib⁹ capli absẽtes ñ debẽt vocari fz ea q nõ. x. q. ij. hoc tus ꝛ dixi. ē. de testa. pñtiũ. tñ ñ pót negari: qui debeãt vocari ad receptõem canõicoz ꝛ ad cessatões diuioz faciẽdas. ē. c. li. ô pbẽ. cũ i ecclĩs. ꝛ ô of. oz. Quis dubitat q̃ si ad electõẽ plati ꝛ ad pdcã vocabit: ꝛ sic sepe discurret: quo mõasterũ, pbabit mores ei⁹: forte tẽ iho neste vinet cũ exibit claustrũ: ꝛ sic i frigẽt decre. ad nostrã. ē. c. ri. Itẽ iste icert⁹ de statu suo certã legẽ dicẽ nõ pót. ff. ô testa. l. q i dñi. ꝛ l. se. ꝛ idẽ in eo q ignorat: an sit captiu⁹: an a latrũcul^ capt⁹. ff. ô ī. lij. l. i. i. Rñ. ẽgo nec electionẽ facẽ: q̃ dz eẽ certa. ē. c. li. ô elec. c. ij. ꝛ bñfacit, p hac pte, q clerĩ. vl vo. ꝓsuluit. vbi dĩ q hit⁹ sine, pfessiõe ipedit nec ḥbat: ad idẽ. ē. de of. dele. inder. c. li. vbi p solã, ꝓpositionẽ recusatõis ẽt añ cãz finitã ipedit dele gat⁹ pape facẽ: qõ als sibi ô iure ꝓperit. ī. delegare: nisi volẽte recusatore: sic dicã q añ, pfessionẽ p solã, pbõez ipediat tal^ eligẽ: nisi ô gfa p capliz vocaret: ad idẽ bñ facit. ē. c. li. de tẽp. or. cũ null⁹ i fi. ꝛ. j. de pbile. c. i. in fi. vbi q reuocabilit manet i loco naturã loci sortit: ad idẽ optie. ē. c. li. ô pcur. c. ij. duob⁹ modis. ꝓmo: qz ibi ingressus religiõis: itelligo ẽt cã, pbõis: vt ibi dixi: ꝛ absẽtia i loco ꝛmoto eq̃pant: sz si i rẽoto loco iste essz: absẽs nõ deberz vocari: ergo nec ingressus religionẽ. Itez ibi pcurator q erat dñs lit. p ꝓt. p igressũ religiõis amittit vsũ lit⁹. sic dicã canõicũ p ingressũ amittẽ vsũ vocis quã i capso hẽbat. amittẽ dico quo ad actũ ñ quo ad hituz: ad idẽ. C. ô, pcur. fur. cũ. alijs. ꝛ ḥ vez credo puto. n. loco eẽ illi cle ꝓcilij. qz pp. volũt ꝛ pñt ꝛc. q̃si iste sic i, pbatõe mãnẽdo iteri videat nolle: nec ob. hec ôcre. nõ. n. siplr ex iure bñficij, pcedit ius eligẽdi: qõ, pbat. ē. ô elẽ. cũ i cũcl. ꝛ. c. tũ vitonieñ. ꝛ. ē. c. i. c. li. ex eo q. cũ si. Se c^ crederẽ i patrono vl i eo ad quẽ ñ ô iure collegij: sz in Ellẽctus. tũc. n. bñficio re (re singlari spectaz electõ. nũciat: ꝛ ió licite alti pẽt: ꝛ sic itelligat ôcre. ē. ô renũci.

b Aut pstet, secũd^ casus. ꝛ dic ꝓst clara (extrãmissa. pbõe vel ꝓpetentibus indicijs. ē. c. non solum.

c Vel, pfessionẽ. iti^ casus: itelligo alicui ô approbatõ

d Seu. q̃rt^ casus. (nib^ religionib^: vt. j. t. pr. c. vno

e Scient. ē. c. sicut tenor. ꝛ. ē. c. pr.

f Professor, vbi distinctus est: vt dixi. ē. c. i.

g Sz iteri. puidit pstõis: mõ, puidet ecclĩs: ad idẽ. ē. ô elẽ. cũ nob oli. ꝛ. c. cũ ex eo. c. li. ꝛ, puisio executõi mãdabit p epz: vt i p. ôcre. cũ ex eo. §. porro. sz spõse ñ sic ẽ p vicarũ, puidẽdũ: ꝛ ió ibi tps artat: ô pu. piu. ex publico. pp qõ dicebãt qdã idẽi clerico bñficiato: ꝛ male

h Debebit. i officijs duis ẽt i cura: si curatꝰ esset bñ

i Portioẽ. ꝛ reliq̃ portio ꝓsuabit vel i vtilitat (ficiũ. tẽ eccle expendet. ē. de elec. q: sepe. ô of. oz. pñti. §. porro. nec credo q dari ôbeat ipsi q ẽi, pbõe. iã. n. ñ bene ꝓbaret: si tales reddit⁹ interiz hẽret. Bar. brix. ô dicẽs q Tan. sic tenebat. ī. q ille iteri debeat hẽre fruct^ q: ad huc ñ ẽ mõch⁹: ꝛ pt reuerti: ḥ dixit i qõe qdã cleric⁹ circa fi. qõnũ suaz. fatet tñ ibi q ꝓsuetudo se hz in ẽrũz.

k Quis⁹. emanauit ad ôclarationẽ ei⁹ qõ nõ. ber. ē

l Intrãda. Mõ ôbũ: q: aliud est (e. ponectuz. religionẽ, pfiteri aliud vouẽ de intrando vel, pfitendo.

De voto et voti redemptione
De statu regularium

In ꝑmo casu ñ logt hec ō cre. qt talt ēt secłari hītu ñ mutato tī möch⁹ illu⁹ religiōis dr̄. ē. sicut nob. t. c. ꝓstōe qt hītus tē. ē. c. ꝓtectū. In secūdo casu logt decre.

m Laxatōe. qt ō strictiōu ñ dnbitat: qt ēt si ēt ꝓfess⁹ possz ad strictiorē trāsire. ē. c. lz. sz ō pari t laxatiōu dubitabat: t plus ō laxatiōi: t ió dicit ēt laxatiorem.

n Pōna. tāto durior ēgro mālefeti⁹ fuit notū. j. ti. px. c. vno in fi.

o Si ad solū. emanauit ad ō clarationē ōcre. ē. de elec. officij. t eoz q̄ ibi nō. mo. t guil. i spe. ō sta. mo. ō. xxi.

p Pertinet. de ꝓsuetudie pscripta vel ꝓuilegio: als ō iure ptiet simul ad vtrū q̄. ē. ō his q̄ fi. a pla. ea nosc.

q Creari. sic mōtuo plato ad quez ptiet bñficij collatō capitulū nó cōfert. ē. ne sede va. c. vno. qō cuz isto ꝓcedat.

r Ad vtrūq. ml̄to fort⁹ si ad quentū tñ: t qr de hoc articulo ñ dubitatur ió fuit onussuz

s Quod votū. emanauit ad declaratiōnē eoz q̄ nō. Jo. xxvij. q. i. in ꝓn. t. c. i. t ber. g cleri. vel vo. rursus.

t Innocēcie. s. añ pcñ: t nō ꝫ illos: q dicit mrimoniū fuisse istitutū p hec vba: crescite t multiplicamini: sz vt hic vides i paradiso t añ pcñ istitutū fuit t p illa vba ptoplausti: hoc nūc os ex ossibꝰ meis tē. gen. ij. c. i si. t. xxvij. q. ij. lex diuine.

u Sacri ordis. vt. ē. q cleri. vl vo. c. i. t. ij. In minorib⁹ it licite ꝫ hīt: vt. ē. ō cle. ꝓn. c. i. t ex eo q hic eqpat ꝓfessionē religiōis t sacrū ordinē: vi q sic p. ꝓfessionez religiōis soluūt spōsalia ō pñs: sic p receptionē sacri ordis: añ carnalē copulā dissoluunt: sic t alibi eqpantur ista. xx. q. ij. c. i. t. ē. ō vi. t ho. cleri. clerie⁹. sz tā disputauit t tminauit ꝫrū q̄ ē hodie approbatū p ꝓstōez Jo. q̄ icipit altercatōis ātiq. s. spōsalia ō pñs ñ dissoluī p receptionē sacri ordis: p ōcre. ex pte. ij. ē. ō pnē. ꝓn. vbi ēt ō ħ. t. xxvij. q. ij. de spōsatā. nōne. n. recipiēdo sacrū ordinē vouet se castitatē p natur i seclo: t tñ tale votū castitatis i seclo: fuāde nō dissoluit spōsalia de pñti vt ibi Jnducat ergo hoc fauo: religiōis t merito: qr alia ē cā mōachi alia clerici. xvi. q. i alia. Jn solo ergo casu expsso dicam⁹ separi. qō. n. ñ ē scōz patrū decretis tē. ē. de trāsla. int. t si dicerem⁹ ꝫrū tā hic nó esz eqlitas: qz lī duplici remedio possz vir dissoluē spōsalia: t mulier vnico: qr ꝓpt sexꝰ fragilitatē ordies recipē ñ pōt. Est ātē ró q̄re hoc spāle ē i religiosis: qr mortui sūt mūdo. xvi. q. i. placuit. vñ sicut mors mālis solueret sponsalia sic t ista cūctis ꝓmittente canone: ō ꝑuer. ꝓn. vez. t. c. ex publico q̄ rō deficit i clerico seculari. nō ob. hec ō cre. imo ponꝰ ꝓcedat: qr eqparat ista quo ad dirimendū mrimoniū post ꝫctuz q̄si quo ad dirimēdū ꝑus ꝫctū paria ñ sint: imo dispāria rōnibus ꝓdictis. plura. n. ꝓtendo. ꝓmittit möchus q̄ recipiendo sacrū ordinē clic⁹.

x Tacitū. q fit cū maiori spōte: t sciēs recipit hītuz ꝓfessoz vbi ē distinctus. ē. tit. ꝓri. c. i. t. c. ꝓstōez. vel cū hītuz indistinctū ferret p annū: vt ē. c. ti. c. ꝓtōo. t. c. i. ex parte. eo. li.

y Sedē apostolicam. alius. n. ñ ꝓt: vt. ē. ō fli. do. c. vl. t. c. ti. c. vno. j. c. li. Jo. an.

z Approbat. ergo si ꝓfitet religionē ñ approbatā: si postea ꝫhīt: tenz mrimoniū: qō vez puto: ēt si qñ ꝓfitebat: credebat illā approbaram Et eaō rōe dico: q si recipit qs subdiaconatuz ab eo quē credebat epz sz ñ erat: si postea ꝫhat mrimoniū: bñ tenet: t ita tminauit bar. bar. ꝑm. t. i q̄stionibus qdaz ordinatus.

a Contrahendū. vt. ē q cle. l vo. rurs⁹. Jo. an.

b Debeat. ex manifestatōe igit grauꝰ fit peccatū: ad hoc. ē. de pe. t re. c. i. de hoc dic: vt nō xxxij. q. iij. nemo. lxxxi. di. clericus solus. t. ē. ō cele. mis. de homine.

c Periculoso. in q̄ttuor ptes dīuido hīc decre. Jn q̄rū ꝑma q̄ durat vsq; ad. §. ſde pōt cz ꝓstōis: t ꝓstōem ō clausura monialiū. Jn scōa ꝓcipit vltra facultates mōsterioꝝ: ñ iūdicantiū nulla recipi: t ꝫ factum irritū decernit: vsq; ad. §. vez. Jn tertia. quidet q̄d iuris: qñ monales hñt facere fidelitatē vel homagiū tpalib⁹ vel secularib⁹ dñis: t qñ in ecclīastico vel seculari foro causas hīt: t hoc vsq; ad. §. t qñ. Jn quarta facit ordiarios executores huius iuris de clausura: ēt quo ad exēpta mōasteria: ꝓtestādo q p hoc ipsis exēptis quo ad alia nihil iuris/dītiōis sibi vendicent.

d Habenis. similitudiarie ad equū q laxatis habenis currit quo vult: de homici. dilectus.

e Verecundia. xxx. q. v. nec illud. t. xxxiij. q. v. hec imago.

f Abiectis. sic. ē. c. li. de elec. quorundam.

g Spōtanea. als ñ obligarent: vt. xx. q. iij. pñs clerie⁹. ē. ō

h Offensā. xxvij. q. i. nec aliq̄. (regula. cū viz in fi.

i Cupientes. hic incipe ostructum.

k Prefectes. Sz q̄o pñtibus monialib⁹ districtio: vita impoī potuit: ꝫ id. xv. q. i. nec is. xxij. q. i. integritas. xx. q. iij. ꝑsens. cū t nemo crescē ꝓpellat. lxxiij. di. gesta. t ibi ō ħ. Pōt dici: q illud vez de regula: sed hic ad regulā nihil adūcit: sz modus hītandi ꝑm naturam rei tarat. Vel dic sup: adicta vā i clericis secular. b⁹: in religiosis q velle vel nolle nó hīt secus qr illis pōt strictior vita ūdici: ēt ex regula: ꝑm innocē. q hoc nota. de regula. super eo. t hoc. ꝑbat ista decre. t adde quod dixi. j. de regu. iur. quod omnes. Joannes an.

a ¶ Partibus. q varietas locoꝝ iuris varietatē regularit nō iducit. C. de tēp. in integr. restitu. l. supuacuaꝝ. Et notā q dicit mūdi: totius eni orbis papa tenet ꝓncipatū. xc. q. iij. cuncta p mundū. ⁊ in ꝑmio huius libri cū suis concor.

b ¶ Perpetua. nō credo q decre. ista tollit: qn possent si vellent ad strictiorē religionē humilitatis ⁊ puritatē cā trāsire. ℈. de regula. li cet. petita licentia vt ibi. Itē qn vna monialis ad ſgimē alterī⁹ mōasterij possit assumi. ℈. c. li. de elec. nullus cū suis pcō. semp cni erūt i clausura

c ¶ Professe. qō dic vt ℈. ti. ij. c. i. ⁊ c. ꝓstitutōez si ergo ꝓfessa nō erat huius ꝓstōis tpe: nō tenet.

d ¶ Honeste. vñ nec monachi ad eas accedē debēt: vel cū eis colloqui: nisi in ꝓsentia abbatisse p modica ꝓba. xviij. q. ij. diffinim⁹. nec debent eē monasteria duplicia: vt ibi: ⁊ in. c. sequenti.

e ¶ Causa. sicut in mediciis barbitonsoꝝ⁹ sartoribus carpentarijs: cuꝝ egerint ⁊ his similibus.

f ¶ Opportunitate. xviij. q. ij. diffinimus.

g ¶ Absq penuria. Nota nō dixit ꝓmode. Mā in q̄dā q̄stione de facto ꝓponebat ℈ quaſdam moniales: q eaꝝ receptio nō tenebat: q: facultates nō sufficiebāt: ⁊ formatus fuerat articulus in hec vba: Intendit ꝓbare q ex facultat⁹ monasterij ſcti petri nō possūt tot cōmode sustētari ꝓpositū q ītētio ꝓbata nō releuabat: q: possz eē: q nō posset cōmode ⁊ tū posset absq; pēuria tā eni dico: q canonic⁹ bonoñ. de centū florēis nō posset cōmode sustētari: ⁊ tū de. xxv. sustētaret absq; penuria. ℈ dez dico de meipo: nā i illa cōmoditate ispicit ꝓprietudo regiōis ⁊ q̄litas ꝑsone. Tū ꝫ nō possū cōmode sustētari: tū possū sine pēuria: penuria. n. ſm determinatores hz in se egestatē idigentiā ⁊ defectū necessarioꝝ: hoc ergo voluit ꝓstitutio: q ꝓstitute i monasterio nō mēdicantiū: nō hērent necesse mēdicare ꝓpter necessariorꝝ defectū. Si aūt ꝓsiderato ātiquo statu mōasterij vel alijs mōasterijs citatis: nō possūt cōmodē sustētari: tū possūt absq; penuria: tenebit recepto: hoc. n. ius nouū: qō receptionē viciat: extēdēdū nō ē: ⁊ sic obtinui.

mūdi partib⁹ ^ existentes sub ppetua⁹ i suis mōasterijs ōbe bere ōcetero pmācre clausura. ¶ Ita q nulli eaꝝ religiōez tacite vel expſſe, pfesse sit vel esse valeat q̄cūq; rōne vel cā nisi forte tāto ⁊ tali morbo euidēter eaꝝ aliquā laborare constaret: q ñ possz cū alijs absq; graui piculo seu scāda lo cōmorari: monasteria ipa deīceps egrediendi facultas: nulliq; aliqten⁹ honeste ꝓbe nec ēt honeste⁹: nisi rōnabil⁹ ⁊ mānifesta cā existat: ac ō illius ad quē ptinerit spāli lñia: igressus vl accesſ⁹ pateat ad easdē vt sic a publicis ⁊ mūdanis ꝓspectib⁹ iepate oino fuiſ ōo valeāt libius: ⁊ lasciuiēdi opportūitate sublata eidē cōda ⁊ corpora i oi scimōia diligēt⁹ custodire. ¶ Sāe vt h⁹ salutare statutū cōmodi⁹ valeat obſuari: district⁹ inhibem⁹: ne i mōasterijs ordinū ñ mēdicātiū aliq̄ recipiāt decetero i sororez: nisi quot poterūt ō ipsoꝝ monasterioꝝ bonis siue puēnt⁹ absq; pēuria sustētari⁹: si sec⁹ actū fuerit irritū⁹ ōcernētes. ¶ Nec qñ abbatiſſa vl ꝓtiſſa cuiſuis monasterij ꝓ feudo: qō mōasterium ipsū tenet ab aliq ꝓncipe seu dño tpali⁹: sibi ōbedit homagiū⁹ vel fidelitatē sacrāmtū ꝓstare: nisi q p procuratorē illud ꝓstet⁹: possit efficere apō eū⁹: ō mōasterio cū honesta

h ¶ Sustētari. de isti. c. i. ⁊ c. auctez. ō vi. ⁊ ho. cle. qñ

i ¶ Irritū. hoc spāle dictū videt in talib⁹ mona(vt ait. sterijs femina⁹: secus puto in monasterijs viroꝝ. hz eni ⁊ in illis vltra q̄ sustentari possūt: ⁊ recipi nō debeant: si tū fuerit receptū: tenebit: qz ⁊ horuꝝ cenbus se nuiscere ⁊ sibi vita necessaria acqrere possūt ō ꝓse. di. v. nūq.

k ¶ Tēporali. i ecclesiastico eni secus q: ille de necessitate illas per pcur. ad hoc faciēdū ad mittē dz. j. c. ℈. epi copis.

l ¶ Homagium. Cōtra. ℈. de reg. iur. c. vlt. So. pro spūalibus nō pstatur homagiū: qz illud est simonia. ℈. de simo. ex dilīgēti. hz ꝓ tēporalib⁹ iurisdictōibus vl si milibus bñ pstat: ⁊ sic itelligit hoc: ad hoc. xviij. di. si epſ. ⁊ ℈. c. li. ō ap. romana. §. dz. in auc. quō op. epos §. illud. coll.

m ¶ Procter. ⁊ sic iurat ꝓ procuratorē vt. lxiij. di. tibi domio. vbi de hoc.

n ¶ Luz. dñm tēporalem.

o ¶ Societate. habebit secū duas vl plures ex antiquis monachab⁹: ⁊ capellanos suos: ⁊ i cedat honeste. Joannes an.

p ¶ Fuestigio. i. statim vel otinuo.

q ¶ Fraudē. sic ℈ de iudi. mulieres. hz ibi pena excōicationis iponit: h nō. forte ratio fuit iudicialis auctoritas: ꝓpter quā ibi magis delinquit. Jo. an.

r ¶ Partib⁹. anglicoꝝ ⁊ normānorū: ⁊ volebāt forte q licet posset p ꝓcuratorē agere: tū illos haberent constituere in ꝓsentia iudicis ⁊ reuelare ⁊ cauere. Joannes an.

s ¶ Inducat. merito igit ponit papa sup hoc legē dare: ad idē. ℈. de so. ꝓpe. c. vlt. ⁊ de iureiurā. licet. j. de sē. excō. decernimus. Joānes. an.

t ¶ Tractari. Dz nōne hoc est ius cōe oiuz mulierū: q

psonalit nō trahāt ad iudiciuz. ē. de iudi. nulieres. sic q nō trahant inuite: sz iste nō debēt etiam volentes trahi: vt tibi in. §. ceterum. t hic.

u ¶ Demādarēt. ē. c. li. de elec. vbi periculū. §. pterea. t. ff. de orig. iur. l. ij. §. post originē.

x ¶ Pdumatib⁹. Ista sunt noia diuersa: tñ idē est officiuz. xcix. di. c. i. Joānes an.

y ¶ Sua auctoritate. quod est ifra. Jo. an.

z ¶ Clausura. faciēda quod est. j. Joānes an.

a ¶ Secularis. xxiij. q. v. pdest. t exhibebit nō ad p iudicādū: sz ad ea q̄ deo sunt placita exequēdū. ē. d of. ordi. c i. t pñt ad hoc ꝓpelli. xxiij. q v. administratores

b ¶ Per hoc. p testatio q̄daz: si. ē. e. li. de elec. vbi pculū. §. pterea. t. ē de hereti. ad abolēdā in fine. saluo eo qd hēs in cle. e. ti. attendētes in pn. Jo. an.

c ¶ Eligionū. in pma pāte petēs iuſ antiquū: ordines mēdicantes inuētos post ꝯcilīū nō ꝓfirmatos p ipsuz inquantū ꝓcesserunt de scō: reuocat. In secūda pte que incipit ibi ꝓfirmatos. de approbatis. pudit: q̄ p fessores illoz posſint in ipsis remanere nullū ad pfessionē recipiēdo: loca nona nō emendo t vetera nō vēdendo sine licētia apostolice sedis: irritans ꝫ factū: t excōicans faciētes ꝫrium. In tertia pte: que incipit ibi sane. pstitutionē diē ad ꝓdicatores t minores nō extēdi. ꝓpter euidentē vtilitatē ipsoz: nec ad carmelitas vel heremitas: q̄ ꝯcilīū ꝓcesserunt. In quarta parte que incipit ibi: ad hec cōcedit pſonis singularibus ordinū ad quos pstitutio extendit: vt possint transire ad ordines approbatos: sz nō conuentus ad conuentū sine licētia pape. Jo. an.

d ¶ Minimaz. pene nil immensuz bonum: in anē. vt ōterminatus sit nu. cleri. in pn. coll. i. nec in multitudine sacrificioz ꝓpiat deus. xxiij. q. v. scriptū. de pse. di. v. ñ

menta lites vel q̄cq̄d aliud ipsa per ꝓcuratores eaz fieri faciant t tractari[e]. ¶ Et q̄ñ paz eēt cōcedē iura: nisi esset q̄ ea executioni debite demādarent[f]: patriarchis primatib⁹ archiepis t epis vniuersis districte i vtute sācte obedientie sub obtestatione diuini iudicij t interminatiōe maledictionis eīne p̄cipiēdo mādam⁹ q̄ten' eoz q̄libz i ciuitate ac diocesi ꝓpa i mōasteriis monialiū sibi ordinario iure subiectis sua': i his vo q̄ ad romanaz imediate spectāt ecclesiaz: sedis ap. aucte: abbates vo t alij taz exēpti q̄ non exēpti ꝓlati eccliaz monasterioz t ordinū q̄rūq̄z i monasteriis huiusmodi sibi subiectis: ō clausura[g] q̄uemēti: vbi nō est ipsoz monasterioz expēsis t fidelīū elemosynis: q̄s ad hoc ꝓcurent diligentius faciēda: t de ipsis monialib⁹ icludendis: q̄p̄mū cōmode poterūt: ꝓuidere ꝓcurēt: si diuine ac nostre idignationis voluerit acrimoniaz euitare ꝓtradictores atq̄z rebelles per cēsuraz ecclesiasticaz appellatione postposita compescēdo iuocato ad hoc: si opus fuerit auxilio brachij secularis[h].

Per hoc aūt i monasteriis mediocriter. t melius est paucos bonos q̄ multos malos habere ministros. ē. de eta. t quali. c. penul. ad idem. ē. c. li. ō rescrip. c. ij. cum suis concor.

e ¶ Concilium. ē. c. ti. c. vlt.

f ¶ Importuna. ē. c. li. de rescrip. c. vlt. de ꝓcess. ꝓben. detestāda. de pe. di. i. ꝓportuna in anē. vt dic. indi. i pn. coll. cc.

g ¶ Presūptuosa. reuocari violate legis habet qui contra legem ausus fuerit sperare q̄d licitum nō est. C. de pe. bo. sub. l. i. in pzin. contra legem autem est: absq̄ licentia p̄cipis nouum ordinē vel collegium īstituere vt i p. c. t. ē. c. vl. C. de coll. illi. l. i. t. ij. Jo. an.

h ¶ Repetita. Sic. C. ō epis. t cleri. repetita. C. de emen. iusti. co. l. i. in medio.

i ¶ Habitū. hoc intellige in pluribus simul in eodem collegio habitātibus t eandem religionem profitentibus: alis singularis persona sectas nō iuenies: t secum habitans nouum habitū induere sibi posset: ad hoc. xli. di. parsimoniam.

k ¶ Affatim. idest generaliter. Si dicas affati: tunc significabis abunde. Affatim dicens facū de significabis.

l ¶ Mendicātes. reprobatur mendicitas. xciij. di. diaconi. vlt. Iz paupertas nō sit de genere malorum. xv. q. i. illa. in fine.

m ¶ Processerant. de facto.

n ¶ Professio. idest religio vel regula quam profitetur. vnde quod sequitur venit exposite et hec sunt reperire in minoribus et predicatoribus: supra ō excessi. prelato. minus. ij.

o ¶ Publicum. idest publice faciendum. ad idem. C. de mēdi. vali. l. vna. li. xi. habent igitur elemosynas querere vnde viuant: quia certos redditus vel possessiones non habent: vnde sequitur incerta mendicitas.

p ¶ Subsidere. als subsistere. Jo. an.

q ¶ Si velint. quasi ad religionem aliam transire poterūt: vt vt in fi. c. dicitur ad seculum non poterunt redire ſm guil. ad hoc supra ti. ij. non solum. et. c. constitutionem.

a ¶ Admittant. ⁊ sic desinent in seipsis: in auc. vt deter. sit mu. cleri. §. sancimus igitur colla. i.

b ¶ Domuz. veteré eccliaz bene poterũt reficere. §. de iudeis c. iudei. ⁊. c. ꝓsuluit. ⁊ si legek eis domus vt vendãt: bñ poterũt recipe: ex elemosynis eni viuere debẽt: qz exquo nó dz apud eos remanere: nó dz ad eos venisse: qz nó dz versum ⁊c̃. ff. de in rez ver. si. ꝓ parte. fz guil. ⁊ gar.

c ¶ Loca ꝓphana. de alijs nó erat dubiũ. §. 3 re. permu. mãcipia. isti. de re. di. §. sacra.

d ¶ Ordianos. nec ordinarij h° poterũt suũ spãli pape mãdato vel lĩta p id qð. §. dirit dispositói

e ¶ Receptio. q̃ (sc. ap. ad fceptũ: fz fõte sic q° ad fceptũ vt aliã laxiorẽ ingredi debeat: ad hoc §. ti. ij. nó solũ. ar. cõtra de re. ec. nó alie. hoc cõ sultissimo. §. 3ctus. vel dic ꝙ si hunc tñ ordinẽ itendebat ꝓfiteri: nó est obligar°: alis sic: ⁊ crederek ei: qz nó est verisile ꝙ sit immemor sue salutis i. q. vij. sancim°. fz guil.

f ¶ Ceterox. satis videk ꝙ tantũ de mobilibus deberet itelligi: qz talia debẽt esse subiecta q̃lia ꝓdicata pmittũt: de fi. instru. iter dilectos. ad fi. ⁊ tales ptes i substitutõe fieri itelligunk: q̃les in institutõe pcesserũt: isti de vul. substit. §. ⁊ si ex dis partib°. ⁊ pmisso eis manere in ordine: ⁊ ea sine qbus ibi esse nó possũt: cũ aũt iterdicat eis offiũ ꝓdicandi: ⁊ reliqua vt se quik de quo viuent: nisi iterdũ ornamẽta ⁊ libroz ⁊ similia vẽdant. In cõtrariũ videk: qz vbũ ceterox oia ꝓphendit. ff. ð v. sig. l. ceterorũ. ⁊ per verbũ ceta in oibus fit institutio heredis. §. de testa. rainucius. Jrẽ verbũ loca cõprehendit imobilia. ff. de v. sig. locus. ad qd sequerek ceterox: si imobilia etiã sola ꝓhẽderet. Et ꝓterea possunt sibi ꝓuidere ordiné exeundo: fm guil. necessaria fuisset declaratio. Joannes an.

g ¶ Sepulturã. ꝓdicare in aliena pochia nó licet: nisi licẽtia habita a rectore: de hereti. cũ ex iniuncto. absoluere alienum parochianũ nó licet sine ꝓprij sacerdotis licẽtia. §. de peni. ⁊ re. ois. nec ipsũ ad sepulturã admittere: nisi elegerit: ⁊ tũc parochiali re inquek canonica. §. de sepul. c. i. inter se aũt ista oia poterũt exercere. Si ergo isti habebãt ꝓuilegiuz: vt quoslibet possent ad sepulturã admittere: illud cessat ⁊c̃.

h ¶ Ordines. p hos duos ordines fides illuminata est: ⁊ dicitur ecclesia exaltata: de excel. prela. minus.

i ¶ Precessit. vnó tangi nó debẽt cuz pcilũ: ne nimia futura respiciat ibi nequis decetero.

k ¶ Solido. alis solito: ⁊ hic retrahit bonifacius: ð pci. greg. decernimus subsistere[l] infrascripto: vt videlicet ꝓfessoribus eozundez ordinũ ita liceat i illis remanere si velit[m]: ꝙ nullũ deinceps ad eoz ꝓfessionẽ admittat[n]: nec de nouo domuz[o] vel aliquez locũ acq̃rant: nec domos seu loca[p]: q̃ habẽt: alienare valeãt sine sedis eiusdẽ licẽtia spãli. ¶ Nos eni ea dispositioni sedis ap. refuam[q] i terre scẽ subsidiuz vel pauperuz vel alios pios vsus p locoz ordinarios[r] vel eos q̃bus sedes ipsa cõmisit ꝓuidẽda. ¶ Si vo sec° ꝓsũptũ fuerit: nec ꝓfoarũ receptio[s]: nec domoz vel locoz acq̃sitio: aut ipsoz ceterozũq̃[t] bonoz alienatio valeat: ⁊ nihil hominus ꝓrariũ facientes sententiã excõmunicationis icurrãt. ¶ Personis q̃z ipsoz ordinuz oino interdicim[u] quo ad extraneos ꝓdicationis ⁊ audiende ꝓfessionis officiũ aut etiã sepulturã[x]. ¶ Sane ad ꝓdicatorũ ⁊ minoz ordines[y]: quos euidens ex eis vtilitas ecclie vniuersali ꝓueniens phibet approbatos pñtẽ nõ patimur ꝓstitutionez exẽdi. Cerez heremitaz sãcti augustini ⁊ carmelitaz ordines quoz institutio dictũ cõciliuz gnale ꝓcessit[z]: i solido[a] statu volum° pmanere. Ad hec[b] personis ordinũ ad qs ꝓstitutio ꝓtẽsẽ extendit trãseundi ad reliquos ordines approbatos licentiã ꝓcedimus generalez: ita ꝙ nullus ordo ad aliũ vel ꝓuentus ad ꝓuentũ se ac loca sua toralr[c] trãsferat: sedis eiusdez spẽ hoc p missione specialiter nõ obtẽta. B onifacius octauus.

De capellis monachorum Rubrica.

¶ Resbyteri[d]: q̃ ad curã ppli p monachos in eoz ecclesijs presentatur[e] episcopis ⁊ istituturunt ab ipsis[f]: cũ debeãt eẽ p petuã[g] consuetudine[h] vel statuto quouis ꝓtrario non obstãte: ab eisdem nequeunt ecclesijs nisi per episcopos[i] et ex causa rationabili[k] amoueri. B onifacius octauus.

l ¶ Ad hec. ideꝛ ꝓter hec.

m ¶ Toralit. nota nõ idẽ i toto quo ad totũ qð in pte quo ad ptez: totus ergo ordo sacroz vel ꝓuentus ipsius ordinis ad alium ordiné vel ꝓuentũ se trãsferre non poterit. Joan. an.

n ¶ Resbyti. Emanauit ad declarationẽ decre. §. c. c. i. ⁊ eius qð ibi nõ. Innocẽ. ⁊ hosti.

o ¶ Presentank. ꝓsentationes tales fieri debẽt a plato ⁊ cõuentu de iure cõi: ꝓsuetudo tamẽ pót 3riuz inducere vt. §. de his q̃ fuit a pla. ea noscitur.

p ¶ Ipsis. s. epis: ⁊ sic nó pleno iuꝛe hñt ullas: cũ ad eas nó spectet istitutó de ꝓuide. cũ et plãtare.

q ¶ Perpetui. si eni bñficia dãtur ad tempus. lv. di. ꝓcepta. lxx. di. ſanctoz. ⁊ de hoc de si. presby. veniens. sicut enim matrimoniũ carnale ad tempus non contrahitur: sic nec spũale: de condi. ap. c. vlt. nec legitimi actus recipiũt diem. j. de reg. iur. actus. nec moribus nostris expedit temporales habere filios. ff. de adop. quesitũ. papa tñ pót dare platuras ad tẽpus: vt. vij. q. i. pastoralis. imutat eni substãtialia rei: de concel. ꝓbeben. ꝓpositi.

r ¶ Lósuetudinc. 3riuz nota. Jnno. ⁊ hosti. in p. 3cre. q dicebãt: ꝙ ex ꝓsuetudine ꝓscripta abbas tales pót remouere. ⁊ nota ꝙ ꝓsuetudo reuocat statuta: fz nó puilegia: vñ hoc hodie facere poterit: q hoc habẽt ex puilegio pape: sicut de humiliatis fertur.

s ¶ Episcopos. itelligas remoueri p eos: qñ p vicarios suos ad hoc mandatũ habẽtes remouent: vel p delegatos. §. de of. vi. licet. j. de reg. iur. qui p alium.

t ¶ Rõnabili. xvi. q. vij. inuẽtũ. lvi. di. saſ puerſũ. ⁊ p leui clpa ñ dz remoueri: vt i pre. c. inẽtũ. ⁊. lxviij. di. c. i

Vi Capellis monachorum
Quid patronatus
Vi rectibus parochialibus & q̄ mulier

Si laicus. Hic approbat opinio damasi vin. bar. bux. q̄ hoc no. xvi. q. vij. nemini. & ino. & hosti. q hoc no. ē. e. illud. & reprobat opinionē. nō. in pce. cañ. & gof. & ber. no. ē. e. illud & c. cura. & in mul is alijs caplis.

b ¶ Idē. & sic ecclesia erit patrona sui ipsius: sic & in alijs casib⁹ cū. ſ. p̄uant patroni iure pfonat⁹. ē. e. ti. q̄ clici. de pe. i gbus dā cū si. ſz pone q̄ capella est vniciz habēs pbyterū: qs pſentabit ibi pbyterū cū vacabit dico q̄ si nō est alius patronus eps puidebit ecclesie: hoc enī dicim⁹ regulare cū eccla patronū nō hz p. c. xvi. q. vij. oēs basilice. & c. se.

c ¶ Alteri. sufficit q̄ redeat ad eccliā ad idē. ē. de his q̄ fi. a pla. cū apostolica. xvi. q. i. c. vlt. & res ad suā naturā redit de facili. x xxv. di. ab exōdio ff. de pac. si vnus §. q̄ si nō in totuz.

d ¶ Censēda. ē. e. illud. Ꝺriuz videbat p decre. ē. e. nullus. vbi dicit q̄ nihil ecclesiastici iuris sine pſensu epi transfert in eccliaz vel monasteriū: ſz excipe ius patronatus p p̄dī. decre. illud. vel de spūalibus itrndebat. phibere: ſz nō de spūalib⁹ ānexis sicut ius patronatus. ē. de iudi. quanto. fm hosti. ſz q̄ ꝺcre. illa est in ista titulo: vt faceret ad titulū: satis videbat ct ius patronat⁹. phibituz p̄cedi sine auctē epi: ſz saſ facit ad titulū i q̄tū vetat ne patron⁹ donet eccliaz sine pſē

e ¶ Derogari. alis derogaret si assensū pbauiſſz (su epi. fm formā quā habes. ē. de dona. pastoralis.

f ¶ Quadrimestre. nō habebam⁹ olim ō hoc ita expſſū in textu: ſz ita fuabam⁹ p ꝺcre. ē. e. c. ij. & c. cū ꝓpter. q̄ tñ hoc expſſe ñ dicebāt: hēbam⁹ glo. ē. ō of. oz. cū vos

g ¶ Semestre. de ꝓcef. pben. c. ij. & sic nota q̄ q̄ in ius alterius succedit nō vtit eodē iure ꝺ regulā. j. ō re. iuris qui in ius. & ff. e. ti. q̄ in ius. & est hoc ideo: q̄ ex quo res facta est ecclesiastica: ecclesiastico ꝺz iure cēseri: & idē dicebat olim p decre. de pben. dilect⁹ vlt. & p ea q̄ ibi nō. sic est etiā videri in cōuentionibus: vbi ex psona successoris forus mutat: vt in p̄dicta regula dixi: & bñ saſ hec decre. ad q̄stionē de excōicato q̄ donando cessit alteri actiones sibi cōpetentes: an ille cui facta est cessio possit illo excōicato manente illas intentare: & terminabit bar. bux. in questione veneriali. quidā cū esset fm tan. q̄ sic q̄ illud vitiū excōicationis psone adherens ad successorē nō tranſit per. l. ff. de diuer. & temp. pscrip. l. an vicium. & C. de acqui. pos. l. vicia. & idē guil. in spe. de p cur. §. vlt. circa pn. & ad hoc optime facit. ē. qui ma ac cusa. possunt. cū in ma in fi. ar. ꝺ. ē. de testi. licet ex q̄dā sed illud in teste: vt ibi nota. item contra. ē. e. li. de decī. c. ij. in fi. vbi soluitur in vlt. glo.

h ¶ Ecclesiasticus. vnde legatus posset illas conferre. ē. e. cū dilectus. non poterunt variare. ē. e. pastoralis. priuatur si p̄steauit idignū: q̄ ꝺ dic vt no. ē. de of. oz. cū vos. Quid dicesſi ecclesia & patronus laic⁹ simſ habēt pſentare: nūqd habebūt sex menses vel quatuor tñ vl alter sex alter q̄tuor. dico q̄ habebūt sex menses: ita q̄ rōe cōionis puilegiū ecclie trāseat ad laicū ad istar eius qō dicimus ꝺ eo q hz rem cōmunem cum pupillo. ff. quēadmodū ser. amit. l. si cōez ita q̄ per ecclesiam consequetur: quod per se cō sequi non posset: si. ē. de concef. pben. c. penul.

De iurepatronatus.

Si laic⁹ iuspatronat⁹ ecclie sibi cōpetēs ei dē⁹ vel alii ecclie seu loco religioso duxerit ꝓferēdū: huiusmōi collatio q̄uis absq̄ assēsu epi facta fuerit: efficax ē cēsenda. ¶ Per pfatam tñ collationē iuri epi: q̄ ei dez assensū ñ pbuit: nolum⁹ in aliq̄ derogari. ¶ Ueruz ſz patron⁹ laic⁹ ad pſentādū tps hēat quadrimestre ꝺ dūtaxat: ecclia tñ vel monasteriuz cui facta est a laico iuris collatio patronatus tēpus hēt semestre: & oīno q̄tuz ad pſentationez pertinet non vt patronus laicus: sed vt patronus debet ecclesiasticus reputari Innocētius quartus.

De censibus exactionibus et pcurationibus. Rubrica.

Romana ecclia: & ifra statuim⁹: vt q̄libz archiepus suā volēs visitare puinciaz pus ecclie sue capt̄z ac ciuitatez & dioceſi p̄ paz plene visitare procuret: nec sit solū erga maioz ſz etiā azmioz ecclias nec circa clericoz tm̄ ſz etiā pploz visitationez itent. ¶ Et si cōmode vel absq̄ difficultate accedere ad vnāquāq̄ non poterit de plurib⁹ locis ad vnū ꝓgruū clericos & laicos studat cōuocare ne i illis visitatio ponat. ¶ Deide liceat ei p totā puinciā vl eius partē visitationis offm exercere ciuitates & dioceses suffragāeos suos & eoz subditos cathedraliuz

Romana in p̄ma parte dicitur quomodo & quando archiepiscop⁹ possit suā prouinciam visitare. In secunda parte que incipit ibi sane. dicit quid in visitando facere debeat & que crimia punire possit. In tertia que incipit procuratiōes. dicit quo modo & in quibus reb⁹ procurationem recipere debeat.

k ¶ Visitare. per se vel per alium: cum per se id non possit. ē. de of. ordi. inter cetera. x. q. i. epm. & quomō tunc debeat solui procuratio: dic vt. ē. e. li. de of. oz. si epus.

l ¶ Prius. a capite est edenda ratio. ff. de eden. l. argentarius & qui alios corrigit prius corrigat se & suos. ij. q. vij. iudicet. ō sta. regula. ea que. §. si vero. vbi de hoc.

m ¶ Plene. ita q̄ nulla parochia remaneat non visitata: dū modo visitari possit & visitationis causa subsit: & sunt hec redigenda ad boni viri arbitrium: sed nunquid sufficiet synoduz conuocare & plene inquirere. videtur q̄ sic. ſ. de accusa. sicut olim. xvij. dist. quoniam. sed dic contra: quoniam in tam breui tempore non posset singulorum inquisitio fieri: tum quia ibi non conueniunt omnes clerici & laici qui sunt visitandi: infra patet: tum quia subijcienda est res oculis: & persone presētia multum operatur. ff. fini. re. si interruptione. supra de of. dele. c. vlti.

n ¶ Minorum. ad hoc de ap. de appellationibus cum suis concoz. de pben. maioribus.

o ¶ Difficultate. forte ꝓpter nives vel glacies vel aliud consimile: de ec. edi. ad audientiam. §. siquis caut. l. ij. §. siquis. in iudicio.

p ¶ Accedere. pz ergo q̄ tre tenetur: nec sufficit ad suaz ecclesiam conuocare.

q ¶ Congruum. idest honestum & cōmunez ꝓut erit possibile. ē. de side istru. accepimus. ſ. de pube. cū persone.

r ¶ Laicos. nunquid populus procurabit: non vt no. io. x. q. i. placuit. & sic est consuetudo.

s ¶ Prouinciam. hoc itellexit ber. verum: si suffraganei erāt negligentes: alis secus: sed dic contra; vt. ſ. e. c. vlt.

a ¶ Pia loca. hospitalia xenodochia ⁊ huiusmodi.
b ¶ Et populos. nō sil sed separatiz: cū talū vta sit separata. xij. .q.i. duo. nec ꝓmiscuis actib⁹ officia sūt turbāda. C. de testa. cōsulta. ⁊ melius ꝓcedit ingsitio qū sit sigillatim: de accu. ingsitōis. §. tertie. ⁊ h⁹ vex si q̄tas negocij hoc exposcit: als i ge nē fiat igsitio. ē. c. §. sāe.
c ¶ Libē. s. ꝺictiōe pscriptōe vl appellatōe ñ ob. ꝺ pscrip. cū ex officij ⁊. c. accedētes. J. e. c. vl.
d ¶ Visitatis. loca istelligo visitata siue sit illa q̄ psonalr visitat siue illa q̄ ad visitationē ꝓuocat. s ꝓx. respon. in fi.
e ¶ Cepit. caueat q̄ cōpleat: als i illa visitatōe ñ potit reuerti: vt sequit.
f ¶ Si iā denuo. vt sic ꝝ modū supius dictū visitationē scōaz incipiat.
g ¶ Registus. ergo non aūt cum p exitum renūciauerit visitatiōi illius anni: nisi i casu q̄ sequit si aūt maior pars epoz ꝓuincie ꝓsentiret ipium reuerti: ⁊ ꝺioc. epūs ꝺicereꝫ: adhuc reuertetur archiepūs: vt sequitur.
h ¶ Malicioſe. qui allegat fraudē ꝓbare ꝺz illā. ff. de ꝓba. quottiens. §. qui dolo. ſz eo q̄ indigētia ē notoria fraus ꝓsumitur. ad hoc. ē. ꝺ renunci. c. ij.
i ¶ Consilio. in consilio q̄ annuati facere ꝺz: ꝺ accusa. sic oliz. nec dicit hic de assensu: vt. ē. ꝓx. respōso. q̄ sine ꝓcoꝛdēt sine discoꝛdēt hoc diffinire ad ipsū ptinet vt sequit: ad hoc ꝺ arbi. cū oli
k ¶ Ipius. s. archiepi.
l ¶ Diffinitione. dic inno. q̄ hoc modo fiet diffinitio: diffinimus per nos procedenduz ad visitationem ꝓuincie nostre: ⁊ ꝺixit q̄ a tali diffinitione cum sit sup execution officij sui ñ poterit appellari: ꝺ of. oꝛ. irrefragabili.
m ¶ In scriptis. Mo. casum i quo scriptura regrit. Illius: cū q̄rūtur de antiqssimo facto: q̄ testib⁹ ꝓbari non pōt. ff. de ꝓba. cēsus. de pscrip. ad audientiā. de ꝓba. cū cām. Tertius i p uile. ē. de ꝓuile. pozzo. Quartus i dimissoꝛijs. lxxiꝺi. exneo. Quint⁹ i redeunte ab hereſi. i. q. vij. saluberrimū. Sextus in ꝓfitente. xxvij. q. i. oēs semie. Septim⁹ i electōe: ꝺ elec. q: pp Octauus i emphiteoſi. C. ꝺ iur. emphi. l. i. Nonus i alienatione rei ecclesiastice. xxij. q. ij. siue. x. q. ij. hoc ius. de his que fi. a plā. c. t. Decim⁹ q̄ñ appellat ab iterlocutoꝛia. ē. c. li. ꝺ ap. coꝛdi. Undecim⁹ q̄ñ qs variat circa ꝓcuratoꝛē ꝓstituā. ē. ꝺ ꝓcurat. c. i. Duodecimus q̄ñ hoc agit vt ñ valeat Jctus: nisi in scriptis redactus sit. ē. de pac. c. ij. C. de fi. instru. Jct⁹. J. de re. iu. Jctus. Tertiusdecim⁹ in snia excōicatiōis. Quartus decimus i registione trāscripti snie excōicationis. J. co. li. de sen. ex. cū medicialis. Quintusdecim⁹ i casu. ē. c. li. de elec. vt circa. Sextusdecimus i casu. ē. de of. oꝛ. si canonici. c. li. Decimusseptim⁹ i casu. ē. c. li. de elec. fū

---

a aliaꝝ ecclesiarū capitula ⁊ mōsteria eccl̄as ⁊ alia religiosa ⁊ pia[a] loca cleros ⁊ populos[b] libē visitādo: ac ꝓcuratōnes a locis tm̄ recipe visitati[a] Exquo tm̄ aliquā ꝺ ipsis ꝺiocesib⁹ visitare cepit[c]: nunquā postea siue totā siue ptē eius visitauerit: reuertat cā visitatōis ad illā: ꝓsq̄ oēs reliquepsi⁹ ꝓuicie ꝺiocesis i toto vl i pte q̄s secure visitare potit: ⁊ si iā denuo fuerit visitate.

¶ Qꝺ si forte eadez ꝺiocesis vel aliq̄ ibi ecclesia plus alijs idiguerit visitari: tūc aliaz visitatōe itermissa redeat ad eandez: si a loci ꝺiocesano requisitus[a] extiterit: vl de oiuz aut maioꝛis partis episcoporum eiusdē ꝓuincie ꝓcesserit ꝯsilio ⁊ assensu: ad qꝺ isdem se ꝓnos exhibeāt: ne aiaꝝ profectus aliq̄tenus negligatur. Si vo malicioſe[b] i his difficultatē adhibuerint: aẽps licentiaz sup hoc a se. ap. postulet ꝓsidenter. ¶ Postq̄ aūt semel oēs ꝓuincie sue ꝺiocēses visitauerit: licitū sit ei postea: ꝓtius tm̄ suffraganeoꝛuz suoꝝ req̄sito consilio[c]: ⁊ ipsius[d] diffinitione[e] sup hoc bita coz̄ eis: que i scriptis[f] redigi volumus: vt possint alijs eē nota: visitationē ꝓ eandē rei terare ꝓuicia iuxta modū superius annotatū: ēt si non iterueniat i hoc suffraganeoꝛū ipsoꝝ assensus: illā semp prouidentiā adhibēdo: vt in posterioꝛib⁹ visitationibus il las ecclesias eosq̄ cleros ⁊ populos ꝓs visitet: q̄ non fuerāt ab eo i ꝓxīs visitati[n] nisi magis sit alijs visitatiōis offm̄ opoꝛtunum. ¶ Sane h⁹ i pensurus offm̄ ꝓpositovbo ꝺei querat de vita ⁊ conuersatione ministrantium in ecclesijs: ⁊ locis alijs ꝺiuino cultui ꝺputatis: ac ceris q̄ ad offm̄ ipsuz spectāt absq̄ coactione[o] ⁊ exactione q̄libz iuramenti ad ipsoꝝ emēdationez p salubria monita nūc leuia nūc aspa iuxta datā sibi a ꝺo ꝓudentiā ꝺiligenī intendēs.

¶ Qꝺ si de aliq̄bus[p] oꝛta fuerit ifamia ꝯ eos: oꝛdinarijs ipsoꝝ: vt sup his solennīū inqrant: denūciet si viderit expedire. ¶ Notoria vero cria que examinatōe ñ egeāt: cuz sup his merito notari possit oꝛdiarioꝝ negligētia[q]: eoꝝ dē libē coꝛrigat penā ꝓ illis ꝺ bitā[r] iſligēdo. Procuratōes

---

ñ. de octauis in donatione que excedit quingentos aureos. C. de dona. si q̄s argentuz. Decimusnonus ſm quosdā in fideiusſoꝛe. C. de fideiuſſ. l. pe. Vigesimus i minoꝛe iurante se maioꝛem. C. si minoꝛ se ma. dixū. l. ij. Vigesimusprimus si pactuz fiat cum aduocato de re imobili sibi dāda. C. de suf. l. vna ij. responso. Vigesimussecund⁹ i solutiōe debiti ſi instrumēto publico ꝓdēti. C. de testi. l. testiuz auc. rogati. Vigesimustius sigs cauit de debito in scriptis ex cā ātecedēti ⁊ vult ꝓbare. C. de non nu. pec. gnāli. Vigesimusq̄rt⁹ i testamēto in scriptis redigēdo C. q̄ te. fa. pos. hac ꝓsultissima. §. hac cū hūana. Vigesimusquint⁹ i legato pape: de of. dele. cū i iuſ. C. de mā. ꝓn. l. vna. Vigesimussext⁹ i libello criminali vel ciuili ē. de libel. obla. c. i. ij. q. i. legū. Xxvij. i casu. ē. de tēp. oꝛ. c. i. ij. q. i. leguz Xxviij. in diffinitiuis. ē. c. li. ꝺ re. iuꝺi. c. vl. Et ſz in supradictis regrāt scriptura: ñ tm̄ de necessitate i oibus: als aūt regulariter instrumētis ⁊ testibus ꝓbari pōt. ē. de fide. instru. cū ioānes. sit tm̄ ꝓbatio leuius facilius ⁊ securius p scripturam. ff. de pig. l. Ꝺicitur.

n ¶ Visitat. ꝓsumunt. n. magis indigere: ⁊ iō sūt ꝓmitus visitandi. ē. c. in. §. q̄ si forte.

o ¶ Coactiōe. a ꝓncipio ñ exigeſ iuramētū p qꝺ occultū ꝓdere ꝓstringatur: exquo tm̄ sine iuramēto referunt aliqua coꝛrigēda: potūt ingsito: sup his exigē iuramentū.

p ¶ Aliqb⁹. de qb⁹ interrogati ꝺ plāo nil ꝺicūt: ⁊ tūc de nictabūt epis: vt igrāt ſm formā ꝺcre. ꝺ accu. q̄lt. ij.

q ¶ Negligēta. xviij. ꝺi. puenit.

r ¶ Debitā. s. statutā i iure: nisi ex cā fieret ꝓmutatō: als

arbitraria infligatur. ℭ. de of. dele. de causis.

a Canonū. x. q. iij. relatū. ℭ. c. cū apostolus. & c. sopite. & c. cum nuper.

b Officij. scriptoris sigillatoris & similiuz officioꝝ.

c Libereť. additur pena. j. c., primo.

d Aljs. s. archidiacōis & plebāis ℭ. c. cū apostolus.

e Saluis. ad hō ℭ. de sta. mona. in singulis.

f EXigit puerſoꝝ. Quia decre. imo. iij. ℭ. pri. nō bene ſuadebat in illo. c. quo ꝓcepat ꝓcuratōr eſſ in victualibꝫ nō in pecunia recipi: & ñ recipi munera nec etiā ꝓcuratiões in victualibus a loci nō viſitatis: illam ꝓſumat penas ad ꝗciens: & bñ dixit exigit: ga magna rō ſuadet ob male ficia péas ſolui. ff. de fideiuſ. ſi a reo. ℌ. id qō. & fuerunt ſūpta hec ꝟba ex auť. de depo. ℌ. hz ne p hāc. coll. vi.

g Audacia. in mala pte pōit: ſic iij. di. facte. C. de ſepl. mol. pgit audacia. qñq; ponit in bona: vt. viij. q i. audaciter. C. de iudi. rem nō nouā in fine.

h Imponam⁹. vt quos dei timoꝝ ↄc. de vi. & ho. cle. vt clericoꝝ. lxxxij. di. plurimos. Et dicit papa cohibeant deiecpſ man⁹ temerarie formidine vltionis quos dei vel noſtra reuerentia non coercet j. de pe. felicis. ℌ. in premiſſis.

i Cōſtitutionē. ℭ. c. pri. ℌ i. & ℌ. pcuratões. vbi tria ſtatuta erāt q hic cōfirmant appoſita pena. primū q; pcuratio recipiat ſolū a locis viſitat: ſecūdū q; ſolū i victualibꝫ: tertiū q; viſitātes vel familiares munera ñ recipiāt.

k Preterire. maledictōis penā ibi appoſitā nō curātes nec excuſant q: multi: q: nō minus ardebunt q cuz multis ardebunt. ij. q. i. multi in fi.

l Statuentes. qō. ℭ. c. pri. in archiepis dictum erat hic ad omnes extenditur quibus compent viſitare.

m Viſitationes. in aljs ergo ꝓcurationibꝫ q debent legatis vel nūcijs aplice ſedis: vl q debent rōne ꝓſuetudinis vel rōne pacti in fundatione vel conſecratōe appoſiti nō hēnt locū hz decre. de qbus hēs. ℭ. e. quāto. & c. ꝓcurationes. & c. cum nup. & xviij. q. ij. eleutherius.

aūt recipiat ſm q; ē i canonibus cōſtitutū: nullā tñ pecūiaz ipſe vl aliqs ō ſua familia occaſiōe alicui⁹ officij⁹ aut cō ſuetudinis ſeu qlibz alio mō eaz noie: hz i victualib⁹ expēſas tñ recipiat moderatas.

Caueat iſup ne ipe vl qſq; ſuoꝝ aliqō mun⁹: qōcūq; ſit & qlīrcūq; offerat: ꝓſumat recipe: vt ñ q ſua ſūt videat qre re: hz q ieſu xp̄i: qō ſi fuerit cō tra ꝓſūptum recipiēs maledictionē icurrat: a qua nūq; niſi duplū reſtituat libereť. volum⁹ eni i his fraudē qālibz pēitus euitari. Hāc aūt viſitandi formā ab vniuerſis ēt epīs aljſq; cōplatis ordinario iure ſuos ſubiectos viſitanti bus plene obſeruari pcipimus ſaluis cōſ ſup hoc rōnabilibus & approbatis religioſoꝝ conſuetudinib⁹ & ẽcclar.b⁹ iſtitutis.

G reg. x. i gnāli ꝓſilio lugd.

EXigit puerſoꝝ audacia vt ñ ſim⁹ ſola delictoꝝ ꝓhibitione ꝓtenti: hz etiaz pnaz deliquētib⁹ ip̄ōamus: cōſtitutionez itaq; felicis recordationis innocen. pape. iij. ꝓdeceſſoris nūr edītā ſup nō

n Exigē. i. ab iulto extoꝛq̄re. ff. dele. iij. fideicōmiſſa. ℌ. ſi rē

o Pecuniā. ſm ino. hoſti. guil. & gar. ꝓ vecturis & ſerraturis equoꝝ ſi idigeāt: pecuniā exigere poſſunt.

p Volēte. qō dic vt. j. c. pri. Nota caſū ſpālez in quo pariſicanť iſta duo exigere & a volēte recipe: ſic. ℭ. de reſcrip. ſtatutū. ℌ iſup cū. ℌ. ſe. ſic. C. li. xij. publice leticie vel pſiuli nūcia. l. vna. in fi. cū alis ſepius ſit licitū recipere qō nō licet exigē xviij. di. de eulogijs. de ſimo. dilectus. ff. ō vaſ. & extraordi. cogni. l. i. ℌ eſt quidem.

q Munera. pſulte facit vilitāl ſi ab omni munere ſe abſtinet. i. q. i. ſūt nōnulli. & ℭ. e. ti. c. pri. ℌ. pe. credut tñ gar. q; ſi modicū eſculentuz vel poculentuz recipiat q; ñ ſit verſile q; aliquē moneat: vel donantem paulperiorē faciat: nō hz locū pena: ar. de ſimo. & ſi qōnes. ff. de of. preſi. l. plebiſcito. q: talia ñ trahūt ad munera. ff. ō of. pcon. l. ſolent. ad fi. ad hoc. ℭ. de dona. iter vi. & vxo. c. vlt. ℭ. e. li. de re ſcrip. ſtatutū. ℌ. iſuper.

r Officio. q; qlīt exerceri debeat colligit. x. q. i. placuit. ℭ. c. pr. ℌ. ſane

s Non ipenſo. ille cui ex ordinaria poteſtate cōpetit viſitare ipeditus p aliū viſitare pōt: & ille viſitis pcurabit nō ille q cōmiſit: qō dic vt. ℭ. de of. oꝛ. ſi epiſcopus. c. li.

t Aliud. xiij. q. iij. plerigz. de ſimo. intantū.

u Duplum. xxij. q. i. militare. xvij. di. quoniam. i. q. i. concuſſionis. & l. ſequenti.

x Tenet. ſaluo eo qō dicit. j. c., pr. & tenet etiā familia de eo qō pecpit: & ipſe eōs tenet ō facto ipſoꝝ. lxxxvi. di. an putatis. ℭ. e. li de clec. generali. ℌ. vlti.

y Extunc. elapſo menſe.

z Interdicti. nouerit: qō eſt. j. a tali pena ſcipit cū iſtis maioribus: vt. ℭ. e. li. de offi. ōle. c. ij. & ſi dure interdicto iſti morant: nō ſepeliūnt i cimiterio: & ſi iterim celebrēt in eccleſia in ſuo officio ſicut ꝑus irregulares efficiunt: vt. j. de ſen. ex. is cui

a Inferiores. & ſic magis punit maioꝝ q; maioꝝ: de quo dic vt. xl. di. hō chriſtianus. & ℭ. de iureiurā. cū quidam.

b Suſpenſos. ſi interi celebrent vt ꝑius ſunt irregulares: nec poterunt ab alio q; a papa abſoluti. ℭ. de re iudi. cum eterni. j. de ſen. ex. cum medicinalis.

c Quouſq; ergo facta reſtitutōe ſtatiz ſūt abſoluti ſine alia ſententia. lxxxi. di. ſiqui. cū ſuis. pcor. de ſpō. non eſt.

d Valitura. Mo. caſū vbi rem meā vel mihi debitā remittere non poſſum: hz nil ſit tam naturale q; voluntate dñi rez ſuā

in aliū trāsferri: isti. de rerū di. §. p traditionē. ꝛ de hoc dic vt dixi. ē. c. li. de rescriptis statutū. §. siquid aūt.

a Electis. ortū habuit ab his q̄ no. guil. ē. c. pxi. vbi dicebat se a dño greg. audiuisse de mēte sua fuisse qđ h statuitur.

b Lugdun. ē. c. pxi.

c Aliqui. inno. iij. i archiepis. phibuerat pncipaliter ꝛ demū ad oēs extenderat. ē. c. i.

d Exigere. circa hoc nil corrigit vel mutatur.

e A volente. hoc é qđ ifra recipit mutatiōem.

f Experientia. sic. ē. c. li. ō elc. q̄ sit. cū suis pcor.

g Dispēdia. pbyt ruralis q nō hz nisi vnum gausape: forte sine manutergio ꝛ vnicū lectulū quō pcurabit ꝛ hospitabit ēpum: cū nec forte domus sufficiat: posito q abūdarēt relīq: ꝛ ēps quō in vili domo manebit: vtl ergo fuit hec pstitutio q̄ tollit h dispēdia

h Cōcedim⁹. o. reuolauit ad. a. i. extremitas ad pncipiū. xxxv. di. ab exordio. Oliz eni ab his q pcurationē victualiū parare debebant iuxta pcuratio in pecunia exigi nō poterat. x. q. i. relata. iz a volētibus bñ poterat in pecunia recipi ꝛ certa sūma taxari. x. q. iij. relatū. idez est hodie p hanc decre. ꝛ est egssimū: vt dixi in. pxi. glo.

i Officio. sal hoc puto locū hīe nō solū in ordinario officio: iz etiam delegatōis: cū vtrobiq; eadē sit rō: nō ob. qđ. i dicit psonaliter: q: itelligo q cū psonaliter visitāt p suis victualibus a visitatis pecunia recipiāt: cuz sint p alios nō ipsi: iz illi victualia vel pecuniā p eis recipient: vt. ē. ō of. or. si episcopus.

k Persoluendā. als eni posset totā ciuitatē vna die visitare ꝛ tot pcuratiōes recipe quot ibi ecīt ecclie: qđ esset absurdū: nūer⁹ ergo pcurationū ñ excedat nūez diez. ē. c. pcuratōes.

l Cetera vero. s. circa exactiōes statuta ꝛ circa pcurationes ēt in victualib⁹ nō recipiēdis a locis nō visitatis: ꝛ circa mūera nō recipiēda a visitātib⁹ vl cor. famul cū penis supi⁹ statut.

m Quāq;. si vniuersitas vel singularis psona ecclesias vel ecclasticas psonas pp̄terit soluere pedagia vel guidagia vel exactiones p rebus suis quas cā negociatiōis non deferunt vel p psonis: singulares sunt excōicati ꝛ vniuersitas iterdicta: nec. p. est ōtra p̄tuendo. Cle. hoc addit: q diocesani quibus pstat aliquos has sententias incidisse: illos publicare debent: ꝛ ipsas sententias facere obseruari. e. ti. presenti.

n Pedagiorum. quid sunt guidagia ꝛ qđ pedagia: vide. ē de ver. sig. super quibusdam.

o Canonico. predicta decre. super quibusdam.

p Ciuili. C. no. vec. insti. non pos. l. ab ecclesijs. C. de sacrosanc. ec. l. placet.

q Maiorib⁹. s. q̄ exigantur a laicis.

r Ipsaz. s. ecclesiaz ꝛ ecclasticaz psonaz. nā res clericoz eodē priuilegio gaudent quo res ecclīaz: vt. xvi q. i. simili. ꝛ nōez ibi nō. io. ꝛ ber. ē. de pig. ex literis. in glo. pe. nec ē illud vniuersaliter verum: vt no. io. xvi q. iij. c. i.

s Humano. positiuo: vt dictum est supra.

t Dino. legit gene. xlvij. vltra medū: iudiceū tot⁹ ioseph omnem terrā egypti pharaonis: ꝛ cunctos populos eius a nouissimis terminis egypti vsq; ad fines eius p̄ter terraz sacerdotum: ꝛ sequitur sic ex eo tēpore vsq; in p̄sentem diez in vniuersa terra egypti quita pars regibus soluitur: ꝛ factum est quasi in legem p̄ter terram sacerdotalez que libera ab hac p̄ditione fuit. Itez esdre. vij. vltra medū: vbi dixit rex adageij suis ministris: vobis q̄q; nouum facimus ō vniuersis sacerdotibus ꝛ leuitis cantoribus ꝛ ianitoribus ꝛ ministris domus dei: vt vectigal ꝛ tributum ꝛ annonas non habeatis potestatem imponendi super eos: ꝛ concor. ad hoc ē. de imu. ec. non minus.

u Constitutionem. quam habes. ī. de imu. ec. c. i. ꝛ p̄ō parte eius mentem vide hic decisam.

x Negociandi. ad hoc de vi. ꝛ ho. cle. c. vlti. Et no. in his que negociationis causa portant non in p̄ptijs vel his que portantur ad vsitatem fisci soluuntur exactiones iste. C. de vectig. ꝛ cōmis. l. vniuersi.

y Adumare. ē. c. exigit. in p̄n.

z Consuetudine. ad idem. ē. c. romana. §. pcurationes. ē. de capel. mo. c. vno. cum si.

a Collegium. ex quibus hec cognoscantur: vt no. ē. de excess. p̄la. dilecta.

Electis recordationis gregorij papa. x. p̄de. noster p̄buit a pcilio lugdb. ne aliquis ob pcurationē sibi ratione visitatiōis debitā exigēd pecuniā p̄sumeret: vl etiā recipere a volēte. Quez qm̄ rez experientia nos istruxit: ex hoc tā p̄sonis visitātibus q̄ locis ꝛ ecclijs visitatis mlta icōmodoz dispendia p̄uenire: p̄cedimus vt patriarche archiepi episcopi ꝛ alij: qbus ex officio cōpetit visitare: a volentibus ecclīaz ꝛ locoz visitatoz rectoribus seu p̄sonis pecuniā licite recipere ualeāt p̄ suptibus moderatis faciēdis i uictualibus diebus quibus visitationis offm̄ personaliter exercebūt. Adijcientes q̄ non liceat visitāti: nisi unaz p̄curationē recipere una die siue unuz locū visitauerit siue plura: etiā si locus q̄libet visitatus ab illo sufficeret ad p̄curationē integraz persoluēdā: cū eidē sufficere debeat: ut tēpore alia metat a locis personaliter visitatis p̄ diebus qbus eis spūalia submnistrat. Cetera vo i eiusdē p̄decessoris pstitutione cōtenta in suo volumus robore perdurare. Idem.

Quāq; pedagioz exactiones taz iure canōico q̄ ciuili regulariter merito sint dānate: tāto tñ districtius ne ab ecclijs ꝛ personis ecclīasticis talia exigant, phiberi opz q̄to si id fiat maioris ide trāsgressiōis reatꝰ icurrit: ꝛ offensa euidētioz cōprobat. Cuz igit ecclie ecclesiasticeq; p̄sone ac res ipsaz spūalium humāoz: q̄nimo ꝛ diuioa a secularīū personaz exactionibus sint īmunes: pstitutiōez felicis recordationis alexandri pape. iij. p̄decessoris nostri: q statuit ecclīas ꝛ personas ecclīasticas ad pedagia ꝛ guidagia penitꝰ ñ teneri: nec ad exhibēdū l soluēdū talia p̄ rebus suis p̄p̄ijs quas nō causa negociandi deferūt vl deferri faciūt seu trāsmittūt.

Uolētes p̄pter mltoz iso lentiaz ꝛ abusū pene admiculo adiuuari: adijcij districti inhibēdo cōtraria cōsuetudini quoruncūq; : que dicēda ē corruptela ver: nō obstante vt nec collegiū nec vniuersitas nec aliq̄ etiaz singularis

De consecratione ecclie vel altaris

a Predicti. ppijs. s. q̃s cã negociatõis nõ deserũt.
b Alium. j. de reg. iur. qui per alium.
c Alieno. xlvi. di. sicut nõ suo. j. de reg. iur. qõ alicui
d Singulares. etiã epi q: decre. q: piculosũ. de sentẽ tijs suspensionum ⁊ interdicti loquitur.
e Vniuersitas. i colle tũ eni vl vni uersitatẽ excõicationis sẽtencia pro ferri nõ dz. j. õ se. excõ. romana. §. i vniuersitatez. vbi de hoc. Et itelligo hoc ẽt de vniuersitate vel collegio ecclesiastico: vt. s. de psonis dixi i. pri. glo. ⁊ facit. ff. si seruꝰ vendi. l. altius. ⁊ õ na. ex libe. vẽ. c. vno. de decim. q̃ tuis.
f Satisfecerint. ad istar excõicati p manifesta offensa. s. de ver. sig. ex parte. i. ⁊. c. se. j. õ sentẽ. ex. solet. ⁊. c. venerabilibus.
g Perpetuo. Emanauit ad declarationez õcre. s. c. romana ⁊ correctionez eorũ que ibi no. ber. ⁊. s. e. c. nup. ⁊. s. de accu. sicut olim.
h Constitutõis s. e. c. i.
i Negligentes. ꝓtrariũ no. ber. in ꝓdictis locis: sed aliud ẽ visitare aliud de criminibus inquirere: vt dixi s. e. c. i.
k Et iterare. repete fm ꝓstitutionẽ ⁊c. qõ est. s. ⁊ idẽ repetas in. pr. õ.
l Alijs. puta subditis suffraganeorum.
m Premissis. visitationi iterationi ⁊ pcurationi.
n Obstante. ad idem. s. c. pri. cũ suis pcor.
o Absoluere. No. casũ in quo archiepus in subditos suffraganeoꝝ iurisdictionẽ hz. Item per totam pouinciam dat litteras indulgentiaꝝ. s. de pe. ⁊ re. nostro alios casus hẽs. ix. q. iij. in suma. s. de of. or. pastoralꝭ.
p Salutares. nõ nimium austeras. xxvi. q. vij. alligant. ⁊ in eis iponendis ꝓsideret que leguntꝫ de pe. di. v. consideret. ⁊. s. de homi. sicut dignum.
Si ecclias. Emanauit ad õclarationẽ eoꝝ q̃ no. hosti. s. e. ti. c. i. ꝓut ecclesia dicit ꝓsecrata: basilica nõ ꝓsecrata: de reli. do. c. i. sz õ nõ ꝓsecrata pollluitur: sed aliter reconciliatur. s. e. c. vlt.
r Pollui. quo ad opinionẽ hoium qui cã pollunt quãũ in eis est: que eni sunt sãcta coingnari nõ possũt xv. q. vlt. c. vlt. de coha. cleri. ⁊ mu. vestra. ⁊ qd firmuꝫ erit aut stabile: si sãctas icurrupta coꝛũpat. C. õ epis. ⁊ cleri. si quẽ ch̃. ⁊ od hoc dico q: si pollutio fuerit occulta nõ dz recõciliari: dicũt eni theologi: ⁊ tõ recõciliat ecclia: vt vidẽtes laici ecclias sic lauari: q̃ nõ peccauit: cogitent itra se quãtũ ꝓ lauatione peccatoꝝ laborandũ sit: ⁊ ꝓbat hoc iure: q: ecclesia nõ iudicat de occultis. xxxij. di. erubescãt de sumo. ma: nõ ob. de adul. significasti. q: dico q: adulteriũ ibi publicũ erat: qõ patz ex eo q: adultero indicta fuit purgatio.
s Sanguinis. humãi ⁊ iniurioſi: vñ si ibi occidat canis vel humanus sanguis casu effũdat: ecclesia nõ est reconciliãda: ⁊ si sine sãguinis effusione occidat ibi hõ: puta cũ tersorio ad collum bñ recõciliatur ꝓpt crimẽ homicidij ⁊ vulnerã re conciliat ecclia: nõ dicũ an in eis fuerit sãguinis effusio: necne: ⁊ si extra ecclias vulneratus ad ecclesiã fugiat: ⁊ ibi sanguinẽ spargat: nõ recõciliatur ecclia: secus ecõtrario vel cũ sanguinẽ colligit in scutella: si autez sup̃a tectũ pone cũ sagitta hõ interfic̃: dixit ibi hu. q: nõ est faciẽda reconciliatio: q: extra ecclias videt factũ. Sz gd si sacr̃ vir ibi occidat: vũ gd recõciliabit eccla. videt q: sic: q: idistincte intra loquunt: ⁊ sceleratius est in stum ⁊ sanctũ occidẽ q̃ iniustũ. xxiij. q. v. si non licet. in ꝓtrariũ videt cum ecclia sãctificata sit non pollluta: sz hoc verũ ẽ ex sanguinis effusi passione: sz ex ipsi⁹ effusi actiõe bene pollluit: iuxta illud: actio displicuit: passio grata fuit: vñ pumũ teneas locum tamen sanguinis non lauabunt.
t Seminis. humani nõ canuꝫ: ⁊ itelligũt hic gdã de semie fornicario: vñ si vir cognoscit vxorẽ in ecclesia nõ recõciliabit hoc tenet hug. cuius glosas posuit ioãnes: õ ꝓse. di. i. in eccle sijs. vincen. ⁊ gandolphus. Sz ipse ioãnes õ qõ verũ puto allegabat. ff. de sol. l. q: dicim⁹. ⁊ hoc no. xxxi. di. quoniã. lxxiij di. ecclesijs. xxxiij. q. iij. apostolus. nã multa licita ex loco sũt illicita. ij. q. vij. accusatio. de imu. eccle. c. i.
u Lotiguum. ꝓtigua dicunt quoꝝ extrema se ꝓtingunt.
x Pollutum. concoꝛ. j. de sen. excõ. si ciuitas. vbi idẽ de ecclesia interdicta distinguitur.
y Polluto. sanguinis vel seminis effusione: vt. s. vel qz ibi fuit aliquis excõicatus sepultus. s. e. ꝓsulisti.
z Maius. ad se trahere videat: qõ ẽ. j. ⁊ hoc ẽ nõ dz. s. e. q: in dubijs vbi de hoc: ad idẽ. s. e. li. de pben. c. antepenultio.
a Pancipale. qõ esse nõ dz: imo potiꝰ ecõtrario. j. õ reg. iur. accessoꝝ, cum suis concoꝛ,

ꝓsona cuiuscunq; sit dignitatis ꝓditionis aut statꝰ a prefatis ecclesijs aut personis ꝓ personis ipsis aut rebus ꝓdictis[a] talia exigat vel extoꝛqat per se vel per aliuz[b] suo noie vel etiã alieno[c] aut eas ad huiusmodi psoluenda compellat. Qui vo contra fecerint si persone fuerit sigl̃ares[d] ex cõmunicationis: si aũt collegiũ vl vniuersitas[e] ciuitatis castri seu loci alicius cuiuscũ qz: ipa ciuitas castrũ vel locꝰ interdicti sententias ipo facto icurrãt: nec ab excommũicatione huiusmodi absolutionez vl interdicti relaxationez obtineãt: donec exacta plenarie restituerit: ⁊ õ trãsgressione satisfacerit[f] competenti. dez Perpetuo[g] õclaramus edicto archiepiscopuz posse fm tenoꝛez ꝓstitutionis[h] felicis recoꝛdationis inno. pape iij. õdecessoꝛis nostri super hoc edite suaz, puiciaz uisitare libere: lz non sint eius suffraganei negligentes[i] ⁊ iterare[k] re[l]visitationez eandẽ: ac pcurationes alocis recipere visitatis ꝓsuetudie: siqua forsã ab ipsis suffrãganeis vel ab alijs[m] allegẽt: ꝓmissis[n] ꝗria ñ obstãte[o]. Poterit etiã idẽ archiepus dum visitat confessiones subditoꝛuz suffraganeoꝛuz audire ac absoluere[p] cõfitentes: ⁊ ipsis penitentias iniungere salutares[q]. Bonifacius octauus.

De consecratione ecclesie vel altaris.

Si ecclesiã pollui[r] sanguinis[s] aut seminis[t] effusione ꝓtigat: ipi[u] cimiteriuz si ꝓtiguũ[x] sit eidez cẽset esse pollutũ[y]: vnde ãteq̃ recõciliatũ fuerit: ñ debet in eo alicꝫ sepeliri: sec⁹ si remotũ fuerit ab eadẽ. Mõ sic õz in casu ꝓuerso sentimus: vt videlicet polluto[v] cimiterio: q̃uis ecclie ꝓtiguo debeat ecclesia reputari polluta: ne minus dignũ maius[z] aut accessoꝛiũ ꝓncipale[a] ad se trahere videat. Nõ vnuz sed plura

a ¶ Pariete. paries igit diuisionē iducit: ad idē. ff. c. ii. ō etc. vbi periculum. ff. in eodem.

b ¶ Violatū. Mo. q; lz accessoriū seq̃tur ꝓncipale ꝓtiguū: non tñ sequitur accessoriū ēt contiguum vt hic: multo ergo minus ꝓncipale sequetur accessoriū: vt. ff. ꝓx. rñ.

c ¶ Doctosus. festa xij. apostoloꝝ iij. euāgelistaꝝ t. iij. doctoꝝ t ꝓfessoꝝ eccle. i. gregorij augustī ābrosij t hieronymi: sub offō dupli ei ōbēt solēni celebrari.

d ¶ Duodeno. hoc dicē ꝓpt paulū t illos q nō fuerūt ō numero: hi aūt fuit. xij. petr⁹ ioānes iacob⁹ çebedei andreas philipp⁹ thomas iacob⁹ alphei simō iudas iacobi t matthias q fuit i locū iude scarioti.

e ¶ Quattuor. marcum matthēū lucā t ioannē.

f ¶ Sedis. sol⁹ papa habet non solū certos ō lātis ꝓe alijs extollere: sed ēt eos canoniçare multiplici ratōe. Primo qr ista ē vna de maioribus causis que inter christianos ꝓponi possit: t sic ē ad sedē ap. referēda de bapti. maiōes. Scōo qr miracula attribuūt fidei hec igit qō cū sit de fide ꝓcipue ē ad sedē ap. referēda. xxiij. q. i. quotiēs Tertio qr ad papam spectat ōclarare dubia scripturarū: qui fi. sint le. p venerabilē multo fori⁹ dubia scitatis: qr circa maiora mai⁹ piculū vtitur: tō tē. ff. de elec. vbi piculum. Quarto ne ꝓpter multoꝝ cḗoꝝ simplicitatē populū, decipi contigat. ff. c. ti. c. i. t. ij. Quinto ne i ifinitū cōtingat scōs multiplicari: t sic deuotionē refrigescere t scitatē vilescer. lxxx. di. epi. videt tamē ad id cōtra. ff. de ferijs. c. vltj. de cōse. di. iij. c. i. vbi vr q epi hoc possunt: sed ill̄ud itelligit de scis tā ea nonizatis: nō enīz omnia festa vbiq; coluntur: hoc aūt cōsequit sanct⁹ per canonizationē: q; ecclia ꝓ eo solēniter t ꝓ aliquib⁹ solēni⁹ dicit officiū: vt hic. Jtē inter alios sactos in letanijs nominat t invocat: t sic eccla i canōizatōe erraret qō ñ est credendū: lz accidere posset: de sen. ex. a nob. ij. nihilominꝰ ꝓces in honorē talis accepte t grate sūt: ꝓ fidē. n. christi oia purgant: de coha. cle. t mul. vestra. Et esto q; vtas canonizatōis ōficiat nō deficu fides: de bap. ōbinū. ō pby. nō bap. c. ij. t. iij. Dicim⁹. n. q; cuilibet licz i secreto alicui defuncto quē sanctum credit ꝓces porrigē: vt ꝓ ipso ad deū intendat: lz solennes ꝓces publice emittē vel solēne offiū publice dicē neḡat: vt dixerūt ino. t host. ff. e ti. Ad canoniçandū aūt sanctos igrendū ē an illi de quo canoniçando q̄rit ꝓior vita testimonijs ꝓbeat, ꝓ laboꝝ⁹ multis moribꝰ castis actibus strenuis. lxi. di. mirarur. Oportet enī hoc pñi testificatione ꝓdicari: t bōe fame ꝓconijs nō tacerī. xij. q. ij. q̄ttuor. t marie q̄ri oz de simplicitate t hūilitate: qr sup bis de⁹ fīliū: hūili b⁹ aūt dat gr̄az. itē oz q̄ri an i vita pcutōes pass⁹ fuerit vij. q. i. ois q. t. c. ibi adunari. t an pass⁹ fuerit ex charitate. i. q. i. vide. Querenduz ēt est ō miraculis factis in vita t post mortē. Et q̄tū ad hoc q; sit miraculū q̄ttuor regrūt. Primū q; ex deo non ex arte ꝓtigat: nec ex diabolo. nā miracula quandoq; fiunt per malos. i. q. i. teneamus. t. c ꝓphxtaut. necesse est enim martyres a deo impetrasse q̄ mandant. l. di. si q̄s ꝓpostea. Scōz q; sit contra naturam: sicut ō virga moysi mutata i colubrum: t ō asina loquente ad balaā supra de here. cuz

Dolosus festa xij. apostoloꝝ iij. euāgelistaꝝ t. iij. doctoꝝ t ꝓfessoꝝ eccle. i. gregorij augustī ābrosij t hieronymi: sub offō dupli ei ōbēt solēni celebrari. d ¶ Duodeno. hoc dicē ꝓpt paulū t illos q nō fuerūt ō numero: hi aūt fuit. xij. petr⁹ ioānes iacob⁹ çebedei andreas philipp⁹ thomas iacob⁹ alphei simō iudas iacobi t matthias q fuit i locū iude scarioti. e ¶ Quattuor. marcum matthēū lucā t ioannē. f ¶ Sedis. sol⁹ papa habet non solū certos ō lātis ꝓe alijs extollere: sed ēt eos canoniçare multiplici ratōe. Primo qr ista ē vna de maioribus causis que inter christianos ꝓponi possit: t sic ē ad sedē ap. referēda de bapti. maiōes. Scōo qr miracula attribuūt fidei hec igit qō cū sit de fide ꝓcipue ē ad sedē ap. referēda. xxiij. q. i. quotiēs Tertio qr ad papam spectat ōclarare dubia scripturarū: qui fi. sint le. p venerabilē multo fori⁹ dubia scitatis: qr circa maiora mai⁹ piculū vtitur: tō tē. ff. de elec. vbi piculum. Quarto ne ꝓpter multoꝝ cḗoꝝ simplicitatē populū, decipi contigat. ff. c. ti. c. i. t. ij. Quinto ne i ifinitū cōtingat scōs multiplicari: t sic deuotionē refrigescere t scitatē vilescer. lxxx. di. epi. videt tamē ad id cōtra. ff. de ferijs. c. vltj. de cōse. di. iij. c. i. vbi vr q epi hoc possunt: sed ill̄ud itelligit de scis tā ea nonizatis: nō enīz omnia festa vbiq; coluntur: hoc aūt cōsequit sanct⁹ per canonizationē: q; ecclia ꝓ eo solēniter t ꝓ aliquib⁹ solēni⁹ dicit officiū: vt hic. Jtē inter alios sactos in letanijs nominat t invocat: t sic eccla i canōizatōe erraret qō ñ est credendū: lz accidere posset: de sen. ex. a nob. ij. nihilominꝰ ꝓces in honorē talis accepte t grate sūt: ꝓ fidē. n. christi oia purgant: de coha. cle. t mul. vestra. Et esto q; vtas canonizatōis ōficiat nō deficu fides: de bap. ōbinū. ō pby. nō bap. c. ij. t. iij. Dicim⁹. n. q; cuilibet licz i secreto alicui defuncto quē sanctum credit ꝓces porrigē: vt ꝓ ipso ad deū intendat: lz solennes ꝓces publice emittē vel solēne offiū publice dicē neḡat: vt dixerūt ino. t host. ff. e ti. Ad canoniçandū aūt sanctos igrendū ē an illi de quo canoniçando q̄rit ꝓior vita testimonijs ꝓbeat, ꝓ laboꝝ⁹ multis moribꝰ castis actibus strenuis. lxi. di. mirarur. Oportet enī hoc pñi testificatione ꝓdicari: t bōe fame ꝓconijs nō tacerī. xij. q. ij. q̄ttuor. t marie q̄ri oz de simplicitate t hūilitate: qr sup bis de⁹ fīliū: hūili b⁹ aūt dat gr̄az. itē oz q̄ri an i vita pcutōes pass⁹ fuerit vij. q. i. ois q. t. c. ibi adunari. t an pass⁹ fuerit ex charitate. i. q. i. vide. Querenduz ēt est ō miraculis factis in vita t post mortē. Et q̄tū ad hoc q; sit miraculū q̄ttuor regrūt. Primū q; ex deo non ex arte ꝓtigat: nec ex diabolo. nā miracula quandoq; fiunt per malos. i. q. i. teneamus. t. c ꝓphxtaut. necesse est enim martyres a deo impetrasse q̄ mandant. l. di. si q̄s ꝓpostea. Scōz q; sit contra naturam: sicut ō virga moysi mutata i colubrum: t ō asina loquente ad balaā supra de here. cuz

cimiteria esse noscunt: que q̄ uis sibi coherētia pariete tñ medio se iungūtur. ¶ Jōq; violato eoꝝ altero: alterum lz ō vno ad aliud per pozraz itermediā habeat accessus: ñ ꝓpter hoc reputabit violatum. Bonifacius. viij.

De reliquijs t veneratione sanctoꝝ.

Doriosus de i sanctis suis t i maiestate mirabil: cui⁹ inestimabil altitudo prudētie nullis iclusa limitibus: nullis termis cōprehensa recti cēsura iudicij celestia parit t terrena disponit: t si cunctos eius mīstros magnificet: alt decoret honorib⁹: t celesti efficiat beatitudis possessores: illos tñ vt dignis digna repēdat: potioribꝰ attollit isignijs dignitatū: t ꝓmioꝝ vberioꝝ retributiōe ꝓsequit: q̄s digniores agnoscit: t ꝓmēdat igentioꝝ excellentia meritoꝝ: sic t alma mat ecclesia ei⁹ sacra vestigia ꝓsequens t exemplo ducta laudabili: lz vniuersos i regnis celestibus cōstitutos studijs honorare sollicit t sonoris efferre ꝓconijs non desistat: glorioſissimos tñ christiane fidei ꝓncipes athletas dei electos iustos seculi iudices lumia va mūdi: videlicet christi redēptoris apostolos numero duodeno cōtentos q̄ viuentes i carne ꝓdictam ecclesiam suo ꝓcioso sanguie plantauerūt ipsam erigendo sublimit t disciplinis sanctissimis dirigēdo: reuerendissimos ēt patres viroſq; clarissimos q̄ttuor euāgelistas dñi ꝓ quoꝝ diligentissima et fidelissima studia eidez eccle sie sacra euāgelia illuxerunt.

¶ Egregios q̄z ipsius doctores eccle beatos gregoriū: q̄ meritis iclytus sedis ap. curā gessit: augustinū t ābrosium venerandos antistites ac hieronymū sacerdotū ꝓdituz titulo eximios ꝓfessoꝝ sum mis attollere vocib⁹ laudib⁹ ꝓsonare ꝓcipuis: t spālib⁹ disponit honoribus venerari: horuz quippe doctoꝝ per lucida t salutaria documēta ꝓdictā illustrarūt eccliaz: de coꝝarūt virtutib⁹: t moribus iformarūt: ꝓ ipsos ꝓterea q̄ si luminosas ardētesq; lucernas sup candelabrū i domo dñi positas errorū tenebriſ ꝓfugatis toti⁹ coꝝporis ecclesie tāq; sidus irradiat matutinū eoꝝ ēt fecunda facūdia celestis irrigui gratia influēte scripturarum enigmata referat: soluit nodos: obscura diluci dat: dubiaq; ōclarat: ꝓfūdis q̄z ac decoris illoꝝ ꝓmonib⁹ āpla ipsius eccle fabrica velut gēmis vernantib⁹ rutilat: t v boꝝ elegantia singulari gloriosus sublimata coruscat.

¶ Jdeoq; circunspecta prudentia dicte sedis que actib⁹ intenta salubribus t opibus exposita pietatis libenter et solerter exequitur que sunt ōi: premissa sollicite digneq; considerans t debita meditatione perlustrans: ad diuini nominis honorem et glorā exaltationem catholice fidei salutemq; fidelium merito cēsuit: rite q; prouidit: apostolos euangelistas t cōfessores

De religiosis et immunitate ecclesiarum et aliorum locorum religiosorum

ex intuito. Tertio q̄ nō sit ex vi vbo rū: sz hominis merito id contingat. nā panis t vinum ptāte t vtute vbo rū trāssubstantiantur in corpus t sanguinez. ꝫ. de cele. miss. cū marthe. §. q̄sumsi. Quartuz q̄ sit ad corroborā tionē fidei: herbaeni ministerio hominis trāsit in vitrū: sed hoc nil ad corroboratiōem fidei: t tō ad canōizationē nisi hec q̄t tuor ꝓcurrant miracula: nō ꝓdessent sm̄ sunimistas q hoc no. supra co. ti. t moderni. ꝫ. ō test. venerabili.

g ¶ Duplici. dicit q̄dam officiuz duplex: cū tota antiphona dicit ante psalmuz t tota p̄ psalmū: cū als nō tota: sed solū pn̄cipiū dicatur ante psalmū: alij aliter clericis hoc relinquo.

QUia non nulli. seculares potestates ab ecclesijs vel ecclesiasticis personis tallias vel exactiones ꝑ rebus vel possessionibus acq̄sitis vel acq̄rēdis exigere non p̄sumāt: nec ꝯos cōpellere ad ipsaꝰ distrahenduz vel ēmanum suam ponendū. hoc dicit.

e ¶ Tpale. quod ecclesiastico minꝰ esse dubiū non est xcvi. di. si imperatō. ꝫ. ō ma. t obe. solite.

d ¶ Francie. accidentiam facti exp̄mit non localez ō ere. facit, vnde eaz

eosdem in vniuersali ecclesia honorificentie potioris ipendijs attollēdos: vt ab ea tanto ꝓpēsius honorari se sentiant: quanto ipsam pre ceteris excellentius illustrarunt. ¶ Nos itaq̄ pijs ducti consilijs dignisq̄ studijs excitati nōnullos p̄decessores nīos romanorum pontificum qui spālis deuotionis ꝓsequentes ānectū aliquoz festa sanctoruz sub duplici ordinauerunt offō celebrāda: imitari sollicite intendentes eorūdez apostoloz euangelistaruz t confessoz festiuitates pręcipuas de fratrum nostrorum ꝓsilio t assēsu sub officio duplici p vniuersas orbis ecclesias volum⁹: statuimus t pręcipim⁹ annis singulis perpetuis futuris tpibus solennit celebrari. Alex. iiij.

De imunitate ecclesiaz cimiteriorz t aliorz locorum religiosorum.

QUia nōnulli[b] hntes tpale[c] dominiū vel ptātis gerentis officiū secularis libertatē t imunitatē ecclīasticam ledere ac minuere tāq̄ honoris t ꝓuilegij ecclesiaz iuidi moliunt: expedit q̄ p diligentiā t auctez sedis ap. que curam hz ecclesiarum omniuz t tutelaz contra taliuz ausus t conamia opportunū remediū apponatur: vt eccle ipse i plenitudie iuris sui t libertatis itegritate lerent: ac ōte stabilis malignoz audacia t insolētiū nefaria temeritas ꝓpulsetur. ¶ Sane intellexim⁹ q̄ in regno francie[d] ꝓmunie scabini seu ꝓsules t alij dn̄i tempozales: t ht̄ q̄ iurisditionem i ipsis ꝓmunijs ciuitatibus castris t villis tpalem exercent: vel q̄b⁹ in illis

ꝓmissa est executio iusticie secularis molesti sunt nimium ecclesijs sup plurib⁹ t infesti: t inī cetera nituntꝝ studentꝝ vt illis collectas t tallias et alia h⁹i eedez ecclesie ꝓtextu bonoz[e] q̄ aq̄siuerūt tribuāt t ꝓsoluāt: vel extra manum suam ponant h⁹i acquisita. ¶ Uolētes itaq̄ sup his oīb⁹ ꝓut expedit sollicite ꝓuidere totq̄ temerarijs ausibus cōgruis p̄sidijs obuiare: auctez ap. ꝓhabita cū fratribus nostris diligēti deliberatōe decernim⁹ nō licere p̄fatis communis scabinis: t his q̄ i eis iurisditionem tempozalez obtinent vel iusticiā secularez exercēt: tallias vel collectas seu exactiones[f] q̄scūq̄ ecclesijs vl̄ personis ecclesiasticis iponer vel exigere ab eisdē ꝓ domibus predijs vel quibuscunq̄ possessionib⁹ ab eisdez ecclesiis vel psonis ecclesiasticis legitime hactenus acq̄sitis vel in posterū acquirendis etiaz si ipse ecclesie vl̄ psone vl̄ res h⁹i sint infra illoz districtū vl̄ territoziū ꝓstitute. ¶ Nec ēt liceat illis ipsas ecclesias vel psonas ad distrahenduz vel alienandū aut extra manum suā ponendū[g] acq̄sita iaz: vel q̄ deinceps acq̄rent aliqtenus coartare. G reg. x. in generali concilio lugduñ.

DEcet domū[h] dn̄i sancti tudo[i]: decet vt cuius in pace[k] factus ē locus eius cult[l] sit cum debita veneratiōe pacificus[m]. ¶ Sit itaq̄ ad ecclesias humilis t deuotus ingressus: sit i eis q̄eta ꝓuersatio: deo grata: iuspicientibus placida: q̄ ꝓsiderātes nō solū i stituat[n] sz ꝓficiat[o]. ¶ Cōueniētes ibidē[p] nom̄ illud: qō ē sup oē nom̄: a q̄ aliud sub celo n̄ est datū hoīb⁹ i quo saluos

generaliter ꝓsequitur t. ꝫ. de censi. c i. e. li.

e ¶ Bonoꝝ. quid dices si tributarij predijs donet ecclesie: nunquid tenetur ecclesia ad tributum. dic q̄ sic: quia res transit cum onere suo. t q. ij. auc. sicut. ātt auc. sequen. xvi. q. i. sigs laicus de ōci. cū in tua. ad hoc. ꝫ. de censi. c. i. vbi de hoc.

f ¶ Exactiōes. adhuc ꝓ uidetur. ſ. e. clericis.

g ¶ Ꝓponendū. dicitur de iudeis q̄ tenentur ad decimas prediales: q̄ si ipsi non colerēt alij colerent. ꝫ. de deci. de terris. sic dicebant isti laici aut extra manuz vestrā ponatis hec predia: aut exactiōes solnatis vt vel a vobis vel ab alijs collectas: t tallias de ipsis possessionibus hēmus.

h DEcet domū dn̄i. diuide decre. in iij. ptes. In prima pōit constitutionis causam: vsq̄ ibi sit itaq̄. In secūda qualiter hominēs ō beāt se hȝie in ecclesijs. et a ḡbus abstineri vsq̄ ibi ordiarij. In tria q̄ ordinarij p se vel p alios hoc faciāt obſuari: vsq̄ ibi q̄ vo. ibi ꝓmiatur penā in contrarium facientes.

i ¶ Sanctitudo. sumptū ex psalmo: dominus regnauit decorem.

k ¶ In pace. ex psalmo notus in iudea.

l ¶ Cultus. nā erit cult⁹ iusticia silentium. v. q. ij. ij. in loco.

m ¶ Pacificis. est enim rex pacificus t venit pacem docere. xxiij. q. i. nisi bella. ioannes an.

n ¶ Instruat. p bonum exemplum. vij. q. i. §. cū vero.

o ¶ Reficiat. p doctrinā xxxvi. di. sigs vult. nam anima cibo spūali nutrit̄ tur. ꝫ. de of. oz. inter cetera.

p ¶ Ibidem. attollāt q̄ō est infra.

a Jesu christi. iesus hebraice dr latine saluator: xps grece latine dr vnctus: xpiani a christo: d sacra vnc. c. vno. §. i fronte. r pmo apud antiochiam fuit nom illud. xxij. di. c. sacrosancta

b A peccatis eor. nemunc. n. vult perire: de bap. maiores. § caute. ioannes an.

c Lordis. ad cor enim respicit deus. xiij. q. v. siquid inueniste.

d Vel. i. saltim.

e Capitis. l. di. i capite. ioannes an.

f Intrctis. vt nil animꝰ cogitet qꝫ prceat: ad qd sacerdos populu excitat sursum corda dicendo: de pfc. di. i. qñ.

g Parlamta. Nota ꝯ vniuersitates italie que frequenter faciunt in ecclesijs talia parlamcta.

h Turbare. ad hoc. ꝯ de sen. ex. veniens. i auc. de san. cpis. §. sigs tam sacra. colla. viij.

i Cómitti. ñ. n. debt ibi misceri scelerib⁹: vbi d peccatis e venia postulada: i auc. coll. viij. vt liceat ma. r aue. §. qr vo ita. r. ꝯ. e. t. immunitatem ad idc. de accusa. q̃luter r. C. vñ vi meminerint.

k Cimitijs. ꝯ. cu ecclia

l Negociatiões. nam dñs negociatores eiecit d templo: r ñsas nũmularioꝝ euertit. i. q. iij. ex mltis. lxxviij. di. eijciens. palea est. r rõ: qr talia difficile fuit sine pctõ: vt e. di. qñ nõ cognoui. r de pe. di. v. qualitas.

m Secularũ. id. ꝯ. e. c. i. Eccliastica vo iudicia ibi tractari pñt. ij. q. iij. c. vl. r. ꝯ. d ap. q̃ fronte. ioan. an.

n Suadẽda. que. s. dicta sunt vsq ad. v. nullꝰ

o Lópescãt. p cẽsuras ecclasticã vel aliaꝝ arbitrariã penã. ꝯ. d of. dle. de causis. io. an.

p Processus. quid d ꝯctib⁹ initis i eccla: nunqd valebũt. dic qꝫ nõ d bt fieri: r q faciunt peccãt p hãc dcre. tũ ꝯctus tenet. nã cuꝫ tñ pcessus r sniam iudicum irritet r penal' sit pstõ: pena ñ extẽdã. s. d reg. iur. i penis cũ suis concor.

q Deputãdoꝝ. i. illoꝝ quos dꝫ ordinarꝰ dputaf assiduos r ad ista idoneos.

fieri credẽtes oporteat: nom videlicꝫ iesu xpi[a]: q saluũ faciet populũ suũ a peccat[b] eorũ: exhibitõe reuerẽtie spãlis attollãt: r qd gnãliter scribit vt in nomie iesu oẽ genu flectat: singuli singularit i scipsis iplentes: pcipue dũ aguntur missaꝝ sacra misteria: glozio sũ illud nom qñcũqꝫ recolit: flectãt genua cordis[c] sui: qd vel[d] capitis[e] iclinatõe testent. attendant i locis eisd intẽtis[f] pcordijs sacra solẽnia: deuotis ozonibus insistat. nullꝰ in locis eisdẽ in qbus cum pace ac qeta vota ꝓuenit celebrari: seditionẽ excitet: cõclamationẽ moueat: ipetuzue committat.

¶ Cessent i locis illis vniuersitatũ r societatũ quarũlibꝫ ꝓsilia ꝓtiones r publica parlamta[g].

¶ Cessẽt vana r multo fortꝰ feda r ꝓphana colloqa.

¶ Cessent ꝓfabulationes qlibet: sint postremo q cunqꝫ alia: que diuinum pñt turbare[h] offm: aut oculos dei mie maiestat offendere: ab ipsis, prsus extranea: ne vbi peccatoꝝ ẽ venia postulãda: ibi peccãdi det occasio aut ozẽ hẽdant pctã ꝓmitti[i].

¶ Cessẽt i ecclijs earũqꝫ cimiterijs[k] negociatões[l] r pcipue nũdinaꝝ ac fozi cuiuscũqꝫ tumult[m]: oisi i eis secularib⁹[n] iudicioꝝ stre pit ꝓclescat: nulla inibi cã p laicos crialis maxie agitet: sint loca eaꝺ a laicoꝝ cognitionib⁹ aliẽa.

¶ Ordiarij locoꝝ hoc faciãt obseruari: suadẽda[o] suadeãt: inidicta h⁹ canonis aucte ꝓpescãt[p]: ad hoc alios ẽt i ecclijs ipsis magis assiduos r ad ꝓmissa idoneos ozputãdo: r nihilomin' pcessus[q]

¶ Acrimoniã. i. acrẽ penã: r dr ꝗsi acris mõitio vel. i. penã excõicationis ꝗsi a gremio eccle expellentes.

f Abstinẽ. hec est vna pnia: de pe. di. iij. c. i.

t Clericis. i pnia parte ponit excessus laicoꝝ q clericis collectas tallias r onera iponebãt: r excessꝰ clericoꝝ q talibus ꝓsentiebãt. secũdo ibi nos igit: pcipit psonas ecclasticas ꝓ rebꝰ suis vl ecclesiaꝝ nil laicis solue ꝛc obere absqꝫ lnia apo. se. sub qa cũqꝫ coloze mutui subuẽtionis dom⁹ alio quolibꝫ: vt ẽt ipsi laici talia ñ exigãt vl recipiãt: nec occupẽt quocũqꝫ mõ deposita eccla rũ vl psonaꝝ eccla sticaꝝ. singlares ꝯ faciẽtes excõicat: vniuersitates interdicit. q pene locuꝫ hẽant i, pmissioni b⁹ factis ẽt añ hãc pstõnes: si postmodũ soluãt vel recipiant: r ab his sentẽtijs sol⁹ papa absoluit ꝓtqꝫ in mortis articulo. ttio in v. ñ obstãtib⁹ oĩa priuilegia derogantia huic pstitutiõi cassat r irritat.

Bonifa. viij.

Clericis[s] laicos ifestos oppido[t] tradit ãtiqtas[u]: qd r pñtiũ expiñta tẽpoꝝ[v] mãifeste declarãt: dũ suis finib⁹ ñ ptenti[w] nituntꝰ iuetitũ ad illicita frena relaxãt: nec prudẽt attendũt: qꝫ sit eis i clicos ecclesiasticas ve psonas r bõa inidicta ptãs[x] ecclesiaꝝ plati ecclesijs ecclesiasticisqꝫ plis regularib⁹ r secularib⁹ imponũt onera grauia: ipsosqꝫ taliãt r eis collectas iponũt: ab ipsis suoꝝ ꝓuentuũ vl bonorũ dimidiã decimã seu vicesimã vl quãuis aliã portionẽ aut qtã exigũt r extorquent eosqꝫ moliunt mltifarie subiugere fuituri: sueqꝫ subtrahere ditioni[y]: r qd dolent referim⁹ nnulli ecclaꝝ plati ecclesiasticeqꝫ psone trepidãtes: vbi trepidãdũ nõ ẽ[z]: trãsitoziã pacẽ[a] qrentes plus timẽtes maiestatẽ tpales offendẽ qꝫ eternaꝫ[b]: taliũ ab vsib⁹ ñ taꝫ temerarie qꝫ iprouide acqescunt se. ap. aucte seu lnia non obtenta.

¶ Nos igit talib⁹ inids actib⁹ obuiare volẽtes d fratruꝫ nostroꝝ cõsilio ap. aucte statuim⁹: qꝫ qcũqꝫ plati ecclasticeqꝫ psone religiose vl seculares qrũcũqꝫ ordinũ ꝓditiõis seu stat⁹ collectas vel tallias

v Oppido. idest valde.

x Antigtas. ij. q. viij. laicos. r. c. laici. r antigtati credulitas r reuerentia debet. xi. di. catholica. r. c. ecclasticaꝝ. ꝯ. de trãsla. quanto.

y Tẽpoꝝ. ꝯ. d cẽsi. felicis. r d elect. fundamẽta.

z Contẽti. r male. xiij. q. i. c. i. d se pl. c. i. ſ. d pui. c. i.

a Ptãs. xcvi. di bñ gdẽ. d pstitecclã sancte marie

b Ditói. vt peioris ꝓditionis sit sacerdotiũ qꝫ fuerit sub pharaone. ꝯ. e. non minus.

c Non est. de rescrip. cũ ptingat d simo. r si qões. C de fi. instru. l. vlti. ad fi. to. an.

De immunitate ecclesiarum cimiteriorum et aliorum locorum religiosorum

d Pacem. huius seculi.

e Eternā. ꝛ male cū potius ꝺ rū facesset debeat. ꝫ. ō here. ꝯgentis cū suis cōcor. facit plan ecclesiaꝝ q̄ sint imitatores nabuchodo. q̄ vineā suā eruore defēdit. iij. regum xxi. c. ꝛ. xxiij. q. viij. ꝓuenior. ꝛ imitent ambrosiū idē dicentē: Si vultis corp⁹ occidere occurrā: vultis i vincula rape vultis in mortē: voluntas ē mihi ꝓ altaribus gratis imolabor. ꝓsecutionē ti fugē poterit seruata distinctione quā hēs viij. q. i. §. hoc tñc: ꝛ recitari solet de renū. nisi. §. ꝓpter maliciam.

f Coloze. g non excusat. ꝫ. co. li. ō elec. auaricie. xxiij q. iij. plerīq. de simo. intantum.

g Sedis eiusō. Aliquid correcta est decre. ꝫ. c. non minus. q̄ permittebat epō ꝛ clero in spicienti necessitates vl vnitates laicoꝝ eis sponte subsidium ꝓferre. dicq̄ decre. illa moderationē ꝛ determinationē receperat ꝓ decre. e. t. aduersus. vbi statutum fuit q̄ ēt illo casu id facē ñ possent ꝓter licentiā ap. se. non ergo corrigit ista sed penam ad ēcit.

h Momie. sic. ꝫ e. li. de elec. fundamenta.

i Interdicto. in vniuersitates non fertur sñia excōis vt. j. de sen. ex. romana. §. i vniuersitatem.

k Prelatis. huc usq̄ dixit de his qui post ꝓstōnem ultam, ꝓmiserunt ꝛ ōcimā viceſimā seu cēteſimā suoꝝ ꝛ eccliaꝝ ꝓuentuū vel bonoꝝ laicis ſoluerit vel promiserit vel se soluturos ꝓsenserit aut quāuis aliā q̄titatē portionē aut q̄tā ipſoꝝ ꝓuentuū vel bonoꝝ estimatōis vl valoris ipſoꝝ ſb aduitorij mutui ſubuentōis ſubſidij l' doni noie seu q̄uis alio titulo mō vel q̄sito colore' absq̄ aucte sedis eiusō: necñ ipatores reges seu ꝓncipes duces comites vel barōes ptātes capitanei vel officiales l' rectores q̄ cūq̄ noie' cēseant ciuitatū castroꝝ seu q̄rūcūq̄ locoꝝ constitutoꝝ vbilibz ꝛ quis alg'cuiuscūq̄ ꝓeminētie ꝓditōis ꝛ stat' q̄ talia ipoſuerit exegerit vel recepint aut apō edes sacras ōpoſita eccl'aꝝ l' eccliastica ꝓsonaꝝ vbilibet arrestauerit saiſuerit seu occupare ꝓſūpſerit vel arrestari saiſiri aut occupari mādauerit aut occupata saiſita seu arrestata recepint: necnon oēs q̄ scient dederit in ꝓdictis auxiliū ꝓſi liū vl fauorē publice l' occte eoipſo ſniaꝝ excōicatōis icurrāt. ¶ Vniuersitates q̄s que i his culpabiles fuerit: eccliastico supponiz' in dicto'. Prelat' ꝛ ꝓsonis eccliastic supradictis i vtute obediētie ꝛ sub depoſitōis pena districte mādates: vt talib' absq̄ exp̄ſſa ſnia dicte sedis nullaten' acq̄escāt: qq̄ ptextu cuiuscunq̄ obligatōis ꝓmiſſionis ꝛ ꝓfeſſiōis factaꝝ hacten' vl facienꝺaꝝ i antea: ꝓſq̄ h'i ꝓstō ꝓhibitō seu ꝓceptū ad noticiā ipſoꝝ puenerit: nihil ſoluāt: nec supradicti seculares quo quo mō recipiāt: ꝛ ſi ſoluerit vel ꝓdicti recepint in excōis ſniaz icidūt ipſo facto. ¶ A supradictis āt excōicationuz ꝛ itdicti ſniis null' absolui valeat p̄ter q̄ i mortis articlo' absq̄ ſe. ap. ăucte ꝛ ſnia ſpāli cū nostre intētionis existat: taz horrendā seclariuz ptātuz abusū nullaten' sub diſſimulatiōe' trāsire: ñ obstātib' n' q̄buscūq̄ ꝓuilegijs sub q̄buscūq̄ tenoꝛi b' formis seu modis aut vbrū ꝓceptōe ꝓceſſis ipatoꝛib' regib' ꝛ alijs supradictis: q̄ ꝺ ꝓmiſſa i nullo volum' alicui vel aliq̄b' suffragari. I dem.

Quoniā' vt itelleximus quoꝛūdā iusticiariozuz balliuoꝛ iudicū ue secluriū ac tpaliū oñoꝛ i q̄buscūq̄ pti b' p̄ſūptuoſa temēitas sic excreuit: vt i ītrſ eoꝛ siue distrctib' lrās aplicas ipetrantes vl ad iudices ordiarios eccliasticos recurrētes sup causis negocijs seu qōib': q̄ rōe ꝓsonaꝝ aut rez ō iure aut antiq̄ ꝓsuetudie' ad foꝛ eccl'asticū' ptinēt: obtinē ñ ꝓnt i eis ꝓ eos dē ordiarios iudices vel ap. litteras iusticie ꝓplemtū: quipotū' super illis recurrere ad iudiciū seculare: vel a lite cā seu qōe ō ſiſtere ꝓpelluntur. ¶ Nos iusticiaz nr̄az ꝛ eccl'ie ſpōse nr̄e nolentes negligē: q̄ alios i sua iusticia ꝓfouem' statuim' districti' ibibēdo: ne q̄s ipetratoꝛes lrāz nr̄arum vel alios i foꝛo eccl'astico ōlegato seu ordinario litigantes seu litigare volētes: siue ābe ptes hoc voluerit siue vna: super cāis eccliasticis: siue q̄ ad foꝛū eccl'asticū rōe ꝓsonarū negocioꝛ l' rez de iure vl de antiq̄ consuetudie ptinere noscūt: p se l' p aliū ad desistēdū vel i foꝛo seclari ō qōib' h'i litigandū p eoꝛūdez iudicū eccl'asticoꝛ vel ipetrantiū aut litigantiū seu volētiuz litigare aut ꝓpinquoꝛū' ipſoꝛ seu rerum illoꝛum aut eccl'esiarum suarum ēt captionez modisue alijs q̄buscūq̄ compellat: seu compelli faciat vel ſoluerūt: nūc dicē de his q̄ ante ꝓstitutionē vl ei' noticiam ꝓmiſerūt ꝛ p' ꝓstōnem ſoluerunt ꝛ p' eius noticiam.

l Articulo. iste semper excipit: vt. xvij. q. iij. si quis suadente.

m Dissimulatiōe. dissimulatio ē peccatū mōtale in plato. xliij. di. sit rector. ꝛ c. epheſijs. ꝛ xlvij. di. c. vlti. ꝛ. ꝫ. de of. oꝛ. irrefragabili. io. an.

n Non obstantibus. papa ergo pōt tollere ꝛ moderari ꝓuilegia p se data: vt. j. ō sen. ex. c. vl. in fi. de ꝓmit. ne aliqui. ꝛ sic regula illa decet cōcessum tē. j. de reg. iur. nō hz locum in ipso ꝓncipe: vt ibi dixi.

o Quoniam. excommunicati sunt q̄ ipediunt sup causis que ad foꝛum eccliasticum de iure vel de ꝓsuetudie ptinent litteras a se. ap. impetrari: vel sup ipsis coꝝ ordinarijs vel delegatis eccliasticis litigari.

p Partibus. sicut olim erat in ciuitate pisana. ꝫ de sen. ex. grauem.

q Consuetudie. q̄ dat iurisdictionem. ix. q. iij. conquestus. de foro cōpe. cū cōtingat. ad idez. ꝫ. e. li. ō excep. c. vltimo

r Ecclesiasticū. de secularibus non intromittit se ecclesiasticus ut der: nisi in casibus. ꝫ. de foro compe. lz ex suscepto.

s Consuemus. sic. ꝫ. de supplē. negligē. pla. lz. nam ꝛ ordinata caritas a seipsa incipit. xxiij q. v. si non licz ō vsupal. nisi specialis.

t Propinquoꝛ. Nō. casuz in quo laico iniurians excōicatus est: sic. ꝫ e. li. de elect. sciant. j. de sen. exc. quicunq̄.

a ¶ Satisfactū. ergo nō sufficiē cautio: imo dz ꝓcedē satisfactō sicē cū qs excōicatus ē ꝓ manifesta offēsa. s. de v. sig. ex parte. i. t. c. se. vel ꝓ manifesta ꝓtumacia: vt. j. ō tē. ex. venerabilib⁹.

b ¶ Absoluat. nūc demū poterit ab ordinario absol'. (§. secus. nū: ex quo papa sibi nō reseruauit: de sen. ex. nuper.

c ¶ Os qui. ꝛ hos ꝛ quos hic ꝓnidet arguebat ber. de pulle. quanto. in glo. t. in fi.

d ¶ Subditis. lz solis subditis ipetrarēt: nī clericis ꝓpetebat actio ō dolo ad suū dīnuz ꝓsequēdū q ꝓpetit: quotiēcūqz aliqd dolo fit: t alia actio deficit. ff. de do. l. i.

e ¶ Libertat'. isti lz quo ad ꝓbā nō viderēt ifrigēbāt libertatē: nī ifrigebāt quo ad mentē faciendo fraudē de ꝓsona ad ꝓsonam de quo dic vt. xiij. q. iij pleriqz. s. de pulle. quāto. ff. de legi. l. ꝛ. j. ō regu. iur. c. vl. t ꝛ tales habebas ꝓuisuz. s. de sen. excom. grauem.

f ¶ Subiacere. in statutarijs potestatib⁹ ꝓsulibus t scriptozibus statutoū q sunt ꝛ libertatem ecclesie: dic vt. s. de sen. excom. nouerint.

g ¶ Statutuz. s. e. super specula

h ¶ Plebāis quod itelligevt dicitur.

i ¶ Leges. nō eni debēt velle videri secularū vl forensiū disceptionū peritī. C. de epis. t cleri. repetita.

k ¶ Physicam. nō dz hoc facere sub specie lāguentiuz curandoz fratrum. s. e. nō magno.

l ¶ Clementis. quā nō habemus: lz eius mētē hic īserit t incipiebat: habito cū fratribus uostris consilio.

m ¶ Declaram⁹. Uo. approbatā opi. gof. q hoc dicebat i ſūma hui⁹ ti. i fi. t ꝓcoz. pe. ō sam. t abbas. t ē rato: qz ꝓstitutō illa penalis erat: t nō restringēda. j. de reg. iur. i penis. cū suis ꝓcoz. nō ob. de elec. dudū. ij. vbi dicit q idē iudicū tē. qz illō hz locū in casu ipi⁹ decre. s. quo ad pluralitatē: ītē quo ad ordines. vides eni q archidiaconus nō cogit nisi quo ad diaconatū: de elec. cū in cūctis. ergo nec habēs curā aiaz: lz hoc est falsū: vt. s. e. li. ō elec. licz canon. Reprobata est aūt opi. bernino. fm quosdā libros t hosti. q dicebāt ꝛiuz ꝓpter dictā de cre. dudū. Ite ex eo q qs hz curā sacēdos fieri dz: lz sacerdotes ꝓhibent ꝓ ipsā decre. honozij: ergo t curā habētes. Ite ex eo q ꝓstitutio fauorabilis erat: t sic ampliauda. j. de reg. iur. odia. Ite ex eo q ꝑ dicare tenet: t sic dz esse sacerdos. xvi. q. i s dūcimus. lz ꝓsbyti ex ordine nō ex cura ꝓhendunt ꝓstone honozij: t iterd. ō necessitate nō habēt fieri sacerdotes rectores parochialiū ecclia; vt. s. c. li. de elec. statutū. vel pone q ꝓcuret: nec per se alioſue impediat: quo min⁹ cozaz iudicibus ecclīastic' ōlegatis seu ordiarijs q relantes de causis q vt ꝓmissū ē ad cognitionez ꝑtinēt eozūdez: possint libe iusticiaz obtinere: nec ad ꝓdcā facīēda det auxiliū ꝓsiliū vel fauorē. Sic̄s vo ꝓtra ꝓsūpserit: excōicationi se ipso facto nouerit subiacere: a q nisi ta iudici cui⁹ cognitio fuerit ipedita vel iurisditio vsurpata: q̄ ꝑ q turbata i ꝓsecutōe fuerit sui iuris: ō iniuria dānis expēsis t itereſſe pr⁹ ꝑ eūdez integre fuerit satisfactū nulla tenus absoluatur. Idem.

Os q tale dominium obtinētes suis subditis ne ꝓlatis aut clicis seu ꝓsonis ecclīasticis dcq̄ vendāt aut emāt aliqd ab eisdez: neqz ipis bladū molāt coquāt panem aut alia obsequa exhibere ꝓsumāt: aliqn iterdicūt: cuz talia i derogationē libtatis ecclesiastice ꝓsumātur: eoipso excoicationis sētētie decernimus subiacere. Boni. viij.

annus nō est elapsus. vel pone secum dispensatum p decre. s. de elec. cum ex eo.

n ¶ Rone. q. di. ii habērēt dispēsatiue vel alio mō ꝓsonatū cū illis ecclijs bñ tenent ꝓstone: vel si essēt ꝓsbyti: tenentur non ratione ecclie: sed ordinis: vt. s. dixi.

Ne clerici vel monachi secularibus negocijs se immisceāt.

Statutū felicis recoz dationis honozij pape iij. ꝓdecessoris nīi: qō decanis archidiaconis ꝓpositis plebāis cātozib⁹ t alijs clericis hñtibus ꝓsonatus audire leges vl physicā iterdicit: ad eos q parochiales ecclias obtinere noscunt: pie memorie clementis pape. iij. ꝓdecessoris nostri vestigijs iherētes: ōclaram⁹ ꝓ pñtis ꝓstitutionis oraculo rone ecclīaruz h'i ñ extendi: nisi eedez ecclie fuerit plebāie sub se capellas hñtes: i qb⁹ istituāt clici ppetui nequntes ab ipis absqz cā rōabili amoueri. Idem.

Ut picl'osa religiosis eua gādi mā subtrahatur di stricti ibidem ne ōceto aliqs quācūqz religiōez tacite l ex ꝓsse ꝓfess i schol vl alibi teme hitū ligiōis sue dimittat nec accedat ad quis studia līa rū: nisi a suo ꝓlato cū ꝓsilio sui ꝓuēt vl maiōis ptis eius dē sibi eūdi ad studiū licētia

o ¶ Capellas. qd si vnicā hz capellā si arguamus a verbis salte due ōbēt esse: ad hoc. j. ō regu. iur. pluralis cū suis ꝓcoz. ad hoc de deci. ad audiētiā. tutius videtur ꝛiuz tenere: ad h ff. vi bo. rap. l. aut ꝓtoz. §. hoies. isti. e. ti. in pn. ad idez §. e. li. ō elec. c. pe. i. Rñ. s. de pulle. vt pulegiū ibi aperiant eccle. i. ecclesia. i. di. oēs leges cū suis ꝓcoz. t. ij. q. i. in ꝓmis. nec ob. ar. a verb. qz nō dicit hoc: nisi fuerit plebania habens capellas: sed dicit in plurali plebanie habētes capellas: t pluralitatem capellarū ad pluralitatē plebaniarū referam: ar. ꝑdi. decre. vt ꝓiuilegia.

p ¶ Perpetui. s de capel. mo. c. vno.

q ¶ Ab ipis. s. plebanis vel capellis t melius.

r ¶ Absqz cā ratōnabili. de capel. mo. c. vno. vbi de hoc.

f ¶ Periculo-

sa. tracta fuit ō extravagāti gūis t doloze nō vacua.

t ¶ Quācūqz. dū tñ approbatā. s. de vo. c. vno. e. li.

u ¶ Vel exīsse. s. e. li. de regla. c. i. t. iij. t casu isto iter expressam professam: t tacitaz non est differentia: sicut alibi est. s. de elec. nullus. t. c. idēnitatibus.

x ¶ Professus. nam professus non pōt redire ad secularem: qō dic vt. s. de regul. consulti.

y ¶ Temere. ex cā enim licet habitum transformare si iusta sit puta timoz. s. de vi. t ho. cleri. clerici.

z ¶ Conuentus. alibi dat prelatus licentiam sine requisitione conuentus. s. e. li. de elec. si religiosus. ij. respō so. sed illud fauore ecclesiarum vacantium: ad idem s de testa. c. vlt. t illud fauore vltimarū voluntatuz: t qz pium executionis testamentoz onus.

a ¶ Licentia. t tunc pōt omnia sine quibus in studio cōmode esse nō possit: qō dic vt no. ij. q. vij. cum pastoralis. de accusa. ex parte.

a ¶ Vor. s. q apostatat d mittēdo habitū: vel q: vadit ad studium sine licentia.

b ¶ Ipso facto. spāle i religioso apostata: q: alis apostata ñ est excōicat⁹ iz excōicandus ꝺz q no. io. t ber. xxiij di. sigs ex clicis. ō vi. t ho. cle. sigs ex clericis. ō apostat. c. iij.

c ¶ Dimisso. qd si ñ dimiserit habitū. vꝺ q tūc doctores ñ sint excōicati: q: hec pēa ñ est āplianda. s. de. re. iur. i penis. dic ꝺ q: cōicant in crie: t sic cadē t nō minori excōicatione ligant: de sen. ex. nup. t. c. si pcubie t i hoc poterit dici hoc potius venire ad declarationem iuris vetis q̄ nouum casuꝫ ponē.

d ¶ Sciēter. vbi incederent in hitu nō haberet locuꝫ ignorantia: iz vbi dimiserāt habituꝫ ꝓbabiliter potant ignorare.

e ¶ Retinere. Nō offīū doctoꝝ scholaré ō scholis expellē. t p id q dicē retinē: dicas q̄ iz doctor sciat monachū habentez domū iuxta scholas doctoris in domo propria audire: excōicatus nō est. iā enīz inhibere ñ posset gn ster in domo ꝓpria: t facē qō dixi. s. ō re. iu. locupletari. Quid si monach⁹ ñ vult exire scholas. vꝺ per hanc litteram q licite vi possit expelli: ad hoc de sen. ex. veniēs. t ḧ maxime si vera esset opinio: q excōicatus nō gauderet priulegio canonis. qō nō t est vex ꝑm io. ber. t host. q de hoc. no. xvij. q. iij. sigs denceps. de sen. ex. contigit. i. Quid si non pōt expelli. excat scholas doctor ad istare eius: qō dicimus cū excōicatus intrat eccliaꝫ: vt no. xi q. iij. sicut apostoli. t p modernos. s. ō sen. ex. nup.

f ¶ Simili. q: cōmunicant in crie vt dixi: t q: conditor sibi ñ reservauit absolutionē: aliꝭ idulsisse vi. s. ō sen. ex. nuper. t facit qō no. s. e. sup specula.

g ¶ Piscop⁹. emanauit ad ōclaratiōez eoꝝ que no. ber. ino. t moderni. s. c. clericis. vbi videbatur glo. t host. sentire. q gnālez vicariū vel baluū posset dare ad talia: iz ñ spālez. Sꝫ ex ōbis ipsoꝝ oliz tenebā ꝺrium. nam dicunt q si appellet in tali cā: ꝺz appellari ad ipsuꝫ ꝓlatū t ipse aliꝭ delegabit: ergo etiam ꝑm eos spāliter poterat delegare. Quid ergo iuris de prelatis tpalem iurisditionē hñtibus habes hic: t quō eam cōmittere possint. Quid iuris ō clericis iniuriaꝫ passis: t quomodo de ipsa conqueri possunt habes. ſ. de homi ci. prelatis.

h ¶ Hoc maleficio. ergo t spāliter ꝑmittit. dic hos. s. e clericis. q sibi placeret: q aut daret clericis lnia tales p̄mitt⁹ sit ꝓcessa. Sicꝫ aūt hoꝝ⁹ temerariul violatoꝝ exiterit: excōis incurrat sniam ipso⁹ facto. Doctores ꝺz siue magistri ꝺ religiosos habitu suo dimisso⁹ legē vl̄ phycā audientes: scient⁹ docere aut i scholis suis pſūpserint retinere⁹: simili⁹ eoipso sint snia innodati. Idem.

Piscop⁹ seu ꝺcunq; aliꝰ ꝓlatus vel cleric⁹ iurisditionē obtinens tpalez: si homicidio aut alio maleficio ab aliq̄bus in iurisditiōe sua cōmisso: baluo suo aut alij cuicūq; iniūgat: vt sup hoc⁹ veritatē inqrens iustitie ōbitum exeq̄tur: irregularis censeri non ꝺz: q̄uis ipse baliu⁹ vel aliꝰ ꝺ malefactoꝝ ad penaꝫ sanguinis ꝓcesserit iustitia⁹ mediante. nam iz clericis causas sanguinis agitare ñ liceat⁹: eas tñ cum iurisditionem obtinent tpalem: debent t possunt⁹ metu irregularitatis cessāte aliꝭ delegare. Bonifacius octauus.

Explicit liū tius icipit q̄rtus De sponsalib⁹ t mrimoniis.

Ex spōsalib⁹ ⁊ puris⁹ t certis⁹ ēt si cōsanguinitatis ᵖ affinitatis ᵍ frigiditatis ʳ religionis ˢ aūt alia ᵗ quis rōe sint nulla: ꝺūmō ñ sint nulla ex defectu ꝓsensus ᵘ ozit efficax ad ipediendū t diriēndū seq̄ntia spōsalia vl̄ mrimoniū: ñ aūt ad ꝓcedēdū ᵛ ipedimū tū iustitie publice ʷ hōestatis.

Quare ille q̄ spōsalia pure ac determinate cū aliq̄ mulierē ꝺxit: t postmodū cū scōa pot ꝓsanguinea idē fec: ex poꝝ erat casus. s. e. ad audientiam.

q Affinitatis. in ꝑmo genere t q̄rto gꝺu vel citerioꝝ. s. ō cōsan. t affinu. non debet. t cum talis affinitas ānullat mrimoniū q̄ fecisset: secus si secura fuerit: ō eo q cogno. ꝓsang. vxo. sue discretionem.

r ¶ Frigiditatis. s. de frigi. per totum.

s ¶ Religionis. ꝓcedentis: q: tunc nullū est matrimoniuꝫ vel spōsalia: si segtur tūc dissoluit spōsalia: vt. s. ō puer. ꝑm. ex publico. t. c. ij.

t ¶ Alia. sic dicebat ꝑdictus canō. xxvij. q. ij. sigs desponsauerit. t multe alie cause reperiunt: puta votū solēne cognatio spiritualis t legalis t reliq̄ impedimenta: vt dixi in summa. iij. li.

u ¶ Consensus. puta ꝺcta ab infante vel furioso. s. e. dilectus de desponsa. ipube. litteras. t. c. accessit.

x ¶ Dissoluendū. hñ ergo dicebāt hug. t io. t sui seq̄ces q dicebant monachū sacerdotē frigidū t similes psonas ꝺhendo cum aliqua ipedire oēs consanguineos ꝺhere cum eadez: vt no. in ꝑdicto. c. siquis desponsauerit.

y ¶ Publice honestatis. s. e. sponsaz. publice. n. honestū est exquo ꝓsanguine⁹ me⁹ ꝓsenserit i bert: q ego illi hꝺre ñ possiz

z ¶ Idē fecit. s. q: sponsalia ꝺxerit. sponsalia vo sunt futuraꝝ nuptiarum, pmissio. ff. e. ti. i. i. xxx. q. v. nostrates. vij aduerte si cum ꝓma ꝺxerit de futuro: t postmodū cum secūda ꝓsanguinea in phibito gradu eoꝝ modo ꝺxit: t scōam cognouit: nec ꝑmam hꝺre poterit, ꝑter affinitatē supuenientem: q̄ soluit spōsalia de futuro: vt. s. ō co. q cog. ꝓsan. vx. sue veniēs. i. t. c

Nō q̄ anqua ex sponsalibꝫ oriaꝫ iusticia publica hoc exigat

ex lrīs. secūdā hꝫ non potuit: qꝛ publice hōestatis iusticia illū ꝯctum impedit ⁊ dirimit: vt. ē. rñ. ꝓximo.

a ¶ Derogat. No. qꝫ ls supuenies affinitas dissoluat spōsalia ō futuro: supuenientes tñ iusticia publice honestatis ipsa non dissoluit ⁊ merito. secūda. n. spōsalia tolluñ p publice hōestatis iusticiā ex ꝓmis idu cti. non ergo ex secūdis pōt esse hōestas que tollat ꝓmā: ⁊ est sī. lvij. di. siquis.

b ¶ Obligat⁹. nisi cum alia ñ ipsius ꝯsanguinea contraheret p vba de ꝓsenti. ē. si inter vel sup uenuret aliqō de his impedimentis q̄ dixi in simula circa pūct.

c ¶ Ille vo. reꝓbatur opi. inno. no. de spon. duoꝝ. c. i. vbi dicebat qꝫ p spōsalia sub ꝓditōne ꝯcta inducāt publicā hōestatis iusticia. hoſt. ꝯ ē. ad audientiaz.

d ¶ Ante. sec⁹ si post: qa tūc ñ decesset ꝓsensus sed esset pinde ac si a pūcto pure ꝯcusset.

e ¶ Presenti. qd si ꝯbit p vba de futuro: nūqd soluta sūt ꝓma spōsalia ꝓditionalia. credo qꝫ sic si. n. ꝓma spōsalia inducūt publice honestatē iusticiā: p iusticiaz publice honestatē supuenientem ex secundis ñ soluuntur vt. j. ꝓx. Rñ. sed si p primā non inducit iusticia: puta qꝫ p iusticiam supuenientem ex secūdis bñ soluant ꝓma: ls in vitate ꝓma sponsalia dicēda ñ sint: exquo ꝓsensus defecerat: vt hic: i. n. est in aliis ipedimentis. ē. de eo q cogno. ꝓlang. vx. sue venies cū si. vñ si post 2m ꝯctum superueniat ꝓditio: dico qꝫ primum mrimoniuz ꝓsūmare nō pōt publica. n. honestas non insurgit a die ꝯctus sed a die ꝓditionis ⁊ tō publica honestas que preuenit ꝓditionem hꝫ matrimonium ipedire ⁊ dirimere: vt. ē. i. rñ. cum per hoc reddatur inhabilis pūme: de iureiur. quēadmodum.

f ¶ Conditionē. hec vba itelligas: nisi inueniat carnis copula qꝛ tūc redditꝰ ꝓditione. ō ꝓdi. ap. de illis. ⁊ sic essꝫ ibi ꝓsensus ⁊ mrimonium: vñ tum ꝓpter affinitatē: tum ꝓpter iusticiaz ñ teneret matrimoniū postea cū ꝯsanguinea ꝯctum: ⁊ intelligē de ꝓditione honesta: nō de tali q̄ habeat ꝓ nō adiecta. ē. ō cō di. ap. c. vl. qꝛ illa inducerēt publicā honestatē: ac si pure ꝯcta fuissent. ⁊ no. hoſt. ē. ad audientiaz qꝫ sigs sub tali ꝓditōe ꝯ hat cū aliq̄: ꝓmitto qꝫ te ducā i vxorē si deo ⁊ eccle placuerit: postea ꝛpto ipeditō ⁊ solutis spōsalib⁹ ꝯbat cuz ꝯsanguinea illo: tenet ꝯctus: ⁊ ls hec ꝓditio intelligat ēt si ñ apponatur: tñ q̄ñ non exprimitur ꝓsensus purus remanet. ꝓditiones enī tacite ñ faciūt obligationē ꝓditionalē. ff. de ꝓdi. ⁊ demō. l. ꝓditiones extrīsecus. ⁊ no. ō iureiur. quēadmodū. tacitū tñ si exprimat facit rē ꝓditionalē. ff. ō le. i. si ita legatuz. §. i. vbi ꝓditio si volet posita in ꝓsona legatarij facit ꝓditionale legatū: ⁊ expīssa

S nocēt q̄ ñ expressa ñ nocēt. ff. de reg. iur. expīssa.

g S ifantes. illi spōsalia ꝯbere non pūt: cum etas illa gd sponsalioꝝ vigoꝛe: qb⁹ ꝓ publice hōestatis iusticiaz ex secūdis sponsalib⁹ subsecutam mīnie ꝛogat⁹: ad mrimoniuz ꝯbendū cū ꝓma remanet obligat⁹. Ille vo q̄ sponsalia cū aliq̄ muliere sub ꝓditōne ꝯxerit: si postmodū ante ꝓditionis euentū cū alia ꝓꝛ ꝓsanguinea p verba ꝯxerit ō pūt: cū ea remanere ōbebit: cū ex spōsalib⁹ ꝓditionalib⁹ añ ꝓditionez extantē sicuti ꝓsensuz nō habentibus ⁊ incertis nulla publice honestatis iusticia oriat. Bonifa. viij

De desponsatōe impuberū.

S ifantes adinuicē vl vnus maioꝛ septennio ⁊ alt minoꝛ spōsalia ꝯxerit: ipsi vel parentes ꝓ eis: nisi p cohabitatōez eoꝝ mutuaz seu alis vbo l facto ipsoꝝ liqdo appeat: eosdē i eadē volūtate fcōs matores septēnio pdurare: spōsalia h⁹i: q̄ ab initio nulla erāt: p lapsū dicti tpis minie qualescit: ⁊ iō cū sint nulla rōe defect⁹ ꝓsensus: publice honestat⁹ iusticiaz non inducunt.

Idē q̄ si pubes ⁊ impubes vl duo impuberes nō ꝓximi pubertatis i mrimoniū nō trāseunt de pūti: nec mrimoniū qō vt matrimoniū erate non tenuit: phibēte: p lapsuz dicti tpis qualescit: nisi per carnis copulā subsecutā: vel aliquē modū alium ꝯbentes eosdē cū eusdē perseuerātia voluntatis ad pubertatis tpa per videat ignoꝛet. C. ō fal. mo. l. i. ad hoc. ē. li. ō tēp. ōꝛ. nullus. C. de iur. delī. si iuranti.

h ¶ Septēnio. Nō qꝫ ls quo ad pubertatē sit i sexu differentia i numero annoꝝ. ē. puberes. ⁊ c. ꝓtinebatur quo ad ifantiā secus: qꝛ vterqꝫ ifans mior septennio: vt hic ⁊ ē. litteras ⁊ c. accessit.

i ¶ Eis. ignoꝛantibus vel scientibus nō curo sed aliter in maioribus: vt j §. ꝓꝛro.

k ¶ Verbo. qꝛ post septennium adiuti cem vocant se spōsos.

l ¶ Vel facto. vt qꝛ post septennīuz se cum iacet vel eam osculat: vt spōsus vel his si. ⁊ sic non refert: an qd fiat vbo l facto: ō ap. dilecti. ⁊ c. vt nostrū. ⁊ ad hoc ꝓcꝛ. de resti. spo. ex parte.

m ¶ Cōualescit. j. de reg. iur. ñ firmat. ⁊ intelligē per hoc. c. solutionem quā dixi. j. de reg. iur. ñ firmat. e. li. s. qꝫ solo tpis ꝯctu nō firmatur qō a ꝓncipio ñ valebat sed nouo subsequenti ꝓsensu interduz tacito interduz expresso bene vt hic vides: ⁊ ibi plenē dixi.

n ¶ Inducunt. ē. e. c. pri.

o ¶ Supplebat. ē. ō spō. veniēs. ⁊ c. ad id qō. ē. puberes. ⁊ c. ō illis. Et sic no. qꝫ si malicia suppleat etatē: ꝯbere potuit matrimoniū: ⁊ pcꝛ. ē. e. c. vl. ⁊ c. de illis. ⁊ est hoc ꝯ opi. tan. ⁊ hoſt. q dixerunt in pre. ōcre. de illis. qꝫ a ꝛ hoc vt teneat matrimoniū ꝯctum inter nuores i qb⁹ malicia supplet etatē regrit qꝫ iuicē se cognouerint: cū de hoc alit ꝓstare ñ possit exquo sunt miores: ls gof. ibi ꝯ. cui pcꝛ. ber. ino. ⁊ abbas. ⁊ hoc vex: ⁊ hic approbat. Quid si puer minoꝛ. xiij. an. multas mulieres cognouit: ⁊ mulier mioꝛ. xij. an. a pluribus⁹ cognita hi ꝯbūt matrimoniū: qs hebes diceret tale mrimoniū ꝓter carnalē ad iuicē copulam ñ tenere.

p ¶ De futuro. approbat qō no. ala. tan. ber. gof. ino. ⁊ hosti. ē. a nobis. ⁊ pbatur olim p hoc decre. ē. at testationes. ⁊ c. vl. ⁊ ē. ō ꝓdi. ap. sup eo. sepe enīz erit id quod agitur tacita nascit obligatio. ff. ꝓmoda. si is qui commodatum. §. vl.

q ¶ Mrimoniū. ⁊ ñ spōsalia: vñ ñ videbant ispōsalia ad hoc. ē. de os. dele. cū sup. ff. de spōsa. q̄stū. C. siquis alti vel sibi. l. multū interest. nec mrimoniū: qꝛ etas prohibebat. ls ꝓmū falsuz vt hic vides. ⁊ sic nō illō gn̄ale si non valet vt ago: valeat vt valē pōt. ē. e. a nobis.

r ¶ Modū alti. vt qꝛ simul cohabitauerūt: vel le cōiuges nominabant ⁊ aplexabantur: vt ꝓiuges.

De despensatione impuberum
De regeneratione spirituali

¶ Pubertatē. statiz ergo fugere dz ecclesia pōt: qđ dicit. s. ō spon. ad id qđ. t reprobat opinio pe. ō sāp. no. s. e. ti. c. vltimo per abbatem.

¶ Pozzo. ōc. arat notatq per inno. t host. s. de resti. spo. ex parte.

¶ Pro filijs. ñ eis mandātibus: q: tunc idem ē: ac si ipsi ēherent. s. e li. de pcur. c. vl.

¶ Cōtradixerit. ergo q tacz h casu non consentit. j. ō reg. iur. q tacet cū filius pcor.

¶ Sponsalia. cōtracta p parentes: t idē eadem rōe intelligas ō quolibz alio. s. de sponsa. ad id quod. t. s. ō ma. ōc. contra iter dic. ec. c. i. qđ huic bene pcor. t h ibi tenet host. ſz ino. ibi no. ōnūz dicēs speciale in patre: vt nomine filie presentis t non ōdicētis possit ipō salia ēhere. ff. despon. sed q̄ e patrū. t. l. se. C. ō nup. vidue secus in tutore. ff. de spon. si puelle. t nō ob. de spon. ad id quod. q: ibi interuenit carnalis copula: alis secus sm eum. sed verius videt qđ dicit host. ſz ibi ber. videtur ibi tenere opinionē immo. t q̄ decre. illa ñ loquat ō expresso ꝓsensu, pbatur: q: quare posuisset papa ibi verba que saptunt tacitū ꝓsensum. Itē non inuenimus q̄ paternus consensus aliquid i ōcu matrimoniali impueris opet alis q̄ in pcedentibus casibus.

¶ Surgit. reprobat opi. rai. i summa ō spō. §. pōe qđ t pe. ō samp. t ab. s. e. ti. c. i. g p illud. c. dicebant: cum ibi dicat q̄ pater filium ñ adultum pōt cui vult matrimōio tradē: q̄ ex sponsalibus ōctis a patre ēt filio nō ꝓsentiente oꝛiebat iusticia: t nitebātur idem ꝓbare per decre. s. e. accessit ad fi. q ñ sāc vt ibi no. Approbatur tñ opinio innocen. t host. q hoc ibi no. t erat casus expſſus. xxvij. q. ij. lex diuina. palea est.

a Dum inter baptizatum. cognationē spūalez cē. quod est. j.

b ¶ Uxorē. nungd de pcubina leuātis pr̄i cognita. ō hoc. xxx. q. iiij. sigs i ius in vl. glo.

c ¶ Cognitaz. secꝰ si post fiat vxor: vel si pus erat vxor: post t ñ prius carnalit sit cognita: q: p vnionē carnis sequentē ñ pōt transire in vnionē spuꝰ pcedentē. xxx. q iiij. post vxorio. vir ergo t vxor sibi cōcant actiōes spirituales. xxx. q. iiij. sigs vnus. s. e. ti. martinus. ſz non passiones: vñ si filius alterius tñ leuetur ō sacro fonte leuans alteri cuius filius ñ est ꝓpater non est: vt. j., pba

uenisse cōstiterit euidēt: per dictuz tñ ōctum: q̄ valuit vt potuit ñ sicuti agebat: publice honestatis iusticia ē inducta. ¶ Pozzoᵉ ex sponsalibus q̄ parentes ꝓ filijsᵐ puberibᵇ vel ipuberibus plerūq̄z contrahunt: ipsi filij si expſſe cōsenserit vel tacite: vt si pūtes fuerit nec ōdixerit': obligant t ex eis oꝛit iusticia publice honestatis. ¶ Et est idē si filij tpe sponsaliozum absentes t ēt ignozantes eadem sponsalia' p' scientes ratificauerunt tacite vel expſſe: als ex sponsalibus ōctis a parentibus ꝓ filijs nec ipsi filij obligant' nec publice honestatis iusticia in de surgit'.

Bonifacius. viij.

De cognatione spirituali.

Eduz iñ baptizatū t ūllum q̄ euz suscepit ō baptismo aliter eunō baptizatū^ t suscipientis filios t vxoꝛez^b ante susceptionē carnaliter cognitā^c ab eodez: imo ēt inter suscipientē^a patrēq̄z baptizati t matrē^e cognationem spiritualē^f in baptismo ōbi iure cōstat: q̄ cognatio t contrahenduz matrimōiuz ipedit t dirimit post ōctum^g. ¶ Et eadez^b q̄ ō suscipiente sunt dicta: sunt etiaz de baptizante censenda. ¶ Ex confirmatione q̄z seu frontis^i chrismatione spūal' cognatio eisdem^k modis contrahit: matrimonia similiter impediens ōbenda t diruñs post contracta. Idem.

Per catheciſmuz^l q̄ pcedit baptismū sacramentoz

tur: quod dic vt no. s. e. martinus. t. xxx. q. iiij. i summa. Et dicebat gof. q̄ illud qđ agit pars corporis equū est: vt alū pr̄i cōcetur: sed non sic cōcetur alteri qđ in persona filij alterius tñ agitur: t ista sit rō. vel dic q̄ satis ē leuāti hōe commatrem matrem ipsius leuati. Et no. q̄ si leuans pmo cognouerat vxoꝛē. n est curandū an pr̄ compaternitatez cognouerit vel non: ſz gratianus contra. xxx. q. iiij. § notandum.

d ¶ Suscipientē. supple t vxoꝛē eius pr̄ carnaliter cognitaz. xxx. q. iiij. siquis vnus. t. s. e. ti. martinus.

e ¶ Et matrē. Mo. non dixit patrem baptizati t eius vxoꝛez ammo ō xit matrē: si igit de pma vxoꝛe vel pcubina vir, pcre et filiuz: ille q̄ leuat filiū est, compater pcubine t viri sed non eius vxoꝛis vt. s. dixi.

f ¶ Spiritualē. q̄ dignioꝛ est q̄ carnalis. xxx. q iiij. c. i. ij. iij. Et est cognatio spiritualis attinentia puenies ex sacramēti datione vel ad id detentione: est etiam cognatio carnalis t legalis de q̄bus nil ad ꝓpositum.

g ¶ Contractū. si igitur leuans t leuatus: vel leuatus t filius leuātis vel leuatus t vxoꝛ leuantis añ cognita: vel leuans t parētes leuati ōbunt: nō tenet matrimonium. Scire debes q̄ pat spūalis si copulet sozoꝛi filie spūalis bñ tenet matrimōiū. xxx. q. iij. c. vl. t vt ibi no. io. bene pōt pater sumē filiā spūalez filij carnalis: q: ſz cognatio spūalis de patre ad filios descendat: vt. s. e. c. i t. c. sup eo. nō tñ ascendit cū cautū ñ reperiat: t edictū ō matrimonio, phibitoꝛiuz est. s. de spon. cum apud.

h ¶ Eadem. vt. s. si baptizans t baptizatus: vel baptizatus et filij baptizātis: vel baptizatus t vxoꝛ baptizantis pus cognita vel baptizans t parentes baptizati matrimonium ōxerint: nō teneat: ad hoc. s. e. ti. c. vl. t non est ita in eo q̄ recipitur ad penitentiam: vt ibi no. t. xxx. q. i. oēs quos. t est expressiuz. j. e. c vl. in fine. io. an.

i ¶ Frontis. hoc fit a solo epō: de consc. di. v. manus. s. ō consue. quanto. in vtice aūt chrismant pbyteri: de pse. di. iij. pbyteris. Sine sacrāto ꝓfirmationis non dr̄ qs verus christianus: de consc. di. v. c. i.

k ¶ Eisdē modis. s. inter ꝓfirmatū t suscipientē: t ꝓfirmatum t filium suscipientis: t confirmatum t vxoꝛē suscipiētis pr̄ius cognitā t suscipientē t parentes ꝓfirmati: parētes ꝓfirmati t vxoꝛem suscipiētis pus cognitam. Itē inter ipsuz ꝓfirmantes t confirmatū: t confirmatū t filios ꝓfirmantis: t eius vxoꝛez pus cognitam: t ipsuz ꝓfirmantē t parentes ꝓfirmati: h vult dicē eisdez modis: vñ. xx. sunt casus, phibiti ex hac cognatione: quos numeraui in summula quarti li.

l Per catheciſmuz. ēminant. no. xxx. q. i. c. i. t. s. e. t. ōcto. Et dicit in summa: q̄ ꝓpaternitas per catheciſmū ōcta

ipedit matrimoniū: ſz nō dirimit. Cathecismus dicit a cathecizo: qđ ē idē q̄ iſtruo: vñ ãte baptiſmū iſtruī debēt baptizandi in fide adulti p̄cipue: de p̄ſe. di. iij. ante. xx.

a Et ianuā. xxxij. di. §. verū. s. de p̄by. nō bap. c. veniens.

b Decretali. s. e. contracto.

c Res. ſ. ꝓpaternitas in cathecismis cōtracta

d Exiſtit. ff. de iudi. l. vir cert. ex cauſis. ad idē xv. q. i. merito queritur.

e Separat. ad idē. s. e. li. de vo. c. vno. s. ō in fiuſ. quēadmodū cū li.

f Uāuis. Nō. hoc hoſti. s. e. mātin⁹

g Unus. imo ſi vrgeret neceſſitas in cathecismo ⁊ baptiſmo ⁊ confirmatione vnus pōt eē patrin⁹: l. hoc nō habeat cōſuetudo romana: de p̄ſe. di. in cathecismo.

h Inſtituta. ō p̄ſe. di. iij. nō plures. ⁊ potuit eſſe ratio q̄ reddit i adoptione vel cognatiōe legali q̄ imitat naturā: ſic ⁊ ſpūalis cognatio hz imitari naturā vl cognationē carnalē: vt. ſ. vnus ſolus ſit in ſacramento patrin⁹. ſz ℣. xxx. q. iij. qđ autez. ſo. vt ibi no. ⁊ eo. s. ti. c. vlti.

i Contrahit. ſ. cū oib⁹ ⁊ ſic multa fieri p̄hibēt q̄ facta tenent. s. c. p̄xi.

k Idem. ſ. vt plures i ꝓfirmatiōe teneret nō debeant: nīſi teneant: oēs ſunt cōpatres vel compatrini.

l Sacramentoꝝ. ſ. penitentie corporis xp̄i extreme vnctiōis ordinis ⁊ cōiugij. Renaſcimur enīz in baptiſmo: ⁊ chriſmatio frontis illam confirmat: qđ nō eſt in aliis ſacramētis: ⁊ tō p iſta ſpūalis ℌbitur cōpaternitas nō p illa: ⁊ hoc no. xxx. q. i. oēs. ⁊. s. e. c. vlt.

fūdamētū ⁊ ianuā reliq̄ꝝ cognatio ſpūal ℌbit: p quā ℌbē dū mrimōiuz ipedit: vt ex p̄deceſſoꝝ nīſi clem̄ pape. iij. ō̄cretali colligit euident. Dicēdo enīz q̄ talis res vir contrahēdo matimōio ipedimtū afferret: velle videt q̄ afferat nā qđ vir fit fieri n̄ dubiū n̄ exiſtit: p illā tm̄ cognationez matrimōiuz p̄ eā ꝓtractū minume ſeparatur. Idem.

Uāuis nō ꝑles q̄ vn⁹ vir vl vna mulier accedere ō̄beant ad ſuſcipiēdū ō baptiſmo iſtez iuxta ſacroꝝ canonū iſtituta: ſi tm̄ plures aceſſerit: ſpūalis cognatio in de ℌbit matrimōia ℌbenda ipediēs ⁊ etiā p̄ cōtracta diſſoluēs. De ꝓfirmatiōe iſup q̄tuz ad hoc idez iudiciuz eſt bñduz. Ex datiōe vero alī oꝝ ſacramētoꝝ cognatio ſpiritualis nequaq̄ oriť que matrimoniū impediat vl diſſoluat. Bonifacius octauus.

Incipit liber quintus. De accuſationibus inq̄ſitionibus et denūciationibus Rubrica.

Oſtq̄ cozaz eo q̄ cōtra te ſup certis criminibus inq̄ſitoz fuerat ō putat: eadez crimia fuiſti ꝓfeſſus: fruſtra confeſſionē tuā quo min⁹ puniaris ex ea put iuſticia ſua debit: eo ꝓtextu ipugnāre ꝓtēdis: q̄ ſuper eiſdem criminibus non fueras antea diffamatus: vel q̄ p eūdem inquiſitorez capitula ſuper quibus contra te volebat inquirere tibi tradita n̄ fuerūt. Idez.

Si is cui contra te cōmiſſa fuerat ſimplr inq̄ſitio ſuper certis criminibus faciē da p̄ceſſerit: te p̄ſente nec reclamante aut q̄q̄ ſup hoc excipiēte infamie inq̄ſitione omiſſa ad veritatem eozūdē criminum acquirendaz: proceſſum huiuſmodi ex eo q̄ non fuit de infamia p̄mitt inquiſitum: vlterius impugnare nequibis. Gregoriꝰ nonus remenſi archiepiſcopo ⁊ ſuffraganeis ſuis.

p Fuerunt. ſi ifamatus nō erat: ad iquiſitionē p̄ceđi non debuit veritatis vt in p̄dictis iurib⁹: ſz ille debuit appellare ⁊ nō reſpondere: vnde iputet ſibi. idez dico de capitulis q̄ tradi debuerunt. s. e. qualiter. ij. §. dz. ſi petita nō fuerūt: ⁊ ꝓfeſſus eſt crimen ſibi iputet. potuit eni iuri p̄ ſe introducto renunciare ⁊ tunc tacite renūciat: ad hoc. ff. de ꝓcura. pomponius. §. rati. Sz hoſti. ꝓtra i p̄dicta decre. q̄liter. i. per l. ff. de ꝓcura. filiꝰ §. inuitus. ⁊ hunc dicebat caſum ipſius decre. ⁊ ō̄cre. eo. ti. ad petitionē nam ibi p̄ſente ⁊ non ꝓtradicente illo: ꝓtra quē ingrebatur: non fuerat ſeruatus ordo qui debuerat ſeruari: vnde p̄ceſſus caſſari mandatur: ſz de alio ordine itel ligatur.

q Si if cui. fuerat. ad petitionem alicuius: q̄ ſi papa p̄ꝓprio motu cōmittit inquiſitionem criminum alicuius: iaz illum approbat in famatū: cui ep̄us ⁊ metropolitan⁹ p̄cedant: etiam ad i quiſitionē omiſſo tali articulo. ij. q. v. omnibus. s. e. ti. ſicut olim. ſed ſi ad petitionē alterius cōtiſerit: tunc p̄ius inquiret inq̄ſitor de infamia: hoc tenet innocē.

m Oſtq̄. decre. iſta ⁊ ſequēs emanauerunt ad declarationē decre. s. e. q̄liter. i. ⁊. ij. ⁊. c. cū oporteat. ⁊. c. ad petitionem ibi iudiciarium cē. ⁊ cozrigunt opiniones hoſti. nota. in. c. q̄liter. i. in. i. glo. vltra vnā colūnaz ver. qđ ſi inq̄ſitoz. ⁊ in. ij. glo. ⁊ qđ no. in. c. cū oporteat. ſup verbo ſubito ver. q̄ritur ſi i q̄ſitoz. ſimiliter ⁊ in ſecundo q̄liter ſup verbo fuerit ⁊ ſup ō̄bo legit. me. ⁊ facit qđ notat guil. in ſ. e. ti. de inquiſiti. §. nūc tractemus. verſi. qđ ſi inq̄ſitoz p̄mittit. ioannes an.

n Confeſſus. nulle igit̄ ſunt partes iudicis: niſi vt ferat ſententiā. qđ enim querem⁹ de ifamia vel capitulis exquo claret de crimine. xxxij. q. iij. ecce. de elec. p iquiſitionez. de p̄ſeſ. ſi ſuper. ff. de iudi. ii debitoꝝ. Jā enim eſt notoriū crimē: de coha bi. cleri. ⁊ multi. veſtra. ⁊. c. ſi.

o Juſticia. ſ. iponendo penā a iure ſtatutā vel arbitrariā ſi nulla pena eſt ſtatuta. s. de offi. dele. de cauſis. io. an.

Uoniam. incipiebat ⁊ ſi contra ⁊ bene ō me dictate decurtata eſt.

Canonibus. xv. q. vij. ſiquis timidus. ⁊ duobus. c. ſe. ⁊ debēt eſſe. vt. in degradatōe p̄sbyteri: tres in degradatione diaconi: ⁊ ita de ſub-

s. e. ti. cum oporteat. Quid ſi ille q̄ litteras iquiſitionis impetrat ſit excōicatus: dixi. s. de reſcrip. c. i. cē.

r Reclamāte. dicebat hoſti. in ſup̄adictis glo. q̄ talis curritas habebatur hic p̄ diſſenſu ⁊ contradictione: qđ non eſt verum vt hic vides: imo tacendo tacite iuri ſuo renunciat. ſ. de reg. iur. q̄ tacet. ⁊ dixi de hoc. e. ti. is qui tacet. Reclamare igitur debuit ⁊ petere p̄ius inquiri ſuper inquiſitione infamie: ⁊ ſi hoc nō fieret debuit appellare: vt dixi. s. c. p̄xi.

s Primitus. idest añquā quereret de vīrate. io. an.

t Nequibis. nō ergo ordo iſte eſt ita de ſubſtantia q̄ ei renunciare nō poſſit: facit. s. de ſer. c. vlt. ⁊ qđ no. s. de offi. dele. de cauſis.

V

Ve Iudeis nouis inquisitoribus et denunciationibus
De Hereticis

diacons videtur: vt. ff. de ser. nō or. miramur.

y Facili. bene est possibile: sed non facile: lex enim nō dz esse impossibilis. iiij. di. erit aūt.

z Pro hereti. in alijs igit criminibus si imineret de gradatio faciendā: seruent antiqua iura: qz in hoc crimine hoc introductum est spāle: ad idē. j. e. in fidei.

a Reliquēdus. qō dic: vt. ff. ō v. sig. nouimus. t. j. de penis. c. ij.

b Immurād. ff. e. excōicam. ij.

c Solus epūs. excludit epos: nō capitulū suum: ad idem. xv. q. vij. si autez. t. ff. se. t. c. episcopus. xviij. q. ij. c. nullam.

d Quicunqz.

e Scienter. ignorantia ergo ꝓbabilis bene illos excusat. ff. de cle. ex. mi. aplice.

f Sepulture. sic t manifestu vsurarij nō tradunt sepulture. ff. ō vsur. qz i omnibus. t q mozunt in tonea mentis. ff. de tor. c. i. t de hoc de sepul. ex parte i vlt. glo. Dicitur autez sepultura multis modis: vt no. xiij. q. ij. §. item queritur. t. ff. ō sepul. c. pe.

g Usqz. hic lz satisfaciant: sequi dz absoluto: vt p3 p id quod sequitur.

h Proprijs manibus. No. caluz quo possū per me nō non possum per alium: de hoc dixi. j. de reg. iur. pōt. sicut enim exhibuerunt membra sua seruire iniquitati ad iniquitatem: sic exhibere debent illa seruire iustitie ad iusticiam: sicut dicit apostolus. i. ad ro. vi. c. t hec verba in canone. lxvij. di. omnes huius.

i Publice. qz que publice peccantur publice emendentur: de pe. t re. c. i.

k Exumulent. hoc verum intelligo: quādo ossa ipōrum possunt ab ossibus alioz discerni: als secus. ff. de de sepul. sacris. ioannes an.

l Locus. punitur res inanimata: sic. ff. de penis in q busdam. ff. de elec. vbi periculū. §. ciuitas. t. j. de pe. c. vlt. in fi. xv. q. i. mulier.

m Laice. forte intellexerunt de laico ad modū vltra montanoz qui illitteratos laicos vocāt t litteratos clericos: quid enim est dicere q ruralis clericus disputando de fide non incidat in hanc penam: t doctor ō cretoz laicus incidat: tamē sufficit ita esse scriptū: t solū duo sunt christianoz genera clerici t laici. xij. q. i. duo sunt. t concoz. ad hoc. C. de sū. trī. l. penul.

De hereticis.

Quoniaz epīscopoz numer ad degradationem clericoz a canonibus ꝓstitutus ñ potest de facili ꝓuenire: ꝓcedim vt sacerdotez vel aliū clericū in sacris ordinib constitutū cū ꝓo hereti fuerit seculari curie relinquēdus aut ꝓpetuo imutandus: ꝓuocatis abbatibus alijsqz ꝓlatis t religiosis ꝓsonis ac litteratis sue diocesis de qbus expedire videbit: suus solus possit epūs degradare. A lexan. quartus.

Uicunqz hereticos credētes receptatores defensores vel fautores eoz scienter ꝓsupserit: ecclīastice tradere sepulture vsqz ad satisfactionē idoneā excomūicationis sñie se nouerit subiacere: nec absolutionis bñficiū meretur: nisi ꝓpzis manibus publice extumulēt: t ꝓciāt huiusmodi cōpoza dānatoz t locus ille ꝓpetua careat sepultura. Inhibemus qz ne cuiqz laice ꝓsōe liceat publice vel ꝓuatiz de fide catholica disputare: q vero ꝓtra fecerit excoicationis laqo incidet. Hereticī aūt credētes receptatores defensores t fautores eoz: ipōrumqz filij vsqz ad scdaz gnationē ad nullus ecclīastica cū bñficiis seu officijs publicis admittant: qō si secus actū fuerit ocernim irritum t inane. Ad hec quoscūqz viros ecclīasticos: q ad ꝓcel huiusmodi pestilētiū ꝓsonaz dignitates ꝓsonat t qcunqz alia ecclīastica beneficia sunt adepti: exnūc ꝓuam tal ac q situs: volentes q tales t habitis careant ꝓpetuo: t si recepunt illa scienter: ad alia vl silia nequaqz i posteꝝ admittāt. Illoz aūt filioz emācipationem: quorum parentes post emancipationē etiā huiusmodi apparuerit ante ipsaz a via veritatis ad hereticē supstitiōis inuiū declinasse: nullius volum eē mēti uelut factaz de hoibus sui iuris: cū dignus sit: ut ꝓpter tanti atrocitatem delicti filij

n Innodetur. nunquid per sententiam vel ipso iure. t videtur q ipso iure per id qō dicit laqueo: quasi ipsum factuz dānatum illaqueet: in contrariū videtur: qz in penis benigna fieri debet interpretatio: vt. j. de reg. iur. i penis. cū suis concoz. est igitur benignius vt intelligam canonē esse ferēde sentētie cū iaz late: ergo ē hec pars āplectenda: vt ibi ad hoc. ix. di. sana quippe. Preterea si voluisset q esset canō late sententie dixisset sit innodatus vel eo ipso vel similia verba.

o Filij. Nota casum i quo ꝓ delicto paterno punitur filius. hoc ēt ꝓcedit in crimine lese maiestatis: quod est minus hoc crimine: quo leditur eterna maiestas: supra. e. vergentis. t si contra homines illate blasphemie impunite ñ transeunt: multomagis qui ipsū dominum blasphemat dignus est supplicia sustinere: in auē. vt non lux. con. na. i. respōso t. §. i. colla. vi. nec debemus illius opprobrium inultum dimittere: qui nostra probra deleuit: supra de ideis in nonnullis. Quod enim in religione diuina committitur in omnium ferit iniuriaz. C. de heret. manicheos. ad idez. xvij. q. iij. sicut. als regulariter pena temporali ñ punitur vnus pro alterius delicto: quod dic vt no. i. q. iij. in sūma. t. xxiij q. iij. i summa. t itelligas hoc de filijs non infectis. Illi enim punirētur: vt ipsi ex ꝓpzio delicto non ex alieno.

p Secundam. hoc intellige fm determinationem decre. infra. e. ti. statutum. ij.

q Beneficium. large sumitur: de hoc dixi. j. de re. iur. c. i.

r Publicum. vt indicatus notaria t his similia: ad idē infra de penis felicis. §. q siquis in prin.

s Dignitates. nunquid t pontificalis dignitas includitur: ꝓ t contra infra de pen. felicis. §. q siquis in prin.

t Primamus. No. speciale: qz als non refert per quem preces offerantur. C. de preci. impe. of. l. vniuersis.

u Scienter. scilicet sciendo illos q preces offerebāt eē tales.

x Etiam. quia maioz est dubitatio cū si ante emancipationē hoc apparuisset.

y Desierint. No. ergo q crimen heresis paternum etiā antecū per ecclesiam fuerit declaratum liberat a patria ptāte filium: t sic interdum paternum odium interdum filij fauoz tale vinculuz soluit. luij. di. si seruus. ff. g fi. sint le. p venerabilē.

a Filij vel hẽdes. decurtata ẽ de narratõe facti: ꝛ icipiebat olim ex parte, ꝛ dic filij: iꝫ hẽdes nõ sunt. iteresteni eoꝝ vt. ſ. c. pxi. heredes etiã ſi filij vel ꝓpinqui nõ ſint ꝛ iſtoꝝ intereſt ꝓpter vitandã confiſcationẽ bonoꝝ: vt. ſ. de here. vergẽtis. j. e. ti. cum ſm leges.

b Mõ ſane. vñ qõ tũc faciebãt: eis nõ dz iputari: q; nullũ maleficiũ ſuũ ꝓſensu. xxij. q. v. ſiquid xv. q. vi. c. i. in fi. iꝫ furiosus nõ hz ꝓſensũ: vt. ſ. ỗ ſpõ. dilectus. xv. q. i. illud. ſ. de ſuc. ab inte. cũ dilectus.

c Viuebãt. illi parẽtes vel teſtatores conſolati.

d Legitime. igit nota caſũ i quo ꝓbatio ñ admittit. ꝓbatõez in ꝯrũ.

e Aliogn. i. ſi hoc legitime nõ ꝓſtat: nec ipi dũ viuebãt iſamati erãt vel ſuſpecti.

f Premiſſa. ſ. q tunc nõ erãt ſane mẽtis vel loq̃las pdiderãt: nec habebãt ordinatã memoriã.

g Hỗ dignoſ. hec clauſula que olim erat obſcura ꝛ dubia cũ deliberatiõe fuit mutata ꝛ dñ.

h Sup eo. timuant q̃ no. ſ. e. ti. ad abolẽd. i. ℔. illoſ. ꝛ. c. pe. ℔. ſiq.

i Legit. xxij. q. iij. duo. ꝛ. C. ỗ ſũ. tr. l. vi. ad fi.

k Redeũt. redeundi hic ẽ q̃ oibus dẽ liberalis. ſ. e. de reſcrip. ſedes

l Ỗ q̃s. repete ꝛ ſuper eo quod ſcriptum legit q̃ hi qui poſt ꝛẽ.

m Relinquẽdi. vt i p̃dicta ỗre. ad abolẽdaz ℔. illos.

n Sedẽ. ad quã i talibus recurrẽdũ ẽ: vt. ſ. q fi. ſint le. p venerabilez.

o Denegãda. q̃ ergo dic̃ ꝓma auctas itelligit in ſalute aĩe: ſecunda in coꝛpozali pena.

p In fidei. decurtata ẽ de narratõe facti q̃ oluz icipiebat ꝓſulut.

q Inq̃ſitóis. qd ſi nõ ꝓcedat p modũ iq̃ſitóis ſz accuſatóis vl̃ exceptõnis: nũqd admittẽt tales teſtes. videt q̃ ſic: q; eadez rõ. ſ. fidei ſanoꝝ ꝛ odiũ crimis verſat vtrobiq̃: ergo ꝛ idẽ ius: ỗ reſcrip. inſ ceſas cũ ſi. ꝯrũ credo: q; ab illo iure regulari quo cauet tales p ſonas ad teſtimoniũ ad eſſe i parẽtũ hereticoꝝ deſierint̃ poteſtate. I dez inq̃ſitoribus heretice prauitatis.

r Excõicati. ſi. c. pxi. tales als nõ admittunt: imo ẽt iudices ſeculares cẽſura eccleſiaſtica ꝓpellũt: tales a teſtimonio i ſuis ſoꝛtĩ repellẽ. ſ. ỗ ſen. ex. decernimus.

s Participes. qd de alijs exceptq̃ crimibus an. ſ. tales admittant. dic vt. ſ. e. ti. ỗ teſti. c. i. ſ. ỗ ꝓſeſ. c. i. ꝛ vi q. i. ℔. verũ. qd de pluris hẽbis. j. e. accuſatus. ℔. licet.

t Cõiecturã. q̃s ipſe iudex examinãs melio; ſcire poterit. ff. ỗ teſti. l. iij ꝛ pone exẽplũ. ſ. de pſũp. ifal. ꝛ cõ coz. j. e. accuſatus ℔. licet.

u Deponãt. vt facilio; credat ipſis ỗponẽtib; ꝯ ifamatũ vel ſuſpectũ de hereſi: q̃ ꝯ nõ ifamatũ nec ſuſpectũ ad idẽ. ſ. e. filij.

x Reſidẽtes. ỗ narratõe facti: q̃ icipiebat q̃ſtũſit.

y Excõicati. matoꝛ excõicatiõe ꝛ publice: vt ſit maioꝛ dubitatio: ad hoc de re iudi. ad ꝓbandum.

z Officiales. nũqd officialis excõicati iudicãe poſſit dic vt. ſ. ỗ ſup. ne pze. romana.

a Diſpẽdio. q̃ ergo ſine moze diſpẽdio hec poſſũt: tũc eſſent excõicati eos regrẽdo: qz cõicans cuz excõicato excõicatus ẽ ſeruata diſtinctiõe de ſen. excom. nuper. fallit hic: vbi ergo non eſt caſus iſte: ergo nec fallit regula.

Ilij[a] vel heredes illoꝝ q̃ dũ i egritudinis lecto de cũberent petierũt hereticos ꝓſolatos: vt ab eis p manus ipoſitionẽ ꝓſolationẽ recipẽt ſm peſſimã ꝓſuetudinẽ eoꝝ dẽ: ſicq; viã fuerũt vniuerſe carnis ingreſſi: ad ꝓbãduz q̃ ipſi defuncti conſolationez illam: imo verius deſolationẽ non ſane[b] mentis effecti ſuſceperint: vel poſt perditã tam loquelam: cuz tamen moꝛis ſit vt dicũt apud eos: q̃ nullum taliter conſolentur: qui non ſit ſane mentis ꝛ memoriam habeat ordinatam: admitti non debent: ſi duz viuebant[c] diffamati erãt de hereſi vl̃ ſuſpecti aut legitime[d] cõſtiterit: q̃ ſane mẽtis exiſtẽtes huiuſmõi hereticos petierũt alioq̃n[e] admitti poterũt prẽdicti filij vel heredes ad ꝓbãduz premiſſa[f]: non tamẽ per vxoꝛes ꝛ filios familiares vl̃ de ſuis aliq̃s: iꝫ p teſtes alios fide[g] dignos: ꝛ ſpãliter fidei zelatoꝛes. I dem eiſdem.

Super[h] eo q̃ ſcriptum legitur[i] eccl̃ia nulli claudit gremiũ redeũti[k]: quodq̃[l]: hi q̃ poſt abiurationẽ erroꝛis vl̃ poſtq̃ ſui ꝓpzij antiſtitis examinatione purgauerit: ſi deꝓhenſi fuerit i abiuratã hereſiz recidiſſe ſeculari decernuntur iudicio ſine vlla penit[m] audiẽtia reliquẽdi[n]: cũ ſcripture huiuſmodi videant ſibi iniceꝛ aduerſari: quid tenendũ ſit p ſedẽ[o] edoceri apoſtolicã poſtulaſtis. Nos itaq; inq̃ſitionẽ veſtre de fratrũ noſtroꝝ cõſilio reſpondemus: q̃ taliter deprehenſis etiã ſi ut dictuz eſt: ſine vlla penit[m] audiẽtia relinquẽdi ſint iudicio ſeculari: ſi tñ poſtmodũ peniteant: ꝛ penitentie ſigna i eis apparuerit manifeſta: nequaq̃ ſũt humilit̃ petita ſacrameñta pẽitentie ac euchariſtie deneganda. ¶ I dem eiſdem.

In fidei[p] fauoꝛe cõcedim[q]: vt in negocio iquiſitiõis[r] heretice prauitatis excõicati[s] ꝛ participes[t] vl̃ ſocij crimi-
nis ad teſtimoniuz admittantur: preſertim in ꝓbationum aliaq̃ defectuz contra hereticos credentes fautoꝛes receptatoꝛes ꝛ defẽſoꝛes eoꝝ: ſi ex viſimilibus ꝓiecturis[u] ꝛ ex numero teſtiũ aut ꝓſonaruz taz deponẽtiũ q̃ eoꝝ ꝓpria q̃s deponitur[v] qualitate ac alijs circunſtantijs ſic teſtificãtes falſa non dicere ꝓſumantur. I dem eiſdem.

Reſidẽtes[x] regimini alicui[y] regni ꝓuincie ſiue loci iꝫ excommunicati[z] vel de facto tm̃ ꝛ non de iure iuriſdictionez habentes: ac eoꝝ officiales[a] ad requiſitionem ordinarioꝝ vel delegatoꝝ ipſoꝝ aut inquiſitoꝝ hereticepraꝛitatis non valentiũ ſine moze diſpẽdio[a] vel negocij piculo recurſuz hẽ ad ſuperiozes q̃ legitime i locis ipſis poſſint iuſticiã exeq̃: poſſunt ꝛ debẽt cõtra hereticos credẽtes ꝛ fautoꝛes receptatoꝛes ꝛ defẽſoꝛes eoꝝ iuſticiaz ꝛ ſuũ officiũ exercere: nec req̃rentes huiuſmodi excõicatos ꝓpter hoc ſententiaz

a ¶ Excõicationis. minoris. ⁊ si intelligas q̃ ist̃ esset excõicati: q; iurisdictionẽ illã exercebãt: tũc q̃ excõicarũt illos in iurisdictõe excõicati eẽnt excõicatõe maiori. ℈. de sen. excõ. nup. ⁊. c. si ꝓcubie. ℈ hoc spãle ẽ: q; illã pena euitãt: ⁊ si dicam⁹ excõicatois. ſ. etiã maioris vel minoris: ⁊ facit qõ dixi ℈. de offi. vica. romana.

b ¶ Prelibatꝫ. ſ. excõicatis vel tñ de facto iurisdictionẽ habẽtib⁹: ⁊ ẽ similis ꝓtestatio. ℈. c. li. ô sta. regula. c. vno.

c ¶ Qum ꝓtumacia olim ici piebat ꝓsultatiõi.

d ¶ Uehemẽter. Nota. ex hac ỗcre. suspitionẽ vehemẽtẽ: pſũptionẽ violenti: ppter suspitionẽ citat vt veniat respõsur⁹: si cõtumax ẽ: taz dicit vehemẽter suspectus ⁊ excõicatus: si p annũ in illa p sistit: taz ista q̃ erat vehemẽs pſũptio trãsit in violentã: vñ ex tũc vt hereticus ꝓdẽnat vt hic Inde ẽ qõ no. ℈. de pſũp. lſas. in glo. pe. q̃ ñ vehemẽs pſũptio: sed violẽta ꝓdẽnationẽ inducit: ⁊ est si. ad hoc qõ no. de simo. ifinuatuz. in vlti. glo.

¶ Reſidẽtes. ẽm rata ô narratõe facti: q̃i cipiebat q̃sumi.

¶ Excõican. matoi excõicatõe ⁊ publice: vt ill⁹ maioi: dubitatio: ad hoc de re iudi. ad ꝓbandum.

¶ Officiales. nũ qd officialis excõicati iudicãe possit dic vt. ℈. ô sup. ne pre. romana.

a ¶ Dispẽdio. q̃i ergo sine more dispẽdio hec possũt tic essent excõicati eos regrẽdo: q; cõicans cuz excõicato excõicatus ẽ seruata distinctõe de sen. excom. nuper. fallu hic: vbi ergo non est casus iste: ergo nec fallit regula.

excõicatiõis⁹ icurrũt. Nõ tñ pſidẽtib⁹ pſlibatis⁹ vl̃ officialibus eoꝝdẽ ꝓpteres i alijs casibus ſ itelligat ꝓcessũ aliq̃d vl̃ pmissum. Idem eisdem.

Qum⁹ ꝓtumacia i cã ꝓti fidei suspitioni pſũptionẽ adijciat vehemẽtẽ⁹ si suspect⁹ de hereſi vocat⁹ a vob vt de fide rñdeat⁸: ex cõicatiõis vinclo ꝓ eo q̃ parere subterfugit: aut ꝓtumaciter se absẽtat p vos fuẽit ino dat⁹: quã p annũ aio sustineat ptinaci: extũc velut hẽtic⁹ ꝓdẽnet. Iõ eisõ

A Lcusatus⁹ de hereſi vel suspect⁹ ꝓtra quẽ de hoc crimie magna ⁊ vehemens⁵ suspitio ozta erat: si hereſim i iudicio abiurauit: ⁊ postea cõmittit i ipa: cẽseri debet q̃dã iuris fictione⁶ relapſus: ſz añ abiurationẽ suã hereſis crim̃ plene ꝓbatũ ñ fuerit cõtra ipsũ. ¶ Si aũt leuis ⁊ modica suspitio illa fuerit: q̃q̃ ex⁷ hoc sit grauí⁸ puniẽd⁹: nõ tñ ôbet i hereſiz relapſoꝝ pena¹⁰ puniri. Eũ vero q̃ i vna hereſis specie vel secta¹¹ cõmisit: aut i vno fidei articlo¹² seu ecclie sacrãmto errauit: ⁊ p¹³ modũ hereſiz supl̃r¹⁴ vl̃ gnãliter abiurauit: si extũc i alĩa ẽt hereſis specie siue secta aut alio articlo seu sacrameto cõmittat: volum⁹ vt relapſũ i here siz iudicari¹⁵. ¶ Ille q̃z de cui⁹ lapſu i hereſim añ abiurationẽ ꝓstiterat vl̃ nũc ꝓstat: si p¹⁶ illaz hereticos receptet: deducat: visitet siue associet aut dona vel munera¹⁷ eis donet vl̃ mittat: seu fauorẽ eis ipendat: q̃ excusari non¹⁸ possit ẽt sine adoratione: vt vbis¹⁹ vsus vtamur: merito ôbet iudicari relapsus: cũ illũ ex approbata a se pt̃²⁰ erroꝝ ꝓsequtia ñ sit dubiũ id²¹ fecisse. ¶ Iz vo perituri a testionio etiã p²² penitẽtiã repellant²³: si tñ hi qui coꝝ icꝫsitoꝝib⁹ iurãtes tã de se q̃ de alijs sup facto hereſis dicere vitatez eũ celãdo²⁴ deierent ⁊ postmodũ²⁵ velint coꝝrigere dictũ suũ ꝓtra se ac alios suos cõplices deponẽdo cũ crimẽ huiusmodi sit exceptuz si ex manifestis idicijs²⁶ apparuerit tales ñ animi leuitate aut odij fomite seu cõruptione pecũie ſz zelo fidei oꝛthodoxe dictũ suũ velle coꝛrigere: ac modo q̃ pt̃ tacuerãt reuelare i fauorẽ fidei: ni si aliud²⁷ obsistat: stari debet taz ꝑ se q̃ ꝑ reliquos attesta

t ¶ Fictiõe. iõ dicit: q; ẽ nõ põt dici relapsus ô quo ñ ꝓstat: an fuerit lapsus: sic dicit canõ q̃ nõ põt dici renat⁹ q̃ bus nõ fuit natus: ô ꝓse. di. iij. q̃ in matrim. neq; eni dici i eũ regnãtio pt̃ quẽ gnãtõ ñ ꝓcessit: vt ibi dr̃: ppt̃ vehemẽtẽ ergo suspitionẽ fingit lapsus: ita q̃ post abiurationẽ rediẽs fingit relapsus: sepe eni iura talia fingunt de hoc. l. di. ferrum.

k ¶ Ex hoc. ſ. q; p⁹ abiuratoẽz repit lapsus.

l ¶ Brauí⁹. ſ. q̃. si nun q̃ abiurasset.

m ¶ Pena. ℈. e. ad abolendaz. ℈. illos quoq;. ⁊ ℈. e. super eo.

n ¶ Secta. multas potes vidẽ. xxiij. q. iij. c. penl.

o ¶ Articulo. quos hẽs explicatos. ô. ℈ sum. tri. firmiter.

p ¶ Simplr. p hec ỗba puto q̃ si abiurallz solũ in illo capso: ls laberet i alio: nõ diceret relapsꝰ. Et no. q̃ idefinita equipollet vniuersali: ad idẽ de pũte. q; circa. ⁊ nun qd ôe vno articulo infamat⁹ se teneat de oibus expurgare: no. de cõse. dis. ij. ego berẽgarius. ⁊ puro hãc lſam ꝓ illa pte facere q̃ nõ teneat: nñ si id faciat valet: ⁊ hẽbit postmodũ locũ pena relapsoꝝ: vt sequitur.

q ¶ Judicari. ℈. C. de trãſac. si ô certa. ff. ô trãſac. q cũ tutoꝛib⁹. ℈. i. vbi generalis trãſactio restrigit ad id de quo spãliter actũ erat. So. iõ illa locũ habẽt in nõ. ꝓueris: ſz hic oẽs hereſes sũt cõnexe: q; habent caudas ad inuicẽ colligatas: ⁊ ô vanitate ꝓuenit in idipsũ. ℈. e. excõicam⁹. i. ⁊. ij vñ nõ q̃ramus an sit relapsus in illã hereſim in quã ꝓus fuẽrat lapsus: ſz q̃rimus an fuerit relapsus i hẽiz. Semel ergo lapsus i hereſiz p⁹ abiurationem iterum lapsus: ls i alia secta: dicit relapsus.

r ¶ Munera. differẽtia ẽ iter donũ ⁊ munus. mun⁹ eni ex cã datur: donũ ex cã ⁊ sine cã. ff. de ver. sig. inter donum.

s ¶ Nõ possit. puta pp necitatẽ famis. xlij. di. gescaz⁹. lxxxvi di. si sacl. vl̃ ignorabat illos hẽticos: ⁊ sic p ignorãtiã excusat. ſ

t ¶ Verb⁹ vrs. si. ℈. ô re. ec. ñ ali. h̃ ꝓsultissio (ô re. ũ. ignõãtia

u ¶ Jd. ſ. receptare ô ducẽ visitare associare donare mittẽ vel

x ¶ Repellãt. vi. q. i. gcũq;. ⁊. ℈. ô testi. testionũ (fauorẽ ipẽdẽ

y ¶ Celãdo. duplex ẽ forma iurãdi: qõ dic vt. ℈. ô accu. q̃lit. ij

z ¶ Pmodũ. ex iterum allo: vt sit h̃ spãle fauore catholice fidei

a ¶ Judicijs. sic. ℈. e. (als nul ect h̃ fauor⁹: vt. ℈. ô testi. co. ptea i fidi. ⁊ sic p iditia stat ꝓbatõi: ⁊ ô hoc. ℈. q fi. sint le. trãsmisse.

b ¶ Alĩ obsistat. ſ. q̃ ꝓdicti piurũ: vñ si ô falso redarguerẽt

nō stabitur eorum dicto: de testi. ex tenore.

a ¶ Pnulegiatū. Mo. magis ꝑulegiatū añponi. s. ꝺ of. leg. volētes. xxi. di. deniq. ff. de offi. pconsu. l. vlti.

b ¶ Apostolica. multo minus alij.

c ¶ Saperēt. sic ē circa aras idoloꝝ nefarias ꝓces emittē: sacrificia offerre: ꝺ mōes cōsulē: eoꝝ respōsa suscipē xxvi. q. ij. hi q. 7. q. iiij. igit. vl assocīāt sibi ꝓpl sortes exercēdas hēticos vl faciunt ꝓdicta cū coꝝpore vl sanguie xpi vel i sortib⁹: vt possint hre responsa: puer rebaptizāt vel his similia.

d ¶ Manifeste. i dubio ergo hoc casu ñ hñt iurisdictionē: 7 tz als iudex agnoscat an sua sit iurisdictio: 7 i dubio dicatur iurisditionē hīe. ff. ꝺ iudi. sīgs ex aliēa. q i ordinario logī: hic mī nisi id mānifeste apparcat se ñ itromittat. 7 ē si. s. e. li. de cēsi. c. i. §. notoria. 7. j. ꝺ pe. c. i. s. de of. ꝺle. c. vl.

e ¶ Et ꝯ illos. q. d. nullo minus si ꝯ alios.

f ¶ Offēdiculū. pluriū⁹ itent⁹ minor ē ad singla sēsus: 7 sepe q ad vtrūq festinat neutrū bñ pagit xvi. q. i. ꝓsbyteros. 7. C. de assel. nemo.

g ¶ Hereticos. ꝯ. s. e. t. c. penul. vbi ꝺfensores 7 fautores hereticoꝝ hereticī sunt. So. ñ in fauē te 7 defendente sed i credente loquitur ibi.

h ¶ Ad salutē. vtputa vt fūdaret l edificarz eccle siā: hospitale vl aluꝰ pīi locū: vl facēt sile pīi op⁹ vt in auē. de ec. ti. §. sīgs edificationē. colla. ix.

i ¶ Tpalib⁹. hoc dīc: gaūdiū ieiunio vigiliis⁹ oīonib⁹ vel silib⁹ ꝓstituit illa pnia: idē esz si nō possz illud iniunctū: lz salutifer rū expleri p aliū: sic esset theologiā audire l silia.

k ¶ Heredes. xij. q. ij. eps g filios. ꝺ sepult. c. vl. de rap. in litteris.

l ¶ Onere. xvi. q. i. sīgs laicus. de decī. pastoral 7. c. cū non sit. C. de fut. 7 aqua. l. 7 in puīncīali. s. de pig. ex litteris.

m ¶ Extincto. cr̄a extinguunt mortē: vt. xxiij. di. quoꝝndā. xxxiij. q. ij. admonere. ff. ꝺ his q mor. si. ꝓsci. l. vlti. exquo igit extinctū est crīm. 7 pnia non est iposita ꝓ crimine tam exicto: non imponatur vlcrius.

n ¶ Casu. q: non fuit relicorporatus vnitati ecclesie.

o ¶ Post mortē. xxiij. q. ij. sāe. ij. 7. C. ad. l. iul. maiest. l. vl. 7 itelligē h vsqz ad. xl. ānos. nā postea abdicari nō poterūt ēt a romana eccl'a a fūjs catholicis: q illa tāto tpe bōa fide possederūt: qꝺ vez ē si parentes catholici putabant: vt. s. e. li. ꝺ ꝓscrip. c. vlt.

p ¶ Impedīt. manifeste vl ñ mānifeste: ꝺūmō hoc cō stare possit.

q ¶ Castigari. sic l. ꝺ pēis romana

r ¶ Delinquentis. nā grauꝰ ꝺlictuz ē grauius vindicā dū. xxiij. q. i. non afferam⁹. s. ꝺ expla. tāta. 7 in eq̄li⁹ ꝺlictis equales sint pene. j. u. pr. c. vno in fi.

s ¶ Religiosi. isti si repiant hereticī nō sunt ꝺcēdi religiosi sed religiōis obūbratione fusco ti. s. e. t. ad abolēdam. §. i. tē.

t ¶ Immuratōis. s. e. ti. c. pe.

u ¶ Seculares. s. clerici vl laici: 7 cō cō. optie. s. ne cle. vel mo. c. sed nec.

x ¶ Cōsimilibus. ꝺ qbus vidisti. s ꝓx. §.

y ¶ Statutū. dīre cte: puta ne aliqs ciuis illi⁹ loci accusari possit; vel ꝯ eum inquiri sup crimine hēsis vel q⁹ nullus ꝓtra aliū ꝺ crīe hereseos audeat testificare l his similia.

z ¶ Indirecte. puta vt nullus possit ꝺ aliquo crīe puniri ab aliquo q̄ a ptāte: vel vt nullus alⁱ⁹ q̄ ptās possit aliquē capere vel capi facere: vel vt null⁹ nisi sit ꝺ familia ptātis possit arma portare vl his similia.

a ¶ Retardari. nō contra generale il lud: qꝺ ꝺiffert nō auferūt. xiij. q. vi. c. i.

b ¶ Nomine. s. ꝺ elec. fundamenta.

c ¶ More. nō morā vtrandā: ꝺ hoc dixi. s. ꝺ elec. c. vl.

ꝺ ¶ Tale. s. qꝺ ꝺirecte vel idirecte impediat vel retardet.

a ¶ Retardẽtur. vnde statuto de nõ portandis armis excipitur inquisitorum familia ⁊ his similia: nõ tamẽ debent inquisitores abuti concessione portatõis anno rũ: vt in cle. eo. ti. c. nolentes.

b ¶ Lópel'endos. sic. ꝯ. de iureiurã. c. licet. de excep. c. vlt. ff. de sen. ex. decernim⁹. io. an.

c ¶ Ealiq. sicut officiũ legati nõ expirat re ite gra mortuo papa vt õ offi. lega. c. ij. sic ⁊ officiũ ĩquisitoris heretice prauitatis in fauorẽ fidei re itegra nõ expirat: vt hic.

d ¶ Expiret. sicut ptãs delegatorũ datoꝝ ad cãs. ꝯ. õ of. dele. lꝫ vndiq; ⁊. c. gñi. ⁊. c. flauũ

e ¶ Incepta. de q bus nõ dubitabat p iura, prie ĩducta ⁊ no. icepta: qa p quelibet iudiciale actũ etiã pter citationẽ iurisditio p petuat: vt dicit solꝫ in decre. de of. le. lꝫ. ibi vel ceperit.

f ¶ Nõ cepta. no. qꝫ si h⁹ eẽt spãle fauorẽ fidei catholice: vt. ff. dicit. ergo vbi nõ ẽ fauor ei⁹ ꝛriuꝫ est regulare ⁊ sic nota termina ti qstiones no. ꝯ. de of. dele. licet. q̃ qritur: an ppetua tio facta in vno articulo ppetuet in alijs p easdẽ cas delegato cõmissi ad idem. ꝯ. e. ii. õ of. dele. c. vlt. ꝯ. of ficiũ. ⁊ ĩ hoc dis ferẽtia inter istum inqsitorẽ ⁊ pserua torẽ: vt ibi patet.

g ¶ Emerserãt. vt si tpe mortis pape nõ erat ticius hẽ ticus: postea sense rit here ĩm: õ hoc poterit cognoscere inquisitor.

h ¶ Fauorem. sic. ꝯ. e. in fidei fauorem. ⁊. ꝯ. e. accusar⁹ ꝯ. licet. cum si. multis in hoc tu.

i ¶ Toffm. diuido õre. i tres ptes. In ꝓma formatꝫ igsitores ad deũ: vt ei⁹ timorẽ hoĩuꝫ metui añponant in ꝓcedẽdo iuste vel separati ꝯ hẽticos ⁊ suos fautores: ⁊ etiã in eos absoluẽdo cũ vere redierint: ⁊ durat vsq; ibi veni qꝫ. Ibi ecclia ps in q̃ eos instruit in mõ examinatõis testiũ: ⁊ i psonis q̃ testificata scribẽ debeãt moderãdũ: q̃ p illud iqsitionis ꝓcessus nõ ipediãt vl' aliq̃ ten⁹ retardent⁹: p cẽsurã eccli astica õcernim⁹ cõpellẽdos⁹. α lemẽs quartus iqsitorũ⁹ heretice prauitatis.

Nealiq⁹ dubitationẽ solli citã excitãtes ĩ dubiũ re uocẽt: an offm iqsitõis here tice prauitat' sollicitudini vie ifra certos limites⁹ ab ap. sede cõmissũ expiret⁹: per mortez ro. pon. q̃ cõmisit: pñti declarem⁹ edicto: ipsũ offm ñ solũ quo ad negocia viuẽte mãda toze icepta⁹: imo etiã q̃ ad ite gra ⁊ ñ⁹cepta ⁊ qõ pl⁹ ẽ q̃tuꝫ ad ea q̃ tẽ nequaq̃ emẽserãt³ i fauorẽ⁵ fidei p⁹ committẽtis obitũ pdurare. ¶ Idem eisdẽ. Dofficiũ inqsitionis cõ tra hereticos i ꝓuicia⁸ i qua vob idez officiũ ẽ cõmis sũ auctẽ ap. possitis efficaci⁹ adiplere: discretioni vestre p apostolica scripta mãdam⁹: q̃tenus vbiq; i pfata ꝓuicia simul vl' separatiz⁹ aut singu lariter: ꝓut negocij vtiliras suadebit: ꝓtra hẽticos credẽ tes receptatores fautores et defẽsores eoꝝ necnõ ꝓtra in famatos de hereſi vel suspe ctos iuxta sactiones canõicas hoiuꝫ metu diuio⁹ timoze p⁹ posito ꝓcedatis⁹. ¶ Si vo aliq̃s ex pdcis heretica labe⁹ p̃mi⁹ abiurata: redire voluerit ad ecclie⁹ vnitatẽ: ei iuxta for mã⁷ ecclie absolutõis bñficiũ ipendatis: ⁊ iniũgatis eidẽ: qõ iniũgi tal⁹ ꝓsueuit⁸ ꝓuiso solerter: ne simulata⁸ ꝓuersione redeãt fraudulẽter: ⁊ vos im mo seipos fallẽtes⁹ sub agni specie lupi⁹ gerãt. ¶ Cez qꝫ i tã graui crimie cũ mlta opoꝛ tet cautela ꝓcedi: vt i reos si ne vllo ꝓferat erroze dure ac digne seueritas vltõis voluꝫ ⁊ mãdam⁹: vt i examinatõe testiũ q̃s recipi sup crie pdicto ipsiq; ꝓtigẽt⁹ opõtuerit ad hibeat⁹ duas⁹ religiosas ⁊ discretas⁵ psõas: i q̃z pñtia per publicã si cõmodo potest hẽe personã: aut per duos viros idõneos⁸ fideli⁹ eozũdẽ ꝺpositões testiũ ꝓscribãt. Ad ꝓscribẽdas⁵ q̃s h⁹ i ꝺpositõe⁵ testiũ ⁊ ad faciẽduꝫ oia q̃ i ꝓmisso vobis officio ad scriniariũ seu tabellionis officium pertinẽt teneri districte ꝓcipim⁹: cum per vos ⁊ singlos vri ordis fres: q̃ dũ eẽnt in secto tabellionat' offm hũisse ⁊ exercui se noscuntur: ⁊ illos etiã q̃b⁹ idem tabellionatus officiuꝫ ratione prefati negocij fidei fuit ab ap. sede commissum ⁊ in posterum committetur: ꝓcedentes huiusmodi fratri bus: necnõ ⁊ alijs religiosis q̃buslibet: q̃ similiter dũ eẽnt i seculo tabellionatus officiũ vsq; ad. §. ꝓsecẽdi. ibi icipit tertia: in q̃ eos instruit circa psonas: ꝓ quas ipediri posset vel differri iqsitõis negociũ.

k ¶ Prouicia. ispicit fez: qꝫ: idẽ si i citate dioc̃is vl' alio certo

l ¶ Ubiq;. sic ⁊ ordiarius in q̃libet pte dioc. sue põt cãs (loco audire: ⁊ ꝓ tribunali sedere. ꝯ. e. li. de of. oꝛ. cũ eẽ⁹. ad idem de of. lega. nouit.

m Sepatim. regulariter ꝯ: nisi ex forma cõmissiõis id habeat. ꝯ. õ offi. dele. cãm. ⁊. c. cum plures. ꝯ. e. li. Sz ẽ hoc spãle fauore fidei: vt efficacius: vt. ꝯ. dixi. ⁊ equi parant in hac pte ordia riis: quoꝝ q̃libet p se ꝓcedere põt. ff. de offi. ꝓcon. l. i. qõ de ordiarijs itelligeq; isol. dũ iurisditi nẽ habẽt: sic ẽ i scholarib⁹ epis nigris ⁊ doctoribus. C. ne fi. ꝓ patre. auc̃ habita. secus in his q̃ nõ habẽt isolidũ: sicut ẽ cũ caplm cognoscat: qꝫ tũc q̃libet singularis p se nõ est iudex: ad hoc qõ no. xv. q. vij. episcopus nullius. õ of. oꝛ. irrefragabili. ⁊ ꝓcoꝛ. ad hanc decre. ff. eo. per hoc ioan. an.

n ¶ Diuino. xi. q. iij. iuliianus. sic. ꝯ. e. li. õ iniu. ec. clericis. ad idem. ꝯ. e vergentis.

o ¶ Procedat. hodie restricta ẽ ptãs inqsitoꝝ in quibusdaꝫ per cle. c. c. nuitorum.

p ¶ Labe. generaliꝫ vel simpliciter: vel dic ea de qua suspectus vel conuictus erat: de hoc dixi. ꝯ. e. accusatus. §. i. io. an.

q ¶ Ecclie. q̃ gremiuꝫ nõ claudit. ꝯ. e. sup eo.

r ¶ Formã. xi. q. iij. cuꝫ aliqs. ꝯ. de sen. ex. cum desideres.

s ¶ Consuent. i. q. vij. quotiẽs oꝛdis. ⁊. c. saluberrimum. de ꝓb. di. ij. ego berengarius.

t ¶ Simulata. xxvij. di. q̃ ĩterrogatꝰ. i. q. i. sicut ficti. xxij. q. v. cauete. Est tñ ĩterdũ vtilis simulatio. xxij. q. ij. vtilem. ⁊ dic de hoc vt ibi. ⁊. xxiij. q. i. officij.

u ¶ Fallentes. mentiri deo possunt: fallere autem ipsum non possunt: de ꝓse. di. ij. panem de altari.

x ¶ Lupum. ꝯ. de renunc. nisi. §. ꝓpter maliciam.

y ¶ Duas. itegruꝫ enim est iudiciũ: qõ plurimoꝝ sentẽtijs cõfirmat. ꝯ. de of. dele. prudentij. ad idem. xx. di. de quibus.

z ¶ Discretas. semper eni qui graues cãs ecclesiasticas audiunt debẽt esse discreti. ꝯ. de consang. ⁊ affi. c. i.

a ¶ Idoneos. sic. ꝯ. de ꝓba. quonã ꝓtra falsã. ⁊ dic vt ibi.

a ¶ Ad ꝑmissa. ꝑ hāc lr̄az bñ ꝓz: q̄ tabellio factus monachꝰ nō pōt exercere quo ad alia tabellionat⁹ offiñ: ⁊ hoc ēt bñ ꝓz ex extrauagāti boni. debēt ꝑ supiozib⁹. de of. oz. circa mediū de cre. ⁊ idē. ꝑbabam⁹ oli p ꝫ cre. s̄. ne cle. vel mo. sicut. p. l. C. ō sa. san. ec. l. ampliꝰ. xvi. q. j. §. nouarū. C. de epis ⁊ cle. l. placet.

nō. tñ guil. i ſpe. ō statu mo. ō. xxvij. q̄ ꝑcēs rogatões ꝓplebut: ꝫ nouas nō assumet. ff. fam. hēr. l alienatōes. ff. ō postulā. l. i. §. casū. ff. ō nego. gest. nā ⁊ fuus. §. si vno. ad idem. s̄. de iudeis iudei de ciuitate cum si.

b ¶ Canonis. s̄. ne cli. vel mo. sicut te.

c ¶ Premissa. hoc ē regulare vt dixi: vt. xij. q. ij. c. indigne. de scn. ex. sacro. ioānes an.

d ¶ Postpositā. gd hꝰ opek: hēs. s̄. de. ap. pastoralis. ⁊ no. c. n. vt debitus. ioannes an.

e ¶ Ipsos. s. q̄stuarios

f ¶ Facultatē. hoc vult dicere: q̄ si facta p ingsitozes ꝓgregatōe ꝑ negocio fidei ventāt aliq ō rūgualli vl alij q̄stuarij ⁊ velint ibi p̄dicare: pñt ꝓpelli p cēsurā ec. ō sistē

g ¶ Auxilio. xxiij. q. v. p̄dest. de of. oz. c. i.

h ¶ Duab⁹. s̄. ō rescrip. nōnulli. gd dicem⁹ ō nona ō cre. s̄. e. li. statutū. ō rescrip. vides q̄ ista decre. fuit clemēt. ⁊ sic quo ad hoc vī ista decre. ꝑ illā correcta cū sit posteriꝰ: ad idē. s̄. e. li. de ꝓsti. c. i. cū suis ꝓoz. ꝛrūdi co: q̄ decre. illa locū hz in lris ipetratis a pte ꝛ parte: hz i ꝓfuatoꝝ⁹ locū hēat: vt. s̄. e. li. de of. dele. c. vlt. §. ꝓfuatozes. hz istō ē quoddā spāle si dei fauoze q̄ nō tollit ꝑ generalē ꝓstōez: hz postea subsecutā: ad hoc. j. de reg. iur. §. generi. ⁊ q̄ ibi dixi. ioannes an.

i ¶ Subiectis. q: extra territoriū ius dicēti ipune nō pareī: de ꝓsti. c. ij. s̄. e. li. ff. de iurisdi. omnūdi. l. vlt. ⁊ hoc q̄ hic dicit habebam⁹. s̄. e. ex cōicam⁹. ij. §. moneant.

k ¶ Approbatas. oia. n. nr̄a facim⁹: gbus aūcte nr̄az ipartimur. C. ō ve. iu. c. i. i. §. ꝛz necꝫ.

l ¶ Publicū. sic. j. ō pe. felicis. ⁊. j. c. pxi.

habuerunt: ⁊ exercuerunt: q̄ busuis etiaz clericis seculari bus offiñ ipiuz hñtibus: etiā si ijdez fratres religiosi⁹ ⁊ cleri ci sint i sacris ordinib⁹ ꝓstituti: exercendi libet e officiuz ipsuz quo ad⁹ ꝑmissa ñ obstante statuto aliquo ꝓtrario canonis⁹ vel ordinis quocunq; vallato munimine potestatē

Compescendi ꝑterea monitione ꝑmissa⁶ per censuraz ecclīasticam appellatione postposita⁹ ꝑdicatozes q̄stuarios vbi contigerit ꝑ iquisitionis seu fidei negocio congregationem fieri vl alīs eidez negocio quomodolibz ex hoc ipedimentuz aliq̄ō afferri: a ꝑdicationis officio: q̄ō ad ipos⁶ nullaten⁹ pertinet: q̄z itereſt tñ charitatiua sublidia suppliciter petere: ac idulgentiaz si forte hñt exponere: liberaz vobis ⁊ singulis vestruz concedimus aucte pñtiuz facultatez

¶ Deniq; ut circa ꝑmissa plene vobis ⁊ singulis vestrū coertiōis expedita ⁊ inuiolabilis adsit auctozitas: volum⁹ vt ea oia virilit exeq̄mini si op⁹ fuerit iuocato auxilio⁹ brachij secl̄aris: ꝓdictores ꝑ cēsurā ecclīastica appellatōe postposita cōpescēdo ñ obstātib⁹ aliq̄bus priuilegijs vel indulgentijs quibuscūq; psonis cuiusuis ꝓditionis dignitatis vel gradus religionis vel ordinis comitatib⁹ vl vniuersitatib⁹ ciuitatū ⁊ locorū specialiter vel gnālter sub quacūq; vboz expressiōe vl forma a memorata se. cōcessis vel in posterū ꝓcedendis: cum ex huiusmod vel alijs priuilegijs ⁊ indulgentijs nullum vobis in tāte pietatis negocio velimus obstaculuz interponi: ⁊ cōstitutione de duabus⁹ dietis edita in concilio gene. ¶ Statuim⁹ insuper vt ptās capitaneus seu rector vel consules seu quiuis alij q̄ ciuitati ꝑsunt vel loco alteri ad preses aut ꝑerint i futurū: ad req̄sitionē dioceſanoꝝ uel vicarioꝝ suoꝝ seu inq̄sitoꝝ hereticē prauitatis iurēt ꝑcise attendere iuiolabiliter ⁊ obſuare ac facere a suis sb̄ditis obseruari toto tpe sui reginiinis i terris sue iurisdictioni regiminē subiectis⁹ ꝓstitutiones ꝓtra hereticos credentes receptatozes: fautores ⁊ defensozes eoꝝ ipsoꝝq; filios ⁊ nepotes a sede ap. ꝑ mīgatas ac etiā approbatas⁸ q̄ q̄ iurare noluerit ⁊ suaz vt ifamiſ ⁊ tāq; hēticoꝝ fautoz ac ō fide suspect⁹ offō ⁊ honore sui regiminis ſpolier: nec vlteri⁹ ptās capitane⁹ ꝓsul vl rector hēat i aliq̄: aut decetero i aliquā dignitatē vl offiñ publicū vlteri⁹ assumat: ⁊ q̄ vt ptās baliu⁹ cōsul vel rector fecerit: nullā obtineant firmitatem. ¶ Bonifacius. octauus i q̄sitoꝝ⁹ heretice prauitatis.

¶ T⁹ cōmissi vobis officij debitū vtil⁹ ⁊ vber⁹ exeq̄mini: sācte memorie inocē. alex. ⁊ clemētis ꝑdecessoruz nrōꝝ vestigijs⁸ iherētes vobis ⁊ vīm singulis° cōmittendi citationes ⁊ ōnūciationes sñiaꝝ⁹ q̄s i q̄slibet hereticos credētes receptatozes defensozes ⁊ fautozes eoꝝ tul⁹ris⁹: aduocādi q̄z put expedierit⁷ peritos quoslibet: vt vobis assistāt: ⁊ in huiu. modi

m ¶ Tpmissi. h ꝛcipiūt ō cre. bonifacij: ⁊ habēt gdā hꝫ rubricā ō igsitoꝝ⁹ hēticē prauitat: ſz nō oz hic eē rubrica: ⁊ fuit erroꝛ scribentū ex supscriptiōe ꝑ uenientes q̄ putauerūt q̄ boni. viij. esset supscriptio resi duū esset rubrica. Et cōꝑhēdit ista decre. plura vtilia ꝑ expedīdo offō igsitoꝝ: dat. n. eis ptātez ꝓmittēdi citationes ⁊ sentētias denūciationes: dat ptātez vocādi peritos clerū ⁊ pplm vt eis assistāt: dat ptātez ꝓcedēdi ꝛ illos q ō sua i alia ꝓuincia se trāstulerūt: dat ptātez repetēdi libros ⁊ ꝓcessus: cōmutādi ⁊ mutigādi penas ꝑuandi ⁊ ꝑuatos nūciandi officijs ⁊ honorib⁹ hereticos fautozes ⁊ descendētes eoꝝ: ita tñ q̄ hoc fiat ō oi oceanoꝝ vel in eoꝝ absētia vicariorū suoꝝ ꝑsilio: nulli ijdez ꝛcēter talib⁹ beneficia ꝓtulissent: hoc dicit.

n ¶ Vestigijs. i diuersis ꝓmissiōib⁹ quas suis tēpoꝛibus fecerant inquisitoribus hereticē prauitatis. ioan. an.

o ¶ Sigulis. posſunt enīz procedere simul ⁊ diuisim s̄. e. pxi. in pn.

p ¶ Sententiarū. has etiam cōmittunt ꝑseruatozes: sed de inquisitoribus maioz erat dubitatio: q: illoruz munisterium videt electiū. s̄. de offi. ō le. c. vlti.

q ¶ Tuleritis. vide infra circa fi. c. plenam concessionem facultatem: ⁊ hoc idez repetat in fi. cuiuslibet ver sticuli.

r ¶ Expedierit sic s̄. e. i. ⁊ c. prox. § veruz. ⁊. j. e. c. vlt. ioannes an.

a ¶ Procedēdi. gd in casu ꝑuerso in eo. s. g alibi crimen hereſis cōmisit ⁊ mō est in ꝓ-

uñicia huius ingſitoris: dic q̄ poterit cognoscere: q̄a vbi inuenit inuenit qs de crimine. C. vbi de cri. agi op. l. i. ⁊ sic fm hoc esset repire: q̄ iterū duo ingſitores cognoscerēt: pone peccauit in rauē nati ⁊ trāſtuit ad mediolanū fm hoc rauenas ⁊ mediolanē sis poterit cognoscere: nec est miruz vt. j. e. c. per hoc.

b ¶ Quibusl̄bz. siue sint ipsi scribē tes vl alij ad quos quócūq; deuenerint dicta scripta.

c ¶ Vel mutandi. regularit̄ ℈. ff. de reg. iur. l. paulus. ⁊ l. acta. §. i. ⁊. §. ō of. dele. in l̄fis. fūctus ē eni iudex officio suo iudicādo bñ vel male: vt ibi

d ¶ Honoribus. No. in ea pte qua priuat vel p̄uatos denūciat dignitatib⁹ ecclīasticis ⁊ ecclīasticis bñficijs regrit p̄silū dioce sani vel eo absente eius vicarij: q; sic ſtitutio fit eis auctoriz̄antibus: sic etiā dz fieri destitutio: de inſti. ex frequētib⁹. de hereti. cū ex inūcto. in fi. ſz cū p̄uat officijs publicis ⁊ honoribus nó reqrit consiliuz eoz: vt pz ex ordinatione ſtitutis lfe: ⁊ tōo q; cessat i illis supioz ratō.

e ¶ Sciēter. si. §. e c. ij. §. ad hoc. ⁊. j. e. decreuit. ⁊ presumem⁹ ignorare: nisi p̄benī scire. j. de reg. iur. p̄sumit. ff de. p̄ba. veri⁹. qō sane intelligas: vt no. in dicta regula p̄sumitur.

f ¶ Puniēdos. ⁊ vnde debeā pena nō venit p̄miuz ff. de le. i si seruus plurium. §. qui autem. xvi. q. i. legi. cum si.

g ¶ Contra christianos. redierint: forte p̄us fuerāt in dei: postea facti sūt xp̄iani: isti dicūt redire: hi q nūq̄ fuerāt in dei: ſz sēp xp̄iani: illi dicūt trāſire. io. an.

h ¶ Infantes. ſ. minores septēnio: vnde videbant non obligati ad fidē: q; etas illa ignorat quid videat. C. de fal. mo. l. i. vnde nec p̄ salia tales ℈here possunt. §. e. ū. de spon. c. vno. sed ⁊rariū est verum: q; tali sacramēto obligati sunt etiā ignorantes. §. ō bap. maiores. de conſe. di. iij. queris. sicut ⁊ punitur etiam ignoraēter re ferēdis sentētijs p̄beāt p̄silū opportunū: ac eis q̄ sup his vobis humilit pareāt i virtute obediētie iniūgēdi: cōuocādi etiā clerū ⁊ pp̄lm ciuitatū castroz aliozūq; locoz: put dicto negocio fidei videritis expedire: ⁊ p̄ra illos q̄s i. puincia: i q̄ nobis iq̄sitiōis offm ē cōmissū: hereticos crimē p̄sti tit cōmisisse: lz ad alias ptes se trāſferēdos duxerit: p̄cedē di⁹ necnō faciēdi a q̄buslibz assignari vobis libros seu q̄ternos ⁊ alia scripta: i q̄bus iq̄sitiones facte ac p̄cessus p q̄scūq; aucte se. ap. vl legato ruz eī habiti p̄ra hereticos p̄tinētur: ⁊ illoz q̄ nr̄is mandatis obediētes humilit stāt ppter hereſi i carcere vl muro recluſi: penā vna cū p̄latis q̄z iurisditioni subſūt mitigādi vel mutādi: cū videritis expedire: priuādi p̄terea vel priuatos nūciādi dignitatib⁹ ac alijs bñficijs ecclīasticis o dioceſanoz vel eis absētibus vicarioz suoz p̄silio: ⁊ officijs publicis ac honoribus q̄ buscūq; eosdez hereticos credētes receptatores et defēsores ipsoz eozūq; filios ⁊ nepotes: plenā p̄cedim⁹ facultatē. (Sūt aūt dioceſāi i priuādo tales vl nūciādo priuatos bñficijs ⁊ h'i reqrēdi: nisi forte p̄staret legitie: q̄ ijdē scierē h'i p̄sonis eadē bñficia p̄tulisſent: tē eni eos i his reqrēdos ñ esse censem⁹: ſz potius a suo iudice puniendos. ¶ dem.

Contra⁸ christiāos q̄ ad ritū trāſierit vel redierit iudeoz: etiā si huiusmodi rē deūtes duz erant infantes⁹ aut morti⁹ metu ñ tñ absolute⁹ aut p̄cise coacti baptizati fuerūt erit tāq̄ p̄ra hereticos: si fuerint de hoc p̄fessi: aut xp̄iāos seu iudeos⁸ p̄uicti: ⁊ sic ℈ fautores receptatōes ⁊ defēsores hereticoz: sic ℈ fautores receptatores ⁊ defensores taliuz est p̄cedendum. ¶ dem.

Decreuit⁴⁰ felicis recoz dationis innocen. papa q̄rtus q̄ ppter hereſiz maritoruz vxoz catholicaz dotes ñ debeāt p̄fiscari⁸: qō itelligē duz forte cēsem⁹: nisi forte mulieres ipse cū viris matrimonia p̄traxissēt quos hereticos tunc⁹ sciebant. ¶ dem.

Tarutū⁹ felicis recozdatiōis innocen. ⁊ alexan⁹. p̄decessoꝝ nostroz: ne videlicet hereticī credentes ⁊ receptatores⁊ defēsores ⁊ fautores eoz ipsoz eozūq; filij vsq; ad secundā gnātionez ad aliquod bñficiuz ecclīasticā seu publicū offm admittant: qō si sec⁹ actuz fuerit sit irrituz ⁊ ianē:

i ¶ Absolute. ergo absolute coactus nō recipit sacramentum baptiſmi: ſz p̄ditionaliter: ⁊ metu mortis coact⁹ bene. xlv. di. de iudeis. §. de bap. maiores. coacta enim voluitas: voluitas ē xv. q. i. merito querit. Est aūt absoluta coactio: cū qs renitēs inuitus ⁊ reclamās ferk ad fontes ⁊ cū verboruz platiōe inergit. ⁊ est si. l. dis. p̄sbyteros. §. qō metus causa sacris.

k ¶ Judeos. non ergo possūt isti se iuuare per p̄fessionē quā ꝛtēpserūt C. de aposta. l. hi q sctāz lz als infidelis nō recipiatur ad testimoniuz. §. de i. c. i. ioan. an.

l ¶ Procedēdū. erit ne p̄ istud caplm canō ille correctus. i. q. iij. iudei. vbi dicit q̄ bona iudeorū deuoluunt ad catholicos filios: ſz bona hereticoz sūt p̄fiscata. j. e. cū secundū. q; correctio iurū est vitanda. dicendū videt q̄ nō: vt ibi ō. c. loquat de pena p̄sonali nō de dānatiōe bonoruz maxime q; hec noua iura q̄ corrigere itendunt hoc exp̄mūt. §. de p̄cep. ben. c. ij. j. de sen. ex. c. vlti. contra videt: cum aperte dicat eos puniendos vt hereticos: ergo ipsoz bona nō deuolunt ad filios. j. e. cū scōz q̄ tutius videt: nec necesse est vt noua ler corrigens p̄cedentē de illis faciat mentionē. §. e. li. de p̄sti. c. i. ioānes an.

m ¶ Decreuit. in p̄missionibus p eū factis sup hētica prauitate

n ¶ Cōfiscari. vt sic mulier marit̄ odio nō grauet. j. de reg. iur. nō dz. cū suis p̄cor. q; nec vroz p marito cōuenit. C. ne vro. p ma. in fi. in cā primipilarij. C. in quib⁹ ca. pig. vel hypo. ℈ l. sacrī.

o ¶ Tunc. ſ. tēpore contractus: ergo si tūc ignorabant lz postea sciuerint non dz locum pena vt sic inſpiciat initium. §. de emp. ⁊ ven. cum dilecti. p̄sumuntur aūt ignorare: nisi p̄benī scire. ff. de. p̄ba. verius. de hoc. §. c. ij. ⁊ infra de reg. iur. p̄sumitur. ioannes an.

p ¶ Tamtū. inocentij. Si loquat de q̄rto habebam⁹ id i cōmissionib⁹ p eū factis: vt dixi. §. c. p̄ri. si dicam⁹ de tertio posset log ō ōcre. §. e. vergētis. ⁊. c. excōicam⁹. §. credētes

q ¶ Alexādri quarti. §. e. gcūq; §. heretici.

r ¶ Inane. hucusq; durat antiq̄ ſtitutio: mō sequit̄ ō claratō i q̄ ōclarāt no. p hosti. §. e. v̄ gēt. ⁊ hāc ōclaratōez sic itelligo

Si tici⁹ fuerit hereticꝰ receptator: fautor vel defēsor: ⁊ hūit filiū ⁊ filiā vterq; ipsoꝝ subiacet phibitōi. ⁊ si ille filiꝰ hēat filiū: ipe nepos ex filio phibitōi subiacet. ſz ſi filia hēat filiū: nepos ex filia ñ ſubiacet huic phibitioni. Itē ſi mulier aliq̄ ē hereticꝰ ⁊ hēat filios: ſoli filij icludunt hāc phibitōe: ſz nepotes ex filijs ñ ⁊ h̄ intendit hec ōclaratio. Et hoc ſcdo caſu cū mat fuit hēticꝰ: itelligas vez ſi pat fuit catholicꝰ: vt ei⁹ reſpectꝰ nō hēat. ⁊ facī hoc ꝫ id qđ no. accur. C. ad. l. iui. ma. l. gſ gs. vbi dic̄ q; eadē ē pena cū mulier ꝓmittit crimē leſe ma. quo ad ōſcēdētes ſic cū vir. Eſt tamē ſciendū q; vbi alis nō caueret de deſcēdentib⁹ p maternā lineā: illi nullo ḡdu ꝓhendunt p ſtatuta vl̄ homis: vt. ſ. de penis vbicūq;. ſz q; filij et filiaꝫ icluderent: videbat pbari p decre. ē. de penis i gbuſdā. §. ſacri. vbi ponit poſteritates: ⁊ ſ. n. pr. c. vno. ⁊ videbā tur illi pūiri ⁊ p vba ⁊ p mentē. p vba: q; ſūt deſcendētes ⁊ a vbor ſignificatōe ñ ē recedendū. ff ō le. iij. l. ñ aliꝫ. ⁊ dcta agnatōis ⁊ cognationis hodie ſublata vi: i auē. coll. ix. ō hēdi. q̄ ab ite. ōſer. ⁊ de mēte idē videbat: q; voluerat ꝓstō punire hereticū i filijs. xxii ij. q. iij. §. ſz q. ⁊. ff. quod metꝰ cā. l. iſti gdē. ſi. n. ex vnica filia nepotē hēret: ⁊ ille ñ includeret: nō puniret i filios. idez vi ō mente. ió negs ducat filiaꝫ hētici in vxoꝛ. ſicut. n. vir ifidelis ſaluat p mulierē fidelē: ſic ⁊ dānari poſſz: ar. ō dnor. gaudem⁹. Añ q emit mācipia de origie ſolet q̄rere. ff. ō edil. edic. qđ ſi noluit. §. mācipia. ſed ō iure ſecꝰ ē: vt i p dicta ōcre. vbicūq;. ſ. ō pēis niſi. vbi aliō cauetur vt hic. ⁊ bñ facꝫ. ff. ō ſenat. l. libos. vbi dr: ſenatores vocari debē ipſos ſenatores ⁊ filios eoꝝ ⁊ nepotes natos ex eis nepotes vero ex filiabus nati ſenatores nō dicentur: ſed patris ſui conditionem ſequentur.

a ¶ Primū ⁊ ſecundū gradū. i. filios ⁊ nepotes. ⁊ hoc ꝑz etiā ex. §. ſe. ⁊. ē. e. vt ꝓmiſſi ad fi. ⁊ ē caſus quo filius punitur ꝓpt delictū patris: ō hoc dixi. ē. e. c. ij.

b ¶ Volum⁹. ē. dixit declaram⁹. hic dic̄ volum⁹: q; inq̄tū puniit deſcēdentes p maſculinū ōclarat ius vet⁹: inq̄tū deſcēdētes p feminū: ſtatuit ius nouū: ad idē. ſ. de pe. vbicūq;. ⁊ bene facꝫ hec lra ad qōnez q̄ queritꝫ an filij illegitimi icludāt hac phibitōe: ⁊ vi q; nō: q; nō ſūt i patris ptāte: iſti. ō nup. circa fi. ſz q; ptās nil op̄atur: ꝑbat hec lra q̄ punit deſcēdētes p maternā lineā ꝓnū grad⁹: cū tñ filij ptāte matris ñ ſit: ⁊ hoc equuz ne plus hēat luxuria q̄ caſtitas: in auē. ō reſti. ⁊ ea q̄ pa. in fi. coll. iij. ſz interdū ſec⁹. ē. de biga. q; circa. vez ē tū q; iſti alio capite, phibent ⁊ a ſucceſſiōe: vt. ē. q ſi. ſint le. p venerabilē in fi. ⁊ ab honor⁹. lvi. di. p totū. ē. de ſi. ꝓſby. per totum.

c ¶ Eſſe. nūc quia viuunt.

d ¶ Reincoꝛporatos. q; lapſi fuerāt ſimplicit: nō relapſi: de quo dic: vt. ē. c. accuſatus.

e ¶ Inſiſtūt. ad hoc. ē. ō tē. oꝛ. ex tēoꝛe. ⁊. ē. ō iur. c. vl.

f ¶ Parati. exquo nō ſtat p eos nō eis ꝺz iputari: de h̄ ſupꝛa de eo q mit. in pol. c. i. ⁊. ij.

g ¶ Ngſitoꝛes. ingſitoꝛ pape ſup hereſi ſine ſpāli mādato nō ingrū ꝺ epz: ſed ſi eū culpabilem ſcierit nūciabit pape.

h ¶ Qubuſlibet. de quibus minus dubitatur.

i ¶ Aplice. Nō. hanc litterā: nō dicit in litt̄is ꝓmiſſionis apoſtolice vel aliox a q̄bus ōputari fuerit ſz q; dixerat in p̄n. p qđ omiſſum vi: q; ingſitoꝛ deputatus ab alio q̄ a papa ēt ſi habeat expreſſuz mandatum ingrere non poſſit ꝺ epm: ⁊ ſz anti q̄ iura dicant: q; ſynodus audit cāz criminalē ep̄i ſz diffinitionē pape reſeruet. iij. q. vi. accuſat⁹. ⁊. c. ſe. v. q. iij duodeci. tñ cōmittere ñ poterit in h̄ caſu. ⁊ iſti ingſitores non poterunt ingrere: etiā vt inſtructiam remittāt cāz. ē. de ap. cōſtitut⁹. q; non ſolum diffinitio ſed ꝓceſſus ⁊ inquiſitio eſt ipſis interdicta per hoc. c.

k ¶ Exp̄ſſe. q̄tūcūq; igit ſit vba exp̄ſſa gnālia: puta vt ingrere poſſit ꝺ quoſcūq; cuiuſcūq; ꝓditōis dignitatis aut ſtat⁹: ñ ingreret ꝺ eos: niſi id exp̄mat: ergo ecce ꝓrogatiua eox: ad idē. ſ. de ſen. ex. q; piculoſum.

l ¶ Nūciare. q̄cito poterūt ꝓpt piculū qđ ex facto poſſet inſurgere: ꝓcoꝛ. ē. c. ii. de cleri. egro. c. vno.

m Per hoc. gnāliter bñ dicit: q; ſec⁹ eſſz ſi fieret ō certis cribus ⁊ pſone ſpālis ꝓmiſſio: q̄tū. n. ad illā cāz p̄iudicaret ordinarie ptāti: vt. ē. ō of. lega. ſtatuti q; generi p ſpeciē tē. ſ. ō re. iur. generi. cū ſuis ꝓcoꝛ.

n ¶ Delegata ſi h̄ñt. forte h̄ñt delegatā ab hoie: qđ accidit i ordinario: ñ tñ nūc cū papa ſibi ꝓmittit crimē ſec⁹ ſi eū monet ſuū offiū excitādo: qđ dic vt. ē. ō of. oꝛ. ſz. ⁊ graue. vel h̄ñt delegati a iure: ſicut ē videre in hoc crie ſup ereptos. ē. e. ti. ad abolendā in fi.

o ¶ Diuiſz. ſic ⁊ plures ingſitoꝛes cōiter ⁊ diuiſz. ō h̄ crie cognoſcē p̄ñt. ē. e. vt offiū. ſaluo eo qđ dicitur. ſ. e. de multoꝛum. in clemen.

p ¶ Teneant. Nō q; non dic̄ poſſint: vñ non relinquit eoꝝ voluntati: cū ius hoc neceſſitati ſubiiciat.

q ¶ Veritas iueniri. ad qđ elaborare iubet ꝺz. xiij. q. ij quia q̄tū. ē. ō pba. qñ ꝺ. ſed gd dices ſi ꝓceſſus iſti inuenīt eſſe ꝺ rij: ⁊ capit ꝓſiderabit: q vo ꝓmiꝺa loquāt ⁊ p ipſoꝝ dicta ſe iudices ꝛo formabit. ē. ō teſti. i nſa. ff. de teſti. l. iij. ix. di. ego ſol. ſi aūt eps fm ſuū ꝓnunciare vult, ꝓceſſū inquiſitoꝝ fm ſuū: quid iuris. ſ. ſequitur.

a Deferendum. ad idem. ℈. de rescrip. pasto: alis.

b Snia. lz ergo de vnius delicto ingrat p plures etiã dimissiz: vnica tñ snia fertur: t sic nõ ob. ℈. ô of. lc. lz. ff. nau. cau. sta. lz. vbi dr q de delicto vm sepm ñ queritur qr illa loquunt qñ sani, pnunciatũ est: qõ dic vt no. ij. q v. hz hoc pprium t. ℈. de accusa. de his.

c Remittat. gd iuris: als cuz iudices discordãt: hẽt ℈. de re iudi. c. vlt. io. an.

d Jura cõia. ℈. t. j. hoc. e. ti.

e Ordinationes. ẽt hoc volumine. ñ insertas: dũmõ nõ his pstitutis ptrarias. j. e. c. vl. in fi. sunt eni ibi reseruate. t ô his logitur prẽmiũ hꝰ li. in fi.

f Inquisitiõis. primo approbat t seruari precipit legẽs canonibꝰ nõ ꝯrias p federicũ ꝯ hereticos promulgatas. secũdo ꝑcipit rectoribus locoꝝ parere inquisitoribꝰ ordinario vl alteri coꝝ inuestigatõe captione custodia t punitione hereticoꝝ t fautorũ suoꝝ: coꝝ pclamatiõibꝰ vl appellationibꝰ ñ obstãtibꝰ: ita ñ q de illo crie cũ sit mere ecclesiasticũ: nec iudicent nec cognoscãt: ꝯ facientes et ñ parentes t eorũ fautores excõicat: quã si p annũ fuerit: vult eos vt hereticos ꝑdẽnari h. d.

g Leges. qsdaz has leges ferẽt: q clemẽs sub bulla redegerat: sed eas aliter ñ hẽmꝰ quo ad vba: hẽmus ñ quasdam auc. federici. de quibus ẽt forsitan itellexit hic bonifacius. C. ô epa. audiẽtia auc. statuimus signata super. l. inbemꝰ C. de heretic. auc. credentes. auc. si vero dñs t auc. garos. habebamus ẽt olim quandam ipsius pstitutionem in. v. compila. que incipiebat hac edictali. als hac ẽcretali. t erat sub ti. de pst. t eadẽ ꝑpilatio que incipiebat gaçaros sub ti. de hereticis.

tõe diocesanis vel eõ duxerit deferendũ: p vtroscz simul snia, pferat: i q̃ fereda si ñ cõuenerit: p vtroscz negocium sufficient istructu ad se. apo. remittat. Siue aũt ordinaria siue ôlegata epi ptãte, pcedãt: illũ i, pcedendo modum obseruẽt: quẽ iqsitores pñt t debent: p iura cõia vel p spãles pcessiões seu ordinatões se. ap. obseruare.

Idem.

Tinqsitionis negociuz ꝯ hereticã prauitatez ad dei gloriã t augmentuz fidei nostris tpibus, pspereꝰ: leges qsdã p federicũ oliz romanoꝝ iperatorẽ tc i deuotõe romane psistentẽ eccle, pmulgatas ẽtenus dei t sce ecclie sue honorẽ, pmouent: t hereticorũ exterminiũ, psequũt: t statutis canonicis ñ obsistunt approbates t obseruari volẽtes: vniuersos seculi ptãtes t dominos tpales ac prouinciaz terraz ciuitatũ aliorũcz loco rũ rectores qbuscũcz dignitatib' vel officijs aut nomibus censeant: requrim' t monem' vt sic reputari cupiũt t hẽri fideles: ita, p defensiõe fidei diocesanis epis t inqsitoribꝰ heretice prauitati a se. ap. deputandis pareãt t itendant hereticoꝝ credentiũ fautoꝝ receptatoꝝ t defensoꝝ ipsoꝝ iuestigatione captõe ac custodia diligenti: cũ ab eis fuerit requisiti: vt pfatas psonas pestiferas i ptãtẽ seu carcerẽ epoz aut inqsitoz dictoz vl ad locuz de q̃ ipsi vel aliqui ex eis mãdauerint ifra eozundẽ dominoz ptãtez vel rectoruz districtuz ducãt vel duci faciãt sine moza: vbi p viros catholicos a pfatis epis seu inqsitoribꝰ vel eoz aliq̃n ôputatos sub arta t diligẽti custodia teneant: donec eoz negociuz p eccle iudiciũ terminet: vtcz ô hereſi a diocesano epo vel inqsitoze seu inqsitoribꝰ ꝑdemnatos pfati ptãtis dñi tpales siue rectores vel eoz officiales seu nũcij sibi relictos statĩ recipiãt idilate aiaduersione ôbita puniẽdos: non obstãtibꝰ appellationibꝰ seu pclamationibꝰ pdictoz neqtie filioz: cuz tã hz ordinationẽ p de. nostroz q̃ fm legẽ iperialẽ appellatõis t pclamatõis bñficiuz explse sit hereticis t credẽtibꝰ: ac eoz receptatoribꝰ fautoribꝰ defensoribꝰ iterdictum. Prohibem' q̃z districtꝰ ptãtibꝰ dñis tpalibus t rectoribꝰ eozundẽcz officialibꝰ supradictis: ne ipsi de hoc crimie cuz mere sit ecclasticuz q̃ quoꝰ modo cognoscãt vel iudicẽt: siue captos p eodẽ crie absq̃ dictorum epoꝝ siue inquisitoruz aut saltẽ alterius

h Tunc. hoc dicit: qr postea recessit a deuotiõe romãe eccle. p imo. iij. in pcil. fuit depositus ob certas causas. ℈. e. l. li. de re. iudi. ad apostolice.

i Quatenus. ergo als nõ approbat qr ñ tenent: pcor. x. di. c. i. t facit qõ no. xxxvij. di. sigd verꝫ. xix. di. c. i.

k Hominibꝰ. pcor. ℈. de elect. fundamta. e. li.

l Fideles. gs. n. filiis q non doleat fide lesa. j de pen. felicis ad fi.

m Catholicos. vñ nõ p iudeos hereticos l pganos q quo ad pdicta suspecti sunt: t est si. ℈. ô iudeis. c. pe.

n Vel coz aliquo. hodie dic vt in clemen. c. t. multoz. §. sane. t. §. se.

o Indulate. Mora q snia lata sup crie statim dilatõe postposita mandanda ẽ executioni: qõ idẽ, pbat. ij. q. i. sicut de pe. di. i. adam. fallit i casibꝰ no. xi. q. iij. cũ apud gd iuris de aliis sententijs latis sup psonalibus vel realibꝰ actionibꝰ no. ℈. de of. dele. querenti.

p Puniendos. gd si i qsitoz t ordinarius discordãt in mandato: qr vnus mãdat punire per se ꝑdemnatũ: alter mandat relaxari per se absolutũ. satis vt supsedendus donec ꝓsulatur papa. ℈. c. ꝓxi.

q Ordinationẽ. de ordinationibꝰ logt inno. alex. t clemens que sunt reseruate. j. c. vl.

r Imperialez. ipsius federici quã non hẽmus sed approbata est. ℈. in prin. io. an.

s Quoquo mõ. i. prin cipaliter vel incidenter: pcor. ℈. de or. cog. tuã. ℈ g fi. sint le. lator cũ si. als tñ cognoscit iudex incidenter qõ nõ cognoscit principaliter. C. ô iudic. quoticns. ℈. de resti. in i te. c. pe. cum suis pcor.

t Cognoscant. Mo. q lz regulariter de qua re iudex cognoscit, pnunciare debeat. ff. de iudic. de qua re. ℈. de cã. pos. cum sup. tñ hoc fallũ interdum: sic cuz delegans reseruat, plationem snie. ℈. de offi. dele. super qstionum. synodus cognoscit de cã criminali epi t non, pnunciat. iij. q. vi. accusatus. t. c. se. v. q. iij. duodecim. idem in casu. ℈. ô rescrip. cum pingat. vbi ad sui instructionẽ ô iurisdictõe cognoscit is q sup illa, pnunciat. Hic tñ vtrũcz expresse vetat. s. cognino t, pnũciatio: qr iudex hꝰ rei ñ ẽ capax: t pcor. j. ô sen.

P

excom. si iudex.

a ¶ Indirecte. ad idem. ſ. e. statutum. i. ioan. an.

b ¶ Scient. ignorantes ergo ñ ligat ꝓstō: ad idē. ſ. c. ij. in ꝓn. ꝛ. c. vt ꝓmissi in fi. ꝛ. c. decrevit.

c ¶ Percussuz. Mo. canonē late ſnie: ꝛ qz̄ ñ reseruat absolutionē pape: ordinarī⁹ absoluē potūt. ſ. de ſen. ex. nuper.

d ¶ Londēnē. ad idem ſ. e. cum ꝓmulgata.

e ¶ Uz fz leges. bōa hereticoꝝ ipo iur fūt ꝓfiscata. qō, ꝓbat triplici ar. legali: fz apprehensio bonoꝝ ñ fieri dz p dñm secularē: niſi ꝓius ꝓnunciatū fuerit sup crīe per iudicez ecclesiasticū q hoc possit.

f ¶ Mature ꝺrias. i gb⁹ sexus pdit formā: ꝛ zelꝰ ē tale q ñ ꝓficit scire: venus mutat i aliā formaz C. ō adlt. l. cū vir. ꝛ oiuz carnalū criminū pessimū est vsus ꝺ naturam. xxxij. q. vij. adulterij. ꝛ si totꝰ mundus vteret illo vitio nō excusat. e. cā ꝛ qōe flagitia.

g ¶ Loipso. ꝓpt hoc facit ad ꝓpositum.

h ¶ Perdāt. C. ō incest. nup. l. cū ācillis. ꝛ. l. ſe. ꝛ l. ligs. ff. e. ti. l. iceste. ꝛ i fi. ō nupt. §. si aduersus

i ¶ Et mulier. repete et cū fm leges ciuiles mulier ꝛc. ꝙre hoc dicā vīdēbis. j. ꝛ dic mulier ingenua. C. de rap. v. l. vna §. ꝛ sigdē. i ancillis enīz ꝛ libertinis ñ hz locum pena maloꝝ vt ibi.

k ¶ Humanā legē. C. ō rap. vgi. l. vna. ꝛ bñ dic humanā. i. ciuilē. qz fm canonū legē secꝰ: rapta ení fm nos licite ꝺhit cū raptore: si ꝓ: dissensus trāseat i ꝓsensuz. xxxvi. q. ij. tria. ꝛ. c. se. ꝛ. ſ. de rap. c. pe. ꝛ vlt.

l ¶ Cōsortib⁹. ōlicti vt qz comitati sūt raptorē in iuasiōe vel rapina: vt in ꝓdicta. l. vna. C. ō rap. virgi. l. vna. §. penas antez.

m ¶ Ipso iure. ꝓpt hoc facit ad ꝓpositū: ꝛ hēs hoc in auc. ō rap. nu. que rap. mu. in fi. col. ir.

n ¶ Certoqz casu. cū parētes mulieris ñ sup sunt nec alī eoꝝ: vel si sup sunt ipsū vel alī: ꝓsensērūt talib⁹ nuptijs: ꝫ casu bōa de uoluunt ad fiscū: vt i ꝓdicta auc. ō rap. mu. i fi. fz nūqd ō iure canōico hēbit locū hec pēa: cū fm canones licite ꝺhat: vt. ſ. dixi: no. to. xxxvi. q. ij. ō puell. alīs. §. gb⁹. q pēa ista locū non hēbit fm canōes fz quos cessat in ꝺictū: niſi cū spōsa alterius rapit. xxvij. q. ij. statutū. ꝛ accedat qō no. ij. q. iij. §. notādū i fi. ō secūdis nup. c. pe. ꝛ vl. ꝛ fm hoc bñ dixi. ſ. repete: ꝛ cū fz leges ciuiles: qz fm canones ꝺ. sed satis vt: q fz fm nos teneat mrimoniū: pēa legis hēat locū i his q̄ ñ essent de tpali iurisdictione ecclesie: cū. n. illa sibi tractet ō lucro captādo nō ō diminutōe sui ꝓmonij: ꝛ pēa illa sibi p legez obuēiat q̄re lex eo q ꝓfert ꝓuare ñ pōt: ꝛ accedat qō dixi. ſ. de re. iur. c. ij. secꝰ sorte i pena de q̄ i ꝓdicta ꝺcre. vl. de secūdis nup. ibi. n. ꝓuat lex eo q nō ꝓmulg. io. an.

o ¶ Illicitas. vt is q defert arma ferrū ꝛ lignamia saracenis: ō iudeis ita quoꝝdam.

p ¶ Omittēs. hoc fz locū i ꝓuato. ff de vectigal. l. fi. §. diuus. i milite nō vt. C. eo. tit. l. ij. ꝛ hēs hoc qō hic dixi. ff. e. ti. l. ꝓmissa. C. e. ti. l. omniuz. ꝛ. l. sigs cum si.

q ¶ Bona hereticoꝝ. secus i bonis ecclesiaꝝ in gbꝰ titulati erāt ipsi hētici: vt i cle. e. ti. volētes pꝰ ꝓn. io. an.

r ¶ Brauī⁹. ergo sunt ḡuius puniēdi. xxiij. q. i. non afferamus.

s ¶ Quā ꝓdicti. ſ. ꝓtrahens nefarias nuptias: rapta q̄ cū raptore ꝓtrarit trāsu hēs illicitas species: vel rep ve ctaruz ꝓfectionez omittens.

t ¶ Ipso iure. ōterminatū sit ēgo qō oli dubitabat per ōcre. ſ. e. excōicam⁹. i. ij. rūso. vbi dicebat ita: q bōa damnatoꝝ si laici fuerit ꝓfiscenḍ: itel ligam⁹ ergo ꝓfiscē tur ipso iure vt hic vides: ꝛ itelligo ipso iure cōfiscata a tpe ꝓmissi cris. C. e. ti. l. iij. idē dico in crie le. ma. ff. de dona. l. donatōes

u ¶ Declarationē. quaz hodie non habemus.

x ¶ Ecclesiasticā. secularis. n. sup hoc ecclesiastico crie iudicare non pōt. ſ. c. pri. §. pe.

y ¶ Tatuta. In ꝑma pte vsqz ibi iubem⁹. ꝙcedit i negocio igsitōis hēticē prauitat⁹ ꝙcedi posse simpl⁹ ꝛ ō plano. In scōa dic qd iuris: si ex publicatiōe nomiñ accusatoꝝ ꝛ testiū ipsis piculū imineret ꝛ qd si ñ imināt ꝛ fictiōes vitare ꝓcipit: ne dicat piculū vbi ñ est vel econuerso. In tertia ibi ꝓstōnes. statuta ꝑde. suoꝝ ꝓ hoc negocio edita his ꝓstōnib⁹ ꝛs nō aduersa corroborat

¶ Quedā. alīs quōdam: alīs quedam.

a Possit. ñ dicit p quos: intelligo ergo p iḡsitores ꝺputatos a papa: t p ordinarios t p ōlegatos: ad hoc ſ. e. ti. per totum in fi.

b Figura. diſtinxerūt moderni q no. iſtā materiā. ſ. de accu. oli. ino. t hoſ. guil. i ſpe. ō iḡsitōe. §. nūc tracte m⁹. v. qd igit. ſi āt deſ ptās ꝓcedēdi ſimplr de plano t ſine iudicior ſtrepitu: an addat ibi iſtō vbū ſine iudicio: figura. Et ꝓ hoc caſu oēz iudicarū ordinē ſuare teneat i libellī obiatiōe i exceptioni b⁹ dilationib⁹ lit. ꝓteſ. iuramēti t teſtium receptiōe t ſnie, platiōe t aliis ſz opabunt illa v̄ba: q ſi aliḡd o mittat: ñ tō vitiabit, ꝓceſſus: t magis potit partium aduocator t teſtiuz vtilē ſtrepitum refrenare: tī omittere ñ potit lit. ꝓte. vel aliō ſubſt. itiale qō ēt ō ꝓſenſu partiū omitti nō poſſet: vt no ſ. de of. ōle. de cauſis. ſ. e. li. de re iudi. c. vl. In ſcō caſu qñ addit ibi ſine figura vt hic: nullī or dinē iudiciarium ſuaſ̄ tenet: ad hoc C. ō lau. lib. tol. l. vna. §. ſiliqs mō. ij tūc. n. ſufficiet ſnia cuius omiſſa ſolēnitate: vt ꝓbatur t no. C. quor le. l. vna. hodie dic vt in cleñn. ō v. ſig. ſepe. t vide qō ibi no. i qntā glo. Sz dubitari ſolet an i ferior a papa ēt legat⁹ i caſu alis ñ ꝓmiſſo a iure poſſit cognoſcere de aliq̄ cā: vel eī ꝓmittē ō plano ſummarie ſine ſtrepitu t figura iudicij. t vi q nō. abſurdum. n. eſſet dicē q⁹ mior legē maior tot vigiliis t laborib⁹ adinuenta tollē poſſit: ō elec. eccla veſtra. ij. xxi. di. iferior. C. de inoffi. teſta. ſiqñ. lz ſucceſſor ꝓdecoris: q̄ parī fungit poteſtate: illā tollē poſſit. ff. ad trebell. ille a quo. §. t. peſtiuū. ō elec. inotuit. ſ. e. li. ō ꝓceſ. pbē. c. ij. t ipſe idē cō di or q⁹ ꝓdidit. ſ. e. li. ō reſcrip. ſtatutū. §. i. t ꝓtea regla dic būficiū iuris nemini ō negari debē. ſ. ō reg. iur. indultū. xxvij. di. ō his. in ſtū q⁹ poſſit vī: q: legat⁹ oia pōt que papa ſp. āliter ſibi ñ reſeruat. gerit. n. vices eius t ſi eſt de latere matis oībus poſt ꝓncipez iperū cēſet hſe. ſ. e. li. ō elec. ſi abbatē. Item legatus qñ ſibi vī: ſm egritatem, ꝓcedit. ſ. ō trāſac. c. vl. t dicit apoſtolus: in cō vel iquiſitores graue ꝓiculū imineret: ſi ꝓtingat fieri publicationē nominū eorūdē: ipſo rū noia nō publice ſz ſecreto cor̄ dioceſāo eō vl eo abſē te⁹ ipſius vicario: qñ iḡſitores ꝓcedūt: qñ vō ꝓcedit eps: cor̄ iḡſitoribus ſi hr̄i⁹ ꝓmode poſſit copia eorūdez: ac nihi lomin⁹ ſiue eps ſiue iḡſitores ꝓceſſerit: aliq̄bus alīs perſonis puidis t hōeſtis iuriſq̄ pitis: q̄s ad hoc vocari: t eis p totū ꝓceſſuz ſup q̄ delibandū ē ſerioſe mānifeſtari ac itegralit explicari: t de ipſorum ꝓſilio ad ſniaz vl ꝓdēnationē ꝓcedi volum⁹: exꝓmāt: ſicq̄ nō obſtāte: q⁹ illi q̄s h⁹i ōpo ſuerūt: noia ipſorū ñ fuerint publicata: adhibeatur ad cognitionē iudicis iſtruendam plena fides ōpoſitōib⁹ teſtiuz eorūdez: t vt eorūdez accuſatoz t teſtiū picul⁹ efficaci⁹ occurrat: t cauti⁹ i iḡſitiōis negocio ꝓcedat: pītis ꝓſtōnis aucte ꝓmittim⁹: q⁹ eps vel iḡſitores ſecretū poſſint indicere illis q̄b⁹: vt ꝓmiſſum eſt ꝓceſſum h⁹i explicabūt: t in eos ſi arcana cōſilij ſeu ꝓceſſus ſub ſecreto ab ꝯſdez eō vel inq̄ſitorib⁹ patefacta ꝑter eoz ſniaz alijs patefecerint: excōis ſniaz: quam ex ſecreti violatōe ipſo facto incurrant ſi eis expedire videbit: ꝓmulgare⁶: ſic tñ q⁹ iḡſitores eꝑm⁸ vel eps inḡſitores ñ excōicēt hac de cā: lz ipſi ex inuncto ex nūc a nob ſub vtute ſcē obedīē diſtricto ꝑcepto ad ſecretū h⁹i teneant. Ceſſāte vō ꝓiculo ſupradicto accuſatorū t teſtiū noia: put⁹i alijs fit iudicijs⁹: publicent. Ceterū i his oibus ꝓcipim⁹ taz eꝑos q̄ iḡſitores purā t pui dā intentionē hīe: ne ad accuſatorū vel teſtiū noia ſuppri mēda: vbi ē ſecuritas piculū eſſe dicāt: nec i eorū diſcrīm ſecuritatē aſſerāt: vbi tale pi culū imineret: ſuper hoc eorūdez ꝓſcias⁸ onerātes. Cōſtitutōes vō ordinatōes t mā data alia ꝑde. noſtrorum in negocio heretice prauitat⁹ facta cōceſſa ſeu ēt ad conſulta rīſa: q̄ ꝓſtōib⁹ ſupradictis ſuper eadē editis prauitate nō obuient: i ſuo volum⁹ robore permanere⁶. Bonifaci⁹. viij.

De ſcismaticis.

c Periculuz. timetur mors vel detruncatio ipſorum vel filiorum vel parentum ſuorum vel ō uaſtatio ſubſtantie ipſorum vel his ſimilia.

d Abſente. ergo dioc. preſente coram officiali non fiet: niſi forte vt coram honeſta perſona de qua ſequitur: ad idem. ſ. e. vt commiſſi. ſ. e. li. de of. or. c. i in fi. de temp. or. cum' nullus. §. ij.

e Haberi poſſit. ꝓmode. xxij. q. ij. faciat homo. ff. ō v. ſig. l. nepos. io. an.

f Promulgare. vbi ergo non fiet talis ꝓmulgatio: lz idicat ſecretum: reuelans excōicatus non eſſet.

g Epiſcopum. ſic. ſ. e. ti. inquiſitores.

h Judicijs. ſ. ō accu. q̄lit t qñ. §. dz. t tradi debēt noia cuz dicī: vt poſſit t ō falſo arguē: t ſe plene ōfēdē: vt ibi: tñ ſi hoc omitteret pte tacēte: ñ puto vitiari, ꝓceſſū: ad ḥ. ſ. e. li. ō accu.

i Dicant. ſi. ſ. ō reſcrip. cum contingat. (c. i. t ij.

k Conſcientias. ſic. ſ. e. li. de reſcrip. ſtatutū. §. aſſeſſorem.

l Permanere. non obſtante eo: q⁹ in hui⁹ ſerti libri volumine ſerte ñ ſunt. ſunt. n. reſeruate p hūc tertū: t ō his exēplifica qō dī. ſ. in, ꝓemio huius libri ad fi. vt ibi etiam dixi.

Ho succidendos. In hma pte ponit arengã vsq; ad ver. videlz in q̃ dicit q̃ colũnenses iacobus ⁊ petr⁹ oli cardinales ⁊ filij ioãnis fratris. s. dicti petri diuꝯtius expectati noluerũt ad cor redire: sz in pfũdz malorꝫ descẽdẽtes sua aggrauabãt delicta: q̃re varias penas fulit in eos q̃s ad cautelã dinẽ psentiꝫ ⁊ memoriã futurorꝫ hic iserit. Secũdo ponit penas q̃s ptulit i ipsos iacobũ ⁊ petrꝫ vsq; ad v. ō natos. Jbi tertio ponit penas quas tulit ō filios ⁊ posteros dicti ioannis vsq; ad v. oẽm. Jbi q̃rto iponit penas his q̃ decẽtio delibꝫate dictos iacobũ ⁊ petrũ p cardinalib⁹ habuerint: vel eis vel ꝓdictis natis io. fauorẽ p̃buerit vsq; ad ver. hec ⁊ alia. Jbi q̃nto ⁊ vltimo ratificat ⁊ inouat ⁊ ꝓfirmat p̃dicta: ⁊ ea ꝓcipit inviolabiliter obſuari: ⁊ iubz simules excessus puniri simulibus penis iposterũ hoc dicat.

Ho succidẽdos^a infructuosos^b palmites pestiferos ⁊ nociuos: q̃s q̃si fic^c fatua dom^d ō colũna ꝓduxit: nescientes^e i semitis iusticie^f dirigere gressus suos ad cor reuerti ⁊ agẽ pnie dignos fructꝰ: sz diuꝰ expectatos: Jacobũ videlicz ō colũna ⁊ Petrũ nepotẽ ipsi⁹ olim scẽ ro. ec. cardinales ⁊ filios quõdã ioãnis de colũna frĩs dicti iacobi ⁊ pris petri p̃fati posteros ⁊ fautorꝫ ⁊ seqces eorꝫ i vtute altissimi exurgentes spũalr ⁊ tpalr ō eos duximus ꝓcedẽdũ. ¶ Cõsequẽter dicti iacobo ⁊ petro descẽdẽtib⁹ i pfũduꝫ malorꝫ ⁊ moliẽtib⁹ icõsutilez tunicã dñi sancte videlicz eccle scindẽ vnitatez: ⁊ vt gladiũ acuẽtibus linguas suas ⁊ p̃rupẽtib⁹ ñ taz i vba blasphemie ⁊ scismatica q̃ ipsa: q̃ in scriptis redacta sub sigillis ꝺb⁹ anq̃ esset deposita vtebant^m: p vbez ⁊ diuersa mũdi clymata destiarunt: estimates loq̃citatem facũdiã: ⁊ maledicere ꝓscie bone signũ: ⁊ ꝓficta materia disputãdi: q̃ vitate ñ poterãt: nos saltẽ lacerare^o puicijs p̃sũ pserũt: q̃ dicta sz possemus supiori assertione puicere: ⁊ luce clariorib⁹ rõnib⁹ ꝓfutare seruauit hic papa ⁊ forte nõ: nec eni astringeb̃at: ser. n. sibi idicari potuit: sz iponi nõ potuit. ſ. e. li. de rescrip. c. vlt. C. de legi. l. digna vox. ſ. de elec. inoꝛtuit.

duxim⁹ eorꝫ latratib⁹ nõ dare respõsũ^p vt ꝓtrita eorꝫ rabies aucte sonora p̃fidẽtis i sup̃mo iudicij solio frangeret: ⁊ patẽs vitas^q p scipsã veniret publicaz notionẽ: nostrũq; silẽtiũ i supplicij eis forret ꝓcessus tñ ꝓtra ipos ⁊ alios fecim⁹ successiue varios diuersisq; tpibus spũales ⁊ tpales penas ⁊ snias ꝓtinẽtes ⁊ mꝫ cras: q̃z: q̃ totũ tenorẽ cõstitutioni p̃nti iserere lõgũ esset ex eis q̃dã cõpẽdiose collata huic nostre ꝓstitutioni duxim⁹ iserẽda ad certitudinẽ p̃sẽtiũ ⁊ memoriã futurorꝫ: videlicz q̃ ex causis^r q̃ rõabiliter nos mouerũt de fratꝝ nrorꝫ pssilio deposuim⁹ dictos iacobũ ⁊ petrũ a cãdialatib⁹ eius dẽ eccliẽ: ⁊ ab oi cardialat^t cõmõ ⁊ honore: ipsosq; iudicauim⁹ scismaticos ⁊ blasphemos ⁊ tã q̃ hẽticos puniẽdos expositis^s psonis eorꝫ a fidelibus capiẽdis oibus bñficijs officijs q̃ honorib⁹ dignitatib⁹ ⁊ p̃latur̃ ꝑpetuo ꝓuãtes eosdẽ ⁊ reddẽtes ihabiles ad hñda: cũctis eorꝫ bonis mobilibus ⁊ imobilib⁹ iurib⁹ ⁊ iurisditionib⁹ publicatis^t. ¶ Contra^u natos isup ⁊ posteros dci ioãnis spualiter ⁊ tẽporaliꝫ duxim⁹ multiplicit̃ ꝓcedẽdũ:

a ¶ Jnfructuosos. arbor eni q̃ iutiliter terraz occupat digna excidi ⁊ in ignem mitti censet: vt terra q̃ sub nocina occupatõe iutilis arboris sterilis habebat: p nouam plãtationẽ ad fructificãdũ culturã recipiat congruentez: vt. ſ. de do. ⁊ ptu. veritatis in pin. in parte decisa.

b ¶ Jnfructuosos. arbor eni q̃ iutiliter terraz occupat digna excidi ⁊ in ignem mitti censet: vt terra q̃ sub nocina occupatõe iutilis arboris sterilis habebat: p nouam plãtationẽ ad fructificãdũ culturã recipiat congruentez: vt. ſ. de do. ⁊ ptu. veritatis in pin. in parte decisa.

c ¶ Sicus fatua. matth. vij. luc. vij. cuz cũriens venies ad ficũ nõ ineniret ibi fructũ ꝑpetua sterilitate sua maledictiõe rilitate: sua mal. dictiõe illã dãnauit. xxiij. q. iij. §. sz q̃ p̃ persecutoꝛibus.

d ¶ Domus. nõ dãnat totã domũ: sz quosdã infructuosos palmites ex domo: vt. ſ. dixit: ⁊ qui sint illi infra dicet.

e ¶ Nescientes. dauid i psalmo: Saluũ me fac: obscurent oculi eorꝫ ne videant: ⁊ dorsũ eorꝫ semp̃ icurua. nec dixit in psalmista id optãdo sz iudicãdo. xxxvij. di. §. vt itaq;.

f ¶ Justicie. cũ fecerit iustus sup̃ sedẽ nõ aduersabit̃ sibi gcq̃ malignũ. C. de sum. tri. in epla iter claras. Unde psalmista: fiant vie eorꝫ tenebre ⁊ lubricũ: ⁊ angelus dñi ꝓsequens eos. xxiij. q. iij. §. item qui per prophetam.

g ¶ Cardinales. quãto maiores erãt i grati bñficiorꝫ se contra ecclesiã erigẽdo: ⁊ malignãdo granius puniri debebãt: ō pe. di. ij. ꝓncipũ. ⁊ nõ debẽt cardinales dãnari: nisi certo numero testiũ: epus cardinalis. lxxij. ꝓsbyter cardinalis. lxiij. diaconus cardinalis. xxvij. ij. q. iiij. ꝓsul. ⁊ forte hunc numerũ

mere: ad idem. ſ. de re iudi. sicut.

f ¶ Expositis. ad idem. ſ. de iudeis ita quorundam.

t ¶ Publicatis. laboꝛes ergo impioꝛ iusti edent: ⁊ the saurizabũt iustis eorꝫ diuitie: sapientie. xi. ꝓuerbioꝛ xxvij. ⁊. xxiij. q. vij. quẽadmodũ. t. c. i. ⁊ redeuntes nõ recuperarent bona sua: exquo sunt expresse dãnata: de hoc. ſ. de cle. coniug. q. a te.

u ¶ Contra natos. contra hos licet laici essẽt ꝓcedere potuit: tum ratione ecclesiastici criminis: tũ ꝓpter temporalem iurisdictionem quã habebat in eos: ⁊ hz in vrbe per concessiones lodouici ⁊ cõstantini. lxiij. dis. ego

l ¶ Jnsana. de iũtri. dãnam⁹ in fi.

m ¶ Utebant. primo sigillo post depositionẽ vti non debebant: ad hoc ſ. de ap. vt nostrũ

n ¶ Signũ. cũ potꝰ sit ꝓuisi estimãdum. xxiij. q. iij. cum sancti.

o ¶ Lacerare. hz eni hoc ꝓpriũ antiq hostis inuidia: vt quos ꝓbozꝫ actuũ ꝑpetratiõe deo sibi resistente dejcere nõ valet: opinones eoꝝ falsas simulando dilaceret. ij. q. v. hz hoc ꝓpriũ.

p ¶ Responsũ. si C. sigs ipe. ma. di. l. vna. de pe. di. ij. si enim inquit.

q ¶ Veritas. que semper vincit. viij di. veritate.

r ¶ Causis. eas ñ expressit: nec habuit necesse expri-

Vi homicidio

le douicus. xcvi. di. ꝓstantinus palea est. ꝛ. §. eo. li. de elec. fundamenta.

a Ubi. s. extra romanā ecclesiā ꝛ eius curiā: ꝛ sumit hic ecclesia romana stricte.

b Futuram. si. §. e. ne aliqui,

c Cardinal'. ep̄i bene ꝓprehendun tur: qz ꝓstó. j. ó sē. ex. qz periculosuz de excōicatione ñ loquitur.

d Hūerit. Mo. casum in quo pu nit deliberata cogitatio: cuz als cogitatōis penaz ne mo mereatur: de pe. di. i. cogitatio nis. de hoc. e. di § cogitatio.

e Sede va. no. ar. q̄ collegiū cardinalium va. se. ñ fungit iurisdictione pape. ꝛ ꝫrium ar. ēt posset sumi q̄stiō si hoc hic non reperisset papa: collegium id potuisset ꝛ de hoc no. hu. fo. ꝛ alij. lxxix. di. nullus. ij. plenius host. ó pe. ꝛ fmis. cū ex eo. in fi. Sz qd dicemus. succe der collegiuz in iurisdictione: ꝛ ei⁹ exercitio: necne. dixit host. q̄ sic saltē in his que de grādi necessitate euidēti ꝛ imminēti expedīt oz: p eo fac quo ad hoc ōcre. §. de elec. vbi pericul̄. §. idē quoq; qđ ēt multum fac ꝫ. monebatur aūt host. his rōnibus dicebat. n. alia collegia hoc hñt: ó ma. ꝛ obe. his q̄. ꝛ. c. cū oliz. ꝛ §. e. ti. c. vno. tū q: sic vtunt cardinales: ar. §. de elec. venerabilē §. obiectioni. v. qđ aūt. §. de of. or. irrefragabili. §. excessus. ó fo. ope. cū ptingat. tū q: ali⁹ iudex nō supest. §. de elec. lz in fi. in quo casu pcedūtur q̄ als non pcederent: vt ibi. ꝛ. C. ó ōcur. l. generali. li. x. ff. ó his q̄ in frau. cre. l. aut ꝓtor. §. si ōbitorē. tū q: necessitas ñ hz legē. §. de reg. iur. q̄ nō ē. tū q: ñ est vīsimile: q̄ filio dei placuerit ꝫri⁹ intellecti⁹: ne videat gregē suuz ꝛ eccliaz sine pastore reliqsse. j. ti. pr. c. i. nec ob. hz euz q̄ alīq dicūt: q̄ cardinales st sine capite: hoc. n. non ē ver: imo hñt caput ecclē gnāle ꝛ ꝓpriū. s. xp̄m. imo illō sentire ab hereſi nō ē longū. xxij. di. c. i. ꝛ. ij. ꝛ esset re mōstruosa: ó of. or. q̄ñ i plerisq; nec ob. qđ dī ex hoc posse scisma scandalū ꝛ vacationē diutinā suscitari: qa id posset esse ver si iudicialiter pcederet: sed restrungi dz ad necessaria vel vtilia eccle seu rei publice: qbus oīno, pu

eoz bonis ꝛ iurib⁹ publicatis ꝛ ꝓfiscatis ipsisq; posteris dicti ioānis p masculinā ꝛ femineā lineā descendentibus idignis ppetuo redditis ad cardinalat⁹ honorē ꝛ q̄libet officia bñficia ꝛ misteria i ecclia memorata vel ei⁹ curia alibi⁹ vo vsq; ad q̄rtā gnationem. ¶ Omnē psonaz pñtez ꝛ futurā⁹: cuiuscūq; fuerit peminētie cōditionis dignitatis aut stat⁹ ecclastici vl̄ mundani: ēt si foret scē romane ecclie cardinalis⁹: q̄ ipsos iacobū ꝛ petrū vel eoz alterū scienter et delib⁹ate p cardialib⁹ hūerit⁹ ꝛ tenuerit: aut ad cardinalatū admiserit: seu votū eoruz vel alicuius ipsoz suffragiuz i electōe romani pōtificis admiserit: aut i pontificē romanū elegerit noīauerit assūpserit vl̄ recepit seu ōderit i his v̄ ad hoc auxiliū consiliuz vel fauorē: excōis sn̄ia duximus innodandū: a q̄ absq; exp̄ssa licentia romani pontificis ñ possit absolui: nec ēt per collegium apostolice sedis eadē sede⁹ vacante: eāq; plātōe di

dēdū ē. vij. q. i. scias. cauē ergo debēt. ne nimis laxēt habēas ff. ó off. pcōs. l. ne gcḡ. §. vbiō creto ꝛ. §. ó plāo. ꝛ. §. s. Preterea ad ptātez cardinal spectat vacāte sede delinquētes anathematizare. lxxix. di. sigs pecūia. ꝛ anathema mucro est ep̄alis xvi. q. ij. c. i. ꝛ maioz pēa in ecclia. xxiij. q. iij. coniplanī i pn. vñ si pñt maiorē penaz i ponere ergo ꝛ minorez. §. ó deci. ex parte. iij. itē canon dic̄ q̄ epi cardinales vacāte sede vicez metropolitā obtinēt. xxij. di. in nomine dñi. ꝛ exponi dz. i. pape q̄ ꝛ metropolitan⁹ est §. de of. vi. sua. nec ali⁹ posset romane ecclie metropolitanus esse: nec debemus omnino querē⁹ iusexp̄s sum: multa. n. supplent quod pz de ecle. mis. cū mārthe. §. i. ꝛ pcedi oz q̄ saltem illam iurisdictiōez hz collegiuz quā ꝛ legatis apostolice sedis: q̄ ñ expirat mortuo papa. §. de offi. lega. c. ij. e. li. nō eni illa duraret: nisi collegiū se. ap. censeretur. ꝛ posset dici q̄ cardiales habent ptātis plenitudinem habitu: tunc inquā tū ro. cc. censēt: que non mouetur. xij. q. ij. li bi. ij §. e. li. de rescript. si gratiose. ēt si vnus tñ cardinalis collegij superesset lxv. di. si forte. §. de postula. gratum. iurisdictionem vo habent in exercitio ſm modum supius dictum. qcqd cardinales de facto obseruēt: vt q̄ vacāte sede non ōbeant se ītromittē nisi ó p uisiōe ꝛ his q̄ ad pulsionē ptinēt: nisi ex grandi cā ꝛ imminenti piculo per predictam decre. §. e. li. de elec. vbi periculuz. §. idem quoq; nec ob. si minora collegia possunt: ergo ꝛ illud: q: ob accelerandam pulsionem ecclesie in cuius tardatiōe imminet periculum: spāle qd statui debuit: ꝛ est §. §. de here. ac cusatus. §. sane. dic vt in cle. ne romani de elec.

f Alls. s. etiam ex̄ cardinalatus officium.

g Excōicationis. q: istius excōicationis sicut ſnpiorīs absolutionē sibi non reseruauit: intelligat illaz ordinarijs pcessisse de sen. ex. nuper.

h Oblationem. §. §. de testi. significauit. ꝛ. c. albricus.

i Similes. in equali delicto similes sunt pene: i anē. vt frā. §. in fi. colla. ix. grauius aūt delictum grauius iudicet. xxiij. q. i. non afferamus.

De homicidio.

PRo hūanā⁹ redēptō ne generis ó sūmis

PRo humani. i tres diuide ptes. In ꝫruz ꝓma ponit penūm vsq; ibi. cū igit. ibi i ponit horrendū assassinoz factū vsq; ibi sacri. ibi i ponit penā multiplicē illq; p tales quēḡ xp̄ianoz iterfecerit: mādauerint receptauerint defenderint vel occultauerint, hoc facit.

a ¶ Mortē. vere igit mortuus ē ⁊ lāguores tulit ⁊ dolores portauit. ē. ō cele. miſ. cū marthe circa meduū. fuit. n. ver⁹ hō: de ſum. tri. c. i. ē. de hereti. cum chriſtus.

b ¶ Precio. vñ dicit canō: qs nos pōt āplius amare q̄ xps q animā ſuaz poſuit p ouibus ſuis. xxiij. q. iij. qs nos.

c ¶ Deſereret. Mo. ꝑlatos ſe ēt ex nulla cā absentātes q ñ dimittit vicarios: ⁊ ſic dimittunt gregē ſuū ſine paſtore: ⁊ p hanc litterā ſatis pz q ptās petri trāſiuit ad poſteros: als poſt petrum ſine paſtore remāſiſſet eccleſia. qō ē falſ: vt ſegtur ad idē. xlij. di. c. i. ⁊ idem pōt hic argui circa colleguū cardinaliuz cū vacat ſedes vt dixi ē. t. p̄. c. vno.

d ¶ Stabilitate fidei. hac debem⁹ armari: vt. xxiij q. i. miſi bella in fi.

e ¶ Accēderet. vbo ope ⁊ exēplo. viij. q. i. q ꝑatum. ⁊. c. ſe. xlij. di. ſit rector.

f ¶ Immeriti. hūiliat ſe: vt aug. i canōe dicēs: ſecund⁹ loc⁹ gubernaculorū tradit⁹ ē mihi q rennū tenere nō nouēram. xl. di. ante omnia in fi.

g ¶ Vigiliis. ē. i. premio iſti⁹ li. ē. de of. le. c. i.

h ¶ Debem⁹. ad id. ē. ō p̄iuil. cū ⁊ plātare i p̄n.

i ¶ Somno. lxxxvi. di. fratrem.

k ¶ Deo luc. ē. c. li. ō regul. non ſolum.

l ¶ Alaz. qō plus eſt. xij q. i. precipimus.

m ¶ Premuniti. ⁊ ideo dat canō p̄ſiliū: q null⁹ expectet in vltimis penitere: ō pe. di. vij. c. vl.

n ¶ A dño. ptātes igitur ſunt a deo: vñ xps pilato io. xix. Nō hēres in me poteſtatē tē. ⁊ canonis q reſiſtit poteſtati ōi ordinatōni reſiſtit. xi. q. iij. q reſiſtit. ⁊ vniuēſitas nō poſſet aliqua rōe cōſtare: niſi tantus caz differentie ordo ſeruarz. lxxxix. di. ad hoc.

o ¶ Preferri. p maxie.

p ¶ Formidantes. pbabilit. maxie ppt̄ q̄litatez aſſaſſinoꝝ q ñ tuīt mortē: ⁊ dicit eſſe del vezo dala mōtagna

q ¶ Prelat⁹. ēt ep̄s: q: decre. q. piculoſum de ſen. ex. ſ. c. li. ñ eximit illos a pena excōicationis.

r ¶ Mādauerit. ſi mādauit ergo cogitatio ñ ſtetit i ſuis fimb⁹ ⁊ tō non ēſt mirū ſi punit: als ſecus: ō pe. di. i. cogitatōis. mitto celoꝝ ad ima mundi deſcendens: ⁊ mortē[a] tandē ſubiēs talem dei filī⁹ ieſus xp̄s: ne gregē ſui p̄cio[b] ſanguis gl̄oſi redēptuz: aſcenſur⁹ poſt reſurrectiōez ad patrē abſq̄ paſtore ōſereret[c]: ipſi⁹ curā bt̄o petro apoſtolo: vt ſue ſtabilitate[d] fidei ceteros i chriſtiana religiōe firmaret: eoꝝq mentes ad ſalutis opa ſue accēderz[e] deuotiōis ardoze ꝓmiſit. vñ nos eiusd̄ apoſtoli effecti diſponēte dño lz imeriti[f] ſucceſſores ⁊ ipſi⁹ redēptoris locuz i tris q̄ indigne tenentes: circa gregis eiusdē cuſtodiaz ſollicit[g] excitari vigiliſ[s]: ⁊ aia rū ſaluti iugis attentiōe cogitanōis itendere ſubmouēdo noxia: ⁊ agēdo p̄futura debem⁹[h]: vt excuſſo a nobis negligētie ſomno[i]: noſtriq̄z cordis oculī diligētia ſedula vigilāti b⁹: aial ōo[k] lucrifacere ſua nobis coopante gratia valeaz⁹.

Cū igit illi q̄ ſic horrenda i humanitate deteſtādaq̄z ſeuitia mortē ſtituunt alioꝝ: vt ipſos faciāt p aſſaſſinos occidi nō ſolū coꝛpoꝝ ſz mortem p curēt ēt aiaꝝ[l]: niſi eos exuberās gr̄a diuīa p̄uenerit: vt ſit armis ſp̄ualib⁹ p̄muniti[m] ac oīs ptās tribuatur a dño[n] ad iuſticiā rectūq̄z iudiciū exercendū. ¶ Nos tāto piculo volētes occurrere aiaꝝ: ⁊ tā nefarias p̄ſūptiones eccl̄iaſtice aiaduerſiōis mucrone ferire vt metus pene meta h⁹ i p̄cedit cū mandāte i caſu. ſ. e. li. de ſen. ex. geunq̄z. vbi mādans ⁊ reuocās re itegra pena euadit: hic aut puto q̄ ēt ſi reuocauerit re itegra pena incurrerit: cum ex iolo mādato tā pus ligar⁹ eſſet: ⁊ ad hoc facit qō ſtatiz ſegt.

t ¶ Receptauerit. tenent receptatores vt egreſſores. C. de his q la. occul. l. i. ⁊ ij. peſſimi enī ſunt receptatores ſine quibus deliqués diu latere ñ poteſt. ff. ō recep. l. i.

u ¶ Excōicationis. exquo papa non reſeruauit abſolutionē: puto q ordinarius poſſit abſoluere. ē. ō ſe. ex. nuper ad hoc. ē. t. p̄. c. vno.

x ¶ Libere. etiam illo non vocato ſi poſſideret. ē. c. li. de preben. lz. ij.

P Relatis. ſiñ pena irregularitatis p̄nt clerici de ſuis malefactoribus p̄queri coꝛā iudice ſeculari: ēt de criminibus ex quib⁹ debet pena ſanguis: exp̄eſſe p̄ſtādo q ad penam ſanguinī nō intendunt. ⁊ emanauit hec ōcr. ad declarationem eorum que no. xxiij. q. iij. maximianus ſ. t. q. v. vnū ſolū. t. ē. c. t. poſtulaſti

y ¶ Laicis. ſi enīz ō clerico vel eccleſiaſtica perſona coraz iudice laico cōquereretur habet locum pena. ē. de fo. compe. ſi diligenti.

z ¶ Seculare. poterant etiam conqueri coram eccleſiaſtico iudice. ē. de fo. compe. cuz ſit. dic vt ibi.

a ¶ Emendam. lz iniuriaz paſſus rā coꝛē dimittere teneatur: non tam emendā. xc. di. iuxta p̄ſtatus. de hoc xxiij. q. iij. ſi is qui.

b ¶ Prouideri. pudet ergo iudex in futuꝝ: ſicut ⁊ in ſalutatib⁹. ff. ſi fui. vē. l. egi. ⁊. l. haz. ſiē ⁊ in aliis tis. ff. ō liber. agno. l. ſigs. ℣. aliñta. ⁊ circa futuras expēſas. ē.

P Relatis. ſiñ pena irregularitatis p̄nt clerici de ſuis malefactoribus p̄queri coꝛā iudice ſeculari: ēt de criminibus ex quib⁹ debet pena ſanguis: exp̄eſſe p̄ſtādo q ad penam ſanguinī nō intendunt. ⁊ emanauit hec ōcr. ad declarationem eorum que no. xxiij. q. iij. maximianus ſ. t. q. v. vnū ſolū. t. ē. c. t. poſtulaſti

y ¶ Laicis. ſi enīz ō clerico vel eccleſiaſtica perſona coraz iudice laico cōquereretur habet locum pena. ē. de fo. compe. ſi diligenti.

z ¶ Seculare. poterant etiam conqueri coram eccleſiaſtico iudice. ē. de fo. compe. cuz ſit. dic vt ibi.

a ¶ Emendam. lz iniuriaz paſſus rā coꝛē dimittere teneatur: non tam emendā. xc. di. iuxta p̄ſtatus. de hoc xxiij. q. iij. ſi is qui.

b ¶ Prouideri. pudet ergo iudex in futuꝝ: ſicut ⁊ in ſalutatib⁹. ff. ſi fui. vē. l. egi. ⁊. l. haz. ſiē ⁊ in aliis tis. ff. ō liber. agno. l. ſigs. ℣. aliñta. ⁊ circa futuras expēſas. ē.

Bonifacius octauus.

P Relat⁹ vel cl̄icis quibuſ cūq̄z: q̄ de laicis[x] ſuis malefactorib⁹ querelaz penes ſecularez[y] iudicem deponentes petūt emendā[z] ſibi fieri ⁊ p̄uideri[b]: ne ꝓ eos talia ōcetero p̄ſumant: p̄ſtādo[c] exp̄ſſe q ad vindictā ſeu penā ſanguīſ ſūptionis exiſtat: p̄ſertiz[a] cuz nōnulli magnates talit̄ p̄mi formidātes[b] coacti fuerint ſecuritatē ab eorunō aſſaſſino ruz dño ip̄etrare: ſicq̄z ab eo ñ abſq̄z x̄piane dignitatis opprobrio redimere quodāmō vitā ſuaz. ¶ Sacri approbatōe p̄cilij ſtatuim⁹: vt q̄cunq̄z p̄nceps p̄latus[c] ſeu q̄uis alia eccl̄iaſtica[d] ſecularisue p̄ſona quēpiaz x̄pianoꝝ p p̄dictos aſſaſſinos iterfici fecerit vl ēt mādauerit[e]: q̄ q̄ mors ex hoc ſortitan ñ ſeq̄t: aut eos recep tauerit[f] vel defenderit ſeu occultauerit: excōicationis[g] ⁊ ō poſitiōis a dignitate honore ordie offō ⁊ bñficio incurrat ſnias ipſo facto: ⁊ illa libere[u] alīs p illos ad q̄s eoruz collatio p̄tinet conferant[x]: ſit ēt cū ſuis bonis mūdanis oīb⁹ tanq̄ chriſtiāe religiōis emulus a toto x̄piano populo p petuo diffidat[y]: ⁊ poſtq̄ p̄dabilib⁹ conſtiterit argumentis aliquē ſcelus tā execrabile cōmiſiſſe: nullatenus alia excōicationis vel depoſitionis ſeu diffidationis aduerſus eum ſententia requiratur.

ō pena audītis ī fi. vbi de hoc. ꝛ. s. ō sepul. in nostra. ly dicat lex q̄ tracꝰ futuri tpis ñ spectat ad iudicē. ff. de vsur. l. i. §. i. illud. n. locū hȝ in vsuris q̄ sunt odiose. vel nō spectat ita q̄ statiz dē exacto: hic aūt poterit statuendo penas ꝓminando: vel penam malefactoribus ꝓponēdo: ꝛ sic metus pene erit meta ꝓsūptionis ꝛ clericorum. puisio. s. c primo.

c ¶ Protestādo. expēdē. Io. regnit expēdiz: vbi ñ sufficit tacitū: ad idem s. e. li. de elec. nullus. ꝛ. c. indēnitatibus in pn. ꝛ caute facit clericus si de hac. ꝓtesta tōe cōstituat publicā scripturaz: ad idē s. de si. ex diligenti i fi. ō cle. ex. mu ni. ꝓposuit. ꝛ q̄ō no. de of. dele. cuz in iure.

d ¶ Irrogari. i casu quo nō debebatur irrogari hēbamus casum. s. eo. postulasti.

e ¶ Iustitia. idē si ꝯ iustitiā cū clericis ñ fuerit i cāpa: ꝛ ab su: vt ea q̄ ppi bonū ꝛ iustū facim ꝛc. xxiij. q. v. ō occidendis. ꝛ fac q̄ō d xi. s. ne cler. vel mo. c. vl. q̄ō simili mō. puidit prelatꝰ tpalē iurisdictionē hñtibus. nec ob. ſ. c. pr. vt ibi dixi.

f ¶ Taliter. ſ. cū expēssa. ꝓtestatiōe: vt dictum est. s.

g ¶ Materia. hoc idē dicebat in p̄dicto canone. xxiij. q. v. vnum solum in fi.

h ¶ S q. determinat no. p inno. ꝛ hos. s. e. ti. ad audiē tiā. ꝛ expēssius per host. e. ti. petrus.

i ¶ Expēsse. p ȝ videbat ñ tenere: q̄ plus ē expēsse ꝯdicē ȝ munie ꝓtēre. s. ō bap. ꝛ exꝑ. maiores. ſȝ si ñ ꝓsenti ens irregularitatē ñ incurrit: gꝝ multo mīꝰ expēsse ꝯdicēs

k ¶ Mādatari. iste ēt tenet: q̄ō dic vt no. s. de sen. ex.

l ¶ Culpa. ista ē regulare: q̄ vbi cāpa ꝓcessit: (milieres. gs tenet ō casu: q̄ō dic vt plene no. s. e. ti. sic dignuz. sic ꝛ q̄ culpa ꝓcedit ñ excusat metꝰ. ff. q̄ō me. cā. l. si multer. fallit in mrimonio. s. de spō. veniens. ij.

m ¶ Logtare. s. e. decetero. ꝛ. c. ꝓmebat. ff. ad. l. agl. l. q occiderit. §. in hac.

n Quraz vozaginē. ꝓmo innouat ꝛ obſuari ꝓcipit. lat. pci. ꝯ vsurarios editū vsq̄ ad. v. ꝛ q̄ ibi ꝓcipit oibꝰ dñis ꝛ vniuersitatibꝰ terraz: ne ꝓmittāt alienigēas ī terris suis ꝓducē domos ad exercend. fenꝰ: vel cōductas hre: ꝛ q̄ aligs eis ad hoc domos ñ locet vsq̄ ad. v. q vo. vbi ponit penam clericis ꝯfacientibꝰ vsq̄ ad. v. cetex. vbi ponit penam laicis: ꝛ hoc facit vsq̄ in fi.

o ¶ Vozaginē. lex dicit vsuraꝝ dulcedinē. ff. de his q̄ i fraū. cre. l. au ꝓtoz. §. sigd in fraudē. ver. si vo.

ñ itendunt: iputari non dz: q̄ uis alꝫ ī tali casu ō iure debeat pena sanguis irrogari: si inox mortē illī iferat iustitia exigēte: alioqn si plati aut clerici, ppi metū hoc: q̄ iudex ad penā sanguis posset ꝓcedere de suis malefactoribꝰ taliter ꝓqueri ñ auderent: oaret plerisq̄ matia trucidādi eos ō: ꝛ ipsoꝝ bona libere deprædandi. ¶ Idem.

Si q̄ mādat aliquē vberi: lz expēsse ibibeat ne occidat villaten: vel mēbro aliq̄ mutilet: irregularē efficit: si mādatari fines mandati excedēs mutilet vl occidat: cuz mādando i cāpa fuerit: ꝛ h eucire posse ōbuerit cogitaꝝ

G reg. x. in gnāli ꝓci. lugō.

De vsuris.

Quraz vozaginē q̄ alias ōuozat ꝛ fallacies exhaurit cō

p ¶ Alias. recipientiū. ꝛ bñ ōuozat alias ipsoz: q̄ phibite sunt vsure i nouo ꝛ veti testamēto ꝛ iure canōico. xiij. q. iij. ꝛ. iij. p totū. s. e. p totū. ꝛ forte hodie iure ciuili ꝑm ea q̄ no. s. e. q̄ in

q ¶ Facultates. soluentiuz. s. e. ti. quanto. (oibus.

r ¶ Constitutionē. s. e. t. q̄ in oibus: q̄ phibet vsurarios manifestos ad cōtionez altaris admitti: ꝓcipit oblationes coz nō recipi: ꝛ i morte illis ōnegat eccliastica sepultura: ꝛ clericos ꝯfacientes punit. ꝛ. j. ō sepul. cos in clemen.

s ¶ Maledictōis. i. pene eterne q̄. p mortali tñ ō bet. xxiij. q. iij. de q̄ñ.

t ¶ Quo. i. quanto.

u ¶ Eo. i. tito: sic. s. ō cōsti. cuz. M. in pn.

x ¶ Adimet. no. q̄ tollē da ē occasio delinq̄ndi. ff. ō vsufruc. l. eg̃simuz ꝛ vtili. esuri ti panis tollit ꝛc. v. q. v. non ois ad idē. s. ō coha. cle. ꝛ mulie. c. i.

y ¶ Collegiū. dictum a colligēdo: ꝛ ō hoc. s. de elec. c. i. ō excess. plā. dilecta. ff. q̄ cuiꝰ q̄s vniuē. l. i. § quibus.

a ¶ Alienigenas. hec ergo ꝓsto ñ extenduntur ad idigenas: ꝛ tñ illi sūt alis penis vsurariox puniendi: ꝛ potuit esse ratio q̄ maiꝰ scandalū ē in alieni gena: vsuras exercente: q̄ indigena: ꝛ minꝰ scandalū in expulsiōe illiꝰ q̄ ipsius: ꝛ magis ꝓmouert terreri inter suos exercē

fenus q̄ inter eꝛncos: ꝛ ió fuit magis, puidendū: ꝛ dato q̄ isti alienigene essent ciues vel icole: locū hȝ hec ꝓsto in eis: ꝛ hoc forte voluit repetitio vbi ꝛ alios nō ōnēdos: vt dicam alieni genas ēt si sint ciues vel icole ꝛ alios ꝛc. q̄ ciues vel icole non sunt. oriūdus aūt de ciuitate dz is q̄ ibi vel i vico ciuitatis illius ortus ē. ff. ad munici. l. q ex vico. vel ēt si pat eius ide originez duxit. C. e. ti. l. assūptio. §. filiꝰ. ꝛ. C. li. x. ō munic. ꝛ oriūdi. l. i. ꝛ. l. filios. Que aūt dria sit inꝛ ciuē municipē accolā aduenā ꝛ incolā no. ff. ad municip. l. i. ꝛ. C. de icol. l. ciues li. x.

b ¶ Manifestos. mānifesti dicūt illi de qb̄ notoriū ē ō iure: vt q: ꝓfessi vl ꝓdēnati vl ō facto: vl q: hñt opis euidētiā q̄ nulla ignorātie posz celari: vt q: tenet altare suū paratū. potuit aūt eos eos publicare si puicti fuerit l ꝓfessi cozā ipso: l si ꝯ eos fiat pbō testiū: l sit cta arguēnta cū fama. s. e. cū tu. ꝛ. c. cū i dioc.

c ¶ Tres ñses. ergo tps duoz ñsiū quo a tpe publicatiōis regularit ligat ꝓsto: ō h. s. ō posthu. c. i. interdū augēt: interdū diminuit: vt hic. s. e. li. ō ꝑbē. cū singla. de h. ſ. in fi. li. sup data.

d ¶ Expellāt. sic doctoꝛ monachū audientē leges vel phȳsicā de suis schol expellē dz. s. e. ne cle. vel mo. c. i. i fi. sic ꝛ tenōes debēt de ciuitatibus expelli: in auc. de lenonib. §. sancimus igit coll. ij. ꝛ leprosi: de ꝓbg. lepro. c. i. ꝛ, ꝓter simplicē aliquꝰ denunciationē nō debet dns terre eū q dz esse talis expellē: ſz tunc dz ingrere: ꝛ si vez esse repperit expellē. s. de of. oz. c. i. ff de of. ꝓcōs. l. ꝓcōses. puideat autem in his cōscientie sue: si. s. de here. c. vltimo. (vsurariuz.

e ¶ Ad fenꝰ. qd gꝝ si aligs locauit domū alicui vsurario: quez

ignorabat: vel nō locauit ad exercēdū fenus. dic q̄ pbabilis ignorātia illū excusabit. ff. loca. siqs ignorās. ☞. ō sen. ex. si vo ij. ☞. c. in audiētia. i dubio tñ p̄sumunt ad hoc p̄ducere: si p̄sue uerūt vsuras exercē. ff. de accusa. l. sicut. q̄ semel mal⁹ ☞. j. ō reg. iur. semel. ☞ exquo scit dz cū repellē. ☞. ō loca. ꝑpter. q̄ p̄ uerie p̄sūsat i ea: vt ibi ☞

a ¶ Titulo. puta pignoris cōmodati depositi p̄carij ☞ huiusmōi: ☞ idez si sine vllo titulo illū ibi fineret esse. xlv. dis. recedite. ſz si vēdit: donat vl̄ p̄mutat: nō videt habē locū hec p̄stitutio: p ver bū p̄cedat q̄ solus vsus p̄cessionē nō dūij trāslationē notare vi: ſz guil. dixit idē si manifeste apparet: q̄ ad exercendū fenus vult accipere: q̄ p̄ fumit etiā in fraudē agi ☞. de pignō. illo. ☞ ō ēp. ☞ ven. ad nostrā. nā vbū p̄cedo ē generale: ☞ accipit ſm naturā ☞ctus cui adijcitur: ar. ff. loca. l. si vno. ☞ hī etiā sunt tituli: vt. ff. ☞. C. p̄o emptore ☞ p̄ donato.

b ¶ Cōtrariū fecerit. ſ. talib⁹ locādo vl̄ p̄mittēdo hīe domos p̄ductas: vel nō expellēdo infra tres menses: nec ob. verbū ☞ fecerint: q̄ ☞ q̄ nō facit facere videt. ff. de re. iur. q̄ nō facit.

c ¶ Epi. nisi fuissent excōmunicati nō icurrerēt hāc penā. j. de sen. ex. quia periculosum.

d ¶ Minores vero persone. repete ecclesiastice.

e ¶ Inūdicti. i vniuersitatē eni vl̄ collegiū nō fert excōicatōis sniam: ne p̄tigat inocētes irretiri. j. ō sē. ex. rōana. ℌ. i vniūsitatē.

f ¶ Quā. itellexit guil. ſ. sniaz excōicatōis suspēsiōis ☞ itdicti.

g ¶ Sustinuerit. ſ. plati singlares plōe collegiū seu vniūsitas

h ¶ Ipsoz. ſ. platoz clericoz collegioz seu vniuersitatū: ☞ dic i. eoz iurisditiōi subiecte: ☞ sic punit alter ꝑ alteri⁹ delicto: q̄ dic: vt. i. q. iij. in sūma. xxiij. q. iij. in sūma.

i ¶ Quādiu. illis ergo recedētib⁹ cessabit iterdictū. lxxxi. di. siqui. de hoc. ☞. de ma. p̄trac. c. vlt. ☞. de spon. non est.

k ¶ Extūc. extremū tps mēsis designat. ff. de p̄di. ☞ domō. l.

l ¶ Cessante. sic. ☞. de here. ad abolendā in fi. C. (si is. ℌ. si ita. vbi ō cri. agi. op. auē. qua in. putucia. reatus eni oēm honorē excludit. C. vbi sena. vel cla. l. i. de pulc. c. i.

m ¶ Cēsurā. ☞. ō ꝺ. si. q̄rēti. ſz q̄ a capite ediēda ē rō. ff. ō edē. l. argētari⁹. ℌ. i. ☞ q̄ pati dz qs legē quā ipe tulerit. ff. qō qsq̄ iuris. l. i. ☞. ō p̄sti. cū oēs. hāc p̄stōnez ꝑmo dēbat i sua curia facere obs̄uari: decet eni eū ſm leges viuē. C. ō legi. digna vox.

n ¶ Uanḡ vsurarij. Manifesto vsurario ſz mandauerit vsuras restitui ecclesiastica sepultura negabit: nisi ꝑmo satisfaciat vel ſm formā huī⁹ decre. idonee caueat: sepelietes eos ☞ hāc p̄stōnez lat. pci. penā icurrūt: testamēta ipsoz alit facta nō valēt: nec dz eis aliqs itēresse vel eos absoluē vel ad cō

o ¶ Manifesti. q̄ dicant vsurarij (sessionē admittē. hoc dic. manifesti dixi. ☞. c. p̄xi. tñ quo ad casū nostrū satis posset etiā dici manifestus: si cora sacerdote ☞ testib⁹ publice fatet se vsurariū: ☞ vsuras ſtitui mādat: fonte libros rōz tradēs ꝑz guil.

p ¶ Satisfieri. dz aūt satisfieri ei a quo pecunia est extorta vel eius heredi: illis nō extātib⁹ paupibus erogabit. ☞. c. cū tu. ☞ c. michael. dicit tñ guil. q̄ hoc casu dz publice ꝑponi edictū in locis a quoz icolis sūt extorte: q̄ oēs a quibus extorte sūt veniāt: ☞ si aliq̄ apparēt q̄bus fides ē adhibēda: potⁱ restituet illis ḡ paupibus eroget: ad ℌ fac̄ de homi. sic dignū. ℌ. eos.

q ¶ Indistincte. i. nō exp̄ssa aliq̄ ḡtitate: q̄ mādauit in genē restitui quecūq̄ extorserat per vsurariā p̄auitatē.

alio titulo[a] quocunq̄ p̄cedat

¶ Qui vo p̄sbz[b] fecerit: si p̄sone fuerit ecclesiastice p̄siarche archiepi epi[c] suspēsiōis: mioresᵈ vo p̄sone singlares excōicatiōis: si aūt collegiū seu alia vniuersitas iterdicti[e] sniaz ipso facto se nouerit incursuros: quā si p mēlē aio sustinuerit[g] i durato: ire ip̄oz[h] q̄diu i eis ijdē vsurarij cōmorāt: extūc[k] ecclesiastico sbiacēat interdicto.

¶ Leuez si laici fuerit p suos ordinarios ab h⁹i excessu oi cessāte[l] p̄ulegio p cēsurā eccl'iastica compescātur[m].

Idez.

Uanḡ vsurariⁿ mādauerit restitui[o] de vsuris q̄s receperant satisfieri[p] exp̄ssa q̄titate vl' idistincte[q] i vltima volūtate mādauerit[r]: nihilomin⁹ tamē eis ecclesiastica sepultura denegetur[s]: donec de vsuris ipsis fuerit ꝑ patiunt facultates[t] eoz plenarie satisfactū vl' illis[u] q̄bus facienda est restitutio si p̄sto[x] sint ip̄i: aut alis q̄ eis possint[y] acquirere vel

r ¶ Mādauerit. dicebat lat. pci. ☞. c. c. iij. q̄ vsurarij si in hoc pcto decedebāt: nō admittebāt ad eccliasticā sepulturā: exquo aūt mādauerāt de restituēdo nō ōcedebāt in illo pcto: ☞ sic nō hēbat locū pena p̄stōnis: huic ergo elusioni ꝑuidit hic greg. Et scire dēs q̄ dato q̄ vsurari⁹ ō restituēdo nō mādet: hēs nihilominus restituēt tenet. ☞. c. ma nos. vbi ō hoc: ☞ si ad heredē ō vsuris nihil puenerit tenet tñ inquātū se extēdunt vires hereditat⁹: q̄ dic vt xij. q. ij. eps q filios. ☞. de sepul. c. vlt. si aūt vsurari⁹ restitui nō mādet: ſz heres paratⁿ sit restituere denegabit illi sepultura: cū in pcto decesserit: nisi als de mortui p̄tritiōe appareret xxvi. q. vi. q rece-

dunt. ☞. de sen. excō. a nobis. ij.

s ¶ Denegēt. ē ergo hic op⁹ facto. ſ. restitutōe vl' cautōe nec̄ satis est ℌ bñ velle. lxxxvi. di. nō satis. q̄ ☞ ꝺba sūt cū effcu itelligēda. ☞. ō cle. nō resti. relatū. ſz nōne q mādat solui soluē videt. ff. ō solu. l. q mādat. ergo mādatū ℌ sufficē dēret: ſz illō hz locū fcā solutiōe p mādatariū q̄ enīz p aliū facit p se facē videt. j. de reg. iur. q̄ p aliuz. ſz videt q̄ exquo iste pcūn ꝑfessus ē: ☞ sic diuio iudicio tā relict⁹ sepultura p̄uādus nō sit. l. di. pōderet. ibi pec catoz i quacūq̄ die ☞. ſz ipōnit hec pena: nō q̄ ō salute ipsius despect ꝓpter hoc: q̄ sepultura nec̄ pdest nec nocet quo ad deū. ☞. ō sepl. sacr. ☞ c. si. ☞. ō rap. sup eo.

t ¶ Facultates. pauptas igit excusat: q̄ō verū ē si sit nō: ☞. c. cū tu. vñ si nihil pōt restitui nihil restituat: si partē illā restituat: vñ ꝑus deducenk vsure tāq̄ es alienū: q̄ soluank legata: ☞ alia q̄ relicta sūt titu⁹ o lucratiuo: itelligit eni hēditas ere alieno ōducto. C. ō lega. l. si vniuerse. Queri solet an heres vsurarij q̄ hereditas nō suffi cit satisfacē ōbeat ꝑmo venientib⁹: dixit hic guil. q̄ nō imo fiet eis ☞ alijs satisfactio ꝑ rata vnūquēq̄ ꝓtingēte ar. ☞. de testa. relatū. ij. i fi. ff. de pac. l. si plures. satj vīō rek hoc casu hīt dēre ꝑsideratione tpis: vt ille q̄ ꝑus sol uit vsuras recipiat q̄ suū ē itegraliter: ☞ sic de singulis ſm regulā. j. de reg. iur. q̄ ꝑo. cū istoz par sit cā: vt ibi dixi: ☞ in hypo. hoc ꝑsideram⁹. C. q̄ po. i pig. ha. l. si fūdus. ſz videt eē bona vsurarij hypothecata. ☞. c. cū tu.

u ¶ Vel illis q̄bus. tolle ℌ ſraz q̄ est. j. bñ p. xij. lineas. ibi idonee de restitutōe faciēda sit cautū illis q⁹ ☞. vl q̄ ibi de ipsa pochia. postea accipe q̄ ē. j. aut ſuo publico de ip̄si⁹ ordinarij mādato: deinde redeas. ☞. q⁹

x ¶ Si p̄sto. i. p̄sētes. (qdem ☞.

y ¶ Possint acgrere. vt ſui. ꝓprij filij in ptāte p̄tis ſui in q̄bus hēmus vsufructū: ſui alienū bona fide possessi ☞ liberi hoies quos bona fide possidem⁹ vt ſuos: insti. p quas p̄so. no. ac. p totū. ff. de ac. rerū do. l. acgritur. ſz nūqd. pcūr. dño absēte hāc plonalē obligatiōnē acgret. ☞ videt q̄ sic: q̄ procurator q̄ō ex re dñi acgrit dño acgrit. ff. de. ꝓcura. l. q̄. ꝓcurator. in ſrūm vi: si eni procurator ꝑ pecunia dñi quaz mutuat fideiussores recipit: dño non acgret plonalē ☞ fideiussores: nisi dñs sit ꝑuilegiata plona. ff. si cer. pe. l. si pecunia. item si ꝓcurator

stipulat de euictõe nõ acgrit. ff. de acg. pos. l. possessio quoq; §. t si possessio. Dixit ꝑ gar. sic distiguẽdũ: aut ꝓcurator stipulat i iudicijs aut i ẽctib⁹. si i iudicijs sẽp acgrit dño absẽti vtilẽ. ff. ỏ ꝓcu. l. si ꝓcurator. si i ẽctibus: aut pñte dño aut absẽte. si pñte acgrit vtilẽ. ff. ỏ v. ob. si ꝓcurator ꝑ sẽtis. si absẽti: aut ex re dñi: vt qz stipulat pensionẽ domus dñi: t tũc acgrit dño vtilẽ. ff. ỏ ꝓcu. l. q; ꝓcuratõ si aũt extra rẽ dñi aut domin⁹ ẽ ꝑsona ꝓuilegiata: vt miles pupillus vl adultus: t tunc acgrit vtilẽ. ff. si cerpe. l. si pecuniã. aut nõ est dñs ꝑsona ꝓuilegiata: t tunc dño nihil acgrit: ſz tenet ꝑ actiones mãdati cedẽ actionẽ. ff. ỏ acgr. pos. l. possessio quoq;. §. t si possessio. t dz ꝓcuratõ tẽ ex re dñi stipulatã: qñ accessoria ꝓueniẽta ex re dñi stipulat: vt pensionẽ dom⁹ fructus t silia. Extra rem qñ stipulat ipsã rẽ: vel aliqd extrancũ nõ ꝓueniẽs ex re. in hoc ergo casu ſm eũ cũ stipulet rẽ ipsã ꝓncipalẽ dño debitã. s. vsuras: q̃ ſz sint accessoria quo ad recipientẽ quo ad solutẽ t postea repetentẽ sũt ipsa res ꝓncipalis q̃ sũt ipa res debita repetẽti: ꝓcur. non acgret dño p. d. l. possessio quoq;. §. fi.

a ¶ Loci ordinario. itelligaf de loco i quo degit vsurari⁹: t p ordinariũ itelligas epz de iure: ſz idẽ in decano archipſbyto vel abbate: g als de ꝓsuetudine iurisditionẽ hẽt in spũalib⁹: t nõ ẽ mirũ: si p ordinariũ vel ei⁹ vicariũ actio acgrat: cũ ẽt si ipse det aliquẽ q recipiat cautionẽ vtilis actio acgrat p illũ. ff. rẽ pu. sal. fo. l. iij.

b ¶ Parochie. sic. §. de puer. ꝓn. dudũ. est eni ille publica ꝑsõa. i. di. ius publicũ. t qõ dicẽ ỏ rectore pochie i q̃ testator hitat: itelligas idẽ milto forti⁹ de rectore pochie illi⁹ cui faciẽda ẽ restitutiõ: ci eni acgrit: cũ q̃si iudex t minister su⁹ sit ſm gar. ff. ỏ in ius vocan. l. eũ ꝓ quo.

c ¶ Parochia. qz magis credit indigenis notis q̃ extraneis ignotis: in auc. colla. vi. de testi. §. si vero ignoti. §. de elec. si post q̃. t erãt saltẽ duo. ſ. de reg. iur. pluralis. vt p eos si opus fuerit cautio ꝓbari possit.

d ¶ Quibus quidem. ſerpositio est que circa tabellionem non ponitur: qz de illo nõ dubitabat.

e ¶ Illis. a gbus. s. vsure fuerũt extorte vel eoz heredi

f ¶ Peride. i. ex tali stipulatõe: (bus vel successorib⁹. als perinde. ſ. ac si ipsi idem stipularent.

g ¶ Seruo publico. i. tabellioni sic dicto: qz publicus exercet officiũ: nõ q̃ sit ꝑuus. C. ỏ tabul. l. generali. li. x.

h ¶ Mãdato. ergo tabellio hoc casu ñ acgrit actiones extraneo ex sua stipulatõe: nisi eã faciat de ordinarij mãdato: t idẽ videt dicẽ antiq̃ lex. ff. rẽ pu. sal. fo. l. ij. ibi. ꝑfecto dicem⁹ ꝑuus publicũ apud ꝓtorẽ stipulari debẽ.

i ¶ Idonee. noie idonee pignora vel fideiussores itelligẽ. ff. mã. si mãdato tucij. §. fi. als verbũ cautiõis nudã ꝓmissionẽ designat. C. de v. sig. sãcimus. si aũt pignora vel fideiussores nõ põt dare: iuret se pignora vel fideiussores dare nõ posse: t se facturũ qõ cauet. C. ỏ epis. t cle. auc. generali. §. de dona. iter vi. t vxo. p vestras isti. de satisda. §. sed hodie. ſ. de sen. ex. c. vlt. §. illis etiã. hoc maxime qñ sic ẽ veri sile eũ. ſ. aliã dare nõ posse. Sz cũ solutes vsuras habeãt actionẽ ad repetendũ: q̃re sic sollicitus fuit papa ꝓuidere illis ꝑ cautiõis remediũ. ſo. iõ vt haberẽt plura auxilia. ff. ỏ liber. lega. l. iij. itẽ qz magis sũt securi ꝑ fideiussores vel pignõa. ff. q satisda. co. l. i. t fit hoc nõ tantũ i fauorẽ illoz quantũ i odiũ vsurarioz. Et scire dẽs: q; si recepta huiusmodi cautõe noie coz quoz; interest: vsurari⁹ manifestus vsuras repetit non audiet: t posset in aiarũ fauorẽ epos istas vsuras recipere: t solutẽ illis a q b⁹ iste petitor extorsera t idẽ ſm guil. t gar. si ñ esset manifest⁹: t hoc ꝓ bãe posſz petitorẽ. ſ. vsurariũ. si aũt iste vsurari⁹ q sic satisfecit ꝓaluit: tenebit ex satisfactõe ſm eos: qz t si ñ satisfecisset tenebat. §. c. cũ tu. t si ꝑ tito: esset notori⁹ vsurari⁹: ẽt si hẽs nõ excipet: dixerũt ꝑdicti doctores q; ex officio suo iudex eũ repellet. §. de excep. exceptionẽ. ff. de postul. l. quos ꝓhibet. secus si notori⁹ vl manifestus nõ esset.

k ¶ Illam. ſ. quantitatem manifestaz.

l ¶ Quoq;. i. si q̃titas manifesta non appet: t repete exp̃mi volum⁹ aliã: ſz quo fiet exp̃ssio t moderatio de q̃ log⁹ iste. v. rũdeo ꝓsiderabit iudex q̃to tpe ille vsuras exercuit: t q̃tum nũc hz in bonis t quãtũ hẽbat tpe quo fenerare icepit: t sup hoc ꝓsiderabit fama vicinie: t an alias mercatiões exercuerit t an in eis fortuna ei ꝓspe cesserit: t an fuerit ꝓbat⁹ exactor: an curialis fenerator: he t silles circũstãtie sũt circa hoc ꝓsiderãde: t ſm eas magis vel minus arbitrandum. C. de bo. q̃ li. cum oportet. §. i. xxij. q. v. hoc videtur.

m ¶ Teneat. ꝓpter sui malicia parti lese resarcire tenet. C. si tu. vel cu. iter. l. etiã. t facit litẽ suã. §. e. li. de re iudi. cũ eterni. isti. de obli. que ex q̃si delic. in ꝑn. t si nullã q̃titatẽ moderat tunc tenet in totũ. nã t residui cõmemoratio totũ admittit. C. de here. isti. l. ij. ff. de ver. sig. l. ceteroz. caute ergo faciet: si in cautõe certã veritatem exp̃mit q̃titatẽ: t adijcit qõ etiã vltra illud satisfiet: inquãtũ ꝓstabit cũ vsurarũ rõne teneri.

n ¶ Pene. supple statute in lat. cõci. edito. sub. cõtra vsurarios. hoc dico: qz hic nõ hz locũ pena ꝓtra vsurarios statutã: ſz hz locũ pena statuta i recipiẽtes eos ad oblatiões t ecclesiasticam sepulturam.

o ¶ Subiacẽ. hodie sũt excõicati ipo facto: nõ ob. exceptiõnibus vel ꝓuile. per cle. de sepul. eos qui.

p ¶ Absoluat. etiã ab alijs peccatis. xxiij. q. ij. legat. qõ patz: qz nec ad ꝓfessionẽ debẽt admitti: vt supra dixit: nec dimittit pcñs tẽ. ſ. de reg. iur. pcñs. caueant ergo religiosi qui iterdũ de pda pluſq̃ de anima solliciti sunt.

q ¶ Alit facta. ſ. nõ facta satisfactõe nec ꝓstita idonea cautõe. qd dicet ỏ codicill. vi q; valeãt: diuersa. n. sũt. C. de codi. l. si idẽ. t hec ꝓstitutio ẽ penalis: ergo restrigẽda. §. co. li. de elic. statutũ. t ꝓhibitis maioribus: minora perẽ nõ ꝓhibẽt. ff. de ſ. expoz. l. cui. q fi. sint le. p venẽdabilẽ. circa ꝑn. dic ꝫ ſz guil.

t gar. t hoc ꝑz ex ꝑn. vbi dixit l vltia volũtate: t ar. ꝯ. ō testa. cũ esset. qz large codicilli fiũt testamẽtũ: qz mẽtis testatio. xiij. q. ij. §. fz aliud. ifti. de testa. in ꝑn. ff. de iur. codicil. l. ꝓficiũt. t l. ab intestato. als facile essz ꝓtonez hãc in hoc eludẽ: t dic idẽ de q̃libet vltima volũtate: t qz istud crimẽ eccliasticũ ē: potuit papa irritare testamẽta latoz: ꝑ q̃ in alios trãs ferebant bona: t fiebat durior ꝓditio exactoꝛ. erit ergo qō eũncẽ vale bunt t hic. ꝯ. vt lit. pen. eccliã. i. in fi. hz eni rõe huiꝰ crimis iurisdictionẽ in talibꝰ. ꝯ. de iudi. nouit. ꝯ. q fi. sunt le. ꝑ venerabilẽ. ꝯ. e. li de fo. ꝑpe. c. vlt. Quid si ꝑmo testa mẽtũ fecit: postea cauit. dixit h gar. q nõ firma tur ꝑ hoc testamẽtũ: qa ab initio nõ valuit: vt. j. de reg. iur. nõ firmat cũ suis ꝓcz. satis videt suf ficere si añ mortẽ cauit: cũ testamentũ morte firmet. ꝯ. de cele. miſ. cum marthe. nec ob. regla ñ firmat. q̃ ō solo tractu tẽ poris loquit: vt ibi dixi.

a ¶ Quam ex eo mẽdicãtes nõ pos sunt acquirere noua loca ad hitandũ vel ãtiq̃ alienare vel mutare absq̃ spãli licentia pape: q̃ ō hac ꝓhibitõe faciat mentionẽ: in agrentibus tñ loca ꝑ heremitica vita ducenda cessat ꝓhibitio: h dicit. determiat aũt hec decre. no. ꝯ. e. nimis. ij. in ver. ad hoc.

b ¶ Mendicãtes. hi dicunt mendicantes q̃bus victũ tribunt icerta mẽdicitas: t q redditus aut possessiões ex regula vel ꝓstõnibus hñe nõ possũt. ꝯ. e. li. de reli. do. c. vno. t quo ad casũ ẽcre. nostre in oibus mẽdicantibꝰ idẽ ius: ꝓcz. ꝯ. e. li. de regula. ꝓstõnez. q eni simile cũ aliis vitã suscipiũt: si nulle sentiãt in legibꝰ disciplinã. ꝯ. de sta. mo. recolentes.

c ¶ Ad habitandũ. Mo. qz de locis acqsitis ad habitandũ tñ sit hic ꝓhibitio: ergo als q̃ ad habitandum bñ possũt loca acqrẽ: fz quõ exquo sũt mẽdicates: dic vt dixi. ꝯ. eo. li. ō re li. do. c. vno.

d ¶ Scandala. bene ergo fecit hic ꝓuidẽdo: qz sui officij est scandala remouere. ꝯ. e. li. de of. le. c. i.

e ¶ Deinceps. futura igitur ꝓhendit hec ꝓstitutio. olim, eniz hic ꝓhibitũ licebat: vt. ꝯ. e. nimis. ij. ver. ad hoc.

f ¶ Suffraganei. ergo papa ꝓuilegiũ suũ reuocare moderari t in totum tollere: fz decet eius ꝓuilegũ esse mansurũ. j. de reg. iur. decet vbi de hoc.

g ¶ Alienatõis. itelligo etiã ꝑ quẽ h trãsferat dñiuz: cũ sic large loquat dicẽdo cuiuslibet: ad idẽ. ꝯ. de re. ec. nõ alie. nulli. t C. de re. alie. nõ alie. l. sancim. fz interdũ sumat sonũ ꝑ eo con tractu quo transfertur dominũ. C. de fun. do. l. i.

h ¶ Mentionem. ergo necesse est de iure cõi in rescripto fieri mentionem: de quo dic: vt. ꝯ. e. li. de ꝓsti. c. i. in glo. q̃ i cipit: est contra.

i ¶ Decernẽtes. hodie transgressores sunt ipso facto ex cõicati: per cle. de pen. cupientes. i. responso.

k ¶ Eligendã. isti sunt digni ꝓuenienti honore. xvi. q. i. qui vere t pure. t an tales subsint ẽpo ibi nota. t pos sit hẽmute: als ñ fligiosi hic. ꝓpũ. xix q. iij. §. eõ. paul⁹.

l ¶ Licẽna. ergo nota q religiosus mẽdicãs de licẽtia ꝓlati sui põt vitaz hẽmitica eligere. ioannes an.

m ¶ De ꝓpio quo de hoc. j. ō v. sig. c. pe. ioãnes an.

n ¶ Olentes. exẽpti vel ꝓuilegiati vt nõ tenẽant: nisi sub certo iudicio rñdere ratiõe delicti ꝯcus aut rei si hec sit inita vl̃ sita in loco ñ exẽpto cõuentui cozã ordinario: fz rõne domicilij nõ monasterio ꝓuilegiato vt eius monachi a quocũq̃ iterdici suspẽsi vel excõicari nõ possint: cessat in illos ordiarioz iurisditio quo ad illa: nisi illi monachi mitterent ad ꝓpria subiectos ordinarijs: qz tunc etiã fz vtrobiq̃ sunt monachi o: dinarij etiã quo ad ꝓdicta illos iudicat q̃ dum ibi manẽt. hoc dicẽ hec decre. Determinãt aũt hec ẽcre. diffuse no. vi. q. iij. c. vlt. t. ꝯ. e. n. ex tuarum.

o ¶ Exceptionis. ꝑ que vba dicat data exemptio vide bis. j. e. n. si papa. t ꝓprie ap. sc. est eximẽ. xvi. q. i. frat ix. q. iij. nunc vero. ioannes. an.

p ¶ Infringãt. isti seueritate ecclãstica coerceãt. ꝯ. e. q̃ to. t papa solet taliũ ꝓuilegia decurtare. ꝯ. e. dilecti.

q ¶ Excedãt. ꝯ. e. ꝓpozo. t. c. patẽtibꝰ. ne ꝓuilegiũ amittere mereant. xi. q. iij. ꝓuilegiũ. ꝯ. e. max. limites enim transgrediendi non sunt. ꝯ. de sepul. c. i.

r ¶ Aut rei. hec vba si ꝯctꝰ sit mitus vel maleficiũ factũ in loco nõ exẽpto t res litigiosa nõ exẽpta: vt. j. patebit

s ¶ Ad hec. tria supius enarrata. ioãnes an.

t ¶ Mungd ergo. qz videret aliqbꝰ: q ꝑ hoc exẽpti eq parent nõ exẽptis: vt idistincte possent cozã ordinarijs ꝓuenire: ió de hoc obijcit t soluit: t hoc dicere intẽdit: q idistincte rõne domicilij sũt exẽpti: vt iudex domicilij nec ptẽtes hẽat cognoscẽdi nec remittẽdi: t tñ ille est vnus modꝰ sortiẽdi forũ. ꝯ. ō fo. ꝑpe. c. v. t. ité si delictũ ꝯctꝰ aut res litigiosa sunt i loco exẽpto: gaudebũt exem

De ꝓuilegijs.

Olẽtes libtatẽ quaz nõnullis ap. sedes ꝑ ꝓuilegio exẽptionis i dulsit: hc itegraz obſuari: vt illaz alij ñ ifrigant: t ipsi eꝰ limites ñ excedant: ōclaratione irrefragabili diffinim⁹: q̃ quãtũcũq̃ sic exẽpti gaudeãt libtate nihilomin⁹ tñ rõne delicti siue ꝓtractꝰ aut rei: de qua ꝓtra ipsos agit: rute possũt cozã loco ꝯ ordiarijs conueniri: t illi quo ad hoc suaz i ipsos iurisditionẽ: put ius exigit exercẽ. Nũq̃d g carẽt oĩo i his cõmodo libtatis. ñ vtiq̃: qa nec cozã ordinarijs

prone. si enī anglicus delinq̄ret boñ. nōne puniret per iudicē boñ. singam⁹ ergo ꝙ egp aremꝰ anglicū exēpto: vt sic ule q als non ē de iurisdictōe rone delicti efficit de iurisdictōe: sic exēptus: q als de iurisditione nó est: róe delicti de iurisdictōe efficit: idem in ꝓtractu ꝙ re.

a ¶ Exēpto. dicit hic ber. ꝙ monasterio exēpto eccle sia cimiteriū doꝫ monasteriuꝫ atria hortus aree: q̄ sūt iuxta eccliaꝫ: itelligunt exēpta. xij. q. i. necessaria. ꝙ. c. nulla. xvij. q. iiij. diffinitꝰ. ꝙ. c. id cō stituim⁹. ꝫ. ō imu. ec. c. i. ꝙ ō cēsi. c. i.

b ¶ Instituta. vt ꝫ. ō here. ad abolendā i fi. ꝫ. e. li. ō p̄bē. c. i. de sta. regula. c. vno. in fi. Idē si capellas habeat nō exēptas ꝫ. e. ex ore. ꝙ. c. cū capella. sic. ꝫ. ō cō sue. cū iter vos. ꝫ. de sen. ex. nullū. ꝙ j. c. auctoritate.

c ¶ Et idipsū. s. q̄ō dictū est de exēpt.

d ¶ Illos. nó exēptos: ꝫ p̄uilegiatꝰ tñ: vt sequitur.

e ¶ Certo. istō solu it ꝛrū de decre. ꝫ. de rescrip. ad hꝫ q: hic certꝰ iudex datus fuerat a pa pa ibi icertus: quē iperator ducēt eligendū. ꝓterea ibi i modū rescripti ꝙ iurī cōis scā fuit ita ꝓtatio: hꝫ i moduꝫ gre ꝙ p̄uilegij: qō etiā apparet ex titulo ꝙ ex littera q̄ sequit ap. p̄uilegio

f ¶ In eos autez. istud quod sequitur intelligas sane fm determinatōez decre. j. e. ti. ne aliqui.

g ¶ Quantū ad ista. s. interdictū suspensionē ꝙ excōica tionem: ergo quantū ad alia salua manet iurisdictio: ꝫ ergo ista exercere nó possint ordinarij: possunt tñ causas eoꝝ audire ꝙ iudicare: si nó pareant poterūt in possessionem mittere ꝙ similia facere.

h ¶ Resideant. ad idē. ꝫ. e. quoniā. ꝙ. c. cum capella. ꝙ no. litterā. q: si irent illuc causa visitandi vel cā solatij vl vt viatores: illos quo ad ista nō coercēt ordinarij. ff. de iudi. l. heres absens.

i ¶ Dependere ꝛcor. ꝫ. e. li. de p̄ben. cū singula. ꝙ si. ō p̄ben. extirpandi. ¶. q vero. nec ob. decre. de elec. ꝓstitutis. q̄ loquit cū monasteria nó sūt ānexa nec dependētia: ꝙ talis habebit vocē in vtriusq̄ plati electiōe: si est ꝓsuetudo: als ꝓuenꝰ eligēt. xvi. q. vlt. c. vlt. ꝫ. ō elec. c. i.

k ¶ Quo ad pmissa. s. suspensionē excōicationē ꝙ interdictū: ꝙ intelligas hoc qñ p̄oratus ille tale p̄uilegiū nó hꝫ: nec ex se nec ex supiori monasterio: q: si matui monasteriū haberet pri uilegium qō monachi sui ꝙ p̄oratuū sibi subiectoꝝ a quoq̄ excōicari non posset ꝛc. tunc secus.

l ¶ Quādiu morant. ergo post reuocationē coꝝ epūs quo ad p̄dicta in eos iurisdictione vti non poterit. Ioannes an.

m ¶ Um de diuersis Curia romana hꝫ studiū generale ꝙ ei⁹ p̄uilegia: hoc dicit.

n ¶ Lādundi. bñ dicit: q: apostolicus toti⁹ orbis est dñs. ꝫ. de fo. compe. c. vlt. ꝙ. ꝫ. in p̄oe. huius li. cum suis concor.

o ¶ Quasi matrē. ij. q. vi. ad romanā. xix. di. i memoriaꝫ. ꝙ quasi ideo dixit: q: ecclesia tam genitum natura gignit ꝙ gratiaꝫ: vnde doꝫ dici renatus: ló dixit quasi: q: mater ꝓprie q̄ parit.

p ¶ Cōmunē. doꝫ cui lex esse cōis. iij. di. erit aūt. ꝙ. ꝫ. in pe. huius libri.

q ¶ Videlicet. istud pōsset venire expositiue ad vtrūq̄. q. d. diuini. i. canonici: humani. i. ciuil. sed melius est ꝙ veniat expositiue tñ ad verbuꝫ humani. i. positiui. s. canonici ꝙ ciuilis: qō dicit diuini intelligat ꝓprie ō sacra pagina.

r ¶ Sedem eandez. nūquid intelligem⁹ quod hic de se. ap. dicit late: vt comp̄rehendat etiam loca vicina per duas die tas legales: ꝓut dicit ꝫ. e. li. de p̄eben. p̄senti. non credo: sed inte ligā per sedem ciuitatem vel locum: vbi est curia cū suis suburbijs nñ: ad hoc. j. de sen. ex. si ciuitas. als sequeret ꝙ curia vel studio exīstēte boñ. studentes imole vel mutine gauderēt p̄uilegio: qō eēt absurdū. ꝫ. ō cle. nó resi. tue. ꝓganto igit illius decre. pñti. suum specialē casum constringat: ꝙ puto ꝙ viterbiū. studens viterbij veniente curia ꝙ permanente: gaudebit hoc p̄uilegio: sed curia recedente cessabit gaudere: sicut ꝙ ego studens boñ. gaudeo p̄uilegio studij: ꝙ si eras tolleretur boñ. studium vel eius p̄uilegia gaudere cessarem. non ob. p̄dicta decre. p̄senti. ¶. sane. quia ibi odium hic fauoꝝ ꝙ horum diuersa est ratio. j. de reg. iur. odia cum suis concor. Si vero aliquis existens in curia ꝓ ip etratione faciēda: vel vbi ꝓcurator vel aduocatꝰ existens in fraudē scholas intraret: vt huiꝰ ꝓstōnis bñficio gauderet: fraus sibi nō ꝓderit. ꝫ. de renū. c. ij. cū suis ꝛcor. sic nec vere cā rei publice abesse dī: qui cā ꝓprij cōmodi in legatiōe

est. ff. ex qbus causis maiores. l. ñ vere. ꝛ fac qꝫ ibi no. ꝛ quod no. moderni de magistris. c. vlt.

a Integre. quotidianis distributõib⁹ exceptꝫ. s. ꝺ magistris c. vl. s. de ꝓbẽ. lꝫ. ille. n. nõ dant ēt pñtibus qui non intersunt diuinis. s. e. li. de cle. nõ resi. c. vno. nec itelligas qꝫ ꝺ iure cõi existẽtes in studio perci

pi̇t corp⁹ ꝓbẽde: saluo qꝫ de sacra pagina dicim⁹: ſꝫ hic itendit dicere qꝫ si ex dispẽsatõe cõsuetudie vl statuto ecclie existẽs in studio põt percipẽ prebendaꝫ: hoc poterit studendo in curia.

b Bbates. dicit qũo intelligat ꝓuilegiũ qꝫ hñt qdã abbates de pplo bñdicẽdo ꝛ quib⁹ possint abbates cõferre tõsuram. io. an.

b Abbates. lꝫ hic de abbatib⁹ exp̃mat: idem itelligo ꝺ ꝺoctibus archi ꝓsbyteris vel alijs qbus hoc ꝓuilegiũ ꝓcessũ esset cũ eadem sit rõ. ista aũt decre. olim inter cẽnagãtes sic capiebat qñ ñ nulli.

c Pleno iure. s. in spiritualib⁹ ꝛ tpalibus. s. ecclesijs. ꝛ plantare. ℌ. in ecclesijs. ꝛ s. c. qñ per cõfessionem.

d Solẽnes. s. quã faciunt epi solennẽ dicẽdo: Sit nom̃ dñi benedictũ ꝛc. qꝫ ꝓuataꝫ bñdictiões exhibẽt et ꝓsbyteri simplices. xcv. di. c. ecce ego dico.

e Alibi. s. ex ecclesias sibi pleno iure subiectas

f Expresso. quãtũcũqꝫ ergo gnãliter loquat ꝓuilegiũ: hoc nõ poterit: nisi id in ꝓuilegio sit expssuꝫ ꝛc. si. s. e. li. de heret. ingsitores.

g Conuolauerit. vt ibi puertãtur ꝛ fiant monachi.

h Quasi epalex. hꝫ dixit: qꝫ vere epalex hꝭe non posset. s. vt posset chrismare ꝛ alia facẽ q̃ sunt epalis ordis. si igit abbas i parochia sua vel alio loco hꝫ iurisditionẽ i spũalibus: qꝺ alis de iure ꝺꝫ habere eps: et puros laicos nec puersos nec puertendos poterit clericare: alis nõ. sicut enim eps laicum nõ sue iurisdictionis ordinare non põt absqꝫ licentia sui epi. s. co. li. de tẽp. or. c. vl. sic nec iste abbas talem poterit ordinare.

i Tonsurã. ꝓfertur. n. ꝓ ipsam clericalẽ ordo. s. de eta. ꝛ q̃li. cum ꝓtingat. ꝛ hoc intellige sm̃ determinationẽ illius ꝺ abbate bñdicto ꝛ ꝓsbytero: saluo eo qꝺ hẽs de sup. ne. prela. c. i. ꝛ pñt tales abbates ꝓferre et supiores ordines vsqꝫ ad lectoratũ inclusiue. lxix. di. c. i. ꝛ in pdic. c. cum contingat.

k Indulto. puta qꝫ hñt ꝓuilegiuꝫ: qꝫ quoscũqꝫ et nõ subditos volẽtes ab eis ordiari clericare ꝛ ordiare possint: tenor et ꝓuilegiorum seruabitur. s. c. ponto.

l Uctoritate. exẽpti i locis non exẽptis oratoria vl capellas sine dioc̃sanoꝝ licentia ꝓstruere non pñt: nec i exemptis sine licẽtia pape: nec pñt exempti assumẽ causas ꝓprias suoꝝ liberoꝝ hominũ in se: etiam si illi sunt sui cõsuales. hoc dicit.

studiuꝫ: ac recipiant integre quentus suos ecclesiasticos sicut illi.

A lexan. quartus.

A Bbates: q̃s apostolica sedes i exhibitione bñdictionis sup populũ spãli pruilegio ꝛsigniuit: i eccleſijs q̃ ad eos ptinẽt pleno iure: qñ i eis diuina officia celebrant pñt post missaꝝ solẽnia ꝛ vespertinas ac maturinas laudes benedictionẽ solennẽ super populũ elargiri. Alibi aũt publice aut p vias ciuitates castra ꝛ villas populis ꝛ plebib⁹ bñdictionẽ facere vel iptiri nõ valeãt: nisi hoc eis exp̃sso apostolico pruilegio sit ꝓcessuꝫ. Nec eis licitũ sit alijs q̃ mõsterioꝝ suoꝝ puersis: ꝛ q̃ ad illa puolauerit: ꝛ i q̃s ecclesiasticã ꝛ q̃si epalez iurisditionẽ obtinẽt: ꝑmã clericalẽ ꝓferre tõsuraꝫ: nisi eis id competat ex plẽo ꝓfate sedis indulto.

I dem.

m Oratoria. oratoria debẽt esse id qꝺ ꝺũ sonat. xlij di. c. vl. ꝛ pe. ꝛ ista publica oratoria sine dioc̃sanoꝝ licẽtia ñ construent i loco non exẽpto: ꝛ ꝺ his oratorijs habet. s. de cẽs. l. c. vl. s. e. t. patentib⁹. ꝑuatiꝫ aũt orare in domo sua cuilibet licꝫ: nõ erigẽdo ibi altare nec nuptiaꝫ celebrando.

n Mõ exẽptis. si cut. n. si anglicus i ciuitate boñ. vellꝫ ecclesiã erigẽ hoc ñ posset sine dioc. lnia. sic nec exẽpt⁹ habita ꝓpatione: vt dixi. s. c. i. ad iꝺ de ꝓse. di. i. nemo edificet. in auc̃. de ec. ti. §. siqs autem voluerit. col. ix. in auc̃. vt nullus sa. ora. do. col. v.

o Constructis. tolle qꝺ est. j. celebrent: vel faciãt celebrari.

p Inꝺicti. hoꝺie religiosi etiam exẽpti violãtes generale interdictũ: qꝺ seruat mat ecclesia: ipso iure excõicati sunt: p clemen. de excess. prela. ex frequentibus.

q Exceptis. s. e. vt ꝓuilegia. ꝛ c. qꝫ nonnullis. s. ꝺ de sen. ex. permittimus. hodie dic vt. j. de sen. excõ. c. vltimo.

r Cõpescantur. ecce ergo qꝫ exemptus ꝓpter delictũ in loco non exempto ꝓmissũ subest ordinario. s. c. i.

s Reuocam⁹. ꝓseruatores. n. ꝓuilegioꝝ ad hũc casuꝫ iurisditionẽ suã extendere neq̃unt: cũ se ad hũc casum ꝓuilegia non extendãt. s. c. i. nec se intromittere pñt: nisi ꝺ manifestis iniurijs. s. e. li. de of. ꝺle. c. i. ꝛ vlt.

t Sedis apostolice. qꝫ sicut eps ẽ dioc. in loco nõ exempto: vt. s. sic ꝛ papa ẽ dioc. in loco exẽpto. puto tamẽ qꝫ hoc casu sufficeret licentia legati ꝺ latẽ: ar. j. ꝺ ꝺ. sig. veniẽs in pn. ꝛ. s. ꝺ elec. si abbatẽ. ꝛ ad hoc facit qꝺ dixi. s. ꝺ elec. cupientes circa pn. i glo. in hoc casu.

u Causas quoqꝫ ꝛ fac iste. §. ad ea q̃ no. ino. ꝛ host. s de ap. dilectis.

x Proprias. palã est illã, ꝓpriam cũ esse cui⁹ damnum vel emolumentũ ad aliquẽ suũ noie ptinet. ff. qñ ap. sit. l. ij. q. vi. biduum. versi. palam.

y Liberoꝝ. in seruis. n. secus: ꝛ hoc nulla dubitatõ

z Pertinent. dicebãt ino. ꝛ host. i pdicta ꝺcre. qꝫ si aliqs turbat cultorẽ agri mei vl colonos meos: ꝺ illi datur mihi vtile inꝺictũ vti pos. ꝛ ẽt actio iniuriaꝝ. si i iniurtã meã illud factũ sit: ar. ff. de vi ꝛ vi ar. l. vi fac. ff. ꝺ acti. ẽpt. ꝛ vẽ. q pẽdente. ꝛ ff. ꝺ posti. l. i. §. siqs tablas. ꝺ

furto tñ eis fcõ dñs nõ agit: sibi eni subditi iputent qui nõ bñ custodierũt: nec iiuriarũ: si nõ sit factũ i iniuriaz dñi: sz ꝓpter spãle odiũ subditi: ⁊ istud habuerũt ꝓ indubitato: ꝙ dñs in iudicio noie subditi agere non põt vt ei satisfieret: cũ nec istud eius ꝑncipaliter itersit: nec ci⁹ sit ꝓcũr. alioquin eadẽ rõe ius subditi remittere posset. isti aũt exẽpti forte vt duriorẽ cãz aduersariorũ illorũ suoꝝ hominũ redderẽt: assumebãt in se cãm vt actores vel rei: qđ nõ licet eis: ẽt si illi sint eis cẽsuales: idest certũ censum soluentes: qa nõ ꝓpter id sunt ipsoꝝ serui.

a ¶ Ne aliq. ꝑuilegiũ pape ꝙ quis excõicari suspẽdi vel iterdici nõ possit nõ extẽdit ad sentẽtias ordinarioꝝ: nisi tale ꝑuilegiũ sit concessum regib⁹ regi nis vel ipsorum filijs vl religioso loco vel ordini: hoc dicit: ⁊ oliz decre. ista exuagãs erat ⁊ icipiebat: qꝛ pro q̃litate: als qm̃.

b ¶ Cuiuscũq. j. moderabitur istđ verbum.

c ¶ Aquocunq. intelligas nisi a papa vl legato de latere. j. de v. sig. veniẽs. i. rñso. ⁊ hoc idẽ ꝑuilegiũ itelligunt habere hi q sunt recepti in spãles filios romane ecclesie: si aũt i speciales subiectos: tunc sũt exempti. j eo. si papa. §. silr.

d ¶ Concessa. tolle qđ est. j. de fratrum nostrorum ⁊c. redeas. s. illis: ⁊ tolle qđ est. j. dũtaxat exceptis per que ⁊c.

e ¶ Filijs. est si. qđ habes. s. e. li. de of. dele. c. vlt.

f ¶ Ratione. sic ergo itelligat. s. e. c. i. §. in eos. ⁊ sic nulla correctio: vt ille. §. loquat de ꝑuilegio ꝯcesso religiosis nõ ꝓpter ꝑsonã: sz ꝓpt locũ vel ordinẽ: vt si ordo ꝑdicatoꝝ vel minoꝝ sit in hoc ꝑuilegiat⁹ vel monasteriũ sancti proculi: si autem religiosus aliqs sue ꝑrogatiua ꝑsone haberet hoc ꝑuilegium: secus esset.

g ¶ Et aplice se. iferiores ꝑlati qbus ꝑ ꝑuilegiũ cõcedit vsus mitre: si sunt exẽpti: in ꝓuicialib⁹ ⁊ epalibus ꝯcilijs vti possũt mitris aurifrisiatis: nõ habẽtib⁹ laminas aut gẽmas: ⁊ si nõ sũt exẽpti: albis ⁊ plãis vtẽt: i alijs locis vtãt: vt idulta ꝑmittũt: eqssima fuit hui⁹ đcre. ꝓuisio: vt. j. patebit.

h ¶ Nõ ꝯpetit. qꝛ sũt ipsi ꝑlati iferiores epis.

i ¶ Ecclesiaꝝ suaꝝ. idẽ puto si alicui iferiori ꝑlato ꝑsonaliter ꝓpter ipsi⁹ ꝑsone ꝑrogatiuã fuerit ꝑuilegiũ tale ꝯcessũ: qđ interdũ ꝯtingit: vt. s. de ꝑsũp. cuz in iuuentute. vbi ꝓpter ꝑrogatiuã ꝑsone ꝯcessum fuit epo ornamentũ archiepiscopale.

k ¶ Sic tamen cõcor. s. e. c. i. in prin.

l ¶ Dignitatũ. c. di. rationis. hoc vult dicẽ: veniebat abbas ditissim⁹ i hoc ꝑuilegiatus ad cõciliũ epale habens pulchriora ornamẽta ⁊ mitrã epo: ita ꝙ ipse ꝑ ispectionẽ ornatuũ videbat epus: idẽ in ꝓuinciali: ibi eni in ornamẽtis precellebat alios epos: qđ satis erat idecẽs ⁊ scãdaliçabant epi: ꝓuidere ergo equiter voluit: ita ꝙ scãdalũ tolleret: ⁊ ꝑuilegiũ aliqđ ꝯferret. Et nõ ꝙ nõ est põpositate respuendũ: imo rõne defẽdendũ: ꝙ doctores togati variati ⁊ ornati incedãt: vt ꝑ illa dignitas doctorat⁹ appareat: sz sũt scholastici reꝑhẽdẽdi q sibi vestes doctorib⁹ solũ ꝯgruentes assumunt.

m ¶ Tenent. forte ꝓpt capellas nõ exẽptas vel ꝓpter ꝑplm nõ exẽptũ.

n ¶ Simplicib⁹. vt nõ solũ nõ habeãt laminas vel gẽmas: sz etiã nec aurifrisiaturas.

o ¶ Alijs. a ꝓuicialib⁹ ⁊ epalibus synodis ⁊ cõcilijs: puta cũ celebrant in ecclijs suis vel alienis

p ¶ Permittũt. ispiciẽdus est igit tenor ꝑuilegioꝝ ⁊ ꝑuãdus. j. c. ꝓxi. s. e. porro. ioannes an.

q ¶ Cum ꝑsone. In ꝑma ꝑte đmõstrat qd iur: cũ qs solo ꝑuilegio se dicẽ exẽptũ. In scđa ibi si aũt qd iur: cũ sup ꝑscriptionẽ allegat. In ttia ibi ꝙ si tales. qd iur cum allegat

r ¶ Infamiã. s. ii. ꝓxi. c. vno. ꝓuidendũ fuit: qꝛ cru (vtrũq. deles erant negligendo famam suã. xij. q. i. nolo.

s ¶ Lesionẽ. metas. n. ꝑuilegioꝝ suoꝝ ꝑuãe đbẽt. s. e. c. i. i ꝑn.

t ¶ Securo. ad idẽ. s. đ fi. istru. accepim⁹. vñ si loc⁹ ñ ẽ secur⁹ lz ꝑti appellare. s. vt lit. nõ ꝯtes. accedẽs. ij. s. de ap. ex ꝑte. i. ⁊ j. de sen. excõ. venerabilib⁹. §. ⁊ hoc ipsũ. alia lr̃a est secreto.

u ¶ Prudentibus. s. de consang. ⁊ affi. c. i.

x ¶ Carẽtibus. iij. q. v. qꝛ suspecti. vñ bonũ ẽ ꝙ đ ipsoꝝ ꝯsẽsu

Ne aliq̃ de indultis apl̃icis ꝯfidẽtes alios ꝯfidẽtius i suo iure molestẽt: ⁊ ordinarioꝝ iurisditionẽ ꝯtemnãt parit ⁊ eludãt: oẽs idulgẽtias ⁊ ꝑuilegia q̃buscunq singularib⁹ ꝑsonis eccl̃iasticis vel secularib⁹: cuiuscũq[b] sint ꝑeminẽtie dignitatis ꝯditionis aut stat⁹: ꝙ iterdici a[c] q̃cũq vl excõicari ñ possint: nec terre vel eccl̃ie ipsoꝝ ecclesiastico iterdicto suppõi sub q̃cũq forma v̄boꝝ ꝯcessa[d]: ill̃ ꝑ q̃ regib⁹ ⁊ reginis eorũq filijs[e] necnõ ⁊ religiosis q̃buscũq ñ ꝑsonaꝝ tm̃ sz ordinũ ꝑuilegiatoꝝ vel locoꝝ ratiõe[f] i hoc imunitas h⁹i ꝯcedit: dũtaxat exceptis đ fratꝝ nr̃oꝝ ꝯsilio ad ordinarioꝝ sentẽtias ⁊ ꝓcessus edicto perpetuo ꝓhibemus extendi. Idem.

Et apostolice[g] sedis benignitas: q̃ nonnull̃ abbatibus alijsq ꝑlatis: q̃bus ñ cõpetit⁹ ex ꝓpa dignitate: concessit i ecclesiaꝝ[h] suaꝝ gloriã ⁊ honorem: ꝙ mitra ⁊ alijs pontificalib⁹ vti possint: ꝓuideat ne inde scãdala oriãtur sic tñ[k] ꝙ ipsi ꝑuilegiati suorũ suoꝝ ꝑuilegioꝝ ñ frustrent effectu: ⁊ ex maioritate ac decore maiori ornatuũ maioritas appareat dignitatũ[l]: đ fratrũ nr̃oꝝ ꝯsilio ꝑñti decreto statuim⁹: vt abbates ⁊ alij q̃bus mitre vsus ẽ ab eadẽ sede ꝯcessus exẽpti q̃dẽ i ꝓuicialib⁹ ꝯcilijs ⁊ epalib⁹ synodis q̃bus nonnulli eoꝝ iteresse tenẽt[m]: mitris tãtũmodo aurifrisiatis: ñ tñ aureas vel argẽteas laminas aut gẽmas hñtib⁹ vti possit: ñ exẽpti v̄o simplicib⁹[n] ⁊ albis ac planis vtant. In alijs[o] v̄o locis exẽptis ⁊ ñ exẽptis mitris liceat ill̃ vti ꝓut ꝯcessa eis ab eadẽ sede idl̃ta ꝑmittũt[p] Bõi. viij.

Cum persone[q] eccl̃iastice tã religiosi q̃ seculares plura ꝑsumãt q̃ ipsis ifamiaz[r] pariũt: ⁊ alijs iferũt lesionẽ[s] ꝑtextu exceptionis vl libatis: quã asserũt se hr̃e: ordinarioꝝ correctiones ⁊ ordinationes subterfugiẽtes: ac eoꝝ foꝝ siue iudiciũ declinãtes nos volẽtes sup hoc đ salubri remedio ꝓuidere statuim⁹: vt hi q̃ se asserũt ꝑ ꝑuilegia seu idulgẽtias apostolice sedis exẽptos a locoꝝ ordinarijs req̃siti huiusmodi ꝑuilegia vel idulgẽtias q̃b⁹ se dicũt fore mũitos: ipis ordinarijs i loco ꝯgruo et securo[t]: aut aliq̃b⁹ ꝑudẽtib⁹[u] viris oi suspitione carẽtib⁹[x] ad hoc ꝑdictos ordiarios deputatis

assumantur: de offi. dele. super questionum.

a ¶ Cōpetentē. ſ. de dil. c. i. als posset appellari vt ibi: ⁊ considerāda sunt circa hoc: que habentur. ſ. de ap. cum sit.

b ¶ Moderandū. sic. ſ. e. ii. de ap. legitima.

c ¶ Impedimento. sic. ſ. e. ii. de elec. ℞sit. ⁊ c. cupientes. §. q; si. ⁊ c. cōmissa. §. i.

d ¶ Integraliter. ne precedentia vel sequētia arctent articulū de quo cōtēdit. ff. quēad. test. api. l. ij. §. diē. ⁊ a capite edēda est ratio. ff. de eden. l argentarius. §. i. ⁊ l. i. §. editiones. ⁊. §. edere non videt. ⁊ approbat ħ opinio inno. q hoc qđ hic dicit notabat. ſ. de fi. instru. ꝓtingit in fi. ⁊ reprobat opi. hosti. q ibi no. ꝓtrariū. ſ. q; ꝓuilegium erat legendū: ⁊ exhibendū solū in illo. c. de quo erat ōstio. nā si totus tenor legeret posset lectio dare litigandi materiaz sicut editio qđ est ꝯ mentē ipsius decre. ꝓtingit. q̄ dz ꝯbis ꝓferri: ꝯ v. sig. itelligentia. sed non stat hinc: ſz ꝓme rōi: nec ita ex simplici lectura oritur litigandi materia: sicut ex trāscripto: qđ pluribus diebus ⁊ noctibus videtes ⁊ plegentes aduocati: litigia ide sumunt: vt ibi: ⁊ lz vtraq; opinio satis hēat eg̃tatez: ꝓma tñ magis rōne ⁊ illo textu fulcit: ⁊ ſ ħ approbat

e ¶ Tradere. ſz q̄re reus ꝓbare ꝓpellit: ⁊ edere ꝓpria instrumēta ꝯ se: ꝯ id ſ. de pba. c. i. C. ꝯ eden. l. q accusare. dic q; iste ꝓuilegiatus sine agat sine excipiat: hz ꝓbare ex eo q; de iure cōt intētio cpi ē fūdata: ⁊ q; dicit ꝯ editiōe locū hz in puata vl ꝓpria scriptura q̄ quis vsurus nō est: ꝓzo in cōi vel ꝓpria scriptura q̄ quis vsurus est locū nō hz: qđ dic vt no. in pdicto. c. i. de pba. ⁊. ſ. de fide instru. ℔. ꝓpemus. ⁊. ff. de eden. l. i. §. editiones. ⁊ i cle. ꝯ vsur.

f ¶ Solūmodo. q; non simul. (ex grandi in glo. vide qđ ibi. allegant ꝓuilegiuz ⁊ ꝓscriptionem de quo in se. §. tractabit.

g ¶ Canonicā. xl. annozum vt. j. sequitur cum titulo: qđ dic vt. ſ. e. ii. de prescrip. c. i. ioannes an.

h ¶ Ordinarijs. mirū ē quō ordinarij cognoscūt in cā sua ꝯ id. iiij. q. iij. c. i. §. negs in sua cā in rubro ⁊ nigro. so. ordinarij bñ cognoscit de cā ecclie: lz nō de pba: qđ dic vt no. ij. q. vij. sigs erga. de cle. male. c. i. ⁊. j. de penis romana. itē ordinarij dicit sua ee iurisditionē: ⁊ subditus hoc negat ⁊ bñ cognoscit an sua sit iurisditio. ſ. de rescrip. sup lris. ff. ꝯ iudi. sigs ex alia. Sz ad oēz suspitionē vitādā melī vi id expediri p ōlegatos: vt segt. ſ. de so. ꝓpe. sigs ꝯ. ⁊. ff. de iurisdi. o. iudi. l. ꝓtor. ifra i minū cōpetētē ꝓ sci q̄litate ipoz ōdiarioz vl ōlegatoz suoz arbitrio moderandū iusto ipedimento cessāte oīdē: ac ad legēdū itegralit exhibē necn ꝯ articlis ꝯ qbus ꝓtrouersia fuerit trāscriptuz tradere teneant. ¶ Si aut ad fūdādaz itētionē suā sup huiusmodi libtate solūmō pscriptionē canonicā duxerit apponēdā: eisdē ordiarijs vl delegatis ab eis viris prudētib' ñ suspectis de pscriptiōe huiusmōi facere debēt fidē. ¶ Qđ si tales priuilegio ⁊ prescriptiōe asserāt se mūitos: priuilegiū qđē ipsū exhibeāt vt i prio h' i ꝓstōnis articulo supē expssū. ¶ Et si puilegiū exhibitū ñ ad plenū p se' sufficiat ad exēptionē seu libtatez huiusmodi cōprobādā: ſz tale ē qđ saltez cām pbeat pscribendi: cozaz psonis pdictis annoz. xl. pscriptionē teneāt ꝓbare: pscriptiōisq; pbatione pēdente. ¶ Lz ordinari ozuz itētio de iure cōi fundet tñ ḋa de priuilegio: qđ saltez causā pscribēdi pbet: faciūt fidez: i libtatis vel exēptionis possessiōe nō violēta nō clā

i ¶ Huiusmōi. canonica. ſ. nec pōt subditis obediētiā pscribē ꝯ platū: qđ dic vt. ſ. de pscrip. cū nō liceat.

k ¶ Munitos. ⁊ sic allegās ħ duo sunt audit: vt. ſ. de pscrip. audit. ꝯ. e. ti. veniēs. dic vt dixi. j. de re. iur. nul

l ¶ Per se. sine prescriptione. (lus pluribus.

m ¶ Predict. ſ. i. ⁊. ij. rūso.

n ¶ Annoz. xl. q: mino: nō curris ꝯ ecclīam. xvi. q. iij quas actiones. ſ. ꝯ pscrip. de quarta.

o ¶ Violenta. sic possidētes cū pati ꝯbeāt penā: ergo ñ ꝓmū. j. e. licz. ſ e. ii. ꝯ pben. eū q. xvi. q. i. legi.

p ¶ Precario. sic ſ. de resti. spo. oli. i. lz enim ista sit iusta cā possidēdi: ñ dat tñ titulū pscribēdi: ne ille q precario ꝓcessit ex libertate sua illiberalitatē recipet ꝯ natrā ꝯct. ff. ꝯ precar. l. i.

q ¶ Turbent hoc idē si soli puilegiuz allegarēt: vt ꝓbat in se. §. in pn.

r ¶ Cōi. xvi. q. v. ij. oēs basilice.

s ¶ In eosdē. Moquātus fauor puilegio ꝯbet: ē ⁊ enī puilegium ex se fa notabile: ſz pscriptō. odiosa ſ. ꝯ dc. tua. ⁊. c. ex parte. ⁊ dixi de voc. j. de re. iur. odia.

t ¶ Piscopoz interdict est igressus ecclie regularib' vel secularib': ℞uis exēptis: q scient celebrāt vel celebrari faciūt diuina in ciuitatibus vel locis interdictis: nisi fm pmissionem iuris: vel excōicatos vel interdictos publice ad diuina officia sacraméta vel sepulturā admittit: hoc dicit: hodie aggrauata est pena: qđ dic vt ꝯ sepul. in cle. eos. ⁊ in cle. de sen. excō. ex frequentibus.

u ¶ Cōmuniti. de formis videbis. j. e. ti. si papa.

x ¶ Interdictis. vide cle. de sen. excō. c. i.

y ¶ Ordinarijs. sic. ſ. e. ti. cum ⁊ plantare.

z ¶ Delegat. delegati ergo interdicē possūt: ad idē. ſ. ꝯ

a ¶ Vel a iur. vt. ſ. e. ii. ꝯ elc. vbi (of. ōle. c. i. ⁊. c. sane. ij picului. §. ciuitas. ⁊. ſ. ꝯ cēsi. qui℞. ⁊. j. ꝯ pēs felici i fi.

b ¶ Officia. celebrās ꝓsente excōicato maiori excōicatione vel interdicto nō est irregularis. j. de sen. excom. is q. vbi de hoc: interdū tñ lz celebrare presentibus interdictis: quod dic: vt. j. de sen. ex. c. vlt.

a ¶ Sepulturam. vide cle. de sepul. eos qui.

b ¶ A iure statutas. sicut diuersa sūt narrata: sic diuersę ꝓuisiones iuris: sīq celebrāt in ciuitate castris vel villis: nisi ḡtū eis a iure ꝓmittit: ꝓpescāt p ordinarios. ē. e. aucte. si celebrāt in loco interdicto vltra ḡ a iure ꝓmittit sciēt: sūt irregulares. ī. de sen. ex. is q. ſz si ꝑsentib⁹ excōicat celebrāt: sec⁹ vt ibi: t. ē. dixit.

c ¶ Ingressū. hoc aducte: q: vt. ē. dixit: ſz quidā existimo nō sunt irreglares nī p decre. ista sūt vicini irregularitati ꝛhende: q: si p⁹ huiusmōi interdicti ī ecclīa celebrauerint vt ꝓius: irregularitatē incurrunt: vt. ī. de sen. ex. is cui. Scire dēbes q: gdaz hanc decre. t ei⁹ penam dicit locū habere tm̄ in exemptis: t p eis facit: q: multo maiorī pena sūt digni: q̄bus cum plurimū honoris p iusſiones ꝓncipū est delatū: reputāt in crimie. C. ō epis. co. t cle. l. ꝑsbyti. t est canonicata. v q. vlt. ꝑsbyteri. vñ dicak hoc statutuz circa eos tm̄: ne p ulegiozuz ꝓtextu flagitiozuz crescat auctas. C. de priuile. schol. l. ij. li. xij ſz ꝛrūz credo. ſcz hanc decre. t eius penā habere locū etiā in nō exēptis p ſram q̄. ē. dicit quātūcūq; ꝛc. q. d. ōcre. ista q: vult etiā exēptos: nedū nō exēptos hac cōstitutione ligari: ad idē. ē. de ꝓben. c. i. cum si.

d ¶ Contempserint. sic. ē. de immu. ec. quoniam.

e ¶ Er exēptionem. Tria dicit hec decre. q̄ satis patēt: t emanauit ōclaratiue ad ea q̄ no. ino. t hosti. ē. e. cum capella. t. c. recepimus. t fuit sumpta de extrauaganti inno. que incipiebat ad perpetuam.

f ¶ Ipsa ecclesia. cū altero ſm ea que dixi ſm ber. ē. e. i. t ſubintelligit exēpta: t bene. p⁹ p hoc. c. t p decre. illā. ē. e. li. de ꝓben. ¶ Huius. i. q: eximit ecclesiam cathedralē: ne sub generali vocabulo ecclesiarū ciuitatis itel ligat exemisse oia etiā miora bñficia ō eccla: vt ibi dixi.

g ¶ Non autem. ſubintelligitur exemptus ꝛc.

h ¶ Curam habent. vnde tales ꝑsbyteri habēt istitui ab epis: t itelligunt esse ꝓpetui: q: nequeunt absq; rōnabili cā: t tunc ab epis amoueri. ē. e. li. de capel. mo. c. vno. t hoc casu ꝓpter hanc curā t populū nō exemptum prelatus exemptus vadit ad synodā episcopalē supra. c. ad apostolice.

i ¶ Parochiani. sicut aliud est clerus aliud ē populus. ē. e. exte. i. t. j. de sen. excō. si sententia. i. rūso. sed huic. i. responso videt ꝛdicere. ē. de ver. sig. cum clerici. vbi noie ecclesie in cathedralis intelligit solū capitulū nō iferiozes clerici vel puersi sed ibi de iuramēto loquit: qd̄ stricte intelligit: nec extēdit ad ea de q̄bus nō fuit cogitatuz. ē. de iureiuran. c. penult. iurisdictio autem ita pendet penes episcopum t capitulum: q: nō penes inferiozes clicos: intelligak ergo iuramentuz ibi ſm formaz iuris cōmunis: ad idem. ē. ō iureiuran. ad nostram. ij. ē. de ver. sig. super q̄ busdam.

k ¶ Non autez ecclesia. bñ ergo dixit. io. t ber. qui no. ē. de testa. requisiuisti in glo. hic respondent: q: siquid legak canonicis: non intelligit legatuz ecclesie per. l. ff. ō rebus dubijs. l. ciuibus

l ¶ Alij clerici. sed nunquid p hoc erunt exēpti conuersi t oblati nō clerici: argu. q: sic. xij. q. i. duo. Cōtrarū credo p hoc. c. q̄ ō stricte sumit verba ꝓuilegioz exēptōnis vt sonant: t q: nō repetit de cōuersis t oblatis: vt. ē. i. rūso. q̄ si voluisset itelligi expressisz ē. de deci. ad audientiaz ad idē. ē. ō elc. ex eo q.

m ¶ Papa i aliquo. formas ꝓuilegiorū ponit hec ōcre. quaz quedā exemptionē cōferunt quedā nō: t ō hoc no. p ino. t hosti. ē. e. recepim⁹. t p hosti. ē. eo. cum capella.

n ¶ Principaliter. puta ipetrat litteras ꝑlatus super reuocatione rei eccliastice male alienate: q̄bus dicit: ꝙquestus est nobis. t. prelatus talis ecclesie nobis imediate subiecte: q: prede cessoz eius ꝛc. vnde talia verba solemnis vocare narratiua nō assertiua: vnde infra sequitur: talia verba narret: ad hoc bene ꝓcor. ij. q. vi. hoc qppe. t q̄ ibi no. in ꝑma glo.

o ¶ Probata. ꝓtra videtur q̄ no. ber. ē. de censi. cū olim in ꝑma glo. vbi dicit: q: statur publice scripture in qua ꝓtinet ō finibus cpatuū: ſz illa sit facta ob aliud: ſz illud habeat locum in ipsa ꝓbatione finium que fit per argumenti. ē. de ꝓba. cū cām. t cui ius cōe non est contrarū: ſz h ius cōe est ꝛrū: t sic quereꝛtur hoc casu plene ꝓbationes: t ideo secus.

p ¶ Asserat. No. quia. ē. dixit narret: ergo hic de assertiuis ibi de narratiuis: hodie plene ꝓbant narratiue litterarum papalium: si sunt de suo facto t super his fundetur gratia vel ipsius intentio per cle. de ꝓba. litteris. t vide quod ibi no. in glo antepenult.

q ¶ Ecclesie. ē. de resti. in inte. c. ij. de ar. cum tempore.

r ¶ Sine medio. ē. e. cum olim.

¶ Debeāt. optime ꝓcor. ē. c. i his. Et no. argumēdū a vbis. ē. ō

f

deci. ad audientiã. ō quo dic vt no. xxij. q. v. humane. ⁊ ē. ō ē ō. sig. ꝓptereꝫ. lex tñ ñ ꝺꝫ impoñ ꝟbis sed rebus. ē. eo. li. de elec. commissa ad fi.

a ¶ Et est idē. s. q ecclesia ꝺꝫ plene iudicari exempta.

b ¶ Libertate. ē. e. cum olim. ij.

c ¶ Indefinite. qꝫ secus si post determinationez alicuius certe libertatis ꝓcesse: vt. j. ē. idem.

d ¶ Collocare. i locis. n. exẽptis hoc nõ pñt epi. xviij. q. ij. luminoso. ē. e li. de of. or. cum eps.

e ¶ Non exist̃t. Iz sunt ꝓuilegiati: vt. j. ō ō. sig. veniẽs. i. ñso. recipiẽdo ergo illos in filios: videtur illos recipe i amorẽ filialẽ: sicut subdiaconꝰ oꝛdinatus a papa nõ in exẽptionẽ sed i honorẽ intelligit oꝛdinatus: ꝑnceps tñ eos quos in patres eligit nõ vult alitis subijci: vt in auẽ. ꝓpõ q̃ de dig. col. vi. ⁊ si ꝺñs apud acta nomiat fuuz suum filiũ: ꝺf ei libertatem ꝓcessisse. C. de lati. lib. tol. l. vna. §. simuliqꝫ modo. sed ibi sibi soli fit ꝓuidiciũ: hic autẽ fieret ꝓuidiciũ oꝛdinario cuiꝰ iurisditioni potius est faciendum. ē. e. cuz ꝓpone xi. q. i. puenit ⁊ vbi ergo papa exprimit aliquos spãles subiectos: si essent alij subiecti nõ essent speciales subiecti: ⁊ ió illa ꝟba exemptionem faciunt: vt. ē. ꝓx. rñi. Iz iz aliquis sit filius. ñ sequitur q̃ sit specialis subiectus: qꝫ vnius potestatis silꝰ alteri potestati posset eẽ subiectus: ⁊ ió aliud hic aliud ibi: filiatio ergo amoꝛẽ ⁊ ꝓuilegiũ ō notet spãlis subiectiõ exẽptiõẽ

gratie spãlis. ¶ Et est idez si ꝓuilegiũ ꝓtineat vl ipe papa ꝓ modũ exꝑmat supaꝛscriptũ: q ecĉa sit libera: seu q ꝓtiat̃ romane eccle libertate: vel q i hoc ꝓrogatiua gaudeat spãli: aut si ꝺicat ꝺefinite q ecĉe romãe annuũ censuz soluat ad ꝓcepte iudiciũ libtatis: siue q ipaz ecclesiã eximit ab oꝛdiarij ptãte: vel q ñ audeat illic eps cathedrã collocare: aut ꝓpetrandi seu oꝛdinationẽ quãuis leuissimaz faciẽdi exercẽ aliquã ptãtez.

¶ Similit si aliq̃ recipiant in ꝑꝛios ⁊ spãles subiectos: cẽsent exẽpti: ñ sic si in ꝑꝛios ⁊ spãles filios romãe ecclesie sint suscepti: tales ꝺꝑpe exẽpti. ꝑꝛea ñ exist̃t. ¶ Si vo ꝺicat simplicit: q aliq̃ ecĉia romãe ecclesie annuũ cẽsuz soluat: ñ. ꝑpter hoc exempta ecĉa ꝺici ꝺꝫ. ¶ Idẽ ꝺicim. si circa aliq̃ p ꝓuilegiuz ꝓcedat libertas: ⁊ ĉla ō cẽsu annuo p soluendo seq̃t: vt si aliq̃bus: q ab alio q̃ a papa seu eius legato excõicari suspẽdi aut ĩterdici ñ possint: vel aliquid aliud spãlit a sede ap. sit idul

tũ: vel ẽt ꝺicat q i spãles romãe eccle filios sint assũpti: ⁊ seq̃tur i ꝓuilegio: q ecclesie romãe ad iudiciũ libertat̃ pcepte annuũ censuz soluant. his. n. ⁊ ꝑsimilibꝰ casibus sic i certis ꝓuilegiati articulꝰ oꝛdinarioꝛ iurisditiõi q̃tuz ad alia sũt subiecti. ¶ Iz autez sic diuersos ꝓuilegioꝛ: q̃bus ecclesie ac mõsteria eximunt tenozes ad litiũ materiã amputandã duxerimꝰ ꝺesignandos: ꝓ hoc tñ alĩ exẽptionũ si repiant: seu aliaꝛ libertatũ modis vel eoꝛ effectibꝰ nolumꝰ aliq̃tenus ꝺrogari. ⁊ ꝺez.

Ujz vobꝭ ꝓcessũ exist̃t: vt interdicti tpe ianuis clausis excõicatis ⁊ ĩterdictis exclusis voce submissa diuina celebrare possitis: ad ea tñ aliq̃s ẽt si aliũde venerit: nisi sup hoc ꝓuilegiati exist̃t: recipe nulla rõe debetis. ¶ Cuz conceditur singulari ꝑsõe vt modo ꝓmisso tempoze interdicti celebrare valeat vel audire diuina: eius familiares ꝺomestici ad audiẽdũ cũ ea: ⁊ celebrandũ sibi diuinuz offiñ licite admittunt. ¶ Nõ

f ¶ Censuz. non. n. oẽs ecclesie exẽpte soluũt cẽsuz: nec oẽs q̃ censuz soluũt sunt exẽpte. ē. e. t. receptiꝰ. vñ non ꝓbat hoc cẽ xẽ. C. ō ꝓbat. ad ꝓbationẽ. ē. de of. ꝺele. cũ ꝓtingat.

g ¶ Idẽ ꝺicimus. s. q non ꝑpter hoc exẽpta censẽbitur.

h ¶ Non possint. ō quo ꝺic vt. ē. e. ne aliqui. io. an.

i ¶ Subiecti. ergo no. q vnũ ⁊ idẽ ꝟbũ ꝺiuersificat ꝑm adiuncta. ff. ō ℨ. emp. l. q sepe. §. veneni. ⁊. ff. ō ꝟ. si. l. q venenũ. vñ si ꝺefuncte ꝺicat q ad iudiciũ pcepte libtatis soluat censuz exempta ꝺf: vt. ē. §. ⁊ idẽ si post certã libertatẽ nõ. ꝓptereꝫ vltra id intelligit exẽpta: vt hic ⁊ est ti. ē. de dona. pastoralis.

k ¶ Jcz vob. declarat no. p ber. iuno. ⁊ hos. ē. e. qꝫ nullis.

l ¶ Exist̃at. p spãle ꝓuilegiũ: ⁊ sic facit ad titulu.

m ¶ Exclusis. istud erat qꝺ iducebat ꝺubitationẽ p eius ℨriũ quã i a ℨrio non excommunicatos nec interdictos: ⁊ aliunde venẽtes admittẽ potant: ⁊ ar. a ℨrio fortissimum est. ē. de his que fi. a pla. cũ apostolica i si. sed hoc ñ est verum: nisi illi sup

hoc sint ꝓuilegiati: vt infra pz: qꝫ ex quo locꝰ interdictꝰ est: vf omnibus interdictum ibi audire diuina: nisi sup hoc sint ꝓuilegiati: nec ꝓuilegiũ vniꝰ alteri penitꝰ ꝺesit ad hoc. ē. e. sane. ⁊ ꝓterea añ hãc decre. i ꝺubio erat tuc hoc tenere ꝓpt̃ periculũ animaꝝ: ⁊ ió amplectendum erat. ō homici. ad audientiã ꝺe sponsa. iuuenis. sed opono q hec ꝺecre. est supflua: cũ hoꝺie sine ꝓuilegio ꝓpetat tpe interdicti talit celebrare ō iure communi: vt j. ꝺe sen. excom. c. vlt. potest ꝺici: qꝺ iuris in cõcessione per ꝓuilegium ꝺictum est: idem in concessione pius commune vt ibi: ⁊ ió forte generaliter ꝺixit. ē. concessum non ꝺicens q̃liter. vel ꝺic q emã per ꝓuilegiuz posset habere locum casus noster: ⁊ sub auctus ꝓme glosule: pone enim q papa interꝺicẽdo locum vetuisset celebrari: etiam ꝑm formam illꝰ ꝺecre. sepe enim ꝓpter rebellionem ꝺelinquentium aggraũãt pene: ⁊ postea concessisset aliquibus celebrare ibi: ꝑm formam istius ꝺecre. habemus ergo hunc casum ꝺubitabilez ad litteram: contra istã tamen ꝺecre. vidi olim seruari in ciuitate bonoñ. tempoze generalis interꝺicti: quia relichialiũ ꝑh

n ¶ Priuilegiati. vt sic accipientes signum crucis ꝓ subsidio terre sancte in hoc essent ꝓriuilegiati: vel quius alij.

o ¶ Personẽ. puta epo regi comiti vel baroni.

p ¶ Premisso. s. ianuis clausis ⁊c.

q ¶ Domestici. intellugo non ob hanc causaz in fraudẽ sumpti: vt. j. ꝺe ō. sig. c. vlt.

r ¶ Admittuntur. ꝓcor. lex. ff. ō precar. l. cum ꝓcarium ij. vbi sigs ꝓcario rogauit. vt fũdo morari liceat: ō suis quoqꝫ ꝓcessuz vt: ad idẽ. ff. ō vsu ⁊ ha. l. ij. §. i. ⁊. l. sc. ⁊ ff. ꝺe ō. obli. l. si stipulatus fuero illud aut illud. ad idẽ C. de aduo. ꝺiuer. iu. l. restituẽꝺe. vbi ꝺf ꝓcessuz ꝓmatibus intelligi ꝓcessum ⁊ hiz q sub eis sunt: ad idẽ. ff. ꝺe condi. ⁊ demon. l. municipij.

a ¶ Nō debent. ⁊ est rō diuersitatis: q̄ i ꝓmo casu als ꝓuilegiū esse posſ; iutile. qō esse ñ dz. ē. in his. ſ; in hoc secūdo casu ꝙuentus pōt sine familiarib⁹ per se celebrare diuina: ⁊ tō ꝓuilegiū est restringendū. ē. vt ꝓuilegia versus fi. qd dices si in ꝙuentu nō sint nisi tres: ⁊ duo sint infirmi nunqd terti⁹ posſ; celebrare cum familiari. Mo. hoſ. in pdic. decret. q̄ nullis. q̄ sic: ne i utile sit ꝓuilegium ad usū eius qō dī de singulari ꝑsona. ē. §. pr.

b ¶ Cā. ad idez. ē. q̄ nonnullis in fi. interdū ſ; tales admittant ad audītionē diuinoꝝ: nī ꝓhibent appro piquare altari. ſ. ō sen. ex. c. vlt. §. pe.

c Quoniā epi cum altari viatico celebrare pñt: ⁊ ibi facere celebrari: ita tamē q̄ nō violent interdictuꝫ ħ dicit.

d ¶ Absentare. ⁊ si hoc faciunt ꝓpt vtilitatē eccle cen sentur esse ꝑsentes ē. de cle. non resi. ex parte. pegrinaꝝ tñ ad loca remota non dz eps sine licētia pape: de ꝑse. di. v. nō oz. ij. §. dc vo. ⁊ vo. redē. magne.

e ¶ Cōmode. ⁊ sic dicunt tūc non posse. xxij. q. ij. facit. ff. de v. sig. l. nepos ꝓculo.

f ¶ Nō decet. iſpiciendū ergo ē in ꝓcessiōe ꝓuilegij qd ōceat: ad idē. ē. li. ō elec. cū ñ deceat cū suis concor.

g Indulgemus. ista ē igit iuris idulgētia quā hñt epi alīā hēs. ē. q̄ nōnullis. alīā. ē. de pe. ⁊ re. c. vlt. aliaꝫ ē. li. de of. dele. c. ij. alīā de sen. ex. q̄ piculosuꝫ. aliaꝫ ē. de iur. calū. c. fi. adde alīā ꝓ cle. ō cele. miſ. dignum. eādē idulgentiā hñt ꝓdicatores minores: vt. ē. ī his. ⁊ ista idulgētia pñt vti epi absq̄ diocesanoꝝ vel parochialiū ꝑsb⁹ teroꝝ lnia: absq̄ tñ pochialis ꝓindicio: vt ibi dī. cū isto aūt altari viatico potut cēs: póe vadēs ad curiā ō mane añ cāpanā dici: dicē vel facē dici missaꝫ ⁊ pgere vias suas: ⁊ sic nō ꝑpediet i dicta: qō fierꝫ si hēret necesse expectare diē ⁊ horā solitā ⁊ opportūitatē eccle.

h ¶ Trāſgressione. ſ; enim possint celebrare in loco int dicto: non tñ alta voce ⁊ admissis interdictis: ⁊ interdictum violando. ē. q̄ nonnullis.

Si pignoratões. Repſalie ꝺ ꝑsonas ecclasticas ꝓcedi: vel ꝓcesse ñ debēt extēdi: ꝺ faciētes nisi revocent. ſ. mīez. singulares sunt excōicati enūerstrares ītdicte. hoc dē: ⁊ sic ꝓstrue ⁊si. i. q̄nis pignoratões sint iure ciuili ꝓhibite tā q̄ graues legib⁹: ⁊ ꝺ iure naturali eqtati: q̄s vulgaris elocutio nominat repſalias: in q̄bus alī⁹ p alio ꝓgrauat: vt tñ ⁊c.

k ¶ Elocutio. itelligas quoūdā loco⁹: ⁊ nō ꝓsideradū q̄lit vulgus loq̄t. ff. ō fun. in. ⁊ instru. le. l. cū delanionis. §. aūna. ē. li. ō re. ec. ñ alie. Ḥ ꝓsultissimo. ⁊. ē. ō spō. ex litteris. i.

l ¶ Pregrauat. qō ec ñ dz. ē. ō his q̄ fi. a ma. par. ea q̄sunt. C ō iof. testa. sigs suo. ſ. de re. iur. ñ dz cū suis ꝓcor. nō ob. q̄ heres bonoꝝ possessoꝝ ꝙuentꝰ ꝑ ōfuncto: q̄ eadē ꝑsona cēset. idē i successore ad ꝓdecessoꝝ. ē. ō sol. c. i. C. si cer. pe. l. i. nec ob. ō fideiusso re q̄ rōe sue obligatiōis ꝙuentꝰ tñ ꝙuenit ꝑ tenore illius aūc. C. ō fi ōiuſ. aūc. pñte. ⁊ qō no. ē. ō fideiuſ. c. ij. i. i. glo. Sed q̄rebat hic gar. an ꝓdēnato ō bitore itelliga tur cōdēnat⁹ fideiusſor. So. aut é sīc iusſor ꝺ ct⁹ aut iudicij. Jn ꝺctu condēnato ō bitore ñ itelligi tur ꝓdēnat⁹ fideiusſor ꝺ eius: sed agendū erit cū eo actōe ex stipulatu. ff. de fideiuſ. grece. §. si cū fideiusſore. ibi. n. dī: q̄ agit cū vtrīq̄. ſ. n. ꝓdēnato ō bitore ꝓdēnaret ⁊ fideiusſor: ad qd ageret cū fideiusſore. si vō fideiusſor q̄ intuēit i iudicio si tñ ꝓmisit rei i iudicio sīsti: ꝓdēnato reo absoluit fideiusſor: q̄ tā adimpleuit qō ꝓmisit: videlz q̄ fec reū iudicio stat⁹. ff. ō fideiuſ. grece. ħ. i. si āt iudicatū solui ꝓmisit cō dēnato reo ꝓdēnat ⁊ fideiusſor ꝑ ſeqūns. ff. iudica. sol. l. i. ⁊ idē dicēdū si totī⁹ cause fideiusſor ē accept⁹: vt i ꝓdicto. §. ff. ō fideiuſ. grece. §. i. ad fi. §. Jtē q̄rebat ipse guil. qd si cleric⁹ ꝓncipal⁹ ō bitor c⁹ occasiōe repſalie sūt ꝓcesse captⁿ é: an hēat hec ōcre. locū. ⁊ dicit qdā pena ish⁹ ōcre. locū ñ hīe: tū q̄ hic idē ḡuat ꝑ seipso tū q̄ ꝓstō penal ē ⁊ restrigenda: ad hoc. ē. li. ō elec. statutuꝫ

m ¶ Legibus. C. ne vx. ꝑ ma. ꝑ totū. ne fil. ꝑ pa. ꝑ totū. ⁊. C. vt null⁹ ex vica. ꝑ alie. vica. demo. l. i. est. n. sanct⁹ nocentes i punitū relinq̄re: q̄ innocentē ꝺnare. ff. de pen. absentē. bñ é tū interdū repire: q̄ lege ꝓmittente punitur aliquis sine clpa sed ñ sine cā: qō dic vt. ſ. de re. iur. sine culpa.

n ¶ Natali. ꝓcor. igit hec eg tas natalis rigoꝝ: q̄ é q̄ alt altius odio ñ gnet: ⁊ q̄ qs ñ locupletet cū alteri⁹ iactura. ſ. ō re. iur. ñ dz. ⁊. c. locupletari. ⁊ q̄ qs alīi ñ faciat ⁊c. i di. i ꝑn. ē. ō ma. ⁊ obe. dilecti. itdū tñ discrepāt. ē. e. li. ō re. ꝓmu. c. vno cū suis

o ¶ Ecclasticis. clicis tēplarīs hoſpitalarīs ꝙuersis ⁊ (ꝓcor. ō duoꝫ. xij. q. i. duo. ē. ō sen. ex. pochiāos. ē. e. li. ō elec. sciāt.

p ¶ Spāliūs inhibent. tolle qō é. ſ. pñti decreto districti⁹ inhibem⁹: ⁊ reddas. ē. eas ꝓcedi ⁊c. solet. n. plus timeri qō. spāliū ⁊c. xxij di. q̄q̄. ⁊. ē de heret. si aduersus.

q ¶ Cōcedi. ꝑ credito clerici vni⁹ dioc. ꝺ clicos alteri⁹ dioc. in q̄ſū debitor ꝓstitutus seu ꝑ creduto alicuius laici vnius dioc. ꝺ laicos ⁊ clericos alīus dioc. qō grauius esset: dicūt tñ doctores q̄. c. illud. xxiij. q. ij. dñs. ñ esse corrector tūc. ſ. q̄ dñs ī ciuitas regsita ñ vult ūstīciā facē: uta tñ q̄ ⁊ tē ad clicos ñ extē

r ¶ Abusuꝫ. q: ꝺ libtatē ecclasticā. ē. ō iureiur. c. i. (dank.

s ¶ Extēdi. facē dras int ꝓcedi ⁊ extēdi: q: ciuitas vel supio: dz ꝓcedē: ille cui ꝓcedit dī extēdē: puta q: ciuitas bonī. ō dit rep-

ſaliàs ciuſ ſuo ꝺ̄ florentinos q̄s ille extẽdit ꝺ̄ clericos.

t ¶ Districtꝰ. i. ſtricte l. ꝑpe. l. q̄ꝫ p ciuile ꝓſtoꝛz ihibitũ erat.

u ¶ Preſumptione. i. ꝓceſſione vel extenſione rep̄ſaltaruꝫ.

a ¶ Menſez. quot dies hꝫ debeat ñiſis dixi. ſ. e. li. ꝺ elec. q̄ſ ſit. qd ſi infra menſem uſtũ ꝓceſſuꝫ fuit ad actũ: qꝛ fuit ꝑſona ecclẽſiaſtica ꝓ alio pignorata: nunqd hẽbit locũ hec pena infra menez. dic ꝑm gar. q̄ in ſtatũ p̄ſtiti nũ reuocandũ erit infra ñſez. ſ. de ſen. ex. qcũq; vel ꝑꝛ guil. reuocatio re itegra fieri ꝺꝛ anteq̄ ꝑcẽdat ad actũ: als locuꝫ hꝫ pẽa: ar. ff. man. ſi mã daſſet. ff. ad macedõ. ſi nũ r. l. ſi filius. ſ. ꝺ reſcrip. ex pte ꝺ cani. ſed ſi añ uſtã ꝓſtoꝛz ꝓceſſe erãt vel extenſe rep̄ſalie ꝺ̄ clericos nõ hꝫ locũ pẽa: qꝛ ꝓſtõ futura reſpicit. ſ. ꝺ p̄ſti. c. vl. non tñ ampliꝰ vtet illis nec eas extẽdet: als huius ꝓſtõis pena locũ hẽbit q̄ ẽ late ſnie: vt ꝑꝛ ex ꝺ̄bo ſubiaceat.

b ¶ Romana. ꝺ veteri iure potẽt archiepꝰ cũ in ꝓuincia ſua iuriſditionẽ ſuã exequitur punire notorios iniuriãtes ſibi nũcijs r familie ſue: quos mittit p eandẽ ꝓuinciã ſi p id ſua iuriſdicti no ipedit: als ñ: niſi conſuetudo ãplius tribuat: ſed hodie tales iniurias tũc punit: ẽt ſi iuriſditionẽ nõ ipediant. hoc dic

c ¶ Licz. i. licituꝫ eſt.

d ¶ Viſitãdi. qꝺ ſingulis ãnis facere põt ſuata fõma ꝺ̄cre. ſ. e. li. ꝺ cẽſ. romana. ẽt ſi epi nõ ſint negligẽtes. c. t. c. vl. r tolle hic qꝺ ć. ſ. ꝑꝑa aucte punire eos q tunc rẽ.

e ¶ Alijs. qbuſcũq; ẽt ſi de familia ſua non ſint.

f ¶ Illo. trãſmittit quod eſt infra.

g ¶ Debita. qꝺ dic vt nõ ix. q. iij. c. ij. ſ'. ꝺ of. oꝛ. paſtoralis.

h ¶ Punire. r ſic eſt inꝺexi. cã ſua: ad idẽ. xxiij q. iij. guliſarius. ſed ꝺ̄ qꝛ nẽo ſibi vel ſuis ius dicẽ ꝺꝛ. C. neqs i ſua cã. l. vna. xxiij. q. iij. int ãrelas. r. q. v. ꝺ occidẽdis. r. iij. q. iij. c. i. ꝺ hoc vide ij. q. vij. ſiqs erga. r. ſ. ꝺ clc. maledic. c. i. Dixit hic ber. q̄ ſi in iniuria illata ꝓlato ipſe tñ ꝓtingit: non põt aliquez ꝑ iniuria illa punire: ſi vo tangit eccleſiã vel publicã vtilitatẽ põt iniuriãtes punire: imo talẽ iniuriã remittẽ poſſet. xxiij. di. ſalomitanc'. ad ſtar filijfamilias q̄ pꝰ remittẽ iniuriã ſibi factã inq̄ntũ ipſuꝫ tãgit: ſꝫ ñ inq̄ntũ patrẽ. ff. ꝺ iniur. l. i. §. vſq; adeo. iniuriã igit

vel extẽdendo ad eas: niſi ꝑ ſumptionẽ h'i reuocauerint a conceſſionis vel extẽſionis tpe infra menſez: ſi perſone ſingulares fuerint: ſniam excõicationis incurrant: ſi vo vniuerſitas: eccleſiaſtico ſubiaceat interdicto. Innoc. iiij.

De penis.

Romana eccla: r. j. Licz aũt remeñ. archiepo ſuaz ꝓuiciã viſitandi: eos q̄ tunc ſibi vl ſue familie aut alijs quoſ ꝑ pter hoc ꝑ eandez ꝓuinciam dirigit: r ẽt qñ concilium conuocat: eos q̄ nuncijs ſuis: q̄s pro illo vel alꝫ per ꝓuinciaz ipſaz ſua debita iuriſditiõe vtendo tranſmittit: iniuriari ꝑſumunt: ſi hac occaſiõe ſua i his ipediatur iuriſditio: ꝑ iniuria h'i dũmodo exiſtat notoria ꝓpria aucte punire niſi ãpliuſ ei de remẽſis eccleſie conſuetudine ꝓpetere digno ſcat. ¶ Sibi ẽt r metropolitanis alijs i ſuis ꝓuincijs: dum ſic i illis iuriſditionẽ exercẽt puniẽdi manifeſtas r notorias offenſas tũc eiſdẽ illatas vel ſuis: ẽt ſi exinde impediri iuriſditionẽ h'i ñ contingat: libera ſit ꝺ noſtra ſpeciali cõceſſione facultas. Bonifa. viij. bittereñ. epo.

Egradatio q̄liter fieri ꝺbeat: a nobis tua fraternitas req̄ſiuit: ſup q̄ tibi talit reſpõdem: q vbalis degradatõ ſeu ꝺpoſitio ab oꝛdinib' vel gradib' eccleſiaſticis ẽ a ꝑpo epo ſibi aſſiſtẽte i degradatione clericoꝝ in ſacris ꝓſtitutoꝝ oꝛdib' certo epoꝝ numero diffinito canonib' faciẽda: q̄q; ꝓpriꝰ epi ſnia ſiñ alioꝝ epoꝝ pñtia ſufficiat in degradatiõe eoꝝ: ꝺ dũtaxat miozes oꝛdies recepũt. ¶ Actualis vo ſiue ſolẽnis celeſtis militie militis. i. clerici ꝺ̄ gradatio: cũ ad eã fuerit ꝓceden dũ: fiet vt exauctoꝛizatio ei' q̄ militie defuit armate: cui militaria detrahũt inſignia ſicq; a militia remot' caſtris reijcit: priuat' ꝓſtoꝛio r ꝓuile gio militari. ¶ Clericus igit degradãdus veſtib' ſacris in duc': i manib' hñs librũ vas vel aliud inſtruñtũ ſeu ornamẽtuz ad oꝛdinẽ ſuũ ſpectãs ac ſi deberet i offõ ſuo ſolẽniter miſtrare: ad epi pñtiã ducat: cui eps publice ſingla ſiue ſint veſtes calix liber ſeu quis alia q̄ illi iuxta moꝛẽ oꝛdinandoꝝ clericoꝝ i ſua oꝛdinatõe ab epo fuerit tradita ſeu collata ſingulariꝫ auferat ab illo veſtimẽto ſeu ornamẽto qꝺ datũ l traditũ fuẽat vl tio ichoando: r deſcẽdendo gradati: ꝺ gradatiõe ꝓmuet vſq; ad pmã veſtẽ q̄ datur in collatiõe tõſure: tũcq; radat caput illi' ſeu tõdeat: ne tõſu

ſ. de trãſla. inter coꝛporalia'.

o ¶ Pñtia. regrit ñ pñtia capſi ſui. ſ. ꝺ accu. q̄lit. ij. ꝺ excel. pla c. i. xv. q. vij. eps nulli'. niſi ꝺ conſuetudie ſine ipſius hoc facẽ poſſet. ſ. e. li. de conſue. c. iij.

p ¶ Et clerici. ſ. de clerico egro. c. i. ió. an.

q ¶ Inſignia. ff. ꝺ his q no. iſa l ij. §. ignominie cã. r talis ć infamis vt ibi: ad idẽ. ff. de re. milit. l. iij. §. pena. r i aucẽ. vt clici apud. ꝓpri. epos. §. vlt. coll. ix.

i ¶ Illijs. ad idẽ. ſ. e. li. ꝺ of. oꝛ. c. i. i fi.

k ¶ Et. p. i. vel ꝑꝛ alios. ꝓpe: vt. ſ. ẽt manifeſtos p publicaz famã: ẽt de accuſ. q̄liter. ij. punire poſſint.

l Exide. i. ex iniurijs ſupradictis.

m Egradatõ. ñ ſciebaz q̄liter clericꝰ ꝺ̄ gradar' tradend' erat curie ſeculari. ſ. ꝺ v. ſig. nouim'. ſed ꝓpius erat ſcienduz q̄liter deberet degradari: r hoc docet hec ꝺ̄cre. dicẽs in ſiima q̄bus aſſiſtẽtibus fieri debeat ꝺ̄ gradatio: qbꝰ veſtib' ornamẽtis libris r inſtrumẽtis i degradatiõe fiat hec expoliatio: r qbꝰ ꝺbis vtat ipſe degradans.

n Canonib'. xv q. vij. ſed nr. r. §. ſi aũt. r. c. ſe. adiiigz eniz ſibi epꝰ in cã ꝓbyteri ſex epoſ: in cã diaconi tres vt ibi: r dicam' q̄ eodẽ iure cenſebit ſubdiaconus. ſ. ꝺ ſer. ñ oꝛ. miramur r hec vꝺ ꝓterq; in caſu. ſ. e. li. ꝺ hõt. c. i. r ſic vere dicẽ q̄ ſpũalia facilius ꝓſtruant q̄ deſtruant: qꝛ ſolus epus ꝺat oꝛdinẽ quẽ ſolus tollere nõ põt xv. q. vij. eps ſol'.

a Spectãs. super quo vide. xxiij. di. eps cũ. c. le.

a In eodẽ. ita faciũt mó achi apostate: facũt. n. se in tonũ tõdẽ ne appareãt vestigia monachatus.

b Pãuilegio clicali approbata ẽ igit opi. alãi ꝛ bar. bur. ꝛ reprobata opi. hu. io. ꝛ ber. q dixerũt q̃ penties õ gradatuz incidit i canonẽ pp̃ chara cter: quẽ ille retiet ꝛ i memoriã ẽt ꝑsti ne dignitatis. ff. õ ẽcur. l. vlt. de ꝑse. di. iij. oñdit. no. aũt ħ. l. di. accedẽs. ꝛ. luij. di. c. ij. lxxxi di. dictũ. ẽ. õ hẽt. ad abolendã. ẽ. i. ẽ. õ sen. ex. ptingit q̃ opio adhuc fore ẽ vera in vbali õposito: õ quo lo gtur p̃ncipium: et i actuali õ grada to hẽat locũ iste finis sic ꝛ in ipsoruz restitutiõe ẽ distin cio inter eos: vt no. ij. q. vi. tõ. ij. facit etiã hec lra. p opi. bar. bur. no. ix. q. i. in sũma ꝛ õ opi. io. ibi positaz: ꝛ õ opi. lau. ala. tan. ꝛ ber. no. ẽ. de cle. ex. mi. c. ij. q dixerunt degradatum ꝓfitẽ vez sacramẽ tum eucharistie.

c Q Uãuis quãnis inuẽtio carceris fuit ad cu stodiã: tñ pót qs pñ̃ niri pena carceris perpetuo: ꝛ ad tempus. h. d.

d Moscat. C. õ custo. reoz. l. i. ꝛ vl. vbi dꝫ õ his quos carcer tenet iclusos apta diffinitiõe sancim⁹: vt aut ꝓi ctos velox pẽa subducat: aut libãdos custodia diuina ñ ꝓmoueret: ad idẽ. ff. de pen. l. aut dãna. §. solent.

e Tibi. cui loq̃ri apparet: vñ intelligat nõ solũ i epo sed ẽt in quocũq; q iurisditõi pest ꝛ delicta punire pót ad idẽ. j. de sen. ex. si clericos. ꝛ qõ ibi dixi.

f In ppetuũ. si hoc exp̃mat: an in ppetuũ an ad tps stabit exp̃sso: si simplicit dãnet: ppetuo intelligit ñ tpali ter dãnatus. C. õ penis. l. seruus. õ quo dic vt. l. di. c. i. ẽ. de ꝓsti. ex litteris. ff. õ postu. l. puto. §. i.

g Expedire. si i carcẽ q̃ad custodiã ñ dz fieri mixtio sexuũ: vt. C. õ custo. re. l. iij. sic dico q̃ in carcẽ quo ad penã nõ fiet mixtio. ꝛ est simile qõ dicim⁹ de mõsteriis q̃ ñ debẽt esse duplicia. xvij. q. ij. diffinimus. piclosa ẽ eni talis ꝓmixtio. ẽ. e. li. de ẽsta. regula. c. vno.

h Peragendi. hoc idẽ ꝓbabatur. ẽ. de here. c. pe. i fi. ẽ. de v. sig. nonimus in fi.

i Bicũq; posteris. põe exẽplũ. ẽ. e. ꝛ. in qbusdaz.

k Malculini. ꝛ merito: q: ĩmunitas alicui ꝛ ei⁹ posteris ꝓcessa non ꝓhendit femias. ff. õ mu. ꝛ ho. l. vacatio. ff. õ iure. imu. l. i. ẽ. i. ꝓica exquo qs õ nuptijs natus ẽ patrẽ seq dz ꝛ ñ matrẽ. ff. de ẽsta. ho. l. cũ legitie qõ oino vez ẽ. ꝛ qñ agit de dignitatib⁹ ꝛ de honoribus ꝛ de penaꝫ imunitatib⁹: vt. C. de decur. l. eos indulserũt. ꝛ. l. exẽplo. ꝛ. l. null⁹. ꝛ. l. si ille. li. x. ꝛ. C. de pen. l. decurionũ filij. ff. de penis. l. mons. §. fi. ꝛ. ff. de decur. l. ij. §. i filijs. ꝛ est rõ q̃ filij sequunt agnationẽ patris ꝛ nõ matris: ꝛ nobilitant radijs patrũ: sicut ꝛ vxores radijs marito ꝛ: in auẽ. de ꝓsul. circa me diũ co la. iiij. ꝛ. ff. de se na. l. i. ꝛ. l. femine. ꝛ. l. li beros, ꝛ adde qõ dixi. ẽ. e. li. de heret. statutuz. ij ꝛ bene facit. ff. de ven. in pos. mut. l. i. §. i.

l Jure. ẽ. e. li. õ heret. c. ij. ꝛ. c. statutum. ij.

m Sententia. ẽ. e. li. de scismatic. c. vno. Sz pone vsq; ad tertium vl altiũ certum gradũ iure vel snia dãnata ẽ vtraq; linea masculina ꝛ femi nina: ego ñ damnat⁹ cũ filia sic dãnati ꝺho ma trimoniũ: q̃ritur an filij sic suscepti de tali matri monio sint dãnati. hãc qõnem formaunt hos. ẽ. e. ꝛ. in qbusdã. ꝛ dixit di stinguendũ: an talis mu lier scient ducta fuerit: ꝛ tunc dãnati sũt filij vsq; ad expressam lineaz: an ignorãter: ꝛ tunc filij ñ sunt damnati, ꝑpter pa tris ignorãtiã: sic ꝛ ignorãtia alteri⁹ parenti fac ꝓfẽ legitimã: als de ille gitio ꝓpleru genitam si bãna ꝓcesserũt. ẽ. õ clã. despõ. cũ inhibitio. ẽ. q fi. sint le. ex tenore. ff. de ritu nup. l. iulia. ꝛ sic ẽt possz intelligi ꝑm eũ. c. xxxij. q. iij. libi. vel loq̃tur aliud ꝑm legẽ lõbardoz: qõ dic vt no. ẽ. de ser. ñ oz. c. vl. qõ dicit de sciẽte ꝓfẽ sit vez. sed qõ dicit de ignorãte posset esse vez i ignorãtia facti. s. quia nesciebã illũ talẽ esse: sed in ignorãtia iuris: q: sciebã illũ talez esse: sed ignorabã qõ ius posteros eius dãnaret: secus. ad hoc j. de reg. iur. iuris ignorantia. sed i ignorantia facti vi õ: sicut sigs credens õhere cũ libera: õhat cũ serua: tñ filij sunt serui dñi ancille: sed ibi nõ est mixtio si ignorantia ñ excusat: ꝑ quam ipsi dño fieret ꝓiudicium si excusaret: sed hic nulli infertur ꝓiudicium: ꝛ iõ sustineri pót illa solutio.

n Elicis. i prima parte punit bonisa. ise q̃ntes penitentes aut capitẽs cardiales ꝛ ei⁹ cris socios vsq; ad. §. q̃ sigs vbi punit eoz filios ꝛ nepotes: ꝛ hoc vsq; ad. §. pñti. ibi ipsis i secutoribus penã addit vsq; ad. §. cũ aũt. ibi ponit quã satisfa ctionẽ cũ absoluent facẽ debeãt ꝛ qd ꝑ absolutionẽ ꝓsequant vsq; ad. §. illud. vbi tractat de nudis consiliarijs vel simplicit fauentibus huic crimini vsq; ad. §. cetez. vbi ad collaterales pmittit has penas extẽdi v q; ad. §. pmissis. ibi ponit de inse q̃ntib⁹ clericos vel religiosos familiares pape vel cardinaliuz vsq; ad. §. sigs. ibi ponit õ occidẽtib⁹ cardiales vsq; ad. §. per hoc. vbi dicit nihilomin⁹ ptãs seculares penis legalib⁹ õ tales vti debere: ꝛ hanc ꝓtõnem ẽt facere obseruari: ꝛ õ facientib⁹ penam imponit.

o Juherentes. ad idem de iur. calum. c. i. cum si.

p Detractis. ad idem. ẽ. e. in pemio huius libi.

¶ Sacrilegij. qđ tãto maius esse censet: quãto psona q̃ patit maior: est: de pe. di. i. aut facta. C. de epis. & cle. l. sigs i hoc t. j. e. §. pmissis. de multiplici sacrilegio tractat xvij. q. iij. §. sacrilegiuz t. c. sequentibus.

b ¶ Cardinalẽ. ꝓtra percutientes capientes vel bãnientes ẽpos. puiluz est hodie per cle. ō pen. siquis suadente.

c ¶ Percusserit. hoc intelligo i illo qui nō iure hoc facit: qz nō se defendẽdo: tũc eni cessaret pena: de homi. significasti ij. de sen. excō. si vo. nō eni tunc peccat cũ auctoritate legis id faciat. xxii. q. iiij. qui peccat.

d ¶ Socius. cũ eni euz comitet par facinꝰ: pari pena punietꝰ. C. ō epis. & cle. l. fz quẽcq̃ in fi. & de hoc. ij. q. i. notũ. t. ō. de of. dele. c. i. ō. sẽ. excó. quãte. xxiij. q. vlt. c. vlt.

e ¶ Ratũ habuerit. itelige hoc si eius ꝓtẽplatõne vel noie sit factũ: vt. j. de reg. iur. ratuz quis. & j. de sen. excó. cũ quis. ij responso. alij ꝓtra dicentes hoc speciale: q̃ pena habeat locũ in ratificante: fz nō fuerit suo nomine gestum: sed credo stãdum regule.

f ¶ Fauorẽ. nō nudum ne: simplicez: qz de illis ostendet. j. §. illud.

g ¶ Receptauerit. pari enim pena sunt puniẽdi pessimi receptatores: sine quibus delinquẽtes diu latere nō possũt. ff. de recep. l. i. C. de his q̃ la. occul. l. i. & ij. nisi essent consanguinei vel affines. ff. e. ti. l. ij.

h ¶ Damnent & sua regulariter cõtra: qz bona dãnatoz transeũt in heredes: & nō in fiscum. C. de bo. damnat. auẽ. bona. sed hic fallit i hoc crimine lese maiestatis. C. ad. l. iuliam ma. l. q̃s est canonicata. vi. q. i. §. verũ. & in crimine hẽtis ō. e. li. de here. cũ secundum. & in casibus ib positis.

& detractis de cõi fratrꝫ nostroꝫ ꝑsilio hac i ꝑpetuum valitura ꝑstitutione sãcim⁹: vt siqs deiceps i hoc sacrilegij genus irrepserit: q̃ sãcte romãe ecclie cardialẽ hostiliter fuerit ulecut vel percusserit aut ceperit vl̃ socios fuerit faciẽtis: aut fieri mandauerit vl̃ factũ ratũ habuerit aut ꝑsiliũ dederit vl̃ fauorẽ aut postea receptauerit: vel defẽsauerit sciẽter eũdez: sic reus criminis lese maiestatis ꝑpetuo sit ifamis: diffidatus nihilomin⁹ & bãnitus sit & stabilis: vt nec testamẽti liberã hẽt factionẽ: nec ad alicuius bona ex testamẽto vel ab itestato voceꝫ: q̃ten⁹ ab oi successione repulsus publicaq̃ repulsa ꝑfulsus min⁹ iueniat sue malicie successorẽ: fiant hitationes ei⁹ deserte: & vt ñ si: q̃ eas ibiter: deñt cũcta ipsius edificia i ruinã: & vt ꝑpetue notaz ifamie ꝑpetua ruina testeꝫ: nullo tpe reparent null⁹ ei debita reddere: null⁹ rñdẽ i iudicio teneat: dcq̃d etiaz i bonis iuenitur ipsius fisci vel rei publice dominio applicetur: vt ex illis nil trãsmittat ad posteros sed potius cũ ipso quodãmõ dãnentur & sua. ¶ Siqua vō feuda locationes officiũ vel beneficium spirituale vel tpale ab aliq̃bus ecclesijs obtinet: sit eis ipso iure priuatus: q̃ sic libere ad ecclias reuertant: q̃ ecclesiaꝝ rectores de ipis ꝑ sua volũtate disponant.

¶ Q siqs predictoꝝ filiũ vel filios hẽat: nepotem vel nepotes ꝑ rectaz⁹ lineaz descendentes: bñficiatuz seu beneficiatos quouis bñficio: etiã si pontificalem⁹ adeptus vel adepti fuerint dignitatem: sint eis ipso iure priuati: spe promotionis oĩno sublata.

¶ Nulli preterea taliũ filioꝝ atq̃ nepotuz ex virili⁹ sexu descendentium ab eisdez alicuius aperiatur ianua dignitatis aut honoris ecclesiastici vel mundani: seu ad aliculus loci regimẽ sit ascensus: sit eis postulãdi negata facultas: sit notarie: iudicatus: et quodlibet aliud officiuz seu ministerium publicũ interdictuz: i iudicijs eoꝝ assertio cõtra quẽq̃ nihil fidei: nihil crudelitatis iueniat: vt ad testimoniũ ꝓrsus reddantur idigni: sit eis ad ordines ascẽsus inhibitus: sit ad bñficiũ⁹ vl̃ officiuz ecclesiasticũ denegatus ascensus: & vt magis famosa sit eorum ifamia: ad actus legitimos null⁹ eis pateat aditus: nulla porta pandat: eisdẽ super aliquo ꝓmissoꝝ: oĩ spe dispẽsationis adẽpta. Presenti nihilominus adijcimus sanctioni: vt ex i secutioẽ ꝓdicta sicut ex iniectione manuũ violẽta ipso facto excõicationis sententiã quis incurrat: & tam insecutoꝝ q̃ alij supradicti tãti mali participes: q̃diu i sua ꝓtumacia pdurarit: singulis diebus dominicis & festiuis pulsatis cãpanis & candelis accẽsis p oẽs illius loci ecclias in quo tãtũ facinus fuerit attentatũ: necnon ciuitatum & dioceseꝝ vicinarũ⁹ excõmũicati publice denũcientur: nec ab alio q̃ a romano põtifice possint absolutionis bñficiũ obtinẽ: nisi dũtaxat i mortis articulo⁹ ꝑstituti. Cũ aũt fuerint absoluẽdi ꝑmo sufficiẽter & idonee caueãt: q̃ iferẽ de pene patebũt: & auxiliãte domino penitẽtiã pagẽt iniũgendam: deinde p omnes illius loci ecclesias priciples

i ¶ Dispensat. illũ nõ vocatis: etiã si ō facto possideret ō. e. li. de pbẽ. licz ij. & hoc sonat verbe. ō. positum.

k ¶ Rectã. de collateralib⁹ eniz tra etat. j. §. ceterum.

l ¶ Pontificales als enim tales nõ icludebant: nisi fuisset de ipsis exꝑssii. ō. de ꝓcess. pbẽ. dilectus. ad idẽ. ō. e. li. de here. ingressores. & j. ō. sẽ. ex. q̃ piculosũ io. an.

m ¶ Utili. intelligebat: nisi aliō fuisset exꝑssum. ō. c. ꝓxi.

n ¶ Beneficium. de dignitate. ō. dixerat: hic de beneficio dicit idem.

o ¶ Insecutione. de pcussione & captione nõ erat dubiũ: fz de isecutõe hic spãliter statuit hec pena.

p ¶ Vicinaz. que sint loca vicina: dico iudici arbitrio quo ad hoc relinquendũ. Et posset dici vicina non distantia vltra duas dietas vulgares ō. de rescrip. nonnulli. vel legales ō. e. li. de preben. presenti. §. loca. vl non distãtia vltra vnam dietam. ō. e. li. de rescrip. statutum. vel infra ꝓuinciaz. ō. de elec. coram. arbitretur ergo in hoc bonꝰ iudex. io. an.

q ¶ Articulo. si. xvij. q. iij. sigs sua dente. de of. ordi. passoralis. cuz si.

r ¶ Et idonee. s. ꝑ pignora vel fideiussores. ff. man. l. si mandato. §. paulus respondit als verbuz cautionis nudam promissionem continet. C. de verbo.

signi. sanctimus: ſz ſi hoc caſu ſufficiē tem cautionez da re nō poſſet: dabit iuratoriam de ea nebit ſb hypothe ca ſuaz reruz. C. ō epiſ. ⁊ cle. auc̄. generaliter. ⁊. ff. vt lega. no. caue. l. filio ſi. ⁊ facit qđ dicit ſ. eo. li. de vſur. c. ij. ⁊ quod no. ſ. de dote poſt dnoz. ffſti. p vbas. io. an.

a Ultra mare. ⁊ ſi chriſtiani nihil haberēt vltra maī eſſet hec pena m aliam commutan da. ff. de iter. ⁊ re. l. relegatoriz. §. i. i. reſpōſo. ff. ad le. pomp. de parici. l. pena.

b Proſequat. iij. q. vi. oibus.

c Acquiſitis. qz prius acqſita erāt confiſcata. io. an.

d Simplici fauore. nudum conſilium vel ſimplex fauor intelligit illi us q ad maleficiū faciēdum nihil ad ijcit.

e Poſſit extendere. quedaz iudicatio: ſi. ſ. eo. li. ō reſcrip. c. fi. nam ⁊ preter hanc p̄miſſionem papa eoō modo id poterat: cum non habeat i perium par in parem. ſ. de elect. in notuit. io. an.

f Aliquo p̄dictoruz. ſ. inſecutionis captionis aut percuſſionis aut ſocietatis hoz criminum.

g Coercz. ſ. ō vi. ⁊ hoc. cleri. vt clericoz.

h Cauſam. primaz: non remotaz. qō dic vt ſ. de homi. decetero de teſtibus ſicut.

i Adimimus. concoz. C. de ſacroſanct. eccle. l. placet in fi. vbi primo p eccleſiaſticum iudicem: ſecūdo p ſeculārem qs punit: ⁊ i ſic caſu noſtro ꝓpter criminis horozē eſt. n. ſgulariter ſec⁹ vbi criminaliter agitur. ſ. ō accuſa. de his vbi ō hoc ⁊. ij. q. v. hz hoc ꝓpriū. ſunt enim paria ali quem eſſe abſolutum vl condemnatuz ⁊ ſoluiſſe ff. de excep. rei iudi. ſiqs cum totum. §. plane. et ſacit hoc decre. ad id qō no. ſ. de iudic. at ſi cleri ci in glo. pe. io. an.

k Pzuata. ſi. xxv. q. ij. ita noſ. ⁊. ſ. e. li. ō eſc. vbi periculum. §. ciuitas. Excipitur autem ciuitas romana ab hac pena: ſi enim ipſa in hoc punire tur pīuarentur etiam in feriores eccleſie cum to tius orbis eps ſit roma nus pontifex: ⁊ ꝓterea ibi promptiorem habe mus iudicem. ſ. papam qui huic rei poteſt adhi bere remedia ⁊ penas i ponere: ad hoc optime. C. de his qui ad eccleſias confugiunt. l. vlti. in principio.

vicinoꝝumqꝫ locoꝝ dieb⁹ do minicis ⁊ ſolennibus incedāt nudi coꝝ populo: femoralia tm̄ habentes ⁊ ferulas deferētes in manib⁹: cū q̄bus per eaſdez eccleſias publice fuſtigent: ituri poſtmoduz vltra mare ⁊ ibidē acturi pniaz p tres āos ad min⁹: nec exin ō poſtmodū reuerſuri abſqꝫ ſedis apoſtolice lnia ſpeciali.

Uez cū talis gratiā reconciliatiōis meruerit beneficio abſolutionis obtento: indulgeat ei lnia: vt ſuā ⁊ ſuoꝝ iniuriam ꝓſequat⁹: ⁊ debitoꝝ illoꝝ que ꝺcta fuerit de poſt modum acqſitis repetitio ñ negetur. Illud aūt non ou ximus omittenduz: qō ſiqs fuerit i p̄miſſis nudo conſi lio aut ſimplici fauore culpa bilis: iudex i talē penaz meti atur ex culpa: vt ſm qꝫ exceſ ſus exegerit vindicta ꝓcedat.

Letez qz dignū eſt vt nefā di rōe flagitij vltionis ſeueri tas āplius extendat: ⁊ ꝓpter enormitatē culpaꝝ plagaruz modus exuberet: nec pēis ſo litis contenteſ: ſtatuimus: vt ad collaterales fratres vide licet nepotes ⁊ ꝓnepotes ta lium poſſit extendere penaſ in h⁹ noſtra ꝓſtitutione con tētas circūſpectio romāi pō tificis: put circūſtantie rōna biles ſuadebūt. Premiſſis ēt dignū cēluimus annecten dū: vt ſi qſꝫ aliquo predicto rū exceſſuū quēꝫ de clericis vel religioſis noſtre familie vel cardinaliuz afficere forte p̄ſumpſerit: ꝓportionē pēa ōlicto: ita qꝫ vindicta ex equo exceſſu rndēte: ab offenſa no ſtroꝝ cohibeantur deinceps manus temerarie formidine vltionis: qs dei vl noſtra ſeu fratrum noſtroꝝ reuerentia non coerceat⁹. Siqs vero p ſe vl per aliū occiderit cardi nalē: qō abſit: vl ōderit cāz⁹ mortis vltra qꝫ premiſſa ꝓti neant: ſic in eum poteſtas iu riſditionis inſurgat: ſic rigor vltionis inſiliat: qꝫ ꝺ vite ſub ſidiū mortis ſolatiū inuocet: viuēs penē ñ culpe vindicte ſpeculū ñ offenſe. Per hoc qꝫ ſecularibus ptātibus non adimimus⁹ facultatē vtendi legibus ꝺ tales: quas aduer ſus ſacrilegos catholici p̄n cipes ediderunt. qs enim lo cus regiminis poſſit eſſe tut⁹: qꝫ rectoz ſecuritate gaudebit ſi romana eccleſia: q̄ omniuz eccleſiaꝝ diſponente dnio caput ē ⁊ magiſtra: caſib⁹ iſtiſ ſubijcit: ſi eius filij ſpeciales h⁹ i periculis exponunt: quez eccleſie filium quem fidei ze latorem contumelia tanta ñ tangeret: ⁊ confuſio taz aſpa non moueret: pozzo ſi filius eſt dolebit: ſi fidelis matre fi dei leſa ledetur. Quapzopt ſi p̄nceps ſenatoz conſul po teſtas vel alius dominus ſiue rector ꝺ p̄ſumptozes p̄dictos pñtis cōſtitutionis teno rem non fecerit obſeruari tā ipſe qꝫ officiales ipſius infra menſez: poſtqꝫ res ad noticiā coꝝ puenerit: eoipſo ſniam excommunicationis incurrant. Ciuitas ꝺ quelis a lia p̄eter vrbem que talia fa cienti vel facientib⁹ ſeu p̄ſu mentibus i his conſilium vl auxiliū dederit aut fauorem vel infra menſez ſaltē taliter delinquentes: put tanti faci noris enormitas exegerit: ⁊ facultas ei affuerit: ñ duxerit puniēdos: pontificali ⁊ ſupra ſit eoipſo dignitate p̄uata⁹: ⁊ nihilomin⁹ remaneat ītdicta I nnoc. iij. i conci. lugd.

De penitēcijs ⁊ remiſſionib⁹

Romana. fabrice: q; ꝓferẽtibus ad op⁹ fabrice dari solẽt remissiones: ĩo de his ꝙstoꝛib⁹ in hoc ti. posuit. Quis aũt teneat ad opus fabrice: dic vt. ē. ō ec. edi. c. i. t. c. ō his. ꝫ cum ꝙcta fabrice ꝛ clericoꝝ subsidia non sufficiũt: fieri solet ad ꝓdicta sicut ꝛ alia pia loca elemosyna collectio: ad hoc. ē. eo. li. de statu regula. c. vno ad finem.

b ¶ Hoc. s. q; resistunt vel parere nolunt.

c ¶ Potestatẽ. sicut nec ꝑñt forẽneos officiales statuere ꝓpter citatiões faciẽdas: vt. ē. eo. li. de of. ordi. romana.

d ¶ Ipsoꝝ. questorum.

e ¶ Prouincie. q̃ vel potare: q; indulgentia ñ possit his q subiecti nó sunt: qđ dic vt. ē. eo. tit. quod autem.

f ¶ Monere. ꝛ remissionuꝫ ꝛ indulgentiarũ litteras ꝓcedere: vt. ē. e. nostra. ꝛ ẽ casus in quo archiepꝰ iurisdictionẽ hꝫ ĩ subditos suoꝝ suffraganeoꝝ: aliꝫ nõ. ē. ō of. oꝝ. pastoꝝ: alis. t. ix. q. iij. c. ij.

g ¶ Remissis. vel alius glibet. ē. eo. li. de of. oꝝ. romana in fi. ē. ti. ꝑx. c. i. in fi.

h ¶ Generalis. ē. e. cum ex eo. ꝛ si excesserit ñ valet. j. e. c. vl. io. an.

Sꝫ epꝰ subdito. puta archidiacono aꝛchipꝛesbytero abbati pꝛoꝛi vel simili⁹ ꝑsonis q̃ immediate subsunt epis.

Quid dices de iferioꝛib⁹: puta laicis pochianis certe pochie nunqđ illis epꝰ pót licentiã dare: vt sibi ꝓfessoꝛẽ eligant. videtur q; non. ē. e. ois. de pen. di. vi. placuit de pochijs nullus. Dic ꝫ: q; glibet de dioc. pót recurrere ꝑ penitẽtia ꝛ ad ꝑpriũ sacerdotẽ ꝛ ad epm vel archipꝛesbyteꝝ cathedralis ecclesie: q quo ad hoc ē vicariꝰ epi: vt. ē. de offi. archidi. offiñ. vñ credo q; sufficiat alterꝰ hꝰmia. s. vel epi vel parochialis sacerdotis.

k ¶ Idoneũ. q sciat circũstãtias ꝓsiderare ꝛ diuersis medicamentis vti ad sananduꝫ egrotum. ē. eo. omnis de pe. di. vi. q vult de homic. sicut dignum.

l ¶ Reseruant. hꝫ q sũt ista casus: dic q; absoluẽ excõicatos maioꝝ excõicatione ñ ꝓpter simplici sacerdoti ꝫ epꝰ: vt. ē. ō sen. ex. nup. iponẽ pnias blasphematoꝝ: ib⁹ di ꝛ scoꝝ. ē. ō cle. male. c. ij. sortilegis. ē. ō sorti. c. ij. ꝓmutatio quoꝝlibꝫ votoꝝ: vt. ē. ō vo. ꝛ vo. redẽp. c. i. dispositio male ablatoꝝ incertoꝝ vl certoꝝ q̃ nó extãt hꝫ qb⁹ facienda ẽ restitutio. ē. ō iudeis cũ sit. pnia mrimonioꝝ clãdestine ꝓctoꝝ: vel ꝫ inhibitũ eccle: q epꝰ solꝫ ꝑponi. ē. ō clãdes. ō ꝑpõ. cũ ihibitio. ꝛ ō mrimonio ꝓc. ꝫ ildic. eccle. c. i. ꝛ vlt. Solẽt epis reꝛuari pnie oiuꝝ publicoꝝ enormiuꝫ criminũ: oppꝛessiõis filioꝝ ex ꝓposito vl ex casu cuiuscũq; homicidij falsi testionij vel falsi instrumẽti piurij iceſt⁹ coꝛruptionis mõialiũ cocũtis cũ bꝛutis ꝛ his silia: ad h. l. di. miroꝝ. ꝛ. c i capite. xxxij. q. ij. gcũq; cũ si. calib⁹ vt nõ. hoſ. i fũ. h⁹. t. §. ꝑsi

m ¶ Concessurus. vt. j. de reg. iur. in gnãli cũ suis (tendũ sit. ꝓcoꝝ. ad idem. ē. e. li. de offi. vi. c. vlt.

n ¶ Consuetudine. est. n. onerosa ecclijs: ĩo ñ ꝓsue. c. ij. ꝛ ex ea frangit ecclia disciplie neruꝰ. ē. ō ꝓsue. cũ venerabil. ẽt esset hoc ꝫ obedientiã ꝓncipis ꝑscribẽ qđ esse nó pót. ē. de ꝑscrip. cũ non liceat.

o ¶ Eligẽ. epi ꝛ archiepi ꝛ supioꝝ ꝛ iferioꝝ ab epis exẽpti hñt a iure licentiã: q; idoneuꝫ ꝓfessoꝛẽ sibi eligũt qđ pót eos soluere ligaꝛ. ē. e. t. c. vl.

p ¶ Ligare. ĩo dixit: q; cuicũq; volo possum cõsiteri peccata mea petẽdo ẽt salubre aniẽ ꝓsiliũ: sed ille nõ pót ligare vel soluere: vt hic videstis dicim⁹ de laico i necessitate q; posumus ei ꝓfiteri: ꝫ ipse non pót soluẽ q; non hꝫ claues: de pe. di. i. quẽ penitꝫ. ꝛ no. ō of. oꝝ. pastoꝝ alis.

q ¶ Idulgẽtie. declarat opinio. ē. e. t. cũ ex eo. ꝛ ꝛpꝛobat opi. io. ꝛ ber. ibi nõ. ꝛ approbat opi. hosti.

r Casib⁹. ad pias opa: puta edificationem vel reparationem ecclesie: refectionem vel edificationem põtiuꝫ vel viarum: sustentationem hospitaloꝝ vel similiũ.

f ¶ Non obtinẽt. qđ dices: nũqđ saltẽ i eo q; poterant dare tenebit idulgentia: vl q; sic: q; regulariter vtile p inutile ñ vitiatur. ĩ. de reg. iur. vtile. ibi vide ar. ō hoc p ꝫ. ꝓterea hec est qđã liberalitas: ꝛ in liberalitatib⁹ vel donationib⁹ dicimus q; tenẽt ꝑ ꝑte vsq; ꝫ. ad legitimũ modũ ꝛ in residuo ñ: vt. C. de donat. l. sancim⁹. xij. q. ij si quos ō seruis. ꝓterea hic agim⁹ de re sepabili. ꝫ. ō numero dicẽ: vbi nó vitiat vtile p inutile. ff. ō aqua. co. ꝛ esti. l. i. §. trebati⁹. ꝛ h vez puto. Aliꝫ ꝫ dicẽtes idulgentiam i nullo tenere: q; q ꝑuilegio abutit ꝑdit illud. xi. q. iij. ꝓulegiũ cũ si. sed ñ est vez: q; qui abutit ꝓulegio ꝑdat illud: lz mereat ꝑdere: sic dic. c. vñ ꝓncipis erit estimatio: quod dic vt no. inno. ē. de deci. suggestum.

t ¶ Generalis. ē. e. cum ex eo.

u ¶ Ꝙz medicalis. Iudex q; excõicat suspẽdit vel iterdicit: in scriptis hoc faciat: ꝛ cẽm excõis ꝑcribat: ꝛ regsit⁹ exẽplũ sñie tradat. ĩ. mensem. q ꝫ fecerit ꝛ ꝛdicta non obseruauerit ꝑ mensez ab igressu ecclesie ꝛ diuis est suspẽsus: ꝛ relaxabit illa sñia ꝑ supioꝝ absq; difficultate: ꝛ ꝛdẽnabit lato: in expẽsis: ꝛ alis pena ꝛdigna: si sic suspẽsi celebrãt vt ꝓmis: sunt irregulares: nec absoluunt ab alio q; a papa.

x ¶ Mortalis. vl. ij. q. i. multi. ꝛ. xxiij. q. iij. notandũ.

y ¶ Contenat. ꝛ tunc ãplius ex ꝓpetu ligat. xxiij. q. iij notãdũ. xi. q. iij. §. cũ ergo. ꝛ. ē. eo. ti. ꝑ tuas. crescit igit

homo p meritum obediētie parēdo (nique (nie. viij. q. i. sciendum. xi. q. iij. quid ergo.

¶ Corrigētis. siue plectēdo siue ignoscēdo hoc solum dñi agit: vt vita hominū corrigat: vt. xxiij. q. v. pdest.

b ¶ Medentis. sanabit ⁊ medebit ☩ruz i se erut: alis nō erit qd sibi iputet. xliij. di. c. ephesis xlvij. di. c. vlt. faciat igit. q. (nia sit iusta ex animo ex ore dine ⁊ ex causa: de quibus dicitur. s. e. sacro.

c ¶ Excōicat. suspēdit vel iterdicit j. e. c. §. ⁊ hec eadē

d ¶ Scriptū. Nō casus in qbus scriptura requit: ⁊ de his plene dixi. s. e. li. de censi. c. i.

e ¶ Causam. vt q. peremptorie citatus coꝝ nobis renuit pparere ⁊ de institia respondur. vel q. iussus: vt. j. talē diem. c. ticio solueret: ad que sibi ex cā depositi teneba tur. quod facē recusauit: iccirco cē ⁊ est hic ordo tro gradus: q. primo dz cām exprimere ⁊ postea excōicare Sed nunqd hec pōt locū hz: cū excōicatio ferur ꝯ incertā psonam: vt v. q. vi. qdam. ⁊. s. de of. or. si sacerdos. dicunt gdā q. nō: ad hoc. s. e. li. de elec. q contra certam. (z nullus est tenere ꝓtium: tū q. hec pōt generalit loquit: tum quia certam psonam (z non expssam ligat (nia: que tamē postea exp̄mit: ad hoc. j. e. romana. §. caueant. Et nō ex hac littera duas diuersitates inter (nias excōicationū ⁊ alias diffinitiuas: q. vtraq; dz fieri i scriptis: (z si diffinitiua ñ feraī scriptis ñ tenet: ō re iudi. c. vlt. (nia autē excōis: (z non sit lata i scriptis: tenet: sed locum hñt pene q. j. sequunt. Item in diffinitiuis nō est necesse exprimere cām. s. de re iudi. sicut. sed in (nia excommunicationis secus: vt hic vides.

f ¶ Propter quā. ⁊ (z falsa sit cā: ligat tñ excōicatio. xi. q. iij. c. i. ⁊ ij. §. e. sacro. ō absolutōe dic vt vt. s. ō of. or.

g ¶ Exēplū totale. alis nō esset exēplū: (z pars. (ex pte.

h ¶ Excōicato. per hoc vt loquit: cum excōicatur certa psona: fateor: hoc quo ad traditionē exempli.

i ¶ Regitus. alis ergo ñ hēbit locū pena q. regitur: ⁊ est ti. s. e. li. de ap. vt sup. c. ab eo. ⁊ itelligo q. regitio fiat loco ⁊ tpe ꝓpetentiꝰ. ar. p. c. ab eo. ⁊. s. ō elec. cū in veri. ⁊ intelligo mēsez a die (nie: ñ a die reculatōis: sic. ij q. vi. §. diffinitiua. ō. iudicabꝰ. ⁊. C. ō ap. l. iudicibus. si aūt regrat post mensem ñ dz locū hec pōnis pēa: sed nihilominꝰ illā dare tenet: sic ⁊ certa acta cause: ō pbati. qñ ꝯ. ad hoc. de do. ⁊ contu. cuz dilecti.

k ¶ Auctōtico. ista sūt paria. s. ō fi. istru. c. ij. ad idē. s. e. li. de of. or. si canonici. (z nūqd sufficerēt testes: vi q. sic. C. ō fi. istru. l. i exercēdis. s. ō fi. istru. cū ioānes. dic illud regulare: (z hoc spāle: sic ⁊ alia q. dixi. s. de censi. c. i.

l ¶ Judicū. quouicūq; vt ēt sacerdotes excōicātes h̄ suare ō beāt. s. ō of. or. cū ab ecclesiaꝝ. pēa tñ suspēlionis ō q. j. logti epis locum non hz. vt. j. e. quia periculosum.

m ¶ Temerariꝰ. nūqd regrit q. sit i dolo. qō vt p hāc (rāz: ad hoc. ff. vi bo. rap. l. ij. §. doli mali. dic ꝯ: q. sufficit q. in negligētia stultitia vel satuitate hoc secerit: ad idē. ff. de iudi. eū quē temere. ⁊ est si. s. e. li. ne cle. vel mo. c. ij. ⁊ p litterā istā puto: q. si excōicato nō sunt i aliqua culpa: puta non erāt necessaria ad scribendū: ⁊ periculū erat i mora: credo q. ñ hēat locū pena: ad hoc. ff. ō vsufru. egssimum. ⁊. s. de elec. i denitatibus in fi.

n ¶ Mensem. quo lapso ipso iure restitutus ē. lx. xx. di. sigs anmō. ⁊. s. de sponsa. ñ est nobis.

o ¶ Ingressu eccīe. de hac suspēlione hēs. j. e. is cui. ⁊ adde qō dicam j. e. is qui.

p ¶ Supior. istud satis hēbamus. s. e. sacro.

q ¶ Difficultate. s. cautionis exigende: vel remissionis faciende.

r ¶ Pena. sic. s. de vsu pall. nisi spālis. xxxviij. di. in. §. i. qui ea.

s ¶ Obsuari. ⁊ sic ista tria st paria: ⁊ hēs si. j. e. ti. is cui. ad idē. ō ap. ad hec qñ. ⁊. c. dilectꝰ. ō psue. cū dilectꝰ. ō elec. cū inter R. cū si. ⁊ itelligas ō inidicto vel suspēlione: ēt a spūalibꝰ plata: secus si interdiceret igressus ciuitatis vl pomerij. ff. de ser. expor. cui pacto. ff. ō inter. ⁊ rele. p totū fm modernos: qui ō hoc plene no. in pdicta decre. ad hec quoniam.

t ¶ Sicut pus. qsi in offō suo agēs: vt dicit canō. xi. q. iij. sigs eps in pcilio. qō vez est i quocūq; offō cātādo: ⁊ in qbuscūq; horis officiet eccīe: vt i pdic. canōe ⁊ pcō. s. e. li. ō re iudi. cū

u ¶ Irregularitatē. qō ergo i antiqs canonibꝰ statutū (eterni. erat ō excōicatis extendi ad suspēlos. xi. q. iij. c. sigs eps dānatꝰ. ⁊. c. sigs eps i pcilio. ⁊. s. de re iudi. cum eterni.

x ¶ Summū. Nō casum spāliter reseruatū ro. pō. alios hēs ō offi. lega. q. translationē. ⁊ de excel. pla. sicut vnire.

y Olet a nnullis. q. petit absolui ad cautelā dicens excōis (niam in se latā esse nullā: absoluet cuiuscūq; ꝯdictione ñ ob. nisi dicat ⁊ pbet. j. viij. dies excōicatus p mānesta offēsa: q. pbat se excōicatum post appellationē: pbōne pēdente i iudicijs cuitabit: cē iudicium ꝙ non. hoc dicit.

z ¶ Al nōnullis. scholasticis vel iure peritis ꝓfictū rōnum hābentibus: sic. s. de resti. spol. frequēs.

a ¶ Supiorem. excōicatoris: qō dic vt. s. e. per tuas. ⁊ p hāc litteraz que sic generaliter loqtur: dixit ber. q. ālibet iudex ordinariꝰ ⁊ delegatꝰ hāc absolutionē ipartiri pñt. inno. ⁊ alij ꝯ in delegato dicētes: q. delegatus ēt pape non absoluit ad cautelam ex generali causē ꝓmissione. delegata. n. ptās ēstricti iuris ⁊ id solū pōt qō ei spāliter est ꝓmissum: ⁊ sine quo cā expediri non pōt. s. de of. dele. c. i. ⁊. c. prudentiam. sed sine absolutōe ad cautelā hñ pōt cā expedīri: q. cū patebit illi excōicatū po-

terit p legatū in vbitate nō ad cautelā absoluī: vt in.c. pudētiā sz q̄ delegat⁹ pape absoluat ad cautelā videt expressū. ē. d ap. ad pñtiaz. sz q tenēt ꝛriū: dicunt q̄ illud fuit ꝓpter spālez cōmissionē: vel illud in auditorib⁹: secus in delegatis q̄si auditores habeāt ordinariū: d hoc de rescrip. auditor. i cle. an. i. glo.

a ¶ Cōtradictōis. ipsi⁹ excōicatoris vl' aduersarij q illuz fecit excōicari vt. ē. de ap. qua fronte. ꝛ. j. sequitur.

b ¶ Et an añ. secūda q̄.

c ¶ Huiusmōi. s. ad cautelā: idē puto etiā si non petēt absolui: q: nec cōpellit hoc casu: vt. ē. p tuas.

d ¶ In iudicio. ibi etiaz iudici facieda ē ꝓbatio ff. de ꝓba. l. quinquaginta. ē. li. d rescrip. statutū. §. cū vo. cū similib⁹.

e ¶ Erroꝛē. pone exemplū. j. e. venerabilib⁹. §. pōt. ꝛ in alijs duob⁹ casibus ē nulla excōicatio nis ſnia ꝛ in alijs quos j. dicam. j. e. ꝓsenti.

f ¶ Cētū iudicialib⁹. ꝛ ex

g ¶ Illius. s. de ꝓcedēte legitima appellatione.

h ¶ Petēti humiliter. ē. p tuas. de of. dele. cuz ꝓtingat. pōt ēt nō petēs absolui. ij. q. v. quanto.

i ¶ Opponat. q: piculū est in mora: iam enim sic decedere posset: cum ꝛ ꝓpter peccatum: ꝛ p:o pter excōicationē qs facili⁹ moriat. xi. q. iij. epi. ad idez. ē. de ap. qua fronte. ff. de ap. reci. vel nō. l. vlt.

k ¶ Manifesta. i. notoria qđ dic: vt. ē. de v. sig. cū oli. ꝛ. c. ex pte. vbi de hoc: idē in manifesta ꝓtumacia: vt. j. e. venerabilib⁹. §. secꝰ. ꝛ idē putarē si petēt absolui ad cautelā a ſnia excōis canonis: ꝛ diceret casus talēē quo absolutio fieri nō dēret añ satisfactionē: vt. ē. de of. dele. c. vlt. §. ps vo. ꝛ. ē. d cēti. quāq̄ in fi. ꝛ de imu. ec. qñ in fi. ꝛ de here. gcūq̄ i ꝑn. cū suis silib⁹.

l ¶ Octo dierū. dixit ber. q̄ hic: ē. d resti. spo. lrequēs. ꝛ. ē de excep. pta. de q̄ nī dic vt ibi dixi: ꝛ vbicūq̄ cert⁹ ītinus a iure statuit: si petat maior dilatio: negabit iusta cā cessante: sed si cā subesset dixit eū audiēdū ex illa generali clausula: siq̄ mihi iusta cā ꝛē. ff. ex quibus cā. ma. l. i. in fi. ꝛ si minor essz vl' eccle sia audiret: etiā si ꝓbatiōes negligēter ifra terminū omisissz: si aūt reus ad ꝓbandū ꝛriū peteret dilationē longioꝛē: d anda est ſm eū: ꝛ prodēst dilatio illa actori: q: si nō plene ꝓbauerit adhuc alias plenas ꝓbatiōes iducet. C. de tēp. in inte. resti. l. petēde. ꝛ sic in his casib⁹ audiret ifra dies statutos ꝛ post etiā si postulat p ꝓdic. l. petende. imo etiā post terminum ipsuz reo datuz per ꝓdi. l. admitteret: cū ex facto illius ipeditur.

m ¶ Sic. s. excōicatum illum ꝓ manifesta offēsa.

n ¶ Relaxet. etiā ad cautelā vt formata fuit questio.

o ¶ Emenda. in spūalib⁹ nō semp hz locū: q̄ añ oia emēdet excōicatus ꝓ manifesta ꝓtumacia vel offēsa. pone enim aliquē excōicatū: q: nō fecit se ordinari: ꝓmouebit ne añq̄ absoluet absit: ꝛ de hoc ꝑ ino. ꝛ modernos. ē. de ꝓben. ꝓ illorum.

p ¶ Dubia. ꝛ sic nō ostēdit de nullitate: put dicebat. io. an.

q ¶ Probandū. de nullitate. s. q̄ sentētia fuerit lata post legitimā appellationē: vel q̄ ꝓtineat intolerabilē erroꝛē ꝛē.

r ¶ Actor. secꝰ si vt reus. ē. de iudi. itellexim⁹. d excep. cū iter. ē. e. li. de rescrip. c. i. ꝛ repellit a iudice etiā reo nō opponēte. ē. de excep. exceptionem.

s ¶ Extra iudiciū. querit q̄re aliud in iudicio ꝛ alijs extra iudiciū. reddebat ber. sup hoc tres rōnes. Prima q: in iudicijs nō tollit actio: sz differt ē. e. li. d excep. pta ꝛ sic nō ē multū ꝑ iudiciū. C. de pci. imp. of. l. quotiēs q: qđ differt nō auferr. xiij. q. vi. c. i. sz in extraiudicialibus magnū ē ꝑiudicium: q: nō sine magno dāno a rebus nostris reuocamur. ff. quēad. testa. apl. l. sz sigs. ex signatorib⁹. Secūda q: facili⁹ iterdicunt iudicialia q̄z extraiudicialia ꝛ ea q̄ sūt iuris q̄z ea q̄ sunt facti. ff. d penis. l. qdaz fui. Tertia q: in iudicio vbi alīi ipetimus leui⁹ ipediri debem⁹: q̄z extra iudiciū: vbi nullū ipetimus: sz tñ iuri nostro inītimur

t ¶ Officijs. publicis vel diuinis: vñ exquo de appellatione ꝓsidit secure

u ¶ Admittat. nō stati est efficax admissio: sz postea in ꝓcessu apparebit: q: si admissus fuerit ad electionē: postea discutiet d appellatōe: ꝛ si appebit ꝑus p eū legitie appellatū: appebit illā bñ admissū: sin aūt appebit illū tūc excōicatū: ꝛ sic nō valere vocē suā: vel dic vt nō. ē. de ap. pastoralis. i glo. p. j. e. li. ibi solūt in vlt. glo.

x ¶ Statuim⁹. excōicatio lata in ꝓticipātes excōicatū in locutione ꝛ simili canonica monitiōe nō ꝓmissa nō tenet. Declarat aūt hec dcre. j. e. c. ꝓstōez. ꝛ ad sē tētias iterdicti ꝛ suspēsiōis extendit. j. e. statutum.

y ¶ Excōicatis. maior excōicatione.

z ¶ Alijs. puta osculo salutatiōe mensa choro ꝛ silib⁹. sic eni scient cōicātes excōicato st excōicati maiori excōicatōe ipso iure. xi. q. iij. cū excōicato. ꝛ. c. q cōicauerit. Et a qbus repellāt hē excōicatiōes hēs. iij. q. iij. engel trudi. ꝛ d excep. a nob. d cle. ex. mi. si celebrat. Sūt aūt q̄dā psone excepte q̄ sine hac pena excōicato cōicāt: vt xi. q. iij. qñ mīstos. de sen. ex. q̄ in dubijs. ꝛ. c. iter alia.

a ¶ Monitionē canonicā. hoc ē regulare i excōicatiōe hois: vt sēp ꝓcedat monitio: vt. ē. e. ti. de sen. ex. sacro. xxiij. q. iij. d ulticita. ꝛ dic quo ad hoc monitio canōica vt mōiti exprimāt noiaī ꝛ trib⁹ mōitōib⁹ moneāt: vl' vna p oib⁹: cū iternallo diez: nisi necitas aliō suadeat. j. e.

b ¶ Cōstitutionib⁹. ē. e. nup. ꝛ. c. si ꝓcubine. (pstōez. ꝛ iterdū q cōicat in diuīs excōicato: excōicatus ē excōicatōe maiori: vt. ē. e. significauit. qđ vex est si q̄nq̄ cōcurrant q̄ ibi ex textu notant. Mo. aūt hic ber. q̄ si ep⁹ cōicat in crimīe cū excōicato a se: q: nō incurrit maiorē

is q̄ ad ꝓbādū⁹ admittit pendēte ꝓbationis articlo i ceteris: q̄ vt actor⁹ i iudicijs attentauerit: iteriz euitet: extra iudiciū⁹ vo i officijs⁵ postulationib⁹ ꝛ electionib⁹ ac alijs legitimis actibus nihilomin⁹ admittat⁶. Idem i eodem.

Statuim⁷ vt null⁹ iudicuz ꝓticipātes cū excommunicatis⁸ ab eo i locutione ꝛ alijs⁹ qbus ligat ꝓticipās excommūicatione maiori ante monitionē canonicā excommūicare maiori excommūicatione ꝑsumat: saluis ꝓstitutionib⁹ ꝓtra illos legitie p mulgatis: q̄ in crimine ꝑsumunt participare damnato. Q si ex locutione ꝛ alijs q̄ bus participans labitur i minoꝛez excommūicat⁹ foꝛtius idureſcat⁰: ꝓnit iudex p mo

De sententia excommunicationis suspensionis et interdicti

excõicatione: q; sic cõicãs peccat in eũ q dãnauit: ꝛ ab eo ẽ absoluẽdus. ℨ. e. nup. ℨ iste sua ſnia ſe ligare nõ potuit. ff. de ar. l. pe. ff. de iudi. l. iulian⁹. tñ dixit q; mior excõicatiõe ligat⁹ ẽ: q a iure ℨhik. alij ℨdicẽtes: q; mior ꝛ maior excõicatio. ſ. p cõiones in crimie ꝛ in locutione ℨhik a iure ñ ab hoie: ꝛ hoc tenet hosti. ℨ. e. nup pbat hoc p vbuz Guis eni ꝛ tũc ꝛc. qõ bũfacit. p pma pte: q; absoluit ab excõicatõe cõicãs in crimie: ergo nõ ẽ ſnia canonis: q; tũc absolueret a. p pio ordinario.

a ¶ Indurescat. q; videt se habere cõioes hoiuz: quã ñ hẽ: ꝛ iter hoies esse: grauis ẽ pena C. de apostat. hi q sanctam.

b ¶ Participãtes. ſ. in locutione ꝛ ſimulibus.

c ¶ Consimili. ſ. maiori.

d ¶ Teneat. Mo. casũ in quo nõ tenet ipso iure excõicatõis ſnia: ꝛ fuit hoc statutũ ꝓpter epos q ſtati excõicabãt cũ pticipib⁹ alios dicã. ſ. e. pñti

nitiõez canõicaz h'i pticipãtes⁽ᵇ⁾ ꝓſili⁽ᶜ⁾ dãnãe cẽſura: alr ãt i pticipãtes excõicatõ⁽ᵈ⁾ plata ñ teneat⁽ᵈ⁾: ꝛ pferẽtes pẽaz⁽ᵉ⁾ legitima potiũt fomidar. ¶ dẽ i eo.

Q Uia piculosũ ẽ epis et eoz ſupioribꝫ⁽ᵃ⁾ ꝓpi executoez põtifical' officij⁽ᵇ⁾ qõ fre quẽter icũbit: vt i aliq̃ casu i terdci vl' ſuſpẽſionis⁽ᶜ⁾ icurrãt ſniaz ipo facto: nos ob libatione ꝓuida ourim⁹ statuẽduz: vt epi ꝛ alĩ ſupiores plati nulli⁹ ꝓſtõnis⁽ᵈ⁾ occaſione ſnie⁽ᵉ⁾ ſiũ mãdati⁽ᵉ⁾ ꝓdcãz icurrãt ſẽtẽtiã vllaten⁹ ipo iure: niſi in ipis⁽ᶠ⁾ ꝛ epis⁽ᵍ⁾ expſſa mentio habeatur⁽ᵍ⁾. ¶ dem.

B Omana⁽ᵍ⁾ eccl'ia: ꝛ infra. Letez iterdci ſuſpẽſionis vl' excõicationis ſnias latas ab officialib⁹ ãchidiaconoz⁽ʰ⁾ ſeu q̃buſlz alijs iuriſditionẽ hñtib⁹ ſuffraganeoz remeñ. eccl'ie ſb dit⁹ remeñ. archiepꝰ ꝛ ei⁹ officiales omiſſis ipis ex cõicatoz⁽ⁱ⁾ ib⁹ ñ relaxẽt⁽ⁱ⁾: ſalua ꝓraria ſup hoc ꝓſuetudie⁽ᵏ⁾: ſiquã hñt. ¶ Porro excõicati onũ ſñie⁽ˡ⁾ a remeñ. archiepo ſuiſq; officialib⁹ gnãl'r ꝓmulgate: ſbiectos eiuſdẽ iuriſditioni archiepi tm̃ ligãt. ¶ Sed nec i ſpecie⁽ᵐ⁾ nec i gnẽ⁽ᵐ⁾ ꝓ cl'pis ꝛ offẽſis ꝓteritis vl' pñtibus excommũicationũ ſnias abſq; competẽti mõitiõe⁽ⁿ⁾ ꝓmiſſa ꝓmulgẽt: ꝛ ſi ꝓtra ꝓſũpſerit: iuſtas⁽ᵒ⁾ nouerit eſſe illas. ¶ Caueãt ẽt ne taleſ ſnias excõiũ ſiue ſpãl'r ſiue gnãl'r i aliqs ꝓ futuris⁽ᵖ⁾ culpis: vz ſi tale q̃d fecerint: vel etiã ꝓ iam ꝓmiſſil ſb hac forma: ſi ò illꝰ

n ¶ Ipſis. conſtitutiõe ſententia vel mandato.

o ¶ De epis. Mõ. q; caute puto remotã lr̃az q̃ oliz hic erat: q̃ ſic dicebat de epis ꝛ eoz ſupioribꝫ⁽ᵒ⁾ expreſſa ꝛc. p quã dicebat hosti. q; ℨ in ſnia diceret de epis: nõ ꝓphendebant archiepi: plus dicebat q; ſi dicebat de epis ꝛ ſupioribꝫ⁽ᵒ⁾: noie ſupioz⁹ itel

ligebant archiepi: ℨ nõ patriarche: ad hoc ò reſcrip. ſedes. ꝛ oĩa iura q̃ iduxunt ad penalia iura reſtringẽda: ℨ dic ℨ: q; nõ ẽ ſupioꝛẽ ordinẽ epo repire. ꝛ ob hãc cãm papa ſe vocat epm: vñ eo ipſo q; ò epis excõmik ve niũt ſupiores: q; nõ iſpi cim⁹ dignitate ℨ officiũ põtificale: vt in pun. c.

p ¶ Habeat. h erat oliz plus de textu: ꝛ erat que dã declaratoria illius ò cre. ſolet. q̃ nõ hẽbat ratione: vñ fuit ſublata.

q B Omana. hui⁹ de cre. v. ſi dcã. Pone mũ q; archiepꝰ ſnias latas a ſubdit⁹ ſuoz ſuffraganeoz: niſi hoc hẽat ò ꝓſuetudie ñ relaxet. Secundũ q; gnãlis ſnia archiepi ligat tñ ſubditoſ Tertiũ q; ꝓ pteriꝫ vl' pñtib⁹ cl'pis monitõe ñ prẽmiſſa ab eis lata ſnia ẽ iuſta. Quartũ q; ꝓ futuris cl'pis vl' iã ꝓmiſſis. ſ. niſi ſatſfaciãt excõicãe ñ debẽt: niſi mora cl'pa vl' offẽſa vel alia iuſta cã ſubſit. Quintũ q; i vniuſitate vl' collegiuz ñ ferat excõicatõis ſnia: ℨ i illos q; dpabiles extiterunt.

r ¶ Archidiaconoz. vel ipis archidiacõis. Et ſic nõ iferio⁹ epo iuriſditõez hẽ: ò h. xxv. di. plecꝫ. ℨ. ò of. oz. cũ ab eccl'a

ſ ¶ Relaxẽt. qõ ſi fecerit ñ tenet relaxatio: cũ nec excõicãtium nec excõicatoz⁹ ſint iudices: vt. ſ. e. ti. venerabilib⁹. i. rñ. io. an.

t ¶ Conſuetudine. ꝛ ſic ꝓſuetudo in talibus iuriſditionẽ dat: ad idez. ℨ. e. li. de of. oz. romana. ꝛ de ſo. ꝓpe. romana. ℨ. i. idẽ intelligas ſi hẽat ꝓuilegium ſup hoc a papa: iſta eni ſunt ad hoc paria ꝓuilegium ꝛ conſuetudo. ix. q. iij. conqueſtus. ℨ. ò of. ordi. duo ſimul cum ſimilibus.

u ¶ Sentẽtie. canon qñẽ facit archiepꝰ in ꝓuincialiſ iſte ligat ſubditos totius ꝓuicie. xvij. di. c. vlt. ad hoc ò pbẽ. graue. de accu. ſicut olim. Snia aũt lata ab archiepo: puta q; cũ q; furtũ fecerit ſit excõicatus: iſta nõ ꝓphẽdit ſubditos totius ꝓuincie: ℨ ſoli⁹ dioc. ſue. ꝛ de hac loquit hic: nec etiã ipi ſubditi. pbabiliſ ignorates ligãt: vt. ℨ. e. li. de ꝓſti. c. ij. itelligo tñ delinq̃ntes in dioc. ipſi⁹ archiepi ſciẽter illa ſnia ligari: qa iam p delictũ effecti ſunt ſubditi: de ſo. ꝓpe. c. vlti. de rap. c. i. ratio aũt huius dicti ẽ: q; ſicut in ſpe nõ pót ligare ſubditum ſuffraganei ſui: ſic nec i genẽ: imo multo minus: ar. de reſcrip.

x ¶ Subiectos. ꝛ de hoc demum cum in ſua (paſtoralis. dioc. delinquũt vt. ℨ. de ꝓſti. c. ij. ij. reſponſo.

y ¶ Specie. excõico. p. q; furtum fecit vel ſacrilegiũ cõmiſit.

z ¶ Genere. excõico oẽs qui ſacrilegium cõmiſerunt.

a ¶ Competenti. ℨ. e. ſacro. ꝛ. c. ſtatuimus.

b ¶ Iniuſtas. nõ dixit nullas. ligat ergo excõicatio lata nõ ꝑ miſſa momitõe: fallit i caſu. ℨ. c. ſtatuim⁹. icurret ergo excõicatoz pena ꝓſtõnis. ℨ. e. ſacro. ſaluo eo qõ hũt i. ℨ. c. pri.

c ¶ Futuri. q; tract⁹ fuit ꝑ tpis ñ ſpectat ad iudicẽ. ff. ò vſur. l. i.

ptra. ff. si fui. ven. l. egl. cū si. ff. de liber. agno. l. sigs. §. alimēta. dic q tract⁹ futuri tpis nō spectat ad iudicē: ita q stati dei exactio. vel dic q lex loquit i vsuris q sūt odiose. s. q nō pdēnabit ad futuras vsuras q cōmittunt ex mora: alis bñ puidet iudex in futurū. ff. de iudi. l. in bone fidei. sicut in alimētis vt ipre. §. alimenta. vel dogt lex cū nō est obligatus: si vo est obligat⁹ iconuinēti: tūc iudex puidet i futurū: vñ t ppter pñtē pstumaciā pdēnat ad futuras expensas: vt. ē. de pcur. audit. sz quantuz ad casū nostrū expsse cōtradicit: de sen. ex. a nob. i. vbi fert snia excōicationis p futuro ōlicto: t. ē. e. li. ō psti. c. ij. so. dic q aliud ē statutū t aliud sētia: statutū eni bñ pōt fieri p futuris ōlict hoc mō: statuim⁹ vt nullus hoc faciat: t q fecerit sit excōicat⁹ ipso facto: aliō est snia q sic pfert: excōico tan. si furtuz fecerit: t hoc hic phibet. aliō ergo est statutū t aliud sentētia: vt pbat. ē. c. pxi. t dixi. ē. e. c. §. porro.

a ¶ Infra tale tpus. est ergo ne corretta decre. ē de ap. pterea. ij. nō. sz ō claratū ē quo casu possit hoc mō pferri sentētia.

b ¶ Mora. pdēnatus i actiōe psonali nō soluit infra q̄tuor menses vt debuit: postea potit iudex pcipere: vt soluat infra cē tū tēpus: alis sit excōicatus: hic eni mora pcessit

c ¶ Culpa. q: negligentes fuerūt clerici in diuis officijs dicēdis: poterit iudex dicere: excōico oēs q nō iterfuerunt horis canonicis: hic eni culpa pcessit casum.

d ¶ Offensa. vt in purgato q tenuit pcubinā: sepetur ab ea: t excōicet si vlterius rēdeat ad ipsā. ē. e. si pcubine. Sz dices q̄ erit recipere casum in quo nō itercedat mora culpa vel offensa. so. si statim post pdemnationē factā in psonali iudex pcipit q soluat infra certū tēpus ferendo sententiā excōicatiōis: hic non pcessit mora: vadit ad ecclesiā: iuenit clericos sollicitos circa horas: hic nō itercessit culpa: vel iuenit clericos bñ ptinentes excōicat eos q: nō seruāt ptinentiā: hic nō pcessit offensa.

e ¶ Causa. pone exemplū. ē. de testi. pstitutis. sz ibi pcesserat offensa p parte: sz pōt poni in executorib⁹ q excōicant pferentes bñficia: q: pūdicari posset ei qui dz acceptare fm formaz decre. de concel. preben. q: cunctis.

f ¶ Collegiū. an vniuersitas vel collegiū possint accusari de crimie: no. xij. q. ij. eps. q mācipiū. t. ē. de simo. c. dilect⁹. ij.

g ¶ Penitus. per hāc fram dicūt quidam q nō tenet snia. t pōt esse ratio: q: vniuersitas vel collegiū nō est materia capax ad recipiendū talem sniam. ber. Ydicens: q ū sententia fuit lata bene tenet: t hoc est tutius.

h ¶ Irretiri. itelligas quo ad ecclīam secus: quo ad deū: cui⁹ opinio nec fallit nec fallit: de sen. excō. a nobis. ij.

i ¶ Culpabiles. sicut platus vel pfules t huiusmōi maiores: vt. ē. de simo. dilectus. ij.

k ¶ Ylecto. platus ȝ potentiā tēporalē etiam spūali gladio. s. ecclesiastice cēsure se ueri pōt: q: defēsio pmissa est hoc dicit.

l ¶ Decano. decanus iste de pscuetudine vel puilegio habebat ordinariam vel saltē potestatē fulminādi cēsurā: t pcor. ē. de ap. dilectus. de of. or. irrefragabili. ℞ excessus. ē. de v. sig. ex parte. i. alis secus de his q̄ si. a maio. p. c. q̄liuit de hoc. ē. de offi. or. cuz ab eccliaz.

m ¶ Dim vi. ē. de homici. significasti. ij. vbi sunt hec vba: t ibi de hoc i glo. magna que posset hic repeti: t vlis ppō oēt. ll. cōstrigūt ad pticlares: ac si di. q̄daz. ll. et quedam iura. s. de hac materia loquētia. ber.

n ¶ Predictus. i parte decisa sub ll lo infra.

o ¶ Bonis. ergo sz defendere non solū psonā: sed bona: tū p defensiōe bonoz nō licz sic seuire: sicut p defēsione psone. ē. de homici. c. ij. ibi te tuaq̄z. e. ti. suscepi nimus. t dic vt. e. ti. significasti. ij. t. xxij. q. i. §. i. t. q. iij.

p ¶ Occupare. vt nō sit gemiatio verboz: spo(in pmiare referat ad mobilia: occupare ad imobilia.

q ¶ Superius. in parte decisa.

r ¶ Nimiam. respectu tēporalis potētie ipsius decani nā potētioribus pares esse nō possumus. ff. de ali. mu. iu. causa fac. l. iij.

s ¶ Ecclesiastico. dicit ābrosi. t ex nimia hūilitate logi q̄ arma sua sūt lachrime. xxiij. q. vlt. pcnior. gladius aūt hic ptinet qō censura. ē. de ver. sig. querenti.

t ¶ Propt hoc. s. q: tēporalis defēsio sibi nō aderat.

u ¶ Munimine. Nō. q̄ nō loquit hic de plato q vlciscit: qō vtrū facere possit no. ē. de maledi. c. i. ij. q. vij. si quis erga. sz solū de eo qui se defendit.

x ¶ Prouocat⁹. i. turbatus vel cōmotus: ad idē. ē. de of. dele. suspitiōis. alii sumit. ē. de ap. cū sit romana.

y ¶ Eisdē. ȝ tales. pdita ēpena p pstōez. s. e. qcū q̄s. q̄ excōicati sūt ipso iure: nisi infra octo dies restituāt: vt ibi

z ¶ Vicino. ergo qlibet tenet vicinuz suū: t amicū suū defendere: vt. xxij. q. iij. non inferenda. t. c. fortitudo. lxxxiij. di. error. t. ē. e. quante. vbi de hoc: multo ergo fortius seipsum vt sequitur.

a ¶ Sibimet. q. ordinata charitas a se ipsi. xxxiij. q. v. si nō licet. ꝛ videt q hoc nō licuerit isti ōcano: excessit enī moderamē iculpate tutele: qđ facere nō debuit. ē. de restit. spo. oli. i. ē. c. si vero. ⁊ de homi. significasti. ij. ad fi. maio: enī est p̄ena spūalis q̄ ligat aiam q̄ tēporalis q̄ ligat corp⁹ sicut alia p̄cipitor: ē corpor. xij. q. i. p̄ opimus. ad idem xi. q. iij. nemo. xx iij. q. iij. contigit. ⁊ hec forte fuit dubitatio ōre. ꝛ pa pa hic approbat hanc defectionē: ⁊ ita quocūq; mō licitū ē se defendere: dūmodo cōporalesio nō iferat: maxime q: huiusmōi sentēcie sūt medicinales. ē. c. i. ij. q. i. multi. ⁊ xxiij. q. iij. notandū in fi.

b ¶ Utrūq;. ergo duplici defectione pōt qs vti. j. ō. re. iur. nullus plurib⁹ cū suis p̄cor.

c ¶ Suffragari. xxiij. q. v. pdest. ē. de of. or. c. i. tū videt q tēporali gladio vti nō potuerit: q: post aduentum ch̄isti fuerūt gladij ⁊ potestates diuerse. x. di. qñ. xcvi. di. cū ad verū dic illud verū de executōe gladij tē poralis in modū iusticie: ꝛ hic loquitur de executōe ip̄si⁹ gladij nō in modū iusticie sed defensiōis: quō glodio cuilibet p̄uato licz vti: p̄mo nō ut iudici: ⁊ sic nō obstat

d Enerabilibus. excōicatos a subditis suffraganeor archiepi nō possunt absoluere: ꝛ excōicatos a suffraganeis vel officialib⁹ bñ si ad eos appellatū fuerit. ℌ dic p̄ut ipsi decāo. p̄pio sibimet ꝑ uēire subsidio: ⁊ suāmet tpalē iuriā sua p̄pria spūali defensione tueri: licēq; vtrūq; q̄dāmō gladiū ⁊ tpalez ⁊ eccl̄i asticū alterꝫ videlz alio adiuuare: maxie q: hi duo gladij ꝓsueuerūt exigēte necessitate sibi adiuicē suffragari: ⁊ i iuuamē alteri⁹ subuētione mutua frequēti exerceri. ¶ dez. Enerabilib⁹ ⁊ ifra. Letex rothomagēsi archiepo vel ei⁹ officiali ñ licet excōicatis ab archidiaconis vl alijs subditis suffraganeor ipsi⁹ aziepi: cū nec excōicatiū nec excōicator sint iudices absolutiōis bñficiū ipartiri

e ¶ Excōicatos aūt ab ipis suffraganeis vel eor officialib⁹ possūt absoluē: si ab ipsis litigātib⁹ ad eos fuiēt ꝓuocatī. ¶ Neutra vo p̄tiū appellāte: siqua ipsaꝝ p archiepm vel ei⁹ officialez ab excōicatione ꝓtra eā lata p relīq postulet se absolui: vel alis corez eis de pte aduersa q̄rimoniā sine appellationis interpositōe deponat: ñ ē i hoc ab ipsis: cū sui ñ sint iudices: audiēda ¶ Sed si excōicatus deponat apd eos ō suffragāeo: vt ipo nat ei pena: ⁊ p suo itereſſe sup iiusta excōicatione q̄relā audire vtiq; debēt eū: secus aūt si p̄grat ō ipo: vt relaxet huiusmōi snia ꝓtra se ab eo ꝓ alio pmlgata: qm̄ tueri hāc cām nō ad ipz suffragāeuz: ꝛ ad eū p quo ē snia lata spectat. ¶ Attn̄ suffrāeus vl extra iudiciū p suoꝝ defectione iuriuz vel etiam i iudicio ex suo pcedēs officio iqrēdo videlicet: vl sile qd agēdo aliquē excōicet: i hoc casu ꝓuidend est ipe suffragane corez archiepo vel ei⁹ officiali: qa ip̄i⁹ itereſt defendē cām suā.

f Pozzo archieps vel ei⁹ officiales excōicatos a suffragāeis sēp añq̄ audire cāz icipiāt: i casib⁹ i q̄bus est iurisditio cōpetit: iuxta ecclie formā debent absoluē: vtpote si p̄ diffinitiuā fuerit excōicationis snia pmlgata: ⁊ ad eos fuerit appellatū: excepti casib⁹ i q̄b⁹ iura p̄hibēt p̄ snias appellare. sūr si suffragane extra iudiciū excōicet aliquez p ei⁹ offensa vl p sui ōfensiōe iurl: ⁊ sup hoc q̄rimōiaz ille ꝓponat: ē ille p̄mit⁹ iuxta formaz ecclie absoluēd⁹ nisi suffragane ꝓbatuꝫ se offerat: q̄ p̄ manifesta offensa excōicatiōis eū vicio inodauit. ¶ Idez ē etiā si quēq; p̄ p̄fūpta contumacia: videlz qa citat⁹ p̄fixo sibi termio ñ cōparuit: excōicatione ꝓstrigat q: si sic ligat⁹ ꝓposita q̄rimonia petit ab archiepo se absolui: siue qñ suffragāeus ex suo ꝓcessit officio: siue qñ est ad ipsum archiepiscopum ante diffiniti uā sententiā appellatuz: ⁊ ab

g ¶ Impartiri. nisi hoc habeat de ꝓsuetudine. ē. c. romana. i. responso in fi.

h ¶ Prouocatū. seruato tñ eo qđ hēs. j. ℌ. ℌ si ex eā. ⁊ ℌ. ℞.

i ¶ De parte aduersa. nō dicit de iudice: q: tūc secus: vt patet per sequentia.

k ¶ Appellatiōis. si enī appellasset: archiepus tūc esset ꝓpet⁹ iudex: est enī vnus de casib⁹ in quo iurisditōez hz in subditos suffraganeoꝝ no. ē. de of. or. pastoralis.

l ¶ Ipsis. archiepo vel officiali eius.

m ¶ Pena. ē. c. li. sacro ⁊ c. cum medicinalis.

n ¶ Debēt eū. q: tunc archiepiscop⁹ est cōpetēs iudex. s. rei: ⁊ sic vna via p̄mittit qđ alia p̄hibet qđ dic vt. j. de reg. iur. cum quid.

o ¶ Pro alio. secus. n. si ex officio: vt patz in p̄ xi. ℌ.

p ¶ Defensione. vt. ē. c. p̄xi. ⁊ est similis distinctio. ē. de ap. cū spāli.

q ¶ Lausā suam. ⁊ ante omnia ille absoluet. j. ℌ. ij. nisi in casu ibi posito.

r ¶ Formam. ē. c. cuz ō sideres.

s ¶ Appellatū. post diffinitiuā sententiā ⁊ post excōicationem: ⁊ hic terminari puto dubitabilē qōnez: qua querit ex decre. nō solū. an appellatio iterposita post diffinitiuā: infra decē dies reuocet p̄ modū attentati excōicationē medio tpe iter sententiā ⁊ appellationē latā: sicut reuocat alia attētata: ⁊ p̄ ista litterā est dicendū q̄ non: imo est necessaria absolutio: de ill enī snia loq̄t iste. ℌ. ⁊ q̄ ita sit verū pz q: excōicatō aut stati valz aut stati ñ valz: ꝛ pōe q̄ p̄ latā diffinitiuā sententiā infra. x. dies iudex excōicat partē nō parentem: postea illa pars nō appellat: nō est dubiū ꝛ q̄ ben. ligat sententia speciale ergo sit in illa q̄ p appellationē sequentez nō ānullet: ꝛ malefecerit iudex exequēdo: infra x. dies ⁊ excōicando: cū tolleret illi bñficiū iurisd. appellandi: qđ esse nō dz. j. de reg. iur. indultū. alij dicunt hoc esse īmutatū p̄ ōcre. nō solū q̄ est posterior: qđ nō credo rōne p̄dicta.

t ¶ Latibus. quos vide. ē. c. li. de sp. romana. ℌ. ℌ aūt.

u ¶ Innodauit. ē. c. solet. ⁊ dabitur termin⁹ octo dierum ad hoc p̄obandum: vt ibi.

x ¶ Idem est. s. q̄ p̄mittus dz absolui: vt dicitur in fi.

a ¶ Captus. sic. ſ. ō pig. c. ſignificante. ⁊ q̄ dicit captus intelligere poſſumus ēt a p̄uato: q̄ ex quo venire nō potuit nō fuit ꝓtumax: ergo nec excōicandus. xi. q. iij. nēo eſt. ſed quo ad reſtitutionē expenſaꝝ bene diſtinguit: an a iudice an a p̄uato captꝰ fuerit: vt i p̄mo caſu ñ ꝑdemnet ad expēſas: ſecundo ſic: gaz regreſſum ꝫ illuz p̄uatum capientē. ff. ſigs caut. l. ij. in fi. ⁊ l. iij. ⁊ intelligas captus nō ſui p̄curatione ⁊ dolo: vt i dicta. l. ij. ad fi.

b ¶ Impedimēto. puta valitudine tēpeſtate vi fluminū: multa ipedimēta videre poteſ. ff. ſiquis caut. l. ij. ⁊ iij. ⁊ qō dic de ipedimēto: idē dic ſi alia rōnabilis cā p̄ter ipedimentū ſubeſſet: puta q̄ ꝓbabilit credebat terminū ꝓrogatuz. ſ. de reſti. in integ. ex litteris.

c ¶ In iudicio. q̄ſi ſi ex iudicū hoc dixerit ſecus ſicut nec nocet confeſſio ex iudicium facta: quod dic vt. ſ. de ꝓbat. c. vl. vñ p hoc vī q̄ ſi nuncio citanti dixerit ſe nolle venire: ⁊ nūcius ſic rettulerit: nō ꝓpterea dicat ꝑa cōtumacia: ⁊ facit qō di xi. ſ. de confeſ. c. ij.

d ¶ Offen'a. ſ. ō ꝑ. ſig. ex parte. ⁊. c. cum olim.

e ¶ Tutū. iuſta erat expectatio ſi vera fuiſſet. ſ. ō ap. ex parte. ſ. e. li. ō p̄ſule. cum ꝓſone cum ſi.

f ¶ Decendiuz. ſic. ſ. de elec. cum dilecti ad finē. tranſit igitur iterlocutoria in rem iudicatam: ſi infra decē dieſ nō fuerit appellatum quo ad partem. ſed non quo ad iudicez: qō dic vt. ſ. ō ap. cum ceſſante. io. an.

g ¶ Illico. ante. n. cē de nullitate. p̄nunciet: oz q̄ doceatur de vtilitate cauſe appellationis: nec ſufficit ad hoc p̄nunciādū: q̄ oſtēdat ſe ex cā legitima appellaſſe: ad idem ſupra de appel. interpoſita in p̄n.

aduerſario ꝓponat q̄ abſoluendꝰ ñ ſit: nec pādi ei ōbeat iudicū adiꝰ: niſi pus expēſas reſtituat: ⁊ iudicio ſiſti exhibeat cautionē: ipſeq̄ rñdeat q̄ recte ꝓtumax reputari nō oz ꝓ eo q̄ i itinere captꝰ vel ēt alio ipedimēto detentus in īmino ꝓparere nequit: tūc p̄tinꝰ ſibi iuxta formaz eccleſie bñficiū oz abſolutōis ipendi.

¶ Secꝰ aūt ſi ſe ꝓtumacē ꝓfiteat: vel alꝫ ō ꝓtumacia ſua cōſtet: q̄z forte p̄dixerat in iudicio q̄ minie ꝓpareret: tūc. n. cum māifeſta ſit ꝓtumacia ⁊ māifeſta reputet offenſa: ñ ē ei niſi p̄mo expēſaꝝ ſatiſfactione ac ō ſtādo iudicō cautōe p̄ſtita abſolutio ipendenda.

¶ Et hocip̄z ē i ſimilib' obſeruandū: ſicut ſi aliq̄s ad certū locū citet: ⁊ ille ꝓponat ipſuz ñ eſſe ſibi tutū: ⁊ iudex p' ea i eū: q̄z ñ ꝓbauit hoc nec ꝓparuit: ſniaz excōis ꝓmulgz: nā tūc ſi excōicatus ipſe ad ſupioꝝ appellz: ⁊ añ oia ſe ab eo petat abſolui: cū ꝑbare cozā eo velit ipſū locū ñ exiſtere ſibi tutū: i hoc ē ꝑculdubio audiend': cū p̄ſupra ſolūmodo eius ꝓtumacia videat: ſed ſi iudex p̄nūciaſſet locū illum eſſe idoneū ⁊ ſecuꝝ ⁊ ille nō ꝓparuiſſet: ac iō excōicaſſet eūdez: ipſe poſtmodū ſup h': niſi poſt lata iterlocutoriā. ſ. decendiū' ꝓuocaſſet: nullate n' audiri oz. ¶ Sz ſi ex cā legitia ſeu ꝓbabili q̄s appellet: puta q̄z locꝰ nō ē tutus: ⁊ poſt appellationē h' excōicatiōe ligēt: ac deide ꝓſtet ſupioꝝ: q̄ ad ipſuz ex tali cā extitit ꝓuocatū: ñ tñ illico pnūciare oz excōis ſniam forte nullam: ſz pōt eā ad cautelam iuxta formā eccleſie relaxare. ¶ Sane ſi certū eſt excōmunicationis ſententiam eſſe iuſtam: velut cum ꝓpter manifeſtum exceſſum eſt in aliquez p̄omulgata: ſupioꝝ iudex: niſi piculuz ſit i moza: excōicatū ad excōicatoꝝ, p̄ſus remittere debz nec ozꝫ euz abſoluere: niſi excōicatoꝝ reqſitꝰ malicioſe illi abſolutionis bñficiuz ōneget exhibere. ¶ Si vō ꝓſtet h' i ſniaz eſſe iniuſtā: neq̄ remittēdus ē ad ſuū excōicatoꝝem excōicatus: ſed oz ſine difficultate aliq̄ mox abſolui. ¶ Qō ſi dubitet vtrū iuſta ſit vel iniuſta: ſupioꝝ: niſi excōicatoꝝi ōferat: relaxare iuxta formā eccleſie pōt illā: q̄q̄ honeſtiꝰ ⁊ conuenientius agat: ſi ei ō ferat in hoc caſu. ¶ Ubi aūt ſupioꝝi ꝓpetit de excōicatōe cognoſcere: abſolutio ſeu relaxatio quā ipſe fecerit tenet lz forſitan ſit iniuſta: qm̄ ⁊ ſi ō ius litigatoris: non tñ ꝫ iuſtōnis abſoluit. ¶ Deniq̄ a ſubditis ſuffraganei emēdas pecuniarias pōt archiep̄s ꝑz ꝓſuetudinē regionis exigere i caſibus i q̄bus ei licz eos excōicationis vinculo inodare. ¶ Pōt quoq̄ a ſeip̄s beneficiū abſolutionis iuxta formā eccl'ie ñnunq̄ ip̄edere ad cautelā: vtpote ſi aſſerit in excōicationē ſniā itolerabilē errore fuiſſe patentē exp̄ſſuz. i. aliq̄d ſub vi p̄cepti vl' mādati apte i ea contineri: qō cōiter vel in ſuo genere eſt peccatuz veluti ſi dicat forte aliq̄s ſe a ſuffraganeo excōicatuz fuiſſe ꝓ eo q̄ elemoſynaz pauperi tribuebat: vel q̄z faciebat aliquid aliud qō i ſe bonum eſt aut quia non operabatur id quod ſuo actu illicitum eſt ⁊ p̄auum: ⁊ ſuffraganeus ipſe aſſerat: q̄ p̄o digna ⁊ ratiōabili cauſa: vel p̄o conſeruanda vel exequenda iuſtitia: hoc illi ꝓhibuiſſet: vel etiaz

h ¶ Nec oz. tamē ſi abſoluerit tenet abſolutio: vt. j. §. vbi autem.

i ¶ Exhibere. ſ. e. p tuas. ſ. de offi. dele. cum contingat. ⁊. c. prudentiam.

k ¶ Competit. ſi igit ei non competeret: non tenet abſolutio, ꝓpter defectū iuriſdictionis: vbi cōpetit tenet: lz iniuſta: ſicut ⁊ iuſta excōicatō. xi q. iij. c. i. par enim ius dñs eē voluit ligandi ⁊ abſoluēdi. de pe. di. i. verbum.

l ¶ Cōſtitutionis. ad idem. ij. q. vi. § diffinitiua. ⁊. ſ. ō re iudi. cum inter.

m ¶ Innodare. excommunicationem non eſt pena ſed medicina q̄dā ſ. e. i. c. ante ergo cē excōmunicz ꝑ ſatiſfactione ōlicti ⁊ i abſolutione vel poſt penam pecuniariam imponeꝝ poterit: ⁊ facit ad ea que no. ſ. de penis lz. io. an.

n ¶ Intolerabilē. xi. q. iij. ſi is q̄ peſt ⁊ quo hoc intelligatur vide. ſ. e. p tuas.

o ¶ Juſticia. ſicut ſi p̄cepiſſet vt hominem percuteret ⁊ dicat ſe hoc feciſſe p̄o exequenda iuſticia: vel, ꝓpter delictum ſuum, p̄hibuerat eum dare elemoſynam ſtē etiam interdiz ob hoc quis p̄ohibetur ab oblatiōib' xvij. q. iij. c. mirō

De Sententia excommunicationis suspensionis et interdicti

V

vel ꝓpter delictū illi⁹ cui elemosynā tribuē volebat: qz vtili⁹ panis esuriēti tolli ꝯ tē. v. q. v. nō ois. io. an.

a Absoluere. alꝫs vbi ita replicaret: denūciaret sniam illā nullam. ē. e. per tuas.

b Similiter. qđ hic dic dixerat. ē. e. §. ſz si ex causa.

c Posteꝯ. de h no. q necesse ē cō stare ꝑs appellatiōi: qñ fieri ꝺz relaxatio ad cautelam de excōicatione q̄ dz lata post: r per hoc taz obtinuit in cā q̄ petebat absolutio ad cautelā ex cōicationis: q̄ dicebat lata post appel. legitimā: r eo dē die lata fuerat excōicatio: r interposita appellatio: nec apparebat q̄ ꝑmo. dicebāt ens q̄ petēs hoc necesse habebat ꝓbare ſ. q̄ ꝑs appellatū fuerat: ſz nō hēat necesse ꝓbare veritatē cause: qz illa ꝓbata nō absolueret ad cautelā: imo ꝓnūciaret nullā sententiā. ē. c. ꝓ tuas. de of. dele. cū ꝓtingat. r ita est verū ꝓ hanc ſfam: tunc ergo iudex appellatōis absoluit ad cautelā: qñ ꝓstat q̄ post appellationē lata ē snia excōicationis: nec adhuc ꝓstat de veritate cause.

d Potuiſſꝫ itaq; ꝑs ergo potestatis hanc i hac absolutiōe ad cautelā ꝯ i ihibitiōe: quā facē nō poſſūt niſi ꝑs iciptāt cognoscere de veritate cause ap. iterpoſite añ diffinitiuā: qđ dic vt. ē. e. li. de ap. róana. §. q̄ si.

e Ecernim⁹. seculares. certū ē q̄ ptās secular⁹ minor ē eccliastica. ē. ō ma. r obe. ſolute. r ei subest vt ibi: r. xcvi. di. duo ſunt. r nō censura eccliastica coerceri pōt: vt ſegtur. Et qđ ꝓtinetur noie censure habet ē. de ver. ſig. querenti. r ꝓcor. ad hanc decre. ē. e. li. de ſo. ꝓpe. c. ij. r de iniur. licet. ē. de excep. c. ij.

f Canonica. xxuij q. iij de illicita. ij. q. ij. c. idigne. ē ō ſe. ex. ſacro. r illa recte dicēt canonica: ō q̄ cauet. j. c.

g Agēdo. r recōuenēdo: q: ſicut nec agē(, ꝓxi. ij. rñ. ſic nec recōuenire pōt. ē. de excep. cū iter ꝓxē. a defendēdo nō repellit: vt. ē. de iudi. itellerim⁹. ratio ibi ꝑz: r quid de ipetrando vidiſti. ē. e. li de reſcrip. c. i.

h Patrocinādo. ecclia ergo ꝑuat aliquē iterdū ꝓpter uo iterdū ad tēs offō postulādi: r ꝓcor. ē. ō here. ſi aduersus. r. c. excōicam⁹. §. credētes. ē. e. li. de penis ſelicis. §. qō ſigs ad finē. r ꝓcedit hoc ēt iterdū ex alieno ō licto vt ibi: r ſūt iſti parti ō ꝑmo ordie nō postulātū: qz etiā ꝑ ſe postulare nō poſſūt in agēdo: de quo dic vt. iij q. vij. §. tria. Eſt añ postulare ōſiderū ſuū vl amici ſui in iure apud eū q̄ iuriſdictiōi ꝑsit exponē vel alteri⁹ deſiderio ꝺicē: vt ibi: r. ff. de poſtu. l. i. r itelligē hoc nō ſolū in aduocato: ſz i ꝓcuratore. ē. ō ꝓba. post ceſſionē. ſi eni nō audit ꝑ ſe multo mīn⁹ ꝑ alio. iij. q. vi. oib⁹. ad

i Teſtificādo. excōicatus ergo ma(hoc. ē. e. dilecto. ioꝝ itelligas teſtificari nō pōt. ē. ō teſti. venīes. ij. in fi. vñ ſi dicat excōicatōis ſnia nulla: in defectū ꝓbationū ꝑsueruēt absolui ad cautelā vt ibi. vides q̄ nō pōt teſtificari. Sz nūqd excōicatus poſſit teſtari: de hoc ꝑ ſno. ō do. r ꝓtu. vītatis. ꝑ hoſt. ō excep. ꝓia. ꝑ gar. ō vſur. quāꝯ. ꝑ guil. in ſpe. ō iſtru. edi. §. ꝑdioſe. circa ꝑn. Et videt q̄ ſz iſta iudicialia ꝓhibeāt: extraiudicialia nō: ſic. ē. e. ſolet ad fi. ſz hoſti. r gar. teſtari ñ pōt: qz ſepatus ē a cōione ecclie: r ſepato a cōione ecclie oē bñficiū ex legibus deſcēdens iterdicit r Guil. ſeqns inno. r pe. de ſamp. tenet. ē. de excep. ꝓia. q̄ pōt teſtari r pe. de vndalla tenuit opi. hoſti. r gar. r hoc ꝓpter ꝓiculū cōionis cū excōicato cui cōicandū nō eſt: r denegat: i añ. de ꝓui. do. here. nu. nō ꝓſtan. §. añpli. r ꝺr⁹ legitimi eis iterdicunt ꝺ r eſt ſilis ſm eos de portato q̄ eſt iteſtabilis. ff. ō teſta. cuiſ cui. §. i. ar. ꝑ r ē. ē. de here. excōicam⁹ §. credētes. Quid ꝺices de tabellionatu: nunqd iſtrumentū ꝓfectū ꝑ excōicatū valet. videt valē ar. ꝓdi. §. credentes. vbi dī de excōicato: q̄ ſi ſatiſfacē ꝓtēpſerit infra ānū extūc iſtrumēta ꝑ ipſum ꝓfecta non valēt: ergo a ꝑrio ꝑs. i. añ ānuz ꝓfecta valebāt: ſz ēēt excōicat⁹. alij ē ꝑ qđ⁹ optime. iij. q. iij. nullus. ibi nullus anathematizato ꝛ ſuſcipiat: nec a quo ꝯ credāt q̄ ab eis dicūt vel ſcribūt. ē. e. nouerit. alij vt hoſti. r guil. dicūt q̄ ꝯ dū ei⁹ excōicatio ē occulta valet iſtrumentū ab eo cōfectū: vel ſi ſit manifeſta: nec pōt ꝓbari: ar. ff. de of. ꝓſi. barbarius. iij. q. vij. §. tria. C. de teſti. l. i. ē. de re iudi. ad. ꝓbādū. de excep. ꝓia. §. ſi vero. ſec⁹ ſi ſit notoria: de excep. exceptiōez. de coha. cle. r mu. vſa. ſic eni ibi notor⁹ ꝓcubinari⁹ ſuſpēſus ē quo ad ſe r quo ad alios: ita notorie excōicat⁹ tabellio r ꝓtor publice nūciat⁹ repellit ēt ab extraiudicialib⁹. j. e. licet. io. an.

k Onſtitutionē. Nō valz excōicatio lata i ꝓticipātes: niſi fuerit moniti noiati: r canonica monitio dicit q̄ hz dictū iterualla: niſi neceſſitas facti aliud ſuadeat. hoc dicu.

l Innocentij. ē. e. ſtatuimus.

m Participatōe. ōnotat q̄ ē quedā ꝓtic patō q̄ iducit maiorē. ſ. q̄ i crimie ſit. ē. e. ſi ꝓcubie. r. c. nuꝑ. ē alia q̄ iducit minorē: vt cū gs ꝓticipat i cēnī excōicato maioꝝ in locutiōe oſculōmēſa r ſilib⁹: r ab hac excipiūt certe ꝑſone: vxor filij ſui r alij de qbus. xi. q. iij. qñ multos. ē. e. ꝑ i dubijs. r. c. ſe. r ſz guil. r gar. icurrit gs minorē excōicationē: mittēdo miciū vl ſras ex cōicato: ac ſi ille ꝑſonaliter loq̄ret: ad ħ. ē. e. li. ō etc. vbi piculū. §. nlli. ipe. n. log vt miciū mittēdo vl ſras. ff. ō poſti. pe. l. r licz.

n Minorē. ō ipſi⁹ effectu habet. iij. q. iij. engeltrudā. r. ē

o Nō tenē. idē i ſuſpēſiōe r itdcō. j. e. ſtatutū (ō excep. a nob

p Scrupulū. hoc dicit q̄ añ iſtā ꝓstōez ſi iudex monebat in genere: q̄ nullus cōicaret: dicebāt qđā talē monitionem canonicā: alij ē: qđ dubiū hec ꝓstitutio declarat.

q In h⁹ casu. ſ. qñ. ꝓpt ꝓticipatōez vlt ꝓticipātes excōicare

r Seruat. ſ. q̄ iſerat cā ſup q̄ ſit monitio: r q̄ ſint (maioꝝ. pītes ꝑ quos poſſit. ꝓbāt: r q̄ ſit ibi iſtalla. ē. e. ſacro. r. j. e. c.

s Noiatz. ſ. ꝑſ⁹ noibus exꝑſſis vel alijs idubitabilibus circūſtantijs q̄ hēbāt vicē ꝓpriū nois. ff. ſi cer. pe. l. certū. ē. de teſti. licet. ij. ē. e. li. e. ti. c. ij. Idē ſi dicat moneo filiū. ꝑ. cuz ille vnicū filiū hēat. ff. ō libe. r po. l. ij. r iſti. ō exhē. libor. §. noiatim. ſecus ſi duos haberet: qz tunc neuī eoꝝ monit⁹ videt: vt

ibi. Dicūt tñ quidā ꝙ hec decre. locū hz: qñ singlares ⁊ noiate psone excōicant: q: tunc regrit monitio spālis: si aūt generaliter ferret sentētia: tūc dicūt sufficere generalē: ⁊ sic adhuc remanēt antiqua iura: sz tuti⁹ est dicere: ꝙ hodie in genere excōicatio inticipātes ferri nō possit: ⁊ sic sūt sublatū qđ dī. ē. e qđ in dubijs ī fi. Sz valebit ne monitio: si iudex generaliter monet oēs ō collegio vel vniuersit ate ⁊ videt ꝙ sic: q: tantum valet generalis monitio quo ad oia: quantū spālis quo ad quedā. ff. de admi. tu. si duo. i fi. ⁊ q: semp generalibus spālia insunt: vt. ff. de reg. iur. semp in generalib⁹. Iz ꝛ triū est verū ſm guil. hic p hāc pstōnez: ⁊ ſm euz si ignorat noīa illox de quentu: cogat rectorē cōuēt⁹ vel vniuersitatis ad idicādū sibi illa noīa. ff. de pdi. ob turpem cām l. iij. § fi.

Statuimus quoq; vt inter monitiones: quas vt canonice promulgetur excōicationis ſnia statuūt iura pmitti iudices siue monitiōib⁹ trib⁹ vtant: siue vna p oibus: obseruent aliquox dierū cōpetentia iterualla: nisi facti necessitas aliter ea suaserit moderāda. Idem in eodez. Presenti generali declaram⁹ edicto bñficiū relationis ad cautelaz quo ad interdicti sentētias i ciuitates castra vl q̄libet alia loca siue terras aliquas generaliter pmulgatas locū aliquaten⁹ non habere. Idez i eodez

a ¶ Statuim⁹. sic pstrue statuim⁹ quoq; vt iudices: siue monitiōib⁹ tribus vtant: siue vna p oibus obseruēt aliquox dierū ꝓpetētia iterualla iter monitiōes: q̄s iura pmitti faciūt: vt sentētia excōicatiōis canonice pmulgetur.

b ¶ Una p oibus. dicit ergo iudex iterdū: monem⁹ te p ꝓma q̄ finita monet p secūda: q̄ finita monet p ttia. Interdū vna monitione facit tres: sic monem⁹ te: ꝙ vsq; ad dīē talē p ꝓmo talē p secūdo: talē p ttio ꝛc. Interdū vnā nñ dat dilationē: vt monem⁹ te: ꝙ vsq; ad talē dīē p ꝓmo secūdo ⁊ ttio pēptorio a cōione tal ꝛc. ⁊ h⁹ vltio casu ē iternallū iter monitiōez ⁊ sniaz

c ¶ Lōpetentia. hoc iudex moderabit p psonaz ⁊ negocij q̄ litare. ē. de ap. cū sit romana. de of. dele. de cās.

d ¶ Necessitas. vt q: ptes sūt ad rixaz vel arma parate: nec curāt monitiōes epi. ff. de vsufruc. l. egssimū. iterdū ení nec loc⁹ nec tēpus pant pleni⁹ deliberare psilū. ff. de exerci. l. i. i. rūlo.

e Reseti declaram⁹. No. ꝙ qdā olī ɔtrū dicebāt ⁊ p eis faciebat: q: excōicatio ⁊ interdictū parib⁹ passib⁹ ābulare videbant: ad hoc. ē. de ap. ad hoc qñ. ē. e. cū medicinalis ē. e. romana. in pnci. ⁊ c. venerabilib⁹ ī pn. ſ. e. statutū. ⁊ c. is cui. cū si. vñ sic excōicatio pōt tolli ad cautelā: vt. ē. e. solet. ⁊ c venerabilib⁹. §. Iz si. ⁊. §. pe. ⁊ vlt. sic de interdicto videbat: imo multo magis: q: p interdictū plurimū puniunt nō obnoxij: sz p excōicationē nō sic: vt. ē. e. romana in fi. vñ poti⁹ videbat i eo q̄z in excōicatiōe subuenitendū: q: etiā plures ligat ⁊ plura bona tollit: ⁊ q: alis sūt paria. ſ. e. is cui. ē. e. i. Que ergo fuit huius iuris rō. rep: obabat alioz solutionib⁹: quox qdā direnūt: sic placuit greg. q̄ rep: obabat p hoc vbū declaram⁹: alij direrunt hoc factū: vt magis timēt cēsura ecclīastica: tertij ne finis vni⁹ negocij altius sit exoꝛdiū. C. ō fruc. ⁊ litis expen. tminato. cuz hec rōne nō roboꝛēt: dic ꝙ hoc statutū ē ꝓpt cōtionis piculū in excōicato ergo ad alioz cautelā fit hec absolutio: sz i ptic. paroē interdictoz: ñ ē tātū piculū: ⁊ ió sec⁹: vñ ēt interdicti tpe q̄dā sacramēta mīstrant: ⁊ iterdū celebrāt. ē. de spō. nō ē nobis de pe. ⁊ re. ꝙ in te. ē. e. rñ. ⁊ c. pmittim⁹. ſ. e. qñ. ⁊ c. vlt. sz ɔ ē. de ap. ad psentiā. vbi ad cautelā excōicati dat absolutio: vñ dic ꝙ ió aliud i excōicatiōe q̄z interdicto: q: excōicatio ē mozt cine dānatio: ⁊ ió festinare debem⁹ vt mozt⁹ ⁊ a xpo separ⁹ p excōicatōez reitegret xpo p absolutionē: maioꝛib⁹. n. mal' oz

Quicūq; p eo: q i fges pnceps barones nobiles baliuos vl q̄libet ministros eoz: aut q̄scūq; alios excōicationis suspēsiōis seu interdicti ſnia fuerit pmlgata: licētiā alicui ōdēit occidē di capiēdi seu al's i pſōis seu bonis suis vel suoꝛ grauā di eos q̄ talez sententias ptulerūt: siue quox sūt occasione prolate vel easdē sententias obseruantes: seu tal' excōicatis cōmunicare nolētes nisi licētiaz ipsaz re integra reuocauerint: vel si ad bonoruz captionem occasiōe ipsius licentie sit processum: nisi

absolutio ad cautelā: iterdictū pōt suspēdi: ⁊ iō nō ē necessaria relaxatio ad cautelā. ē. ō ap. ad hoc qñ.

f ¶ Cautelā. qđ sit i excōicatōis ſniaz tūc qñ dī nulla: vt si p⁹ appellationē legitimā: secūdo si ꝓtinet itolerabilez errorē: vt. ē. e. venerabilib⁹. cuz si. ttio i casu. ē. e. statuim⁹. q̄nto si dicatur ꝙ iudex ñ erat is q tulit ſniaz: de ꝓsue. c. iij. ō pulle. cū olīz. qnto si a iudice suo lata ē: sed excōicato. xxiij. q. i. audiuim⁹. ⁊. c. a pte. sexto cū qs excōicat a ōlegato ɔ delegātis itentōez ē. ō ꝓben. c. vlt. se ptimo: si ab itruso vl a iurisditōe suspēso. xij. q. ij. c. alienatōes. octauo si ferat a violāte iterdictū hōis. ē. de excess. pla. tāta. nono: vbicūq; plat⁹ subditū excōicat ɔ p utilegij sui tenorē. ē. ō pulle. cū capella. ⁊ c. q̄nto. decio ſz quosdā quos sequor i casu. ē. ō excess. pla. cū ad quorūdā. Plures ex his casib⁹ ꝓbēdūt sub q̄nto. vndecimo si ferat a delegato iperrato ab excōicato i casu nō p missō. ē. e. li. de rescrip. c. i. ⁊ adde casū nouū. ē. de of. ordi. quia plerūq; ioānes an.

g ¶ Generaliter. qđ sit generale hēs. ē. de ver. sig. cū i ptibus. Quid si ferat nō gnālit in loca ſz spāliter in pſonā: dic ꝙ bñ potit fieri relaxatio ad cautelā: arg. a ɔtio istius lre: q: spāliter iterdicto oia sacramēta negāt ante absolutionē: ⁊ sic idem qđ in excōicato.

h ¶ Nō hīe. vñ si id fiat nō valebit relaxatio p hāc lit terā: ⁊ ē si. ē. de his q̄ vi metusue cā fiunt. c. vno. e. li.

i Quicūq; Sūri potuit ex facto ōcre. ē. e. dilecto. ⁊ dic qcū q; etiā epi: nec od. ē. e. q: periculo suo. q: nō loquit in sentētijs excōicationis.

k ¶ Reges. est aūt ordiarius regis is eps in cui⁹ dioce si delinquit vel domicilium habet. xcvi. di. si iperator. ⁊. c. duo sunt. vbi de hoc.

l ¶ Ministros. ad clericos pōt referri: ⁊ sic ꝓprie segl verbum suspensionis.

m ¶ Suoꝛ. ꝙ sanguineoꝛ vel familiarū: ⁊ sic no. casū i quo pcutiens ⁊ mādās pcuti laicū excōicar⁹ ē: ad idē ē. e. li. de elec. sciāt cūcti. de īmu. ec. qñ. ioannes an.

n ¶ Brandi. puta negs emat ab el. vel eis vēdat vel his silia: ɔcoꝛ. ē. de pulle. q̄nto. ō īmu. ec. c. vlt. e. li.

o ¶ Occasiōe. quoꝛ iteret ꝓncipaliter defēdere sententias ipsas in iudicijs. ē. e. venerabilibus. §. ij. in fi.

p ¶ Re integra. lfa sequēs ɔdicit ult: vbi dicit: ꝙ ɪz res nō sit integra ifra octo dies pōt fieri emēdatio: pōt dici ꝙ hoc locū hz in iniuria psonali: illud in reali: vt in prima statuz sit excōicatus: in secūda tūc qñ ifra octo dies

s yncera charitas subuenire. l. di. vt pstituāt. In iudēo aūt ñ tradit qs sathanas: nec ē ibi tātū piculū: ⁊ iō nec tā festinandū: ea ēt rōne: q: in iterdicto volūt iura vnā pati ꝙ reliquo: i excōicatōe sec⁹: vt. ē. dixi. Preter ea excōicato ñ pōt suspēdi nisi i totū relaxet: ⁊ iō i ea locū hz

Vi Sentencia excommunicationis suspensionis et interdicti

uō restituerit. vel sic q̄ id qō sequit respicit tēpora illi⁹ ꝓstōnis: vt si tēpore illius ꝓstōnis ꝓtextu illi⁹ licēte aliqua erāt occupata: nisi infra octo dies reddant: habeat locū pena: ꝛ c̄ēt. ff. de rebus ec. nō alie. hoc ꝓsultissimo §. laici. vbi in ꝑpl̄i tionib⁹ tā fact̄ q̄ dat̄ tēpus ad reuocandū: i faciendis ipso fcō iponit pena: ꝑmū verius.

a Octo dierū. si milis dilatio tēporis. ff. ō excep. pla. ꝛ. ff. e. folet.

b Impēsa. s. cū res nō extat vl̄ placet leso: si. ff. e. li. ō vsur. quāq̄ ff. cō mo. l. iij. §. i.

c Incurrāt. ꝛ si ꝑ⁹ excōicati erāt mō duplici funiculo sūt ligati: qō esse pōt: vt no. iij. q. iij. engeltrudaz. ff. ō iudīs ita quorundam.

d Eadē. s. maioris excōicationis.

e Uti. ꝛ sic mandans ꝛ mādatarius eadē pena puniunt: sic. ff. de vi ꝛ vi armata. ll. i. §. quotiēs. nec excusat hic iussus maiores: qō dic vt di. xi. §. de reg. iur. q̄ qs. ff. ad. l. aq. lib homo. ij.

f Alias. i. ꝓter aliquā licentiā: ff. nunqd ille tūc ratū habēs excōicatus erit. distingue vt. j. e. cum quis.

g Obtinere. si. i icendiarijs eccliarū: q erquo denūciati fuerūt: ñ posſūt absolui ab alio q̄ a papa. ff. e. tua ꝛ si papa hoc nō exꝑssisset: ꝑpetuo potuisset ordinari⁹ ipsum absoluere. ff. e. nuper.

h Iudex laicus. si malefactor capt⁹ a iudice laico dic̄ se clericū: hui⁹ rei cognitio ad iudicē ecclīasticū spectat: ꝛ si notorie vel publica fama vl̄ cōl estimatiōe habetur ꝑ clerico statum sit remissio: idē si ꝑus gerebat ꝑ clericō: ꝛ mō deꝑhensus fuit i hitu clericali: si aūt ꝑus se gerebat ꝑ laico: ff. mō i clericali hitu deꝑhēsus fuerit: nō fiet remissio donec fuerit de clericatu ꝑbatū: ff. interī ꝑ cū iudex in nullo ꝑcedet: hoc dicit: ꝛ ō clarat decre. ista ea q̄ no. innocen. ꝛ hosti. ff. e. vt fame.

i Repetat. sic ꝛ ciuitas repetit suū ciuē. ff. de rei vēn. l. i. §. i. ff. ad municī. l. ō iure. sic ꝛ petit suo ciui iusticiā fieri: ꝛ violēter ablata restitui. xxij. q. ij. dñs. sic ꝛ ꝑ repetit filiū: qō dic vt. ff. ō ꝑuer. infi. c. vlt. sic ꝛ miles armate militie ꝑ magistrū militū in ciuilibus ꝛ criminalibus iudicat. C. de iurisdi. o. iudi. l. magisterie: sic ꝛ clici coram suo iudice. ff. de iudi. at si clerici.

k Judice. seculari qui malefactorē detinet.

l Eccleiasticū. vide qō est. j. cognitio ptinebit.

m Spūali. de qua nec ꝓncipalit nec icidēter ꝫ secularis iudex se itromittere. ff. de ordi. cogni. tuā. q fi. sint le. per venerabilez. ꝛ. c. lator: cum si.

n Intest. puta aduersario q illū fecit detineri ꝛ ꝑ maleficio fecit punir: ꝛ si hi sūt vocādi quorū itereſt: sic. ff. de ma. ꝛ obe. iter q̄tuō. C. ō euic. emptor: sūdi. Si aūt nō est aduēsari⁹: puta q: iudex ꝓcedit ex officio citabit iudex: vt. ff. dic: ꝛ cōoō. ff. e. venēabilib⁹. §. ij

o Notorii facti. s. qō nulla possit tergiuersatōe celari. ff. ō cohab. cleri. ꝛ mu. vxa. q: notorie cognoscit ꝑ clericū: vt archidi. vl̄ archipsbyt̄ vel ō sbyt̄ boñ. vel his silēs vel si ē notorii iuris: ad idē. ff. de v. sig. cū olim.

p Debeat. hoc dic qñ si esset clericꝰ buso vel goliardus: ꝛ gestasset arte illā ꝑ ānuz vel ritio monit⁹ nō destitisset: vl̄ essz clericꝰ vxorat⁹ nō iceder in hitu: vel essz bigam⁹ vl̄ degradat⁹ talis nō remitteret: q: ꝓuilegio nō gaudet: vt. ff. c. li. de vi. ꝛ ho. cle. c. vno. ō cle. cōiu. c. i. de biga. c. vno. ō penis. c. ij. in fi.

q Vel repete si.

r Aut repete si.

s Hēbat. fic. ff. ad mace. l. iij. ff. ō of. ꝓco. barbari⁹. ff. ō iurꝑa. ꝓsultꝰ.

t Cognitōez. i. (tōib⁹. cū ē fama vl̄ cōis estimatō q: si ē notorii ibi ñ ē necessaria relaratio q̄ hāc lī

u Clicalē. ff. ō. vi. ꝛh. cl. vt clicoꝝ. ꝛ. c. clici. (cessāia cognitō

x Reputare. vt i quo statu repit: in eo iudicet ꝑ ꝓtī: ꝫ possēt ingri de alio statu. ff. ō iniur. cū apud. §. sigs. ꝛ. j. in fi. c.

y Legal. C. de libā. cā ea q̄. ff. ō libe. cā libis. §. fi. ꝛ. l. cū ne

z Cōꝑobat. hoc vlt dicē. hī q (cessitas. ff. ō ꝓba. l. circa. pōtāt talē hitū solēt clici eē: vñ iste putet clicꝰ sic̄ hitus demōstrat: vt q silez cū aliis vitā suscipiūt ꝛc. ff. de sta. mo. recolētes

a Stigmate. idem ō bum habes. xxxiij. q. ij. hoc ipsum.

b Agnoscat. hoc hēs. C. ō fabriceñ. l. stigmata. li. xi. ꝛ dī fabricēsīs q publica arma faē: ꝛ publicē fabricē ꝛ ñ alibi: ꝛ dat ꝑmicerio q repōat i publicis armamēt: ꝛ ē stigma instrm quo eorū brachia figurabāt cui erat ipsius nomē ipatoris: facies vo ñ figurabat. C. ō penis. siges. ꝛ ē si. huic. ff. ō cri. fal. ad audiētiā

c Signati. C. de aquedu. l. ō cernim⁹ ad fi. ꝛ ānotatio ē: q: singlis manib⁹ eoꝝ ipsūmit nomē ipatoris: hydrophylati aūt dicūt ab hydra qō ē vas vbi aq̄ ōsert: vl̄ hydra aq̄ philare. i.

custodire: ide hydrophilati. i. custodes aquaꝝ: ꝛ ē li. qđ ò gaçophilacio dicitur. ℟. de. pba. c. i.

a ¶ Clericali. multo ergo fort⁹: si ēt deph̄ensus sit i hitu laicali: ꝛ hoc ò notat q̄ dicit q̄uis ꝛc̄. ꝛ lz dicamus q̄ vltima mora nocet. ff. de peri. ꝛ pmo. rei. vē. l. illud. hec vltia possessio non reteuat in hoc q̄ fiat remissio.

b ¶ Fecerit. coraz iudice ecclesiastico: vt. ℟. i. riso ꝛ sic ꝓtinētia cause diuidit ꝯ id. ℟. de sequestra. c. i. ꝛ est ió: q̄ natura cē regrit aliū iudicē: de ozcogni. tuam qui fi. sint legi. latoꝛ cum si. Sed de tentas in seculari curia: q̄uo litigabit coꝛā eccleſiastico. dic q̄ forte relaxabit datis fideiussoꝛib⁹ sed nō ꝓpter hoc remittet. ſ. e. si clericos i fi. vel litigabit p̄curatoꝛē. natura. n. facti hoc hz: q̄ i terdū per alium q̄ ps̄equat causaz. ℟. de iudi. mulieres de sta. regula. c. vno. ff. de custo. re. l. diuus. hanc aūt fidē faciet p publicū instrumētum oꝛdinatōis sue. ij. q. i. legū. p testes etiam poterit hoc ꝓbare. ℟. ò cleperegri. tue.

c ¶ Psūptionē. Mo. q̄uis psumptio ē non suffi cit possessio: nisi fiat fidōs de titulo: ꝛ ꝓcoꝛ. ℟. e. li. de ꝓscrip. c. vno.

d ¶ Interim. i. pendēte ꝓbatione de titulo clericali. ē. n. hoc p̄iudiciale de quo p̄mittus debet cognosci: vt sciatur an vt clericꝰ ab ecclesiastico: vel vt laicus a laico puniri debeat: ꝛ est si. C. de oꝛcog. l. vlt. iij. q. xi. in si.

e ¶ Processus. ergo nō solū iudicare, phibet sed ēt ꝓcedere: ad idem. ℟. e. li. de hęre. c. vt ingsitionis. §. penult.

f Statutū. non tenet suspensio vel iterdictū lata i participātes non p̄missa monitione canonica. h. dicit.

g ¶ Greg. ℟. e. constitutionem.

h ¶ Innocentiane. ℟. e. statutum.

i ¶ Inducit. dic vt dixi. ℟. e. ꝓstitutionem.

k ¶ Canonica. quod dic vt. ℟. e. ꝓstitutionem.

l ¶ Aliter. ſ. non p̄missa canonica monitione ꝛ nominatiz. pficata igit sunt in hoc excōicatio suspensio ꝛ interdictū: ad idē ſ. e. is cui in fi. ꝛ ꝓcoꝛ. ℟. e. ti. c. i.

m Licet excōicationis. emanauit ad declarationē eoꝝ que no. 10. tan. ber. ꝛ moderni. ℟. de appel. sepe. ꝛ h̄ dicit: p negligentiā non ꝓsequentis debito tpe appellationem: excōicatio post eā lata ñ ꝓualescit: sed poterit tunc denunciari: ꝛ debebit vitari: donec de sententie nullitate docuerit.

n ¶ Excōicationis. lz de excōicatione exp̄mat: idē puto ò snia suspensionis ꝛ interdicti: cū eadē sit rō: ad hoc. ℟. c. p̄. ꝛ. ℟. e. c i. ꝛ. ſ. e. is cui in fi. ꝛ. ℟. de ap. ad hoc quoniam. ꝛ idem in qualibet sententia que nulla est ipso iure: ita q̄ non esset necesse appellare. ℟. e. li. de re. iudi. c. vl. q̄: tunc si ꝑdēnatus appellaret ꝛ ñ ꝓsequeretur: ñ, ꝓpter hoc ꝓualesceret snia eadem ratione. cōiter hēbatur: q̄uis deph̄ensionis tpe repert⁹ fuerit i hitu clericali[a]: tunc. n. restituēdus ñ est: quousq̄z fidez de titulo fecerit[b] clericali: cuius eidem ꝓbationis onus incūbat, ppt̄ p̄sumptionem[c] q̄ aduersus ipsuz oꝛta est ex delatione laicalis hitus p̄cedēti. ꝯ eum tn̄ interim[d] q̄uis ꝓcessus[e] iudicis penitus conq̄escat. Idem.

Statutū[f] greg.[g] pape. x. factū ad declarationem ꝓstōnis innocētiane[h]: q̄, phibet participantes excōicatis ea participatione q̄ soluz minoꝛē iducit[i]: maioꝛi excōicatione ligari: monitione canonica[k] non p̄missa: i suspensionis ꝛ interdicti sententijs: q̄, p h̄ participatiōe plerūq̄z ab oꝛdiarijs vl̄ delegat⁹ iudicib⁹ ꝓmulgant: p̄cipim⁹ iuiolabiliť obſuari: decernētes easdē sentētias non tenere aliter[l], p mulgatas. Idem.

Licz[m] excōicationis[n] snia post appellationē legitimā[o] ꝓmulgata: p negligentiaz appellātis appellationem suā minie, ꝓsequētis non ratificet: nec ēt cōualescat[p]: excōicat⁹ tn̄ nominatiz vel spāliter ꝛ exp̄sse[q]: q̄ post appellatiōez legitimam excommunicatio nis sniaz asserit in se lataz: si appellationē eandē infra tps ad ipsaz ꝓsequendam ab homine[r] vel a iure statutuz non fuerit: vt debuit: ꝓsecut⁹: lapso eodē tpe excōicatus publice nunciari[s]: ꝛ nedum in iudicialibus sed ēt i extraiudicialib⁹ euitari: ac a legitimis actibus remoueri debebit: q̄uz q̄ post appellatiōē legitimā[t] excommunicat⁹ fuēit: vl̄ al's[u] de ipsius snie docuerit[x] nullitate.

Idem.

poterit ꝯnunciari nulla: lz tūc posset fieri absolutio ad cautelam. ℟. e. venerabilibus. §. sed si ex causa. ꝛ. §. vl. si ergo fuit nulla. solo tractu tēpoꝝ non potuit conualescere. ℟. e. li. ò de spon. impu. c. vno ꝛ. ſ. de reg. iur. nō firmatur cum suis concoꝛ.

p ¶ Cōualescat. ꝯ ff. de his q̄ no. infa. l. furti. vbi fro notatur ifamia cōdemnatus ò furto qui ap. non ꝓsequitur. sic videt retro debere censeri excōicatus exquo ap. non ꝓsequitur sed non ob. q̄: lex illa loquitur ò ap. emissa post sniam ab ipsa sententia: hic de ap. emissa ante sniam. vñ ibi appellatio suspendit effectuz snie ꝛ late. ℟. ò iureiurā. veniētes. hic ante sniam iurisditionem suspendit: vñ snia postea lata non tenet, ppter iurisditionis defectum.

q ¶ Exp̄esse. interdū. n. ferī snia excōicationis in psonā incertā. v. q. i. qdā. ℟. de of. oꝛ. si sacerdos.

r ¶ Ab homine. de quo dic vt no. ℟. de appella. cuz sit romana.

s ¶ Nunciari. Mo. nō sequit. iste denūciat⁹ ē excōicat⁹ ergo excōicatus ē. hic enim denunciatur q̄ forte excōicatus non est: ꝛ facit ad q̄onem de qua dixi. ℟. e. li. de excep. pia. sed nūqd ad repellendū actoꝛes sufficiat, ꝓbari denunciationem excōis. vē enim q̄ non: per hūc textum ꝛ per rōnes dictam superius: cum illa decre. pia dicat id, ꝓbari debere aptissimis documentis. host. tn̄ no. ꝯrium vt ibi dixi. ꝛ, p parte illa facit hec decre. nam hic p talem denunciationem vitat a iudicialibus ꝛ extraiudicialibus ꝛ legitimis actib⁹ vt segtur: lz forte excōicatus nō sit: vt ꝓdixi: sic dicaz: exquo de denunciatione nō dubitat: vitat: ꝛ repellatur ab agendo: donec ostendat se absolutum vel snias nullam: lz si volumus tenere p̄mū hinc rūdetur q̄ hic non solū de denūciatione: sed ēt de snia excōicationis ꝓstabat.

t ¶ Legitimā. i. ex legitia ꝛ ꝺa cā inꝑpositā: vt supi⁹ dixi

u ¶ Al's. tolle exempla que dixi. ℟. e. p̄senti.

x ¶ Docuerit. pōt exponi. i. docere ceperit: q̄: pendēte ꝓbōnis articulo ab exiudicialib⁹ ꝛ legitimis actibus ñ

repellit: ⁊ sic cessabit ꝺ̄ri dec. ꝯ. c. solet. in fi. vel dic illō hꝺ locū in eo q debito tpe appellatōem ꝓsequt: istud in eo q ꝓsequ neglexit. vñ in penā euitabit ab eccīe iudicialib⁹ donec docuerit cē. ⁊ sic stabit ꝓpe hoc ꝺbum.

a ¶ J clericos. Ꝑdelat⁹ capi faciens ⁊ includēs etiaꝫ p laicos clericū nondū iconrigibilē excōicat⁹ ñ est: nec ēt ipsi capientes. Scōo dicta lis si dat fideiussores de parēdo iuri detineri non ꝺz nisi ista cā id fuadeat: ⁊ cōzagit pma ps q no. b. ꝯ. c. vniuersitatis. in vi. gl. ⁊. c. vt fame ⁊ declarat qꝺ ibi no. moderni.

b ¶ Tue iurisdictōni. cui loquat non apparet: ⁊ iō dico ꝺc. locū hꝺe i quo libet iurisdictōem hñte siue de cōi re siue ꝓuilegio vl ꝓscripcionis: ad idez C. de spon. l. vlti. ⁊ facē qꝺ dixi. ꝯ. c. li. de penis. Ḡuis.

J clericos tue iurisdictōni subiectos ꝓpt ꝓmissos excessus ēt p laicos capi facias: ⁊ eos ne fugiāt i carcē pena debita postea castigādos includas: te l' capiētes eosdē: ꝫ nōdū appeat iconrigibiles illos eē: nulla credim⁹ excōicatōe nodari: cū i his nisi als ex ꝓposito excedat: i ipis temeritas l' iuria neqat ōphēdi. Eosdē q̄z clicos si de parēdo iuri tibi fideiussoriā derit cautōem: detinē ñ ꝺbet nisi excessus enormitas l' alia cā rōabil' eos suaserit ꝺtinēdos.

J snia' inēdi ꝓferat ⁊ ō in clez: non itellr: nisi aliud sit exꝑssum i ea: inidēs ppls nec ēt ecōuēsos, vñ vno interdicto ipsoz alic licite admittit ad diuia. Leterū cuz ꝓpter delictū dñi vel rectoris ē ciuitas interdicta: ciues ei' dē qui culpabiles nō existūt: dūmō ⁊ ipsi ꝓpter dñm vel rectorē puniendū i eis ñ fuerit inidicti: pñt extra ipsaz licite itereē diuis. Cū vo alicui terre ppls interdicto nodat singulares ex eo ꝓsone q̄s interdicās eē ꝓstat: ne snia effectu careat: cū diuinoz auditio ⁊ sacroz ꝓceptio pplo vt vniuersis non cōpetat: ñ debent alicubi casib⁹ exꝑssis a iure dūtaxat exceptis audire diuia vel ecclastica recipe sacramenta. Idem.

J ciuitas castrū aut vīla subiaciant eccliastico interdicto illoz suburbia ⁊ ſz mūs puniendū. l. di. ꝓb: ꝯ. ꝯ. qō me. cā sacris. tertia fuit tā. quā ibi ſegt bar. talē excōicatū: ꝫ pp id nulla pēa puiendū.

h ¶ Clericos. idē in laicis. ⁊ dñi ēt eodez mō dicit lex. ff. de custod. reo. l. duos.

i ¶ Fideiussoriā. ergo nō nudā tñ: idē ⁊ multo fortⁱ si pignora darent: cū sit melⁱ⁹ pignoꝛi icūbere q̄z in pſonā agē: ⁊ q se, pmisit saꝛ datuꝛ, satisdat si pignōa vel fideiussores det. ff. ō ꝑsk. pecu. l. pmissor. i fi.

k ¶ Cā rōnabilis. cum ples forte fuerit malefactores vult vnū detinere vt p eū vēritatē manifestā tē alios capē possit.

l J snia. Interdcō clero nō ē interdictus ppls nec eoꝝ: interdicta ciuitate pp delictum dñi ciues ñ inidicti ex ipsam audiūt dina. interdicto pplo singulares de pplo intelligunt interdcī hoc dicit: ⁊ approbat pmū dictū qō no. ho. ꝯ. de ꝓuil. ex pte. el. i. super vbo pplm. 2m ⁊ 3m declarant no. p ber. inno. ⁊ ho. ꝯ. de ꝓuil. q. nonnull.

m ¶ In clez. interdicto clero alic⁹ eccle: nō ꝓpt hoc itelligit eccla interdicta. vñ alij clerici licite celebrarēt i illa: ad hoc. ꝯ. e. li. de ꝓuil. p exēptōem. i fi.

n ¶ Ecōuerso. hoc idē ꝓbabat oli p decr. ꝓdi. ex pte. vbi lata fuit sentēa interdcī i clez ⁊ pplm: ꝫ ibi vnū ēt supfluū: si interdco vno itelligeret alteꝛ inidām: ad idē. ꝯ. de ꝓb. c. i. lxiij. dinosce. cū li. videt tñ ar. ꝯ. insti. de iur. na. §. plebiscitū. vbi appellatōe ꝓpli vniuersi ciues intelligūt: ēt omneratis ꝓcijs et seatorib⁹: ꝫ illi ciuisdē, ꝓfessiois sit: isti vo alij: ad idē. xij. q. i. duo si. sic ⁊ exꝑsso laico i rescripto p gnālē clausulā: nō ꝓcuiē clericⁿ: vt no. ꝯ. de rescrip. sedes.

o ¶ Dñi. Mo. qꝛ secⁿ si ꝓp delictū ciuū: ⁊ hoc ēt ꝓꝫ. ꝺ. dñi dicit q culpabiles non exīstunt.

p ¶ Inidci. aliud ergo ē itdicē solū citatē: aliud citatē ⁊ ciues Et no. q ꝓna spūalis. s. inidcā bñ puiē vn⁹ ꝓ delicto alteri⁹ de hoc. i. q. iij. in ſima. xxiij. q. iij. i ſima. si tgī sūt iterdcī audire non ꝑmittit diuia. ꝯ. §. ꝓxi.

q ¶ Exē ipsā. ciuitatē intelligas: ⁊ exē ꝓtinēti i. ꝯ. c. ꝓxi.

r ¶ Careat. ⁊ sic violaret neruⁿ ecclastice disciplic: qꝺ cē ñ ꝺz ꝯ. de ꝑsue. cū int vos. ⁊ sic no. intelligēdū: vt res potⁱ⁹ valeat q̄z pereat. ꝯ. de v. si. abbate. ff. de re. du. l. quoties.

s ¶ Non ꝓpetāt. q: vniuersitas reos i laiara i quā ñ cadunt tra ꝯ. c. romana. i fi. vbi aūt tractam⁹ de his q̄ vniuersitati cō petūt: ita ꝺ illud cē penes vniuersitatē: qꝺ ñ penes singulos ff. de in ius vo. l. ꝫ si hac. §. q manumittit. canōiçata. xij. q. ij. q manumittit. ppls aūt ē idē hodie q fuit añ cctū ānos. vñ tē inidcō pplo ⁊ nō dū relarato: q nē ē dī iterdcs. vij. q. i. dicīs. xvi. di. hōo. ff. de iudi. ꝓponebat.

t ¶ Alicubi. ēt in loco ñ interdcō.

u ¶ Exꝑssis. a iure. j. e. c. vl. quo ad dina: quo ad sacra hēt. ꝯ de pe. ⁊ re. & in re. ⁊. j. e. qñ.

a J citas. J nidcā ciuitate suburbia ꝓtinētia edificia di

mnt intrdca: t intrdca eccla capella ptigua t cimiteriū ptiguz
dr interdū. hoc dicit.

b Suburbia. ad idē. ff. ō v. si. l. ij. t. l. edificia. t. l. alphen⁹.

c Prędca. s. ciuitas castrū vel villa. (t. l. in cōmēnd⁹.

d Vilipendi. ad idē. s. c. px. i fi. t. s. de ꝓsue. cū iter vos.

e Contemptib⁹. satis videt iudicis arbitrio relinquendū q dicant ptinentia edificia: t non dicē tiguis: vt. j. px. rñ.

f Ut pa⁹. hoc dicit qz celebrari pōt: lz nō vt pus. j. c. vl.

g Contiguis. cōtigua sunt quoz extrema se inuicē ptingunt.

h Sepeliri. ē si. j. c. is cui. ij. rñso. si. n. alicui interdr ingressus ecclę t sepultura cimiterij vt ibi. sed pone tūc tpis aliquē ibi sepultuz: t postea relaxatū est interdēm: numqd talis exhumabit. nō ii penitēs decesserit fm i no. q hoc no. s. de excess. pla. c. vl. qz res deuenit ad eū casum tē. ho. no. ꝛ. s. de cō. cc. vel al. consuluisti.

i Existāt. idem hūim⁹ i pollutōe. s. c. li. de ꝓse. ec. vel alt. c. vno. Est aūt sec⁹ eōrio vt ibi. s. qz cimiterio iterdcō non dr interdca eccla ēt ptigua: et ibi pz rō.

k Sq in eccla. declarat t approbat que no. b. de pui. max. in. ij. gl. inno. t ho. de excel. pla. tanta.

l Sanguis. intelligas hūani t iurios: de scie ēt itelligas humāo ēt vrōio: t de hoc vide pleni⁹. s. c. li. de cō. cc. l al. c. vno

m Vlodatus. isti iterdēs ē ingressus eccle. s. c. li. de pui. epo rū. vñ caueat: qz primo ē irregularitati. j. c. ti. is cui. i. ßn.

ñ Tñ. als nñ: als tñ.

o Jure. suspensi ergo a ꝓfessoribus suis ab officio ad certum tps eadē róe si celebrant nō icurrūt irregularitatē.

p Sciēter. sec⁹ ergo si ignoranter: nisi talis cēt ignorātia q excusare ñ debēt. s. de cle. ex. mi. aplice. s. de postu. c. i.

q Jure. j. e. c. vlt.

r Libari. ad idē. s. ō cle. ex. mi. aplice. s. e. de re iud. c. i. t. s

s Incligibilis. t ēt ipostulabil. s. ō post. c. i. qz violās (e. c. i. iterdm ēt postulari non pōt: vt ibi.

t Cū alijs. amittit ergo ptātē eligēdi actiuā t passiuam: t de hoc solet recitari. s. de ele. ne. p defectu.

a Quoniā. tpe interdci chrisma die cene dñi ꝓfici pōt: t cāz reddit t declarat no. p ho. s. e. pmittim⁹. p quā olim p babak quod hic di.

b Baptismo. p⁹ baptismū. n. sacerdos vngit chrismate i vertice ñ in fronte: qđ ē soli⁹ epi. s. de ꝓsue. ępto. pmū pz. de ꝓse. di. iij. postqz t duob⁹. c. se. t. c. pbris. t. c. nlls ministroz.

c Que. s. baptism⁹ t ꝓfirmatio.

d Adultus. idē hodie in pnia. qđ dic vt. j. e. c. vl.

e Interdci. vt. s. e. ij. ßn. t. s. de spō. ñ est nob.

f Dubiū. non exīstit. q. d. ꝓcesso baptismo t ꝓfirmatōe tpe interdci satis ē ꝓcessum ꝓfici chrisma. t ē ratio. quia vetus chrisma non dz cē vsui nec de illo veteri chrismate dz qs chrismari: t deponit sacerdos q de illo vetꝰ chrismate vngit baptizatū: nisi in mortis articulo: ō cō. di. iij. ligs de alio vñ oi anno in die cene ōbz chrisma ꝓfici t vt⁹ cremari: de cō. di. iij. litteris. vē ergo isurgit hui⁹ dec. dāmz qz si tpe interdci p mittunt sacra: q⁹ bus vtimur chrismate: t vetus chrisma non dz cē vsui ergo restat q permissū intelligāt eo tpe die cene chrisma ꝓfici: qz ꝓcesso ꝓncipali t accesso rii: de re. in. accesso. cū suis ꝓcō.

g S cui. approbat qđ no. ino cē. t ho. s. e. sacro

h Interdēs. ab hoie vel a iur. s. e. sacro. s. c. c. i. §. si qs. t. s. e. li. de pui. epoz. cū si.

i In ea. ergo se⁹ si eē eā: t h no. ēt supra vbi dicit i ipsa. si igr sub aer vel sub tētorio vel in domo ꝓuata celebret vel ꝓcelebrz forte celebrantib⁹ cū altari viatico: t vt. s. de pui. ō his

ptinentia edificia eoipso itelligi volum⁹ intdicta. nā lz p dicta videant alis murozuz ambitu termiari: hoc tñ cāu ne vilipēdi valeat snia iterdicti: qō fieret si posset in ipoz suburbijs vel ptinētib⁹ edificijs licite celebrari vt pus: expedit interptatōem fieri latiozē. Rōne ęp silī si sit ecclia iterdicto suppolita vel subiecta: nec i capella ei⁹ celebrari nec i cimiterio ipsi⁹ eidez ecclie ptiguis⁹ poterit sepeliri⁹: sec⁹ si ei ptigua nō exīstāt. dez.

Sq in eccla sanguis aut semis effusiōe polluta vl qui pnitib⁹ maiozi excōicatione nodatis sciēter celebrāt psumit: lz in hoc temerarie agat irregularitati tñ: cū id non sit expssuz i iure: laquz nō icurrit. Js vo q sciēter i loco celebrat suppolito itdicto: nisi sup hoc puilegiatus exīstat: aut a iure sit ꝓcessuz

eidē: irregularitatē icurrit: a q neqt p alium qꝫ p ro. pon. libari: t adeo efficit ieligibil⁹ q nec ad eligendū cū alijs ō debeat admitti. dem.

Quoniā in baptismo et ꝓfirmatōe: q nedū pueris sed ēt adultis ppt morem picm exhibi pnt licite tpe interdci: chrismati vtimur vnctōe: posse: lz terra interdicta exīstat: chrisma die cene dñi ꝓfici dubiū nō exīstit. dem

S cui ē eccle interdictus ingressus: cū sibi p ꝓsequs censeat in ipsa diuinoz celebratio interdicta irregularis efficit: si ō interdm h i diuis in ea se ingerat i suo agēs officio sicut pus. Talis quoqz si hoc interdicto durante decedat: nō dz in eccla vel cimiterio ecclastico: nisi pēitu erit: sepeliri. Sane sicut excommunicatio sic ab officio vel ab ingressu ecclesie lata

t. s. e. li. c. vl. irregularis ñ erit.

k Cimiterio. sic ergo interdca eccla interdm ē cimiliū. s. e. si ciuitas. i fi. ita interdcō mihi ingressu ecclesie t cimiterij vt h: nec h distinguēdū credo. an cimiteriuz sit ptiguū vel ñ vt ibi distinguit: qz illa distinctio hz locuz vbi res interdr. s. eccla: qz res ecclastica ptigua ipsi ecclie interdce ē interdca vt ibi: sed vbi refert interdictū ad hoīes vt h: quid ad eū an cimiterū nō sit ptiguū vel sit. t p hoc illuderet censure si posset in usto: lz nō in illo cimiterio sepeliri.

l Seqnte. ista ergo sūt paria quo ad hoc sicut quo ad id. s. c. c. i. s. c. statutū. cum si. t ꝓcor. ad hoc. s. de app. ad hec qñ. Et intelligas. pēe de suspensiōe ab ingressu ecclę vel diuinoz: vt sonat lra: qz in suspētione a tpalib⁹ puta ingressu possessionis vel pomerij vel interdcō aq t igni non hret hoc locū. ff. de ap. l. non tñ. talium. n. suspensionū vel interdcōrum effect⁹ dū suspenditur p appellationē: nisi ēt casus in quo dānatum publice interesset statim puniri. ff. e. ꝓstitutum. Quid in suspensione a bñficio: de hoc p inno. t ho. in p. dec. ad hoc qñ. t placuit inno. q in oi suspensione ecclastica nō suspēdat appellatio. ho. distinguit an suspendit a bñficio: t tunc cū ipm bñficiū spuale sit: vel ē opio: aut suspendit a pcepti one bñficij de qua ꝓstat q ēst tpalis: t tunc dū suspēdet

De sñia excōmunicationis suspensionis & interdicti

appellatio cius effectū: idē ſm eū ſi dicat ſuſpēdo te a ꝑbenda: ſecꝰ ſi dicat ſuſpendo te a canonia: qz illa ſpūalis ē. ſatis videret ꝑ hanc dec. q ſuſpēſio a bñficio bñ rcleuek ꝑ ap. ſeq̄nte: cum h dicat ab officio & ab ingreſſu ecclēſie tē. ſi idē eēt in ſuſpenſione bñficij h dc expreſſiſſet: puto igī ſolū i his mere ſpūalibus p q̄ ligat aia decre. hanc locum hꝫ.

a Religioſo. prima ps dcla rat dec. ſ. c. cū illo rū. v. q ſi clericū. Sed a fp̄obat qđ no. inno. & abbas ſ. de regula. ſtatui mus. & app̄obat qđ ibi no. ho. ſ. c. c. ij.

b Eo caſu. puta qz lēiter peuſſit ſ. e. pnenit. vel eſt debilis vel delicatus. ſ. e. mulieres & c. ca noſcit. vel ē eger vel i mort̄ articulo. ſ. e. q đ his vel hꝫ inimicitias capitales. ſ. e. dcetero. idē in ſimilibus.

c Exhibi. ſ̄m pi debat ꝑ dec. p. cū illoꝝ. vbi dī q ſi clericū peuſſerit ſecularē: nō niſi p ſe dē aplicam vt ſcā datū cuitet: abſolutionis bñficium poterit ꝓmereri. vñ videbat q idiſtincte mōchꝰ perc

cutiēs clericū abſoluendus eēt a ſolo papa: pp ſcādalū qđ eſt cū mōchꝰ clericū pcutit: cū dignuꝫ ſit cet⁹ clericoꝝ. xvi. q. i. legi. ſꝫ tex. ille ſane dꝫ intelligi ſm dc̄minationē hꝰ dec. nec. n. ꝓ eo q mōchi ſt dꝫ coꝫditio eſſe deterioꝫ. xvi. q. i. ſunt nōnulli. in fi. Et puto q ſi mōchꝰ ñ hꝫ vñ vadat: & mō aſterū ēt pauprimū ſibi, puidē nō poteſt: abſoluet illum epūs eo iure quo abſoluit inopes ſ. e. q de his.

d Clerico. ſupple vel laico.

e Nō poſſit. & ob hāc cām dicebāt ino. & ab. ſ̄m ih. dec. ſtatuim⁹. & ꝓ eis fac lex. ff. de ſta. lib. i. ſtatuli. vbi ſtatuli. q facē medio tpe fac vt fuꝰ ñ vt lib: ſꝫ ōrū ē. wz vt h: nec obſtat q cras poterit laicari: qz idē i clerico ſecularī i mioꝝ ordinū: & ꝓterea tē ecclia dica pſona xvij. q. iij. q. quis.

f Violētas. idē puto ſi volētes i caſu. ſ. e. ꝓtigit. i.

g Cāone. xvij. q. iij. ſiqs ſuadēte. quo ꝓulegio ēt int dū gaudet clericꝰ ꝓiugat⁹. ſ. e. l. de cle. ꝓiu. c. vno.

h Os q. corrigit no. ꝓ b. & alios. ſ. e. dccio. & h dic absolut⁹ ꝓp mort̄ ꝓclim vel aliud ipedimentum ab eo a quo alis nō poterat ſi ceſſante ipedimēto ſe non pñtat: ei ꝓmode pōt ei a quo alis abſolui debebat: recidit in eandem ſniam: idē in abſoluto q ſe dꝫ alicꝰ ꝓſpectui pñtare: ſi h oꝫ ñ faciat.

i Canonis. multu ſt caſus i qbꝰ eſt qs excōicatꝰ a cōne & qđ. ſ. xxxij. iducunt ꝓ oſtōnes hꝰ. vi. li. quos hic oēs oꝫdinati enūerabo. Prim⁹ ſ. e. li. ō cle. vbi ꝓcluſi. ſ. nulli. Secūd⁹. e. c. ſ. q ſi ꝓmiſſa. Tertiꝰ. e. ti. ſcīt cūcti. Quartꝰ. e. tit. gnāli. Quitꝰ. e. ti. fundamēta. ſ. q ſi ſecꝰ. Sextꝰ. e. ti. indēnita tib⁹. ſ. poſtremo. Septim⁹ de of. dele. c. vi. ſ. ꝑs vo. Octauꝰ ſ. de his q vi me. cā. fi. c. vi. Nonꝰ de iudi. mulieres. Decimꝰ de re iudi. ad aplice. in fi. Undecimus. ſ. de re. ec. ñ ali. hoc ꝓſultiſſimo. ſ. laici. Duodecimus. c. c. in fi. Tertiuſdecimꝰ de re. ꝺmi. c. vno. Quartuſdecimus: de cenſi. ℞℞. ſ. q vo. Quintuſdecimꝰ: de imu. ecc. clericis. ſ. nos igr. in fi. Sextuſdecimꝰ e. dec. v. ꝑlatis. in fi. iſti duo hodie ſūt ſublati p cle. de imu. ec. qñ. Septimuſdecimꝰ. eo. ti. qñ. Octauuſdecimus. e. tit. c. vi. Nonuſdecimus. ſ̄ ne cle. vel mo. c. ij. in ꝑn ci. Uiceſimꝰ. eo. c. in fi. Uiceſimuſꝓimꝰ: de he re. c. ij. i. rñ. Uiceſimuſſecundus. e. c. ij. rñ. ſed po tius credo illum canonē ferende ſnie vt ibi dixi. Uiceſimuſtertius. eo. ti. vt inquiſitionis. in fi. Uiceſimuſquartus: de ſciſma. c. vno. v. oēm. Uiceſimuſquintus. e. c. vſ. & nihilominus. Uiceſimuſſextus: de homi. ꝓ hūani. ad fi. Uiceſimuſſeptimus de iniuri. & dā. da. c. vno. Uiceſimuſoctauus de penis felicis. ſ. pñti. Uiceſimuſnonus. e. c. ad fi. Triceſimꝰ ſ. e. gāq. Duo aūt iducunt per hanc dec. q de iure vteri ſi erant: vt no. ſ. e. decetero. caſus quē hūmus. ſ. e. c. pr. & quē hēbim⁹. j. c. pr. ſt declaratorij vteris iuris & nō nouo iure ꝓmulgati: & ió int eos nō cōputant. Quintōgita tales caſus ex ꝑſōis & ducs tacitos iductos p cle. no. i. cle. j. e. ti. i gl. ē ſciēdū.

k Legitimū. aliq̄ exēpla poſui. ſ. c. pri.

l Decernim⁹. ñ dic ō clam⁹: & ſic ſuo tpe vā fuit opi. gof. b. & ho. q dicebāt eū ñ recidē: dicebat tñ ho. hoc ꝓtextu multi ſi ludūt cēſure: vñ ꝓuidendū eēt: mō igr ē ꝓbluum.

m Idē. ſ. q in ſuiam recidant ipſo iure.

n Hec. ſ. duo ſupⁿ dicta. ſ. pñtare pñtarijs & ſatisfacē iuri

o Um qs. declat & app̄obat no. ꝓ io. xv (az paſſi. io. an. ij. q. iij. oēs eccle. ꝓ b. & modernos. ſ. e. mulieꝝ. & h dic ſi ꝑcuſſionē i clicū ſine meo mādato: tñ noie meo fcāz rata hē az excōicatꝰ ſū: ſecꝰ ſumeo noie ñ ſit fcta: & ꝓ hāc dc. explica mꝰ regulas. j. de re. iu. ratū qs. & regulā ratihabitōem.

p Mādato. qđ ſiqs mādauit clicū vbari: & pꝰ eū añ manū ūlectōez reuocauit mādatū: ō mū mādatariꝰ ꝑcuſſit añ℞ fuo cato ꝑcuret ad cū. i hac qōe vi tenē b. ſ. e. mliēs. talē eē excōicatū: ad qđ bñ facūt iura ibi p eū all. & idē p eadē iura ibi tz ho. ē tñ ar. ℥. ff. ō acq. hē. ſiqs mihi bōa. ad fi. & ſ. e. li. ō. p cu. c. vi. i fi. ino. ibi dixit talē excōicatū ñ eē: tenēt tñ ō clpa ō q̄ alis pūri poſſit: canō. n. dolū regrit. bā. b. i ſi. qōnū ſuaz & nerialiū i qōe q̄ icipit aligs mādauit, dixit q talꝰ quo ad deuz

(ñ tenet: tñ quo ad

ecclíam excõícatus eſt. qõ vex videt.

a ¶ Clericũ. large ſumit: vt. xij. q. j. duo ſũt.

b ¶ Tuo noie. puta tui ꝓtẽplatione ſeruitoꝛ vl amicꝰ tuus clericũ q tibi iniuriã realé vl ꝛbalé intulerat peuſſit quem tu poſtea ratũ hñdo receptaſti ꝛ magis amicũ habuiſti. Sz qd dicei re tẽto hoc themate: ſi ille amicũ vel ſeruitoꝛé talẽ nõ receptauit vel illũ expulit: nec ꝓ aliqua exteriora pót apparere q̃ ratũ habuerit: ſed tñ in ꝛbi tate ratũ habuit i coꝛde. dixit hoſt. ſ. c. mulieres talẽ quo ad deũ eẽ ligatũ: nõ tñ quo ad eccliam militãtẽ q̃ nõ iudicat de occultis: de ſimo. ſicé nobis. ꝛ. ſ. e. a nobis. ij.

c ¶ Incurris. ex ratiha bitione ꝑdicta: dico ergo eũ excõícatũ ex nunc .ſ. exquo ratũ habuit: ñ extũc quo fuit facta inie ctio: lz infra dicaꝫ ratihabitioné retrotrahi: q: ſatis trahiꝫ ad tps anteriꝰ cũ ex facto ãteriori ligat lz ex nũc: nec. n. iñia excõicationis trahiꝫ retro ſicut alie ſñie. ſ. e. lz. que ſtatim ligat aut nõ ligat nec ſuſpẽdit effectũ ſuũ ſ. de ap. paſtoralis. ꝛ facit qõ dixi. ſ. e. venerabili ꝰi gl. pꝰ diffinitiuam.

d ¶ Cõpari. vt. j. ó reg. iur. ratihabitioné. ꝛ dic vt ibi nõ.

e ¶ Nõ ſit facta. puta inimicꝰ inimicũ ſibi clicum peuſſit: ego gaudeo: ꝛ forte illũ poſtea recepto ꝛ illi cõico.

f ¶ Beſtũ. j. de reg. iur. ratũ qs. ꝛ dic vt ibi.

g Alma mr ecclia. Contigit hec decre. i gbuſdã iuſ verꝰ vt j. patebit: ꝛ dicit hoc: tpe iterdicti ẽt ſani ad pniaz admittũtur: niſi ſint excõicati q nõ niſi i mortis articulo admittẽtur vl cãm dederũt inſdicto q nõ admittẽtur: niſi ſatisfactiãt vl caueãt, put pñt. itẽ illo tpe miſſe ꝛ alia diuina officia ſub pena diſtributõnũ ſicꝫ ꝑus i ecclíjs celebrant ianuis clauſis plane ſine excõicatis iterdictis ꝛ ſonitu cãpanaꝝ: ꝛ q̃ter i anno ake cũ cãpanis ꝛ ianuis apꝛis celebꝛare pñt: ꝛ excluſis excõicatis inſdictos admittere: ita tñ q̃ hi, ꝓpter quoꝝ exceſſũ latũ ẽ: non apꝛopinq̃nt altrari: i ceteris ſeruãdũ ẽ inſdictũ: ꝛ reuocata ſũt ꝑiulegia vltra id gbuſcũq̃ ꝓceſſa. hoc dicẽ: ꝛ pót diuidi q̃tuoꝛ ptes. Jn ꝑma ꝑmittit, pemũ vſq̃ ibi ſane. Jn ſcda i q̃ tractat ó ſacꝛo pnie: qũo ꝛ qbꝰ ſit exhibẽdũ tpe inſdicti: vſq̃ ad. §. ad ijcimꝰ. Jbi tertia: vbi tractat qũo diuina officia ſint illo tpe celebrãda: vſq̃ ad. §. ceteris. Jbi q̃rta ꝛ vltima i q̃ quo ad cetera ſuari ꝓcipit iterdictũ: ꝛ ꝑiulegia ꝑia reuocat.

h ¶ Cõmutat. q: ꝑm varietatẽ rẽpoꝛ ſtatuta expedit variari ſ. de conſang. ꝛ affi. nõ debet. ꝛ optime. lxuj. di. §. vex. nã ẽt ꝑiulegiũ reuocaꝫ. cũ tendit ad noxã. ſ. de deci. ſuggeſtũ. Et no. q̃ raro inuenies: ꝛ forte nunq̃ ſaluo eo qõ dixi. ſ. de here. cõtra xpianos. q̃ ꝓſtitutio bonã. reuocet ius antiquũ: gn ꝛba exꝑmat q̃ hoc denotẽt: vt hic vides hic ꝛ. ſ. de reſcrip. ſtatutũ ſ. de ꝓceſ. ꝑbẽ. c. ij. ó cẽſu. felicis. lz hoc nõ ſit neceſſe. vt. ſ. eo. li. de ꝓſti. c. ſ. é nõ vtile: vñ nõ debemꝰ eẽ faciles ad dicẽdũ ꝑ ſuas ꝓſtitutiones vetera iura vẽ cõnecta vbi id nõ exꝑmũ: qa ſi

clericũ tuo noie violẽtas: ſi hoc ratũ habuerꝫ excõicatio nẽ latã a canone icũcranter i curris: cũ ratihabitio retrotrahat: ꝛ mãdato debeat cõparari. Si vo iniecto ea dẽ tuo noie non ſit facta: tũc lz pecces ratã habẽdo eãdez nõ tñ ꝓpter hoc excõicatiõis vllo viculo inodaris: cuz qs ratũ hñe nequeat qõ eius nomine nõ ẽ geſtũ. Idez.

A Lma mater eccla plerũ q̃ nõnlla rõnabiliter ordiat ꝛ ꝓſulte: q̃ ſuadẽte ſubiecto ꝛ vtilitate poſtmodũ ꝓfultius ac rationabilius reuocat: in meliuſue cõmutat. Sane a noſtris oudũ fuit ꝑdeceſſoribus ꝓſtitutũ: vt i terris ſeu locis eccliaſtico ſuppoſitis i terdicto nulla: certis caſibus exceptis. Et ſacramẽtꝫ exceptis diuina celebrẽtur officia: vl miſtren tur eccliaſtica ſacramenta.

Quia vo ex diſtrictiõe hꝰi ſtatutoꝛ excreſcit indeuotio populi: pullulãt hereſes: ꝛ i finita pericula animaꝝ inſurgũt: ac eccljs ſine culpa eaꝝ debita obſeq̃a ſubtrahũtur: cum fratribus noſtris delibe ratione habita ſuper his diligẽti concedimus: q̃ tempore iterdicti ab homine vel a jure ꝓlati non tantũmodo moꝛiẽtes ſed etiã viuẽtes raz ſanitẽ etiã q̃ infirmi ad penitẽtiam: que ꝓpter ꝓnitatem et facilitatez hominũ ad peccãdum ſũme neceſſaria eſt: licite admittãt: dũ tñ excõicati nõ fuerint: quos admitti ꝑ terq̃ i moꝛtis articulo nolum

i ¶ Sacramẽtis. ꝓmittebat. n. baptiſma puuloꝝ: puta moꝛiẽtiũ ꝛ viaticũ: ꝓfirmatio i fróte. ſ. ó ſpõ. nõ ẽ nob de pe. ꝛ re. q̃ i te. ſ. e. riſo. ꝓmittebat ẽt ꝓfectio chrisma tis. ſ. c. q̃ſi. ꝛ celebrato miſſe ſemel i ſeptimana, ꝑ plic i endo corꝑe xpi, ꝑ ifirmis. ſ. e. ꝓmutum. tenet ẽt mfrimoniũ ꝓcũ tpe interdicti: cũ tenear ẽt ꝓcũ ab excõicato matoꝛi. ſ. ꝛ eo q̃ duꝛ. i ma. quaz pol. ꝑ adul. ſigſti. lz. n. illud ſit facz nõ tñ ſic ꝓferẽ gra ꝑ illud ſicut ꝑ alia ó hoc. j. q. j. geqd

k ¶ Inſurgunt. et oibꝰ his fuit ꝓuidẽdũ. ſ. de ꝓſti. c. ij. ó ſepul. c. j. Audiui de quodaz loco i mãchia: q̃ tãto tpe ſteterat iterdictũ: q̃ facta relaxatione hoies illi loci. xxx. ꝛ xl. annoꝝ q nũq̃ audiuerãt miſſã: vnde bant ꝓſbyteros celebrantes.

l ¶ Sine clpa. qõ regulariter eẽ ñ dz j. de reg. iur. ſine culpa cũ ſuis ꝓcz.

m ¶ Jiure. pone exẽplũ. ſ. e. li. de elec. vbi piculuz. §. ciuitas. de cẽſi. q̃q̃. de imu. ec. clicis. de vſur. c. j. ó penis. c. vlti.

n ¶ Sani. vide q̃ ꝓficaꝫ h̃ falſa opio quam poſuerat gof. ſ. de ſpõ. nõ ẽ nob i fi. vbi dicẽ rexꝰ pniam moꝛiẽtium: dicebat gof. ꝛ ẽt viuoꝝ: q̃ñ nulli denegãda ẽ pnia: allegat ꝛ pe. ꝛ re. q̃ qdã. de pe. di. vlt. c. vl. ꝓphetauit ꝛ ſuo tpe falſũ dixit: lz hodie ꝑ hãc decre. ſit vex.

o ¶ Ad, peccãdũ. q:, pcliuus ẽ curſus ad voluptatẽ: et nã imutarrir ẽ vitioꝝ. xx. q. iij. pcliꝰ. ꝛ ois etas ab ado leſcẽtia, pna ẽ ad maliũ. xij. q. j. ois etas. ꝛ nã humana facile labiꝫ ad delicta: i aũc. de monachis. §. ſi vo his. colla. j. vñ ẽ pnia ſecũda poſt naufragiũ tabula q̃ ſuſtinenũr pꝰ caſſi: ó pe. di. j. ſecũda naufragiũ. ꝛ pꝰ baptiſmũ q lapſus fuerit i pcuñ ꝑ eaz repaꝛat. ſ. de ſũ. tri. firmiter ad fi.

p ¶ Admittãtur. lz nũq̃d ratihꝰ ſanis poſt pniam dari poſſit euchariſtia. vi q̃ ſic: cũ ipſa ꝑ pniam itelligaꝫ. ſ. de pe. ꝛ re. q̃ i te. Sed dic ꝛ: nã licz eo caſu ꝑ pniam intelligaꝫ viaticũ: vt ibi: nõ tñ ſimpliciter euchariſtia: nã iſta ẽ regula a canone tradita: q̃ nulli penitẽ ẽ denegãdũ i mozte viatici. i. di. penitẽtes i fi. lz igit euchariſtia vt viaticũ eo tpe pmittatur his: q ſũt i via huius ſeculi non tamẽ ſanis reperio pmiſſum: ꝛ ſic antigrati ſtabo ꝛ dicã, pbibiti. C. de ap. ꝓcipim. ad hoc. j. §. prz. i fi. vbi dicit ſolũmodo.

q ¶ Articulo. tũc eni ipſi penitẽtes abſolui poſſent a ſacerdote: ẽt ſi tale ẽt excõicationis genus: q̃ nõ poſſent

De verborum significatione

absoluti: nisi a papa. xvi. q. iiij. siqs suadente.

a ¶ Idoneam. ergo non nudam: sz pignora vel fidei iussores. C. de v. sig. sancim⁹.

b ¶ Iurauerint. ad idē. ff. de doa. iter vi. z vx. p vfas. C. de epi. z clc. auc. guālr.

c Relaxatio. facit ad ea que no. ō pe. z re. q⁹ in te. in fi. igf si is ppi cui⁹ culpā latū ē iterdēm: satisfacē vult tollet interdictū: si ñ pp eī⁹ culpā: sz alteri⁹ ipe punit: eī⁹ satisfactio nō regrit. ff. e. si snia. §. i. si aūt culp abūl fuit puta ꝓsiliari⁹ vl auxiliari⁹: tz tollatur cautio z inuingat pnia: ñ relaxabit interdēm.

d ¶ Ecclīs. ñ itelligās de ecclesijs interdictis: sz sitj in loco interdicto: qō pz ff. §. i. ibi terris seu locis: ad idē. ff. de v. si. cū in ptibus. sic ēt loqf. ff. de pni. z re. q⁹ i te. de pui. q⁹ nnulli. ibi cū cōe terre fuerū interdictum.

e ¶ Mōsterijs. et nōie eccl'ax intelligūt mōsteria. liij di. §. hac aūcte.

f ¶ Sic ꝑpus. ꝯ statim deminat p se quētia.

g ¶ Inīdictis. qd de nō inīdictis. vīd rect a ꝺrio q⁹ eis p sentēb⁹ possit celebrari: sz dic ꝺrium q: interdicto loco oibus inīdictis itellr ibi audire diuina nisi sup hoc sint pīuilegiati: z videt exꝑssum. ff. e. li. de pui. lz. que decre. etiam videtur sup flua per istam: sz dic vt ibi dixi i ꝓncipio: immo si decreta. illa intellige retur ō pīuilegio iuris communis: puta dato hodie per hanc decretā ibi esset casus.

ad eādē. Illis ēt: ꝓpter q̄rū culpā dolū vel fraudē lata ē snia inīdicti: vel q̄ ad ꝓpetrā dum delictū: cui⁹ occasiōe ip sum inīdictū ē latū: ꝑbuerūt auxiliū ꝓsilium vel fauorem nisi ō ipso delicto si sint tales q⁹ idfacē valeant: pri⁹ satisfecerint: vel de satisfaciēdo idonea ꝺederint cautōez: aut si satisfacē nequnt: vel h⁹i cautionez ꝓstare iurauerint[b]: q⁹ cū potunt satisfaciēt: z ad satisfactionē h⁹i p eū vel p eos q̄ facere ipsaz debēt: z pñt p̄standā dabunt consilium z auxilium: ac iuxta posse suū fideliter laborabunt: non est penitētie beneficiū aliquatenus concedendū. Nec tunc ēt quo ad istos vel alios qui circa hoc mīme deliquerunt vbi ciuitas vel locus ali⁹ seu vniuersitas iterdicti exīstūt: faciēda ē relaxatio[c] interdicti sed ē eis solūmō īmiungenda penitentia salutaris. Adꝺ̄cimus ꝑterea q⁹ singulis diebus i ecclesijs[d] z mōasterijs[e] misse celebrētur: z alia dicāt diuina officia sicut ꝓpus: submissa tñ voce ianuis clausis excōmunicatis ac interdictis[g] exclusis: z campanis etiā nō pulsatis: z taz canonici q⁹ clerici ecclesiaruz: in quibus ꝺi stributōes quotidiane illis q̄ horis interssunt canōicis tribuunt[h]: si ad officia nō venerit supradicta: distributiōes easdē amittat sicut interdictō perderēt non extante: si diuinis officijs non adeēnt. In festiuitatibus vero natal⁹ ñi

pasche ac pētecostes z assūptionis⁹ virginis glorioſe cāpane pulsent: z iāuis apertis alta voce diuina officia solēnit celebrentur: excōicatis ꝓsus exclusis: sed inīdictis admissis: quibus ob reuerentiam dictarum solennitatum: z vt ipsi ad humilitatis gratiaz z reconciliationis affectum facil⁹ inclinent: ꝑfatis diebus p ticipationez permittimus diuinoꝝ: sic tamen q⁹ illi pp quorum excessum interdēm huiusmodi est ꝓlatum: altari nullatenus appropiquēt[k].

Ceteris: que circa obseruationem interdictoꝝ a nōis sunt ꝑdecessoribus instituta in suo robore duraturis: nō obstātibus q̄busuis ꝓuilgijs ecclesijs monasterijs ordinibus religionibus seu ꝓsonis ecclesiasticis secularibus vl regularibus exemptis z ñ exēptis sb quauis forma vel expressione verboꝝ ab apo. se. concessis[l]: que contra tēor rē pñtis constitutionis nulli volum⁹ suffragari: cuz q̄buslibet tam secularibus q⁹ regularibus sufficere debeat: vt tpe interdicti mō premisso diebus celebrēt supradictis.

Innocentius. iiij.

De verborum significatione

Entes[a]: z. j. Per illa[b] vba puilegij in spāles z ꝓpos ec. ro. filios vos recepimus ācos ffres exēptos ñ[c] itelligi: z ipsos ex illo i ꝓp os eiusꝺ eccle filios fuisse receptos: qꝺ ab alio q⁹ a ro. pō.

h ¶ Tribuunt. z illis tñ: ñ alijs tribui debēt: z ꝓsuetudo ꝺrij non vz. ff. e. li. de cle. non re. c. vno.

i ¶ Assumptōis. No. terminatā altercatōem q̄rentiū qō ē solēn⁹ festū: an festū assumptōis an natiuitat⁹ vīgis glorioſe: hz .n. eccla q⁹ sit celebr⁹ festū assūptōis vt h⁹ vides. Sed i his festiuitatibus q̄tum potūt celebrari. dic q⁹ i vigilia festi ad vesperas: qz tunc quo ad officioꝝ celebrationē incipit dies. lxxv. di. qō die. z. ff. de feri. c. ij. z credo q⁹ ꝓtinuare potērūt officiū vsz ad vesperas festiue diei inclusiue: cōpletoꝝ aūt et reliqua post vesperas cantare nō poterunt hz hāc formaz p iura ꝑdicta.

k ¶ Appropinquēt. vbi ore gratum: igf hēbunt q⁹ non peccauerunt: q̄ h⁹i q⁹ peccauerūt z meritoriā z spāle est i hac sententia ꝺrem iuris q⁹ aliuꝰ p alio puniat. ff. de iniuri. z ꝺā. da. c. vno.

l ¶ Concessis. erāt fies minoꝝ z ꝑdicatoꝝ z qdam alij ꝓuilegiati: vt certis suis festiuitatibus celebrare possent tpe inīdicti: interdū vsq⁹ ad octauas: hec z silia ꝓuilegia sunt reuocata: z puto ēt q⁹ hec vba gnālia reuocatū ꝓuilegium templarioꝝ z hospitalariorꝝ q⁹ in eoꝝ iocūdo aduētu sel'i āno apiebatur vna eccla i locō tpe interdicti: et celebrabant diuina. ff. ō pui. vt ꝓuilegia. z intelligas de ꝓuilegijs ꝓuilegijs q̄ respicit hec ꝓstitutio nō de posterioribus cū sibi vel successoribus legē iponē nō potuerit: lz iudicare potuiss⁹. ff. e. li. de rescrip. c. vlt. C. de legi. digna vox. de ele. i notuit.

a Entens. declarat h⁹ inno. qd significet vbuz ꝓuilegij: recēpim⁹ vos in ꝓpos filios eccle ro. z q⁹ locus dicat eē desert⁹.

b ¶ Per illa vba. q. d. posset illi hre alia ꝓuilegia: p q̄ eēnt exēpti: sz p ista nō fit: est. n. q̄dā ōclatio p quā ñ ꝓiudicat alijs desclīoib⁹: vt dic i fi.

c ¶ Nō itelligi. idē hēs in gl. hz sunt ꝓuilegiati.

ff. de pui. si papa. §. silr. z vide. j. de h⁹

d ¶ Latere. No. igr dñam inter legatos de latere r reliquos ad idē. ē. de of. leg. c. pe. r. ē. e. ti. c. i. satis ē ergo h̄ q̄ vba ali qd ꝓferāt r aliqd opant. ē. e. ti. abbate.

e ¶ Interdicī. satis puto idē in suspēsione: cū illa sit qdā interdictū: r oia ea ꝓinēt sub appellatōe cēsure. ē. e. ti. q̄rēti. Et qd dicit a quoquā intelligo ēt ordinario. nec obstat ē. e. ti. de pui. ne alig. q: vt ibi dr illa dec. non h̄z locū in religiosis q̄bus ꝓcessum ē p̄uilegiū tale rōne loci vel ordis: ad id ē. de pui. c. i. §. in eos.

f ¶ Penit⁹. s. q: non est memoria q̄ hitatus vel cult⁹ fuerit a christianis vel saracenis: r idē i sequēti casu. s. qñ habitatus vel cult⁹ fuerit. s. a saracenis: nec ē ꝯtrarij memoria. s. q̄ a christianis fuerūt habitatus vel cultus.

g ¶ Detēctus. ē. de re iudi. abbate. e. li.

h ¶ Constituēdas. petita lnia a papa: vt. j. v. q̄ in locis.

i ¶ Diocesanc. est ler diocesana r ler iurisdītōis de q̄bus plene no. r. q. i. in summa. r. ē. de of. ordi. dilectus. subeunt ergo lege iurisdītōis: ꝓter id q̄ sunt exēpti p̄ p̄uileg. alexā. vt legi.

k ¶ Petita. itelligas et obtenta. ꝓficēter aūt postulent: q: illā obtinebūt ē. e. li. de cē. romana. v.

l ¶ A sede aplica. als sufficit lnia dio. de ꝓse. di. i. nēo. (si vo. r ꝓcor. ad hoc. ē. de pui. aūcte. vbi quo ad hoc distinguit inter loca exēpta r nō exēpta.

m ¶ Examinādi. nc ad aiar regimē. pmoueant indigni: cū h̄ ca'u. pmotoꝝ inferat pena. ē. de ele. nihil ē. est. n. ars artium regimen aiar. ē. de cta. r q̄. cū sit.

u ¶ Ab eis. s. diocesanis epis.

o ¶ Subiecte. ꝓcor. ē. de pb. in laterañ. r. c. ō mōachis. r. e. li. r. e. ti. c. i. ē. de pui. cū r plantare. §. cū in ecclijs. r tales rēores sic istituti sunt ꝑpetui vicarij neq̄ntes absq̄ cā rōabili remoueri. ē. e. li. de ca. mo. c. i.

p ¶ Bonis. pñcūq̄ ꝓueniāt: licite tñ acqsitis: de hoc. xiij. q. v. in summa. ē. de decī. ex trāsmissa.

q ¶ Agbus clericis. s. ordinis sui.

r ¶ Persoluāt. sz in quo sunt ist̄ p̄uilegiati quo ad hoc: nonne ist̄ fies de iure st̄ p̄uilegiati: q: ñ teneant ad decimas labor r noualiū. ē. de deci. ex pte. i. sunt. n. ist̄ de q̄bus h̄ papa logt: cēplarij hospitalarij hierosolymitani: q cū tiberiaceī. epos q̄ nem hēbant sup diuersis articulis in q̄ cā ꝓdurerūt p̄uilegia supi⁹ dicta. Sciendū ē. q̄ ist̄ fratres laici sunt ex ordie: q: ordinem clericalē non h̄nt: quidā ex eis sunt milites. ē. de sen. ex. canonica. alij sunt clerici: ist̄ igr fratres de laboīb⁹ r noualibus q̄ colunt: solvent decimas sibūpsis. i. clericis fratribus ordinis sui: qui clerici de his decimis epo non dabunt quartā: quā als de iure cōi debēt hr̄e: de of. ord. q̄rente. de ꝓscrip. de q̄rta. est. n. quarta de lege, diocesana. ē. de of. ord. pquēr ētc

vel legato ab eius latere destinato iterdici vel excōicari a quoq̄ nō valeāt declarari.

Illū locū desertum i pmissis intelligim⁹: q̄ non hitatus pēitus neq̄ cultus fuerit: vl vltra memoriā hoium fm i dulgentiā lucij ē sub saracenoꝝ ptāte detentus: cēsētes eccl'a in talib⁹ desertis locis a fratribus ipsis ꝓstructas: seu ēt ꝓstruendas in eo plēa libertate gaudere: vt fz idulgentiā lucij nihil ab ipsis legis diocesane noīe valeat p epos exigi: que fm p̄uilegium alex. non possunt interdicto seu excōicationi supponi: quas in locis huiusmodi dicti fratres habeāt ptātem petita a sede aplica licētia cōstruendi: easq̄ cū suis plebibus per suos clericos idoneos gubernent: q̄ ratione plebium examinandi epis p̄sentent: vt ab eis curam recipiant aiarum: cum plebes epis sint subiecte.

¶ Ceteruz dicti fratres decimas ō laboribus r noualib⁹ suis: quos pp̄ijs manibus aut sumptibus excolūt: r alijs bonis sibi a deo ptitis ꝓuentibus clerico ordinis sui: a quibus quarta vel tertia nullatenus exigat: cū integritate psoluāt salua moderatōe ꝓcilij generalis. In alijs eorum possessionibus iure cōi seu quolz alio eccl'ijs parochialibus et diocesano epo reseruato.

¶ Per declarationem aūt huiusmodi nolum⁹ defensionibus alijs seu iuribus partium derogari. Nico. iij.

Constitutōez felicis recō dationis greg. pape p̄decessoris nostri editā in ꝓcilio a q̄ nulli sunt exēpti: vt. ē. vidisti. Si igr hñ aduerī per hec sua p̄uilegia ist̄ obtinēt hus in eo: q: erquo sunt p pij r spales ec. ro. filij ab ipso epo interdici vel excōicari non p̄nt. Itē q̄ rōne eccl'az per eos ꝓstructaz in locis desertis nihil lege dio. debēt epo. Tertio q̄ ꝓpter eas excōicari vel interdici nō p̄nt. Quarto q̄ solum per suos clericos eas gubnant. Quinto q̄ decimas laboruz r noualiū r alia q̄ colūt clericis sui ordinis: r sic sibi ipsi solvunt. Sexto q̄ de illis decimis q̄rtam epo ñ solvunt.

f ¶ Generalis. ē. de deci. nup. s. q̄ de possessionib⁹ q̄ sitis post ꝓcilium solūt decimas.

t ¶ In alijs. s. q̄s alijs colendas trādunt vel ab alijs colēdas recipiunt vel de q̄bus aūctāficēnt novalia magni puent⁹ puēie dant: vel q̄ sint ip soz quo ad p̄uilegium r directum dñium: tñ pochiani eas possident r tenent: pone hñtes eas p emphitheosiz: ad hoc. ē. decī. dilecti. r. e. li. z. r. ē. e. qd p novale. ad fi. de acqsitis p⁹ ꝓcilū dixerat. ē. pr.

u ¶ Per declaratōem. No. vbum si agētur ō exemptione: r exēptio nō ꝓbarēt: r ꝓnunciarēt ꝺ opponētē hñ fieret ꝓiudiciū saltē quo ad eū: iz non quo ad supiora. ē. de pui. cum olim. de resti. in ite. c. ij. q: si nō appellatur a sniā ꝓtertu p̄uilegio ꝺ de novo reptorum nō renocak sniā. ē. ō re iudi. inf mōsterū. r. c. bona. iz h̄ ñ diffinitiue ꝓnunciat sed declarat quodāmō infloquendo: qd importent verba p̄uilegij. vñ licet per illud p̄uilegium quo sunt recepti in filios non sint exēpti si hñt alia p̄uilegia exemptionis hñ sunt exempti: vt dixi in ꝓn. non. n. ꝓnunciat illos exēptos vel non: sed ꝺclarat qd illa verba p̄uilegij importent. Idez in alijs casib⁹ de q̄bus supra dr.

a ¶ Constitutōem. Primo declarat manifestuz r eul dēs ē synonyma: r idē significare quo ad casū de ele. si forte. Scōo declarat ꝓspiratōes r cōiuratōes qui iurauerunt r statuerūt de nō recipiendo aliquē in cānonicū ad mandatū pape: donec possent resistere. Tertio declarat tale statutū detestabile r illicitū multi ex cāis. Scōa ibi eternū. tertia ibi statutū quoq̄. Et ꝺclarat ꝓnuz dēm vt. ē. dixi dcc. ē. c. li. de ele. si forte. r que ibi notāt gar. r guil.

b ¶ Lugō. ē. e. li. de ele. si forte. cū vba ad lfaz. s. sequūtur vsq̄ ad vbū nullo: vbi pōit declaratōem: r hec oia

vsqꝫ ibi exponē: vt ibi dixi.

e Defecisset. vt. ſ. c. li. de ele. c. i.

d Manifestum. videbat ꝛ: qꝫ ꝓstitutio si forte loqbat in euidēti ⁊ non manifesto: ⁊ aliud videt euidens: ⁊ aliud manifestū. Euidens. n. est qđ semp palam ē ⁊ euidēter apparet: ar. i. q. i. vt euidenter. ⁊ ſ. de accu. euidentia. ff. de ꝛhē. ept. l. ea que. quod. n. est in euidēti nulla pōt ꝛgruersatiōe celari. ſ. de coha. cle. ⁊ mu. c. vl. ſ. ō of. or. §. ceterū. e. ti. Manifestū vro aliqđ ꝓbatione indiget. xi. q. iij. cor de hoc no. ij. q. i. manifesta. ſ. de co habi. cle. ⁊ mu. vestra. Sed ꝓtrariū est verum p hanc ꝓstitutionem ⁊ merito. nam ꝓstitutio si forte regrit ꝓbationem examis in euidenti defectu: ⁊ ꝓbatur manifestum. ſ. de ele. bone. i. C. si mu. se mati. l. iij. ibi: nisi palaz ⁊ euidenter ex instrom̄ ꝓbatione cē. ⁊ ꝓterea hec duo videt synonyma. ſ. e. ti. cū oliz Mā ⁊ si oppoatur euidens defectus scie: non palā hoc apparet: sed est necesse examinatoez fieri: examinatiōe aūt hoc fiet certum ff. si cer. pe. l. certū immo et no. gul. in dec. si forte. q. si obijciatur contra electū q est oio illitteratus: ⁊ tō repellēdus: lz nō dicat euident vel manifeste in exceptōe hēbit locum dec. ipsius forma: quia idē est verb oz sensus: ⁊ tō idē ius esse dz. ſ. de ꝓsti. trālato. ff. ad. l. agl. illud. ⁊ ad hoc facit inſti. de exau. tu. §. sūr eum q lras nescit cē. ⁊ formule verboz hodie sūt ablate: inſti. de vr. ob. §. i. C. de formu. ⁊ ipe. act. ſbl. l. i. ⁊ ij. ⁊ vba ñ ōbēt ꝓualē tensui: sed eȝ. ſ. c. ti. intelligētia. ⁊ c. ꝓterea. ⁊. i. q. i. marchio. intelligam⁹ ergo euidenter ⁊ manifestū: cui⁹ ꝓbatio est i euidēti ⁊ manifesto: lz id i exceptōis forma ñ exp̄mat: als seq̄ret q si dico clecuz cecū: ergo nō addo euidēter vel manifeste: nō ꝯret locū ꝓstituto: qđ cēt absurdū.

e In visu. vñ oculo carēs ñ. pmouet. lv. di. si euāglica

f Intellectu. ergo siue mēoria siue itellēctu carent; ñ. p mouebit ad dignitatē. xxxix. di. per⁹,

g Intētōem ipi⁹. q. d. intētū bñ sunt ꝺuersa: vt dixi. ſ. i gl. videbat in ꝑn.

h Statuū. ex hoc ⁊ ex eo qđ dr i fi. videbat q cānonici possint facē statuta: dūmō als sint licita solet dici q caplm sine ep̄o statuta facē ñ pōt q tāgāt gnālē statū eccle: vel tāgant ep̄m vel ei⁹ iura: sic itelligak ō ꝓsue. cū ꝓsuetudis. ſ. de his q fi. a pl. nouit. ē. n. plat⁹ caput a q⁹ ñ licz mō bū recedē: de ꝓscrip. cū nō liceat. ⁊ hec vba sunt: ēt si caplm talia statuat cū af diacono ſuo vel ꝓposito l'alio q p⁹. ꝑm p̄ sit caplo. Si vo statuant sup his q ñ tagūt ep̄m l' statū eccle: lz sua singularia negocia: puta q certa mōis quotidianas ꝺuē tōes ꝺistribuāt: l' q certo mō ad caplm vocent puta p talē cāpanā l'alio mō: vel q certi tpib⁹ ēt ñ vocati veniāt ad capl̄z vl' his sūlia: satis pōt dici q sup his tz ipsi⁹ capli constitutō sine ep̄o als licita ⁊ legitima: ad ħ. ſ. de rescrip. edoceri. ſ. de ꝓsti. ex lr̄is. ff. q cuiuscq vn uer. l. i. §. ij.

i Predicto mō. ſ. cuz ꝓcuratorio capli ⁊ cōib⁹ expēsis.

k Canōicas. xi. q. i. cō iuratoūm. ⁊. c. ꝓspiratōnū. ⁊. c. se. ⁊ pena talū depō vt ibi. ut̄ ꝓspiratores repellunt ab accusatiōe ꝺnūciatōe ⁊ testimonio ꝺ eos ꝺ quos ꝓspiratores. ij. q. iij. ꝓspiratores. ſ. ꝺ accu. q̄lit. ⁊ q̄. ⁊ cū oporteat. de simo. lz heli. ⁊. c. p tuas. ⁊. c. cuz oporteat. Est at̄ ꝓiurare sil' vel vnū iurare: ꝓspirare sil' vel i idē spirare. credo at̄ q plat⁹ q huic cōstōni p caplm fcē auctez int̄posuisset: eadē pēa pūi ret. oia. n. nra facim⁹ gbus auctē iputmur. C. de v. iu. enu. l. i. vltra mediū. ⁊. ſ. e. li. ō pb. si cū. ⁊. c. si aplice. e. li. ⁊ p hāc dec. ꝓbat q ustrm, ꝓbat q crim̄. ꝑducit. n. publicū ius lz i quo pti nebat: q tales cānonici tale statutū fecerit: p qđ ꝓbabit illos esse ꝓspiratores: ad idē. ſ. e. li. de iureiū. cū ipōnib⁹. ij. q. vi. §. diffinitiua. v. nlls. ſ. ō his q fi. a pla. ꝯto. i fi.

l Libertatē. exhibēdi qđ ē. ſ.

m Laudabile votū. ſ. ō syndi. c. vno. vñ nec dolū fac q rē ō serit: vt litē effugiat. ff. ō ali. mu. iu. ca. fac. l. itē si res i fi. ⁊ magnū ē cōmodū a lite recedē: pp qđ idebitū p trāsactōem solutū nō repetit. C. de trāsac. l. ij. ff. de ꝑdi. ide. in summa.

n Ad peccādū. ad qđ statuto ꝓsuetudie vel iuramēto astrigi nō possum⁹. ſ. de ꝓsue. c. pe. ⁊ vl. xxij. q. iij. i malis. ⁊. c. si aliqd, et p totū. j. de rr, iu, nō ē, ⁊, c, i mal', ſ, e, li, de iure. c. i,

a Xſt q̃ seminat. ne crederet aligs hãc ꝓstitutionẽ esse subl latã: dõ sic decisse hic põit: vt hẽat ꝓ reꝓbata: ꝛ dõ ea loq̃tur. pemũ hui⁹ li. i fi. vbi dixi: ꝛ q̃: sic decisse venit sub bulla: ꝛ q̃. ſ. ét. phibẽt glosari. phibitioni parebo.

b Riuilegiũ. exẽptis cellis alicui⁹ monasterij: gd appellatio celle significet: h̃ ostẽdit.

c Legato. itelligo generaliter: sic̃ gnãlr logr ex quo aliꝺ nõ exꝓmit: et ẽ si. qꝺ dixi. ſ. c. li. de rescrip. statutũ. ſ. mñ. i glo. q: v̊bum.

d Cõmorãtes. lãge loqtur: q: iterꝺũ sũt istituti ꝑpetuo. iterꝺũ ad tps iterꝺũ ad solã moꝛaz ibi trahẽdã: de sta. mo. c. ij. ad fi. ſ. c. li. de tẽ. or. cuz nllus i fi. ꝛ de capel. mo. c. vno. ſz quo ad casũ no stꝛ nõ est curandũ.

e In aliquo. tolle desẽdat qꝺ̃ i fi. ꝛ iterꝛ repete: ſz defẽdat residentes tñ ꝛc.

f Hoc ẽ. ꝑpter hoc facit ad titulũ nostrum de v̊. sig.

g Secreta ꝛ solitaria. cella dr a celãdo ꝛ occultãdo: ꝛ sic hoc casu loc⁹ solitari⁹: ꝛ talẽ vitã ducẽtes digni sũt ꝓueniẽti honoꝛe. xvj. q. j. q̃ ꝓc. ꝛ ad has cellas religiosi etiã mẽdicãtes de platoꝛ licẽtia trãsire põt. ſ. e. li. ꝺ excel. pla. c. vno. Vl aũt large sumẽdo dicim⁹ cellas q̃ sũt ẽt infra clausurã mõsterij: vñ ex cã puta ꝑ ifirmitatez mõchi dispẽsat abbas cũ eo vt hẽat suã cellã ẽt cõe dormitoriũ tñ infra monasterij septa. xx. q. iiij. c. vl. ꝛ de talib⁹ cellis hoc ꝓuilegium nõ intelligitur.

h Cõuictu. i. cõmuni victu.

i Cõtemplãdũ. de vita ꝓtemplatiua ꝛ actiua dr. ſ. de renũ. nisi cũ ꝓuidem ad fi.

k Sicut nobis. ꝓuilegiato aliquo vt possit ꝓferre bñficia clericoꝝ suoꝝ: gd appellatio clericoꝝ suoꝝ designet ostẽdit ꝛc.

l Decedẽtiũ. nũqd talis posset ꝓferre bñficia suoꝝ clericoꝝ cedẽtiũ vel decedẽtium in curia romana. Itẽ nũqd possit ꝓferre beneficia clericoꝝ suoꝝ alio modo vacãtia: dixi. ſ. c. li. de ꝑ ben. q̃tuis. ij.

m Residerẽt. ex sola residẽtia si nõ iterecẽt dñis ñ peciperẽt quotidianas distributiões: vñ nec isti pcipiẽt. ſ. e. li. ꝺ cle. ñ resi. c. ſ. ꝛ sup hoc vide qꝺ ibi dixi i gl. no. qꝺ sigs dñs.

n Rñdem⁹. ꝑ hoc vi q̃ ista ꝛcre. sit vetis iur] ꝛclaratoria ñ noui. pmulgatoria: lz ar. ꝺ. ſ. ꝺũ dicit volum⁹. ꝛ q̃ sit declaratoria ꝑz: q: tractat ꝛ hbi sigr̃tione: ad hoc. ſ. e. c. ij. gr. ſ. in fi. nec bñ occurreret rõ gr̃e hoc cẽt ius nouũ ꝛ ñ vet⁹. ꝓterea ꝓuilegiũ ꝓus fuerat ꝓcessũ: postea ꝓuilegiat⁹ ꝓsulunt papã circa ꝓ uilegiũ ꝓus ꝓcessũ sic ẽ rñsũ: ꝑ qꝺ ꝑz: q̃ a ꝓcessione ꝓuilegij ẽt añq̃ emanasset hec ꝛcre. ꝓuilegiũ sic erat itelligẽdũ.

o Similibus. pone ꝓcedit ei ꝓuilegiũ: vt cũ clericis suis super pluralitate bñficioꝝ curatoꝝ vl dignitatũ dispẽsare possit: vel

Xſt^a q̃ seminat: ꝛ infra onifacius octauus.

p Riuilegiu⁹^b monasterio tuo concessũ: vt monachi siue fratres i cellis ad monasteriũ ipsum spectantibus habitãtes: ab alio q̃ a papa vel eius legato^c excõmunicari aut suspendi: vel ipse celle interdicto supponi non possint non fratres in ꝓziozatibus ecclesijs seu capellis eiusdẽ monasterij cõmozantes^d: aut ipsos ꝓziozatus ecclesias vel capellas ab ozdinariozuz iurisditione in aliquo^e: sed residẽtes tm̃ in cellis ꝛ cellas ipsas hoc^f est loca secreta^g ꝛ solitaria: que ab hominum separata conuictu^h sunt ad contemplandum^i: ꝛ deo vacandum specialiter deputata defẽdat

I dem.

eis ꝓferre ius ad vacaturas vl sita: ꝛ bñ dicit i his ꝛ sili. b⁹. q: i alijs casib⁹ dissimilib⁹ appellatio clicoꝝ: oẽs sẽ iectos clericos cõꝓrehẽdit. ſ. e. li. ꝺ rescrip. cũ tibi. ꝛ pt est eẽ rõ: q: hic de ꝓuilegio loqtur odioso: q: ꝑ m^m tollebat ius seu ptãs ꝓscrẽdi bñficiũ ei q̃ ad quẽ ozdiario iure spectabat: ꝑ scõm minuticuli⁹ dim⁹ ꝛ nõ deseruiẽs ecclie recipit stipẽdiuz: ergo bñ ambitiosa ꝛ restrigenda sunt talia indulta ſ. c. li. de ꝓben. q̃tuis. i. qꝺ nõ ẽ in decre. cum tibi.

Sicut^k nobis significar cũ rasti tibi gratiose concessimus: vt bñficia clericoꝝ tuozum cedentiũ vel decedentium^l posſis cõferre: qõq; ũdẽ clerici ꝓbendaꝝ suarum fructus percipiant: ac si i suis ecclesijs ꝑsõaliter residerẽt^m: vez quia dubitas: q̃ clericorũ tuozum appellatione obeant contineri: breui respondemus^n ozaculo: q̃ illos in his ꝛ similibus^o casibus tuos volumus itelligi clericos: q̃ pte non q̃siti ꝓpterea^p vel recepti sine fraude ꝛ fictione qualibet vere tui clerici familiares existunt: ꝛ i tuis expensis continue^q domestici commẽsales: etiam siquos ex illis alias quando ꝓ tuis^r gerẽdis negocijs abesse contingat.

B onifacius octauus.

De regulis iuris.

Non ẽ nouũ: vt aligb⁹ spãlit enumeratis generalis clausula subsequatur q̃ oia cõꝓrehẽdat: vt xlix. di. ꝑ totũ. xxiij. q. v. de occidẽdis. ſ. de ꝓba. qñ q̃ falsi. ſ. e. li. de ꝓcur. q ad agẽdũ. ff. ad. l. agl. si seruus seruũ. ſ. ingr lex i fi. C. ꝺ sacro san. ec. l. generali. Decirco p⁹ rubricas supra positas q̃ fm suas materias iuris regulas cõꝓrehẽdunt: ponit hic rubrica generalis ad materias vniuersas: de re. iu. Si queratur quare i ꝓncipio cõpilationis nõ posuit hmi. hãc rubricam: cũ sepe permittatur clausula generalis secutis postmodum speciebus: vt. ſ. de ꝓba. cũ rubricis ſe. de re. ec. nõ alie. cũ rubricis ſe. de regula. cũ rubricis ſe. ff. de serui. cũ rubricis se. posset dari coloratiua rñsio q: q̃ vltimo dicitur melius memorie cõmẽdatur: de cõse. di. ij. ligdo. ẽ autẽ vra solutio: ideo hũc ordinẽ obseruatũ: vt oñderetur ius nõ sumi ex regula: ſz regulaz ex iure. si enĩ a ꝓncipio posita fuisset: forsitã crederet aliqs q̃ ius sequẽs regulas ex regulis sumeret: i fi. igr ponit vt appareat ex iure q̃ ꝓcessit reglas sumi. ff. e. l. ſ. Videdũ ẽ igr ꝑ⁹ qd sit regula: vnde dicat: q̃liter constituatur: ꝛ quod sit eius officiũ: ꝛ que ipsi⁹ sit potestas. Secundo

videndū ē qd sit ius: vnde dicat: t quomodo hic sumatur. Tertio q̄ sint hec iuris regule singulariter: t clare eas ꝓsequēdo videbim⁹. Circa ꝑm regula ꝑm grāmaticos ē multox similiū collectio. Lex aūt describit regulā eaz ee q̄ rē q̄ ē breuiter enarrat. ff. e. l. j. Dicit aūt regula: qa regit vel normā recte viuēdi ꝓbet: et ab hac regla q̄ dī norma recte viuēdi dī regularis. dī cit etiam regula eo q̄ recte ducit nec abducit vel alio: trahit: q̄si a rega vl regula: q̄ idē ē qđ rectitudinis forma: sicut. n. p regulā nouit scriptor modū recte scribēdi: secator modus recte secādi t sic de singulis: ita p has regulas modū recte iudicādi cognoscim⁹: ad hoc. iij. di. regula. Est aūt regla latine idē qđ canō grece. iij. d. canō. Et dī regula, ppie q̄si regulariter va: q̄uis patiat exceptōes i se. Que aūt ptineant sub regula fuerūt opiones q̄ no. e. l. j. t fac qđ no. iij. di. regula. Subtilitatib⁹ tū circa hoc omissis breuiter t grosso modo sic dico: q̄ quo ad ptātes ꝝboz q̄ i ea, pferūtur vniuersalr vel saltē idefinite affirmādo vel negādo cōprehēdit exceptiones: alis nō diceret exceptio: sicut si diceret oīs hō currit excepto equo ticij. hec. n. nō ē exceptio: q̄ equus nō cōprehēdebat sub illa ꝓpositione oīs hō: sed si diceret: oīs hō currit excepto ticio: tūc, ppa ē exceptio: q̄, ppositio oīs hō bene cōprehēdebat ticiū: tollit ergo ticius ꝝtute exceptionis q⁹ ad māz de q̄ fit sermo: vt. s. dicat nō currere: sic quo ad iuris determinationē exceptio nō cōprehēdit sub regula: q̄ ꝛia ratio t plus ei i exceptione q̄ i regula: hoc ergo opatur exceptio: vt illud qđ alis sub ꝝbis regule cōprehendebat ad determinationē regule excepti⁹ ꝝtute tollat. Cōstituit aūt regula vt. s. dixi p ꝝba q̄ de sui natura oīa cōprehēdāt. i. p signa vlia affirmatiua q̄ oia comprehēdūt. s. e. c. ois res. t. c. defleat. ff. e. l. ois diffinitō t. l. oēs actiones. t. l. oia fere. t. l. oia quecūq⁹. Ité p ꝝba negatiua q̄ vniuersaliter negādo excludūt oia: vt. j. e. nemo pōt. j. t. ij. t. j. e. nullus. j. t. ij. t. ff. e. l. nemo. t l. nullus. Ité p ꝝba idefinita que simpliciter, plata eq polēt vniuersalib⁹. xix. di. c. j. s. de pnle. q⁹ circa. C. de here. ven. l. vlt. tiō oēs regule paucis exceptis tradunt p signa idefinita affirmatiua vel negatia: vt. s. e. t. j. e. t ff. e. ti. satis apparet. Ossiū aūt regule ē plures sīles casus simul ūigere dauo rationis: vt. ff. e. ti. l. j. Que sit potestas regule an. s. ꝓstituat ius de nouo: an antiquū recitet: dubitat. t vī q⁹ ius de nouo nūq̄ ꝓstituat: qđ iure t ipso facto, pbat: iure. ff. e. l. j. facto: q⁹ i octuagitaocto regulis infra positis nō ē vna ēt solā inuenire: q̄ ius de nouo ꝓstituat: vt i, psecutione patebit. Ecōtra vī: q⁹ regula catoniana de nouo statuit: q⁹ legata q̄ sūt iutilia ratiōe legātis tūi vel ratione legātis t legatarij: vel legatarij t ei⁹ a quo legatū ē ꝓstandū: vel ratione rei tūi: vel mutata ratione rei legate t psone legatarij tractu tpis nō ꝓstituātur: etiā si cā ipedimēti remoueat. ff. de regu. cato. l. j. i pn. t. ff. de le. j. l. cetera. ℌ. j. ergo ipsa regula ꝓstituit ius de nouo: ad hoc faciūt ifinita iura i q̄bus papa iudicat ex regulis: vt. s. de ꝓsti. c. ij. de rescrip. c. j. t. c. pastoralis. de iudi. nouit. s. de so. cōpe. si diligēti. de fi. istru. inter dilectos ad fi. t de ꝓsūp. dudū. de excep. cū venerabilis. de regula. ad aplicā. de ꝓsang. t affi. c. vlt. cum mille silib⁹: ex q̄b⁹ vī q⁹ ius sumat ex regla. Subtiliter dixerūt doctores: q⁹ tres species casuū ē ꝓsiderare: q̄dā sūt cā determinati: t i illis regula nō ꝓstituit ius: quia i uenit iam ꝓstitutū. Ité sūt q̄dā excepti a legis determinatione: t i illis silr regula nō ꝓstituit ius: q⁹ nō claudunt sub regule determinatione. Quidā sūt i q̄b⁹ ē cadē eqtas q̄ ē i casib⁹ a iure determinatis: nec tū reperiūtur i iure posita: t i ill⁹ regula facit ius, ppter idētitatē rōnis nō patētis ius situz casum ee diuersū. Apti⁹ dici possz: q⁹ aut ꝓstō iuris procedit traditiōne regule: t regula de iure iā ꝓstituto q̄si mātum de mā, pducit: t tūc, ppe hz locū distinctio ꝓdictox casuū: vt hz i iā determinatis t exceptis nō faciat ius: i nō determinatis i q̄b⁹ ē cadē ratō ius ꝓstituat: q̄z vbi nō ē ius ꝓstitutū aū regule dispositionē: sed iuenit sola simplex traditio regule: tūc ipsa regula ē ius vl iurꝭ ꝓstitutio t nō ab alio: q̄z a ꝓstituēte, procedit: t ita pōt itelligi ꝓdicta lex. j. de regu. cato, pbat hoc satis p antiq̄s regulas. s. e. t. q̄s ꝝtate ispecta eē iuenire pcessisse iuris traditiones. vides. n. p maiozi pte q⁹ vbi sūt decre. alex. iij. sūt pme i titul' maxie post ꝓsilia antiq̄: vt. s. de rescrip. ō renū. cū duab⁹ rubricis se. de of. vi. cū duab⁹ rubricis se. de his q̄ vi metusve cā fi. cū duab⁹ se. de do. t ptu. cū duab⁹ se. t multis alijs: t tū oēs regle. s. e ti. pceserūt. alex. iij. excepta vltima q̄ fuit luc. iij. g ipsū secut⁹ē vt ex cronica t decretaliū ordiatione sat apparet. Si igr ꝑma regula. s. e. ti. exēplificet p decre. s. de spō. ꝑterea. i. scda p de cre. t si gōnes. de simo. tertia p decre. de voto magne. t sic de singulis dico: q⁹ regule ille dicta iura pcesserāt: vñ regularuz dispositio nō potuit ex ipsis iurib⁹ sumi q̄ nō dū erāt: imo potius vī determinatio ipsox iuriū facta p regulas: ad h⁹ faciūt oēs ille decre. superi⁹ allegate: i q̄b⁹ papa, pnūciat p reglas: ego tū nō recedo a ꝝbis legis: t dico q⁹ p regulā nō statuit ius: sz ex iure sumit regula: als nō video qūo possz dici regla iuris. Sic. n. i regula ligni vel ferri necesse ē illas materias puenire lignū. s. vel ferꝝ: ad hoc q⁹ disponat ex eis regula: sic i regla iuris necesse ē ius qđ ē ibi mā puenisse: ad hoc vt regula ꝓssit ide disponi: t tūc, ppe logtur dicēdo de regulis iuris: als dicē debuisset de iure regulaꝝ. Et si dicat q⁹ i casib⁹ nō expōlis a iure vbi ē rō similis regula facit ius: hoc ē sine regula aliq̄ p iura q̄ hoc volūt: de rescrip. iter ceteras. de trāsla. iter cozpalia. ff. de legi. nō pōt cū si. t si obūciat de regula cato. dico q⁹ nō, ppe dī regula: nec iter regulas ponit. ff. e. t. t si dicat q⁹ alique regule p cessisse videant iuris expōsā traditionē: dico q⁹ ius qđ ē idē qđ rō: vt. j. di. ꝓsuetudo. ix. di. sana qppe. ab exordio rōnabil⁹ creature pcesserat. v. di. i pn. vel saltē dispositione pcedētis regulā ius pcessit: videōs. n. formato: regule sic cē debere de inf: qđ i ei⁹ saltē mēte sedebat formauit regulā: allegat tū regla, p iure nō tā ex origie q̄ ex forma: t potior ē ei⁹ cā, p quo facit regula: hz eni aduersari⁹ necesse oīdere rōnē q̄re i illo casu regla non logtur: t facit qđ dicā. j. e. vtile. Ad 2ᵐ quo q̄rit q̄ sit ius t vñ dicat t quomodo hic sumat. dicēdū ē breuiter q⁹ ius ē ars boni t equi tē. ff. de iusti. t iur. i pn. t dicitur a iustitia vt ibi t. s. de ꝝb. sig. ius aūt quā sūmum i rebus bonū est colere. xij. q. ij. cū deuotissimā. Jus aūt est generale nomē habēs multas species. j. di. ius generale. e⁹ species diuidas t subdiuidas: vt ibi p totū. t. ff. de iusti. t iur. p totū. Sumit aūt hic, p nro iure canonico: nō aūt, p iure ciuili: vt, pbat. j. e. in scda regula: q̄ de iure ciuili nō, procedit: qđ dic vt ibi dicā. Tertio aūt ordinate has regulas ē videre t pmo ꝑma.

Beneficiū ecclīasticū. Pone casū p. c. xvj. q. vij. sigs dūceps. s. de isti. ex frequētib⁹. ff. de decur. l. herēm⁹ modestin⁹. Sup rone aūt h⁹ regule sūdat decr. s. e. li. de eo q̄ mit. i pos. c. eū qui. qz, procedit cū agitur de beneficio ecclīastico i absentia partis lit. nō ꝓtes. nec fit missio i possessionez cā rei seruāde: q̄z sic sine istitutione canonica beneficium obtineret: considerat igit in hūficijs canonica istitutio non antiq̄ possessio: t sic nota casū in quo nō currit ꝓscriptio: idē ē i mrimonio carnali. xxxiij. q. v. q⁹ deo. s. de ꝓsang. t affi. nō dz. t idē i alijs casibus q̄ no. xvj. q. iij. clerici. t. s. de ꝓscrip. cū ñ liceat. Sumit aūt hic hūficiū largo modo: vt cōprehēdat dignitates ꝓsonat⁹ ecclīas oēs cū cura t sine cura q̄ cū titulo hūt: sic. j. q. iij. sigs dator. s. de ꝓcess. pbē. nulla. ff. de ser. expor. l. fu⁹. Sūmitur aūt iterdū stricte: vt distinguat a pbēda. xij. q. ij. alienatiōes

de ꝛcef. ꝑbē. ex pte. al icludit ꝑbēdā. j. q. iij. c. vl. de ẏ. sig. tua. Alibi stricte sūt ꝑ sol' simplicib' būficijs sine cura. ē. de ꝑbē. c. vl. t. ē. e. t. t li. ci i ill. t ibi rō ꝑz i lra. Cū igr i būficio quolibz regrat canonica ist'itutio: vt h: videdū ē qd sit ist'itutio. Jnstitu ere aūt ē ius canonicū i eccla vl' eccliastico būficio tribuē: qđ dic vt no. ē. de isti. auēte t iure cōi ad eꝓz spectat xvj. q. vij. nullus oio. de hē. cū ex iuncto i fi. non ob. de of. archi. ad hoc. qr istitutio ibi sumit ꝑ i'uestitura: t sic itelligat ō ere. de isti. cū veniss̄et. t qđ ibi no. Ulf ꝙ ēt capl̄z vacāte sede istituē possit: ar. vij. q. j. pōtifices. de hē. ad abolēdā. ē. e. li. de tē. oz. cū nullus. ar. ℈. xxiij. di. ꝓbū. lxxj. di. frnitatē. ne se. va. c. ij. dic vt no. ē. de ma. t obe. cū olī. t imiat hoc ē. e. li. de isti. c. vno. Jnt collationē aūt ꝑrationē t istitutiōez magna ē dīa: vt. ē. e. li. de ꝑbē. cū i illis. §. cū aūt.

non potest[a] licite[b] sine institutione canonica obtineri[c].

Idem.

Possessor[a] male fidei[e] vl

a ¶ Nō pōt. hec dictio pōt negatiue posita vt h necessitatē i ꝓrat cū aūt affirmatie pōit: necessitatē ñ iducit. Ad ꝓm. ij. q. j. c. j. ē. de accu. de his. Ad 2m. iij. q. iij. §. itē i crimiali. ẏ pōt de ꝑbē. de multa i fi. de ap. oblate ad fi. ff. de ar. ḡn ēt. t iō dic lex ꝙ ẏbū pōt necessitatē nō ipoꝛtat. ff. ō of. ꝓsi. l. sepe. t. l. se.

b ¶ Licite. supabūdat: id. n. dicimur posse qđ licite possum⁹ xxij. q. ij. faciat. vbi de multiplici potētia: t. ē. de rescrip. sciscitatus. per ber. t ino. de ꝛcef. ꝑben. accedēs.

c ¶ Obtineri. ℈ dicit huic regule. ē. de iurepa. cura. so. ibi nō ꝓ scribit eccl'ia tā ḡ būficiū: ſz vt ꝓpetas. Itē necessitas cā vl' pietatis vl' causa ipēsi obseq sine canonica istitutiōe possidet qs eccliasticos. puēt⁹: nec ex eo canonic⁹ vel būficiat⁹ ꝓpe dī. xij. q. ij. gcia ḡ suffragio. xvj. q. j. possessiones. t. q. iij. clici. t. c. si epūs ē. de mgīis qñ. eodē modo ñdet ad. c. xxxij. di. sig ẏo. xij. q. j. qr. l. di. studeat. ō cli. pug. i du. henric⁹. Itē ar. ℈. ē. de elec. i generali. ē. de iurepa. ꝓsultationib⁹. vbi possessio dat ius eligendi t ꝓscriptio. ē. de cā pos. cū eccla. so. ꝙ possessionē acgrītur ius eligēdi t pñtādi: qr ꝓcedit ex nr̄is actib⁹. ff. de acq. pos. l. j Institutio aūt ꝓcedit ex actib⁹ alioꝛ: q ad hoc vt valeat dz ee canonica: vt hic: i q ꝑcipue q̄tuo: regrūtur. 1° ꝙ ꝑsona sit q i stituere possit. xvj. q. vij. nullus. 2° ꝙ istitut⁹ sit talis q possit istituī: de isti. c. ij. qr nō laic⁹. vt ibi: vel ipse idē istituēs. e. ti. c. vlt. 3° ꝙ illi būficij istitutio ex iure ꝑpo vel deuoluto vel delegato ad istituēte ptineat. e. ti. c. iij. 4° ꝙ seruet forma ꝓstitutiōis illi⁹ ē. e. li. de clec. c. vl. Et no. ꝙ hec regula ē i argumētū ℈ clicū q ē i geta possessione būficij sui: t petit ab eo titulus possessiōis. ſ. istitutio: ꝙ teneat ille ñ oñdere. nā t libert⁹ ecclie ꝛz sit i quasi possessione libtatis. ꝑdat manumissionē suā. xij. q. j. c. lógigtate. t. c. se. t hoc. ꝑbat decre. de ap. ꝓsonas i ꝑte decisa: vbi ō h ꝙ lau. nā t possidēs ꝙ herede: vl' possessoꝛe cogit. ꝑbare titulū C. de acq. pos. l. cogi. ad hoc fac qō no. de ẏ. t ꝛtu. ꝓgit. in glo. vlt. circa mediū. In ℈ūū vſ: ar. xx. q. ij. q. ꝓgenitores. ē. de regul. vidua. t i ꝓ. l. cogi. ij. q. v. §. j. t ꝙ hoc fac qō no. ino. de ꝓcura. ex i'timatione. t ber. cōpos. de rescrip. caplm i glo. v. § itē q̄rit an executoꝛ ẏ. ſz fm hec. ꝓmā opi. tenebāt mel. t ber. ubi. ꝙ iura ꝑdicta. io. t la. no. c. di. ℈ morē. ꝙ clericꝰ hūs duo beneficia cogit dicere titulū: hūti aūt vnū solū sufficit possessiōez oñdere: ar. ad hoc. ē. e. li. de ꝓscrip. c. j. t de offi. oꝛdi. e. li. c. oꝛdinarij. Dici pōt ꝓmā ptē verā: cū eps ex suo officio vult videē istitutionē clerici: hoc. ꝑbat de ꝑbē. dilecto. vt ec. būfi. c. vno. Sc̄dam cū ali⁹ agit soꝛte dicēs: sc ius hie i ꝑbēda: tūc actoꝛ qđ asserueraꝛ tē. vj. q. vl. actoꝛ. t i palle. c. vno. vt ec. bñ. t. C. ō ꝙ ba. actoꝛ. t hoc. ꝑbat ex his q̄ no. ino. t ber. cōpos. i ꝑdcis gl. t ꝙ host. t de hoc de sumo. lz heli. sup ẏbo officij sui de debitu ꝛ.

d Possessoꝛ male fidei. ℙone cāū. xxxiij. q. ij. si ẏ go. ē. ō ꝓscrip. c. vl. Hec regula fm leges ẏa ē i ꝓscriptionc. x. vl. xx. annoꝛ. C. de ꝓscrip. ló. tē. auē. male fidei. i ꝓscriptione aūt. xxx. vl. xl. an. nō regrit bona fides. xvj. q. iij. §. pōt. ē. ō ꝙ

scrip. vigilāti. C. de ꝓscrip. xxx. vl. xl. ann. cū notissimi. nisi velis dicē leges ee coꝛrectas ꝙ ꝑdi. decre. de ꝓscri. c. vlt. vbi de hoc: qđ qdā abhoꝛrēt dicētes papā nō posse tollere leges: nisi quo ad suū foꝛ. alij vo dicūt papā idi sticte quo ad vtrunq foꝛ posse leges tollere: de hoc. x. di. ℈stitutiones. de testa. cū ecs. i his aūt tenēs medium credo ꝙ papa vbi nō hz tpalez iurisdictionē non possit tollere legez q° ad foꝛ ciuile: nisi i his i qb⁹ ḡnit piculuz

Glo' tpe nō ꝓscribit[a]. Idē Jne[b] possessione ꝓscriptio' non ꝓcedit[a]. Idem. Eccatū' non dimittitur

aīe: cū ptātes idisticte sint. xxvj. di. cū ad vex. x. di. quī. vbi de hoc t ḡ fi. sint le. cāni. ij. i his aūt i qb⁹ piculum aīe vnit quo ad vtrūq foꝛ tollit legē. ꝑbat hoc de iud. nouit. de ꝓscrip. c. vl. de sēdis nupt. c. pe. t vl. ē. e. li. de foꝛo cōpe. c. vlt. de inrcur. c. ij. e. li. de excep. c. ij. de sē. ex. decernim⁹. nā i his leges sacros canones imitari ñ dedignātur. ē. de iudi. clerici i auē. vt nō luxu. ℈ na. colla. vj. i auē. vt clerici apō. ꝓpos epōs. §. si vo ecclasticū ex qb⁹ satis posset iferri: idē de iure canonico circa hoc qđ de iure ciuili. Sciēdū ē aūt ꝙ fm nos nō solū ab initio ſz i q̄libet pte ꝓscriptionis dz ꝓscribēs ēt cognoscere bonā fidē: vt hic t i ꝛcoꝛ. Jn his aūt i qb⁹ ḡnit legeī regrebat bona fides: sufficiebat ab initio bona fidē agnouisse: vt i ꝑdic. §. pōt. t. l. cū notissimi. Si aūt q̄rat de eo q cōpleta ꝓscriptione icipit hīe malā fidē: an teneat rē restituere. dic vt no. xiij. q. vj. c. j. t. xxxiij. q. ij. si virgo. t. ē. de ꝓscrip. vigilāti. Nō solū aūt i ꝓscriptione regrit bona fides vt hic: ſz ēt titulus q det cām ꝓscribēdi de hoc. r. q. iij. qr. xvj. q. iij. dilecto. de ꝓscrip. si diligenti. ar. ℈. c. ti. de q̄rta. t. c. ad aures. t. c. vl. vbi nō fit mētio de titulo. so. dic breuit ꝙ si ius cōe vel ꝑsūptio nō ē ℈ possessoꝛē: sufficit bona fides: als necesse ē allegari titulū t ꝑbari: nisi alleget ꝓscriptio tāti tpis cui ℈ nō sit memoria. ē. e. li. de ꝓscrip. c. j. Quid aūt sit ꝓscriptio qd vsucapio q̄ i eis regrātur: qs eoꝛ effect⁹: plene no. x vj. q. iij. i ſima. qūo iterrūpāt. e. q. §. pōt. ẏ. hec de pre scriptionib⁹. t. ē. de ꝓscrip. c. illud.

e ¶ Fidei. multis modis sumit fides: qđ dic vt no. ē. de fide catho. i rubrica. t. xxij. q. j. monet. hic sumit ꝙ ꝓscientia: sic. xxvij. q. j. §. ex his. de ꝓscrip. c. vlt.

f ¶ Ullo tpe. potes facē pūctū añ t post: t sic hēbis duos itellect⁹. ℙrim⁹ ē ꝙ nulla antiq̄ diex possessio tē. ē. de ꝓscrip. vigilāti. Scōs ꝙ nullo tpe ꝓscriptiōis debet agnoscere malā fidē. ē. e. c. vlt.

g ¶ ℙscribit. si ergo possidēs ꝓsciam hz rei aliene ñ ꝓscribit ℈. xvj. q. iij. placuit vt ḡū qs. ē. de ꝓscripti. c. j. ibi ꝓscribit q cert⁹ ē rē ee aliēā. so. illō spāle i fauoē fidei catholice: sicut alia: vt. ij. q. vij. si hereticꝰ. ē. e. li. de hereti. c. j. t. iij. C. de ꝛpali audiē. l. nemo cū si. ꝑterea satis vī suā ꝓsciam purgasse t bonā fidē agnoscere q ꝛp̄ dñm regsiuit: ar. j. c. sciēti cū suis ꝛcoꝛ. t sic aūcte canonis excusat sic. ff. de noxa. l. t ḡnāliter. vbi suscepit ḡ scit scruū alienū ḡ sibi ab alio bone fidei possessoꝛe fuerat dat⁹ ꝙ noxa: ex quo ver⁹ dñs regsit⁹ noxā emēdare non vult. itē ℈. ē. de iurepa. cura. so. vt ibi. t. xvj. q. iij. si sacerdotes i. j. glo. vltra mediū: qđ ēt videt ℈. Si q̄ratur qs dicat bone fidei possessoꝛ: t male. dic vt no. de ꝓscri. si diligenti i glo. pe.

h Jne possessione. hec regula supta ē ex lege. ff. c. t ḡ i fumte. ē. ꝙ quā ēt pōt hic poni ex⁹ casus t per c. xvj. q. iij. porro. t. ē. de ꝓscrip. cām q. ser⁹ cū ab alio possideat nō possideꝛ: vt i ꝓmo casu: hēticus t pagan⁹ vt i secūdo, laic⁹ ipūalia: vt i tertio. Sciendū ē autem ꝙ

De singulis mensis

possessionū alia iuris alia facti alia iuris ⁊ facti: ⁊ hec iterdū habet plurimū iuris ⁊ minimum facti: iterdū ecōtra qđ ꝓsequere: vt no. ꝫ. de cōcess. ꝑben. cum nostris ⁊ C. de acq. pos. l. j. vt ergo currat ꝓscriptio dz qs possidere de facto ⁊ de iure. de facto planū ē: q; q nō possidet nō ꝓscribit: ⁊ debz possidere ꝓpō nomine non alieno: als ille ꝓscriberet cuius nomie possideret. xxj. q. iij. clerici. de rest. spo. cū venisset i fi. de ꝓscrip. si diligēti. ff. de acqr. pos. q; meo debet ctiā possidere de iure: q; ad ꝓscriptionez regnitur ciuilis possessio. i. q; talis sit ꝑsona in quā cadere possit hꝰi possessio: vt ꝑbatur p iura inducta i ꝑn. glo. ad hꝰēt xiiij. q. j. i ꝑn. ⁊ qđ ibi no. ⁊ de ꝑba. ex lris i fi. ff. de vsuca. sine possessione. hoc dico: q; latci de facto iterdū possidēt decimas ⁊ spualia: vt no. bar. bnr. xiiij. q. j. i ꝑn. glo. magna i fi. ad hoc. ꝫ. e. li. de resti. spol. ad decimas nā vt ibi pz: aliud ē possidere: aliud legitime possidere. Et nō q; hec possessio facti dz cē ꝓtinua: q; si iterrūpat possessio: iterrupta ē ꝓscriptio. xxj. q. iij. ꝯ. pōt. de ꝓscri. illud. C. de ꝓscrip. xxx. vel. xl. annoz cū notissimi. si nō fiat iterruptio ciuiliter: puta p li. ꝛc. fm canones: videt q; amodo nō currat ꝓscriptio: q; ꝓsumit nimbare ⁊ mala fidē hadere: ꝫ leges q; de mala fide nō curāt: nouos xl. annos regnit: vt i pdi. ꝯ. pōt. ⁊ hoc no. io. xxj. q. iij. c. j. ⁊ qđ dicit regula de possessione: hoc itelligaf vl de q; si possessione: q; ico ꝓpalia nō possidētur ꝫ qđ possidentur. ff. de vsuca. l. segtur. ꝯ. si via. ff. de acq. pos. l. iij. i ꝑn. ⁊ nō. ꝓscribūtur. ꝫ. de cā. pos. cū eccla.

i ¶ Prescriptio. nec vsucapio. ff. de vsuca. l. iij. ⁊. l. sine

k ¶ Nō ꝓcedit. ꝓscriptio ē hꝰ iuris: parit. n. actioez vel exceptionē ex tpe: ⁊ ex ea acqrit dñium: ēt directuz fm mar. io. otra: de hoc. xxj. q. iij. ꝯ. pōt circa ꝑn. Vsucapio aūt ē acqsitio dominiū p ꝓtinuationē possessionis tpis lege diffiniti. ff. de vsuca. l. iij. ex qbus satis pz rō regule: que ꝓtrariū patitur de lege dicēte: q; capt⁹ ab hostibus vsucapit. ff. de vsuca. l. iusto. ꝯ. vlt. ⁊ nō nihil possidet: cū ab alio possideat. ff. de acqr. pos. cū heredes. ꝫ. i his. ꝫ lex itelligit q; vsucapit p aliū qđ habebat i pte state tpe quo captus fuit: vñ rediēs postliminio recuperat ptātem quā eius fictione videt ꝓtinuasse: ⁊ sic vsucapione dominiū q̄suisse: ꝫ si p se possidebat pdit possessionē: ⁊ ꝫ postliminio redeat fictio postliminij nō extendit ad possessionē que ꝓsistit i facto: ⁊ sic nec ad vsucapionē q̄ ex possessione ꝓcedit. ff. de cap. ⁊ postli. re. i bello ꝯ. facte. ⁊ de vsuca. l. si is q; p emptore vbi de hoc. Item opp⁹it ignozās possessionē ñ q̄rit: cū animꝰ sit de substā tialib⁹. C. de acq. pos. ꝫ. ff. de ac. pos. l. ꝫ. ⁊. l. quēadmodū. ⁊ nō ignozās ꝓscribit. ff. ꝑ solut. l. ij. ꝯ. celsus. io. ignās p se possessionē nō q̄rit: nō bñ pōt ignozās querere possessionē mīnisterio filij vel serui quē hz i ptāte vt i ꝛio: ⁊ sic vsucapere vt ibi. Ite opponitur de decre. ꝫ. de bo. ⁊ contu. ꝓtingit. ibi. n. ꝓscribit aliter ille q; nō possidet. Sed pōt illud dici spāle i odiū illius ꝓtumacis q; nō permittit actorē igredi i possessionē fm decretuz iudicis causa rei seruāde vel tā missum expulit: ne sit melioris conditionis ꝓtumax q̄ obediens: vt ibi: nec debēt stulti melioris ꝯditionis cē q̄ periti. xxj. q. j. legi. ꝫ c. li. de ꝑben. eum q; bñ fecit. ff. q; vi aut clam. l. seruus. vel aliter ibi loqtur de quodā tēporis lapsu: qđ hēt aliquē ꝓstituere possessoꝛez tm̄: hic aūt loqtur de quodaz temporis lapsu: qđ per ꝓscriptionem iducit dominiuz vt. ꝫ. dixi: ⁊ sic nō obstat. vel dic q; canon fingit illum possidere in odium illius contumacis vt. ꝫ. dixi: ad hoc. ff. de bo. auc. iudi. pos. l. Quis. Sepe enim iura fingunt ex causa qđ non est. l. di. ferrum. vbi de hoc ⁊ translati. inter corporalia. C. de rei vx. acti. l. vna circa ꝓncipium. ⁊ de hoc supra de spō sa. is qui.

Peccati venia non datur nisi correcto. Idem.

l Peccatū non dimittit. hic ponit ꝓ regula ꝓbū augustini qđ habes. xiiij. q. vj. c. j. ⁊. ꝫ de vsu. cū tu. Et p hoc potes ponere casū p. l. ff. de vsucap. segt. ꝯ. qđ aūt.

6 Et no. q; est pctm̄ delictum ⁊ crimen ⁊ hec inter fm augustt. hec ē dia: q; pctm̄ ē idē qđ ꝓcauus actus: delictū hꝰ bonī ōseruatio: q̄si derelictū: crimē hꝰ ē pctm̄ graue accusatione ⁊ dānatione dignissimū. lxxxj. di. c. j. i fi. ō hoc no. de pe. dis. j. si pctm̄. Qđ aūt dī i hac regla vez itelligas: si illō ablatū restitui ꝓt: vt i pdictis iuribꝰ: si aūt restitui nō pōt: restituetur ei⁹ estimatio: ēt si res illa casu pierit sine culpa sua: q; ipso istāti fuit i mora: ad hoc. xxj. q. j. ō crime. ꝫ. e. ō cōmo. c. vno. C. ō fur. ꝛtracto. Si aūt nec estimationē pōt soluē: q; euidēter ē iops: tūc bñ dimittit pctm̄: remanet tm̄ obligatio: ⁊ si postea ad pīguioꝛez fortunā puenireꝛ: teneret: ar. xxxj. q. vj. ligs. ꝫ. de sol. odoardus. ff. ō cessi. bo. l. is q. Nō tm̄ q; iops q dz ex ꝛctu suffrić si bōis ce dat. C. q bo. cedē pos. l. vl. iops q dz ex maleficio castigat ꝥ berib⁹. xij. q. ij. ffinitas. qđ ergo. ꝫ. dixi q; tenet si puenerit ad pīguioꝛē fortunā: vez dico si penas corporales passus ñ fuerit: als sec⁹ vt no. ber. fm ian. ō homici. sic dignū. ꝯ. cos i ꝑn. i. iij. gl.

m ¶ Restituat. qđ dic de restitutiōe: itelligas ni⁹ is cui faciendа ē restitutio liberalit remitteret: q; satisfactū itelligit quicun qs satisfaciat. ff. gbꝰmo. pig. vl hypo. sol. l. itē liberat i ꝑn. ff. de accu. si rē. ꝯ. satisfactū. lz ꝓpe ꝥ bis ihēredo: aliō sit restituere aliud remittere. ff. de ỽ. sig. si cū ꝓtoꝛ. ⁊. l. plus ē. ⁊. l. restituere Et qđ dico ō remissiōe vez itelligo: nisi i casib⁹ vbi remissio nō liberat: vt. ꝫ. ō rescrip. e. li. c. statutū. ꝯ. siqdē. ⁊. ꝫ. ō cēsi. exigit i fi. Restitutio aūt ista faciēda ē ei a quo fuit extortū: vl ei⁹ here dib⁹ si extāt. xviij. di. qñ. ō vsur. cū tu. C. ō sol. iuuto. Cuꝰ aūt expensis nimi debeat ad eos: si sint remoti: no. iij. q. j. ꝯ. ꝫ no tādū. ⁊ i pdcā ō cre. cū tu. ⁊ tene qđ ibi no. hoſt. his aūt extātib⁹ soluet pauprib⁹ vt ibi: ⁊ eis extātib⁹ pauprib⁹ solues ñ liberat q: onꝰ ñ remittit tē. xiiij. q. v. forte. ō iureiu. cā te. ff. ō ꝓsti. pe. ꝯ. si hꝰ. ⁊ extꝛsii ē ō homic. sic dignū. ꝯ. cos. ⁊ qđ. ꝫ. dixi restituēdū ei a q° fuit extortū: itelligе si fieri pōt: si hꝰ nescitur a quo ponе casū ō iudeis. c. cū sit. pauprib⁹ erogabit, puidētia epi: vt ibi. Ite dico id vez cū turpitudo hꝰ fak ex pte recipiēt̄ ñ: si vo ex pte vtriusq; ⁊ trāsferk dñium: nec repetitio cōpetit nec restitutio ē dāti: ꝫ pauprib⁹ erogabit. xiij. q. v. nō sane. vl ecclie si sibi facta cēt iniuria. ꝫ. ō simo. ō hoc. ar. ꝫ. ꝫ. e. ⁊. veniēs. io. vt no. i ꝑ. decre. ō hoc. j. q. iij. ligs dator. ō hoc pone q; si supest ille a quo extorsi excōicat⁹ tm̄ ē: nūqd ei ōbeo restituē. sup hoc vide qđ no. xv. q. vj. nos scōz. ⁊. ꝫ. ō hēt. c. vl. Sacerdos lz dici ōponēdū i edē sacrā: ar. C. ō iur. emphi. l. ij.

n ¶ Ablatū. pone nihil ablatuli: ꝫ iuste dānī ōdi: exq̄ nihil ad me puēit: tō. teneoꝛ. n. dānū passo: al ñ remittit pctm̄. xij. q. ij. ligs ō elicis. ō iur. ⁊ dā. da. c. j. ff. ō cice. ⁊ effu. l. vl. tenet ēt heres meꝰ: lz ad me vl ad ipsū nihil puenerit ex maleficio fm canones: qđ dic vt no. xij. q. ij. cps q filios. de sepul. c. vl. ꝫ leges ꝫ. C. ex ōlic. ōfii. i ꝯtū hec. cō. l. vna. hec regla sic exposita nō patit istātiā: ⁊ adde qđ dicā. j. c. primo.

o Peccati venia. Colligit hec regula ex. c. xxiiij. q. ij. legat ꝫ. e. li. de scisma. c. vno. C. de here. manichcos. q; q̄ pones casū. Ad huꝰ aūt regule euidētiā scire debes: q; peccatoꝛ nō solū dcligit i deū: ꝫ ēt i eccliam. p ꝓtritionē aūt; q; contritio vtus vocatur delet peccatū quo ad deū: ⁊ p pniam susceptaz a sacerdote ostēditur deletū quo ad eccliam: de hoc dicꝛ. di. j. p totū. lz tamē per ꝓtritionē delet̄ tm̄ sit quo ad deum: tamē

adhuc de crie accusari pōt. xxxiij. q. ij. admonē. vbi de hac & de accu. de his ad hac. ff. de edil. edi. l. qd sit fugitiu⁹. si ergo semel ꝓuēt & penitet⁹ vlteri⁹ nō cogit penitē: si i iudicio accusat⁹ absoluit: vlteri⁹ ñ potent accusari: nisi i casib⁹ no. ij. q. v. hz hac ꝑpum. & i p. dec. c. de his. remissiones ergo fiūt ab ecclesia ꝓferētib⁹ ad hospitale pōtes vel alia pia loca nō ꝓsunt nisi correcti de qb⁹ dic vt plene no. de pe. & re. q aūt. Sigt Zriū ad hanc regulā. iij di. deniqz ibi. n. dak venia non correcto: hz ibi exponit venia. i. ipūitas: logt ergo hec regula de vēia culpe ñ pene: qō pz dū dic pcti vēia. pp scādalū. n. cuitandū iterdū relinquunt pcta ipūita. l. di. vt ꝓstituēt. xxiij. q. iij. gd. i. cū si. ꝑ quoz igr mortali debet duplex pēa eterna & tpal: de pe. di. i. si pctīs dauid. venia tpal interdū in hac vita dak ñ correcto ex cā: & sic logt Zm: iterdū sīne cā. xxvij q. i. siq. etna aūt ñ: & hac dic hec regula. ite Z de pe. & re. qō qdā t. c. officij. vbi dak pēa ñ correcto: hz dic q hz ibi ponat pēa nō tī dak remissio: & tō pēa illa inutilis dī quo ad vitā eternā de pe. di. iij. ad fi. & di. v. falsas. merito aūt dak pcti venia correcto: qr correctōem nēcio hz volor pcti p̄cedē. nā vt dic aug. i canone: quō gaudeb te fore correctū: nisi ꝑmo te voleas fuisse puersū. xxiij. q. vij. c. vl. Correct⁹ aūt vlteri⁹ pctō: dicēdus nō ē. l. di. ferz. xxxij. q. i. apud misericordē.

Emo pōt ad ipossibile obligari⁹ idem.

a Emo pōt. hec regla sūpta ē ex. l. ff. e. t. l. ipossibilū. Scire debes q ipossibilitas ꝑpetuplex ē: iuris & facti & nāe De ꝑmo pone casum. lūij. di. abbati. de pac. c. vl. ff. de verb. ob. l. ink stipulantē. §. sacrā. stipulatio. n. rel sacre vel libi hois non tz vt tibi. De scōa ibidē & ff. de v. ob. l. gnālr. & l. se. nō. n. tz. ꝑmissio: si id. ꝑmitto qō ipossibile ē de facto: vt mōtes alpium vltra mare aferre. ff. de sta. li. l. cū hēs. §. i. Ite si dare ꝑmitto qō nā dari ē ipossibile: vt solē luna & stellas: vel facē qō nā ē impossibile ē fieri: vt celū ascendere vel diguo tāgere. ff. de v. ob. l. si stipuler. i. & ij. gn. h⁹ aūt regule rō satis pz: qr omis obligatio aut in dādo aut in faciēdo ꝓsistit. ff. de v. ob. l. ij. in ꝑn. hz qō non est: nec ee pōt: dari vel fieri non potest: ergo ibi ꝓstituī negt obligatio. Item obligatio actōem parit. ff. de ꝑcura. hz. §. ea. sed qō non ē nec ee pōt: obligatōem parē nō potest: & sic nec actōem. Ite actio ē ius psequēdi i iudicio qō nobis debet: insti. de act. ij. rñ. debē aūt est de alio hre: sed qō ñ ē nec ee pōt: de alio haberi non pōt: ergo ibi non ē actio: & sic nec obligatio. Mo. rñ q hec regula locum hz in matrimonio & vltimis voluntatibus & singulis ꝓtractibus in sentētijs & ꝓceptis. ff. q̄ sen. sine ap. re. l. vl. i. & ij. ꝑn. in ꝓfessiōib⁹. ff. de iter. act. l. in ꝓfessionib⁹. & ad. l. aql. l. ñ neraci⁹. §. vl. no. §. de ꝓfes. c. vl. Ite in legib⁹ & ꝓstōnibus q̄ debent ee possibiles. iij. di. erit. Est tī in hac dīa q impossibilis ꝓditio apposita in Zctu viciat Zctum: vt in ꝑallega. legib⁹. ff. de ac. & ob. l. non solū. & insti. de inuti stip. §. ipossibilis. In testamētis tī & mūmonio ob ipsoz fauoz hētur ꝑ non adiecta: de ꝓdi. ap. c. vlt. vbi de hac T. C. de isti. & substi. l. reprehendēda. & qō dicit hec regula ō ipossibili: intelligas ēt hac de turpi: & de hac dicā. j. c. non est obligatoriū. & c. in malis.

b Obligari. ēt iuramēto: qr temerariū est. xxij. q. iij. ꝑ totū & §. de iurei. sicut. & §. de app. q̄oni. nec obligat ēt nālr. vnde dicit lex. ff. e. ti. ipossibiliū nulla ē obligatio: vniuersale igr negatiuū oēm obligatōem denegat: nec cōmittit stipulato pene ꝑmisse. ff. de v. ob. l. si hō mortuus. Mo. ergo q si bonō ie ꝓstituēt ꝑ mittam centū hodie rome me tibi daturū: qr ipossibile ē ꝑmissum: nō nascit obligatio: vt hz: & est expssum isti. de v. ob. §. loca. ꝓterq̄z in casu. ff. de ver. ob. l. vl. §. si ink eos. s. qñ stipulator & ꝑmissor bonoñ. ꝓstituti notificauerint dispēsatoribus suis rome ꝓstitutis: stipulatōem eo die fore futurā: mandās ꝑmissor suo dispēsatori vt soluēt: & stipulator suo vt recipet ea die: ar. §. §. de do. & ibi. cū dilecti. ff. de arbi. celsus. ff. mā. l. si mādato. ij. §. paul⁹ rñdit. dic solu. ibi est vnū mandatū duo possibilia ꝓtinēs: & tō ad vtrūq̄z obligat: & si deficiat ꝑmū tenet ad 2m. hic aūt vna ē obligatio ñra & tota ipossibilis: vel ad minus ꝑmū ipossibile ex quo segtur sc̄ōm: ꝓterea ꝓtract⁹ sūt voluntarij. C. de act. & ob. l. sicut. iudicium aūt redditū ī ūnitum. ff. de ob. ob. inter stipulātē §. i. & ob hoc ēt nōuerūt gos. & ho. i. d. dec. cū dilē. q si iudex citet aliquē eo die quo ipossibile ē eū cōparē: q nō ē oīno inutile mādatū: imo hz non tenebit ꝓpere i die pp ipossibilitatē: tī tenet cōparē p⁹ die. & pōt cē huius rō: qr ꝓncipale ē ibi q veniat: accessoriū q vēiat tali die & ꝓncipale nō viciat ꝓpter accessoriū hz potī⁹ e ō: vt dicā. j. c. accessoriū. io. an.

Riuilegiū psōale psōaz psequitur: & extinguitur

c Riuilegiū psonale. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. l. ꝓuilegia q̄dā. & l. in oibus cāis. pone casum. vij. q. i. petisti. de aucto. & vsupal. c. ij. C. de legi. leges. in fi. ad idē. ff. de ꝓsti. ꝑn. l. i. i fi. ff. de cēs. l. etatē i fi. & ff. sol. ma. marit⁹. & l. se. vbi hēs marito exīe⁹ ꝓdēnat ī solidū ñ hīta rōe ne egeat: cū marit⁹ ꝓdēnarē: inq̄stū facē pōt hīta rōe ne egeat. ite in psonali ꝓuilegio qō dak pri pfono & militi vt ꝓdenet inq̄stū facē pōt qō cū psona extinguit. ff. de re. iur. l. sunt q in id. & l. pfon⁹. & l. ite miles. Et no. q dic ꝓuilegiū: qr ius cōe ad vnā psonaz direcū ad oēs extendit. lxi. di. miramur. de re iudi. i cāis. ff. de iu. & fa. igno. l. regula. §. vl. & idē i scriptis directis ad psonas: qr cū psonis extinguunt. §. de of. dele. qñ. sic & pacta psonalia psonas ñ trāsgrediunt. §. de trās. ac. & cōcio. & c. veniēs. ff. de pac. iurīs gētū. §. pactoz. & cōpromissum ñ extēdit ad hēdes: nisi de ipsis caueat. §. ō arb. c. vl. & intellige hec regula ō ꝓuilegio psōali. i. psone ꝓcesso. Idē si cēt psonale ex pte ꝓcedētis: vt. §. e. li. ō rescrip. si gfose. ꝓuilegioz ergo aliud psonale aliō reale: vt. §. ō p sūp. mādata. Si aūt simplr ꝓcedant an dicāt psōalia an realia. dic vt no. xxv. q. ij. in sūma. xvi. q. i. possessiones. §. de isti. cū vellent. & qō dī hī q ꝓuilegiū psonale extinguit cū psona: intelligas idē in reali: vt. l. extincta re extinguat ꝓuilegiū. xvi. q. vij. & hoc dixim⁹. de v. si. abbate i fi. ff. qū di. vsu. ce. l. vsufructu. qō dic ꝓz: qñ ipse res vel loca: puta ecclā ciuitas vel loca alia sacra vel ꝓphana destruunt supiorīs aūcte hz io. & lau. q hī no. ip. c. & hoc dixim⁹. ad hī de cō. di. i. placuit. de no. op. nū. c. ij. & in ꝑ. l. vsufructu. ñ ergo vlteri⁹ vocād⁹ erit aliqs clic⁹ illi⁹ eccle vel municeps illi⁹ loci: si aūt destruat ab hostib⁹ retinet oīa sua ꝓuilegia & remanēt ibi clici. vij. q. i. pastoral. xix. q. iij. q sel. Idē si aūcte supiorīs trāsferat ad aliū locū: l. alij vnat. xvi. q. i. & ꝓpīs. & c. se. ō re. do. qr mōstruz ff. de Zh. cp. l. ede. hz ino. q ad hī bū no. §. de no. op. nū. c. ij. & hz hī dicat ꝓuilegiū tē extingui cū extinguit ꝑsōa: interdū ēt aū extinguit: vt cū abutit ꝓuilegio: qr tē mētur extingui. xi. q. iij. ꝓuilegiū. & in casib⁹ ibi no. xxij. di. c. renouātes. & de ꝓsti. cū accessissent. & de ꝓui. accedēnb⁹. & de rect. suggestū. Ad hoc aūt qō dī hī q ꝓuilegiū sequit psonā ꝓtradic. §. de vsupal. ex tuaz. so. indetermiate cōcessum psonā sequi ꝓcise: vt hic. ꝓuilegiū aūt vsupalliū ꝓcedit cum determinatione loci & tpis: & tō extra locum psonam non sequit. tenor. n. ꝓuilegiorum attendēdus est & seruandus. §. de ꝓui. porro. & c. recepim⁹. vel dic vt. j. dicam. ꝓtra de ꝓuile. antiqua. xxi. di. deniqz. ff. ō of. ꝓconsu. l. vlti. vbi ꝓsente maiore: minor non vtit ꝓuilegio. So. ꝑale est ob suppiorīs reuerentiā: & dic vt. §

vl dic q̄ segtur ꝓsonā sp habitu: lz nō actu: sic ē vbi ad tps suspēdit iurisditio. lxxxj. di. sigs. vl ob reuerētiā superioris. ē. ō of. dele. volētes. vl ob certā cām. C. ō cur.

a Sfur. l. pe. §. j. de hoc dicā. j. e. q̄ alicui.

Semel malꝰ. póe casū i semel ꝓiuro. xxij. q. v. puulū. i semel ꝓtumace. ē. de ꝓsup. scribā. i semel calūniāte. ff. de accusa. l. ij ad hoc. xxv. di. c. vl. ē. de ele. sup eo ff. de decur. l. cess. hic gꝰ ꝓsumit cū q semel malꝰ fuit sp malū eē: t pót hec dici ꝓsūptio hois: q: ō hoiez sic ꝓsumit. pót ēt dici ꝓsūptio facti: q: ex semel facto sic ꝓsumit. pót ēt dici ꝓsūptio iurī: q: ius sic ꝓsumit ex facto vt ħ vides: t i iurib⁹. ē signatis: ō gb⁹ diūsis ꝓsūptionib⁹. ꝓseq̄re: vt no. p io. l. di. fer. xj. liij. dī. ffinitatē. p ber. de spō. ts q. p accur. ff. qō me. cā. l. nō ē ꝓbisse. hic gꝰ videl q̄ ꝓsumit ex ꝓterito circa pñs t futurū: iterdū ꝓsumit ex pñti circa ꝓteritū: iterdū circa pñs iterdū circa futurū: qō ꝓseq̄re vt no. xliij. di. mulꝫ. xxxiij. q. ij. cū p bellicā. ō ꝓsup. scribā. t i p. c is cui. lz aūt vt. ē. dixi: hec posset dici ꝓsūptio iuris: nō ē iuris t ō iure. admittit. n. ꝓbationē i ꝓtū: t ꝓbato q̄ penituerit vlterꝰ malus nō dī. l. di. fer. ō ꝓse. di. iij. c. ij. de rescrip. eā te. de testi. testimoniū. ff. ō edul. edic. q̄ ita. saluo eo qō dī. ē. de hēt. ad abolēdā. §. illos quoq;. ē. e. li. e. t. sup eo. Mo. gꝰ q̄ q semel fuit bonꝰ vl malꝰ sp ꝓsumit bonꝰ vl malus. lxj. di. miramur. t. ē. ō ꝓsū. mādata. t ꝓma facie qs ꝓsumit bonꝰ. xj. q. iij. i cūctis. de ꝓsup. duduū. ff. de le. ij. cū pī. §. rogo. Qui aūt sel malus sp ꝓsumit malus: vt hic t. ff. de re mili. l. non oēs. §. a barbaris. C. de suscep. t archa. l. si aliqd. li. x. t ꝓcedit ꝛcē ꝓsūptio: tñ ex ꝓsumētis nā cōmpta: tū qr nā hūana ꝓna ē ad delicta. xij. q. j. ois etas. i auc. de mōchis. §. si vro his. colla. j. Ide i fili: glubz ꝓsumit paup: q: nud⁹ natus fuit. xlvij. di. sic hi. C. ō ꝓba. l. ex ꝓsa. ff. ō magīa. pue. l. j. §. si magistratꝰ. vbi nū ꝓbat semel eē soluēdo adhuc idē ꝓsumit: t sic itelligit lex. ff. de ꝓuile. cre. l. si creditōes i fi. Querit aūt q̄re gs ꝓsūat ꝛ mutib⁹ plen⁹ t nō diuitijs: vide q̄ ber. t host. ō scru. c. vno. Et nō q̄ hec ꝓsūptio i terdū trāsit ad filios: q: q ꝓem icōtinēt hūit icōtinēs ꝓsumit: t ob hoc illegitimꝰ nō ꝓmouet. lxj. di. p totū. t metuit crimē parēt i filio. xxj. q. j. sigs cū. ad hoc. ē. e. li. de hē. statutū. de scisma. c. j. ad hoc. ff. ō edul. edic. q̄ si nolit, al sit suus. §. q mācipia. Jo. an.

b Rātū gs. Pone casū. lx. q. ij. c. j. §. e. li. ō sē. exēcū gs. ij. rū. ff. de neg. gest. si pupilli. §. lz si ego. vbi si lib hō gessit negociū filij vl ꝑ peculiare tñ ꝛ explatiōe ipius: ratihabitio seq̄ns pūis vl dñi nil opat: q: p ratihitōnē nō tenet vltra id ad qō ꝑ⁹ tenebat. l. ad q̄stitatē pecūlij. Cōtradicit ad hāc lfaz. ix. q. ij. lugō. xxj. q. j. c. vlti. ē. ō elec. q̄ sic. ō his q̄ fi. a ꝑ. cū nos. ō iurepa. cura. i his iurib⁹ hz gs ratū qō suo noie n̄ ē gestū. so. dixerī q dā: q̄ hz canōes poterā ratū hīe qō meo noie n̄ ē gestū p iura ꝑdicta vt no. ō rest. spo. cū ad sedē i gl. pe. lz hec solutio extirpat p hāc reglaz. alij dixerī hꝰ fallere i spūa lib⁹ i qb⁹ ratū hēo: qō meo noie n̄ ē gestū p iura ꝑdicta t hoc no. i ꝑ. ō cre. q̄ sic i glo. sic pz, vl dic q̄ i. c. lugō. fuit ordinatio facta noie, ppij epi: t spes i eo posita q̄ ratū hīet: vt ibi no. Veri⁹ dic q̄ ordinatio fcā nō a, ꝑpo epo bñ lz quo ad ordinē: lz nō quo ad executionē. ē. ō tēp. or. q̄ trāslationē. ē. e. li. e. t. c. j. t. ij. ibi igf epūs, ppij nō ratificauit collationē ordinus quo ad ordinē: q: nō erat necesse: sz executionē illi dispēsatiue ꝓtulit quā nō hēbat. Alia ēt iura nō, ꝑpe loquūtur de ratihabitione: sz de quodaz nouo ꝓsensu q̄ fuit valde diuersa: t sup hoc vide qō dicā. j. e. nō firmat. itē ō. C. ad macedō. l. vlt. vbi ratū hz pī ōctū filij suo noie nō gestū. so. duplicit pót eē gestū meo noie: vt calit: vt. ē. e. li. ō sen. ex. cū qs. t realr ad mei ꝓiudiciū: vt q̄ fili⁹ me⁹ mutuū ħbat suū meo assēsu: fit i mei ꝓiudiciū ff. ad macedo. l. j. t hoc possū ratū hīe: q: qō ibi tus reꝓbat p dissēsum apꝓbat p ꝓsēsum. Aln aūt vn⁹ iudex possit ratā hīe sniam latā p alium: dic vt no. ix. q. ij. c. j. de his q̄ fi. a pla. cū vos. de of. del. pudē tiā i glo. ij. i fi. t p bar. bar. i qōne veneriali: q̄ incipit eps muti.

Ratihabitionē retrotrahi t mandato non ē dubium comparari.

Idem.

Aūm sit ꝓtū⁹ iura obscu

de materia hui⁹ regule adde qō ifra dicā. c. pri.

c Ratihabitionē. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. t. l. hoc iure. §. decīcit. t. l. sēp q. §. j. Pone casū i iudicijs. ij. q. vj. nō solēt. ē. e. li. de iureūr. c. vlt. ff. de iudic. lz i maleficijs. ē. e. li. de sen. ex. cū qs. j. rū. i ōctib⁹. C. ad mace. l. vlt. t hz locū hec regula i casu. ē. c. pri. s. qui meo noie gessit ē: q: tūc ratihe ꝓfuit: t ratihabitio retrotrahit t mādato cōparabit. Unū no. q̄ si infra certū tēpus teneoz aliqd facere: t ali⁹ id fecit noie meo ifra tēpus quo id facere debebā debeo illud ratū habere: als ratihabitio nō, pdesset. ij. q. vj. nō solēt. ibi q̄ mox reus ratū hīet: ff. rē ra. ha. l. penul. ipurat. n. tūc culpa tacite renunciationis: ar. ō. ē. e. li. de ꝓbē. si tibi. j. Hec aūt regula fallit i casu. ff. de his q̄ no. isa. l. qd ergo i ꝓn. nō. n. notat isamia pī q̄ non iussit filiū ōhere cū muliere q̄ erat ifra tēpus luct⁹: lz postea ꝓsēserit vel ratū habuerit. ratio: q: ibi spectat iniūriā: vt ibi, vl ē ratō: q: lz ratihabitio egparet mādato vt hic: nō tñ iussit vt ibi: iussui enīz necessitatē iponit: mādatū nō: vt no. ex. l. ff. q̄ iuss. l. j. §. si ego q̄ro. t. ff. q̄ cū eo. l. j. t. l. si mādatoz. nec cōparat mādato quo ad spēm actiōis: q: dat actio neg. gest. ff. ō nego. gest. si pupilli. §. aūt ꝓtoz. vbi mādādo dat actio mādati. ff. de, pcur. l. lz §. ea obligatio. cōparat aūt quo ad effectū: t tō nō dixit q̄ ratihabitio sit mādatū: sz q̄ mādato cōparat. itē fallit i casu. ff. de offi. pcōsu. t lega. l. obꝑuare i fi. pcōsul. n. dādo legatū aīe q̄ igrediat, pniciā nil agit: si aūt postq̄ igressus ē: dationē illā ratā habuit: valet: nō tñ retrotrahit ad totū tps: sz ad id tñ qđ igressus ē, puiciā: vt ibi. rō: q: ratihabitio opari nō pt: nisi qō possz mādatū exꝑssū. itē fallit. ff. ō acgr. hē. q̄ mīdi bóa. §. iussū. vbi ratihabitio tutoris i adeūda hēditate mādato nō cōpatur: t cēt idē inenire i oīb⁹ i qb⁹ ꝓsiderat initiū: t sic nō ē ō. xvj q. iij. §. pōt. ff. e. q̄ ab initio. t. j. e. nō firmat. t ibi dicā t ō hoc p ber. ē. de pac. c. ij. t p gof. ē. g ma. accu. pos. isup. Itē fallit i casu. ē. de rescrip. nōnulli. vbi de hoc. t. c. ex pte decani in fi. vbi nō valet rescriptū ipetrati sine mādato: lz ille cui⁹ noie ipetratū ē postea ratū hēat: t hoc facit ius acq̄sitū illi ō quē fcā ē ipetratio: qō auelli ab ipso inuito nō pōt: ad hoc. ē. e. li. ō elec. ab eo q ō. t ē sile hinc regle i eo qō dic: q̄ ratihabitio retrotrahit: q̄ dic lex q̄ appellās ꝑdenat ō furto: si non, ꝓsequat ap. retro nō ifamia: vī. n. ratā hīe sniaz. ff. ō bis q̄ no. isa. l. furti. oli dubitabatur an idē i excōicatiō e pōap. lata: sz dic vt. ē. e. li. de sen. ex. lz. Et scire debes q̄ si faciēs ꝑdenat⁹ ē t satisfecit snie: n agit ampliꝰ ō ratihitē ad itereс: sz ad penā bñ. ff. ō vi t vi ar. l. j. §. quoties. ff. ō admi. tu. l. tres tutoꝛes. ff. ō iur. om. iud. l. a

d Aūm sūt ꝓtū. Hec regla sūpta ē ex. l. ff. e. t. (deo. io. an. l. fauoꝛabiles. pone casū. iij. q. ix. idicas. ē. e. de si. istrui. iter dilectos. ff. ō act. t ob. arrian⁹. Hec aūt regla ꝛa est: nisi actoꝛ foueat fauoꝛabilē cām: puta miīmonij libꝛat testamēti vl dotis: tē. n. fallit regla: q: fauēdū ē actoꝛi. xxiij. q. j. sigs accepit. ē. ō, pbat. ex lfis. ff. ō, manumiss. l. anūpe. Et hz hec regla locū n̄ solū i snia sceēda: vt. ē. j. ē t i tā lata: puta a duob⁹ ordia rijs: vno absolūcie t alto ꝑdēnante: lz. n. snia, p reo lata: nisi in

supradictis casibus. ff. de re iudi. c. vl. ff. de re iudi iter pares. Et no. q dic obscura: si. n. certū cēt reū cē obnoxiū puniret: q culpa ē relaxare victā. xxviij. di. q fuit. & hoc dico cū ē certū iudici vt iudici: sec⁹ si vt deo. ff. de of. oz. si sacerdos. vl vt hoi iij. q. vij. iudicet. de of. dele. pastoral. §. q vo. si certū ē cū non cē obnoxiū absoluit. ideo si dubiū vt hic vides: sā ct⁹ ē. n. nocētē absoluē q̄ inocētē pdēnare. ff. de penis abnte. & sic i re dubia ferē certa sntia. ff. xj. q. iij. gne. & de spon. de muliere. ad hoc. C. de trā sac. vt nīsū. sz hic nō ē dubiū: imo certus: q: erq⁹ actor nō, pbauit clare re⁹ dz absolui. vj. q. vlt. actor. vt ecc. bñ. vt nr̄m. C. de pba. actor. sic no. ber. de spō. inuenis. & vide qō de triplici ambiguitate no. xxxiij. di. c. vlt.

ra reo⁹ fauenduz est potiusq̄ actori⁹. Idem.

In iudicijs nō ē acceptatio psonaz habēda. Idem.

Ignorātia⁹ facti non iuris

a Reo. sic dicto a re q̄ petit: vl sup q̄ ipetit. ff. de v. sig. forus.

b Actori. ff. de iudi. l. sigs itētione. vbi ābiguā oīoez actoris i sui vtilitatē iterptamur. so. illō i pn. iij. i q⁹ fauet actori: h i fi. i quo fauet reo: qō dic vt no. de restī. spo. cū ad sedē i gl. ij. i fi. Jn sūma ig⁹ no. q i obscur⁹ potⁱ⁹ fauet reo q̄ actori: nisi fauor cause aliō īducat: vt. ff. dixi. hic ē q cū semiplene, pbauit actor. & talē cā i q̄ nō ē deferēdū iuramntū: puta crīal⁹ vl famosa vl ardua. C. de, pba. scīāt cūcti. C. de dolo. dolū. & C. qō me. cā. l. metū. absoluit re⁹. Si aūt talē cā i q̄ sit deferēdū: deferri dz reo: nisi ex circūstātijs psonaz & cause videat iudici illō deferē dū actori: de iureiu. c. vl. nec itelligas hāc regulā i obscur⁹, pbatiōib⁹ iduct⁹ a reo: q illas ꝫ eū iterptamur: de pba. lz. qō dic vt

c In iudicijs. Pone casū. iij. q. ix. ne (dicā. j. e. ꝫ cū. io. an. cesse. ff. de iudi. nouit. & ff. e. li. de rescrip. statutū. §. isup. & §. se. ff. de arbi. si cū dies. §. si arbit. alioz. n. honozes alijs nō debēt cē occasio nocēdi. C. de sta. & imagi. l. vl. ad hoc. xj. q. iij. si qs vo. Signant ꝫ ita ad hāc regulā. xl. di. c. j. xlv. di. cū beat⁹ xcvij. di. nobilissim⁹. xxiij. q. j. q ꝫ pacē. ff. de of. dele. sanc. ij. ff. e. l. de of. del. c. ij. & de sē. ex. q: piculosū. ff. de peñ. aut facta. C. de mo. msc. eos i fi. & ff. de sumo. p tuas. j. vbi de h⁰. so. i pēis ōferē dignitari & psone: vt ibi: & de h⁰ de trāsac. c. vl. ar. ꝫ. ff. de iureiur. cū gdā. dic vt ibi. Jdē i sedēdo vl assūrgēdo. xciij. di. nō oz. & no. iij. q. ix. c. vl. i iudicijs aūt vl inia nō ē hñda psōaz acceptio vt h. i cis. n. eq̄tās ē hñda. C. de, pri. sacr. scri. l. i sacr⁹. li. x. Jō i pnie exhibitione. xxvj. q. vij. sacerdos i pn. i fide xpi suscipiēda: de pse. di. iij. nō quēq̄. & i alijs sacris: de pn. fno. c. j. & i pauperū receptiōe cū sufficē possum⁹. xlij. di. gescam⁹. & i alijs opib⁹ pictatē. xvj. q. j. si cupis. h⁹ g⁹ qō dicī iudicijs soluit ꝫ ita. Et no. q iudicū iterdū ponit, p eo qō pcedit sniam vt h. & ij. q. j. sicē sine iudicio. & c. i pmis. Jnidū, p pdēnatiōe: de pse. di. ij. tio rē. Jnidū, p discretiōe. ij. q. vij. §. tria. Jnidū, p vltia volūtate ff. e. li. de sepul. c. pe. Et no. q lz iudex vti ñ ōbeat i iudicijs acceptiōe psonaz: vt h & i pcoz. nī vtile ē i arbitrarijs iudicē gr̄a sū hīc. ff. de of. dele. ꝑsuluit. & facē ō accu. nlli. & qō ibi no. caueat tū iudex ne i facīēda gr̄a icurrat penā ꝑstōnis: de re iudi. cū cīni

d Ignorātia facti. Pone casū i ignorātia facti: i oz. (ff. e. li. diato ignorāter a simoniaco. j. q. j. sīq a simoniac⁹. i eo qui ignorabat bñficiū reꝑuatū p papā vl alij collatū. ff. e. li. ō pbē. si bñficia. sīle. ff. e. li. ō rescrip. gr̄a. i eo q locat militi: credēs eū paganū. ff. locati. l. si ignorās. nō. n. disciplinā ptēpsit q militē ignorauit: vt ibi. Jn ignorātia iuris pone casū. j. q. iij. §. notā dū i fi. ff. e. li. de pbē. cū q ibi ꝑsult⁹ cē. C. de iur. & fac. igno. l. ij. & l. cū ge. Hec regula nō idiget glosīs: cū ei⁹ mā plenissime hēatur. j. q. iij. §. nōndū i textu & glo. xxxviij. di. i sūma. & de hoc dic vt ibi. Unū no. q cū q̄rit de pdēnatione expēsaz dicim⁹ q i pncipali cā, pbauit error: excusat ab expēsaz pdēnatiōe. ij. q. & ij. c. paulū. de elec. c. j. i fi. ff. e. li. ꝫ i cā ap. idūcte victⁱ⁹ pdēnatur victori i expēsis. ij. q. vj. oīmodo. ff. de ap. sepe. C. de ap. eos §. ne temere. Nō aūt h⁹ dūsiūris colligit p hāc regulaz i pncipali. n. cā ē error facti: q: i ea ex, pbationib⁹ q̄ i scō ꝑsistūt, pceditur: ꝫ i ap. cā, pcedit ex actis pōris cause: vñ ibi ē error iuris: & ió ñ excusat a pdēnatiōe vt hic. Et ió no. ino. & host. ff. de do. & ptu. sīnē. q si i cā ap. ñ, pceditp sola antiq̄ acta: ꝫ iducant, pbationes nouē: p q̄s p nūciet: tūc, pbabit errō bñ excusat vt ctī a pdēnatiōe expēsaz qō verū puto: & vi casus pdcē de re. ff. e. li. ō elec. c. j. in fi. Ad p^m di

O excusat. Idem.

Um q̄s i ius succedit: alteri⁹ iustā ignorātie cāz censet

Odia restrigi⁹: hīc. Idē.

& fauores pueniṭ ampli

ctū hui⁹ regule signat ꝫ ita. xxxiij. q. ij. i lectū. vbi ponitur pnia, pbabilit ignorāti factū: ꝫ illō ad cautelā. ite ꝫ de pse. di. iij. q bis. vbi ignorāter reb aptiq̄at⁹ ordinarij nō pōt: illō spāle & punit⁹ sine culpa: subest tñ cā. f. iniuria pmi sacramēti: vel dic vt ibi no.

e Uni qs i ius. Hec regula supta ē ex. l. ff. e. ti. l. q i alteri⁹. Pone casū. xvj. q. iij. si sacerdotes. ꝫ tuū. casū ibi no. & ō iurepa. cura. & ff. ō posi. l. j. i fi. & l. ij. ibi. n. heres vēdēs rē depositā: credēs illā fuisse defūcti ñ tenet ad rē ꝫ ad pciū: qō aūt i hac regla dī: vez: ē si cui ipso successor agat: sec⁹ si ipse agat: q: cert⁹ debuit cē ō facto suo: cū ad iudicū, puocat: vt i p. l. q i alteri⁹. & est si. q: deliberatorie dant reo ꝫ nō actori: q: cert⁹ dz esse ad iudiciū, puocādo: de hoc dicā. j. e. nō lz. cū ēt si agat, pbabil⁹ possz cē ignorātia. Intelligit aūt hec regla gnāliter de quolibz successore: siue sit singularis siue vlis: ō qb⁹ dicā. j. e. is q i ius. q vi ꝫ: ꝫ nō ē: q: ibi logt ō iure: h ō facto. vbi g⁹ q̄reret de pscriptione i q̄ sufficit bona fides qō dic vt. ff. e. li. de pscrip. c. j. pscriberet successor: bone fidei: qō ñ pscriberz pdecessor cū mala fide: vbi aūt requireret titulus: si iniustū titulū hñūt pdecessor talē q ñ det cām pscribēdi: successor q eodē iure vtit ñ pscribit. ff. ō diuer. & tē. pscri. l. cū hēs. & adūte: oz regla ista vēit exēplificatiue ad pcedētē: ignorātia facti, pbabil⁹ excusat vt

f Odia restrigi. Pone casū i p⁰ dcō. xxxv. q. iij. qō scripsi⁹ vbi pulegiū odiosū ō ꝫ hendo. f. i gdā, pbibito restrigit. ff. de deci. tua. i. vbi decie noualiū ñ accrescit laicis hūtib⁹ decias i feudū: vt. ff. e. li. de fi. pūb. c. j. & vl. Jn 2° pone. xvj. q. ij. c. ij. ff. e. li. de pui. lz. ij. rñ. C. ō sen. pas. & resti. l. j. q canonicata ē. ij. q. iij. i fi. & pcoz. ad hāc regulā. xvj. q. iij. §. pōt. ff. e. li. de pui. ne alig. ff. de libe. & posthu. l. cū gdā. si ergo ius vl pulegiū odiosū est: restrigēdū ē: si fauorabile ampliādū: vt. ff. si fauorabile: & odiosū vt macedonianū ampliat pactor: q: illi iurī ñ pt renūciari. ff. ad mace. ꝫ & si pī i fi. Jtē extēdit ñ solū ad pecuniā: ꝫ ad rē aliā data i fraudē. ff. e. tu. si iulianus. §. mutui. & l. iij. §. j. & p hāc regulā soluūt ꝫ iij dcre. de de ci. ex pte. iij. ad decre. e. ti. cū ptigat. i decre. n. ex parte erat fauor. f. pulegiū: & ió pcessis decis itelligunt cō cessa. nt noualia: ꝫ i decre. cū ptigat. erat odiū. f. pscriptio ff. de pscrip. vigilāti. & ió lz pscripseri decias: ñ videor pscripsisse noualia poste ifurgēta vt ibi. Et fac ad qōez quā no. host. ff. de pscrip. cū ex officij. de plato q pscripsit visitatiōe & nūq̄ fuit, pcurat⁹: modo pcut, pcuratiōnē: an sit audiēdus. & dic q nō. pscriptio. n. odiosa ē: & ió vnū sine altero acgri pōt p eā: nec tūc ē visitatiō annexa, pcuratio: ꝫ ius cōe fauorabile: & ió visitatiō q de iure cōi fit ānexa ē, pcurato vt ibi. odia igr restrigenda sūt: vñ alteri⁹ odio qs gnarī nō dz. j. e. nō dz. & adde hic qō ibi dicā. Jo. an.

De Regulis Iuris

CEcet ꝓcessū. Pone casū. xxv. q. ij. c. j. ⁊. ij. §. e. li. de ꝓbē. sicut nulla. i auc. coll. vj. Statutio q̄ de digni. i fi. vbi fiūssa. p dignitatē sibi delatā factus sui iur⁹ dignitatis siue administratione finita remanet sui iur⁹ ad hoc. §. e. li. de ꝓuil. c. j. i ꝑn. ꝓuilegia ergo ꝓncipis sp̄petua: ⁊ hoc ꝛc

Dari. Idem. CEcet ꝓcessū a ꝓncipe bñficiū eē māsuꝛ'. Idez. Ndultum a iure beneficium non est alicui auferendū. Idem. NOn firmatur tractu temporis quod de iure ab initio non ualet. Idem. Non firmat. Hec regla sumpta ē ex. l. ff. e. ⁊. l. qđ ab initio Pone casū. j. q. j. ꝓncipat⁹. vbi nō ꝓualescit simoniac⁹ i gressus. §. e. li. de rescrip. si eo tpe. vbi spectatur ipetrātis etas quā habebat ipetrationis tēpoꝛe. ff. de ꝛ. obli. iter stipulātē. § sacrā. vbi nō valet liberi hois stipulatio: lz postea seruus fiat: ad idē. §. e. li. de sen. ex. licet. ff. g ⁊ a g. ma. li. l. si seruo. vbi lib⁹ tas data seruo alieno nō valet: lz postea efficiat seruus meus: ad idē ista. gbus nō ē ꝓuis. fa. tella. §. preterea. vbi testamēti furiosi vel ipuberis nō valet: lz postea efficiat maio: vel sāe mē tis: ꝓcoꝛ. ad hoc. xvj. q. iij. §. potest. ꝛ. q ab initio. §. de ele. ad ditis cū si. Nō ergo ex hac regula inutū spectādū: aliqđ hēs de fine: sz, ꝓsequere hoc ꝛoꝛ cardū: vt nō. §. de elec. dudū. Itē nō qđ a ꝓncipio nullus est ipso iure: tractu tpis nō ꝓualescere: se cus⁹ autē si nō eēt nullū: sed annullandū. §. de postulatione bo ne. ij. de elec. q sicut. Exp̄sse ℨ. xij. q. ij. sicq̄ de rebus. xvj. q. i. c vlt. de his q̄ fuit a ꝓtela. cū vos. ⁊ ibi de hoc: de regula. signifi catū. de iure patro. cura. de despō. ipu. de illis. de ꝓu. ser. ꝓpo posuit. ff. de ritu nup. l. sigs i senatuꝛo. C. de nupt. ⁊ si contra In his oibus dī: qꝛ ꝓualescit: qđ a ꝓncipio nullū erat. So. ad ꝓdic. c. siqua de rebus. dic q nō ob. ꝑn Jo. q ibi no. q ꝓtra ctus fact⁹ ꝑ clericos vacāte sede, tenet ipso iure: lz restituatur ec clesia. Sz hug. ibi. T. Bof. ⁊ Ber. eē ne sede va. c. i. dicit ℨ. §. q nō tenet ipso iure: ⁊ dicunt ibi rescīdi quāti de facto, ꝓcē sit: ⁊ q ꝓt postea haberi ratū: dicit eē spāle sanuꝛe ecclie. vel dic generaliter ad illud ⁊ ad oīa ℨ ia supꝛadcā: q illud qđ ab initio nullū ē nō firmatur solo tractu tpis: vt hic. sicut enim tē pus nō est modus iducēde obligationis. ꝛ. q. iij. q: cognouimus. de cēsi quenit. C. de pac. si certis annis. nec tollēde. §. de ꝓscrip. cām. ff. de act. ⁊ ob. l. obligationū. §. placet. sic nec ꝑpa rāde: vt hic: ad idē. ff. de ꝑ. expoꝛ. l. si minoꝛ. sz nouo subsequēn ti ꝓcessu iterdū tacito iterdu exp̄sso sublata cā ipedimēti bene: vt p ℨ ia, pbat: ad hoc. C. si ma. fac. ra. ha. l. j. ⁊. ij. pbatur opt. optime. §. eo. lib. de despon. ipu. c. j. valent ergo ex subsequnti ꝓcessu exnūc: nō vt extunc: si. ff. de of. pcō. l. obꝛuare i fi. Spe ciale tū videt ꝑn ber. i ℨctu minoꝛis: vbi ñ tenet ℨctus nisi tuto ꝛ vel, p curatoꝛ ibi sit ꝓcessus: lz postea ꝓsentiat: isti. de auctoritate tu. §. tutoꝛ. ff. e. ti. l. obligari. Item i electiōe q si nulla ē subsequēti ꝓcessu nō ꝓfirmatur. §. de elec. auditis. ꝑn ber. g hoc no. §. e. li. de rebus ec. alie. vel nō dudū i glo. magna i fi. sz adhuc ob. ⁊ ℨdicit ꝓte. de cre. §. de iurepa. cura. vbi etiā tractu tēpoꝛis cōfirmatur qđ ab initio nō valebat. so. ibi nō fuit solus tract⁹ tēpoꝛis: sed bona fides cum tpe legitimo: qđ ꝓscripti ōes iduxit: ⁊ facit quod dixi §. e. cuz qs. vel fit illud, ꝓpter scandalum: vel fuit ibi ēt tacitus ꝓsensus epi: vt ibi nō. Item solutioni ꝓradicit. §. de eo qui duꝛ. i ma. quā pol. p adul. c. ij. vbi matrimoniū ꝓtractum cum secūda viuēte prima: monita prima ex nouo ꝓsensu ꝓfirmari nō pōt, So. illō ē, ꝓpter impedimētuz

Mdultuz a iure. pone casū i mīa nubēdi data ab apostolo. xxviij. di. de his. In anno dato ad, pmotionē sacerdotij. §. e. li. de elec. cōmissa. In q̄dā mestri tē poꝛe dato ꝓdēnato i ꝓsonali actione ad soluēduz. ff. de re iudi. l. uij. §. siqs ꝓdēnat⁹. Cōtra. §. de re iudi. qđ ad ꝓsultationē. §. de appel. cuz sit. ⁊. c. oblate. ff. de re iudi. l. ij. cuz suis si. So. qđ dā ē iuris bñficiuz qđ nō pōt ali cui auferri: vt iducie. ꝛ. dieruz ad appellāduz. xij. q. vj anteriorem. induciе. iiij. annoꝛ ad petēdā restitutionez §. e. li. de ī ite. resti. c. j. Et illō ꝛc ē istis ⁊ alijs īducijs: q̄ danᵗ a lege sine tacito vel exp̄sso misterio indicantis. Hōdā ē quod sine cā auferri nō pōt: ⁊ sic itelligāt hec regula: sz cuz cā ⁊ cā cognita bñ: ⁊ nō. de hoc plene ī di cta decre. cum sit. ⁊ illud ꝛc ī iudicijs: q̄ lz dētur a iure iterumit tū ī eis tacituz vel exp̄ssum misteriuz indicātis vt i deliberatoriis. xx. diez ⁊ silibus. quod ergo hic dicit q beneficiuz iuris nemini ē auferēdum: itelligaᵗ ab homine ⁊ sine cause cognitione: alio. n. iure iterduz tollitur alterius iur⁹ beneficium: pone exēplum i solēniter wuente q non ꝓtrahit. §. e. li. de wo. ⁊ wo. re. c. vno. In ꝓtumace i non ꝓtinendo. In notorio criminoso ⁊ i tertio appellante: q non audiuntur appellantes. xxiij. q. iij. de illicita. de ap. ꝓponit. ⁊. c. sua nobis. C. ne. lice. in vna ⁊ eadem causa ter ap. per totum. lz vbi iūs auferт

ppetuū. ſ. adulteriū cū ſponſalib⁹ de facto: vt. ff. e. t. c. vl. ſz. ergo ſupuēit caſus. ſ. mors ꝓme: a quo potuerat cū ſcā mſimonū inchoari: remanet tū ipedimentū ꝑdcm ,ppter qđ nouus ꝓſenſus nō pōt inducē mſimoniū cū ſcā: ⁊ ibi de hoc: illa ergo q̄ de neceſſitate deſiderāt initium: vel q̄ ſō nō valēt: q: ſubeſt in eis ppetuū ipedimentum: nec tractu tpis nec nouo ſubſequēti ꝓſenſu ꝓfirmāt: vt hic ⁊ ibi: ſed ea q̄ de neceſſitate nō reſpicūt initium: nec ſubeſt in eis ppetuū ſed tpale tū ipedimentū: ⁊ ſi nō ſolo tractu tpis ꝓfirmāt vt h: tū ſublato ipedimento nouo ſubſeq̄nti ꝓſenſu inītiū tacto initiū exꝓſſo bū: vt i Ꝟrijs: ⁊ ſic ſolonē intelligo ſupradictā.

initio non ſubſiſtit. Idem.

Non ē ſine culpa qui rei q̄ ad eum non ptinet ſe immiſcet. Idem.

a Non ē ſine culpa. Hec regula ſumpta ē ex. l. ff. e. tu. l. culpa ē. Pone caſum i clico iacēte lapidē: ⁊ ceco ſagittāte l. di. clerico. xv. q. i. §. vt itaq̄z. i mō acho chirurgico. .ē. ō hotua. i. ſm. Scire. n. dz q̄ ſuū nō ē ad alios ptinē. C. vñ vi. cum q̄rebāt. Si hec regula vā ē: ergo ē culpa gerē aliena negocia ⁊ ſic ē Ꝟ. ff. de ne. ge. l. ij. p totū. vbi ꝑdita ē actio gēti. ex improbitate. n. ſ debuit actōem ꝓſeq. xxij. q. iij. ſi ad pctm. ē. ō ꝓſne. c. pe. ff. ō fur. ⁊ aq̄z ſullo. So. offm h dz hō hoi. xxij. q. iij. c. ij. ē. de teſta. cū in officijs. ibi ꝑmo loco tē. ff. de ſer. exꝓor. l. fu⁹. Et nō q̄ ꝓpe loquendo iter deū ⁊ hoiem ē religio: in dec. iuramēti religio. xxij. q. iij. vnuſq̄ſq̄z. iter ꝓlatū ⁊ ſubditū obedia. ij. q. vi. qui ſe ſcit. inter maiorē ⁊ minorē reuerentia. ē. e. li. de of. dele. c. ij. iter pfem ⁊ filiū dilectio. v. q. v. non oſculak. int ꝓſanguīeos pietas: iter dñm ⁊ fmū fuitiū: int pfonū ⁊ libitum obſequiū: iter hoiem ⁊ hoiem officiū. nō pōt ergo dici ad eū ñ ptinē. nā vides q̄ oli appellās ꝑ ꝓdēnato hē bat biduū vt in ꝓpria cā: non triduū: vt i aliena. ff. de ap. non tñ. ff. qñ ap. ſit. l. ij. ad hoc. ij. q. vi. ñ ſolēt. Exēplificare potes hanc regulā ēt in ipito medico ⁊ in iudice q̄ ꝑ ipuitam male iudicauit: q̄ tenēt actōe in ſcīs: inēḡtū religiōe iudicātis videbitur equū. ff. de vari. ⁊ extor. cog. l. ſi iudex. iſti. de obli. q̄ ex q̄ſi delic. in ꝑn. q: impitia culpe cōpāt. i. q. i. non ē putāda in fi. xxix. di. c. vl. ē. de eta. ⁊ q̄li. ad aures. de homi. tua. ff. e. tu. l. ī peritia. ſi ergo ē in culpa ſe miſcēdo: ergo tenēt de caſu: q: ſēp ſi caſū culpa ꝓuenit tenēt q̄s de caſu: de homi. ꝓbm. ⁊. c. cōtinebāt. ⁊. c. ad audientiā. ⁊. ē. e. li. e. ti. c. vl. de hoc. l. di. ō his ē. de homi. ſicut dignū. in glo. pe. ad hanc regulā ꝓcor. ē. de ſen. ex. ꝓpendimus.

b Nullus plibus. hec regula ſumpta ē ex. l. ff. e. tit. l. nemo ex his. pone caſū. xxiij. q. i. q̄ſq̄s. vbi negat aug. qđ dicebat vin. cū facē: dicens q̄ poſito q̄ id verū cēt: id facē ex cā de ꝑſcrip. audiē. vbi allegat exēptio ⁊ ꝑſcriptio. C. de trāſact. interpoſitas. vbi dī trāſactōem ñ tenere: tū q: mentu interpoſita tū q: facta cū fuo ꝓpo: ⁊ qđ dicit defenſionib⁹: intelligas etā Ꝟrijs. xiij. q. ij. in ꝑn. vbi de hoc. ff. de excep. l. nemo. niſi forte ſpāl⁹ ius impediat: vt in ꝑ. l. ff. e. ti. l. nemo. ex his. ipedit. n. interdū Ꝟrias defenſiones, ꝓpon. póe caſū. ff. de nox. l. quotiens. §. ꝓtor. ibi ꝓuent⁹ noxali negans ſeruū hēre in ptāte ꝓuict⁹ de mendacio tenēt inſolidū nec penitere pōt. Idē in ꝓuento de pāpie. ff. ſi q̄dru. pau. fe. di. l. i. §. interdū. Idē in eo q̄ negat pecuniā numeratā ꝓuictus de mendacio non pōt dicē ſe ſoluiſſe. C. de non nu. pe. auē. Ꝟ q̄ ꝓpriam. Idem in eo q̄ negat ſe ſocium amittu ꝓuilegium: vt ꝓuenīat inēḡtum facē pōt. ff. de re iudi. ſz hoc ita. §. i. Idem in eo q̄ negat ſibi pecuniaz ſolutā: ſi ꝓuincit de mēdacio: amittit ꝓuilegium ꝑ qđ aduersar⁹ cōpellebat ꝓbare indebitū: ſed ipſe cōpellit ꝓbare debitum. ē. de ſolu. is q̄. ff. de ꝓba. cū de indebito. in ꝑn. Itē ipedit. ff. de rei vn. l. vl. C. qui po. in pig. ha. auē. ſi poſſeſſor. nā ꝓuent⁹ rei vēdi. vel pigno. negans ſe poſſidere ꝓuict⁹ de mendacio cōmodū poſſeſſionis amittit vt ibi: ⁊ aquiſita ficiatōe creſcit in duplū. ff. ad. l. aq̄l. l. ij. ⁊ hēs q̄ negat legatum ꝓuict⁹: non recurrit ad ſolēnitatez iuris: vt dicat teſtū impfectū: inſti. de fideicō. here. §. vl. Itē impedit inſti. de fideicō. lib. §. ſz qđ. ⁊ in auē. de trie. ⁊ ſe. §. ſtudium. ⁊. §. illō actor coll. iij. duas autē elōnes q̄s ſū, pſe qui ñ pōt: nec vna electa redire ad alterā. ē. e. li. de cle. vt q̄s duas. ⁊ facit ē. de re iudi. cū oli An aūt q̄ſplurib⁹ actōib⁹ vti poſſit no. xiij. q. ij. in ꝑn. de reli. do. cū dilēs ⁊ ꝓ inno. ⁊ ho. de re. in ite. ꝓſtitut⁹. ⁊ plene. ff. de tribu. q̄ in hēdē. §. eligē. ſz aūt ex titulo duplicato ñ agak. ē. ō ſi. inſtru. iter dilec. C. de Ꝟben. ēp. cū res. tū bñ excipit ē. de ꝓceſ. ꝓben. poſt electionē de reli. do. ꝓſtitutus. ⁊. c. cum dilēs. Jn illa aūt dec. de ꝑſcrip. xmens. ſil. ꝓpone bātur illa duo: ꝓuilegium ⁊ ꝑſcriptio: ꝑ quoz vnum vi debak recedi ab alio: vt ibi ꝑz. Sed nónc Ꝟria allegans ñ audit: vt. xxiij. q. vij. qđ aūt. in ꝑn. de ap. ſollicitudiez i fi. C. de fur. ⁊ ꝑ. corrup. l. i. Quidā indiſtincte direrunt allegante Ꝟria ñ audiri ꝑ dī. dec. iter dilēs. ſz obſtant ſupradēa iura. Eſſij direrunt. ſ. guil. na. tā. ⁊ gof. recitādo q̄ illud hz locū in actore ⁊ in eadē inſtātia iudicij. nā ſec⁹ in diuerſis. ff. de ioff. te. l. papianus. §. ſz nec ipublīs in reo aūt non hz locū vt. ē., pbant. Sz huic opinioni cōtradicit ꝑ. dec. veniens. nā ibi erant mutue petitiones: et ſup eo ſup quo ſe defendebat abbas: nō audit ibi allegans Ꝟria ꝑſcriptōem. ſ. ⁊ ꝓuilegiū: ⁊ ió direrunt q̄ ñ audiatur allegans contraria in eadē inſtantia iudicij: vt i Ꝟrijs ſed i diuerſis bñ: ⁊ ió dixit q̄ ꝓmo egit de ioffīcioſo teſtō: ⁊ ſuccubuit: pōt poſtea dicē nllm: vt. C. de iof. te. l. Ꝟ maiores. ſed hunc ꝓtradicunt de reſcrip. audiē. ⁊. c. cū olim. vbi in eadē inſtātia ꝓponūt. vñ direrūt aliq̄ ſub ꝺditōe ſz ꝓponē ꝓtraria: puta ꝓpono talē exceptionē: in qua ſi ſuccubuero: extunc ꝓpono talē: facit de excep. cā venerabilis. ⁊ qđ ibi no. ⁊ ſic intelligūt dictas dec. auditis. ⁊. c. cū olim. ⁊ hāc recitat gof. ſuari i curia Sz hāc non colligit ex ipſis dec. ⁊ videt qđ dā diuinare vñ vīs dicas: q̄ aut ſunt ꝓtraria q̄ ꝓponūt ex ꝑn. aut ex fi. Si ex ꝑn. ſunt ꝓtraria ſed ad vnū finē tendūt: póe caſum i ꝓce. dec. auditis. ⁊ in dec. cū olim. ⁊ i decr. poſt elōnē. cū ſi. tūc ꝓponi pōt in eadē inſtantia: ⁊ vnū nō ꝓiudicat alteri. Si aūt ad fi. ꝓtrarium tēdunt: pone exēplum ꝑ dec. ſollicitudinē: tunc ſil vel in eadē inſtātia nō ꝓponunt vt dixi. ē. nec credas q̄ i ꝓce. decre. veniēs. ꝓuilegiū in eo q̄ ꝓuilegium ſit ꝓtrarium ꝓſcriptioni in eo q̄ ꝓſcriptio: ſz teno: ꝓuilegiū erat ꝓtrarius ꝓſcriptioni. ꝑ ꝓſcriptōem. ibi. n. dabatur abbati plena et pura poteſtas recipiēdi ordines a quocūq̄z vellet epō ⁊ ſed ꝑ ꝓuilegiū cum determinatōe dabak predicta poteſtas: ſi epūs catholicus nō cēt tē. dicit tū qdam referre i verbis. an. ſ. dicat allego ꝓuilegium ⁊ ꝓſcriptōem: ⁊ tūc dz audiri: an dicat allego ꝓſcriptōem ⁊ ꝓuilegium ⁊ tūc nō audit: q: ponit carrucā aū boues: ⁊ ſic intelligūt decre. ſed vt ibi ꝑz: ꝓmo ꝓuilegium fuerat allegatū. vnde ꝓcedens ratio verio: eſt. Et no. per exceptōez obijciens non ꝓteſtak litē. ē. e. li. de lit. ꝓte. c. ij. nec fatek vt. ſ. e. exceptōem. ⁊ adde qđ ibi dicā: ⁊ ꝓcor. ad hanc regulam de ap. cum parati.

c Quod ſemel placuit. Pone caſū i mātmonio. xxx. ij. q. v. hoc: cđ⁹. de iuſtin. quēadmodū. ff. ō adul.

Ut regulis meis

ssi.vxori ſi. Jn electo. viij. q. ij. dilectiſſimi. ō. c. li. nulli. ō elec. ff. ō decur. l. pe. i ſi. Jn iudice. iij. q. iij. offerat. ō cū poſ. cū oliz. C. ō iudicijs aptiſſimi. Jdē i alijs oibus tit. di. i iſtis. ō. ō pba. p tuas. ff. ō nego. ge pōp. ij. Fal ſi interdū hec regula ex cā ſupuenīēti vl ō nouo ad noti ciā puenīēte. ō. co.

Idem.

NOn debet aliqs alicius odio ꝓgrauari. Idem. Sine culpa nisi ſubſit cā

3

it. ō elec. vt circa. t c. nullu. ō. ō excep. paſtoral. q: que ō nouo emerguit idi gent auxilio. ō. de of. ōle. iiinnāte. ff. ō inſ. act. ō etate. ꝯ ex cā. Jtē faliit i ca

fu. ff. ō mu. t ho. vt ḡdanz. ꝯ. rep:obari. vbi medicuſ ſe mel, pbatus itez rep:obat: t ē illud ſpāle ꝓpt hominis fantatē. Jtē ſalut in oibus caſib⁹ i qb⁹a iure pmittū pe nitē vl variare: ſic i ap. a q̄ liez appellāti recedē. ij. q. vi. ſtigs libellos. ō of. dele. gratū. ō. c. li. de elec. quāuis. t. c puida. t. ō. de ap. intpoſita. Jtē i pfono laico q variaſ pōt. ō. de turepa. qō auté. t. c. paſtoral. i cardinali q va riat i caſu. ō. ō elec. lz. i monali. ō. c. li. e. t. idēitatib⁹. ꝯ ſi aūt. t i teſtamto qō mutari pōt vſq; ad ſup:remū vite rxitū. xiij. q. ij. vltia volūtas. ō cele. miſ. cū marthe. ff. ō adtiō. leg. l. iij. ñ ob. pactū de ñ mut. ido. C. ō pac. l. pa ctū qō dotali. ff. ō le. iij. ſtigs i pn. i. rñ. t i libello q vſq; ad liras ꝑ. mutari pōt. C. de cād. l. edita. de ḥ de libel. ob. c. ij. t acculans añ iſcriptionē penūet: de accu. c. lz. Jtē iudex mutat inſtocutoriā ſuā. ō. de apel. cū ceſſāte. t dic vt ibi. t. ff. de re iudi. qō iuſſit. Jtē i mādato ſocie tate t ōpoſito licitū ē penitē: inſtit⁹ mādati. ꝯ. recte. ō. c. li. de pcur. c. ij. t pe. ff. p ſocio lz li ſoci⁹. ꝯ. vl. ff. ōpoſit. l. i. ꝯ. pe. t regulariſ in ꝯtrib⁹ innomiatis: qō dic vt ple ne nō. ff. de pdiū. cā. da. t cā ñ ſe. ſi pecunia. Jtē pcartū ad certū tp̄s pceſſuz: ēt ante tp̄s renocat. ff. ō pca. l. cuz pcario. ró qz certi tpis adiectio ē ꝯ natura illi⁹ ꝯct⁹. Jtē ſoluunt ſpōſalia ō fuko p ſecuta ſpōſalia ō pñti: ō ſpō. ſi inf. t ſpōſalia ō pñti p igreſſū religiōis: de ꝓuer. ꝓh. ex publico. t igreſſus religionē añ annū vel, pfeſſionez penūet: de regla. ad noſtrā. t. pfeſſus vnā religionez ēt ſuto plato, pfitet t ingredit aliā religionē: eo. ti. lz. t a ſimplici voto recedit p ſeqns matrimoniū. ō. c. li. ō vo. t vo. re. c. vno. ró ibi. Jtē a voto ō certa religiōe, pfitēda recedit p igreſſū ēt regule laxioris. ō. c. li. ō regula. q poſt votum Jtē fallit i caſu quo licz. J. tnduū penitē. ō. ō regula. ad uſuz. t. c. li. e. t. pſtōez i ſi. Jtē in electo: q ſcientē electōi de ſe facte: q. pba aūcte penitz añ pfirmationē: ō trāſla. inter coꝛpoꝛalia fm der. Jn his igit t ſimilib⁹ caſibus quod ſemel placuit adhuc poſſit diſplicē. Et iciditi hāc regulā illud generale: q nullus pōt venire ꝯ factuz ſuū: de quo dic vt no. lv. di. penitēcies. de elec. noſtr. t de cleri. ꝓh. diuerſis fallaciis. Et nō q hec regula ū hz locū i his q̄ ip:obant a iure: vt i ꝑd. c. penitēcies. lv. di. ō. ō pac. c. vl. ō. de ſo. ꝓpe. ſi diligēti. C. ō arbi. l. pe. vbi lz ptes faciāt pactū de ñ recedēdo ab arbitrio t ap. renū cient nihilominus recedere pñt. Jtē hz locum in hiſ q̄ ſcient placēt: t nō p errorē facti. xxxviij. di. quāuis. xxij q. ij. in gbus. ō. de elec. cū i cūctis. t ō ſolu. c. vl. ō ꝓh. ſer. c. ij. t vlt. ff. de iuriſdi. o. iud. ſi p errorē. Jtē regrit q ñ placeāt ſola ñite: ſed vbo vel facto: ō ſpō. tue. t q alter⁹ iterfit: facit. ſ. c. mutare. t qō ibi dicam.

a NOn dz aliqs. Do. ca. i filio q non excōicatur p peccato patris. xxiij. q. ij. ſi hēs. Jn ꝓmittē tib⁹ q non puniunt dolo ꝓmiſſarij. ō. c. li. de elec. ſi ꝓmiſſari⁹. ꝯ. idē. C. de iof. teſta. ſigs ſuo ꝟſus finez vbi renocat lex antiq̄: que pmittebat filiū exheredari a

non eſt aliquis puniendus.

Idem.

QUod qs mādato fac iu dicis: dolo facere nō vi.

patre ſi. Jn electo. viij. q. ij. dilectiſſimi. ō. c. li. nulli. ō elec. ff. ō decur. l. pe. i ſi. Jn iudice. iij. q. iij. offerat. ō cā poſ. cū oliz. C. ō iudicijs aptiſſimi. Jdē i alijs oibus tit. di. i iſtis. ō. ō pba. p tuas. ff. ō nego. ge pōp. ij. Fal ſi interdū hec regula ex cā ſupuenīēti vl ō nouo ad noti ciā puenīēte. ō. co.

it. ō elec. vt circa. t c. nullu. ō. ō excep. paſtoral. q: que ō nouo emerguit idi gent auxilio. ō. de of. ōle. iiinnāte. ff. ō inſ. act. ō etate. ꝯ ex cā. Jtē faliit i ca

fu. ff. ō mu. t ho. vt ḡdanz. ꝯ. rep:obari. vbi medicuſ ſe mel, pbatus itez rep:obat: t ē illud ſpāle ꝓpt hominis fantatē. Jtē ſalut in oibus caſib⁹ i qb⁹a iure pmittū pe nitē vl variare: ſic i ap. a q̄ liez appellāti recedē. ij. q. vi. ſtigs libellos. ō of. dele. gratū. ō. c. li. de elec. quāuis. t. c puida. t. ō. de ap. intpoſita. Jtē i pfono laico q variaſ pōt. ō. de turepa. qō auté. t. c. paſtoral. i cardinali q va riat i caſu. ō. ō elec. lz. i monali. ō. c. li. e. t. idēitatib⁹. ꝯ ſi aūt. t i teſtamto qō mutari pōt vſq; ad ſup:remū vite rxitū. xiij. q. ij. vltia volūtas. ō cele. miſ. cū marthe. ff. ō adtiō. leg. l. iij. ñ ob. pactū de ñ mut. ido. C. ō pac. l. pa ctū qō dotali. ff. ō le. iij. ſtigs i pn. i. rñ. t i libello q vſq; ad liras ꝑ. mutari pōt. C. de cād. l. edita. de ḥ de libel. ob. c. ij. t acculans añ iſcriptionē penūet: de accu. c. lz. Jtē iudex mutat inſtocutoriā ſuā. ō. de apel. cū ceſſāte. t dic vt ibi. t. ff. de re iudi. qō iuſſit. Jtē i mādato ſocie tate t ōpoſito licitū ē penitē: inſtit⁹ mādati. ꝯ. recte. ō. c. li. de pcur. c. ij. t pe. ff. p ſocio lz li ſoci⁹. ꝯ. vl. ff. ōpoſit. l. i. ꝯ. pe. t regulariſ in ꝯtrib⁹ innomiatis: qō dic vt ple ne nō. ff. de pdiū. cā. da. t cā ñ ſe. ſi pecunia. Jtē pcartū ad certū tp̄s pceſſuz: ēt ante tp̄s renocat. ff. ō pca. l. cuz pcario. ró qz certi tpis adiectio ē ꝯ natura illi⁹ ꝯct⁹. Jtē ſoluunt ſpōſalia ō fuko p ſecuta ſpōſalia ō pñti: ō ſpō. ſi inf. t ſpōſalia ō pñti p igreſſū religiōis: de ꝓuer. ꝓh. ex publico. t igreſſus religionē añ annū vel, pfeſſionez penūet: de regla. ad noſtrā. t. pfeſſus vnā religionez ēt ſuto plato, pfitet t ingredit aliā religionē: eo. ti. lz. t a ſimplici voto recedit p ſeqns matrimoniū. ō. c. li. ō vo. t vo. re. c. vno. ró ibi. Jtē a voto ō certa religiōe, pfitēda recedit p igreſſū ēt regule laxioris. ō. c. li. ō regula. q poſt votum Jtē fallit i caſu quo licz. J. tnduū penitē. ō. ō regula. ad uſuz. t. c. li. e. t. pſtōez i ſi. Jtē in electo: q ſcientē electōi de ſe facte: q. pba aūcte penitz añ pfirmationē: ō trāſla. inter coꝛpoꝛalia fm der. Jn his igit t ſimilib⁹ caſibus quod ſemel placuit adhuc poſſit diſplicē. Et iciditi hāc regulā illud generale: q nullus pōt venire ꝯ factuz ſuū: de quo dic vt no. lv. di. penitēcies. de elec. noſtr. t de cleri. ꝓh. diuerſis fallaciis. Et nō q hec regula ū hz locū i his q̄ ip:obant a iure: vt i ꝑd. c. penitēcies. lv. di. ō. ō pac. c. vl. ō. de ſo. ꝓpe. ſi diligēti. C. ō arbi. l. pe. vbi lz ptes faciāt pactū de ñ recedēdo ab arbitrio t ap. renū cient nihilominus recedere pñt. Jtē hz locum in hiſ q̄ ſcient placēt: t nō p errorē facti. xxxviij. di. quāuis. xxij q. ij. in gbus. ō. de elec. cū i cūctis. t ō ſolu. c. vl. ō ꝓh. ſer. c. ij. t vlt. ff. de iuriſdi. o. iud. ſi p errorē. Jtē regrit q ñ placeāt ſola ñite: ſed vbo vel facto: ō ſpō. tue. t q alter⁹ iterfit: facit. ſ. c. mutare. t qō ibi dicam.

Idem.

QUod qs mādato fac iu dicis: dolo facere nō vi.

non eſt aliquis puniendus.

Idem.

QUod qs mādato fac iu dicis: dolo facere nō vi.

Jtē ſi ſalut in oibus caſib⁹ i qb⁹a iure pmittū pe nitē vl variare: ſic i ap. a q̄ liez appellāti recedē. ij. q. vi. ſtigs libellos. ō of. dele. gratū. ō. c. li. de elec. quāuis. t. c puida. t. ō. de ap. intpoſita. Jtē i pfono laico q variaſ pōt. ō. de turepa. qō auté. t. c. paſtoral. i cardinali q va riat i caſu. ō. ō elec. lz. i monali. ō. c. li. e. t. idēitatib⁹. ꝯ ſi aūt. t i teſtamto qō mutari pōt vſq; ad ſup:remū vite rxitū. xiij. q. ij. vltia volūtas. ō cele. miſ. cū marthe. ff. ō adtiō. leg. l. iij. ñ ob. pactū de ñ mut. ido. C. ō pac. l. pa ctū qō dotali. ff. ō le. iij. ſtigs i pn. i. rñ. t i libello q vſq; ad liras ꝑ. mutari pōt. C. de cād. l. edita. de ḥ de libel. ob. c. ij. t acculans añ iſcriptionē penūet: de accu. c. lz. Jtē iudex mutat inſtocutoriā ſuā. ō. de apel. cū ceſſāte. t dic vt ibi. t. ff. de re iudi. qō iuſſit. Jtē i mādato ſocie tate t ōpoſito licitū ē penitē: inſtit⁹ mādati. ꝯ. recte. ō. c. li. de pcur. c. ij. t pe. ff. p ſocio lz li ſoci⁹. ꝯ. vl. ff. ōpoſit. l. i. ꝯ. pe. t regulariſ in ꝯtrib⁹ innomiatis: qō dic vt ple ne nō. ff. de pdiū. cā. da. t cā ñ ſe. ſi pecunia. Jtē pcartū ad certū tp̄s pceſſuz: ēt ante tp̄s renocat. ff. ō pca. l. cuz pcario. ró qz certi tpis adiectio ē ꝯ natura illi⁹ ꝯct⁹. Jtē ſoluunt ſpōſalia ō fuko p ſecuta ſpōſalia ō pñti: ō ſpō. ſi inf. t ſpōſalia ō pñti p igreſſū religiōis: de ꝓuer. ꝓh. ex publico. t igreſſus religionē añ annū vel, pfeſſionez penūet: de regla. ad noſtrā. t. pfeſſus vnā religionez ēt ſuto plato, pfitet t ingredit aliā religionē: eo. ti. lz. t a ſimplici voto recedit p ſeqns matrimoniū. ō. c. li. ō vo. t vo. re. c. vno. ró ibi. Jtē a voto ō certa religiōe, pfitēda recedit p igreſſū ēt regule laxioris. ō. c. li. ō regula. q poſt votum Jtē fallit i caſu quo licz. J. tnduū penitē. ō. ō regula. ad uſuz. t. c. li. e. t. pſtōez i ſi. Jtē in electo: q ſcientē electōi de ſe facte: q. pba aūcte penitz añ pfirmationē: ō trāſla. inter coꝛpoꝛalia fm der. Jn his igit t ſimilib⁹ caſibus quod ſemel placuit adhuc poſſit diſplicē. Et iciditi hāc regulā illud generale: q nullus pōt venire ꝯ factuz ſuū: de quo dic vt no. lv. di. penitēcies. de elec. noſtr. t de cleri. ꝓh. diuerſis fallaciis. Et nō q hec regula ū hz locū i his q̄ ip:obant a iure: vt i ꝑd. c. penitēcies. lv. di. ō. ō pac. c. vl. ō. de ſo. ꝓpe. ſi diligēti. C. ō arbi. l. pe. vbi lz ptes faciāt pactū de ñ recedēdo ab arbitrio t ap. renū cient nihilominus recedere pñt. Jtē hz locum in hiſ q̄ ſcient placēt: t nō p errorē facti. xxxviij. di. quāuis. xxij q. ij. in gbus. ō. de elec. cū i cūctis. t ō ſolu. c. vl. ō ꝓh. ſer. c. ij. t vlt. ff. de iuriſdi. o. iud. ſi p errorē. Jtē regrit q ñ placeāt ſola ñite: ſed vbo vel facto: ō ſpō. tue. t q alter⁹ iterfit: facit. ſ. c. mutare. t qō ibi dicam.

b SJne culpa. hic ponit regla: t ei⁹ exceptio i regla. Do. ca. lvi. di. ſat puerſū. ō. ō pſti. cognoſcētes. ff. ad. l. agl. ſi putato:. Jn exēptione pōe caſū i marito corrupte: q a, pmo tiō e ſine culpa repellit: nī ex cā pp ſacramēti ō fectū. xxxiij. di. ſi cui⁹. Jn clerico leproſo q ſine culpa pp ſcandalū fuak eccla de cleri. egro. tua. Jtē in dño ſeruī q noxā ōdit: q ꝓpellit emē dare noxā: vel dare ſeruū, p noxa: illi. ō noxa. i ꝑn. Regulariſ ergo null⁹ punit ſine culpa. xvi. q. vij. inuentū. ō homi. to. ānes. t. c. vl. C. de penis ſancim⁹. ō. de ꝓſue. c. pe. t. ō. regula. ꝓxi.

3 ūi ſuis ꝓcor. t ē ró: qz pena ē miſura culpe: ō of. del. ſane. ij. de trāſac. c. vl. de homi. ſic dignū. vbi aūt ñ erat meſurandū me ſura locū ñ hz: ergo vbi nō ē culpa nec pena: bene tī ex cā pu nitur qs ſine culpa. ō. vt lit. ñ ꝓtel. qñ frequenter. ꝯ. ſi vo in ſi. Et hec materia pluſ glo. ñ indiget. ꝓſequere. n. cāz vt no. xxij di. renouantes. ō. de pſti. cognoſcētes de ꝓbatt. antiqua.

c QUod qs mādato. hec regula ſupta ē ex. l. ff. e. ti. l. ñ vi dent data. ꝯ. q iuſſu. Do. ca. i milite q de mādato iudi cis occidit. xxij. q. v. miles. Jn laico vel clico q ō mādato epi capit clericū. ō. c. li. de ſen. ex. ſi clicos. t i eo q iuſſu ꝓtoris coꝛ rupit albū q excuſat a pēa. ff. de iuriſdi. o. iudi. ſigd id. ꝯ. doli mali. t hec va cū index aliqd mādat offiū ſuū exercēdo. ff. ad trebell. ſuo. ꝯ. cū ꝓtoꝛ. Et cā ḡre nūc excuſat parēs ē iudicialis auctoꝛitas vt ibi. ſecundo ne ꝯ pūblicaz vtilitatem ipediatur punitio maleficioꝛ: vt. ff. ad. l. aquil. ira vulnerat⁹. Si vo nō exerceꝛ offiū ſuuz: nō eſt parendū: mīi ex reuerētie exhibitōe ff. de i ius vocā. l. generaliť. nā inter dū reſiſtē debēt officiales de pen. di. i. nemo. ō. de elec. fundaīta. ꝯ. iudices. C. de ap. qñ. t hoc vex i atrocio:ib⁹: in qbus poti⁹ deo quā hoīb⁹ obe diendū eſt. xi. q. iij. ſi dñs. de ſen. ex. igſtioni. ff. e. t. ad. ea. In his autem que ſine dolo cōmittuntur etiam ex offiō parēs

ō

excusat.ff.ad.l.agl.liber hō.ij. vbi ō hoc plene no. Et nō q̄ sicut dolo caret q̄ iudicis obtēpat p̄cepto: ita equerso dolo nō caret q̄ iudicis nō obtēpat p̄cepto.ff.e.ti.l.nō pōt dolo carere q̄ iperio magistratus non obtēperauit.

a ¶ Luz hēat. redditum cause. In hīs ergo i q̄b⁹ nō hz necesse parē: vt i atrocioribus q̄ ad suuz nō spectāt officiū: dolo nō caret vt. s. dixi: t fac de sen. ex. vniuersitatis. vbi ỹberās mōchū sic̄ laic⁹: lz hoc faciat de mādato abbatis sui: excōicat⁹ē. Et nō q̄ dicit q̄ hēat parē necesse. sic̄ eni necessitas excusat a furto: vt de p̄se. di. v. discipulos. s. de furt. c. iij. ad h. ff. ad. l. ro. ō iac. l. ij. §. cū i eaō nant. sic t a dolo: vt hic vides. cū ergo nullū maleficiū sine dolo vł lata saltē culpa: q̄ dolo p̄parat. xv. q. i. aliquos. de sen. ex. c. i. ff. ō iniur. l. illō ergo a quolibz maleficio excusat necessitas: qō itelligas vt. s. dixi. Est aūt regula hec i argūnto ad qōem de eo q̄ ad mandatū eccle reddit debitū vsq̄ pendente lite adulterij vel p̄ditionis: de hoc no. xxxiij. di. sicut inf. t de p̄su. fuo. ppōfuit

Mcū hēat⁹ parē nece. I dē
Oza⁹ sua cuilibz ē noci
Ua. I dem.
A que fiunt a iudice: si

b ¶ Oza sua. hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. i p̄dēnatiōe. §. vniciq̄. Pōe casū i eo q̄ ē i moza soluēdi decias: ga pereunt piculo suo ēt casu fortuito. xvi. q. i. decie. Idē in p̄mo. c. vno. ō depo. bōa fides. Idē i fure q̄ statiz ē i moza. C. de furt. l. subtracto. Circa hāc tñ regulā nō: q̄ ad hoc q̄ gs dicat mozosus regrit q̄ sciat se debē vel scire debeat: q̄ inpellat⁹ fuerit a die l'hoie t q̄ hūerit possibilitatē dādi: hoc hēs. ff. de reb⁹ cre. l. q̄ te. t tūc tenet mozosus ō casu fortuito: ēt si codē mō fuisz res apō dominū peritura fm accur. lz mar. ỹ vt no. i dicta. l. q̄ te. t p̄ dat. ff. de. l. i. cū res. §. vl. fortasse. n. dūs rē vendidisset: t apō aliū p̄fisset: t hoc tenet ber. s. de p̄mo. c. vno. t ō ōpo. bōa fides. Et nō q̄ dicit moza sua. nā in duob⁹ reis debēdi alio inter pellato alt liberat interitu spēi: lz interpellat⁹ tenet. ff. ō vsur. l. moza. i fi. Itē moza fideiussoris sibi nocet: nō reo quomīn⁹ libe ret iteritu spēi: sec⁹ equerso. ff. de. ỹ. obli. l. cū filj⁹. t. l. moza. t hoc q̄ fidēiussor hz cām a reo: nō re⁹a fideiussore. Unū nō: q̄ si debitor p̄mo fuit i moza soluēdi t postea creditori moza recipiēdi: vel ỹ: q̄ vitia moza nocet: vt. ff. de vsur. l. creditor. t vidē qō no. de dec. cū hoies. De moza aūt t multiplici ei⁹ effectu plene no. ff. de vsur. l. moza. Sz nūqd moza semel p̄missa purgari pōt. t vł q̄ nō. xij. q. ij. lōgingtate. xx. q. ij. puella. ō elec. cū i cūctl. ibi elapso tpe: ō sup. ne pla. lz. t. c. vl. ff. de act. t obli. l. traiecticie. C. de ỹ. t p̄mit. stipul. magnā. Lōtra q̄ possit purgari. xviij. di. c. i. vbi de hoc. t. c. di. q̄ñ. de sup. ne. pla. lrās. ō elec. q̄ sicī fi. de reb⁹ ec. ñ alie. sigs pb̄yter or. ō loca. t p̄duc. pp i fi. t. c. potuit. i fi. vbi de hoc t de elec. c. vlt. ff. sigs cau. l. t si post tres. ff. de peri. t p̄mo. rei vē. l. i. C. de fideiuss. sācim⁹ s. e. li. de pbē. si tibi. So. dic q̄ vbi dies p̄figit a canone vel lege penā i p̄onēte moza purgari nō pōt. pena. n. semel p̄missa nō purgat: t sic itelligunt p̄nia iura t hec regula: t h̄ ē vex nūi ea dē lege vel alia vel canōe caueat: i eo casu moza posse purgari t penā cuitari: t sic itelligant ỹria. Lex aūt illa t si post tres loḡ de p̄paratorijs iudicior: i q̄b⁹ moza bñ purgat vt ibi cuz suis si. sed p⁹ litē pt. nō purgat. ff. de ỹ. obli. l. si insulā. multo g⁹ min⁹ purgat pēa semel p̄missa: nisi forte fingeret nō fuisse i mora. ij. q. vi. biduū. ō re iudi. cū bertold⁹. ff. de in inte. resti. l. di uus. sic. n. a pēa canōis nō appellat. s. ō ap. p̄soluit. iij. t. c. ga nos. nec a pēa legis: vt. ff. de ỹ. sig. sīq̄ pēa. sic nec purgat vt. s dictū ē. t hoc no. gar. s. e. li. de elec. cupiētes. §. q̄ si per. xx.

c ¶ Al q̄ fiant. hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. t. l. sciñ a iudice ¶ Do. ca. lxviij. di. quoz vices. vbi simplex p̄sbyter ordiet p̄ferēdo chrīsmādo ỹgies p̄secrādo: nil agit. s. e. li. de pe. t re. idulgētie. vbi nō tenet idulgētia data ab epō vltra tenorē p̄cilj gnālis: ad idē. ff. de iurisdi. o. iu. l. vlt. vbi dō: ēt territo riū ius dicenti nō p̄cat ip̄e: idē si sup re iurisditione ē suam velit ius dicē. Et hz hec regula locū ēt cum bonū est id quod fac iudex: tūc exquo ad eius nō spectat offiū viribus nō subsistit: pone exemplū. xcvi. di. bñ quidez

ad eius non spectant officiū
virib⁹ non subsistunt. I dez.
S Lienti⁹ t cōsentiēti non
fit iniuria neqz dol⁹. I dē.

bonū. n. est statū rei eccle alienari nō posse. xij. q. ij. p totū ō reb⁹ ec. ñ alie. p totū. tūc statum iz ip̄a ordō sup hoc nō valuit: q̄ ad eū nō ptinebat offiū: vt ibi: ad idem ō ap. dilectis. ibi. n. officialis archiep̄i bonum t equum decreuerat: tūc q̄ id ad suum nō ptinebat offiū rōe appellationis iter posite ad papaz nō valuit q̄d fecit. generale. n. est q̄ non sufficit bonum facē: nisi t bū id fiat. xvi. q. i. mōchi. ij. de postul. c. ij. ff. de re. mi. l. i. ij. §. in bello. t fac. xxiij. q. v. relegētes. t de colluli. c. i. t q̄d ibi nō. Et q̄d dicit regula: ea q̄ fiunt a iudice: als subaudi: nāz in eo q̄ facit nō ptinens ad suū offiū: nō dō iudex: sic ergo p̄curator fines mādati nō ozs excedē: sic nec iudex fines iurisditionis: t hoc dico siue sit ordinarius siue delegatus siue arbit: saluo eo q̄d de progatione no. s. de offi. del. Pō. t. S. Quer solet: si iudex q̄ de. x. nō pōt iudicare: iudicat de. xx. an valeat sīa in. x. dixit Jo. q̄ nō q̄ res iudicata nō pōt p̄ pte tenē t p̄ pte nō tenere. ff. fa. herc. i h̄ iudicio. t hoc ipse no. ij. q. vi. §. diffinitiua v. cū certa rōe i fi. Ad ỹria ibi signata. xij. q. ij. siquos de fuis. C. ō donat. sancim⁹. pōt rūderi id spāli saluo: do nationū. Ad ō er. de ar. cū tpe. de pbē. dilect⁹. pōt dic i q̄ ibi sīa p̄tinebat plura capitula. vñ in vno pōt tenere in alio ñ: hic aūt continet vnum tñ: t cum Jo. concor. accur. ff. de iurisditiō. o. iudi. l. vl. bu. tñ t lau. tenēt ỹriū. s. q̄ sīa bene tenet in. x. t dicunt sīam rescindi tñ in supfluo: t hoc no. ex vbis illatis. ỹ. cum certa. dum dicit q̄ ỹ ius gestū vł. C. q̄ñ. puo. nō est ne. l. certa. t p eis fac q̄d no. de donat. aplice. t regula. j. eo. vtile. t q̄d ibi dicā. Pro Jo. optic facit p̄d. ō cre. s. e. li. ō pe. t re. idulgētie. Pro bu. t lau. s. e. li. de arbi. c. i. ff. de arbi. l. dic. §. si plures. Et fac hec regula p his q̄ dixi. s. e. q̄ gs mandato. Ad p̄mū casū ỹ. xcv. di. c. i. vbi p̄sbyter i chrīsma bāt i frōte. Sz illud ad tps a greg. fuit spāliter p̄cessuz: t dic vt ibi: t tūc ad eoz spectabat offiū: t si nō ex ordie ex dēmādatiōe: t vide q̄d de h̄ no. de p̄se. di. v man⁹ i vltia glo. nec hz locū hec regula i spūalib⁹ q̄ potiꝰ dependent ex pt̄āte ordis q̄ iurisditiōis. Hinc ē q̄ si epūs qui hoc pōt ex ordie p̄secret alienā ecclesiā vel altare vel ordiet alienū subditū: q̄d nō pōt ex iurisditione: p̄secratio tūc t ordiatio bene tenet: lz ordinarius execuō ne careat. vi. q. i. epūs in dioc. de temp. or. q̄ translationem. t dixi. s. e. ratum.

d S Lienti. hec regula sūpta est ex. l. ff. eo. ti. l. nēo vł fraudare eos q̄ sciūt t p̄sentiūt. Pō. ca. i sgenuo q̄ sciens t p̄sentiēs ỹxit matrimonium cum serua vel eỹrio. xxix. q. ij. siqs ingenuus. t. c. si semūa. In clicis q̄ scient t volūtate iocosa se ad inuicē p̄curarunt. s. ō sen. ex. c. i. Itē in eo q̄ sciebat rē quā emebat fuitū debere ff. de act. emp. t ven. l. i. in fi. Et p̄cordat ad hāc regulā j. e. cum q̄ cert⁹. Et q̄ dicē hec regula scīēti: dic vel scīt ō bēn. ff. ō edil. edic. l. i. §. si itelligat. ad h. xvi. di. q̄ dicit s. de cli. ex. mi. aplice. s. q̄ me. c. i. c. pe. i fi. Itē dic scīē ti a p̄ncipio: sec⁹ si ex p⁹ facto. ff. ō edil. edic. l. iustissime §. vit. Et nō q̄ dolus mal⁹ē ois callidtas fallacia machiatio ad circūuēiēdū fallēdū ocipiēdū altū adhibita

ñ in labeonez. ff. de dolo ma. l. i. §. i. sed sciens nó circũuenit: fallit vel decipit: ergo sibi ñ infert dolus: ergo inductus ad clericatum vel monachatum: ñ dr dolũ pásus: qr ñ est deceptus. xx. q. iij. ꝓstruit. vbi de hoc t de ꝓuer. ꝓm. duduz. in fi. Et ꝙ dicit hec regula ñ iferri dolũ sciẽti t volenti: verꝝ ẽ vt ex eo agi possit: infert ñ ita ꝙ nascit ex eo actõ ꝑ exceptionẽ elidẽda. ff. de furtis inst oẽs. §. vl. tpe. Et nõ ꝙ hec regula formata est copulatiue non disiunctiue: vnde hec duo cõiuncti regruntur. s. ꝙ sciat t ꝓsentiat. scienti. n. t non ꝓsentienti bene infert iniuria t dolus. xv. q. i. illud cum si. Ad hanc regulam signat ɔ de sen. ex. ꝓtingit. i. ibi huius manifestatio: t si ñ violenta: tñ iniuriosa nosc̃itur. So. non est iniuriosa: qr iniuria fiat ipsi clerico volẽti vt hic: sz ẽ iniuriosa: qr fit iniuria toti ordini clericali: t tó ibi segr: cuz canon ille tẽ. t ibi de hoc. Itẽ ɔ. C. de rap. virgi. l. vna vbi si rapio virginem ẽt volentẽ teneo: sed hoc ió qr id voluit ꝓsua ꝓsione dolosa: qđ plus ẽ q̃ violẽta. ff. de ser. cor. l. i. §. ꝓsuadere. Itez ɔ. C. de furtis t ser. cor. l. siqs seruo. ibi sciẽs t ꝓsentiẽs agit furti t seruũ corrupit. So. de rigore t rei vẽritate illi sciẽti t ꝓsentiẽti ñ fuit facta iniuria: tñ ó quadã eqtate agit: ac si iniuria vl dolus sibi fuisset illat: vñ nec furtum fuit ibi factũ nec seruus corrupt: ex eqtate tñ agit de vtroq: t facit hec regula ad id quod dixi. §. e. possessor: male fidei ad si.

Q Uod a iure cõi exorbitãt nequaq̃ ad consequentia sunt trahẽda. I dẽ. Q Uod oẽs tangit: ꝺz ab omnibus approbari. I dem I N obscuris minimuz est sequendum. I dem.

e Q Ue a iure. ISec regula sũpta ẽ ex. l. ff. e. t. l. quod ɔ rõem. ꝓ. ca. xvi. q. i. hic ẽ etiã. §. de bulle. sane. ff. de ẽxti. ꝑa. l. i. in fi. t ꝛcordat ad hãc regulã. s. eo. q̃ alicui. t. c. i argumẽtũ. potes igit itelligẽ hãc regulã in ꝓuilegio vt. §. qr singulor ꝓuilegia legẽ cõez ñ facũt. xxvi. q. ij. non exẽplo. Itẽ in iure pone i vellemã regularit̃ quilibet intercedẽdo obligat. fallit i mulierẽ: hoc ergo ñ trahit ad ꝙsequentiã: t idẽ in fi. t vide quod dixi. §. e. ꝓuilegiũ. t qđ no. de ꝓuil. sane. Et nõ ꝙ sicut ea que exorbitãt a iure cõi ad ꝙsequentiã trahenda nõ sunt vt hic: sic nec amplianda: sz restringẽda: vt. §. eo. li. de filijs ꝓbr. is q i fi. ad idẽ. §. e. odia. Item sz sanctorabile ꝓuilegium ampliet vt ibi: nõ tñ ad ꝙsequentiã trahitur vt hic. Et facit hec regula ad qđez q̃ queritur: an fratres heremitani vel fratres sancti augustini t alij religiosi mẽdicantes t ñ mẽdicantes ꝓprehendant̃ ꝑtõe illa eẽ anaganti nouiter edita ꝑ bonifaciũ papã. viij. que incipit sup cathedram ꝑeminentie pastoralis. q̃ hẽtur in cle. de sepul. dudũ. in qua expauunt̃ solũmõ minores t ꝓdicatores. t qcqd alij dicãt: dicendũ ẽ ꝙ ñ extendit ad alios religiosos ñ mẽdicantes vel ñ mẽdicantes vel ad seculares clicos: sz solũ miores t ꝓdicatores ãplectitur tñ qr intẽtio pape vt hec fuisse: vt ꝑ vba ipsius ꝙstõis apparet: tum qr exorbitans ẽ a iure cõi illa constitutio: t tó ad consequentiam ñ trahenda nec ãplianda vt hic vult. n. illa ꝙstõ dari quartam: etiam de his de quibus a iure dari ñ ꝺz: sicut de ornamẽtis relictis ꝙ fabrica anniuersario. xx. xxx. t sic de singul: puta relictis ꝑ lumiarijs vel certis ꝙsonis: de testa. c. vlti. de v. sig. ex pte. ij. Dicã ergo illa iura mutata t correcta ꝑ ꝙstõez solũ quo ad expssos i ea: quo ad alios remanẽãt adhuc ipa iura correcto. n. iurũ ẽ vitãda: ó elec. eccle vestre. ij. cũ si. in talibus. n. non argum̃ de silibus ad similia: t concor. qđ dicã. §. e. in penus. t facit ad ħ oportic. §. eo. li. de elec. statutũ: t de regula. ꝙstõez. t ita ꝓnunciatum fuit per ꝓfundissime scientie t bone memorie virum dñm ioannẽ ó mõte murlo t pme i quadam qõe: i qua fuimus ad ꝙsulendum assumpti.

f Q Uod oẽs tangit. ꝓ. ca. sum. in arepo consecrando ab oibus suffraganeis. lxvi. di. c. i. In electione faciẽda ab oibus canonicis: ó elic. qr ꝓp. In ꝓcedẽdo autẽ aque i quo oẽs vocãdi sũt q̃ ius hñt. ff. ó aq̃. plu. ar. l. in ꝓcedẽdo. ad idẽ. iuij. di. c. i. viij. q. i. lz. ó tẽp. or. si arepis. C. ó auct. ꝓstan. l. vlti. ff. de adop. l. nam ita duus. nam sig ledunt vocãdi sunt i confirmatione adoptionis vt ibi Et nõ ꝙ dicit id qđ tãgit oẽs deberi approbari ab omnibus ergo ñ valet qđ facit maior pars: t sic est ɔ. lxv. di. c. i. §. ó his q̃ fi. a ma. par. ca. c. i. ff. ad municipa. ꝙ maior. So. aut ꝓcedit vt singuli: aut vt collegio: qđ ꝑsequẽ: vt nõ. ꝑ b. t ino. de ẽxti. cũ oẽs. Fallit ait hec regula i casu insti. ó rer di. §. religiosum v. in commune. vt nõ. in pd. decre. cum oẽs. ad id qđ. s. dixi ꝙ sufficit qđ facit maior pars collegii: ɔdicit decre. de re iud. cũ olim i fi. ibi plẽa oiuz qui ptes fuerint tẽ. Sz ibi subaudi tur vel maioris ptis: nã illud dicunt oẽs facẽ: qđ facit maior pars. lvi. di. aplica. de elec. cũ int canonicos in ꝑn. ff. ad mũicipa. ꝙ maior. interdũ tñ regruntur due ptes: de elec. lz. t. e. ti. scriptum cum si. t facit hec regula i argumẽtuz ad id de quo olim dubitabat: an i electione inferior dignitatũ vel canonicor vocent absentes: t videbat ꝙ ñ: ꝑ pdictã decretalẽ cũ olim in fi. hodie terminatũ ẽ. §. e. li. de ꝑben. cum in ecclesijs. Itẽ est arad qõnem. an papa possit statuẽ iuuis acolitis: ꝙ ipsi ꝓmeãt t hec qstio nõ. lxxxij. di. ꝓpousisti. t dixit ibi Jo. ꝙ ñ: qr castitas suaderi pót ñ iperari. xxxij. q. i. integritas. Bar. bux. ibi ɔ. cuius dictum penit ẽ falsum: nisi ẽ intelligas ó ꝓmouẽdis: sz ipse de ꝓmotis ẽt intellexit: vt eius vba demõstrant. mõchis autẽ ꝓcessis q renunciauerunt ꝓpe voluntati austerioꝝ regula posset indici: ẽt ipsis ñ approbantib̃ ꝑm innocen. q hoc nõ. ó regula. sup eo. t est satis expssum. §. e. li. ó ista. regula. c. vno. ibi monialibus indicit austeriorꝝ vita: sz ñ possit sine oium voluntate ordiné mutare: ó his q̃ vi metusue cõi sunt. c. pe. Et nõ ꝙ ꝑm ꝓmum casum qué posui arepis de iure ꝓsecrand̃ est ab oibus suffraganeis: papa tñ sibi hoc vsurpat ꝑm Jo. qui hoc nõ. xxiij. q. i. pudenda. ". li. di. qui i aliquo.

g I N obscuris. hec regula sũpta ẽ ex. l. ff. e. t. semp i obscuris t. l. semp in stipulationib̃. põe casuz. §. ó censi. ex pte. vbi i dubio nó ꝓpellunt̃ soluẽ vota ad maximã: sed ad minimam mensurã: ad idẽ. ff. de l. iij. l. nummis. vbi nummus sic i genef legatis debent minimi. Circa hãc regulã nõ: ꝙ i obscuris nõ stati ispicim̃ qđ est minimũ: imo ispicim̃ ꝓmo qđ est ꝗsimilius t qđ plerũq̃ ꝙsueuit fieri: vt. §. e. inspicim̃ cum suis ꝛcor. t. ff. e. t. l. i obscuris ispicia. t si hoc scirj nó pót tunc ispicimus qđ ẽ minimũ vt hic. ꝓ dño ergo ispicim̃ qđ expsse agit puta x. li. bonoñ. vl qđ agit tacite. tacite dico vel rõe rei que venditur. li. vel rõe persone vel rõe ꝙsuetudis: vltimo qđ ẽ minimum vt hic: t ẽ si. qđ dixi. §. e. cũ sunt partiũ. Et potuit esse rõ hui regule ẽ: qr de minimo ñ est dubiũ sensisse: qr si itellexit ó maximo: ergo de minio: qr plus icludit sub se miñ: sz ñ eqnerso t de hoc dicã. §. e. plus semp. Alibi tñ hẽs argumẽta de mediocritate spectãda. x. q. ij. hoc ius. ó of. custo. c. i. t ẽ expssum. ff. de l. i. l. legato in ꝑn. vbi de hoc. ff. ó auro t ar. le. g lancẽ. C. ó dona. siqs argumẽtũ. §. ii ꝙ. t. §. se. cũ si. Et pót dici: ꝙ ispicieb̃ t artificijs meduũ inspicim̃: vt nõ. ff. mãda. l. fideiusso. ẽ t sic iuteligit illa iura. Jn Cꝛicanibus ait inspicim̃ qđ ẽ minimũ: vt. §. dixi: vt in ꝓdicta. l. fideiusso. ẽ. t. ff. de l. i. apõ iul. §. scio ex facto. que vſ ɔria ad supradictam solutionẽ. nam ibi legato fundo: si duos fundos hẽbat testator: debet miñ: si ñ

apparet de quo sẽserit: ꝫ vbi nõ erat mediũ: ⁊ aduerte q: vilissimũ hoiez hẽ ñ expedit: ⁊ tõ legato vel ꝓmisso hoie medio cris debet: vt in ꝑdicta. l. legato. ꝫ vilissimos nũmos hẽ nob expedit: vñ etiã bagatinos vt in ꝑdicta. l. nũmis. ⁊ vile tr ticuz vt in ꝑdicta. l. fideiussorẽ. ⁊ tõ in his debet minimũ. Itẽ hꝫ lo cũ hec regula i penis: vt ĩ. e. in penis. vt ibi dicã.

a Eum qui certꝰ. po ne casũ. xi. dist. c. vl. v. sepe dilectionẽ mã tẽ. ſ. ꝺ ap. si duobꝰ. In archiepo q sciẽs illũ ex cõicauit q appellauera t ad papã. ff. de ac. emp. ⁊ ven. l. i. in fi. In eo qui sciebat rẽ quã habebat fuituté ꝺbẽ: q: nõ aget ex ẽpto quãto minoris: vt ibi: ⁊ facit. ſ. e. scienti. ⁊ qꝺ ibi dixi: ⁊ nõ. ff. e. ti. nemo videt. ⁊ qꝺ ibi dicit q certꝰ ẽ: subaudi vel cẽ dꝫ: nã nõ ẽne cessariũ singulos auribꝰ itimari qꝺ est publice ꝓmulgatũ. xvi di. q. dicitis. de postu. ꝓla. c. i. ff. de ifti. ꝫ ⁊ si pupillus. ꝫ aũt canonicus q certꝰ est de morte epi de ipsius morte nõ ꝺcat vlterius certiorari: vt. ſ. de elec. cũ inter vniuersas. tñ citari dꝫ ad electionẽ faciẽdã: vt nõ. ber. in dicta decre. cũ iter. qꝺ verũ puto. nã qui certꝰ est vt hꝺ certiorat vt in der. ij. q. i. multi. ⁊ interdũ certꝰ adhuc certiorat ad cautelã: vt in ꝑdi. c. xi. di. c. vlt. ⁊ ꝓ illũ indistincte dicit absentes vocãdos q sunt in loco tẽ. ꝺ elec. q: ꝓpt. ꝓterea ꝫ sciat ecclias vacare: ꝺiẽ ñ assignatuz ad celebrandã electionẽ ignorat: ⁊ tõ vocãdus est: ⁊ dies notificãdus: ar. ff. de adul. l. denũciasse. Lõcordat ad hãc regulã. ſ. ꝺ rescrip. ab excõicato. ibi q de facto suo certꝰ tẽ. ⁊ de loca. ⁊ cõduc. potuit. ibi dies statuta iterpellat sine alia hois requisitõe: vt ſ. e. li. de elec. cupiẽtes. circa ꝑn. ibi vel post obtentã de ipsoꝝ electõe noticiã tẽ. ⁊ est hec regula in argumẽtũ ad qõnez quarik: an q ingressus religionẽ in fine ãni exiuit: si uterũ eandẽ religionẽ ingrediat: an ꝺcat hẽ annũ. ⁊ satis videt q nõ ꝑ hanc regulã: nisi ꝓditio ꝓsone vel religiõis mutata essꝫ: ⁊ hoc tenet bar. bꝛix. i qõmbꝰ suis i qõe q̃ incipit aliqs itrauit monasteriũ.

Eum qui certus est certiorari vlterius nõ oportet. Idem.

Non licet actori: qꝺ reo licitũ nõ existit. Idem.

b Non licz actori. hec regula supta ẽ ex. l. ff. e. ti. l. nõ ꝺz actori. Ꝓo. ca. iij. q. iij. c. ij. ibi accusatores ⁊ accusati eq̃ audiant rõne. ſ. de mu. pe. prudentiã. vbi remotio ap., ꝓdest reo vt actori: ad hoc. C. de ꝓxi. sacr. sacri. l. in sacris. li. x. ⁊ facit ad hãc regulã. ſ. e. in iudicijs. ⁊ qꝺ ibi dixi. Formata aũt fuit hec regula p hũc modũ: qꝺ fauorabiliores sũt rei q̃ actores: vñ sigꝺ actori licet: multo magis reo q fauorabilior ẽ: vt. ſ. e. ti. cũ sũt. ꝫ ea rõne q̃ paritas ẽ fuanda in iudicijs: vt in ꝑdi. l. in sacris. ⁊. ſ. e. in iudicijs. itelligat idẽ iurꝫ: ⁊ econuerso vt nõ liceat reo: qꝺ nõ licz actori. Nota tñ q reus maiores hꝫ dilationes q̃ actor: vt. ff. de feriis. l. vlt. ⁊ reus hꝫ deliberatoriam ⁊ nõ actor: vt in auc. C. de litꝫ. ꝓtesta. auc. offerat. canonizata. iij. q. iij. Itẽ si reus plures hꝫ ordinarios: actor eligit vnũ: saluo qꝺ de scholaribus ꝺcit in ꝓstõe federici. C. ne. fi. ꝓ patre auc. habita. ⁊ sic actor recusat ordinariũ qꝺ nõ põt reus ꝑm legẽ: de hoc. C. de iudi. aptissimi. ⁊ C. de iurisdi. omn. iudi. l. nemo. ꝫ ꝑm canones bñ recusat ordinariꝰ. xi. q. i. quenit. de foꝛpe. sigs ꝺ clericũ. ꝑm formã decre. de ap. cũ spãli. adhuc remanet differẽtia quo ad hec: qꝛ in ꝓmisso casu actor vnũ eligẽdo: reliquũ sola volũtate recusat: qꝺ nõ põt reus: imo necesse hꝫ cãm allegare: ⁊ coꝛã arbitris ꝓbare: vt in ꝑdi. decre. cũ spãli. ⁊ a ꝓncipio hꝫ ꝓponi exceptio de suspecto: de hoc plene. iij q. iij. offerat. de re iudi. iter monasteriũ. ex supuenienti aũt cã recusat p actorẽ ⁊ reũ: de of. dele. cãm q̃. ⁊ c. ifinite cũ si. Itẽ reus de maiori excõicatione excipit ꝺ actorẽ: sed nõ actor ꝺ reũ: de iudi. itellexim⁹. de exceptio. cũ iter ꝓcez. Itẽ magis punit ꝓmacia actoris q̃ rei: qꝺ ꝓbat. ſ. de do. ⁊ ꝓtu. cãz que. ⁊. ſ. e. li. e. ti. actor q. ⁊ idẽ in silibus. Et nota q si reus se vult onerare superflua ꝓbatione: mos ei gerendus est: vt. ff. de ꝓba. l. circa. ⁊ facit hec regula.

c Mutare ꝓsiliũ. hec regula supta est ex. l. ff. e. ti. l. nemo põt mutare. Ꝓone casũ in electõe. viij. q. iij. dilectissimi. ſ. de elec. publicato. ⁊. c. ab eo. li. vi. In eo q seruitutẽ cessit: q̃ mutare nõ põt: ꝫ nondũ socij cesserint. ff. de seruit. rusti. ꝓ. l. p funduz ad idẽ. C. de neg. ge. l. vl. ff. quoz lega. l. i. ſ. ꝓdest. Ita igit regula. ſ. e. qꝺ semel. intelligit ꝫ ista. f. qñ ex mutatione volũtatis vel placiti alteri impedimentũ vel detrimentũ afferꝛ: vt dixi ibi. ⁊ fallit i casibus ibi nõ. Itẽ fallit in suo herede abstinẽte vel repudiante: q re adhuc in eodẽ statu manẽte adire põt: vt tẽpus ad deliberandũ petẽ. C. de repu. here. l. vl. ff. ꝺ iurdeli. sigs ꝺ. ⁊ facit hec regla ad ea q̃ nõ. ſ. ꝺ elc. i causis

Mutare consilium quis non potest in alterius detrimentum. Idem.

Generis per species dero gatur. Idem.

d Generi. hec regula supta ẽ ex. l. ff. e. ti. l. i toto iure. Ꝓo. ca. xciij. di. c. vl. i diacono: q est mior: ꝓbytero: nisi in illo spãli. c. in quo obtinet vices epi. Itẽ. ſ. de of. lega. studuisti. vbi ꝺ cã cognoscit ꝺ legatꝰ spãlis nõ legatꝰ generalis. ff. de penis sanctio legũ. q̃ nouissime certã penã irrogat his q legis ꝓceptis nõ obtẽperãt ad eas spẽs ptinere nõ videt qbus spãliter ipsa legis pena addita est: ꝓcor. ff. de le. iij. l. vroze. ſ. codicillis. ſ. ꝺ rescrip. pastoralis. ſ. i. ⁊ de hoc. e. ti. c. i. ⁊ xxv. q. ij. in sũma. Hec regula hꝫ locũ in rescrip. sine ꝑmũ sit gnãle: ⁊ 2ᵐ spãle: vt in ꝑdi. c. pastoralis. sine ꝑmũ spãle ⁊ 2ᵐ generale: vt. e. ti. abbatẽ. sine eodẽ tẽpore datũ sit generale ⁊ spãle: ad hoc. ſ. e. li. de rescrip. c. penul. rescriptum aũt spãle nõ tollit ꝓuilegiũ generale: vt. e. ti. cuz ordinẽ qꝺ est ꝓtra: nisi de ipso ꝓuilegio fiat mẽtio in rescripto: vt ibi. voluerũt quidã huius regule dictũ extẽdere ad ꝓuilegia: vt 2ᵐ spãle ꝺroget ꝑmo generali: ꝫ hoc ẽ falsũ: q̃ semp valet ꝑmũ sine sit generale sine speciale: si in secũdo nõ tollat exꝑsse. ſ. de rescrip. ſ. de rescrip. veniens. ſ. e. decet cũ suus si. ratio diuersitatis ẽ: q̃ ꝓ ꝓuilegium etiã generale ꝓsequi quis statiz plenũ ius: ꝫ per ꝑmum rescriptũ generale nõ ꝓsequit quis plenaz iurisditionẽ in speciebus: de rescrip. pastoralis. ⁊. c. ad hec tõ statum tollit facilꝰ. Lõtra. ſ. de of. dele. ex pte. vbi sẽcũdũ speciale non derogat ꝑmo generali: ꝫ ibi si bene itueamur vtrũq; fuerat speciale: ⁊ dic vt ibi. Notault igitur gof. ſ. de of. lega. c. ij. q̃ hec regula fallit in tribꝰ casibꝰ. In ꝓuile. vt de rescrip. cũ ordinem. ⁊ cũ genus ad vnicaz rem referꝛ: vt in hac decre. ex pte. ⁊ cũ spãlis littere nõ exhibeant re integra. ſ. de filius ꝓbr. ex tuarũ. Nota ex hac regula: q̃ non tantũ valet genus quo ad speciẽ quantũ ipsa species: ad idẽ. ſ. de ap. c. ij. e. li. de ꝓcur. qui ad agendũ. e. li. ff. siquis caut. ꝫ ⁊ si. ſ. vltimaz cũ si. de hoc. xxij. di. quãq̃. de of. oꝛ. si facerdos. Itez nõ q̃ ꝫ p speciem generi derogeꝛ: vt hic. ⁊. ſ. e. li. ꝺ ꝑben. dudũ. tñ species sub genere bene ꝓtinet. xiij. q. ij. ñ estimemus. ⁊ ꝑdicta decre. dudũ. ⁊ optime. ff. de le. iij. hoc legatũ. vbi generale verbũ q̃ vxoris cã parata sunt singulas ꝓtinet spẽs: ⁊. ff. que in frau. credi. l. vl. ſ. i. ⁊. ff e. ti. l. sẽper. in generalibus spãlia insunt. Lõtra. ff. ꝺ donat. l. filiusfamilias. vbi ꝺcit q si filio ꝓcessũ est ꝺnare nõ põt moꝛis cã ꝺnare nisi id spãliter fuerit ꝑmissuz ⁊ sic generali verbo donatio spãlis donatio moꝛtis causa nõ ꝓtinet: q̃ species est: vt isti. de dona. in ꝑn. ⁊ est speciale q ibi nõ tantũ valet genus quo ad speciẽ: quantũ species vt. ſ. dixi ⁊ põt esse ratio: qꝛ de his non videtur

De regulis juris

actū vel cogitatū. C. q̄ res pſg. obli. poſ. l. i. vel q: qñq̄ genus vt ꝓpriū attribuit ſpeciei. ff de adop. l. i.

PLus semp. Hec regula ſupta eſt ex. l. ff. e. ti. l. in eo q̄ plus. Ꝑo. ca. xxiij. q. i. ſigs dederit. vbi q̄ dā ſponebāt penitentiā. x. annoꝝ alij. vij. alij. v. t ibi ca nó hāc vltimā ſequ tur. Itē in arbitrī ꝓnunciantibus q libet diuerſo nūero. ſ. e. li. de ar. c. i. ff de ar. l. diē. ſ. ſi ples. t facit iſtit. de fuit. ſ. act⁹. vbi q actū hz. ſ. ius ducēdi hoīez vel iumentū vel vehiculū hz t iter: ſz nó eōrio. Et ē hec regla ró ārē in obſcuris ſequmur minimū: q: plus ꝓtinet in ſe minus: ſz nó ecō trario: vt dixi. ſ. e. in obſcuris. t ꝓcor. ad hāc regulā. ſ. e. cui licet. Cōtra. ſ. e. li. de ꝓben. cū in illis. ſ. vl. vbi dī q̄ ſi mandat ꝓuideri de būficio qđ ſpectabat ad collationē caplī: nó adiecto cōiter vel diuiſim: nó pōt ꝓuideri de būficio qđ ſpectat ad collationē alteri⁹ ō caplo. Sō. illud facit forma mādati: t ūētio ſcribēntis q alterū ſolū grauare nó itendebat. Itē ꝓtra hanc regulā t illaz ſ. e. cui licet. t ullā. ſ. e. q̄ ob gratiā. t. ſ. e. in toto. t. ſ. e. li. de ꝓben. cui de nó ſacerdotali. vbi ſi mandat alicui ꝓuideri de ꝓbenda itegra etiā eo volēte ſibi nó poſſit de dimidia ꝓuideri: vel ſi mādat ꝓuideri de ꝓbēda certi valoris: de ꝓbenda minoris valoris etiā eo volēte ꝓ uideri nō poſſit: vt ibi in fi. ꝑz ſolutio: q: id facit forma mādati q̄ exacta diligētia ē fuāda: vt ibi. Itē fallit hec regula in caſib⁹ vbi regritur ſpālis exꝑſſio: vbi genus qđ plus ē nō ꝓtinet ſpeciē qđ minus ē: vt dixi. ſ. regla ꝓr. Et nō q̄ hec regula locū hz in eo qđ eſt plus quā titate: qđ eni plus eſt vtiq̄ tanti ē: ſz plus q̄ſitate nó in cludit minus q̄ſitate: vt dicam. ſ. e. cui licet.

bPRo poſſeſſore. Hec regula ſupta eſt ex. l. ff. e. ti. l. q dolo deſierit. t. l. parē eſſe. t. l. ad ea. ſ. ſemp Ꝑo. ca. ſ. vt liꝫ. pen. eccliа ſācte marie. ij. ff. de rei ven. q̄ ſi dolo. t. l. ſi autē. ſ. ſz ſi ts. vbi quētus rei ven. ſi do lo deſijt poſſidere habeł ꝓ poſſeſſore. Idē in quēto pe titiōe hēditatis. ff. de pet. here. ſz t ſi. ſ. qđ ait. t. ſ. per inde ingt. Idē in quento noxali. ff. ad noxa. ſi bone fi dei. ff. ſi ex nox. cā a. l. ij. ſ. i. Idē in quēto qđ vi aut clā ff. qđ vi aut clā. l. ſemp. ſ aūpe. t idē in ſilibus Hec aūt regu a vā ē quo ad hoc: vt intantū teneat q dolo ō ſijt poſſidē: inquātū poſſidēs: nó tī tenet talis: nā ō poſſi dente dat directa: hic aūt dat vtilis: vt. ff. de noxali. l. electio. ſ. vl. Quid ſit dol⁹ dixi. ſ. e. ti. ſcīēti. Et ē. ſi. ad hāc regulā. ſ. de do. t ꝓtu. ꝓtingit. vbi ille q cā rei ſuā de nō pōt adipiſci poſſeſſionē ob dolū vel potētiaz rei: elapſo āno efficit verus poſſeſſor: ac ſi poſſediſſet co ꝓoralit: ad idē. ff. de dolo. t elegant. ſ. ſi dolo. Et nō ħ de fictiōe: q: ius fingit eū poſſidē: q nó poſſidet in vī ta te: t ſi ꝑator: ꝓ ſentaneū nobis ē vbi nulla ſtipulatio fu it iterpoſita: itelligi eā adhibitā. C. de rei vr. acſ. circa ꝑn. ad idē. ff. de adop. ſi arrogator. xvi. q. iij. ſi ſacerdo tes. de trāſa. iter coꝝoralia. t ſac qđ dixi. ſ. e. ſine poſ ſeſſiōe. Dicit tī lex: q̄ ꝑ fictionē iuris vītas nó ꝓfundit nec delet. C. de iure do. i reb⁹. Et nō q̄ ꝓtra eū q dolo deſijt poſſidē: t feē vt nó hāet poſſibilitatē dandi: iurat l itē ad eſtimationē rei: t ibi ꝓcedit iuramētū t ſeqt iudi cis tarato: t ē ſpāle: q: illud iuramentū ē de affectu: nó de vītate: qđ dic vt plene nō. ff. de in lit. iuran. videaz⁹ ſ. iurare. Itē nō q̄ hec regula locū hz in ꝓuato t etiā ꝓlato quo ad bona ꝓpria. Si aūt eccliа deſinat poſſi re dolo ꝓlati nó hz locū in eccliа iſte rigor: q: delictū ꝑ ſone t̄c. vt. ſ. e. delictū. cū ſuis ꝓcoꝝ. t hoc nō. ber. ſm lau. ſ. vt lit. pen. eccliа. i. in vlt. glo. Itē nō: q: regula dicit dolo: q: ſi ſine dolo tēpoꝝe quo mota ē lis: vel quo res iudicat deſijt poſ ſidere: abſoluit. ſ. de excep. aduerſario. ff. de rei ven. ſin aūt circa ꝑn. Dz ſi iterū iciꝑat poſſidē: t iterū agat ō eū non ob. dolo deſijt poſſidere. Idez. excep. rei iudi. vt ibi dī. Si agēs dicat reū dolo deſijſſe poſſidē: reus aūt dicat q̄ deſijt ſine dolo: qs hēat ꝓbare q̄rī ſolet. de quo dic vt nō. ꝑ ber. in ꝓdicta ōcre. ō excep. aduerſario. t qđ. ſ. dixi q̄ qui ſine dolo deſijt poſſidē abſo luit: verū itelligeꝝ cū a ꝓncipio ſine dolo poſſedit: puta ꝑ vſuras furtū vel rapinā vel ſili mō: etiā ſi ſine dolo poſſidē deſijt: puta naturali iterꝑtione vel caſu vel furto vel violētia nihilomin⁹ tenet: de vſuf. cū tu. de rap. ſup eo. t. C. ō furt⁹ ſub tracto. ff. ō vi t vi arma. l. i. ſ. rectiſſie. t facē qđ dixi. ſ. e. mora.

cOTile nó dz. Ꝑo. ca. xij. q. ij. ſiquos ſuis. vbi eꝑs manu miſit ſuū benemeritū cui dedit vltra. xx. ſz illud āpliꝰ tantū reuocabit. ſ. de ꝓben. dilect⁹. vbi ꝓfirmat factū legati i vno caplo t nó in alio. C. de dona. ſancim⁹. vbi tenet donatio ꝓ ꝑte: t ꝓ ꝑte nó tenet. Et nō. q̄ ħ eſt bꝛocardicū: t ꝓ hac ꝑte facit iura. ſ. iducta: ad idē. xxxvij. di. turbat. t. c. ſiqd veri. i. q. i. nōne ſodomite. t. c. diſ ō clarauit. xij. q. v. q: xvij. q. iij. q̄ ſti. xxij. q. iiij. iter ceta. xxiij. q. iij. qd ergo. de ꝑſe. di. iij. ſi nō ſactificat. ſ. de ar. cū tēpoꝝe. de dona. aplice. t qđ ibi nō. ō te ſta. rainucius. t. c. rainaldus. iſti. de iuri. ſtipu. ſ. q̄ ſigs. vbi ſi ſtipulo: mihi t alij: tenet ſtipulatio ꝓ dimidia: ꝓ alia dimi dia nó. ff. de vſuf. vſuras. vbi illicite vſure nó viciant ſortē: t e. ti. l. placuit. vbi ſtipulat⁹ vſuras vltra modū licitū vl vſuras vſurarum licitas tm̄ petit: ſz nó vltra: t. ff. de iuſ. do. l. ſiue ge neralis. vbi ſi generalis curato: vel ſpāliter dotis dande cā cō ſtitutus: āpliꝰ q̄ fuerit mulieris facultates, ꝓmiſerit: nó va let ipſo iure, ꝓmiſſio in ſupfluo: ſz vſq̄ ad licitū modū bene: t C. de trāſac. ſi ex falſis. vbi trāſactio tenet ꝓ ꝑte t ꝓ ꝑte nō. C. de vſuf. cū allegas. C. ſi cer. pe. ſi ꝓ mutua. vbi pene ꝓmiſſio tenet vſq̄ ad legitimā quātitatē vſurarū t nó vltra. t. C. de ſe cūdis nupt. hac edictali. ſ. ſi vo. vbi ſi vltra ſtatutū modū re linquit vitrico vel nouerce: id qđ plus ē ſolūmodo reuocat. C de liber. ꝓter. vel exhere. auē. ex cā. vbi dī ex cā ꝓteritiōis vel exheredatois irritū ē teſtū quantū ad iſtitutiōez: cetera nīq̄ firma ꝓmanēt: ꝓ q̄ t ullā. ꝓbat vtile ꝑ iutile nó viciari. Ecōtra q̄ vtile viciet ꝑ iutile. ꝓbat. ix. di. ſi ad ſacras. xxij. di. quoꝝ dā. iij. q. ix. pura. ſ. de of. dele. cū ſup. t. c. ſup q̄ſtionū. ſ. ſi vo ō re iud. ad ꝓbādū. ff. de aq̄ quo. t ſi ti. l. i. ſ. Itē q̄rit. ff. ō ar. l. pedi⁹. vbi cōꝓmiſſū i ſuū t liberū factū nó tenet. ff. ō trāſ acto. cū hi. ſ. ꝓtor. vbi regrit totū vtile geſtū: t iſti. qbuſ mo. tol. ob. ſ. ꝓterea. vbi ꝓ: ſtipulatio vtilis viciat ꝓtertu ſeq̄ntis nonationis ſz ſit vtilis. Sō. dixit bar. bart. t hoc nō. iij. q. ix. pura. q̄ vtile ꝑ iutile viciat: vbi in iure id ſuenit exꝑſſū: als nō vel dic plen⁹ q̄ regulariter vtile nó viciat ꝑ iutile vt hic ꝓz: vi des eni q̄ hec ꝑs ꝓbādi. ſ. negatiua ħ ponit, ꝓ regula: habem⁹ igit ſtare regule: niſi ſpālitatis ró: vel caſus ſpālis ō regu lā appareat: vt dixi. ſ. in Rubrica. Eſt aūt ō hāc regulā caſus lit iuenire vtile viciari ꝑ iutile: vt in ōrijs. Et ē ſpālitatis ró: q: vtile t iutile ſūt ſeꝑabilia: vt vides in. c. quorundā. in ōcre. cū ſup. t in decre. ſup q̄ſtionū. t i ōcre. ad ꝓbādū. in. l. pedi⁹. t i oibus ōrijs. ꝓbat optime hec ſolutio. ff. ō aq̄ quo. t eſti. l. i. ſ treban⁹. t. ſ. Itē q̄rit. dicit eni in. ſ. trebati⁹. q̄ ſi habeo ſuitu tē ducēdi ad aquā certū numerū peco ꝝ ſi plus ducā: ſupflua poterit diis remouere: t in. ſ. Itē q̄ritur. dicit q̄ ſi habeo ſer uitutē ducēdi certā aquā ꝑ fundū tuum: t ego aliā aquaz illi miſceo: q̄ a toto poterō phiberi. Ratio ergo diuerſitat⁹: q: ꝑe coꝝa ſeꝑabilia ſūt: aq̄ mixta iſeꝑabilis: ideo in ꝓmo, phibeoꝝ

solū a supfluo in secūdo a toto. Itē phabet optie. ff. ō edū. edic. plerūq; t. l. ediles. §. cū aūt. t. §. se. vbi si difficil' ē separatio: reddito vno redibet t relīquū: ad idē. ff. de le. i. plane in pn. ff. ō v. obl. l. i. §. fz t si mihi. t. l. q extrisec' cū si. Colligit solutō ff. ō vsur. l. pecūie. i. rñ. i pl. gl. Ar. ō. ff. ō dōatoib' it vt. t vx. si spōs'. §. ij. Sz illō spāle dōationū fauore. Itē ō pdēa. ff. cōia pdio. l. p pū solū. vbi u vedo. pp ū solū ita vt mihi t vicio fuat: mihi soli t ñ vicio fuit' acqrit: t. ff. q cuz fal. tu. l. i. §. fz pōp. vbi si ver' tutor auctez pstit cū falso tutore tenet ip si' veri tutoris auctas: t ió subdistinxerūt gdā q si vtile t iutile sūt ise pabilia t vicū ē in re: tūc viciat vt. s. dictū ē. Si aūt vicū ē in psona adiecta tūc nō viciat: t sic itelligank hec ōrta. Sz hec solutio reprobari vi p pdictā dēcre. de of. dele. cū sup t ió posset rūderi ad pdi. l. q cū fal. tu. ff. vt ibi nō. ber. vl posset dici q in illa. l. verus tutor t falsus auctez nō simlr fz sep ati pstituerūt: t ió cū act' cōmiscui nō fuerit: vtile ñ hz p iutile separi. Ad. l. ppuz. ff. cōia pre. bñ fateor q fuit' ē res idiuisibilis: fz ibi vēdens fuit utē integrā sibi t integrā vicio acqrē voluit fuit' aūt vicini bñ ē sep abilis a futute vēdentis: t ió alia vtil p alterā iutilē nō viciat. Ad leges aūt supius allegatas. ff. de ar. l. pedi'. t. ff. ō trāslac. cū hi. §. si pto. dico q ibi ñ crāt duo quoz alterū vtile essz alterū iutile: fz vnū solu. s. trāslactio sup alimētis i secūdo casu ualida: q nō q̄rierat pto: de oib' q̄ mā dat orator: i pmo casu vnū fuerat ppromissū t nō duo. Sz ad hoc vltimū ē melior pma solutio: vi tñ fallē pdicta solutio i casu. ff. ō fideiuss. l. grece. §. i oib'. vbi dī q si fideiussor obligat' ē i duriorē cām q̄ pncipal: oīmō nō obligat: fz fm opinionē ullā q̄ exponit oīmō nō obligāt in eo. s. q extēdit nō ꝺicit.

a Ex eo nō dz. Pō. ca. in eo q dicit dēcre. eplas ñ ec aucte ticas: q nulla dz p se allegare. xix. di. si rōanoz. ad idē vij. di. quo iure. Itē pone in eo q ipugnat ꝓpositionē q ex ea bñficiū nō ꝓsequit. s. de censi. cū oli. Itē in eo q ipugnat testamentū: dicēs illud iofficiosū: q si id iprobe dixit t succubuit: qđ ex testamēto capiebat pdit. ff. de iof. test. pap. §. memisse. ad idē. xiij. q. ij. q̄ pposterū. s. de testi. pītū. C. de his q b' vt idig. l. alia ē. t dic lex absurdū ē quē redire ad id qō scī renūciādū putauit. C. ō reb' credi. sige in futurādum. t fac ad hāc regulā. s. e. qō semel: t qō ibi dixi: t qō ḧ dicit: nisus exitit: dic cum effectu saltē quātū in eo fuit: q: pcuerauerit. si aūt simplr ptestaret sec' ēet: vt itelligit ber. pdi. ō crē. de testi. pñtiū. Itē si iciperet agē: vel excipere t deiuret añ sniam: vt pbant p dicte. l. §. meminisse. t. l. alia ē. t hoc nō. ber. i pdicta ō crē. ō cēst. cū oli. t qō dic hec regla verū itelligo nisi forte ex necessitate officij habuerit ipugnare: nā tūc ꝓpio nomine fructū ꝓsequi possz. hoc phabet. iij. q. vij. §. tria. ō. si ō patrē pupilli. ff. ō postul. l. vlt. ff. ō iudi. in lian' ait. t meli'. C. de admi. tu. vel' cu. cū q̄dā. vbi filī' pterit' a matre tutor: vl curator istituti hēdis hēditatē adcūdo nomine pupilli sibi ñ pūdicat: ad hoc. s. e. li. ō elec. c. pe. §. porro. Itē fz qs ipugnet sniaz i vno caplo: ex alio caplo ꝓsequi fructū: de testa. rainuci'. t. c. rainald'. t facit qō dixi. s. regla. pxi. Et pcor. ad hāc regulā. i. q. vij. c. i. xcvi. dis. si ipator. de postul. c. vlt. t sile ē qō dī: frustra legis ipleat au xilū tē. de vsur. q: frustra. Itē nō q sīē ñ dz qs ꝓseq fructuz ex eo qō ipugnat vt hic: ita ecōuerso nō dz qs ipugnare id ex quo fructū ꝓseq. xix. di. c. i. iij. q. ij. sigs testib'. iij. q. vij. cuius in agēdo. de cēsi. cū oli in si. ad hoc de trāslac. ex lris. t apte. ff. de iure do. l. cū in fūdo. v. t sigdē. ff. solu. ma. fz si ideo. t hoc sane itelligas fm ea q̄ dicta sūt. s. in alio casu.

b Quum qd phibet. Pō. ca. in phibito a carnib': q phibit' itelligitur ab omnibus q trahēt semētiā ouginē. iij. di. denicq. t phibita ꝓcupiscētia p legē phibita itelligūt oia mala q̄ sequūt ex illa: de pstī. nā ꝓcupiscētia. Itē p hibita alienatōe: phibita itelligunt vēditio dōatio mamumissio tē. C. de reb' ali. nō alie. l. vlt. ad idē d re. ec. nō alie. nulli. Itē phibuo offō: t bñficiū. lxxxi. di. eos. Itē t furto phibet o: phibet ois rei aliene illicita vsurpatio: t phibita mechia ois illicit' ꝓcubit' phibet. t iij. q. v. penale. xxxij. q. iij. meretrices. t cui phibet eccle cōio: t ei' sti

sequuntur ex illo. Idem.

Pluralis locutio duoz numero ē ꝓtēta. Idem.

Amputari' nō debet ei p quez nō stat: si nō faciat pēdia phibita itelligūt: ō ap. past' zal. i fi. ad idē. ff. de fuis expō. l. cui. Et pcōdat ad hāc fglaz. ſ. c. accessoriū

c Pluralis locutio. Pō. ca. de ꝓse. di. i. hoc quoq; ibi dñi vobiscū. duos nūero ꝓphēdit. Itē. s. e. li. ō phē. is cui. §. i. vbi bñficioz noīe duo nñ bñficia ptinent. Itē p. l. ff. de ma. testa. l. libertas. §. post ānos. nā si legēt libertas fuo p' ānos: de duob' itelligāt. Itē si pmittit vel legat post dies: de duob' itelligūt. ff. de v. si. l. iter illā. §. ita dari. Itez p. l. ff. de testi. vbi nūerus. vbi sūt hec vba: t. iij. q. iij. vbi nūer'. Cōtra. ff. ō op. lega. l. i vbi dī: q si alicui legata ē fuoz optio: tres eligēt. So. spāle ē in fauorē vltīe volūtatis: vt ibi pot' sequamur quoddā medū q̄s mīmū: q: ad mīn'ō duobus itellexit: ex quo dixit in plurali: t forte de pluribus seq̄mur ergo quoddā medū: t sic optet tres. vel dic vt ibi nō. q ibi legat' fuerat equus vel suus qđ fuit testatoris elegerit: quos suos legatarius optare debeat: tūc optabit tres suos q eligēt sibi equū vel suū legatū: t ió tres: q: duo de facili discordarēt. viij. q. i. nec nouū. s. de ar. c. i. ff. de ar. Itē si vnus. §. pncipalit. t q hic dic: q pluralis locutio ē ptenta duoz nūero: t verū ē regulariē: t vbi eodē vel alio itre nō adijcit numer': vt in pdicta. l. vbi nūerus canonizata. iij. q. ij. In causis tgit t istrumētis regularit duo testes sufficiūt. Interdū tñ vn' sufficit: vbi. s. nulli sit pūdicū: ō ꝓse. di. iij. placuit. Et multi sūt casus in qb' regrūt tres ad mīn'. Pōmus in depositōe pecunie: in auc. ō fi. istru. §. siqs tgit vult. coll. viij. Itē qū ipcrit' lfaz ꝓbit i scriptis. C. si cer. pe. l. vl. In instō de quo sit ꝓpatio. C. ō fide istru. l. pe. Qñ pf legitimat filiū naturalē in instō publico: i auc. vt liceat ma. t a. §. ad hec. coll. viij. Qñ mulier fatet se p itercessiōe aliqd recepisse. C ad vell. antique. Qñ qs vult ifirmare testū qō facit p' trā curſū decenij. C. ō testa. sācim'. In inuentario. C. ad le. fal. auc. fz cū testator. In pūata scripta vt fidē faciat. C. q po. i pig. ba. l. scripturas. Itē. v. regrūt dū Zen' excedit libra auri in cuitate. C. si cer. pe. auc. fz nouo. t i codicill' t donatōe cā mortis silr. v. C. de dona. cā mor. l. vl. Itē in testamētis cōiter. viij. In testō tñ ceci. viij. C. q testa. fa. pos. hac cō sultissima. aliqñ. v. vt in testō rusticī: vt in municipijs t villis vbi ē hoiuz raritas. C. ō testa. l. fi. Aliqñ sufficiūt duo vel tres vt in testo facto iter filios t nepotes. C. de testa. hac ꝓsultissima. Itē iterdū regrunt. xv. testes. C. ō px. sa. scri. l. vna. Inītdū plēt. ij. q. iij. pful. t. c. se. Et nō id qō ḧ dī de plāti locutōe: nō hz locū in pnoibus vt nos vos vſ tē. nā vnus plat' scribit: t ei scribit hoc

d I pli: t papa sēp ō se scribit lic. s. ō cri. fal. q̄gui. Amputari nō dz. Pō. ca. in eo q dz appellationē ꝓsequi ifra annum cui nō iputatur: si p eū non stetit. ij. q. vi. anteriox. In eo q dz pmoueri ad sacerdotiū ifra annū cui nō currit ann' ipse si iusto ipedimēto detētus pmoueri nō potuit. s. e. li. ō elec. cōmissa. §. i. In eo q

De regulis iuris

rem emit sub pacto legis ꝓmissorie. s. q̄ si ifra terminū ꝑcū solutū nō cēt: res foret ipta: ⁊ empto: in tmino soluere volēs si nō habuit cui soluēt: sibi nō iputat. ff. de. l. cōmissoria. l. ꝓmissoria in fi. ad idē. xliij. di. ephesijs. s. de eo q̄ mit. in pos. c. ij. vbi de hoc. ⁊ fac. C. ō cō di. i certus. l. vlt. Et nō q̄ dic̄ p quē ñ dat q̄ non sufficit velle nisi ad opus ꝓcedat quātū i eo c̄. s. de eo q̄ mit. in pos. c. i. Impossibilitas ergo facti sicut a ꝑncipio ānullat obligationē. s. e. nemo pōt. ita ⁊ ex postfacto elidit vt hic. Si tū teneꝫ qs aliq̄d facere ifra certū tēpus: nec p eū stetit: ꝛ nō iputet: tū post tēpus teneꝫ: ō do. ⁊ ptu. cū dilecti. ff. de arbi. l. celsus. Cōsulo tū q̄ si pōt: infra tēpus de ipotēcia ptestet. ij. q. vi. post ap. ad hoc ō ap. c. vi. ⁊ C. de iure emphi. l. ij. in fi. cū suis ꝓcor. ad id qđ dixi q̄ post terminū teneꝫ: ℨ. s. de spon. sicut. ff. de le. iij. l. ea tū adiectio. So. vt no. i pdi. ōcre. sicut. ⁊ vt dixi s. e. nemo pōt. Et ꝓcor. ad hāc regulā de elec. c. vi. vbi tēpus datū ad eligendū nō currit ei q̄ nō pōt eligē nisi ex quo in mora fuerit petēdi licentiā: ad idē de ꝓcess. ꝑben. q̄ diuersitatē. Quid dices de eo q̄ sua culpa icidit in casū: ꝑpter quē postea facē nō potuit: qđ ꝑ cū fuerat faciendū. Videt ꝑmo q̄ sibi sit iputandū: q̄ regulariter qs de casu tenet: q̄ sequit culpā. l. di. sepe. ⁊. c. studeat. de eta. ⁊ q̄li. c. i. ⁊ qđ ibi nō. facit. lxxvi. di. nō satis. ⁊ q̄ ma. accu. pos. c. i. ⁊ qđ ibi nō. ⁊ ſi. ff. quod me. cā. l. si mulier. vbi metus ullū nō excusat q̄ sua culpa icidit in metū. In ℨriū videt ꝑ pdicta iura de elec. c. vlt. ō ꝓcess. ꝑben. q̄ diuersitatē. ar. de pigno. signisicāte ibi in captione tē. de spō. veniēs. ij. Sz casus ē spālis. Et dic̄ lex q̄ q̄ iniurioſe vel libidis cā inimici vel meretrícis fregerit ostia: si fures nō ab eo iducti postea res asportēt nō tenet furti. ff. de furt. l. veriū. ⁊. l. q̄ iniurie in ꝑn. ꝑterea deportatus si nō potuit ꝓcuratorē dimittē bñ restituit ⁊ tañ culpa sua absēs erat. ff. de minor. l. papi. Itē debitor ꝓpter inopiā excusat cedēdo bonis: etiā si sua culpa in illā ciderit: de sol. odoardus. ff. ō dolo. nā is. Satis videt dici posse: q̄ iputandū sit illi ꝓpt iura ꝑmo iducta. hinc etiā dixit lex nō debē succurri ei q̄ in necessitate se posuit. ff. q̄ satisda. co. l. si fideiussor. vbi dī q̄ si reus nō pōt satisdationē dare vbi ꝓuenit: ⁊ in alio loco eiusdē ꝓncie dare velit: si satisdatio necessaria erat audiēdus ē: si voluntaria nō: q̄ ipse sibi necessitatē iposuit ad idē. ff. sigs can. l. ij. §. sigs tñ. vbi dī: q̄ qui i iudicio cōparere debebat: sigd est qđ ei iputet tēpestatē vl viz fluminis ꝓtendē nō poterit: ar. ad hoc de elec. cū in veteri. Ad iura in ℨriū iducta: rīdeo. ⁊ dico q̄ ōcre. vlt. de elec. ⁊ decre. de ꝓcess. ꝑben. q̄ diuersitatē. loquunt ō quādā pena cōmis, pdita solū ℨ negligētes: vñ ibi culpa sine negligētiā nō punit: hoc satis ꝓbat ipsa ōcre. q̄. vel dic q̄ si ex culpa iponit aliqua pena: vt suspēsio vt in pdic. decre. q̄. vel deportatio: vt in. l. papinian⁹. tunc culpa illa vltrī⁹ punit nō dz: ad hoc. xiij. q. ij. c. vlt. de iudi. at si clerici. als eni seq̄ret q̄ suspēsio idē eēt qđ ꝓnatio: ⁊ deportatio idē qđ bonoꝝ adēptio: qđ ē ñ dz. Ad decre. significāte. dico q̄ forte sine culpa sua erat in captiōe: ⁊ ibi ettā est alia ró. l. q̄ ꝑmo pecuniā mutuat ꝑ cū qui fidelē nunciū credebat. Ad pdic. l. vex. ⁊. l. q̄ iniurie. dico q̄ verū ē q̄ nō tenet furti: tū ꝓuenit⁹ de iuria tenet emēdare dāna ꝑ illos fures illata: q̄ q̄ occasio nē dānī tē. de iniur. ⁊ dā. da. c. vl. Ad hoc qđ dī ō tuo pe: dico q̄ ipossibilitas casus hoc iducit.

a Accessoriū. Hec regla supta ē ex. l. ff. e. ti. cū ꝑncipal. ⁊ nihil dolo. §. cū ꝑncipal. Do. ca. in ꝑncipali ōstructo: q̄ dī destructū ⁊ accessoriū. xvi. q. vij. ⁊ hoc dixim⁹. Itē si cā ꝑncipalis. s. matrimonij cōmittit: sic ⁊ accessorij. s. dotis: de do. post diuor. resti. de paudētia. Itē si nō tenet ℨcul nec ipsi⁹ accessoriū C. de legi. nō dubiū. cō co: de so. ꝓpe. si diligēti de of. dele. paudentiā. §. sexta in fi. de fi. istru. iter dilectos ad fi. s. e. li. ō rescrip. c. i. ⁊. c. pe. ⁊ optime decre. s. e. de of. dele. si sup gra. vbi ptās executoꝝ datoriuꝫ ad gras nō pūt re integra morte ꝓcedētis: sicut nec gra q̄ ptās illa accessoria ē ad gram: ⁊ de pscrip. cū ex officij. vbi sicut nō pscribit visitatio nec ꝓcuratio rōne visitatōis debita. Cōtra s. de iureiurā. debitores. ⁊. c. cū ptigat. vbi ō hoc. ⁊. s. e. li. e. ti. licet. vbi tenet accessoriū ⁊ nō ꝑncipale. So. illud ꝓpt aliq̄ periculū qđ eueniret si nō seruaret iuramenti: ⁊ dic vt i pdicta decre. cū ptigat. Itē ℨ. C. de ep̄ali audi. auc. liberi furiosi. vbi tenet legatū ⁊ nō testamētū vel pēdis institutio. So. illud spāle in odiū filioꝝ q̄ ptēpserūt patrē: vt nō. ber. in pdicta decre. inter dilectos. Itē ℨ. C. ō luiti. pig. l. itelligē. vbi sublata psonali remanet hypothecaria: ſz dic vt ibi: q̄ nō fuerat sublata psonalis pacto ſz tpe: ⁊ psonalis tollit ꝑ spacio. xxx. hypothecaria ꝑ spacio. xl. ānoꝝ ⁊ iō sublata psonali tpe: adhuc remāet hypothecaria p. x. ānos. C. de pscrip. xxx. an. l. cū notissimi. sec⁹ si pacto vl alio mō: vt. s. dixi. Itē ℨ. C. ō pdi. mu. l. ⁊ si is. vbi q̄ dēserat eē curator: vēdidit rē mīoris: ⁊ sic nō tenuerat vēditio valz tū obligatio ō emētōe. So. ſz si tenuerit vēditio quo ad pupillū vel mīorē: tenuit tū quo ad illū curatorē oli: ⁊ iō cuz quo ad ipsū tenuerit ꝑncipale: nō mīrū si tenet accessoriū. Itē ℨ. C. si aduer. vē. l. i. ⁊ auc. facta. dic vt. s. Itē. ff. qb⁹ mo. vsufru. l. q̄ tū i ꝑn. ⁊. l. ꝓced. ff. ō fideius. l. gnāli. ſz illa sūt spālia. Itē nō. ac. C. ō pac. l. pacta q̄ ℨ. q̄ ipacti q̄ fiūt ꝓter legē tenz accessoriū ⁊ nō ꝑncipale: i his q̄ fiunt ꝑm legē vtrūq̄z: in his q̄ ℨ neutrū. Cōcordat ad hāc regulā. ff. de pecu. lega. i. ij. ⁊. ff. ō penu lega. l. ij. vbi dī: q̄ pempto ꝑncipali ptmit accessoriū

b Qui tacet. Do. ca. luiij. di. si fuus. ij. s. de pstip. nōne. ff solu. ma. l. ij. §. volūtatē. vbi dī q̄ pf agēs ō dote filie de ipsi⁹ volūtate vī agere: si filia nō ℨdicat. Et nō q̄ q̄ tacet interdū ꝓsentit: vt hic: ⁊ in supradictis iurib⁹: votū emittit. xxvij. di. c. i. ⁊ simulat. lxv. di. si forte. ipunitatē. ꝑmittit. xliij. dis. sit rector. offert. xx. q. ij. c. i. occidit. xliij. di. ephesijs. ē ptumar. lxv. di. c. vl. iterdū nec ꝓsētit nec ℨdicit. j. c. ꝓ. ⁊ dic vt ibi sta c̄

Si q̄ tacet. Hec regula supta ē ex. l. ff. c. ti. l. qui (tim dicā. tacet. Et nō q̄ tacē ē quoddā medīū iter expssā volūtatē ⁊ expssaz ℨdictione. Pone ergo casū in eo ℨ qđ fert sentētia q̄ tacēs nō habet ꝑ ꝓsentiente: nec ꝑ ℨdicēte infra. x. dies in fra quos semp appellat. ij. q. vi. anteriorꝝ. Itez pone in plato qui tacet ex cā: puta ꝓpter scandalū. s. de pscrip. nihil ꝑdest de cog. spi. sup eo. de iureiurā. mulieri. Itē pone ꝑm accur. in tributoria. nā si seruus ℨbat dño ℨdicente tenet de peculio tūc ⁊ deducit qđ debet dño. ff. de pecul. siquis seruum. §. etiam. si eo exp̄sse volente tenetur qđ iussu insolidū. ff. qđ iussu. l. i. vbi autem sit ⁊ tacet: tenetur tributoria: ⁊ sic nō insolidū: nec deducit sibi de debitū. ff. de tribut. l. i. §. scientiam. ff. ō exercito. l. i. §. sed his. Prima regula fallit. xxvij. di. c. i. luiij. di. si seruus. xx. q. ij. c. i. s. de pstip. nōne. s. de iur. calum. c. vlt. in fi. s. e. li. de pfes. si post pstitū. ff. so. ma. l. ij. §. voluntate. ff. de liber. agnos. l. i. §. penam. ff. loc. Item queritur. §. qui ꝑ ipleto ⁊ vbicunqz tacitū pactum inducit a lege. ff. de pac. l. q̄ in futuri. Secūda fallit in eo q̄ tacet verbo ſz ℨdicit facto vl signo. lxxxiij. di. c. i. Itē in epo qui tacet ꝓmotus a vicinis episcopis

q habetur p primace. lxv. di. si sorte. Itē in his in qbus regrit expressus psensus: vt i adulto q cathecizat: de cōse. dist. iij. cū p paruulis. ⁊ in fuitute imponēda. ff. de serui. vrba. p. l. iuitum. ⁊ i p curatore pstituēdo. ff. de pcur. l. filiꝰ. §. inuitū. ⁊ i furto. ff. de furt. q vas. §. vetare. ⁊ solucdo matrimonia. ff. ō ritu nup. ⁊ eo iure. §. deide. ⁊ exp̄sse dz testato: nomē heredis dicere. C. de testa. in hem⁹. Itē i casib⁹ nō. ij. q. vij. plerīq. gd ergo i his dices: nunqd tacēs habebit p̄ psentē-

horate an p dicēte. So. dicūt qdā q regulariter tacens habebit p cōsentē-

te: facit ad hoc. §. regula. p̄ri. fallit i casibus supradictis. vl dic secūdo q aut ē tale factū qō fieri nō pōt me phibēte. po. ca. lij. ij. di. si seruus. ⁊ tūc taciturnitas habebit p cōsensu: fallit i casib⁹ supradictis: aut ē tale qō fieri pōt me dicēte. po. ca. ff. ō cōtra. emp. rē alienā. ⁊ tūc taciturnitas nō obest: nā dicit regula iuris culpa caret q scit ꝫ phibere nō pōt. ff. e. l. culpa. ꝫ Jo. q hoc no. xxvij. di. c. j. ⁊ ber. de pstip. nōne. vl dic tertio: q i facto ocupiscibili honorabili ⁊ meritorio taciturnitas hētur p consensu: vt i pmis iurib⁹. In facto aūt qō nō ē ocupiscibile honorabile ⁊ meritoriū ꝫ onerosū: necessarie ē expressus psensus sicut ē q gs assumit p curatoris offiū: q res sua seruiat: vt i secūdis iurib⁹ p̄m ino. q hoc nō. de elec. i genesi. qō verū puto hoc addito: q vbi ius i pena statuit quē tacēte hēri p psentē-

te vel p̄sesso: sic habebit: ꝫ factū sit oneriosū: excplifica p decre. de inf. cal. c. vlt. i fi. ⁊. §. c. li. de pfes. si post pstitū cū si. Cōcordat aūt ad hāc regulā. l. ff. cōidi. l. sabinus. vbi socī partiēs habet p psentiente quātū ad hoc q nō agit ad demolitionē: ⁊ sic quo ad hoc habet p psētiēte: agit tñ ad iteresse: ⁊ sic quo ad hoc hētur p dicēte: ⁊ vtitate p̄siderata tacēs nō loqtur: ⁊ sic nec dicere videt: hui⁹ aūt veritatē videre potes p solutiones supiores simul iunctas.

a I Nspicimus. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. i obscuris i-

spici. Po. ca. i viro q̄ strarxit cū vidua: ⁊ lōgo tpe habita tanit cū ea: illa dicit se icognitā: i hoc obscuro p̄sumit cognita: qō ē verisimili⁹. xxxiij. q. j. sigs acceperit. Itē cācellata vel obscurata lra nomis: p̄sumit ibi illā lram fuisse de qua ē vsimili⁹ de fi. instrū. iter dilectos. Itē in dubio vsimile ē filiuꝫ iniuste exheredatū. C. de inof. testa. auc. nō liceat paréti. hic aūt repete qō dixi. §. e. ti. i obscuris.

b I Sq in ius. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. q i ius. Pone ca. i pacto: q eodē vtet successor quo p̄decessor. xvij. q. ij. eleutherius. Itē pone i herede q nō vsucapit: qō nō vsucapiebat defūctus ff. de diuer. ⁊ tēp. pscrip. l. cū heres. qō dic vt dixi. §. e. cū qs i ius. heres. n. successor ē iuris. Hec regula fallit. ff. de pba. l. pcula. vbi illa pcula fideicōmissū: qō cōpēsare potuisset cum testatore: cū heredib⁹ nō cōpensat. Itē fallit vbi cū mortе defūcti p̄firmat donatio: ibi. n. nō penitet heres. C. fami. herc. l. filie. Itē i casu. ff. ad. l. fal. repū. Itē fallit i quēstionib⁹: vbi ex psona successoris mutat for⁹: hinc ē q clerici⁹ etiā i ciuilib⁹ ⁊ pximonialib⁹ puenit cora suo iudice. xj. q. j. nullus epūs. de fo. cōpe. cū sit. ⁊. c. si diligēti. Itē fallit i casu. §. e. li. de iurepa. c. vno vbi eccl̄ia q̄ succedit laico patrono hz. vj. mēses: cū tñ ipse laicus solū. iiij. habeat. Itē legatarius legatū acceptare nō pōt p pte ⁊ p pte respuere: si tū decedat plurib⁹ relictis heredib⁹: vnus heres p sua pte poterit acceptare ⁊ alter p sua respuere. ff. ō. l. j. l. legatarius. Et ē rō hui⁹ regule: ārē eodē iure vti dz: q plus miris hīe nō pōt: q nemo plus iuris tc. j. e. nemo pōt cū. si. minus nō: q heres cēset eadē psona cū defūcto: successor cū p̄decessore: p̄z ergo idē ius vtrinsq. Et nō q dic eo iure: q nō co

Nspicimus si obscuris qō est verisimilius vel quod plerunq fieri consuevit.

Idem.

S qui in ius b succedit alterius eo iure quo ille vti debebit.

Idem.

Resumit ignorātia c vbi sciētia non pbat.

Idez.

Ocupletari d nō dz aliqs

pulegio ex sui psona: si psonale fuerat p̄decessoris pulegiū: vt. §. e. pulegiū cū suis pcor. Idē dico de pacto psonali. §. de trāsac. ꝺcetero. ⁊. §. de pbē. nisi cū si. ⁊ fac

c Hec regula ad ea q̄ no. de pben. tuis.

Resumit ignorātia. Po. ca. lxxxij. di. pposuisti i fi. p̄m q ibi iacet lra: de sen. ex. si vero. ij. ⁊. ff. de pba. l. veri⁹. Cōtra. xvj. di. q dicitis. j. q. j. sig a simōiacis. ix q. j. ordiatiōes. xxiij. q. ij. i lectū. §. de elec. inotuit. cū similibus i qb⁹ iuribus dicit: q nō p̄sumit ignorātia: ꝫ potius scia. So. dic vt nō. de postul. c. j. i. iij. glo. de consti. c. ij. vt in predicto. c. lxxxij. di. pposuisti. q circa ea q̄ publice fiūt p̄sumit scientia: nisi pbetur ignorātia: circa ea que fiūt occulte p̄sumitur ignorātia nisi pbetur scientia vt hic. Et scias q hec regula vera ē i his q̄ gs scire vel idagare ñ tenet. In his aūt q̄ gs scire vel idagare tenetur: hēt locū sicut i eligēdo plato. lxj. di. c. ij. viij. q. ij. dilectissimi. de elec. cū i cūctis. ⁊ ideo ibi p̄sumitur sciētia: nisi pbet ignorātia vt. e. ti. inotuit. Ad hoc ē qō dicit lex: q magistratus tenet de idoneitate tutoris vel curatoris quaz nominauit ingrere: ⁊ tō imputat ei si idoneus nō ē. C. ō magis. que. l. penl. ⁊ p totū: ⁊ illud qō hec regula dicit p̄sumit: ē aūt hui⁹ ō tutis hec p̄sūptio: vt trāsferat onus p bādi in aduersariū vt. §. dixi: ⁊ idē ē i aliis casib⁹ q nō. vj. q. vlt. actor. §. vt ec. bñ. vt nr̄m. Itē nō q ignorantia trib⁹ modis pbatur. Quo modo p facm: ⁊ sic pbo i veritate me ignorasse: de sen. ex. si vo. ij. de excep. pastoralis. §. e. li. de elec. vt circa. ⁊ tūc demū admittit pbatio hec: cū ē pbabili: vt nō i pdicto. c. pposuisti. Scōo qū pbat id: er quo necessario segt me ignorasse: puta me nūc amiculū vl furiosū. iij. q. ix. idicas. de suc. ab itest. cū dilect⁹. Tertio qū pbat id: er quo nō necessario ꝫ verisimilr segtur me ignorasse: puta me tūc abītē fuisse: ⁊ hoc dicere voluit Jo. j. q. j. sig a simoniacis. ⁊ ꝫ i facto p̄bo pbabilis iterdū sit ignorātia: vt. xxxiij. q. ij. i lectū pbabilior tñ i alieno. ff. p suo. l. vl. qō dic vt nō. j. q. ij. §. nōndū. ⁊ q ignorātia iuris p̄cipue nālis ñ excusat: qō dic vt nō. i pd. §. nōndū. de tali ignorātia nō loqtur hec regula: cū ibi par sit pena sciēti ⁊ ignoranti. xvj. q. j. si cupis. C. de i⁹ vocā. l. ij.

d Ocupletari. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. i iure nāe. po. ca. xvij. q. vl. c. vl. §. ō dōa. aplice. vbi nō dīt monasteriū cū tactura cathedral ecclie. ff. ō cōdi. ide. l. nāliter i fi. ⁊. l. se. vbi si pupillus accepit mutuū ⁊ locupletior ide fact⁹ soluit: nō repetit: ⁊ emēs a pupillo sine tutoris auctoritate: si ex sua pecunia locupletior fact⁹ ē pupillus: cū post pubertatē agēte exceptione repellit. C. de vsuca. p emptore. l. vl. ⁊ pcor. xcix. di. ecce xij. q. ij. bone rei. xi. q. iij. sigs vo. xiij. q. v. denicq. xxij q. ij. p̄mū i pn. C. de epis ⁊ cl̄i. l. sigs p̄hyt. ⁊. §. de pcis suā. vbi sūt hec ꝓba: ⁊ ō pulegiū iterp̄tamur ne alteri enorme p̄iudiciū afferat: ō v. si. qd p nouale. ix. q. iij. nūc vo. xxv. q. ij. de ecclīasticis. ō p̄sue cū oli i fi. cū si. hec regla fallit i p̄scriptionib⁹ ⁊ vsucapionib⁹ vt p te vides: ⁊ i excep. nō numerate pecunie q̄ si infra. x debitū tps nō opponit: ocupletat petēs cū aliena tactura. C. ō nō nu. pe. l. i ꝺcim⁹. Itē i expēsis factis i re aliena. ff. ō do. excep. l. paulus. ꝫ vbi ē auctoritas iuris nō pōt dici in iuria. xxiij. q. iij. q peccat. Nō g⁹ dīt iuria vl tactura expone vl p ⁊: sic. lxxxvij. di. c. j. ō fo. cōpe. dilecti. C. ō

ꝺ.ff.l.pe.ꝛ tiõ ẽt ꝑd.lex tuk nãe.ff.e.t.vñ h ſũpta fuit:di
rit ỏtrimẽto ꝛ iniuria ꝛ cauti⁹. Cõcordat ad hãc regla
ff.ỏ ſer.ruſ.pre.l.ip ato:es i ſu. vbi aq̃ de publico flumi
ne ita demũ duci pmittit:ſi ſine alt⁹ iuria id fiat: ad
idẽ.ff.ỏ fui.vr.ꝑ.l.ſuſtulã.C.de fuit.l.vl.i fi.cũ it.ex q
bus ꝓbak ꝙ etiaz
in meo facẽ nõ de
beo qỏ noceat in
alieno. Cõtrariuz
tñ ꝓbak.ff.de dã.
illec.l. fluminũ. ℌ.
vl. ꝛ.l. pcul⁹.ff.de
aq̃ plu.ar.l.i. §.ỏ
niq; dici ſolz cuz
facio aliqd i meo
ex quo alij noceo
aut imitto in alienũ vel op⁹ facio:ꝛ tũc ñ licz:vt.ff.ſi ꝑpe
ven.l.ſicuti.§.ariſto.ꝛ.l.teſtatrix. aut nõ imitto nec op⁹
facio in alienũ:ꝛ tũc aut id dolo facio vt noceã alt̃:ꝛ tẽ
ꝑ hibeor:aut ñ facio dolo:ſz eo ſolo,ꝓpoſito vt mihi ꝓ
ſim:ſz ꝙ id alij noceã:ꝛ tũc ñ ꝓhibeor.ff.de aq̃ plu.ar.
l.i.§.denq;.cũ ſuis ꝓcor.ꝛ facit ad hoc qỏ no.xi.q.iij.
ſigs vero.de auct̃e ꝛ vſupal.c.iij.ꝛ qỏ dicit hec regula
tactura itelligas enormi:nã ꝑuilegiũ bñ affert tacturaz
lz enormẽ iterre nõ debeat:de hoc.xxv.q.ij.reſcripta.
de v̊.ig.olim.ad hoc.C.de pci.iper.of.l.quotiens.

a ℐ Mpenis.Hec regla ſũpta ẽ ex.l.ff.e.ti. factũ cuiq;
§.in penalib⁹. Pone caſũ i iudice q ita ꝑuiciauit
temẽ accuſaſti calũniatorẽ nõ ꝑnunciat.ij.q.iij.§.notã
dũ. Pꝛiuatus a collegio doctoꝝ nõ ꝑpetuo:ſz tẽpora
liꝫ ꝑuatus itelligit:de ꝓſti.ex lr̃is. Tutor remot⁹ nõ ex
ꝓſſo an ꝑpt doli an ꝑpter culpã:remot⁹ itelligit ꝑpt
culpã.ff.de ſuſpec.tu.l.hec eni.§.i.ꝓcor.de pe.di.i.§.
pene.ſ.c.li.de elec.ſtatutũ.ff.ỏ penis.ſi ꝓſes.ꝛ ex hac
regula ꝛ eo qỏ dixi ẽ ar. q̃ i dubio ꝓſumit caſſatio elec
tõis facta nõ vicio ꝓſone:ſz electõis mõ:ꝛ tic addi põt
ad ỏcre.de elc.ſup eo.vt ibi nõ.ꝙ ꝓpoſt. nã etiã iudice
ꝑniciante q̃ viz feciſti:de ꝑuata itelligit:vt i ꝑdict.l.ſi
ꝓſes.ꝛ.l.pe. Et nõ q̃ h benigna iterꝑtatio ſit in multis
Pario q̃ ex mltiplici pena exꝑſſa eligũ⁹ mittoꝛe.l.di.
cos.xxuij.q.i.ſigs dedcrit. Itẽ q; ſi verbũ põt ip ortãe
penã ꝑpetuã ꝛ tẽpoꝛalẽ:eligim⁹ tẽpoꝛalẽ.xxxiij.q.iij.
nõ opz.ij.ſaluo eo qỏ hẽs.l.di.c.i.ꝛ.ſ.de ꝓſti.ex lr̃is.
ꝙ ber.ꝛ modernos.ꝛ ꝙ accur.ff.ỏ poſtu.puto.§.i. Itẽ
q; de penis nõ arguim⁹ ad ſiñia:q; pene nõ excedunt
ꝑpũ caſũ:de pe.di.i.§.penc. Itẽ vbi ẽ tale vbũ puni
ant ꝑuenꝛ itelligim⁹ ꝙ iniam nõ ipſo iure:de elec.c. q;
ꝑpt.niſi ibi eſſet ꝛba q̃ aliud ſaperẽt:puta ipſo iure vl
eoipſo.ſ.e.li.de elec.ẽ ſiti ſi.ſz ibi gar.ℑ.ſz ꝑmũ cre
do ſm guil. Itẽ q; in dubio mittoꝛe caſũ eligim⁹.ff.de
ſuſpec.tu.l.hẽ eni.ꝛ.ſ.dixi. An iudex poſſit penas mo
derari:nõ.ij.q.iij.§.notandũ in glo.q̃ incipit vt tertia.

b ¶ Benignioꝛ.dicẽ canõ. Illa digniora ſunt iniuratõe
que ſunt excellẽtioꝛa pietate.ix.di.c.vlt.

c ¶ Interꝑtatio.ỏ mltiplici iterꝑtatõe vtỉ qỏ nõ.xi.q

d ¶ Facieda rõ.q; odia (i.§.ex his oib⁹.ꝛ ỏ poſtu.c.i.
reſtrigi ꝛ fauoꝛes ꝓuenti ãpliari.ſ.c.odia.cũ ſuis ꝓcõ.

e Ctus legitimi.Hec fgla ſũpta ẽ ex.l.ff.e.ti.l.act⁹
legitimi.vt emãcipatio acceptilatõ hẽditat̃ aditõ
fui optio tutoꝛis datio ꝛc.ꝑ quã exẽplificari potes hãc
regulã. Itẽ exẽplũ pone i ſnia q̃ nõ dz ferri ſub ꝓditõe
ij.q.vi.diduũ. Itẽ electõ vl poſtulatio ñ dz fieri ſub cõ
ditõe.ſ.c.li.ỏ elc.in electõib⁹. Itẽ mr̃imoniũ ñ ꝓhibi
dicẽ.xxxij.q.ij.ſolz ãri.ſ.ỏ ꝓdi.ap.c.vl. Contra.xviij.
di.c.vlt.lxxxvi.di.tãta.x.q.iij.vnio.in fi.in gb⁹ excõi
cat gs vſq; ad duos meſes. So.ibi ſumit exẽpticatio,ꝑ
remotõe a ſacris:exẽpticatio eni dz eẽ ꝑpetua.x.q.i.q: ſacer
dotes.exponunt⁹ tñ ꝑpetuã.i.donec penituerit.xxvij.q.i.ỏvi
duis.i.tñ.q: ꝑ ꝓtumacia ſert:ſac.ſ.ỏ ꝓſti.ex lr̃is. Itẽ ℑ.ſ.de
elec.cũ in veñ.vbi eligẽdi ptãs in certũ tp̃s ſert. So. electio ẽ
ille act⁹ legitim⁹ q nõ recipit diẽ:vbi ñ põt canoñ. ſibi aliquẽ
eligẽ in ꝓlatũ vſq; ad ſe
ſtũ reſurrectõis vt h:ſed
ptãs eligẽdi ñ ẽ ille act⁹
tiõ dak in tẽp⁹ vt ibi.nã
ꝛ ꝓcurato: dak ad tẽp⁹
ſ.e.li.ỏ ꝓcu. ſiquẽ ſub
ea.hic ẽ q̃ ỏ iure cõi
tẽpoꝛa ad eligẽdũ ſũt ta
xata:de elc.ne ꝑ ỏfectu
ỏ ꝓcc.ꝓbẽ.c.ij.ſ.e.li.ỏ
iurepa.c.vno.cũ ſi. Itẽ
ℑ.vij.q.i.paſtoꝛal.ſ.de filijs ꝓſby.venũs.vbi ꝓlatura ecclie
dari vi ad tẽp⁹. So.vt ibi nõ.in vl.glo. Itẽ ℑ:q; mr̃imoniuz
lz non recipiat diẽ:vt.ſ.recipit tñ ꝓditõez:de ꝓdi.ap.ſup eo.
So.vtate iſpecta nõdũ ẽ mr̃imoniũ vbi nõ iteruenit purus
ꝓſenſus vt ꝓ iꝑ:imo nec ſpõſalia:vt.ſ.e.li.de ſpon.c.i.in,fi.
Itẽ ℑ ad id qỏ.ſ.dixi de datõe tutoꝛis:iſti.q da.tu.poſ.§.ad
certũ.vbi tutoꝛis datio diẽ recipit. So.qỏ.ſ.dixi hz locũ i tu
toꝛe dato a iudice:ſec⁹ ſi a teſtato:e vt i ꝑdicto.§. Itẽ ad id ℑ.ſ
de tutel.l.muto.§.pe.vbi dak a iudice ſub ꝓditõe ſi ſatisdede
rit:ꝛ illa ſi ſatisdederit pura ẽ:ꝛ fac qỏ hẽs.ſ.ỏ elc.ſignificaſti
Et nõ q̃ ſicut hi act⁹ ñ recipiũt ꝓditionẽ vel diẽ: ſic nec diſſũ
ctionẽ vt in ꝑdcõ.c.i electõib⁹.ꝛ.e.ti.vt gs duas. Itẽ nõ q̃ re
gula iſta idiſtincte logt ỏ actib⁹ legitis q ñ recipiũt ꝓditõez nec
diẽ:lex aũt ſtrict⁹ dixit:Act⁹ legiti q ꝓditõez ñ recipiũt ꝛc. q̃ſi
di.alig ſiũt q̃ recipiũt ꝛ alig ñ:ꝛ logt ipſa lex i actib⁹ q nõ ſunt
ℑct⁹ ſz q̃ſi:ℑct⁹ eni bñ recipiũt ꝓditõez.ff.ỏ ℑhẽ.ẽp.l.hec vẽ
dutio.ꝛ ſic etiã põt ſolui id qỏ.ſ.dixi ỏ mr̃imonio ꝙ lau.gof.
ꝛ ber.q hoc nõ.ỏ ꝓdi.ap.ſup eo.i ꝑn.ꝛ fac.ℑ.e.ꝓtractus.

f ℑ Emel deo dicatũ. Pdo.caſũ.xij.q.ij.nulli.ſ.ỏ reli.do.
ad h.ff.de reli.ꝛ ſũp.fu.l.ſigs ſepulchrũ.§.i.ad idẽ.rix
q.iij.q ſemel.ỏ ꝑſe.di.i.ligna.ꝛ.c.veſtimẽta.ỏ ſo.ꝑpe.qſt⁹.
ỏ rerũ ꝑnnu.mãcipia.C.de ſacroſã.ec.auẽ.ꝓterea. Et hz locũ
hec regla ñ ſolũ in re,ꝓpua:ſz ẽt in aliena ꝓſecrata: vñ ſi aurifa
ber hẽbat calicẽ quẽ eps ꝓſecrauit:ãplius nõ reddet aurifici
calix ipſe:ſz ei⁹ eſtimatio:ꝛ tẽ caſus ſpãlis i quo ꝓuak gs re ſua
xiij.q.vi.ꝓpimus. Et qỏ dixi i calice idẽ ẽ in q̃lz re inalata:ſe
cus aũt in alata puta i ſuo:ꝛ ſic nõ ẽ ꝓtra.luij.di.frequẽs.ꝛ.c
ſe.rõ eſt quã ibi nõ. Jo.i ꝑdi.c.coplmus.ꝛ ber.in ꝑdi.ỏcre.
de reli.do.ad hec.qꝛ res alata.ſ.hỏ delũgt pmittẽdo ſe ꝓſe
crari ianimata ỏo nõ. Et ẽ ſi.vij.q.i.eps.in dioc.ꝛ.ff.ỏ acq.
poſ.ſi rem mobilẽ.ꝛ.l.põp.i ꝑn. Et hoc qỏ hic dz itelligas in
eadẽ forma:qꝛ ob redẽptionẽ captiuoꝝ vel vrgẽtia ỏbita cali
ces ꝛ vaſa alia eccliaſtica vẽdi poſſũt ẽt laicis ꝓflata tñ ꝛ minu
ta.x.q.ij.hoc ius. Itẽ nõ q̃ dicẽ dicatũ:qꝛ hõa ecclie ñ dicata
vel ꝓſecrata bñ traſeunt ad hũanos vſus:ꝛ ẽt fuꝛ ecclie vẽdũt
vel donañt laicis ẽt ad fuiendũ.xij.q.ij.ecclaſticis. Ar.ℑ.de
rerũ ꝑmu.c.iij.dic vt ibi. Itẽ nota q̃ dicad vſus:qꝛ nõ ſoluz
in dominũ laicoꝝ:ſz nec ẽt in vſũ trãſire ỏbẽt res deo dicate
ad idẽ de ꝑſe.di.i.veſtimẽta.ne vltio q̃ balthaſar ꝛc. vt ibi.

g ¶ Humãos.ideſt ſeclareſ.i.ſecularũ ꝓſonaꝝ:ad idẽ.i.di.c
i.xij.q.ij.q̃ diuis ꝛ hũants.ỏ teſta.cũ eſſes,h dico:qꝛ ad vſus
clericoꝝ bñ poſſũt reduci:ỏ ꝑſe.di.i.ligna. Alibi ſumit huma
nũ ꝑ hũili.l.di.eos.xxuij.q.i.ſigs ỏde.it.xxxij.q.ij. latoꝛe.

h ¶ Transferẽduz.adde qỏ dixi.ſ.e.ꝑuilegiũ. (in fi.

i Non ꝓſtat ipedimentũ. Pdo.ca.in mr̃imonio qỏ ñ tenet
qỏ nõ ꝓſtat ẽt ipedimentũ ſecundo.xxxi.q.ij ſi verum.
In electione que nõ tenet.ſ.ỏ elec.cõgregato. In ſtipulatõe
q̃ nõ tenet.ff.ỏ v.obli.ſi dari ſtipuler. Videſ tñ circa mr̃imo
nii q̃ ſpõſalia q̃ ſunt nulla,ꝓt affinitatẽ vel ꝓſanguinitatẽ ꝓ
ſtãt ipedimentũ in ꝓſanguineis alteriꝰ ex publice honeſtat̃

iusticia. ratio ē: qz publice honestatis iusticia iducit ex solo ꝓsē
su: vñ exquo sūt alīq ex ꝓsensu: lz alīs sint nulla: iducit publice
honestatis iusticia. Si aūt ēent nulla ex defectu cōsensus: non
iducit. ff. e. li. de spon. c. j. sicut ꝛ impedimētū affinitatis inducit
ēt p illegitimū coitū. xxxv. q. iij. de iccestis. Circa electionē etiā
vides qꝙ electio q̄ nulla
ē scō am impedit. ff. de elc.
auditis. qđ nō ꝓsequor
lz dic vt ibi. Itē i denun
ciatione noui opis q̄ sūt
sit iusta sive iniusta: impe
dimētū pstat futuro edi
ficio. ff. de no. op. nū. c. j.
ff. e. l. i. i fin. Idē ēt i ap
pellatione: q̄ ꝛ si ex falsa cā sit iterposita dū tm̄ pbabili: tali ā si
foret pbata debeat reputari legitia: ea iterposita nihil ē inouā
dū. ij. q. vj. appellatione. Itē i lris pape p mēdaciū impetrat: q̄
lz sint nulle quo ad iuris effectū: pstant impedimētū alijs impetrā
dis: si de eis mētio nō fiat. ff. de rescrip. cetex. ꝛ c. ex pte fz gof.
q hoc nō. de despō. ipu. lras. Sz ber. i hoc vlt. ff. de reseri.
ex tenore i glo. j. i fi. p decre. de ꝓfir. vti. vel iuti. bone. Et nota
hāc regulā verā: nisi i pena aliqs ꝓhibeat: hoc dico, ꝓpter ma
leficia q̄ nō sortiūtur effectū a iure: ꝛ tm̄ impedimētū pstāt, pmo
nēdis. l. di. c. j. ij. ꝛ iij. Interdū mr̄imonio ꝓhēdo: iuxta ea q̄
no. xxiij. q. ij. §. hoc quā q̄. ff. de pe. ꝛ re. q pstim. ꝛ ē simile
qđ nō. C. de legi. nō dubiū. hētur. n. p effecto qđ ꝓ iura fit. x.
di. vides. vbi de hoc. ff. j. c. q̄ ꝓ ius. ꝛ ibi dicā. Et qđ dic nō sor
titur effectū: dic a ꝓncipio vel ex postfacto: qđ dic vt dixi. ff. e.
non firmatur.

Q Effectum. Idem.
Ui licz qđ ē plus: licz vti
Q quod ē minus. Idē.
Ui ꝓior ē tempore po
Q tior est iure. Idem.
Ui sētit onus: sētire dz
I cōmodū: ꝛ ecōtra. Idem
I Ni re communi potior ē

a Q Ui licz. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. nō dz cui plus li
cz qđ min⁹ ē nō licere. Et fallit hec regula i casib⁹ ibi no.
Ꝑo. ca. pbyter i missa ꝓficit cor⁹ chisti qđ mai⁹ ē: bñ g⁹ po
test bñdicere populū qđ ē min⁹. xcv. di. ecce. Itē ꝓcessis ꝛcis
labor: qđ maius ē ꝛ noualiū qđ minus ē. ff. de deci. ex pte. iij.
Itē cui ꝓcessum est testari: puta filiofamilias i peculio castren
si: ergo ꝛ donare cā mortis. ff. de dona. cā mor. l. tā his. ꝓcor.
xij. q. j. ꝓcipim⁹. cui cōmittunt aie ꝛ res ecclie ꝛ. ff. de vote post
diuor. resti. p vias. cui cōmittit vxor cor⁹: bñ pōt cōmittē vo
tē. Et nō qꝙ istō ē vnū bonū cardū cui licz plus ꝛ min⁹. Aliō qđ
licz maiori ꝛ miori. xcv. di. illō supfluū. Aliō negādo cui ñ li
cz min⁹ nec mai⁹: de sen. ex. cū illor. ꝛ qđ nō licz i miori nec in
maiori: de elec. cū i cūctis. vbi de hoc. Cōtra ad hāc regulā. ff.
e. li. de pbē. cui de nō sacerdotali. So. illō fac forma mādati:
ꝛ eodē modo rñdē ad. c. e. ti. cū i illis. §. vl. ꝛ facit qđ dixi. ff. e. c.
plus sp. Itē ꝓ de ꝓse. di. ij. cōpim⁹. lz illō spāle pp vnionem: ꝛ
sic ēt rñdēt ad. l. ff. de admi. tu. cū q̄rit. nā pupillus potest oia
noia q̄ fecit tutor respuere: lz nō q̄dā respuere ꝛ q̄dā appꝛoba
re. Itē ꝓ de trāsac. c. vl. vbi pmittit trāsire ad maiorē dignita
tē lz nō ad minorē. Solue vt ibi nō. i gl. pe. Itē ꝓ. xxxiij. q. ij.
latorē. vbi pōt cōicare lz nō oblationē dare: ad idē. xvij. q. iiij
miror. Itē ꝓ de tornea mētis. c. j. de rap. c. ij. vbi ꝓcedit pnia ꝛ
nō sepultura. So. vt no. i ꝑ dicto. c. j. de tornea. qz regulariter
ē qđ hic dicit: nisi a minore, ꝓhibeat ex cā vel vt ꝓsulat vtili vt
ibi vel ob aliā cām. Itē ad negatiuā. ꝓ. xxxvj. di. q ecclesiasti
cis. ꝛ. j. q. j. sig epi. vbi q̄nūste ordinē contulit: ꝓnatur colla
tione illius ordinis: sed nō minoris vel maioris fm ber. lz hu
go ꝓ. lz dic vt. §. pr. dixi. Plus ergo q̄litate icludit min⁹: sed
nō sēper vt. §. sicut plus quātitate nō sp icludit min⁹ vt. §. dixi
e. ti. plus semper.

b Q Ui ꝓior ē tpe. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. eo. ti. quotiens
vtriusq. Ꝑo. ca. i iure cessionis ꝛ subscriptiōis. xvij.
di. c. vl. ibi ꝓponit ꝓpus ordiat⁹ i assecutione ꝓbēde: q ꝓ ipetra
uit. ff. e. li. de pbē. eū cui. Et duob⁹ emptorib⁹ vel donatarijs
ꝓponit i rei vēditione ille cui res ꝓpria tradita fuit. C. de rei vē.
quotiēs i pn. ꝛ i fi. Sz q̄re i hoc vlt. casu ꝓfert ille cui fuit ꝓmo
res tradita: ꝛ nō ille cui ꝓmo vēdita vel donata: qđ ēt deberz
fm hāc regulā. So. hec regula locū hz i his quoꝝ vtri
usq; par ē cā: vt i ꝓd. l. quotiēs. ff. e. ti. lz p⁹ vēditionē qs
remanet dñs vēdēdo: g⁹ ꝛ tradēdo scō potior ē cā scī
vt ibi: hoc, pbat. C. de here. vl act, vē. l. q tibi. tenet mi ꝓ
oū ex empto q̄nti sua iterest vt ibi; lz p lras papales qs
stati ē canonic⁹: ꝛ
tō i eis attēdiz⁹ da
tā vt i ꝓ. de re. eux
cui. ꝛ fac qđ nō. de
spō. duoꝝ. c. vl. i. j
gl. Et nō qꝙ hec re
gula locū hz i ꝓcti
b⁹ ꝛ his q̄ duoū
volūtate dependēt
lz i legib⁹ ꝛ ꝓstitutionib⁹ q̄ pendēt ex vni⁹ volūtate revo
cat posterior ꝑ. Idē i testamētis cadē de cā: quia ex
vni⁹ volūtate dependēt: ad ꝓm̄ de ꝓse. di. j. c. vasa. ꝑ cog.
spi. c. j. ff. de legi. nō ē nouū. ad 2m̄. xiij. q. ij. vltima vo
lūtas. ff. de. l. j. si mihi. Ad ꝓm̄ ꝓ. xxxiij. q. ij. hoc ꝓsū in
fi. ꝛ. l. di. dño scō. vbi dē qꝙ potiꝰ stam⁹ antiq̄ iuri q̄ no
uo. Sz dic vt ibi ꝛ vt. §. dixi. Hec regula i his locis hz
q̄ par ius hūt: nā ꝓuilegia ꝓsiderant nō solū ex tpe: sed
ex cā. ff. de ꝓuil. credi. l. ꝓuilegia. hic ē qꝙ recepta aūcte
aplica ꝓferk oib⁹ ēt aū receptis alioꝝ aūcte. ff. e. li. de ꝓ
ben. hi q. Et creditrix totalis ꝓferk etiā qbusdā anterio
rib⁹ creditoꝛib⁹ nō tñ filijs ex priori mr̄imonio: q agūt
de dote materna. C. q po. i pig. ha. l. vlt. ꝛ ibi de hoc: ꝛ
plene per Alco. i sūma. e. ti.

c Q Ui sentit onus. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l.
fm nām cuiusq; rei. Ꝑo. ca. i clico q pp lapsuꝝ
detrudit i monasteriū ad pniam pagendā: qz res ei⁹ p
ficiēt monasterio. xvj. q. vj. de lapsis. ad idē. ff. de sepul.
c. j. ibi sint ꝓsolationū socij tē. ꝛ. C. de furt. ꝛ f. cor. l. vlt.
§. lz cū i scō a. vbi cōmodatarī si furtiue ab eo surripiat
res cōmodata ꝛ agēs furti ꝓsequat pēnā a fure: penam
ipsā nō restituit dño ne sūt dāno tm̄modo dedit⁹ q rem
cōmodatā accepit: lz liceat etiā lucꝛ sperare. In secūdo
dicto ibi. j. ecōtra pone casū i ꝓiono q defēsare dz eccli
am. xvj. q. vij. filijs. i clerico q officiare dz eccliam: de p
ben. significati. ꝛ dicit lex nō ē ferēdus q lucꝛ amplecti
tur: onus aūt subire recusat. C. de cadu. tol. l. vna. §. p
scō i fi. Cōcor. ad hāc regulā. vij. q. j. ibi. xij. q. ij. cha
ritatē cū suis ꝓcor. ꝛ. j. c. rōni. ff. de peri. ꝛ cō. rei vē. l. id
qđ post. Et nō qꝙ hec regula fallit iterdū rōne etatis vel
ꝓsone: iterdū rōne nature cōtractū: iterdū ex spāli pa
cto. Ꝑdūmū patet. C. de legi. tu. l. vl. i fi. ibi. n. minores
lz ad tutele grauamē nō veniāt successionis emolumē
tū nō amittūt: ꝛ isti. de legi. tu. i fi. ibi dicit text⁹: plerūq;
vbi successionis ē emolumentū: ibi ꝛ on⁹ tutele dz esse.
Idco aūt dixim⁹ plerūq;: q: si femina ipubes māumit
tit: ipsa ad hereditatē vocat: cū alius tutor sit. 2m̄ patet
ex. l. ff. ꝓ socio. l. de illo. ꝛ. l. nō ob eā. ibi. n. nō fit cōpē
satio emoluměti qđ soci⁹ attulit societati dāno qđ intulit
imo eo nō obstāte dānum emēdare tenet: ꝛ ē rō vt dixi
natura ꝓtractus: cōtrahitur. n. societas nīsi ob lucꝛ. 3m̄
patet. ff. de pac. do. l. familie ad idē. C. famil. here. l. lz.
ad hoc. ff. e. li. de pac. c. j. ꝛ vlt. Itē fallit vbi ex cā gs ꝓ
hibetur ab emoluměto lz onus habeat: sicut i iudice q
nihil a partibus dz exigere nisi expēsas moderatas cū
pficiscitur, p causa: nec tūc ullas si ptes notabiliter pau
peres sūt. ff. e. li. de rescrip. statuti. §. isup. ꝛ. §. se. ꝛ idez
i simili⁹. Et ꝓcor. ad hāc regulā cadē decre. §. assessō
rem. dñs Jo. an.

d Ni re cōmuni. Ꝑo. ca. i duobus ꝓcuratis: quoꝝ
vno vouere vol ēte ꝛ altero, ꝓhibēte: potior ē cā ꝓ
hibētis. xxxiij. q. v. c. j. Itē vno ꝓhibente ne ꝓcedatur

De regulis Iuris

p vtā cōpromissi potior ē ipsius pdītio. ff. de elec. q; ppt ibi vice oium. Itē duob⁹ cōez hñtib⁹ parietē alt nō pt destruere t reficere altero, phībēte. ff. de ser. vr. p. parietē. t fuerāt hec ꝟba. l. ff. cōidi. l. sabin⁹. t ibi ō hoc. Et fallit hec regula i casib⁹ ibi nō. Primo qñ nō interest, so cij: puta q; icrusta re vult vl depigē. ff. de ser. vr. p. l. q; dā iber⁹. Ş. parietē vel vlt scalas iuxta parietē ponēt: vt e. ti. l. fistulā i fi. 2° qñ ob hoc q̄sita est vt opus fiat. ff. cōidi. si edes. Itē qñ ēdificiū reficeret. C. ō edi. pua. si vt pponis. ff. de dā. infec. si edib⁹. t. l. i reficiēdo. Itē religionis fauore: vt si ibi sepelīri velit: vt. ff. de relig. si plures. vl i cōe sepulchr⁹ aluī mittēt: isti. de reruz di. Ş. religiosū. v. i cōe. Itē cū donator⁹ rē cōez hz cū donatario. C. de dona. sacrā⁹. Ş. ne aūt. accur. Et scire debes aliqd eē cōe vt singulis aliqd vt collegio: vt tetigi ff. e. q̄ oēs. t hēs. ff. de pstī. cū oēs. Jo. an.

Condītio prohibentis. I dē.

a Prohibētis. q; volēs nō solū dīs ē: vt i pdcā. l. si parietē. ff. de ser. vr. prę. Jo. an.

b Contra eū. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. t. l. i Zhē da vēditione. Pō. ca. i dicto testis: cui⁹ interpretatio fit Ĵ, pducentē. ff. de pba. i pūtia. Itē p. l. ff. de Ĵhen. emp. l. labeo. vbi obscuritas pacti nocet vēditori q legē aperti⁹ dicere potuit: ad idē. ff. de pac. l. vteribus. vbi plene de hoc. Cōtra. ff. de iudi. sīgs itētione. So. illud i iudicijs hoc i Ĵctib⁹. Sz ad hoc Ĵ. ff. e. cū sint obscura Sz ibi solui. Itē Ĵ. ff. de ptralxn. emp. si ita distrahat il la aut illa res quā elegerit vēditor: hec erit empta. So. ꝟba illa fuerūt dicta ab emptore: vl nāle ē i alternatis: q̄ sit dēbitoris electio. ĵ. e. i alternatiuis cū suis pcor. Jtē ptra eo. ti. si i emptione i pn. vbi si i emptione fundi dēz fuerit accedere stichū seruū accedit ille de quo vēditor i tellexit. So. hoc i pncipali illud i accessorio. Sz hoc nihil ē. vnde dic ibi verba, plata fuisse ab emptore. Jtez Ĵ. ff. ō seruitu. vr. prę. si seruit⁹. ibi ne luminib⁹ officiat: i telligit de pūtib⁹ t futuris. Sz ibi nō ē obscuritas sz generalitas: ad idē de pūl. q; circa. vbi gnāliter remittēs de cimas futuras t pūtes itelligit remisisse. Itē ptra. ff. de ꝟb. ob. l. cū qui. vbi itelligūtur calēde pme ad volūtatē stipulātis. So. iuxta ē stipulatio: si ad volūtatē dēntis q de vltimis mūdi calēdis itelligeret t diceret. Itē Ĵ. ff. e. ti. l. i ambiguis. vbi stat animo, pferēs. So. illa i testamētis rescriptis t legib⁹ vt ibi nō. hic aūt i Ĵctibus. Ut igit plene liqueat hec materia: tz de ipsa tractetur de spon. ex lr̄is. ĵ. ff. de pac. l. vterib⁹. tu tñ nota q̄ obscuritas vl ambiguitas aut apponit i vltimis volūtatib⁹ aut quēstionib⁹ factis i iudicio aut i pfessionib⁹ aut i Ĵctib⁹ t pactis aut i sentētijs. si i vltimis volūtatib⁹ subdistīngue: q; aut stat de volūtate exp̄sse vl tacite: si exp̄sse illa seruat: q; nihil ē qđ tātū dēbeatur hominibus q̄ q̄ vltime volūtatis liber sit stilus. xiij. q. ij. vltima volūtas. ō testa. officij. de pdi. ap. i ma. c. ij. C. de sacrosā. ec. l. j. Si stat tacite vt p pjecturā: illa seruat: ad hoc. xxvj. q. vj. q recedūt. de testa. regīsti. ff. de. l. j. si fundus pluriū i fi. ni si dicta volūtas turpis ēet: vt. ff. de pdi. isti. l. qdā. vl alis Ĵius. Pone exēplū. ff. de testa. tua. t. c. rainaldus. i fi. ff. ad. l. fal. tucia. q; puata dispositio testatoris tē. de testa. regīsti. ff. de le. j. l. nemo pōt. si nō stat exp̄sse nec tacite: stet ꝟbis testamēti: ad hoc. xxij. q. ij. is aūt. ō celebr. mīs. i qđā. de spon. ex lr̄is. j. ff. de exer. l. j. Ş. sīs qui nauē. ff. de le. iij. l. nō alī. Si aūt ꝟba sūt nimis larga: segmur benignius t minimū. ff. de le. iij. l. nūmis. ō. e. i obscuris cū suis pcor. t sic ēet heredis electio. C. de pdi. idē. l. sīgs fuū. ff. de. l. j. legato. t lex. ff. e. ti. si dom⁹. t. l. q duos log tur cū heres ē i mora: vt nō. de testa. iudicāte. ad hoc isti. de lega. Ş. si gnālr. Si vo nō appareat q̄ ps sit benignior vl mitior: neutra tenet. ff. de testa. tu. l. duo sūt. ff. de manumīs. test. l. cuz ex plurib⁹. ff. de liber. t post. notati. Si q̄rat ad quē spectat idagatio dic q̄ ad iudicē. C. ō fideic. l. volūtas exēcti. Si i iudicijs sit ābiguitas: fit interptatio, p, pferēt: rato q; debitor sp negaret se

Interpretatio facienda. I dem.

De hoc cēsisse. C. de an. excep. l. vl. i fi. ff. de ꝟ. ob. iter stipulātē Ş j. ar. ff. ō tribu. l. illū. Ş. j. t. ff. de eo q cer. lo. l. nō vtiq. Ş. dam⁹. t hoc i litis exordio: de hoc de resti. spo. cū ad sedē. Si vo i, pbationib⁹ sit ambiguū interptamur Ĵ, pducētē: de pdi. ap. ptuas. de, pbationib⁹ i pūtia. de test. cū tu. de fi. istru. iter i fi. debēt. n., pbationes eē clare: de pscrip. anditis. saluo eo q̄ posset testes obscure deponētes iterdū iterpari iterrogari: de testi. cū clamor. qđ dic vt ibi nō. Jn pfessionib⁹ si pūteat qs icertū certificare cogit. ff. de pfes. l. certū. aliogn acciptet qđ magis expedi et aduersario: vt ibi: t. ff. ō iter. act. ō etate. Ş. nihil. ad hoc. ō accus. cū dilecti. t. ō. e. li. de pfes. c. ij. Jn Ĵctib⁹ aut ē certū de pscīu aut de dissēsu aut ē dubiū. Jn p̄stat ei qđ scīerūt. ff. de re. du. l. i ambigua. de spon. c. j. Jn scō nil valet. xxx. q. ij. c. vno. ō. de rap. cū cā. de pig. illo vos. xxix. q. j. Ş. j. ff. de Ĵhen. emp. l. i vēditionib⁹. t ibi error nō solū corpis sz ēt malie vēditionē impedit: nihil eniz tam Ĵūi psensui sicut error. ff. de iurisdit. om. iu. si p errorē. ff. de iudi. l. ij. t errare ē aliud, p alio putare. xxxviij. di. Ęuis. t. xxij. q. ij. i qb⁹. nō tñ ois error mīs monīū ipedit sz error tñ psone t pditionis: qđ dic vt. xxix. q. j. Ş. j. t sīlima tenet ēt pign⁹ cū obligat ea, p auro. ff. de pigno. act. l. j. Jn tertio casu. j. cū ē dubiū: subdistīngue: aut pōt valeē sm vnius itellectū nīi aut sm vtriusq; si sm vnū nīi valeat hz quē valere pōt. ff. de ꝟ. ob. l. quotiēs. Et hz hoc locū etiā in Ĵ ctu matrimoniali i foro iudiciali. Jn foro aūt aie staretur ei q dissensisset i tali dubio: vt. ō. de spon. tua nos. si sm vtriusq; intellectū pōt valere: valeat qđ ē vīsimil⁹. ff. de ꝟ. ob. l. eū q ita stipulatus. ff. e. ti. l. i obscuris. t ō ꝟ. stg. abbate. ō. e. ispicim⁹. cū suis pcor. Sz, si dubitat qđ ē ꝟ vīsimil⁹: seruat qđ i hac regula dicit. ff. de ꝟ. ob. l. gcgd. t. l. sīgs ex plurib⁹ fundis. Et hec ꝟba: cū neuter dolū cōmittit: si aūt alter dolū cōmittat: cōtra eū fieret interpretatio. xxij. q. v. Ş. ex his. t. c. quacūq; si vteriq; tūc ad cōem significationē recurreret: vt i dicta decre. ex lr̄is. vbi de hoc: t. xxij. q. v. Ş. si ergo. t idē reperit i iuramētis: vt ibi nō. Jn sentētijs suis interptari poterit pses, puicie vl, pcurator cesaris. ff. de ap. ab executore i pn. mio: nō. C. de sen. ex pl. reci. l. ij. vbi de hoc. ff. de re iudi. l. iudex. fuit⁹ ē. n. offō suo sūi bene siue male iudicādo: qđ itelligē i diffinitiua: sec⁹ i interlocutoria. qđ dic vt nō. de ap. cū cessāte. De fructib⁹ tñ t expēsis supplere pōt eadē die. ff. de re iudi. l. paulus. t. ō. e. li. de ap. cū appellationib⁹. t de hoc nō. xxv. q. ix. Ş. q; ergo. als icipit hil ita i pma glo. xj. q. j. Ş. ex his. de postul. c. j. t ibi de multiplici interptatione. De legib⁹ nō ē dictū: q; i eis nihil ē obscurū vl ambiguū. iiij. di. c. erit. t i proemio decretalū. C. de no. C. cōpo. i. j. pstitutione: ibi erit lex certa t breuis sm one pscripta: si tñ ambiguitas videret i eis ēe: recurrit ad pdētē: q; ille solus interptari pōt q̄ dere. xj. q. j. Ş. ex his. de iudi. cū venisset. de sen. ex. iterata. C. de legi. l. vl. t idē i pulegijs q̄ sūt leges puate p eadem iura. Jo. an.

c On ē obligatoriū. Hec regula sūmi potuit ex. l. ff. e. ti. l Ĵctus qđā. ꝟ. excepto. p quā pone exēplū: ni nō valet pactū q̄ dolus futurus nō pstet vt ibi. Itē pone in eo q iurauit patrē occidere vel ille qđ facere. xxij. q. iij. c. j. t per totum Jn eo q̄ iurauit vxorē t filios expellere: de iurciu. guttual. t p

l.ff.de le.l.sigs iglinos in fi. vbi qđ scriptū ē in testamto ꝫ bonos mores: ⁊ iuramentū nullꝰ est momēti: ad idē.ff.ꝺ pac. do.l.quenire. vbi pactū ne cū vxore agat rerū amotarꝝ ñ valz q: p illud iurant mulieres ad furandū. Mō ē ergo ꝑcise vera regla: q dicit q iuramētū fuandū ē: si pōt sine iteritu saluti eine fuari. s. ꝺ iureiurā. si ꝓ, ná si ē ꝫ bonos mores nō obligat vt ħ ⁊ in supradictis iurib⁹. Idē in quolibz temerario. e. ti. sicut. ⁊. c. tua nos. ⁊ qñ vi vel dolo ꝓstitui ē. s. e. li. ꝺ iureiurā. licz. qđ dicit. s. q me. cā. abbas. ⁊ xv. q. vi. c. ij. Et facit ad hāc regulā. j. e. in malis. ⁊ habuisti idē de ipossibili. s. e. nēo pōt. Mō tenet ergo turpe pactū vel ꝫ bonos mores. s. ꝺ pac. c. vl. ergo nec iuramētū qđ accessoriū ē. ⁊ fac. s. e. accessoriū. ⁊ vīd qđ ibi dixi. Et nō q dēm⁹ reb⁹ vti eo mō ad quē sūt in stitute: vt. xxij. q. ij. is aūt. ꝫ iuramētū ñ ē istitutū vt sit iniqtat⁹ vinculū. xxij. q. iij. inf cela. ergo iniqtatē ñ vinculat vl obligat

a Olo fac. Hec regla ex. l. supta ē. ff. e. ti. l. in (vt ħ vides ꝺdēnatōe. §. dolo fac. Ꝑdo. ergo ca. i vsurario q ñ petit vsuras a debitore: ipsas eni restituē cogeret. xiij. q. iij. nullus ad idē de iureiurā. ꝺbitores. i. rñ. ad idē. ff. ꝺ excep. doli. l. dolo. vbi hēde ꝺnato a debitore: debitor nō pōt ex testō agere: ⁊ doli mali exceptōe vti pōt: ⁊ ibi etiā sūt hec ꝛba. Duo autē notant circa hāc regulā. Ꝑmo qđ ħ dī locū hīe qñ restituēda ē res ei a q⁹ petit: ꝓmodatari⁹ eni repetit rē a fure quā restituē tū oz dño. C. de ꝺ furt. ⁊ suo coz. l. vl. §. ꝫ cū. Vir soluto mrimonio petit dotē a socero quā vxori ⁊ ei⁹ libis cū restituē opz ff. solu. ma. si socer. §. luci⁹. Item i vsurario: q vsuras repetit q̄s alijs soluit: si nō ē solnēdo: ꝓstita cautōe de ipsis restituēdis ei a quo ꝓcepit: ar. de resti. spol. oli. ij. ⁊ no. de vsur. q: frustra. Secūdo no. hāc regulā nō hīe locū i possessorijs iudicijs: ꝫ i petitorijs: ⁊ hoc ē no. gof. ꝺ of. dele. venerabili. ⁊ ber. ꝺ resti. spol. in lris. ⁊ ꝓbat. ff. quor lega. l. i. in ꝓn. vbi dī q hēdi resti nunt: qđ legatorꝝ noie ꝓter eī⁹ voluntatē p legatarios possidet iij. q. i. c. ij. de or. cog. c. vlt. ⁊ in ꝺicta decre. in lris. ⁊ in. c. se. ⁊. C. de rei ven. ordinarij. cū suis ꝓcor. ⁊. ff. de iudi. si de vi.

b Non ē in mora. Hec regula supta ē ex. l. ff. e. ti. l. nulla i telligit. ⁊. l. nihil iterest. Ꝑdo. exēplū in dño q nō regsiuit: infra triēniuz seruū suū fugitiuū monachū factū: ꝺ eni fuisse in mora: qđ est verū nisi tueri se possit exceptōe legitia: puta longingtate loci. xvij. q. ij. sigs icognitus. Item pone in clerico q nō ꝺ in mora solnēdi quartā decimarꝝ: si tutus ē exceptiōe ꝓscriptōis. §. de ꝓscrip. de q̄rta. Item pone p. l. ff. si cer. pe. l. le cta ē. §. ꝫ cū sors. vbi sūt hec ꝛba: vbi ille q tut⁹ erat exceptōe dilatate sortis p tertiū pactū: nō ꝺ i mora ⁊ sic nō veniūt vsure: vt ubi: ad idē vt lite nō ꝓtē. qñ. §. si ꝺo alii in si. Ꝑnotes ēt exēplificare p ea q dixi. s. e. iputari nō ꝺz. Et nō q: vt dixi. s. e. mora sna cuilibz. vt gs dicat morosus: necesse ē q sciat vl scire ꝺ eat se debē: ꝫ ille q tutus ē exceptōe legitima: nescit se ꝺbē vel nescire ꝺz: ergo nō est in mora. Item nō q dicit exceptōe legitima q̄ ē cū est obligat⁹ iure naturali ⁊ ciuili: ꝫ obstat exceptio: puta pactū de nō peten. vel ſibis: vel est obligat⁹ iure naturali tñ. Et facit quod circa idebitū no. i. q. iij. in fi. ⁊ de sol. is q. Et itelligit exceptio illa legitima q replicatōe ñ elidit. pone exēplū ꝺbas mihi. x. tibi feci pactū ꝺ ñ petēdo: ꝫ p metū vel furoris tpe hoc feci: tūc exceptio pacti nō ē legitima: q: ele dit replicatōe furoris vel met⁹: ⁊ ſó dicer⁹ i mora fuisse: ⁊ idē in

c Quod ob gratiā. econom⁹ q in fauorē eccle ꝓsti (silib⁹. tut⁹ est eccliaz vacantē grauare nō ꝺz. xij. q. ij. charitatē. Item pone p ꝺcre. de regul. ad aplicaz. In religiōib⁹ ñ mē dicātib⁹ p ꝺcre. e. ti. nō solū. §. e. li. ⁊. c. se. Item pone p. l. C. ꝺ pcur. nō eo min⁹, vbi ſnia ꝓ minore lata q sine tutore cām agit

iuramentum. Idem.

Dolo facit qđ petit qđ ffti tuē opōtet eūdē. Idē.

Non est in mora qui po test exceptione legitima

bñ tenet: vñ dicit ibi textus: minoris ꝺ etas in dānis sub uenire: nō in reb⁹ ꝓspere gestis obesse cōsuetu: ⁊ hēs idē. C. de legi. l. qđ fauore. ff. de legi. l nulla iuris rō. ⁊ ꝓsequē vt ibi vtrobiqz: ⁊ facit in auc. de illustri. ⁊ q sup illud. sūt. colla. v. vbi ꝫ ꝓcessū sit clarissimis q ꝓ pcura

se tueri. Idem.

Quod ob gratiaz alicui⁹ cōceditur non est i ei⁹ ꝺi ſpēdiū ⁊ torquēdō. Idē

Nullus ex cōsilio dūmō

torē agē possint: ni hilomin⁹ ⁊ per se agūt si volūt: nec cogere pōt aduersarius minorē vti bñficio restitutōis in ite. sibi ꝓcesso ꝫ ꝫcruz. ff. de minor. l. si uxor. Cōtra. s. e. li. de ꝓbē. cui ꝺ nō sacerdotali. So. illud facit forma mādati: ⁊ fac qđ dixi. s. e. plus semp. Item ꝫ. s. de nu. pe. prudentiā. vbi clausula ap. remo. ipetrāts fauore apposita: in lesionē retorquet ipsi⁹. So. ibi q: id locū hz: cū ꝓceps aliqđ ꝓcedit ad istantiā peētis: hoc cū motu ꝓprio: puta mi noriꝺ⁹ vel ecclesijs. Et sic etiā respōdet ad decre: de cōsti. cū oēs. ff. q q ꝫ iuris. l. i. ⁊ ꝓbat. e. ti. l. iij. ⁊ fac op time ad hāc solutionē. s. e. li. de ꝓben. si motu ꝓprio. Item ꝫ. ff. de iur. au. anu. l. ij. vbi lata ſnia ꝓ me sup ignuitate: ꝺo ius anulor. Sz hoc nō ꝺicit ſnia: sz tacite mea renūciatio: q: eligēdo vnū ex ꝫijs: alteri renuncio. s. de elec. vt qs. C. de furt. l. i. Item ꝫ. C. de q̄stionibus. l. ꝓtē. vbi Duns ꝓ dño nō torquet. So. nō possz torqueri ꝓ dño quin etiā torquerer ꝫ eū: q: ꝓ vtraqz pte testis iurat dicere veritatē. Item ꝓtra. C. ꝺ indeis. l. die sabbati. vbi ꝓcipitur q iudei nō ꝓuentant nec ꝓuentāt in solēnitatibus suis. So. speciale est ꝓpter festiuitatez vl posset dici q ꝓcessio illius ꝓuilegij nō steterit in finib⁹ ꝓprijs. Item ꝓtra. ff. ꝺ peri. ⁊ cōmo. rei ven. l. si vina. vbi in fauorem emptoris vina emētis excepta fuerunt acida ⁊ mucida: ⁊ tū ipse emptor illa inuito venditore habere nō posset. So. idē null⁹ fauor ꝫ ius cōe: hic āt de gratia vel fauore loquit: qđ est ꝓprie ꝓtra ius cōmune ſm accur. Item signat ꝓtra. ff. de auc. tu. l. obligari. §. hereditatē. ⁊ ſsti. de attil. in. §. negz. vbi dicit q pupill⁹ nō pōt adire hēditatē etiā locupletē sine tutoris auctē. So. in his qbus certū est ꝺitionē pupilli effici meliorē: valet factū a pupillo etiā sine tutoris auctē: vt si ferat ꝓ eo ſnia: vt in. l. non eo minus. In his vō qbus certū est conditionem pupilli deteriorē constitui: vt si alicui se obliget vel actionē cedat: factū sine tutoris auctoritate nō tenet. C. de auct. ꝓstan. l. ij. ⁊ iij. In his vero q⁹ dubiū esse pōt: an pupilli ꝺitio cōstituat meliot vel deterior: vt in hereditatis aditiōe q̄ pōt habere latentia onera: factū a pupillo sine tutoris auctoritate nō tenet: vt in dictis cōtrarijs: ⁊ hoc fauore pupilli ne oneribus iplicetur. ff. de acquir. here. l. morē. ⁊. l. pupill⁹. Et hec regula habet veritatem in suo ꝓtrario. s. q pena vel odium non debet conuerti in ꝓmium. xvi. q. i legi. §. de sen. excom. si vero. cum suis concor. ff. de le. i. si seruus plurium. §. qui autem. Jo. an.

d Nullus ex ꝓsilio. Hec regula supta ē ex. l. ff. e. ti. l. ꝓsilij. Ratio hui⁹ regule colligit ex canone. xiiij q. i. q ꝓcipit. ex decre. de ar. cū oli. ex. l. ff. man. l. ij. i fi. p quā exēplificare potes: ⁊ ibi de hoc. nullus eni tenet ꝓsiluī ꝓsequi: imo explorare ⁊ deliberare ꝺz apud seip sum: an sibi expediat necne: vt in ꝓced. iurib⁹. si aūt ꝓsilium sit fraudulentū: bñ obligat ꝓsilens: ꝫ dure ratio supradicta: ⁊ hoc rōne fraudis: exēplifica p canonē. Ix xxvi. di. tāta. §. de renū. sane. ff. de dolo. q si cū scires. Mō igit ⁊ breuit circa ħ: aut ꝓsiluī ꝺat circa ꝓtractum

De regulis iuris

vel quasi: aut circa maleficiū vel quasi. Primo casu ib distingue: aut consiliū non ē fraudulentū: ⁊ tūc nō tenetur vt hic ⁊ in sup adictis iuribꝫ. ff. de dolo eleg. iter i si. aut ē fraudulētū: ⁊ tūc tenet actione de dolo ipsi: cui psiliū dedit: vt i p. l. q si cū scires. vbi ille q dolose mihi cōsuluit: ⁊ forte sui lucri cā nūciare ꝺbi tori non idoneo: tenetur mihi actiōe de dolo: ad idē. ff de ꝓsenet. l. ij. In secūdo casu. ſ. cuꝫ dat circa maleficium: tunc tenetur consulens: non tamē illi cui ſz illa ꝺ quē ꝓsilium dedit nec tūc tenetur actione de dolo: ſz eius maleficij nomiēnā si ꝓsuluit occidi: homicida ē. l. di. ſigs viduam. ꝺ homicidi. sicut dignū. si ꝓsuluit seruo vt furaret vel furtū faceret tenet furti vel serui corrupti: de ser. cor. l. ſ. §. ꝓsuadere. Si ꝓsuluit titū mihi iniuriā facere: tenet mihi actione iniuriarꝫ: de pe. di. ſ. nō solū. ff. de iniur. l. nō soluꝫ Idē vbicunqꝫ cadat i nomē maleficij. Ipſi aūt cui dedit ꝓsiliū nō tenet: tum qꝛ scire debebat id sibi nō expedire: vt. §. dixi: tū qꝛ ex ipa bitate sua nullus ꝓsegt actōnē. ff. de fur. itaqꝫ fullo. Differētia ē ergo iter mādatū ⁊ ꝓsiliū: nā mandatoꝛ obligat mādādo: sed non ꝓsulens ꝓsulendo. ff. manda. l. ij. ⁊ insti. manda. §. tria genera. vbi de hoc.

fraudulentum non fuerit obligatur. Idem.

Exceptionem obijciens non videt de intentione aduersarij ꝓiteri. Idem

a Exceptionē obijciēs. Pone casū. §. de ꝓscrip. illō ff. de excep. l. nō vtiqꝫ. ⁊ hēs hec ꝝba. §. ꝺ excecū venerabilis. Et ꝓsequre hāc materiā vt ibi no. Et aduerte q mirabilis videt hec regula. nā si ego excipio de pacto ꝺ nō petēdo: videoꝛ ꝓiteri ꝺ debitū fuisse: si dico i terrupi ꝓscriptionē: videoꝛ fateri te ꝓscripſisse: si dico ꝺ te ꝓscripsi: ergo ꝓmo id tibi debitū erat qꝺ ꝓscripsi: et sic actoꝛ nil amodo deberet cogi, ꝓbare: ſz excipiēs tū: ⁊ facit ad hoc. §. de transac. ꝓterea. ij. Et ideo dixerunt q dam hic log de exceptione nō nu. pecunie ⁊ similiꝫ quibus reus nil fatetur: vt no. in dicta. l. nō vtiqꝫ. sed ſm hoc mihi videt hec regula supflua: ⁊ ipsius nulla dubitatio. Dic ergo q huius regule ratio triplex ē. Prima qꝛ ſz dicā: tecisti pactū de nō petēdo: poterat eē q illō nō erat vere ꝺ debitū vel naturaliter debitū tū vel nullo modo. Itē ſz dicam interrupi: forte nō erat cōpleta prescriptio: imo hoc dicere videoꝛ q completa non fuerit dicēdo me interrupisse: vel si cōpleta fuerat sine titulo fuerat ⁊ bona fide. Itē i alijs exceptionibus. Scōa: qa p exceptionē nego me debere: ſi ipsā de intentione actoris dicerer ꝓiteri: eadē exceptio duos ꝓtrarios effectꝰ haberet: qꝺ esse non debet. ff. de solut. q hominē. §. vl. ⁊ de bap. ⁊ eius ef. maioꝛes. cum igit p exceptionē negē itentionem aduersarij: nō est ꝛgruum me per ipsaꝫ dici fateri. Tertia qꝛ reus ꝓuilegiatus est vt possit ꝓponere duas exceptiones: etiam ꝓtrarias vt dixi. §. e. nullus pluribus. sicut ergo expresse dicere possz: nego te ꝓscripsisse: ⁊ postea si ꝓscripsisti iterrupi: vel nego me ꝓmisisse: ⁊ postea pactū opponere de nō petēdo: sic dicēdo quam ꝓscriptionē interrupi vel pactū de non petendo fecisti vel his simile: itentionem aduersarij nō fatet cū adhuc dicere possit nō, ꝓmisi: nō ꝓscripsisti: ⁊ sic ꝺ singulis. Tutius tamē esset ipsi reo sic dicere: nego me ꝓmisisse: ⁊ posito q ꝓmiserim mihi pactū de non petēdo fecisti: ⁊ sic de singulis: ad hoc. xiij. q. ij. in ꝑn. ⁊ no. i hdic. decre. cum venerabilis, ⁊ i ꝓdic. l. nō vtiqꝫ. Sz qꝛ hec forma ꝝborum docet mentiri: vbi sentētia ⁊ ꝝitas est i ꝓtrarium non ē amplectēda: cum ꝓpus animas demū liguas oporteat fieri eruditas: vt in ꝓoe. ff. i fi. ⁊ facit qꝺ. §. dixi ꝺ cōfess. c. j. Unuꝫ nota qꝛ idē qꝺ dicit hec regula i exceptione: itel ligas ⁊ in replicatione: vnde sicut excipiēs non ꝓfitet actione ita nec replicans exceptionem eadem de causa sicut enim se habet exceptio ad actionē: ita replicatio ad exceptionem: ⁊ triplicatio ad replicationem: ⁊ hoc satis ꝓbatur §. de excep. dilecti.

Quę contra ius fiunt debent vtiqꝫ pro infectis haberi.

Idem.

In pari delicto vl cā poti ior ē conditio possidentis

b Quę contra ius fiunt. Pone exempla que dixi. §. e. nō pre stat ipedimentū. Itē. xxv. q. ij. ipiciali. vbi sūt hec ꝝba ⁊. §. e li. de regula. nō solū. ⁊ §. de testi. c. ij. ⁊. C. de legi. nō dubium vbi de hoc. Objicit ad hāc regulā de mrimonio ꝫcto pⁿ simplex votū qꝺ ꝛz. §. e. li. de vo. c. vno. ⁊ de mrimonio ꝫcto pⁿ interdictū ecclie. §. de ma. ꝫc. ꝫ interdic. ec. p totū. ⁊ inter cōpices ex catheciſmo. §. e. li. de cogna. spūali. c. ij. ⁊ de snia sub ꝺditione lata q tenet. ij. q. vj. biduū. ⁊ i ecclia ꝓsecrata p alienū eꝫ vt. vij. q. j. eps i dioc. ⁊ de oibꝰ q̄ fieri ꝓhibēt: nī sacra tenent Itē objicit de his q̄ sūt ꝫ ius ⁊ postea ꝓfirmātur: q̄ allegaui. §. e. nō firmat. So. gnāliter dici pōt ſm Jo. q hoc no. x. di. vides. ⁊ ber. q idē no. de spon. duo. c. vlt. i vl. glo. ⁊ accur. i p. l. nō dubiū. hāc regulā hīe locū i his q̄ ppetuā hñt, ꝓhibitionis cām. Cōtraria i his q̄ tpalem. Vel dic hāc regulā cē verā nisi eodē vel alio iure tolleretur: ⁊ sic itelligūtur ꝓtraria. vel dic q illa nō sūt directe ꝫ ius: qꝛ ꝛz ius nō assistat: nō tī plene resistit. Quidā tī distiguere voluerūt dicētes: q aut ius ꝓhibet ⁊ addit q si ꝫ ꝓhibitionē fiat nō valeat: aut simplr ꝓhibet. In ꝓ casu hēat locū hec regla cū suis ꝓcoꝛ. In scōo hēant locū ꝫcta ⁊ sua silia: ⁊ facit ad hoc. §. de regla. ad aplicam. Sz hec distinctio reꝓbatur p. l. nō dubiū. vbi hēs exꝑsse: q sufficit legislatoꝛe aliqd ꝓhibuisse: ꝛz nō adiecerit: si ꝫfactū fuerit nō valere. Idē vī tenere guil. §. ꝺ of. oꝛ. romana ūrē si. Itē objicit ꝺ maleficijs q̄ ꝫ ius sūt: nec tī hītur. p ifectis. So. hec regla hz locū i his q̄ ꝺ iure sortūnt effectū: ⁊ facit qꝺ dixi. §. e. ⁊. nō ꝓbat i pedimētū: ⁊ illud hic adde: nā mrimonū nullū iterdū nō hētur, p ifecto: imo ꝓstat ipedimētū scōe: ⁊ electē nulla iterdū ꝓstat ipedimētū scōe: qꝺ dic vt no. ꝺ elec. audiū. Jo. an.

c In pari delicto. In ẽptū hec regla dic de delicto sūpta ē ꝺ l. ff. e. t. l. cū par delictū. In ẽptuꝫ dic de causa sūpta est ꝺ l. ff. e. t. i pari causa. Pone casuꝫ i delicto p cañ. xiij. q. v. non sane. In eo. ſ. q repetit pecuniā quam dedit, p iniquo iudicio. Itē i eo q̄ ꝝsuras quas soluit repetit: cui ipse sit i pari delicto ꝺ ꝝsur. qꝛ frustra. Itē p. l. ff. de ꝺdi. ob tur. cām. l. vbi aūt. ⁊. l. se. vbi habes q nō repetitur: qꝺ, ꝓpter stupꝝm vel vt male iudicetur datū ē. De causa pone p decre. §. e. li. de ꝓben. si a sede. ⁊ per. l. ff. de ꝛ. ob. si scruum. §. ſegtur. vbi ꝺ q̄ cum q̄rit de dāno: ⁊ par ē vtriuſqꝫ cā: potioꝛ ē q tenet ẽptꝫ q persegtur. Et aduerte q male videoꝛ exemplificare p decre. illā si a sede. nam ibi nō erat par causa: qꝛ fuerat vni collata p papā: alteri p oꝛdiariū. Sed nō q̄rit de paritate quo ad ptātem conferēdum ſz de paritate quo ad ꝛps: q̄ cui ꝓmo collata fuerit dubitat: ⁊ ideo i hac pari cā tēporis potioꝛ erit ꝺditio possidentis. Et nō qꝛ hic exhibet fauoꝛ reo: qꝛ absoluit i pari cā vel delicto. C. de ꝺdi. ob tur. cām. l. ij. vnde semp dicere ꝓsueimus: q in pari delicto vel cā potioꝛ sit excipientis ꝺditio: vt i ꝓallegatis iuribus: ad hoc de ꝓcess. ꝓben. cc tenoꝛe. de adul. c. pe. ⁊ vlt. Contradicere videt decre. illa de ꝓcess. ꝓbē. cū sup. ſz solue vt ibi in glo. q̄ incipit qꝛ frustra in fine.

a QUm nō stat p eū. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. i iure ciuili. Po. exēplū adrae: p quē nō stetit quominus fm dominī p̄ceptū filiū imolaret: vñ perinde apud dīm gratū fuit ac si imolasset. xxij. q. ij. pphetauit. ⁊ c. se. Itē pone in co q impedit ne ad eū citatio pueniat: vt. ē. vt lit. ñ pte. qñ. §. porro. In stipulatiōe. ff. de ꝓdi. ⁊ demō. l. inf ciuili Itē potes ponere i liberate legata: vt aliqd deb heredi: ⁊ p heredē stat. C. de ꝓdi. inf. l. p. als est vlt. ⁊ idē i alijs legat. ff. de cō. ⁊ dem ō. l. cuz pupillus. ⁊ i institutione heredis. ff. de ꝓdi. ist. l. ij. Nō tñ q̄ si mihi. x. ꝓmiseris: si te vicero: tacite vī hoc actū: vt resistere possis: ⁊ sic habeē p expressa. ff. si cer. pe. l. cū gd. Et nota q̄ dicit p eum ad quē pertinet: nam si staret per alīū tertiū vel etiā per impedimētū meiipsius: tūc hz locum regula. ē. c. imputari. q: tunc lz impuret q̄ p me nō stat vt ibi: tamē nō habebitur p impleto vt h̄ ⁊. ff. de ꝓdi. ⁊ demon. l. qbus diebus in pn. Itē nota q̄ si libertas legata ē seruo si. x. heredi dederit: ⁊ per hꝛedē steterit quominus seruus dederit illa. x. pinde ē ac si impleta eēt ꝓditio: q: ille liber erit: tenetur tñ postmodū ad illa. x. nisi forte obtulerit: ⁊ hꝛes nō susceperit. C. de ꝓdi. iser. l. vl. Sz dicit lex: q̄ si testator legat liberto. x. sub ꝓditione: si cū filio steterit ⁊ filiꝰ mouat: ⁊ sic p eū vel p casū i eius psona ꝓtingēte stat quominꝰ ꝓditio impleatur: nō tamē debetur relictū. ff. de adimē. lega. l. scio i pn. Socū stat p eum. i. per factū eius vel impedimētū ab eo pstitū: habetur ꝓditio p impleta: ⁊ sic simplr vera ē regula. Sz si stat p casum i psona eius ꝓtingēte distingue: aut erat relictū cōtemplatione eius i cui⁹ psona erat ipleda ꝓditio: ⁊ tūc nō debet relictū: vt i pdi. l. scio. aut fauore ei⁹ cui relinq̄tur: ⁊ eo casu debet ff. de an. lega. l. mcuia. i pn. aut dubitat: ⁊ eo casu relictū debetur q̄si i dubio sit iterp̄etādū legatarij fauore relictū: si ex veritate vel ex ꝓiecturis aliud nō apparet. ff. de condi. ⁊ demon. l. illis libertis. ⁊. C. de legi. l. j.

b QUod alicui. Po. ca. p. c. lxvj. di. sicut nō suo. meo cui noīe mihi nō licz sen⁹ exercere: ita nec alieno. Itē p decre. de falsar. ad falsariorꝫ. sicut. n. ꝓpo noīe lras papales falsare nō debeo ita nec alieno. Itē nec noīe alieno nec ꝓpo albū ꝓtoris corrūpere debeo. ff. de iurisdict. om. iudi. sigs id i fi. Et nō q̄ hec regula ꝙa cī maleficijs. Indecēs. n. ē crimē suū cōmodis alienis ꝓpēdere: vt i dicto. c. sicut nō suo. hoc dico: q: ō legat⁹ ex delegatione cognoscit de cā: de q̄ ⁊ ꝓpo noīe cognoscere nō posset. ij. q. vj. si epūs. ⁊ punit quos als punire nō posset: de of. delc. sane. ij. Et liber⁹ noīe alieno vocat pīonū i ius: qō noīe ꝓpo nō pōt. ff. de i ius vocādo. l. q̄stū. Et laic⁹ q̄ non pōt cām spūalem tractare ꝓpo noīe: tractat alieno vt. ē. c. li. ō ꝑcura. c. j. ⁊ idē i simlib⁹. Itē hz locū i his q̄ vt dōmādari possūt: regrūt ordinis administrationē: vñ sicut suo noīe sacerdos simplex nō chrismati fröte: nō ordiat ad sacros: ita nec epūs sui mādato: cū tali demādari nō possit: ⁊ de hoc. ē. de pse. cc. vl alta. aqua. ⁊ facit qō dixi. ē. c. ea que.

c POtest qs. Pōt qs p alīū iudicare. lxiij. di. tibi dño. sic̄ p alīū matrimoniū ꝓbere. ē. c. li. de ꝑcura. c. vlt. sic. ff. de ꝑcur. l. j. §. ij. ff. de sta. ho. l. aretusa i fi. Hec regula fallit in eo cui cōmittit certū ministeriū. ē. de of. delc. c. vl. ē. c. li. e. ti. si cui. ⁊ optime. C. de cadu. tol. l. vna. §. ne aūt. ad idē. ij. q. vj. abolitio. de cleri. nō resi. q: nōnulli. ff. de solut. iter artifices. Itē in pnia suscipiēda: de pe. di. j. quē penitet i pn. quā p se q̄s recipere dz: rō ē pudor: q ē maxia ps pnie vt ibi. Itē i eo viro q̄ vēi am̄ etatis ip etrat: qō p se facē dz. C. de his q ve. eta. impe. l. ij. Itē adoptare vel arrogare nō pōt qs p alīū. ff. de ado. post morte. §. neq; rō ē. q: adoptio imitat nām. Itē fallit i iudice q p scipsū recitare dz sniam nisi sit eps sine superior. ē. c. li. de re iudi. c. vlt. C. de iudi. auc. ad hec. Itē i eo q̄ icipit ꝓferre sacrm vnitatis q̄ id p alīū pficere nō licebit.

Idem.

POtest quis⁵ per alium: quod potest facere per seipsum. Idem.

IN malis pmissis⁴ fidē nō expedit obseruari. Idez.

IN alternatiuis⁵ debitor⁴ est electio: ⁊ sufficit alterū mat i libertate p se agit ⁊ nō p ꝓcuratorē. C. ō asser. tol. l j. ⁊ regulariter i crimīali cā vt. ij. q. vj. siqñ. Itē q̄ sūt meri iperij vl gladij ptātis nō delegātur ꝓz leges nisi i casu ff. de of. ciⁱ cui mā. ē iurisd. l. j. sec⁹ fm canones: ō h⁹ no. xcv. di. c. j. xxiij. q. iiij. illō. ⁊. ē. de of. oꝛ. q̄ sedē. ⁊ de rapt. i archiep̄atu. ⁊ p se ñdē dz adulter⁹ q̄ cathecizat: ⁊ nō p alīū: de pse. di. iij. cū p multis. Itē fallit i casu. ē. c. li. ō elec. cupiētes. Itē i casu. ē. c. ō iude. iuris cē ambiguū. ⁊ i casu. ē. c. li. de of. lega. c. pe. ij. ex. ⁊ de here. c. ij. i pn. hec igr ⁊ sūta spālia sūt. Et nō q̄ ēt ecōuerso q̄dazꝫ p alīū possū q̄ nō p me. Epūs clericū suū p alīū pōt ꝓbere: nō aūt p seipsū. lxxxvj. di. nō licebat. C. de epīs ⁊ clerici. auc. ꝓz neq;. Itē epūs p alīū litigare dz. v. q. iij. c. vlti. Itē plat⁹ clericē⁹ hūs tpalē iurisdictionē audit ⁊ iudicat ō cā q̄ aguis p alīū nō p se. ē. c. li. ne clerici vl mo. c. vl. Item religiosa mulier p alīū pōt eē i iudicio nō p se. ē. c. li. de iudi. c. ij. ē. c. li. de elec. idēnitatib⁹. §. ꝓz cū eas. Itē epūs tuitionē gubernatōnē ⁊ curā viduaꝝ ⁊ pupillorꝫ ⁊ peregrinorꝫ nō p seipsū: ꝓz p alīū archipb̄m. ſ. vl archidiaconū gerere dz. lxxxvij. di. epūs gubernationē. ⁊ ibi de hoc ⁊ oīa ista sūt ēt spālia: ō regulā fm quā q̄ō possū p alīū ⁊ p me. Et accidit hoc vl rōne psone cui hoc nō cōuenit vel ēt rōne rei: puta cause criminal⁹ ⁊ iterdū p alterꝫ pseqtur q̄s q̄ō p se pseq nō possz: vt. ē. c. li. ō pecl. pbē. c. auctē. ⁊. ff. de sta. ho. ipatoꝝ. ij. ff. q̄ res pig. ob. pos. l. aristo. sicut ⁊ q̄dā pōt q̄s tāq̄ alⁱ nō tanq̄ ipse: isti. de iof. tes. §. si tutoꝝ. ff. de adoptio. ſ. pī. §. q̄ duos. vbi nepōtē ex filio adoptat auus tāq̄ genitū ex alio filio: ⁊ hoc ſ tāq̄ auus ꝓz tāq̄ qdā extraneꝰ: ad idē. ff. de i ius vo. l. qsti cū filiꝰ. Et nō q: id dicimur posse: q̄ō de iure possumꝰ. hāc igr regulā credo log de his q̄ de iure fortiunt vel fortiri pōt effectū. nō igr supabūdat regula. j. eo. q facit p alīū. q̄ gnāliter loquitur: vt ēt maleficia cōprehēdat: ⁊ ista regula logr de ptāte faciēdi: illa de effectu iā facti. Itē nō ex hac regula q̄ siēp se pōt q̄s subscribere ita p alīū: q̄ō dic vt no. ē. ō re iudi. cū inf vos i gl. pt. n.

d IM malis pmissis. po. exēpla q̄ possū. ē. c. nō ē obligatorij. Et pseqr hāc regulā vt ibi dixi. Et habes hec ꝙba. xxij. q. iiij. i malis pmissis. ⁊ ibi ō hoc ⁊ p totā q̄ez. Et nō q̄ dicī malis pmissis: nā lz mala pmissa nō debeāt fuari: tñ intelligā mala pmissa puta p dolū vel metū fuāt: q̄ñ. ſ. fuari pōt sine salutē eīne dispēdio si iramētū incessit: ō iureiu. si ꝙ. o. ⁊ dixi i p. rla. ē. c. nō ē.

e IM alternatiuis. Hec regula tūpta fuit ex. l. ff. e. t. l. i eo q̄ plus ē. vbi ꝙba tūcta nō sūt: sufficit alterutrū eē fcz. po. exēplū p canoñ. xij. q. ij. bone rei. i fi. ē. de rescriptis iter eccias. Et i viro q̄ cāz soluti matrimoniū de

ré vel eius estimationē restituē, pmisit. ff. ō suf. do. plex
gz i fi. ad idē. ē. de plus peti. c. vno. vbi dī plus petē cā
ri expētis ꝺdēnat: q ex duob⁹ alternatiue debitis pīse
petit alterꝫ: ad idē de ap. significauit. vbi de hoc ꝛ de re
scrip. ex pte. ꝛ fac de pbē. c. ij. ff. de. ꝓdi. ītu. l. si heredi
ples. Sūt tñ q̄daz
alternatiue i gbus
dz ordo fuari. ff.
de. l. ij. cū pī. §. pe.
vt cū mādat testa-
tor aliqd dari libe
ris aut his deficiē
tib⁹ ꝓsāguineis aut
affinib⁹: q: tūc seq
tur ordinē. Est ad
hoc ar. q̄ dixi de
ordine sequendo.
xliij. di. sit rector. i
fi. ē. li. de elec. c.
pe. i pn. ꝛ. e. li. ō p
bē. mādato in fine
Cōtradic ad hāc
regulā ist. de le. §. si gnālr. So. illō cū eligēs fuit i mora
ff. de adop. l. māciplor. ē. li. ō ꝓsue. c. vl. ꝛ sic no. ber.
i ꝓdi. de cre. ō rescrip. iter cetas. ꝛ fac q̄ dixi. ē. ō eū.

Q Ui ad agēdū. Hec sūpta ē ex regla. ff. e. ti. l. inuitis
nemo. §. cui dam⁹. Ꝓdo. ca. i co q legitime p
scribit: q: si cadit a possessione dat sibi actio: multo for-
ti⁹ dū possidet dat exceptio. xvj. q. ij. §. pōt i pn. ad idē
de pscrip. illō. Ité ꝺducto: soli ad supficiē ad ñ modicū
ꝓs hz vtilē rei vēdicatione ēt ō dñm: multo fort⁹ excep-
tione. ff. ō superfi. l. fi. §. q̄ ait. Nō h⁹ regle quā būsti
ē. e. cui licz plus ꝛ nūm⁹ licz: ſz plus ē agere q̄z recipere:
ergo si pōt p^m multo fort⁹ ꝛ^m vt hic: nā video exceptio-
nē dari cui nō dat actio: vt excōicato. ē. de excep. cū in
ter ꝓnē. Ité q mala fide pscripsit: fm leges exceptiōez
hz aduersus oēm petētē: ꝛ si a possessione cadat: nō hz
actionē. xvj. q. ij. §. pōt. h. q̄ si. ꝛ. C. de pscrip. xxx. vel
xl. an. sigs emptiōis. ꝛ vbi actio tpe tollit ppetuo durat
exceptio. ff. de doli excep. pure. §. vl. ꝛ venit i cōpēsatiōe
q̄ nō venit i petitione fm. l. vt de debitī nāle. ff. ō cōpn.
l. ēt. Et ecōuerso. iterdū vēit i petitionē q̄ nō i cōpēsati
onē: sicut ē videre i depositō. C. de cōpen. l. vl. ꝛ. ē. de re
posito bona fides. ꝛ ē spāle. Et adde q̄ no. ō iurīū. quē
admōm i gl. nā cui. Et dic q̄ ad agēdū admittit ꝫ eū ꝫ
quē excipe vult: hoc dico ne obstet q̄ dī de publiciana
nā habens publicianā actionē ꝫ alios excipit nō ꝫ do
minū. ff. de public. l. pe. ꝛ vlt. ꝛ idē i simulibus. hoc ait
regulariter fallit i possessorijs iudicijs. C. loca. ꝺduc. l
sigs ꝺductionis. vbi q̄rētus possessorio si dicit se cō du-
xisse añ oia possessionē restitui: ꝛ post agit: ꝛ facit q̄ di
xi. ē. de dolo. nā extra p̄ donē agētē possessorio nō admit
tit exceptio: tū admittit actio: de resti. spo. i fīs. ꝛ. c. se.
Et gnāliter agenti possessorio refert q̄stio, ppetatis agen
do ꝛ tū nō excipiēdo: de or. cog. c. vlt. C. de rei ven. ordi
narij. ō ꝺcef. pben. post electionē i fine. de appella. cōsti
tuto. ij. i fi. de accus. accedēs.

Q Ui facit p alīū. Hec regula sūpta est ex. l. ff. e. ti. l
qui iussu alteri⁹. Ꝓpone exēpla i regula: ꝛ pseqre
ea vt dixi. ē. e. pōt gs. Et nō sup abūdat hec regula p il
lā vt ibi dixi i fi.

b H Actū legitime. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l.
lg i ambiguo. §. j. Exēplifica i eo q ītimo
nūi: ꝛ postea fact⁹ ē furiosus. xxxij. q. vij. c. neq; furiosus
Idē i supueniēte affinitate: de eo q cogno. pfan. vx. suc.
c. pe. Idē i adoptione supueniēte. ff. de ritu nup. adop-
tiuus i pn. ꝛ. l. siqua. Et nota q̄ habuisti aliā regulā p ꝫ iū. ē.
e. nō firmat. q: ꝫ casus supueniat a quo potuit ichoari: nō fir
mat q̄ ab initio nō valebat vt ibi: q̄ nī intelligas vt ibi dixi:
ita q̄ ā principio factū erat legitime nō retractat: ꝫ supueniat ca
sus a quo nō potuit ichoari vt hic. Et ꝺcordat ad hāc regulaz
ff. de itinere actu q̄ pri. l
nec. n. ibi dicit text⁹: nec
. n. corrūpi aut cōmuta-
ri q̄ recte trāsactū ē sup
uenīēte delicto potit. Cō
cordat ad hāc regulā de
iurepa. ꝓsul rationib⁹. de
puer. pīn. pl. acet. de eo q
cogno. cōsang. vx. suc.
discretionē. l. q̄ si hīs iu
ris⁹no. Et nō. q̄ dicē re
tractari. q. dī. ppter eaz
supueniente nō retracta
tur: ac si legitime nō fuīs
set factū. Intīdū tñ pp su
pueniētē cām ipedit ei⁹
effect⁹ q̄ō, legitie factum
erat. crēplifica p can. xxxiij. di. cōtter. ꝛ. c. vsq; adeo. ꝛ de cle.
egro. pbām. ꝛ. c. tua. cū si. Et eodē mō rūdet ad leges q̄ p ꝫ ri
is signari⁹ solēt. ff. de iudi. si a me. ꝛ. l. se. ff. ad. l. aql. q: i eū casū
i gb⁹ dī: q̄ iudiciū solūt p arrogationē ei⁹ cui quo ītē ptestatu
rus erā: q: deuenit i eū casū: i quo a principio nō poterat ꝓsistere
ꝛ pd. l. q: dī sile. ē. q̄ cessat actio legis aql. qñ seruus mortifere
vulnerat⁹ liber fact⁹ ē: q: tā i eū casū deuenit quo locū habē
nō poterit. cē. ꝛ ē rō q: aglia dāmū respicit.

i Q Uod alicui. Ꝓdo. crēpla q̄ dixi. ē. e. ti. q̄ a iure. ꝛ pseqre
vt ibi dixi: ꝛ i regula ꝓuilegiū ꝓsonale. ꝛ ꝺcor. ad hanc
re. j. e. i argumentum.

k H Rustra sibi. Ꝓdo. casū i dño quo ad fidelē: ꝛ i fideli quo
ad dñm. xxij. q. v. de forma. Ité i eo q̄ interposita ꝺditio
ne. pmisit ꝛ iurauit aliqd facere: ō iurēm. puenit. ij. vbi de hoc
In eo q nō vult trāsactionē interpositā obseruare. C. de pac. cū
ꝓponat. ij. ꝺcordat. xcv. di. esto subiect⁹. ibi: cur ergo te hēo vt
ꝓncipē cui tu me nō hēas vt senatorē. ſz nōne hosti seruanda
ē fides. xxij. q. iij. inocēs. xxiij. q. j. noli. So. vt ibi no. ꝛ dēō
c. puenit. illō. n. vez ē: cū iste hostis nobis fidē seruat: ꝛ sic con
cordat cū hac regula. Ité ꝫ. xxxiij. q. v. q̄ deo pari. vbi dī q̄
si vir ꝛ vxor pari ꝓfectu studētiā vouēt vno labēte alt⁹ pseuerare
dz. So. ibi nō fuerat fides homini, pmissa: ꝫ deo. nā sine vlla
ꝺditione adīpleri debēt q̄ deo vouētur. xxxij. q. viij. c. vno i fi.
Et vides q̄ hz vxor adulterata fuerit: nihilom⁹ in⁹ vir peccat ad
ulterādo. xxxij. q. vj. c. i. p totū. frustra igf ō būtī petit q̄ q̄ dz
nō ipedit: ꝛ frustra legis auxiliū īuocat: q cōmittit i legē: ō vf.
q: frustra. ꝛ ibi de hoc. Unū nō: q̄ ptes sibi adinuicē aliqd sb
pena. pmittūt: ꝛ vna ps ꝓmo frāgit fidē: aut expedit magis al
teri parti penā, pseq: ꝛ stare pacto vel ꝫctū: aut magis expedit
sibi fidē rūpere. In ꝓmo casu hz sibi fides sit fracta: ipse tū ꝓs
sua pte seruet eādē: ꝛ sic penā petere poterit cū effectu. In ſcdo
casu secure frāgat fidē: ꝛ fiat bicide penaz mutua cōpēsatio:
vt. ē. de pens ꝓstitutis. ꝛ sic illā ꝺcre. itelligas: ꝛ q̄ ibi no. ꝛ est
ad hoc sile q̄ō no. de quēto sup spoliatione: cui aut expedit ma
gis rehabere rem, ꝓpriam aut retiere rē quā possidet: in p^o casu
agat: i ꝛ^o excipiat: hoc no. ber. de or. cog. c. vlt.

l O Blictū psone. Ꝓdo. ca. i eō depositō, ppter crimen: ob
hoc. n. nō ꝺz eccl'a reb⁹ suis expoliari. xvj. q. vj. si epm
ꝛ ibi de hoc. Ité po. in pcuratore q falsauit ītrumentum ga
ppter hoc nō pdet eccl'a cām: ō excep. cū venerabil⁹ cē. ꝛ delī
ctū tutoris nō obligat pupillū. ff. e. ꝛ. l. neq; ꝛ. ff. ō tabu. exhi.
l. pe. Cōtra. xvj. q. ij. placuit. ij. vbi ōlictū plati ñ repetēt rē ec
clasticaz nocet eccl'ie: ad idē ō pscrip. c. j. ꝛ p totū. So. delictū
aliud i faciēdo: ꝛ hoc nō pūdicat eccl'ie vt h: ꝛ aliō i omittēdo

t hoc bñ ꝓiudicat vt ibi. Ad hanc solutionē ꝺicit. xxv. q. ij. ita nos. vbi ꝺelictū qꝺ est in faciēdo ꝓiudicat ecclie. So. ꝺici pōt ſm Jo. q hoc ibi no. t in ꝺicto. c. ſi ep̄m. q hec regla itel ligit de detr' mēto facultatū; illud aūt de detrimēto honoris: vel potius vbi nocet ꝺelinq̄ntib⁹ q̄ ecclie. Adhuc ꝯ solutionē ꝺe censi. cū ſoli. vbi ꝺelictū qꝺ é in faciēdo nocz ecclie: de in. ite. resti. auditis. vbi ꝺelictū qꝺ est in omittēdo ñ ꝓiudicat ecclie. Satis ꝓgrue poſſet ꝺistingui iter iudicia lia t extraiudicialia: vt i iudicialib⁹ iudicioz fauore ſuſtineat faciēdo ſiue in omittēdo ꝓiudicet ecclie: t in decre. auditis bñ ꝓiudicauit ecclie ꝺelictū qꝺ fuit in omittēdo: ſz fuit restituta: t sic nō é ꝯ. In decre. cū venerabilis. ꝺici potuit extraiudiciale: vel ibi ſolus ꝓcurator ꝺeligit in faciēdo. ſ. inſtſm falſādo. Jté ꝯ. liij ꝺi. ſi fuus. vbi punit epūs: q ꝓ vno ſuo duos ꝺare ꝺz. Sz ſibi facē ꝺz ꝺe ꝓpio si hz nō ꝺe bonis ecclie ꝓpter hāc regulam Item ꝯ ꝺe or. cog. cū ꝺilectus. vbi ꝺolus t violēcia abbatis ecclie nocere videt. Sed ibi ſolui ꝓ ber. in. iij. glo. ſ. q ibi ꝺelictū fuerat cōmiſſū ꝓ plātū t collegiū cōcato ꝓſilio. Et eodē mō ſoluit. C. ꝺe sacro san. ec. l. inbem⁹ nullā. ibi, ꝓpter ꝺelictū ꝓsone ꝓſicit nauis ecclie. Et nota q ꝺicit hec regula ꝺelictū q: ſm ꝓpriā huius vocabuli ſignificationē videt log ꝺ eo qꝺ ꝓſtitit in omittendo ſm ea q̄ no. ber. ſ. e. peccatū. tñ illi ſignifi cationi nō semp stat vt ibi ꝺixi. Jté hoc qꝺ ꝺicit ꝓsone itelligere possum⁹ ꝺe plato: t ē vulgare ꝺñoz meoz anglico oz ꝺ re ſcriptis ex pte. ſ. ꝓsone. t ꝺe ap. bone memorie. vel iꝺistincte ꝺ q̄libet ꝓsona itelligat: cuius ꝺelictū ecclie nō nocebit ſaltē cuz effectu: q: ꝺ aretur restitutio vſq; ad q̄drienniū tñ: nisi ex cā plus tēporis ꝺaret: vt. ſ. e. li. ꝺe resti. in ite. c. i.

a Rtioni ꝓgruit. Ꝑo. ca. in filio patroni herede: q succe ꝺit in honore iurisꝑatronat⁹: sic in onere deſcſandi eccle ſiā succedē ꝺz. xvi. q. vij. filijs ac nepotib⁹. Jté pone in plato q succedit in honore: sic t in onere ſoluēdi ꝑdecessores ꝺbita ꝑ ecclie vtilitate ꝯcta. ſ. ꝺ solu. c. i. idē in iudice. ff. ꝺe iudic. l. mortuo iudice. q. eū iudicare oportuerat: idē eū q ei ſubſtitu tus est seq opz: ad idē. ſ. ꝺe of. dele. q̄n abbas. t ꝓcordat ad hāc regulā. c. ꝺi. rōnis. t. ſ. e. q sentit onus. Et qꝺ ibi ꝺixi hic adde: t ꝑ illā regulā pōt etiā hic resoluī: vt. ſ. succedat i onere qui ſubſtituit in honore: ad hoc. xl. ꝺi. non nos.

b In argumentū. hec regla ſumit ex. l. ff. e. ti. q̄ ꝓpt necessi tatē. Ꝑo. ca. lv. ꝺi. c. i. vbi ex necessitate tpis ꝓpt mini ſtroz ꝺefectū monachos ꝓmiſſū fuit assumi ad pochiales ec cleſias: cessāte hac necessitate in argumentū trahi nō ꝺz vt ibi Jté ꝑ decre. ſ. ꝺe elec. cū in cunctis. ibi neqꝺ a gbuſdā ꝓ ne cessitate tpis tc̄. Et alienatō sacroz vaſoz ꝓpt necessitatē redi mendoz captiuoz ꝓcessa: ad ꝓſequētia trahi nō ꝺz. C. ꝺ sacro san. ec. l. aūpe. q̄ icipit sancim⁹. t ꝓcordat ad hāc regulā. ſ. e. a iure. t. ſ. e. qꝺ alicui. nec ſupfluit hec regula ꝑ illas q̄ loquū tur in eo qꝺ ꝓcedit ob fauorē vel ob gratz: hec in eo qꝺ ꝓcedit ob tpis necessitatē. Et ꝺicit etiā in argumentū. q ꝺ. iurista vel argues nō ꝺz arguere ꝺe eo qꝺ interduz ex necessitate ꝓcessū est q: argumēta ꝺe simlib⁹ ad penitus ſilia ꝓcedunt: ſz inter tēpus necessitatis t nō necessitatis nō é ſilitudo: ergo nō ꝓce ꝺit argumentatio. Et ꝓcordat ad hāc regulā. xxxv. q. i. i. c. i. ꝑ qꝺ etiā exēpliſicare potes. nā a ꝓncipio generis humani licite ꝯxit frater cū sorore: q: ex necessitate id fiebat: hodie aūt creuit humanū genꝰ t ſublata é necessitas: t ió nō licite ꝯhit: fra quartū gradū: ꝺe ꝓſang. t aſ. nō ꝺz. C. ꝺe pa. q ſi. diſ. l. i. t. ij. redundare. Idem.

Rtioni congruit vt succedat in onere: q̄ ſubſti tuitur in honore. Idem.

In argumentuz trahi ne queūt que ꝓpter necessitatem aliquādo ſunt cōceſ ſa. Idem.

Emo pōt pl' iuris transferre in alium q̄ ſibi compe tere ꝺignoſcatur. Idem.

In toto partem non est ꝺubium contineri. Idem.

In generali concessione non veniunt ea: que quis non esset veriſimiliter in ſpe cie concessurus Idem.

vbi ꝓpter necessitatē famis licet filiū ꝺistrahē: qꝺ alis ñ liceret. Et nota ex hac regula illud gnāle: q cessāte cā cessat effect⁹: ꝺe iureiurā. t ſi xps in ſi. ꝺe ap. cū cessāte ꝺe pe. t remiſ. cū iſurmitas. ꝺe quo ꝺic vt no. ꝺe renū. post trāſlatione. lxi. ꝺi. §. his oiḇ⁹. xix. q. ij. ꝺue. cessāte igit necessitate ꝓpt quā ꝺiſpēſatuz é: cessat cōſtitutio i. q. vij. q ꝓ remedio. qꝺ vez é circa faciēda ñ circa iaz facta vt ibi no. t ꝺ iureiurā. t ſi xps. i ſi. ad hoc. ſ. e fa cū legitime in fi. t est etiā hoc vez ni ſi vtilitas succedat loco necessitatis ſi cut é ꝺe mōachis ordinandis: vt ꝓ batur. xvi q. i. ſunt nonnulli in fi.

c Emo pōt plus iuris. Hec regula ſūpta fuit ex. l. ff. e. ti. l. nemo plus. Ꝑo. ca. i. q. vij. ꝺalbertū. ꝺ donatiōibus iter vi. t vx. nup. vbi ſūt hec ẏba. t. ff. ꝺe acgr. re. ꝺo. l traditio. t facit ad regulā. ſ. ꝺe pigno. cū ꝯ. t. ſ. e. is q in ius. ibi dū ꝺicit eodē iure: t sic nō maiorit: t ꝓcor. qꝺ ꝺi: nemo ꝺat qꝺ nō hz: ꝺe iurepa. q ät Cōtra ꝺe elec. ſuffraganeis. vbi mādat archiepūs q cō secrat⁹ nō est electū ꝑ ſuffraganeos ꝓfecrari: t. ff. ꝺe ac qr. re. ꝺo. nō é nouū. vbi creditor pign⁹ ꝺistrahit cui⁹ ꝺominiū nō hz: ꝺ ꝓſe. ꝺi. iij. ſolet. vbi etiā baptiſmuz ꝺat q nō hz. So. vt no. i. q. i. c. i. q: hoc é gnāle illa ſūt ſpālia: ſpālitatis rōnez facile ꝓſiderare poteris. Et idē no. ber. in ꝑdi. ꝺecre. nup. t ꝺe iurepa. cura. nā ſpāle i baptiſmo: vt in ꝑdu. c. ſolet. t demādare iurisꝺitōis est ergo archiepūs ꝓfirmat⁹ demādare pōt epūs q ꝓfecrati erāt: vt ep̄m ꝓfecrēt: t in creditore é ſpāle sicut t in tuto re t curatore. C. ꝺe admi. tu. l. vlt. t. l. lex q̄. t in ꝓcura tore: iſti. ꝺe rerū ꝺi. §. nihil. In iudice: iſti. ꝺ of. iudi. §. ſi. in executore. ff. ꝺe euic. ſz pignora. in vſufruc. forma li. ff. ꝺe vſufruc. l. q⁹ noſtrū. in eo q bona fiꝺ emit a ma le fidei poſſeſſore q: vſucapit: iſti. ꝺ vſuca. §. q⁹ aūt. In cēſitorib⁹ t flumie. ff. ꝺe acgrē. re. ꝺo. l ergo. §. alluuio In ꝺonatōe ꝺbtatis: iſti. ꝺe liber. § vlt. Jo. an.

d In toto partē. Ꝑo. exēpla q̄ ꝺixit. ſ. e. plus sēp t ꝓsequēre vt ibi. Et ꝓcor. ff. ꝺ excep. rei iuꝺi. l. sigs cū totū petijsz: si ꝓte petijt exceptio rei iuꝺ. nocz. nā ps i toto é: ꝓcor. xuij. q. v. penale. xxxij. q. iij. meretrices.

e In gnāli ꝓcessiōe. Ꝑo. ca. xvi. (ꝺ pe. ꝺi. i. §. hoc iꝺē. q. i. frat nr̄. vbi gnālis ꝓmiſſio fcā legato ꝑ papam nō extendit ad causas fidei. Jté pone ꝑ ōcre. ſ. e. li. ꝺe pe. t re. si epūs. vbi hēs hec ẏba. Jté ꝑ. l. C. q̄ res pi. o. poſ. l. i. vbi in gnāli obligatōe pignoris ñ veniūt vroz t alūni: t q̄ qs veriſiſr nō é credēdus ſpāliter obligasse: t facit op. ſ. e. li. ꝺ of. vica. cū in gnāli. t no. q: nō ſolū in obſcuris iſpicim⁹ id qꝺ é veriſile: ſz etiā in generalib⁹. De ꝓmo. ſ. e. iſpicim⁹. ꝺe ſecūdo hic t in ꝓcor. t. ff. ꝺe peculio. l. q peculij. q vbi admiſtratione ꝓcedit: videt ꝓmittere gnāliter qꝺ ſpāliter ꝓmiſſurus é: t. ff. ꝺe. pig. l. gnāli. t in pignoris obligatōe gnāli rerū q̄s qs habu it vel habiturus é: ea nō ꝓtinebunt q̄ veriſile est aliquē ſpāliter obligaturū nō fuiſſe: puta ſupellex. Jté veſtis relinq̄nda é ꝺebitori. Sigs q̄rat quomō sciet⁹: q̄ ſūt illa que veriſiſr in ſpecie nō ꝺicet quē ꝓcesſiſſe. Rñ. pōt hoc cognosci ex ipoſſibili vel inhumana vel dura sepa tiōe: vtputa miſteria artis sue vl q̄ ad affectionē ꝓtinēt

generali obligatiõe nõ veniũt: vt in pdi. l. obligatõe. ꝛ l. se. ꝛ pbat op. C. cõia vtriusq; iudi. l. possessionũ. vbi hẽs q possessiões in qb⁹ fũt a scripticij: ita debẽt diuidi q penes vnũquẽq; integra familia remaneat: vt pat a liberis ꝓmur a viro frater a sorore nõ separẽt. Et no. ex hac regla vbuz gnãle restringi: ad idẽ. §. e. li. o fferi. c. ij. ꝛ c. si eo tempore. de pben. cũ eui. ꝛ c. ℔ius. cuz si. Itẽ facit hec regula ad q̃stionẽ o eo q generaliter tenẽt ꝺ oẽs aliquez iurare: nũqd ꝓtra se vel filios: ꝛ no. de hoc. xxij. q. v. o forma in. i. glo. ꝛ de iureiurã. petitio in vlt. glo.

Qui ꝺ iura mercat. ℙdo. ca. in eo q recipit ecclias de manu laici. xvi. q. vij. ſigs demceps. i eo qui emit ſpũ alia: de simo. nõ satis. ad idẽ. C. de agri. ꝛ cen. l. quẽadmodũ. li. xi. vbi q emis ascripticiũ sine gleba ꝺ legũ iterdicta mercat: ꝛ malefidei possessor ꝺicit: ꝛ iso q talis plumit nõ hẽ bonã fidẽ: io nõ pscribit vt in pdictis iuribus. ℣. §. de dona. aplice. sz solue vt in glo. sz videt. Item ꝓtra. §. de iurepa. cura. solue vt ibi: ꝛ sic pz q iuris ignoratia nõ excusat in pscriptionib⁹ sicut nec in vsucapiõib⁹. ff. de vsuca. l. nũq̃. Jo. an.

b Bona fides nõ patit. hec regula sumpta fuit ex. l. ff. e. ti. bona fides. ecclia ñ ꝺz suũ repetere cũ augmẽto: sz si semel exactũ iterũ exiger et augmentũ reciperet. xij. q. ij. fraternitas. ad idẽ de pe. c. suã. ff. de ta. exhi. l. iij. §. pdenatio. ꝛ hz locũ hec regula etiã in pena semel exacte ab eodẽ iterũ exigi nõ debẽt: ad hoc. xiij q. ij. c. vlt. de iudi. at si clerici. C. de penis. l. ois. ab eoꝺ tõ ꝺixi: q si plures insolidũ teneñ ad penã: soluta pẽa p vnũ nõ liberat alter. xij. q. ij. cũ deuotissimã. ff. ad. l. aquil. ũtez mela. §. sz si plures. An aũt res ꝛ pena simul peti possint. ꝺic vt no. xxv. q. ij. si ecclie. hãc aũt regulã ꝺico verã in his quoz cã vnica exactione finit: vñ si. x. debeo ipsoz solutiõe tollit ois obligatio: vñ nõ patitur bona fides vt illa iterũ exigãt: ꝛ si soluãt: vt idebita repetunt: qõ ꝺic vt no. i. q. iiij. in fi. de solu. c. vl. si aũt vnica exactiõe nõ finit obligatio: pone casu in exactõe debiti vxoris ad virũ: ꝛ ecõuerso nõ hz locũ regula. Idẽ i. p curatiõe quã exegit eps visitãs ꝓmo ãno: nã secũdo anno visitãs iterũ ꝓcuratiõné exigit: ꝛ idẽ ti de necessitate ecclie iterũ eodẽ anno visitaret. Et tic pót itelligi de cẽ. cũ venerabilis. vbi de hoc. ꝛ xvij. q. ij. visitandi. Idez ꝺico in exactiõe pene: vbi de hoc actũ é in ℣cm: vt tõti ens pena cõmittat ꝛ exigi possit quotiẽs ℣cũ fuerit: nã tunc pena semel exacta etiã ab eodẽ iterũ exiget. ℣ctus enim ex ꝓuentiõe legẽ accipiũt. i. e. ℣ctus. cũ suis ꝓcor. Sz veritate inspecta in his casib⁹ ꝛ silibus nõ est idem sz aliud: Is cũidẽ generis. Et facit hec regula ad qõez quã no. Jo. xij. q. ij. monem⁹. an si ecclia ꝓsecuta é suã a possessore qõ facẽ pót: vt. e. q. apostolicos. an adhuc idez possit petẽ a ꝑlato: ꝛ certe nõ: q: bona fiõs patit vt hic: ad penã tñ agere bñ posset ꝓtra eum: vt. §. ꝺixi: de hoc etiã no. de rebus ec. nõ alie. siquis.

c Qui quid vna via. ℙo. ca. xxxij. q. v. hec ymago. §. e. li. de pcel. pben. detestãda. C. si man. itave. ne. pstl. l. vl. vbi ꝺicit textus: eãq; ita venit: ne corpe q̃stũ faciat: nec in caupona sub ſpecie ministrandi, pstituit: ne fraus ꝺicte legi fiat: pcor. §. de peñ. tue. cũ suis pcor. Nota ergo q cũ aliqd phibet: phibẽt oia q̃ sequunt ex illo: vt. §. e. cũ qd. ꝛ p que puenirt possit ad illõ vt hic. fallit hoc in terdũ: q: seruꝰ nõ admittit ad testimoniũ ferendũ neq; p dño nec aduersus ꝺñm: ꝛ tñ testificat de facto suo: puta dũ ꝺicitur p eũ depositi vel cõmodati vel sile. iij. q. ij. serui neq;. Itẽ q nõ pót accusare denũciare: de iure iurã. quẽadmodũ in fi. Sz alius est effectus denũciatõis q̃ accusatõis vt ibi pz: sz idẽ est ẽt: vbi idẽ esset effectꝰ vtriusq; de cogna. spi. tua. vbi ꝺ hoc. Itẽ patronũ nõ vocat libertꝰ in ius sine venia: si tñ agat aliẽo noie bñ. ff. de in ius vo. l. q̃sitũ. ró q: nõ ipse sed ille cuiꝰ noie agit ꝓuenire videt: ꝛ facit qõ ꝺixi. §. e. pót. Itẽ denegat ꝺilatio vna via. s. p remeꝺiũ iuris cõis cui ꝓcedit alia via p brificiũ. s. restitutõis in integrũ: vt de resti. in ũte. corã. Sz ꝺic vt ibi in vlt. glo. Itẽ ꝑlatus de mobilibus per ecclias acqsitis testari nõ pót: ꝛ tñ in egritudie mos rate pót de ipsis aliqua arrogare: de testa. ad hoc. Itẽ pat nõ pót filiũ ꝓuare quarta: ꝛ tñ libertates ꝺando minuet quartaz ꝛ sic alia via ꝓuat eũ. ff. de inof. testa. papinian⁹. §. qñ aũt. ꝺ. cũ igit. ꝛ est spãle libertatũ fauore. Satis circa hoc ꝺici posset q cũ aliqd phibet h abuo ꝓncipaliter respectu ad phibitum nõ ad viã vel modũ quo phibet: exẽplifica p iura in pn. iducta ꝛ p decre. de pcel. pben. pstitutus. tunc sufficit phibitum vna via vel mõ vt ad id in eius fraudẽ alia via vel mõ admitti nõ debeat: vt hic: spãle tñ est in libertate: vt. §. ꝺixi. Si aũt phibitio ꝓncipaliter se hz ad viã vel modũ nõ ad rez tũc secꝰ vñ alteri ecclie alligat⁹ epus nõ eligit sed ꝓtulat. Itẽ q iurat nõ accusare bene denũciat: q: sibi nõ é phibitũ ꝺferre crimen: sz p modũ accusatõis ꝺeferre phibitũ é. Idẽ in casu ꝺ iudi. examinata. vbi petẽꝺo rem vna actiõe repello: ꝛ p alias admitto: ꝛ hoc est videre in oibus actionibus. nã ꝺponens agens cõmodati repellit: agẽs ꝺepositi admittit ꝛ cõ. ꝺ singlis

d Contractus. ꝺicit vlgares pactũ rũpit leges: ꝛ hoc ꝺicẽ hec regla q̃ sũpta fuit ex. l. ff. e. ti. l. ℣ct⁹. Quiꝺ ponit casũ p canonẽ. xviij. q. ij. eleutherꝰ. vbi q̃ctio iter epm ꝺioc. ꝛ fiꝺatricẽ mita de oblatõib⁹ obuemẽtib⁹ in festo ipsi⁹ ecclie fuãda é: depositariꝰ de iure cõi tenet solũ ꝺe dolo ꝛ lata clpa q̃ cõparat dolo: si tñ iteruenit ꝓuentio: vt teneat ꝺ leui ꝛ ꝺe leuissima culpa: ꝛ de casu fortuito illa fuat: de depo. c. ij. ad idẽ ff. ꝺ posi. l. i. §. si ꝓueniat. ꝛ ibi fũt ħ ꝺba: pcor. ꝺ cõmo. c. vno §. e. li. ꝺ pac. c. i. Et q ꝺicr̃egla ħ q̃ctiõe itelligas hõesta ꝛ ℣ bonos mores: vñ si ꝓuenerit ne dolꝰ pstet: ñ valz q̃ctio: vt i pdi. l. ℣ctꝰ. ff. e. ti. i ipossibili idẽ: qõ ꝺic vt ꝺixi. §. e. nemo pt.

r Omnũ quod q̃s. Hec regula sũpta é ex. l. ff. e. ti. qõ qs ex culpa. ℙone casũ p canonẽ. xxiij. q. iij. ꝺispliceꝰ. vbi sigs ad iudicẽ ducꝰ se de equo p̃iciat ꝛ ledat: ibi soli imputet. Idẽ p decre. §. e. li. ꝺ pbẽ. si clicus. vbi clicꝰ q negligit petẽ pbendã sibi debitã cui vacat sibi ipũtare ꝺz: nõ sequi expectãti: ad idẽ. ff. p socio. l. cũ duobꝰ. §. fi. ꝛ. l. sc. vbi socius oĩum bonoz ꝺanatus ex ℣cm ob ꝓtumaciã suã: vl ex maleficio: puta furto vel simonia qõ nõ recuꝑat a socio: pcor. l. ꝺif. sepe. ꝛ c. hi qui. de homi. c. vlti. ꝛ ff. ad. l. aql. si putator. Itẽ ꝓcurator penã quam ex suo ꝺelicto pstitit a ꝺño nõ recuꝑat. ff. ꝺ pcu. q. ppo. §. idẽ e ℣. ad idẽ. C. de euic. l. empto: fundi. vbi ꝺicit: q si emptor in iudicio nõ fuit re euicta ꝺe euictõe nõ agit ℣ venditorẽ: qz culpa sua res euicta videtur.

f Ulfamiꝰ. ℙdo. casũ p canonẽ. lxxxi. di. nũq̃ daniel. de ex. ꝑta. iter ꝺilectos. Et ꝺicẽ lex neq; famosus. ꝛ nõi. ꝛ quos

sceł᷑ z vite turpitudo ignar: z quos ifamia ab honestor cetu segregat: dignitatis porte patebūt. C. de dignī. l. ij. li. xij. ad idē xxxiij. di. laici. vbi dicit q opinio ordinādi vacillare nō dz: ō testi. c. vlt. de accu. oiporens. C. ō ifami. l. vna. De ifamia aūt qd sit: z quomō ẓhit: z de multiplici ipsius genere: dic vt no. iij. q. vij. §. tria. v. pozzo ifamia. Et qō dicit regla de dignitatib⁹ itelligas ecclīasticis z secularib⁹: ifamis eni iudex esse nō pōt. iij. q. vij. ifamis. bñ tñ pōt arbiter cē. ff. ō arbi. l. pedius. iij. q. vij. §. tria. v. cognitores. An ꝓcurator: possit cē: q̄ras no. l. di. accedēs. iij. q. vij. ifamis. z. q. x. e. vlt. z de iur. calū. iperator: in vlt. glo. z inſti. de excep. §. vlti.

dignitatum.

Idem.

Certuz est q is cōmittit in legez qui legis verba complectēs contra legis nitī

a Certū est. Ꝑo. ca. xiij. q. iij. plerīq; §. e. li. de elec. a natiue. ff. ad vell' ēq̄us. §. si cū essē. ꝓcor. i. q. i. sūt nōnulli de simo. intantū. de emp. z ven. ad nostrā. §. e. li. de elec. com missa. §. pozzo. de inu. ec. clericis. z c. vlt. ff. de legib⁹. l. fraus C. de legi. l. nō dubiū. vbi sūt hec vba. Circa hāc aūt regulā nō ifisto: pſequē eni ea vt no. xiij. q. iij. plerīq; ber. ō puil. ḡn to ac. ff. de legi. l. ꝫ legē. Et facit qō dixi. §. e. cū quid vna.

dignitatum.

Idem.

Certuz est q is cōmittit in legez qui legis verba complectēs contra legis niti

b Alta rome apud sanctū petrū. Nota. ar. q tabellio in istrumēto dz scribere locū initi ꝓtractus: z de hoc dixi §. e. li. de re iudi. abbate. sane ad fi. Jo. au.

c Quinto nonas martij. i. tertia die itrāte martio. Scire ō bes q mensis diuidit p calēdas nonas z idus. Et dicunt calē de a calo. i. voco: q tūc fiebat vocatio ad nūdinas: z iste nūdine fiebāt in qnto die vel septimo mēsis vt pz in calendario. vñ in ꝑma die mēsis dz calēdis: in secūdo dz q̄rto nonas: iterdū sexto nonas: q: sunt qdā menses qui habēt sex nonas: alij. iij. tñ. z hi q̄ habēt vi. sūt. iij. tñ. s. Martius Maius Julius october. Aū versus: Sex nonas maius october iulius z mars. Quatuor: at relig tenet idus qlibet octo. In martio igit ꝑma die dicim⁹ calēdis. Secūda. vi. nonas. i. sexto die aī nonas. In tūio. v. nonas. i. qnta die aī nonas: z sic deiceps. Septīa die dicebam⁹ nonis: q: eodē die erāt nūdine. Si vo mēsis habeat. iiij. nonas tñ: secūda die dicebaz⁹ q̄rto nonas. v. die dicebam⁹ nonas: q: eadē erant nundine. Post has nonas siue essent in qnto siue in septio die fm diuersitatē mensū quaz. §. posui: denominabam⁹ dies ab idus: idus aūt interpſat diuisio q: tūc diuidebant nūdine. Et q: idus semp erat. viij. die post nonas q: quolibz mēse p. vij. dies durabāt nundine: ió statiz post nonas siue. v. siue. vij. die dicebat. viij. idus. i. octauo die aī idus: sequēti die dicebat. vij. idus. i. septima die ante idus subsequēti. vi. idus z sic de singulis. Tertiadecia die cū mensis hz. iiij. nonas tñ. vel qntadecia cū hz. vi. dicim⁹ idus: q: tūc diuidebant nundine: deinde denoiabam⁹ p calendas: vt si mēsis hz. xxxi. dié. z. iiij. nonas tñ: sicut Januari⁹: post idus dicim⁹. xix. calēdas. z demū. xviij. z demū. xvij. vsq; ad calēdas. i. octaua die aī calēdas. Cum ergo dicim⁹. xv. calēdas martij idē é dicē. xv. die aī calēdas martij. i. xiij. die exeunte febuario: z sic de singulis. Si aūt mēsis hz. xxx. dies p⁹ idus dicim⁹. xvij. calēdas: z demū. xvij. z sic de singulis vsq; ad finē. Si vo mēsis hz. xxviij. vt februari⁹ tūc post idus sequenti die dicim⁹ stati. xvi. calēdas. Si vo mēsis hz. xxxi. dies z vi. nonas vt marti⁹: tunc post idus sequēti die dicim⁹. xvij. calendas: z sic de singulis vsq; ad calēdas: z cū dicim⁹. xvij. calendas apulus. i. xvij. aī calēdas. i. xvi. exeunte martio. Idez in alijs. Mēses aūt quot dies habēt nota p hos vsus: Junius aplis septēq; nouēq; tricenos: Plus eni reliq: hz febr⁹ octo viceno: Cui bise tus fuerit sup additus vnus.

d Pōtificat⁹. Scire dēs q romanus pōtifex ex sola electōe facta a duabus ptibus cardinalū vocē habentū: de quo dic vt. §. e. li. de elec. vbi piculū. ꝑsulatū assumit. §. ō elec. lz de vitāda. Sz ꝑsuetudo é romanoz pōtificū: q̄ potz eoz soluto vsu ēq̄ iure roborat: q p electionē an ꝓfectionē z coronationē nō scribūt pontificatū in data: lz ꝑ dic. decre. lz. §. de elec. dicat romanus pōtifex habeat: q a duab⁹ ptib⁹ cē. Inquantū dié pōtifex: videt: q ex tūc pontificat⁹ scribere possit: tū ꝓ illa ꝑsuetudine sāē lex. C. de ēq̄. ꝑscip. l. vlti. i fi. ubi exquo ipertalet iu scepim⁹ ifulas. vñ z dies coronatōis dz oriperij: sic pōt itelligi. C. ō ler. l. vlt. nec dz iperator: nulli corona suscepta. ff. de testa. mi. l. ante. sicut nec archiepus nūli recepto pallio. §. de vsu pal. nūli. qd idē. C. li. xij. de decur. l. i. ff. de re mili. l. ex eo. in auc. de ꝑsul. i fi. colla. v. lz tūc a confirmatione scribūt aūt data: locū z dié ponendo: data suscepti a nobis aplatus officij ano cē. z tūc ēt nō scribūt ie simplr epos lz sic scribūt: talis pone Bonifacius electus epūs. Jté tunc nō bullant bulla integra: lz tūc tēporis stīgs lras ꝓcedūt ponūt media bullā. i. illā partez q̄ hz capita sculpta: z ex alto latere quo ponit nomē plana é bulla sine nomie. Post coronationē aūt scribūt pōtificatū i data: vñ qō ꝑus scribebāt: data suscepti a nobis aplatus officij: scribūt data pontificat⁹ nri. Jté vocāt se sum. Ir epos z dāt bullā cū nomie suo. Et sūt hec bñ notāda: q: tā vidi in q̄dā ecclia cathedrali hic vicin a cuius nomē silco 2ⁿ⁹ expectante ex hoc errore in assecutiōe pbēde ꝓmo ꝑferri Et hoc nō Bonifacius fuit electus die ij. exeūte decēbri coronatus z ꝑsecrat⁹ fuit die. xxiij. Januarij. Habebat vnus expectās eius auctē lras cū tali data: data. iij. calēdas Januarij pōtificatus nri anno. ij. Alius expectāl eadē auctē in eadē ecclia hēbat lras huius date: data nonas aplis pontificatus nri ano. ij. z hoc ēst dicē data v. die aplis: z supior data. iij. die exeunte decēbri: vt. §. dixi: ꝓxima glo. vacabat pbēda in illa ecclia: z q̄rebat cui deberet: z errore pcto: huius iuris hunc modum ignorantiū, ꝓnunciatū z obtentū fuit: illū q hēbat data sub. ij. die exeunte decēbri ꝓtez esse z debē ꝑferri ga ꝑsiderabāt dicti iuris ꝑitus: q̄ siue ānus icipet a ꝓmotiōe romani pōtificis q̄ fuerat vt ꝑdixi die secūda exeūte ō cēbris: siue a natiuitate oimodo ille erat ꝓnus: z verus dicebāt illo mō ꝓputādo: lz q: ānus pontificatus icipit a ꝑsecratiōe z coronatiōe nō ab electōe: vt. §. dixi: q̄ coronatio vt ꝑdixi fuerat. xxij. die ianuarij: ió male fuit obtentū: z huius rei errore fuit posterio: ꝓzi plat⁹: q: certū é q̄ exquo ānus pontificat⁹ bonifacij icipiebat vt ꝑ dixi: q̄ is q nonas apul. i. qnto die aplis habuit gratiam ꝓcedebat in gra: illū q hēbat data sub tertio die exeūte ō cēbris. i. iij. calēdas Januarij eodē ano fere in nouē mēsibus vt clare pz ꝓputāti. Semp ergo iurisputi q ꝓnūciare habēt iup posteritate z ꝓtrate ipetrātū adūtere debēt dié pontificat⁹. i. coronatōis vt recte ꝓnūciēt z idē i silib⁹ casib⁹: z hoc alīs vt dixi iure ñ bñ. ꝑbat: q̄ ō cā vt talis error ab eis emitteł hoc hic scripsi. qō alīs scrī

c Anno q̄rto. Fuit hec data z iste ān⁹ (ꝑtū nō reperi. pontificatus fuit currētib⁹ ānis duū M. cc. xcviij. Quero aūt q̄ iceperūt ligare nouę ꝑstōnes huius. vi. li. de his loquor q̄ sūt iuris noui. ꝓmulgatorie: nō ōclaratorie veteris iuris. Et videt q: a tēpore hui⁹ publicatōis post duos mēses: in auc. vt facte no. ꝑstōnes in rubro z nigro circa ꝓn. §. vt aūt aptius. z hoc tenet ber. §. i. pe-

gnio in fi. iij. glo. t. s. de ꝓsti. c. ij. t sacit qđ no. đ postu
pla. c. i. cũ eni id sit iure ciuili exꝑssũ: t nfo iure ꝫrium
exꝑsse nó sit cautũ ergo illđ ius fuadum⁹: t ideo fm h⁹
finitis duob⁹ mensib⁹, s. iij. die itrante maio eodẽ áno
iceperũt ligare. Itẽ t nfo videt iure roboratũ. s. ne cle
rici vel mo. c. vlt. c. s. de sen. ex. nouerint. t. s. e. li. đ có
cel. ꝑben. qz cunctis. circa ꝑn. t in his oibus. De hoc
tñ videt tenere Jo. lxxxij. di. ꝓposuisti i glo. ex hoc: q
fm canones ligat ꝓstitutio post. vi. mẽses: allegat. xviij
di. c. vlt. qđ de ꝓstone ꝓncipis nó log t. ꝫ q illud tẽp⁹
duoz mensũ nó sit tẽpus ordinarioz: videt ꝑbari. s.
de pe. t re. cũ ifirmitas, vbi ꝓstđ ꝓncipis nó ligat: nisi
exquo p platos fuerit publicata: ad idẽ. s. e. li. de ꝑbẽ.
cũ singula. vbi datur vnus mensis a tẽpore noticie: ad
idẽ in auc. vt in ꝑuatis do. sacra mu. nó fi. circa fi. coll.
v. vbi dant tres mẽses: t in auc. vt neqz miles neqz fe
derat⁹. §. si igf. col. ix. vbi dãt. xxx. dies ñs. Dixit accur.
q in ꝑdictis. l. dicit esse spãle: t idẽ de sup adict. đ cre.
est dicendũ. fateoz eni q ꝫ ꝓstitutio ꝓncipis liget post
duos mẽses: vt. s. dixi. id locũ hz: cũ in ipsa ꝓstone ali
ud nó cauet: nec tẽpus adijcit: illud eni fuandũ est: t i
telligunt sic ꝫria vtriusqz iuris. De hoc habui qõnem
de facto a ꝓncipio huius libi: t dicebãt ꝓtra me gdaz
aduocati: q ꝓstões huius li. nó ligabãt: nisi exquo iste
liber bonoñ. vt sic ignozãtes nó ligarẽt p. c. ꝓposuisti.
lxxxij. di. t. xxxij. q. iij. dix t sara. t ego ꝫ eos dicés q
fm dictum ipsoꝝ in cuntatibus in quibus nó viget

studiũ: t ad quas liber iste directus nõ fuit: adhuc ꝓstones hu
ius libi nó ligarent: qđ esset absurdũ. Satis ergo ꝓbabiliter
tione id tenendũ videt: qđ. s. dixi t audiui etiã tẽpore nicolai
iij. cassatã electionẽ cuiusdã epi: qz nó fuauerat decre. cupien
tes. s. e. li. de elec. q tñ ante duos mẽses solũmodo fuerat pu
blicata. An aũt ꝓstitutio respiciat pendẽtia: dixi. s. e. li. đ elec
licet canon. Que his scriptis sũt supflua defectuosa vel falsa
redđa supplẽda t corrigẽda se offerũt: in quibus aliđluter ex
cusari mereoz: qz corrigi sum paratus: tũ qz exquo scribere ce
pi singulis q̃si diebus binis lectionibus t alijs ꝓter lecturam
ineuitabilibus negocijs iplicat⁹: singula póderare nó potui:
tũ qz diũ mei supius iam dicti mãdato t studentiũ deuictus
instantia ea non meo velle librata publicare cõpello: quimo
etiã ex fallis scriptis ꝫ philosophũ secũdo methaphysice cõ
mendabor: qz ꝑ ipsa veritatis inuestigãde materiã alijs ꝓpa
raui. Suscipiant igit istud studẽtes minute sciẽtie labores me
os reminiscentes: q vidua q̃ obtulit duo sola minuta: ꝓpter
sui affectũ larga plus oibus ꝺicit obtulisse: marci. xij. xxiij.
q. i. odi. de pe. di. i. c. i. versus fi. nã si deus dederit maiores t
sume vtiles eis in posterũ labores meos offerã: iaz ꝫ nouiter
inchoatos. Joannes andree.

Liber sextus decretalium vna cum apparatu dñi Joãnis an
dree accuratissime castigatus feliciter explicit: Generijs impſ
sus opera atqz impẽsa Bartholomei de alexãdria Andree de
asula Maphetqz de salodio sociorũ anno salutis christiane
M. cccc lxxxij. sexto calẽdas octobris.

Vide Panzer Vol. III. Reg. 181. H. 608.

Registrum huius sexti.

A
ꝑmũ vacat, circa lectu, maritus t primo
B
si ꝺ eum Gratia quã inuẽtõis nfe toz hñi.
C
ꝓpter hoc edocet: t pontificis
D
nib⁹ piculo. xx. dies plurimum in ipsa ecclia
E
ꝓsequatur religionis ecclesie
F
detẽt⁹ in Quoniã fratrẽ de postate seu
G
tationẽ h⁹i. toꝛes limites illa pendẽte ud remeñ,
H
reuocari ab et ille solũmõ subiacere Explicit liber
I
rum inferit nũ ꝓtra qꝑ ad hoc nabil' te
K
vnde et si nec ab ea legitima
L
i eo reõub⁹ tius ab in alium decet: vt
M
exercere: concedi ali. Detestanda tione seu
N
Animaruz verbo et ribus et conuentu
O
eosdem in decimam vi, primitus sit venisse con,
P
tione dioce. vel inquisitoꝛes eoꝛ bonis non intendũt
Q
sic aũt in re seu cle. vicinoꝝmqz qđ corrigẽtus
R
Si clericos suspensio au t ad eandem lug. pci.
S
Idem Que a iure plus semper qđ p eum cum alterius

Finis. Laus deo

Gbr 4871

Mondi ipezan bikant zuel
Mz

ntē ex hoc errore in assecutiōe p̄bēde p̄mo p̄ferri
c mō Bonifacius fuit elect⁹ die ij. exeūte decēbri
atus ⁊ ꝯsecrat⁹ fuit die. xxiij. Januarij. Habebat
expectās eius auc̄te lr̄as cū tali data: data. iiij. ca
Januarij pōtificatus nr̄i anno. iij. Alī⁹ expectās
auc̄te in eadē eccl̄ia hēbat lr̄as huius date: data
s ap̄lis pōtificatus nr̄i āno. iij. ⁊ hoc est dicē data
ap̄lis: ⁊ supior data. iij. die exeunte decēbri: vt. s̄
xima glo. vacabat p̄bēda in illa eccl̄ia: ⁊ q̄rebat
beret: ⁊ errore p̄ito: huius iuris hunc modum
ntiū ꝓnunciatū ⁊ obtentū fuit: illū q hēbat datā
. die exeunte decēbri p̄orez esse ⁊ debē p̄ferri q̄a
abāt dicti iurisp̄iti: q̄ siue ānus icipet a ꝓmotiōe
ui pōtificis q̄ fuerat vt p̄dixi die secūda exeūte d̄
: siue a natiuitate oīmodo ille erat p̄mus: ⁊ veruz
it illo mō ꝯputādo: sz q̄ ānus pōtificatus icipit
atiōe ⁊ coronatiōe nō ab electōe: vt. s̄. dixi: q̄ co
o vt p̄dixi fuerat. xxiij. die ianuarij: iō male fuit
ū: ⁊ huius rei errore fuit posterior p̄ori p̄lat⁹: q̄
q̄ exquo ānus pōtificat⁹ bonifacij icipiebat vt p̄
is q nonas apr̄il. i. q̄nto die ap̄lis habuit gr̄am
at in gr̄a: illū q hēbat datā sub tertio die exeūte
ri. i. iiij. calēdas Januarij eodē āno fere in nouē
s vt clare pz ꝯputāti. Semp ergo iurisp̄iti q ꝓ
habēt sup posteritate ⁊ p̄oritate ipetrātiū adū
bēt diē pōtificat⁹. i. coronatōis vt recte ꝓnūciēt
lib⁹ casib⁹: ⁊ hoc al's vt dixi iure n̄ bn̄ ꝓbat: q̄ d̄
lis error ab eis euitet hoc hic scripsi q̄d al's scri
no q̄rto. Fuit hec data ⁊ iste ān⁹ (ptū nō reperi.
atus sui currētib⁹ ānis dn̄i M. cc. xcviij. Que
q̄n iceperūt ligare noue ꝯstōnes huius. vi. li. de
uor q̄ sūt iuris noui ꝓmulgatorie: nō d̄clarato
ris iuris. Et videt q̄ a tēpore hui⁹ publicatōis
os mēses: in auc̄. vt facte no. ꝯstōnes in rubro ⁊
irca p̄n. §. vt aūt aptius. ⁊ hoc tenet ber. s̄. i ꝓe